

INDEX

GRÆCITATIS EURIPIDÆ.

AUCTORE

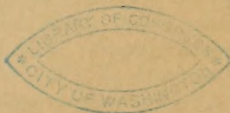
CHRIST. DAN. BECKIO.

EDITIO ACCURATIO:

CUI NUNC PRIMUM ACCEDIT
PRÆCIPUARUM EDITIONUM,
QUOD VERSUUM NOTATIONEM ATTINET,
COLLATIO.

CANTABRIGIÆ,
SUMTIBUS W. P. GRANT;
ET SIMPKIN ET MARSHALL, LONDINI.

1829.

PA 3992
78
1829

INDEX

ACCURATUS ET COPIOSUS VERBORUM FORMULARUMQUE OMNIUM

IN

EURIPIDIS TRAGÆDIIS INTEGRIS ET DEPERDITARUM
FRAGMENTIS, NEC NON EPISTOLIS,
OCCURRENTIUM.

A.

Α Β Ι Ω

Α Β Ρ Υ

- particula dolendi, et aliorum affectum. Or. 144. et 162. et Rh. 687. quibus tribus locis duplicatum legitur, ἄ, ᾶ: sæpius cum circumflexo occurrat, ut Hec. 1069. Or. 275. et 1598. Med. 1056. An. 1077. Rh. 799. Bac. 586. et 596. Cy. 562. et Her. F. 1051. quibus locis pariter duplicatum est: semel tantum positum legitur Al. 529. Hel. 452. et Her. F. 629. et ita ᾶ δία κεφαλὰ Rh. 226. ter iteratum reperitur, ᾶ, ᾶ, ᾶ, Cy. 157. imo quinquies Al. 28.
- Ἀβάκχευτος. ἀβάκχευτον θίασον Or. 319. ἄρρητ' ἀβακχέυτοισιν εἰδέναι βροτῶν Bac. 472.
- Ἀβαντίς Δίρφη Her. F. 185.
- Ἀβατος. σηκὸς ἄβατος Ph. 1741. κατ' ἐναύλες ὀρέων ἀβάτες Tem. fr. XVIII. 2. ἄβατον χώραν Her. F. 851. Παρνησιάδες. ἄβατοι κορυφαί Ion. 86. αἰδέρος ἄβατον φῶς Ph. 816. ἄβατον πέδον Bac. 10.
- Ἀβέλτερος. ἀβέλτεροι δ', ὅσοι γε κ. τ. λ. Fr. inc. CXXXVI. 1.
- Ἀβίωτος βίος Hip. 821. ἀβίωτον χρόνον Al. 242. ἀβίωτος βίς τύχα Hip. 868. πάτερ, ἀβίωτον ἡμῖν Ion. 670. et ita ἀναπτύξω δέ σοι ἀβίωτον ἡμῖν Her. F. 1257. ἔπαθον ἄχος ἀβίωτον Ion. 764.
- Ἀβλαβής. ὕλθος ἀβλαβής βροτοῖς Phry. fr. XIV. 1.
- Ἀβελία. ἡσθόμην ἀβελίαν πολλὴν ἔχουσα Med. 882. μειζόνων ἀβελία Fr. inc. LXXI. 3.
- Ἀβελος. ὀρᾶς, ἄβελος ὥς κ. τ. λ. Sup. 321. τὰς τῶνδ' ἀβέλους ξυμπορὰς Her. 153.
- Ἀβέλως. ἀβέλως κᾶκλεῶς Rh. 761.
- Ἀβρίζειν. ἄβριζ' Rh. 730.
- Ἀβριθής. βάρος ἐκ ἀβριθῆς Sup. 1125.
- Ἀβροκμάς φοῖνιξ Iph. T. 1099. et Ion. 920.
- Ἀβρόπλετος. χαίτας ἀβροπλέτοιο Iph. T. 1148.
- Ἀβρός. ὀρᾶς τὸν ἀβρόν Sup. 860. τὸν ἀβρόν πόδα Tr. 506. ἀβρόν βόσρυνχον Bac. 493. ἀβρόν πόδα τιθεῖσ' Hel. 1544. ἀβρόν τιθεῖσα κῶλον Iph. A. 614. βοσρυνχῶδες ἀβρὰ παρηίδος Ph. 1494. 2) ἀβρόν adverbialiter positum: ἀβρόν βαίνουσα Med. 1164. et ita ἀβρὰ βαίνων Tr. 821.
- Ἀβροσύνη. πολλῇ δ' ἀβροσύνη Or. 349.
- Ἀβρότης. ἐκ ἐν ἀβρότῃ κεῖσθαι Iph. A. 1343. ἀβρότῃ ἐμὴν Bac. 966.
- Ἀβροχος. ἄβροχα πεδία Hel. 1500.
- Ἀβρύνεσθαι. ἐχ ἀβρύνομαι τῷδ' Iph. A. 858.

B

Ἀβρῶς. βαίνοντες ἀβρῶς Med. 830.
 Ἀβυσσος. εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599.
 Ἀγαθός. ὅστις ἐστὶν ἀγαθός Sup. 852. ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστὸν τε Iph. A. 45. ἄνδρα δ' εἰς χρεῶν τὸν ἀγαθόν, κ. τ. λ. Iph. A. 346. ἀνδρὸς γὰρ ἀγαθῆς κῆδος Iph. A. 625. πατὴρ ἐσθλῆς κἀγαθῆς Her. 299. ὅστις ἐστὶν ὦ' ἀγαθός; El. 378. πένητι κἀγαθῷ Fr. fal. cit. V. 7. ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἀγαθοὶ σαφέστατοι φίλοι Hec. 1226. ὡς τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν Hip. 1294. τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων Al. 108. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ πάντ' ἔνεσιν σοφίας Al. 605. πατέρων ἀγαθῶν εἶην An. 768. λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν An. 775. αἰνέμενοι γὰρ οἱ ᾿γαθοὶ Iph. A. 979. τὰς πόνας γὰρ δι' ᾿γαθοὶ τολμῶσι Iph. T. 114. ἡ σπάνις τῶν ἀγαθῶν Rh. 246. μυριάδας τε πόλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκέκωσεν Rh. 914. ἐκ πατέρων ἀγαθῶν ἐγένεθ Tr. 1254. τοῖσι συνταχθεῖσιν ἔσι μὴ ᾿γαθοῖς Her. F. 191. οἱ ᾿γαθοὶ θνητῶν Her. F. 236. φίλων ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βέλεται Her. F. 1426. παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν Alex. fr. XIII. 2. ἀνδρῶν ἀγαθῶν κἀγαθῶν παρῆσσι Thes. fr. VIII. 2. δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τινά μοι Or. 1276. ποῖ παρεπλάγχθη γνῶμας ἀγαθᾶς; Hip. 240. γνῶμην δικαίαν κἀγαθὴν Hip. 427. σῆς εὐσεβείας κἀγαθῆς φρονὸς χάριν Hip. 1419. φρονὸς εὐσεβῆς τε κἀγαθῆς Hip. 1454. γυνὴ χρηστὴ κἀγαθὴ Iph. A. 750. ἐπώδην Ὀρφῶς ἀγαθὴν Cy. 642. ἀγαθᾶ μοῖρα Ion. 153. ψυχὰς δὲ πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας An. 612. φήμας τ' ἀγαθὰς τοῖς ἐδέλφουσιν μαντεύεσθαι Ion. 99. σὸν σπεύδων ἀγαθὸν Hec. 122. κρεῖσσον τὸ κακὸν ἐστὶ τἀγαθῆ Ph. 896. et Fr. inc. CCXXIII. πιέζει τἀγαθῷ τὸ δυστυχές Hip. 637. τὸ κακὸν ἀντὶ τἀγαθῆς Iph. A. 488. τί σοι κατεύξη τἀγαθόν; Iph. A. 1186. ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὐχέσθαι *ibid.* 1188. ἔρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθὸν Rh. 318. εἰς συμφορὰν ἀντὶ τἀγαθῆς φέρει Hel. 318. τὸ κακὸν δ' ἀγαθὸν Hel. 649. τόμα τ' εὐφηνον φρερεῖτ' ἀγαθὸν Ion. 98. κοινῇ μετασχεῖν τἀγαθῆ El. 607. ὅταν τις εἶδῃ τἀγαθὸν Chry. fr. II. 2. τὸ μέλ-

λεον ἀγαθὰ Or. 1182. μυριάδας ἀγαθῶν Ph. 837. ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακὰ Ph. 1221. σοὶ δ' ἐκ ἀρέσκει τἀγαθ' Med. 621. τἀγαθ' ἀσκήσας Sup. 912. ἐκ ἐπὶ πᾶσιν σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς Iph. A. 29. τἀγαθ' ἐξᾶσαι φίλον Tro. 472. αὐτόματα πράξας τἀγαθ' Hel. 725. χρὴ θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ Hel. 760. τὰ σαντῆς ἀγαθ' ἔχουσ' Ion. 1603. ἐκ τῶν πόνων τἀγαθ' αὖξεται Er. fr. X. 1. 2) Comparativi hujus adjectivi sunt: a) ἀμείνων. ἀσφαλῆς ἐς ἀμείνων Ph. 602. ἐδ' ἀμείνον' εἰς ἐμ' Alc. 435. κἀγὼ τ' ἀμείνων γενήσομαι Iph. A. 1019. ἀμείνονα πόσιν; Tr. 978. κᾶξ ἀμείνονος πατρός El. 338. κᾶν ἀμείνονος πατρός πεφύκη Dic. fr. X. 3. νόθοι γηνησίων ἀμείνονες An. 639. ἡ δὴ νοσῶδες ἔστο τοῖς ἀμείνοσιν Sup. 423. τῆς ἀμείνονας παρὸν φίλος ἐλέσθαι Her. 178. θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν Her. 352. ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμεινόνων Her. F. 211. ἀμείνονες βροτῶν Her. F. 634. τῆς ἀμείνονας σέθεν Her. F. 741. τῶν ἀμεινόνων φρένας Glau. fr. II. 2. πολλοὶ δ' ἀμείνες εἰσὶ Melan. fr. VI. 2. δεσπότης ἀμείνονας Sy. fr. IV. 1. ἀμείνονα γνῶμην Ph. 1206. εὐβελίας τῆς ἀμείνονος Her. 111. δίπτυχοι τυραννίδες μᾶς ἀμείνονες An. 474. ἄμεινον ἦν σὺ κατθανῆς Hec. 1006. σιγᾶν ἄμεινον Or. 787. σκέψασθε νῦν ἄμεινον Or. 1292. λέξεις δ' ἄμεινον Ph. 462. ἄμεινον νῦν βεβέλευμαι Med. 893. φρονεῖν ἄμεινον Sup. 504. ἄμεινον ἂν μάθοις Iph. T. 673. σιγᾶν ἄμεινον Tr. 384. ἐδὲν πέφυκ' ἄμεινον Melan. fr. VII. 3. κερδανεῖς ἀμείνονα Med. 615. ἀμείνων τῶν καλῶν Hip. 500. τὰ χείρονα πλείω τῶν ἀμεινόνων Sup. 197. μικρὰ γὰρ μεγάλων ἀμείνω λέχη El. 1099. et ita fere Cress. fr. IV. 5. ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια Alex. fr. XV. 4. b) βελτίων. μηδενὸς βελτίονες An. 727. οἱ γόνοι βελτίονες Meleag. fr. IX. 5. πόλιν ἐκ ἂν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω Er. fr. I. 6. βελτίως φρένας El. 1061. βελτίον φρονεῖν Iph. A. 1011. ἦν γε βελτίω λέγω Hel. 1653. ἀεὶ βελτίον' ἂν τέκοιμι τέκνα Meleag. fr. IX. 3. c) κρείσσω, vel κρείττων. κρείσσω πυρὸς Hec. 608. ἀνὴρ κρείσσω γαλήνης Or. 726. μυρίων κρείσσω ὁμαίων

Or. 804. ὁ Καδμείων ἄρης κρείσσων Ph. 1089. κρείσσων νομισθεὶς ἐν πόλει Med. 301. χρυσὸς δὲ κρείσσων Med. 965. θυμὸς κρείσσων Med. 1079. πολλῶν νέων κρείσσων An. 766. τὸν κρείσσον' ἴσμεν Sup. 487. εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων Iph. A. 1394. σέθεν κρείσσω Rh. 460. Διὸς κρείσσων γενῆ Tr. 948. κρείσσον' ἐν κυνηγίαις Bac. 339. Ζεὺς ἔσ' ἐμῷ κρείσσων Cy. 320. οἶκτος ἐμοὶ κρείσσων πάρα Ion. 1276. κρείσσων μοι τύραννος Herc. F. 809. κρείσσων γὰρ εἴ El. 227. κρείσσονα ἔτε δῶλον, ἔτ' ἐλεύθερον Arc. fr. XV. 1. κρείσσων ἢ τις χρημάτων πέφυκ' ἀνὴρ Dan. fr. III. 1. εἰ κρείττων ἔσῃ Syl. fr. V. 2. μὴ βία τῶν κρείσσωνων Or. 709. κρείσσωνων νικῶμενοι Med. 315. κρείσσωνων βελεύματα Med. 449. ὄρκοι κρείσσονες Hip. 960. τὰς κρείσσεις λόγους An. 188. θεοὶ γ' οἱ κρείσσεις Iph. A. 596. μόχθους ἔξω κρείσσεις Tro. 202. κρείσσονας Ἰλίου πόνης Cy. 350. τὰς κρείσσονας σέβοντες Her. 25. δάσους κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Alex. fr. X. 2. κρείσσονες πολλῶν κακῶν Arc. fr. XIII. ἥσσονες τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δαλεῦειν Arc. fr. XVI. 2. οἱ θεοὶ κρείσσονες πεφυκότες Fr. inc. CXV. 2. ξυντυχία κρείσσων Hec. 215. σιγὴ λόγους κρείσσων Or. 638. βασιλεία κρείσσων Med. 445. κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν Hip. 475. κρείσσω τῆς τυραννίδος χάριν Hip. 1020. κρείσσω δίδωσι Sup. 420. χεῖρα κρείσσω κατέχειν Bac. 878. et 898. συμφορὰν τᾷσδε κρείσσω Hel. 648. εὐσεβὲς πατὴρ κρείσσω φανεῖσιν Hel. 980. σφανηφορίαν κρείσσω El. 863. κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν πεσόντα Ael. fr. IV. 1. κρείσσων πλεσίθι γάμος Arc. fr. XX. 2. κρείσσον δὲ τὸ δοκεῖν Or. 236. ἔκῃν τῷτο κρείσσον, ἢ μένειν Or. 778. ἔκ ἔστιν ἑδὲν κρείσσον Or. 1155. κρείσσον τὸ κακὸν ἐστὶ τὰ γὰρ Ph. 896. et Fr. inc. CCXXIII. κρείσσον ἐμοίγ' ἐν Med. 123. κρείσσον δέ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπέχθασθαι Med. 290. κρείσσον δὲ νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν Hip. 186. κρείσσον τῆργον Hip. 501. κρείσσον θέαμα Hip. 1217. κρείσσον ἑδὲν ἀνάγκας εὐρον Alc. 968. κρείσσον νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An.

779. ἑδὲν κρείσσον οἰκεία φίλῃ An. 987. δίδως κρείσσον Sup. 410. κρείσσον εἰρήνην Sup. 488. κακῶς ζῆν κρείσσον Iph. A. 1252. ὦ κρείσσον, ἢ λόγοισιν, εὐτυχῶν Iph. T. 837. κρείσσον ἐστὶ κατθανεῖν Tro. 632. ἔκ κρείσσον τῶν νόμων γινώσκειν χορὴ Bac. 889. φῶς μητρὶ κρείσσον ἡλίας Ion. 1439. ἢ περ κρείσσον τῆς εὐγενείας Aeg. fr. VII. 1. κρείττον ὄλβη κτήμα Antiop. fr. XXXVIII. δόρυ κρείσσον Arc. fr. X. 2. ἔκ ἔστι κρείττον ἄλλῃ Tem. fr. VII. κρείσσον δὲ πλάτῃ Thes. fr. VIII. 1. τὸ μὴ γενέσθαι κρείσσον Fr. inc. LXXX. κρείσσον τὸ μὴ ζῆν, χρησόμεθα τῷ κρείττονι Fr. inc. LXXXII. 2. ἐπὶ ἀνὰ ζῆτεῖ τι κρείττον Fr. inc. Bar. 20. 2. κρείσσον', ἢ φέρειν, κακὰ Hec. 1107. κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ, τολμήμαθ' Sup. 844. ἑδὲν τι κρείσσω Tro. 412. τᾷδε κρείσσον' Tro. 1004. θανμάτων κρείσσονα Bac. 666. λυπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα Ion. 597. καὶ πῶς τὰ κρείσσω ὑπερδράμω; Ion. 973. Invenitur et κρείσσων: φυλακαὶ κρείσσονες Her. F. 83. d) λῶν. εἰς τὸ λῶν σὸν μεδέσθην κέαρ Med. 911. 3) Superlativi sunt: a) ἄριστος. τὸν ἄριστον Δαναῶν Hec. 136. ἀνδρὸς γ' ἄριτον ταχέσθ' Med. 953. ἀνδρ' ἄριστον σώσαι Hip. 1242. ἄριτον ταγχαῶν ξένος Al. 562. νεανίαν ἄριστον Sup. 1093. ἀνὴρ ἄριστος οἴχεται θανῶν Tro. 395. αὐτῷ ἄριστος Her. 5. ἀνὴρ ἄριστος Her. F. 105. ἄριςτος φωτὸς Her. F. 150. περισαμότατος καὶ ἄριστος Her. F. 1017. ἐν τοῖς πολλοῖς ὢν, ἄριστος εὐρέθη El. 382. τῶν γὰρ πλέτων ὄδ' ἄριστος And. fr. XIV. 1. πόλει ἄριστος Antiop. fr. XI. 2. ἄριστος εἶναι δοκεῖ Fr. inc. CXXI. 2. μάντις ἄριστος Fr. inc. CXXVIII. ἄριςτος πατὴρ Fr. inc. Bar. 2. 2. ἀνδρ' ἄριςτος Ph. 1273. ἄριςτων νυμφίων Hec. 324. χέρας ἀνδρῶν ἄριςτων Med. 5. σὺν τοῖς ἄριςτοις Hip. 1018. τὰς ἄριςτας κτείνει Sup. 445. ἐν χερσὶν πατέρων ἄριςτων Sup. 1166. Θρηκῶν ἄριςτοις ἐμπεσῶν Rh. 409. εἰ τῶν ἄριςτων τὰκγον' Her. F. 208. ἄριςτην Χερρόνησιαν πλάκα Hec. 8. ψυχὴν τ' ἄριςτην Hec. 580. ὦ φίλα γυναικῶν, ἄριςτα θ' Hip. 849. ἄριςτη δόξασα γυνή Al. 84. et ita Alcestis

γυνή ἀρίση dicitur v. 149. 150. et 325. ἀρίστα v. 236. et 444. et μέγ' ἀρίση v. 901. et μέγ' ἀρίσα v. 745. et tandem ἀρίση ἄλοχος v. 241. γνώμη δ' ἀρίση μάντις Hel. 763. et ἀρίσην μαντικὴν v. 766. ἀρίσης σωφρονεσάτης ὧ ἄμα Hel. 1700. σὺν ταῖς ἀρίσαις Τρωάσιν Hec. 1052. ἀρίσας θυγατέρας Or. 748. et ita πάντων ἀρίσας θυγατέρας Bac. 1232. ὦ λῆμ' ἄριστον Iph. A. 1422. et Iph. T. 609. ἀτρέκεια δ' ἄριστον Alcmen. fr. III. 1. ἄρισα γάρ σοι Hel. 1306. ταῦτα γὰρ δέλοισι ἄρισα Alcmen. fr. V. 2. ἄρισα adverbialiter positum: θήσομαι τὰμ' ὡς ἄρισα An. 379. ἄψαιτ' ἄρισα Iph. A. 57. b) βέλτισος. αὐτὸς αὐτῇ βέλτισος Antio. fr. XXXIV. 4. ὦ βέλτισε τέκος Sis. fr. III. 1. χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις αἰὲ Iph. A. 503. ἐλθ' τὰ βέλτισθ' And. fr. XIII. 2 vid. etiam Epist. II. p. 500. 9. III. 3. IV. 14. V. 1. et p. 504. 33. c) λῶσος. Ζεὺς ὁ λῶσος Phryx. fr. VI. 3. τὸ λῶσον σοῖσι βέλευσαι δόμοις Hip. 901. ἀνδρώπιον λῶσον Cy. 185. ἐρεῖς τὸ λῶσον Her. 170. ἐν μὲν τὸ λῶσον Her. F. 196. εἰς τὸ λῶσον ἐμβιβάξουσ' ἵχθους Her. F. 856. μακρῶ λῶσα βροτοῖσι Med. 127. τὰ λῶσα καὶ κάλλιπα Med. 572. κῆμοι τὰδ' ἐσι λῶσα Med. 935. λῶσα γὰρ μακρῶ τάδε An. 692. τὰ λῶσ' ἂν εἴη Her. 1021. Dicitur etiam λῶϊσος: τὸ λῶϊσον φρονεῖν Hip. fr. VIII. 1.

Ἀγάθων fuit Euripidis inimicus, Epist. V.

Ἀγάλλειν. γαμηλῖος εὐνὰς ἀγῆλαι Med. 1027. θηροφόνον θεῶν Οἰνωᾶτιν ἀγάλλει Her. F. 379. ἐκκλέλοιψ' ἑορτὰς, αἷς πάροιθ' ἡγαλλόμην Tro. 452. τὸν εὐϊον ἀγαλλόμεναι Bac. 158. ἀγάλλῃ; Bac. 1195.

Ἀγαλμα. ὠδίνος ἄγαλμα δίας Hec. 461. τέρνα θ' ὡς ἀγάλματος κάλλιπα Hec. 560. κόσμον προστιθεῖς ἀγάλματι Hip. 631. πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς An. 115. ὀρᾶς ἄγαλμα Θέτιδος An. 245. ματέρος ἄγαλμα φόνιον ἐξέλοι Sup. 370. καλὸν δ' ἄγαλμα πόλεσιν Sup. 373. τὸ σὸν ἄγαλμα Sup. 631. ἐκέτι φίλον ἄγαλμ' ὄψομαι Sup. 1163. ἄγαλμα θεᾶς Iph. T. 87. Conf. v. 112. 978. 997. 1158. 1385.

1441. 1448. et 1480. κλέψας ἄγαλμα Rh. 502. νεκύνων ἀμενηνὸν ἄγαλμα Tro. 193. διδυμογενὲς ἄγαλμα πατρίδος Hel. 207. εἰθ' ἐξαλειφθεῖς, ὡς ἄγαλμ' Hel. 269. νεφέλης ἄγαλμ' ἔχοντες Hel. 712. et ita νεφέλης λέγειας ἄγαλμ'; v. 1235. καλλινίκου δορὸς ἄγαλμ' Her. F. 49. γενναῖων δ' ἀρεταὶ πόνων, τοῖς θανῶσιν ἄγαλμα Her. F. 358. σοφῆς ἄγαλμα χειρὸς An. fr. XXIX. 3. ἀνόνητον ἄγαλμ' Hip. fr. in fin. notar. et Thes. fr. III. 1. Ἐκάτης ἄγαλμα φωσφόρος Fr. inc. CXXVI. ἀγάλματα συσολίσαι Or. 1435. ἴσα δ' ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις Ph. 228. θεῶν δεξιμῇλ' ἀγάλματα Ph. 635. προσευχόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι Hip. 116. ἀγαλμάτων φύλαξ Hip. 1399. νερτέρων ἀγάλματα Al. 616. ἀγαλμάτων ἰκέτις An. 860. Νηρέως ἀγάλμαθ' Iph. T. 273. ἀγάλματ' εὔια Tro. 451. προστίθῃσ' ἀγάλματα Tro. 1212. Φρύγια πέπλων ἀγάλματα Tro. 1220.—φέρειν γάμων ἀγάλματ' Hel. 1449. δρόμων τ' ἄλλων ἀγάλματ' Her. F. 425.—νεκρῶν ἀγάλμασιν Her. F. 703. αἱ δὲ σάρκες, ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσὶν El. 388. πόλεως ἀγάλματα φοιτῶσ' Aut. fr. III. 10. κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι El. 871. ἀγάλματ' ἄειρε κρατὶ El. 873. τὰ Δαιδάλεια ἀγάλμαθ' Eu. fr. IX. 3.

Ἀγαμεμνόνειος παῖς, i. e. Orestes, Or. 836. et Ἀγαμεμνόνειος κέλωρ An. 1034. Ἀγαμεμνόνειον κρατ' Rh. 258. Ἀγαμεμνονεία παῖς Iph. T. 1290. Ἀγαμεμνόνεια σκηνὰ Rh. 44. σκηναῖς Ἀγαμεμνονείαις Tro. 139. Ἀγαμεμνόνειον θάλος Iph. T. 170.

Ἀγαμεμνόνιος δόμος Or. 179. Ἀγαμεμνονία παῖς Iph. T. 1115.

Ἀγαμος. γάμος ἄγαμος Hel. 696. ἀγάμης ἀτέκνης τε βροτῶν Al. 885. ἐξὸν ἀτέκνοις ἀγάμοις τ' εἶναι Al. 891. ἄγαμος, ἡνιπρία, Or. 205. Sup. 786. Iph. T. 220. et Hel. 695.

Ἄγαν. ἄγαν ἀποδέχεσθαι Or. 313. τὰς ἄγαν προθυμίας Or. 707. ἔκ ἄγαν σφ' ἐπήνεσα Ph. 771. εἰμὶ δ' ἔκ ἄγαν σοφῇ Med. 305. ἔκ ἄγαν σοφὸς Med. 583. ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν Med. 627. τῷ μηδὲν ἄγαν Hip. 265. ὥμους ὦν ἄγαν Al. 65. ἄγαν μ' ὑβρίζεις

Al. 682. τὴν ἄγαν λύπην Al. 797. ἄγαν φιλόξενος Al. 812. ἄγαν γ' ἔλεξας An. 364. ἄγαν προνωπῆς An. 730. ὁ δειμαίνεις ἄγαν An. 869. ἄγαν ἐφήκας γλωτταν An. 955. ἐξογκοῖτ' ἄγαν Sup. 864. εἰ κατωκτίσθην ἄγαν Iph. A. 686. αἰνέμενοι γὰρ οἱ γὰθοὶ τρόπον τινὰ μισδοὶ τὲς αἰνῶντας, ἔαν αἰνῶσ' ἄγαν Iph. A. 980. ἄγαν γ' αἰνέμενος Her. 205. ἄγαν χρονίζειν Iph. T. 1219. τὲς ἄγαν γ' ἔρω- μένως Rh. 668. ἄγαν Βρόμιος ἄναξ ἀπώλεσ' Bac. 1247. φρονημάτων τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 389. et fr. inc. Bar. 7. ἄγαν αὐτὸν εἰ παρόνθ' ὅμως τένεις Hel. 1414. μὴ νῦν ἄγαν ἐκ- τήξης χροῖα Hel. 1435. ἔτ' ἄγαν πρὶσσω Hel. 1593. ἄγαν γ' ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς Her. F. 1414. ἔχ' ἔτως ἄγαν χαίρω El. 1105. δακρύτ' ἄγαν El. 1181. αἱ ἄγαν τρυφαὶ Alex. fr. XV. 2. θερμὴν ἄγαν Cres. fr. XIII. 5. ἴν' ἔτ' ἄγαν πῦρ Er. fr. I. 16. φεύγοντες ἄγαν νοσῶσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις Hip. fr. V. μὴ σκυ- θρωπὸς ἴσθ' ἄγαν Inus fr. XX. κακοὶ ἄγαν κρατῶντες Cenei. fr. IX. 2. τὲς ἄγαν πόνας Cnom. fr. V. 4. εἰδ' ἄγαν εὐογκος Sy. fr. III. 2. ἄγαν μωραί- νοντι Fr. inc. CXVIII. 3. τῶν ἄγαν γὰρ ἄπτεται θεὸς Fr. inc. CXXIX. 1. ἢ Σπαρτιον τῶν ἄγαν πολεμικῶν Fr. inc. CCV.

Ἀγανακτεῖν. Ἀρχελάω ἀγανακτῶντος Epist. V.

Ἀγανῶς Iph. A. 601.

Ἀγαπάζειν. νέκυν ἀγαπάζων Ph. 1337.

Ἀγαπᾶν. ἡγάπα νεκρὸς Sup. 764. δα- κρύοις ἂν ἡγάπων Hel. 943.

Ἀγασθαι. ἀγάμεθ', ἀγάμεθα Ph. 1061. ἐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς Iph. A. 28. ἄγαμαι λήματος Rh. 245. ἐκ ἀγα- σθῆναι φίλοις Her. F. 845. εἰδεις, ὅστις ἐκ ἡγάσθη τέ σε τῆς φιλανθρω- πίας Epist. III. 8. τίς σ' ἐκ ἂν ἀγά- σαιτο; Epist. IV.

Ἀγασός. βίος ἀγασὸς ἐν φάει Hec. 169.

Ἀγγελία. ἀγγελίας βάρος Hec. 107. δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν Or. 1276. δυ- στυχές ἀγγελίας ἔπος Ph. 1540. ἥδισ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθ' Iph. T. 447. ἀγγελίαν μοι ἐνέγκατε Her. 751. καρύζατ' ἀγγελίαν Hel. 1507. ἀγγε-

λίαν τίνα μοι; Ion. 771. εἰδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακε Iph. T. 461.

Ἀγγέλλειν. τί τόδ' ἀγγέλλεις; Hec. 188. ἀγγέλλωσ' (pro ἀγγέλλασσι) Ἀρ- γείων δόξαι Hec. 196. ἀγγέλλε, πα- σῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ Hec. 423. Ταλ- θύβιος ἡγγεῖλέ μοι Hec. 727. εἰ γὰρ Ἀργείων ἀγγέλλασί μοι Hec. 735. ὀνειράτ' ἀγγέλλασα Or. 617. ἀγ- γέλλωμεν εἰς πόλιν τάδε; Or. 1539. βάζειν, ἣν ἡγγεῖλέ μοι τις Or. 1559. καινὸν ἀγγέλλων ἔπος Ph. 1082. ὅς πᾶν ἀγγελεῖ Ph. 1344. μῶν τιν' ἀγ- γέλλων τύχην; Med. 1009. ἡγγεῖλας, οἱ ἡγγεῖλας Med. 1011. καινὸν ἀγ- γελεῖ κακὸν Med. 1120. σὴν ἀγγελῶ παρσσίαν Al. 207. ἐφ' οἷσιν ἦλθες ἀγγέλλασα An. 822. οἷας ἀγγελῶν ἦκω τύχας An. 1071. πρὸς τίν' ἀγ- γεῖλαί με χρὴ Sup. 399. ἦκω—νίκην ἀγγελῶν Sup. 638. εὖ μὲν νόσον ἀγγέλλεις Sup. 641. πάντ' ἂν ἀγ- γέλλοις φίλα Sup. 643. τί δαὶ κασι- γνήταισιν ἀγγελῶ; Iph. A. 1448. θέλεις ἂν ἀγγεῖλαι Iph. T. 582. vid. etiam v. 588. et 769. ἄγγελλε δ', ὡς ὀλωλ' Iph. T. 704. πῶς γὰρ ἀγ- γεῖλειεν ἂν; Iph. T. 740. φόρτον ἀγγέλλων Iph. T. 1306. τὰ μὲν ἀγ- γέλλεις δείματ' Rh. 34. νέον ἀγγέλ- λειν Rh. 39. ἀγγέλλων φόβον Rh. 52. σύ ποίμνας ἦκειν εἰκας ἀγγελῶν Rh. 268. κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος—; Tro. 55. κοινὸν ἀγγελῶν λόγον Tro. 238. ἀγγελῶ ἀγγέλματα Tro. 705. ἡγγεῖλας κακά Her. 54. μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω Her. 798. ἀγ- γεῖλον εἰσω δεσπόταισι Hel. 454. πικρῶς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν τὲς σὲς λόγους ibid. v. 455. τάδ' ἀγγέλλει σαφῇ; Hel. 1216. ἀγγέλλων θανεῖν Hel. 1534. τάδ' ἀγγελεῖντα Hel. 1633. τὲς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας Ion. 180. ὃ κακ' ἀγγέλλων πάτερ Her. F. 1136. πικρὰ δ' ἀγγεῖλαιμεν ἂν El. 418. πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις El. 762. πᾶσι δ' ἀγγέλλω βροτοῖς Antiop. fr. XVIII. 1. 2) Pass. ἀγ- γελθεῖσά μοι γενναῖος Hec. 591. κἂνθάδ' ἡγγέλης μανείς Iph. T. 932. ἀγγέλλεται δόλος κρυφαῖος Rh. 91.

Ἀγγελμα. μῶν τι πολεμίων πάρα ἄγ- γελμ' Or. 874. σώσαις ἡδοναῖς ἀγ-

γελμάτων Iph. T. 1184. ἀγγελῶ ἀγγέλματα Tro. 706. ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν Her. 660. ἤλευθερῶσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασι Her. 789.

Ἄγγελος. ὁ μακρὰν ὁδὸν ἄγγελος Or. 848. κακῶν ἡκεις ἄγγελος Or. 854. Alios nuncios, in Euripide occurrentes, vide Ph. 83. et 1343. Hip. 1175. Sup. 459. et 462. Iph. A. 1613. Rh. 264. et 340. καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων Med. 270. et Tro. 703. ὁ Διὸς ἄγγελος vocatur Mercurius Iph. A. 1302. et El. 462. βοῆν ἄγγελον φόβῳ Her. 656. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτός ὁρᾶσθαι λόγος Fr. inc. CCXXIV. Collective de universo hominum coetu, nempe de excubiis militaribus, dicitur ἄγγελος Rh. 50. μῶν ὁ δοκεῖ σοι φροντίζειν τιν' ἀγγέλων An. 82. μυρίων ὑπ' ἀγγέλων An. 563. ἀνδρα χρεῶν—ἐκ ἀγγέλουσι τὸς ἐναντίας ὁρᾶν Her. 393. πᾶ γὰρ ἄγγελοι; El. 759. ἄγγελος de foemina dicitur An. 83. et ἄγγελον γλῶσσαν λόγων δὲς Sup. 203.

Ἄγγος. εἰς δ' ἄγγος ἴδιον πληρώσαντες Iph. T. 953. χοῆρες ἄγγος Παλλάδος Iph. T. 960. αὐτῷ σὺν ἄγγει Ion. 32. vid. etiam vers. 1337. 1398. et 1412. τὸδ' ἄγγος τῷδ' ἐφεδρεῖον κάρα φέρουσα El. 55.

Ἄγειν. ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει θανεῖν Hec. 43. ἄγετ', ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων, ἄγετ'—Hec. 59. et 60. et ita hoc verbum in significatione *du-cendi* saepissime occurrit, ut Hec. 266. 369. 386. 1213. Or. 65. (ubi est ἀγαγὼν) 474. 628. 740. 1444. Ph. 78. 444. et 469. (quibus tribus Phoenissarum locis de duce exercitus dicitur) Med. 726. 736. 750. 1045. (ubi *abducere* notat) Al. 1024. An. 557. 561. 568. 607. 985. 1062. Sup. 14. 360. 1104. Iph. A. 415. 588. 642. 885. 893. 905. 1475. 1556. Tro. 188. Bac. 1353. et El. 1021. λυπρὰν ἄγεσαν ἡμέραν—Hec. 364. δόλω με τοιῷδ' ἡγαγ' Hec. 1146. κτύπον ἡγάγετε Or. 183. ὅς ἄγαγ' (pro ἡγαγε) Ἑλλάδ' Or. 1365. τήνδ' ἄγεσθ' ἐρημίαν Med. 50. ἐξέδω κόρην, ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν Med. 310. εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι Med. 1216. vid. etiam An. 754. et

βία τ' ἄγεις Iph. A. 319. σχολὴν ἄγεσαν Med. 1238. ἔν' ὀλβιόδωρος ἄξει ζαθέα χθὼν εὐδαιμονίαν Hip. 750. ἀκαμπτον φρένα ἄγεις Hip. 1269. ἄγει μ', ἄγει μέ τις—Al. 260. πέποιθ' ἄξιν ἄνω (in vitam reducere) Ἀλκησιν Al. 856. ἄγει δάκρυ Al. 1084. ἡσυχίαν ἄγομεν An. 143. τρίπῳλον ἄρμα ἄγων An. 277. εἰς ξύμβασιν ἄγειν An. 424. ἐκέῖσε δεῦρό τ' ἡγαγες πάλιν An. 619. εἰς δὲ στρατείαν ἄγων Sup. 229. ἄγεσα θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. ἦγον ἐκ φόβῳ; Sup. 762. ἦγες σφάγιον Δαναοῖς Iph. A. 135. Ἀτθίδος δ' ἄγων ἐξήκοντα νῆας Iph. A. 247. vid. etiam vers. 262. λευκήρετμον δ' ἄρη Τάφιον ἦγεν Iph. A. 284. βλέφαρα πρὸς τάναιδὲς ἀγαγὼν Iph. A. 379. εἰς οἰκτὸν μ' ἄγεις Iph. A. 653. ἄγειν σύμπλυν ἐμὲ Iph. A. 666. ἄγε λαβῶσ' Ὅρεσσην Iph. A. 1118. ἄξει δ' ἐξ ἐκῶσαν ἀρπάσας Iph. A. 1365. ἐς ἄρκυν ἡγαγες Iph. T. 77. τί με πρὸς ναῆς ἄγαγες Iph. T. 138. διὰ πόνων ἄγει Iph. T. 988. καμ' ἐπ' εὐπρύμνῃ νεὼς ἄξεις Iph. T. 1001. ἦγον διὰ χερῶν πυρρμνήσια Iph. T. 1352. κλύδων παλὶρρύες ἦγε ναῦν Iph. T. 1397. στρατὸν μέλλεις ἄγειν Rh. 110. εἰς δόλον ἄγει Rh. 128. τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης Τροίαν ἄγει πάλιν εἰς πτόλιν Rh. 883. ἐλπιδὼν ποίων ὑπο ἄγετε τὸν πόδα Tro. 506. ἄγετε, φέρετε, ῥίπτετέ νιν Tro. 769. ὅθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνδρος Tro. 807. πάντα γὰρ κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις Tro. 888. βία γὰρ παῖδα φῆς ἄγειν Tro. 998. vid. etiam Her. 64. et 68. et 128. et 255. ἐξόρες Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 51. ἄγει διάσας Bac. 115. κῶλον ἄγει ταχύπουν Bac. 168. πρόσθ' ἄγειν τῷ Βακχίῳ Bac. 225. τελετὰς ἄγεις εἰς Ἑλλάδα; Bac. 465. εἰς δεσμὸς ἄγεις Bac. 518. τὸν νεανίαν ἄγω εἰς ἀγῶνα μέγαν Bac. 972. ἦμαρ εἰς νύκτα εὖ ἄγοντ' Bac. 1007. Θήβας δ' ἀνάνδρους ὡδ' ἄγεις; Bac. 1035. ἦγεν, ἦγεν εἰς μέλαν πέδον Bac. 1063. ὡς κλῶν ὄρειον ἄγων Bac. 1066. βίοντον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. ἐπισπάσας κόρυς Hel. 115. ἄγεσα θάνατον Hel. 243. εἰς τὸ δέμα περιβαλὼν μ' ἄγει Hel. 319. ῥόδια μέλεα ἄγων

Hel. 1127. νεφέλας ἐπὶ ναυσὶν ἄγων
 Hel. 1149. ναῦν, ἐν ἧ τὰδ' ἄζομεν
 Hel. 1426. ἦγον αἰῶνα Ion. 638.
 ξένον ἄγων σ' ἐφέσιον Ion. 654. δε-
 σπότην ἄγειν Ion. 838. ἄγες (pro
 ἦγες) ἀναιδείᾳ Ion. 895. ἔτοιμ' ἄγειν
 τὰ θύματ' Her. F. 453. καὶ θῆρά γ'
 εἰς φῶς τὸν τρικάρηνον ἥγαγον Her. F.
 611. κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἥγα-
 γες Her. F. 1088. ἀμετέραν ἄγει νί-
 καν El. 590. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω
 El. 659. τέσδ' ὅχως φάτναις ἄγοντες
 El. 1136. μύθους εὐπροσηγόρους ἄγων
 Dan. 45. τὸν γὰρ κάκιον πλῆθος εἰς
 πρώτως ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. εἰδὼς,
 πολλάκις ὅτι τὸ λυπῆν ὕπερον χαρὰν
 ἄγει Antig. fr. XIV. 2. ὁ δ' εἰς τὸ
 σῶφρον ἐπ' ἀρετὴν τ' ἄγων ἔρως ζηλω-
 τὸς Œdip. fr. XV. 3. et inc. Bar. 50.
 1. ὅταν σχολὴν ἄγῃσιν τυγχάνει Δίκη
 Phryx. fr. V. 4. ἄγων—ἐκ τῆς ὕπερθε
 περιφορᾶς Sis. fr. I. 28. ὁ φόβος—εἰς
 ἐκπληξιν ἄγει Fr. inc. XVI. 3. τὰμ-
 φανῇ δ' ὕψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX.
 3. et inc. Bar. 47. 4. πρὸς τὴν δίκην
 ἄγειν Fr. inc. XLII. 3. εἰς ἐλπίδ'
 ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. τὰς δ' εὐτυ-
 χῆντας ἄγει τὸ παρ' ἐλπίδα Fr. inc.
 CLXXXVII. 4. 2) Pass. ἄγεσθαι.
 ἄγομαι δὲ ἄλιον ἐπὶ πέλαγος Hec.
 937. αὐτὰ δ' ἐκ θαλάσσης ἀγόμεαν (pro
 ἡγόμεν) An. 109. εἰς κλισίαν λύκων
 δολιχὴν ὄτ' ἀγόμεαν Iph. T. 858. δάλα
 δ' ἄγομαι Tro. 140. ἀγόμεθα λεία
 σὺν τέκνῳ Tro. 610. ἀγόμεθα, φε-
 ρόμεθα Tro. 1310. μυριάσι χειρῶν
 ἀγόμενοι νεανίδων Bac. 744. ἀγό-
 μεθα ζεύγος ἢ καλὸν νεκρῶν Her. F.
 454. 3) Med. Ἑλλήνην ἀγόμενος Or.
 246. vid. etiam vers. 248. "Ἑλλήν"
 εἰς οἶκον ἡγόμεν Med. 1331. εἰς δό-
 μους ἄζεσθαι κακὸν μέλλοντες Hip.
 652. ἄγῃ μεσὺν σοι πρὸς Θεῶν, ἄγῃ
 κάτω Al. 383. ἔππες ἄγεσθαι Al.
 1033. ἄταν ἡγάγετ' εὐναίαν εἰς θα-
 λάμης Ἑλέναν An. 104. ἄγῃ λαβὼν
 τὰς Ἡρακλείους παῖδας Her. 808. ὁ
 κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἡγετο Her. F. 12.
 μάντιν ἔχ' ἔτερον ἄζομαι Her. F. 911.
 ἄγῃ με, ὦ ξένη An. fr. VI. καὶ τὰς
 μὲν ἄξῃ Sci. fr. V. 1.

Ἀγείρειν. κόσμον τ' ἀγείρας' αἰχμαλω-
 τίδων πάρα Hec. 615. Νύμφαισιν,
 ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς, ἴν' ἀγείρω γ' Ἰνά-

χε, Ἀργεῖς ποταμῷ, παισὶν βιοδώροις
 Xan. fr.

Ἀγείσθαι, dor. pro ἡγείσθαι. ὦ τλαῖμον
 ἄγῃ μοί πῆς, ἄγῃ Hec. 170. 171.
 πρόπαρ ὃς ἀγείται στρατῷ Ph. 121.

Ἀγείτων. ἔτως ἀγείτων οἶκος El. 1130.
 Ἀγέλα vid. ἀγέλη.

Ἀγελαῖα βοσκήματα Bac. 676.

Ἀγέλη. ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν πεσόντα
 Bac. 1021. ἐν ποταγαῖς ἀγέλησιν θείη
 Hip. 734. ἀγέλαις ὀλβίαις Hel. 1276.
 πτηνῶν τ' ἀγέλας—Ion. 106. πόνων
 ἀγέλας Her. F. 1276.

Ἀγεμόνευμα, dor. pro ἡγεμόνευμα. ἀγε-
 μόνευμα νεκροῖσι πολύστονον Ph. 1499.

Ἀγεμῶν, dor. pro ἡγεμῶν. ἔκθ' ἐν-
 νύχιος ἀγεμῶν Rh. 228.

Ἀγεννώς Iph. A. 1458.

Ἀγέραςος. τύμβον ἀγέραςον Hec. 117.
 ἀγέραςον ὄνομα Bac. 1375.

Ἀγῇ. πρὸς ἀρμάτων τ' ἀγαῖσι Sup.
 693.

Ἀγήραντος. ἀγήραντον πόλον Epig. I.
 1.

Ἀγήραος. ἀγήραον θυμὸν Hip. 1114.

Ἀγήρατος. ἀγήρατον βιοτὰν Iph. A.
 567.

Ἀγήρως. κόσμον ἀγήρῳ Fr. inc. CLIII.
 6. χάριν ἀγήρῳ Sup. 1177.

Ἀγήτωρ, dor. pro ἡγήτωρ. ἀγήτωρ με-
 λέων vocatur Apollo Med. 426.

Ἀγιστεύειν βιοτὰν Bac. 74.

Ἀγκάλῃ: sed semper in plurali apud
 Euripidem dicitur, nusquam in sin-
 gulari. ἀγκάλαισι περιφέρων Or. 464.
 λάβε σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλῃσι Hip. 1432.
 ἡ δὲ λαμβάνουσ' ἐν ἀγκάλῃσι Al. 188.
 ἐν ἀγκάλαις ἔχειν Al. 352. ἔρπε δεῦρ'
 ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος An. 723. ἡγῶ,
 τέκνον, μοι, δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλαις σταθεῖς
 An. 748. ἐν ἀγκάλαις χρῆζεις—ἔχειν;
 Iph. A. 385. νεανίδαισιν ἀγκάλαις
 Iph. A. 615. μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν
 ἔχουσα Iph. T. 289. βρέφος ἔλιπον
 ἀγκάλαις Iph. T. 834. ἐπὶ ματέρος
 ἀγκάλαισι θρώσκων Iph. T. 1251.
 παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις Rh. 948.
 ἀγκάλαισι δορκάδ', ἡ σκύμνης λύκων
 ἀγρίους ἔχουσα Bac. 698. τίνος πρό-
 σωπον ἐν ἀγκάλαις ἔχεις; Bac. 1276.
 ἐξέθρεψα παῖδ' ἀγκάλαις; Cy. 142.
 μητρός ἦν (eram) ἐν ἀγκάλαις Ion.
 280. ἐπ' ἀγκάλας λαβεῖν Ion. 761.
 πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν Ion. 962. χερὸς

- ὑπ' ἀγκάλαις ἐμαῖς Ion. 1337. ἐν ἀγκάλαις μητρὸς τρυφήσαι Ion. 1375. ἐμῶν βρέφος ἀγκαλῶν Ion. 1454. ἀρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας Ion. 1598. δὲς τ' ἐς ἀγκάλας κοινωνίαν δύσηνον Her. F. 1362. τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι πηδῶν ἀδύροι Dan. fr. XI. 1. 2) ἀγκάλαι tribuuntur etiam rebus inanimatis, ut a) oceano, seu mari: Ὠκεανὸς ἀγκάλας ἐλίσσων Or. 1378. πελαγίας ἐς ἀγκάλας Hel. 1068. et 1452. quo posteriore loco pro πελαγίας legitur πελαγίης. b) aetheri: ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2.
- Ἀγκος ἀμφίκριμνον Bac. 1049.
- Ἀγκρεμαννύναι pro ἀνακρεμαννύναι ἀγκρεμάσας θαλάμοις Er. fr. VI. 5.
- Ἀγκύλη. ὁ ἀγκύλας—ἐν χερσὶν ἔχων Or. 1477.
- Ἀγκυλωτός. ἐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν σοχάσμαιν Bac. 1203.
- Ἀγκυρα. οἶκων ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. ἐπωτίδων ἄγκυραν Iph. T. 1351. ἄγκυρα δὴ με τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη Hel. 284. καθῆκ' ἐμαντὸν εἰς ἅλ', ἄγκυραν πάρα Hel. 1630. ναῦν τοι μὴ ἄγκυρ' ἐδάμῳς σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. ἦδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφῇ, δμῳῖς, ἄγκυρα, σέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. πλεκτὰς ἐξανήπτων ἀγκύρας Iph. T. 1408. εἴανπερ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω Hel. 1077.
- Ἀγκῶν. θεὸς δὴ τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμῳς Cy. 560. ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι Sup. 817. εἰς ἀγκῶνων εὐνὰς ἐνδῶσειν Iph. A. 131.
- Ἀγλαΐα. ἐκ ἐπ' ἀγλαΐας θυμὸν—ἐκ πεπόταμαι El. 175. προσδήματ' ἀγλαΐας El. 192. σὺν ἀγλαΐα El. 861.
- Ἀγλαΐσμα. τὸ μητρὸς ἀγλαΐσμ' Hel. 11. δ' δ' ἀγλαΐσμα δωματῶν ἐμῶν τ' ἔφν Hel. 289. πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαΐσμάτων El. 325.
- Ἀγλαός. ἀγλαὸν ἔδραν An. 135.
- Ἀγλωσσία. ἀγλωσσία ληφθεῖς Alex. fr. III. 2.
- Ἀγμός. διὰ δὲ χειμάρρος νάπης ἀγμῶν τ' ἐπήδων Bac. 1092.
- Ἀγνεύειν. ἀγνεύειν δοκῶ; Hip. 655. χεῖρας ἀγνεύει θεοῖς Iph. T. 1227. ἀγνεύει λεχώ El. 654.
- Ἀγνευμα. οἷαις ἔλυσας συμφοραῖς ἀγνευμα σὸν Tro. 501. ἀγνευμ' ἔχων τι θεῖον El. 256.
- Ἀγνίζειν. κρατὸς ἀγνίσει τρίχα Al. 77. πόντος πηγαῖς ἀγνίσαι Iph. T. 1039. ἄγνισον χρυσῷ μέλαθρον ib. 1216. ἀγνῶ (pro ἀγνίσω) χέρας Her. F. 940. χέρας σὰς ἀγνίσας μιάσματος Her. F. 1324. ἐδ' ἤγνισαι σὸν αἷμα Or. 429. σώμαθ' ἀγνισθῇ πυρὶ Sup. 1210. ἀγνισθεῖς φόνῳ Iph. T. 705. χεῖρας ἤγνίξεν πυρὶ Her. F. 1145. ἤγνισμεθα λεπτοῖσι καθάροις El. 793. Ἀγνισέον Iph. T. 1199.
- Ἀγνοεῖν. τὸν λόγον ἀγνοῶ Ph. 714. μηδὲν ἀγνοεῖ An. 900. ἐ θαυμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν Iph. A. 823. vid. etiam Epist. V.
- Ἀγνός. ἀγνός εἰμὶ χεῖρας Or. 1604. ἀγνὸς Πιτθέως παιδεύματα Hip. 11. ἀγνός ὦν Hip. 102. ἀγνὸν βωμὸν An. 428. ἐχ' ἀγνός εἰμὶ Her. 1011. ἀγνὸν ὄρκον Hel. 841. τόθ' ἀγνός ὦν El. 975. ἀγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ἀγνοῖς καθαρμοῖς Iph. T. 1191. ἔτ' ἐ σ' ἀγνὴ χρῶα Tro. 453. ἀγνὰς ἐννέα Πιερίδας Med. 831. ἀγνὰς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. χεῖρες μὲν ἀγναὶ ibid. vers. 317. πρὸς ἀγναῖς ἐσχάrais Sup. 33. ἡλὶς ἀγναὶ βόες Tro. 439. Νηρέως ἀγναὶ κόραι Hel. 1601. Δάματρος ἀκτῆς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν Hip. 138. λέχης ἀγνὸν δέμας Hip. 1003. ἀγνὸν τέμενος ἐναλίας Θεσ An. 252. ἀγνὸν σῶμ' ἐμὸν Iph. A. 940. ἀγνὸν Φοῖβη πέδον Iph. T. 972. δαιμόνων ἀγνὸν σέβας Cy. 576. ἐφ' ἀγνὸν πῦρ ἔθηκε El. 812. ἡμέρας ἀγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. ἀγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίῃς An. 1066. ἀδύτοις ἐν ἀγνοῖς Iph. T. 1155. ἀγνὰ Λοξίῃς χρητήρια Ion. 243. πρὸς ἀγνοῖς ἐξίας βάθροις Her. F. 715.
- Ἀγνύναι. ὁ δὲ ζῆγ' ἄξας Hel. 1614. ναῦς πολλὰς ἀριθμὸς ἀγνυται ναυαγίων Hel. 417.
- Ἀγνώμονεῖν. ἀγνώμονει Fr. inc. CL. 5.
- Ἀγνωμοσύνα, dor. pro ὕνη. τὰς ἀγνωμοσύναν τιμῶντας Bac. 883.
- Ἀγνώς. ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασ' ἀγνώς, ἀκλής Iph. A. 18.
- Ἀγνώς, adverb. Ion. 14.
- Ἀγnowsία. ὡς ἀγnowsία σέβωμεν Hec. 959. συμφορὰς ἀγnowsία Med. 1204. κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγnowsία Antioq. fr. XXIV. 3.

- "Αγνωστος. ἐκ ἀγνωστος Hel. 511. ἀγνωστον εἰς γῆν Iph. T. 94.
- "Αγονος. ἀγονον φονέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1592. τὸ σὸν γένος ἀγονον Her. F. 886.
- "Αγορά. ὀλιγάκις ἄςυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον Or. 917. ἀγορὰν ἀλίσας φίλων Her. F. 412. ἀγάλαμ' ἀγορᾶς El. 388. ἀγορὰν, ἀγορὰν, Μυκηναῖοι, τέεχετε El. 708.
- "Αγοραῖος Ζεὺς Her. 70.
- "Αγορεύειν. ἡγόρευε Διομήδης ἄναξ Or. 896. ὃς ἡγόρευε Orest. 943. καὶ ταῦθ' ἅμ' ἡγόρευε Ph. 1184. et Bac. 1080. et El. 788. τὰδ' ἡγόρευον Ph. 1260. ἥλθον δ' Ὀρέετι τίν' ἀγορεύοντες λόγον; El. 353. θεὸς ὦν θνητοῖς ἀγορεύω El. 1356.
- "Αγορος. ποθῶς Ἑλλάνων ἀγόρος Iph. T. 1096. νεόμενος δ' εἰς ἀγόρος El. 724.
- "Αγός. ἀγὸν ἀνδρῶν Rh. 29.
- "Αγρα. Ἑλλάνων ἄγραν Hec. 881. ἐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν; Or. 1346. ἦν ἀμάρτω τῇσδ' ἄγρας Alc. 853. ἐνθεν ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 102. τήνδ' ἄγραν ἡγρευκότες Bac. 434. τὸν ξυνεργάτην ἄγρας Bac. 1144. εὐτυχεῖς τᾷδ' ἄγρα Bac. 1181. λαβῆσαν ἄγραν λεοντοφυῇ Bac. 1193. vid. etiam vers. 1199. et 1201. ὄνυξιν αἰόδιμον ἄγραν φέρεσαι El. 471. μελέαν ἀγρεύεις ἄγραν Meleag. fr. II. εἰς τ' ἄγρας ἰδὼν Sup. 885. ἵππειαι ἄγραι Ion. 1161. ὀλεθρίους ἄγρας Her. F. 415.
- "Αγραυλίδες παρθένοι Ion. 23.
- "Αγραυλος. θηρὸς ἀγραύλης Bac. 1186. ἀγραύλοισι κέρασιν Ion. 882. ἐπ' ἀγραύλης πύλας El. 342. 2) "Αγραυλος, nomen proprium. "Αγραύλης κόραι τρίγονοι Ion. 496.
- "Αγρεύειν. ἀγρεύων αἶμα τραγοκτόνον Bac. 138. ἄγραν ἡγρευκότες Bac. 434. τήνδ' ἄγραν—ἦν ἡγρεύσαμεν Bac. 1202. θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν Bac. 1235. μελέαν ἀγρεύεις ἄγραν Meleag. fr. II. τί μοι ξίφος ἡγρεύσω; An. 842. τὰ θύματ' ἡγρεύσαςθ' Iph. T. 1163.
- "Αγρευμα. γαυρέμενος ἀγρεύμασι Bac. 1239. ἄγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 3.
- "Αγρεύς: sic vocatur Bacchus Bac. 1189.
- "Αγριος. σὺνὸς μὲν ἀγρίος ἀγῶνος ἠΨω Sup. 316. καίπερ ὄντος ἀγρίου Bac. 361. ἀγριος μορφήν Hel. 551. λέοντος ἀγρίου θυμόν Her. F. 1211. πόσιν σὸν ἀγριον El. 1116. θοῖναν ἀγρίων θηρῶν Hec. 1072. σκύμνες λύκων ἀγρίου Bac. 699. ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα Ion. 1162. ἀγρίων Κενταύρων γένναν Her. F. 364. χωρὶς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Fr. inc. CLXV. 8. ἀγρία συντακεῖς νόσφ' Or. 34. ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. τὰς ἀγρίας δυσξυνέτε Ph. 1510. δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν Bac. 1355. μορφῆς σχῆμ' ἀγρίας Ion. 992. θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας Her. F. 851. φυλάσσοισθ' ἀγριον ἦθος Med. 103. ἀγριον τέρας Hip. 1214. χεῖματος ἀγρίου An. 749. χειμῶνος ἀγριον μένος Her. 429. τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ Fr. inc. XXIV. 1. ἀγρία τραύματα Ph. 1663. et An. 1156. ἐρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 268. τῆς Σκύλλης ἀγριωτέραν φύσιν Med. 1343. γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν Ph. fr. VI.
- "Αγρίων. ἡ τῇ τεκέσῃ σ' ἡγρίωσ' (pro ἡγρίωσε) Or. 615. ὥς ἡγρίωσαι διὰ μακρᾶς ἀλεσίας Or. 226. ὥς ἡγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν Or. 387. ἐξ ὀνείρων, οἷσιν ἡγρίωμεθα Iph. T. 348. ἐπὶ τοῖσδε ἐκ ἡγρίεμην El. 1031.
- "Αγριωπός. ἀγριωπὸν τέρας Bac. 542. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνης Her. F. 990.
- "Αγροβώτας, dor. pro ης: sic vocatur Cyclops. Cy. 54.
- "Αγρόθεν. ἐτύγχανον ἀγρόθεν Or. 864.
- "Αγρός. εἴμ' ἐπ' ἀγρὸν El. 1134. ἀγρὸς ναίων Sup. 884. ἀγρῶν πέλας τῶνδ' El. 623. ὁδὸν αὐτὴν, ἀγρὸς ἔχει El. 636. ἀγρῶν ταμίας: sic vocatur Pan. El. 704.
- "Αγρότας ἀνήρ Or. 1270.
- "Αγρότερος. ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168.
- "Αγροτήρ. τῷ Μαίᾳς ἀγροτήρι κέρῳ El. 463.
- "Αγρυπνος. τίς ὑπασπισῶν ἀγρυπνος βασιλέων Rh. 2. ἀγρυπνον ὄμμα Rh. 824.
- "Αγρώσης. ἡ πόλλ' ἀγρώταις σκαῖα πρόσκειται φρενὶ Rh. 266. φόβον δ'

ἀγρώπαις—παρέσχε Rh. 287. συλή-
τειραν ἀγρωπῶν Her. F. 377.
Ἀγρωπῆς θῆρες Bac. 564.
Ἀγυιά. εἶδον ἄψεως ἀγυιάς Or. 759.
εὐρυχόρης ἀγυιάς Bac. 87. Ὀλύμπου
χρυσῶν θαλάμων πατάμενα πρὸς
ἀγυιάς Ion. 460. ξεσὰ ἐπαπύλου
πόλεως ἀγυιαὶ Her. F. 783.
Ἀγυιάτιδες θεραπεῖαι Ion. 186.
Ἀγυινὲς, cognomen Apollinis Ph. 634.
Ἀγύμνασος. ἐκ ἀγύμνασος λόγων Bac.
491. ἐδ' ἀγύμνασον πλάνοις ἤξειν
Hel. 540. πόνοισι δ' ἐκ ἀγύμνασος
φρένας Dict. fr. XVI. ἐκ ἀγυμνάσῳ
φρενὶ Pir. fr. VI. 1.
Ἀγυρις Ἑλλάνων στρατιάς Iph. A.
753.
Ἀγύρτης. ἀγύρτης, πτωχικὴν ἔχων
σολὴν Rh. 503. εἶρπ' ἀγύρτης τις
λάτρης Rh. 715.
Ἀγχι. ἄγχι τέκνων Ph. 1572.
Ἀγχιάλος. ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν
Iph. A. 169.
Ἀγχιπλῆς. ἀγχιπλῆν πόρον Iph. T.
1325.
Ἀγχιτεύειν. τὰν τ' ἀγχιτεύσαν γᾶν
Tro. 224.
Ἀγχιτος. τὸν γένει ἄγχιτον πατρός
Tro. 48.
Ἀγχιτέρμων γαῖα Rh. 426.
Ἀγχόνειος βρόχος Hel. 692.
Ἀγχόνῃ. ὑπὲρ τέραμνά τ' ἀγχόνας Ph.
335. βρόχον κρεμασὸν ἀγχόνῃς Hip.
802. δέσποιναν εἰργασ' ἀγχόνῃς, κά-
μνω An. 817. ταῦτ' ἐχὶ δεινῆς ἀγχόνῃς
ἐς ἄξια Bacch. 246. καὶ τὰδ' ἀγχόνῃς
πέλας Her. 247. ἀσχήμονες μὲν
ἀγχόναί Hel. 306. δεῖν δ' ἀγchonῶν
τε Fr. inc. LXV. 2. ἐν ἀγchόναίς
δέσποινα Hip. 777. ἐν ἀγchόναίς θά-
νατον ἔλαβεν Hel. 201. ἀγchόνασιν
ἐξελεῖν Her. F. 154. δ καὶ σίδηρον
ἀγchόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26.
Ἀγchύτατα. ἀγchύτατα θεῶν ἐξόμεναι
Pelei fr. II.
Ἀγwγμος. τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγw-
γμον βάρος Cy. 384.
Ἀγwγός. δακρῶν ἀγwγός Tro. 1131.
χοάς μὲ νεκρῶν ἀγwγός Hec. 536.
Ἀγwν. παρέστηκ', ὡς εἰκοί, ἀγwν μέγας
Hec. 229. ἀγwν φόνιος Or. 333. vid.
etiam vers. 491. 845. 859. 876. 1124.
1223. 1244. 1292. 1342. et 1537.
ἄδικον εἰς ἀγwνα Ph. 266. vid. etiam

vers. 591. 787. 867. 937. 1059. 1239.
1340. et 1372. ἀγwν μέγιστος Med.
235. ἀγwν εὐψυχίας Med. 403. ἀγwν
μέγας Hip. 496. ἀγwνα πρῶτον ἂν
δράμοιμ' ἐγὼ Al. 492. vid. etiam vers.
507. 651. 1029. 1105. et 1144. εἰς
ἀγwν' ἔρχη λόγων An. 233. vid. etiam
vers. 328. et 726. ἀγwν ὃδ' ἄλλος
ἔρχεται Sup. 71. conf. etiam vers. 317.
427. 665. 706. 754. et 814. ἀγwν
μέγιστος Iph. A. 1003. vid. etiam v.
1096. et 1254. μέγας ἀγwν' μεγάλα
δ' ἐπινοεῖς ἐλεῖν Rh. 195. conf. etiam
v. 820. εἰς ἀγwνα μέγαν Bac. 973.
πρὸς τόνδ' ἀγwνι τις ἄρα τῷδε τῷ λόγῳ
Her. 117. vid. etiam v. 162. 347. et
992. ἀγwνα μέγαν ἀγωνιόμεθα Hel.
849. πρὸς τίν' ἀγwνα τιθέμεσθ' ἀρε-
τῆς; Ion. 863. vid. etiam v. 939. τὸν
Ἡρακλῆος καλλίνικον ἀγwν' Her. F.
789. vid. etiam vers. 1189. κραυγὴν
ἀγwνος τῷδε El. 695. πῶς ἀγwνος
ἦκομεν; El. 751. vid. etiam v. 884.
δισσῶν λόγων ἀγwνα Antiop. fr.
XXVIII. καταστὰς εἰς ἀγwν' ἐναν-
τίον Fr. inc. XVI. 2. vid. etiam v. 6.
πόλει δ' ἀγwνες οἱ μὲν εὐτυχεῖσται
Ph. 1487. ἔτ' εἰσ' ἀγwνες τοῖς νεωτὶ
νυμφίοις Med. 366. ἀγwνας Ἑλλη-
νικῆς Hip. 1016. δεινὸς ἀγwνας δρα-
μεῖν Iph. A. 1456. μητροκτόνος τ'
ἀγwνας Tro. 363. τοιγάρ σ' ἀγwνες
ἀναμένεσιν Bac. 962. ἀγwνας ἐντὸς
δόμων Hel. 339. ξιφηφόρων ἐς ἀγw-
νων ἄμιλλαν Her. F. 812.
Ἀγwνία. πολέμιον ἀγwνία Hec. 314.
δοριπετὴς ἀγwνία Tro. 1003. ἐδ' ἀν-
δροκμήτας προσφέρων ἀγwνίας Sup.
525.
Ἀγwνίζεσθαι. ἔπειτ' ἀγwνα πῶς ἀγw-
νιόμεθα; Or. 1124. vid. etiam Alc.
651. Sup. 427. Her. 992. Hel. 849.
et Ion. 939. quibus locis dictio ἀγwνα
ἀγwνίζεσθαι recurrit, et ultimo qui-
dem loco (Ion. 939.) in pass. ἀγwνα
δεινὸν ἡγωνίσμεθα. φέγγος ἡγωνι-
ζόμεν—Hip. 1023. τόνδ' ἀγwνιῇ φό-
νον An. 336. τῶν μὲν ἡγωνισμένων
σοὶ μὲν δοκέτω ταῦτ', ἐμοὶ δὲ τἀναντία
Sup. 465. ἵν' οἱ θανόντες ἡγωνίσαντο
Sup. 637. ἐνθ' ἄρματ' ἡγωνίζεθ', οἳ
τ' ἐπεμβάται Sup. 685. δυοῖν γερόντιον
ὃ καλῶς ἀγwνιῇ Her. 653. μῶν τι
κεδνὸν ἡγωνίζετο; Her. 795.

*Αγώνισμα. ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπῳ Ph. 1364. πικρὸν δὲ χ' ἦδ' ἄν τὰ γώνισμά μοι El. 987.

*Αγωνιστής. οἷδ' ἀγωνισαί πικροὶ Ion. 1257.

*Αδακρυς. ἐκ ἂν δυναίμην ἄδακρυς εἶναι Al. 1050. ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; Med. 861.

*Αδάκρυτος. ἀλγέων ἀδάκρυτος Tro. 603. τέκνον, ἐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύη Ion. 1458. ἐδέποι' ἀδάκρυτος, ἀσέ-
νακτος ἡμέρα μ' ἐπισχῆσει Hec. 690.

*Αδάμας. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν Cy. 592.

*Αδάμαςος. ἀδάμασον πέσημα Ph. 643.

*Αδαπάνως. διὰ τόμα πτηνοῖσι μύθος ἀδαπάνως τέριψω φρένας Or. 1176.

*Αιδας. vid. *Αιδης.

*Αδειμάντος. ἀδειμάντῳ ποδὶ Rh. 697.

*Αιδεῖν. ὁ μὲν γὰρ ἦδε Al. 764. ᾄδει δὲ παρὰ κλαίσει συνναύταις ἐμοῖς ἄμωσ' Cy. 424. ἐγὼ μὲν ἔν ᾄδοιμι Antipr. fr. VI. 1.

*Αδελφεά. οἰκτρὰν λιπὼν ἀδελφεὰν El. 134.

*Αδελφή. κλαίωσ' ἀδελφὴν Or. 61. vid. etiam v. 78. 117. 122. 613. et 662. et sic sæpissime hæc vox occurrit; quæ loca omnia notare ob vocis frequentiam nil attinet. ἡ δὲ μωρία μάλις' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας Fr. inc. VII. ἦδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφὴ, ἡμῶς, ἄγκυρα, τέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. παρθένης ἀδελφὰς Ph. 619.

*Αδελφός. ἀδελφὸν ὅταν ὀρῶ μεμνηνὸτα Or. 135. vid. etiam v. 863. et 880. ἢ μητέρ', ἐκ ἀδελφὸν, ἐδὲ συγγενῇ, μεθορμίσασθαι Med. 257. κόρη τ' ἀδελφῷ, scil. μίγνυται An. 175. γενεὴ δὲ τοῖσδε συγγενῆς, γενεὴ φίλος, πατήρ, ἀδελφός, δεσπότης Her. 231. ἀδελφῷ ματρὸς ἐκ μιᾶς Iph. T. 497. τῷδ' ἀδελφῷ, hī duo, frater et soror Hec. 896. παῖδάς τ' ἀδελφὰς ἔτεκεν Ph. 1604. ταραχὴ γ' ἀδελφῶν τις Iph. A. 508. χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν Fragm. incert. XCII.

*Αδελφός, adjunct. ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222.

*Αδесμος. δεσμὸν δ' ἀδεσμον Suppl. 32.

*Αδηλος. χροῖᾷ ἀδήλῳ Or. 1318. τότε ἔσιν ἀδηλον Med. 1104. ἀδήλοις φαρμάκοις Med. 1201.

*Αδημονεῖν. ἀδημονεῖντα συμφοραῖς Fr. inc. LXXXI. 3.

*Αδην. ὡς ἄδην πόνους παρεῖχες Hel. 626. νῦν πημάτων ἄδην ἔχω Ion. 975.

*Αιδης. ἴν' ᾄδης ᾄκισται Hec. 2. vid. etiam v. 368. 418. et 1076. ᾄδην νυμφίον κεκτημένη Or. 1109. vid. etiam v. 1522. et 1584. μὰ τὰς παρ' ᾄδην νερτέρης ἀλάστορας Med. 1059. ἦτις εἰς ᾄδης δόμους οἶχῃ Med. 1234. ἀνεωργμένας πύλας ᾄδης Hip. 57. vid. etiam v. 829. 895. 1047. 1366. et 1388. ᾄδην τὸν παραντίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. vid. etiam v. 25. 74. 360. et sæpius in hoc dramate. τεῖχῳ πρὸς ᾄδην An. 415. ᾄδης μοι πᾶς ἐκχέω δακρυρρόους Sup. 773. κοινὸν ἐς ᾄδην Sup. 797. ᾄδης νιν, ὡς ἔοικε, νυμφεύσει Iph. A. 461. ᾄδην ἐγγὺς ὄντα Iph. T. 486. πολλὰ εἰς ᾄδης μοιῶν Rhes. 915. ζῶν εἰς' ἐς ᾄδης Tro. 442. vid. etiam v. 445. 463. et 586. τῷ θεοσυγγεῖ ᾄδης μαγεῖρω Cy. 396. Ταινάρη διὰ τόμα βέβηκ' ἐς ᾄδης Her. F. 24. καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ ᾄδης πάλιν; Her. F. 297. vid. etiam v. 453. et 484. ᾄδης διακρινεῖ πρότερον Cress. fr. 1. ἔσιν μὲν ᾄδης, scil. Venus Fr. inc. CXLV. 3. 2) Forma Dor. ᾄδας. χθόνιον παρ' ᾄδαν Al. 237. πτερωτὸς ᾄδας Al. 262. et πλησίον ᾄδας v. 269.

*Αδικεῖν. ἀδικεῖσά θ' ἡμῶν ἐδὲν ἦττον εὐρέθη Hec. 270. σὲ κρίνας μὴ ἀδικεῖν Hec. 1249. ἀδικῷ; Or. 645. εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρή, τυραννίδος πέρι κάλλιτον ἀδικεῖν Ph. 527. 528. ἀδικεῖν κελεύεις μ' Ph. 933. ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν Ph. 965. οἱ γέ με πρόσθεν τοιμῶσ' ἀδικεῖν Med. 165. τί μ' ἠδίκηκας; Med. 309. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων Med. 692. μὴ δ' ἀδικεῖν πευρωμένοις Hip. 997. ἀδικεῖς αὖ Al. 31. τί δ' ἦτά σ' ἠδίκηκα; Al. 692. ἀλλ' οἱ μένοντες τὰς ἀπόντας ἠδίκων Sup. 152. ἐδὲν ἠδίκηκότα Sup. 228. ἀδικεῖν τοιαῦθ' Sup. 557. τίς ἀδικεῖ σε; Iph. A. 382. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ἀδικοῖς ἐμέ; Iph. T. 750. ἅπας στρατὸς κτανεῖν ἐμοὶ σ' ἔδωκεν, ὄνπερ ἠδίκηκας Tro. 902. ἡμᾶς ἀδικῶν Bac. 518. ἀδικοῖμεν ἂν, εἰ μὴ ἀποδώσω Hel. 1016. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθείας πάρος σπένδοντες, ἀδικεῖτ' Ion. 449. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ'

ἀποτίνε θεὸν Ion. 972. ἐμὲ πατρὸς ἡδίκεις λέχη El. 920. ἀδικεῖν μηδεὶς θελέτω El. 1354. ὁμολογῶ δέ σε ἀδικεῖν Aug. fr. VIII. 2. δοκῇ αὐτὸς ἡδικηκέναι Phi. fr. XIII. 2. ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βέλεται Fr. inc. Bar. 28. 1. 2. ἐδὲν ἀδικεῖν εἰόκασιν Epist. I. 16. τέτοις γε ἂν ἀδικήσας Epist. V. p. 503. 18. vid. etiam p. 504. 41. 2) Med. παρ' ἡμῶν ἐδὲν ἀδικήσῃ (pro pass. ἀδικηθήσῃ) Iph. A. 1437. 3) Pass. τῷ δ' ἐπάρεισι (scil. οἱ θεοὶ) μᾶλλον ἡδικημένῳ Or. 583. πρὸς ἀνδρὸς ἡδικημένη Med. 26. et ita ἀδικημένη πρὸς ἀνδρὸς An. 674. ἐδὲν ἡδικημένος Med. 221. et El. 915. ἐς εὐνὴν ἡδικημένην Med. 265. καὶ γὰρ ἡδικημένοι συγῆσόμεσθα Med. 314. εὐνὰς θυγατέρ' ἡδικημένην An. 350. μὴ ὀκνημένοις τολμηρὸν εἶναι Sup. 304. χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἡδικημένοις Iph. A. 79. ὦ δέσποτ', ἀδικέμεθα Iph. A. 314. τίν' ἡδίκῃσαι; Iph. A. 1138. πατρίδος ἡδικημένης Iph. Aul. 1388. τότ' ἡδικήθη πρῶτον Her. 970. ὅστις ἡδικεῖτ' Ion. 1317. καίπερ ἡδικημένη, ἐκ ἡγριέμην El. 1030.

*Αδίκημα. ἀδίκημά τω γυναικὸς ἐγένονμην ἴσως Ion. 325. τὸ ἀδίκημ' ἐγένετ' ἐκ ἀκέσιον Aug. fr. VIII. 2. δοκεῖτε πηδᾶν τὰδίκηματ' εἰς θεὸς πετεοῖσι Melan. fr. III. 1.

*Αδικία. Φοίβη δ' ἀδικίαν δεῖ κατηγορεῖν Or. 28. ἀδικίαν ἰώμενος Or. 649. ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. ἀδικία γε σῇ Ph. 611. τὸ δ' ἥσσαν ἀδικία νέμεσι αἰεὶ Sup. 379. ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται Ion. 341. ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Fr. inc. XLV. τῶν κρατάντων ἀδικίας ὀλοίμεθα Ion. 254. ναθεὶς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε Ion. 447.

*Αδικος. ἄδικος ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν Or. 162. ἄδικον εἰς ἀγῶνα Ph. 265. ἄδικος λόγος Ph. 474. ὅστις ἄδικος ὦν σοφὸς λέγειν πέφυκε Med. 580. ἐδείξαι ἄδικος ἐστὶ μοι φίλος Hip. 614. πατρὸς ἐξ ἀδίκω χρησμοῖς ἀδίκους διελυμάνθη Hip. 1349. 1350. φονεύσας τὸν ἄδικον Bac. 993. et 1013. ἄδικος ἄδικά τ' ἐκπορίζων ἀνὴρ Bac. 1040. ὦ νοχόος ἄδικος Cy. 557. ἐατέος δ' ὁ πλεῖστος ἐξ' ἄδικός τις ὦν Hel. 911. ἄδικον ἄροτρον ἀνδρῶν

Ion. 1095. ὄλβος ἄδικος El. 943. ἔτε πλεῖστος ποτὲ βέβαιος ἄδικος Er. fr. IX. 3. ἐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν τὸν ἄδικον Fr. inc. II. 3. τῶν ἄδικων παραιρῶν φρονήματος αἰεὶ Her. 908. τὰς ἀδίκας βωμόν ἐχ' ἵζειν ἐχρῆν Ion. 1314. θεοὶ, θεοὶ, τῶν ἀδικῶν μέλῃσι etc. Her. F. 772. τὰςδ' ἀδίκας καθελόντες El. 878. ἀδικῶν γενεὰ Bel. fr. VI. 4. ἄδικος ἡ θεός, scil. Φιλοτιμία Ph. 535. ἀδικῶ γνῶμα Bac. 995. ἐκ ἑσ' ἄδικος, εἰμὶ δυσκλεῆς Hel. 277. ἰαχὴ σῇ—ἄδικος Hel. 1162. βίη κέλευθον ἄθεον, ἄδικον Her. F. 434. δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων Her. F. 776. χάριτας πονηρὰς κἀδίκας ὠνήμεν Hel. 908. εἰς ἀδίκας πράξεις ὁρμῶν Fr. inc. CLIII. 3. λαβεῖν χρὴ ἄδικόν τι Or. 646. νῆς δέ γ' ἐβέβαιος ἄδικον κτῆμα Iph. A. 334. τὰδικον τέτ' ἐξ' ἐμὸν Hel. 288. ἄδικον ὁ πλεῖστος Alex. fr. XIV. ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὠρισμένοι Hec. 801. μὴ δύνασθαι τὰδικ' εὖ λέγειν ποτὲ Hec. 1191. ἄδικα πεπονθῶς Ph. 470. et ita ἄδικα παθῆσα Med. 207. et ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ' ἐμᾶς Ion. 963. γλώσση αὐχῶν τὰδικ' εὖ περιτελεῖν Med. 582. πάρεδρος, ἡ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. ἡ φρονῆσα τὰδικ' Hip. 930. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμυγνύναι Sup. 224. συντιθέντες τὰδικ' Ion. 833. χρὴ μηκέτ' ἡγεῖσθαι θεός, εἰ τὰδικ' ἔσαι τῆς δίκης ὑπέρτερα El. 584. στρατεύσας ἄδικα Er. fr. IV. ἐκ ἔσι τὰ τῶν θεῶν ἄδικ' Peliad. fr. III. 1.

*Αδίκως. ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ' Or. 647. διὰ σὲ πάσχω τάλας ἀδίκως Or. 1228. ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἂν Ἑλλάδα An. 450. μήτηρ ὄλωλε—ἀδίκως Hel. 288. ἐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νενδμῖται Chry. fr. VII. 6. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματ' Er. fr. II. 11.

*Αδιψος. τέγξας ἀδιψον νηδὸν Cy. 571.

*Αδμήτειος. ὦ δῶματ' Ἀδμήτει' Al. 1. *Αδόκητος. ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς σέρνοις Hel. 663. ἀδόκητος ἡδονά Ion. 1448. τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὖρε θεός Med. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389. et Hel. 1707. τι τῶν ἀδοκῆτων Iph. T. 896. δοκεῖν τὰδόκητ' ἐχρῆ Herc. F. 92. ἀδόκητα adverbialiter positum: μόλις φανεῖς ἀελλπτα

- καδόκητα Ph. 318. ἀδόκητ' εὐτυ-
 χησάντων δόμων Er. fr. II. 31.
 Ἀδόκιμος. ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν Tro.
 497.
 Ἀδόκως. σὺλῳμεθα σὴν ψυχὴν ἀδόκως
 Tro. 786.
 Ἀδολος. ἀδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα
 Fr. inc. Bar. 28. 7. συντηχθεῖς αὐ-
 ραῖς ἀδόλοις Sup. 1029.
 Ἀδονά, dor. pro ἡδονή. πολυέλικτον
 ἀδονάν Ph. 319. παιδοποιὸν ἀδονάν
 Ph. 340. μείλινον ἀδονάν Iph. A.
 234. ἀναγε πολὺδακρυν ἀδονάν El.
 126.
 Ἀδοξεῖν. λόγος ἔκ τ' ἀδοξάντων ἰὼν
 Hec. 294.
 Ἀδοξία. ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἢ τ'
 ἀδοξία,—ἢ τ' ἀτιμία βίῃ Er. fr. II.
 16. σὺν ἀδοξίᾳ τινὶ ἡμετέρᾳ Epist.
 V.
 Ἀδωλος. ἀκλητ' ἀδωλα δώμαθ' ἐξίας
 λιπὼν An. 594.
 Ἀδράσεια. Ἀδράσεια, ἃ Διὸς παῖς
 Rhes. 342. σὺν δ' Ἀδρασεῖᾳ λέγω
 Rh. 468.
 Ἀδρινός. ἀρδείην ἐπὶ πόντιον κῦμα
 τᾶς Ἀδριναῆς ἀκτᾶς Hip. 736.
 Ἀδύνατος. σκιᾷ γὰρ ἀντίτοιχος ὥς
 φωνὴν ἔχεις, ἀδύνατος Androm. 747.
 ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάσσεται
 πόλιν Iph. A. 369. ἀδύνατοι προσ-
 ωφελεῖν Her. F. 56. τῶν ἀδυνάτων
 ὑπομισησόμεθα Ion. 596. ἀδύνατον
 αὐτὸ τῷτο Or. 664. ἀδύνατον εἶπας
 Hel. 1049. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτε-
 ρεῖν εἰ ῥάδιον Iph. A. 1370. τὸ
 τολμᾷν ἀδύνατ', ἀνδρὸς εἰ σοφῆ Hel.
 817. ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν Her. F.
 318. ἀδύνατ', ἀδύνατά μοι Her. F.
 1058.
 Ἀδύς, dor. pro ἡδύς. ἄδιος (scil. ὁ
 ὕπνος) ἔβα βλεφάροισι πρὸς ἄς Rh.
 555.
 Ἀδύτων. ἀδύτων ἐκ μέσων An. 1148.
 πρόσθεν ἀδύτων ἑκταθεῖς Iph. T. 973.
 ἀδύτοις ἐν ἀγνοῖς Iph. T. 1155.
 θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων Iph. T. 1256.
 ἀδύτων ἐξίοντι Ion. 662. Πανὸς
 ἄδυτα Ion. 938. ἐντὸς ἀδύτων τῶνδε
 Ion. 1309.
 Ἀδυτος. ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων An.
 1035.
 Ἀδώρητος. εἰδ' ἀδώρητος φίλων Hec.
 42.
- Ἀεθλον. ὅτ' ἐδέν ἄεθλον ἔτε τοῖς
 ἐσθλοῖσιν ἦν,—Sis. fr. I. 3.
 Ἀεῖ. ἀνθρώποις αἰεὶ ὁ μὲν πονηρὸς ἐδέν
 ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 595. et
 χρητὸς ἐς' αἰεὶ v. 598. τὰς κακὰς δρᾶν
 πανταχῶ κακῶς αἰεὶ Hec. 845. χρητῶν
 ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' αἰεὶ λόγων Hec.
 1239. τὸν ὁμόθεν τιμᾶν αἰεὶ Or. 486.
 χρητὰ βελεύουσ' αἰεὶ Or. 771. ἐπὶ τὸν
 εὐτυχῇ πηδῶσ' αἰεὶ κήρυκες Or. 894.
 αἰεὶ κακοὶ Φρύγες Or. 1447. τὰς κακὰς
 κτείνων αἰεὶ Or. 1590. τὸν αἰεὶ χρόνον
 Ph. 1521. ἅπαις δεῦρ' αἰεὶ τείνεις
 βίον; Med. 670. εἰ, τι καλὸν, φίλον
 αἰεὶ Bac. 879. et 899. βέβαιον ἐδέν
 τῆς αἰεὶ τύχης ἔχων Hel. 721. πειρά-
 σμαι παρθένος μένειν αἰεὶ Hel. 1014.
 ὀφείλω εἰς αἰεὶ πράσσειν κακῶς Hel.
 1464. etc. Formas hujus vocis poë-
 ticas, αἰεὶ et αἰέν, vid. suis locis.
 Ἀεῖδεν. ἔπεσθ' αἰείδοντες Hip. 58.
 ἔλεγον οἷτον αἰεῖδες Iph. T. 1091. ὁ
 Φοῖβος—αἰείδων Iph. T. 1130. καινῶν
 ὕμνων αἰεσον ἐν δακρύοις ᾠδᾶν Tro.
 513. τὸν Ἰλιάδων αἰείδουσα δακρύνοντα
 πόνον Hel. 1121. αἰείδουσ' Ἑλλησι
 βοᾶς Ion. 92. αἰεῖδουσ' ὕμνοις ἀμέτερα
 λέχεα Ion. 1091. ἔτι τὰν Ἡρακλῆος
 καλλίνικον αἰείσω Her. F. 681. τοι-
 αῦτ' αἰεῖς Antiop. fr. XXXIII. 3.
 αἰείδοιμι τεφάνοις κᾶρα πολὺν τεφάνω-
 σας Er. fr. VI. 3. Αἰθέρα καὶ Γαῖαν
 αἰείδω Fr. inc. CLXXIV. σέ δ' αἰέσο-
 μαι, ὦ Κλεινίη παῖ Epig. III. 1.
 Ἀεικέλιος. δέμας ἀεικέλιον An. 131.
 Ἀείμνητος. κλέος αἰείμνητον Iph. A.
 1531.
 Ἀεῖρειν. αἰεράτέ μὲ δέμας Hec. 63.
 ὅτρυν' ἔγχος αἰεῖρειν Rh. 25. ἀγάλ-
 ματ' αἰερε κρατὶ El. 873. αἰερομένας
 παννύχης σελάνας Alcest. 452. πῆ δ'
 εἰς πέρας ἀερθῶ; An. 849. βάσμαι
 τ' εἰς αἰθέρα πολὺν ἀερθεῖς Fr. inc.
 CLIV. 3.
 Ἀέλιος, dor. et poët. pro ἥλιος. εἰς αὐγὰς
 ἀελίοιο δεῖξαι Or. 820. βολαῖς ἀελίῳ
 Ph. 173. εἰ λιπαροζώνῃ θύγατερ
 ἀελίῳ Ph. 180. ἐς ἄρματα λεύσσω
 ἀελίῳ Ph. 1556. παμφαῆς ἀκτὶς ἀελίῳ
 Med. 1252. φέγγος ἀελίῳ Hip. 850.
 Iph. A. 1282. et El. 729. ἀμφὶ ἀελίῳ
 κνεφαίαν ἱππότασιν Al. 595. πῦρ
 τεθρίππων τῶν ἀελίῳ Iph. A. 159.
 ἄρα μοι ἀέλτων λεύσσει; Tro. 269.

- πότερα δέρεται φάος, τέθριππά τ' αέλις Hel. 349. ρέθος αέλιφ δεῖξον Her. F. 1204. φαέθων κύκλος αελίοιο El. 465. θερμὰν αέλις χρυσωπὸν ἔδραν El. 739.
- *Αελλα. ὠκυδρόμοις ἀέλλαις Bac. 871. λαμπρῶν ἄσρων ὑπ' ἀέλλαισιν Hel. 1514.
- *Αελλόπτερος. μετὰ κερᾶν δ' ἀελλόποδες Hel. 1330.
- *Αελπτος. ἦκεις ἀελπτος Hel. 789. ἀελπτος σωτηρία Or. 1173. τήνδ' ἀελπτον ἡμέραν Sup. 731. et ita εἴπερ ὁφομαι τὰν ἀελπτον ἡμέραν v. 784. ἀελπτον ὄψιν Her. 930. ὁρῶ δ' ἀελπτον φάσμ' Or. 877. et ita ἀελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος φάσμ' Iph. A. 1585. ἀελπτον πρᾶγμα Med. 225. ἀελπτον εὖρημα Ion. 1441. μηδεὶς δοκείτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ ἀελπτον εἶναι Ion. 1511. τὸ θεῖον ὡς ἀελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. ἀελπτον ἐδὲν Hyp. fr. VIII. ἴσως ἀελπτα πέμψω Iph. T. 638. ἀελπτα λέγεις Hel. 591. πολλά τοῖς θεοῖς κέκι τῶν ἀελπτῶν εὖπορ' ἀνθρώποις πέλει Alcmen. fr. XI. 2. ὁρᾷς δ' ἀελπτῶν μυρίων ἀναστροφάς Bel. fr. XXI. 1. ἐκ τῶν ἀελπτῶν χάρις μείζων Œd. fr. XIV. ἀελπτα adverbialiter positum: μόλις φανείς ἀελπτα κῆδόκητα ματρὸς ὠλέναις Ph. 318.
- *Αέλπτως. πολλά δ' ἀέλπτως κραίνεσι θεοί Med. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. κοινὸν τὸδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν ἀέλπτως Hip. 1463. ἔχω σ' ἀέλπτως Al. 1137. vid. etiam El. 579.
- *Αέναος. περὶ ἀενάφ ρεύματι Pir. fr. III. 1.
- *Αένναος. ἀεννάων ποταμῶν δίνας Ion. 1083. τὰν ἀένναον παγὰν ἐκπρῶϊεσαι Ion. 118. ὦ Διὸς ἀένναον κράτος Or. 1299.
- *Αέξειν. βέταν φόνον Ἑλλάς ἀέξει δὴ Hip. 537.
- *Αέριος. ἀέριον σκότον Ph. 1530. ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν Tro. 546. χθονίων τ' ἀερίων τε παιδεύματα Æol. fr. IX. 4.
- *Αζεσθαι. πρὸ τότε λέγειν ἔχ ἄζομαι Al. 327. δυσφημεῖν ἄζομαι θεῶν Her. 600.
- *Αζηλος. ἀζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κέκ εὐδαί-
- μονα Iph. T. 619. ἀζηλα τοῖς φίλοις Iph. T. 650.
- *Αζήμιος. ἐχθρὸς μεδείσα τὰς ἐμὰς ἀζήμιος Med. 1050. εἰ γὰρ ἐδ' ἀζήμιον El. 295.
- *Αζημίως. ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν ἀζημίως Fr. inc. Bar. 28. 5.
- *Αζυξ. χάριν ἄζυγος ἄμβροτα πῶλε Tro. 536. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίας Med. 673. ὄντες ἄζυγες γάμων Iph. A. 805. ἄζυγα λέκτρων Hip. 546. κόραι ἄζυγες γάμων Hip. 1425. παρθένου τε κῆζυγες Bac. 693.
- *Αηδής. μισθὸν ἐκ ἀηδῆ, ἐδὲ ἀπονον, ἀναπράσσεσθαι Epist. V.
- *Αηδόνιος πέτρα Ion. 1482.
- *Αηδονίς Rh. 550.
- *Αηδών. ἀηδόνος τόμα Hec. 337. ἀηδόνα δακρυόεσσαν Hel. 1116. ἀηδόνα Μεσσην Pal. fr. VII. 4.
- *Αηδία. εἰς ἀηδίαν πίπτει Hel. 425.
- *Αήρ. ἀέρι ποτᾶται Or. 7. λόγων παρακείμενον σῶν ἀέρι φερόμενον οἴχεται Sup. 1155. ἀέρι δ' ἰσία Iph. T. 1134. δι' ἀέρος εἶδε ποτανοὶ γενοίμεσθα Hel. 1494. ἔπας ἀήρ αἰετῷ περάσιμος Fr. Inc. XXXVII. 1.
- *Αησις. ψυχρὰν ἄησιν Rh. 417.
- *Αθάμας, Æoli filius Æol. fr. XXIII. 3. δόμος Ἀθάμαντος Inus fr. II. 2.
- *Αθάνα. Ἀθάνας Ἰλιακᾶς τέγαι Hec. 1008. σὺν Ἀθάνα καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV.
- *Αθανάτας θεῶ χορὸς Ph. 242.
- *Αθάνατος. ἀθάνατον ἄφθιτόν τε θεὸν An. 1257. γνώμην ἔχει ἀθάνατον, εἰς ἀθάνατον αἰτέρῳ ἐμπεσών Hel. 1022. παρὰ τ' ἀθανάτοιο καὶ παρὰ θνητοῖς Iph. T. 1492. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. εἰ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοιο Ion. 133. ἐκ τ' ἀνθρώπων, ἐκ τ' ἀθανάτων Ion. 878. ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν Bac. 9. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 3. ἀθανάτε φύσεως κόσμον ἀγήρω Fr. inc. CLIII. 5. πυρὸς ἐξ ἀθανάτης Bac. 523. ἀθάνατον ἄλγος Hel. 993.
- *Αθαπτος. νέκυς ἀθαπτος Ph. 1733. τὸν τῷδε νεκρὸν ἐκ ἀθαπτον ἀν λῖποις Tro. 733. φθίμενος ἀλαίνεις ἀθαπτος Tro. 1084. πόσιν ἀθαπτον Hel. 1238. et 1239.
- *Αθεμις. γάμος Κύπριδος ἀθέμιτας Ion. 1093.

*Αθεός. ἄθεός γ', ἀνομός, ἀχαρίς ὁ
φθόνος An. 492. φονεύσας τὸν ἄθεον
Bac. 993. et 1013. κακὴν γυναῖκα
κἄθεον κατακτανὼν Or. 923. ἰαχὴ σὴ
ἄθεος Hel. 1163. βίη κέλευθον ἄθεον,
ἄδικον Her. F. 433. ἄθεον, ἱκεσίαν
μεθεῖναι πόλει ξένων Her. 108.

*Αθέσφατος θέα Iph. A. 232.

*Αθήναζε Epist. III. et

*Αθήναζεν Epist. I. et II.

*Αδικτος. ἐνός ἀδικτος Hip. 1002.
ἀδικτον εὐνήν Hel. 801. λέκτρων
ἀδίκτων Hip. 652. ἀδίκτοις πέπλοις
Iph. T. 799.

*Αθλεῖν. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup.
317.

*Αθλητής. ἀγῶνα τιθέντας ἀθληταῖσιν
Al. 1030. ἐδὲν κάκιον ἔσιν ἀθλητῶν
γένεας Aut. fr. III. 2.

*Αθλιος. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ Or. 83.
οὔτερ κἄμ' ἔθηκαν ἄθλιον Or. 1166.
ἀθλιος κἄκείνος ἦν Ph. 421. ἐξέπνευσαν
ἄθλιον βίον Ph. 1463. ὥς μ' ἔφυσας
ἄθλιον καὶ τλήμον' Ph. 1589. ὦ φίλα
πεσῆματ' ἄθλι' ἀθλῖς πατρός Ph. 1695.
ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786.
τί χορὴ τὸν ἄθλιον δράσαντας ἡμᾶς
Hip. 1261. ὀρᾷς με, ὥς ἔχω, τὸν
ἄθλιον; Hip. 1395. τῆμᾶ γ' εἵνεκ'
ἀθλῖς βίη An. 409. ἔρημος ἀθλῖς
πατρός Sup. 1131. ἄθλιος ἐγὼ Iph.
A. 472. ἔς' ἀθλίως γε κῆδαμᾶ, καὶ
πανταχῇ Iph. T. 568. τὸν ἄθλιον
Ἀγαμέμνον' Iph. T. 663. ἄθλιον
μόρον Bac. 337. πλανήτην εἶχετ'
ἄθλιον βίον Her. 878. ὁμαρτεῖτ'
ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ Her. F. 336.
ἀθλῖς κυνὸς Her. F. 1386. ἄθλιον
τύμβον πατρός El. 519. τοῖν ἀθλίῳιν
τοῖνδ' Or. 121. ἀθλίῳν γάμων Hel.
674. ὀρῶ—ἀθλίως CEnom. fr. II. 4.
ἀθλία γυνή Hec. 417. ἀθλίως τύχης
Hec. 425. πρόσοψις ἀθλία Or. 950. τὴν
τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' Or. 1564.
εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκ' ἐγὼ Ph. 622.
θηρσὶν ἄθλιον βορὰν Ph. 1597. ποδα-
γὸς ἀθλία Ph. 1707. λιπόντες ἀθλίαν
ἐμέ Med. 1022. γυναικὸς ἀθλῖς τύχας
Al. 1041. ἀθλίαν ἐφορκίδα An. 199.
λαχῶσά γ' ἀθλία—καθίσταμαι An.
385. μόχθον ἀθλίας Sup. 922. ἔκλινον
ῥεαν ἀθλίαν σε Iph. A. 897. μ' ἀθλίαν
Iph. A. 1026. τὴν ἀθλίαν τήνδ' Tro.
36. μητέρ' ἀθλίαν λιπὼν Tro. 736.

ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226. ἄθλιαὶ γράται
γυναῖκες Hec. 322. γενόμεθ' ἄθλιαί
γε Ph. 1708. γυναιξὶν ἀθλίαις προσ-
ωφελήσων Sup. 326. συμφορὰς ἀ-
θλίας Hel. 490. τάφῃ ἀθλίως ἔδρας
Hel. 803. ἀθλίους ἐν συμφοραῖς Hel.
1180. ἀθλίως κλοπὰς Her. F. 100.
ἀθλίς τόματος Or. 219. ἄθλιον κάρα
Or. 225. et Her. F. 1198. χειρὸς
ἄθλιον βάρους Al. 202. et ἄθλιον βάρους
Πενθέως Bac. 1214. ἄθλιον δέμας
Tro. 772. τὸ ἄθλιον κεῖν' Hel. 1088.
ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον Her. F. 303.
εἰληθεῖσαν ἀθλίους κακοῖς Or. 358. et
ἐν οἴοις κείμεθ' ἀθλίους κακοῖς Ph.
1633. θριγκὸς ἀθλίῳν κακῶν Tro.
489. τέκνά ἄθλια Her. F. 1032.
ἄθλι' ἐρμηνεύματα Her. 1137. ἀθλίῳν
προσφθεγμάτων El. 1174. ἄλλον ἀ-
θλιώτερον Sup. 1076. θνητῶν ὅστις
ἀθλιώτερος Her. F. 1015. οἶκος ἀ-
θλιώτερος El. 1175. ἀθλιώτεροι τῆς
φauλότητος Pol. fr. III. 1. τίς ἡμῶν
ἐγένετ' ἀθλιώτερα; Hel. 600. ἀθλι-
ωτάτῳ πατρί Ph. 1673. ἀθλιώτατος
βορῶν Hel. 810. et Antig. fr. I. 2.
πασῶν ἀθλιωτάτην Hec. 423. ἀθλιω-
τάτη βορῶν Hec. 811. φ' ξυνάορ'
ἀθλιωτάτῃ Ph. 1689. ἀθλιωτάτῃ γυνή
Med. 818. ἀθλιωτάτον φυτὸν Med.
231.

*Αθλίως. ἀθλίως πεπραγὸτας Or. 87.
et ἀθλίως πεπραγόντα Her. F. 707.
μάλ' ἀθλίως ἔχομεν Or. 295. ἀθλίως
πράσσεισιν εὐτυχῆς μολῶν Or. 449.
σ' ἔκειρεν ἀθλίως τείχη πατρῶα Tro.
1173. ἀθλίως ἐμοὶ Hel. 915. ἀθλίως
ἔχονθ' ὀρῶ Hel. 1300. τὴν ἀθλίως
σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν Ion. 1226.
ἀθλίως μὲν Her. F. 1365. ὥς ἀθλίως
πέπραγμαί Her. F. 1375. ἀθλίως σω-
ζέον Her. F. 1385.

*Αθλον. ἄθλον Ἑλλησιν δορὸς Hel. 43.
ταῖθα δεινὰ Ph. 1268. ἄθλα κοττάβων
CEnei fr. VIII. 3. ψυχὴν αἶθλα τιθε-
μένην Fr. inc. XVI. 7.

*Αθλος. ἄθλος πικρὸς Her. F. 827. με-
γάλων ἄθλων Tem. fr. XVIII. 1.
ἄθλος προμαθεῖν Fr. inc. CLV. 10.

*Αθορύβως Or. 629.

*Αθραυτος. ἄθραυτος λιμὴν Cy. 291.
πύργοι ἄθραυτοι Hec. 17. ἐς ἄσ' ἄ-
θραυτοι, scil. ἐπτάπυργοι περιβολαὶ
Ph. 1086.

- Ἀθρεῖν. ἄθρησον Iph. A. 1416. ἄθρησον σῶμα γυμνωθῆν νεκρῷ Hec. 679. δεῦρ' ἄθρησον Hip. 300. κἀκεῖνο νῦν ἄθρησον An. 669. λεύσσει', ἀθρήσατε An. 1228. σαφῶς ἀθρήσας Iph. T. 1323. ἄθρησον αὐτὸ Bac. 1280. εἰς τᾷδ' ἀθρήσας θάνατον Bac. 1325. δισσὰς ἀθρήσας Cy. 378. τάνδ' ἄθρησον Ion. 190. cf. v. 201. ἱερὰ εἰς χεῖρας λαβὼν ἤθρει El. 827. vid. etiam v. 839. τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀθρήσαντα Eu. fr. VII. 2.
- Ἀθρητέον Hip. 379.
- Ἀθροίζειν. Τροίαν ἀθροίσῃ Hec. 1139. ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ' Or. 647. ἀθροίσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἔδρας Or. 871. πολλὴν ἀθροίσας ἀσιδ' Ph. 78. περιπλοκάς λόγων ἀθροίσας Ph. 498. πνεῦμ' ἄθροισον Ph. 858. Ἑλλήνων ὄχλον τοσόνδ' ἀθροίσας An. 607. λεκτὰς ἀθροίσας δεῦρ' Ἀθηναίων κόρης Sup. 356. ποίμνας ἀθροίσαι Cy. 83. μάντις ἀθροίσας Her. 341. σράτευμ' ἀθροίσας Hel. 50. τῶν φίλων πλήρωμ' ἀθροίσας Ion. 664. θρανὸς ἀθροίζων ἄσρα Ion. 1147. ἐχθρὰς ἀθροίσας Her. F. 594. τίς ὄχλον τόνδ' ἀθροίζεται τύχη; Her. 123. ἡθροισμένε στρατῷ Iph. A. 87. ναυβάτας ἡθροισμένε Iph. A. 267. Ἀργείων ὄχλος ἡθροίξεθ', i. e. ἡθροίζετο Iph. A. 1547.
- Ἀθροισις στρατῷ Hec. 314.
- Ἀθροισμα. ἄθροισμ' ἰδὼν Or. 872.
- Ἀθρόος. στρατὸς ἀθρόος Iph. A. 1000. σοφῶν πληθὺς ἀθρόον Andr. 482. ἀθρόω τόματι Bac. 724. ἀθρόον δάκρυ Herc. F. 489.
- Ἀθυμεῖν. ὅταν τὰμ' ἀθυμήσαντ' ἴδῃς Or. 296. τί χρῆμ' ἀθυμεῖς; El. 831.
- Ἀθυμία. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεσθ' Bac. 610. ἐς ὑμᾶς ἐσηλ' ἀθυμία Her. F. 552.
- Ἀθύρειν. ἡλᾷτ' ἀθύρων Ion. 53. πηδῶν ἀθύροι Dan. fr. XI. 2.
- Ἀθυρμα. νηπίοις ἀθύρμασιν Aug. fr. V.
- Ἀθυρόγλωσσος ἀνὴρ Or. 901.
- Ἀθυρσος. ἄθυρσοι δραμόντες Or. 1492.
- Ἀθυτος. ἀθύτων πελάνων Hip. 147.
- Ἀθῶος. ἀθῶος ἐξ ἐμῷ πάντως ἔση Bac. 671. ἀθῶος μένει Fr. inc. XVI. 5. ἀθῶος αὐτῇ Med. 1300.
- Ἀθώπεντος. ἀθώπεντόν σε An. 460. Αἰ et αἰ, partic. dolendi Hec. 183. et passim per totum Eurip.
- Αἶα. Δωρίδος αἶας Hec. 450. Φρυγῶν ἐς αἶαν Hec. 1141. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2. ξένιν ἐπ' αἶαν Hip. 898. et 1049. ἄλλαν ἐπ' αἶαν Hip. 1125. ὅποι αἶας Al. 111. Δελφῶν κατ' αἶαν An. 51. ἔβασαν ἄμικτον αἶαν Iph. T. 403. τὰν πολυνόριθον ἐπ' αἶαν Iph. T. 435. εἰς τήνδε φέκισ' αἶαν Iph. T. 786. μακάρων ἐς αἶαν Bac. 1337. κατ' αἶαν Πελοπίαν Ion. 1591. ἄλλην ἐπ' αἶαν El. 97. Φωκέων ἐς αἶαν El. 1287.
- Αἶαγμα. σὺν ἀλαλαῖσι—αἰαγμάτων Ph. 337. αἶλινον αἰαγμασιν προσκλαῖω Ph. 1520. ἀξί αἰαγμάτων Al. 876. αἰαγμασι σένεσσα Hel. 186.
- Αἰάζειν. αἰάζω τύχας Or. 80. τὸν δαίμον' αἰάζειν Med. 1347. οἰκτρὰν αἰαζόντων Iph. T. 226. αἰάζωμεν Tro. 146. δαλείαν αἰάζουσιν Tro. 159. αἰάζεσσα Ion. 1205. ἐκ ἀτρεμέα θρηνον αἰάζετ' Her. F. 1053.
- Αἶας. Αἶαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CXc.
- Αἰγαῖος. Αἰγαῖον πόρον Tro. 82. πέλαγος Αἰγαίς πόρος Hel. 129. πέλαγος Αἰγαίας ἁλὸς Tro. 88. Αἰγαίαις ἀκταῖς Hel. 1141. Αἰγαῖον οἶδμα Iph. A. 1601.
- Αἰγειρος. ὑπὸ αἰγείροις Hip. 210.
- Αἰγιαλός. παράλιον αἰγιαλὸν Iph. T. 425. εἶδον αἰγιαλοῖσι Iph. A. 210.
- Αἰγκορεῖς Ion. 1581.
- Αἰγίς. ἐπ' αἰγίδος θεᾶς Rh. 306. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι Cy. 359. ἦν αἰγίδ' ὀνομάζεσσι Ion. 996. αἰγίδος τρόπον Ion. 1423. ἐμῆς ἀπ' αἰγίδος Ion. 1580.
- Αἶγλα. τίν' αἶγλαν ἐδιφρεύετό γ' ἄλιος Sup. 990. μηνάδος αἶγλαν Rh. 534. εἰς αἶγλαν Tro. 321. μέλαιναν αἶγλαν ib. 549.
- Αἰγλάεις. αἰγλάεντα σώματα An. 285.
- Ἀἶδας. v. αἰδῆς.
- Αἰδέσθαι. αἰδέσθητί με Hec. 286. et 806. ἄρ' αἰδέμενοι ib. 515. ὀνομάζων αἰδέσθαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 37. ματέρ' αἰδέσθαι λέγειν ib. 556. τί ἔτ' αἰδέσθαι ib. 1048. αἰδέμεθ' ὄχλον Ph. 1282. ἐρύθημα προσώπου αἰδεσμένα ib. 1496. ἐδὲν αἰδέσθαι Λιτάς; Med. 326. αἰδέμενος πολλὰ δὴ διέφθορα ib. 349.

αἰδεύμεθα τὰ λελεγμένα μοι Hip. 244. σέβας χειρὸς αἰδῆμαι ib. 335. αἰδέμενος θεὸς ib. 1258. ἥδειτο σὲ τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων Al. 826. αἰδес-θεις ἐμὲ ib. 860. ἀνὴρ αἰσχροὺς αἰδεῖσθ' εἰ φιλεῖ Iph. A. 380. ἐκβαλεῖν αἰδέμαι δάκρυ ib. 451. τὸ μὴ δακρῦσαι αἰδῆμαι ib. 452. τὸ αἰδεῖσθαι σοφία ib. 563. αἰδέμεθ' ἂν Ἀγαμέμνονα ib. 833. πᾶσιν ἐμπέφυκεν αἰδεῖσθαι φίλος καινὴς ὁρῶσι κ. τ. λ. ib. 839. αἰδέμαι τὰδε ib. 848. αἰδεῖσθαι χρῶν ib. 997. αἰδεσάι με ib. 1246. συγγόνες αἰδεμένη καὶ παρθενεῖαν Rh. 926. ἐκ αἰδῆ θεός, κ. τ. λ. Bac. 263. νέας παρθένας αἰδέμεθα ὄχλῳ πελάζειν Her. 43. θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι ib. 102. τῆς κλύοντας αἰδес-θεις λόγων ib. 813. κτείνειν ὑμᾶς αἰδέμαι Ion. 179. αἰδέμεθα Ion. 336. αἰδέμεθ' εὐνὰς Ion. 977. αἰδέμενος τὸ σὸν ὄμμα κ. τ. λ. Her. F. 1199. εἰ μὴ σύ γ' ἡμᾶς τῆς τεκόντας ἥδέσω Alop. fr. I. αἰδεῖσθαι χρὴ τὸ λῖαν Antiop. fr. XX. 1.

Ἀΐδης, et dor. αἶδας, pro αἶδης. αἶδα ὑποπεμπομένην Hec. 207. ἀλλάξας αἶδα θαλάμους ib. 483. θανάσιμον πρὸς αἶδαν ib. 1033. τὸν ἐς αἶδα πορθμόν ib. 1105. κατ' αἶδαν Or. 1399. τὸν αἶδα κόσμον Med. 981. ἐς αἶδαν προφέρων ib. 1110. αἶδα πύλας Al. 124. φόνιον ἀπόπανσον αἶδαν ib. 225. ἐν αἶδα δόμοισι ib. 438. θαλάσσων αἶδα φόνον An. 1047. Ἑρμόνας αἶδαν ib. 1193. ἐς αἶδαν καταλύσσει βίοντον Sup. 1004. αἶδα πέμψας Iph. T. 159. λοιβὰν αἶδα ib. 168. πῖσιν αἶδαν Bac. 1155. αἶδαν μέλεον ἔχουσι Hel. 1133. αἶδα μέλονται κάτω ib. 1176. εἰς αἶδαν ἐκβάλλῃ Ion. 1496. ὑποξέφει βίοντον εἰς αἶδαν Her. F. 737. Ζεὺς, εἴτ' Ἀΐδης Fr. inc. CLV. 2. αἶδης μ' ἐδέξατο Fr. inc. CLXXIX.

Αἰδόφρων Al. 662.

Ἀΐδρία. μεταβαλῶς αἰδρίας Ion. 1614. Αἰδώς. αἰδώς μ' ἔχει Hec. 970. cf. etiam Or. 101. et 460. Bac. 826. ἐδέ τ' αἰδῶς Ἑλλάδι μῖμνει Med. 439. αἰδῶς ποταμίαισι κηπύει δρόσοις Hip. 78. σχολή—αἰδῶς τε ib. 385. οἷσιν αἰδῶς ib. 998. ἐκφέρειται πρὸς αἰδῶ Al. 604. ἐδέ τις ἀποτόμῃ λήματος ἐστὶν αἰδῶς ib. 986. αἰδοῖ γε, scil. ἡττήθη An. 919. αἰδῶ φέρει Sup.

911. et Iph. A. 1342. ὦ πότνι' αἰδῶς Iph. A. 821. et Hip. fr. III. 1. δι' αἰδῶς ὁμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον Iph. A. 994. τὸ τὰς αἰδῶς ib. 1089. τόμα εἰ συνῆψ' ὑπ' αἰδῶς Iph. T. 375. αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων ib. 713. ἔσχον αἰδῶ ib. 949. ἐπῆνεσ' αἰδῶ Tro. 713. δι' αἰδῶς εἶπον Bac. 441. αἰδοῖ Her. 6. πολλῆς αἰδῶς τίς ἂν τύχη ib. 461. κρύπτων ὑπ' αἰδῶς τὰς τύχας Hel. 424. αἰδῶς ἀπολειφθῶ; Ion. 861. αἰδῶς ὑπολαβὼν Her. F. 301. εἰ ἔσχεν αἰδῶ ib. 556. αἰδῶς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεῆς πρόσω ib. 557. φρενῶν ὑπ' αἰδῶς Bel. fr. XVI. 14. αἰδῶς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται Cresph. fr. III. ὑπ' αἰδῶς εἰ λῖαν ἀσπάζομαι Er. fr. II. 33. αἰδῶς δυσκρίτως ἔχω περί ejusd. fr. XII. 1. αἰδῶς ὀργῇ πλεῖον ὠφελεῖ βροτὸς Tem. fr. IV.

Αἰεῖ, poet. pro αἰεῖ. ὁ αἰεῖ ξυντυχὼν Hec. 1182. αἰεῖ εἰς ἔμελλεν ἔξωσθαι φόνῳ Or. 515. v. etiam v. 604. αἰεῖ δυστυχή καθεσάναι Ph. 87. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεῖ κατέχων ib. 333. αἰεῖ πολέμιον καθίσταται ib. 542. εἰ παρ' ἀσπίδα βέβηκας αἰεῖ ib. 1081. αἰεῖ βασιλέων—ὀργᾶς ἀφῆρσεν Med. 455. v. etiam v. 829. et 1023. αἰεῖ σὺν θεοῖσιν φοιτᾷ Hip. 170. πολυπλάνητος αἰεῖ ib. 1110. ἀνὰ τόμ' αἰεῖ ἔχειν An. 95. τὸ γῆρας αἰεῖ βαρύτερον Αἰτνας σκοπέλων Her. F. 638. αἰεῖ εὐτυχεῖς φαίνουσθ' μοι El. 889. τόλμ' αἰεῖ Tel. fr. XXI. etc.

Αἰεῖν. αἰεῖ ματέρος αὐδᾶν Hec. 174. οἷαν αἰῶ φάμαν ib. 177. αἰεῖς λαχὰν Med. 148. λαχὰν αἰῶν ib. 204. αἰεῖς εἰ Hip. 362. αἰετέ μιν Sup. 819. ὡς αἰῶν Iph. A. 294. ἐνθα αἰῶν ib. 299. αἰῶ Σιμόντος ἡμέραν Rh. 546. αἰῶν οἰκτὸς Tro. 156. τὰδε Πενθέως αἰεῖς; Bac. 373. αἰεῖς εἰς ὅσιν ὕβριν ib. 374. φάτιν αἰῶν Ion. 508.

Αἰεῖν, poet. pro αἰεῖ. εἰς τὸν αἰὲν χρόνον Or. 207. σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰὲν αἰαγμάτων Ph. 337. αἰὲν ἐμόχθει ib. 1544.

Αἰετός. μέσα Αἰετὸς θρανῷ ποτᾶται Rh. 531. ὑπ' αἰετῶ διώγμα φεύγων Hel. 20. χρυσῆν αἰετόν Meleag. fr. VI. 1. ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1. γραπτὸς ἐν αἰετοῖσι τύπῃς Hyp. XI. 2.

Αἰθαλόεις. κεραύνιον πῦρ αἰθαλόεν Ph. 191.
 Αἶθαλον. αἰθάλα κηλῖδ' οἰκτροτάτα Hec. 911.
 Αἰθαλῶν. μή σ' αἰθαλώσῃ πέπλος El. 1140.
 Αἶθειν. αἶθον ἐξαμύνασθαι θεῷ Sup. 208. αἶθεισι λαμπάδας πυρὸς Rh. 95. αἶθων ἀνὴρ ib. 122. ναυσὶν αἶθον ἐμβαλεῖν ib. 990. ἄλιος αἰθόμενος Hip. 1279. αἰθέσθω πῦρ Iph. A. 1471. πύκκης αἶθεται σέλας Tro. 298. ἂν αἰθόμεναν ib. 1080. δώματ' αἶθεσθαι δοκῶν Bac. 624.
 Αἰθέριος. πάλλε πόδ' αἰθέριον Tro. 325. ἐν αἰθερίῳ ῥόμβῳ Pi. fr. II. 1. ἄσρων αἰθέριοι χοροὶ El. 467. αἰθερία δ' ἀνέπτα Med. 441. αἰθερίαν πέτραν Sup. 987. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tro. 1064. ἔνοσις αἰθερία Hel. 1379. διὰ δ' αἰθερίας πλακὸς El. 1349. ἀπ' αἰθερίης γονῆς Chry. fr. VII. 9. Πλειάδες αἰθερίαι Rhes. 530. ἔρρ' αἰθέριον An. 831.
 Αἰθῆρ. λόγος πρὸς αἰθέρα φρῶδοι Hec. 334. αἰθέρ' ἀμπτάμενος ἑράνιον ib. 1100. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 275. τὸν ταναὸν αἰθέρ' ib. 322. λαμπρὸς αἰθῆρ ib. 1087. et Hip. fr. XIV. 1. πολὺν αἰθέρ' ἀμπτάμενος Or. 1376. αἰθέρος καπνὸς ib. 1542. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς ib. 1631. et 1636. δρόμον ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος Ph. 167. αἰθέρος πνοαῖς ib. 680. αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα ib. 1222. αἰθέρος εἰδῶλον ib. 1538. διὰ λαμπροτάτης αἰθέρος Med. 830. ἐς αἰθέρος βάθος ib. 1297. ὅδ' αἰθῆρ Hip. 179. et Fr. inc. CL. 4. φοιτᾷ ἀν' αἰθέρ' Hip. 447. πρὸς αἰθέρ' ἐκτενέμεν An. 93. πνεῦμα πρὸς αἰθέρα Sup. 533. κατ' αἰθέρα ib. 992. αἰθῆρ ἔχει νιν ib. 1139. ἔτος αὐτὸς εἶναι αἰθῆρ Iph. A. 365. τῶν εἶναι αἰθέρι δισσων Διοσκώρων ib. 768. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα Iph. T. 29. λέξω πρὸς αἰθέρ' ib. 43. πρὸς αἰθέρα ἀμπτάμενος ib. 843. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ' ib. 1177. γνοφώδῃ αἰθέρος φνσήματα Tro. 79. ἐβλεψας πόσει τὸν αὐτὸν αἰθέρ' ib. 1024. ἐπιβεβηκώς αἰθέρα ib. 1079. πτέρυνγι πρὸς αἰθέρα ib. 1320. πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων Bac. 150. τῷ χθόν' ἐγκυκλιμένῃ αἰθέρος ib. 293.

αἰθέρα ναίοντες ib. 391. ἐκέντει φαεινὸν αἰθέρ' ib. 631. εἰς αἰθέρα δροσερὸν ib. 863. φάρυγος αἰθέρ' ἐξεῖς βαρὺν Cy. 409. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις ib. 625. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. πρέπων δι' αἰθέρος ib. 217. ἀναρπάσας δι' αἰθέρος ib. 253. αἰθῆρ, ὅθεν ἔχεις λέχη ib. 590. πρὸς αἰθέρος πτύχας ib. 611. θεῖον σεμνὸν θεσμόν αἰθέρος μυχῶν ib. 872. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν ib. 1022. ἐς αἰθέρ' οἵχεται ib. 1235. δι' αἰθέρος ἰέμενοι ib. 1512. πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. ἀν' ὑγρὸν αἰθέρα ib. 796. ἀτερωπὸς αἰθῆρ ib. 1079. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. μεσοπότης δι' αἰθέρος ib. 1152. ὥσπερ πτερόν πρὸς αἰθέρ' Her. F. 510. κατ' αἰθέρ' αἰεὶ πτεροῖσι φορεῖσθω ib. 653. αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. αἰθέρος τέκνοις ib. 897. ὄντος ἡλῖος δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' Bel. fr. I. 3. Διὸς αἰθῆρ Chry. fr. VII. 1. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμιλλῆσαι κόραις Hyg. fr. XI. 1. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaeth. fr. VII. 1. ἐπ' αἰθέρος πτύχας ejusd. fr. VIII. 4. γῇ ἄνεις' εἰς αἰθέρα Syl. fr. II. 4. τὸν ὑψὲς τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα Fr. inc. I. 1. πνεῦμ' ἄφεις εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα Fr. inc. CXXXVIII. ἐς αἰθέρα πολὺν Fr. inc. CLIV. 3. φαεινὸς αἰθῆρ Fr. inc. CLXII. 2. αἰθέρα καὶ γαῖαν ἀεῖδω Fr. inc. CLXXIV. 1. ἡμένην ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. πόλον αἰθέρος Epig. I. 1. Dicitur et ἡ αἰθῆρ: αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν Al. 596. λευκὴν αἰθέρα An. 1229. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαί Ion. 1445. φλογερὰν αἰθέρ' El. 991. αἰθέρος ἱερᾶς And. fr. XXVIII. 4. ἐκ βαθείας αἰθέρος Fr. inc. CXXXII. 3.
 Αἰθιοπία χθών Fr. fr. XIV.
 Αἰθιοπὶς γῆ Ar. fr. II. 4.
 Αἶθοψ. αἶθοπι φλογμῷ Sup. 1019. καλῶσιν οἶνον αἶθοπα Fr. inc. CLXIX. 3. κεραύνιον αἶθοπα λαμπάδα Bac. 594. 2) nomen proprium. Fr. inc. CLXIX. 2.
 Αἶθριος. ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίης Her. 857.
 Αἰκάλλειν. προδότιν αἰκάλλων κύνα And. 631.

Αἰκία. δεινῶς τάνδ' αἰκίαν εἰς οἴκας ἔφερε Bac. 1371.

Αἰκίζεσθαι. εἶχ' ἢ πρόσοψίς μ', ἀλλὰ τάργ', αἰκίζεται Or. 388. τυράννων ἐσίαν ἥκισμένη Med. 1130.

Αἰκίσμα. ἀδελφῶν ἐλόμεν' αἰκίσματα Ph. 1526.

Αἶλιος. αἶλινον αἶλινον Or. 1395. αἶλινον αἰάγμασιν ἂ τοῖσδε προσκλαίω Ph. 1520. αἶλινον ἰαχεῖ Her. F. 348. αἰλίνοις κακοῖς Hel. 170.

Αἷμα. αἷματι χλωρῷ Hec. 129. φοι-
νισσομένην αἷματι παρθένον ib. 153.
αἵματος πέρι ibid. 292. et El. 1259.
πόμ' αἵματος Hec. 392. μέλαν κόρης
ἀκραιφνές αἷμ' ib. 537. τὸ ματρός
αἷμά νιν τροχηλατεῖ Or. 36. αἷμα
γενέθλιον ib. 89. αἷμα πατροφόνος
ματέρος ib. 192. σέθεν ἀφ' αἵματος
ib. 199. ματρῶν αἷμα ib. 285. αἵ-
ματος τινύμεναι δίκαν ib. 322. μα-
τέρος αἷμα σᾶς ib. 338. τῶν Ταντα-
λιδῶν ἐξ αἵματος ib. 351. αἵματος
τιμωρίαι ib. 400. ὁ συνδρῶν αἷμα ib.
406. αἷμ' ἔχων ib. 513. δι' αἵματος
ib. 815. ματροκτόνον αἷμα ib. 831.
ἄλις τὸ μητρός αἷμ' ἔχω ib. 1039.
κακῆς γυναικὸς αἷμ' ἐπράξαμεν ib.
1139. πτόμ' ἰδὼν ἐν αἷματι ib. 1196.
φόνιον αἷμα ib. 1256. et Ph. 940.
αἷμα ματρός μυσαρὸν Or. 1624. αἵ-
ματος μητροκτόνος ib. 1649. βήσεται
δι' αἵματος Ph. 20. αἷμα δάιον ib.
248. κοινὸν αἷμα ib. 254. αἵματος
ἔδενσε γαίαν ib. 678. αἷματι καὶ
θανάτῳ κατέχη ib. 791. αἷματι Θήβας
ib. 797. ἀντί θ' αἵματος αἷμ' ἦν λάβη
βρότειον ib. 944. 945. δράκοντος αἷμα
ib. 1069. ἔρρει αἷμα μυρίων νεκρῶν
ib. 1480. αἷματι δεινῷ, αἷματι λυγρῷ
ib. 1503. δι' αἵματος ἡμερίς ib. 1515.
ἐπὶ τραύμασιν αἵματος ib. 1567. αἷμα
ἐκ ἐνὸν χορῷ Med. 1175. αἷμα ἔσαζε
ib. 1198. θεῶν αἷμα ib. 1257. μῖασμα
φεύγων αἵματος Hip. 35. ἀγνὰς χεῖ-
ρας αἵματος ib. 316. αἵματος ἐλεύ-
θερον ib. 1450. φάτνας αἷμασιν πε-
φυρμένας Al. 499. Περσέως ἀφ' αἵ-
ματος ib. 512. δελίς ἀφ' αἵματος ib.
641. παιδὸς αἵματος κοινωμένην An.
655. αἵματος δῶνα δίκην ib. 1109.
αἷμα συγγενὲς Suppl. 148. et Cenei
fr. I. 2. πατρῶν αἷμα Sup. 264.
αἷματος φοινίς ῥοὺς ib. 690. ὃν αἵ-

ματι χρανῷ Iph. A. 971. μέλανος
αἵματος φύσμηματα ib. 1114. ἄχραν-
τον αἷμα ib. 1574. αἷμα γῇ δωρή-
σεται Tro. 382. αἷμα τραγοκτόνον
Bac. 139. αἷμ' ἐάσης σάξει Her.
1041. αἵματος ῥοαὶ Hel. 990. ἄμικλα
αἵματος ib. 1171. αἵματος ἀποβῥοαὶ
ib. 1603. σαλαγμὸς αἵματος Ion.
1003. προστρόπαιον αἷμα ib. 1260.
et Her. F. 1161. καὶνὸν αἷμα Her.
F. 831. αἷμα σύγγονον ib. 1077.
φοῖνιον αἷμα ib. 1184. αἷμα παιδο-
φόνον ib. 1201. αἷμα αἵματος πικρὸς
δανεισμός El. 857. πατρός αἷμ' ἐτι-
μωρησάμην Cenei fr. III. 1. πίνων
κελαινὸν αἷμα Syl. fr. II. 3. χρῆσις
ἢ πρὸς αἵματος Fr. inc. B. 37. 1. δι'
αἱμάτων Or. 1547. Ph. 1058. et 1300.
αἷμασι θύμασι τε Iph. A. 1485. ἐξ αἵ-
μάτων Iph. T. 73. ἄλλων τραφεῖς ἀφ'
αἱμάτων Ion. 693. αἱμάτων ἐχθίστων
El. 137. νεοφόνους ἐν αἷμασι ib. 1172.

Αἱμακτός. ῥανίσι—αἱμακταῖς Iph. T.
644. αἱμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.

Αἱμάσσειν, vel ττειν. αἱμάξας κόρας
Hec. 1117. et Ph. 62. τὰς κόρας
αἱμάσσωσιν Hec. 1171. αἱμάξει δέραν
Ph. 1296. πέσσει δαῖα αἱμάζετον ib.
1308. αἱμάσσοντες λαῖμον Iph. A.
1084. αἱμάσσωσ' (pro εσσα) ἄταν Iph.
T. 225. εἶχ' ἤμασσε βέλος Bac. 760.
αἱμάξεις τὰς ψῆδας Ion. 168. σκόπελον
ἤμαξαν πέτρας ib. 274. Δίρκης νᾶμα
αἱμαχθήσεται Her. F. 573. ἡμάχθη
πεσὼν El. 574.

Αἱματηρός. αἱματηρὸν πέλανον Al.
854. et Iph. T. 300. et in nominat.
αἱματηρὸς πέλανος Rh. 430. αἱματη-
ρὸν φόνον Iph. A. 512. εἰς αἱματηρὸν
γάμον Iph. T. 371. τὰν αἱματερὸν
ἄταν Or. 960. ὁρόσον αἱματηρὰν
Iph. T. 443. σὺν αἱματηραῖς σαγόσι
Ph. 1424. χέρας αἱματηρὰς An. 502.
αἱματηρὸν ξίφος Ph. 628. αἱματηρὸν
ὄμμ' ἔχων Iph. A. 381. αἱματηρὰ
σόμα Iph. T. 935. φίλτρα αἱματηρὰ
Hel. 1110.

Αἱματοίεις. ὁμμάτων αἱματόεν βλέφαρον
Hec. 1066. αἱματόεντα σώματα νε-
κρῶν Tro. 594.

Αἱματοῖόντος. ῥανίσιν αἱματοῖόντος
Iph. A. 1515.

Αἱματοσαγής. σώμαθ' αἱματοσαγῇ Sup.
812.

Αἱματῶν. αἱμάτῃ θεᾶς βωμόν Andr. 259. ὄνυχᾳ λευκὸν αἱματῷτε Sup. 77. κρᾶτας αἱματῆμενοι Ph. 1156. ἡματωμένη χεῖρας Bac. 1133.

Αἱματωπὸς. τὰς αἱματωπὲς κόρας Or. 256. et τὰς αἱματωπὲς θεῖας An. 979. αἱματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ Ph. 877. ρίζας ἐν ὅσσοις αἱματωπὲς Her. F. 933.

Αἰμόρραντος. αἰμορρᾶντων ξείνων Iph. T. 224. αἰμόρραντοι θυσαίαι Al. 132.

Αἰμοσαγής. αἰμοσαγεῖς πρηστῆρες Thes. fr. I. 3.

Αἰμύλος. ἐκ Ὀδυσσεύς ἐσιν αἰμύλος μόνος Tel. fr. XIX. 1. αἰμύλον δόρῳ Rh. 709. αἰμυλώτατον κρότῃμα ib. 498.

Αἴμων, filius Creontis. Αἴμονος γάμοι Ph. 951.

Αἴμων, adject. λύκῃ αἴμονι χαλᾷ Hec. 91.

Αἰνεῖν. ἦνεν πέπλος Hec. 1154. ἐκ αἰνέσω ποτὲ Or. 498. et ἔ ποτ' αἰνέσω ib. 519. αἰνῶ τάδε ib. 784. et Med. 908. παύσομαι σ' αἰνῶν Or. 1161. λέκτρον, ᾧ ποτ' ἤνεσας, δὸς ib. 1658. αἰνέσας ταῦθ' Ph. 484. σὲ αἰνῶ ib. 617. αἰνῶ σε τῆς προθυμίας ib. 1677. ἐδ' ἄσδον ἤνεσ', i. e. ἤνεσα Med. 223. ἤνεσ' (i. e. ἤνεσε) ἀνδρὶ πάντα ib. 1157. αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. αἰνῶ σε ib. 483. et Iph. A. 506. ἐπεὶ περ ἤνεσεν Hip. 1319. θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 2. ἤνεσάν μοι θεαὶ ib. 12. εἴπερ ἤνεσεν τάδε ib. 528. ἐδ' αἰνέσει με ib. 569. σὺ μ' αἰνέσεις ἴσως ib. 1039. αἰνῶ μὲν, αἰνῶ ib. 1096. ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις ib. 1112. ταῦταν ἤνεσα βιοτὰν An. 786. αἰνῶ δ', δὲ κ. τ. λ. Sup. 201. κἄν θέλωσιν αἰνέσαι ib. 388. τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῇν ib. 707. σὲ ἤνεσα Iph. A. 655. αἰνῶ, ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν ib. 824. αἰνέμενοι οἱ ἄλλοι τρόπον τινὰ μισθοῖς τὰς αἰνῆντας, ἐὰν αἰνῶσ' ἄγαν ib. 979. 980. τὸν ξένον αἰνέσαι προθυμίας ib. 1371. τὸ πρόθυμον ἤνεσα Iph. T. 1023. μὴ αἰνεσῶν λόγος ib. 1073. σοὶ τὰδ' ὥς δοκεῖ, αἰνῶ ib. 1486. τίν' αἰνεῖς; Rh. 708. μὴ κλωπὸς αἶνει φωτὸς αἰμύλον δόρῳ ib. 709. μάλιστ' αἶνει ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω Her. 486. αἰνῶ Φοῖβον ἐκ αἰνέσα πρὶν Ion. 1609. ἤνεσ', ἕνεκ' κ. τ. λ.

ib. 1614. ἐκ ἂν αἰνέσῃ Her. F. 1412. αἰνῶ τῷδ' ἀνδρὸς εἰσοδοῦς δόμων El. 396. αἰνεῖν ἀνάγκη ταῦτα ib. 1247. μὴ τὰ κινδυνεύματα αἰνεῖτ' Antiop. fr. XI. 3. ἡλὶς τοξέυματ' αἰνεῖν Bel. fr. XVII. 8. τὴν εὐγένειαν αἰνέσιν βροτοὶ Thy. fr. I. 2. αἰνεῖσθαι λίαν Or. 1162. ἄγαν αἰνέμενος Her. 205. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνεμένης Ion. 621. αἰνεῖσθαι μισῶ Alcmen. fr. IX. 2.

Αἰνιγμα. σοφῆς αἰνιγμα παρθένος Ph. 48. αἰνιγμα Σφιγγὸς ib. 50. παρθένος κόρας αἰνιγμ' ἄσυνετον ib. 1721. αἰνιγμα σαθρὸν Sup. 1064. αἰνιγμα σαφὲς Tro. 621. τόδ' ἐς' ἐκείν' αἰνιγμ' Hel. 794. αἰνιγμ' ἀκέσας Ion. 533. καλλίνικος ὢν αἰνιγμάτων Ph. 1056. τὰ κλεῖν' αἰνίγματα ib. 1682. et 1747. δυστόπας' αἰνίγματα Sup. 138. παρφοδοῖς αἰνίγμασιν Iph. A. 1147.

Αἰνιγμός. Σφιγγὸς αἰνιγμὸς Ph. 1362. ἐν αἰνιγμοῖσι Rh. 754.

Αἰνίσσεται. τί λόγοισιν αἰνίσσεται; Ion. 430. τόδ' ὥς ὑποπτον ἡνίξω Her. F. 1120. γνωρίμως αἰνίζομαι El. 946.

Αἰνόγαμος Hel. 1130.

Αἰνόπαρις Hec. 945.

Αἶνος. αἶνος δυσχερέτερος λόγων Hip. 484. αἶνον τὸν πάρος εὖ σώσομεν Cy. 201. αἶνον ἄξιον φέρει El. 1062. παλαιὸς αἶνος Æol. fr. XVIII. 1. et Dic. fr. XI. 1. et Melanipp. fr. XVII. 1. ἦν τις αἶνος Dan. fr. VIII. 1.

Αἶολος, nom. propr. filius Hellenis Æol. fr. XXIII. 2.

Αἰόλος, adject. ὑπ' αἰόλος ἰαχᾶς Ion. 498.

Αἰολόχρως νύξ Pi. fr. II. 4.

Αἰπεινός. Ἰλῖφ αἰπεινᾷ An. 103. αἰπεινά μοι μαντεῖα Ion. 739.

Αἶπος. πρὸς αἶπος ἔρχεται Al. 503.

Αἶρειν. πόδ' ἔξω δωμάτων αἶροντι Hec. 965. Φρυγῶν ἐς αἶαν αἶροιεν τόλον ib. 1141. σ' ἤρειν εἰς ὕψος μέγα Ph. 407. πτηνὸν ἄραι σῶμ' Med. 1297. ἄρατὲ μὲν δέμας Hip. 198. πρόσφορά μ' αἶρετε ib. 1361. νῖν ὑψηλὸν αἶρει Sup. 555. τὸν εὐτυχῇ ἂν τις αἶρῃ μοῖρα ib. 608. αἶρω χεῖρ' ib. 772. πᾶς τις θάρσος αἶρε Iph. A. 1598. ἐκ τερμάτων νότον ἄρωμεν Iph. T. 117. αἶρσαι particip.) λείαν Rh. 326.

ἀσπίδ' αἰρέτω χερὶ ib. 451. κῶφον αἶρη βῆμ' Tro. 342. γραῖαν πεσῶσαν ἴρετ' εἰς ὄρθον ib. 465. ἐν δεξιᾷ χρῆ — αἶρειν νιν Bac. 942. ἄρας χεῖρα Cy. 417. ἄρας θερμόν ib. 457. πολλῶ σ' ἐπαίνω ὑψηλὸν αἶρω Her. 323. ἰσὸν ἦρον Hel. 1628. ποῖ σὸν πόδ' αἶρεις; ib. 1643. πτανὸν πυρίφλεκτον αἶρει Ion. 195. πρύμνηθεν αἶρει μ' ib. 928. εἰ σκῆπτρα ἄρειτε Her. F. 255. ἄρας νανοὶ χιλίαις Ἀρη El. 2. λῶτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω ib. 791. ἦρον κανὰ ib. 800. ὡς ἦραν χεροῖν ib. 813. αἶρει κακὰ ib. 942. δίσκον ἄρας Aut. fr. III. 17. τὸν δ' ἦρ' ἄνω Inus fr. XVI. 3. 2) Med. ἀγγελίας βάρος ἀραμένα Hec. 107. ἦς ἐκ ἂν ἀραιτ' (i. e. ἀραιτο) ἄχθος Or. 3. τοκεῦσιν ἡράμην δόρῳ Ph. 437. μασὸν ἰκέταν αἰρομένα ib. 1562. σίδηρον ἦρατο Iph. A. 938. αἶρεσθαι φυγὴν Rh. 54. cf. etiam v. 126. αἶρεσθε τύπανα Bac. 58. αἰρέσθω κλιμακῶν προσαμβάσεις ib. 1210. ἀμαζῶν ἑκατὸν ἀροῖμιν βάρος Cy. 471. ἐχθρὸν αἶρεσθαι δόρῳ Her. 314. νεῖκος ἡράμην ib. 986. cf. etiam fr. inc. XLIII. 2. δυσμένειαν ἡράμην Her. 991. κοινὰς αἰρόμενος πόνης Ion. 199. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὸ πένθος αἶρεσθ' Her. F. 147. αἶρεσθ' ἔσω τεύχη El. 360. αἰρόμενος ἄγρευμ' ἀνδρῶν Hyp. fr. V. 3. 3) Pass. αἶρομ' ἐννυχος δέμασι Hec. 69. ἀρθεῖν ἐπὶ πόντιον κύμα Hip. 735. θυμὸς ἀρεταί πρόσω Iph. A. 919. ἀρθεῖσαι δρόμῳ Bac. 747. ἀρθεῖσ' ἀφαντος Hel. 612. περὶ οἷσιν ἀρθεῖσαι ib. 1532. πνεύματ' αἶρεται El. 749. πρὸς ὕψος ἡρμένον Fr. inc. XXVI. 1.

Αἰρεῖν. Τροίαν εἶλε Hec. 443. εἶλον Αἰγυπτῶ τέκνα ib. 886. εἰ γάρ ποτ' ἂν σύ μ' εἶλες ib. 1269. σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν πόνοισιν; Or. 693. μὴ σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων ἔλη ib. 797. φθόνος νιν εἶλε θεόθεν ib. 972. ἐλόντες σκύμονον ἀνοσίς πατρός ib. 1213. δάμαρθ' ἔλῳν ib. 1229. δόρῳ τὸ Καδμείων ἔλη Ph. 565. ἦν ἔλῃς γῆν τήνδ' ib. 574. ἔλῳν πάτραν ib. 576. ἐλεῖν δορὶ ib. 762. ἐλεῖν πόλιν ib. 1183. ὃν ἄρτι ἔλῳν ib. 1325. γαῖαν ὁδὰς ἐλόντες ib. 1432. ἐλεῖν βελεύματα Med. 372. ὃ με νῦν ἐλεῖν

δοκεῖς Hip. 1002. πρὶν αὐτὸν εἶλε διόβολον πλάκτρον Al. 126. σ' ἐν ἀφύκτοισιν εἶλε δεσμοῖς ib. 988. μὴ μ' ἔλῃς ἡρημένον ib. 1068. τὸ Τροίας εἶλον πέδον An. 11. εἶλέ σ' Ἀρης ib. 106. εἶλε λόγοισι δολίοις ib. 289. Τροίαν ἐλεῖν ib. 369. et Τροίαν εἶλον ib. 543. εἶλόν νιν αἰχμάλωτον ib. 584. ἐλῶν Τροίαν ib. 628. σὸν εἶλον χερσὶ κάλλισον δέμας ib. 1279. ἡλπιζόν αἰρήσειν πόλιν Sup. 845. ἐκ ἂν κέχρῃς μ' ἔλῳν χερὶ ib. 1069. κάλλιπα σκυλ' ἐλῶν Iph. A. 1629. πῶς αὐτὸς εἶλετε; Iph. T. 252. et πῶς νιν εἶλετε; ib. 256. ἐλῶν Ἀχαιῶς Rh. 172. μεγάλα ἐπινοεῖς ἐλεῖν ib. 195. ἔλοι Μενέλαν ib. 257. πολεμίους ἡρηκεῖναι ib. 330. οἶόν σε βίβι τέλος εἶλεν; ib. 735. μὴ μ' ἔρως ἔλοι ἵππων ib. 859. ἔς Ἀρης ἔλοι Tro. 376. ἔς ἔλοι δόρῳ ib. 387. μὴ σ' ἔλη πόθῳ ib. 891. αἰρεῖ ἀνδρῶν ὄμματα ib. 892. δύσγαμον αἶσχος ἐλῶν ib. 1114. ἀπὸ πασσάλων ἐλῶν, scil. κόσμον Her. 698. αἰρεῖ τέτρωρον ἄρμα ib. 859. εἶλέ σ' ἡ Δίκη ib. 941. ὡς ἔλοι γάμον ἐμὸν Hel. 241. λέχεα σέθεν ὡς εἶλε ib. 1129. πολλὰς εἶλ' Ἀχαιῶν ib. 1138. Δαρδάνη πόλιν ἐλῶν ib. 1510. cf. etiam El. 5. ἐλῶν δὲ Ion. 828. ὃν ἐν βρόχοις ἐλῶν Her. F. 153. δεῦτερον παῖδ' ἐλῶν ib. 994. ἡμῖν τέκν' εἶλες καὶ δάμαρθ' ib. 1380. τεύχος ἐμῆς ἀπὸ κρατὸς ἐλῶσα El. 141. ἐκ κανὼ ἐλῶν σφαγίδα ib. 810. μῶν σ' οἶκτος εἶλε ib. 968. Τρωϊκὴν εἶλε χάρῳ ib. 1279. μ' ἔρως ἔλοι Dic. fr. I. 1. 2) Med. σὺν σοι κατθανεῖν αἰρήσομαι καὶ ζῆν Or. 307. μὴ δυσσεβεῖς ἔλη φίλῃς ib. 627. τὸ τῷδε κῆδος μάλλον εἶλετ', ἢ πατρός ib. 750. ἔπτ' ἀνδρας ἐλῶ Ph. 748. τοῖνδ' ἐλῶ δυοῖν πότμοις τὸν ἕτερον ib. 958. ξυnergὸν εἰλόμην Med. 396. αὐτὴ τὰδ' εἶλε ib. 605. σκέψαι φόνον, οἶον αἰρῆ ib. 852. καινὸν ἔλοιτο λέχος Al. 466. ἔτοι δικασὴν σ' εἰλόμην Sup. 252. στρατηγὸν αἰρεῖσθαι ib. 726. ἐλέσθαι μνηστῆρων ἔνα Iph. A. 68. Ἑλένην ἔλωμαι ib. 488. ἀδελφὸν εἰλόμην χεροῖν Iph. T. 373. τὴν ἡδονὴν εἰ λόγοις αἰρήσομαι ib. 794. λαφύρων αὐτὸς αἰρήσῃ Rh. 179. παρόρθ' αἰρήσεται τὴν σὴν δύναμιν Her. 57. τὰς ἀμείνονας φίλῃς ἐλέσθαι ib. 179. κίνδυνον αἰρεῖσθαι

μέγαν ib. 505. γάμους ἐλομένην Hel. 301. ἀχί τῷτο τὸ καλὸν αἰρήσομαι ib. 959. λοῖσθον αἰρεῖται δόρυ ib. 1613. εἴλετ' ἐν πόνοις ὑπὲρ τήν El. 821. εἴλετο στρατηλάτην ib. 1082. πόλεμον αἰρῶνται μέγαν Alex. fr. IX. 2. ἐλῆ τὰ βέλτισθ' And. fr. XIII. 2. πρὸ τῷ καλῷ ζῆν παῖδας εἰλοντο Er. fr. 1. 36. ἐλέσθαι ψεύδος Fr. inc. B. 18. 3) Pass. πόθω κόρης αἰρῆ Med. 624. ἡρέθην ἐν μάχῃ Sup. 635. αἰρεθεῖς ἐκὼν Iph. A. 1364. γυναικαίαις τέχναισιν αἰρεθεῖς Hel. 1637. ἡρημένων δωμάτων ἡρήμεθα El. 1009. εἰ αἰρεθῆσεται πόλις Er. fr. I. 44. ἡρέθην λόγων κριτῆς Phœ. fr. IX. 1. Αἵρεσις. πικρὰν αἵρεσιν βίῃ An. 384. πονηρὰν αἵρεσιν Iph. A. 1364. Αἷσα. θεῶ αἷσα An. 1204. ἔτι ποτ' αἷσα Sup. 623. Αἰσθάνεσθαι. κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι Hec. 1069. ἡσθόμην σέθεν φωνῆς ἀκέσας ib. 1114. ἀμαρτῶσ' ἡσθετ' Or. 575. αἰσθάνῃ ib. 750. ἡσθόμην κτύπετινός ib. 1311. πῶς αἰσθάνῃ σαφῶς τάδε; Ph. 143. ἡσθετ' ἡδικημένην Med. 26. σ' ἡσθοντ' ἔσαν σοφὴν ib. 539. ἡσθόμην ἀβελίαν ἔχουσα ib. 882. πρίν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς Hip. 603. αἰσθοιο πατήρ ib. 1192. ἡσθόμην σε ib. 1392. ἐπεὶ ἡσθεσ' ἡμέραν τὴν κυρίαν ἤκουσαν Al. 156. μακρῷ βίῃ ἡσθόμην ἐρῶντά σε ib. 718. ἡσθόμην ἐ σαφῇ λόγον An. 1049. τίνος αἰσθάνομαι θείης; ib. 1227. ὡς θέλοντά μ' ἡσθετο Sup. 394. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ἡσθετ' ἂν σαφῶς Iph. A. 1582. ὡς ἡσθε καλῶς Iph. T. 1180. φασγάνῃ ἡσθόμην Rh. 795. ἡσθόμην τὰ τῆς θεῆς Hel. 659. τὰ τῶν φίλων αἰσθέσθαι κακά ib. 770. αἰσθοίμην ἐγὼ El. 620. εἰ μηδὲν αἰσθάνοιτο τῶν παθημάτων Antig. fr. XVI. 5. ἡσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως Epist. IV. 32. ἡσθημένον πε τὴν τύχην Or. 1550. ἡσθημαί Hip. 1403. ἡσθημένοι χωρῶσ' ἐφ' ἡμᾶς Rh. 671. τῶν κακῶν ἡσθημένος Tro. 633. Αἰσθημα τῶν κακῶν Iph. A. 1243. Αἰσθησις El. 290. Αἰσιος. ὄρνιθα τόνδ' αἰσιον ποιέμεθα Iph. A. 607. αἰσία ἡμέρα Ion. 421. ἐν αἰσίους ἑδραῖς Her. F. 596. Αἰσίως. εἰ αἰσίως ἔλθοιμεν Ion. 410. αἰσίως Tem. fr. XX.

Αἰσσειν. ὑπὲρ μητρὸς αἰσσω Hec. 31. τὸν ἐς αἶδα πορθεμόν αἰξω ib. 1106. αἰραν πρὸ παρηίδος αἰσσων Or. 1429. ἡἶαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοις ἐπι Ph. 1388. ἡἶσον λόγχαις ib. 1391. εἰς ὅπλ' ἡἶσον ib. 1475. δι' ἐμᾶς ἡἶξε νηδὺς ἀδ' αἰρα Hip. 165. διὰ κεφαλᾶς αἰσσος ὀδύναι ib. 1352. μετάρσιος ἡἶα Al. 966. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων αἰσσω Sup. 962. αἰσσω τήνδ' εἰς πυρὰν ib. 1065. ἐγγυὺς Πλειάδος αἰσσων Iph. A. 8. σκηνῆς ἐκτὸς αἰσσεις ib. 12. αἶξαντες δορί ib. 80. μάτην ἡἶ (i. e. ἡἶα) ib. 742. μόχθος ἐκ μόχθων αἰσσει Iph. T. 192. διὰ σέρνων φόβος αἰσσει Tro. 157. σκάφος αἰσσον πετροῖσι ib. 1086. ἐκ νάρθηκος αἰσσει Bac. 147. ἡἶσ' ἐκέισε, κᾶτ' ἐκέισε ib. 625. ἐπὶ τῷσ' ὄρμημένος ἡἶσσε ib. 631. ἡἶαν πελείας ὠκύτητ' ἐχ' ἡσσονες ib. 1088. εἰδ' ἡἶας εἰς ἔρευναν Ion. 328. ὁ ἡἶας ὀρῶς ib. 572. ἡἶαν εἰς δόρυ El. 844. Αἶσος. ἄτας ἐμᾶς αἶσος εἶ Tro. 1313. αἶσον οἰκῶν ἐμῶν με θήσει ib. 1321. Αἶτωρ. ὅπλων καὶ μάχης αἶτωρες An. 683. Αἰσυνᾶν. ὅς αἰσυνᾶ χθονὸς Med. 19. Αἶσχος. δύσγαμον αἶσχος Tro. 1114. αἶσχος καὶ ψόγον κεκοίνωνται Melan. fr. XXVI. 3. Αἰσχροκερδής. ἐκ αἰσχροκερδεῖς; scil. ἐξ An. 452. Αἰσχροποιός. ἐρρ', αἰσχροποιέ Med. 1346. Αἰσχροός. ἀνὴρ αἰσχροός Iph. A. 380. μισθὸν ἐκ αἰσχροὺν λαβὼν Iph. T. 593. σέφανος ἐκ αἰσχροός Tro. 401. ἐν αἰσχροῖσι σὲ τιθείς Al. 1040. ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις Hel. 704. αἰσχροός ἔρωτας Er. fr. II. 25. αἰσχροῖ περιπεσεῖν τύχῃ Hec. 498. αἰσχροῖ φυγῇ Ph. 1685. αἰσχροῖ κληδὸνα Al. 316. ἀτρη περιπεσεῖν αἰσχροῖ Cress. fr. VI. 1. νοσεῖν αἰσχροῖ νόσον Phryx. fr. VIII. 2. ἐκῆν τόδ' αἰσχροῖ—; Hec. 311. οἶδεν τόγ' αἰσχροῖ ib. 602. ταῦτ' ἐν αἰσχροῖ θέμενος ib. 806. ἡμῖν αἰσχροῖν τόδε ib. 1248. v. etiam Rh. 102. αἰσχροῖν, πρόσπολον φέρειν τάδε Or. 106. αἰσχροῖν, εἰ μὲν κ. τ. λ. Ph. 1006. θανάτῃ ὥρον ἐκ αἰσχροῖ ib. 1020.

αἰσχρὸν παρὰ κλαίεισι θοινᾶσθαι ξένος
 Al. 545. αἰσχρὸν, παρῆναι κέρδος ib.
 1036. ἄψασθαι ἐκ αἰσχρὸν λόγος An.
 663. αἰσχρὸν γ' ἔλεξας Sup. 296. τί
 δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τάλλήλων κακά;
 ib. 768. αἰσχρὸν μοι γυναιξὶ συμβάλ-
 λειν λόγος Iph. A. 830. αἰσχρὸν,—
 βλέπειν ἡμᾶς φάος Iph. T. 674. τό
 γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἂν Bac. 488.
 αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν Ion. 1526. γυ-
 ναϊκί τοι αἰσχρὸν El. 344. cf. etiam
 v. 932. τί δ' αἰσχρὸν, ἦν μὴ τοῖσι
 χρωμένοις δοκῇ; Aol. fr. I. et fr. inc.
 XV. ἐκ αἰσχρὸν ἔδεν τῶν ἀναγκαίων
 βροτοῖς An. fr. X. 1. εἰ θεοὶ τι δρωσιν
 αἰσχρὸν, ἐκ εἰσὶν θεοὶ Bell. fr. XIX.
 4. αἰσχρὸν, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν
 Cress. fr. III. 2. ὑπὲρ παντὸς στρατῷ
 αἰσχρὸν σιωπᾶν Ph. fr. IX. 2. πολ-
 λοῖσι δόλοισι τῆνορ' αἰσχρὸν Phryx.
 fr. X. 1. αἰσχρὸν εἰπεῖν Fr. inc. CC.
 αἰσχρῶν τυχεῖν Hec. 374. ἐπ' αἰσχροῖς
 αἰχμάλτοις οἰχομαι ib. 822. δρᾶ-
 σαντι αἰσχρά ib. 1086. αἰσχρά μη-
 χανόμεθα Hip. 331. cf. etiam v. 957.
 αἰσχρά δρώση ib. 404. vid. etiam v.
 411. 500. 503. 505. 511. et 999.
 αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. λέγεις
 αἰσchrῶν πέρι An. 237. κἀκεῖ τάγ'
 αἰσχρά ib. 243. αἰσχρά σαρτῷ λέγεις
 ib. 649. ἥκων ἐπ' αἰσχροῖς ib. 1112.
 νυμφεύματ' αἰσχρά Iph. T. 365. σι-
 γᾶν ἄμεινον ταῖσχα Tro. 384. κά-
 μνσι τοῖς αἰσχροῖσι Her. F. 293.
 λέκτροις ἐν αἰσχροῖς Antiop. fr.
 XXVII. 2. ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς Inus fr.
 VIII. 4. τὰ αἰσχρά μισεῖ ejusd. fr.
 X. 3. αἰσχρά κέρδη Rha. fr. II. 7.
 αἰσχιῶν φανῇ Med. 501. αἰσχιον
 εἶδος Hel. 270. αἰσχιον αἰτῷ σέφα-
 ρον Ph. 1378. αἰσχις λόγος Hip.
 499. et αἰσχιων λόγων ib. 692.
 αἰσχισην νόσον Or. 10. αἰσχις θεῶ
 Ar. fr. XXV. 1. αἰσχιον ἔργον Or.
 498. et Med. 695. τὰ τῶν φίλων
 αἰσχιον κ. τ. λ. Iph. T. 606. τολμή-
 ματα αἰσχις Ph. 1226. κτενεῖ μ' ἐπ'
 αἰσχιτοισιν Andr. 928. αἰσχις ad-
 verbial. positum: αἰσχις Τροίαν
 εἶλε Hec. 443. ἐπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς
 αἰσχις Rhes. 757. αἰσχις καὶ κά-
 κισα κατθανόνθ' Bac. 1306.

Αἰσχροργία. Μαινάδων αἰσχροργίαν
 Bac. 1060.

Αἰσchrῶς. λιπῶσ' αἰσchrῶς δόμος Or. 99.
 ὦν ἀπενάσθην αἰσchrῶς Med. 167.
 τὸν αἰσchrῶς ζῶνθ' Al. 958. θανά-
 μεθα αἰσchrῶς An. 577. αἰσchrῶς ἡ
 δίκη διοίχεται Sup. 530. οἰκοθεν αἰ-
 schrῶς ἰὼν Iph. A. 1187. αἰσchrῶς
 ἔπεσον Rh. 82. λήθουσιν αἰσchrῶς ib.
 810. αἰσchrῶς πεδὶ ἀπώλεσας Tro.
 768. αἰσchrῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον
 Her. 451. αἰσchrῶς θάνω Her. F.
 1384. cf. etiam fr. inc. B. 22. ἐγνη-
 μας αἰσchrῶς μητέρ' El. 916. ἡ δίκη
 αἰσchrῶς ἔχει ib. 1051.

Αἰσχύνα. vid. αἰσχύνη.

Αἰσχύνειν. αἰσχύνειν λέχη Hip. 408.
 ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνασ' ib. 420.
 ἔ ποτ' αἰσchrυνῶ γε Κρησίης δόμος ib.
 719. ἦσchrυνε τὰμὰ λέκτρα ib. 944.
 αἰσchrύναντά με ib. 1172. μηδὲ πα-
 τρῶν δόμον αἰσchrυνε Iph. A. 1031.
 αἰσchrύνας ἐμέ Her. 286. γέροντα πα-
 τέρα—ἦσchrυνας Hel. 727. τὴν Τροίαν
 πλεῖστον αἰσchrυνομεν ἂν ib. 955. ἦν
 ἔ ποτ' ἦσchrυνεν εὐνῇ El. 44. πονήτων
 ἦν τις αἰσchrύνη τέκνα Er. fr. II. 27.
 δέλη κεκλησθαι αἰσchrυνομαι Hec. 552.
 v. etiam v. 968. Or. 98. et 281. Ph.
 513. Iph. A. 981. et 1341. Bac. 204.
 Her. 542. Ion. 934. et 1074. Her. F.
 1160. El. 45. et 900. et Cresph. fr.
 VI. 2. αἰσchrύνεται τὰγαθ' ἀσκήσας
 κακὸς γενέσθαι Sup. 912. ὄχλον εἰ-
 σπεσεῖν ἦσchrυνόμεν Hel. 422. ἀνδρὸς
 ἀδικίαν αἰσchrύνεται Ion. 341. ἔδεν
 αἰσchrυνδεῖς Or. 800. κρύπτεις δέμας
 αἰσchrυνδεῖς Hip. 1291.

Αἰσχύνη. αἰσχύνην φέρει Hec. 1241. et
 Ion. 854. ἐκ ἐν αἰσchrύνῃ τὰ σὰ Ph.
 1282. ἐπ' αἰσchrύνῃ ὄμμα τέτραπται
 Hip. 246. ἐκ ἂν ποτ' ἦλθον εἰς τὸδ'
 αἰσchrύνῃς ib. 1332. αἰσchrύνῃν ἔχει An.
 243. et ita βάσαγμα αἰσchrύνῃν ἔχον
 Sup. 767. μὴ τιν' αἰσchrύνῃν λάβης An.
 878. cf. etiam Ion. 395. δι' αἰσchrύνῃς
 ἔχω Iph. T. 683. πρὸς αἰσchrύνῃ Rh.
 102. αἰσchrύνῃν Ἀργεῖοισι. Tro. 171.
 ἡ αἰσchrύνῃ βάρος τῷ ζῆν—νομίζεται
 Her. 201. ἐκ ἀρήξεται αἰσchrύνῃν πόλει;
 ib. 840. αἰσchrύνῃν ὄφλη Hel. 67. οἶδ'
 ἀντροῖσιν αἰσchrύνῃν τινὰ Ion. 288.
 αἰσchrύνῃς ἄτερ Scy. fr. II. 5. 2) dor.
 αἰσchrύνα. αἰσchrύνῃ νεοθαλεῖ Iph. A.
 188. αἰσchrύνας ἐμᾶς ἐπ' ἀλγέων Hel.
 202. δύσγαμον αἰσchrύναν ib. 693. cf.

etiam v. 696. 3) plur. ἐν αἰσχύναις ἔχω Sup. 164. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον Her. F. 1423.

Αἰτεῖν. αἰτεῖ, ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν—λαβεῖν Hec. 40. ἤτει γέρας ib. 96. cf. etiam Rh. 169. et 181. Ἐλένην νιν αἰτεῖν χρὴ Hec. 265. αἰσχιτον αἰτῶ σέφανον Ph. 1378. ἤτησε Φοῖβον An. 53. πατρὸς φόνιον αἰτήσῃ δίκην ib. 1003. cf. etiam v. 1108. αἰτεῖν τέμνον ὄνομα Iph. A. 962. τοῖς θεοῖσι χρὴ θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ Hel. 760. ταύτην μνηστῆρες ἦταν El. 21. διδὼς αἰτεῖν δοκῶ Fr. inc. CXXXIV. 2. εἰ σὲ κατθανεῖν, ἀλλὰ τήνδ', ἤτήσατο Hec. 390. αἰτῶ πόλιν Or. 1611. et ita αἰτῶ Κρέοντα Med. 940. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ Ph. 931. σ' αἰτῶμαι Med. 336. v. etiam v. 775. 780. 869. et 942. αἰτεμένης κλυθί με Hip. 872. σὲ αἰτήσομαι τέκν' ὀφθαλμοῖς τὰμὰ Al. 162. v. etiam v. 301. τὰ πρόσφορα τῆς νῦν παρέσης συμφορᾶς αἰτήσομαι Hel. 516. conf. etiam v. 1064. εἰ δίκαι' αἰτῶμεθα El. 675.

Αἰτία. τίς αἰτίαν ἔχων; Hec. 1203. αἰτίαν φυνγεῖν Hip. 961. αἰτίας ἀποτροφὴν ib. 1036. τῇδ' ἐπ' αἰτία φυνγὼν ib. 1067. αἰτίας μικρᾶς περὶ An. 387. ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας; ib. 1127. τίς ἂν τῶνδ' αἰτίαν λάβοιμι; Sup. 607. εἰς ἐμ' αἰτίαν βάλη Tro. 305. τῷ θεῷ προστιθῆς τὴν αἰτίαν Ion. 1525. πολλῶν κακῶν αἰτίαν El. 213. αἰτίαν εἰς αὐτὸν οἶσει ib. 1266.

Αἰτιάμα. ἀντιθεῖς—αἰτιάματα Tro. 918.

Αἰτιάσθαι. τὰ Φοῖβε αἰτιάσθε θέσφατα Or. 276. μή με, τῶτον δ' αἰτιῶ Ph. 632. μηδέν' ἄλλον αἰτιῶ Med. 605. Ἀχαιῶν ἐδέν' αἰτιώμεθα, Rh. 851. μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν Cycl. 284. αἰτιάσασθαι θεὸς Ar. fr. XXXI. 2. αἰτιάται ἡμᾶς τῆς πρὸς Ἀρχέλαον ὁδῷ Epist. V.

Αἰτίον. αἰτιὸν τι καὶ νόμος Hec. 974. τὸ αἰτίον πόσις σὺς Iph. A. 939. εἰ τὸ τῷ θεῷ γ' αἰτίον γενήσεται Iph. T. 120. τί ποτε τότε αἰτίον; Phaëth. fr. V. 2. πολλῶν τὰ χρήματ' αἰτί' ἀνθρώποις κακῶν Plis. fr. II.

Αἰτίος. εἶτε σίδαρος—αἰτίος Ph. 354.

αἰτίος κακῶν Med. 332. et 1080. et Iph. A. 895. ἐδέν' ἅτας αἰτίον Hip. 1149. Ζεὺς αἰτίος Al. 3. εἰδ' αἰτίος ὢν βασιλεῦσιν An. 501. ἐδέν' ὄντες αἰτίοι Hip. 933. cf. etiam Her. F. 1310. οἱ δ' αἰτίοι τῶνδ' El. 1040. φθίνουσ' αἰτίοις Dan. fr. 1. 9. ἐδέν' αἰτία πόλις Suppl. 879. conf. etiam Hel. 621.

Αἶτνα. βαρύτερον Αἶτνας σκοπέλων Her. F. 639.

Αἶτναῖος. Αἶτναῖον πάγον Cy. 95. Αἶτναῖος ὄχθος ib. 114. Κύκλωψ Αἶτναῖος ib. 366. Ἥφαισ' ἀναξ Αἶτναῖε ib. 595. Αἶτναίων εἰσω σκοπέλων ib. 62. τὰν Αἶτναίαν χώραν Tro. 220. ἐς Αἶτναίαν πέτραν Cy. 20. Αἶτναῖα σφαγεῖα ib. 394.

Αἰτωλῖς. Αἰτωλίδ' εἰς γῆν Ph. 988. Αἰτωλίσιν λόγχαισιν ib. 1173.

Αἰτωλός. Ἄρην Αἰτωλὸν Ph. 136.

Αἰφνης Iph. A. 1581.

Αἰχμᾶ. vid. αἰχμή.

Αἰχμάζειν. δέκατον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444.

Αἰχμαλωτικός. δόμοις ἐν αἰχμαλωτικοῖς Tro. 871.

Αἰχμαλωτής. αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναικὸς An. 963. et 1060. αἰχμαλωτῶν πάρα Hec. 615. v. etiam v. 1016. 1096. et 1120. αἰχμαλωτίδας Θηβαίας Ph. 193. αἰχμαλωτίδας κόρας ib. 567. κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτῶν Tro. 28. αἰχμαλώτιδας ἄγω ib. 297.

Αἰχμάλωτος. ἦκει τις αἰχμάλωτος Ph. 715. ἦν τις ἔγραψεν αἰχμάλωτος Iph. T. 585. εἰ δ' αἰχμάλωτον χρή τίς ἔκκριτον θανεῖν Hec. 267. αὐτὴν αἰχμάλωτος οἰχομαι ib. 822. εἰλόν νιν αἰχμάλωτον An. 584. cf. etiam v. 872. 909. et 933. κομισθεῖς αἰχμάλωτος ἐνδίκως Tro. 35. ναυθλέμαι αἰχμάλωτος ib. 673. τί δ' αἰχμάλωτόν τοί μ' ἀπώκισας δόμων El. 1008. τὰς αἰχμαλώτας εἶπας Hec. 881. αἰχμάλωθ' ὅπλα Her. 695.

Αἰχμή. λόγχης αἰχμῇ Hec. 104. αἰχμὴν εἰς μίαν καδέεσσαν Ph. 1279. ὑπ' αἰχμῆς Tro. 346. πάγχαλκον αἰχμὴν Her. 277. θηρῶν ἐν αἰχμῇ Her. F. 158. 2) dor. αἰχμά. ἦσσαντες Ἑλλάδος αἰχμάς Or. 1485. φονία αἰχμὰ Tro. 819. Ἑλλὰς αἰχμὰ ib.

839. ἐν αἰχμᾷ Her. F. 437. 3) plur. ἐν αἰχμαῖς Rh. 251. et Æol. fr. VII. 1.
- Αἰχμητής. ἄν' Ἑλλάνων στρατὸν αἰχμητήν Hec. 120. ἐκ αἰχμητῆς πέφυκεν Or. 752.
- Αἰών. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι Hec. 755. αἰῶνα τὸν σύμπαντα δελεῦσαι ib. 757. μακάριος αἰὼν Or. 602. ἀσάδμητος αἰὼν ib. 979. αἰῶνα διάξωσα Ph. 1521. αἰῶνα μέλεον ib. 1529. ζηλωτὸς αἰὼν Med. 243. μακρὸς αἰὼν ib. 429. Glauc. fr. IV. CEnom. fr. IV. 3. et fr. inc. LXXVII. ἔχασα δυσπέρατον αἰῶν' Med. 648. μετὰ δ' ἵσταται ἀνδράσιν αἰὼν Hip. 1109. δι' αἰῶνος μακρῷ ib. 1426. ἔς τ' ἂν αἰὼν ἑμὸς ἀντέχῃ Al. 338. δι' αἰῶνος ib. 478. τίν' αἰῶνα ἔξεις; An. 1216. αἰῶνος πόνης Sup. 1005. αἰῶνα δ' ἐκ ἔξουσιν ib. 1084. ἔτερον αἰῶνα οἰκήσομεν Iph. Aul. 1507. βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. λιπῶς αἰῶνα Bac. 92. βραχυὲς αἰὼν ib. 395. Αἰὼν, Κρόνος παῖς Her. 900. αἰὼν δυσαίων Hel. 214. αἰῶνα τείνει Ion. 625. θεῶν ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰῶν' ib. 638. εἰλισσόμενός τις αἰὼν Her. F. 671. ἡδὺς αἰὼν Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. ἀνέπνευσεν αἰῶνα Phi. fr. XIV. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Plis. fr. VI. 3. 2) Dicitur et ἡ αἰὼν: σκοτιὰν αἰῶνα Ph. 1492.
- Αἰωρεῖν. τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρέμενος Hec. 32.
- Αἰώρημα. δύσηνον αἰώρημα κεφίζω Sup. 1047. φόνιον αἰώρημα Hel. 359. τεταμέναν αἰωρήμασι Or. 981.
- Ἄκαιρος. γνῶμα ἄκαιρος ὄλβη Iph. T. 420. ἄκαιρος εὐνοια Hipp. fr. XVII. τὸ ἄκαιρον ἅπαν μὴ προσείμαν Fr. inc. CLXIII. 2. ἄκαιρ' ἀπώλυντο Hel. 1087.
- Ἀκάμας χρόνος Pi. fr. III. 1.
- Ἀκαμπτος. ἄκαμπτον φρένα Hip. 1268.
- Ἀκανθα. διαδῆναι ῥῶτον ἀκανθάν τ' Tro. 117. ἐξελεκτόν διπλὴν ἀκανθάν El. 492.
- Ἀκάρπιτος. ὑπὲρ ἀκαρπίτων πεδίων Ph. 218.
- Ἀκαρπος. ἄρραι πεδίων ἀκαρποι Her. F. 369. πέδον ἀκαρπον CEd. fr. XVII. 8.
- Ἄκατος. λαῖφος ἀκάτε θοᾶς Or. 341. ἀκάτε μελέας Tro. 1100. κομίζεις θοᾶς ἀκάτες Hec. 446.
- Ἀκεῖσθαι. εἶθε μοι—βλέφαρον ἀκείσαι, ἀκείσαιο Hec. 1067. τάδε κέρδος ἀκεῖσθαι Med. 199. πρὸς τὴν νόσον τοι τὸν ἱατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι Bel. fr. XVIII. 2.
- Ἀκέλευτος. ἀκέλευτόν μ' ἐβελήθη λαβεῖν Ion. 1359. δεῖ δὴ με κἀκέλευσον—συνεκομίζειν σοι πόνης El. 71.
- Ἀκέραιος Or. 920. et Ph. 950. ἀκέραιον λέχος Hel. 48.
- Ἀκέσωρ. ὦ Φοῖβ' ἀκέσωρ An. 901.
- Ἀκεσφόρος. ἀκεσφόρον νόσων Ion. 1005.
- Ἀκήρατος. ἐξ ἀκηράτε λειμῶνος Hip. 73. et ἀκήρατον λειμῶν' ib. v. 76. κακῶν ἀκήρατος ib. 949. ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. δι' ἀκηράτων κόλπων Rh. 352. τῶς ἀκηράτης πλόκης κόμης Ion. 1266. μόσχον ἀκήρατον Iph. A. 1083. ἀκήρατόν με λαβὼν Tro. 670. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτε Ion. 1436. ἀκήρατον λέχος Or. 574.
- Ἀκήρυκτος. εἰ σῶμ' ἀκήρυκτον τόδε Her. 91.
- Ἀκίνδυνος. ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν Med. 248. conf. etiam Iph. A. 17.
- Ἀκινδύνως κτανεῖν Rh. 588.
- Ἀκίνητος. ἀκίνητος ἀφορμὰ τέκνων Ion. 474. ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχεῶν Iph. A. 15. ἐδὲν ἦν ἀκίνητον δρόμῳ Bac. 726. ἐξ ἀκινήτων βάρδων Iph. T. 1157.
- Ἀκίχητος φίλων Ion. 701.
- Ἀκλαντος Hec. 30. et Al. 171. ἐᾶν ἄκλαντον Ph. 1628. ἄκλαντα τέκνα An. 1236.
- Ἀκλεής. ὀλοίμην ἀκλεῆς Hip. 1028. βίον ἐξεπέρασ' ἀγνῶς, ἀκλεῆς Iph. A. 18. ἀκλεῆς δόξα Her. 623.
- Ἀκλεῶς. ἀκλεῶς κατθανεῖν Or. 784. ἀκλεῶς θανεῖν Rh. 752. ἀβέλως κἀκλεῶς ὀλόλαμεν ib. 761.
- Ἀκληρος. ὅσαι δ' ἀκληροὶ Τρωάδων Tro. 32.
- Ἀκλησος. θύρας ἔχων ἀκλησος Iph. A. 340. ἀκληρ' ἄδθα δώμαθ' An. 594.
- Ἀκλητος. ἀκλητος ὢν φίλοις Rh. 399. ἐλθῶς ἀκλητος Iph. A. 457.
- Ἀκλυτος. Ἀῦλιν ἀκλύσαν Iph. A. 121.

Ἀκμάζειν. ἀνὴρ ἀκμάζων Rh. 795.

Ἀκμή. ἀκμή καλεῖ Hec. 1042. ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτὴν Ph. 1088. ἡβης ἐν ἀκμῇ Al. 317. λόγῃς ἀκμήν Sup. 318. ἐπ' ἀκμῆς εἰμὶ Hel. 903. εἰς ἀκμήν ἐλθὼν Her. F. 532. ἐ νῦν ἀκμή El. 275. τείχειν ἀκμή ib. 684. φασγάνων ἀκμᾶς Or. 1482. ἐμπύρες ἀκμᾶς Ph. 1261. χειρῶν ἀκμαῖσι Bac. 1205.

Ἀκμων. χρυσέων ἀκμόνων El. 443.

Ἀκοή, et dor. ἀκοά. ἔδενος ἀκοὴν ὑπειπὼν Her. F. 962. ἀκοὰν βάλω Or. 1282. βάρβαρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην Ph. 826. εἰς ἀκοὰς ἦκει ib. 1489. βίη τερπνὰς ἀκοὰς Med. 194. φῆμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι Iph. T. 1496.

Ἀκοινώνητος. ἀκοινώνητον εὐνὰν An. 471.

Ἀκοίτας. θανόντ' ἰδῶσ' ἀκοίταν Hec. 937. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. ἀθλίως ἀκοίτας Tro. 1309.

Ἀκοιτις. ἀκοιτὶν ἐν χειρὶν φίλην ἔχων Al. 199. μὴ πρόκλαι' ἀκοιτὶν ib. 529. γενναιοτάταν ἀκοιτὶν ib. 997.

Ἀκόλατος. ἀκόλατος ὄχλος Hec. 607. ἀκόλατον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. ἀκόλατον ἦθος γαστρός Antiop. fr. VII. 4. ἀκόλατα μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. ἀκόλασα ἦδη Er. fr. II. 22. ἀκόλασα τέκνα Fr. inc. CXXX.

Ἀκομφος Hip. 986. φαῦλον ἀκομφον Lic. fr. I. 1.

Ἀκοντίζειν. εἰσω γῆς ἀκοντίζεσθ' ἀραι Or. 1241. λόγχαϊσιν εἰς ἄκρον τόμα πύργων ἀκοντίζοντας Ph. 1174. κύκλος πανσέληνος ἡκόντιζ' ἄνω Ion. 1155. εἰς πλευρὰ καὶ πρὸς ἥπαρ ἡκοντίζετο Iph. T. 1370. ὄζοισι δ' ἐλατίνοισιν ἡκοντίζετο Bac. 1066.

Ἀκοντισθαι. λόγχαϊς ἀκοντισῆρες εὐσοχώτατοι Ph. 142.

Ἀκόρετος. ψυχὰ ἀκόρετος Her. 927. ἀκόρετα νείκη Med. 639.

Ἄκος. πημάτων ἄκος Hip. 600. κακῶν ἄκος Al. 133. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων An. 121. εἴ τι δὴ τόδ' ἔσ' ἄκος Iph. T. 43. δίψης ἄκος Cy. 97. σωτηρίας ἄκος Hel. 1061. ἐρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 269. κῆτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν Bac. 327. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεσ' ἄκη Her. F. 93. ἡνίκ' ἐκ ἔχεις ἄκη El. 1111.

Ἀκοσμία λόγων Iph. A. 3 7.

Ἀκῶά. κατ' ἐμὰν ἀκῶαν Dan. 50.

Ἀκῶειν. ἡμᾶς δ' ἀκῶσαι τὰς ἐρωτῶντας τάδε Hec. 237. τοιαῦτ' ἦκκεν κακὰ ib. 576. ἀκῶσον ib. 788. ἄκκε δὴ νῦν ib. 833. ἀκῶσας σὺ τε τῇσδε τ' ib. 1130. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκῶειν δεῖ μ' Or. 532. λόγους ἀκῶσας ib. 636. τὸν—θανόντ' ἀκῶειν τάδε δόκει ib. 674. δὲν βοῆς ἀκῶσαν ib. 1530. ἐκ ἦκσσα Ph. 926. ἀκῶει νεφεθυμένη φίλων Med. 29. λέγεις ἀκῶσαι μάλθακ' ib. 316. ἀκῶεις βοάιν; ἀκῶεις τέκνων; ib. 1273. ἀκῶσας δειν' Hip. 604. ὀρθῶς ἀκῶσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων ib. 1170. κακῶς ἀκῶειν Al. 729. et Iph. A. 1032. et Tro. 644. et κακῶς ἀκῶσαι Hel. 974. λόγους ἀκῶειν τῶν ἐναντίων πάρα An. 959. ἀκῶσαι δ', ἐκ ἀκῶσ' ὅμως, θέλω ib. 1085. κοινοὶ ἔτοι τῶν τ' ἀκῶόντων λόγοι—Sup. 849. ἀκῶειν, ὧν μάθησιν ἐκ ἔχει ib. 915. λόγους, ἧς ἐκ ἀκῶειν τὰς γαρμμένας πρέπει Iph. A. 1108. εἰπὼν ἀκῶσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι Iph. T. 964. καιρὸς ἀκῶσαι Rh. 10. ἀκῶει ἔδεν ἔδεις ἔδενος Cy. 120. ἄλλων τ' ἀκῶειν δῶλον ὄντα Hel. 739. ἀκῶειν τῷδε χρῆν ναῦτας ἐμῶς ib. 1431. αἰνιγμ' ἀκῶσας Ion. 533. ἐμῆς γνώμης ἀκῶσον Her. F. 279. ἦκκες τάδε El. 930. νόψ ἀκῶων Sis. fr. I. 18. δέλοισ ἐκ ἔξεσ' ἀκῶειν τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2. 2) Med. ἀκῶση πολλὰ, καὶ ψευδῇ κακὰ Alc. 708. et ita καὶν' ἀκῶση πῆματ' Hel. 1529. ἐξ ἐμῶ ἐκ ἀκῶσεται κακῶς Heracl. 718. ἀκῶσεται ἐσθλὰ ib. 999. πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκῶσεται Sis. fr. I. 20.

Ἀκῶς, vel ἄκων, jaculum. μέσον ἄκοντ' ἔδραυσεν Ph. 1411. δίβολον ἄκοντα πάλλων Rh. 374.

Ἀκῶσιος. τὸ ἀδίκημ' ἐγένετ' ἐκ ἀκῶσιον Aug. fr. VIII. 2.

Ἀκῶσίως. ἀκῶσίως ἡράμην δόρυ Ph. 436. μένουσ' ἀκῶσίως Tro. 1011. πέμποιμ' ἂν ἐκ ἀκῶσίως El. 670.

Ἀκῶσέον Iph. A. 1010.

Ἀκῶσός. τὸ δ' ἦν ἄρ' ἐκ ἀκῶσόν Dic. fr. XIII. 4. ἀκῶσὰ πάντα δῶρα δαιμόνων Hel. 669.

Ἀκρα. θάσσουν' ἀκραν Or. 869. κατ' ἀκραν ἔσασαν Iph. A. 240. κατ' ἀκρας δῶμ' ἐμὸν πέρσας Hel. 697. ὑπερθεῖν κύματος ἀκραν Ar. fr. XXIV. 1.

ἔμεν ποιμένας ἐς ἄκρας Rh. 292. αἱ Καθήρεις ἄκραι Tro. 90. ἄκρας ἐναλίας Cy. 317.

Ἀκραῖος. ἀκραίας Θεῶ Med. 1379.

Ἀκραϊφνής. πῶς ἀκραϊφνής ἔσαι; Al. 1055. ἀκραϊφνές αἶμα Hec. 537.

Ἀκραντος. ἀκραντον εἰδὲν ἔχων Sup. 870. ἀκραντ' ὁδύρη ib. 770. εἰδ' ἀκραντ' ἠκέσαστε Iph. T. 520. conf. etiam Bac. 1229. εἰδ' ἀκραντ' ὠρμήσασμεν Bac. 435. ἔποτ' ἀκραντα βακχεύσει Her. F. 897. ἀκραντα Θεσπίζειν Alex. fr. XII. 1.

Ἀκρατός. ἀκρατος ἐλθὲ θηρὶ Cy. 598. ἀκρατος ἡ χάρις ib. 573. ἀκρατον μέθυ ib. 149.

Ἀκρέμων ἐλαίας Cy. 454.

Ἀκριβής. ἀκριβῆ μυσικὴν Sup. 906. ἐκ εἰς ἀκριβές ἦλθες Tro. 901. ἐκ ἔς' ἀκριβές εἰδὲν εἰς εὐανδρίαν El. 367.

Ἀκριβῆν. οἱ τὰδ' ἠκριβωκότες Hec. 1192. εἰδὲν ἐγένην καλῶς ἀκριβώσκειαν Hipr. 469.

Ἀκριβῶς. ἐκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι lian Med. 532. ἐκ οἷδ' ἀκριβῶς Rh. 284. πάντ' ἀκριβῶς Scy. fr. II. 2.

Ἀκριτος. ἀκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς Hipr. 1056. ἀκριτος ἄσρων ὄχλος Pi. fr. II. 4. ἀκριτα μηχανώμενοι An. 550.

Ἀκροδιναῖζεσθαι. νύμφας ἠκροδιναζόμεν Her. F. 476.

Ἀκροθίνιον. Φοῖβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον Ph. 289. ἀκροθίνιον κάλλιπον Her. 861. ἀκροθίνια Λοξία Ph. 211. τὰκροθίνια ξένων Iph. T. 75. τὰ Ἑλλήνων ἀκροθίνια ib. 459. Θεοῖσι τ' ἀκροθίνι' ἐξέλης Rh. 470.

Ἀκρόκομος. ἀκρόκομοις ἀμφὶ κλάδοις Ph. 1517.

Ἀκροκόρινθος. προλιπῶσ' Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 2.

Ἀκρον. ὑπὲρ ἄκρων Βακχείων Ph. 235. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729. ἄκρα τειχέων Tro. 1297.

Ἀκρόπολις. Φωκίων ἀκρόπολιν Or. 1094.

Ἀκρος. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς Hipr. 255. ἐλάτης ἑράνιον ἄκρον κλάδον Bac. 1062. τένοντος ἀρπάσας ἄκρῃ ποδὸς Cy. 399. δόμων ἐπ' ἄκρων Or. 1574. Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι

Ph. 433. et ita Δαναῶδων ἄκροι ib. 1251. ὑπὲρ ἄκρων ὄρων χθονὸς ib. 675. ἐπ' ἄκροις ἔσακ' ἀρητίοις τεφάνοισιν ib. 839. πύργων ἐπ' ἄκρων τὰς ib. 1098. ἄνδρας Ἀργείων ἄκρῃ Sup. 118. ἐξ ἄκρων σαθρῶν Iph. T. 49. ἄκροισι δακτύλοισι ib. 266. et Bac. 708. εἰς ἄκρῃ γε τὰς ὄνυχας ἀφίκετο Cy. 158. cf. etiam El. 840. Μαλέας ἄκροι κενθρῶνες Cy. 292. ὀβελὸς ἄκρῃ ib. 392. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ Ion. 1166. ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι Tel. fr. XI. 1. ὑπὲρ ἄκρας τύμβῳ κορυφᾷς Hec. 94. ἄκρας καρδίας ἔψανσε ib. 242. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος ib. 558. ἄκραν λαμπάδα Ph. 1263. εἰς ἄκραν χεῖρ' Iph. A. 951. ἐν πρύμνῃ ἄκρα Cy. 14. ποτὶ σέλμα γαστρός ἄκρας ib. 504. ἄκρα θύγῃς χερὶ Hel. 1460. ἐπ' ἄκραν ἠκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἄκρας τρίχας Or. 128. τὰς ἐξ ἐπάλλεων ἄκρων Ph. 1016. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. πύργων ἐπ' ἄκρας σεφάνας Tro. 779. δι' ἄκρων φρενῶν Bac. 203. ἐπ' ἄκρῃ χώματος Hec. 524. et Or. 116. εἰς ἄκρον τόμα πύργων Ph. 1173. ἄκρον δόρυ ib. 1408. ἐξ ἄκρῃ κρατὸς Med. 1198. κακὸν ἄκρον ἔλακες Ion. 776. κατ' ἄκρων περιγάρμων Ph. 1183. cf. etiam An. 401. ἄκροισι λαίφης κρασπέδοις Med. 524. δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων El. 1233. κατ' ἀκροτάτας κορυφᾷς Διὸς Ion. 456.

Ἀκρυπτος. ἀκρυπτα δεδράκαμεν πόσιν An. 836.

Ἀκτῆ. ποντίας ἀκτῆς ἐπὶ Hec. 778. ἀκτῆς ποντίας πόδα Med. 1288. ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας Hipr. 1173. ἀκτῆ τις ἐστὶ ib. 1199. λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν An. 1263. b) dor. ἀκτά. τὰς Ἀδριηνᾶς ἀκτᾶς Hipr. 736. Ἐσπερίδων ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ib. 742. πολίτηδος ἀκτᾶς ib. 1126. ἐπ' ἀκτὰν ἀλίμενον Al. 598. Συμοεντίδα παρ' ἀκτὰν An. 1184. λευκὰν ἀκτὰν Ἀχιλλῆος Iph. T. 436. Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς Rh. 366. Εὐβοίδ' ἀκτὰν Her. 85. λίμνης Τριτωνιάδος πότιαν ἀκτὰν Ion. 873. τὰν Πηλιάδ' ἀκτὰν Her. F. 389. c) plur. κῆμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. cf. etiam v. 36. et Hipr. 1179. ἐπ' ἀκταῖς θαλασσίαις Hec. 698. ἀκταῖσιν

ὄρμεϊ Or. 55. Μενυχίς ἐπ' ἀκταῖς Hip. 761. εἰς ἀλιβρόθους ἀκτὰς ib. 1206. Σκείρωνος ἀκτὰς ib. 1208. χωρεῖ πρὸς ἀκτὰς ib. 1212. διὰ Κυνάας ἀκτὰς An. 865. ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib. 1018. θάσσεσ' ἐπ' ἀκτὰς Iph. A. 807. ἀκτὰς ἐκλιπὼν Θαλασσίης Iph. T. 236. ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένω πρὸς ib. 253. Φινεΐδας αὐπνὸς ἀκτὰς ib. 424. πρὸς ἀκτὰς Θαλασσίας ib. 1327. ἀκταὶ Μυκόνω Tro. 89. ἐπ' ἀκτὰς Σκαμανδρίης ib. 374. πρὸς ἀκταῖς ὄντες Heracl. 433. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ἀκταῖσιν Hel. 616. Αἰγαίαις τ' ἐναλίοις ἀκταῖς ib. 1141. εὐλιμένως ἐπ' ἀκτὰς ib. 1480. ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας ib. 1602. ἐπὶ Σιμωντίδας ἀκτὰς El. 441. Εὐβοΐδας ἀκτὰς ib. 442. ἐν ἀκταῖς Pol. fr. I. 2. 2) ἀκτῇ, fruges. Δήμητρος ἀκτῆς Fr. inc. XIV. 2. et Δάματρος ἀκτῆς Hip. 138. 3) Ἀκτῇ, nom. propr. Attica. παρ' Ἀκτῇ Hel. 1689.

Ἀκτίν, vel ἀκτίς. ἀκτῖνα κύκλον 9 ἡλίω Hec. 412. et Al. 206. δυστυχῇ ἀκτὶν ἐφῆκας Ph. 5. παμφαῆς ἀκτίς ἀελίω Med. 1251. λαμπρὰ ἀκτίς Sup. 650. ἀκτῖνα τὴν σείχσαν ἡλίω Rh. 992. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτίνος Ion. 1136. ἥλιος ἀκτῖνας ἐξίησι Bac. 678.

Ἀκυμαντος. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοισι Hip. 235.

Ἀκυματος πορθμὸς Fr. inc. CCVIII.

Ἀκυμος. τὸν ἀκυμον βίοντον Her. F. 698.

Ἀκύμων. νηδὺς ἀκύμων An. 158. ἀκύμονα Πόντῃ τίθησι νῶτα Iph. T. 1444.

Ἀκύρωτος. σιωπῇ τῷτ' ἀκύρωτον μένει Ion. 801.

Ἀκων. ἄκων ἐξελαύνομαι χθονὸς Ph. 633. ἄκων ὠλεσὰς νιν Hip. 1433. σερηθεὶς ἄκων γάμων An. 982. ἐκ ἄκοντί μοι δίδως ἔπαινον Sup. 857. ἄκων μ'—διώλεσεν Iph. A. 1457. ἔδωκεν ἐκ ἄκων χέρας Bac. 437. ἀναγκάσω ἄκον9 (i. e. ἄκοντα) Her. 414. ἄκοντας φίλως ἐνεργετῆιν Hip. 693. ἐκόντες, ἐκ ἄκοντες An. 357. τῶς θεὸς ἄκοντας Ion. 375. ἀκόντων θεῶν ib. 378. ἐκ ἄκσαν πόλιν Or. 612. ἔγνημες ἄκσαν με Iph. A. 1149. ἐκῶσα, κῶκ ἄκσα Her. 532. συνῆψ' ἄκσα γάμον Ion. 941. ἐκτεινά σ'

ἄκσα ib. 1500. τῷ ἄκοντος ἐ κρατῶ ib. 746.

Ἀλαζονεία. ἀλαζονείαν τινὰ Epist. V. ἀλαζονείας ἔνεκα ib.

Ἀλαθῆς, dor. pro ἀληθῆς. ἔπος ἀλαθῆς Hel. 1165.

Ἀλαί. Ἀλὰς νιν οὐμὸς ὀνομάζει λεῶς Iph. T. 1452.

Ἀλαίνειν. μανίαις ἀλαίνων καὶ φόβοις Or. 531. cf. etiam Iph. T. 284. κατ' αὐλὰν ἀλαίνων Ph. 1532. ἀλαίνεις ἄθαρτος Tro. 1083. δῆλος ἀλαίνων Cy. 79. ἀλαίνων ποτὶ θῆσσαν ἐσίαν El. 204. πατρῶων ἀπὸ δωμάτων ἀλαίνων ib. 589.

Ἀλαλαγμός. πρὶν τι τὸν πατέρα μαθεῖν ἀλαλαγμὸν Cy. 594. τερφθεῖσ' ἀλαλαγμῷ Hel. 1368. τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ Cy. 65.

Ἀλαλάζειν. αἰ δ' ἡλάλαζον Bac. 1131. ὁ δ' ἡλάλαξε Her. F. 981. ἡλάλαξε δυσθνήσκον φόνῳ El. 843. ἀλαλάζοντες ib. 855. ἀλαλάζεται τέγας εἴσω Bac. 593.

Ἀλάλασθαι. δεκέτεις ἀλάληντο An. 306.

Ἀλαλή. λύναν ἐξαλλάξαι ἀλαλῆ Hel. 1360. σὺν ἀλαλαῖσι Ph. 337.

Ἀλαός. ἀλαὸν ὄμμα Ph. 1528.

Ἀλαῶσθαι. πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος Or. 688. κατθανεῖν μ' ἀλώμενον Ph. 1699. ἀπαρθέμεντ' ἀλωμένα ib. 1729. πτωχὸς ἀλαῶσαι παῖδας Med. 515. ἀλώμενος ξένῃν ἐπ' αἶαν Hip. 897. ψυχὴν ἀλαῖται Tro. 635. φεύγομεν ἀλώμενοι Her. 15. ἐπ' οἶδμα πόντιον ἀλῶμαι Hel. 408. πορθμὸς ἀλαῶσθαι μυρίης ib. 539. ἀμφὶ βωμίης τροφῆς ἡλᾶτ' ἀθύρων Ion. 53.

Ἀλατος. ἄλασα ματρὶ τάδε Ph. 343. βοᾷ δέλτος ἄλασα Hip. 877. σὼν ἀλάσων κακῶν Tro. 1231. ἄλασα τὰν δόμοισι Her. F. 911. τεκῶσ' ἄλασα El. 1185.

Ἀλάτωρ. ἐξ ἀλάτορος ἀρτιμαθῆς κακῶν Hec. 685. ἀλάτορός τις οἰζὺς ib. 949. ὁ σὸς ἀλάτωρ Ph. 1550. τὸν σὸν ἀλάτωρ εἰς ἔμ' ἔσκηψαν Med. 1333. ἀλάτορος γεγῶς Iph. A. 946. ἀλάτορος μὲν πρῶτον Tro. 763. ὁ τῆσδ' ἀλάτωρ ib. 941. εἰδὲς ἀλάτωρ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων Her. F. 1234. ἀλάτωρ ἀπεικασθεὶς θεῷ El. 979. ἀλατόρων τις Or. 337. cf. etiam

v. 1669. et Hip. 820. et τίς ἀλασόρων; Iph. A. 878. δι' ἀλασόρων Or. 1546. διὰ τὰς ἀλάτορας Ph. 1587. μὰ τὰς νερτέρας ἀλάτορας Med. 1059. ὑπ' ἀλασώρων ib. 1260. ἀλάτορας ἐκ ἐτόλμησε κτανεῖν Melan. fr. XXIV.

Ἀλάτας, dor. pro ἀλήτης. ἀλάταν οἰκτρὸν Sup. 281. θεῶν ἰκτῆρας ἀλάτας Her. 365. ὁ Φοῖβειος ἀλάτας Ion. 1089. πόδ' ἀλάταν El. 139. τῷ ζῶντος ἀλάτα ib. 202.

Ἀλατεία, dor. pro ἀλητεία. ἀλατεία βιώτω Hel. 530.

Ἀλγεῖν. ἀλγεῖ αὐχέν' ἐντιθεῖς ζυγῷ Hec. 376. ἀλγεῖς; τί δέ με τῷ παιδὸς ἐκ ἀλγεῖν δοκεῖς; ib. 1256. ἀλγεῖς ἀκέων; ib. 1283. ὥστε μ' ἀλγήσαι φρένας Or. 607. cf. etiam Iph. A. 1435. νέα φροντίς ἐκ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. ἀλγεῖς κλύων τάληθες Al. 711. vid. etiam An. 837. Κύπριδος ἀλγήσεις περὶ An. 239. ἦσσαν ἀλγεῖ ib. 421. ἔγω μέγ' ἀλγεῖ ib. 815. ἦλθεν μὲν, ἦλθεν ἰβ. 981. ἀλγήσει κλύων Sup. 1033. ἐς κοινὸν ἀλγεῖν Iph. A. 408. ἦλθεν σιγῇ Iph. T. 956. ἀλγεῖ ἐδὲν τῶν κακῶν ἡσθημένος Tro. 633. εὐγενῶς ἄλγει κακοῖς ib. 722. ἀλγήσει' ἄλγος δεινὸν Bac. 1259. τὸ σὸν ἀλγῷ ib. 1326. ἐδ' ἀλγῷ Hel. 654. ἀλγοῖν ἔτι ib. 776. ψυχὰ ἀλγεῖ Ion. 877. ἐδὲν ἀλγεῖ Her. F. 1293. τίς ἀλγεῖν ἐκ ἐπίσταται κακοῖς; Æol. fr. XXI. 1. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν Alex. fr. XVII. 2. ἀλγεῖ μὲν, ἀλγεῖ Bell. fr. XVI. 7. μηδ' ὑπερμέτρως ἄλγει Inus fr. XXI. 2. ὁ θυμὸς ἀλγῶν Fr. inc. XXV.

Ἀλγεινός. βίοτον ἀλγεινὸν ἐμοὶ Med. 1037. ἀλγεινὸν ἔρωτα Hip. 775. ἀλγεινὸς πόνος An. 304. δίκην ἀλγεινὴν Bac. 1327. ἡδισον ταῦτόν, ἀλγεινόν Σ' ἄμα Hip. 348. εἶπερ ἀλγεινὸν Iph. A. 889. ἔχεις ἀλγεῖν, οἶδα Hel. 260. ταῖς ἐλπίσιν τάλγεινὰ παραμυθέμενος Fr. inc. XLVII. 2.

Ἀλγηδών. εἰς τῷ ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνας Med. 56. σῶμ' ὑφέϊσ' ἀλγηδόσι ib. 24. τεβρᾶς ἐνεγκῶσ' ἀλγηδόνας ib. 1031. δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας An. 258. ἀλγηδόνας κεφίζει φρενῶν Cœnom. fr. V. 3. σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι Fr. inc. CXLVIII. 2.

Ἀλγημα. τὰ ἔκχυντα συλλέγεις ἀλγήματα; Melan. fr. XIX. 2.

Ἀλγίων. αἶνος—σοὶ μᾶλλον ἀλγίων κλύειν Hip. 485. κακῷ τῷ ἔτ' ἄλγιον κακὸν Med. 234. 2) Superl. ἀλγιος. ἐπὶ συμφοραῖς ἀλγίσαισιν El. 134. ὥσπερ ἀλγισον θανεῖν Med. 486. ἀλγισόν ἐσι θῆλυ Melan. fr. XXVI. 1. ζῶσιν ὥς ἀλγισά σοι Hip. 800. μαίνη ὥς ἀλγισα Bac. 326. ἀλγισα οἰκεῖς El. 925.

Ἄλγος. φέρω τὸδ' ἄλγος Hec. 663. ἄλγος ἂν προσθεῖμεθα ib. 742. ἀπεῖπον ἄλγει ib. 942. ἐκ γὰρ ἄλγος ἄλγος αὖ σε δέρομαι Ph. 374. μετασένομαι σὸν ἄλγος Med. 996. λύει ἄλγος ib. 1362. οἷον εἶδον ἄλγος δόμων Hip. 845. ἔχει τοσῶτον ἄλγος Al. 196. ἦλθεν ἀπειροκάκῳ τὸδ' ἄλγος ib. 931. τῆς ἐδὲν ἄλγος ἄψεται ib. 940. ἄλγος ἄλγει τῷ ἂν ἦν προσκείμενον ib. 1042. ἄλγος ἐχ' ὑποσατόν Sup. 737. πάντων μέγιστον ἄλγος ib. 785. cf. etiam Bac. 1281. ἄλγος ἐ' μικρὸν ἐσῆει φρένα Iph. A. 1580. ὦ ματρός ἄλγος Rh. 897. ἄλγος, ἄλγος βοᾷς Tro. 1310. ἀλγήσει' ἄλγος δεινὸν Bac. 1259. ἀθάνατον ἄλγος Hel. 993. οἷον ἄλγος ἔπαθον Ion. 799. γοεῖας φρενὸς Κύπρις ἄλγος El. 126. b. ἔχει δὴ τιν' ἀλγέων παραψυχὴν Or. 62. ὑπὸ—ἀλγέων ib. 180. ἐδὲ συνήδομαι ἄλγεσι δώματος Med. 137. ὦ τάλαινα τῶνδ' ἀλγέων Hip. 366. vid. etiam Tro. 579. ἀγήραον ἄλγεσι θυμὸν Hip. 1114. πέρας ἐδὲν τιθεῖς ἀλγέων Al. 893. τῶν ἀλγέων λαθοίμαν Sup. 86. τὰ κύντα' ἄλγη κακῶν ib. 807. καταλειβομένης ἄλγεσι πολλοῖς ib. 1119. ἀλγέων ὑπὲρ ib. 1125. ἄλις ἀλγέων πάρεσί μοι ib. 1148. ἄλγη πατρῷα ib. 1157. ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῷ Tro. 172. σχέτλια πάσχομεν ἄλγη ib. 590. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται ib. 591. ὁ θανὼν ἐπιδάθεται ἀλγέων ib. 603. αἰσχύνας ἐμᾶς ἐπ' ἀλγέων Hel. 203. πρόμαντις ἀλγέων ib. 345.

Ἀλγύνειν. τῆμόν ἀλγυνεῖ κέαρ Med. 398. νέοι θανόντες ἀλγυνεῖσιν σε Hip. 798. ἀλγυνῷ σε ib. 1297. ἀλγύνει γ' ἐμὲ Al. 524. ὥστε σ' ἀλγύναι γ' Iph. A. 326. τὰν ἐδὲν ἀλγύνεσαν

Pal. fr. VII. 3. ἐκέτ' ἀλγύνει βροτῆς
Sthe. fr. V. 2. ἀλγυνῇ πλέον Med.
622. τὸ θέλειν ἐκ ἔχων ἀλγύνομαι
Iph. A. 657. τῇ τύχῃ δ' ἀλγύνομαι
Her. 543. v. etiam Ion. 368. παγκά-
λως ἀλγύνεται Bel. fr. XVI. 7. ἐν
ἀλγύνεται ib. 13. ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλ-
γυνῶ Tro. 172.

Ἄλεκτρος. ἄλεκτρον ζῶαν Tro. 254.

Ἀλεξητήριον ξύλον Her. F. 470.

Ἄλες παῖς Tel. fr. I. 4.

Ἄλη. νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλη
Med. 1285. ἄλαισι πλαγχθεῖς Or.
56.

Ἀληθεία. κᾶν ἀληθείας ἀπῆ Or. 236.
ἀπλῆς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφν Ph.
472. ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθεια ib. 929.
δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9.
ἀληθείας ὕπο An. 321. et τῆς ἀλ. ὕπο
Melan. fr. II. 1. et Pi. fr. V. 4. τῆς
ἀληθείας τὸ φῶς Iph. T. 1026. δύστην'
ἀλήθει' Bac. 1286. τῷτο μεῖζον τῆς
ἀληθείας κακὸν Hel. 278. τῶν δι'
ἀληθείας ib. 317. τῆς ἀληθείας ὁδὸς
Bel. fr. XII. 2. ψευδεὶ καλύψας τὴν
ἀλήθειαν λόγῳ Sisyph. fr. I. 26. ἀλό-
γιστος τῆς ἀληθείας κριτὴς Fr. inc.
XXXII. 2.

Ἀληθής. ἀληθὴς εἰς φίλος ἔφν κακὸς
Or. 424. ἀληθὴς φίλος Hip. 927. et
Sup. 867. ὁ θεὸς ἀληθὴς Ion. 1537.
λόγοι ἀληθεῖς Hel. 629. ἀληθὴς κἀ-
τενὴς παρρησία Tem. fr. II. κλύων
τάληθες Al. 712. μὴ ἀποτρέψῃ τὰ-
ληθές Iph. A. 336. τί τάληθες ἐκ
εἴποι τις ἄν; ib. 1424. φιλῶ λέγειν
τάληθες αἰεὶ Rh. 395. v. etiam Ion.
265. et 275. Dan. 41. Alcmaeon. fr.
VIII. 1. Ph. fr. IX. 5. Fr. inc. XIX.
et fr. inc. B. 18. ἄληθες, accentu re-
tracto, Cy. 240. et fr. inc. CXCIX.
τάληθῃ λέγειν Hec. 1206. conf. etiam
An. 1052. Sup. 859. Iph. A. 957.
Hel. 314. Dan. 42. Bu. fr. I. 1. Hip.
fr. VIII. 2. et Thy. fr. III. 3. εἰ
τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν
Fr. inc. XVIII. 2. σκληρ' ἀληθῇ ib.
XX. 2. σόμασι τάληθέστατα κλέπτου-
σιν Hip. fr. IX. 3.

Ἀληθῶς. ἀπέδοτο τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι
Or. 652. ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος
χθόνα ib. 737. ἀληθῶς ὄνομα ἔδετό
σοι Ph. 639. ὁ βίος ἀληθῶς εἰ βίος
Al. 805. ἀληθῶς εἰ κείθεν γεγώς;

Iph. T. 509. πάντ' ἀληθῶς οἶδε Hel.
537. ἡ δ' ἔσ' ἀληθῶς ib. 715. πα-
τέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει
χθονός Ion. 281.

Ἀλητεία. ἐκλιπῶσ' ἀλητεῖαν πικρὰν
Hel. 940. conf. etiam Ion. 576.

Ἀλητεύειν. φυγὰς ἀλητεύων χθόνα
Hip. 1029. cf. etiam v. 1048. ἐκπε-
σῶσα τῆςδ' ἀλητεύω χθονός Her. 516.
παῖδ' ἀλητεύοντα El. 1113.

Ἀλήτης, et dor. ἀλήτας. τὸν ἀλήταν
εὐδαίμονα τεύχει Her. 614. πάσης
ἀλήται γῆς ἀπεσερηνμένοι ib. 51. ἰκέ-
τας ἀλήτας ib. 225. πτωχὸς ἀλήτας
ib. 319.

Ἀλθαία, nom. propr. fœm. Meleag. fr.
I. 4.

Ἀλκίαιετος Pol. fr. I. 3.

Ἀλῆαν Iph. A. 1081. vid. not.

Ἀλῆατος. ἔναντα ἤλθε—ἀλῆατος Or.
1479. φρὴν ἀλῆατος φρίσσει Hec.
85.

Ἀλίβατος. ἐξ ἀλιβάτης πέτρας Sup.
80.

Ἀλίζειν. ἀγορὰν ἀλίσας φίλων Her.
F. 412.

Ἀλίρης. ἀλήρει κόπῃ Hec. 455.

Ἀλίκτυπος. ἐκκλουν ἀλικτύπων τινὸς
Or. 373. κῦμ' ἀλίκτυπον Hip. 754.

Ἀλίμενος. ἀλίμενον ἐς ἀντλον Hec.
1024. ἐπ' ἀκτὰν ἀλίμενον Al. 599.
ἀλίμενον καρδίαν Cy. 348. ἀλιμένοις
πρὸς πέτρας Hel. 1227. ἀλίμενα
ὕρεα ib. 1143.

Ἄλιος, *adject. marinus*. ἄλιον πλάνον
Hel. 780. ἀλίῳ πλάτῃ Her. 83.
παῖς ἀλίας Θέτιδος An. 108. ἀλίαν
πέτραν ib. 538. ἡῖόνες ἄλαιο Tro.
827. ἄλιον ὑπ' οἶδμα Hec. 633. cf.
etiam Hel. 527. et 1517. ἄλιον ἐπὶ
πέλαγος Hec. 938. v. etiam v. 950. et
An. 1013. κῦμ' ἄλιον Hel. 1321.
κατὰ βένθος ἄλιον Bel. fr. XX. 3.

Ἄλιος, *subst. dor. pro ἥλιος*. ὁ χρυ-
σοφαὴς ἄλιος Hec. 637. ἄλιε ib.
1067. et Al. 243. ἄλιος αἰθόμενος
Hip. 1279. ἐκ ἔτ' ἐστὶν ὑφ' ἀλίῳ Al.
396. τίν' αἴγλαν ἐδιφρενέτό γ' ἄλιος
Sup. 991. ἀλλάξας—ἱερὸν ὄμμ' αὐ-
γᾶς ἄλιος Iph. T. 194. τέρμονα
πρωτόβολον ἀλίῳ Tro. 1068. φοίνι-
κας ἀλίῳ (pro ἡλίῳ) πέπλος Hel. 181.
ἀλῖς ἀναβλέπει λαμπάσι Ion. 1467.
ἐς τὰς αὐγὰς ἀλῖς Her. F. 661.

Ἀλιρρόθος. εἰς ἀλιρρόθους ἀκτὰς Hip. 1205.

Ἄλις. τῶν τεθνηκότων ἄλις Hec. 278. v. etiam Rh. 870. ἄλις κόρης σῆς θάνατος Hec. 394. ἄλις ἔχω τῇ δυστυχεῖν Or. 240. ἄλις—τέθνηχ' ὁ τλάμων ib. 1027. ἄλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω ib. 1039. conf. etiam Iph. T. 1008. Σπαρτῶν λαὸς ἄλις Ph. 1241. ἄλις ὀδυρμάτων ἐμοὶ ib. 1737. ἄλις οἱ γεῶντες Med. 558. εἰ δ' ἄλις ἔλθοι Κύπρις ib. 630. ἄλις βίοτον εὖρον ib. 1107. ἄλις παίδων Al. 335. ἄλις ἢ παρῶσα συμφορὰ ib. 676. ἔφερε κακὸν ἄλις ib. 911. ἄλις κλαίειν τῷ μὸν ἦν ἐμοὶ κακὸν ib. 1044. ἄλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. ἐχ' ἄλις σοι—κρατεῖν; An. 583. πημάτων γ' ἄλις βάρος Sup. 818. γόων ἄλις τύχας, ἄλις ἀλγέων πάρεσί μοι ib. 1147. 1148. ἄλις λεόντων ἐσί μοι θοινωμένῳ Cy. 247. ἄλις ἐχρήρωσ' Ἑλλάδα ib. 303. ἄλις μύθων Hel. 142. λύπας ἄλις ἔχων ib. 595. ἄλις λύμης ib. 1105. ἄλις μόχθων ib. 1462. ἄλις μοι ib. 1597. ἄλις, ἄλις ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὦν Ion. 723. τὰ πάροιθεν ἄλις κατὰ ib. 1508. ἄλις ἐλθὼν ἱκανὸς ἂν γένοιο σὺ Her. F. 495. ἄλις ὁ θεὸς ὠφελῶν ib. 1339. δακρύων ἄλις ib. 1394. ἄλις ἔχεις τᾶξωθεν ἔργα El. 73. χρημάτων ὄντων ἄλις Antior. fr. XL. 2. ἄλις, ὦ βιοτὰ, πέραιναι Phi. fr. V. 1.

Ἀλίσκειν. Τροίας ἀλῆσης Hec. 304. ἦν ἀλῶ Or. 1316. cf. etiam Ph. 1626. Hip. 420. Hel. 1097. et fr. inc. XCVI. 5. εἴθ' ἀλῶμέν γ' ὕπερον An. 757. πόλιν ἀλῶσαν Tro. 484. πόλεως ἀλῆσης Her. 513. ἀλῆς Ion. 827. χειρίᾳ γ' ἀλῆσα ib. 1257. v. etiam El. 189. ἐμαυτὴν ἐ προδῶσ' ἀλώσομαι An. 190. κακὸς γ' ὦν εἰς φίλος ἀλίσκεται Med. 84. λίχνος ἔσ' ἀλίσκεται Hip. 913. ἐν τῷ δ' ἀλίσκη πλεῖστον ib. 959. ἐδ' ἀλίσκεται τέχνη Al. 789. θεᾶς ἀγαλμ' ἀλίσκεται Iph. T. 1038. φόνον—θεᾶ προδῶσ' ἀλίσκεται ib. 1419. τολμήμασιν—ἀλίσκεται πάντα Hip. fr. IV. 3. τάφανῃ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλίσκεται Ph. fr. I. 2. δοκῶν ἀλίσκεται Phryx. fr. V. 3.

Ἀλκά. vid. ἀλκή.

Ἀλκαῖος. δορὸς ἀλκαῖς Hel. 1167.

Ἄλκαρ δάμαρτος Tro. 587.

Ἀλκή. γίνωσκε δ' ἀλκήν Hec. 227. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ Or. 689. ἀλκῇ σ' ἐκ ἂν—σώσαιμ' ἂν ib. 710. ἐγγυὲς ἀλκή Ph. 281. ἐρωμνῆς ἐς ἀλκήν ἠλθομεν περὶ ib. 424. πρὸς ἀλκήν Μυκηνίδα ib. 869. δορὸς ἀλκή ib. 1105. cf. etiam v. 1372. et Bel. fr. XIV. 3. εἴ τιν' ἀλκήν ἔχεις Ph. 1265. v. etiam Tro. 724. et Her. F. 194. et 326. κακῇ ἐς ἀλκήν Med. 264. ἐρακὴν τιν' εὐρεῖν—κακῶν An. 28. ἐρατὸν τρέψας πρὸς ἀλκήν ib. 1150. ἔσπερον πώλως ἐς ἀλκήν Sup. 679. συνῆψαν ἀλκήν ib. 683. ἀλκῆς μυρίας ἐρατηλατῶν Rh. 276. χρυσόδετον σώματος ἀλκήν ib. 382. τιν' ἀλκήν; ib. 708. ἐωθινήν πρὸς ἀλκήν ib. 772. ἀνδρῶν ἀλκή Her. 711. Φρυγῶν ἐς ἀλκήν Hel. 42. v. etiam v. 986. et 1395. τιν' ἐλπιδ' ἀλκήν τ' εἰσορᾶτε Her. F. 144. 2) dor. ἀλκά. θρασὺς εἰς ἀλκὰν Or. 1405. Ἄρεος ἀλκὰν ib. 1484. δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν Ph. 264. ἀλκάς ἐ σπάνις An. 772. δορὸς πολυαίνετον ἀλκᾷ Her. 761. τρισώματον ἀλκὰν Ion. 204. ἀλκά ἐν κακοῖς ib. 481. σωτήριον ἀλκὰν ib. 484. τέκεσιν ἂν παρέσαν ἀλκᾷ Her. F. 440. τὰν Ἑρακλέος ἀλκὰν ib. 806. 3) Semele in plur. φιλαιμάτεις ἀλκάς Rh. 933.

Ἄλκιμος. ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος Or. 752. ἔτε θρασὺς, ἔτ' ἄλκιμος πέφυκε ib. 1202. τὸν ἄλκιμον ἄνακτα Sup. 624. ἐν τοῖς δεινοῖσιν ἄλκιμος ib. 727. ἔσιν ἄλκιμος Rh. 249. ἐδὲν ἄλκιμος Her. F. 158. δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν Sup. 541. λέοντες ἄλκιμοι Fr. inc. B. 14. 4. μετασχεῖν ἀλκίμης μάχης Her. 683. ἀλκίμης δορὸς ib. 815. et ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. οἵπερ ἀλκιμώτατοι Ph. 750. ἀλκιμώτατον κᾶρα Sup. 163.

Ἀλλὰ pro saltem dictum: Or. 1562. Ph. 1661. et 1740. Med. 942. Her. 565. Ion. 426. 978. et 1304. et Her. F. 331.

Ἄλλᾳ, adverso. dor. pro ἄλλῃ, alio Her. 773. et Ion. 162.

Ἀλλακάταιος Meleag. fr. VI. 6.

Ἀλλάσσειν, vel ττειν. ἀλλάζωσ' αἰδέα θαλάμους Hec. 483. ἐνιαυτὸν ἀλ-

λάσσουντ' Ph. 74. χρῶμά τ' ἐκ ἡλαξάτην ib. 1252. χροῖαν ἀλλάξασα Med. 1168. ἀντὶ πῶνδ' μοι χάριν τοιάνδε ἡλαξάτην Al. 664. ἀλλάξας — ἱερὸν ὅμ' αὐγὰς ἄλιος Iph. T. 193. εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω Bac. 53. εἰδ' ἡλλαξεν οἰνωπὸν γένυν ib. 438. ὄφεος ἀλλάξει τύπον ib. 1329. ἀλλάξειν λέχη Hel. 842. φόνον φοινεύσι πατρός ἀλλάξων El. 89. χρυσωπὸν ἔδραν ἀλλάξαντα ib. 740. παίδων φυγὰς ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ' Med. 968. ἡλλάσσετο φθογγὰς τε μόσχων κ. τ. λ. Iph. T. 292. ἵχνος ἀλλαξώμεθα El. 103. Διὸς ἀλλάχθη δέμας Iph. A. 797.

"Ἀλλεσθαι. ποῖ ποθ' ἡλάμεσθα δειμνίων ἄπο; Or. 278. Θεομανῆς ἡλατο Ion. 1402.

"Ἀλλοδαπός. δόμων ἄρχοντας ἄλλοδαπὸς Ion. 1070.

"Ἀλλοθεν. ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι Or. 1413. v. etiam v. 1476. Ph. 1254. Iph. T. 319. et. Her. F. 73. ἄλλοθέν πόθεν Med. 573. ἄλλοθεν γέγονας, ἄλλοθεν Ion. 1471. λεῶς ἐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Er. fr. I. 7.

"Ἀλλοθι Iph. A. 647.

"Ἀλλοῖος. γάμεις ἄλλοῖος Med. 910.

"Ἀλλοῖον. ἰδεῖσθαι τέσδ' ἂν ἡλλοιωμένους Sup. 944.

"Ἄλλος. ἄλλος πρὸς ἄλλῳ Hec. 395. ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος Ph. 134. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κῆνθρῶπων μέλει Hip. 104. ἄλλος ἄλλοσε τρέφει Sup. 413. ἐκ ἄλλος, εἰδ' ἄλλῃ χερὶ Iph. A. 1178. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἤδεται τρόποις Cenei fr. IV. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμώτερα Tem. fr. XII. ὁ πονηρὸς ἐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 596. ἄλλος ἄλλοθεν. v. ἄλλοθεν.

"Ἄλλοσε. ἐκκλείσομεν σφᾶς, ἄλλον ἄλλοσ' ἐν σέγαις Or. 1127. cf. etiam v. 1448. 1451. et 1458. Sup. 413. Hel. 127. et Her. F. 972. ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. et Tro. 1204. ἐξέβην ἄλλοσε Iph. T. 781. ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν γένοιτο Hel. 364. ποῖ δ' ἂν ἄλλοσ' Ion. 1255.

"Ἄλλοτε. ἄλλοτ' ἐν Πόντῳ σάλῳ Hec. 28. ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. et Tro. 1204. ἄλλα ἄλλοτ' ἀμείβεται Hip. 1108. ἡσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον

Al. 189. ἄλλοτ' εἰς ἄλλης τρόπος Tro. 67.

"Ἀλλότριος. εἰς οἶκον ἀλλότριον Ion. 607. ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως An. 137. ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι El. 1317. τάλλότρια κρίνειν κακὰ Hec. 1240. τάλλότρια μὴ" χεῖν Hel. 914. τάλλότρια λέκτρα Her. F. 345. et λέχη El. 1090. τάλλότρια δειπνεῖν Fr. inc. CCXXII.

"Ἀλλόχρους. δέμας ἀλλόχροον Hip. 176.

"Ἀλλόχρως. ἀλλόχρως ὅπλοισι Ph. 140. ἀλλόχρως τις ἐκδημος ξένος An. 880.

"Ἄλλως. ἐκ ἄλλως λέγω Hec. 302. et Or. 708. et El. 1035. δόξαν ἄλλως κεκτήσθαι Hec. 489. ἄλλως φροντίζων βελεύματα ib. 626. εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἰκεῖν θέλει Ph. 521. ἐκ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως ib. 593. ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς ἐξεθρεψάμην Med. 1029. ἄλλως ἐμόχθην ib. 1030. μύθοις ἄλλως φερόμεσθα Hip. 197. ἄλλως τέσδε μοχθῶμεν πόνους ib. 301. cf. etiam v. 1368. et Fr. inc. LV. 1. ἄλλως ἄλλως—βέταν φόνον ἀέξει Hip. 535. εἶδος ἄλλως ἐκπρεπεσάτη γυνή Al. 334. παρὰ καιρὸν ἄλλως Iph. A. 800. ἄλλως λέκτρ' ἐγγημεν Iph. T. 538. ἐκ ἀριθμὸν ἄλλως Tr. 476. ἄλλως νομίζη θεὸς Cy. 354. τί πονεῖς ἄλλως; Her. 704. ἄλλως ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἴλομεν ib. 962. φήμας ἄλλως κακὰς ἤκεσεν Hel. 621. ἄλλως εἵχομεν πόνους ib. 713. βίει ἄλλως δέλεαρ εὐρέθη ib. 761. ἐκ ἄλλως ἐρεῖς El. 226. τρέφεις ἄλλως ἄλλως εἰς ἀμέραν Andr. fr. VIII. 4. σχήματα ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Er. fr. I. 32. εἴπερ ἄλλως ἐβεβλόμεθα Epist. V.

"Ἄλμα, *fæm. dor.* v. ἄλμη.

"Ἄλμα, *neutr. saltus.* ἄλμ' ἐπὶ ζίφος Hel. 95. πετραῖον ἄλμα Ion. 1268. κῆφον ἄλμα ποδῶν El. 439. βιαιὼν τυγχάνουσιν ἀλμάτων Hec. 1262. πέτρας λισσάδος πρὸς ἄλματα Her. F. 1148.

"Ἄλμη. ἐπαισαν ἄλμην Iph. T. 1391. ρίψαι εἰς ἄλμην Cy. 165. εἰς ἄλμη τρέφει Melan. fr. XXII. 5. 2) *dor.* ἄλμα. πίπτει εἰς ἄλμαν Med. 1286. νοτίας ἄλμας Hip. 150. κῦμ' ἀλίκτυπον ἄλμας ib. 754.

- Αλμυρός. ἀλμυρόν ἐπὶ πόντον Hip. 1273. ἐφ' ἀλμυρὰν πόντος κληῖδ' Med. 212. καθ' ἀλμυρὰν ἄλα Tr. 76. et παρ' ἄ. ἄλα Bac. 17. θαλάσσης ἀλμυρᾶς ναύαγια Tr. 438. ἀλμυρόν βάθος πόντος ib. 1.
 Ἀλόγισος. ἀλόγισος τῆς ἀληθείας κριτῆς Fr. inc. XXXII. 2. ἀλόγιζόν τι τὸ πλῆθος Or. 1156.
 Ἀλογος. ἐλπίδες ἄλογοι Pro. fr. VI.
 Ἀλοξ. μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα Ph. 18. πλιγῆς βαθεῖαν ἄλοκα Rh. 796. δορός ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 164.
 Ἀλυσία. διὰ μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226.
 Ἀλστος λεχὼ El. 1107.
 Ἀλοχος. κτενεῖ νιν ἡ τᾷδ' ἄλοχος Hec. 1277. εἰ δ' ἄλοχον ἀγεται Or. 248. λητροῖσιν ἀλόχῃ περιπεσὼν ib. 367. ἦκει σὺν ἀλόχῳ ib. 473. τὴν σὴν ἄλοχον ἔ' ποτ' αἰνέσω ib. 519. ὄρῃς Ὀδυσσεὺς ἄλοχον; ib. 587. ἐδ' ἄλοχος Ph. 1542. ἄ τάλαιν' ἄλοχος ib. 1559. προδὲς σὴν ἄλοχον Med. 578. προσάγεις ἀλόχῳ θάνατον ib. 994. θάπτ' ἄλοχον ib. 1394. ὄλωλεν ἄλοχος; Hip. 801. εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν ib. 1073. ἀρίστης ἀμπλακῶν ἀλόχῃ Al. 241. ἀμαρτεῖν πισης ἀλόχῃ ib. 883. πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον An. 946. ἀλόχῃ παλάμαις ib. 1027. συγνὰν ἄλοχον Tr. 132. ἄλοχον εὐσεβῇ τρέφειν Hel. 1294. εἰτε δμῳῖδ' ἐθέλεις, εἴτ' ἄλοχον Andr. fr. VI. πᾶσα ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος CEd. fr. II. 2. ἀλόχῃ κεννῆς ejusd. fr. IX. 4. ἡδὺν, — συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον Fr. inc. CLII. 10. σοναχὰς μέλποντο — ἄλοχοι An. 1039. ἀλόχῃς τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν Tr. 21. ἄλοχοι μέλεια ib. 144. et 1120. τῶν ἀλόχων κείραντες ἔδειραν Hel. 1134.
 Ἀλς. ἐς οἶδμ' ἄλως Hec. 26. ποντίας ἄλως ib. 610. Hel. 128. et Her. F. 400. ἐξ ἄλως Hec. 780. et An. 1267. δὲ ἄλα νύχιον Med. 211. κνανέαν ἄλα σρέφει Iph. T. 7. ἐξανθεῖν ἄλως ib. 300. καθ' ἀλμυρὰν ἄλα Tr. 76. et παρ' ἀλμ. ἄλα Bac. 17. δίναις ἄλως Tr. 83. πέλαγος Αἰγαίας ἄλως ib. 88. δι' ἄλα πορφυροειδέα ib. 124. γλαυκὴν ἄλα Cy. 16. et γλαυκῆς ἄλως Hel. 407. ἐν ἀλὶ Hel. 204. et 228. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἄλως ib. 1225.

- καθήσειν ὕπλ' εἰς ἄλα ib. 1391. cf. etiam v. 1630. ναίων ἄλα ib. 1600. ὑπὲρ ἄλως El. 459. ἐν ἄλως ῥοθίοις ib. 992. ἐξ Ἀτλαντικῆς ἄλως An. fr. fin. et fr. inc. CXIV. ἄλα πορφυρέην Fr. inc. CLXXXII.
 Ἄλσος. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος Iph. A. 185. conf. etiam v. 1544. et 1548. Διὸς ἄλσος Her. F. 359. χθονίας ἄλσος ib. 615. ἔρημα ἄλση Tr. 15. ποιμένα ἄλση Tem. fr. XVIII. 3.
 Ἀλσώδης. ἀλσώδεις κρήνας Iph. A. 141.
 Ἀλύειν. τί χρῆμ' ἀλύω; Or. 277. τί ταῦτ' ἀλύω Hip. 1182. ἀλύει Cy. 433. τοιαῦτ' ἀλύει Sthe. fr. II. 1.
 Ἄλυπος. ἔπω ἔφν τις ἄλυπος Iph. A. 163. ἄλυπος βίος Bac. 1002. et βίον ἄλυπον Fr. inc. LXXXVII. ἐδείς ἄλυπος τὸν βίον δῆγαγεν Antiop. fr. XXXIX. 4. ἄλυπον οἰκεῖν βίοτον Tel. fr. XXII. 3. τέρψιν ἄλυπον Bac. 423. et fr. inc. CLXV. 5.
 Ἄλυρος. ὄμαδρον ἔκλυον ἄλυρον Hel. 185. ἐν ἀλύροις ὕμνοις Al. 449. ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 146. ἄλυρον ἀμφὶ μῆσαν Ph. 1035.
 Ἄλυσις. ἀλύσει χρυσέαισι Or. 982.
 Ἄλυτος Al. 478.
 Ἄλυχνος Inus fr. XXII.
 Ἀλφάνειν. φθόνον πρὸς ἀσῶν ἀλφάνεσι Med. 297.
 Ἀλῶπηξ Fr. inc. B. 14. 6. τρισμυρίας ἀλῶπεκας ib. 8.
 Ἀλώσιμος. ἦ μάλισθ' ἀλώσιμος Tem. fr. IX. 2. ἀλώσιμος ναὺς διώγμασιν Hel. 1638.
 Ἄλωσις. Τρωϊκῆς ἀλώσεως Hel. 1135. πόλεως ἄλωσιν ἐξιώμενος El. 1024.
 Ἀμαθῆς. ἀμαθῆς ἔργων ὑπο Sup. 421. ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων Bac. 480. γενέτας ἀμαθῆς Ion. 916. ἀμαθῆς τις εἰ θεὸς Her. F. 347. θρασύν τε κάμαθῃ CEd. fr. VI. 2. ἀμαθεῖ παρρήσια Or. 903. ῥώμη ἀμαθῆς Tem. fr. XI. ἀμαθεῖς χάριτας Ph. 572. μὴ μαθεῖς ποιεῖ θεὰς Tr. 981. ἀμαδὲς καὶ τὸ βάλεσθαι τὰδε Or. 694. cf. etiam Tr. 965. εἰς ὄνειδος ἀμαδὲς Iph. A. 999. μὴ μαθεῖ φρονήματι Her. 460. ἐκμαρτυρεῖν τὰς αὐτῷ τύχας εἰς πάντας ἀμαδὲς CEd. fr. XIII. 2. ἀμαθέτερός γ' ὦν τῷ καλῷ καὶ τῆς δικῆς Or. 417.
 Ἀμαθία. ἀμαθίαν ὀφλήσομεν Hec.

327. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει Ph. 770. ἀμαθίας ὑπο Med. 224. θεοῖσι προσθεῖς ἀμαθίαν Hip. 951. εἰς τῷτο δ' ἤκει ἀμαθίας An. 170. cf. etiam El. 918. τοσαύτην ἀμαθίαν Iph. T. 386. εἰς τοσῶτον ἀμαθίας ἐλθεῖν Tr. 972. v. etiam Ion. 374. δίκην δῆναι τῆς ἀμαθίας Bac. 490. τὴν Κύκλ. ἀμαθίαν κλαίειν κελύων Cy. 172. τὴν τῶδ' ἀμαθίαν δεῖξαι Her. F. 172. ἀμαθία θανεῖν ib. 1254. ἀμαθία ἔδαμ' σοφοῖσιν ἀνδρῶν El. 294. ἀμαθίας μέτα Antig. fr. XII. 1. σὺν ὄχλῳ ἀμαθία πλέον κακὸν Antiop. fr. XII. 4. ὁ πλεῖστος ἀμαθία Ar. fr. XXIII. ἀμαθίαν ἔχει Fr. inc. B. 40. 2. τὰς τῶν κρατύντων ἀμαθίας φέρειν Ph. 396. ἀμαθία δνοῖν ib. 587.

*Αμαθῶς. ἡμαρτον ἀμαθῶς Ph. 881.

*Αμᾶν. ἀμᾶσθε τῶνδε δύσηνον Θέρως Inus fr. IV. 4.

*Αμαξα. τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος Cy. 384. ἀμαξῶν ἑκατὸν βάρος ib. 471.

*Αμαξήρης. τήνδ' ἀμαξήρη τρίβον Or. 1251.

*Αμαξιτός. πλατείας πεδιάδος θ' ἀμαξιτῷ Rh. 283. δίκροτον εἰς ἀμαξιτὸν El. 775.

*Αμαξοπληθής. λαὰν ἀμαξοπληθῇ Ph. 1165.

*Αμαρ, dor. pro ἡμαρ. εὖ νιν ἄμασιν ὑπέρβαλε σελάνα Hel. 1382.

*Αμαρτάνειν. ἀμαρτῶσ' ὦν χρεὼν αὐτὴν τυχεῖν Hec. 594. ἐπεὶ δ' ἀμαρτῶσ' ἦσθετ' Or. 575. ἐκεῖνος ἡμαρτ', ἐκ ἐγὼ ib. 595. ἦν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὦν ἡμαρτες ib. 1630. ἡμαρτον ἀμαθῶς Ph. 881. ἐκ ἂν ἀμάρτοις Med. 191. ἐλπιδῶν ἡμάρτομεν ib. 498. et Rh. 581. ἡμάρτανον τόθ' Med. 800. ἐκ ἂν γ' ἀμάρτοις τῷδε γ' ib. 867. ἂ εἰς ἐμ' ἡμάρτηκε Hip. 21. τιν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἀμαρτίαν ib. 320. εἰ μ' ἀμαρτεῖν ib. 323. παισι—ἡμαρτηκόσι ib. 464. χρῆν ἔ σ' ἀμαρτάνειν ib. 507. ἀμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπος ib. 615. πόλλ' ἀμαρτάνοντες ib. 916. οἷας οἶος ὦν ἀμαρτάνεις Al. 142. ἦνπερ μὴ φρενῶν ἀμαρτάνῃ ib. 328. τοιαῶσδ' ἀμαρτάνοντι συζύγῃ ib. 343. ἐσθλῆς καὶ σώφρονος γυναικὸς ἡμάρτηκας ib. 619. ἦν ἀμάρτῳ τῇσδ' ἄγρας

ib. 853. ἀμαρτεῖν πισης ἀλόχε ib. 882. ἦν εἰς ἐμ'—ἀμαρτάνεις An. 318. ἀνδρὸς ἀμαρτάνεσθ' ἀμαρτάνει βίῃ ib. 373. ἡμαρτεν Sup. 250. τῆς τύχης ἡμάρτανον Tr. 639. ὦμος ὦν ἀμαρτάνεις Ion. 1327. ἠνέσχοντο ἡμαρτηκότες Her. F. 1319. ὅταν ἀμαρτάνῃ πόσις El. 1036. τέκνων ἀμαρτεῖν καὶ πάτρας κ. τ. λ. CEd. fr. IX. 3. πλεῖσθ' ἀμαρτάνει CEno. fr. 1. ὦν ἀμαρτάνεις Fr. inc. VI. 1. τοιαύτης ἀμαρτήσῃ γυναικὸς Or. 1207. ἀμαρτήσῃ γε, μὴ δράσας τάδε Al. 1102. ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις Tro. 1028.

*Αμαρτία. εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἀμαρτίαν Or. 76. cf. etiam Bac. 29. ἀμαρτίαν τῆς σῆς γυναικὸς ἰώμενος Or. 648. τιν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἀμαρτίαν Hip. 320. τὴν σὴν ἀμαρτίαν ἐκλύει κάκης ib. 1334. ξένῳ σέ—τῆς ἀμαρτίας ib. 1409. ἀμαρτίας ὑπερ An. 317. συγγνώσεται σοι τήνδ' ἀμαρτίαν ib. 841. τῆς πάροιθ' ἀμαρτίας δίκας παρασχεῖν ib. 1107. ἐρεῖ πατρὶ τὰς ἀμαρτίας Hip. 690. ταῖς ἐμαῖς ἀμαρτίαισι Bac. 1119. τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἀμαρτίας Ion. 426. τὰς βροτῶν ἀμαρτίας Melan. fr. III. 5.

*Αμαρτύρητος Her. F. 290.

*Αμάτωρ, dor. pro ἀμήτωρ. Δίας ἀμάτορος Ph. 670.

*Αμανρός. αὐτὴ τ' ἀμανρὰ An. 203. ποδὸς ἀμανρὸν ἵχνος Her. F. 125. ἀμανρὸν σθένος ib. 231.

*Αμανρεῖν. τίς σὰν τάλαιναν ἀμανροῖ ζῶαν; Hip. 816. τὰς συμφορὰς ἀμανρεῖν Inus fr. III. 2.

*Αμαχος. φθόνον ἀμαχον Rh. 456.

*Αμβασις pro ἀνάβασις. δωματῶν πρὸς ἀμβάσεις Iph. T. 97.

*Αμβάτης pro ἀναβάτης. τὸν ἀμβάτην θῆρ' ὡς ἐλωμεν Bac. 1105.

*Αμβήσῃ. vid. ἀναβαίνειν.

*Αμβλύς. νῦν ἀμβλύς εἰμι Fr. inc. CLXVII. 5.

*Αμβλώψ. ἀμβλώπες αὐγαὶ Rh. 737.

*Αμβολῇ pro ἀναβολή. ἐκ ἐς ἀμβολὰς Her. 271. et Hel. 1313.

*Αμβρόσιος. ἀμβρόσιος αὐγὰ πέπλος Med. 983. κρῆναι ἀμβροσίαι Hip. 748. κατ' ἀμβροσίᾳ τόματος ib. 136.

*Αμβροτα Tro. 536.

Ἀμέγατος. ἀμέγαρτα κακῶν Hec. 193.
 Ἀμείβειν. διαδοχαῖς ἀμείβεσθαι χεροῖν
 Hec. 1159. ἀμείβει θανάτους θανάτων
 Or. 1006. ἀμείβομεν κέλευθον ib.
 1294. ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν ib.
 1503. δι' αἱμάτων ἀμείβει Ph. 1058.
 κλίμακος ἀμείβων ξέσ' ἐνηλάτων βάδρα
 ib. 1186. δάμαρτ' ἀμείψας Al. 47.
 τὸν σαυτᾶς ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς
 ἀμείψαι ψυχᾶς ἐξ ἄδαι ib. 463. πόρον
 σχιστὸν ἀμείβων Iph. A. 144. τίς
 ἀμείβει τὰν ἑμὰν, scil. φυλακὰν Rh.
 527. μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεῶν βροτη-
 σίαν Bac. 4. Τρωῶλον ἀμείψασα ib.
 65. πέπλος μέλανας—λευκῶν ἀμεί-
 ψας' Hel. 1203. πέπλος ἀμείψας
 ἀντὶ ναυφόρου σολῆς ib. 1398. ἀμει-
 ψον δώματα El. 750. 2) Med. λόγοις
 ἀμείφομαι Hec. 1196. cf. etiam Hip.
 85. et An. 154. ἔτω δ' ἀμείβῃ μ' Or.
 607. ἕτερα ἑτέροις ἀμείβεται πῆματα
 ib. 977. σ' ἀμείψασθαι θέλω φιλότῃ
 χειρῶν ib. 1047. ὅταν δι' ἐχθρᾶς πῆς
 ἀμείβῃται χθονός Ph. 278. δυσόρ-
 φναία—τάδε σκότι' ἀμείβομαι ib. 330.
 εἰδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας ib.
 1718. φόνος ἀμείβεται Med. 1267.
 ἄλλα ἄλλοτ' ἀμείβεται Hip. 1108.
 ἀμείψασθαι πύλας Al. 755. σφρι-
 γῶντ' ἀμείψῃ μῦθον Sup. 478. πρῶτα
 σὲ πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείφομαι ib. 517.
 τέτων ἀμειψαί μ' Iph. A. 1206. ἕως
 ἂν νῦν ἀμείψῃται φάος Rh. 615. σα-
 θροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείφομαι
 ib. 639. πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ
 Tro. 903. ἀντιθεῖσ' ἀμείφομαι τοῖς
 σοῖσι τὰ μὰ κ. τ. λ. ib. 917. πολλοῖσι
 κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο Cy.
 311. εἰ δ' ἀμείψεται φόνον δικάζων
 φόνος El. 1093.
 Ἀμειλικτος. ἀμειλικτον πατέρα Melan.
 fr. XIII. 1.
 Ἀμείνων. vid. ἀγαθός.
 Ἀμέλγειν. μόσχος ἀμέλγας Cy. 388.
 Ἀμέλει, adverb. Ion. 439.
 Ἀμελεία. τὰ κατ' οἴκως ἀμελεία παρεία-
 σεν Antip. fr. XXIX. 2.
 Ἀμελεῖν. εἰ γὰρ ἡμέλησέ μιν Hel. 45.
 εἰ ποτ' ἡμέλησε παιδὸς Ion. 1610. ἀ-
 ἄρετὰ ἀμελεῖται Iph. A. 1094.
 Ἀμελία. ἀμελία δὸς αὐτὰ Iph. A. 850.
 τὰ κατ' οἴκως ἀμελία παρείς Fr. inc.
 XXXV. 2.
 Ἀμεμπτος. ὡς ἄμεμπτος ὦ Cy. 341.

ἄμεμπτος γυνή Iph. A. 1158. ἄμεμ-
 πτος διαγωγὴ Epist. V.
 Ἀμενῆνος. νεκύων ἀμενῆνον ἄγαλμα
 Tro. 193.
 Ἀμενῆς. γρᾶις ἀμενῆς Sup. 1116.
 Ἀμέρα, dor. pro ἡμέρα. μίαν πονήσας
 ἀμέραν Or. 655. ἀμέραν τάνδ' ἐξα-
 νύσασα Med. 651. τριτάταν τάνδε
 ἀμέραν Hip. 137. ὦφελ' ἀμέρα κτίσαι
 Sup. 788. λαμπαδῆχος ἀμέρα Iph.
 A. 1505. λευκοπτέρη ἀμέρας Troad.
 849. δάλειον ἀμέραν ib. 1331. μηνῶν
 φθινὰς ἀμέρα Her. 779. μέλεος ἀμέρα
 Hel. 342. νέαν ἀμέραν ἀπολιπὼν
 Ion. 720. ὦ χρόνιος ἀμέρα El. 585.
 τρέφεις ἄλλες ἄλλως εἰς ἀμέραν And.
 fr. VIII. 4. μυρίαίς ἐν ἀμέραις Ph.
 312.
 Ἀμέργειν. χερὶ καρπὸν ἀμέρξων Her.
 F. 397.
 Ἀμέρδειν. ἀμέρσας βίοτον Hec. 1028.
 Ἀμερίος, dor. pro ἡμέριος. ἡ πολὺ-
 μοχθον ἀμερίων, scil. γένος Iph. A.
 1331. ἀμερίῳ γένει Ph. 132. δι'
 αἵματος ἀμερίῳ ib. 1515.
 Ἀμερόκοιτος, dor. pro ἡμ. ἀμερόκοιτο
 βλαχαὶ Cy. 58.
 Ἀμέτερος, dor. pro ἡμ. ἀμετέροισι δό-
 μοισιν Ph. 1574. et ἡμ. δόμοις Tro.
 602. ἀμέτεροι πόσεις Iph. A. 176.
 ἀμετέρων θαλάμων ib. 552. ἀμέτεροι
 φίλοι βασιλῆες El. 876. ἐς ὅφιν τὰν
 ἀμετέραν Med. 173. ἐν ἀμετέρᾳ γνώ-
 μα ib. 424. ἀμετέραν μοῖραν ib. 430.
 πόλιν ἀμετέραν Tr. 805. ἀμετέραν
 νίκαν El. 590. ἀμέτερον χόρευμα ib.
 874. δάκρυα ἀμέτερα Iph. A. 1489.
 ἀμέτερα λέχεια Ion. 1092.
 Ἀμετρητος. τῶν ἀμετρήτων πόνων Hec.
 783. τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς El.
 433.
 Ἀμήτωρ. ὡς ἀμήτωρ γεγώς Ion. 109.
 ἀμητορ', ἀναρίθμητον ib. 837.
 Ἀμηχανεῖν. ἀμηχανῶ Or. 634. ξυμ-
 φορὰν τήνδ' εἰσπεσῶσ' ἀμηχανεῖς An.
 984. τίνος ἀμηχανεῖς πέρι; Iph. T.
 734. ταῦτ' ἐν ἀμηχανῇ Her. 493.
 ταῦτ' ἀμηχανῶ Ion. 548. πῶ ποτ' ὦν
 ἀμηχανῶ Her. F. 1105. ἀμηχανῶ,
 πότερ' ἔχω τὰδ', ἢ μεθῶ ib. 1378.
 ἀμηχανῶ ἔγωγε Ceno. fr. II. 1.
 Ἀμηχανία. ἀμηχανίας δυσπέρατον
 αἰῶνα Med. 647. δύσπανος ἀμηχανία
 Hip. 163.

- * Ἀμήχανος, ἀμήχανος χρησμων ἀκέσας εἰμὶ Her. 473. τῇ πόλει ἀμήχανον Fr. inc. B. 32. 3. τοῖς ἀμηχάνοις προσωφελεῖν Her. 330. τόλμαν ἔτλης ἀμήχανον Hec. 1123. ξυμφορὰ ἀμήχανος Med. 392. ἀμήχανος γυνὴ Hip. 643. συμφορὰς ἀμηχάνες Med. 552. ἀμήχανον κακὸν ib. 447. εἴ τι ἂν πάσχοι τις ἀμήχανον An. 771. ἀλλ' ἀμήχανον Iph. A. 1397. et El. 529. μεθέσθ' εἰς ἀμήχανον Her. 488. ὦ παῖδ' ἀμήχανα Hip. 598. τὰμήχανα ζητῶν Al. 200. ἐξ ἀμηχάνων Her. 149. et El. 624. ἀμήχανα εἶπας Her. 465. τὰ ἀμήχαν' ἔἴν ib. 707. εἰς τὰμήχανα Aut. fr. III. 9. ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν Hip. fr. VI. 2. εἰς ἔσθλ' ἀμηχανώταται Med. 408.
- * Ἀμηχάνως CEnom. fr. III. 5.
- * Ἀμικτος. φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα Cy. 428. οἰκίητορ' ἄμικτον Her. F. 393. φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάση πόλει Ix. fr. II. 3. ἄμικτον αἶαν Iph. T. 402.
- * Ἀμιλλα. εἰς χερῶν ἄμιλλαν Hec. 226. δεινῆς ἀμίλλης Ph. 1267. ἄμιλλαν πρέσθης λόγων Med. 546. et Sup. 428. εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον σπεδὴν ἔχων Med. 557. λέκτρων ἄμιλλα Hip. 1141. ἄμιλλαν φρονήματος An. 213. ἄμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν Iph. A. 213. φιλόπλετον ἄμιλλαν Iph. T. 412. κακῶν εἰς ἄμιλλαν ἔρχεται Tro. 617. ἄμιλλα, θῦμα τριζύγοις θεαῖσι Hel. 361. ἄμιλλα αἵματος ib. 1170. ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἄμιλλαν Her. F. 813. λόγων ματαίων εἰς ἄμιλλαν Dic. fr. XIII. 3. δεῖν ἀμίλλαιν ζυντιθεῖς El. 95. πρὸς ἀμίλλας ἦλθον μέϊζες Med. 1082. φονίης ἀνδρῶν ἀμίλλας An. 1020. ἐς ἀμίλλας χαρίτων Iph. T. 1147. κυλίκων ἀμίλλαις Rh. 364. ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας Bac. 552. ἀμίλλας ἐξαμιλληθεῖς Hel. 394.
- * Ἀμιλλᾶσθαι. τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. γέροντι δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ Or. 456. ἀμιλλᾶσθαι βίῳ Hip. 426. τί ταῦτα σοῖς ἀμιλλῶμαι λόγοις; ib. 971. δεσπότηας ἀμιλλᾷ An. 127. ἄλλως ἀμιλλῶ ταῦτ' Iph. A. 309. πρὸς τὰς σθένοντας θεὸς ἀμιλλᾶσθαι Iph. T. 1479. πρὸς εἰδέν' ἡμιλλᾶτο Her. F. 960. ἀμιλληθεῖς λόγῳ Sup.
195. cf. etiam Her. F. 1255. ποῖον ἀμιλλαθῶ γόνον; Hel. 164. τὴν ὄρυγμα δεινὸν ἡμιλλημένην ib. 553. πόλλ' ἀμιλληθέντα Phoen. fr. IX. 2.
- * Ἀμισθί. ἀμισθί στρατηλάτας ἐξέπεμπες ἂν χθονὸς Tro. 409. λαβεῖν ἀμισθί Fr. inc. CXXXII. 4.
- * Ἄμμα. καθ' ἄμμα λύσειν λόγῳ Hip. 671. ἄμμα λύσομεν δέρης ib. 781. ἀμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο Bac. 695. ποδύβροχ' ἀμμάτων ἐρείσματα Her. F. 1035.
- * Ἀμμωνιάδες ἔδραι Al. 114. et Ἀμμωνίδες ἔδραι El. 734.
- * Ἀμνημονεῖν. ἀμνημονῶ Or. 216. κακῶν τῶν τὸτ' ἐκ ἀμνημονῶ Iph. T. 361. εἰδ' ἀμνημονῶ τιμῆς Rh. 647. πῶ σοι συντυχῶν ἀμνημονῶ Her. 638.
- * Ἀμνημόνευτος. φόνον ἀμνημόνευτον Iph. T. 1419.
- * Ἀμνημοσύνα, dor. pro ὕνη. δείκνυσσι—ἀμνημοσύναν Ion. 1100.
- * Ἀμνήμων. πέτρος ἀμνήμων κακῶν Her. F. 1397. ἀμνήμων τύχη Ph. 64.
- * Ἀμνήσευτος γυνή Phoen. fr. XI.
- * Ἀμοιβή. οἷας ἀμοιβῆς κυρεῖ Med. 23. πατρώων παθῶν ἀμοιβάν Or. 841. ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς ἐ καλὰς ib. 467. ἐσθλῶν ἀμοιβὰς Hel. 158. χέρσας ἀμοιβὰς Her. F. 226. τῷ κάτω σκότῃς φίλας ἀμοιβὰς ib. 564. τίνων ἀμοιβὰς ib. 1169. ἀμοιβαὶ κακῶν El. 1147. κακὰς ἀμοιβὰς καρπῆσθαι CEd. fr. IV. 2.
- * Ἀμοιρος. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις Ph. 613. πεντήκοντ' ἄμοιροι τέκνων Hec. 421.
- * Ἀμορος. δισσῶν ἄμορος τέκνων Med. 1395.
- * Ἀμορφία Or. 391.
- * Ἀμορφος. δυσχλαινία ἄμορφος Hec. 240. τὸ σῶμ' ἐκ ἄμορφος εἶ Bac. 453. ἄμορφος γάμος Inus fr. XIII. 1. ἄμορφος πόσις Fr. inc. CLI. 4. εὐλην ἄμορφον ἔχεις Hel. 561. τὴν ἄμορφον Δύγγα Fr. inc. CLXXII. 2.
- * Ἀμός. προλιπῆσα ἄμὸν βίον Al. 397. τὸν ἄμὸν πατέρ' ἐθρεψεν El. 555. πόλιν ἄμῶν ὤλεσας An. 1188. 2) cum spir. asp. ἄμός. ἄμὸν οἶκον οἰκήσεις An. 582. σύγγονον ἄμὸν Iph. T. 149. πόσιν τὸν ἄμὸν Hel. 538. ἄμῳ πατέρος μένεται El. 188. λάτρεις πενέσης ἄμός Phryx. fr. VII. ἐν

νώτοις ἀμοῖς Iph. T. 1141. τέκνων ἀμῶν Tr. 588.

Ἀμυσία Antiop. fr. XL. 1. πρῶτ' ἀμυσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2.

Ἀμυσος. κἄν ἀμυσος ἦ Sthe. fr. VIII. 2. φρενῶν ἀμύσσης ξένος Ion. 526.

ἄμυσ' ὑλακτῶν Al. 763. et Fr. inc. CXLVII. 2. ἄδει ἄμυσ' Cy. 425.

ἀμυσσοτάταισι σὺν ὠδαῖς Ph. 814. Ἀμοχθεῖ, *adverb.* Bac. 194.

Ἀμόχθητος. τίς ἀμόχθητος εὐκλής; Ar. fr. XII. 2.

Ἀμπάλλεσθαι, pro ἀναπ. τὸν ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ' Or. 322.

Ἀμπαίνει, pro ἀναπ. πηγὰς ἀμπαίνει Hel. 1351.

Ἀμπελος. ἀμπέλε βοτρυνῶδει χλόη Bac. 11. ἀμπέλε ροῆς ib. 281. τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον ib. 650. τὴν παυσίλυπον ἄμπελον ib. 771. ἀμπέλε ροαῖς Cy. 123. γινώσκεται ἡ ἄμπελος τῇ μῇ χειρὶ ib. 564. σοφὸν τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλες ib. 569. ἀμπέλων ἀπο ib. 413. ἀμπέλων γάνος And. fr. XXVII. 3.

Ἀμπετάσας. vid. ἀναπεταννύναι.

Ἀμπεύνγες. vid. ἀναφεύγειν.

Ἀμπίσχειν. σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. γόνυ ἀμπίσχειν χειρὶ Sup. 165. κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρου Tro. 14. σὴν σάρκα ἀμφέξει Cy. 343. τοίχοισιν ἐπὶ ἡμπίσχεν—ὑφάσματα Ion. 1159. πέπλος ποικίλος ἡμπέσχετο Med. 1159. μέλανας ἀμπίσχη πέπλος Iph. A. 1439. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι Hel. 429.

Ἀμπλακεῖν. γνώση αἰθῆς ἀμπλακῶν Hip. 892. ἀρίστης ἀμπλακῶν ἀλόχε Al. 241. γυναικὸς ἐσθλῆς ἡμπλακες ib. 420. et. 1086. cf. etiam v. 827. ἡ δ' ἀμπλακῶσα An. 949. λέκτρ' ἀμπλακῶν Iph. A. 124. αὐτὸς ἀμπλακῶν Fr. inc. XL. 1. et fr. inc. B. 48. 1.

Ἀμπλάκημα. γνῆς τὰμπλάκημα Ph. 23.

Ἀμπλακία. πατὴρ ἀμπλακίας μετέχου Med. 116. κατάρaton πατὴρ ἀμπλακία Hip. 1363. ἀμπλακίαις τρύχη Hip. 146. δαιμόνων ἀμπλακίαισι ib. 832.

Ἀμπνῶν, pro ἀναπνεῖν. ὦ μεγάλα δή ποτ' ἀμπνέσσα Tr. 1277.

Ἀμπνοή, pro ἀναπνοή. εἰ δίδόντες ἀμ-

πνοὰς An. 1138. ἀμπνοὰς ἔξειν πόρων Iph. T. 92. ἀμπνοὰς εἰ σωφρονίζει Her. F. 869.

Ἀμπτυχή, pro ἀναπτυνχή. ἀμπτυχαὶ ἐλεύθεροι El. 868.

Ἀμπυξ. χρυσέαν ἀμπυκα Hec. 464.

Ἀμυγμα. ὀνύχων δαΐ ἀμύγματα An. 828.

Ἀμυνώνειος. Ἀμυνωνεῖος ὕδασι Ph. 196.

Ἀμυνάθειν, *verb.* ποῦτ. φίλοις ἀμυνάθειν τὸ πραχθῆν An. 1080. φ' σ' ἀμυνάθειν χρεῶν Iph. A. 910. μὴ ἀμυνάδοιτό σε An. 722.

Ἀμύνειν. τίς ἀμύνει μοι; Hec. 160. ἐκ ἀμύνει τοῖς σοῖς κακοῖς; Or. 419.

ἀμυνῶ τῷ νόμῳ ib. 522. τῷ γένει ἀρχηγέτῃ ἀμύναι ib. 555. μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον ib. 623. ὑμῖν ἀμύνων ib. 932. πῶ δ' ἢ ἀμύνειν οἱ—Φρύγες; ib. 1473. σοὶ μὲν ἔν' ἐγὼγ' ἀμύνειν ib. 1511. ἀμύναι τᾷδε γὰρ Ph. 695. ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις ib. 751. ἄμυνε ματρὶ, ἄμυνε Sup. 377. ἡμυνε χώρα ib. 897. ἄμυνον τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ κ. τ. λ. Iph. A. 903. ὅστις ἐκ ἡμυνας ib. 907. ἐκ ἡλθε, εἰδ' ἡμυνας Rh. 400. ἀμύνειν ἐκ ἐπέσκηψεν πόλει ib. 402. ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς ib. 610. ἀμύνων θῆρας ib. 787. ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρᾳ Tro. 966. ἐκ ἡμυνε συγγενὴς γεγῶς Her. 30. ἀμύνεθ' (pro ἀμύνετε, *junvate*) ib. 70. ποιοῖς ἀμύνων συμμάχοις, ib. 165. τῷ τῷ Διὸς ἀμυνέτω μέρει Her. F. 170. τῷ σώματι θάνατον ἀμύναι ib. 194. τοιαῦτ' ἀμύνεθ' Ἡρακλεῖ ib. 219. αὐδῶ—ἀμύνειν ib. 500. τῷ γάρ μ' ἀμύνειν μάλλον, ἢ δάμαρτι, χρὴ κ. τ. λ. ib. 574. δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ'—θνήσκειν ἀμύνοντ' ib. 578. τύμβω καλῶς παρὼν ἀμύνει El. 331. ἀμυν', ἄμυνε τέκνοις ib. 679. ἀμύνων πατρὶ ib. 976. 2) Med. κᾶτ' ἐγὼγ' ἡμυνάμην An. 911. ἡμύνασθε πολέμους καλῶς Sup. 529. cf. etiam Her. F. 198.

Ἐριννὺς θεὰς ἀμύνεσθαι Iph. T. 299. τὸ δυστυχὲς ἡ ὑγένει' ἀμύνεται Her. 303. τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θῆλον Ion. 828. ἀλλ' ἀμύνεται CEd. fr. VI. 3.

Ἀμύντωρ. ὁ πατὴρ ἀμύντωρ Or. 1588.

Ἀμυσίζειν. ἡδέως ἡμύσισα Cy. 562.

Ἄμυσις. πυκνήν ἄμυσιν Rh. 419.
 ἔσπασεν ἄμυσιν ἐλκύσας Cy. 416.
 τὰς ἐμὰς ἄμυτιδας Rh. 438.
 Ἀμφαίνειν, pro ἀναφαίνειν. ἄταν πα-
 τέρος ἀμφαίνεις Her. F. 918.
 Ἀμφαναία, *nom. regionis* Her. F.
 392.
 Ἀμφελικτὸς Her. F. 399.
 Ἀμφελίσσειν, vel ττεῖν. τῇσδ' ἀμφε-
 λίξαντες χέρας An. 426.
 Ἀμφέπειν. ὄχλος νιν ἀμφέπει Ph. 151.
 ξένον κῆδος ἀμφέπειν ib. 342. πάγ-
 χρυσον ἀμφέπων δέρας Med. 480.
 ἀμφέπει μαντεῖον χθόνιον Iph. T.
 1248.
 Ἀμφέρειν, pro ἀναφέρειν. εἰς τῷπισθεν
 ἀμφέρει πόδα Ph. 1419.
 Ἀμφήκης. ἀμφήκει ξίφει El. 688.
 Ἀμφήρης. ἀμφήρεις σκηναὶς Ion. 1128.
 ἀμφῆρες δόρυ Cy. 15. ἀμφήρη ξύλα
 Her. F. 243.
 Ἀμφί, 1) cum genit. ἀμφί Πολυξένης
 Hec. 75. ἀμφί σῆς παιδὸς Θανέσης
 ib. 580. cf. etiam Iph. A. 1347.
 ἀμφ' ἡμῶν Or. 754. τὰ τ' ἀμφί σθ,
 τὰ τ' ἀμφ' Ὀρέτῃ ib. 865. 866. ἀμφί
 πορφυρέων πέπλων ib. 1457. τὸν
 ἀμφί σθ λόγον Hip. 492. ἀμφί Πη-
 λέως An. 79. ἀμφί λέκτρων διδύμων
 ib. 123. v. etiam Ion. 1098. τὰμφί
 σθ An. 431. et τὰ ἀμφί παιδὸς v.
 432. ἀμφί τέκνων Sup. 280. ἀμφί
 Θησέως ib. 642. ἀμφ' ἐμῶν γάμων
 Hel. 799. ἀμφί Θεοσσαλῶν El. 818.
 et sic porro. 2) cum dat. Θανάτῃ
 ἀμφί φόβῳ Or. 823. ἀμφί τοῖς τα-
 λαιπύροις ib. 1051. ἀμφί βραχίονι
 Ph. 122. ἀκροκόμοις ἀμφί κλάδοις ib.
 1517. ἀμφί τέκνοισι ib. 1572. ἀμφί
 τῷδ' ib. 1658. ξανθᾷ ἀμφί κόμα Med.
 980. ἀμφί βοσρύχοις ib. 1160. ἀμφί
 κρατὶ ib. 1186. et An. 147. ἀμφί
 γέννασι Al. 950. μαστοῖς ματέρος ἀμφί
 σᾶς An. 512. ἀμφί βλεφάροις Sup.
 49. ἀμφί βροσι Iph. A. 1291. ἀμφί
 κείναις ib. 1449. ἀμφί δίναις Iph.
 T. 6. ἀμφ' ἐμῷ κάρῳ Rh. 209. ἀμφί
 σοῖς λόγοισιν ib. 457. ἀμφί βεπδόροισι
 ὀβελοῖσι Cy. 301. ἀμφί τοῖσδε καλχαί-
 νω τέκνοις Her. 40. ἀμφί τύμβῳ Hel.
 1015. ἀμφί βάκτροις Her. F. 108.
 3) cum accusat. ἀμφί τὸν εὐρόην
 Εὐρώταν Hec. 649. ἀμφί σ' ἐκέτ' ὄντα
 ib. 706. ἀμφί σὸν γόνυ ib. 787. Ph.

1616. et Hel. 900. ἀμφί τὸν Κλυ-
 ταμένητρας τάφον Or. 114. ἀμφί
 μέλαθρον ib. 1269. ἀμφί τὰς Σκα-
 μάνδρῃς δίνας ib. 1310. ἀμφί δώματα
 ib. 1312. ἀμφί τὰς Ἀτρείδας ib. 1538.
 ἀμφί μνήμα Ph. 147. ἀμφί πόλιν ib.
 257. ἀμφί τείχη ib. 451. ἀμφί δεῖπ-
 νον ἔσι ib. 735. πόρον ἀμφί μέσον
 ib. 832. ἄλυρον ἀμφί μῆσαν ib. 1035.
 ἀμφί δεσπότην ib. 1601. ἀμφί τραύ-
 ματ' ἄγρια ib. 1663. ἀμφί βωμῆες
 λιτὰς ib. 1738. ἀμφί Πειρήνης ὕδωρ
 Med. 69. ἀμφί τὰν πολυθήρον Δίκ-
 τυνναν Hip. 145. cf. etiam v. 1130.
 ἀμφί πύλας Alc. 90. et Sup. 11. et
 ἀμφί Καδμείας πύλας Sup. 101. ἀμφί
 σὰν κιθάραν Al. 586. ἀμφί ἀελίῃς
 κνεφαίαν ἵππόσασιν ib. 595. Καλλι-
 χορον ἀμφί σεμνὸν Sup. 392. ἀμφί
 μαστὸν ib. 1159. ἀμφί τὸ λευκὸν ὕδωρ
 Iph. A. 1294. ἀμφί σῶμα ib. 1439.
 et Hel. 561. ἀμφί ναὸν Iph. A.
 1480. et ἀμφί βωμὸν v. 1481. ἀμφί
 κάρῳ ib. 1530. ἀμφί χαίταν Iph. T.
 443. cf. etiam v. 622. ἀμφί νῶτα Rh.
 208. ἀμφί Ἄργος ib. 477. ἀμφί
 γηγενῇ μάχῃ Cy. 5. ἀμφί κῶμον
 εἰντες ib. 345. ἀμφί δέρην Ion. 1065.
 τὸν ἀμφί βῆν ῥιφέντα Melan. fr.
 XXVIII. et sic porro. 4) adverbial-
 iter positum: Hel. 183. et Ion.
 225.

Ἀμφιάπτεισθαι. κρεμαστὸν ἄψεται ἀμφί
 (pro ἀμφιάψεται) βρόχον Hip. 770.

Ἀμφίας, *nom. propr. viri* Epist. I.

Ἀμφιβαίνειν. πολὺν παραγμὸν ἀμφι-
 βάντ' εἶχον μάχης Ph. 1415. ἀμφι-
 βᾶσα φλόξ οἶνς Alc. 761. οἷα μέ-
 —ἀμφιβᾶσ' ἔχεις; An. 1083. τὸδε
 μοι θράσος ἀμφιβαίνει Sup. 609.

Ἀμφιβάλλειν. ἀμφίβαλλε μαστὸν ὠλέ-
 ναισι ματρὸς Ph. 313. ἀμφιβαλὼν
 ὠκυτάτῳ πτερῷ Hip. 1270. δελοσύναν
 ἀμφιβαλῆσα κάρῳ An. 110. ἀμφέ-
 βαλεν φόνῳ ib. 800. νέκν' ἀμφιβαλεῖν
 λυγρὰ μέλη Sup. 70. ἀνδράσι κρατήρ
 ὕπνον ἀμφιβάλλῃ Bac. 384. τί μ'
 ἀμφιβάλλεις χερσὶν ib. 1361. εἰς
 αὐλάν ποτ' ἀμφιβαλεῖς Cy. 60. βέλεσί
 τ' ἀμφιβαλε Her. F. 422. σολὴν θῆ-
 ρος ἀμφέβαλλε σῶ κάρῳ ib. 465. φά-
 ρεά γ' ἀμφιβάλλομεν El. 1231. μέ-
 λανα σολμὸν πέπλων ἀμφιβαλώμεθ'
 ἤδη Al. 216. εἰς τέκνα καὶ δόμον

- ἀμφιβαλῆσθαι An. 1192. ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 103.
- Ἀμφιβλήμα. πάνοπλα ἀμφιβλήματα Ph. 786. βασιλεία ἀμφιβλ. Hel. 70. λαμπρὰ ἀμφιβλ. ib. 430.
- Ἀμφίβλητρον. ἀμφίβλητρα τοίχων ὑψηλὰ Iph. T. 96. ἀμφίβλητρα σώματος Hel. 1085.
- Ἀμφίβολον. κλωσῆ ἀμφιβόλοισι λιγέοισι Tro. 537. σπάργαν' ἀμφίβολα Ion. 1490.
- Ἀμφιδάκρυτος. πόζον ἀμφιδάκρυτον Ph. 332.
- Ἀμφιδέξιος. ἀμφιδέξιον σίδηρον Hip. 780.
- Ἀμφίδοξος Dan. 52.
- Ἀμφικαλύπτειν. νέφος ἀμφί σε καλύπτει (pro ἀμφικαλύπτει σε) Hec. 908. πυρσὺ ἀμφεκαλύφθη Her. F. 361.
- Ἀμφίκρανος. τὴν ἀμφίκρανον κῦνα Her. F. 1274.
- Ἀμφίκρινον ἄγκος Bac. 1049.
- Ἀμφίλεκτος ἔρις Ph. 503.
- Ἀμφίλογος. ἀμφιλόγος ὄργας Med. 638. ἔτι γὰρ ἀμφίλογα Iph. T. 655.
- Ἀμφιμάτωρ, dor. pro ἡττωρ. ἀμφιμάτορας κόρης Andr. 467.
- Ἀμφιόνιος. τᾶς Ἀμφιονίας λύρας ὕπο Ph. 831.
- Ἀμφιπιτυεῖν. ἀμφιπιτυεῖσα τὸ σὸν γόνυ Sup. 278.
- Ἀμφιπλέκειν Er. fr. VI. 1.
- Ἀμφίπολος. Θεᾶς ἀμφίπολον κέραν Iph. T. 1114. ἀμφίπολος Ἄρεος Fr. inc. CXII. ἀμφίπολοι Φρύγες Or. 1417. εἰδέ τις ἀμφιπόλων Alc. 89. λάβετ', ἀμφίπολοι, γραιάς Sup. 1115.
- Ἀμφίπυλος. ἐπ' ἀμφιπύλῳ μελάθρῳ Med. 134.
- Ἀμφίπυρος. ἀμφιπύρῳ φλογμῷ Hec. 473. κεραννὸν ἀμφίπυρον Ion. 212. βροντᾶ ἀμφιπύρῳ Hip. 559. ἀμφιπύρως ἀνέχων πεύκας Ion. 716.
- Ἀμφιτέλλεσθαι. τεῖλαι ἀμφὶ χρωτὶ (pro ἀμφίτειλαι χρ.) πέπλος Bac. 819.
- Ἀμφιτεῖναι. ἀμφιτεῖναι δέρη χέρας Or. 1042.
- Ἀμφιτιθέναι. ἀμφιτεῖς πέπλοις κάρᾳ Hec. 432. κόσμον ἀμφιτῇ χροῖ Med. 787. σέφανον δὸς ἀμφὶ κάρᾳ τεδόν—ἀμφιτεῖναι Iph. A. 1531. σέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκα σοι Ion. 1433. τύμβῳ ἀμφέθηκα μυρσίνας El. 512.
- Ἀμφίτομος. ἀμφιτόμος λόγχας Hip. 1375. ξίφεσι ἀμφιτόμοις El. 164.
- Ἀμφίτορνος. ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Tro. 1156.
- Ἀμφιτρής. δι' ἀμφιτρήτος τῆσδε Cy. 703.
- Ἀμφιτρίτα, dor. pro ἰτη. ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοδίῳ Iph. T. 426.
- Ἀμφιτρύχης. ἀμφιτρύχη τάδε σκότι' ἀμείβομαι Ph. 329.
- Ἀμφιφανής. δῆλα καὶ ἀμφιφανῆ Andr. 835.
- Ἀμφιχορεύειν. ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει Pi. fr. II. 5.
- Ἀμφίχρυσον φάσγανον Hec. 543.
- Ἀμφορεύς. γάλακτος ἀμφορέα Cy. 326.
- Ἀμφώβολος. ἔκλυτοι ἀμφώβολοι An. 1134.
- Ἄν bis in uno eodemque commate interdum ponitur; ἴσως ἂν—τύχοιμ' ἂν Hec. 359. 360. v. etiam v. 1199. 1200. it. An. 77. 307. et 936. Sup. 417. 418. 447. et 855. sq. Iph. T. 98. 245. et 627. Tro. 961. et 985. Hel. 1017. sq. Ion. 222. El. 534. et Æol. fr. XXI. 2.
- Ἀνά. ἂν Ἑλλάνων στρατὸν αἰχμητὴν Hec. 119. cf. etiam v. 1110. et Ph. 1281. Iph. A. 538. et Rh. 587. ἀνὰ σέγας Hec. 1171. ἂν Ἑλλάδα Or. 250. et 806. An. 450. Her. 325. Ion. 1575. et Ar. fr. II. 8. ἀνὰ δάπεδον Or. 330. ἀνὰ Θηβαίαν πόλιν Ph. 351. ἀνὰ μέρος ib. 481. et 489. ἀνὰ πόλιν ib. 1045. Sup. 721. Tro. 555. et Bac. 216. χλωρὰν ἂν ὕλην Hip. 17. ἂν αἰθέρα ib. 447. πατρῶον ἀνὰ δόμον ib. 1136. βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν ib. 1138. ἀνὰ τόμα ἔχειν An. 95. cf. etiam El. 80. ἀνὰ μέλαθρα An. 484. et Bac. 588. Πυθικὴν ἀνὰ χθόνα Andr. 1001. ἀνὰ Πήλιον Iph. A. 1040. v. etiam El. 445. ἀνὰ κρότον ποδῶν Tro. 546. τὰς ἐμὲς ἂν ἀρπαγὰς Hel. 50. ἂν ὑλάντα νάπη ib. 1319. ἂν ὕγρον αἰθέρα Ion. 796. ἀνὰ χρόνον ib. 830. τὴν ἀνὰ χεῖρα ib. 1455. ἀνὰ ἄντρον ἔρημον ib. 1494. ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄντρον Hyp. fr. IX. ἂν Ἰδαν Pal. fr. V. 2. ἀνὰ Διὸς αἰθέρα Fr. inc. CXXXVIII. 2) ἀνὰ reperitur etiam cum dativo; ἀνὰ ναυσὶν Iph.

- A. 754. ἀνὰ δ' ἐλάταισι πεφανώδει
τε χλόα ib. 1058.
- Ἀναβαίνειν. μηδ' ἀναβῆς τὸν δίφρον
Phaëth. fr. VI. 1. πρὸς ἰσὸν ναὺς
ἀμβόση (pro ἀναβήση, adscendes)
Hec. 1263.
- Ἀναβακχεύειν. ὃ σ' ἀναβακχεύει Or.
338. ἀναβακχεύουσα Bac. 862. ἀνα-
βακχεύσει Καδμείων πόλιν Her. F.
1086.
- Ἀναβάλλεσθαι. εἰς τόδ' ἀναβαλῆ Al.
529.
- Ἀναβλέπειν. τοῖς κερτομῆσι—ἀναβλέ-
πει Sup. 322. ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν Bac.
1307. ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα
Ion. 1263. ἀλὶς ἀναβλέπει λαμπάσι
ib. 1467. φῶς ἀναβλέψεσθε Her. F.
563.
- Ἀναβοᾶν. ἴν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοᾶσω
Or. 984. ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεῶς Tro.
522. τὰδ' ἀναβοήσας Bac. 525. ἡ δ'
ἀνεβόησεν ib. 730. v. etiam v. 1077.
ἀναβοᾶσμεν ξυμφορὰν ib. 1152. v.
etiam Hel. 1114. οἰκτρὸν ἀνεβόασεν
Hel. 184. ἀναβοᾶ γάμος ib. 191.
κρόταλα βρόμια ἀνεβόα ib. 1325. ἀνε-
βόησε συμμάχος ib. 1608. ἀναβοήσε-
ται ἔ συνετὰ συνετῶς Iph. A. 465.
δεινὸν ἀναβοᾶ (2 sing. pr. pass.) διὰ
σῶμα Or. 103.
- Ἀναβολή. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν
ἔνεσ' ἄκη Her. F. 93.
- Ἀναγγέλλειν. πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις
Iph. T. 761.
- Ἀνάγειν. ἀνάγετ', ἀνάγετε κωκυτὸν
Ph. 1359. ἐκ ἀνάξεις ἔνερθεν κλαίων
τὰς φθιμένους ἄνω Al. 989. ἀναγε
χορὸν Tro. 326. ἀναγε πόδα σὸν ib.
332. ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον ib. 525.
εἰς ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν Bac. 289.
πάλιν μ' ἀνάξουσ' εἰς τὸ σῶφρον Hel.
938. κύνα εἰς φῶς ἀνάξων Her. F.
25. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει ib. 1333.
ἀναγε πολύδακρυν ἄδοναν El. 126.
πικρὸς προχύτας χέρνιβας τ' ἀνάξεται
Iph. A. 955. αὐτὸς ἀνήκται Νεοπτ.
Tro. 1126. ἡμῖν κῆδος εἰς Κρέοντ'
ἀνηγμένον Her. F. 35.
- Ἀναγιγνώσκειν. ἀνεγνώσθημεν ἂν Hel.
297.
- Ἀνάγκα. vid. ἀνάγκη.
- Ἀναγκάζειν. λυπρὰν ἄγασσαν ἡμέραν
μ' ἀναγκάσει Hec. 364. ἔρωσ' ἡνάγκ-
ασε Med. 530. εὖ φρονεῖν τὰς μὴ

- φρονεῖν τὰς ἀναγκάσαι Hip. 922. μὲ
θητεύειν ἡνάγκασεν Al. 7. τὸ συνδρῶν
σ' ἀναγκάσει χρέος An. 337. ὥστ'
ἀναγκάσαι δρᾶν ταῦτ' Sup. 519. μήτ'
ἀναγκάσης ἐμὲ κακὴν γενέσθαι Iph. A.
1183. τὰ ὑπὸ γῆς μὴ μ' ἰδεῖν ἀναγκά-
σῃ ib. 1219. πόλις ἀναγκάζει τὰδε
Iph. T. 595. τρισσαί μ' ἀναγκάζουσι
συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. φυλάσσειν
τὰμ' ἀναγκάσας λέχη Hel. 434.
φροντίζειν αἰεὶ τι καὶ ποιεῖν τῶν εἰω-
θῶν ἀναγκάζοντες Epist. V. ἡναγ-
κασμένος Or. 902. ἀναγκασθεῖσα
Her. 552. κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις
Ion. 1215. ἀναγκασθῇ λαβεῖν El.
922.
- Ἀναγκαῖος. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ Her.
F. 282. τὰς ἀναγκαίους φίλους An. 672.
λόγους ἀναγκαίους κλύειν El. 293. λυ-
πρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' Ph. 434.
ἦν ἀναγκαῖα δόμοις Al. 536. εἰς
ἀναγκαίας τύχας Iph. A. 511. τῇ
ἀναγκαίᾳ χάριν Hec. 346. θεῶν
ἀναγκαῖον τόδε ib. 584. ἀναγκαῖον
κτῆμα Or. 230. σ' ἀναγκαῖον θανεῖν
ib. 753. τίνος ἀναγκαίᾳ πέρι; ib.
772. τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα κακὰ Med.
1243. αὐτὰ τὰναγκαῖ' ὀρᾶν Sup. 855.
τὰ ἀναγκαῖα γε Iph. A. 1410. τὰ-
ναγκαῖα τῇ βίῃ Hel. 261. ἐδὲν τῶν
ἀναγκαίων An. fr. X. 1. et Hypsip.
fr. IV. 9. τῶν ἀναγκαίων πλέον
Hip. fr. II. 2.
- Ἀναγκαίως. ἀναγκαίως ἔχει Or. 714.
Ph. 361. Cy. 32. Hel. 519. et 1415.
Her. F. 502. et 859. et Hyp. fr. IV.
5. καλῶς τ', ἀναγκαίως τε Iph. A.
724.
- Ἀνάγκη. προθεῖς ἀνάγκην σιτοποιὸν
Hec. 362. πολλή γ' ἀνάγκη ib. 396.
et Ph. 1668. cf. etiam Med. 1013.
τολμᾶν ἀνάγκη Hec. 751. σὴν γ'
ἀνάγκη παῖδα θανεῖν ib. 1275. τερρὰ
ἀνάγκη ib. 1295. πᾶν τὰξ ἀνάγκης
Or. 488. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθεῖτα-
μεν ib. 1330. ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾶν
Ph. 923. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφίγ-
μένοι ib. 1007. θανεῖν σφ' ἀνάγκη
Med. 806. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη
Hip. 207. conf. etiam Æol. fr. XVII.
1. et Tel. fr. XVIII. ἐκ ἀνάγκην
προσφέρεις Hip. 282. ἀνάγκης ζευ-
γματα Iph. A. 443. εἰς ἀνάγκην
κείμεσθ' Iph. T. 620. τὸ τῆς ἀνάγκης

δεινὸν Tro. 612. cf. etiam Did. fr. ἀνάγκη φύσεως Tr. 886. ἡ γῆ ἀνάγκη — πιαίνει βοτὰ Cy. 331. δεινῆς ἀνάγκης ἔδεν ἰσχύειν πλέον Hel. 521. ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστιδεῖς ἡμῖν θανεῖν, τέργειν ἀνάγκη Her. F. 710. 711. ἀνάγκη δυστυχεῖν ib. 1262. ἦκω δ' ἀνάγκης εἰς τόδ' ib. 1281. μοίρας ἀνάγκης χρεῶν El. 1301. τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα Aol. fr. VIII. ἀνάγκη πεῖθεσθαι Ar. fr. XVII. τὸ φῶς ἀνάγκην προστίθῃσι σωφρονεῖν Meleag. fr. XXII. 2. σὺ δ' εἶκ' ἀνάγκη Fr. inc. XXX. 1. ὅστις ἀνάγκη συγκεχώρηκεν Fr. inc. CXX. 1. 2) dor. ἀνάγκα. σπασθεῖσαν ἀνάγκα Hec. 92. μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκα Hip. 1388. κρεῖσσον ἔδεν ἀνάγκας εὐρον Al. 968. ὑπ' ἀνάγκας προπίπτουσα Sup. 63. τοῖς δ' ἀνάγκαν Iph. A. 1327. ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας Bac. 552. 3) dual. ἐκ δισσαιὶν ἀνάγκαιν An. 518. 4) plur. πόνων ἀνάγκαι κρεῖσσονες Hec. 639. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν ib. 847. δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις Or. 1011. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγκας Ph. 1751. cf. etiam Dic. fr. VII. 6. δεσποτῶν ἀνάγκαις An. 132. ἀνάγκας ἱκεσίαις Suppl. 39. παντόσυνοι ἀνάγκαι Iph. A. 761. ἐν ἀνάγκαις ἐ κάμνεις Iph. T. 1118. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89.

Ἄναγνος. ἀναγνον φρένα Hip. 1448.

Ἀναγωγία. μὴ πανομένους τῆς ἀναγωγίας Epist. V.

Ἀνάδελφος Or. 310. ἀνάδελφος ἔσαι Iph. T. 475. ἐδ' ἐγὼ ἀνάδελφός εἰμι ib. 613.

Ἀνάδεσμος. χρυσεῶν ἀναδέσμων Med. 978.

Ἀνάδετος. ἀναδέτοις μίτραισιν Hec. 923.

Ἀναδέχεσθαι. λῆτρ' ἐς Αἶλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα Iph. T. 818.

Ἀνάδημα. χρυσέας κόμης ἀνάδημα δέξαι Hip. 83. δέξαι κόμης σῆς βοστρούχων ἀναδήματα El. 882.

Ἀναδιδόναι. κἀνέδωκαν (pro καὶ ἀνέδ.) εἰς φάος Melan. fr. XXII. 4.

Ἀνάδημα. ἀνάδημα πόλεως Ion. 310. ἀνάδημα Δίῃ παιδὸς ib. 1144. Ἀθηναίων τινὸς ἀνάδημι ib. 1165. οἴσω θεῶν ἀνάδημι ib. 1381. ἀνάδημα βιότῃ

Meleag. fr. XIII. 5. ἀναδήματα νεκροῖς Sup. 983. σέμν' ἀναδήματα Ion. 108. ὡς ἀναδήματα μὴ βλάβηται ib. 177.

Ἀναθορεῖν. ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον ἔθορον Or. 1416.

Ἀναθρεῖν. ἰδὲ με, κἀνάθρησον Hec. 808.

Ἀναίδεια. ἡ μεγίστη—νόσων πασῶν ἀναίδει Med. 472. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. καὶ ἀναιδείας Tro. 783. τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον ἔχουσιν ib. 1027. ἄγες ἀναιδεία Ion. 895. ἔχει τέρμον ἐκ ἀναίδειαν Her. F. 165.

Ἀναιδής. ἡ δ' ἐκ ἀναιδῆς Al. 731. ἐξ ἀναιδῆς φάρυγος Cy. 588. βλέφαρα πρὸς τἀναιδῆς ἀγαγὼν Iph. A. 379.

Ἀναιδῶς Al. 697.

Ἀναίδειν. πῦρ ἀναίδων Cy. 330.

Ἀναιδύσσειν. πικράν γε τήνδ' ἀναιδύσεις φλόγα Tr. 344.

Ἀναίμακτος. ἀναίμακτον χροά Ph. 271. ἀναίμακτῳ χειρὶ Rh. 222.

Ἀναίμων. βροντῆς πνεῦμ' ἀναιμον Fr. inc. CXXXVII.

Ἀναίνεσθαι. ἀναίνομαι Bac. 251. ἐκ ἀναίνομαι Or. 221. Iph. A. 1503. Her. F. 632. 1235. et 1400. ἐδ' οἶόν τ' ἀνῆρασθαι πόσιν Med. 237. ἀναίνεται λέκτρα Hip. 14. τί μ' ἀναίνῃ; Bac. 533. ἀναινόμεσθα Her. F. 1124. ἐδ' ἀναίνεται ib. 1228. ἀναίνομαι γυναικας El. 311. ἀναίνομαι Κάτορα ib. 312.

Ἀναίρειν. ἢ ποτέ νιν ἀνῆράμην βάθρων ἀπο Iph. T. 1201. λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102.

Ἀναίρειν. σὲ ἡμετέρα ψῆφος ἀναίρει An. 519. ἀνεῖλεν, oraculum edidit Iph. A. 90. ναῦταί σφ' ἀνεῖλον, receperunt, e naufragio servarunt Hel. 1233. ἀναίρεισθαι νεκρὰς βίᾳ Sup. 471. πολέμους ἀναίρήμεσθα ib. 492. ὦν ἀνείλομην ib. 1166. ἦδη κάμνοντα μέ τις ἀνείλετ' Hel. 1632. ἐκ βάθρων πᾶς ἀνήρησαι φίλους El. 608.

Ἀναίρεισις. φυλάσσων ὀσέων ἀναίρεισιν Or. 404. ἐδ' ἀναίρεισιν δῆναι θέλεισι Sup. 18.

Ἀναΐσσειν. ἀνῆΐξε ξίφος Ph. 333. ἀνῆΐξε λαὸς εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. ἀναΐξας πεσῆματος Iph. T. 315. ὀρθὸς ἀναΐσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορὸς

- Rh. 792. ἀνῆξαν ὀρθαί Bac. 692. ὀρθοὶ ἀνῆξαν πάντες Hel. 1616.
- Ἀναίσχυντος. ἐκ ἀναισχύντης τόδε; Iph. A. 329. ἀναισχύντης φρενὸς ib. 327. τῆς ἀναισχύντης βορᾶς Cy. 415. τὸ ἀναισχύντον Iph. A. 1144. et τὰ ναισχύντον Hip. fr. III. 2.
- Ἀναίτιος. ἀναίτιος ξένους εἶναι θέλω Med. 730. ἀναίτιος ἔγωγε πάντων Rh. 828. ἐδὲν κακῶσαι τὰς ἀναιτίους θέλω Her. F. 1162.
- Ἀνακαίειν. ἀνέκανσε πῦρ Cy. 382.
- Ἀνακαλεῖν. ἀνακάλει θεὸς Ph. 611. ἀνακάλει Λέρνης ὕδωρ ib. 616. τί ταῦτας ἀνακαλεῖς; ib. 620. ἀνακαλεῖ δεξιᾶς Med. 21. τί τὰς θεὸς ἀνακαλεῖς; Iph. T. 780. κακὰς ἀνακαλῶ τὰς συμμάχους Tr. 469. ἀνά μ' ἐκάλεσεν Bac. 579. ἀνακαλῆσα Βάκχιον ib. 1143. τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ πόσιν Her. F. 717. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρους ib. 870. ἀνακαλεῖς με τίνα βοᾶν; ib. 910. τίνα σοναχὰν ἀνακαλέσομαι; Ph. 1506. ἀνακαλέμεθ' αὖ θεὸς Sup. 626. Βρόμιον ἀνακαλέμεναι θεὸν Bac. 446. ἐκ ἤκτισαν ἀνακαλέμενοι Tr. 1281. πατέρα νέρδεν ἀνακαλέμενον Hel. 972.
- Ἀνακαλύπτειν. νῦν ἀνακάλυπτ' Or. 294. ἐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον Iph. A. 321. ἀνακαλύψω λόγους ib. 1146. κρῦτ' ἀνεκάλυψας ἡλιῷ Her. F. 1231.
- Ἀνακεῖσθαι. σοὶ ἀνακείμεσθα δὴ Bac. 932. θύρσος μνημ' ἀνάκειται ib. 1384.
- Ἀνακέλαδος. φυλασσομένα στόματος ἀνακέλαδον Or. 185.
- Ἀνακεραννύναι. ἀνὰ δὲ βακχεῖα συντόνῃ κέρασαν Bac. 126.
- Ἀνακίρνασθαι. μετρίας φιλίας ἀνακίρνασθαι Hip. 254.
- Ἀνακλάζειν. μέγα ἀνέκλαγον Iph. A. 1062.
- Ἀνακλᾶν. ἀνακλάσας δέρην Or. 1471.
- Ἀνακομίζεσθαι. πρόσωδὲν ποδὲν ἀνακομίζομαι τύχαν Hip. 831.
- Ἀνακρῖζειν. ἀνακρῖσω δέμας Or. 218. ἀνεκρῖσθην δέμας Hip. 1392.
- Ἀνάκτορον. Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον An. 43. κατὰ σὸν ἀνάκτορον θυηπολῶ Tr. 330. Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα An. 117. τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς ib. 380. et Iph. T. 41. et 66. cf. etiam Iph. T. 635. ἀνακτόρων κρηπίδος ἐντὸς An. 1112. ἐκτὸς θυηδόκων ἀνακτόρων ib. 1158. τῶνδ' ἀνακτόρων ἀπο' Sup. 88. θεῶν ἀνάκτορα Rh. 516. et Tr. 15. τὰ μ' ἀνάκτορ' εὔσεβειν Tr. 85. ἐν ἀνακτόροις θεῶ Ion. 55. v. etiam v. 1224.
- Ἀνάκτωρ. πόντης ἀνάκτωρ Iph. T. 1414. ἀνάκτωρ πόλεως Tr. 1217.
- Ἀνακυκλεῖν. ἀνακύκλει δέμας Or. 231.
- Ἀνακύπτειν. πρὸς αὐτὸν τὸν Δι' ἀνακύψαμεν Cy. 211.
- Ἀναλαλάζειν. στρατὸς ἀνηλάλαξε Ph. 1404. ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα Sup. 719.
- Ἀναλαμβάνειν. ἀναλαβεῖν φῶς Or. 292. ἀναλαβεῖν εἰσω ξίφος ib. 1531. ἀναλαβεῖν θέλεις; sc. κακὸν λέχος Iph. A. 390. τὸν ἀρχαῖον φίλον ἀνάλαβε Cy. 435. ἀναλαβῆσα τὰς ἐμὰς τύχας Her. 1005. τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἀμαρτίας Ion. 426.
- Ἀνάληγτος. ἀναλήγῃτε πάθος Hip. 1386.
- Ἀνάλιος, dor. pro ἀνήλιος. τὸν ἀνάλιον οἶκον Al. 439.
- Ἀναλίσκειν et ἀναλῆν. λόγους ἀναλοῖς Med. 325. ἀνάλωσε λόγων ἐλέγχους Hip. 1336. μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον An. 542. κᾶν ἀναλίσκης ξένους τοιῶσδε Iph. T. 337. στρατὸν ἀναλῶσαι δορὶ Rh. 58. δαῖτ' ἀναλώσεις πικρὰν Cy. 307. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον Her. F. 1423. Φρύγας ἀνήλωσαν δορὶ El. 681. ἀνάλωται χρόνος μάτην Ph. 591. εἰς τῷδ', ὃ φεύγω νῦν, ἀναλωθήσομαι Hip. 506. πόλις ἀναλώθῃ Φρυγῶν An. 456. πᾶν ἀνάλωται δέμας ib. 1155. ἐκ ἔσι τὰνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν Sup. 776.
- Ἀναλύειν. ἀνά μοι τέκνα λῦσαι φθιμένων νεκῶν Sup. 44.
- Ἀνάλωμα. σκαῖόν γε τὰνάλωμα τῆς γλώσσης Sup. 547. ἐκ ἔσι τὰνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν ib. 776.
- Ἀναμένειν. φόνια λωτρά σ' ἀναμένει Hec. 1281. ἀνάμενον φασγάνου τομὰς Or. 1101. χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κερφίσματα Ph. 855. αὐτὸν ἐλπίς ἀναμένει An. 445. τοιγάρ σ' ὀλβιὸν ἀναμένουσιν Bac. 962. εἰ σ' ὀλβιον σκῆπτρον ἀναμενεῖ πατρὸς Ion. 578.
- Ἀναμετρεῖσθαι. τί τ' ἄρρητ' ἀναμετρήσασθαι με δεῖ; Or. 14. εἰς θεμόφυλον ἀναμετρημένη δάκρυ Iph. T. 346.

μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινὰ
 Ion. 250. ἐν συμμάχοις ἀνεμετρησά-
 μην φρένας τὰς σὰς ib. 1271. πονη-
 ροῖς κανόσιν ἀναμετρέμενος τὸ σῶφρον
 El. 52. ἀναμετρέμενος τὸ τῷ πατρὸς
 γένναϊον Tem. fr. XIII. 4.
 Ἀναμιγνύναι. κἄ μοι μὴ ᾿ναμίγνυσθαι
 τύχας τὰς σὰς Sup. 591. Κάδμω παι-
 σὶν ἀναμεμιγμέναι Bac. 37.
 Ἀναμνήσκειν. μὴ μ' ἀναμνήσῃς κα-
 κῶν Al. 1048. ὥς μ' ἀνέμνησας τινὸς
 Ion. 284. μὴν τὰ μὰ διὰ χρόνους σ'
 ἀνέμνησαν κακά; El. 504. μὴδ' ἀνα-
 μνησθῆς τέκνων Med. 1246. ὥς ἀνα-
 μνησθῶ πιδὼν Cy. 152.
 Ἀναμόλειν. ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν
 Hec. 928.
 Ἀναμοχλεύειν. τί τάσδε κινεῖς κἀνα-
 μοχλεύεις πύλας; Med. 1317.
 Ἀνανδρία. μὴ περιβάλλῃς μοι ἀνανδρίαν
 Or. 1031. ἀνανδρία, τὸ πλεόν κ. τ. λ.
 Ph. 512. εἰς ἀνανδρίαν Med. 466. et
 El. 982. ἀνανδρία χερῶν Sup. 314.
 ἢ κακὴ ἀνανδρία Ar. fr. V. 1. et Er.
 fr. X. 2.
 Ἀνανδρὸς, ignavus, timidus. ἀναν-
 δρον αὐτὸν καλεῖ An. 341. χρειᾶς
 ἀνάνδρως Bel. fr. VIII. 2. Θήβας
 ἀνάνδρως ἄγεις; Bac. 1035. ἀνανδρον,
 ἄκλεῶς κατθανεῖν Or. 784. ἀνανδρῶ
 ἄρ' εἶπας Hel. 814. 2) viro carens
 Hec. 669. Hip. 547. An. 347. Hel.
 290. τὰς ἀνάνδρως κοίτας Med. 436.
 ἄλoχως ἀνάνδρως Cy. 305.
 Ἀνανεῖσθαι. ἀνανεῖμαι τὸν σὸν ἡμέ-
 ραιον Hel. 728.
 Ἀνανομή. ἀνανομήν Tem. fr. XXI.
 Ἀναξ. ἄναξ Φρυγῶν ἀπάντων Hec.
 349. Ἀγαμέμνων ἄναξ ib. 553. Or.
 21. Iph. A. 431. 950. et 961. ἄναξ,
 ο rex Hec. 759. 828. et 1144. Or.
 1507. Ph. 17. 301. et 704. Hip. 88.
 Θρηῆς ἀνακτι Hec. 856. Μενέλαος
 ἄναξ Or. 349. Διομήδης ἄναξ ib.
 896. Ἴππομέδων ἄναξ Ph. 127. et
 1120. τῇσδ' ἀνακτ' εἶναι χθονὸς ib.
 594. cf. etiam v. 894. et Med. 269.
 Φοῖβ' ἄναξ ἀγνιεῦ Ph. 634. Ἐπει-
 κλῆς ἄναξ ib. 1447. γῆς ἄναξ Τροί-
 ζης Med. 683. ὁ Πόντιος ἄναξ Hip.
 45. Ὁρφεῦ τ' ἀνακτ' ἔχων ib. 953.
 ὦ ἄναξ Παιῶν Al. 220. et Her. F. 820.
 Θρακίας πέλτης ἄναξ Alc. 501. ἀνακ-

τα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν ib. 846.
 Κόρης ἀνακτὸς τ' (i. e. Plutonis) ib.
 855. ἀνακτα Φοῖβον An. 1004. ὁ
 τοῖς ἄλλοις θεσπίζων ἄναξ ib. 1162.
 γῆς Ἀθηναίων ἄναξ Sup. 113. μο-
 ναμπύκων ἄναξ ib. 680. ὦ Πανελλή-
 ρων ἄναξ Iph. A. 414. Διὸς ἀνακτὸς
 ib. 1305. ἀνακτα ἔρανθ Iph. T. 749.
 φηλητῶν ἄναξ Rh. 217. μέγαν Θρη-
 κῶν ἀνακτα ib. 407. ὦ Ὑμέναι' ἄναξ
 Tr. 311. et 314. ὦ μαντεῖ' ἄναξ ib.
 454. γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ Cy. 103.
 ἄναξ Αἰτναίῃ ib. 595. δόμων ἀνακτα
 Hel. 512. Λοξίας ἄναξ Ion. 1531.
 αὐτὰ διασιωπῆσας ἄναξ ib. 1566.
 Θερμὴ ἀνακτος φλὸς Phaeth. fr. XIII.
 Σπαρτὰς ἀνακτας τῇσδε γῆς ιδρύσατο
 Ph. 1015. ψευδῶν ἀνακτες Andr. 448.
 ἀνακτες Ἑλλήνων ὅσοι Iph. A. 1260.
 πῶ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὖρω; Rh.
 738. κώπης ἀνακτας Cy. 86. Δελφῶν
 ἀνακτες Ion. 1222. δυσγένει' ἀνάκ-
 των Her. F. 810.
 Ἀνάξιος. τέτων τυχεῖν ἀναξίαν Her.
 527. παθῶσ' ἀνάξια Iph. A. 852. cf.
 etiam Tr. 1289. et Ion. 1515. ἀνάξι'
 ἡτιμασμένη Iph. A. 943. ὥς ἀνάξι'
 ἡτιμώμεθα Hel. 462.
 Ἀναξίδην. σ' ἀναξίων El. 256.
 Ἀναξίως. δέλειον ἡμᾶρ εἰσπεσῶσ' ἀνα-
 ξίως An. 99. δυστυχεῶσ' ἀναξίως Her.
 236.
 Ἀνάπαλιν. ἀνάπαλιν τείχοντες Bac.
 352.
 Αναπάλλειν. ἰαχαῖς ἀναπάλλων, sc.
 πλανάτας Bac. 149. ἀνέπηλιν ἐπὶ
 θῆρα τόνδε Μαινάδας Bac. 1188.
 Ἀναπαύειν. ἀπειρηκὸς σῶμ' ἀναπαύσω
 Hip. 1354. ἐν λειμῶνι κλιθεῖσ' ἀνα-
 παυσάμαν ib. 211. ἀναπαύσομαι
 κάλλιπα Cy. 578.
 Ἀνάπαντα. εὐρεῖν μόχθων ἀνάπαντα
 Fr. inc. CLV. 13. ἀτέφανοι κόρας
 ἀνάπανται Hip. 1137.
 Ἀνάπανσις πόνων Hip. 190.
 Ἀναπέειναι. εἴ πως ἂν ἀναπέισαιμεν
 Hel. 831.
 Ἀναπέμπειν. τὸ ἀργύριον ἀνεπέμψαμέν
 σοι Epist. I.
 Ἀναπετανύναι. ἀναπέτασον πύλας
 Ph. 304. βόσπρυχον ἀμπετάσας (pro
 ἀναπετάσας) ib. 794. cf. etiam Hip.
 202. δόμον ἀμπετάσας Al. 600. λαμ-
 πτήρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34.

Ἀναπιμπλάναι Epist. IV.

Ἀναπίπτειν. ἐπεὶ ἀνέπεσε Cy. 409. τὸς ἀπ' οἰκῶν ἀναπίπτοντας ἄτερ βίβη Fr. inc. CLXXXVII.

Ἀναπληρῶσθαι. δῶματ' ἀναπληρεμένες Hel. 913.

Ἀναπνεῖν. ἀνέπνευσεν αἰῶνα Phi. fr. XIV.

Ἀναπράσσεσθαι μισθὸν Epist V.

Ἀνάπτειν. μᾶλλον μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελεῖν φόνον Or. 608. πῦρ ἀνάψουσιν θεοῖς ib. 1137. πῦρ ἀνάψομεν δόμους ib. 1594. ἔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον Ph. 346. ἀνάψει μείζονι θυμῷ Med. 107. εἰς θεὸν ἀνάψαι An. 1197. θύρσους ἀνάπτειν Bac. 176. μητρὸς τάφῳ πῦρ ἀνῆψ' ib. 624. v. etiam El. 801. μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιθεῖς ἀνάψεις Cy. 242. ἀνήπτομεν πρὸς κίον Her. F. 1011. ἀμαθεῖς χάριτας εἰς σ' ἀνήψατο Ph. 572. ἐκ τῆδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων Med. 770. βρόχον κρεμασὸν ἀγχόνης ἀνήψατο Hip. 802. ναυδεὶ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος ib. 845. ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι Her. F. 478. θανάτῳ περιβόλαι' ἀνήμμεθα ib. 549. ἀνάπτονται πέπλων ib. 629. ἐρείσματα λαῖνοις ἀνημμένα ἀμφὶ κίοισιν ib. 1037.

Ἀναπτερῶν. ἄγγελμ' ἀνεπτέρωσε πόλιν Or. 874. φόβος μ' ἀναπτεροῖ Sup. 89. κρατὶ ὀρδίῃς ἐθείρας ἀνεπτέρωκα Hel. 639.

Ἀναπτύσσειν. ἀναπτύξας χέρας Hip. 1190. ἀναπτύξαντες εὐγόμφους πύλας Iph. T. 1286. πρὸς—πόσιν ἀναπτύξω φρένα Tr. 657. ἀναπτύξας κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος Ion. 39. ἀναπτύξω σοι ἀβίωτον ἡμῖν—Her. F. 1256. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6. πάλαι χρῆν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας El. 357.

Ἀναπτυχή. ἤλις ἀναπτυχαὶ Hip. 601. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ Ion. 1445.

Ἀνάρβυλος. τὸ λαιὸν ἵχνος ἀνάρβυλοι ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.

Ἀναρῆρος Or. 228.

Ἀναρίθμητος. ἀμήτορ', ἀναρίθμητον Ion. 837. τῶν ἀναρίθμητων μᾶλλον εἰσὶν οἱ πόνοι Hel. 1695.

Ἀναρίθμος. ἀναρίθμῳ στρατεύματι Bac. 1333.

Ἀναρπάζειν. ἀνῆρπασέν ποτε Κέφαλον εἰς θεὸς Hip. 454. ἀναρπάσαντες ὡς τάχος χερσὶν An. 1159. λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχὸς χθονὸς ib. 926. Ἀχαιὸς ἀναρπάσαι Rh. 121. ὃν ἀσέρων τέθριππος ἔλαβε—ἀναρπάσας Tr. 856. οἱ Βρόμιον ἀνῆρπασαν Cy. 112. ἀναρπάσας δι' αἰθέρος Hel. 253. κάλλισα δῆτ' ἀνῆρπασεν τεύχη ib. 1390. ἀναρπάσαντες ταύρειον δέμας ib. 1577. τῶν ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσεις δόμους; Ion. 1303. σκῆπτρα χώρας ἀναρπάσας Her. F. 1167. ἐκ ἀνῆρπασαι πόλις Ph. 1086. πόλις ἀνῆρπάσθη μάτην Hel. 757.

Ἀναρπασὸς. χειρὸς ἀναρπασὸν σᾶς Hec. 206.

Ἀναρρήγνυναι. οἰκῶν τῶνδ' ἀναρρήξω μυχὸς Hec. 1040. ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναρρήξων τάφον Tr. 1153.

Ἀναρτᾶν. εἰς θεὸς χρὴ ταυτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν Ph. 712. δῆμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσης κράτος Plis. fr. I. 1.

Ἀναρχία ναντική Hec. 607.

Ἀναρχον εἰσάγεμα Iph. A. 914.

Ἀνασεῖν. ἀνασεύοντα κόμας Bac. 240. προσείων αὐτὸν, ἀνασεύων τ' ib. 928.

Ἀνασειράζειν. ὥς τις σε θεῶν ἀνασειράζει Hip. 237.

Ἀνασκευάζειν. ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ' El. 602.

Ἀνασπᾶν. τύμβους ἀνασπῶν Med. 1381. χερσὶν ἀνασπᾶσω, sc. Κιθαριῶνα Bac. 947.

Ἀνασπαράσσειν. ρίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήρους μοχλοῖς Bac. 1102.

Ἀνασσα. πρόσθεν ἀνασσαν Hec. 61. τὴν ἀνασσαν δὴ ποτ' ἔσαν Ἰλῖς ib. 484. cf. etiam v. 891. ἀνασσα τῶν Φρυγῶν ib. 492. σοὶ δ', ὡς ἀνάσση Ph. 95. ἀπάντων ἀνασσα ib. 692. μὰ τὴν ἀνασσαν ἱππῖαν Hip. 307. cf. etiam An. 935. et Iph. A. 739. ἐπόρευσας ἐμὰν ἀνασσαν Hip. 755. λῦσαι τ' ἀνασσαν ib. 783. τῇ πρόσθ' ἀνάσση An. 65. δόμων ἀνασσαν ib. 898. Αὐλίδος ἀνάσση Iph. A. 434. ἀνασσεν ἐμῇν ib. 592. τὰν ἀνασσαν Ἀρτεμιν ib. 1482. v. etiam v. 1522. ἀνασσα παρθένη Iph. T. 1230. ἀνασσ' Ἀθάνα ib. 1475. et Tr. 52. Γῇ ἀνασσα El. 678. ἀνασσα, o regina

- Inus fr. XVII. 1. ἀνασσα πράγως
τῷδε καὶ βελεύματος Tel. fr. XV.
1.
- Ἀνάσσειν. ἀνασσε Σπαρτιάτιδος χθονὸς
Or. 1661. ἀνάσσειν πατρίδος Ph.
480. λόχων ἀνάσσειν ib. 746. et 749.
ἀνάσσειν γῆς Φαρσαλίας An. 22. δω-
μάτων ἡνάσσομεν ib. 941. δῆμος
ἀνάσσει διαδοχαῖσιν Sup. 406. ἀνασσε
(pro ἦν.) τῶνδε Iph. A. 282. cf. etiam
285. ἀνάσσων στρατηγίας Iph. T. 17.
ἔ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι ib. 31.
Θρήκης ἀνάσσων Rh. 931. ὃς γῆς
ἀνάσσει τῆσδε Hel. 793. οἵτινες τε-
τραζύγων ὄχων ἀνάσσωσι Hel. 1046.
ἂ τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσσεις
Ion. 1049. πόλεως ἀνάσσοι ib. 1059.
conf. etiam El. 835. ἀνάσσων Κρήτης
Cret. fr. II. 3. ἀνάσσει γῆς Αἰτωλίας
Meleag. fr. I. 3. κώπης ἀνάσσει Tel.
fr. II. 1.
- Ἀνάσσεις. οἶκον Ἀτρέως ἀνάσασιν Tr.
364. εἰς ἀνάσασιν δόμων Dic. fr. VI.
3.
- Ἀνάστατος. ἔ γὰρ ὧδ' ἀνάστατον γένος
γενέσθαι δεῖ An. 1250.
- Ἀνασέλλειν. ὥστ' ἀνασεῖλαι πρόσω Iph.
T. 1378. νεβρίδας ἀνεσεῖλανθ' (pro
αντο) Bac. 695.
- Ἀνασενάζειν. ἀνεσέναζε Iph. A. 1549.
σὲ πάρος, ἢ σ', ἀνασενάξω γόοις Iph.
T. 657. πόσιν ἀνασενάξεις Her. F.
118.
- Ἀνασένειν. τί ποτ' ἀνασένεις; Hec.
186. βραχύ ἀνασένει Or. 156. πρὸ
τύμβις σ' ὀρώσ' ἀνασένω ib. 1018. τὸν
ἄλβον αὐτῷ τὸν πάροιθ' ἀνασένω Iph.
T. 551. πάτραν ἀνασένεσσα Tr. 1132.
ἀνέστενε πόσιν πέλας παρόντα Hel.
1544.
- Ἀνασέφειν. τὸν σὸν κρᾶτ' ἀνασέφαι
θέλω Ar. fr. III. τί ἀνέστεμμαι κἀρα
πλεκτοῖσι φύλλοις; Hip. 806.
- Ἀνασομεν. φάρυγγος ἀνασόμεν τὸ χεῖλος
Cy. 356.
- Ἀνασρέφειν. ἔκ ἔτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀνασρέφοι
πόδα Hip. 1176. ὥστ' ἀνασρέφειν ib.
1228. ὁ θεὸς πάντ' ἀνασρέφει πάλιν
Sup. 331. cf. etiam Rh. 332. et Hel.
718. σοὶ πάλιν ἀνασρέψω δίκην Bac.
792. ὅμμ' ἀνασρέφων κύκλῳ Hel.
1573. τρίαῖναν—εἰδὲ Θοῤῥᾶς ἀνασρέφει
λεῶς Er. fr. I. 53. μόνος μόνουσις ἐν
δόμοις ἀνασρέφῃ An. 1222. ἐν Ἀργεῖ
- μικρ' ἔχουσ' ἀνεσρέφῃ Tr. 993. τὰ
πρῶτ' ἀνέστραπται πάλιν Hip. 982.
- Ἀναστροφή. εἰς ἀναστροφήν δίδωσι An.
1008. ὀρᾶς ἀέλιπτων μυρίων ἀνασρο-
φᾶς Bel. fr. XXI. 1.
- Ἀνασχάλλειν. ὑπ' ἄτης ἀνασχάλλει
πεσῶν Bel. fr. XVI. 10.
- Ἀνασχεθεῖν λαμπάδας Med. 1027.
- Ἀνασχετὸς, vel ἀνάσχετος. δρόμους πα-
λαιστρος τ', ἐκ ἀνασχετῆς ἔμοι An. 600.
κείνο ἐκ ἀνασχετὸν Ion. 636. conf.
etiam Dic. fr. XIII. 4. ἐκ ἀνάσχετ'
(pro ἀνάσχετα) Hip. 354.
- Ἀνατεῖ, adverb. Med. 1357.
- Ἀνατείνεσθαι. τιμὰν ἀντέτασθε (pro
ἀνατέτ.) Fr. inc. CXVII. 1.
- Ἀνατιθέναι. ναοῖς ἀνατίθῃμι τήνδε σοῖς
Ion. 1384. Φοῖβῳ τήνδ' ἀναθήσω
πρᾶξιν φονίαν El. 1296.
- Ἀνατινάσσειν. ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς τις—
τινάξας Or. 341. ἀνὰ θύρσον τινάσ-
σων Bac. 80. cf. etiam v. 553. sq.
- Ἀνατλάναι. ὁ πάντ' ἀνατλὰς παθήματα
Ph. 60.
- Ἀνατολή. ἡλῖς πρὸς ἀνατολὰς Ph.
507.
- Ἀνατολμᾶν. ἀνατόλμα Al. 277.
- Ἀνατρέπειν. ἀνατρέποντας πόλιν Ph.
895. ἀνέτρεψε βίον Iph. A. 25.
θάκως τέσδ'—ἀνάτρεψον ἔμπαλιν Bac.
348.
- Ἀναύδητος. ἀναύδητον λόγον Ion. 783.
- Ἀναυδος. ὁ δ' εἶρπ' ἀναυδος Ph. 41. τί
ἀναυδος ἔσκηκεν γυνή; Al. 1146. ἀναυ-
δος εἰς ἄδην πιτνεῖ Tr. 463. ἐξ ἀναύδης
καὶ μύσαντος ὄμματος Med. 1183.
- Ἀναυλος. κῶμον ἀναυλότατον Ph.
797.
- Ἀναυρος. Ἀναύρος παρὰ πύλας Her.
F. 390.
- Ἀναφαίνειν. ἃς ἔχ' ὁσίας ἀναφαίνει
Iph. T. 466. μαντείας βροτοῖς ἀνα-
φαίνων ib. 1255. ἀναφανῶ σε τόδ'—
Θήβαις ὀνομάζειν Bac. 528. οἶαν
ὄργαν ἀναφαίνει ib. 538. πῶς σκοτίας
ἀναφήνω εὐνάς; Ion. 860.
- Ἀναφέρειν. εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν
ἁμαρτίαν Or. 76. τὸ Τροίας μῖσος
ἀναφέρων πατρὶ ib. 432. ἀναφέροντί
μοι ib. 596. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνει-
δος; Ph. 1722. τὸ καλλιτεῖον εἰς ἔμ'
ἀναφέρων Iph. T. 23. εἰς τὸν θεὸν
τὸ φαῦλον ἀναφέρειν ib. 390. εἰς
Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχους

- Bac. 29. ἀνέφερε δ' ἡ μὲν ὠλέννην, κ.
τ. λ. ib. 1131. ἐκέισε κᾷκεῖσ' ἀναφέ-
ρων Hel. 719. ἀναφέρει εἰς τὸν Θεὸν
Ion. 543. ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα ib.
827.
- Ἀναφεύγειν. παρὰ δ' ὀλίγον ἀμπέφυγες
(pro ἀναπέφυγας) ὄλεθρον Iph. T.
871. v. not.
- Ἀναφλέγειν. ἀναφλέγω πυρὸς φῶς Tr.
320.
- Ἀναφορά τῆς ξυμφορᾶς Or. 414.
- Ἀναφύρειν. ἀναπεφυρμέν' αἵματι Bac.
741.
- Ἀναχαιτίζειν. ἕως ἔσφηλε κᾷνεχαιτί-
σεν Hip. 1232. κᾷνεχαιτίζον φόβῳ
Rhes. 786. μὴ ἄναχαιτίσειε νιν Bac.
1070.
- Ἀναχορεύειν. ἐκ ἄν με μισῶν ἀνεχόρεν'
Ἐρινύσιν; Or. 581. Δίασον ἱερὸν
ἀνεχόρευσα Ph. 1744. ἀναχορεύει
τάδ' ὄργια Bac. 482. ἀναχορεύωμεν
Βακχεῖον ib. 1151. ἀνεχόρευσεν αἰθῆρ
Ion. 1079. ἀναχορεύσας ἄγνυιαι Her.
F. 783.
- Ἀναχωρεῖν. βαθεὺς ἀναχωρεῖν πόρος
Ph. 737. κᾷνεχωρεῖτην πάλιν Rh.
775.
- Ἀναψυκτήρ. πόνων ἀναψυκτήρ' And. fr.
XXVII. 3.
- Ἀναψύχειν. ἀναψύχουσι θηλύπην βάσιν
Iph. A. 421. δὺ' οἰκτρῷ φῶτ' ἀνάψυξον
πόνων Hel. 1100.
- Ἀναψυχή. ἐκ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων
Ion. 1604. κακῶν ἀναψυχὰς Sup.
615.
- Ἀνδάνειν. ὃ γὰρ ἀνδάνουσιν αἱ κακαὶ
Or. 1607. ἀνδάνουσα φυγῇ πολιτῶν
Med. 11. ὅσοισιν ἀνδάνει Hip. 1015.
ὃ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς Al. 1111.
ἐπειδὴ πᾶσιν ἀνδάνει τάδε Rh. 137.
ὥς ἅπασιν ἀνδάνης Hel. 1003. ἀνδά-
νοντα τοῖς φίλοις ποιεῖν Alcmen. fr.
V. 3. τοῖσι πολλοῖς ἀνδάνειν Antig.
fr. III. τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν Fr.
inc. CLXXXIV. 1.
- Ἀνδρεία. πλέτῳ τε κᾷνδρεία μέγαν
Tro. 669.
- Ἀνδρεῖος. ἀνδρεῖος ἀνὴρ Or. 916.
τᾷνδρεῖς τρόπῳ El. 949. τὰς ἀνδρεῖας
φύσιν Melan. fr. XIV. 2. χέρ' ἀν-
δρείαν Chry. fr. III. 1. ἔβησαν εἰς
τᾷνδρεῖον An. 684. τᾷτό μοι τᾷνδρεῖον
Sup. 510. ἔχαιρε πρὸς τᾷνδρεῖον ib.
885.
- Ἀνδρία. μέγα φρονῶν ἐπ' ἀνδρία Her.
F. 475. ἀνδρίας ὑπο El. 845.
- Ἀνδροβρώς. γνάθον ἀνδροβρώτα Cy.
93. χαρμοναῖσιν ἀνδροβρώσι Her. F.
385. εἰς ἀνδροβρώτας ἡδονὰς Meleag.
fr. XVIII. 1.
- Ἀνδροκμή. ἀνδροκμήτας ἀγωνίας Sup.
525.
- Ἀνδροκτόνος. Κύνκλωπες ἀνδροκτόνοι
Cy. 22. ἀνδροκτόνος γυναικὸς ὁμογε-
νὴς ἔφους Fr. inc. B. 29. 1.
- Ἀνδρῶσθαι. ἡνδρωμένοι Her. F. 42.
- Ἀνδροφόνος. τὰς ἀνδροφόνους Ἰλιάδας
Hec. 1061.
- Ἀνδρῶν. μέσον ἐς ἀνδρῶν εἰσπεσῶν
Her. F. 954.
- Ἀνεγείρεσθαι. ἀνεγειρόμενος Her. F.
1055.
- Ἀνειλίσσειν. ἐκ ἀπ' οἴκων πάλιν ἀνὰ
πόδα σὸν εἰλίξεις Or. 171.
- Ἀνειπεῖν. εὐφημίαν ἀνείπε καὶ σιγὴν
τρατῶ Iph. A. 1564. ἀνείπε—ἐς δαῖτα
χωρεῖν Ion. 1167.
- Ἀνεκτός. ἑδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν Phi. fr.
III. φεύγειν ἐκ ἀνεκτὸν Iph. T. 104.
ἐκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν ὑπο Her. F.
289. ἐχ' ὅσια τ', εἰδ' ἀνεκτὰ Hec. 715.
δεινὰ τλαῖσα, κᾷκ ἀνεκτὰ Iph. A.
942.
- Ἀνελέγχειν. οἶον ἀνελέγχομαι Ion.
1470.
- Ἀνέλκειν. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον
Med. 1181.
- Ἀνελπις. σωτηρίας ἀνελπις Iph. T.
487.
- Ἀνελπιστος. ἀνελπιστον λόγον El. 570.
τερπνὸν κᾷνελπιστον φήμην Iph. T.
1495. ἀνελπίτῳ τύχῃ Hel. 419. ἀνελ-
πίσοις τύχαις ib. 1157. θαῦμ' ἀνελ-
πιστον τόδε Al. 1126. τί δῆτα φάσμα
τῶν ἀνελπίτων ὀρῶ; Ion. 1395.
- Ἀνεμόεις. ἀνεμόεντι ἐπ' ὄχθῳ Her.
781.
- Ἀνεμος. δεινὸς ἀνεμος Iph. T. 1394.
ἀπηλιώτης ἀνεμος Cy. 19. μετρίας
ἀνεμῶν ἡδυνόσας αὔρας Med. 838.
σιγαὶ ἀνέμων Iph. A. 10. Ἀργεῖ'
ὄνειδῃ—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ'
Tro. 419. σέμματ' ἀνέμοις καὶ θύελ-
λαισι μέδεις Bac. 350. ἀνέμων θύελ-
λαι Cy. 109. εὐαεῖς ἀνέμων πνοὰς
Hel. 1520. πνεύματ' ἀνέμων Her. F.
102. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr.
XIX. 4.

Ἀνεμώκης. ἀνεμώκεος δρόμον νεφέλας Ph. 166.
Ἀνεόρτος ἱερῶν El. 310.
Ἀνεπίληπτος. ἀνεπίληπτον ἡσκηκῶς βίον Or. 920.
Ἄνεργος. δι' ἔργ' ἀνεργ' ὄλλυσαι Hel. 366.
Ἀνέρεσθαι. ὥς Ἑλληνικῶς ἀνῆρεθ' ἡμᾶς Iph. T. 661. πόλλ' ἀνῆρς μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771. κάλλιον εἶπας, ἢ σ' ἀνιρόμην ἐγὼ ib. 778.
Ἀνερεύνητος. ἀνερεύνητα δυσδυμῇ Ion. 255.
Ἀνέρπειν. ἀνεῖρφ' (pro ἀνεῖρπε) Ph. 1185.
Ἀνέρχεσθαι. εἰς σ' ἀνελθὼν Hec. 802. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρεΐδαις Or. 808. ἄσρων ἀνέλθοιμ' ἡλῖς πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507. ἀνελθέ μοι πάλιν (narra mihi) ib. 1213. et Ion. 933. σ' ἔπεισ' ἀνελθεῖν Rh. 937. ἐκεῖσε πρῶτ' ἀνελθε Tro. 61. ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Her. F. 607.
Ἀνερωτᾶν. ἀνηρώτα τ' ἐμὲ γυναῖκα παῖδάς τ' Iph. T. 664.
Ἄνευ. ἄνευ πατρὸς τέκνον ἐκ εἵη Or. 553. ἄνευ θεῶν τε Ph. 1608. ἄνευ μάχης Al. 489. et Rh. 103. ἄνευ δίκης An. 551. et Sup. 233. ἐκ ἄνευ θεῶν Iph. A. 809. ἄνευ θνητῆς χειρὸς Bac. 448. ἄνευ πόνος ib. 614. Her. F. 89. et El. 81. ἄνευ βρόχων Bac. 1172. ἄνευ σθένεος ἀρεῖς ib. 1172. ἄνευ πάλος Her. 547. ἄνευ νεῶς Hel. 1065. ἐκ ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. ἄνευ φόγος Inus fr. XV. 1. ἄνευ τύχης Sthe. fr. V. 1.
Ἀνεύρεσις. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν Ion. 569.
Ἀνευρίσκειν. δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν Iph. A. 1333. τότε σὸν χρέος ἀνευρίσκειν, κ. τ. λ. Iph. T. 883. πατέρα σ' ἀνευρῶν Ion. 588. δεινὴ πόλις ροσῶσ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1.
Ἀνευφημεῖν. ἐπ' ἀξιλοῖσιν ἀνευφημεῖ δόμος Or. 1335.
Ἀνέχειν. βάκχης ἀνέχων λέκτρα Hec. 123. δάφνα ἱερὰς ἀνέσχε πτόρ-θες ib. 459. ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον Med. 482. πῆματος ἔξω πόδα τόνδ' ἀνέχεις; Hip. 1293. τίς ἀνασχῆσει φλόγα; Iph. A. 732. ἀνέσχε χεῖρα Iph. T. 269. ἀνεχε· παρέχε φῶς Tro. 308. cf. etiam

Cy. 202. ἀμφιπύρρος ἀνέχων πεῦκας Ion. 716. ἀνεχε χέρας, ἀνεχε λόγον El. 592. μητρὶ ὀρεῖα δᾶδας ἀνασχῶν Cret. fr. II. 14. πολύπονα πάθρα ἀνασχόμενος Or. 1501. ἀνέχς ἐνδίκως πρῶσων κακῶς ib. 1599. σὺ δ' ἐκ ἀνέξῃ δωμάτων ἔχων ἴσον; Ph. 550. εἰδ' ἀνέξεται κακῶς πάσχεσσα Med. 38. ἐκ ἡνέσχετο ib. 1156. ἐκ ἀνέξομαι ζῶσα Hip. 354. σὺ δ' ἐκ ἀνέξῃ; ib. 459. σὺ δ' ἐκ ἀνέσχε ib. 687. τέτρε ἀνάσχε δεσπότης Al. 305. πῶς δόμων τῶνδ' εἰσόδος ἀνέξομαι; ib. 944. ῥα-δίως ἀνέξεται An. 340. ἐκ ἀνέξεται τίκτοντας ἄλλες ib. 712. σὺ τὴν κακίσην—δῆλν ἀνέξῃ; ib. 934. συμφόραις ἡνιχόμην ib. 981. vid. not. μεταβαλλομένους δαίμονος ἀνέχς Tro. 101. ἐκ ἀνέξεται κινῶντα Βάκχας Bac. 789. νικωμένη Παλλὰς ἐκ ἀνέξεται Her. 353. ἀλλ' ἀνάσχε ib. 381. εἰδεις ἔμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται ib. 687. ἐκ ἂν σ' ἀνάσχοιτ' Hel. 1051. et Her. F. 1254. ἀνάσχε ταυτ' ἐμῷ κλύων Ion. 947. ἄρχοντας ὁμμάτων ἐν φαενναῖς ἐκ ἀνέχοιτ' ἂν αὐγαῖς ib. 1072. εἰδ' ἀνέξομαι ποτε σιγῶν Her. F. 222. ἡνέσχοντό θ' ἡμαρτηκότες ib. 1319. ταυτ' ἡνέσχετο; El. 264. conf. etiam v. 1044. τῷτό γ' ἐκ ἡνεσχόμην ib. 508. ἀλλ' ἀνέχς ib. 1320. ἐκ ἀνέξεται Thes. fr. IX. 2. πάσχων ἀνέχς Fr. inc. CII. σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νεσσῶντι συννοσῶσ' ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 11.
Ἀνεψῖδος Iph. T. 919.
Ἀνηβᾶν. μάχονται ἀνηβήσαντες Her. 173. ἀνηβᾶ δ' Ἐρεχθεὺς Ion. 1465.
Ἀνηβητήριος. ἀνηβητηρίαν ρώμην λαμβάνειν An. 553.
Ἀνήκεσον κακὸν Med. 283. et Hip. 722.
Ἀνήκεσος. ἀνήκεσα πάθρα Hip. 362.
Ἀνήλιος. εἰς ἀνηλῖος δόμος Al. 855. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Her. F. 607. λεβὰς ἀνήλιος An. 535.
Ἀνήμερος. φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον Hec. 1078.
Ἀνήνυτος. ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις Hel. 1301.
Ἀνήρ. ἀνδρὶ Ὀρηκί Hec. 19. conf. etiam v. 682. 873. et 1036. ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ κρατῇ ib. 304. ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ἀνὴρ ib. 307. -θανὼν ὑπὲρ γῆς

Ἑλλάδος ἀνὴρ ib. 310. ἀνὴρ βέτας ib. 646. ἡ πάντα νικῶσ' ἀνδρα κακοῖσιν ib. 659. ἐσθλῆ ἀνδρὸς ib. 844. v. etiam Æg. fr. VI. ἀνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον Hec. 1244. ἀνὴρ ὁμογενὴς Or. 244. μακάριος ἀνὴρ ib. 539. εἰς ἀνδρὸς ἦι λέκτρα ib. 558. πιτὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ ib. 725. ἀνδρα γίνεσθαι κακὸν ib. 735. ἀνὴρ ἀθυρόγλωστος ib. 901. ἰσαδελφος ἀνὴρ ib. 1015. κακομήτας ἀνὴρ ib. 1403. πᾶς ἀνὴρ ἴδεται τὸ φῶς ὁρῶν ib. 1523. πένης ἐδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. εἷς ἀνὴρ ἐ πάνθ' ὁρᾷ ib. 752. μέγιστος ἦν ἀνὴρ ib. 1747. πρὸς ἀνδρα μὴ διχοστατῇ Med. 15. λέκτρων ἀνδρὸς ἐσερημένῃ ib. 286. κακῶ ἀνδρὸς ib. 618. κατ' ἀνδρα συμβαλεῖν ib. 675. δειλοῖ ἀνδρα Hip. 424. ἐ λόγων—δεῖ σ', ἀλλὰ τάνδρὸς ib. 491. περισσὸς ὢν ἀνὴρ ib. 948. φίλος ἀνδρὸς Al. 43. μὴ θνήσχ' ὑπὲρ τῶδ' ἀνδρὸς ib. 693. φίλον πρὸς ἀνδρα ib. 1011. ἐ καλὸν, δυοῖν γυναικῶν ἀνδρ' ἐν' ἡρίας ἔχουν An. 178. cf. etiam v. 910. ἀνδρὸς ἄμαρ- τάνεσσα ib. 373. ἴσον γ' ἀνὴρ τε καὶ γυνὴ σθένει ib. 673. conf. etiam v. 674. εἷς γ' ἀνὴρ κρείστων γυναικῶν μυρίων ὁρᾷ φάος Iph. A. 1394. ἔκ- τρεφ' ἀνδρα τόνδε μοι ib. 1451. ἀνὴρ ἐκ δόμων θανὼν, ποθεινὸς Iph. T. 1005. ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ σᾶς Her. 837. ἐτητύμως ἀνδρ' ὄντα ib. 998. ἀνὴρ παρ' ἀνδρα τήσεται ξιφηφόρος Hel. 1078. ἀνὴρ παρ' ἀνδρ' ἔξονθ' (pro ἔζοντο) ib. 1590. εἰς ἀνδρ' ἀφίκεα Ion. 322. πρὸς τὰδ' ἀνδρα γίνεσθαι σε χρὴ El. 693. ἐχὶ τάνδρὸς ἡ γυνὴ ib. 931. αἰσχροὶν, προσατεῖν γε δωμάτων γυναικα, μὴ τὸν ἀνδρα ib. 933. v. etiam v. 937. βραχύ τοι σθένος ἀνέ- ρος Æol. fr. IX. 1. ὠφέλειαν καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν Alcmaeon. fr. VI. 2. ἀνὴρ δ' ὅς εἶναι φῆς, ἀνέρος ἐκ ἄξιον κ. τ. λ. Phry. fr. VIII. 1. φίλων πρὸς ἀνδρῶν Hec. 43. ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. τέτρε τις ἀνδρῶν γίνετ' ἀσυνετώτερος; Or. 493. ἀνδρας φονεύειν ib. 566. ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς ἔφυσαν ἀνδρῶν ib. 605. ἀνδρῶν συμμάχων ib. 687. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι ib. 927. ἀνδρας (viroz fortes) εὐρῶν ib. 1351. ἔτ' ἐν ἀνδράσιν σὺν' εἰ ib. 1528. cf. etiam

Alc. 726. et 735. ἀνδρῶν ἐκ χερῶν μαιφόνων Or. 1563. εἰς τυράννης ἀνδρας Med. 308. ὑπ' ἀνέρων ib. 1257. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νε- θετεῖν Hip. 396. πρὸς ἀνδρας θυραῖος ib. 408. τὸ μῶρον ἀνδράσιν ἐκ ἐνι ib. 966. ἀνδρας ἐ χρὴ γυναιξὶν ἐξομοῖσ- θαι φύσιν An. 354. κλῶπες ἄνδρες Rhcs. 645. ἀνδρῶν ἀλκή Her. 711. γυναικες ἀνδρῶν φίλα El. 265. μετ' ἀνδρῶν ἐσάναι νεανιῶν ib. 344. ἐσ- θλῶν ἀπ' ἀνέρων Alcmaeon. fr. VIII. 2. αἱ πόλεις εἰς' ἀνδρες Phry. fr. IX. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες Tem. fr. XIV. 1. et sic porro.

Ἀνήφαιτος. ἀνηφαίτῳ πυρὶ Or. 620. Ἀνθαιρεῖσθαι. εἰδὲς τέφανον ἀνθαιρή- σεται Hec. 660. τὰν εὐδοξον ἀνθαι- ρεμένα φάμαν Hip. 773. μήτ' ἀνθε- λίσθαι τέμονι Iph. A. 482. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας ἀνθελῶ Cy. 310. Ἀνθάμιλλος. τοῖς ἀνθαμίλλοις πολε- μιώτατοι Ion. 606. Ἀνθάπτεσθαι. ἀνθάπτομαί σε τῶνδε τῶν αὐτῶν Hec. 275. φρενῶν ἀνθάπ- τεται Med. 55. τερμόνων ἀνθήπτετο ib. 1182. τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμην ib. 1360. cf. etiam Hel. 966. Ἀνθεῖν. Ἐκτορος ἦνθει δόρυ Hec. 1210. σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον El. 944. Ἀνθεμόρρυτος. ἀνθεμόρρυτον γάνος μελίσσης Iph. T. 633. Ἀνθεμῶδης. τὸν ἀνθεμῶδη Τρωῶλον Bac. 462. Ἀνθεσφόρος. μίλακος ἀνθεσφόρος Bac. 702. Ἀνθήλιον πρόσωπον Ion. 1550. Ἀνθηρός. ἀνθηρὸς εἰμάτων πολῇ Iph. A. 73. ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539. Ἀνθηφόρος. λείμακας ἀνθηφόρος Iph. A. 1544. Ἀνθίζειν Ion. 890. Ἀνθοκρόκος. ἀνθοκρόκοισι πῆναις Hec. 471. Ἀνθοπλίζειν. ἱππεῦσί θ' ἱππεῖς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι Sup. 666. Ἀνθος. Ἑλλάδος ἀγαγε πρῶτον ἄνθος Tro. 808. ἀποκείρεται σὸν ἄνθος Her. F. 875. ῥοδέων πλόκον ἀνθέων Med. 842. ἀνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1296. ῥοδόεντ' ἀνθεα ib. 1298. αἰρόμενος ἀγρευμ' ἀνθέων Hyp. fr. V. 3.

Ἀνδρακιά. ἀνδρακιάς ἀποχναύειν Cy. 357.

Ἀνδρακῶσαι. θαλὸς ἡνδρακωμένος Cy. 609.

Ἀνδραξ. ἐπ' ἀνδρακος Cy. 243. θέρμ' ἀπ' ἀνδράκων κρέα ib. 373. εἰς μέσας τὰς ἀνδρακας ib. 667.

Ἀνδρώπειος. γίγνωσκε τὰνδρώπειαν Inus fr. XXI. 1.

Ἀνδρώπιον Cy. 184.

Ἀνδρωπίσκος Cy. 315.

Ἀνδρωποδαίμων Rh. 971.

Ἀνδρωποκτονεῖν Hec. 260.

Ἀνδρωποκτόνος. αὐτὰς ὄντας ἀνδρωποκτόνος Iph. T. 389. βορᾷ χαίρεισιν ἀνδρωποκτόνῳ; Cy. 127.

Ἀνδρωπὸς. ἀνδρώπης φύσις Hec. 296. Or. 3. et Antiop. fr. II. 2. ἀνδρωπὸς ὦν Or. 8. Antiop. fr. XXXIX. 3. et fr. inc. LXX. 2. φθέγμα ἀνδρώπης λαβεῖν Iph. T. 52. ἀνδρώπης περί Ion. 239. ὥσπερ ἀνδρωπὸν Antiop. fr. XXX. 3. οἷσις ἀνδρώπης κακῶ Glau. fr. I. ἀνδρωπὸς γεγῶς Inus fr. XX. 2. ἀνδρωπὸς ἔσα Hip. 472.

ἀνδρώπης ὀρᾷν Hec. 488. ἀνδρώποις αἰεὶ ὁ μὲν πονηρὸς ἐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς κ. τ. λ. ib. 595. τῶν ἐν

τύραννον ἀνδρώποις μόνην Hec. 816. ἀνδρώποισιν ἐκ ἐχρῆν ποτε τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον ib. 1187. ἐν ἀνδρώποισιν ὥς μέγ' εἰ κακὸν Or. 126. τὰ χρήματ' ἀνδρώποισι τιμώτατα Ph. 442. τὸ ἴσον νόμιμον ἀνδρώποις ἔφν ib. 541. cf. etiam v. 544. πᾶσιν ἀνδρώποισι φιλότεκνος βίος ib. 972. τιμώμενοι χαίρεισιν ἀνδρώπων ὑπο Hip. 8. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνδρώπων μέλει ib. 104. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀνδρώπων ib. 189. χρῆν δισπᾶς φωνὰς πάντα ἀνδρώπης ἔχειν ib. 928. ἀνδρώποισιν εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν ib. 1433. πᾶσιν ἀνδρώποις ἦν ψυχὴ τέκνα An. 419. νεῖκος ἀνδρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει ib. 643. τὸ φῶς τὸδ' ἀνδρώποισιν ἡδιστον βλέπειν Iph. A. 1250. ἀνδρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνδράκων κρέα Cy. 373. μέγιστος ἀνδρώποισιν εἰς τέρψιν βίη ib. 520. ἐκ τ' ἀνδρώπων Ion. 878. ἐδὲν ἀνδρώποισι τῶν θεῶν σαφές Her. F. 62. πάντα τὰνδρώπων ἴσα ib. 633. ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνδρώπων

And. fr. VII. 1. πολλὰ ἔστιν ἀνδρώποισιν κακὰ Antiop. fr. XXII. ἐκ ἔστιν ἐδὲν χωρὶς ἀνδρώποις θεῶ Fr. inc. CIV. etc.

Ἀνδυβρίζειν. καὶ γὰρ ἀνδυβρίζομαι Ph. 623.

Ἀνδυπεργεῖν αἰσχροῖα Hip. 999.

Ἀνιᾶν. ἐδὲ ἀνιάση (affligeris) Epist. IV.

Ἀνιαρὸς. ἀνιαρὸν ὃν τὸ κτῆμα Or. 230. ὄνομα ἀνιαρὸν Ph. 1324. εἴτ' ἀνιαρὸν παῖδες τελέθεσι Med. 1095. λύπην ἀνιαροτάτην ib. 1113.

Ἀνίδρυτος. δρόμοις ἀνιδρύτοισιν Iph. T. 971.

Ἀνιέναι (ab εἶμι). πάλιν τῶνδ' ἀνείμι σοι γένος Her. 210. γῇ ἀνείσ' εἰς αἰθέρα Syl. fr. II. 4.

Ἀνιέναι (ab ἔημι). ὅταν μ' ἀνῆ νόσος μανίας Or. 227. πνεῦμ' ἀνείς ἐκ πνευμόνων ib. 277. ὅταν ἀνῆ πνοᾶς ib. 699. σάχυν Σπαρτῶν ἀνῆκεν Ph. 947. φύσημ' ἀνείς δύσκλητον ib. 1447. σολίδα κροκόεσσιν ἀνείσα ib. 1498. ἐκ ἀνείς μωρίας Med. 457. ἐ μὴν ἀνήσω γ' ἐδὲ νῦν προθυμίας Hip. 285. ἄνες θάνατόν μοι An. 532. χεῖρας διπτύχας ἀνιέναι ib. 579. ἐπεὶ φυλακὰς ἀνῆκα Sup. 1042. σήμαντ' ἀνείς Iph. A. 325. ἐκ ἀνιέμεν πέτρως βάλλοντες Iph. T. 318. ψυχὴν ἀνείναι τῷδ' Rh. 965. κλῆδες ἀνῆκαν θύρετρα Bac. 448. χιόνος ἀνείσαν εὐαγεῖς βολαὶ ib. 661. ἄς ἀνῆκ' αὐταῖς θεὸς ib. 765. ἄνες λόγον Hel. 449. ποῖ δίκην ἀνήσομεν Ion. 253. ὥς ἀνῆσαν ἡδονὴν ib. 1170. ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες Her. F. 122. παῖδ' ἀνήσειν τὸν σὸν Dic. fr. XIV. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνείς ἐφ' Fr. inc. CXXIX. 2. ἀνείναι τῶν δεσμῶν Epist. I. ὁ νόμος ἀνείται Or. 939. τῇδ' ἀνειμένους πόλει Ph. 954. πέπλοις ἀνειμένοις An. 599. ἀνειμένον τι χρήμα πρεσβυτῶν γένος ib. 728. κόμπη χάριν λόγοις ἀνείται Tro. 1039. εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. κἀνείτο (pro καὶ ἀν.) λαγόνας El. 826. ἀνεθεῖς φρεσὶς Epist. IV.

Ἀνίερος. Ἄρεος ἀνιέρω Fr. inc. CXII. ἀνίερος ἀδύτων πελάγων Hip. 147.

Ἀνίκα, dor. pro ἡνίκα. κυκλὰς ἀνίκα περινίσσεται ὥρα Al. 450. ἀνίκα ἔλειπον ἄν τε, κ. τ. λ. An. 111. ἀνίκα

- ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν Iph. T. 1108. ἀνίκα μοῖραι τέλεσαν ταυροκέρων θεὸν Bac. 99.
- Ἀνίκατος, dor. pro ἀνίκητος. τὸν ἀνικατον ὡς κρατήσων βίᾳ Bac. 999.
- Ἀνικέτευτος Iph. A. 1003.
- Ἀνίκητος. βρόχοις ἀνικήτοισιν An. 997.
- Ἀνιππεύειν. ἀνιππεύοντος ἡλίας κύκλω Ion. 41.
- Ἀνίπτασθαι. αἰδέρ' ἀμπτάμενος (pro ἀναπτ.) θράνιον Hec. 1100. conf. etiam Or. 1376. et Iph. T. 844. ubi est πρὸς αἰθ. ἀμπτ. αἰθερία ἀνέπτα Med. 441. ἀμπτάμενα πάντα φρεῖδα κεῖται An. 1220. ἐκεῖνα μετὰ θανόντ' ἀνέπτατο Her. F. 69.
- Ἀνίσαναι. πόλις πᾶς ἀνέστηκεν δορὶ Hec. 494. ἀνίσας' (pro ἀνίσασο, surge) ib. 499. κήρυξ ἀναστὰς εἶπε Or. 883. v. etiam v. 915. καπὶ τῷδ' ἀνίσταται ib. 885. et 900. τρόπαια πῶς ἀναστήσει δορός; Ph. 575. πύργος ἀνέστα διδύμων ποταμῶν ib. 831. ἀναστᾶς' ἐκ θρόνων Med. 1163. et 1190. δμαθέντας ἀνίστη Al. 125. ἀναστήσασα ἡμᾶς πιτυῶντας ib. 628. ἄνα, i. e. ἀνάστηθι Tro. 98. v. not. ἀνίσασθαί σε χρὴ εἰς Ἄργος Her. 59. ἀνίστη (pro ἀνίστα, excita) τύμβον Hel. 1260. et ita ἀμφήρεις σκηνας ἀνίστη Ion. 1129. πᾶς ἀνίστησιν πόδα Her. F. 78. εἶγε μὴ τις θεῶν ἀναστήσει ἐν ἰβ. 719. θεῶν ἀνέστησεν μόνος τιμᾶς ib. 852.
- Ἀνισορεῖν. τῷ μ' ἀνισορεῖς πέρι; Hip. 92. σὲ ἀνισορῶ Sup. 110. πάνθ' ἅπαξ με συλλαβῆσ' ἀνισορεῖς Iph. T. 528. πρέξερεννητὰς στρατῷ ἀνισόρησα Rh. 297. ὦν σ' ἀνισορῶ πέρι Ion. 362. δεσπότης ἀνισορεῖ El. 830.
- Ἀνίσχειν. ἥλιος ἀνίσχων Phaëth. fr. I. 3.
- Ἀννόςιος, poët. pro ἀνός. ἀννόςιον κάρα Or. 481.
- Ἄνοδος. διόδος ἀνόδους τείχων Iph. T. 888.
- Ἄνοια. ἐξ ἰδίας ἀνοίας Hec. 640. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν Hip. 398. ἄνοια μεγάλη An. 521. τῆς σῆς ἀνοίας διδάσκαλον Bac. 345. ἀνοία τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ OEd. fr. I. 2. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρῆσθαι σοφίσμασιν Iph. T. 1031.
- Ἀνοίγειν et ἀνοιγνύναι. ἀνοιγέτω τις δῶμα Or. 1561. ἀνοίγεται' (i. e. ἀνοίγεται) Ph. 1075. καθαρὰν ἀνοίξαντι κληῖδα φρενῶν Med. 660. πύλας ἀνοίξας ib. 1313. et Hip. 793. ἀνοίξας, ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. ἀνοίγοντες πύλας Iph. T. 100. ἄνοιγ', ἄνοιγε Tro. 304. δόμους ἀνοίξας Her. F. 330. ἀνοίξαι σπῆς Phry. fr. IV. ἀνεφωγμένας πύλας ἄδῃ Hip. 56. μέγας θησαυρὸς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 923. ἐπεὶ δ' ἀνέχθη πρᾶγμα ib. 1563.
- Ἀνοιδεῖν. ἀνοιδῆσαν κῦμα Hip. 1210.
- Ἀνοικτέον Ion. 1387.
- Ἀνοικτος. Tro. 782.
- Ἀνοικτρος. εἰδ' ἀνοικτρόν τ' ἐκβαλλόντων δακρυον Iph. T. 227.
- Ἀνοικτως Tro. 751.
- Ἀνοισέον Her. F. 1221. ἀνοισέος λόγος Fr. inc. CXXV.
- Ἀνοισρεῖν. ἀνοισρήσατέ νιν Bac. 977.
- Ἀνόλβιος Antig. fr. XV. 2.
- Ἀνόλβος. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἀνόλβοι Fr. inc. CXVII. 2. γαῖαν εἰς ἀνόλβον Hel. 254. ἀνόλβον ὄνομα Iph. A. 354. ἀνόλβα εἰπεῖν ib. 448.
- Ἀνωλολύζειν. ἀνωλολύξε Med. 1173. et Iph. T. 1337. ποῖαν βοήν ἀνωλολύξας Κάτορος Tro. 1000. Θήβας ἀνωλολύξα Bac. 24.
- Ἀνομβρος. ποταμῷ ῥοαὶ καρπίζεσιν ἀνομβροὶ Bac. 406.
- Ἀνομία. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. ἀνομία θρασυς Iph. T. 275. ἀνομίαν ὀφλισκάνειν Ion. 443. ὁ θεὸς ἀνομία χραίνων Her. F. 757.
- Ἄνομος. ἄνομος ὁ φθόνος An. 492. φονεύσας τὸν ἄθεον, ἄνομον Bac. 993. et 1013. ἀνόμῃ ἀφροσύνας ib. 386. ἀνόμων κακῶν Or. 1455. ἄνομα δρῶντα παῖδας Iph. A. 399. ἄνομα (i. e. ἀνόμως) τεκεῖν ἐμὲ Ph. 383.
- Ἀνόμως Med. 1000.
- Ἀνόνητος. ἀνόνητον ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον Or. 1501. πλῆτος ἀνόνητος Melan. fr. IX. 6. ἀνόνητον ἄγαλμ' οἴκοισι τεκῶν Hip. Καλ. fr. in fin. et ita fere etiam Thes. fr. III. ἀνόνητα κεκτήμεσθα τάγαθ' Ion. 379. ἀνόνητα adverbial. positum: ἀνόνητά γε τόνδε, sc. ἔτεκον Hec. 766. et ita ἔτεκες ἀνόνητα Hip. 1145. ἀνόνητ' ἀνόνητ' ἐνύμφεσας Al. 414. ἀνόνητά γ' ἔτε-

- τέσσαν Her. F. 716. ὃν ἀνόνητ' ἔθρεψας El. 507. et ἀνόνηθ' v. 508.
- Ἀνορθῶν. σὺ γάρ μ' ἀνορθοῖς Sup. 1227. πειρῶ ἀνορθῶν σῶμ' ἐμὸν Bac. 364.
- Ἀνόροφος. ἀνορόφοις πέτραις Bac. 38.
- Ἀνορχεῖσθαι. κἀνωρχησάμην (pro καὶ ἄνωρχ.) Sup. 719.
- Ἀνόσιος. ἀνόσιον ξένον Hec. 852. ἀνόσιον φόνον Or. 374. et Med. 1305. ἀνόσιός εἰμι, ματέρα κτανὼν Or. 545. ἐκείνον ἡγείσθ' ἀνόσιον ib. 594. ἀνόσιον λέγων, scil. ἐμὲ ib. 765. ἀνόσις πατρὸς ib. 1213. et Iph. A. 1319. ἀνόσιος πέφυκας Ph. 612. ὄλεθρον ἀνόσιον Iph. T. 872. ἀνδρὸς ἀνοσίς Bac. 613. et Cy. 347. Κύνκλωπος ἀνοσίς Cy. 26. ποδὶ σεῖβων ἀνοσίῳ Hel. 875. πρὸς τὸν ἀνόσιον ib. 1060. κρᾶτα ἀνόσιον τεμὼν Her. F. 567. βρόμον ἐπὶ ἀνόσιον ib. 1212. βίον ἀνόσιον ib. 1302. ἀνόσιον γήμας γάμον El. 926. γάμους ἀνοσίης Ion. 1093. et ἀνοσίῳ γάμων El. 600. ἀνοσίῳ ἀνδρῶν ὕπο Her. F. 853. ἀνοσίης μιάσρας El. 683. ἀνοσίῳ συμφορᾷ Hip. 814. ἀνοσίς δαιτὸς Cy. 689. ἀνόσιον θέαν Her. F. 323. ἀνόσιος γυνή El. 645. γυναῖκας ἀνοσίης Or. 517. ἀρὰς ἀνοσίης Med. 607. σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν Iph. A. 1318. et ἀνοσίαις σφαγαῖς Tro. 1315. ἀνόσιον κάρα Cy. 437. et Her. F. 255. ἀνόσιον μίasma Her. F. 1233. ἀνόσια δρῶν Or. 562. ἀνόσια πρᾶσσιων Iph. A. 1105. ἀνοσίῳ προσφαγμάτων Tro. 624. δειπνῶν ἀνοσίῳ Cy. 31. ἀνόσια εἰργάσω El. 1170. ἀνοσίῳ νυμφευμάτων ib. 1261. ἀνοσιωτάτης ξένης Hec. 790. ἀνοσιωτάτος Κύκλωψ Cy. 377. ματρὸς ἀνοσιωτάτης Or. 24. ἀρὰς ἀνοσιωτάτης Ph. 67. ἔργον ἀνοσιωτάτον Hec. 792. Or. 286. et Med. 796. ἀποσερῆμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα (ubi adverbial. ponitur) Ph. 496.
- Ἀνοσίως. ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν El. 677.
- Ἀνοσος. ἄνοσος κακῶν Iph. A. 982. ἄνοσος ἦν λουβή θεῶν Ion. 1201. ἄνοσον λοχεύει σε ib. 1596.
- Ἀνόσιμος. τὰν ἀνόσιμον τέκνων Her. F. 431.
- Ἀνοσος Iph. T. 751.
- Ἀνοτοτούζειν. κἀνωτότουζεν (pro καὶ ἄν.) Hel. 376.
- Ἄντα, adverb. Al. 880.
- Ἀνταγωνισῆς. ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν Tro. 1006.
- Ἀνταῖος. ἀνταῖαν πλαγὰν An. 844. ἀνταῖαν πομπὰν Iph. A. 1324.
- Ἀντακείν. τάδ' ἀντάκέ με Hec. 321. κῆμῳ νυν ἀντάκεσον Sup. 569. πρὸς ἅγ' εἶπας, ἀντήκυσας Her. 1014.
- Ἀντάλλαγμα γενναῖς φίλῃς Or. 1157.
- Ἀνταλλάσσειν, vel ττειν. δάκρυα ἀνταλλάσσετε τοῖς τῆσδε μέλεσι γαμηλίοις Tro. 351. θάνατον ἀνταλλάσσεται Ph. 1627. πέπλων λευκῶν μέλανας ἀνταλλάττομαι Hel. 1094.
- Ἀνταμείβεσθαι. σὺ δ' ἀντάμειψαί μ' Ph. 293. ἴσως με ἔκ ἀνταμείψῃ Tro. 915.
- Ἀντᾶν. ἦν γάρ νιν πομπαῖς ἀντήσαις Iph. A. 150. ἀντάσω Μενέλαῳ Tro. 212. ἐπεὶ περ πρῶτος ἠντησεν πατρὶ Ion. 802.
- Ἀνταναλίσκειν. ἴν' ἀνταναλώσωμεν Or. 1165.
- Ἀνταποκτείνειν. τὲς κτανόντας ἀνταποκτείνειν Hec. 262. μητέρ' ἀνταποκτενεῖ Or. 508. cf. etiam v. 514.
- Ἀνταπολλύναι. τὲς κτείνοντας ἀνταπολλύναι Ion. 1328. αὐτὶς ἀνταπόλλετο Sup. 743. αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι Iph. T. 715. αὐτὸς ἀνταπωλόμην Hel. 105.
- Ἀνταυγεῖν. δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον Or. 1519. κτανωπὸν ἀνταυγεῖ σέλας Fr. inc. B. 46. 3.
- Ἀνταφιέναι. ἀνταφῆκά σοι πάλιν, sc. δάκρυ Iph. A. 478.
- Ἀνταχεῖν, dor. pro ἀντηχεῖν. ἀντάχσαν ὕμνον Med. 426.
- Ἀντειπεῖν. εἰδὲς πρὸς τάδ' ἀντεῖποι βροτῶν Iph. A. 1210. ἄρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; ib. 1391. μηδὲν ἀντεῖπηγε El. 361. δικάιᾳ γ' ἀντειπεῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 3.
- Ἀντερᾶν. ἐρῶντί γ' ἀντερᾶς ἵππων ἐμοὶ Rh. 184.
- Ἀντερείδειν. κἀντέρειδε (pro καὶ ἀντήρ.) Sup. 702.
- Ἀντερεῖν. τίς ἀντερεῖ; Med. 364. et Al. 1086. εἰδὲς ἀντερεῖ βωλεύμασι Hip. 402. cf. etiam Al. 618.
- Ἀντεσθᾶν. ἀντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος Med. 709. πρὸς σὲ τῷ σπ.

ἄντομαι Διὸς Al. 1101. cf. etiam An. 922. Sup. 278. et Her. 227. πρὸς γενεῖς σ' ἀντόμεσθαι Iph. A. 1247.
 Ἀντέτασθε. vid. ἀνατείνεσθαι.
 Ἀντέχειν. ἔς τ' ἂν αἰὼν οὐμὸς ἀντέχῃ Al. 338. ἀντέσχομεν μὴ λαβεῖν Epist. V. p. 503. 50. ἀντέχῃ θυγατρὸς Iph. A. 1367. μὴτ' ἀντέχῃ τῷ γ' Tro. 722. κἀντέχῃ (i. e. καὶ ἀντ. et tenes) πέπλων ib. 745. ἐμᾶς χθονὸς ἀντεχομένους Her. 366. μὴ νῦν ἔτ' οἰκτων ἀντεχώμεθα Ion. 970. ἀνδέξομαι καὶ τῇσδε, καὶ σῶ, κ. τ. λ. ib. 1404.
 Ἀντήλιοι θεοὶ Meleag. fr. XXI.
 Ἀντήνωρ, nom. propr. viri Fr. inc. X. 2.
 Ἀντήρης. ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν Ph. 761. τὰς ἕξω σειραφόρος ἀντήρεις Iph. A. 224. ἀντήρη ἐμὴν δεξιὰν νικηφόρον Ph. 1376. Φοινίκας ἀντήρη χώραν Tr. 221.
 Ἀντηρίς. ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. ἐξ ἀντηρίδων Rh. 785.
 Ἀντηχεῖν. ἀντηχήσατε παιᾶνα Al. 425.
 Ἀντί. ἀντὶ πολλῶν Hec. 280. ἀνθ' ὅτε ib. 1131. et 1136. Alc. 247. et Iph. T. 926. ἀντὶ τῷδε τῷ κακῷ Or. 645. ἀνθ' ἑνὸς ib. 650. ἀντὶ παιδῶν καὶ γαμηλῆς λέχους ib. 1050. ἀντὶ αἵματος Ph. 944. ἀντὶ τῶνδε Med. 510. ἀντὶ βαρβάρῃς χθονὸς ib. 536. νήπι' ἀντὶ νηπίων ib. 891. ἦν νῦν ἀντὶ σῶ θανατούμενον ib. 1144. ἀντὶ τῷδε δυσσεβέος φόνος ib. 1383. ἀντὶ τῷ καλῷ Hip. 382. γενοίμαν ἀντὶ σῶ νεκρὸς ib. 1410. ἀντὶ σῶ legitur etiam Al. 331. et An. 908. et sæpius. ἀντὶ τῶνδε τῶν κακῶν Hip. 1423. ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς Al. 283. ἄντ' ἐμῶ ib. 378. ἀντὶ σῶς ψυχᾶς ib. 463. δύο ἀντὶ μιᾶς ψυχᾶς ib. 903. cf. etiam Er. fr. I. 56. ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων An. 164. ἀντὶ τῶν δεδραμένων ib. 809. ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βελυνμάτων ib. 1059. ἀντ' εὐβελίας Sup. 161. ἀντὶ τῷ τάχους ib. 419. ἀντὶ παρθένῃς Iph. A. 105. ἀντὶ σώματος τέμῃ Iph. T. 821. ἀντὶ νικητηρίων Tro. 963. ἀντὶ τάγαθῃ Hel. 318. δυσσεβῆς ἀντ' εὐσεβέος ib. 1035. χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω ib. 1250. παιδὸς ἀντ' ὀπηριῶν Ion. 1127. ἀντὶ τῶν λόγων Her. F. 239. ἀντὶ σῶ

παιδὸς ib. 519. ἀντὶ χρηστῶν λόγων El. 358. etc.
 Ἀντιάζειν. ἀντιάζω Al. 402. ἀντιάζω σὲ An. 573. et Ion. 1119. ἀντίασον Sup. 272. ἀντίαζε Iph. T. 1053.
 Ἀντιβαίνειν. ἂν ἀντιβαίῃ Iph. A. 1016. πλευραῖσιν ἀντιβάσα τῷ δυσδαίμονος Bac. 1124.
 Ἀντιγένης, nom. propr. medici Epist. II.
 Ἀντιδέρκεσθαι. κἀντιδέρκεται (pro καὶ ἀντιδ.) δορὸς ταχείαν ἄλοκα Her. F. 163.
 Ἀντιδέχεσθαι. φίλας χάριτας ἔδωκα, κἀντεδεξάμην Iph. A. 1222.
 Ἀντιδιδόναί. ἃ δ' ἀντιδῆναι δεῖ σ' ἀπαιτήσης ἐμῶ Hec. 272. ἀντιδῆσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα ψυχῆς Al. 341. ἦν ἔγνημεν ἀντιδῆς ib. 959. ἔλαφον ἀντιδῆσά με Iph. T. 28. et 783. ἡ κἀντιδώσεις τῷδε τὰς αὐτὰς λόγους; ib. 737. σὺ δ' ἀντιδώσεις χρυσὸν πόσον; Cy. 138. Κυκλώπων ἀντιδῆς βοσκήματα ib. 164. βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες ib. 191. ὦν ἀντιδῆναι σ' οἷδ' ἀπαιτῶσιν χάριν Her. 221. ἀντέδωκ' εἰδωλον Hel. 689. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν Her. F. 481. χάριν σοὶ—τήνδ' ἀντιδώσω ib. 1337. δεινὰ δ' ἀντέδωκέ σοι El. 957.
 Ἀντιδωλεύειν. ὅστις μὴ ἂντιδωλεύει τοῖς τεκῆσι Sup. 362.
 Ἀντιδρᾶν An. 439. ὑμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφειλομεν Sup. 1178.
 Ἀντιδωρεῖσθαι. θεοὶ σοὶ ἐσθλῶν ἀμοιβὰς ἀντιδωρησαίαιτο (pro ἡσαιντο) Hel. 158.
 Ἀντικηδεύειν. ἀντικηδεύω σὲ πατρός Ion. 734.
 Ἀντικηρύσσειν. ἐδὲν τοῖσδ' ἀντεκήρυξεν λόγοις Sup. 673.
 Ἀντικλάζειν. κραυγὴ πέτραισιν ἀντέκλαζεν An. 1146. βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος Bac. 1055.
 Ἀντιλάζειν. ἀντιλάζω ib. ἀντιλάζω πόνον ἐν τῷ μέρει Or. 452. et ita πόνων ἀντιλάζωσθαι ib. 751. ἡ δ' ἀντελάζετο Med. 1216. ἀντιλάζονται παίδων παρ' αὐτῷ τοιάδ' Sup. 363. ἔ σοι καιρὸς ἀντιλάζεται Iph. A. 1109. ἔ νῦν ἀντιλάζομαι χερὶ ib. 1227.
 Ἀντιλαμβάνειν. τὰς ἡβας ἀντιλαβεῖν Her. F. 646. σῶφρον' ἀντιλήφεται An. 742. ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀν-

- τιλήψεται ib. 744. ἔκ ἀντιλήψεσθε; Tro. 464.
- Ἀντιλέγειν. ἔκ ἀντιλέγοντα Hip. 993. ἀντιλέγοντα ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς ἔκ ἀξίοις Epist. V.
- Ἀντιλεκτέον Her. 975.
- Ἀντίλογος. ἀντιλόγους πηδῶντ' ἀνελπίσιος τύχαις Hel. 1156.
- Ἀντιμηχανᾶσθαι. Ζεὺς ἀντεμηχανήσαθ', οἷα δὴ θεὸς Bac. 291.
- Ἀντίμολπος. ἀντίμολπον ἦκεν κωκυτὸν Med. 1176.
- Ἀντίος. γυναικὸς ἀντίοι σαθέντες Or. 1461. τέτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω Sup. 198. ναῦς ἀντίας Ἑλληνίσιν Ion. 1160. ἀντί ἄρμαθ' ἄρμασιν Sup. 667.
- Ἀντίπαλος. ἀντίπαλον χαλκῷ κοσμήσας Ph. 803. ὑμεναῖον γόος ἀντίπαλος Al. 925. γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖσιν Bac. 544. ποινὰς δὲσ' ἀντίπαλος Iph. T. 446. ἦλθεν ἐπὶ τὰντίπαλον Bac. 278. βάρος ἀντίπαλον Her. F. 1205. πάντα τάκεῖσ' ἐνθάδ' ἀντίπαλα Tro. 285.
- Ἀντίπηξ. κοίτης ἐν ἀντίπηγος κύκλῳ Ion. 19. κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος ib. 40. παλαιὰν ἀντίπηγα ib. 1338. λαβὼν τήνδ' ἀντίπηγα ib. 1380. περίπυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλις ib. 1391.
- Ἀντίποινα. λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς Hec. 1074. ἀντίποινα δ' ἐκτίνων Her. F. 755.
- Ἀντιπορθεῖν. κἀντιπορθήσω (pro καὶ ἀντιπ.) δόμους Tr. 359.
- Ἀντίπορθμος. ἀντίπορθμα ἡπείρουιν δυοῖν πεδία Ion. 1585. Πελοπίας χθονὸς ἐν ἀντιπόρθοις Meleag. fr. I. 2.
- Ἀντίπορος. Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον Med. 210. Ἀρτεμιν Χαλκίδος ἀντίπορον Iph. A. 1493.
- Ἀντιπράσσειν Epist. IV.
- Ἀντίπρωρος. κατ' ἀντίπρωρα ναυσάδμων Rh. 136. ἀντίπρωρα σείοντες βέλῃ El. 846.
- Ἀντίπυργος. ἀντίπυργον ἐπιβαῖσαι πέτραν Bac. 1095.
- Ἀντισηκῶν. ἀντισηκῶσας σὲ φθείρει θεῶν τις Hec. 57.
- Ἀντίστοιχος. σκιᾷ ἀντίστοιχος An. 746.
- Ἀντιτάσσειν. ἀλλήλοισιν ὀπλίτην στρατὸν ἀντετάξαμεν Her. 801. ἀντιτάξομαι κτενῶν σε Ph. 625. ἄρ' ἀντιτάσσομαι σὺν φόνον Sup. 1143.
- Ἀντιτείνειν. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ ὅς ἀντιτείνει Her. F. 283. ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις Pro. fr. II. 2.
- Ἀντιτεμένειν. πολυπόνοις ἀντιτεμῶν βροτοῖσι Al. 975.
- Ἀντιτίεσθαι πόσιν δίκη τῶνδ' ἀντιτίεσθαι κακῶν Med. 261.
- Ἀντιτιθέναι. δύο ἀντίθεες δυοῖν Or. 550. ἴσες ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθεῖς Ph. 757. ἀντιθέοντας ἐν ναοῖς ἡ χαλκόν; κ. τ. λ. Hip. 620. τὴν ἐνθάδ' Αὔλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ Iph. T. 358. ἀντιθεῖσ' ἀμείβομαι τοῖς σοῖσι τὰμὰ — αἰτιάματα Tro. 917. ἀντίθεες γὰρ Her. 154. ἦν μὴ πόδ' ἀντιθεῖ ποδὶ Hel. 986. κἀντίθεες (pro καὶ ἀντ.) παρῥησία El. 1049.
- Ἀντιτιμωρεῖσθαι. ἴν' αὐτὰς ἀντετιμωρησάμεν Iph. T. 357. φονέα πατρὸς ἀντετιμωρησάμεν El. 849.
- Ἀντιτινάσσειν. ἀντετίναξ' ἐλθὼν δῶμα Bac. 623.
- Ἀντιτίνειν νήπ' ἀντὶ νηπίων Med. 891.
- Ἀντιφεύγειν. κῆτ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σὺ πόσις El. 1091.
- Ἀντιφθέγγεσθαι. φρικῶδες ἀντεφθέγγετο Hip. 1216.
- Ἀντίφωνος. ἀντίφων' ἐμῶν σεναγμάτων κλύσαι Sup. 800.
- Ἀντίφαλμος. ἀντιφάλμος φῶδας Iph. T. 178.
- Ἀντλεῖν. λυπρὸν ἀντλήσει βίον Hip. 898. conf. etiam v. 1049. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tro. 433. αἵματηρὸς πέλανος ἡντλεῖτο λόγῃ Rh. 431.
- Ἄντλος. ἀλίμενον ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν Hec. 1025. ἄντλον εἵργων ναὸς Tr. 686. εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα Her. 169.
- Ἀντοικτεῖν. ἡμεῖς σ' ἄρ' αὖθις ἀντοικτεῖρομεν Ion. 312.
- Ἀντολή, pro ἀνατολή. ἀσέρων ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2.
- Ἀντραῖος Aeg. fr. XI.
- Ἄντρον. τεύχοντας εἰς τόδ' ἄντρον Cy. 87. ἐπηχεῖ ἄντρον ib. 425. κἀβέβηκ' ἄντρος μυχῶν ib. 478. ἐν ἄντρος μυχοῖς κρύψας γυναῖκα Hel. 431. εἰς ταῦτόν ἄντρον Ion. 17. εἰς ἄντρος κοίτας ib. 892. πρόσβοδρόν ἄντρον ib. 937. κατ' ἄντρον ib. 949. ἐν ἄντρον ib. 958. ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρημον ib. 1494. δωδεκαμήχανον ἄντρον Hyp. fr. IX. ζάθεα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. κατ' ἄντρα νύχια An. 1225. πετραίων ἀπ' ἄντρον Iph. A. 1082.

κρύψωμεν δέμας κατ' ἄντρα Iph. T. 107. ἐν ἄντροις Rh. 970. Bac. 123. Ion. 501. et Inus fr. XXII. οἰκῶσ' ἄντρ' ἔρημα Cy. 22. cf. etiam v. 118. καθαρῶσιν ἄντροις ib. 35. etc. (nam sæpius hæc vox in *Cycl.* legitur) ἐξ ἄντρων Hel. 482. οἷδ' ἄντροισιν αἰσ-
χύνην τινὰ Ion. 288. Κέκροπος ἐς ἄντρα ib. 1400.

Ἄντυξ. ὑπ' ἄντυγι χορδᾶν Hip. 1135. μάρπτει χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἄντυγος ib. 1188. ἄντυγι ξυνείπετο ib. 1231. παρ' ἄντυγα Iph. A. 229. et Rh. 373. ἵππων ἐπὶ ἄντυγα βαίῃ Rh. 238. δίφρῳ εἰσέβαινον ἄντυγα Her. F. 948. ἐξέπιπτον ἀντύγων ἀπο Ph. 1200. θραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων ib. 567.

Ἀντωπός. ἐν ἀντωποῖς βλεφάροις Iph. A. 584.

Ἀνύδρος Tr. 1084. σμύρνης ἀνύδρῳ Ion. 89. ἐπὶ τὰς ἀνύδρας ἔδρας Al. 113.

Ἀνύειν. ἐκ ἡνυσ' (i. e. ἡνυσα) Hec. 936. εἰδὲν ἡνυον ib. 1167. et εἰδὲν ἡνυεν An. 1133. βραδεῖς μῦθοι πλεῖστον ἀνύειν σοφὸν Ph. 456. ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτὰν ἀνύσαιμι Hip. 743. ποτανοὶ ἡνυσαν τὸν Ἀΐδαν Sup. 1141. ζυγὰ δ' ἡνυσε δόλια Τροία Tr. 595. μάτην αὐτὸς (sc. τὸς πόντος) ἡνυσα Her. F. 576.

Ἀνυμέναιος Hec. 416. et Iph. T. 856. ἀνυμέναιε παρθένε Her. F. 834. ἀνυμέναια ἐκηδεύθη Ph. 349.

Ἀνυμεῖν. ἀνύμνησας δίκαν El. 1190.

Ἀνυμφος Hec. 416. νύμφην ἀνυμφον ib. 612. ἀναιδρον καὶ ἀνυμφον Hip. 548. ἀνυμφο μέλαθρα κεῖται Hel. 1135.

Ἀνυσός. ἐκ ἔσ' ἀνυσὸν Her. 961.

Ἀνύτειν. ἐκ ἡνυτον Bac. 1098. v. not.

Ἄνω. τὸς ἄνω δείσας Hec. 791. πέτρα, γῆς ὑπερτέλλας' ἄνω ib. 1010. πέλεκυν ἐξάρσ' ἄνω ib. 1279. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνὸς Or. 1542. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. Formulam ἄνω τε καὶ κάτω invenies etiam Sup. 689. Bac. 740. et 752. Her. F. 953. et Pi. fr. VII. 3. et sine copula ἄνω κάτω Iph. T. 282. Bac. 349. et. 602. Her. F. 1307. et El. 842. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωρῶσι παγαὶ Med. 410. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπεπῆδων Hip. 1234. ἄνω μεταβάς βίον ib. 1292. πέποιθ' ἄξιν ἄνω

Ἄλκῃσιν Al. 856. ἐκ ἀνάξει τὸς φθιμένους ἄνω ib. 991. ἄνω ἂν ῥέοι τὰ πράγματα' ἔτως Sup. 520. λαὸν ἐκτείνοντ' ἄνω ib. 654. τὰ μὲν πυργῶσ' ἄνω Tro. 608. ὀρθὸν μεδίει βλάστημ' ἄνω Bac. 1069. βλέπετ' ἄνω Cy. 210. ἄνω ἐπ' ὄχθον εἶμι ib. 702. κύκλος πανσέληνος ἡκόντιζ' ἄνω Ion. 1155. γῆς ἡκοντ' ἄνω Her. F. 616. ἐς ὄγκον ἐκ ἄνω βλέπειν τίχης Alcmaeon. fr. II. 2. τὸν δ' ἦρ' ἄνω Inus fr. XVI. 3. θεῶν ἄνω ψυχὰς ταρασσει Phaed. fr. 2. αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49.

Ἀνώγειν. εὐμενῇ ἄνωγέ νιν—γνώμην ἔχειν Or. 119. ἄλλον τινὰ—σώζειν ἄνωχθι Al. 1047. συμμάχους ὀπλίζεσθαι τάχος ἄνωχθε Rh. 987. κρατεῖν ἄνωγα Cy. 339. et 697. τέμνειν ἄνωχθ' ἐλθόντας ὑλουργὸς δρυὸς κορμὸς Her. F. 241.

Ἀνωθεν. ἔσρεψ' ἄνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ Cy. 322. τοῖς ἄνωθεν πᾶσιν ἀνθρώποις Hel. 1020.

Ἀνώμαλος. τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι Scy. fr. II. 1.

Ἀνώμοτος. ἡ φρὴν ἀνώμοτος Hip. 612. Ἀνωνόματος. ἀρρήτ', ἀνωνόματα Hec. 714.

Ἀνώνυμος Hip. 1028. ἐκ ἀνώνυμος πεσὼν ἔρως εἰς σέ ib. 1429. ἀνώνυμος—εἶχον οἰκῆτην βίον Ion. 1372. ἀνώνυμοι θανόντες Iph. T. 502. εἰς φίλαν γὰν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι Tr. 1319. ἐκ ἀνώνυμος θεᾷ Hip. 1. ἡμῖν γῇ πατρίς ἐκ ἀνώνυμος Hel. 16. ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς Iph. T. 944.

Ἀνωφελής. τότε ἦσθ' ἀνωφελὲς Or. 1616. πενθερὰς ἀνωφελεῖς λαβὼν Hip. 636. οἱ μὲν ὄλβιοι, ἀνωφελεῖς τε Sup. 239. ἀνωφελὲς γυνὴ Hip. 638. ἐκ ἔτι κτήσις ἀνωφελεστέρα Alex. fr. VI. 4.

Ἄξενος, et poet. ἄξεινος. ἄξείνους πόντος οἴκους ναῖω Iph. T. 218. ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἄξείνους πόρος ib. 253. πόντον ἤλθεν ἄξενον ib. 341. ἀνὴρ ξένοισιν ἄξενος Fr. inc. LXXXV. 1. ἄξεινον ἐκπερᾶσαι ξυμπληγάδα An. 795. ἤκω ἄγνωσον εἰς γῆν, ἄξενον Iph. T. 94. ἄξενον σέγγην ἐμβεβῶτες Cycl. 91. ἄξείνους ἐπιδρομάς Hel. 411. ἄξείνω-
τερος ἐγὼ Alc. 559. Συμπληγάδων

πίτρωϊ ἀξενωτάταν εἰσβολὰν Med. 1264.
 Ἀξία, *subst.* κατ' ἀξίαν Hec. 374. τῷ τιμήματος τῆς ἀξίας Hip. 623. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν Her. F. 146.
 Ἀξιόδρητος κόρος Al. 907.
 Ἀξιοπενθής. ἀξιοπενθεῖς φῆμαι Hip. 1465.
 Ἀξιος. ἀξιος τιμῆς Hec. 309. μερίμνης ἀξιον λόγον Hip. 1157. ἀγῶνα ἀξιον πόνε Al. 1030. ἀξιος καὶ σὺ, καὶ πόλις σέθεν Sup. 1180. ἐκ ἀξιος κακῶς ἀκείν Iph. A. 1031. πλάττω οἶκος ἀξιος προσεικάσαι Hel. 69. ἀξιος δόμων Al. 252. αἶνον ἀξιον φέρεי ib. 1062. εἴσεται κατόπιν ἀξίῳ γε ὄντι Epist. IV. τῶν δὴ ἀξιον νόμιζε Epist. V. p. 503. 26. Κάτορος ἐκ ἀξίῳ (in dual.) El. 1064. ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται τῆς εὐγενείας τῶνομα τοῖσιν ἀξίοις Hec. 381. σφαγέντα τ' ἐκ ἀξί', ἐδ' ὑπ' ἀξίων Sup. 813. ἀξί' ἀξίων γεννητόρων ἦδη φυλάσσεις Ion. 735. ἀξίως τυραννίδος Aiol. fr. XX. 2. κακὰς ἀποπτύωμεν, ὥσπερ ἀξιοί Inus fr. XI. 2. σπεδῆς ἀξίως Epist. IV. 3. cf. etiam v. 18. τιμῆς καὶ λόγος τινὸς ἀξίως ib. p. 502. 6. τῶν ἀξίων περὶ Εὐρ. λέγειν τι καὶ ἀκείν Epist. V. p. 503. 21. ἀντιλέγοντα τοῖς ἐκ ἀξίοις ib. p. 504. 42. ὡς παῖδα—προθῶμαί σ', ὡς μὲν ἀξίαν Hec. 613. ἐκείνη θανεῖν ἐς' ἀξία Or. 614. ἀξία συγεῖν ib. 1153. ἀξία ζῆν μᾶλλον, ἢ θανεῖν, ἔφους ib. 1206. αἰτήσομαι σ' ἀξίαν μὲν ἔποτε Al. 301. καὶ γὰρ ἀξία ib. 371. ἀξία μοι τιμῆς ib. 435. ἀξία μοι σέβειν ib. 1063. ἀξίαν τίσει δίκην Rh. 894. ὥσπερ ἀξία Tr. 1055. δίκην ἀξίαν ἐλάμβανεν Bac. 1311. cf. etiam v. 1327. ἐ γὰρ ἀξία—ἀπαυδαῖον νοσεῖν Ion. 619. ἀξία γ' ἡμῶν ὁδερός ib. 1617. ἀξίαν τῷ μηδεὶνός Meleag. fr. XII. 2. τοῖς τεκέσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν Fr. inc. B. 51. ἐ γὰρ ἀξιον Hec. 408. ἀξιον φυγῆς Med. 1124. μεγίστη θάυματος τόδ' ἀξιον Hip. 906. ὡς ἀξιον τόδ' εἶπας ib. 1045. γαμῖν ἐκ ἀξιον Al. 631. πονῶντα ἀξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 161. φροῖμιον ἀξιον φόβῳ Tr. 895. χρῆμα ἀξιον τῆς συμφορᾶς Hel. 788. ἀξιον τὸ κτῆμά μοι Ion. 1618. τελεύθερον ὄνομα παντός ἀξιον Aug. fr. VII. 3. ἐκ ἀξιον λεύσσειν

φάος Bel. fr. XXIII. 2. ἀνέρος ἐκ ἀξιον δειλὸν κεκλησθαι Phry. fr. VIII. 1. ἀξιον Ἑλλάδι Tel. fr. VII. ἀξί' ἡμῖν τυγχάνει πεναγμάτων Or. 1326. ἐπ' ἀξίοισιν ἀνευφημῆι δόμος ib. 1335. μεγάλων ἀξί' ὀδυρμῶν Med. 112. μαντείας ἀξία πολλῆς Hip. 236. ἀξία σφαγᾶς τάδε Al. 228. κῶμα καὶ γέλωτος ἀξία ib. 807. cf. etiam Her. 508. πέπονθας ἀξί' αἰαγμάτων Al. 876. μοναρχίας ἐκ ἀξία κ. τ. λ. An. 367. ἀξία ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι Sup. 1232. ἔλεξας σὲ τ' ἀξία, κ. τ. λ. Iph. A. 975. χρῆ ἐπ' ἀξίοις πονεῖν Rh. 182. πτωμάτων ἀξία πάσχω Tr. 467. δεινῆς ἀγχόνης ἀξία Bac. 246. ἀξί' εἰδέναί ib. 474. ἀξίων ἄπτομαι ib. 968. ἀξία πατρός Her. 626. ἀξία ἀδελφῶν ib. 627. Ἰλίῳ ἐκ ἀξία Hel. 814. ἀξί' ἡμῶν ib. 965. ἀξία Πελοπιδῶν ib. 1280. εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων Ion. 1621. ἀξίων ἐ τυγχάνει Her. F. 265. ἐκ ἀξί' ἀνδρὸς σοφῆ λέγεις El. 524. ἀξί' ἐνθυμήσεως Ar. fr. XIV. 2. ἀξιώτερος εἶ Or. 1511. Ἀγαμέμνωνος δράσαντε ἀξιώτατα ib. 1061.
 Ἀξίῳ. τύμβῳ ἐκ ἡξίωσεν Hec. 797. εἴπερ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγος τινὸς Med. 962. ὦν γε πρόσθεν ἡξίον ἐγὼ γῆμαί σε ib. 1340. λέχως σφε κηξίωσας ἔνεκα κτανεῖν; ib. 1367. ἐνθ' ἔτε ποιμὴν ἀξιοῖ φέρβειν βοτὰ Hip. 75. ἐκ ἀξιοῖ με δόμος εὐφρόνως προσεννέπειν ib. 792. εἴπερ γυναικὸς ἡξίως ἐμῆς θυγεῖν ib. 1044. σέ τοι ἡξίωσε ναεῖν Al. 575. ἐγὼ σοῖς κακοῖσιν ἡξίον—ἐξετάξεσθαι φίλος ib. 1013. καὶ κατ' οἶκον ἡξίον (scil. dominam te vocare) An. 57. ἔχειν ἐκ ἀξίῳσω ib. 323. ἐκ ἀξίῳ σ' ἔν σε Τροίᾳς κ. τ. λ. ib. 328. ζυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον ib. 659. ἀξίῳ τυχεῖν Sup. 386. εἰδὲς ἀνὴρ εὐψυχος ἀξιοῖ λάθρα κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν Rh. 510. ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἡξίωσεν ὕβρισαι Her. 18. εἰ πόλις ἀξιοῖ κίνδυνον αἰρεῖσθαι μέγαν ib. 504. δισθὰς παῖδας Διὸς ἡξίωσας ib. 918. ἐμὸν παῖδ' ἡξίωσας ἐφνυβρίσαι ib. 947. διὰ τὴν ἐμὴν ἐκ ἀξίῳσω κατθανεῖν δάμαρτ' ἐγώ; Hel. 856. πατέρα ἐκ ἀξίῳσει κακῶς ἀκέσαι ib. 973. ἐκ ἡξίωσε τῷ θεῷ προλαμβάνειν μαντεύμαθ' Ion. 407. εἰς ὄψιν σφῶν μολεῖν ἐκ ἡξίω

ib. 1557. ἄτ' ἡξίωσα πώποτ' Her. F. 1343. γονέας ὑβρίζειν τὰς ἐμὰς ἐκ ἡξίς El. 257. νῶν ἀνοῖξαι σφῆς ἐκ ἡξίς Phry. fr. IV. θεῖ βίον ζῆν ἀξιοῖς Fr. inc. LXX. 2. τύμβον ἀξιώμενον Hec. 319. λέχη, τυράννων ἡξιωμένα ib. 366. Ἑλλάδος ἡρξ' ἀξιώσεις Or. 1168. καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιωμένην ib. 1210. οἶων ὑφ' ἡμῶν τείχετ' ἡξιωμένοι Sup. 1174. ἐκ ἀξιώμαι τῶδε πρὸς θεῶν τυχεῖν Hel. 410.

Ἀξιόχρεως Or. 596.

Ἀξιώμα. τὸ δ' ἀξίωμα καὶ κακῶς λέγη τὸ σὸν Hec. 293. θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχη Sup. 424. τό, τ' ἀξίωμα τάνδρὸς ἐγκαυρέμενος Iph. A. 101. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. γάμων Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο Ion. 62. τῶν λογίων—εἰς ἀξίωμα βας ib. 603. ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ El. 40. δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων ib. 658. τό, τ' ἀξίωμα μάλλον, ἢ τὰ χρήματα, sc. τιμῶσι Inus fr. XIII. 3. ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξιώμα τε Tem. fr. XIII. 2. οἱ τὰς πόλεις ἔχουσι κἀξιώματα Ion. 605.

Ἀξίως. ὡς εὖ κἀξίως σέθεν λέγεις Hec. 990. τρέφ' ἀξίως νιν Ph. 769. παῖδας θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν Med. 562. ταῦτα δ' ἀξίως σαυτῆς τε ποιεῖς, κ. τ. λ. An. 1275. σὸ ἀξίως Iph. A. 507. θάλλουσιν ἀξίως ἐμῶ ib. 1225. ἀξίως πατρίδος ib. 1408. Ἀτρέως ἐκ ἀξίως ib. 1458. v. etiam v. 1466. σεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως Tr. 1030. προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν ib. 1033. ἦν ἀξίως μισεῖν ἔχεις El. 1016. ἀξίως ἐμὸς γαμβρὸς κέκληται Pro. fr. VIII. 1.

Ἀξίωσις. τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν Ael. fr. XX. 4.

Ἀξυνεσία Fr. inc. XXIII. 3.

Ἀξύνετος. ὅπα ἀξύνετον Ion. 1205.

Ἀζών. ἄζονες ἐπ' ἄζοσι Ph. 1201. ἄζόνων ἐνήλατα Hip. 1235.

Ἀοιδῆ, vel dor. αἰοιδά. λύρας ὥπασε δέσπιν αἰοιδὰν Med. 425. παλίμφαμος αἰοιδά Ion. 1096. ἰαχὰν αἰοιδὰν El. 143. παλαιγενέων αἰοιδὰν Med. 422. αἰοιδῆ, τὰς Ἀπόλλων ἐκ ἐνδέχεται Sup. 975. γάμων αἰοιδὰς ib. 997. θεσφάτων αἰοιδῆς Iph. T. 1283. μακαρίαῖς αἰοιδῆς Tr. 336. κεχαρμένοι

αἰοιδῆς ib. 529. αἰοιδὰς δόντες ὑπέροισ βροτῶν ib. 1245. αἰοιδῆς βαρβίτων σαυλέμενοι Cy. 40. ναῶν αἰοιδῆ Her. 780. σύριγγ' αἰοιδῆ σέβιον Hel. 362. μεταλλαγαὶ συντυχίας ἔτεκον αἰοιδὰς Her. F. 767. παῦσαι αἰοιδῶν Antiop. fr. XXXIII. 2. καλλιχόρης αἰοιδὰς Cresph. fr. IV. 7.

Ἀοιδιμος. αἰοιδιμον ἄγραν El. 471.

Ἀοιδός. ἠηλέμων γόνων αἰοιδός Her. F. 110. γέρων αἰοιδός ib. 678. et 692. μελέων αἰοιδόις Al. 456. χρησμῶν αἰοιδὰς πάντας εἰς ἓν συναλίστας Her. 404. αἰοιδῶν εἴπερ ἢ ψευδεῖς λόγοι Her. F. 1315. conf. etiam v. 1346. Σφιγγὸς αἰοιδῆ σῶμα φονεύσας Ph. 1512. πῶλος αἰοιδῆ Μόσης Rh. 386. conf. etiam Tr. 386. κερκίδος αἰοιδῆ μελέτας Meleag. fr. III. τὰν αἰοιδότατα ὄρνιθα Hel. 1115.

Ἄοικος Hip. 1029.

Ἀπαγγέλλειν. ὡς ἀπαγγέλλεσσι μοι Med. 287. ἀπαγγέλλειν κακὰ Hip. 998. ὡς ἀπαγγέλλῃ τάφος φόνον βίαιον An. 1242. σαφῶς ἀπήγγειλε Sup. 852. πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ Iph. T. 641. τάδε κλύεσ' ἀπαγγελῶ ib. 901. μὴδ' ἀπαγγελεῖν θεῶ χορὰς κρυφαῖας Bac. 1196. ἀπάγγειλον τάδε El. 332. τῶσδ' ἀπαγγελεῶ λόγους γέροντι ib. 420. λεχὼ μ' ἀπάγγελλ' ἔσαν ib. 652. ἥς ἀπαγγέλλῃ τάφος—σπευδὼν ἔχειν Hec. 672.

Ἀπάγειν. ἂν μήτε πέλαγος ἀπαγάγοι πάλιν Hec. 951. ἀπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν Ph. 1723. πῶλος ἀπάξω κοιράνῳ Τιρυνδίῳ Al. 494. ὡς τήνδ' ἀπάξεις ἢ ποτ' ἐξ ἐμῆς χερὸς An. 588. ἐκέῖσ' ἀπάξει παρθένον; Iph. A. 714. ἢ παγ' (pro ἢ ἀπαγε) οἴκαδε στρατὸν ib. 817. ἦτις Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδε Iph. T. 356. πρὸς τάφον ὁμηλικῶν κώμως ἀπάξω Tr. 1184. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac. 439. κεῖθεν ἀπάξει σ' ἄλλος ib. 964. κἀπάξομαί γε νερτέραν ὑπὸ χθονὶ Al. 48. conf. etiam Hel. 995.

Ἀπαγκαλίζεσθαι. τὸ θῆλυ παιδὸς γένος ἀπηγκαλισμένη σώζει Her. 42.

Ἀπαθῶς Hel. 1169.

Ἀπαίδευτος. παιδεύσωμεν τὸν ἀπαίδευστον Cy. 491. ἀπαίδευστον ἀποτρέπε λέγειν Or. 410.

Ἀπαιδέντως Ion. 247.

Ἀπαιδία, προστιθεῖς ἀπαιδῖαν An. 360. εἰς ἀπαιδῖαν Sup. 170. οἶδε τὴν ἐμὴν ἀπαιδῖαν Ion. 306. ἰσορῶν ἀπαιδῖαν ib. 513. ἀπαιδῖαν νοσεῖν ib. 620. ἀπαιδίας χάριν ib. 824. σὴν λέγων ἀπαιδῖαν ib. 840.

Ἀπαιολεῖν. τῆτο κᾶμ' ἀπαιολεῖ Ion. 549.

Ἀπαίρειν. ἀπαιρε θυγατρὸς φάσγανον Or. 1608. τίς νιν ναυκληρία ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; Hel. 1536. σὲ Σπάρτης ἀπάρας ib. 1687. ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπῆραμεν πόδα El. 774. 2) Sæpissime discedere notat: ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ Med. 938. μακρὰν ἀπαίρεις Iph. A. 664. φυγὰς ἀπῆρας πατρίδος; Iph. T. 511. νικῶν ἀπῆρα φόνια πειρατήρια ib. 967. ἐὰν δ' ἀπαίρωσ' εἰς φυγὴν ὀρμώμενοι Rh. 143. Σπάρτης ἀπῆρας νηὶ Tr. 944. ὥς ἀπαίρωμεν χθονός Cy. 131. ἀπαιρ' Her. 67. μὴ ἀπῆρκέ πω εἰς Ῥόδον Epist. II.

Ἀπαις Hec. 495. 669. et 810. Ph. 13. Med. 490. Sup. 966. Iph. T. 921. Rh. 982. Ion. 680. 950. et 1302. ἀπαις δεῦρ' αἰετίνεις βίον; Med. 670. παύσω σ' ὄντ' ἀπαιδα ib. 717. κᾶμ' ἀπαιδ' ἀπώλεσας ib. 1326. μ' ἐκ ἀπαιδ' ἔθηκεν Al. 624. ταλαίπωρον ἐμὲ γέροντ' ἀπαιδα νοσφίσας An. 1208. cf. etiam Alcmæon. fr. IX. 1. ἀπαις δόμος Iph. T. 697. ἐκ ἀπαιδά με πρὸς οἶκον ἤξιν Ion. 408. τὸν ἀπαιδα βίον ib. 488. et (sed sine artic.) Ceno. fr. II. 3. ἀπαιδε Al. 738. ἀπαιδες ἐσμέν Med. 671. et Ion. 304. sed ἀπαιδες ἐκέτ' ἐσμέν Ion. 1463. ἀπαιδας τέκνων An. 715. v. etiam Iph. A. 808. et Tr. 380. τοῖς ἀπαισι Dan. fr. X. 6. μὴ λίπης μ' ἀπαιδ' Hec. 440. λέγει, ὥς νιν φαρμάκοις τίθῃμ' ἀπαιδα An. 33. τέκνων ἀπαιδα Sup. 810. ὅς μ' ἀπαιδα γέννας ἔθηκεν Rh. 908. ἀπαιδα γηράσκουσιν Ion. 619. παίδων ἀπαιδας γραῦς An. 613. cf. etiam Sup. 13. et 35. et Cy. 305.

Ἀπαιτεῖν. ἀπαιτήσεως ἐμῶ Hec. 272. χάριν ἀπαιτῶ τὴν τόθ' ib. 276. κᾶπῃ-τηκα (pro καὶ ἀπ.) τὴν σωτηρίαν Θηρῶν Or. 677. θεὸς ἀπαίτει ib. 1586. πατρὶ' ἀπαιτεῖ σκῆπτρα Ph. 80. cf. etiam v. 604. Θησεύς σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν

θάψαι νεκρὸς Sup. 385. ἀπαιτήσων νεκρὸς ib. 725. εἰ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρας Rh. 174. σ' οἶδ' ἀπαιτῶσιν χάριν Her. 221. θανόντας ἐκ ἀπαιτήσῃ θεός ib. 697. ἀπόδος, ἀπαιτῶ, τὴν ἐμὴν δάμαρτά σε Hel. 969. ἐκ ἀπαιτέμεσθ' Ph. 605.

Ἀπαλλαγή. εἰδ' ἐσι μοίρας τῷ χρεῶν τ' ἀπαλλαγῇ Hip. 1256. ἀπαλλαγῇ πό-νων Her. 586. et εἰς ἀπαλλαγὰς πόνων ib. 811. ἐκ εὐκλείης ἀπαλλαγὰι γυναιξίν Med. 236. ῥῥῖδοι γ' ἀπαλλαγὰι ib. 1375. ἐκ ἔχων ἀπαλλαγὰς Fr. inc. CCII.

Ἀπαλλάσσειν, vel ττειν. τυφλὸν φέγγος ἀπαλλάξας Hec. 1068. πόνον ἀπαλλάσσω διπλῶν ib. 1197. ἀπαλλάξαι χερὸς, sc. τὸν χρυσὸν ib. 1222. ὅς σ' ἀπαλλάξει κακῶν Or. 1522. νόσος τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα Ph. 1021. ὥς σ' ἀπαλλάξω φόβος ib. 1084. ἀπαλλάσσεσθα γῆς πρόσωπον Med. 27. μ' ἀπάλλαξον πόνων ib. 333. τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον ib. 790. ἀπαλλάσσεσθα ἀλγεινὸν φρενῶν ἔρωτα Hip. 774. πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν—πάθος; ib. 1385. κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων An. 1256. ἦν σ' ἀπαλλάξῃ πόνος Sup. 397. ταύτην (sc. δέλτον) σῶν ἀπάλλαξον χερῶν Iph. A. 323. σφαγῆς σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν Iph. T. 994. ἐνὸς μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω Tr. 1150. κῶμος αὐτὸν τῷδ' ἀπαλλάξω Cy. 450. μ' ἀπαλλάξαι κακῶν Hel. 285. ἀπαλλάξαι βίος ib. 309. τᾶρρόητα δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν Her. F. 176. ὅστις γε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ Aut. fr. III. 26. οἳ γῆν τοσήνδε—ἡμῶν ἀπηλλάξαντο Her. 318. τῶν μακρῶν ἀπαλλαγεῖσα νουθετημάτων Ph. 595. ἀπαλλάχθαι γάμων ib. 1672. ἐκ ἀπαλλαχθήσομαι θυμῷ; Med. 878. ἀπαλλαχθήσομαι βίος Hip. 356. et ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα ib. 726. cf. etiam Hel. 101. et Ion. 847. ὥς ἀπαλλαχθῇ κακῶ Hip. 629. v. etiam Rh. 474. et Tr. 270. ἀπαλλαχθεῖς γόων Hip. 1181. ὥς ἀπαλλαχθῇ πόνων An. 425. cf. etiam El. 1291. ἀπηλλάγης λέχους An. 593. γείτονος κακῶ ἀπαλλάχθησθ' (pro χθῆτι) ἅπαξ Cy. 596. ὅταν ἀγῶνος τῷδ' ἀπαλλαχθῆς καλῶς Her. 347. θυσίας ἀπηλλάχθαι θεοῖς El. 1137.

- ἀπαλλαγέντες τῶν ἄλλων φροντίδων Epist. IV. ἀπαλλάσσει γῆς Ph. 606. cf. etiam v. 979. Med. 339. Iph. T. 44. Her. 12. Hel. 786. Ion. 372. et El. 32. Eandem *discedendi* notionem hoc verbum etiam in sqq. habet locis: οἰκὼν ἀπηλλάχθαι An. 964. ναῦ ἀπαλλαχθέντε Iph. T. 106. Σπάρτης ἀπαλλαχθεῖσα Tr. 994. κείνῳ δ' ἀπαλλαχθέντος, sc. τῷ βίῳ Her. 1000. ἐκ ἀπαλλάξῃ δόμων; Hel. 444. conf. etiam Ion. 524. semel transitive ponitur, addito πόδα: ἐκ τῆσδε γῆς ἀπαλλάσσει πόδα Med. 729.
- Ἀπαλόθριξ. ὑπὸ κόρυθ' ἀπαλότριχα βάλλει Bac. 1184.
- Ἀπαλός. βρέφος ἀπαλὸν Iph. A. 1286. βλέφαρον τέγγουσ' ἀπαλὸν El. 1339.
- Ἀπαλόχρως. ἀπαλόχροα γένυν Hel. 378.
- Ἀπαναγκάζειν. ἃ ἡμᾶς ἀπηνάγκασε Epist. V.
- Ἀπανδρῶσθαι. ὥς ἀπηνδρώθη δέμας Ion. 53.
- Ἀπαντᾶν. ἀπήντησεν δορὶ Ph. 1401. ἀπαντᾶν προθυμίᾳ Hip. 1329. ἀπαντήσας νεκροῖς Sup. 772. κέλευε πάντας ἀσπιδφόρους ἀπαντᾶν κ. τ. λ. Bac. 781. ὥς ἀπαντᾶ δάκρυά μοι Ion. 940. ὅπλοισ ἀπαντῶν Her. F. 542. ἔκην ἀπαντᾶ γῶν Er. fr. I. 46. πρὶν ἐξ ἐμῷ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Syl. fr. II. 5.
- Ἀπανταχῇ Antiop. fr. XVI. 1.
- Ἀπανταχόθι Epist. IV.
- Ἀπανταχῶ. τὸ σῶφρον ὥς ἀπανταχῶ καλὸν Hip. 431. ἥς ἀπανταχῶ λόγος Iph. T. 517. τοῖσι γενναίοισιν ὥς ἀπανταχῶ τρέπει χαρακτήρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 1. τὰ μὴ δίκαια ὥς ἀπανταχῶ κακὸν Fr. inc. XVII. 2.
- Ἀπάντεσθαι. ἀπὸ δ' ἀντομένῳ (pro ἀπαντομένῳ δέ) πατρὸς βιαίως Rh. 901.
- Ἀπάντημα. εἰς ἀπάντημα περᾶν Or. 513.
- Ἀπαντλεῖν. ὥς ἀπαντλοῖεν χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν Or. 1641. βάρος ψυχῆς ἀπαντλοῖν ἂν Al. 355.
- Ἀπαξ. πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν Ph. 730. τεκεῖν ἅπαξ Med. 251. ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν ἐχ' ἅπαξ μόνον An. 81. πάνθ' ἅπαξ συλλαβῆσα Iph. T. 528. γείτονος κακῆ ἀπαλλάχθῃσ' ἅπαξ Cy. 596. χορὴ ἐχ' ἅπαξ θνήσκειν σέ Her. 959.
- Ἀπαζάπασιν Fr. inc. B. 14. 9.
- Ἀπαράμυθος. φοβερὸν ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620.
- Ἀπαρέσκειν. μὴ ᾧ πάρεσκε πῶ Ion. 745.
- Ἀπαρθέεντος. ἀπαρθέεντα τὰδε Iph. A. 993. ἀπαρθέεντ' ἄλωμένα Ph. 1729.
- Ἀπαρθένος. παρθένον ἀπαρθένον Hec. 612.
- Ἀπαρκεῖν. ὧν ἐκ ἀπαρκεῖ πλησμονὴ Fr. inc. XIV. 4.
- Ἀπαρνείσθαι. εἰδ' ἀπαρνείσθαι χρεῶν El. 789. ἐκ ἀπαρνέμεσθαι ib. 796. ἐκ ἀπαρνῆμαι ib. 1057. τὸν τὰμ' ἀπαρνήθέντα μὴ χρᾶναι λέχη Hip. 1266.
- Ἀπαρτᾶν. ἀπαρτῆσαι δέρην An. 413.
- Ἀπάρχεσθαι. κόμης ἀπηρξάμην El. 91.
- Ἀπαρχή. κόμης ἀπαρχᾶς Or. 96. ἀπαρχᾶς πολεμίων σκυλευμάτων Ph. 864. τίν' ἐπὶ πρῶτον—ἀπαρχᾶς βαλῶ; ib. 1524. ἐ τῶν Ἀχιλλεύς—ἀπο δόμων ἀπαρχᾶς ἔχουσα An. 150. τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβὼν ἀπαρχᾶς Ion. 402. θύων ἀπαρχᾶς Meleag. fr. I. 7.
- Ἀπαρχῆς, *adverb.* Iph. A. 1541.
- Ἄπας. ἅπαντ' ἱερυνῶν τοῖχον Hec. 1174. τὸν ἅπαντα χρόνον Med. 1100. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας Iph. A. 647. ἅπας ἐ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος Ion. 427. καθαρὸς ἅπας τοι ib. 1334. ἅπας ἀῆρ αἰετῷ περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1. ἅπας μοι πύργος Ἑλληνῶν πατρίς Fr. inc. B. 44. 2. νόμιζε, φιλεῖν ἅπαντας, sc. τὴν ψυχὴν Al. 707. ἐξ ἀπάντων τιμὰς ἔχειν Bac. 208. ὁμοίαν χθῶν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ἅπαντες ἐσμέν εἰς τὸ νεθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. ὥς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ Or. 564. ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδος ib. 1134. δακρύοισιν Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε ib. 1363. ἀπάσης δεξιᾶς προσδιγγάνων Iph. A. 339. ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις Tem. fr. XVII. ἅπασα χθῶν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς Fr. inc. XXXVII. 2. κατάχαλκον ἅπαν πεδὶον ἑστράπτει Ph. 110. ἅπαν κάκιον τῷ φυλάσσεσθαι καλῶς ib. 738. θεῶν συντιθεῖς ἅπαν γένος Med. 747. τοῖσι γενναίοισιν

ὥς ἅπαν καλὸν Fr. inc. CXIX. θνήτοῖς ἅπαντα συμπιτνεῖ Hec. 846. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν φράσω ib. 1180. ᾧ πειδόμεσθ' ἅπανθ' Or. 592. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. ἐχ' ἅπαντα τῷ γῆρα κακὰ πρόσσειν ib. 531. ἀπάντων ἀνασσα ib. 691. ἀπάντων τροφὸς ib. 692. εἰς ἅπαντα δυστυχῆς ἔφυς ib. 1636. σύμφυρτα ἦν ἅπαντα Hip. 1234. γαστῆρ' ἅπαντα Alex. fr. VIII. 2. ἔ τις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ ejusd. fr. XVI. et sic porro.

Ἀπασπαίρειν. θνήσκει ἀπασπαίρῃσα Ion. 1207.

Ἀπατᾶν. ἡπάτα σε El. 938. ἐκ ἂν ἡπατώμεθα Hip. 931. ἡπατήμεθα An. 436. πρὸς Θεῶν ἤμεν ἡπατημένοι Hel. 711.

Ἀπάτῃ. ἀπάτας ἀσκῶσα Hel. 1109. ἡδὺν καὶ ἀπάται φίλων Phryx. fr. XI. 4. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 3.

Ἀπάτωρ Or. 310. et Ion. 110. ἀπάτορ', ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 863. τέκεα πατρός ἀπάτορα Her. F. 115.

Ἀπαυδᾶν. ἀπαυδᾷς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς An. 87. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ ib. 580. et Sup. 467. ἀπαυδᾶν πόνους Sup. 342. Τροίης ἀπηύδων ἄσυ μὴ κέλσαι ποτὲ Rh. 934.

Ἀπαυρᾶν. πρὸς τέκνων ἀπηύρα An. 1029.

Ἀπαυτος γόων Sup. 82.

Ἀπειθεῖν. ἐκ ἀπειθήσας Θεῷ Or. 31.

Ἀπεικάζειν. ὥς ἀπεικάσαι Or. 1298. μάχην γε δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας Sup. 146. ἀπεικασθεῖς Θεῷ El. 979.

Ἀπειλεῖν. ἐφ' οἷς ἀπειλεῖς Or. 563. κλύω δ' ἀπειλεῖν, τὸν δόντα—δράσειν τι Med. 287. δεῖν' ἀπειλήσας ἔπη Sup. 542. τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς; Rh. 833. ἀπειλήσας ὀργεῖσθαι Epist. I.

Ἀπειλή. δεινὰ ἀπείλαι Iph. A. 53. ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρὶν Bac. 854. δοκεῖς ἀπειλῶν σὼν μέλειν τι δαίμοσιν; Her. F. 1242.

Ἀπείναι. κᾶν ἀληθείας ἀπῆ Or. 236. ἔ μακρὰν ἄπει Ph. 913. μήτοι γόγ' ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέσω Med. 179. πρὶν ἐκ δόμων μακρὰν ἀπείναι ib. 1158. ἴσον ἄπεσμεν τῷ πρὶν Hip. 302. εἰ ἀπῆν δορὸς δόξα An. 725. ὥς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον Iph. A. 660.

Ἀχαιοῖς ὦν ἀπῆσαν ἡδοναί Tr. 393. πᾶς νῦν ἄπεισι; Her. 662. ἄπεισιν ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 152. τί ἄπεσί σοι κακῶν; ib. 219. ἐν τῆς τύχης ἄπεσί μοι Ion. 668. ἄπεισι τόλμας ib. 1062. εἰ τὸ σῶμά μοι ἄπεισιν αὐτῆς, τῆνομ' ἐκ ἄπεσί πω ib. 1278. εὐρὺς ἄπεισι πλεγματῶν ib. 1393. ποῖ πατῆρ' ἄπεισι γῆς; Her. F. 74. δειλοὶ ἄνδρες—ἄπεισι, scil. ἐν τῇ μάχῃ, i. e. *idem est, ac si abes-sent* Meleag. fr. VII. 2. ἐν Θρήκης ὄροις ἀπῶν Hec. 964. ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων Or. 572. κίνδυνος ἀπῶν Hip. 1019. ἀπῶν Δελφῶν κατ' αἶαν An. 50. χρόνιον ἀπόντα Iph. A. 1099. παρῶσ' ἀπόντι, sc. βέλομαι δῶναι χοᾶς Iph. T. 62. πρόσω σφ' ἀπόντα δακρύοις ἂν ἡγάπων Hel. 943. ὅν ἀπόντα κενοταφεῖ ib. 1562. ἀπῶν ἐκείνος ἡμῖν φίλος El. 245. ἀπόντος ἀνδρὸς ib. 1072. μένων τὰς ἀπόντας An. 378. τὰς ἀπόντας ἡδέκεν Sup. 152. παρῶν τὰς ἀπόντας εὐφρανεῖς ib. 649. τίς ἔσ' ἀπόντων τύμβος; Hel. 1256. ἔγω δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων; Her. F. 558. ἀπόντων τῶν λόγων Fr. inc. B. 24. χρονίαν ἀπῆσαν ἐκ δόμων Sup. 91. ἀπῆσα καὶ παρῆσα Hel. 867. εἰς τὴν ἀπῆσαν Ion. 385. τόδ' ἀπὸν φίλτερον ἡγῆ Hip. 184. ἀπόντων, scil. τῶν τέκνων An. 634. τί τῶν ἀπόντων πέρι; El. 564.

Ἀπειπεῖν. ἀπείπον ἄλγει Hec. 942. ἐδ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνους ἰδόν. τέ μοι Al. 490. εἰ δ' ἀπειπεῖν χρή με τὴν σὴν ἐσίαν, ἀπείπον ἂν ib. 740. 741. ὦν ἔτ' ἀπείπον ἠδὲν Her. F. 1354. Huc referri etiam possunt sequentia ab inusit. ἀπερεῖν: ὥστ' ἀπείρηκ' ἐν κακοῖς Or. 91. ἐκ τῶνδ' ἐκ ἀπειρηκῶς Med. 459. ἀπειρηκὸς σῶμα Hip. 1354. Ἀπείργειν. γάμοι σφαγὰς ἀπείργει Ph. 952. θάνατον σφῆ παιδὸς ἀπείργειν Al. 471. βωμῶν ἀπείργει Iph. T. 383. τοιάδε τοί μ' ἀπείργε συμφορὰ Rh. 432. πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίης δόρυ; Hel. 1284. μὴ θυγ-γάνειν ἀπείργειν ib. 1575. νόσους ἀπείργει Ion. 1013. τὰ θεῖ' ἀπείργουσ' εἰ κακὰς τὰς συμφορὰς Beller. fr. XXV. 15. in notis. σχολή μ' ἀπείργει Palam. fr. VIII. 2. τόνδ' ἀπείργειν ἐδ' ὁ παγ-

- κρατῆς σθένει Ζεὺς Phæd. fr. v. 4.
οἱ νόμοι ἀπείργον αὐτὸς Sis. fr. l.
10. τὸν νῦν ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ
βέλεται Fr. inc. XVI. 4. ὦν ἀπειρ-
γμένοι Her. 877.
- Ἀπειρέσιος ἀπειρεσίαν δρομάδα Hip.
549.
- Ἀπειρία Al. fr. VIII. ἐμπειρία τῆς
ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3. τῷ
θανεῖν ἀπειρία Fr. inc. LXXXI. 10.
- Ἀπειρόκακος. ἦλθεν ἀπειροκάκῳ σοι τόδ'
ἄλγος Al. 930.
- Ἀπειρος, pro ἡπειρος, terra continens.
ἐπ' ἀπείρῳ γᾶς Hip. 763.
- Ἀπειρος, imperitus, inexpertus, ex-
pers. λέχες ἀπειρος ὦν Med. 672.
conf. etiam An. 420. μὴν ἀπειρος εἰ
ξένος; ἀπειρος Al. 487. 488. καλῶν
ἀπειρος ὦν Aug. fr. III. 3. ἡνίων
ἀπειρος Phaëth. fr. VI. 1. ἀπειρος
τῆς νόσος Fr. inc. LXV. 4. πᾶμπαν
ἀπειροι, sc. τῶν γάμων Med. 1091.
πεδίῳν ἀπειροι βαρβάρος τ' ὄντες χθονὸς
Hel. 1048. ἐγὼ δ' ἀπειρος, εὐτυ-
χῆσα πρὶν ib. 1265. ἔδραι ἀπειροι
δρόσος El. 735. 2) infinitus. τὸν ἀπει-
ρον αἰδέρα Fr. inc. I. 1. ἡπειρον εἰς
ἀπειρον Fr. inc. CCX. ἀπείρῳ ὑφάσ-
ματι Or. 25.
- Ἀπειροσύνα, dor. pro ὕνη. δι' ἀπειρο-
σύναν Med. 1094. et Hip. 195.
- Ἀπελαύνειν. εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως
ἀπήλασα Al. 556. conf. etiam v. 858.
ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος ἀπήλασεν Iph.
T. 713. μ' ἀπήλαννον δόμων ib.
1309. ἔς ἀπήλασε χθονὸς Her. 189.
v. etiam v. 320. ὡς ἀπελαυνόμεθα
Med. 1405. πόλεως ἀπελαυνόμενα
Hec. 103. ὦν εἰ δικαίως ἀπελαθεῖς
Ph. 372.
- Ἀπεμπολᾶν. ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε Ph.
1234. τίς ὦν γε τήνδ' ἀπεμπολᾶς
χθονὸς; Iph. T. 1360. Ἄργος βαρ-
βάροις ἀπημπόλα Tr. 973. τὰς ἄρνας
ἡμῖν ἀπημπόλα Cy. 256. ἀπημπόλα
με λάθρα Ion. 1371.
- Ἀπενέπειν et ἀπεννέπειν. κᾶν ἀπεν-
νέπῃ πόλις Ph. 1651. δρᾶν σ' ἀπεν-
νέπῳ τάδε Med. 813. ἀπενέπῳ νιν
ἀμετέρῳ θαλάμῳ Iph. A. 552. εἰ
μὴν κελεύω γ', εἰδ' ἀπεννέπῳ, θνήσκειν
Her. 556. ἀπεννέπῳ σε μὴ κατακτεί-
νειν ἐμὲ Ion. 1282. ἀπεννέπυσά με
μὴ θιγγάνειν γῆς Her. F. 1295.
- Ἀπεπλος φαρῶν λευκῶν Ph. 328.
- Ἀπέραντος. ἐφ' ἀλμυρὰν πόντον κληῖδ'
ἀπέραντον Med. 213.
- Ἀπεργάζεσθαι. τὰ τοι μέγιστα πάντ'
ἀπεργάζεται βροτοῖς τόλμ' ὥστε νικᾶν
Ix. fr. III. 1.
- Ἀπέρβρων. ἀπέρβρων, ἔνθεν ἦλθες Her.
F. 260.
- Ἀπέρχεσθαι. ἐκ δακρύων ἀπελθε Or.
295. ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκπο-
δῶν ib. 547. ἀπελθέτω νῦν θροφῶν
ἐμῶν ἐκὰς Ph. 914. ἐξ εὐαγγέλου φήμης
ἀπελθεῖν ib. 1224. ἀπελθε Hip. 333.
Al. 732. Iph. A. 304. et El. 223.
ἐκποδῶν ἀπελθε Hip. 708. ἀπέρχομαι
κάτω Al. 380. ἡ γυνὴ ἀπελθέτω ib.
1107. ἐνταῦθ' ἀπῆλθε Sup. 533.
ἀπελθε τῷ λόγῳ τέτῃ Iph. T. 546.
ἀπῆλθεθ' ὑμεῖς ib. 725. δυστυχῶς
ἀπέρχεται Rh. 961. πατρίδ' ἀπελθεῖν
Hel. 1098. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες
Ion. 583. ἀπελθὼν Hel. 465. ἀπελ-
θὼν εἰς κοίτην Rh. 779.
- Ἀπευδύνειν. ἀπευδύνει βροτῶν τὰς τ'
ἀγνωμοσύναν τιμῶντας, κ. τ. λ. Bac.
882.
- Ἀπεύχεσθαι. ἀπεύχε ταῦτα πρὸς θεῶν
Hip. 891.
- Ἀπέχειν. ἀπέχε φάσγανον Or. 1519.
ἀπέχειν πραπίδα φρένα τε περισσῶν
παρὰ φωτῶν Bac. 427. πολλῶν μόχ-
θων ἀπέχονται Med. 1097. γάμων
ἀπέχεθ' (pro ἀπέχετο) Dan. 18. τὰ
μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο Fr. inc. B.
28. 3.
- Ἀπεχθάνεσθαι Epist. V.
- Ἀπέχθεσθαι. κρείσσόν μοι πρὸς σ'
ἀπέχθεσθαι Med. 290. ἔτ' ἀπέχθουμι
κακοῖς Hip. 1260. ἀπεχθήσῃ ἐμοὶ
Alc. 72.
- Ἀπέχθαι πάγκοινον Tro. 425.
- Ἀπηλιώτης ἄνεμος Cy. 19.
- Ἀπήμων. πλεῖν νεῶν ἀπήμονα Iph. A.
1575.
- Ἀπήνη. πᾶσ' ἀπήνη Ph. 854. ναῖαν
λιπῆσ' ἀπήνην Med. 1123. παῖδα
κομίζουσ' ἀπήνη Iph. A. 147. θάκος
ἀπήνης ib. 618. τετραβάμονος ὑπ'
ἀπήνης Tro. 516. ποῖ ποτ' ἀπήνης
νότοισι φέρῃ; ib. 571. ἐκβητ' ἀπήνης
El. 998. ἀπήνας (genit. dor.) ὁμοπ-
τέρης πόδον αἰεὶ κατέχων Ph. 331.
- Ἀπιδανός, nom. fluvii Iph. A. 713.
- Ἀπίναι. ἀπειμι Ph. 901. et 1727. et

Al. 733. ἔδ' ἐγὼ μιν τήνδ' ἄπειμι' αὐτῷ λιπὼν Hec. 401. ἄπειμι δὴ κάτω ib. 414. ἐκποδὼν ἄπειμι ib. 1054. ἔξω χθονὸς ἄπειμι Ph. 1012. ἔκ ἄπειμι πρὸς δόμους Med. 275. ἐκ δόμων ἄπειμι Hip. 660. πατέρ' ἐς ἑρανὸν ἄπειμι Hel. 620. ἐ βαλὼν ἔτῳς ἄπει Al. 683. ἔκ ἄρ' ἐς Ἄργος ῥαδίως ἄπει πάλιν Her. 269. ἄπεισιν, εἰ χρῆ Al. 1108. ἄπιθ' ἐκποδὼν Fr. inc. B. 23. 1.

Ἀπισεῖν. ἀπισῶ Hec. 429. et Iph. T. 796. ἔτι σοῖς ἀπισήσω λόγοις Med. 927. ἀπισεῖν ἔ σε θανμάζω τύχην Al. 1133. ἦν ἀπισῶσι Sup. 389. ἐφετμαῖς ἔκ ἀπισῆσαι σέθεν Iph. A. 634. χρῆν αὐτὸν τῇδ' ἀπισῆσαι χθονί; Her. 968. τὸ σῶμ' ἔκ ἀπισήσω χθονί ib. 1024. τῷ θεῷ γῶν ἔκ ἀπισεῖν εἰκὸς Ion. 557.

Ἀπισία. σῶφρονος ἀπισίας ἔκ ἔστιν ἐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς Hel. 1633. ἔκ ἀπισία σὲς λόγους ἐνδεξόμεσθα Ion. 1606.

Ἀπισος, incredibilis. ἄπισον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. ἦν ἄπισον Iph. T. 328. καὶ πρὶν τῆτο δ' ἔκ ἄπισον ἦν Ion. 1608. ἄπισ' ἄπισα δέρκομαι Hec. 687. τὰ Ταντάλῃ ἐσιάματα ἄπισα κρίνω Iph. T. 388. εἰς ἄπισ' ἀφίξομαι ib. 782. ἄπισα λέγεις Hel. 1536. φασὶ δ' ἔκ ἄπισ' ἐμοὶ El. 350. ἄπισ' ἀληθῇ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Thy. fr. III. 3. 2) infidus, perfidus. εἰς ἀπίστους δεσπότας Ion. 751. ἄπισοι Θεσσαλοὶ Fr. inc. CXCV. ἰαχὴ σὴ προδότις, ἄπισος Hel. 1162. ἄπισον γυναικεῖον γένος Iph. T. 1298. ἄπισον ἔς' ἔρως And. fr. XIII. 2. 3) inobediens, non parens. τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις ἄπισος Iph. T. 1476.

Ἀπισοσύνη, dor. pro ὕνη. ὑμνεῦσαι ἀπισοσύνην Med. 423.

Ἀπλατος. ἀπλατον ἦν ἰδεῖν Rh. 310.

Ἀπλατος. ἀπλατον ἀμφελικτὸς ἔλικ' ἐφῆρει Her. F. 399.

Ἀπληκτος. φρεῖδοι δ' ἀπληκτοὶ Rh. 814.

Ἀπλησία ἀπλησίαν λέχους An. 217.

Ἀπλητος. τὰς ἀπλήστους κόλπας ἔρως Med. 150. ἀπλητος χάρις γῶν Sup. 79. ἐλπὶς ἀπλητος ἀνθρώποις Iph. T. 415. ἀπλητος κακῶν Hel. 1108. τὸ νήπιον ἀπλητον ἔχων Hyp. fr. V. 5.

Ἀπλοια. ἀπλοία χρώμενοι Iph. A. 88. δεινῆς ἀπλοίας Iph. T. 15.

Ἀπλῆς. ἀπλῆς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφν Ph. 472. ἀπλῆς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. vid. etiam Arch. fr. VIII. 1. ἀπλῆς λόγους Hel. 985. προσάτης ἀπλῆς πόλει σφαλερὸς Phaëth. fr. IV. 2. τὰς τρόπους ἀπλῆς ἔχειν Iph. A. 927. ἀπλῆν ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 663. ἀπλᾶς λύπας ἐξόν, ἔκ οἷσω διπλᾶς Iph. T. 688. ἀπλῆν Τυνδάρειον ὄνομα κλήζεται Hel. 501. ἀπλῆν ἂν ἦν τὸ κακὸν Ion. 839. cf. etiam Hip. 187.

Ἀπλῶς. ἔχ ἀπλῶς ἔτω φέρω Iph. A. 899. ἀπλῶς Ἀχαιῶν ἐδὲν' αἰτιώμεθα Rh. 851. ἀπλῶς πόνους Hel. 1437.

Ἀπό. ἔτερα ἀφ' ἐτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 688. ἀπὸ ζυγῶ Or. 45. ἀπ' οἰκῶν ib. 170. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. ἀπὸ σφαγῆς ib. 1671. ἀπ' εὐγενῆς γήμας ib. 1676. ἀπ' ὀρθῆς τὰς εἰς πύργους Ph. 1229. ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτῇ Med. 202. ἀφ' ἡσύχης ποδὸς ib. 217. δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος Hip. 208. Περσέως ἀφ' αἵματος Al. 512. δαλίῃ ἀφ' αἵματος ib. 641. ἀπ' ἐχθρῶν ἦκετε πύργων An. 517. τηλερὰ νάισα' ἀφ' ἡμῶν πεδία ib. 891. ἐρεῖν τὰ' πὸ καρδίας Iph. A. 475. conf. etiam Fr. inc. XXI. 3. ἀπὸ δεινῶν λόγων Iph. A. 500. μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος ib. 669. τὰπ' ἐμῆ σοφὰ ib. 1214. εὖ πυνθάνη τὰφ' Ἑλλάδος Iph. T. 540. ἀπ' ἐμέθεν Tr. 260. Τρωάδος ἀπὸ πέτρας ib. 523. ἀπὸ τευχέων σκοποὶ ib. 956. ἀσθενῇ τὰπ' ἐμῆ δεδορκότες Her. 23. ἀφ' ὑψηλῶν ib. 613. τὰπὸ τῆδ' ib. 847. δύσκειαν ἀπὸ συγγόνε βάλλετε Hel. 1522. ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὦν Ion. 150. ἴν' εἰδῆς πάντα τὰπ' ἐμῆ ib. 804. ἀπὸ γνώμης σοφῆς ib. 1313. κλύων νῦν τ' ἀπ' ἐμῆ Her. F. 189. cf. etiam El. 666. βέβαια τὰπὸ σῆ El. 280. ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔπαθόν τι ἰδίᾳ Epist. IV. etc. 2) genitivo postpositum, accentum retrahit: μητρὸς ἀρπασθεῖσ' ἀπο Hec. 513. δεμνίων ἀπο Or. 44. ἐκκλήτων ἀπο ib. 947. ἀρσένων ἀπο Ph. 950. πατρίδος ἀπο ib. 1725. ὁμμάτων ἀπο Med. 216. et 1174. Ἥλιος ἀπο ib. 406. πλοκάμων ἐμῶν ἀπο An. 832. ὄχων ἀπο Iph. A. 600. ἐλευθέρων ἀπο Hel. 282. πέτρας

ἀπο Her. F. 320. πνευμόνων ἀπο ib. 1093. et ita ἀπο λέχος; quamvis casui præpositum, Or. 185. 3) adverbialiter ἀπο ponitur, Or. 142. et 143.

Ἀποβαίνειν. Τροίης πεδίων ἀπέβησαν Hec. 142. τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα Med. 1419. Al. 1166. An. 1289. Bac. 1390. et Hel. 1708. ἀπο δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν An. 1022. κᾶπο-βᾶσα (pro καὶ ἀποβ.) τῶνδ' ὄχων Tr. 622. αἱ δ' (sc. ἐλπίδες) ἀπέβησαν Bac. 908. κᾶποβας εἰς Μυσίαν Tel. fr. II. 1.

Ἀποβάλλειν. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω Ion. 1453. σὺν ψυχὰν ἀπέβαλον ib. 1499. τὸν Εὐεργέταν ἀποβαλεῖς Her. F. 878. ἀποβαλεῖν μηδένα Epist. II. ἄνδρα τὸν πάρος καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλεῖσα Tr. 663. ἀποβαλεῖσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον Bac. 691. ἀποβληθέντα περγάμων ἄκρων An. 401.

Ἀποβλέπειν. εἰς τὰς πλυσίας ἀποβλέπειν Sup. 177. πρὸς τὰ κοῖν' ἀποβλέπειν ib. 422. εἰς ἐμ' Ἑλλάς πᾶσα ἀποβλέπει Iph. A. 1378. τὸ Ἄργος πρὸς σὲ ἀποβλέπει Iph. T. 928. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην Hel. 274. ἄγαλμα εἰς σ' ἀποβλέπον An. 245. εἰς τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας ib. 763. εἰς ἀλφειόθους ἄκτας ἀποβλέψαντες Hip. 1206.

Ἀπόβλεπτος Hec. 355.

Ἀποβώμιος Κύκλωψ Cy. 364.

Ἀποδαυλίζειν. κᾶποδαυλίζων (sc. κάρα) ξύλω Sup. 717.

Ἀποδεικνύειν. εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει Or. 1062. ἔδεν γε τρανῶς ἀπέδειξας Rh. 40. ἔς ἀποδείξω λέκτρων προδότας Ion. 879. μορφήν ἰδίαν ἀπέδειξε Chry. fr. VII. 14. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 2.

Ἀποδείξις. ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίας Hip. 196.

Ἀποδέχεσθαι. μὴ τὸ ταρβῆν—ἄγαν ἀποδέχεσθαι Or. 313. ἦν δὴ νῦν μὴ ἀποδέξεται λόγος; Hel. 838. ἀποδέξασθαι ἡμᾶς Epist. I. ἀπεδέξατο ἡμᾶς Epist. V.

Ἀποδημεῖν εἰς Μακεδονίαν Epist. V. ταύτην ἀποδημῆσαι τὴν ἀποδημίαν ib.

Ἀποδημία Epist. V. v. artic. præc.

Ἀποδιδόναι. λόγον ἀπόδος Or. 150. ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς ἡ καλὰς ib. 467. ἂ

ἔλαβες, ἀπόδος ib. 642. ἐμοίγε ταῦ-τὸν ἀπέδωκεν ib. 736. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρὶ ib. 1075. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν ib. 1585. κᾶπέδωκεν (pro καὶ ἀπέδ.) ἥδονας Κάδμω πολίταις Ph. 1407. μείζεις ἄτας οἴκοις ἀπέδωκεν Med. 130. ἀπόδος, ὦ φίλη, ἀπόδος, scil. τὸ ξίφος An. 843. sq. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε Iph. T. 745. φέρω σοι δέλτον, ἀποδίδωμί τε ib. 791. πόνους Ἀχαιῶν ἀπόδος Tr. 1040. ἀποδώσειν τινί, sc. σέ, te vendituros esse Cy. 238. κᾶποδώσομεν (pro καὶ ἀποδ. sc. τὰ ὄπλα) ζῶντες Her. 696. πῶς τὰ ζῶντα τοῖς θανέσθ' ἂν ἀποδοίη Hel. 919. conf. etiam v. 922. 962. 969. 971. 978. 980. 1017. et 1018. τὰδ' ἀποδίδωμί σοι Ion. 1358. ἔ ποτ' ἡμέλησε παιδὸς, ἀποδίδωσί μοι ib. 1610. ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ Her. F. 489. ἀποδώσω σοι ἐκεῖνα El. 912. πόνων τιθηνὰς ἀποδιδέσθαι σοι τροφὰς Iph. A. 1230. τροφεῖα δεσπότηαις ἀποδὲς Ion. 853. νόμον τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδῆσαι Hel. 877. ἀπέδοτο τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι Or. 651.

Ἀποδίδειν. ἀπόδике Her. F. 1204.

Ἀποδύρεσθαι. κᾶποδύρασθαι (pro καὶ ἀποδ.) τύχας Æneī fr. VII. 2.

Ἀποzeugνύναι. κᾶποzeugνυνμαι (i. e. καὶ ἀποζ.) τέκνων γυναικός τ' Her. F. 1375. νέα ἀπεζεύχθης νέω El. 284. εἰ γάμων ἀπεζύγην Sup. 791. σὼν ἀπεζύγης τέκνων Med. 1017. ὀρφανὸς ἀποζυγεῖς Ph. 995. τᾶς ἀποζυγεῖσας δόμων ib. 332.

Ἀποθλίβειν. μάστιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236.

Ἀποθνήσκειν. ἵνα ἐν βαρβάρῳ γῇ ἀποθάνωμεν Epist. V. ὅπως μὴ ἐθέλοιμι, ἀποθανεῖν ib. παισὶν ἀποθνήσκοντα χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 6.

Ἀποθραύειν. ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ Ph. 1408.

Ἀποθρίζειν. παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθριθεν τρίχας Or. 128. ἐκ κρατὸς κόμας ἀπέθρισας Hel. 1204.

Ἀποικεῖν. δαρὸν πατὸς ἀποικήσειν χρόνον Iph. A. 680. αἰδῶς γ' ἀποικεῖ τῇσδε τῆς θεᾶς πρόσω Her. F. 557.

Ἀποικίζειν. ὁ πατὴρ ἀπόκισε, scil. filiam, Hip. 629. τί δ' αἰχμάλωτόν τοί μ' ἀπόκισας δόμων; El. 1008.

Ἀποιμῶζειν. πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμῶζη κ. τ. λ. Med. 31. τόνδ' ἀποιμῶξεις νεκρόν; Al. 638. ἀποιμῶζων ἔμην δέσποιναν ib. 771.

Ἀποινα. με θητεύειν τῶνδ' ἄποινα ἠνάγκασεν Alc. 7. τῆς σφαγῆς ἄποινα Iph. T. 1459. ἄποινα ὑβρισμάτων Bac. 516. ἄποινα ἔμῳ πημάτων El. 1180.

Ἀποινασθαι Rh. 177.

Ἀποινόδικος. ἀποινόδιοι δίκαι Her. F. 887.

Ἀποίχεσθαι. ἀπφ'χετ' εἰς γάζιν Her. 818. ἐδ' ἀποίχεται χάρις Her. F. 134. τὰς ἀποιχομένας ἀρρήτη κέρας Hel. 1322.

Ἀποκαλεῖν. με τῶν γάμων ἀπεκάλεν ἡσσονα Iph. A. 1354.

Ἀποκάμνειν Epist. IV. ἐδ' ἀποκάμοις ἂν ib.

Ἀποκάμπτειν. μοχθεῖν ἐκ ἀποκάμψω Ion. 135.

Ἀποκαταράσσειν. ἀπὸ πατέρα μέλαθρά τε καταράξῃ Her. F. 1057.

Ἀποκείρειν. ἀποκείρεται σὸν ἄνθος Her. F. 875. ἀπὸ τεφάναν κέκαρσαι πύργων Hec. 910.

Ἀποκερδαίνειν. κἀποκερδαίνων ποτὲ Cy. 431.

Ἀποκέρμιος. κρᾶτ' ἀποκέρμιον El. 148.

Ἀποκεφίζειν. κἀποκεφίσον κακῶν Or. 1341. ἐδὲν παθέων ἀποκεφίεσσα Hec. 106.

Ἀποκρίνεσθαι. κἀκείνῳ μοι τοπρῶτον ἀπόκριναι Iph. A. 1133. ἀπεκρίνω τί; ib. 1354. κἀποκρίναι ἂν σοφῶς Bac. 1270. ἀποκρινόμενός ποτε Epist. V.

Ἀπόκρισις. σιωπῇ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις Fr. inc. CXXXI.

Ἀποκρύπτειν. τόδ' ἀπέκρυψεν θεὸς And. fr. XIX. 1. ἐδὲν ἀποκρύψας Ph. 506.

Ἀπόκρυφος. ἀπόκρυφον δέμας Her. F. 1069.

Ἀποκτείνειν. ἀποκτείνειν φθόνος γυναικάς Hec. 288. et Fr. inc. B. 53. 1. ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον Hec. 1244. ἀποκτενεῖσιν μ' αἱ κυνώπιδες γοργῶπες Or. 260. εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν γυνὴ ib. 507. ἐξήμωσε πατέρα, κἀπέκτεινε ib. 577. μή σ' ἀποκτείνει Δέλη ib. 768. cf. etiam v. 912. σὺ μή μ' ἀποκτείνεις ib. 1027. ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς Ph. 19. τί μ' ἄρδην ὦδ' ἀποκτείνεις—; ἀποκτενεῖς γὰρ ib. 1614. sq. Περίαν

ἀπέκτεινα Med. 486. ἡμᾶς αὐτὸ τῷτ' ἀποκτενεῖ Hip. 419. τὸ σεμνὸν ὥς μ' ἀποκτενεῖ τὸ σὸν ib. 1064. μηδ' ἀποκτείνειν βίᾳ An. 587. τὰμὰ δ' ἐκ ἀποκτενω γ' ὡς τέκνα Iph. A. 396. μηδ' ἀποκτείνης τινὰ ib. 1420. τῷ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ; Ion. 1300. τέκν' ἀποκτείνας Or. 15. τόνδ' ἀποκτείνας Ph. 638. παῖδ' ἔχ' ὅσιως σὸν ἀποκτείνας Hip. 1287. τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι Hec. 871.

Ἀποκωλύειν. ἀποκωλύεις ψαῦσαι τε χεροῖν κ. τ. λ. Med. 1411.

Ἀπολαγχάνειν, obtinere. ὥς ἀλλὰ ταῦτα γ' ἀπολάχωσ' οἴκων πατρὸς Her. F. 331. 2) spe excidere. ἀπολαχέσσα νῦν Ion. 609.

Ἀπολάζυσθαι Hel. 917.

Ἀπολαιμότομος. ἀπολαιμότομον αἶδα Hec. 207.

Ἀπολαμβάνειν. ὅπως τὴν σὴν ἀπολάβης ξυνάγορον Or. 653. πῶς θανὼν ἂν ἀπολάβοι; Hel. 918. ἀπολαβεῖν δάμαρτα ib. 961. ἀπολαβεῖν, ὣν ἔχουσιν οἱ νέοι Fr. inc. LXXVI. 2. τὸ χρῆσθον ἀπολαβῶν Or. 451.

Ἀπολαύειν. ἀπολαύσαι κακῶν Ph. 1211. τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν Iph. T. 454. ἀπέλαυσα δὴ τι τῶν κείνης γάμων ib. 526. τῶν καλῶν ἀπολαύειν Her. F. 1224. ἥς ἀπολαύων An. 544. ἔτ' εἰς πατέρ' ἀπηλαύθην τύχης Her. F. 63.

Ἀπόλαυσις. ἀπόλαυσιν καλὴν Her. F. 1370. ἀπολαύσει ἐδεμῷ Epist. V.

Ἀπόλαυσμα Epist. IV.

Ἀπολείπειν. εἰ ἀπολίποίμιν σε Or. 1088. δαιμόνων ἀπολείπειν ἔδη Her. 104. πολέων ἀπέλειπε βίος Hel. 1348. καὶ σ' ἀπολείψω σε λειπόμενος El. 1310. μηδ' ἀπολείποις Fr. inc. CXXIII. 2. ἀπολιπὼν τῷτο Or. 1141. νέαν ἀμέραν ἀπολιπὼν Ion. 720. τὸ θεομαχεῖν ἀπολιπέσσα Iph. A. 1409. πατρῶας μὴ πολείπεσθαι χθονὸς Med. 35. ἀμάτηρ ἀπολείπεθ' (pro εται) ὕμνων Tr. 599. αἰδέας ἀπολειφθῶ; Ion. 861. ἀπολείπομαι τὰς εὐδαίμονος ἥβας Her. F. 440. τῶν πρὶν ἀπολειφθεῖς φρενῶν Or. 216. ἀπολειφθεῖσα ib. 80. ἀπολειφθὲν ἐδὲν θάτερον Ph. 754.

Ἀπόλεμος. ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπενσας Her. F. 1133. ἀπολέμῳ χειρὶ Hec. 1034. ἀπολέμοις κισσίοις βάκτροις Ion. 217.

Ἀπολις Hec. 669. et 811. Hip. 1029. Iph. T. 220. et Tr. 1186. ἄπολις ἕσα Med. 255. μὴ δῆτ' ἄπολις γενοίμαν ib. 646. ἡ μεγαλόπολις ἄπολις ὄλωλεν Tr. 1292.

Ἀπολλύναι. ἀπώλεσατ', ὥλεσατ' Hec. 168. ἐπεὶ με γὰρ ἐκ πατρώας ἀπώλεσεν ib. 947. τίς σ' ἀπώλεσε; ib. 1116. Ἐκάβη με—ἀπώλεσ', ἐκ ἀπώλεσ' ib. 1121. ἕς ἀπώλεσεν θεός Or. 121. ὥς μ' ἀπώλεσας κ. τ. λ. ib. 130. ἀπὸ δ' ὥλεσας πατέρα κ. τ. λ. ib. 197. τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; ib. 395. ἐνδίκως ἀπώλεσα, sc. τὴν μητέρα ib. 571. ἀπώλεσάς με ib. 585. et Hip. 311. Φοῖβος ἀπώλεσεν, sc. σὲ Or. 954. κεῖ δόμους ἀπώλεσα Phœn. 1459. ἕς ἀπώλεσα ib. 1604. ἐν ἡμάρ μ' ὦλισσ', ἐν δ' ἀπώλεσεν ib. 1683. τίς ὦδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε Med. 1208. κἄμ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας ib. 1326. παῖδας ἀπώλεσα ib. 1350. φίλος μ' ἀπόλλυσ' ἐχ' ἐκέσσαν ἐχ' ἐκὼν Hip. 519. τῷτ' ἔσθ', ὃ πόλεις δόμους τ' ἀπόλλυσι ib. 487. ἀπώλεσας μᾶλλον, ἢ κατέφθισο ib. 839. ἀπώλεσεν βίον ib. 1032. ψυχὰς πολλὰς κῆγαδὰς ἀπώλεσας An. 612. ἀπώλεσ' ὄλβον Sup. 730. ἀπολέσαι καλὸν κλέος Iph. A. 357. τὲς φίλους ἀπολλύναι ib. 405. μήτ' ἀπολέσαιοι τὴν χάριν ib. 978. μή μ' ἀπολέσῃς ἄωρον ib. 1218. μυρίους ἀπώλεσαν Tr. 369. τὰ δοκῶντ' ἀπώλεσαν ib. 609. τῷδ' ἂν εὐσόχῳ πέτρῳ ἀπώλλυσ' Hel. 76. v. not. τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν Ion. 1228. μὴ ἀπολῇ πόλιν Her. F. 1056. ὃ σοι χρυσὴν ἀπώλεσ' Alcæon, fr. XVII. 1. πένης ἐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν Ar. fr. XIX. 1. φθόνος ἀπώλεσ' αὐτὸν CEd. fr. VII. 2. τὸ πλεον ἀπολέσας Ph. 512. ἀπολέσας κακὸν λέχος Iph. A. 389. ἀπολέσας ἀδελφὸν ib. 487. παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονὰς Ion. 1379. 2) Med. ἀπόλλυσθαι. Τροία ἀπώλετο Hec. 21. ἀπωλόμην ib. 440. et 683. Or. 459. Alc. 387. κακῶς ἀπόλοντο (sic) Hec. 1194. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι Or. 434. ἀπωλόμεσθα Ph. 585. et 1453. ἀπώλωλεν ἡ ἀλήθεια ib. 929. πανώλης ἀπόλλυμαι Med. 277. ἀπόλλυνται σιγῇ Hip. 39. μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι ib. 249. ὥς ἀπόλλυνται ib.

341. νυμφίδια ἀπόλωλε λέχη ib. 1139. δύσποτμός γ' ἀπόλλυσαι ib. 1398. ὑπαρνός τις ὥς ἀπόλλυσαι An. 558. ὦν τ' ἀπόλλυμαι χάριν ib. 565. πόθῳ ἀπωλλόμεν Sup. 1088. ὦν ἀπωλόμεσθ' ὑπο Tr. 461. ἀπολώλαμεν Cy. 193. ἔτοι σοί γ' ἀπόλλυνται χάρις Her. 439. ἀπόλλυμαι δόλῳ Her. F. 754. ἐνθεν ἠγγένει' ἀπόλλυνται El. 38. ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι Cenei fr. II. 1. ἐκ ἀπολέμαι τῆς Ἑλένης ἔνεκα Tel. fr. III. 1. ἀρετῇ, κἄν θάνη τις, ἐκ ἀπόλλυνται Tem. fr. I. 1. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπόλωλε Fr. inc. LXXXVI. 4. ἀπὸ γὰρ ὀλόμενος ὀχομαι Hip. 878. etc.

Ἀπολλώνιος. Περγάμων Ἀπολλωνίων Or. 1389.

Ἀπολογεῖσθαι. μητρὸς ἀπολογήσασθαι μ' ὑπερ Bac. 41.

Ἀπολύειν. κἀπέλυσ' (i. e. καὶ ἀπέλυσα) ὄκνε Or. 1236. ψυχὴν ἀπολύειν Fr. inc. CXLVIII. 8.

Ἀπολωτίζειν. κἀπολωτίζη νέες Sup. 449. τίς κόμας ἀπολωτιεῖ; Iph. A. 793.

Ἀπομέμφεσθαι. ἀπομεμψαμένας ἐμῷ Rh. 900.

Ἀπομνηνέσκεσθαι. ἡμῖν τήνδ' ἀπόμνησαι χάριν Al. 300.

Ἀπομνύναι. ἀπώμοσ',—μὴ ἐξοδᾶν χρήματα Cy. 265.

Ἀπόμοιρα. ἔχουσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV.

Ἀπομοργύναι. ἀπομόρξει (videtur ἀπομόρξει leg. in med.) σέθεν τὰ δάκρυα Syl. fr. VI. 1.

Ἀπόμνησος. ἐκ ἀπόμνησον τὸ γυναικῶν, sc. γένος Med. 1089.

Ἀπομυκτέον Cy. 558.

Ἀπονᾶσθαι (a νᾶω, vel ναίω). ἀπενήσω Aug. fr. X. ex Hesych. qui exponit per ἀπέβαλες. παῖδ' ἀπενάσσατ' ἀπὸ χρησθρίων Iph. T. 1259. ὦν ἀπενάσθην αἰσχροῦς Med. 166. τηλόσε σᾶς ἀπενάσθην πατρίδος Iph. T. 175.

Ἀπόνασθαι (ab ὄνημι). χειρὸς ἀπονάσαι λόγχα Rh. 466.

Ἀπονέμειν. ἐκ ἀνέξῃ τῷδ' ἀπονείμαι; sc. τὸ ἴσον Ph. 551.

Ἀπονηγῇ Epig. III. 6.

Ἀπονίπτειν. κἀπένιψα τραύματα Tr. 1152. τέρνων ἀπονιψαμένη Ion. 875.

ἄπορος. μισθὸν ἐκ ἄπορον ἀναπράσσεσθαι Epist. V.

ἄποροσεῖν. ἀπονοσήσας χθονὸς Iph. T. 731.

Ἀπονωτίζειν. κἀπενώτιζον φυγῇ γυναῖκες ἄνδρας Bac. 762.

Ἀποξεῖσθαι. πατρώας γῆς ἀπεξεωμένοις Hec. 1221.

Ἀποπαύειν. φόνοιον ἀπόπαυσον αἶδαν Al. 225. λόγῳ σὲ μακρῷ ὀποαύσω Sup. 639. ἀποπαῦσαι μερίμνας Bac. 380.

Ἀποπέμπεσθαι. ἀποπέμπομαι ἐννυχον ὄψιν Hec. 72.

Ἀπόπρο. ἀπόπρο δεσποίνας Or. 1452. πατρίδος ἀπόπρο γαίας Ph. 1728. μητρὸς ἀπόπρο νοσφίσας Iph. A. 1287. ἀπόπρο δωματίων Her. F. 1082.

Ἀποπτύειν. ἀπέπτυσα Hec. 1276. Hip. 614. Iph. T. 1161. ἀπέπτυσα τοιάνδε συγγένειαν Iph. A. 509. ἀπέπτυσα μῦθον ib. 874. ἀπέπτυσ' αὐτήν, ἥτις — ἄλλον φιλεῖ Tr. 662. ἀπέπτυσα λόγον Hel. 670. ἀπέπτυσ' αὐτὸ, sc. τὸ ἄθε σκότος Meleag. fr. XVII. 4. μάχας Μινυῶν ἀπέπτυσαν; Her. F. 560. Θεοὶ σ' ἀποπτύσαιεν Hel. 74. κακῶς ἀποπτύωμεν Inus fr. XI. 2. ἦν χρῆν σ' ἀποπτύσαντα μὴ κινεῖν δόρυ An. 608.

Ἀπόπτυσος. ἀπόπτυσον φρένα Med. 1373.

Ἀπορεῖν. τὸ ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακῷ Her. F. 106. ὥς ἠπόρημαι πρὸς Θεῶν τὰ νῦν τάδε Iph. A. 537.

Ἀπόρθητος. χώρας ἀπορθήτης ἀπο Med. 826. τῶν ἀπορθήτων πόλις ἐκέτι λέξη Hec. 906.

Ἀπορία. ἀπορίας ὑπο Or. 232. κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίνεται ib. 315. ἀπορίαν ἐ μὲν Ph. 747. ἀπορίαν ἴδω ἐμῷ βίῳ Sup. 1096. ἀπορία κεχρημένος Iph. A. 89. ἀπορία λελησμένος Bac. 1100. ἀπορία τὸ δυστυχεῖν Ion. 971. ἀπορία σωτηρίας Her. F. 54.

Ἄπορος. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν Med. 362. πόρον ἄπορον ἐξανύσας Iph. T. 897. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ Bac. 799. σιωπῇ ἄπορος ἐρμηνεύς λόγων Andr. fr. XXV. ἄπορον χρῆμα Or. 70. ὥς ἄπορον ἤκων δορὸς Ph. 1409. εἰς ἄπορον

ἤκεις Hel. 819. τῶν ἀπόρων ἔδενὸς ἐνδεῖς Iph. A. 41.

Ἀπορῤῥαντήριον. ἐλθὼν εἰς ἀπορῤῥαντήρια Ion. 435.

Ἀπορῥεῖν. σάρκες ἀπ' ὅσων ἀπέρρεον Med. 1201. πλάττω ἀπορῥένετος Thy. fr. I. 1.

Ἀπορῥηγύναι. πνεῦμ' ἀπορῥήξαι Or. 862. cf. etiam Tr. 751. βίον ἀπορῥήξιν Iph. T. 974. τῇσδ' ἀπορῥήξας πέτρας Cy. 700. ἀπορῥήξω χέλυν El. 837.

Ἀπορῥήτος. ἀπορῥήτον φλόγα θύσσα Iph. T. 1331. ἐν τῶν ἀπορῥήτων Ph. 1662. τῶν ἀπορῥήτων κακῶν Hip. 293. μυτηρίων τῶν ἀπορῥήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943.

Ἀπορῥοή. αἵματος ἀπορῥοαί Hel. 1603.

Ἀπόρως ἔχειν Iph. A. 55.

Ἀποσβεννύναι. διοπετήs ὅπως ἀσῆρ ἀέσβη Fr. inc. CXXVII. 2.

Ἀποσκοπεῖν. ἐκ ἀποσκοπῶν τὸ πλήθος Sup. 236. πόλιν ἀποσκοπῆσα Hec. 939.

Ἀποσκυθίζειν. κρατ' ἀπεσκυδισμένην Tr. 1026.

Ἀποσπᾶν. μὴ μὲ τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσης Hec. 277. ὅπως σέ τις βωμῇ τῷδ' ἀποσπάσῃ βίᾳ Her. 250. μαζῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας, sc. τὸ βρέφος Iph. A. 1152. Τροίας ἦν ἀποσπάσας ἔχω Hel. 420. γυναῖκας βωμῶν ἀποσπάσαντες Hec. 290. cf. etiam An. 568. μήτ' ἀποσπασθῆς βίᾳ Hec. 225. πρὸς βίαν Θεῶν τῶν σῶν ἀποσπασθέντες Her. 99. et 223. ἀποσπασθεῖσά σε Alc. 288. κόμης ἀποσπασθεῖσα An. 403. ἀποσπασθεῖσα βίᾳ Tr. 613.

Ἀποσπαράττειν. ἀπεσπάραξεν ὦμον Bac. 1125.

Ἀποσπένδειν. ὥς ἀπέσπεισαν μέθυ Ion. 1198.

Ἀποσάζειν. κοίλης φλεβὸς ἀπέσαξεν φόνος Ion. 1011.

Ἀπόσασις. εἰς ἀπόσασιν βίᾳ Hip. 277.

Ἀποσατεῖν. τῇσδ' ἔδρας ἀποσατεῖ Her. 631.

Ἀποσέλλειν. στρατὸν ἔξω χθονὸς ἀποσέλλαι Ph. 488. τίνος μ' ἔκατι γῆς ἀποσέλλεις; Med. 281. cf. etiam v. 934. παῖδα σὴν δεῦρ' ἀποσέλλειν Iph. A. 362. ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποσεῖλαι ib. 743. σέ—τῇσδ' ἀποσελῶ χθσ-

- νός Cy. 466. σ' ε κεραΐσι χερσὶ γῆς ἀποσελῶ Hel. 1296. πατέρ' ἀποσελῶν χθονός Ph. 1638. ἤκω ἀποσελῶν σε Hec. 731. ἀποσέλλω χθονός Sup. 582. ὡς ἀποσέλλησθε γῆς Tr. 1268. ἐπ' αὐτὸ τῷτ' ἀποσέλλη φύλαξ Bac. 957. ὦν ἀπεσάλην ὑπο Ph. 299. πρὸς σέ δεῦρ' ἀπεσάλην Iph. T. 1409. δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεσάλης; Cy. 111. δόμων πῶς τῶν ἐμῶν ἀπεσάλης; Hel. 666. ὦν ἀπεσάλης μέτα ib. 1541. ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀποσαλῇ An. 810. φυνγὰς ἀποσαλεῖς Ph. 323.
- Ἀποσερεῖν. οἷας συζύγῃς μ' ἀποσερεῖς Al. 385. τῷ σ' ἀποσερῶ; ib. 692. ὦν μιᾶς σὺν τλημόνως μ' ἀποσερεῖς Iph. A. 1165. τὸ σαφές μ' ἀποσερεῖ Hel. 583. τῆς δίκης σ' ἀποσερεῖν Alcmen. fr. I. 2. κτημάτων ἀποσερεῖν Bel. fr. XXV. 6. πόλιν ἀποσερῶν τύχης Ph. 1000. τέσδ' ἀποσερήσῃ (i. e. *privaberis*; med. pro pass.) Her. F. 137. ἀποσερῆμαι πατρίδος Ph. 496. ἀποσερήθην μητρὸς τροφῆς Ion. 1377. γῆς ὄρι' ἀποσερέμενοι Tr. 375. κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεσερημένοι Ph. 1412. σθ' ἀπεσερημένοι Al. 379. πάσης γῆς ἀπεσερημένοι Her. 51.
- Ἀποσολή. ἀποσολαὶ μακάριαι Iph. A. 688. πυθλαῖς ἀποσολαῖσιν Ph. 1050.
- Ἀποσρέφειν. ἀπέσρεψ' ἔμπαλιν παρήϊδα Med. 1148. μή μ' ἀποσρέφῃς Iph. T. 801. εἰς λόγους ἀποσρέφῃς Cy. 298. τὸ θεῖόν σ' ἀπεσράφῃ Sup. 159. βρέτας τὸ τῆς θεῖς πάλιν ἔδρας ἀπεσράφῃ Iph. T. 1165. cf. etiam v. 1179. τί μ' ἀπεσράφῃς; Hel. 77. φεύγεις ἀποσραφεῖς με; Or. 718.
- Ἀποσροφή. σοὶ μὲν ἐς' ἀποσροφή Med. 603. ἀποσροφή κακῶν ib. 799. ζημίας ἀποσροφήν ib. 1223. ἀρκῆσαν εἴπας αἰτίας ἀποσροφήν Hip. 1036.
- Ἀποσυγεῖν. τὸν ἄπαιδα ἀποσυγῶ βίον Ion. 488.
- Ἀποσυλᾶν. τοῖον ὄμηρόν μ' ἀποσυλῆσας Al. 873.
- Ἀποσφάλλεσθαι. ἐλπίδος ἀπεσφάλην Iph. A. 742.
- Ἀποσφραγίζεσθαι. πάντ' ἀποσφραγίζεται Or. 1108.
- Ἀποσχίζειν. πτόρθων ἀποσχίζεσα μυρσινῶν φόβην Al. 170.
- Ἀποσώζειν. κἄποσώσαις (pro καὶ ἀπ.) ἂν πατρὸς γνῶμας Er. fr. II. 2.
- Ἀποταυρῶσθαι. ἀποταυρῶται δμῶσιν Med. 188.
- Ἀποτίειν. ἀπότισόν μοι ταῦτ' Or. 654. κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι Iph. A. 1169. τὸν σὸν ἀποτίσει φόνον Iph. T. 338. κἄποτίσασθαι δίκην ἐχθρὰς Her. 852. conf. etiam v. 882.
- Ἀποτίθεσθαι. πολλὰν (sc. ἀφροδίταν) ἀποθεῖμαν Iph. A. 557. πολλὰ ἀπεθέμην ἀσπάσματα Iph. T. 376. ἀπὸ παρθένο κόμας ἔθεντο Hel. 372.
- Ἀποτινάζειν. ἐκ ἀποτινάζεις κιστόν; Bac. 253.
- Ἀποτίνεσθαι. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀποτίνε θεὸν Ion. 972.
- Ἀποτμος. ἄποτμος, ἀποτμος ὁ φόνος Ph. 1316. πότμον ἀποτμον Hip. 1144. μόρος ἀποτμος Al. 116.
- Ἀπότομος. ἀποτόμῃς λήματος Al. 985.
- Ἀποτρέπεσθαι. ἀπαίδευτον ἀποτρέπε λέγειν Or. 410. μήτ' ὀργῆς ὑπο ἀποτρέπε τάληθές Iph. A. 336.
- Ἀποτροπὰ (dor. pro ἡ) κακῶν Hel. 364.
- Ἀπότροπος τῶν πημάτων Her. F. 821. ἀπότροποι κακῶν Ph. 589.
- Ἀπυσία. εἴ τι μέμφῃ τῆς ἐμῆς ἀπυσίας Hec. 962. μακρὰ ἡμῖν ἢ πῖσ' ἀπυσία Iph. A. 651. διὰ μακρᾶς ἀπυσίας ib. 1172. conf. etiam Rh. 467.
- Ἀποφαίνειν. γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν Ion. 101. κἄπεφηνάμην γνώμην Sup. 335.
- Ἀπόφασις. τρίποδος ἀπόφασιν Or. 329.
- Ἀποφέρειν. ἀπῆνεγκε βρέφος εἰς ταῦτόν ἄντρον Ion. 16. ἀπηνέγκω λέχῃ τάλ-λότρια El. 1089. τὸν αὐτὸν ἐκ ἀποίσεσθαι μόρον; Ph. 598. εἰδ' ἀποίσεται βίον τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ ib. 1168. νόσον ἐκ ἀποίσεται Iph. A. 298.
- Ἀποφεύγειν. αἰσχροὺς ἀποφυγεῖν Ion. 1526. θανάτῃ λεύσιμον ἄταν ἀποφεύγῃς ib. 1241. γῆρας ἀποφυγῶν τὸ σὸν Or. 630.
- Ἀπόφθεγκτός. σιγῇ ἔτεκτῆναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T. 951.
- Ἀποφθείρειν. ἀσιτίαις ἐμὸν δέμας ἀποφθερῶ Sup. 1106. ὡς πεσῶσ' ἀποφθαρῶ Tr. 508. εἰ γῆς τῇσδ' ἀποφθαρήσεται; Her. F. 1290.
- Ἀποφθινύζειν. τὰ μὲν αὖξεις, τὰ δ' ἀποφθινύξεις Fr. inc. CLX. 3.

Ἀπόφονος. ἀπόφονον φόνον ματέρος Or. 163. ἀπόφονον αἷμα ib. 192.
 Ἀποφώλιον τέρας Thes. fr. VII. 1.
 Ἀποχεύεσθαι. ἂν ἀποχεύονται Κασαλίας δῖναι Ion. 148.
 Ἀποχναίνειν Cy. 357.
 Ἀποχωρεῖν. κἀπεχώρησεν πάλιν Iph. T. 265.
 Ἀποψᾶν. ἀφρὸν ἀπέψα Iph. T. 311.
 Ἀπραγμόνως Phi. fr. I. 1.
 Ἀπράγμων. παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα Antiop. fr. XIII. 2.
 Ἀπρακτος. ἀπρακτοὶ αὐτῶν αἱ κακαὶ γλῶσσαι ἐγένοντο Epist. V.
 Ἀπραξία. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξία λέγω Or. 426.
 Ἀπροσδόκητος. ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν Iph. A. 1610.
 Ἀπρόσφορος. νήσος ναυβάταις ἀπρόσφορος Iph. A. 287.
 Ἀπροφάσιτος θάνατος Bac. 1000.
 Ἀπτειν, nectere. βρόχες ἄπτειν κρεμασθῆς Or. 1036. βρόχῳ ἄψασαν δέρην Hel. 135. conf. etiam Hip. 770. b) incendere. ἄπτειν πύκας Or. 1543. ἦψαν φῶς Rhes. 81. ἄπτε κεραύνιον αἰθοπα λαμπάδα Bac. 594. ὃς ἦψαν, sc. τὸ Τροίας πῦρ Hel. 510. ἡδὴ ἥπται ib. 106. λύχνα ἀμμένα δαΐα Cy. 512. 2) med. ἄπτεσθαι. ἦψω γονάτων τῶν ἐμῶν Hec. 245. ἦψω τῆς ἐμῆς χερὸς ib. 273. ἄψαι ματρὸς ib. 439. μή τις ἄψεται χροδὸς τέμῃ ib. 548. ἦν ἄψωμαί τινος ib. 586. νέων πημάτων ἐχ ἄπτεται ib. 675. ἠψάμην ξίφους Or. 1235. κεί μὴ εὐνῆς ἦψατο Ph. 953. τέκνων ἄπτε χερὶ ib. 1694. ἐδ' ἂν ἠψάμην χεροῖν Med. 370. μὴδ' ἄψη πέπλων Hip. 606. ὄμνυμι, τῶν σῶν μήποδ' ἄψασθαι γάμων ib. 1026. ἀτρέμας χροδὸς ἐλκῶδες ἄπτεσθε χεροῖν ib. 1359. τῆς ἐδὲν ἄλλος ἄψεται Alc. 940. ἄψασθαι λόγῳ An. 663. τίς ὕμῶν ἄψεται; ib. 759. σὺδὲ ἀγρίῳ ἀγῶνος ἦψω Sup. 317. τῆς τύχης ὅπως ἄψαιτ' ἄριστα Iph. A. 57. ἐχ ἄψεται σῆς θυγατρὸς ib. 950. cf. etiam v. 1361. ἦν τις ἄψεται φόνῳ Iph. T. 381. τῆς ἐμῆς ἦψω φρενὸς Rh. 916. ἔτ' ἔθιγεν, ἔθ' ἦψαθ' ἡμῶν Bac. 617. ἀξίων ἄπτομαι ib. 968. ὅπως ἄψησθε τῷ δαλῇ χεροῖν Cy. 626. κλαίων ἄψη τῶνδε Her. 271. ἄψομαι Ion. 523. λόγων ἀψώμεθ' ἄλλων ib. 544. ἄπτη

κάτωθεν ἔρανθ' δυσπραξία Her. F. 1240. ἔθ' ἡδονῆς ἄπτεται Antiop. fr. X. 2. ἄπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. τῶν ἄγαν ἄπτεται θεὸς Fr. inc. CXXIX. 1. πλεῖστον ἀψάμενος λόγων Al. 967.

Ἀπτερος ὄρνις Iph. T. 1095. ἄπτερον κατασένων ὠδῖνα τέκνων Her. F. 1039.

Ἀπτόλεμος. ἀπτολέμους εὐνὰς σεβίζουσα Med. 643.

Ἀπύειν. τί ποτ' ἀπύσω; Hec. 155. τί μοι τόδε χρέος ἀπύεις; Or. 1253. τεναγμόν ἀπύσατε Sup. 800. ἦπυσαν αὐτοῖς μὴ πελάζεσθαι στρατῷ Rh. 776. ἱαλέμῳ τὰς θανόντας ἀπύεις Tr. 1304. Μαῖνάσιν ἀπύσει Bac. 982.

Ἀπυργος Tem. fr. XIX.

Ἀπυρος χρυσὸς Dan. 30. θυσίαν ἄπυρον Fr. inc. CLV. 4.

Ἀπῶδὸς Cy. 488.

Ἀπωθεῖν. τὸν ἄριστον πάντων ἀπωθεῖν Hec. 137. φυγάδα ἀπωθεῖ χθονὸς Ph. 76. ἀπωθεῖν ξένους Al. 570. μὴ τὸ δαλεῦναι με σοὶ λόγων ἀπώσῃ An. 186. ἀπωθῶ σε γνησίων νυμφευμάτων ib. 192. ἀπωθεῖν συμμάχους Rh. 334. εἰδείς μ' ἀπώσει πρόσθεν Her. 184. πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα Hel. 413. δμῶας ἀπωθεῖ El. 822. εἰ με γονάτων ἀπώσαιο Hec. 742. πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι ib. 1242. αὐθαδία φίλος ἀπωθῇ Med. 622. ἀπό τ' ὥσασθαι, sc. ἐρεγγήθρα φρενῶν Hip. 257. ἡδεῖτο σὲ τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων Al. 826. τὸν ἔχοντ' ἀπώσασθαι λέχους Iph. A. 63. σύ μ' ἀπωθῇ διάσους ἔχουσαν Bac. 531. εἰ σοφία τις ἀπώσεται, sc. τὰ μόρσιμα, *fatum* Her. 616. δύσκληϊαν ἀπώσομαι βίῃ Her. F. 1152. ἔργ' ἀπωθεῖται χεροῖν Bel. fr. XVI. 14. ἐκ ἀπωθῆμαι πόνους Phi. fr. II. 2. ὃν (sc. τὸν πλῆστον) ἀπεωσάμεθα Epist. V. τότ' ἀπωσάμενος Med. 1402. ἦν τῇσδ' ἀπωθώμεσθα πρὸς βίαν χθονὸς Her. 47. ἀπωθάμεσθα γῆς. ib. 432.

Ἀπωθεν. κᾶν ἀπωθεν ἦ Iph. A. 983. νεὼς ἀπωθεν Iph. T. 108. πόσον τί δ' ἔσ' ἀπωθεν Ἀργεῖον δόρυ; Her. 674.

Ἀπωτέον Her. F. 294.

Ἀρά. ἦλθ' ἀρὰ πολύστονος Or. 997. ἀρὰς ἀγώνισμα Ph. 1364. ὦ πατρός

τάλαιν' ἀρὰ Hip. 1241.—δύτηνος ἀρὰ ib. 1378. ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοντον Ion. 791. εἰσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραί Or. 1241. ἀρὰς ἀραται παισὶν ἀνοσιωτάτας Ph. 67. cf. etiam Med. 607. μὴ τελεσφόρος ἀρὰς θεοὶ κραίνωσιν Ph. 70. τενάζων ἀρὰς τέκνοις ib. 336. ἐκφυγεῖν χρήζων ἀρὰς 477. ἡμᾶς ἀραῖσιν κατακτανεῖ ib. 772. ἐκ δ' ἔπνυσ' αὐτοῖς ἀρὰς δεινὰς ib. 883. εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι τέκεα ib. 1060. ἦκε Πολυνείκης ἀρὰς ib. 1373. τὰς ἀρὰς ἐκπλήσειν ib. 1435. ἀρὰς παραλαβὼν Λαῖν ib. 1605. τὸν ἡμῖν πολέμιον κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν Hip. 44. ἀρὰς ὑπέσχεο τρεῖς ib. 888. εἴπερ ἡμῖν ὥπασας σαφεῖς ἀρὰς ib. 890. conf. etiam v. 1315. τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων ib. 896. ἀραὶ τῷ σὲ τόματος ib. 1167. ἀρὰς ἀφήκας παιδὶ ib. 1324. ἀραῖς πατρώαις Sup. 150. Ἀχαιοῖς ῥιπτεῖν ἀρὰς Tr. 729.

Ἀραγμα. τυμπάνων ἀράγματα Cy. 204.

Ἀραγμός. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. κοσσάβων ἀραγμός Plis. fr. IV. 1. πετρῶν ἀραγμοῖς Ph. 1150.

Ἀραῖος. σοῖς ἀραῖα γ' ἔσα τυγχάνω δόμοις Med. 608. conf. etiam Iph. T. 778. ἐμὲ ἀραϊάν Hel. 701. εἰδ' ἦν ἀραῖον δαίμοσι βροτῶν γένος Hip. 1415.

Ἀραῶσαι. ἀρὰς ἀραται παισὶν Ph. 67. αἶς σὺ πατρὶ παιδὸς ἡράσω πέρι Hip. 1168. ἀρᾶ (an imprecariis) γονεύσιν Al. 717. πολλὰ Ἀργεῖες κακὰ ἡρᾶτο Rh. 505. ἡράσαθ' Ἡβη—νέος γενέσθαι Her. 851. σοὶ πολλὰ κῆμοι κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν Or. 1138. ἀρὰς τυράννοις ἀνοσίεως ἀρωμένη Med. 607.

Ἀράσσειν. ἄρασσε ἐκβάλλων πύλας Hec. 1044. ἔτις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἡρασσεν πέτροις Iph. T. 327. ἄρασσε κράτα κέριμον Tr. 279. ἄρασσ', ἄρασσε χειρὶ κράτα ib. 1235. βάλλων, ἀράσσων Hec. 1175. An. 1155. et Iph. T. 310. πύλας ἀράξας Iph. T. 1308.

Ἀράχνης. κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχλαις Er. fr. VI. 2.

Ἀρβύλη. λεπτόν ἴχνος ἀρβύλης τιθεῖται Or. 140. ψοφεῖ ἀρβύλη πέδον δόμων

ἔσω Bac. 638. κρέσσ' ὀλυμπίῃς Ζηνὸς ἀρβύλῃ Her. F. 1304. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν El. 532. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς Or. 1470. αὐταῖσιν ἀρβύλῃσιν ἀρμόσας πόδα Hip. 1189. vid. etiam Bac. 1132.

Ἀργαδεῖς Ion. 1580.

Ἀργαῖναι Alcmaeon. fr. fin. ex Hesychn.

Ἀργεῖν. ἐκέτ' ἀργήσει ξίφος Ph. 628. μηκέτ' ἀργῆσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν Tr. 1261.

Ἀργεῖος. ταρβῆσα Ἀργεῖον ὄχλον Or. 119. πρὸς Ἀργεῖον οἴχεται λεῶν ib. 844. Ἀργεῖος, ἐκ Ἀργεῖος ib. 902. ἔφθηνεν Ἀργεῖον στρατὸν Ph. 1478. Ἀργεῖος ὦν αὐτὸς Ἀργεῖος ἄγω Her. 140. Ἀρεος Ἀργεῖος ib. 276. Ἀργεῖος ὁ σεναγόμος El. 755. Ἀργεῖος ποταμὸς Xan. fr. v. 2. Ἀργεῖας χθονὸς Or. 445. Sup. 9. El. 988. et Dan. 62. ἐν Ἀργεῖα χθονὶ Or. 1508. v. etiam Sup. 874. Ἀργεῖαν χθόνα Ph. 1239. Sup. 1184. et Tr. 875. ὑπ' Ἀργεῖας χερὸς Or. 1027. ὃ πόλις Ἀργεῖα Sup. 808. μὰ τὴν ἀνασσαν Ἀργεῖαν θεᾶν Iph. A. 739. conf. etiam Rh. 376. et Tr. 23. γῆν ἐπ' Ἀργεῖαν Rh. 471. Ἀργεῖας γαίης ὄρες El. 410. Ἀργεῖας κόρας Sup. 135. Ἀργεῖον ξίφος Or. 1369. Ἀργεῖον στρατευμα Ph. 91. Tr. 94. et Her. 390. Ἀργεῖον αὐχμημα Ph. 1144. Ἀργεῖον δόρυ Ph. 1403. Her. 501. 674. et 842. et Ἀργεῖος δορὸς Ph. 1087. et 1101. Rh. 21. Tr. 8. et 346. et Her. 834. Ἀργεῖον ἔδας El. 88. Ἀργεῖα ἔγχη Ph. 565. Ἀργεῖα βέλη ib. 889. Ἀργεῖ' ὀνεῖδη Tr. 418. Ἀργεῖα τεῖχη Her. F. 15.

Ἀργεννός. ἀργενναῖς παρὰ μόσχους Iph. A. 574.

Ἀργία. χωρὶς ἄλλης ἀργίας Med. 296. ἀργίας ὑπο Hip. 381. et ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. ἐς ἀργίαν βλέπειν Antioch. fr. XIV. 2.

Ἀργόθεν. Ἀργόθεν πορευθεῖς An. 1033. κἀργόθεν γ' ἐπέμψατο Iph. A. 1356. Ἀργόθεν ναῦν ἐξεῖλαμεν Iph. T. 79. ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν ib. 394. v. etiam v. 830. et 1182. Rh. 458. Her. 356. 654. 775. et 804.

Ἀργόλας στρατὸς Rh. 41. ἐκέτ' Ἀργόλας Plis. fr. V.

Ἀργολὶς πάτρα Her. F. 1016.

"Αργος, *nom. propr. viri.* ὁ πόλις" Ἀργε
Tel. fr. V.
"Αργος, *nom. urbis* Or. 103. Iph. T.
377. Her. 361. Pirith. fr. V. 1. et alias
sæpissime.
"Αργός, *adject.* ἀργός ἔτις ἦν Ph. 1155.
ἀργός ὢν τῶν οἰκοῦσιν Iph. A. 1000.
ἐδείς ἐπλάτῃσ' ἐμπύροισιν, ἀργός ὢν
Hel. 762. conf. etiam Bel. fr. XXV.
13. ἀργός ἐδείς, θεός ἔχων ἀνὰ τόμα
El. 80. ἀργός οἴκοις καὶ πόλει An-
tiop. fr. XXIX. 4. et inc. XXXV. 4.
ἀργός πολίτης Melan. fr. IV. ἀργός
ἡ θεός Ion. 337. ἐν δ' ἐστὶν ἡμῖν ἀργὸν
Ph. 773. ἀργὸν ὥστε γίνεσθαι δόρυ
ib. 1396. ἔρωσ ἀργὸν κἀπὶ τοῖς ἀρ-
γούσις ἔφν Dan. fr. V. 1.
"Αργυρήλατος. ἀργυρηλάτης φιάλας
Ion. 1181.
"Αργύριον Epist. I.
"Αργυροειδής. δίνας ἀργυροειδεῖς Iph.
A. 752. et Ion. 95.
"Αργυρορρύτας. ἀργυρορρύταν "Εβρον
Her. F. 386.
"Αργυρος. ὅστις ἀργύρος μ' ὠνήσεται
Hec. 360. ἀργύρος σκοπῶν λαμπρὸν
χαρακτῆρα El. 558. λευκὸς ἀργυρος
Ced. fr. V. 1.
"Αργυρῆς. ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V.
3.
"Αργυρώνητος. κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυ-
ρώνητον Al. 679.
"Αργῶς. "Αργῶν σκάφος Med. 477.
ἐπ' Ἀργῶς δорός An. 794.
"Αρδεν. ἄρδῃ νηδὺν Sup. 207.
"Αρδην. Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξέ-
κισαν Hec. 887. τί μέλλετ' ἄρδην
πάντες ἐμπίπτειν πύλαις; Ph. 1153.
τί μ' ἄρδην ὧδ' ἀποκτείνεις; ib. 1614.
νέκυν φέρεσιν ἄρδην Al. 611. ἥς
αἵματι βωμὸς ραίνειτ' ἄρδην Iph. A.
1589. ἄρδην ἂν ἐξέπεμφάς με εἰς ἄδης
δόμους Ion. 1274.
"Αρειν. *inclusit.* unde hæc: ἄραρεν Or.
1330. μοχλοῖς ἄραρε κλείθρου ib. 1571.
ὡς ταῦτ' ἄρηρε Med. 322. cf. etiam
An. 254. ubi pro ταῦτ' est τῶτ'. θεῶν
ἐκέτι πίσις ἄρηρε Med. 414. τὸ σὸν
ἄρηρε μᾶλλον ib. 745. ἄρηρεν, ὡς
εἰοικεν Hip. 1090. τὰμὰ μέντοι πάντ'
ἄρηρ' ἤδη καλῶς Her. 399. κάλλει
ἀραρῶν El. 948.
"Αρειος. εἰς "Αρειον ὄχθον Iph. T. 961.
πάγοισιν ἐν ἀρείοισιν Or. 1651. et

ἀρείους ἐν πάγοις Iph. T. 1470. κόρας
ἀρείας Her. F. 413. ἀνευ σθένους
ἀρείς Bac. 1172. b.
"Αρείφατος. ἀρείφατοι φόνοι Sup. 603.
ἐκ κόπων ἀρειφάτων Rh. 124.
"Αρέσκειν. ἔ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρει-
μένω Or. 210. σοὶ ἐκ ἀρέσκει τὰγαθὰ
Med. 621. ἐδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαν-
μασὸς θεῶν Hip. 106. ἐδέ σ' ἀρέσκει
τὸ παρὸν ib. 184. εἰρήνα ἔμοι γ' ἀρέσ-
κει Her. 372. εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἔτ'
ἀρέσκει Her. F. 814. αἰ ἀρέσκειν τοῖς
κρατῆσι Alcmen. fr. V. 1. ἄλλω ἀρέσ-
κει—πεῖθειν τὰς πέλας τόλμῃ κακῇ
Rha. fr. II. 5.
"Αρεσκόντως. εἰ σοι τὰδ' ἀρεσκόντως
πόλις ἦδε τελεῖ Iph. T. 463. εἰ πᾶσι
πρᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχοι ib. 581.
"Αρετή. τῇ ῥετῇ προσηγόμενῃ πόσιν
An. 225. ἡ ῥετὴ ἐδὲν φέρει βροτοῖσιν
Sup. 596. ἀρετῇ, sc. νικήσω γυναῖκας
ib. 1063. εὐψυχίαν τε κἀρετὴν τῆς
παρθένου Iph. A. 1562. τῇ ῥετῇ ἐκ
ἡθέλες, sc. ἔπεσθαι Tr. 1009. πρὸς
τὴν ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863.
ἀρετῇ σε νικῶ Her. F. 342. φανερόν
χαρακτῆρ' ἀρετῆς ib. 659. πλείστη
ἀρετὴ τῷδ' ὑπάρχον ἐν βίῳ Æol. fr.
XX. 3. ἀρετὴν ἔχων Antig. fr. XII. 2.
ἡ ῥετὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε Ar. fr.
XX. 1. ἀρετὴν ἐχέσης μερίζον, ἡ λόγῳ
φράσαι Cresph. fr. XV. ἔποτ' ἀρετῆς
ἄλλη δύναμις μερίζων Hip. fr. XVIII.
3. χρημάτων ἐκ ἂν λάβοις ἀρετὴν
Meleag. fr. XIV. 2. ἀρετὴ βροτοῖς
νόμισμα κεῖται Ced. fr. V. 2. ἐπ'
ἀρετὴν ἀγων ἔρωσ ejusd. fr. XV. 3. et
Fr. inc. B. 50. 1. ἀρετὴ, καὶ θάνη-
τις, ἐκ ἀπόλλυται Tem. fr. I. 1. ἐκ
ἔσιν ἀρετῆς κτῆμα τιμώτερον Fr. inc.
IV. 1. cf. etiam v. 4. hujus fr. ἀρετὴ
μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν Fr.
inc. V. πόνω—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο
Fr. inc. LXXXVIII. 3. εἰς ἀρετὴν
καταλυσάμενους βίον Fr. inc. CX. 2.
ἡ ῥετὴ ὤνησε πολλὰς Fr. inc. CLI. 2.
ἀρετῆς πλείστον ὑπάρχει Fr. inc. CLXV.
1. τῇ ῥετῇ σαθρῶμενος τὰ πάντα Fr.
inc. B. 19. 2. 2) Forma dor. ἀρετά.
ἃ ἀρετὰ μέγα φρονέσσα Or. 805. ἐδ'
ἀρετὰν παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 629.
παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργὸς ib. 845. ἃ
ἀρετὰ καὶ θανέσι λάμπει An. 777.
μέγα φέρουσ' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562.

θηρεύνει ἀρετὰν ib. 568. τὸ τᾶς ἀρετᾶς ib. 1090. ἃ ἀρετὰ κατόπισθεν θνατοῖς ἀμελεῖται ib. 1093. ἃ ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθον Her. 625. ἐκ ἐμᾶ γ' ἀρετᾶ ib. 775. ἀρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 1. πλέτῳ ἀρετὰν κατεργάσασθαι Fr. inc. CXVII. 1. 3) Plur. αἱ ῥεταὶ τέρπῃσι τὲς ξυνεννέτας An. 207. τεφάνοις ἀρετὰς Tr. 223. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε Hel. 1166. ἀρετὰς δίωκε Ion. 440. γενναίων ἀρεταὶ πόνων Her. F. 357. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταί, ἅς χρὴ σ' ἀσκεῖν Antio. fr. IV. 1.

Ἀρήγειν. ἀρήξει φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις Med. 1275. πρὸς θεῶν ἀρήξατε ib. 1277. ἀρήζομέν σοι Iph. A. 1358. παιδὶ ἐ δυνάιμεθα θάνατον ἀρήξει Tr. 772. νῦν ἀρήξον Cy. 350. ξένοις ἰκέταις ἀρήγειν Her. 418. conf. etiam v. 427. ἐκ ἀρήξετ' αἰσχύνῃν πόλει; ib. 840. ἀρήξον, ἐλθὲ Her. F. 494. σοί, πάτερ, ἀρήγων Or. 1237.

Ἀρήϊος. ἐπ' ἄκροισ' ἔσακ' ἀρήϊοις τεφάνοις Ph. 840.

Ἀρηρότως Med. 1192.

Ἀρης. πύλαις Ἀρην προσῆγε Ph. 1131. ἐξ ἴσε Ἀρης ἦν ib. 1411. Θῆρος Ἀρης Sup. 579. ὁ Μυρμιδόνων Ἀρης Iph. A. 237. λευκήρετμον Ἀρη ib. 283. Πέργαμον κυκλώσας Ἀρει φοινίῳ ib. 775. κυβέων τὸν πρὸς Ἀργείας Ἀρην Rh. 446. ἕς Ἀρης ἔλοι Tr. 376. λόχῳ ἐξέβαινεν Ἀρης ib. 560. Ἀρεος Ἀργεῖς αἰχμὴν Her. 276. ὀξὺς Ἀρης ὁ Μυκηναίων ib. 290. Ἀρεος ἐκκρεμάννυται El. 950. Ἀρεος ὄχθος ib. 1258. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς Ἀρεος Æol. fr. VII. 1. Ἀρη συγεῖ Fr. inc. LI. 1. ἀμφίπολος Ἀρεος ἀνιέρω Fr. inc. CXII.

Ἀρδρον. βραδύπεν ἤλυσιν ἄρδρων Hec. 67. φρεῖδα ἄρδρα με κάτω An. 1079. τῆς βαρυδαίμονος ἄρδρων κλίσιος Tr. 113. ἐν ἄρδροις ib. 1179. et Bac. 1299. χωρὶς θηρὸς ἄρδρα διεφορήσαμεν Bac. 1208. συνδέντες ἄρδρα εἶματος Cy. 621. ἄρδρα πέπηγέ με Her. F. 1395. γωτιαῖα ἔρρηξεν ἄρδρα El. 842.

Ἀριθμεῖν. τὰς ἐκ ἔτ' ὄντας ἀριθμῆσαι πάρα Hel. 404. τῶν φιλτάτων ἐμοί γ' ἀριθμῆση τέκνων Bac. 1316. ἔτ' ἐν τοῖς φθιμένοις, ἔτ' ἐν ζῶσιν ἀριθμ-

μένη Sup. 969. ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἡριθμημένος δέλοισι Hel. 735. ἐν τοῖσι πολλοῖς ἡριθμημένῳ στρατῷ Phi. fr. I. 2.

Ἀριθμός. ξενίας ἀριθμῷ Hec. 794. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν ib. 1186. ἰσότης ἀριθμὸν διώρισε Ph. 545. ἴσως ἀριθμὸν Sup. 662. ἀριθμός ἐ πολὺς ib. 868. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ἡλυθον Iph. A. 231. ἐκ ἀριθμὸν ἄλλως Tr. 476. ὦν—ἔτ' ἀριθμός ἐπιμοι κακῶν ib. 616. ἀριθμὸν ἄλλον ἐκ ἔχῳ φράσαι Her. 669. μαχῆμ' ἀριθμὸν ἐκ ἐλάσσοσι ib. 689. εἰδὼς ἐκ ἀριθμὸν ib. 997. ὁ δεύτερος ἀριθμός Ion. 1014. μυρίων ποδῶν ἀριθμὸν ib. 1139. ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 6. ἄσρων ἀριθμός ib. 668. εἰδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἦκεις λόγων El. 1054. παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον θύσω θεοῖσι ib. 1132. ἀριθμὸν τοσόνδε πρέθήμεν Bel. fr. XVI. 5. λόγῃς ἀριθμῷ πλείονος κρατέμεναι ejusd. fr. XXV. 12. εἰδὲς οἶδεν ἔτ' εὖνυχῆς ἀριθμὸν, ἔτε δυστυχῆς Chry. fr. IV. 2. εἰπερ ἀριθμὸν οἶδα Er. fr. I. 24. εἰς ἀνδρῶν ἐ τελεῖσ' ἀριθμὸν Melan. fr. XX. 5. δειλοὶ ἄνδρες ἐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν Meleag. fr. VII. 2. τὸν ἀριθμὸν καθενὸς Fr. inc. B. 14. 10. δι' ἀριθμῶν ἐδὲν αὐξέσθαι θέλει Bac. 209. ναῦς πολλὰς ἀριθμὸς ἄγνυται ναυγίων Hel. 417.

Ἀριεῖον. λαβῆσα τὰριεῖα Bac. 1237. Ἀριερός. ὦμον εἰς ἀριερόν Iph. T. 1381. ὦμοις ἀριεροῖσιν Or. 1471. χειρὸς ἐξ ἀριερεᾶς Hec. 1151. ἀριερεὰν χέρα Bac. 1123. περιάγασιν σε πρὸς τὰριερεὰ Cy. 682. Ἀριεύειν. τῇσδ' ἀριεύων χθονὸς Rh. 194. ἀριεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα Tr. 475.

Ἀριεὺς. ἀνδρὸς ἀριεῖος Iph. A. 28. τὴν Ἀκταίων ἀριεῖα τεκῆσαν Bac. 1225. Δαναῶν ἀριεῖς Ph. 1232. Σπαρτῶν ἀριεῖς ib. 1251. ἀριεῖας Ἑλλήνων Rh. 479. Δελφῶν ἀριεῖς Ion. 416.

Ἀρισον, prandium, Cy. 213.

Ἀρισος. vid. ἀγαθός.

Ἀριστόκοος. γέννας ἀριστόκοιο Rh. 909.

Ἀριστόφανης, nom. propr. viri Epist. V.

Ἀρκὰς Ph. 1160.

Ἀρκεῖν, sufficere, satis esse. ἀρκεῖ αὐ-
 τὸς ὁ θεὸς Or. 667. ἐκ ἥρκεσέν σοι
 αἶμα ματέρος; ib. 1589. ἀρκέσω ἐγὼ
 λέγων ib. 1592. ἀρκεῖ Med. 754.
 τὰλλα ἀρκέσει λέξαι φίλοις Hip. 524.
 ἐκ ἥρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτης διακωλύ-
 σαι Al. 33. ἀρκῶμεν ἡμεῖς ib. 384.
 οἷσιν ἐκ ἀρκεῖ τάδε Sup. 215. ἀρκῶμεν
 οἱ σώζοντες Ἰλιον Rh. 329. ἀρκεῖν
 εὐοικέ σοι παθεῖν ib. 483. μηδὲν μᾶλλον
 ἀρκέσσει Her. 576. ἀρκέσει, ἃ ἢ δι-
 ὄως Hel. 1273. ἐκὼν σὺ δρῶν ἀρκεῖς
 τάδε ib. 1290. ἐκ ἀρκεῖ μίαν ψυχὴν
 ἀπολύειν Fr. inc. CXLVIII. 7. ἀρκεῖ
 μετρία βιοτά μοι Fr. inc. CLXIII. 1.
 σὲ εἶχον ἄνδρ' ἀρκεντά μοι Tr. 668.
 ἀρκῶσαν αἰτίας ἀποσροφὴν Hip. 1036.
 ἀρκῶν τῷτο ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV.
 τάγ' ἀρκενθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph.
 557. τάρκεντ' ἀτίζων Sup. 865. 2)
 juvare, opem ferre, prodesse. εἰδείς
 ἀρκέσει; Hec. 1094. παισὶν ἀρέσσαι
 ib. 1164. εἰ τῷδ' ἀρκέσεις ib. 1233.
 εἰδὲν ἡμῖν ἥρκεσαν λιταὶ θεῶν Sup.
 262. μοὶ βωμὸς ἀρκέσει θεῶ Her. 61.
 ἔτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τὰδ' ἀρκέσει ib.
 100. τέκνοισιν ἥρκεσας ib. 324. τῇ
 χθονὶ νῦν τιν' ἀρέσσαι χρεῶν ib. 827.
 Ἀπόλλων εἰδὲν ἥρκεσεν; ἐκ ἥρκεσ' Ion.
 952. sq. τὰδ' ἐ, τέκν', ὑμῖν, ἔτε Θη-
 βαίων πόλις—ἀρκεῖ Her. F. 228. ὡς
 τάχ' εἰδὲν ἀρκέσεις ib. 500. πόλει
 πατρῷα ἥρκεσεν Aut. fr. III. 18. 3)
 arcere, depellere. πῶς ἐκ ἥρκέσατον
 κῆρας μελάθροισ; El. 1300.

Ἀρκεσίγνιος οἶνος Fr. inc. CCXXV.
 Ἀρκέντως. πάντ' ἂν ἀρκέντως ἔχοι
 Hec. 318. λῆμα ἀρκέντως θρασὺς
 Rh. 499.

Ἄρκτος. ἄρκτος σρέφουσ' ἑραῖα πόλιν
 Ion. 1154. νεφέλαι πρὸς ἄρκτον El.
 733. δίδυμοι ἄρκτοι Pi. fr. III. 3.
 Ἄρκυς. ποῖ μ' ἐς ἄρκυν ἡγαγες; Iph.
 T. 77. ἄρκυν εἰς μέσσην πορεύεται El.
 965. ἐγγὺς ἐσμέν ἄρκυν ξίφος Med.
 1278. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι Bac. 231.
 ἐν ἄρκυνιν ὦν ib. 451. εὐπλέκτων
 ὑπὲρ ἄρκυν ib. 868. ἀρκύν μολεῖν
 ἔσω Cy. 195. βρόχοισιν ἀρκύν γενή-
 σεται ξιφηφόροισι Her. F. 729.

Ἀρκύσατος. ἐς ἀρκυσάταν μηχανὰν
 Or. 1422.

Ἄρμα. ζεύξομαι ἄρματι πῶλος Hec.
 469. τὸ πτερωτὸν ἡελίς ἄρμα Or.

1002. ἄρμα λευκὸν Ph. 176. ἄρματι
 καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι ib. 799.
 σφάγι' ἔχων ἐφ' ἄρματι ib. 1117. ὑφ'
 ἄρματος Hip. 1195. τέτρωρον ἄρμα
 Al. 486. Iph. A. 214. et Her. 860.
 τρίπωλον ἄρμα δαιμόνων An. 276.
 τέθριππον ἄρμα Sup. 501. ἵππιον
 ἄρμα Hel. 1511. ὄλβε κελαινὸν ἄρμα
 Her. F. 780. σρέφ' ἄρμα Phaëth. fr.
 VIII. 7. ἄρματα πρῶτα δραμεῖν Epig.
 III. 4. πεδία πίμπλασθ' ἄρμα-
 των Ph. 525. πέφρακται λαὸς ἄρ-
 μασιν ib. 740. ἀρμάτων ἐπιζάται ib.
 1154. ἀρμάτων ὄχος ib. 1197. et ἄρμ.
 ὄχος Hip. 1166. et ἀρμάτων ὄχον
 Sup. 681. et ἐν ἀρμάτων ὄχοις Iph. T.
 370. τὰ τέθριππά γ' ἐς ἄρματα λεύσ-
 σων ἀελίς Ph. 1555. ἄρμασι ζεύξας
 ὕπο, sc. τὰς ἵππους Hip. 111. ἐντύνειθ'
 ἵππους ἄρμασι ib. 1183. ἀρμάτων
 ἐπεμβάτην Sup. 585. ἀρμάτων ὀχή-
 ματα ib. 662. τετραόροισί τ' ἀντί
 ἄρμαθ' ἄρμασιν ib. 667. ἐνθ' ἄρματ'
 ἡγωνίζεσθ' ib. 685. πρὸς ἀρμάτων
 ἀγαῖσι ib. 693. ἐν μωνύχοις πτερω-
 τοῖσιν ἄρμασιν Iph. A. 251. Θρηκίων
 ἐξ ἀρμάτων Rh. 616. τεθρίππων ἀρ-
 μάτων Her. 802. et Phaëth. fr. I. 2.
 ἐκκομίζεσθ' ἄρματα Hel. 1197. ἄρ-
 ματα λαμπρὰ τεθρίππων ἡλιος λάμπει
 Ion. 82. μὰ τὴν παρασπίζεσαν ἄρ-
 μασὶν ποτε νίκην Ζηνὶ ib. 1528. ἐφ'
 οἷς ἐζεύξασθ' ἄρματα ib. 1570. ἄρ-
 μασιν ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881.
 ἄρματ' ἐκ ἔχων ib. 947. εἰς ταυτὰ
 βαίνων ἄρματα El. 320. δθ' ἄρματ'
 εἰσέβαινεν Alcmaëon. fr. XVI. 2. ὑφ'
 ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV.

Ἀρμάτειος. σύριγγας ἀρματεῖς Iph.
 A. 230. ἀρμάτειον μέλος Or. 1385.

Ἀρματεύειν. ποντίων σάλων ἡϊόσιν
 ἀρματεύσας Or. 995.

Ἀρματηλάτης. τὸν ἀρματηλάτην Ἰξίον
 ἐκμμήσομαι Her. F. 1297.

Ἀρμόζειν. ἐπὶ γαίης ἀρμόσαι πόδας
 Or. 233. κάπρω λέοντί θ' ἀρμόσαι
 παῖδων γάμος Ph. 414. ἀρμόσατε
 ψαλίοις τὰς ἵππους Rh. 27. τόμ' ἀρ-
 μοσον Tr. 758. εἰδ' ἡρμόζε νυμφίῳ
 τινὶ El. 24. ὅσον ἡ κτήσις ἡρμόζε
 Epist. I. ναυπηγίαν ἀρμόζων Cy.
 459. ἀρβύλῃσιν ἀρμόσας πόδα Hip.
 1189. σφᾶς σιδηραῖς ἀρμόσας ἐν
 ἄρκυσι Bac. 231. χρύσειαι δὴ μοι

πτέρυγες—ἀρμόζεται Fr. inc. CLIV. 2. χαλκόμετα ἔμβολα λαϊνέοις ὀργάνοις τέλχεος ἤρμους Ph. 117. φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις ἤρμους Her. F. 945.

Ἀρμονία. τῇ δυστρόπῳ γυναικῶν ἀρμονία Hip. 162. ζευγνύς ἀρμονία πολυκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII. 3.

Ἀρμός. διαρρώξ κυμάτων κοιλωπὸς ἀρμός Iph. T. 263. ἀρμός ποιηρὸς ἐν ξύλῳ παγείς Er. fr. I. 12. ἐκλύεθ' ἀρμός Med. 1315. Hip. 809. (ubi est ἐκλύσαθ') et 825. ἀτρεκεῖς ἀρμός Cret. fr. II. 9.

Ἀρμυσμα. ποικίλων ἀρμυμάτων Hel. 418.

Ἀρνεῖσθαι. ἐκ ἀρνήσομαι Hec. 303. et Or. 1089. ἀρνή κατακτάς; Or. 1581. ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι Med. 626. εἰ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι Al. 1161. ἐκ ἡρνέμεθ' ἂν τὸ κοινὸν αὖξιν Iph. A. 966. ἵν' ἀρνήσῃ φόνες Ion. 1026.

Ἀρνησις. λυπράν γε τὴν ἀρνησιν Or. 1582.

Ἀρνυσθαι. μεῖζον ἀρνυμαι κλέος Al. 56. τὴν δόκησιν ἀρνυται An. 697. τῇ δικαίᾳ τὴν δόκησιν ἀρνυσο Ix. fr. I. 1. ἀρνύμενος λώβαν Hec. 1073.

Ἀροτὴρ El. 104. τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων Tr. 135.

Ἀροτος. τέκνων ἀροτον κτενεῖς Med. 1281. ὑπὲρ χθονὸς ἀρότε προθύσσα Sup. 29. ἄδικον ἀροτον ἀνδρῶν Ion. 1095. πολλὴν ἀροτον Cresph. fr. XII. 1. ἀρότοις γυνῇ Alc. 593. ἄχλοα πεδία εἰς καρπίαν ἀρότοις Hel. 1344.

Ἀρῶν. πλεσίαν ἀροῖ πλάκα St. fr. I. 3. τήνδ' ἀρῶμεν ejusd. fr. III. 4. ἀρῶν γῆν Antiop. fr. XXXIII. 4.

Ἀρερα. τὸ σπέρμ' ἄρερα παραλαβῶσα Or. 552. μακραὶ ἄρεραι πεδίῳ ἀκαρποι Her. F. 369. ἀρέρας γηποεῖν Rh. 75. βῆς εἰς ἀρέρας εἰσβαλὼν El. 79.

Ἀρπαγή. ὃν θηρσὶν ἀρπαγὴν πρόδες El. 896. Καδμείῳν ἀρπαγᾷ Ph. 1028. ἐπέζαρει ἀρπαγαῖσι πόλιν ib. 46. ἀρπαγαῖσι δαιμόνων ib. 1073. λέκτρων ἀρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. τῆς κακίης μετῆλθεθ' ἀρπαγὰς Ἑλένης Cy. 279. τὰς ἐμὰς ἀν' ἀρπαγὰς θηρᾷ Hel. 50. ἐκ ἐς ἀρπαγὰς ib. 910. ἀρπαγὰς δολίως ib. 1338. ἐφ' ἀρ-

παγαῖσι τῶν πέλας Her. F. 591. τὰς ἀρπαγὰς τιμᾶν Er. fr. IX. 1. 2) rastrum. σαίρειν σιδηρᾷ ἀρπαγῇ (vel potius ἀρπάγῃ: vid. not.) δόμους Cy. 33.

Ἀρπάζειν. ἀπὸ φασγάνου ἡρπασά νιν Or. 1634. ἡρπασ' ἐκ νεκρῷ ξίφος Ph. 1465. ἡρπασ' ἡνίας χεροῖν Hip. 1220. ἐδ' ἡρπασεν Χάρυβδις οἰωνοσκόπον Sup. 500. τὰς γυναῖκας ἀρπάζειν ἐξ Ἑλλάδος Iph. A. 1381. ἦντιν' ἡρπασεν Πάρις ib. 1382. ἐπεὶ νιν ἡρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίᾳ Bac. 288. cf. etiam v. 524. ἡρπάζον ἐκ δόμων τέκνα ib. 753. ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἡρπασαν βία Cy. 109. ὃν ἀρπάζω γ' ἐγὼ κ τῷ Δαρδάνῳ ib. 582. πέπλους, κ. τ. λ. πόντος ἡρπασε Hel. 431. εἰ πρόσθεν ἡρπασ', ἃ σὲ λέγειν ἐχρῆν Her. F. 535. τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ' ἀρπάζειν Thes. fr. IX. 3. ἀρπάσας χεροῖν Hec. 1125. et El. 819. ἄξει ἐχ' ἐκῶσαν ἀρπάσας; Iph. A. 1365. κλεινὸν ἀρπάσας δόρυ Tr. 747. βία ἀρπάσας με ib. 959. ξίφος κελαινὸν ἀρπάσας Bac. 628. τένοντος ἀρπάσας ἄκρος ποδὸς Cy. 399. ἀρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας Ion. 1598. κώπας ἀρπάσαντε φασιγάνων Ph. 1413. τήνδ' ἐκ χερῶν ἀρπάζομαι An. 662. ἐκ δόμων ἡρπασο λάθρα El. 1041. πτανοῖς ἀρπασθεῖς θόινᾳ Ion. 903. μητρὸς ἀρπασθεῖσ' ἀπο Hec. 513. ἀρπασθεῖσ', ἐκῶσ' ἀπώλετο El. 1065. τὰν ἀρπασθεῖσαν χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1328.

Ἀρπη. χρυσέαις ἄρπαις Ion. 192.

Ἀρρένεσθαι. ἡρρένωμενας Bac. 687.

Ἀρρήν. δύο ἄρρένας Ph. 55. ἔκγον' ἄρρην' ἄρρῆνων Æol. fr. XX. 1.

Ἀρρήτος. ἄρρητος κόρη Alex. fr. XXI. et ἄρρήτης κέρας Hel. 1323. λόγων ἄρρητον ὅπα Hip. 602. λώβαν ἀρρήταν Hec. 201. ἄρρητ', ἀνωνόμασα ib. 714. τί τ' ἄρρητ' ἀναμετρήσασθαι με δεῖ; Or. 14. σφάγια ἄρρητα Iph. T. 41. εἰ φιλῶ τᾷρρηθ' ὄρα ib. 1198. ἄρρητ' ἀβακχεύουσιν εἰδέναι βοροῦν Bac. 472. τᾷρρητ', ἐν ἀρρήτοις γὰρ τὴν σὴν νομίζω δειλίαν Her. F. 174.

Ἀρρῦθμος Hip. 529.

Ἀρε. χρυσέας ἔρις ἀρνὸς Or. 810. τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ib. 999. cf. etiam Iph. T. 196. et 813. et El. 705. et

719. ἄρνων θαλάμοις Cy. 57. ὅρῳ τῷδ' ἄρνας συμπεπλεγμένους ib. 223. vid. etiam v. 233. et 255.

Ἄρσιν. ἄρσιν Ὀρέσις Or. 24. παῖς ἄρσιν Al. 312. δόμοις ἄρσιν ἐντίκτω κόρον An. 24. ἄρσενος τόκῳ El. 652. ὅστις τῷ ἄρσενος πατὴρ ἐκ ὀνόμαται ib. 934. ἐρωτὶ παιδὸς ἄρσενος σχεθεῖς Dan. 6. conf. etiam v. 11. εἰς ἄρσιν Er. fr. I. 28. ἃ κρύπτειν ὁματ' ἄρσένων χρεὼν Hec. 570. πῶς γυναιξὶν ἄρσένων ἔσται κράτος; ib. 883. Λήμιον ἄρδην ἄρσένων ἐξώκισαν ib. 887. ἄρσένων ἐρημία ib. 1017. ἄρσένων φόνος Or. 933. ἄρσένων ἅπο Ph. 950. ἄρσένων γέννα Med. 428. πρὸς ἄρσενας Hip. 295. An. 364. et Ion. 398. χεῖρον' ἄρσένων νόσον ταύτην νοσῶμεν An. 219. πάντα δι' ἄρσένων πράσσειν Sup. 40. ἄρσένων μελίζονες ψυχαὶ ib. 1102. παῖδες ἄρσενες Iph. T. 57. et παιδῶν ἄρσένων Ph. 16. et Bac. 1304. ξίφει θύεσσα ἄρσενας Iph. T. 621. νεογνὸς ἄρσενας ib. 1223. εὐνάεις ἄρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. ἐν ἄρσένων χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον Her. 565. τὸ θῆλυ μᾶλλον οἰκτρὸν ἄρσένων Her. F. 536. οἱ μὲν εἰσιν ἄρσένων El. 1103. ἰσχυὲς ἄρσένων Æol. fr. XI. 2. πανταχῶς λελεῖμμεθα ἄρσένων ἀεὶ δίχα Dan. fr. IX. 2. ἄρσιν σπορὰ Tr. 503. ἄρσενά νηδὺν Bac. 527. ὧς τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη Or. 1204. τὸ ἄρσιν αὐτὰς ὠφελεῖ Hip. 970. τὸ ἄρσιν γένος Dan. fr. VII. 3.

Ἀρταμεῖν Peliad. fr. IX. ἄνδρας ἀρταμεῖσι λαιψηραῖς γνάθοις Al. 497. ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς El. 816. Ἀρτάν. ἀρτῆσαι δέρην An. 812. ἱμᾶσιν εἰς τῷπισθεν ἀρτῆσας δέμας Hip. 1222. βρόχους ἀρτωμένη Tr. 1012. κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἡρτημένη Hip. 779. δέλτος ἐκ χερὸς ἡρτημένη ib. 857. σκυλ' ὀρεῖς ἡρτημένα; Iph. T. 74.

Ἄρτι. ἄρτι σωφρονῶν Or. 254. ἄρτι οἰνωπὸν γέννῃν καθεμάτωσεν Ph. 1167. ὃν ἄρτι ἔλῳν ib. 1325. τίς ἐκ ἄρτι γινώσκει τόδε Med. 85. ἦλθεν ἄρτι μοι γνώμης ἔσω Hip. 510. ἄρτι δόμους πάρεμι ib. 804. ἄρτι μανθάνων Al. 943. ὥς ἄρτι πένθος γεύομαι ib. 1072. ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίῃ Hel. 309.

κακῶν ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν Ion. 927. ἔς ἄρτι καίνεις Her. F. 967. ἄρτι μ' ἐσηλάθεται El. 619. τί μ' ἄρτι πημάτων λελημέον ὀρδοῖς; Dic. fr. XV. 1. τοῖς ἄρτι λήγει, sc. τὰ κακὰ Inus fr. XVII. 2. ὁ ἄρτι θάλλων σάρκα Fr. inc. CXXVII. 1.

Ἀρτιγένυς. ἀρτιγένυν ὑπὸ κόρυθ'—βάλλει Bac. 1183.

Ἀρτίδακρυς Med. 903.

Ἀρτιθανής. ἀλόχῃ νέκυν ἀρτιθανῆ Al. 603.

Ἀρτιμαθής κακῶν Hec. 685.

Ἀρτίος. ἐκ ἀρτίας ἔχεις φρένας Tr. 417.

Ἀρτίπλετος. λαβὼν ἀρτίπλετα χρήματα Sup. 742.

Ἀρτίφρων Iph. A. 877. ἀρτίφρων ἀνὴρ Med. 294.

Ἀρτίως. τὴν ἀρτίως θανάσαν Hec. 955. et Al. 843. ὄλωλεν ἀρτίως Med. 1125. πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν ib. 1178. ἐμοὶ συμφορὰ ἀρτίως ἢ σὴ παρέρσχε φόβον Hip. 433. ἦν ἀρτίως ἔλειπον ib. 907. γυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεθα Alc. 534. χῶλοι ἀρτίως γεγενήμεθα Cy. 633. ἡ τέρψις ἀρτίως πάρα Hel. 632. ἀρτίως ἡγνίσμεθα El. 793. ἀρτίως πόντε σάλον παύσαντε ib. 1241. χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4.

Ἀρτεύειν. πῶς καθαρῶν ὑδάτων πόμ' ἀρυσάιμαν; Hip. 209.

Ἀρχά. vid. ἀρχή.

Ἀρχαγός, dor. pro ἀρχηγός. τὸν Ἐρεχθεῖδαν ἀρχαγὸν Hip. 152. ὁ παρὸς ἀρχαγὸς ὢν Ion. 723. ἀρχαγὸς εἶχον τιμὰς Tr. 196.

Ἀρχαῖος. τὸν ἀρχαῖον φίλον Cy. 434. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζεσσα Ion. 1322. παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρον El. 287. et ita γέροντος ἀρχαῖος ib. 853. ἀρχαῖος νόμος Dic. fr. V. 2. λάτρις ἀρχαίων δόμων Phry. fr. VII. ἀρχαία λάτρι Hec. 609. ἀρχαῖόν τι Ion. 1427.

Ἀρχεῖν. ὃς ἀρχει τῇσδε χθοῖος Hec. 771. et γῆς Med. 702. et Hel. 152. cf. etiam Hel. 473. Ion. 1574. Dan. 16. et Inus fr. XII. 2. ὃς Ἑλλάδος ἦρξε Or. 1168. ὥστ' αὐτὸς ἀρχεῖν αὐθις Ph. 481. ἀρχεῖν παρὸν μοι ib. 523. θεὸς νομίζεις ἐκ ἀρχεῖν ἔτι Med. 493. πολλῶν ἀρχεις Al. 690.

δέλων ἄρχειν An. 374. βάρβαροι Ἑλληνισιν ἄρξαισι; ib. 667. ἱππικῆ τ' ὄχλῳ πολλῶν θ' ὀπλιτῶν ἄρχομεν ib. 761. ἄρχε (pro ἡρχε) ναῖς στρατῷ Iph. A. 260. ὦν ἀναξ Γενεὺς ἄρχε ib. 279. ἄρχειν Δαναΐδαις ib. 337. ὦν ἐκτίσω, κακῶς ἡρχε ib. 384. ἄρχε ib. 1033. βαρβάρων Ἑλλήνας εἰκὸς ἄρχειν ib. 1400. ἡ Τυνδαρίς παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἄρχει ib. 1418. πολλῆς ἄρχω τυραννίδος Rh. 484. τῶνδε ἄρχομεν Tr. 790. ὦν (sc. γυναικείων χορῶν) ἡρχε Bac. 680. ἄρξει ναὸς Hel. 1430. et ἄρχειν νεὼς ib. 1568. ἐκπωμάτων ἡρχ' αὐτὸς Ion. 1176. ἄρχει κάκιος τῶν νέων Her. F. 257. ἔτ' εἰκὸς ἄρχειν Antig. fr. V. 1. ἄρξεις ἄρ' ἔτω Tem. fr. X. 1. ἐμαντῆ ἄρχειν ἐπίσταμαι Fr. inc. B. 19. 2. νεῶν χιλίων ἄρχων Iph. A. 355. ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ξύνεσιν ἦν ἔχων τύχη ib. 375. πόλει ἄρχων Fr. inc. CCXX. ὅπλων ἄρχοντα Iph. A. 374. δόμων ἄρχοντας Ion. 1070. ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις Hel. 403. ἐκ ἄρχεται ἐνὸς πρὸς ἀνδρός Sup. 404. ἀρχόμεσθ' ἄρ', ἐ κρατῶμεν Hel. 1654. ἄρχεσθαι χρεῶν κακῶς ὑπ' ἐσθλῶν Fr. inc. XLI. 1. b) incipere, auctorem esse. ἀρχέτω τις λόγῳ Ph. 450. cf. etiam Iph. T. 1060. ὅστις ἡρξε πημονῆς Med. 1372. ἐκ γενναίων δόμων τόδ' ἡρξε γίγνεσθαι κακὸν Hip. 410. ἐ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος Al. 817. τέννομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς Tr. 990. ἡρξεν φόνος Bac. 1112. ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων Hel. 1247. ὦν ἡρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. τὴν κακῶν πάντων ἐμοὶ ἄρξασαν Hel. 433. 2) Med. ἄρχεσθαι. ἡρῶ λύσσης πότε; Or. 401. ἔτω ἡρξάτο Ph. 383. ἐκ τῶν πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν Med. 475. conf. etiam Alop. fr. III. 1. ἡρῶ μὲν ἐκ τοιῶνδε Med. 1336. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἡρξάμην βίῃ Hip. 87. ἡ τις ἡρξάτ' αἰσχύνειν λέχη ib. 408. ἡρῶ τῷ λόγῳ ψευδῶς Sup. 403. ἄρξομαι σέθεν Iph. A. 442. φροίμων ἄρχη κακῶν Tr. 707. ἡνίκ' ἡρχόμην λόγῳ Her. 889. ὁποῖς πρῶτον ἄρξομαι Hel. 637. ἐκ τῶν θεῶν ἄρχεσθε ib. 1030. θέλω, ἔπερ σ' εὖροι, ἄρξασθαι Ion. 651. ἄρξαι, ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρὴ ib. 1364. οἷσις

φροίμοις ἄρχη λόγῳ Her. F. 538. δεινὸς ἄρχομαι προβλήματος El. 985. ὅθεν ἄπασιν ἡρξάτο τρέφειν Fr. inc. CL. 3. ὀλίγ' ἀρχόμενοι Med. 120. Ἀρχέτας. παρὰ θρόνον ἀρχέταν Her. 753. λητροῖς ἔπεσεν ἐμὸς ἀρχέτας El. 1149. Ἀρχέχορος. ποδὸς ἀρχεχόρου Tr. 151. Ἀρχή, imperium, magistratus, regnum. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 75. πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα Erechth. fr. II. 30. ἄρχει μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8. τίς ἐκ τῶν εὐόλβων Ἀργεὶ βασιλέων ἀρχά; Iph. T. 191. σερέντα ἀρχᾶς Iph. A. 357. πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν Or. 895. ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις Ph. 980. ἀρχὰς γῆς ib. 1580. ἐν ἀρχαῖς ἤμενοι An. 700. ἀρχαὶ ἐπληρῶντο ib. 1098. ἐπεὶ κατέσχες ἀρχὰς Iph. A. 343. ἀρχαὶ ἐπιχώριοι χθονὸς Ion. 1111. 2) initium. ἀρχὴ λόγῳ Ph. 1346. vid. etiam Ion. 517. ἀπ' ἀρχῆς Ph. 1589. et Al. 109. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. ἐξ ἀρχῆς ib. 106. et Inus fr. II. 1. et ἐξ ἀρχᾶς Iph. T. 203. et 205. ἀρχὴ πημάτων Hip. 272. τὴν ἀρχὴν ἀφείς An. 392. σμικρὰς ἀπ' ἀρχῆς ib. 643. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. ἀρχὴν κακῶν ib. 1124. et El. 907. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς Æol. fr. II. ἀρχὰν θανάτου Or. 1395. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762. ἀρχὰς τῶν λόγων Iph. A. 320. εὖ ἀρχὰς εἶπας ib. 990. ἀρχαὶ πολλῶν πόνων Iph. T. 939. πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνειεις Hel. 667. κατ' ἀρχὰς εἰδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν Phi. fr. III. Ἀρχηγέτης. τῷ γένει ἀρχηγέτη Or. 554. θεὸς ἡγῆς τύχης ἀρχηγέτας El. 891. Ἀρχηγός. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνειεις λόγον Hip. 881. ἀρχηγὸς χθονὸς Iph. T. 1303. ἀρχηγοὶ στρατῷ Tr. 1267. 2) Formam dor. ἀρχαγὸς vid. suo loco. Ἀρχικός. δῶκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1. Ἀρχιτέκτων. τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι πείθεσθε Cy. 475. Ἀρωγός. τίς ἂν θεῶν ἀρωγός—φανείη; Hip. 675. ἀρωγὸς ἐν πόνοις Rh. 638.

Ἀσάλευτος. τὸ φρονεῖν ἀσάλευτον μένει Bac. 389.
 Ἀσαφής. ἕω τέτ' ἀσαφές ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27.
 Ἀσέβεια. ἀσέβεια μεγάλη Or. 821. ἀσέβειαν ἀσκῆντα Bac. 476.
 Ἀσεβεῖν. τὸν ἀσεβῆντ' εἰς τὸν θεὸν Bac. 490.
 Ἀσεβής. ἀσεβής ὢν Bac. 502. ὅταν ἔχη τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Antiop. fr. II.
 Ἀσεῖρωτος. ἀσεῖρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1150.
 Ἀσεπτος. θηρῶσιν τὸν ἀσεπτον Bac. 888. Πρωτεύς ἀσέπτω παιδὸς Hel. 549. τὸ ἀσεπτον ἔχει δύναμιν Iph. A. 1092.
 Ἀσημος. ἀνὴρ ἐκ ἄσημος Her. F. 849. ἐκ ἄσημος πόλις Ion. 8. δόξας ἀσήμους Rh. 629. ἄσημ' ὄπλα Ph. 1119. ἄσημα ἡμῖν, ἥτις ἐστὶν ἡ νόσος Hip. 269. conf. etiam v. 371. ἄσημα λέγεις Al. 525. ἃ ἐξ' ἄσημα, κῆ σαφῇ Sup. 211. ἐκ ἄσημα πνεύματ' αἶρεται El. 749.
 Ἀσθένεια. ἐν ἀσθενείᾳ τὸν πότμον διώλεσας Her. F. 269.
 Ἀσθενεῖν. ἀσθενῶ μέλη Or. 228. ὡς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας Hip. 274.
 Ἀσθενής Cy. 431. ἀσθενὴς πατήρ Ph. 844. ὅ, τ' ἀσθενὴς ὁ πλάσιός τε τὴν δίκην ἴσῃν ἔχει Sup. 433. ἀσθενὴς ὢν Ion. 593. ἀσθενῇ φίλον Her. F. 228. ὡς ἀσθενεῖ δᾶς, (sc. filiam) ἀσθενῇ λάβοι φόβον El. 39. ἀσθενὴς φεύγων ἀνὴρ ib. 236. et 352. μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενὲς μένει ib. 389. ἀσθενὲς τε καὶ σοφῆ Bel. fr. XI. 2. δυστυχεῖντα ἀσθενῇ τίθησι Phil. fr. XII. 2. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Plis. fr. VI. 3. ἐν φόβῳ ἀσθενὴς Tem. fr. XVI. 1. ἡμεῖς δῆλοί τε κἀσθενεῖς Hec. 798. ὄντες ἀσθενεῖς Her. F. 87. ἀσθενεῖς γάμοι Thy. fr. I. 1. ἐπ' ἀσθενὲς ῥώμης ὀχόμεθα Or. 68. μηδεὶς με φαύλην κἀσθενῇ νομιζέτω Med. 807. ἀσθενῇ ἐμὲ ὀρῶντες An. 755. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη Her. 275. ἀσθενὴς ἡ ἐμὴ ῥώμη ib. 648. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 1. κῶλον ἀσθενὲς Iph. A. 614. τὸ δᾶλον ἀσθενὲς Ion. 983. τὸ ἀσθενὲς μὴ κακῶς ἐμέμφθης Antiop. fr. V. 1. ἀσθενὲς πόλει ὀμί-

λημα ejusd. fr. X. 3. τὰμὰ ἀσθενῇ Med. 739. τὰ ἄλλα μικρὰ κἀσθενῇ Sup. 188. τὰ γυναικὸς, ἀσθενῇ Iph. T. 1006. οἱ ἀσθενῇ τὰπ' ἐμῆ δεδορκότες Her. 23. τὰ τῶν θεῶν εἰς τέλος ἐκ ἀσθενῇ Ion. 1615. τεκεῖν με βάλετ' ἀσθενῇ El. 267. τοῖσιν ἀσθενεσέροις Sup. 435. et Fr. inc. XLIII. 3. σοφῶν πληθὸς ἀσθενέστερον An. 482. ἀσθενεσέρῳ ποτῷ El. 499.
 Ἀσιός. Ἀσιάδι φωνᾷ Or. 1397. Ἀσιάδος πολυσπύρος Tr. 743. ὑπέσχετ' Ἀσιάδ'—τυραννίδ' ἔξειν ib. 927. Ἀσιάδος κιδάρας ψόφον Cy. 442. κτίσορ' Ἀσιάδος χθονὸς Ion. 74. πᾶσαν ἐπελθὼν Ἀσιάδα ib. 1356. Ἀσιάδος γῆς ib. 1586. Ἀσιάδος κρίματα Er. fr. XIX. Ἀσιάδες Βάκχαι Bac. 1167.
 Ἀσιάτις. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα An. 1. Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην Tr. 1219.
 Ἀσιδῆρος. ἀσιδήροις μοχλοῖς Bac. 1102. χειρὸς ἀσιδήρος μέτα ib. 735.
 Ἀσιήτας. ὕμνον Ἀσιήταν Iph. T. 179.
 Ἀσιήτις. ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. Ἀσιήτιδα γαῖαν Iph. T. 397. Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὄλβος Her. F. 643. Ἀσιήτιδες δμῳαὶ El. 315.
 Ἀσιτεῖν. ἀσιτεῖ εἰς ἀπόσασιν βίῃ Hip. 277.
 Ἀσιτία. ἀσιτίαις δέμας συντακεῖς ἀποφθερῷ Sup. 1105.
 Ἀσιτος. κεῖται ἄσιτος Med. 24. τριταίαν γ' ἔσ' ἄσιτος ἡμέραν Hip. 275.
 Ἀσκεῖν. σπαντὸν ἡσκησας σέβειν Hip. 1080. ἀνδρ' ἓνα Φοῖβος σύγγονοί τ' ἡσκήσαμεν Rh. 947. τέτ' ἡσκεις Tr. 1008. ἀσκεῖν σῶφρον' εὐοργησίαν Bac. 641. ἥτις εἰς ἄλλος ἀσκεῖ El. 1073. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταί, ἃς χρὴ σ' ἀσκεῖν Antiop. fr. IV. 1. ὅσοι σαρκὸς εἰς ἐνέξίαν ἀσκᾷ βίον ejusdem fr. VII. 2. πραγμάτων εὐμυσίαν ἀσκεῖ ejusd. fr. XXXIII. 3. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. πολλοὶ τῷ γέλωτος ἔνεκα ἀσκῶσι χάριτας κερτόμεν Melan. fr. XX. 2. ἀσέβειαν ἀσκῆντα Bac. 476. ἔρωτας, ἀπάτας, δόλια τ' ἐξενρήματα ἀσκῶσα Hel. 1110. ἀνεπλήκτον ἡσκηκῶς βίον Or. 920,

χρηστότητ' ἡσκηκότα Sup. 872. εὐσε-
βεῖν ἡσκηκότα Fr. inc. LXII. 2. τὰ-
γαθ' ἀσκήσας Sup. 912. σὸν δέμας
ἐξῆλθες ἀσκήσασα Tr. 1023. εὐπρε-
πῶς ἡσκήσατο Al. 159. σῶμ' ὅπλοις
ἡσκήσατο Hel. 1395. εὖ ἡσκησαι
πέπλοις Ion. 326. ἐκ ἐν πολυχρύσοι-
σιν ἡσκηται χλιδαῖς Dan. 2. ναυσίν,
ἀσπίσιν θ' ὁμᾶ—ἡσκημένοι Iph. A.
83.

Ἀσκληπίος. πέτραν Ἀσκληπιῶ Hip.
1209.

Ἀσκός. ἀσκή με τὸν πρῆχοντα μὴ
λῦσαι πόδα Med. 679. ὅδ' ἀσκός, ὃς
κεύθει νιν, sc. τὸν οἶνον Cy. 145. conf.
etiam v. 147. 151. 160. 508. et 527.
θεὸς ἐν ἀσκῷ οἴκας ἔχων ib. 523. λύ-
σας ἀσκὸν El. 511.

Ἀσμενος. τότ' ἄσμενος Ph. 1053.
ἄσμενος θύσειν ὑπέστης παῖδα Iph. A.
360. ἄσμενός μ' ἰδὼν ib. 644. conf.
etiam Ion. 1437. ubi pro μ' est σ'.
ὥς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον Her. F. 524.
νέρθεν ἄσμενος φυγὼν ib. 621. ἄσμε-
νος φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν τόμα
Antioip. fr. XXVII. 3. μὴ λάβωσί σ'
ἄσμενοι Or. 774. ἀλόχως τε καὶ τέκν'
εἰσίδωσιν ἄσμενοι Tr. 21. τελλόμεθ'
οἰκαδ' ἄσμενοι ib. 1264. ὥς ἂν σχολὴν
λεύσσωμεν ἄσμενοι πόνων Her. F. 725.
ἐκ ἀσμένης τόνδ' ἐξ ἐμῆ δέχρῃ λόγον;
Med. 924. et 1007. δῶρα ἀσμένη
χεροῖν ἐδέξατο ib. 1003. ἀσμένη ἐδέ-
ξατο πόλις πόνον τόνδε Sup. 393.
ἐσεῖδόν σ' ἀσμένη Iph. A. 640. cf.
etiam Bac. 609. ἔλαβον ἀσμένα πόσιν
ἐμόν Hel. 633. πρὸς ἀσμένας πέπτωκα
σὰς παρηΐδας Ion. 1438.

Ἀσμένως. τὰς ἐκ θαλάσσης ἀσμένως
πεφευγότας Hel. 405.

Ἀσοφος. ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαὶ El.
1302.

Ἀσπάζεσθαι. θέλω ἀσπάσασθαι χρο-
νιον εἰσιδὼν φίλον Or. 475. ἀσπά-
σασθε καὶ προσείπατε πατέρα Med.
895. vid. etiam v. 1070. νῦν σφε
ἀσπάζῃ ib. 1401. πρόσωθεν αὐτὴν
ἀσπάζομαι Hip. 102. ἡσπάζετ' ἄλλοτ'
ἄλλον Al. 189. ταύτην μάλισα τῆς
κόρης ἀσπάζεται Iph. A. 1594. μητέρ'
ἀσπάξας σέθεν Tr. 756. ὥς ἀσπάσω-
μαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν Tr. 1276.
τὴν συμφορὰν ἀσπάζομαι Ion. 587.
ἴσον σ', ὥς τεκῶσ', ἀσπάζομαι ib. 1363.

ὑπ' αἰδέες εἰς λίαν ἀσπάζομαι Er. fr. II.
33. ἄσπασαι Epist. II.

Ἀσπαίρειν. πᾶν σῶμ' ἄνω κάτω ἡσπαι-
ρεν El. 843. ἔλαφος ἀσπαίρεισ' ἐπὶ
χθονὶ Iph. A. 1587.

Ἀσπασμα. τῶν φιλτάτων ἀσπασμάτων
Hec. 829. νυκτέρων ἀσπασμάτων ib.
631. πολλὰ ἀπεθέμην ἀσπάσματα
Iph. T. 376. τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ'—
φρῆδά μοι Tr. 1187. φίλας ἡδονὰς
ἀσπασμάτων ἔχω El. 596.

Ἀσπασός Rh. 348.

Ἀσπερχής. ἐνθ' ἀσπερχές μενεαίνεσσα
Dan. 51.

Ἀσπετος. χάλαζαν ἀσπετον πέμψει
Tr. 78. ὀρυὸς ἀσπετον ἔρνος Cy.
611.

Ἀσπιδηφόρος. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδη-
φόρον Sup. 390. ἀσπιδηφόροις ἐπι
Ph. 1103. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους
ἀπαντᾶν Bac. 780.

Ἀσπιδᾶχος Sup. 1143.

Ἀσπιδοφέρμων. Σπαρτῶν γένναν ἀσπί-
δοφέρμονα Ph. 802.

Ἀσπίς. παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν Or. 652.
πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων Ph.
78. πάγχυαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι
κεφίζων ib. 122. πάντες παρ' ἀσπίδα
ib. 1008. cf. etiam Med. 250. εἰ παρ'
ἀσπίδα βέβηκας αἰεὶ Ph. 1080. λέον-
τος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδος ib. 1127.
conf. etiam v. 1131. 1137. et 1142.
ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἰλίξας δέμας ib.
1185. εἰς ἀσπίδ' ἤξειν ib. 1336. κῶλον
ἐκτός ἀσπίδος τίθησι ib. 1400. ἐκεῖσε
κἀκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132.
ἐν ἀσπίδι λαμπρὸς Sup. 902. εὐρὼν
ἀκριβῆ μυσικὴν ἐν ἀσπίδι ib. 906. ἀσ-
πίδος ἔρμα Iph. A. 189. μὴ τις ἀσ-
πίδ' αἰρέτω χερὶ Rh. 451. χαλκόνω-
τον ἀσπίδα Tr. 1136. ἀμφιτορνὸν
ἀσπίδ' Ἔκτορος ib. 1156. μυρίον
ὄχλον ὑπέστην πολλακίς σὺν ἀσπίδι
Cy. 199. εἰ σθένειμι δι' ἀσπίδος; Her.
685. conf. etiam v. 738. μονομάχῃ
δι' ἀσπίδος ib. 819. πολλὰ παρ' ἀσ-
πίδα μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel. 740.
ὅσ' ἀσπίς, ἔγχεος θ' Ion. 1305. ὃς ἔπος'
ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαίῃ χερὶ Her. F.
159. κλεινὰς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ El.
455. ἐπὶ χρυσεόνωτον ἀσπίδα Antig.
fr. XVIII. 1. ἐν ἀσπίδος κῦρτι Antioip.
fr. XLII. 2. σήμερ' ἰδὼν τότ' ἀσπίδων
ἐγνώρισα Ph. 144. νέφος ἀσπίδων

πυκνὸν ib. 258. θεοὶς ἀσπίδας ἔθηκε ib. 579. λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα ib. 1112. δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων ib. 1300. ἀσπίδων κεγχρώμασιν ib. 1395. συμβαλόντες ἀσπίδας ib. 1414. καθῆτο λαὸς ἀσπίδων ἐπὶ ib. 1476. ἀσπίδας συλῶντες νεκρῶν ib. 1483. ἐν ἀσπίσιν σοι κινδυνευτέον Sup. 572. ἀσπίσιν ἡσκημένοι Iph. A. 82. δοριπόνους ἀσπίσι ib. 772. ἀσπίσιν πεφραγμένους ib. 826. cf. etiam v. 1387. στρατὸν παρ' ἀσπίδας εὐδειν ἔωμεν Rh. 123. ἀσπίδας θύρσοισι Βακχῶν ἐκτρέπειν Bac. 797. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς Her. 823. πάταγον ἀσπίδων ib. 832 ἐκ Μυκηνηῶν σὺν ἀσπίσιν ἔσειχε ib. 932. δι' ἀσπίδων ποσὶ θένοντες Aut. fr. III. 20.

Ἀσπισάς. vid. ἀσπισής.

Ἀσπισήρ. μυριοὶ με μένεσιν ἀσπισήρες Her. 278.

Ἀσπισής et dor. ἀσπισάς. ἀσπισάς Ἰόλαος Ion. 198. ἦλθεν εἰς πεδίον ἀσπισάς Her. F. 1194. λογχήρεσι σὺν ἀσπισαῖσι Iph. A. 1069. μόχθους ἀσπισάς τευχέων El. 444.

Ἀσπονδος. τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ Al. 426. ἀσπόνδοισι νόμοισιν El. 905.

Ἀσπéδαςος. ἀσπέδαςος ἦλθεν εἰς δόμους Melan. fr. VIII. 3. σπεύδει ἀσπéδατα Iph. T. 202. cf. etiam Bac. 911.

Ἀσσον. τῶν ἄσσον ὥρμει Iph. A. 291. σῶν ἄσσον ἀντρων ἦλθομεν Cy. 254.

Ἀσάθμητος. βροτῶν ὁ πᾶς ἀσάθμητος αἰὼν Or. 979.

Ἀσακτος. ἀσάκτων μάτηρ ὑδάτων Iph. T. 1241.

Ἀσένακτος Al. 171. ἐδέποτ' ἀσένακτος ἡμέρα μ' ἐπισχῆσει Hec. 691.

Ἀσεπτος. τίς ἀσεπτος θεῶν; Her. 441.

Ἀσεροειδής. ἀσεροειδέα νῶτα διφρεύεσσα And. fr. XXVIII. 3.

Ἀσερωπός. ἀσερωπός ἐν γραφαῖσιν Ph. 131. ἀσερωπός αἰθήρ Ion. 1078. ἀσερωπός σελάνα Hip. 851. τὰ ἀσερωπὸν ἑρανῆ δέπας Sis. fr. I. 33.

Ἀσέφανος. ἀσέφανοὶ κόρας ἀνάπανλαι Hip. 1137. φονίης ἀνδρῶν ἀμίλλας ἔδειτ' ἀσέφανος An. 1021.

Ἀσῆρ. τὸν Ἑλλανίας φανερώτατον ἀσέρα Hip. 1123. τίς ποτ' ἄρ' ἀσῆρ

ὁδε πορθμεύει Iph. A. 6. δόλιον ἀσέρα λάμψας Hel. 1142. διοπετής ὅπως ἀσῆρ ἀπέσβη Fr. inc. CXXVII. 2. ἔως ἱππότης ἀσῆρ Fr. inc. CXCVIII. δισσὼ ἀσέρε Her. 854. ἀσέρων τέθριππος ὄχος Tr. 855. φαεινῶν ἀσέρων οἰκῶν ἔδρας Cy. 352. ἐς κέλευθα ἀσέρων Hel. 350. ἀσέρων ποικίλματα ib. 1102. ἀσέρας ἑσπερίους Ion. 798. ἀσέρων ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2. ὅθεν λαμπρὸς ἀσέρας σπέρχει μύδρος Sis. fr. I. 35.

Ἀσός. ἂδ' ἀσὸν ἦνεσ', ὅστις κ. τ. λ. Med. 223. κᾶν τοῖς λόγοισιν ἀσὸς ἦ Ion. 674. τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀσὸ Plis. fr. I. 5. θανεῖν ὑπ' ἀσῶν Or. 442. conf. etiam v. 535. 624. et 744. πάντων πρὸς ἀσῶν ib. 446. μισῶσιν ἀσὸι, sc. τὰς ἄγαν προθυμίας ib. 708. εἰ λέγοιμ' ἀσὸισιν ἐλθῶν ib. 773. ἀσῶν τιν' ἠρόμην ib. 872. ἢ τις ἀσῶν τοῖσδε χρίμνεται δόμοις Ph. 99. φθόρον πρὸς ἀσῶν ἀλφάνεσι Med. 297. ἀσὸς ἐννέπω Al. 1157. φθείροντες ἀσῆς Sup. 234. ἀσὸς ἦδεται νεανίας ib. 443. σοφώτερος νέοισιν ἀσῶν τῶνδ' ib. 843. ὃ πάντες ἀσὸι τῆσδε βαρβάρου χθονὸς Iph. T. 1422. καλὸς ἀσὸς σέφανος Her. F. 1334. οἰκείος πόλεμος ἐν ἀσὸις Antig. fr. IV. 2. πύθοντ' ἂν ἀσὸι πάντες Inus fr. VI. 4.

Ἀσραπή. ἀσραπήs ἐναύσεις Sis. fr. I. 31. σίλβει νοσώδεις ἀσραπάς Or. 480. ἀσραπαὶ Πύθιαι Ion. 285.

Ἀσραπηφορεῖν. ὑφ' ἄρματ' ἐλθῶν Ζηνὸς ἀσραπηφορεῖ Bel. fr. IV.

Ἀσραπηφόρος. λοχευθεῖς ἀσραπηφόρῳ πυρὶ Bac. 3.

Ἀσράπτειν. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀσράπτει Ph. 111.

Ἄσρον. ναυβάταισιν ἄσρον ὥς Ph. 842. λαμπρῶν ἄσρων Or. 1685. et Hel. 1514. τὴν ἐν ἄσροις ἑρανῆ τέμνων ὁδὸν Ph. 1. ἄσρων ἀνέλθοιμι ib. 507. μὰ τὸν μετ' ἄσρων Ζῆνα ib. 1013. σὺν ἄσρων ἐπιτολαῖσιν ib. 1123. ἄσρων ὑπέρτερον βέλος Hip. 531. κατ' ἄσρα πω Tr. 1001. τὰ ἄσρα δέρομαι Cy. 212. ἄσροις ὁμοιωθέντε Hel. 139. ἄσρων βεβηκυῖαν μυχῆς ib. 623. ἄσρα φύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος Ion. 84. ἑρανὸς ἀθροίζων ἄσρ' ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. ἄσρα ὠμάρτει θεᾷ ib. 1151. ἔως διώκσθ' ἄσρα ib. 1158.

ἄσρων ἀριθμὸς Her. F. 667. χρυσέων ἄσρων τροφὴ El. 54. ἄσρων αἰθέριοι χοροὶ ib. 467. φαεινὰς ἄσρων ὁδὸς ib. 728. οἱ φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἄστροις ναίεσι ib. 991. δείξας ἄσρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. ἄκριτος ἄσρων ὄχλος Pi. fr. II. 4. πρόσθε κάτω γῆς εἰσιν ἄσρα Syl. fr. II. 4.

Ἀσρωπός. ἀσρωπὸς κατέσχευεν οἴκους Her. F. 406.

Ἀσρωτος. ἀσρώτῳ πῆδῳ πλευρὰς τιθέντες Her. F. 52. cf. etiam Er. fr. XIII. 1.

Ἄστυ. κατ' ἄστυ Τροίας Hec. 929. καπνὸς ἐσήμαν' ἄστυ πολεμίων ὕπο ib. 1215. πρὸ ἄσπεος Or. 727. ἄσπεως ἀγυῖας ib. 759. δι' ἄσπεός σε ὀρήσω ib. 799. ὀλιγάκις ἄστυ χραίνων ib. 917. Φρύγιον ἄστυ ib. 1382. δι' ἄσπεος κυκλῶν πρόσωπον Ph. 366. ἄστυ Θηβαίων ib. 566. πόση τις ἡ πῖλοιτος ἄσπεως ὁδὸς ib. 849. ἄστυ Καδμείας χθονὸς ib. 1108. ἄστυ Παλλάδος Med. 771. κατ' ἄστυ Alc. 432. et Bac. 716. Φεραίων ἄστυ Al. 483. ἀνίκε' ἔλειπον ἄστυ An. 112. οἷχεται μοι κῆρυξ πρὸς ἄστυ Sup. 37. Σάρδεων ἄστυ Bac. 463. ὧ κλεινὸν οἰκῆσ' ἄστυ Ion. 262. πανταχῇ ἄσπεος ib. 1107. Ταφίων περίκλυτον ἄστυ πέρσας Her. F. 1080. πρόσθω ἄσπεος ἕσα El. 298. Σιδώνιον ἄστυ Phry. fr. I. 1. ἄστυ (plur.) φυλάσσεσθ' (i. e. σσετε) Sup. 952.

Ἀστυγείτων. ἀστυγείτονας πόλεις Hip. 1161.

Ἀσύλητος. ἀσύλητον γένος Hel. 456.

Ἀσυλος. γῆν ἄσυλον παρασχὼν Med. 387. μενεῖς ἄσυλος ib. 728. ἄσυλος ἦν γάμων Hel. 61. σώσατε δάμαρτα ἄσυλον ἐκ γῆς ib. 1603.

Ἀσύμφορος. ἃ ἐστὶ γήρα ἀσυμφορώτατα Tr. 491.

Ἀσυνεσία. βροτῶν ἀσυνεσίας Ph. 1718.

Ἀσύνετος. ἢ τοσῶτον ἀσύνετος πέφυκ' ἐγὼ Ph. 1606. cf. etiam Iph. A. 691. ἀσύνετος, ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής, κ. τ. λ. Tem. fr. XVI. 1. ἀσυνήτες τὰς θεὰς ἡγοίμεσθ' ἂν Iph. A. 1189. ὑπὸ γνῶμας πολιτῶν ἀσυνετὴ ib. 368. αἰνιγμ' ἀσύνετον Ph. 1721. ἀσύνετα ἐρέμεν Iph. A. 654. τί τὰδ' ἀσύνετα; Hel. 358. ἀσύνετα ἦλθες πορδήσων πόλιν Ph. 573. τίς τις γίνετ' ἀσυ-

νιώτερος; Or. 493. θνητῶν ἀσυνετώτεροι Fr. inc. III. 5.

Ἀσφακτος. ἐπὶ ἀσφάκτοις μῆλοισι Ion. 228.

Ἀσφάλεια. τῇ ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς Her. F. 604. δῶλον ἀσφαλείας Fr. inc. IV. 3. ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν ἐκ ἔχει Fr. inc. XXV.

Ἀσφαλής. ἀσφαλὴς στρατηλάτης Ph. 602. πύργος ἀσφαλὴς Med. 390. φίλοισιν ἀσφαλὴς φίλος Antiop. fr. XI. 1. ἀσφαλεῖς φίλοι Fr. inc. LXXXVI. 1. πόλιν νεοίμην ἀσφαλῇ Rh. 475. τὴν δόκησιν ἀσφαλῇ Hel. 120. ἐν ἀσφαλεῖ ἡδ' ἐρημία Hec. 981. cf. etiam Hip. 785. Iph. T. 762. et Her. 398. ἢ γὰρ ἀσφαλὲς Ph. 898. Pl. fr. I. 4. et fr. inc. CLXVIII. 1. cf. etiam Ar. fr. XV. 2. λέγειν, ἵν' ἀσφαλὲς Inus fr. XIV. 2. ἀσφαλὲς τεκμήριον Rh. 94. τὰμὰ γίγνεται ἀσφαλῇ Her. 1004. τρόπος ἐστὶ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμος Pi. fr. VII. 1. νέες ἐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεστέρας Hip. 968. ἀσφαλεστέραν ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II. ἢ σίγ' ἔχωμεν ἀσφαλέστερον Or. 1540. τὸ γῆρας σοφώτερον πέφυκε κἄσφαλέστερον Pelei fr. V. 2. ἐμοὶ τὰδ' ἐστὶν ἀσφαλέστερα Med. 743. κέλευθον ἀσφαλεστάτην Her. 1048. σῶζειν κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέσταται Iph. T. 1062.

Ἀσφαλῶς. πέμψον μοι τήνδ' ἀσφαλῶς γυναῖκα Hec. 889. τὰ γ' ἐνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις Ph. 118. conf. etiam Hel. 899. ἀσφαλῶς οἰκήσομεν Sup. 1230. ἀσφαλῶς φρονεῖς Rh. 147. ἀσφαλῶς πορευτέον Her. 730. τὰμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς Her. F. 1372.

Ἀσχαλλῶν τοῖς κακοῖσι Iph. A. 920.

Ἀσχύλλειν. θάνατον ἀσχύλλων πατρῶον Or. 783.

Ἀσχημονεῖν. βέλει ἀσχημονῆσαι Hec. 407.

Ἀσχήμων. ἀσχήμονες ἀγχνόαι μετάρσιοι Hel. 306. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔνεν' ἀσχήμονα Ar. fr. VI.

Ἀσχυλος Or. 93.

Ἀσωπίδες κόραι Her. F. 785.

Ἀσωπίος. γῆς ἐξελὼν Ἀσωπίας Sup. 571.

Ἀσωπός, nom. propr. viri Iph. A. 697.

Ἄτα. vid. ἄτη.

Ἄτακτος βίος Sis. fr. I. 1.

Ἄταλάντη. Ἄταλάντης γόνος Ph. 1160.
 Ἄταλος. ἀταλᾶς ὑπὸ ματέρος El. 699.
 Ἀτᾶν. οἰκοθεῖν ἀτῶμενος Sup. 182.
 Ἀταφος Hec. 30. et Tr. 1313. ἐκβύλλετ' ἄταφον Ph. 1624. cf. etiam v. 1628. et 1650. μηδ' ἀτάφους παῖδας κατὶδης Sup. 282. ἀτάφους τίς ἕξει; ib. 540.
 Ἀτεγκτος Her. F. 833.
 Ἀτεκνος Or. 206. An. 1217. Iph. T. 220. Tr. 1186. Hel. 695. et Ion. 65. ἄτεκνος κατθανὼν Al. 659. ἄτεκνος ὢν ib. 911. et Melan. fr. XII. 1. ἄτεκνος ἀρσένων παίδων Bac. 1304. ἄτεκνον, ἄτεκνον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον Ion. 790. οἱ μὲν ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύναν Med. 1094. ζηλῶ ἀτέκνης βροτῶν Al. 885. ἐξὸν ἀτέκνοις εἶναι ib. 890. τῶν ἀτέκνων ἀναρπάσεις δόμοις; Ion. 1303. ἄπαιδες ἐκέτ' ἐσμέν, ἐδ' ἄτεκνοι ib. 1463. παῖς ἄτεκνος An. 710. ἄτεκνος γηράσκω Sup. 966. ἄτεκνος εἶ; Ion. 305. γυναικα ἄτεκνον ib. 608. cf. etiam v. 613. 658. et 817. ἡμεῖς ἄτεκνοι Hec. 514. ἐδ' Ἀρτεμις προσφθέγγαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνης Sup. 959.
 Ἀτέλετος. τοῖς ἀτέλετοῖς τῶν τῷδε πόνων Fr. inc. CLXV. 6. ἀτέλετον ἔσαν βακχευμάτων Bac. 40.
 Ἀτελής θάνατος Ion. 1061.
 Ἀτενής. ἥκω ατενής ἀπ' οἴκων Alcæon. fr. XV. ἀληθῆς κᾶτενής παρρῆσία Tem. fr. II.
 Ἄτερ. ἐκ ἂν δυναίμην τῷδε τιμωρεῖν ἄτερ τέκνοισι Hec. 749. τί ζῆν σῆς ἑταιρίας ἄτερ Or. 1072. δίκης ἄτερ Ph. 495. θηλειῶν ἄτερ Hip. 624. κυμάτων ἄτερ πόλιν σὴν ναυσολήσεις Sup. 473. δεσμῶν ἄτερ Iph. T. 637. ἄτερ χαλυβδίκῃ Her. 162. θεῶν ἄτερ ib. 608. τευχέων ἄτερ ib. 694. ἐκ ἄτερ πόνων ib. 841. cf. etiam Thy. fr. II. 1. τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. πλοσίων ἄτερ Æol. fr. VI. 2. ἐκέσσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ Er. fr. I. 49. αἰσχύνης ἄτερ Scy. fr. II. 5. τὰς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίῃ Fr. inc. CLXXXVII. 4.
 Ἀτέρμων. ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς Hec. 926.
 Ἄτερος Ph. 1393. ἐκλήζετ' ἄτερος πρὸς θατέρω Iph. T. 249. vid. etiam v.

281. et 310. ἄτερος δυστυχήs Her. F. 1403. ἄτεροι προσκείμενοι Iph. T. 325.
 Ἀτερπής. λόγους ἀτερπεῖς El. 293.
 Ἀτερπνος Meleag. fr. XVII. in notis.
 Ἀτευχής. ἀτευχῇ παῖδ' Ἀχιλλέως An. 1120.
 Ἀτη. ἔγνωs ἄτην παιδός; Hec. 686. ἄτης εὐπρόσοιτος ἔκβασις Med. 279. ὑπ' ἄτης Hip. 276. et Bel. fr. XVI. 10. μείζων ἄτη Her. 607. ἄτη πατέρων El. 1307. ἄτη περιπεσεῖν αἰσχροῦ Cress. fr. VI. 1. 2) Form. dor. ἄτα. τὰν αἵματηρὸν ἄταν Or. 960. γάμων ἐπακτὰν ἄταν Ph. 345. ἐπέσσοντο τάνδε γὰν τις ἄτα ib. 1073. δέζεται δύσανος ἄταν Med. 979. ἄταν ἐχ' ὑπεκφεύζεται ib. 989. ἔπεσον δαίμονος ἄτα Hip. 241. ἐδὲν ἄτας αἵτιον ib. 1149. φανερὰν ἔσχεs ἄταν ib. 1289. εἰ μετακύμιος ἄτας φανείης Al. 91. τιν' ἄταν ἡγάγετ' εὐναίαν An. 103. πίπτω εἰς ἄταν Iph. A. 137. δυσφόρμιγγα αἰμάσσοs' ἄταν Iph. T. 225. ἄταν διαπαντός δυσδαίμονα ib. 1117. ἐμὲ ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν Tr. 137. εἰκάσω ἄταν ib. 165. δόλιον ἔσχον ἄταν ib. 530. Δαρδανίας ἄταν θεῶ δώσων ib. 535. ἄτας ἐμᾶς αἵτιος εἶ ib. 1313. θανάτῃ λένσιμον ἄταν ἀποφεύγσσα Ion. 1241. σενακτὰν ἄταν, ἄταν πατέρος Her. F. 917. seq. 3) Plur. οἱ κατεῖδον ἄτας Or. 988. μείζεις ἄτας οἴκοις ἀπέδωκεν Med. 129. αἶ μοι συμβαίνοs' ἄται Iph. T. 148. ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτες Tr. 121. ἐκ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω Her. F. 1284.
 Ἀτηρός. ἀτηρὰ γλῶσσα Fr. inc. CLVIII. 3. ἀτηρὸν κακὸν Hip. 630. et An. 353.
 Ἀτρίς, Attica Iph. A. 247.
 Ἀτίζειν. δεs ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει Rh. 252. ὀρθῶs ἀτίζειs ib. 327. ἔτοι s' ἀτίζων Al. 1040. τάρκωντ' ἀτίζων Sup. 865. πόλιν τὴν σὴν ἀτίζων Dic. fr. IV. 2. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν Sup. 19.
 Ἀτιμάζειν. ὀρκες μηδαμῶs ἀτιμάσης Hip. 611. ἡμᾶs ὥs ἀτιμάζει ib. 1192. μηδ' ἀτιμάσειν ἐμὲ Al. 374. ἐδ' ἀτιμάζειν ξένος ib. 570. τίς s' ἀτιμάζει Bac. 1319. μηδαμῶs ἀτιμάσης τὰs Ἡρακλείεs παῖδας Her. 228. τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι Her. F.

56. ἐκ ἀτιμάσω θεὸς προσειπεῖν ib. 608. σὺς ἀτιμάζων θεὸς Her. 79. τίς ἀτιμάζων νέκυς Antig. fr. XVI. 4. πατροφᾶς γῆς ἀτιμάζων ὄρης Dic. fr. IV. 4. ἀτιμάζοντα σὺν γῆρας Al. 661. ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει Med. 33. ἀτιμάσας λέχη ib. 1354. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὅμμ' ἀτιμάσας Hip. 886. τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας ib. 1040. θεσφατ' ἀτιμάσας Sup. 230. cf. etiam v. 302. ἡτιμασμένος Ph. 884. τύμβος ἡτιμασμένος El. 323. Μῆδεια ἡτιμασμένη Med. 20. ἀνάξϊ ἡτιμασμένη Iph. A. 943.
- Ἀτιμία. θεῶν ἀτιμία Her. 72. ἀτιμίαν σκεδρῆν Alcmaeon. fr. XII. 1. ἡ ἀτιμία βίης Er. fr. II. 17.
- Ἄτιμος. ἄτιμος ἐξελαύνομαι χθονὸς Ph. 630. et 1749. ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι Bac. 1312. ἄτιμοι ἐσμέν οἱ πρὸ τῷ φίλοι Med. 696. φυγὰς χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ ib. 438. ἄτιμον ὄργανον χέρα An. 1014. θεᾶς ἄτιμοι ὄργαι Hip. 1417.
- Ἀτιμῶν. ὥς ἀνάξϊ ἡτιμώμεθα Hel. 462.
- Ἀτίμως. τίς ὦδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε; Med. 1208. γυναῖκα κτείνεις ἀτίμως An. 635. ἀτίμως ἐκ δωμάτων ἀποσταλῇ ib. 810.
- Ἀτλάντειος. τὸν Ἀτλάντειον πόλον Pi. fr. III. 5.
- Ἀτλαντικός. πόντες τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν εἴσω Hip. 3. πέραν πόντες καὶ τόπων Ἀτλαντικῶν ib. 1053. Ἀτλαντικῶν πέρα ὄρων Her. F. 234. ἐξ Ἀτλαντικῆς ἀλός And. fr. in fin. et Fr. inc. CXIV.
- Ἀτοιχος. ἀτοίχως περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133.
- Ἀτοκος El. 1127.
- Ἀτολμος. συνετὸν ἄτολμον Œd. fr. VI. 2.
- Ἀτοπος. ἄτοπος, ἄτοπα μὲν παραδίδωσί μοι Ion. 689. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον Iph. T. 842.
- Ἀτρακτος. ἀτράκτων τοξόται Rh. 312.
- Ἀτρέκεια Alcmen. fr. III. 1.
- Ἀτρεκής. ἀτρεκεῖς ἀρμῆς Cret. fr. II. 9. δόξα ἀτρεκής Hip. 1115. βιώσθαι ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις ib. 261.
- Ἀτρέμα. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις Or. 258. ὁρθὸν μεδίει βλάστημ' ἄνω ἀτρέμα Bac. 1070.
- Ἀτρεμαῖος. ἀτρεμαῖαν φέρω βοᾶν Or. 147.
- Ἀτρέμας. πρόσθ' ἀτρέμας Or. 149. ἀτρέμας ἴδι ib. 150. ἀτρέμας χρόος ἐλκώδης ἄπτεσθε Hip. 1358.
- Ἀτρεμής. ἀτρεμέα θρήνον Her. F. 1053. ἀτρεμέα κέντρα Ph. 182.
- Ἀτρεσος. Λοξίς ἐν δόμοις ἄτρεσα (i. e. ἀτρέσως) ναῖσι Ion. 1198.
- Ἀτρίβων. λέσχη ἀτρίβωνα Lic. fr. I. 3.
- Ἀτρωτος Ph. 597.
- Ἀτυζέσθαι. ἀτυζόμενος πώλων Tr. 808. τίς σοι καιρὸς ἀτυζόμενα An. 131.
- Ἀτυχεῖν. ὅτε ἡτύχει Epist. III. Aδ, e contrario Cresph. fr. I. 3.
- Αὐγά. vid. αὐγή.
- Αὐγάειν. τὰν καλλίσαν ὁ ἄλιος αὐγάει Hec. 637. αὐγάζων ἐξ ἐρανίων Hel. 1333. ἔγχος αὐγάζοντα Rh. 793. εἰδ' αὐγάζῃ (2. sing. præs. med.) Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον Bac. 596.
- Αὐγή, nom. propr. *jaeminae* Tel. fr. I. 4.
- Αὐγή, et dor. αὐγά. ἀμβρόσιος αὐγά πέπλος Med. 983. ἱερὸν ὅμμ' αὐγᾶς Iph. T. 194. εἰς αὐγὰν Tr. 321. πρὸς τάνδ' αὐγὰν Ion. 886. ἐνόπτρων ἀτέρμονας εἰς αὐγᾶς Hec. 926. φλογεᾶς ἀφήσιν ὕσσων αὐγᾶς ib. 1104. ὑπ' αὐγᾶς λεύσσεσθαι πέπλος ib. 1154. εἰς αὐγᾶς ἀελίοιο Or. 820. ὁμματος αὐγαῖς Ph. 1557. δακρύων τὰς ἡλεκτροφαεῖς αὐγᾶς Hip. 741. αὐγᾶς εἰσορῶ Al. 670. cf. etiam Hel. 1389. αὐγᾶς προσορῶν Al. 871. βλέπεσθ' ἂν αὐγᾶς An. 936. εἰς τίνα φίλον αὐγᾶς βάλλων ib. 1181. κατ' εὐφρόνην ἀμβλῶπες αὐγαὶ Rh. 737. λαμπρόταται δεῖ φαεσιμβροτοὶ αὐγαὶ Hip. 750. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις Hel. 182. ὁμμάτων ἐν φαενναῖς αὐγαῖς Ion. 1072. γοργῶπες ὁμμάτων αὐγαὶ Her. F. 132. ἐς τὰς αὐγᾶς ἀλῖς ib. 661. πρὸς αὐγᾶς ἡλῖς Fr. inc. B. 46. 1.
- Αὐδά. vid. αὐδή.
- Αὐδᾶν. αὐδὸ δυσφήμης φάμας Hec. 195. αὐδασον, τίς ὀνομάζεται Ph. 125. σοὶ τὰδ' αὐδᾶ ib. 571, et 785. et Hel. 1678. αὐδα, dic Ph. 1548. et Hel. 686. et ita τὰδ' αὐδα Med. 181. Ἰππόλυτον αὐδαῖς; Hip. 352. Δητῆς

κόρη σ' αὐδᾶ ib. 1285. τί τόδ' αὐδᾶς; Al. 106. Θεσσαλός νιν λεῶς Θετίδειον αὐδᾶ An. 20. ἡῦδων τῷ γαμῆντι ib. 620. εἰς ἕς ἐκάσῳ δυσμενεῖς ἡῦδα λόγῳ ib. 1092. ἵνα σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐδῶ Iph. A. 118. ἐκποδῶν αὐδῶ πολίταις Iph. T. 1226. αὐδῶ Λυκίως ἐγείρειν ἡμᾶς Rh. 562. τῶτον αὐδῶ ib. 677. σαφῶς αὐδᾶ συμμάχῳς ὀλωλότας ib. 755. ὅτ' ἡῦδας Tr. 1182. αὐδῶ λοχαγοῖς ib. 1260. αὐδῶ με μὴ δεῖν Bac. 504. ἰὼ πάλιν αὐδῶ ib. 580. αὐδᾶ, θύραν τίς οἶζει μοι; Cy. 500. αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς Ion. 156. σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐδῶ ib. 219. ἔτω καὶ φάτις αὐδᾶ ib. 225. πῶς τὰδ' αὐδᾶς ib. 552. σοὶ μομφὰν πρὸς τάνδ' αὐγὰν αὐδάσω ib. 886. τὸν Λατῆς αὐδῶ ib. 907. τί Φοῖβον αὐδᾶς; ib. 1483. ὦ μῆτερ, αὐδᾶ Her. F. 74. conf. etiam v. 988. ἐγὼ σ', ὦ Ζεῦ, αὐδῶ ib. 499. σέ τὸν θάσσοντα δυσήνως ἔδρας αὐδῶ ib. 1215. εὐθὺς αὐδᾶ St. fr. IV. 2. ἔδ' ἂν εἰς ἀνὴρ γυναικὸς αὐδήσειεν Fr. inc. LVIII. 7. τὰ πάρος εὐτυχίματ' αὐδῶν Ph. 1723. αὐδῶν δεινὰ πρόπολον κακὰ Hip. 583. τὸν μητρὸς αὐδῶν πατέρα Bac. 1318. κρανγὰν μ' αὐδῶσαν Ion. 893. ἔτος Μυκηναῖος αὐδάται γένος Ph. 126. μύδων αὐδαθέντων δέξαιτ' ὀμφὰν Med. 174.

Αὐδῆ. κλύων αὐδῆς Hip. 86. αὐδῆν τῶν ἔσθωεν ἐκμάθω ib. 567. φρέδη αὐδῆ An. 1079. ἑρρήξεν αὐδῆν Sup. 710. αὐδῆν τρίποδος ἐκ χρυσῆ λαβῶν Iph. T. 976. κλύεις αὐδῆν θεᾶς ib. 1447. σάλπιγγος αὐδῆν Rh. 144. et 989. 2) dor. αὐδά. αἶε ματέρος αὐδὰν Hec. 175. τίνα θροεῖς αὐδὰν; Or. 1248. Hip. 571. et Tr. 1239. τίν' αὐδὰν τάνδε προφέρεις νέαν; Sup. 600. μάθετε ματρὸς αὐδὰν Tr. 1303. κλύετ' αὐδᾶς Bac. 576. χαλκῆ αὐδὰν χθονίαν Hel. 1362. εἰς ἕς αὐδὰν καρύξω Ion. 911. τίν' αὐδὰν αὔσω; ib. 1446. φθιτῶν αὐδὰν Her. F. 1026.

Αὔειν. σεναγμὸν τῶν νεκρῶν αὔσατε Sup. 800. τίν' αὐδὰν αὔσω; Ion. 1446. Αὐθάδης. αὐθάδης γεγῶς Med. 223. συγεράν φύσιν φρενὸς αὐθάδης ib. 104. αὐθάδης ἐφύε El. 1117. αὐθαδες ὁ θεὸς Her. F. 1243. αὐθαδετέρα γίγνηται θαλάσσης Hip. 304.

Αὐθαδία. αὐθαδία φίλως ἀπωθῆ Med. 621. τῆς ἐμῆς αὐθαδίας ib. 1028. ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν Dic. fr. VII. 2. Αὐθαίρετος. φυγῇ αὐθαίρετος Sup. 931. ἕκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες Dic. fr. VII. 3. νόσοι αὐθαίρετοι Bel. fr. XIX. 1.

Αὐθέκατος Fr. inc. B. 14. 7.

Αὐθέντης. τέκν' αὐθέντε πάρα τίκτειν An. 172. αὐθέντην σε εἰσδέδορκ' Ἀχιλλέως ib. 615. δῆμος αὐθέντης χθονὸς Sup. 442. αὐθέντη φόνῳ Her. F. 839. παῖδων αὐθέντην ib. 1359. εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν Iph. A. 1190. πῶς με κηδεύουσιν αὐθέντων χέρες; Rh. 873. θαλεύσω ἐν αὐθέντων δόμοις Tr. 655. παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων Fr. inc. III. 4.

Αὐθιγενής. ἱαλέμῳ αὐθιγενεῖ σ' ὀλοφύρομαι Rh. 895. αὐθιγενὴς κυπάρισσος Cret. fr. II. 6.

Αὔθις. ἔποτ' αὔθις—κύκλον ἡλῖος προσόψομαι Hec. 411. πλεύσαντες αὔθις ib. 1205. αὔθις εἰσι χρήσιμοι πόλει Or. 908. οἱ ἐγὼ μάλ' αὔθις ib. 1020. cf. etiam Med. 1009. αὔθις μοι φράσον Hel. 478. πάλιν μ' ἀνάξουσ' εἰς τὸ σῶφρον αὔθις ἂν ib. 938. αὔθις ἐκέῖσε ib. 1155. αὔθις κέλευσον ib. 1432. et αὔθις κελεύω v. sq.

Αὐλά. vid. αὐλή.

Αὐλεῖν. αὐλεῖται πᾶν μέλαθρον Iph. T. 367.

Αὐλειος. πρὸς αὐλείοισιν ἐσηκῶς πύλαις Hel. 445. ὅταν αὐλείοις συρίζῃς Ion. 500.

Αὐλή. φῶς ἐποίησεν κατ' αὐλήν Bac. 630. 2) dor. αὐλά. πρὸς τάνδ' αὐλὰν Hec. 172. τὰ πρόσθ' αὐλᾶς Or. 1277. ὦ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων Ph. 1532. αἶ ναίετ' εὐπατέρειαν αὐλὰν Hip. 68. νεκῶν ἐς αὐλὰν Al. 261. ἔρημον ἐσισχον αὐλὰν An. 282. πρὸς σὰν αὐλὰν πόδα πέμπω Iph. T. 128. ἐπλάσθης φίλις πρὸς αὐλὰν Rh. 347. εἰς αὐλὰν ποτ' ἀμφιβαλεῖς Cy. 60. χρυσέαν κατ' αὐλὰν Her. 916. ἐσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395. ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168. 3) plur. εὐκίονες αὐλαὶ θεῶν Ion. 185.

Αὐλίζεσθαι. οἷοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι El. 304.

Αὐλιον. τῷ κατ' αὐλιον θεῷ Cy. 344

τὴν ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις; ib. 221. ἔσωθεν αὐλίων ib. 589.

Αὔλις. χαίρετω αὐλὶς ἥδε Cy. 362. 2) *nom. propr. regionis.* κατ' Αὔλιν Iph. A. 14. Dicitur etiam Αὐλὶς. vid. Iph. A. 81. 88. 165. et 1600. uti etiam Iph. T. 26. et forte sæpius.

Αὐλός. πρὸς Δίβυν λακεῖν αὐλὸν Al. 348. conf. etiam Her. F. 684. μετὰ τ' αὐλῷ γελάσαι Bac. 379. βαρύβρομον αὐλὸν Hel. 1367. αὐλῶν κτύπος Al. 432. Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 577. et Bac. 128. αὐλῶν παιᾶνι συγνῶ Tr. 126. ἐπεὶ ἐς αὐλὸς ἦκεν Ion. 1177. Κρητικὸς αὐλὸς Pol. fr. X. 2.

Αὐλῶν. περάσας κοῖλον αὐλῶνων βάθος Rh. 112.

Αὐξάνειν et αὐξέιν. πολέμους αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης Sup. 233. ὥς ὁ μακρὸς ἠύξανεν ταύτην χρόνος Dan. 25. κείνα νῦν αὐξέει Θεὸς Med. 966. ἦν (sc. τὴν πατρίδα) αὐξέιν χρῶν Sup. 507. μεῖζω πόλιν αὐξέει Iph. A. 572. τὸ κοινὸν αὐξέειν ib. 967. αἰὼν τις πλεῖστον μόνον αὐξέει Her. F. 672. τὸ μείον αὐξέει Bel. fr. XX. 7. χειμῶνα αὐξέει Dan. fr. I. 4. τὸς πονηρὸς μή ποτ' αὐξέειν ἐν πόλει Er. fr. II. 28. μηδ' αὐξε (sc. ἄνδρα) καιρῷ μεῖζον Plis. fr. I. 4. τὰ μὲν αὐξέει Fr. inc. CLX. 3. φιλόπλεστον ἄμυλλαν αὐξοντες μελάθροισιν Iph. T. 413. μὴ τὰ θεῶν αὐξοντας Bac. 885. τὸ σὸν μέλαθρον αὐξέσσω Iph. A. 1160. αὐξάνεσθε Med. 918. τροφαῖσιν ἠϋζόμην Hec. 20. συγνὸν ὀφρύων νέφος αὐξεται Hip. 173. ἐν τοῖς πόνοισιν αὐξεται Sup. 323. δεῖ Διόνυσον αὐξέσθαι μέγαν Bac. 183. δι' ἀριθμῶν ἑδὲν αὐξέσθαι θέλει ib. 209. μολπαὶ ἠϋζοντ' ἐραταὶ El. 718. ἐκ τῶν πόνων τοὶ τὰ γὰρ αὐξεται βροτοῖς Er. fr. X. 1. τοῖς μὲν αὐξεται βίος Inus fr. XVII. 4. τοσφῶδε μάλλον αὐξεται Fr. inc. IV. 5. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὐξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI. τυράννης διὰ μακρῶν ἠϋζήμενες Inus fr. XVI. 1. ἡ δ' ἠϋζήμενη Iph. A. 1248.

Ἀϋπνος. ἄϋπνος ὢν Med. 481. et Ion. 1077. φυσῆματα ἄϋπνος τλὰς Rh. 442. ἐγὼ ἄϋπνος θάσσω Or. 83. Μῆσα ἄϋπνος Hip. 1135. Φυνεῖδας ἄϋπνος ἀκτὰς Iph. T. 423. ἄϋπνον βλέφαρον Or. 302. μάλα τὸ γῆρας

τῆμόν ἄϋπνον Iph. A. 4. ἄϋπνα ὁμμάτων τέλη Sup. 1136.

Αὔρα, vel αὔρα. αὔρα, ποντίας αὔρα Hec. 444. αὔραν αὔραν πρὸ παρηγίδος αἵσσω Or. 1427. ναυσίπομπον αὔραν Ph. 1706. δι' ἐμᾶς ἦϊξε ποτὲ νηδύος αἶδ' αὔρα Hip. 165. τίς αὔρα; Sup. 1048. μειλίσσω αὔραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν Iph. A. 1325. αὔραν ἰσίοις παραδοκῶν Tr. 456. ὑπήνεμος αὔρα Cy. 44. φρόνημα σὸν μετεσάθη πρὸς αὔραν El. 1202. αὔρα θεῶν ὄχημα τιμιώτατον Fr. inc. B. 26. μετρίας ἀνέμων ἡδυπνόας αὔρας Med. 839. συντηχηθεῖς αὔραις ἀδόλοις Sup. 1029. πυκναῖς αὔραις Iph. T. 7. λινοπόροις αὔραις ib. 411. αὔραις ἐννοταῖς ib. 433. θοαῖς αὔραις Tr. 454. ὅταν αὔραις πέλαγος νήνεμον ᾗ Hel. 1471. αὔραις ἐναλίας ib. 1475. μετάρτροποι πνέουσιν αὔραι δόμων El. 1148.

Αὔριον. τὸν αὔριον χρόνον Hip. 1117. εἰς αὔριον Al. 321. et ἐς αὔριον Rh. 600. τὴν αὔριον μέλλεσαν Al. 787. Αὐτανέσιος Rh. 944. et Her. 987. αὐτανεσίῳ in dual. Her. 212.

Αὐτάρκης. πλεῖστον αὐτάρκη Epist. IV. τὸ αὐταρκες Epist. I. ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε Æol. fr. IV. 3.

Ἀυτεῖν. βοὰν βοὰν αὐτῷ Hec. 1092. ἔκπληξιν νέαν φίλοις αὐτεῖς Ph. 1277. δισσῶς αὐτῷ ib. 1347. τάδ' αὐτεῖν ib. 1546. Ἀρτεμιν αὐτευν (poët. pro αὐτεον) Hip. 168. ὑμᾶς αὐτῷ Rh. 668. τί χρῆμ' αὐτεῖς; Cy. 665. et Heracl. 646. αὐτεῖ τὰν κερόεσσαν ἔχειν—ποιμναν El. 724. σφαγὴν αὐτεῖς τήνδε μοι ib. 757. ἰδὼν αὐτεῖ ib. 779.

Αὐτεπάγγελτος. ὑπέστητε αὐτεπάγγελτοι θανεῖν Her. F. 706.

Αὐτεπώνυμος. σὺ πατὴρ αὐτεπώνυμον Ph. 776.

Αὐτίκα. ὅψει νιν αὐτίκ' ὄντα—τυφλὸν Hec. 1049. ὥς κτενῆντας αὐτίκα Or. 729. θῆρας ξιφῆρεις αὐτίκ' ἐχθροῖς ἦν φανῇ ib. 1272. πόλιν ὅπλοις ἐλίξειν αὐτίκ' Ph. 718. αὐτίχ' αἰμάζετον ib. 1308. αὐτίκ' ἐν τοῖς ἐκ ἔτ' ἔσι λέξομαι Al. 323. ἡδὺ αὐτίκα τῶτο βροτοῖσιν An 783. ὁ αὐτίχ' ἡδὺς Sup. 414. τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλα, τὰ δ' αὐτίκα Iph. A. 332. ἀνόσια πράσων αὐτίχ'

εὔρεθῆσεται ib. 1105. αὐτίχ' ἤξει Iph. T. 1080. et Bac. 639. αὐτίκα γὰ πᾶσα χορεύσει Bac. 114. τῷτο γ' αὐτίκ' εἴσομαι Her. 270. τὸ σὸν γένος ἄγονον αὐτίκα Her. F. 886. αὐτίκ' ἐξ ἄρχῃς Aëol. fr. XVI. 2.

Αὐτόδι Epist. V.

Αὐτοκασιγνήτα (dor. pro ἡτη). αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος Ph. 138.

Αὐτοκρατής. φανλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατῆς An. 483.

Αὐτοκτόνος. τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον Med. 1254.

Αὐτόματος. αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον σείχοντα Cy. 643. αὐτόματον, se. ἀπεσράφη τὸ βρέτας Iph. T. 1166. et 1167. αὐτόματα δεσμὰ διελύθη Bac. 447. αὐτόματα πράξας τάγαθ' εὐτυχέστατα Hel. 725.

Αὐτομόρφος. ἐξ αὐτομόρφων λαῖνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.

Αὐτόριζος. αὐτόριζον ἐσίαν χθονὸς Rh. 288.

Αὐτός. εἰδὲς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον Hec. 572. ἀνὴρ ὃδ' ἐκ' ἐτ' αὐτὸς Ph. 927. ὅστις αὐτὸς σέσωσαι Iph. T. 607. εἰδὲς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ ib. 729. ἐκέτ' αὐτὸς ἦν Her. F. 931. εἰς ταὐτὸν ἦκει Or. 1280. Hip. 273. Iph. A. 665. et Tr. 679. ubi additur συμφορᾶς: et ita εἰς ταὐτὸν ἦξετε El. 787. sed ἐς ταὐτὸν ἦκον, manus consuerunt, Ph. 1414. εἰς ταὐτὸν ὕμνισι βλέπων Ph. 461. εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἔφν, σοφόν θ' ἅμα ib. 502. ταὐτὸν, ἡβῶντ' ἀνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν; Al. 714. θ' ταὐτὸν τὸ βλέπειν τῷ κατθανεῖν Tr. 628. εἰς ταὐτὸν ἦλθε τοῖς τεκέσι τὰς τρόπας Hel. 949. conf. etiam Fr. inc. XXIV. 2 εἰς ταὐτὸν οἶσω ψῆφον Hel. 1012. ἐν ταὐτῷ μένειν ib. 1032. εἰδὲν ἐν ταὐτῷ μένει Ion. 969. ἔλκει ἅποτ' ἐκ ταὐτῆς τύχας Alex. fr. XVIII. 2. δεινὸν γε, ταὐτὸν τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 1. ὥς ἐν δὲ πᾶσι γνώμα ταὐτὸν ἐμπρέπει Fr. inc. B. 6.

Αὐτοσίδαρος. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς Hel. 361.

Αὐτοσφαγῆς. αὐτοσφαγῇ δύσηνον Ph. 1326.

Αὐτῶ, adverb. αὐτὴν αὐτῶ θανεῖσθαι

Tr. 430. αὐτῶ πέπλοισι τοῖσδε, κρύψαντες Her. 604. αὐτῶ μὲν' Hel. 1091. et μὲν' αὐτῶ ib. 1409. αὐτῶ γενοίμην πέτρος Her. F. 1397.

Αὐτεργὸς Or. 918.

Αὐτοφόντης. βροτοῖς αὐτοφόνταισι Med. 1269.

Αὐτοφνής. σὲ τὸν αὐτοφνῆ Pi. fr. II. 1.

Αὐτόφωρος. ἐπ' αὐτοφώρῳ Ion. 1214.

Αὐτόχειρ. θάνατος αὐτόχειρ Ph. 887.

παῖδα σὴν πατὴρ αὐτόχειρ μέλλει κτανεῖν Iph. A. 873. αὐτόχειρ μητρὸς Fr. inc. B. 29. 2. αὐτόχειρι σφαγῇ

Or. 945. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν Ph. 334. αὐτόχειρι Med. 1281. ἂ πόσιν

ἔκανε αὐτόχειρ El. 1159.

Αὐτοχειρῖ, adverb. Or. 1040.

Αὐτόχθων. λαὸν εἰς αὐτόχθονα Ion.

29. αὐτόχθονες ἔφμεν Er. fr. I. 8.

παλαιὰς ἐκγόνους αὐτόχθονας Ion. 737.

εἶναι φασὶ τὰς αὐτόχθονας κλεινὰς

Ἀθῆνας ib. 589.

Αὐχεῖν. ἤδη νυν αὐχεῖ Hip. 952. ἐκ

αὐχῶ Al. 95. τίν' αὐχεῖς κακοῖς

ἐλαύνειν ib. 678. σὺ ἡὔχεις θεᾶς

βρέτας σῶσαι An. 311. μηδὲν τόδ'

αὐχεῖ ib. 464. σκήπτρῳ νῦν αὐχεῖς

Iph. A. 412. θ' ποτ' αὐχῶ Ζῆνά γ'

ἐκφῦναι σε Tr. 765. μὴ τὸ κράτος

αὐχεῖ δύναμιν ἀνδρώποιν ἔχειν Bac.

310. τὰ τῶνδ' αὐχῶ τοιαῦτ' ἔσσεσθαι

Her. 334. εἰ σὺ μέγ' αὐχεῖς ib. 354.

πόσον τιν' αὐχεῖς πάταγον ἀσπίδων

βρέμειν; ib. 832. θ' ποτ' ἡὔχει χεῖρας

ἔσσεσθαι σέθεν ib. 931. μορφᾷ μόνον

ἡὔχεις Hel. 1384. ἐκ ἂν ποτ' ἡὔχων

λαθεῖν Μενέλαον ib. 1635. ἡὔχεις τις

εἶναι El. 939. ὅστις αὐχεῖ θεῶν ἐπί-

συσθαι πέρι Ph. fr. VI. 4. λευκὰς

λίθας ἔχοντες αὐχέσιν μέγα Fr. inc.

CCXVI. γλώσση αὐχῶν ταῦδ' εὖ

περιτελεῖν Med. 582. τὲς μέγ' αὐχῶν-

τας δορὶ Rh. 452.

Αὐχημα Ἀργεῖον Ph. 1144.

Αὐχήν. αὐχέν' ἐντιθεῖς ζυγῷ Hec. 376.

ὑπ' αὐχένα ib. 564. φάσγανον ἐπ'

αὐχένος βαλεῖν Or. 51. διὰ μέσθ

αὐχένος ὠθεῖ σίδηρον Ph. 1466. αὐ-

χένα ζυγηφόρων πώλων ἔκλεψε Rh.

303. περὶ μέσον τὸν αὐχένα Cy.

183. Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνειν

ποδὶ El. 1288. σιδήρῳ τέμεν' αὐχέ-

νων φόβην Al. 431. πληρῶτ' αὐχένας

ξυνωρίδων Rh. 987. ἀμφὶ αὐχέσι

τεύχη φέροντας κενὰ Cy. 87. εὐπτέ-
ρες ἐς αὐχένας Ion. 1200.

Αὐχμηρός. πλόκαμον αὐχμηρὸν Or.
387. αὐχμηροὶ ὄραν Hel. 1556. αὐ-
χμηρὸν ἔδας Al. 950.

Αὐχμός. ξηρὸν πέδον ἄκαρπον αὐχμῷ
Ced. fr. XVII. 8.

Αὐχμώδης. αὐχμώδη κόμην Or. 223.

Ἀφαγνίζεσθαι. πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι
νερτέροις ἀφαγνίσηται Al. 1149.

Ἀφαιρεῖν. αὐχμώδη κόμην ἄφελε προσ-
ῶπε Or. 224. ἡ κεῖν' ἀφήρει ib. 924.
βασιλέων θυμωμένων ὀργὰς ἀφήρην
Med. 456. cf. etiam v. 1150. ἄφελε, sc.
κεφαλῆς ἐπέκρανον Hip. 202. ὄρ-
κων ἀφείλε πίτιν ib. 1309. σέμν' ἀφαι-
ρεῖτε σέφη μητρὸς Sup. 359. ὅταν τις
τόλμας ἀφαιρῇ ib. 449. λύπης ἀφαίρει
Iph. A. 1609. χθονίαν ἀφελεῖν θεᾶς
μῆνιν Iph. T. 1272. δακρυρρόους τέκ-
νων πηγὰς ἀφαίρει Her. F. 99. τομαῖς
ἀφαιρεῖν—πασῶν μεγίστην νόσων Inus
fr. V. 6. μάχας ἀφαιρῶν καὶ τᾶσεις
Aut. fr. III. 27. γαστρός ἀφαιρῶν
σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. ἀφελὼν
σκαλμῶ πλάτην Hel. 1614. τὸν πᾶντα
ὄλβον ἤμαρ ἔν μ' ἀφείλετο Hec. 285.
αὐτ' ἀφαιρῶνται πάλιν Ph. 560. τὰ
ἐνθάδε πατήρ ἀφείλετο Med. 1074.
ἐδ' ἐκείνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην
Al. 45. Τροίαν ἀφείλε Πριάμον
An. 325. φόβον οἴκων ἀφελέσθαι
ib. 523. ἀφείλε πατέρας τέκνα ib.
614. ἔτοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν
ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος ib. 776.
ἡ τις συμφορὰς ἀφείλετο; ib. 914.
Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, sc. τὴν δέλτον
Iph. A. 895. ὁ γάμος ἐκ ἐσθλός ὢν
μ' ἀφείλετο Iph. T. 819. μαντεῖον
ἀφείλετο τιμὰν Φοῖβον ib. 1267. κῆ-
φελῶ (i. e. καὶ ἀφελῶ) πρὸς Ἑλλάδος,
sc. τὴν δάμαρτα Tr. 1034. ἀφείλετ'
αὐτὴν παῖδα μὴ δῶναι τάφῳ ib. 1146.
τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib.
1278. εἰ χρή ποτε τόδ' ἀφελέσθαι
Her. 902. Κύπριν ὥς ἀφείλοιο Hel.
686. ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ ib. 914. τὸ
χρεῶν ἀφείλετο ib. 1652. μ' ἀφείλεθ'
ἡ τύχη Her. F. 509. ἀφαιρεῖσθον
τύχην El. 928. τὰ μὲν ἄλλα—ἐστὶν
ἀφελέσθαι ἐν δὲ εἰδὲ βεληθεῖς ποτε
ἀφαιρήσεται Epist. IV. μωρίαν ἀφη-
ρέθη Hip. 644. ὥστ' ἀφῆρέθη ἀκτὰς
εἰσορᾶν ib. 1207. παρθένης ἐκ χερῶν

ἀφῆρέθη Tr. 486. ὄντα καὶ σωθέντ'
ἀφαιρεθήσονται Hel. 944. ἀφαιρεθήσῃ
χάριτας And. fr. VII. 7. ποῖα πεδί'
ἀφαιρεθεῖς Her. 163.

Ἀφανής. ὥς κείνος ἀφανὴς κλήζεται
Hel. 125. ἀφανεῖς ὄντες Tr. 1244.
ἦν ἡ δέλτος ἀφανὴς γένηται Iph. T.
757. αἰθέρος ἀφανὴς εἰδῶλον Ph.
1538. τὸ τῆς τύχης ἀφανὴς, οἱ προ-
βήσεται Al. 788. εἰς ἀφανὴς ἔρπει
Iph. T. 477. ὄνομα γὰρ ἀφανὴς εἴσιν
Tr. 1322. ἀφανὴς, ἀφανὴς Hel. 208.
τάφανῃ γινῶναι σαφῶς Hip. 346.
δράσας ἀφανῇ Rh. 743. τεκμαιρό-
μεσθαι τοῖς παρῶσι τάφανῃ Ceno. fr.
VI. τάφανῃ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλί-
σκεται Phoen. fr. I. 1. περὶ τῶν ἀφα-
νῶν Fr. inc. CLVIII. 4. ἀφανῇ ad-
verbial. positum Hip. 1289. v. not.

Ἀφανίζειν. ὁπότε πόλεως ἀφανίσειέν
τιν' ἀνδρῶν Ph. 1048. ἦν ἐν θαλάσῃ
γράμματ' ἀφανισθῇ Iph. T. 764.

Ἀφαντος. ἐκ θαλάμων ἐγένετο ἀφαντος
Or. 1496. ἀφαντος οἴχεται ib. 1557.
ἐκ χερῶν ἀφαντος εἰ Hip. 828. ἀρ-
θεῖσ' ἀφαντος Hel. 612. εἰς δόμους
ἀφαντοὶ δυνόμεσθ' Ἡρακλῆος Her. F.
873.

Ἀφαρ. τέκος ἀφαρ ἔβα Iph. T. 1274.

Ἀφαρπάζειν σκευὴ σμικρὰ Ion. 1178.

Ἀφασία. ἀφασία μ' ἔχει Iph. A. 837.
cf. etiam Her. F. 515. ἐκπληξιν ἡμῖν
ἀφασίαν τε προστιθεῖς Hel. 556.

Ἀφατος. ἀφατον, ἀφατον λόγον ἐμοὶ
θροεῖς Ion. 783. ἀφατα ἄχεα El.
1191.

Ἀφεγγής. νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον
Ph. 546.

Ἀφειδεῖν. ἡμεῖς ἀφειδήσαντες Iph. T.
1354.

Ἀφέλκειν. βία ξένους θεῶν ἀφέλκειν
Her. 114. πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ
μαζῶν Hec. 144.

Ἀφετος. ἐν θεῷ δόμοισιν ἀφετος παι-
δέυεται Ion. 822.

Ἀφηγεῖσθαι. ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖ-
σθαι τάδε Sup. 186.

Ἀφδιτος. ἀφδιτον θεὸν An. 1257.
ἀφδίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17.
ἐξ ἀφδίτων ἀφδιτοὶ πεφυκότες Rh. 185.
ζῆν νιν ἀφδιτον χρεῶν Or. 1635.
δόξαν ἔσχεν ἀφδιτον Iph. A. 1606.
ἀφδιτος βία Fr. inc. CXLV. 3.

Ἀφθογγος. ἀφθογγος εἶ Or. 956.

γῆρυν ἄφθογγον σχάσας Ph. 967.
 ἄφθογγός εἰμι Tr. 690. τὸ θηριῶδες
 ἄφθογγόν τ' ἔφν ib. 666. ἄφθογγα
 δάκη θηρῶν Hip. 646.
 Ἄφθονος. οἷδ' ἄφθονοι Ph. 722. ἀφ-
 θόνῳ χερὶ Med. 612. et Rh. 772. ἐκ
 ἄφθονον σχολὴν ἔχω An. 733. χορη-
 γίαις τῶν ἐπιτηδεύων ἀφθόνοις Epist.
 IV. ἀφθόνος πληρώματος Or. 1642.
 Ἀφθόνως. πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως
 δεδυνμένα Cress. fr. IX. 6.
 Ἀφιδρύνεσθαι. πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύ-
 σαντο γῆς Hel. 280.
 Ἀφίεναι. ἀφίημι ὀμμάτων ἐλεύθερον
 φέγγος Hec. 367. ἀφῆκε πνεῦμα θα-
 νασίμῳ σφαγῇ ib. 571. ἀφῆκε πόντιον
 ib. 797. cf. etiam Dan. 43. φλογέας
 ἀφίησιν ὅσων αὐγὰς Hec. 1104.
 μελίκρατ' ἄφες γάλακτος, οἶνωπόν τ'
 ἄχνην Or. 115. ἐλευθέρως ψυχὴν
 ἀφῆσω ib. 1171. τῷδ' ἀφίεναι τὸν ἴσον
 αὖτις χρόνον Ph. 490. ἀφῆκε μάρ-
 μαρον πέτρον ib. 1410. φωνὴν ἐκ
 ἀφῆκεν ib. 1449. τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν
 μεῖναι με Med. 373. φυχὰς ἀφείναι
 παισὶ Med. 1155. μή ποτε φθογγὴν
 ἀφῆ Hip. 418. ἀνάγκη γλῶσσάν μ'
 ἀφείναι ib. 991. ἄρας ἀφῆκας παιδὶ
 ib. 1324. ἀφῆς αἵματός μ' ἐλεύθερον;
 ib. 1450. ἄφες Al. 263. ἀθώπευτόν
 γέ σε γλώσσης ἀφῆσω τῆς ἐμῆς An.
 461. ἢ σ' ἀφείην μὴ φρονέσαν ib.
 847. γάμους ἀφείναι σὺς ib. 974. εἰς
 τὰς ἔχοντας κέντρ' ἀφιάσιν κακὰ Sup.
 242. ἀφῆσω τῷ φόβῳ τέρμον καλόν
 ib. 300. μέλλων σ' ἐρωτᾶν ἀφῆσω ib.
 839. πάντ' ἀφίεναι στρατὸν Iph. A.
 95. ἄφες τήνδ' ἐμοὶ ib. 309. ἀφίεναι
 ναῦς ib. 352. ἐκ γῆς ἀφῆσειν μὴ
 θανόντα Iph. T. 739. ψυχὴν ἀφῆκεν
 Tr. 1135. et Hel. 1447. ἐμοὶ τιμὰς
 πατρώας καὶ δόμους ἔχειν ἄφες Her.
 810. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτειῶν εὐδὺς
 ἔριον φόνον ib. 821. πόλις ἀφῆκε, sc.
 ἐμέ ib. 1012. τὸν ἄνδρ' ἀφείναι ib.
 1019. ἐπεὶ δὲ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλῳ
 Hel. 7. οἴκτῳ ἀφῆκεν ὠμότητα Ion.
 47. οἷδ' ἐκ ἀφιάσιν Her. F. 629.
 γόους ἀφίην αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59.
 τὰ ἄλλ' ἀφείναι μηχανήματ' ἀνδράσιν
 Peliad. fr. VI. 5. τὴν ἄγαν λύπην ἀφείς
 Al. 797. τὴν ἀρχὴν ἀφείς An. 392.
 μυρίους οἰσὺς ἀφείς ἄλλοις Her. F. 196.
 ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφείς σοφίς-

ματα Antiop. fr. XXXIII. 5. πνεῦμ'
 ἀφείς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2.
 τρεῖς ἀφέντι, sc. ἀγκύρας Phaeth. fr.
 IV. 2. ἐδ' ἀφέντ' (sc. τὰς χαλινὰς)
 ἔαν κρατεῖν, sc. τὴν γυναικα Cress. fr.
 XI. 2. τύμβον ἀγέραςον ἀφέντες Hec.
 117. ἀγών' ἀφέντες Ph. 1239. ταῦτ'
 ἀφέντες Sup. 491. τὸ ζῆν ἀφέντες
 And. fr. XXIII. 1. ἀφείσα τὰς γυ-
 ναικεῖς γόους Or. 1022. ἐδ' ἔγωγ'
 ἀφήσομαι Iph. A. 310. ἐκ ἀφήσομαι
 πέπλῳ σῶν Hel. 1645. ἀφείσαι,
dimissus es Or. 1525. ἐπεὶ ἀφείδη
 πυρὸς Ph. 1386. ἀφείνται παῖδες
 φυγῆς Med. 1002. πρὶν ἂν ἐμας λύσ-
 σας ἀφῆ Her. F. 866. ὅστις ἀφεδῆ
 Epist. IV. τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων Hec.
 1292. ταῦτ' ἔαν ἀφειμένα El. 379.
 ἀφεδέντες Epist. I.
 Ἀφικνεῖσθαι. ὅτε δῶμ' ἐσίαν τ' ἀφί-
 ξομαι Hec. 353. τῷ δολόσυνος πρὸς
 οἶκον ἀφίξομαι ib. 449. ἐπεὶ γ' ἀφικό-
 μην ib. 964. ὦν κλύων ἀφικόμην ib.
 967. πῶς ἀφικόμην; Or. 215. ἀφι-
 κόμαν ἐχθρὰς ἐς ἄνδρας Ph. 360. ἔτω
 τάρβες εἰς φόβον τ' ἀφικόμην ib. 364.
 πολυδάκρυς ἀφικόμην ib. 369. σοὶ
 ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται ib. 778. ὦν
 ἀφίκετο χθόνα Med. 12. ἀφίκετο μετ'
 ἄνδρὸς ib. 32. εἰς τοσῆτον μυρίας
 ἀφίκετο ib. 371. ἔς σοι προδῆσα—
 ἀφικόμην ib. 503. πόλιν σὴν ὡς τάχισ'
 ἀφίξομαι ib. 757. ἐμαντῇ διὰ λόγων
 ἀφικόμην ib. 872. ἐδ' εἰς πρόσωπον
 Θεσέως ἀφίξομαι Hip. 720. ἡχῶ βα-
 ρεῖα προσπόλων ἀφίκετο ib. 791. συμ-
 μέτρως ἀφίκετο Al. 26. Εὐρώταν ἀφι-
 κέσθαι An. 802. ὅθεν ἕκασον εἰς τὸ
 σῶμ' ἀφίκετο Sup. 532. εἰ σράτευμ'
 ἀφίξεται Iph. A. 328. εἰς ἅπις' ἀφί-
 ξομαι Iph. T. 782. εἰς δόμους ἀφίξο-
 μαι Tr. 490. εἰς ἀδυμίαν ἀφίκεσθε
 Bac. 610. εἰς ἄκρας τὰς ὄνυχας ἀφί-
 κετο Cy. 158. ἄρ' εἰς τοσόνδ' ἀφίξο-
 μαι; ib. 619. τί δεῦρ' ἀφίκεσθ' ἰκε-
 σίοισι σὺν κλάδοις; Her. 518. ἀφίκε
 ναὸν Ion. 316. εἰς ἄνδρ' ἀφίκε ib.
 322. ἀφίκε εἰς μέριμναν ib. 404. εἰς
 νεκρὰς ἀφικόμην Her. F. 1276. εἰς
 ἀνδροβρωτὰς ἡδονὰς ἀφίξεται Meleag.
 fr. XVIII. 1. ἀφίξει αὐτὸς εἰς καιρὸν
 κακῶν Or. 384. εἰς πάντ' ἀφίγμαι
 Hip. 284. ὡς ἱατρὸν τῶνδ' ἀφίγμεθα
 Sup. 253. τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφίξει Iph.

- A. 319. ἀφίγμαι ναυτικὸν ἐράτευμα
ib. 913. πρὸς σὴν ἀφίγμαι δύναμιν
Tr. 58. κρείσσονας Ἰλίου πόνους ἀφίγ-
μαι Cy. 351. ποῖον γαίης ἔρκος ἐκ
ἀφίγμεθα; Her. 442. κλοπῇ ἀφίγμαι
Ion. 1254. νεωτέρων κακῶν ὕπερος
ἀφίγμαι; Her. F. 1174. τήνδ' ἀφιγ-
μένος χθόνα Or. 737. δι' ἐχθρας μῶν
τις ἦν ἀφιγμένος; Hip. 1164. τὸν ἐν
κακοῖς ἀφιγμένον Al. 775. εἰς τὰς
μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος Iph. A.
453. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι
Ph. 1007. ὠδίνεσσι τῶν ἀφιγμένων
Her. 644. εἰς καινὰ ἦδη καὶ νόμους
ἀφιγμένην Med. 238. συμφορὰς ἀφιγ-
μένης Hip. 990. χρείας εἰς τοσόνδ'
ἀφιγμένη El. 57.
- Ἀφίλος Or. 310. Iph. T. 220. et Tr.
1313. ἀφίλος ἦσθα πρᾶσσων κακῶς
Or. 719. ἀφίλος φίλων Hel. 531. ἀφι-
λον τὸ δύστηχες Her. F. 561. ἀφίλα
τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος Tr. 287.
- Ἀφίπτασθαι. πρὸς θεῶς ἀφίπτατο Iph.
A. 1608.
- Ἀφισάναί. ἀποσηναὶ δόμων Hec. 980.
δόμοισιν ἀπέσα Med. 445. χρόνῳ
ἀπέση ib. 1218. δείσας ἀπέσης Sup.
316. εἰδέν μ' ἀποσησει λόγος Iph. T.
912. ἀποσηναὶ πρόσω ib. 1330. ἔ-
ποτ' ἐκ φρενῶν εὖνοι' ἀπέση Tr. 7.
ἀπέσην τέτ' ἐρωτῆσαι Hel. 543. τέτες
ἀφεςήκασιν ἡμέραν τρίτην Σατύρος Fr.
inc. CXCI. 2. ἐκὰς ἀφεςῶς Her. F.
198. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποσάντες βίης
Med. 1039. ἀποσᾶσα κλισμῷ Or.
1440. ἀποσᾶσ' ἐκποδὼν Hel. 1029.
κἀποσησομαι (pro καὶ ἀποσ.) θυμῷ
ρέοντι Θρηκὶ Hec. 1054. εἰδ' ἀφισαν-
ται φόνος Or. 1544. ἐκ ἀφίσαμαι
Med. 742. ἀφισάμεσθ' αἰὲν Hip. 1330.
ἀφίσασθ' ἐκποδὼν Hel. 1644. ἐκ ἀφί-
σασαι; El. 66. πῶς Ἀργείων δόρυ
πυλῶν ἀπεσήσασθε; Ph. 1094. γρα-
φεὺς ἀποσαθεῖς Hec. 807.
- Ἀφλεκτος. βωμοῖς ἀφλεκτοὶ πέλανοι
Hel. 1350.
- Ἀφνω. ἄφνω προσελθὼν δῶμα Med.
1205. ἐκ ἄφνω κακὸν τὸδε προσέπτατο
Al. 422.
- Ἀφοβος. ἀφοβος ἔχε Or. 1273. γε-
νοίμαν ἀφοβος Ph. 243.
- Ἀφορίζειν. μ' ἀπὸ γᾶς ὥρισεν Ἰλιάδος
Hec. 941. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος
Al. 32.
- Ἀφορμά. vid. ἀφορμή.
- Ἀφορμᾶν. φνυγῇ πρὸς οἴκους τῆσδ' ἀφορ-
μῶσι χθονὸς Rh. 98. ὅπως ἀφώρμησ'
ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα Tr. 939.
ἀφορμᾶσθαι χθονὸς Med. 1237. ἡ πε-
τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων Or. 842.
Τροίας ἀφορμηθέντος Cy. 694.
- Ἀφορμή. παισὶν ἀφορμὴν Med. 342.
ἀκίνητος ἀφορμὰ τέκνων Ion. 474.
χρησῶν ἀφορμὰς λόγων Hec. 1239.
cf. etiam Ph. 207. et Bac. 267. ἀφορ-
μὰς τοῖς λόγοισιν ἔχεισι Her. F.
236.
- Ἀφορμίζεσθαι. ἔ μὴ ναῦς ἀφορμίσῃ
(fut. 1. med. deduces) χθονὸς Iph. T.
18.
- Ἀφρακτος ὄρκοις θεῶν Hip. 657.
- Ἀφρατος κηλὶς Hip. 820.
- Ἀφροδίτη. μέμνηε ἀφροδίτη τις Ἑλλή-
νων στρατῷ Iph. A. 1264. τὰ μῶρα
πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτῃ βροτοῖς Tr. 989.
ὅσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac.
236. πρὸς Ἀφροδίταν ἄλλαν Ion.
1103. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεσι ποι-
κίλα Aol. fr. X. 1.
- Ἀφροντις. τῷ θανεῖν ἀφροντις ὦν Fr.
inc. CXVI.
- Ἀφροντίως Med. 914.
- Ἀφρός. ἀφρῷ διάβροχοι γενειάδας Ph.
1390. κατὰ σόμα χωρῶντα λευκὸν
ἀφρὸν Med. 1174. ἀφρὸν πολὺν κα-
χλάζον Hip. 1210. ἀφρῷ κατασά-
ζοντα Καδμεῖαν χθόνα Sup. 587.
σάζων ἀφρῷ γένειον Iph. T. 308.
ἀφρὸν ἀπέψα ib. 311. ἀφρὸν ἐξεῖσα
Bac. 1120. ἀφρὸν κατέσαζ' εὐτρίχεα
γενειάδος Her. F. 934.
- Ἀφροσύνη. ἀφροσύνη θανεῖν Iph. A.
1431. τένομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἀρχεῖ
θεᾶς Tr. 990. Πενθεῖ τί μέρος
ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμης; Bac. 1300.
ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας Hip. 164.
ἀνόμους ἀφροσύνας Bac. 386.
- Ἀφρώδης. σόματος ἀφρώδῃ πέλανον
Or. 220.
- Ἀφρων. ἄφρων ἦν πρὶν Iph. A. 489.
ἐκ ἄφρων ὦν Iph. T. 574. σὺ ἄφρων
Her. 361. ἄφρονα λόγον κατέβαλε
Her. F. 758. ἔσω ἄφρων ὦν Alcmen.
fr. IV. 1. et Melan. fr. XII. 1. μὴ
μ' ἄφρονα κρίνης Fr. inc. CXXXIV.
2. ἄφρων ἂν εἶην Fr. inc. CCXIV.
ἄφρονες, ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε
Hel. 1166. ἦν ἀφρονας τέκω Fr. inc.

- CXLVIII. 3. ἐγὼ δ' ἄφρων, ἧ χρῆν κ. τ. λ. Med. 885. τήνδ' ἐφεῦρες ἄφρονα Al. 731. ἡ προθυμία δ' ἄφρων Her. F. 310. βελεύματα ἄφρονα Ph. 1641.
- Ἀφυδραίνεσθαι. καθαραῖς δρόσοις ἀφυδρανάμενοι Ion. 97.
- Ἀφύνει. τὰν Κύπριν ἀφυσάμεναν χώραν Med. 836.
- Ἀφυκτος. ἀφυκτον οἷσιν Med. 635. πόνων ἀφύκτων ib. 531. ἐν ἀφύκτοις χερῶν δεσμοῖς Al. 987. τόξοις ἀφύκτοις Hip. 1422. φίλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεῖς Dan. 27.
- Ἀφύλακτος. ἀνδρὸς νεανίᾳ ἀφύλακτος ἡ τήρησις Antig. fr. VI. 2.
- Ἀφυλλος. ἀφύλλῃς τόματος Or. 383.
- Ἀφυπνίζειν. ἀφύπνισον Rh. 25.
- Ἀφύσσειν. χρυσεόισιν ἀφύσσε λοιβὰν ἐν κρατήρων γυάλοις Iph. A. 1051.
- Ἀφωνος. εἰς τὸς ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις; Hip. 1076. εἰδ' ἦν ἀφωνον σπέρμα δύσηνον βροτῶν Fr. inc. CXL. τὰ τῆς λήθης φάρμακα ἄφωνα καὶ φωνῶντα Pal. fr. II. 2.
- Ἀχαϊκός. ἐξ Ἀχαϊκῆς στρατῷ Tr. 236. τόνδ' Ἀχαϊκὸν λάτρην ib. 702. ἐπὶ ναῦς Ἀχαϊκὰς ib. 1017. ἐράτευμ' Ἀχαϊκὸν ib. 652. et 863. Ἀχαϊκὸν πόλισμα Her. 194.
- Ἀχαΐς. ἐκ τίνος νεῶς Ἀχαϊδὸς ἦκετε; Hel. 1560. Ἀχαϊδὸς γῆς El. 1285.
- Ἀχαϊκός. λεὼς Ἀχαϊκῆς στρατῷ ib. 521.
- Ἀχάλινος. ἀχαλίνων τομάτων Bac. 385. cf. etiam Melan. fr. XX. 4. αἱ ἀχάλιν' ἐδόαζον κάθαυμα σῖτα Her. F. 383.
- Ἀχάλκευτος. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν Pi. fr. IV.
- Ἀχαρις. ἀχαρις ὁ φθόγος An. 492. ἀχαριν κέλαδον μωσιζόμενος Cy. 487. χάριν ἀχαριν Iph. T. 566. ἀχαριν οἰκῆσι χθόνα Cy. 124.
- Ἀχάριτος. ἀχάριτος ὅλοιθ', ὅτῳ κ. τ. λ. Med. 659. ἀχάριτοι Δαναοὶ Δαναοῖς Hec. 140. λέκτρων προδότας ἀχαρίτες Ion. 880. χάριν ἀχάριτον εἰς θεὰς διδῶσα Ph. 1745. ἀχάριτον ὕμῶν σπέρμα Hec. 254.
- Ἀχεῖν, dor. pro ἡχεῖν. ἀχῆσι προσπόλων χέρες Sup. 72. ἀχεῖ ὕμνης εὐαχήτης Ion. 883. Κύπριδος προσφῶδον ἀχεῖ μέλος Plis. fr. IV. 3.
- Ἀχελῷος. Ἀχελῷος δρόσον An. 167. δρωσὶν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων Bac. 625. Ἀχελῷος ῥόον Hyp. fr. X.
- Ἀχερόντιος. λιμένα λιπὼν γε τὸν Ἀχερόντιον Her. F. 770. λιμναν Ἀχερόντιαν Al. 445.
- Ἀχερῆσιος. δι' Ἀχερῆσιον πόρον Her. F. 838.
- Ἀχέρων. δι' Ἀχέροντος ἰέναι Ph. 1322.
- Ἀχέτας κύκνος El. 151.
- Ἀχθεινός. τίς ἐ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν; Hip. 94. ἀχθεινά μοι τὰλλότρια κρίνειν κακὰ Hec. 1240.
- Ἀχθεσθαι. ὅταν τοῖς ἐνδον ἀχθῇται ξυνῶν Med. 244. σωφρονῶντι ἡχθετο (quod etiam ab ἔχθεσθαι esse potest) Hip. 1402. ἐ γάρ σε κωμάζοντ' ἂν ἡχθόμην ὦρῶν Al. 818. ἀχθομαι, εἰ μὴ σε σῶσω Iph. A. 1414. ἡχθόμην, φίλαι Iph. T. 351. λιπὼν ἂν ἐδὲν ἀχθοίμην βίον Her. 1017. ἡ Ἀφροδίτῃ τοῖς γέρεσιν ἀχθεται Æol. fr. XIX. 2. τὰδ' ἀχθονται βροτοὶ Hyp. fr. IV. 4. σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῆς Her. F. 1264. ἀχθεσθήσεσθαι σε μᾶλλον Epist. I. ἦσσαν ἀχθεσθῆναι Epist. II.
- Ἀχθος. ἥς ἐκ ἂν ἄραιτ' ἀχθος Or. 3. ἀχθος οἶκον Hip. 386. μέτριον ἀχθος Al. 887. ἀχθος ἐπ' ἀχθεῖ προσθέσθαι διπλῶν An. 396. cf. etiam v. 475. ἀχθος ἡμῖν ἐγένεθ' ἡ Φρυγῶν πόλις Iph. A. 682. φίλτατον ἀχθος Rh. 379. et ita φίλον ἀχθος Her. F. 637. πηγαῖον ἀχθος El. 108. ἐκ ἔστιν ἀχθος μεῖζον Alex. fr. VI. 3. ἔχοντες μυρίων ἀχθος κακῶν Fr. inc. LXXXI. 8. σειχέτω ἀχθη νεκρῶν Sup. 940. πολλὰ ἐνεγκῶν τῶν ἐμῶν ἀχθη κακῶν Iph. T. 710.
- Ἀχιλλεῖος. τὸν Ἀχιλλεῖον τύμβον Hec. 128. πρὸς ὀρόντων χῶμ' Ἀχιλλεῖς τάφῳ ib. 221. cf. etiam Tr. 39. et 1124. τὸν Ἀχιλλεῖον σκύμνον An. 1170. σῆμ' Ἀχιλλεῖς στρατῷ Iph. A. 241. τῆς Ἀχιλλείας λόγχης Hec. 130.
- Ἀχιλλεύς. Ἀχιλλεῶς παιδὸς ἐκ μαιφόνος Hec. 24. et sic passim per totum Euripidem Achillis nomen occurrat.
- Ἀχλαινία. ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας Hel. 1298.

"Αχλοος. ἄχλοα πεδία γὰς Hel. 1343.
 "Αχνη. οἰνωπὸν ἄχνην Or. 115.
 "Αχορεύτος. ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτης Tr. 121.
 "Αχορος. ἀχόρης στοναχὰς μέλποντο An. 1038.
 "Αχος. κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν Hip. 1462. ἐπαθον ἄχος ἀβίωτον Ion. 764. ἄχος ἐμοὶ τένειν ib. 777. τῷδ' ἄχει πεπληγμένοι El. 1270. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν Alex. fr. XVII. 1. κῆρυξ ἄχέων Hec. 108. κοινὰ φίλων ἄχη Ph. 250. πρὸς ἐμὲ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχη ib. 357. ἔφερες ἄχεια πατρίδι φόνια ib. 1037. πάλιν δ' ἄχη ib. 1053. ἄχεια φανερὰ ib. 1515. et El. 1192. ἄχεσι συνφθός Ph. 1519. πάντα συνάγαγεν ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχη θεὸς ib. 1574. λιγυρὰ ἄχεια μογερὰ βοᾷ Med. 205. μελέα τῶν σῶν ἄχέων ib. 358. οἰκτροτάτων ἄχέων ib. 649. θεόθεν πιτνῶντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη ib. 1270. μεγάλων ἄχέων ὑπῆρξεν An. 273. cf. etiam Hel. 163. τένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχη Sup. 820. δυοῖν ἄχη, ματέρι τ', ἔλιπες ib. 1156. μεγάλα ἄχεια Iph. A. 1334. ἄχεά τ' ἄχεσιν Iph. T. 198. et Hel. 369. ἄχεια λύπης Hel. 386. μυρίαῖς παγαῖς δακρύων Ἀχέρων ἄχέων τε βρούει Lic. fr. in fin.
 "Αχραντον αἷμα Iph. A. 1574.
 "Αχρεῖος. δόξεις ἀχρεῖος πεφυκέναι Med. 299. γέροντ' ἀχρεῖον Her. F. 42. βίον ἀχρεῖον κεκτημένοι ib. 1302. ἐκ ἀχρεῖον δραμὼν ἀγῶνα El. 883. τὴν σὴν ἀχρεῖαν δύναμιν Her. 58. οἱ τιμῶσ' ἀχρεῖας ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. εἰδ' ὡς ἀχρεῖον τὰς γυναῖκας εὖ λέγειν δέισασα Sup. 299.
 "Αχρήμων Med 461.
 "Αχρητος. πόλει ἀχρητος Her. 4.

χρυσὸς ἀμαθίας μετὰ ἀχρητος Antig. fr. XII. 2. καδέν γ' ἀχρητον, εἰδὲ χρήσιμον παρὸν Iph. A. 521. πεσεῖν ἀχρητον θέσφατον Iph. T. 121. ξυνέσει ἀχρητον Tr. 667.
 "Αχρωτος. ἐκ ἀχρωσα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν Hel. 837.
 "Αχῶ, dor. pro ἡχώ. ποίαν ἀχῶ; Hec. 156. πέτρας ὀρείας παῖς ἀχῶ ib. 1111.
 "Αψευδής. ἀψευδὴς θεὸς Or. 364. ἐν ἀψευδεὶ θρόνῳ Iph. T. 1254. ἀψευδὲς ἦθος Sup. 869. ἀψευδὲς σόμα Her. 891. πτηνῶν οὐνεῖρων ἀψευδέστεροι Iph. T. 571. φίλων ἐλεγχον ἀψευδέστατον Her. F. 59.
 "Αψίς. ἀψίδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. ἀψίδα βροτοῖσι δέχονται Ion. 88. ἀψίδα σὴν κάτω διήσει Phaeth. fr. VII. 2.
 "Αψοφος. δι' ἀψόφῳ βαίνων κελεύθε Tr. 887.
 "Αψυχία. πάντων διαπρέπεις ἀψυχία Al. 645. ἐμὴν ἀψυχίαν ψέγεις ib. 699. σημεῖα ταῦτ' ἀψυχίας ib. 720. ἀψυχία πέφυνγεν ἄδην ib. 959.
 "Αψυχος. δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ Tr. 619. ἐκ ἂν προδοίην καίπερ ἀψυχον φίλον Pro. fr. VII. ἀψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος Med. 1162. δι' ἀψύχε βορᾶς σίτοις καπήλενε Hip. 952. κέρασιν ἐν ἀψύχοις Ion. 883.
 "Αωρί, *adverb.* Fr. inc. CLXXV. 1.
 "Αωρος. θανάτῳ ἄωρος Or. 1030. et θανάτῳ ἄωρος Thes. fr. IV. 4. θανεῖν ἄωρος παῖδας Al. 166. ὦ τῆς ἄωρος ἀθλίας τύχης Hec. 425. μὴ μ' ἀπολέσῃς ἄωρον Iph. A. 1218.
 "Αῶς, dor. pro ἡώς. μονόπωλον εἰς ἄῳ Or. 1004. ἄῳς δὴ πέλας, ἄῳς γίγνεται Rh. 535. πρὸς ἄῳς ib. 556. λευκὸν πρόσωπον ἄῳς El. 730.

B.

Βαβαί, partic. exclamandi Cy. 156.
 Βαδίζειν. ἴσον βαδίζειν τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph. 547. ἂ ἡμᾶς ἀπηνάγκασε βαδίσαι Epist. V.
 Βαδιεῖς ταχὺς Med. 1182.

Βάζειν. μάταια βάζει Hip. 119. πολλὰ τὴν βασιλίδ' ἐσίαν κακῶς ἔβαζε Rh. 719.
 Βάθος. ἐς αἰθέρος βάθος Med. 1297. κοῖλον αὐλώνων βάθος Rh. 112.

ἀλμυρὸν βάθος πόντος Tr. 1. βάθος
τεσσάρων πήχεων Cy. 390. εἰς τοσού-
τον ἤλθομεν βάθος κακῶν Hel. 310.

Βάθρον. Τροίας καὶ νὸν βάθρον Iph.
A. 1263. θάτερον λαβὼν βάθρον
Iph. T. 962. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα
Ph. 989. κλίμακος ἕξ' ἐνηλάτων
βάθρα ib. 1186. Ἰλίου ἐξαναθήσας
βάθρα Sup. 1197. cf. etiam Hel.
1668. σεμόπορ' Αὐλίδος βάθρα Iph.
A. 81. σεμνὰ Πηλίου βάθρα ib. 705.
ἐξ ἀκινήτων βάθρων Iph. T. 1157.
βάθρων ἀπο ib. 1201. πρὸς κρηπιδίων
βάθροις Tr. 16. ἦσθ' ἂν ἐν βάθροις
ἔτι ib. 47. κατὰ κινδύνους βάθρα Cy.
351. πρὸς ἀγνοῖς ἐτίας βάθροις Her.
F. 715. Κυκλώπων βάθρα ib. 944.
αὐτοῖσιν βάθροις ἄνω κάτω σρέψασα
ib. 1306. ἐκ βάθρων πᾶς ἀνήρησαι
φίλους El. 608. πετρίνοις ἐπὶ σῆς βά-
θροις ib. 707. ἐν πόλεως βάθροις Er.
fr. I. 52.

Βαθύζυλος. ὕλης ἐν βαθυζύλῳ φόβη
Bac. 1136.

Βαθύπλευτος. εἰρήνην βαθύπλευτε Cresph.
fr. IV. 1.

Βαθύς. βαθύς Διρκαῖος ἀναχωρεῖν
πόρος Ph. 737. βαθεῖαν ἀνὰ χλῆαν
Hip. 1138. βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε An.
638. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύ-
ματος Rh. 796. ἐκ βαθείας αἰθέρος
Fr. inc. CXXXII. 3.

Βαθύσπορος. βαθυσπόρος γῆρας Ph.
651. et 673. ubi est γῆρας.

Βαίνειν. ξίφος βαίνειν μεταξὺ καὶ πυρᾶς
'Αχ. Hec. 437. πᾶ βῶ; πᾶ σῶ; ib.
1057. et ita ποῖ βῶ; πῇ σῶ; Al. 866.
cf. Hec. 1079. ἀνὰ σέγας φυγάδες
ἔξησαν Hec. 1172. βέβακε, βέβακεν—
γέννα Πέλοπος Or. 969. παρ' ἐλπίδα
μοῖρα βαίνει ib. 976. βέβηκε πρὸς
Κλυταιμν. τάφον ib. 1185. διὰ δίκας
ἔβα ib. 1361. βαῖν' ἔσω δόμων ib.
1524. εἰς καὶ νὸν βέβηκε Ph. 106. ἐπ'
ἐμὴν πόλιν ἔβα πέρσων ib. 155. Τύ-
ριον οἶδμα λιπῶσ' ἔβαν ib. 210. ἔβας,
ἔβας—γᾶν πατρῶν ib. 302. vid.
etiam v. 1026. ἔ πρόσσω βέβηκας ib.
599. βᾶδι, βᾶδι τάνδε γᾶν ib. 687.
βασιλεὺς βέβηκε ib. 868. χρόνῳ ἔβα
—Θηβαίαν τάνδε γᾶν ib. 1052. ἔ
παρ' ἀσπίδα βέβηκας αἰεὶ ib. 1081.
βέβηκ' ἀδελφῇ σὴ δόμων ἔξω ib. 1332.
ἐπὶ παῖδας ἔβα σὺς ib. 1552. δι' οὐδύ-

νας ἔβας ib. 1554. Al. 877. et El.
1210. τᾷδε τᾷδε βᾶδι μοι Ph. 1712.
μῦσαν ἐπὶ καλλίνικόν τ' ἐράνιον τ'
ἔβαν ib. 1720. διὰ μὲ κεφαλᾶς φλόξ
ἐρανία βαιή Med. 145. ἂ νιν ἔβασεν
Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον ib. 209. βέβα-
κεν ὄρκων χάρις ib. 439. εἰς οὐδὸν
βεβήκαμεν ib. 766. βαῖνε δωματίων
ἔσω ib. 1019. κατ' ὅσων δάκρυ μοι
βαίνει Hip. 245. τί ποτ' ἔβα κακόν;
ib. 581. ἐπ' ἀπείρε γᾶς ἔβασαν ib.
763. θανάσιμος τύχα σὰν ἔβα καρ-
δίαν ib. 841. οὐδύνα μ', οὐδύνα βαίνει
ib. 1371. βέβηκεν, ἐκ ἔτ' ἐστὶν Al.
393. μαῖα δὴ κάτω βέβηκεν ib. 395.
ἐδὲ γῆρως ἔβας τέλος ib. 416. ἔβα
λιπῶσ' Ὀδρυσος νάπαν ib. 583. ἐκ
δόμων βέβηκεν ib. 770. βᾶδι κεῦθος
οἴκων ib. 875. ἔβαν Πριαμίδαν An.
286. ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην ib. 402.
ἔβησαν ἐς τάνδρεϊον ib. 684. βέβακε
δ' Ἀτρεΐδας ἀλόχευ παλάμαις ib. 1026.
'Αγαμέμνων βαῖνε βέβηκ' ἄγων χθονὸς
ib. 1062. βᾶδι ἱερῶν δαπέδων ἀπο—
βᾶδι Sup. 271. sq. εἰς ἄκρα βῆναι
κλιμάκων ἐνήλατα ib. 729. πατήρ
βαίνει πέλας ib. 1031. cf. etiam Iph.
T. 460. δόμων ἐξώπιος βέβηκε Sup.
1039. vid. etiam v. 1043. ὦ τέκνον,
ἔβας ib. 1162. ἔβασαν, ἔβασαν ἄμι-
κτον αἶαν Iph. T. 402. πλωτῆρων εἴ
τις ἔβα ib. 449. ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν ib.
1109. λαμπρὸν ἱπποδρομον βαῖναι ib.
1138. τέκος ἄφαρ ἔβα ib. 1274. φέ-
ρων βρέτας θεᾶς βέβηκε ib. 1478.
βᾶδι πρὸς εὐνὰς Rh. 1. et. 24. ἵππων
ἐπὶ ἀντυγα βαιή ib. 238. ἀδιστος ἔβα
(scil. ὁ ὕπνος) βλεφάροισι πρὸς ἄσος
ib. 555. μῶν λόχος βέβηκ' πη ib.
577. πόθεν ἔβας; ib. 682. ἔβα κατὰ
πόλιν ib. 710. ἐνθα βαίνομεν Tr.
57. ἦδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ ib.
184. βέβακα δύσποτος ib. 290. τίς
ἐκ ἔβα νεανίδων; ib. 527. βέβακεν
ὄλθος, βέβακε Τροία ib. 582. ἄρτι
κατ' ἐμὲ βέβηκε ib. 613. βαῖνε πύρ-
γων ἐπ' ἄκρας σφαίρας ib. 778. ἔβας
ἔβας—ἄμ' Ἀλκμ. γόνῳ ib. 802. ὅτ'
ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος ib. 806. βαῖνε
λευσῆρων πέλας ib. 1039. ἐπεὶ βέβηκε
ib. 1145. ἄρσενά τάνδε βᾶδι νηδὺν
Bac. 527. ἐν ᾗ βέβηκαμεν Her. 62.
ἂ ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων ib. 625.
ὅπως βαιῆς πέλας ib. 657. βᾶτε,

βάτε εἰς δόμους Hel. 338. βέθηκεν πρὸς αἰθέρος πτύχας ib. 611. πικρὰς εἰς ἀρχὰς βαίνεις ib. 667. βάτε, σεμναὶ Χάριτες ib. 1357. ὀρθῶ βῆναι ποδὶ ib. 1465. βάτε Πλειάδας ὑπὸ μέσας ib. 1505. βέθηκ' ἔξω χθονὸς ib. 1531. ἔχων ναύτας βέθηκεν ib. 1538. ἐλπίδων εἴσω βέθηκα ib. 1540. τὰς Καταλίας—βαίνετε δίνας Ion. 96. τίνα τύχην λαβὼν βέθηκε παίδων; ib. 749. δόμους ἔβα Λοξίς ib. 1455. βέθηκ' ἐς ᾄδᾶ Her. F. 24. ἔβα δι' Εὐξείνου οἴδμα λίμνας ib. 410. εἰδ' ἔβα πάλιν ib. 429. βέθηκ' Ἀθήνας ib. 621. εἰδ' ἔθηκ' ἐπὶ ξυρᾷ ib. 630. δισσοῦς ἂν ἔσαν διαύλους ib. 662. βέθακεν ἄναξ ὁ κλεινὸς ib. 768. πατρὸς ὕδωρ βάτε λιπῆσαι ib. 786. βέθακεν ἐν δίφροισιν ib. 880. τειχέων ἐντὸς εἰς βαίνω πόδα El. 94. ἐκ δόμων βαίνουσι λαιψηρῶ ποδὶ ib. 549. πατρώων ἀπὸ δωμάτων—ἔβασε ib. 589. βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα ib. 1173. τί ποτ' εἰς φανερίαν ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν; ib. 1237. τί χρεὸς ἔβα δῶμα; Fr. inc. CXCIV. βῆναι ἀπονητὶ δις σεφθέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 6. ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω βαίνων Or. 865. πρὸ δωμάτων βαίνοντα ib. 1505. Ἴσμηνῃ ἐπὶ χεύμασι βαίνων Ph. 800. πυκνὴν βαίνων ἥλυσιν ib. 851. ἀερά βαίνων Tr. 821. δι' ἀψόφου βαίνων κελεύθε ib. 888. ἐκ τῶδε βαίνων Her. F. 178. εἰς ταυτὰ βαίνων ἄρματα El. 320. ἔξω βαίνων τῶδε Beller. fr. XVI. 9. διὰ λαμπροτάτης βαίνοντες ἀερώς αἰθέρος Med. 830. ἀερόν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδὶ ib. 1164. ὑψικόμων πέραν βαίνουσ' ἐλατᾶν Al. 589. δι' ἄλα—καὶ λιμένας—βαίνουσαι Tr. 128. μνήμην εἶχον πλησίον βεθηκότος Iph. A. 1103. ἐν ἑρανῶ βεθακὼς Her. 910. ἐν οἷς βεθηκὼς Her. F. 178. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεθηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. ἐν ὄλκῳ μὴ σαφεῖ βεθηκότες Antiop. fr. XXV. 4. ἄετρων βεθηκυῖαν μυχῶς Hel. 623. βὰς εἰς θάλασσαν Iph. T. 1382. ἔτλα ναύσταθμα βὰς κατιδεῖν Rh. 244. τίς ἀνδρῶν ὁ βὰς; ib. 692. ἐπ' οἰάκων βὰς Hel. 1626. εἰς ἀξίωμα βὰς Ion. 603. ἐν ἄκροισι βὰς ποσὶ ib. 1166. πρόσω βάντι ποταμὸν Cresph. fr. XVIII. 1. ὑμᾶς βάντας χρη—φρε-

ρεῖν Rh. 523. cf. etiam v. 544. et 563. βᾶσα δωμάτων ἔσω Or. 301. v. etiam An. 818. βᾶσά νιν δεῦρο πόρευσον Med. 180. ὄρος βᾶσα Hip. 233. εἰς οἶκος βᾶσα Hel. 1093. εἰς ἵχνος βᾶσα El. 532. δόμων ἔσω βᾶσα ib. 689. οἶκος βήσεται δι' αἵματος Ph. 20. ἔξω τῶνδε βήσομαι δόμων Hip. 53. ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεθαῖσιν An. 1022. (sed hoc potius ad ἀποθαίνειν pertinet) βεθαῖσιν τέκνα, βεθαῖσιν Sup. 1138. sq. ἐκ γῆς βηθόμεστα βαρβάρῳ Iph. T. 906. βῆση ροθίαις πλάταις ib. 1133. βεβαῖσι φρεῖδοι ib. 1289. οἶσθ', ὅποι βεθαῖσιν ἄνδρες; Rh. 689. λετρά γυμνασίων τε ὁρόμοι βεθαῖσιν Tr. 834. αἰεὶ βεθάναι εὐτυχία Her. 610. βεθαῖσι δ' ἐκ γῆς Hel. 1629. εἰς δαφνώδη γάλα βήσομαι Ion. 76. ἐφ' ὃ ποτε βάσεται ib. 688. βάσομαι εἰς αἰθέρα πολὺν ἀερθεῖς Fr. inc. CLIV. 2. δὲ ἄρμα λευκὸν ἡνιοσροφεῖ βεθῶς Ph. 176. ἐν μάχῃ βεθῶς Sup. 850. πῶ κυρεῖ βεθῶς; Iph. T. 1285. ἐπὶ λαιφῆσιν βεθῶς Tr. 685. ἔξω βεθῶς Bac. 645. τειχέων ἔσω βεθῶς ib. 1221. δωμάτων εἴσω βεθῶς Her. F. 955. τηλόθεν παιδὸς βεθῶς ib. 1112. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι βεθῶτος El. 453. κήποις ἐν καταρρύνοις βεθῶς ib. 777. ὅπισθε νῶτα Σερίης βεθῶς Phaeth. fr. VIII. 5. θανάτῳ πέλας βεθῶσι Or. 1044. Βαῖος ὄλκος Phry. fr. XIV. 1. et adverbial. βαῖον (paulo post) πένθος οἶσω Rh. 974. Βάκτρευμα. βακτρεύμασι τυφλῷ ποδὸς Ph. 1534. Βάκτρια τείχη Bac. 15. Βάκτρον Hec. 281. τριτοθάμονος δεινομένα βάκτρος Tr. 276. κισσίνης βάκτρος μέτα Bac. 363. βάκτρον ἐρεῖδᾶ περιφερῆ εἶλον χθονὸς Ion. 743. παρὰ βάκτροις Ph. 1542. βάκτρα πρόσφερε ib. 1711. ἀπολέμοις κισσίνους βάκτροις Ion. 217. ἄμφι βάκτροις ἐρεῖσμα θέμενος Her. F. 108. Βακχεία. βακχεῖα συντόνῳ Bac. 126. παύσω κακέρως τῆσδε βακχείας ib. 232. πλασαῖσι βακχεῖαισιν ib. 218. ἐκερτόμει θεόν, σὰς τε βακχείας ib. 1292. Βακχεῖος. ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον Bac. 1151. βακχεῖῳ ποδὶ ib. 1228. ὦ φίλε Βακχεῖε Cy. 73. κατάρχομαι

νόμων βακχείων Hec. 685. βακχείον κάρα ib. 676. εἰς βακχείον πεσὼν Ph. 21. βακχείον χόρευμα ib. 658. βακχείον μέλος Bac. 1055. πῦρ βακχείον Ion. 1126. ὑπὲρ ἄκρων βακχείων Ph. 236.

Βακχεύειν. σὲ βακχεύσει συγγενεῖ φόνῳ Or. 411. βάκχενε Hip. 954. et Bac. 313. βακχεύσεις ἰὼν ib. 343. ἵνα βακχεύητ' αἰὲ ib. 806. δέμας ἔσεισε, κῆῖάκχευσεν Ion. 1204. Λύσσα βακχεύσει Her. F. 898. ἔτι πε φόνος σ' ἐβάκχευσεν νεκρῶν; ib. 966. βάκχευσ', i. e. ἐβάκχευσα ib. 1142. ἐν ὅρεσι βακχεύων Bac. 76. νάρθηκι βακχεύοντα ib. 251. τὰν βακχεύσαν Διονύσῳ Παρν. κορυφὰν Iph. T. 1243. τὰν βακχεύσαν Κασσιάνδρῳ Tr. 169. cf. etiam v. 341. βακχεύσα ἔθειρα βρομίων Hel. 1380. ἔ βακχεύσας μέμνημαι φρένας Her. F. 1122. βε-ῖάκχεται μανίαις Or. 833.

Βάκχευμα. εὐνὴ βακχεύματος Bac. 608. τοσόνδε γ' ἔξω τήσομαι βακχευμάτων Tr. 367. ἀτέλεσον ἔσαν βακχευμάτων Bac. 40. ἐν βακχεύμασιν ἔσα ib. 317. ἅμα βακχεύμασι ib. 568. ἐκ βακχευμάτων ib. 719. ἐκίνυν θύρσον εἰς βακχεύματα ib. 723. ἀντὶ εὐῖων βακχευμάτων Cy. 25.

Βακχεύς, i. q. Βάκχος Bac. 145. et Ion. 218.

Βακχεύσιμον, τὸ Bac. 298.

Βάκχευσις. πικρὰν βάκχευσιν ἰδὼν Bac. 357.

Βάκχη. τῆς μαντιπόλες βάκχης Hec. 123. σκευὴν Μαινάδος Βάκχης ἔχων Bac. 913. Βάκχη μᾶλλον εἰκασθήσομαι ib. 940. Βάκχη θεῶ Hel. 550. φέρομαι Βάκχα νεκρῶν Ph. 1496. ὅπως Βάκχαν Hip. 550. Βάκχαις ᾄδῃ Hec. 1076. ἄθυρσοι Βάκχαι Or. 1492. ἐξόρως Βάκχας ἄγειν Bac. 51. Βάκχαις συμμετασχίῃσιν χορῶν ib. 62. vid. etiam v. 83. 129. 152. 153. 259. 415. 443. 499. 577. 636. 663. 673. 689. 734. 758. 778. 984. 1158. 1167. et sæpius in hoc dramate, uti etiam Cycl. 64. et 72.

Βακχιάζειν. τί βακχιάζετε; Cy. 203. βακχιάζων Bac. 929.

Βάκχιος, i. q. Βάκχος Bac. 195. 225. 366. 529. 605. 632. 1087. 1122. 1143. et 1187. Cy. 9. 38. 143. 156. 428. 519. 572. et 705. Ion. 550. 552. 553.

et 716. CEn. fr. VIII. 1. et fr. inc. CLXIX. 1. et βάκχιος θεὸς Bac. 67. inde pro vino dicitur Iph. T. 953. et Cy. 453. et 517. 2) *adject.* βάκχιον κλάδον Bac. 308. ἡσθεῖς βακχίῳ ποτῷ Cy. 445. βάκχι' ὄργια Bac. 996.

Βάκχος. τὰν Διογόνειο Βάκχος Hip. 560. κρατῆρα Βάκχος Iph. A. 1061. Βάκχος οἰνηρὰς λοιβὰς Iph. T. 164. Βάκχος προφήτης Rh. 972. σκιρτήμασι Βάκχος Bac. 169. ὡς θρασὺς ὁ Βάκχος ib. 491. ἀντετίναξ' ἐλθὼν ὁ Βάκχος δῶμα ib. 623. ὦ Βάκχε ib. 1018. καὶ ἄδῃ Βάκχος Her. F. 1119. Κερητᾶν Βάκχος ἐκλήθην Cret. fr. II. 16. Βάκχε Lic. fr. IV.

Βαλεῖς. ἔρπε πρὸς βαλεῖδα λυπηρὰν βίῃ Med. 1245. τινάσσει κῤ᾽α βαλεῖδων ἅπο Her. F. 867.

Βαλῶς. τὰς ζυγίους λευκοσίκτῳ τριχὶ βαλιῶς Iph. A. 222. εἶδον βαλιὰν ἔλαφον Hec. 90. βαλίαις ἐλάφοις ἐγχριπτόμεναι Hip. 218. βαλιαὶ λύγκες Al. 582. διφρεύσων βαλιαῖσι πῶλοις Rh. 356.

Βάλλειν. τὴν θανῶσαν φύλλοις ἔβαλλον Hec. 574. φάσγανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν Or. 51. cf. etiam Iph. T. 785. σύ νιν ἔβαλες ἐξ ὕπνου Or. 168. ὡς βάλλης εἰς Τάρταρον ib. 265. λητρὰ ἐπὶ χρωτὶ βάλε ib. 303. ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλω ib. 1282. περὶ γόνυ χειρὰς ἱκεσίης ἔβαλον ἔβαλον Ἑλ. ib. 1415. τὴν Ἑλλ. μιάσορ' εἰς ᾄδῃ βαλεῖν ib. 1584. περὶ ὠλένας δέρρα βάλλοιμι Ph. 170. βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς νιν ib. 1188. δὸς ἔγχος ἡμῖν εἰς σέρν' ἀδελφῷ βαλεῖν ib. 1384. τίν' ἐπὶ—ἀπαρχὰς βυλῷ; ib. 1524. εἰ με γῆς ἔξω βαλεῖς ib. 1615. ἀμφὶ τραύματα τελαμῶνος βαλεῖν ib. 1663. πρὶν ἂν σε γαῖας τερμόνων ἔξω βάλω Med. 276. κατ' ὅσων βαλεῖν δάκρυ Hip. 1396. cf. Hel. 957. Ion. 1369. Her. F. 1356. εἶθε ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβαλεν κακὸν An. 293. ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις ib. 1129. βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν Sup. 330. λαμπρὰ ἄκτις ἔβαλλε γαῖαν ib. 651. βάλλειν πῦρ καθάρειον Iph. A. 1112. ὅθι βρέφος ἀπαλὸν ἔβαλε ib. 1286. ὅς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἐμαὶ Iph. T. 58. ἔβαλλον αὐτὰς ib. 326. γάνος μελίσσης εἰς πυρὰν βαλῷ ib. 634. κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος ib.

1200. πέτρες ἐβάλλομεν ib. 1376. βάλλε quater repetitum Rh. 675. ἐπὶ γὰν ποδὸς ἵχνος βαλεῖν ib. 721. κρονὸς αἵματος βάλλει με ib. 791. βάλλειν Ἀχαιῆς Tr. 81. εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλλῃ ib. 305. βρέφη περὶ πέπλοις ἔβαλε ματρὶ χεῖρας ib. 558. εἰς φόβον βαλεῖ τὸ μῶρον αὐτῶν ib. 1058. σολὴν ἀμφὶ χρῶτα βαλεῖν Bac. 828. ἀρτιγένυνν—κατάκομον βάλλει ib. 1185. εἰς ὕπνον βαλεῖς Cy. 571. ὥστε μοι βαλεῖν οἶκτῳ δάκρυ Her. 130. περὶ γυνῖα χεῖρας ἔβαλον Hel. 640. ἐμὲ πατρίδος ἀπο—ἔβαλλε θεὸς ib. 701. δύσκειαν ἀπὸ συγγόνος βάλλετε ib. 1523. ἐκ εἰς ἀπίστες δεσπότης βαλεῖς χαρὰν Ion. 751. τὸν εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σὰν ib. 899. τόρευμα βάλλει πρὸς ἦπαρ Her. F. 979. ὥς μὴ μύσος με σὼν βαλεῖ προσφθεγμάτων ib. 1219. προχύτας ἔβαλλε βωμῶς El. 804. μὴ μέ τις φθόνῳ βάλλῃ ib. 902. ἐὼν πέπλων ἔβαλεν, ἔδειξε μασὸν ib. 1207. βάλε, πρόσπτυνον σῶμα ib. 1325. δεινὸν ἵχνος βάλλεσ' ἐπὶ σοὶ ib. 1344. πυκνοῖς ἔβαλλον Βακχίᾳ τοξέυσασιν κἀρα γέροντος Cenei fr. VIII. 1. χθόνα ἥλιος χρυσέα βάλλει φλογὶ Phaeth. fr. I. 3. βέβληκ' Ἀχ. δύο κύβω καὶ τέτταρα Tel. fr. IV. εἰ πρὸς νέφῃ βάλοι Fr. inc. B. 46. 2. βάλλων οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχῆς Hec. 1040. βάλλων, ἀράσσω ib. 1175. An. 1155. et Iph. T. 310. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων An. 1181. δικόρυφον πλάκα βάλλοντα Bac. 308. νοτερόν ὕδωρ βάλλων Ion. 150. πέτροις βάλλοντας Or. 913. πέτρες βάλλοντες Iph. T. 319. παῖδα θέτ. τόξοις βαλὼν Hec. 388. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὀμμασιν βαλὼν Ph. 957. σκότον ὀμμασιν βαλὼν ib. 1530. εἰ βαλὼν ἔτως ἀπει Al. 683. δρυὸς κορμὸς ἐσχάρας βαλὼν ἐπὶ Cy. 383. εἰς μέσσην βαλὼν Κύκλωπος ὄψιν ib. 457. σὲ τῇσδ' ἀπορρήξας πέτρας συντρίψω βαλὼν ib. 701. πρὸς γῆν ὄμμα βαλὼν Ion. 582. τόδε βαλὼν εἰς πῶμα ib. 1034. φάρμακον εἰς οἶνον βαλὼν ib. 1184. πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν Her. F. 987. ὑπὲρ κἀρα βαλὼν ib. 992. φόνον ἔτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. τὸν βαλόντα σέφειν τετάγμην Cenei fr. VIII. 2. φάσανον πρὸς δέρη βαλόντες Or. 1350. πρόσωπον εἰς γῆν

βαλῶσα ib. 956. γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλῶσα Sup. 272. ἐπ' ὀμμάτων φάρη βαλῶσα ib. 287. τίς ἂ βαλῶσα πρῶτά γε; Bac. 1176. πρὸς πέδον κἀρα εἰκῇ βαλῶσαι σωφρόνως ib. 685. ἦν (scil. ἀσπίδα) ἀμφὶ πλεῦρ' ἐβάλλετο Tr. 1137. εἰς φροντίδας νῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμεν Thes. fr. IV. 2. ἐπὶ κἀρα σέφῃ βαλλομένην Iph. A. 1513. βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χερὶ; Or. 271. σέγος βεβλημένον πρὸς ἔδας Iph. T. 49.

Βάξις. κενὴν ἀκέσας βάξιν Or. 1558. πικρὰν βάξιν ἐχθαίρω σέθεν Med. 1374. νέαν τιν' ἐφίεμενοι βάξιν Rh. 46. διὰ πολέας ἔρχεται βάξις Hel. 226. βάξις ἔτυμος ib. 357. τίς δεσπότην βάξις ἔχει κατὰ πόλιν; Dan. 54.

Βάπτειν. ναῦς ἐνταθεῖσα—ἐβαψεν Or. 706. εἰς χέρνιβ' ὥς βάψειεν Her. F. 929. τεῦχος βάψας' ἐνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλὸς Hec. 610.

Βαπτός. βαπτὰν κάλπισι ρυτὰν παγὰν Hip. 123.

Βάρβαρος. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. τίς Ἑλλὰς, ἢ βάρβαρος; Ph. 1513. ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος Iph. T. 31. νόσον βάρβαρον ἦλθον ib. 1112. βάβαρος ὢν βαρβάρος Ἑλληνιστὴν ἡμᾶς πρῆπιες Rh. 404. βάρβαρος βαρβάρος γνώμην ὕφαιρῃ ib. 833. βαρβάρος ποταμὸς ῥοαὶ Bac. 405. βάρβαρον τρατὸν ib. 1353. μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρος Hel. 302. ἀνὴρ βάρβαρος φρένας ib. 508. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρος νεανίης ib. 672. ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν Fr. inc. CXLVII. 2. οἱ βάρβαροι Hec. 328. χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις Or. 485. ἔχει βαρβάρος ὀπάνας ib. 1110. βαρβάροισι δρασμοῖς ib. 1374. βάρβαροι λέγουσιν αἰ αἰ ib. 1396. βαρβάροισι νόμοισιν ib. 1430. et 1507. et νόμοισι βαρβάροις Hel. 806. et βαρβάρων νόμοισιν An. 242. βάρβαροι ὄντες γένος ib. 666. βαρβάρων χάριν γάμων Iph. A. 271. ὄρισμα βαρβάρων ib. 952. βαρβάρων ἐπὶ χθόνα ib. 1265. βαρβάροις ὑποὺντας ib. 1274. βαρβάρων Ἑλλήνας εἰκὸς ἄρχειν, ἀλλ' εἰ βαρβάρος Ἑλλήνων ib. 1400. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἡδελες Tr. 1021. μιγάσιν Ἑλλήσι βαρβάροις S' ὁμῶς Bac. 18. πᾶς ἀναχορεῖναι βαρβάρων τάδ' ὄργια

ib. 482. βαρβάρων ἡγόμενος ib. 1332. βαρβάρους ἀφίζομαι ib. 1351. ἔ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω Her. 424. τὰ βαρβάρων δέλα πάντα Hel. 283. βαρβάρων συλᾶσθ' ἕπο; ib. 606. πρὸς ἄνδρας βαρβάρους ib. 1620. βαρβάρων ὑφάσματα Ion. 1159. σκύλα βαρβάρων El. 7. βαρβάρους ἔαν λέγειν Phi. fr. IX. 2. βαρβάρους δελεύσομεν; Tel. fr. XXIII. βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. βαρβάρῳ βοᾷ Or. 1386. et Ph. 685. et 1311. βάρβαρον ἀκοῦν Ph. 826. ἐκ γῆς βαρβάρους Med. 256. Iph. T. 739. 775. 906. et. 1400. ἀντὶ βαρβάρους χθονὸς Med. 536. βαρβάρους ἀπὸ χθονὸς ib. 1330. vid. Hel. 869. διὰ γυναῖκα βάρβαρον An. 650. cf. etiam v. 871. βάρβαρον ἰαχὰν Iph. T. 180. μακρὰν βαρβάρους χθονὸς ib. 629. ἐκκηθὶ βαρβάρους χθονὸς ib. 1086. ἀσὸι βαρβάρους χθονὸς ib. 1422. βάρβαρος γυνή Tr. 477. et Hel. 264. βαρβάρους χερὸς τάδε Her. 132. θήραμα βαρβάρους πλάτας Hel. 192. cf. etiam v. 238. et 1125. πᾶσαν πλατὴν βαρβάρους χθονὸς ib. 604. βαρβάρους χθονὸς ἀπειροὶ ὄντες ib. 1048. βαρβάρους τολᾶς ib. 1144. βαρβάρους κόρας λάφυρα Her. F. 417. ἐν βαρβάρῳ γῇ Epist. V. βαρβάρους ἐν εὐμαρίσι Or. 1370. βαρβάρους λιταῖς Ph. 686. βαρβάρους βάριδας Iph. A. 297. πόλεις βαρβάρους περὶ ὄντες Iph. T. 418. βάρβαροι γυναῖκες Bac. 604. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον Hec. 1129. τὸ βάρβαρον γένος ib. 1200. et An. 173. βάρβαρον λέχος Med. 591. ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα An. 260. βαρβάρῳ χλιδήματι Iph. A. 74. βαρβάρους τραυέματος Rh. 612. βάρβαρον συρίζων Φρυγίων αὐλῶν Iph. A. 576. βάρβαρον φύλα Iph. T. 887. κατ' ἧδε βάρβαρον μέλη ib. 1337. ὦ βάρβαρον ἔξενρόντες Ἕλληνας κακὰ Tr. 759. βαρβάρους ἐσθήμασι ib. 991. μέλεσι βαρβάρους Bac. 1033. βαρβάρουσι λέχεται Hel. 226. εἰς βάρβαρον ἦδη ib. 281. βαρβάρους πυλῶμασιν ib. 795. εἰς βάρβαρον φάσγαν ἐμπεσῇ ib. 870. βαρβάρουσι πελάγεσιν ναυσθλέμενον ib. 1226. δύσκειαν βαρβάρων λεχέων ib. 1523.

Βαρβαρῶσθαι. βεβαρβάρωσαι Or. 485. Βάρβιτος. ἔ ποτ' ἔτ' ἂν βαρβίτε θίγοιμ'

ἔτι Al. 346. αἰοδαῖς βαρβίτων σάνθμενοι Cy. 40.

Βάρις. βαρβάρους βάριδας Iph. A. 297. Βάρος. ἀγγελίας βάρος ἡραμένα μέγα Hec. 107. βάρος τι κᾶν τῷδ' ἐστίν, αἰνεῖσθαι λίαν Or. 1162. χαλεπὸν βάρος Hip. 259. χρυσὲ βάρος ib. 621. πῶ φύγω βάρος κακῶν; ib. 878. παρὲς μὲν χειρὸς ἄθλιον βάρος Al. 202. vid. etiam Bac. 1214. βάρος ψυχῆς ἀπαντλοῖν ἂν Al. 354. πημάτων ἄλις βάρος Sup. 818. βάρος ἐκ ἄβριθες ib. 1125. ἔχω τοσόνδε βάρος ib. 1158. ὄλβος βάρος Iph. T. 416. μοι βάρος μέγα ib. 598. ὀλέθριον βάρος Tr. 12. τρισσῶν ἁμαζῶν ἀγώγιμον βάρος Cy. 384. ἁμαζῶν ἑκατὸν βάρος ib. 471. βάρος τῷ ζῆν Her. 201. τευχέων βάρος ib. 723. βάρος φέρων τροχηλάτοιο κῶλε Her. F. 123. βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται ib. 1205. πλάτεις βάρος El. 1287. ῥᾶπον εἰ βάρος φέρειν Plis. fr. VI. 1. σὺς φέρων βάρος Fr. inc. CLXXII. 1.

Βαρύερομος. βαρύερομον αὐλὸν Hel. 1367. βαρύερομοι βρονταὶ Phcen. 190. βαρύερομον κύμ' ἄλιον Hel. 1321. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων Bac. 156.

Βαρυδαίμων. βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν Al. 868. τῆς βαρυδαίμονος ἄρδρων κλίσσιος Tr. 112.

Βαρύδυμος. βαρύδυμον ὄργανον Med. 176.

Βαρύνειν. φίλος ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι Al. 43. σκοτεινὸν ὄμμα με βαρύνεται ib. 386. ἄλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. τόκοις βαρύνεται Iph. T. 1228. βαρυνθεῖς Her. 205.

Βαρύποτος. βαρύποτον ἄνδρα Her. 609. τύχαν βαρύποτον Hip. 827. ζυμφορᾶς βαρυντομωτάτας Ph. 1354.

Βαρὺς. δαίμων βαρὺς Hec. 723. et 1087. βαρὺς χόλος Med. 1266. τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρὺν Hip. 980. βαρὺν βρόμον μεθῆκε ib. 1202. ἐμοὶ θάνατος ἐχ' ἔτω βαρὺς An. 454. βαρὺς δημότης καὶ ξένος Sup. 894. βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. ἐπικείμεναι βαρὺς Rh. 101. φάρυγος αἰθέρ' ἐξείεις βαρὺν Cy. 409. παλαιεσθαι βαρὺς ib. 674. συναλλάσσειν βαρὺς Her. 4. ἐκεῖνος ἐκ' ἔτ' ἔσαι σοι βαρὺς El. 1119. φνυγῇ βαρὺς κέαρ Dan. 63. τοῖς ξυνῶσιν ὦν

βαρὺς Dic. fr. XVII. 2. βαρείας χειρὸς Hec. 1041. βαρεῖα φρήν Med. 38. βαρεῖαν ἐχθροῖς ib. 809. ἤχῳ βαρεῖα Hip. 791. ὥς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεσάθης ib. 819. βαρεῖη συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. τύχα βαρεῖα Rh. 728. ὦ συμφορὰ βαρεῖα ib. 731. τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς El. 301. εἰ τὸ μὲν σοι βαρὺ κακῶν, τὸ δ' εἰ βαρὺ Ph. 1635. βαρὺ μοι, κεφαλῆς ἐπικράνον ἔχιν Hip. 201. τὸ γῆρας ἐκ ἔτ' ἐς' αὐτοῖς βαρὺ Al. 675. cf. fr. inc. LXXVIII. 4. βαρὺ μὲν, οἰσέον δ' ὅμως Hel. 275. βαρὺ κῶλον Her. F. 119. τῷδ' ἡμῖν βαρὺ ib. 209. βαρὺ τὸ φόρημ' οἴησις ἀνθρώπῳ κακῷ Glau. fr. I. σιωπῆσαι βαρὺ Fr. inc. CC. βαρέα φέρειν Al. 894. τὰ τῷ δαίμονος βαρέα Ion. 1375. τὸ γῆρας βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων Her. F. 639.

Βασίλεια. βασίλεια κρείσσων Med. 445. φήμαι πέμπων βασίλεια Hip. 158. δέμας ἀλλόχροον βασίλειας ib. 176. φθιμένην τὴν βασίλειαν Alc. 82. βασίλεια τῶνδ' οἴχεται φυχὰς δόμων An. 1056. τὴν βασίλειαν δεζώμεθ' ὄχων ἀπο Iph. A. 599. βασίλεια, ο *regina* Tr. 178. 341. et 966. ὦ βασίλεια El. 997. βασίλεια γύναι χθονὸς Ἀργείας ib. 988.

Βασίλειος. βασιλείων δόμων Or. 1366. et Iph. A. 863. et βασιλείας δόμους Hel. 143. et 1542. et βασιλείοι δόμοι ib. 466. κέρας τὰς βασιλείας El. 187. βασιλείοις κόραις Bac. 746. δῶμα βασίλειον Med. 960. βασίλεια ἀμφὶ δώματα Bac. 60. βασίλεια ἀμφιέληματα Hel. 70.

Βασιλεύειν. ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν Ion. 1087. βασιλεύει χθονὸς El. 12.

Βασιλεύς. βασιλεὺς ὧδε δὴ τείχει Or. 348. βασιλεὺς βέβηκε Ph. 868. παῖδα γῆμαι βασιλέως Med. 554. cf. etiam v. 594. et. 783. τάσδε τύχας λεύσσων βασιλέα An. 1248. ἀνήρ βασιλεὺς Sup. 444. τὴν τῷ βασιλέως (scil. θυγατέρα) ἴδετε Iph. A. 591. πολλ' ἀνδρὶ βασιλεὺ μέλει ib. 645. πείθε βασιλεῖ Rh. 993. αὐτὸν ὄντα βασιλέα Hel. 518. προσπόλοισι βασιλέως ib. 1042. ἔτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν El. 760. ὄνομα τὸ τῷ βασιλέως Epist.

IV. βασιλεῦ Iph. A. 43. et 140. ὦ βασιλεῦ Rh. 886. μέγας ὦ βασιλεῦ ib. 380. ὦ βασιλεῦ Τελαμῶν Tr. 795. βασιλεῦ χώρας τῆς πολυπόλες Ar. fr. XXXIII. 1. ὦ βέλτιτε βασιλεῦ Epist. III. ἐθρέφθην βασιλεῦσι νύμφη Hec. 352. βασιλέων αἷμα Or. 1397. γὰς βασιλεῦσι Ph. 806. Καδμείων βασιλῆας ib. 836. βασιλέων θυμημένων ὀργὰς Med. 455. πάντα ἤδη τέλεσαι βασιλεῦσι Al. 130. εἰδ' αἴτιος ὢν βασιλεῦσιν An. 501. Ἰλιάδαι βασιλῆες ib. 1023. μὴ τις βασιλεῦσιν εἴπῃ Iph. T. 109. ἐκ τῶν εὐόλβων Ἀργεὶ βασιλέων ib. 190. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες ib. 670. ὑπασπιστῶν βασιλέων Rh. 2. βασιλεῖς Τροίας Tr. 100. πόσα νιν λέξιν βασιλεῦσι δοκεῖς; Her. 295. εἰ βασιλεῦσιν εἶξας ib. 368. καθαρῶς ἔσαι βασιλεῦσιν ib. 1055. ὦ κάκιζε βασιλέων Her. F. 182. φίλοι βασιλῆες El. 877. παρὰ βασιλέων Epist. V. Βασιλεῆς. βασιλεῖδα τιμὰν Hip. 1281. Βασιλικός. βασιλικὴ σηκὸν τάφος Pol. fr. IX. 1. βασιλικῶν δόμων ὑπὲρ Ph. 1336. et βασιλικὰς ἔχων δόμους El. 947. γάμοις βασιλικαῖς ἐνύάζεται Med. 18. cf. etiam v. 547. et Tr. 354. βασιλικῶν θαλάμων Ion. 486. τὸ βασιλικὸν λίαν Bac. 670. βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν Tr. 259. βασιλικῶν ἐκ δερμῶν ib. 495. βασιλικῶν ἐκ δωμάτων El. 306.

Βασίλις. βασίλις ἔσα Hec. 552. νύμφη βασίλις Med. 1003. βασίλιδος πιτὴ τροφὴ Hip. 267. βασίλις ἐκ ἔτ' ἔσι δὴ γυνὴ ib. 778. τὴν βασίλιδ' ἐσίαν Rh. 718. εὐναῖσι βασίλισι Iph. A. 1306.

Βάσις. ποδῶν βάσει Hec. 837. τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεζέρης τιθέμενος ib. 1058. κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι ib. 1069. τρομερὰν ἔλκω ποδὸς βάσιν Ph. 311. ἀναψύχῃσι θηλύπεν βάσιν Iph. A. 421. βάσιν χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας Rh. 210. ποδῶν φέρουσα φιλτάταν βάσιν Tr. 334. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν El. 532. ὑπὸ λεοντόπεν βάσιν Ced. fr. XVI. 1. συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν Thes. fr. V. 12.

Βάσκανος τὸν τρόπον Epist. V.

Βάσαγμα δεινὸν Sup. 767.

Βασάζειν. σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βασάζειν.

ζειν ἐμοὶ Al. 41. ἦν πρὸ χερῶν ἐπὶ βασιάζεις Iph. A. 36. μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βασιάζομεν Rh. 274. γέροντα βασιάζων νεκρὸν Al. 727. ἀλόχε χέρα βασιάζων ib. 920. ἔγχος χειρὶ βασιάζουσα El. 696. ἐν χεροῖν βασιάζεται Al. 19.

Βατεύειν. τάφον βατεύουσα τὸν αὐτὸν Sup. 1003.

Βαυβᾶν. βαυβῶμεν εἰσελθόντες Syl. fr. VI. 1.

Βαφή. ἑκατογκεφάλω βαφαῖς ὕδρας Her. F. 1188.

Βέβαιος. ὁ ὄλκος ἢ βέβαιος Ph. 561. cf. et Her. F. 512. et Bel. fr. VI. 3. νῆς ἢ βέβαιος Iph. A. 334. βέβαιον εἶναι τοῖς φίλοις ib. 347. ὅτε πλετοῖς βέβαιος ἄδικος Er. fr. IX. 3. ἡ φύσις βέβαιος, ἢ τὰ χρήματα El. 941. ψῆφος βεβαία ib. 1263. τὸ σὸν βέβαιον ἐτι μοι μένει; Or. 1275. βέβαιον ἐδὲν τῆς αἰὶ τύχης ἔχων Hel. 721. βέβαιον ἐδὲν ἐστὶν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. βέβαια χαίρει Tr. 1205. μετάρσι, ἢ βέβαια Her. F. 1093. βέβαια τὰ πὸ σῶ El. 280. βέβαια ἐδεῖς εὐτυχεῖ Fr. inc. LXIX.

Βεβαίως Her. F. 1121.

Βέβηλος. ἢ θέμις βέβηλον ἄπτεσθαι δόμων Pro. fr. 1. βέβηλα καὶ κεκρυμμένα Her. 405.

Βέλεμον. φρεσμένως βέλεμον An. 1137.

Βέλος. βαρείας χειρὸς ὀρμᾶται βέλος Hec. 1041. ἐπιλοχον βέλος Hip. 222. ἄσρων ὑπέρτερον βέλος ib. 531. ἢ βέλος διέπτατο Sup. 860. τοῖον φαρέτρα Λοξίη σώζει βέλος Rh. 979. κίσσινον βέλος Bac. 25. λογχωτὸν βέλος ib. 760. δάμαρτα καὶ παῖδ' ἐνὶ κατέρωσεν βέλει Her. F. 1000. ἀνδρὸς ὑποσηῖναι βέλος ib. 1350. ὀξυθήκτω βέλει El. 1159. λιπεῖν βέλος ib. 1217. σιδারেοῖσι βέλεσιν Or. 1309. Ἀργεῖα καὶ Καδμεία μίξαντες βέλη Ph. 889. πολεμίων εἰργων βέλη ib. 1081. πόλλ' ὁμῶς βέλη An. 1133. πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. ἐναίρων παανοῖς βέλεσιν ib. 367. βέλεσι τ' ἀμφέβαλε ib. 422. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846.

Βένθος. κατὰ βένθος ἄλιον Bel. fr. XX. 3.

Βῆμα. μὴ κῆφον αἶρη βῆμ' ἐς Ἀργ.

στράτον Tr. 342. τὸ πρῶτον βῆμ' εἰς δράμην καλῶς El. 954. κλεπτικοῖς βήμασι Rh. 205.

Βία. μήτ' ἀποσπασθῆς βία Hec. 225. cf. etiam Tr. 613. τῇ βίᾳ νικώμενον Hec. 333. πρὸς βίαν ὠθημένη ib. 406. πρὸς βίαν legitur etiam Or. 705. Med. 1216. Al. 45. An. 731. et 754. Sup. 158. et. 455. Cy. 111. Her. 47. 98. 222. et 885. Hel. 402. et Her. F. 550. et πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Pi. fr. V. 5. ἔχ' ἔλκετ' αὐτὸν βία Hec. 1282. βία τῶν κρεισσόνων Or. 709. δαιμόνων βία Ph. 18. κλεινὴν Πολυνείκεος βίαν ib. 56. βία πορθομένης ib. 568. βία θεῶν ib. 875. Iph. A. 702. et Er. fr. V. 2. μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βία Ph. 1139. σέρνα Πολ. βία διῆκε λόγχην ib. 1406. μὴ βία φέρων ζυγόν Med. 242. ὠθήσῃ βία ib. 335. εὐνῆς ἔτλη θιγεῖν βία Hip. 886. cf. etiam v. 1165. ἐνδάκσαι σόμα—βία φέρονσιν ib. 1224. βία γυναικα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται Al. 70. βία θυμῷ ib. 832. δαμάζει σε βία σίδαρρον ib. 984. ἐκβαλῶσα λέκτρα τὰ κείνης βία An. 35. ἐκοιμήθην βία σὺν δεσπόταισι ib. 390. ἀποκτείνειν βία ib. 587. βία παρελθὼν θεός Sup. 231. βία δορὸς ib. 347. ἀναιρεῖσθαι νεκρὸς βία ib. 472. θάψω βία ib. 560. εἰς κράτα πρὸς γῆν ἐκκυβιζόντων βία ib. 692. ἐπιτολὰς ἐξαργάσας ἐκ χερῶν βία Iph. A. 315. βία ἄγειν ib. 319. ἐκὼν, ἢ βία ib. 361. ἐλαβες βία ib. 1149. λέκτρα συλᾶσθαι βία ib. 1275. κᾶτα ληφθῶμεν βία Iph. T. 109. εἶλκε Κασσάνδραν βία Tr. 70. ἢ βία λελησμένης ib. 373. βία ἐκπέμπομαι ib. 897. βία μ' ἀργάσας ib. 959. ἦν βία γαμεῖ ib. 962. βία παῖδα φῆς ἄγειν ἐμὸν ib. 998. τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βία Bac. 999. θύελλαί μ' ἥρπασαν βία Cy. 109. τὰ σπλάγχχνα ἐξαμήσασθαι βία ib. 235. ἐδὲν ἦν τέτρω βία ib. 257. ἔτοι βία γέ μ', εἰδὲ τέσδ' ἄξεις Her. 64. βία ξένους θεῶν ἀφέλκειν ib. 113. cf. etiam v. 128. 226. 244. 250. 255. et 287. μὴδ' ὤθει βία Hel. 452. ὠσθήσῃ βία ib. 459. γαμέμαι βία ib. 839. τὴν βίαν σκῆψας' ἔχεις ib. 840. μισεῖ ὁ θεὸς τὴν βίαν ib. 909. ἀφαιρεῖσθαι βία ib. 914. ἐξενύξεν γάμοις βία Ion. 11. cf. v. 437.

ἂ βία σπεύδωμεν ib. 378. περιβλέπων
βίαν ib. 624. ἐμὲ βία λαβὼν ib. 1295.
βίαν δράσης μηδὲν Her. F. 215. βία
ἐκπεσὼν τρωτῷ λέχος ib. 555. ἂ πα-
ρεσκευάζον ἐκ μόχθων βία ib. 1369.
βία ἔλκετε τιμὰς Inus fr. IV. 1.
ἀπείργον αὐτὰς βία Sis. fr. I. 10.
ἄφθιτος βία Fr. inc. CXLV. 3.

Βιάζεσθαι. πᾶσαν βιάζεται πόλιν Or.
1623. τί βιάζῃ; Med. 339. βιάζῃ
χειρὸς ἐξαρτωμένη; Hip. 325. πε-
πωμένη ἡμέρα βιάζεται Al. 145.
βιάζῃ μ' ἐθέλοντα δρᾶν τάδε ib. 1119.
μὴν τίς σ' αὖ βιάζεται Her. 647.
ψυχὴν βιάζει Her. F. 1366. μ' ἢ
φύσις βιάζεται Chry. fr. I. 2. ἂν τ'
αὖ βιάζῃ Dic. fr. VI. 2. βιαζόμεσθα,
pass. vis nobis infertur Her. 71.

Βιαίως. φόνον βιαίον An. 1243. ἄν-
δρας βιαίως Sup. 308. δίκας βιαιῶν
γάμων Ion. 445. βιαίῳ χειρὶ Her.
103. et χειρὶ ib. 107. τῷ βιαίῳ κή-
γρῳ τὸ μαλθακὸν—τῇ λίαν παρείλετο
Fr. inc. XXIV. 1. βιαιῶν ἀλμάτων
Hec. 1262. βίαια πολεμίων κακὰ Fr.
inc. III. 3.

Βιαίως. ὦ βιαίως θανῆσα Hip. 814
βρέφος μασῶν βιαίως ἀποσπάσας Iph.
A. 1152. ἀπὸ δ' ἀντομένῃ πατρὸς
βιαίως Rh. 901. γαμεῖ βιαίως σκό-
τιον λέχος Tr. 44. ὦθι βιαίως ib.
356. ἔλκει με βιαίως Ζηνὸς ἐκ προ-
ξωμίων Her. 80. cf. etiam v. 367.
ἔσχε δ' ὕβρεις ἀνδρὸς βιαίως ib. 925.

Βιαζέον. ἡμῖν ἐ βιαζέον τύχην Rh.
584.

Βίελινος. Βιελίνε πώματος Ion. 1195.

Βιόδωρος. Ἰνάχε—παισὶν βιοδώρος
Xan. fr. vers. 3.

Βίος, vita. ἐκέτι μοι βίος ἀγασὸς Hec.
169. τὸν ἐμὸν βίον—ἐ μετακλαίονται
ib. 213. μὴ τερηθῆναι βίς ib. 338.
τῷτό μοι πρῶτον βίς ib. 350. ποῖ τε-
λευτήσω βίον; ib. 419. ἀπολέμῳ
χειρὶ λείψεις βίον ib. 1034. cf. Or.
946. Ph. 1437. ἐκπλήσω βίον Hec.
1270. βίς τὸ πλέον μέρος Or. 203.
ἐξέπνευσεν βίον ib. 496. vid. Ph. 1463.
ἀνεπλήπτον ἡσκηχὸς βίον Or. 920.
πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος Ph.
972. ἐν ὥραιῳ ἴσαμι βίῳ ib. 975.
ἐδ' ἀποίσεται βίον—ματρὶ ib. 1168.
ἔρρει βίος ib. 1278. οὐμὸς ἐν φάει
βίος ib. 1287. οἶον τέρμονα βίς ἔτλης

ib. 1361. εἴη εὐτυχέστερος βίος ib.
1577. εἰς παιδῶν βίον ταῦτ' ἐμχα-
νησάμην ib. 1607. βίς τερπνὰς ἀκοῆς
Med. 194. βίς χάριν μεθεῖσα ib. 226.
ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν ib. 248. βίς
ὄνησις ib. 254. μὴ μοι γένοιτο λυπρὸς
εὐδαίμων βίος ib. 598. ἅπαις τείνεις
βίον; ib. 670. εὐκλείεστος βίος ib.
810. et Al. 626. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀπο-
σάντες βίς Med. 1039. πρὸς βαλ-
εῖδα λυπηρὰν βίς ib. 1245. παιδῶν
ἐκώσσαι βίον ib. 1303. cf. Hip. 314.
τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἡρέξάμην βίς
Hip. 87. πᾶς ὁδυνηρὸς βίος ἀνθρώ-
πων ib. 189. ὁ πολὺς βίος ib. 252.
ἀσιτεῖ εἰς ἀπόσασιν βίς ib. 277. ἀπαλ-
λαχθήσομαι βίς ib. 357. ἥ διέφθαρται
βίος ib. 376. εἰσὶν ἡδοναὶ πολλαὶ βίς
ib. 383. ἀμυλλᾶσθαι βίῳ ib. 426.
ἐκπονεῖν βίον λίαν ib. 467. εἰ ἦν σοι
μὴ π' ἐκ συμφοραῖς βίος ib. 493. σώσαι
βίον ib. 497. πάθος δυσεκπέραντον
βίς ib. 678. εὐκλεᾶ βίον ib. 717. ἐν
ἀσφαλεῖ βίς ib. 785. τέκνων μοι μὴ
τι συλᾶται βίος; ib. 799. ἀξίωτος
βίος ib. 821. ἀξίωτος βίς τίχα ib.
868. λυπρὸν ἀντλήσει βίον ib. 898.
cf. etiam v. 1049. κακὴν ἔμπορον βίς
ib. 964. ἀπόλεσεν βίον ib. 1032.
βίον συνεντυχοίην ib. 1119. εἰδὲ μοι
χάρις βίς ib. 1408. μεταστῆναι βίς
Al. 21. τίνα βίς ἐλπίδα προσδέχομαι
ib. 128. σώσασθαι βίον ib. 144.
τερπνὸν ἐκπλήσαι βίον ib. 167. καλῶς
αὐτοῖς καταθεῖναι ἦκον βίς ib. 292.
τέρψιν ἐξείλε βίς ib. 348. εἰς φῶς
καταστῆσαι βίον ib. 363. προλιπεῖσα
βίον ib. 397. τῷτο ἐν βίῳ σπάνιον
μέρος ib. 477. ὦλεσεν βίον ib. 537.
ἐπὶ τέρμῳ ἦκον βίς ib. 646. μακρὸν
χρόνον βίς ib. 673. cf. etiam v. 718.
τὸν καθ' ἡμέραν βίον λογίζεσθαι ib.
792. ὁ βίος ἀληθῶς ἐ βίος ib. 805.
ἢ τοπρὶν ἐν βίῳ ib. 980. ἡδεσθαι βίῳ
ib. 1087. βελτίῳ βίον ib. 1160. ἐ
περίελεπτος βίος δάλης An. 89. πι-
κρὰν σύγχυσιν βίς ib. 291. ἀμαρτάνει
βίς ib. 373. ἀνάγκη θάτερῳ λιπεῖν
βίον ib. 383. cf. Sup. 693. Her. 1017.
Hel. 396. ὀφθαλμὸς βίς An. 407.
ἀθλίς βίς ib. 409. ζυγντράπεζον ἔχειν
βίον ib. 659. θεᾶς κατασκευὴν βίῳ
δόντος Sup. 214. πλὴν ἐνοικῆσαι βίον
ib. 535. πάλαισμα ἡμῶν ὁ βίος ib.

550. πρὸς τὸ μαλθακὸν βίς ib. 883. σμικρὸν τὸ χρῆμα τῷ βίς ib. 953. δυσ-
αίων ὁ βίος ib. 960. διπλῆ βίς λα-
χόντες ib. 1086. ἐκτείνειν βίον ib.
1109. ἀκίνδυνον βίον Iph. A. 18. τὸ
καλὸν γ' ἐνταῦθα βίς ib. 20. ἀνέτρεψε
βίον ib. 25. προσάτην τῷ βίς τὸν δῆ-
μον ἔχομεν ib. 449. ὀρθῶς διαζῆν τὸν
βίον ib. 923. κατοικτερον βίον ib.
1246. λύσειν βίον Iph. T. 692. δυσ-
τυχὲς βίος ib. 851. βίον ἔχουσ' εὐδαί-
μονα ib. 915. vid. Her. F. 479. βίον
ἀπορρήξειν Iph. T. 974. μέγιστον ἐν
βίῳ κειμήλιον Rh. 654. σῶσαι βίον
ib. 674. cf. Hel. 895. νησιώτην
σποράδα βίον Rh. 701. cf. Her. 86.
βίς τέλος Rh. 735. et El. 956. μεγά-
λας ἐλπίδας βίς Tr. 1252. δέλειον
ἀμέραν βίς ib. 1331. ἄλυπος βίος
Bac. 1002. ἐπὶ τὰ καλὰ βίον ἄγοντα
ib. 1005. μακάρων ἐς αἴαν σὸν καθι-
δρῦσαι βίον ib. 1337. ποικίλλοντες
ἀνθρώπων βίον Cy. 338. εἰς τέρψιν
βίς ib. 520. τῷ μακρῷ βίς Her. 448.
αἰσχυρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον ib. 451.
εὐκλεῶς λιπεῖν βίον ib. 535. ἐκπνεῦ-
σαι βίον ib. 566. et Hel. 141. et Ion.
1600. et ἐκπνέων βίον Her. F. 980.
πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον Her. 878.
θεὸς σέβων βίον διήνεγκε Hel. 10.
βίον τερεῖς ib. 94. ἀπηλλάχθη βίς
ib. 101. vid. v. 309. et Ion. 847. τὰ-
ναγκαῖα τῷ βίς Hel. 261. τέρας ὁ
βίος ib. 267. θυγατρὸς Ἑρμ. ἐστὶν
βίος; ib. 694. βίς δέλεαρ ib. 761.
τελευτήσω βίον ib. 846. cf. v. 1682. et
Ion. 1136. πολέων ἀπέλειπε βίος
Hel. 1348. καταζῆ σερνὸν βίον Ion.
56. ἐν ἂν εὐτυχὲς μόλις ποτ' ἐξεύροι
τις ἀνθρώπων βίῳ ib. 383. τὸν ἀπαιδα
ἀποσυγῶ βίον ib. 489. τροφὰς ἔχει
βίς ib. 1013. συμφοραὶ ἐμῷ βίῳ ib.
1235. εἶχον οἰκέτην βίον ib. 1373.
τερφθῆναι βίς ib. 1376. παρ' οἷαν
ἡλοομεν σάθμην βίς ib. 1514. μηκύναι
βίον Her. F. 143. τῷ βίς πόθος ib.
316. βίς κέλευθον ἄθειον ib. 433.
μικρὰ τὰ τῷ βίς ib. 503. ἐκσῶσαι βίον
ib. 716. εἰ τι καινὸν ὑπογράφη τῷ
μῷ βίῳ ib. 1118. δύσκειαν ἀπώσο-
μαι βίς ib. 1152. βίον ἀχρεῖον, ἀνό-
σιον κεκτημένοι ib. 1302. γλυκεῖα
φροντὶς βίς Aëol. fr. XV. πλείστη
ἀρετὴ τῷ ὑπάρχον ἐν βίῳ ejusd. fr.

XX. 3. θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος
Antiop. fr. XXV. 1. εἰδὲς ἄλυπος τὸν
βίον διήγαγεν ejusd. fr. XXXIX. 4.
cf. etiam Fr. inc. LXXXVII. θεῶν
βίος Ar. fr. IX. 1. βίον ἔσφηλε Aug.
fr. VI. 2. τὸν αὐτὸν ἐξήντησαν βίον
Cresph. fr. VII. 3. ἀγνὸν βίον τεί-
νομεν Cret. fr. II. 10. ἡ ἀτιμία βίς
Er. fr. II. 17. βίον θεριζειν Hyp. fr.
IV. 6. τοῖς μὲν αὐξεται βίος Inus fr.
XVII. 4. ἐν ἐλπίσιν ἔχειν βίον ejusd.
fr. XVIII. τῷ βίς μετασάσεις Cæd.
fr. XI. 1. ἀπαιδα καρπῆσθαι βίον
Ceno. fr. II. 3. φθοραὶ βίς Plis. fr.
VI. 2. ἔρωτες παντοῖοι βίς Rha. fr.
II. 1. πάντ' ἀκριβῶς κατὰ φροντίδων
βίον Scy. fr. II. 4. ἀτακτος βίος Sis.
fr. I. 1. ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ ib. 17.
τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ ib. 30. τὰς τεκόντας
ἐν βίῳ σέβει Fr. fal. cit. IV. 1. ὁ τῶν
γεωργῶν βίος Fr. inc. XLVII. 1.
ἡδὺς βίος Fr. inc. LI. 3. θεῶ βίον
ζῆν Fr. inc. LXX. 2. ἔρως βίς Fr.
inc. LXXXI. 9. εἰς ἀρετὴν καταλυ-
σαμένους βίον Fr. inc. CX. 2. ὁ βίος
ὄνομ' ἔχει Fr. inc. CXXII. τὸ δυσ-
τυχὲς βίς Fr. inc. CL. 2. ᾧ μέλει τὰ
τῷ θνητῷ βίς Fr. inc. B. 12. 4. 2)
victus, opes. σπάνις βίς Hec. 12.
γάμοις εἰρεῖν βίον Ph. 403. αὐτὸς
εὐροῖμ' ἂν βίον ib. 1613. σπανίζοντες
βίς Sup. 240. cf. etiam Rh. 170. El.
235. et Bel. fr. XVI. 12. κτᾶσθαι
πλεῖστον καὶ βίον τέκνοις Sup. 450. vid.
etiam vers. sq. βίος πολὺς ib. 861.
τῷ βίῳ ἐνδεὴς ib. 873. βίον ἐπαιτῶν
Rh. 715. et προσαιτεῖν Hel. 519. ἐκ
μὴ ἐχόντων βίον Hel. 440. πολυκτή-
μων βίς Ion. 581. βίον ξυλλέγειν
El. 81. cf. etiam Bel. fr. XXV. 14.
βίον κεκτημένος Antiop. fr. VIII. 1. et
XXIX. 1. et fr. inc. XXXV. 1. δεῖ
βίς Bel. fr. XVII. 12. φειδῶ βίς Hip.
fr. X. βίος ὁ μικρὸς Melan. fr. XV.
1. ἐκλιπὼν νομὸν βίς Pol. fr. I. 7.
ἐκ ἔχει βίον St. fr. I. 2. βίος πορφυ-
ρῆς θαλάσσιος ejusd. fr. III. 1. vid.
etiam v. 4. ἀπ' οἴκων ἀναπύπτοντας
ἄτερ βίς Fr. inc. CLXXXVII. 4.
Βιοτεύειν. ἀξιώτων τὸν ἔπειτα χρόνον
βιοτεύσει Al. 242.
Βιοτῆ, et dor. βιοτά. ω δυνάμει βιοτᾶς
Hec. 199. οἰκτρὰν βιοτὰν ib. 457.
τάκει βιοτὰν Med. 141. βιοτὰν τυ-

γεράν προλιπῶσα ib. 147. τὰν ἐμὰν βιοτὰν ib. 415. ὀλέθριον βιοτὰν ib. 993. πῶς ἀπαλλάξω βιοτὰν πάθης; Hip. 1385. ταύταν φέρομαι βιοτὰν An. 787. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς Iph. A. 551. ἀγήρατον βιοτὰν ib. 567. βιοτὰν ἀγιστεύει Bac. 74. βιοτᾶς εὐπαιδὸς ἐχοίμαν Ion. 490. ἀπλὲν ἂν εἶχε ζωᾶς βιοτὰν Her. F. 664. ὦ βιοτὰ Phi. fr. V. 1. ὦ πολύμοχθος βιοτὰ θνητοῖς Fr. inc. CLX. 1. μετρία βιοτὰ σῶφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. νυκτιπόλες Ζαγρέως βιοτὰς Cret. fr. II. 12.

Βίος. ἀμέρσας βίοντον Hec. 1028. βίοντον εἰς τὸν αἰὲν ἔλκω χρόνον Or. 206. βίοςτος εὐδαίμων ib. 1659. τὸν ἐμὸν βίοντον κατέχοις Or. 1692. Ph. 1753. et Iph. T. 1498. βίοντον μὴ λιπόντες ἐνθάδε Ph. 1240. λυπρὸν διάξω βίοντον Med. 1037. et Al. 943. βίοντον ὀπόθεν λείψῃσι τέκνοις Med. 1102. ἅλις βίοντον εὖρον ib. 1107. τερπνὸν διάζειν βίοντον ib. 1355. δι' ἀπειροσύναν ἄλλῃς βιώτῃς Hip. 195. βιώτῃς ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις ib. 261. πρόσω ἤδη βίοςτος ib. 795. εἰ κατ' ἀνδρὸς βίοςτος ἐξογκώσεται ib. 938. βραχὺν βίοντον ἐμπνέων ἔτι ib. 1246. ἄνω μεταξὺς βίοντον ib. 1292. κτητὸν βιώτῃς μέρος ἐστὶν ib. 1295. κατάκρας ὀλέσας βίοντον ib. 1367. διὰ τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίοντον ib. 1377. βιώτῃς πρόσω Al. 914. ἔσωσας βίοντον καὶ ψυχὰν ib. 932. βίοντον ὠγκώσας μέγαν An. 320. ἡμῖν βίοντον ἐκ πεφυρμένῃ—διεσταθμήσατο Sup. 201. ἔμμοχθον βίοντον ib. 1005. τίνα πότμον εἶληξε βιώτῃς Iph. T. 914. πῶραν βιώτῃς Tr. 103. ὁ τῆς ἡσυχίας βίοςτος Bac. 389. βίοςτος εὐδαίμων ib. 909. βίοντον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. τίνα βίοντον ἐκ ἔτλας; Hel. 220. λέλοιπεν βίοντον ib. 229. ἀλατεία βιώτῃς ib. 530. ἦπε προσήγεις βίοντον; ib. 797. vid. etiam Dan. fr. V. 4. ἔχεις βίοντον; Ion. 326. ἀτεκνον ἔλαθεν ἂρὰ βίοντον ib. 791. εἰς ἄλλας βιώτῃς μορφὰς κάτεισιν ib. 1068. ἵν' ἐκπεράνῃ βίοντον Her. F. 429. τὸν ἄκρμον θῆκεν βίοντον βροτοῖς ib. 699. ὑποσρέφει βίοντον εἰς αἶδαν ib. 737. οἷον ὅσιον—φίλον ἐν βιώτῃ El. 1352. ἐκ λαμπρῶν νεύει βίοςτος And. fr. XIX. 3. σαρκὸς εἰς

εὐξίαν ἀσκῶσι βίοντον Antiop. fr. VII. 2. ἔτε βίοντον ὠφελεῖ Er. fr. X. 3. ἀνάθημα βιώτῃς Meleag. fr. XIII. 5. βίοςτος ἀνθρώπων πλάνη Rha. fr. II. 8. ἄλυπον οἰκεῖν βίοντον Tel. fr. XXII. 3. τηλὲς οἶκον βίοντον ἐξιδρυσάμην Fr. inc. CXCVI. τρισσῶν βιώτων ἐνὶ Bel. fr. XVI. 3.

Βιῶν. ἡδέως ζητῶν βιῶν Ar. fr. XXX. 1. βιοῖ ἐδίδεξεν ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. cf. etiam Epist. V. τὴν αὔριον μέλλουσιν εἰ βιώσεται Al. 787.

Βιόντων τύραννον Al. 1025.

Βιώσιμος. βιώσιμος χρόνος Al. 653. ὁ βιώσιμος Her. 606.

Βλάβη. εἰς βλάβην τινὰ Or. 240. ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν Hip. 511. μὴ ὕφλω βλάβῃν An. 187. ἐκ ἐλάσσονα βλάβῃν ὀφείλω ib. 360. συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβῃν Bac. 1302. σωτὴρ βλάβῃς Her. 640. σ' ἔμνηνε θεῶ τις βλάβῃ Ion. 520. ἔχει τίνα βλάβῃν; ib. 1350. εἰ φέροι τινὰ βλάβῃν Ar. fr. VIII. 2. ῥώμη ἀμαθῆς πολλάκις τίκει βλάβῃν Tem. fr. XI. σοφοὶ συγκρύνψουσιν οἰκείας βλάβας Scy. fr. III.

Βλάβος. τόδε σοὶ βλάβος Her. 256. τί τῷτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος; Ion. 998. πόλει ἐδὲν ἤκομεν βλάβος Her. F. 824.

Βλάπτειν. μὲ πολλάκις ἐβλάψε δόξα Med. 293. εἰσαυτίς ἐβλάψε Sup. 415. μὴ βλάψαι πόλιν ib. 557. ὥς σε λόγῃ—βλάβῃ ib. 578. ἐδένα βλάπτει βροτῶν Cy. 522. ἂ σὲ βλάψῃ Her. 704. τέσδε βλάβῃς θανῶν ib. 1044. κέλευθον εἴ τις ἐβλάψεν ποδὶ τείβων ἀνοσίῃ Hel. 874. ἂ βλάπτουσιν σέμν' ἀναθήματα Ion. 107. τὸν νῦν ἐβλάψε Fr. inc. B. 25. 2. πάτραν βλάπτειν Fr. inc. B. 32. 2. ἐδὲν βλάψειν εὐόκασιν Epist. I. ὁ βλάπτων πόλιν Sup. 524. βλάπτων ἐκείνης μὴδὲν Her. 264. τὰς φίλους βλάπτοντες Hec. 256. εἴ τι βλάπτεται Sup. 237. βλάπτεισθ', ἐμὲ γε μὴ μαινοντος θεῶς; Her. 265. ὥς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται Ion. 177. βλάπτῃ τί πατρὶ τιμωρῶν; El. 974.

Βλαστάνειν. σᾶς ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἐβλασεν Med. 1256. ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασιν Iph. A. 594. ἐξ ἧς

'Ατρεὺς ἔβλασεν Iph. T. 3. ἐκ γῆς ἔβλασεν Ion. 267. ἐνθ' ὁ γηγενὴς Σπαρτῶν εἰς ἄχους ἔβλασεν Her. F. 5. πόθεν ἔβλασεν Fr. inc. CLV. 11. δεινὸν ἐχθροῖς βλασάνοντες εὐγενεῖς Her. 469. τὰ ἀπ' αἰθερίῳ βλασόντα γονῆς Chry. fr. VII. 10. ταύτης ἀπο βλασῶσι παῖδες An. 665.

Βλάσημα. τέκνων γλυκερόν βλάσημα Med. 1099. ὀρθὸν μεθίει διὰ χειρῶν βλάσημ' ἄνω Bac. 1069. γῆς τεμεῖν βλάσηματα Hec. 1204. σεφανῶν κρᾶτα κισσίνοις βλασήμασιν Bac. 177. νέγονα βλασήματα Cy. 205. ἐχθρὸς λέοντος δυσμενῇ βλασήματα Her. 1006. καλὰ βλασήματα Hel. 1281. τοῖσι γῆς βλασήμασιν Her. F. 178.

Βλασφημία. βλασφημίαν τις ἐφθέγγετο Ion. 1189.

Βλαχή, dor. pro βληχή. βλαχαὶ τεκέων Cy. 48. et 59.

Βλέμμα ἡδὺν Her. F. 306.

Βλέπειν. ἔκ οἱδ', εἰς ὃ, τι βλέψω κακῶν Hec. 585. βλέπω παῖδ' ἐμὸν τεθνη-ότα ib. 681. ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον ib. 975. βλέπω πᾶσαν εἰσο-δὸν Or. 67. καλοῖς βλέπεσί γ' ὄμ-μασιν Ph. 400. κᾷβλεψαν (i. e. καὶ ἔβλ.) ἀλλήλοισι διαδόντες κόρας ib. 1380. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν Med. 247. φίλος κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν ib. 470. βλέπασιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευενετῶν Hip. 416. πῶς ἂν ὦντος κατθανοί τε, καὶ βλέποι; Al. 140. βλέψον πρὸς αὐτὰς, βλέψον ib. 391. et Her. 226. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. κερὰν βλέπεις ib. 821. βλέψον ἐς αὐτὴν ib. 1124. πρὸς τί χρὴ βλέπειν (i. e. vi-vere); An. 405. βλέψον ἐμῶν βλε-φάρων ἐπιδάκρνον Sup. 284. σκοτεινὰ βλέπασιν εὐλαβέμεναι ib. 325. βλέ-ψον εἰς ἡμᾶς Iph. A. 320. et πρὸς ἡμᾶς ib. 1238. et Hel. 1458. et Her. F. 1227. ἔ βλέπεις μ' εὐκχλον Iph. A. 644. ἡδὺν τὸ φῶς βλέπειν ib. 1219. cf. etiam v. 1250. μηκέθ' ἥλιον βλέ-πειν Iph. T. 349. βλέπειν φῶς ib. 674. ὥς ἡμᾶς βλέπω ib. 1056. τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω τείχοντα Rh. 627. ἔ ταυτόν τὸ βλέπειν τῷ κατθανεῖν Tr. 628. βλέπετ' ἄνω, καὶ μὴ κάτω Cy. 210. εἰ αὐτὰ μὴ βλέπεις ib. 353. καλὸν βλέπω ib. 550. ἕως φῶς ἥλιος

τόδ' ἔβλεπεν Hel. 60. τί βλέπεις πρόσω; ib. 333. βλέπω δύο ροπαῖς ib. 1096. ἐς δάμαρτα σὴν βλέπης Ion. 614. ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχὺ ib. 744. πρὸς σέ βλέπω Her. F. 81. βλέπει δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα ib. 163. ὅμμ' ἐλευθερον βλέπειν ib. 221. εἰς σὰς χέρας βλέπει ib. 435. βλέψον εἰς τόνδε El. 567. ἐς ὄγκον ἐκ ἄνω βλέπειν τύχης Alcmaeon. fr. II. 2. εἰς ἀργίαν βλέπειν Antiop. fr. XIV. 2. δοκεῖ βλέπειν ἀγάλματα Eu. fr. IX. 3. εἰς μίαν βλέπεσι Inus fr. VII. 6. ὁζὺν βλέπει ὁ χρόνος Melan. fr. XXV. 2. εἰ βλέποντι φίλῳ χρώμεσθα Hec. 311. εἰς ταυτόν ὄμμασι βλέπων Ph. 461. φῶς λοίσθιον βλέπων Hip. 57. εἰς πρόσωπον βλέπων ib. 280. ὑπ' ὀφρύσι κυναναγέσι βλέπων Al. 262. εἰς γῆν ἔση βλέπων Iph. A. 1577. θα-νόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ', ἔξω φίλον Iph. T. 718. βλέπων φῶς Rh. 971. βλέπων ἀπέδωκεν ἂν σοι τήν γ' ἔχειν Hel. 1017. σὸν βλέπων πρόσωπον Ion. 925. βλέποντι σημαίνεις κακὰ Her. F. 1230. πρὸς λόγῃον βλέπων El. 377. Ὅρεψ' σ' ἥλιχ' ἥδεταί βλέ-πων ib. 560. σὸν κασίγνητον βλέπων ib. 569. τῷ βλέποντος (vivēntis) μὴ καλῶς Er. fr. XI. 2. νόφ' ἀκῶν καὶ βλέπων Sis. fr. I. 18. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν An. 179. εἰς πῦρ βλέποντες Sup. 212. σὸν βλέ-ποντας εἰς δόρυ Rh. 114. νοσῶσιν οἱ βλέποντες Phry. fr. XV. 3. βλέπασα φῶς Hec. 668. βλέπασ' ἂν αὐγὰς An. 936. βλέπασαν παῖδα Iph. A. 1612. βλέπασα εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ Dic. fr. XIV. 3. ὄμματα βλέποντα Ph. 1124. βλέποντα σώματα Hel. 589. βλέψας ἐς Ἄργος Ph. 1373. Παλλάδος βλέψας πρὸς οἶκον ib. 1382. εἰς κρᾶνος βλέψαντα Sup. 318. εἰς σὴν φύσιν βλέψαντα Iph. A. 1412. εἰς λόγους καὶ οἰκτίσματα βλέψας Her. 160. εἰς τάσδε βλέψασα Sup. 8.

Βλέφαρον. ὀμμάτων αἵματόεν βλέφαρον Hec. 1066. ἄνθρωπον βλέφαρον Or. 302. ἐλίσσετε βλέφαρον ib. 1266. νυκτὸς ἀφεγγές βλέφαρον Ph. 546. ἴδε βλέφαρον Al. 399. νοτερῷ βλε-φάρῳ ib. 601. ἐκ ἀνακαλύψω βλέφα-ρον; Iph. A. 321. γόος—τὸ σὸν νο-

τίζει βλέφαρον Iph. T. 833. ἐξελέτω βλέφαρον Κύκλωπος Cy. 614. τυφλοῖ βλέφαρον ib. 669. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν Hel. 679. πάντα τοι βλέφαρον διώκω Ion. 205. εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω El. 1332. βλέφαρον τέγγουσ' ἀπαλὸν ib. 1339. εἰ βλέφαρα κινήσεις Or. 157. δινεύων βλεφάροις ib. 835. ξυνάρμοσον βλέφαρά με τῇ σῇ χειρὶ Ph. 1460. τὸν ὑπὸ βλεφάροις φοίνικα ib. 1495. δάκρυσί με βλέφαρα—τέγγεται Hip. 853. ἀμφὶ βλεφάροις Sup. 49. βλέψον ἐμὼν βλεφάρων ἐπιδάκρυν ib. 284. βλέφαρα πρὸς ταναϊδὲς ἀγαγὼν Iph. A. 379. ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν ib. 584. λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν Rh. 8. ἄδιος ἔβα (scil. ὁ ὕπνος) βλεφάροις πρὸς ἁῖς ib. 556. ξυνάφαις βλέφαρα Bac. 746. Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων Cy. 483. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσιν; Hel. 463. ἔτ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα ib. 954. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος Her. F. 641. νῦν ἔχει βλέφαρα ib. 1071.

Βλήμα. βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν Sup. 330.

Βοά. vid. βοή.

Βοᾶν. τι βοᾶς; Hec. 178. γόνασι προσπεσὼν βοᾶ Or. 1332. βοᾶ πῦρ καὶ δίκηλαν Ph. 1161. βοᾶ δῶμα πᾶν ib. 1327. βοᾶ ὄρκους Med. 21. λιγυρὰ ἄχεια μογερὰ βοᾶ ib. 205. τίνα βοᾶς λόγον; Hip. 572. παῖς Ἀμαζόνης βοᾶ ib. 582. βοᾶ, βοᾶ δέλτος ἄλατα ib. 877. ὦ βόησον Al. 235. ὅτε νιν βόασε κτανεῖν An. 297. βοᾶ, —ισορῶν τάδε ib. 1125. βοᾶ ἱερεὺς Iph. A. 1584. τᾶς ἐκ εὐμύσσης μολπᾶς βοᾶν ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 145. βοᾶ κυναγὸς ὧς ib. 284. πολλοῖς κωκυτοῖσιν—βοᾶ Σκ. Tr. 29. βοάσατ' εὖ τὸν Ὑμέναιον ib. 335. βοᾶς τὸν παρ' ᾗ δῆρ παιδ' ἐμὸν ib. 586. ὑπὲρ τεκέων βοᾶ ib. 829. βοᾶ, βοᾶ μᾶτερ ib. 1091. ἄλγος, ἄλγος βοᾶς ib. 1310. βοᾶ τὴν ἐναντίαν ὅπα Hel. 1612. βοᾶ, τίς μ' ἔμελλεν—κτανεῖν; Ion. 1210. βοάσω; ib. 1447. βοᾶ, βοᾶ, στενάζων—Her. F. 752. sq. cf. etiam v. 975. sq. μὴ βοᾶτε ib. 1048. κάρυκι βοᾶν παραδῆναι Epig. III. 8. ὁ διφρηλάτας βοᾶτ' (i. e. ἔβοᾶτο) Iph. A. 216. λωτὸς βοάσθω ib. 438. δεῖν

ἐν Ἀργείοις βοᾶται ib. 1346. χρῆν γαῖαν βοᾶσθαι ὕμνωδιαίς Hel. 1450. Βόειος. γάλα βόειον Cy. 217. κρέασι βοείοις Fr. inc. CXLVII. 1. Βοή. κακογλώσση βοῆς Hec. 661. παύσωμεν βοήν Or. 1314. κλύω βοήν ib. 1325. βοή κατὰ τέγας ib. 1331. βοῆς ἀκῶσαν Ἀργος ib. 1530. πρίν τιν' αἰσθῆσθαι βοῆς Hip. 603. τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; ib. 790. προσπόλων ἀκέομεν βοήν An. 822. σὺν πολλῇ βοῇ Sup. 701. βοή καὶ κωκυτὸς ἦν ib. 721. τίνα βοήν; Iph. A. 1346. τίς ἴσησιν βοήν; Iph. T. 1307. ἐφθέγξατο βοήν τινα ib. 1386. βοήν ἐγερτέον Rh. 690. ποίαν βοήν ἀνωλόλυξας Tr. 999. Θηρῶν ἐκ ἂν ἤκυσας βοήν Bac. 1083. ἦν πᾶς ὁμῶς βοή ib. 1129. τίς ἡ βοή βωμῶ πέλας ἔθηκε; Her. 73. βοήν ἔθηκε ib. 129. cf. etiam v. 656. ἐξἐπίμπλατο βοῆς κελεύθε φθέγματα Hel. 1592. βοῆς ἠέκαστε El. 747. πᾶν μίγνυνται μέλος βοῆς ib. 756. 2) Form. dor. βοᾶ. βοῶν βοᾶν αὐτῷ, βοᾶν Hec. 1092. ἀτρεμαῖαν ὧς ὑπόροφον φέρω βοᾶν Or. 148. κτύπον καὶ βοᾶν ib. 1353. βαρβάρω βοᾶ ib. 1386. et Ph. 685. et 1311. Φοίνισσαν βοᾶν κλύσσα Ph. 308. ἥϊον βοᾶν ib. 1043. ἔκλυον βοᾶν Med. 131. et 135. τί μάτην τείνουν βοᾶν; ib. 201. ἀκείεις βοᾶν; ib. 1273. ἔμολέ σοι βοᾶ Hip. 588. εὐζύνετον ζυνετοῖσι βοᾶν Iph. T. 1092. βοᾶν ἔμελπον εὐφρονα Tr. 547. φονία βοᾶ ib. 556. βοᾶν, βοᾶν Ἑλλὰς κελάδησε Hel. 375. ἀνακαλεῖς με τίνα βοᾶν; Her. F. 910. ἴτω ξύνανλος βοᾶ χαρᾶ El. 879. κλύεις ὑπόροφον βοᾶν; ib. 1166. βοᾶν ἔλασκε ib. 1213. 3) plur. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς Bac. 159. αἰέδωτ' Ἑλλησι βοᾶς Ion. 92.

Βοηδρομεῖν. βοηδρομησάι πρὸς δόμους τυραννικὰς Or. 1356. βοηδρομεῖμεν ἄλλος ἄλλοθεν ib. 1476. κρανυγὴν ἔδεκας Μενέλεω βοηδρομεῖν ib. 1510. ἔκων ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε; ib. 1622. βοηδρομεῖτε πάντες Hip. 776. φίλοισιν βοηδρομεῖν Rh. 333. ὕστερος βοηδρομεῖς ib. 412. βοηδρομήσας τήνδ' ἐπ' ἐσχάραν Her. 122.

Βοηδρόμος. ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. ποδὶ βοηδρόμῳ Or. 1290. βοηδρόμος ὀρῶ El. 963. βοηδρόμος σπυδῆς Or.

1571. ὑτέρα βοηδρόμος πάρειμι Ph. 1441.
 Βοηθεῖν τοῖσιν ἡδικοημένοις Iph. A. 79.
 Βοῖξία λίμνα Al. 593.
 Βοιωτοί. τῶν Βοιωτῶν ὄπλισμα Iph. A. 253.
 Βοιωτὸς, *nom. propr. viri* Melan. fr. XXVIII.
 Βολή. ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πρὸς ἡλῆς βολὰς ib. 1259. ἐφόις βολαῖς ἀελίς Ph. 173. ὠλέναιιν βολαῖς ib. 669. πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς ib. 1152. κεραυνίης βολὰς Tr. 92. ἡλῆς βολαῖσιν Bac. 458. λευκῆς χιόνος εὐαγεῖς βολαί ib. 661. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτῖνος Ion. 1135.
 Βόλος. εἰς βόλον τις ἔρχεται Rh. 730. εἰς βόλον καθίσταται Bac. 846. ἦν ἐκσπάσσωμαι βόλον El. 582.
 Βορά. ἐδὲ πόθον ἔχει βορᾶς Or. 189. θηρσὶν ἄθλιον βορᾶν Ph. 1597. cf. etiam Sup. 47. οἰωνοῖς βορᾶν Ph. 1628. βορᾶς κορεσθεῖς Hip. 112. δι' ἀψύχῃ βορᾶς ib. 952. ἐν γαστρὸς βορᾶ Sup. 865. ὡς βορᾶς γευσαίαιτο Iph. A. 423. παιδὸς ἡσθῆναι βορᾶ Iph. T. 388. νῆσις βορᾶς ib. 973. βορᾶς κεχρημένως Cy. 88. βορᾶν ὀδῆσαι ναυτίλοις ib. 98. μήλων βορᾶ ib. 122. βορᾶ χαίρεισιν ἀνθρωποκτόνῳ; ib. 127. χρόνιος εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς ib. 248. βορᾶς χρῆζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν ib. 253. βορᾶν δυσσεβῆ θῆσθαι γνάθοις ib. 288. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένως βορᾶ ib. 367. ἐταίρων πλησθεῖς βορᾶς ib. 408. τῆς ἀναισχύντης βορᾶς ib. 415. εἰ δώσει βορᾶν Hel. 509. εὐόχθης βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρην Ion. 1169. cf. etiam El. 425. τῇσδ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἵκει El. 429. τίκει βορᾶν Chry. fr. VII. 5.
 Βορέας Θρηήκιος Cy. 328.
 Βόσκειν. αἱ ἐλπίδες βόσκεισι φυγάδας Ph. 399. τὸ γένος ἐκ ἔβοσκε με ib. 408. πράγματα βόσκειν Thes. fr. II. τὸν βόσκοντα εὐλογῶ Ion. 137. τὰς βόσκοντας βεραπεύων ib. 183. τῇ βοσκήσῃ χθονὶ Her. 826. πατρίς ἡ βόσκεισα γῆ Phaëth. fr. II. πόθεν ἔβόσκε Ph. 403. ἐλπίσιν ἐβόσκετο Bac. 617.
 Βοσκή. θαλερὰς βοσκὰς εὐφύλλων ἐλί-
 κων Hel. 1347.

Βόσκημα. ἐμῆς βόσκημα χερὸς Hip. 1356. βοσκήμασι σοῖσι συνρίζων ὑμε-
 ναίης Al. 579. ἀγελαῖα βοσκήματα Bac. 676. πάντων Κυκλ. ἀντιδὸς βοσκήματα Cy. 164. ποιμένων βοσκήματα ib. 187. μηκάδων βοσκήματα ib. 188. τῶν ἐμῶν βοσκημάτων El. 494.
 Βόσρυχος. παρὰ βόσρυχον Or. 1427. βόσρυχον ἀμπετάσας Ph. 794. cf. etiam Hip. 202. πόλλ' ἐκήπενσε βόσρυχον Tr. 1175. ἀβρὸν βόσρυχον τεμῶ Bac. 493. ξανθὸν ἔχων ἐταίρας βόσρυχον Cy. 499. βόσρυχος εἰλιγμένος Thes. fr. V. 7. ὃ βόσρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα Or. 225. διὰ βόσρύχων ib. 1267. ξανθοῖς βόσρύχοις γανυρόμενος ib. 1532. βόσρύχων κυανόχρωτα. πλόκαμον Ph. 315. cf. etiam Tr. 1182. δεῖσα τέφανον ἀμφὶ βόσρύχοις Med. 1160. ξανθοῖσι βόσρύχοισιν εὐκοσμος κόμην Bac. 235. ἐπὶ βόσρύχοις πῦρ ἔφερον ib. 756. βόσρύχως τεμῶ Hel. 1093. cf. etiam v. 1240. βόσρύχως κεκαρμένως El. 515. βόσρύχως ὁμοπτέρως ib. 530. βόσρύχων ἀναδήματα ib. 882.
 Βοσρυχώδης. βοσρυχώδεις ἀερά παρηίδος Ph. 1493.
 Βοτάνα ποιηρὰ Cy. 45.
 Βοτήρ. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν An. 281. τὸν τρισώματον βοτῆρ' Ἐρυθθείας Her. F. 424. σκαιοὶ βοτῆρες ἐσμέν Rh. 271.
 Βοτόν. φέρειν βοτὰ Hip. 75. ἡ γῆ πιαίνει βοτὰ Cy. 332.
 Βότρως. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἰεῖσα βότρυν Ph. 238. βότρως ἐν δαιτὶ Bac. 261. βότρως ὑγρὸν πόμα ib. 279. βότρως γάνος ib. 381. βότρως εὐτὶς πῶμα Cy. 191. τὸν ἱερὸν βότρυν Hyp. fr. II. βοτρύων φίλαισι πηγαῖς Cy. 494. ἐκ Διονύσας βοτρώων Ion. 1232. βοτρώων ἐπὶ χεῦμασι Her. F. 892. βότρυσιν ἔτεψεν κάρα Meleag. fr. VI. 2.
 Βοτρυνώδης. βοτρυνώδει χλόῃ Bac. 12. ναὶ τὰν βοτρυνώδη Διονύσας χάριν οἶνας ib. 534.
 Βεθυτεῖν. ἔνθα βεθυτεῖν πρέπει Hec. 261. μάτην ἐβεθυτέμεν Tr. 1242. ἵν' ἡμῖν βεθυτεῖ λάθρα Ion. 1031. πολλάκις με βεθυτεῖν El. 805. ὅθεν σε βεθυτῶν ἐσόφεται ib. 635. βεθυ-

τῶν Νύμφαις ib. 785. τῶν βεθυέντων ὄντας εὐσεβεσέρας Dan. fr. XII. 7. Βέθυος. βέθυτον ἡμέραν Hel. 1490. βεθύτῃ σὺν ἡδονῇ Ion. 664. βεθύτοις προστροπαῖς Al. 1159. Βεκόλος. Πάρις ὁ βεκόλος Iph. A. 180. cf. etiam v. 574. et 1292. βεκόλον κομῶντα κισσῷ Antiop. fr. XXXII. 1. δίδωσι βεκόλοις ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. ἐν ροιεδῇσει βεκόλων Iph. A. 1086. τίς θαλάσσης βεκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. φαύλης μάχεσθαι βεκόλης ἡγέμεθα ib. 305. βεκόλοι καὶ ποιμένες Bac. 713. Βάλεσθαι. τύμβον βελοῖμην ἂν ἀξίεμενον ὀράσθαι Hec. 319. εἰ μὴ βελήσομαι ib. 347. βέλει πεσεῖν πρὸς ἕδας ib. 405. εἴ τοι με βέλει τῶνδε μῆδ' ἐιδέναι ib. 747. εἰ κτανεῖν βέλετο ib. 796. ἃ τις βέλοιτο ib. 819. βέλομαι ἀνόσιον ξένον δῆναι δίκην ib. 852. ἰδιόν τι εἰπεῖν βέλομαι ib. 978. ὁ βέλομαι, ἡδὺ Or. 1175. εἰ βέλει μαθεῖν ib. 1578. et Ph. 119. βέλει σὺ μέντοι, καὶ βελήσῃ τάχα Ph. 906. τοσῶτον σὺ τυγχάνειν βελήσομαι Med. 259. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βέλε Hip. 517. δεινὰ βέλεται εἰς σέ An. 62. τὸ βέλεσθαι μ' ἐκνίξε Iph. A. 330. τῷ βέλεσθαι Θέλων ib. 338. δύναί' ἂν, εἰ βέλοιο Bac. 945. δρᾶν μὲν σὺ γ' ἔχ' οἷός τε, βέλεσθαι δ' ἴσως Her. 692. πέφυκά τ' εὐσεβεῖν, καὶ βέλομαι Hel. 1004. τί βελόμεσθ' αὖ ἄλλο; Ion. 558. μεγάλη βέλεσθαι κακὰ Her. F. 854. ἃ δρᾶν εἰ βούλομαι ib. 858. ἐπραξε βέλησιν, ἣν ἐβέλετο ib. 1305. ἃ γὰρ βέλει El. 770. χρυσὸν μάλιτα βέλομ' ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. τῶν ὁμοίων βέλεται κρατεῖν Antig. fr. V. 3. ἐδὲν φρονεῖ δίκαιον, εἰ δὲ βέλεται Ix. fr. II. 2. χρημάτων πολλῶν κεκλησθαι βέλεται πατήρ Rha. fr. II. 4. vid. etiam v. 10. ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βέλεται Fr. inc. XVI. 4. ὁ βέλεται μόνον ὀρῶν Fr. inc. XXXII. 1. εἰ βέλομαι πλατύνει δωρεῖσθαι Fr. inc. CXXXIV. 1. ἡ φύσις ἐβέλεθ', ἣ νόμων ἐδὲν μέλει Fr. inc. CLXXI. ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βέλεται Fr. inc. B. 28. 2. βελομένοις ἐπαγγέλλῃ Her. F. 1185. εἰδ' ἐπὶ τὸ κείνους βελόμενον ἐλήλυθα Iph. A. 1270. εἴπερ τῷδ'

ἐβελήθη χάριν θέσθαι Hec. 1211. θεὸς ἐβελήθη τάδε Hip. 476. ἐν εἰδὲ βεληθείς ποτε ἀφαιρήσεται Epist. IV. βεληθέντα ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V. πολλοὶ βεληθέντες—ἐλείπόμεσθα Hip. 1243. et sic porro. Βελεύειν. ἀνακτι βελεύσαι φόνον Hec. 856. cf. etiam Rh. 951. ἦν τι βελεύσω κακὸν Hec. 870. χρηστὰ βελεύσω αἰὲ Or. 771. et 907. πάντ' ἐβέλευσα ib. 1090. μὴ τι βελεύσῃ νέον Med. 37. μὴ τι βελεύσῃ κακὸν ib. 317. vid. etiam Sis. fr. I. 22. βελεύειν καλῶς Rh. 108. τίς ἄλλος—ἔδρασεν, ἣ βέλευσεν; ib. 862. ἃ ἂν δοκῇ, βελεύσομεν Bac. 841. σὺ νῦν βέλευέ τι Ion. 984. τοιαῦτ' ἐβέλευσε El. 269. σὺ τάνθ' ἐδὲ βέλευσον ib. 618. τοιαῦτα βελεύματα, εἰς ἃς ἐχρῆν ἦκ' ἐβέλευσεν ib. 1012. ταῦτ' ἐβέλευσεν πατήρ Fr. inc. C. 2. βελεύει κακὰ Fr. inc. CLVII. 3. μεγάλη βελεύοντες εὖ Æol. fr. VII. 3. βελεύεσσα καὶ τεχνωμένη Med. 402. δέξαιο βελεύσαντος εὖ Hip. 89. δυσμεναίνω τοῖσι βελεύσασιν εὖ; Med. 874. Ἀνδρομάχην κτανεῖν—βελεύεσσα An. 808. βελεύεσ' τότε Or. 636. ὡς καλῶς βελεύομαι ib. 1131. βελεύε, ἐπείπερ εἴ σοφὸς Ph. 742. τῷτ' ἐγὼ βελεύσομαι Hip. 723. τὸ λῶσιν σοῖσι βέλευσαι δόμοις ib. 901. ὅστις εὖ βελεύεται An. 1281. θάνατον, ὃν πατήρ βελεύεται Iph. A. 1102. βελευσόμεσθα Rh. 130. νεανικὸν βέλευμα βελεύσαιό τι Antiop. fr. XLII. 5. εἰδὲς μετ' ὀργῆς ἐδὲν εὖ βελεύεται Fr. inc. XXIII. 1. μῶν βεβέλευμαι κακῶς; Med. 567. ἄμεινον νῦν βεβέλευμαι τάδε ib. 893. μὴ εἰ βεβέλευσαι καλῶς Sup. 248. Βέλευμα. χρηστὸν βέλευμα Sup. 439. σοφὸν βέλευμα Antiop. fr. XII. 3. νεανικὸν βέλευμα ejusd. fr. XLII. 5. ἄνασσα πράγης καὶ βελεύματος Tel. fr. XV. 1. ἐκὲν κακύνῃ τοῖσδε σοῖς βελεύμασιν; Hec. 251. ἔχρηθ' ὅμοια τοῖς βελεύμασιν ib. 331. φροντίδων βελεύματα ib. 626. ἐξισορῆσαι ὁδὸν βελευμάτων ib. 744. ἣ περ λείλειψαι τῶν ἐμῶν βελευμάτων; Or. 1085. θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βελεύματα Ph. 700. Ἐτεοκλέους βελεύματ', ἐχ' ἡμῶν, τάδε ib. 1640. καινῶν ἀγ-

γελον βελευμάτων Med. 270. et Tr. 703. ἔλειν βελεύματα Med. 372. κέφως φερέσση κρείσσωνων βελεύματα ib. 449. λιμὴν βελευμάτων ib. 769. πάντα τὰμά σοι βελεύματα λέξω ib. 772. μετεῖναι τῶν βελευμάτων ib. 886. χαίρετω βελεύματα τὰ πρόσθεν ib. 1044. θυμὸς κρείσσων τῶν ἐμῶν βελευμάτων ib. 1079. τοῖς ἐμοῖς βελεύμασι Hip. 28. et Sup. 398. εἰδὲς ἀντερεῖ βελεύμασιν Hip. 402. κακὰ βελεύματα ib. 650. ἐμοῖς χρώμενος βελεύμασιν ib. 1263. ἐξηπατήθη δαίμονος βελεύμασιν ib. 1406. θανασίμων βελευμάτων An. 1059. et Her. F. 1153. ὑφ' οἷων ἐσφάλῃ βελευμάτων Sup. 336. ὁρμὴν λάβοις ἀν τῶν ἐμῶν βελευμάτων ib. 1050. Ἀγαμ. παιδὸς ἐκ βελευμάτων Iph. T. 1290. cf. etiam Hel. 549. ἴσoras βελευμάτων Iph. T. 1431. πάντ' Ἀχαιῶν ἐκαθὼν βελεύματα Rh. 156. τοῖσι σοῖσι πείσομαι βελεύμασιν Bac. 844. τὰ Διὸς βελεύματα Hel. 37. τῶν ἐμῶν βελευμάτων ib. 1434. et El. 1109. μητρὸς ἐκ βελευμάτων Ion. 1564. κακοῖς βελεύμασιν Her. F. 273. τοιαῦτα βελεύματα ἐβάλευσεν El. 1011. τῶν κακῶν βελευμάτων OEd. fr. IV. 1.

Βελευτήριον. δόλια βελευτήρια An. 447. εἰς βελευτήρια ib. 1098.

Βελή. ἔγνωσ τὴν νικῶσαν βελήν Med. 913. καιριωτέραν βελήν Her. 473. βελῆς εἰδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς Fr. inc. IX. πικρὰς βελῆς El. 161. δόλια βελῆ Med. 413. εἰ μένῃσι τῶν θυοσκόπων βελῆς Rh. 69. ἐν δίκῃς βελαιῖσιν Antiop. fr. XLII. 1. βελαιῖ ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος Mel. fr. XVII. 2.

Βέλησις An. 703. ἡ βέλησις πάρα Iph. T. 1019. ἔπραξε βέλησιν, ἣν ἐβάλετο Her. F. 1305.

Βεπόρος. σφαγεῖς βεπόροι An. 1135. ἀμφὶ βεπόροιςιν ὀβελοῖσι Cy. 301.

Βῆς. βῆν ἡλπιζες ἐντέλλειν βρόχοις An. 721. βὸς γάλα Cy. 136. βῆς ἔβδομος Er. fr. XVII. τὸν ἀμφὶ βῆν ριφέντα Mel. fr. XXVIII. εὐθηλοὶ βόες Iph. A. 579. τὸν ἀμφὶ βεσὶ βεκόλον τραφέντα ib. 1292. βῆς ἡλδομεν νύφοντες Iph. T. 255. ἐπεὶ βῆς πόντον εἰσεβάλλομεν ib. 261.

ἡλίς ἀγναὶ βόες Tr. 439. μυκήματα κεροφόρων βοῶν Bac. 690. βῆς εἰς ἀρῆρας εἰσβαλὼν El. 79. βεσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Cresph. fr. XIII. 3.

Βέσαθμον. πρὸς Ἰδης βέσαθμα Iph. A. 76. λιπὼν βέσαθμα Hel. 29.

Βέσαθμος. ἀμφὶ βεσάθμοις Hel. 363. Βεσφαγεῖν El. 627.

Βέτας. ἀνὴρ βέτας Hec. 646. Ἰδαῖον βέταν ib. 944. βέταν φόνον Hip. 537. τασμὲς ἐπὶ βέτα An. 280.

Βεφορβείν. ἐβεφορβεν ξένῳ Al. 8.

Βεφορβειον. βεφορβεία ἀγεσθαι Al. 1034. ὡς ὁρᾷ βεφορβεία πίπτοντα Iph. T. 301. εἰς πατρὸς βεφορβεία Mel. fr. XXI.

Βεφορβός. βεφορβὸς ἦκει Iph. T. 237. vid. etiam v. 265. βεφορβὸς ἀνὴρ ib. 462. βεφορβὸς ἄξιος δόμων; El. 252.

Βραβεία. ὅπως κλύοιμί σε κοινὰς βραβείας Ph. 453.

Βραβεύειν. βραβεύειν τὰς λόγους Hel. 1002. σὲ χρὴ βραβεύειν πάντα ib. 1079.

Βραβεύς. ἡμῖν τῷ φόνῳ γενεῖ βραβεύς Or. 1065. βραβεύς λόγῳ τῷδ' εἰμὶ Med. 274. μόχθων βραβεύς Hel. 710. δίκῃς βραβεῖς Or. 1650.

Βραδύνειν. σύ τοι βραδύνεις Her. 733.

Βραδύπτες. βραδύπτεν ἡλυσιν ἄρδρων Hec. 66.

Βραδῦν. ἔχεις με—βραδὺν Hec. 863. καὶ βραδὺς τις ἢ λέγειν Her. F. 237. cf. etiam Tel. fr. XIX. 2. βραδεῖ ποδὶ τείχεσσι Fr. inc. II. 3. ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς Fr. inc. B. 32. 2. βραδεῖς μῦθοι Ph. 456. τὸ τῷ ποδὸς βραδὺ Ion. 742.

Βραυρωνία θεὰ Iph. T. 1463.

Βραχίων. νέῳ βραχίονι Hec. 15. ἐκ νέῳ βραχίονος ib. 407. ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κεφίζων Ph. 123. περιβαλὼν βραχίονι Iph. T. 796. καλλίπηχυν Ἐκτορος βραχίονα Tr. 1194. κορυφαῖς ὑποβαλὼν βραχίονα Bac. 948. βραχίονος ἀγχιόναισιν Her. F. 154. νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα ib. 1095. βραχίων σθεναρὸς El. 389. καρτερῷ βραχίονος Antiop. fr. V. 3. πολεμῖφ βραχίονι Tel. fr. II. 2. ὦ βραχίων Her. 740. εἰ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν

βραχίοσι Her. 836. λαιοῖσιν ἐν βρα-
 χίοσιν Ph. 1143. νέοι βραχίοσιν Sup.
 738. νέων βραχιόνων ἡξητὴν τύπον
 Her. 858. σθενόντων τῶν ἐμῶν βρα-
 χιόνων Her. F. 312. παρασπίζοντ'
 ἐμοῖς βραχίοσιν ib. 1099.

Βραχύς. βραχύς λόγος Or. 446. et fr.
 inc. XC. 1. ἐν βραχεὶ χρόνῳ Ph.
 924. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεὶ Hip.
 96. βραχὺν βίοντον ἐμπνέων ἐτι ib.
 1246. βραχύς σοι—ἦν βιώσιμος χρό-
 νος Al. 652. βραχύς αἰὼν Bac. 395.
 βραχύς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278.
 τὸν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισεν Her.
 613. εἰς βραχὺν χρόνον Her. F. 957.
 cf. etiam El. 940. βραχεὶ μύθῳ Er.
 fr. II. 5. βραχεῖαν ἡμέραν Med. 1248.
 γνώμη βραχεῖα Hip. 644. βραχεῖας
 προφάσεως ἔδει Iph. A. 1180. βραχεῖα
 τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23.
 ἐν βραχεὶ σοι τὰμὰ δηλώσω κακὰ Or.
 732. vid. etiam Sup. 566. et 901. Iph.
 A. 829. Hel. 1538. et Aëol. fr. V. 1.
 τὸ σθένος βραχὺ Ph. 745. cf. etiam
 Aëol. fr. IX. 1. ὅταν βλέπω βραχὺ
 Ion. 744. βραχὺ ἀνασένει Or. 156.
 γυναιξὶ πιεσύν βραχὺ ib. 1103. ἐτι
 ἐμπνέων βραχὺ Ph. 1428. τοῖς θανῶσι
 διαφέρειν βραχὺ Tr. 1248. βέλομαι
 σ' εἰπεῖν κακῶς, εὔ, βραχεά Iph. A.
 378. ταῦτά σοι βραχεά λέλεκται ib.
 400. ἐκ βραχιόνων, *paucioribus verbis*
 Sup. 478.

Βρέμειν. ὅταν ἱερὰ παίγματα βρέμῃ
 Bac. 162. πάταγον ἀσπίδων βρέμειν
 Her. 832. πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις
 δ' ὄπλοις βρέμων Ph. 113. τρικυμῖαις
 βρέμοντα Tr. 83. ἵππον ἐράνια βρέ-
 μοντα ib. 520. δεινὰ Εὐρυσθεὶ βρέ-
 μων Her. F. 962.

Βρέτας. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας Ph.
 1256. cf. etiam v. 1482. βρέτας θεῶς
 Al. 977. An. 311. et Iph. T. 980.
 986. 1179. et 1477. ἔς' ἐν δόμοισι
 βρέτας Iph. T. 1040. cf. etiam v.
 1044. 1165. 1199. 1291. 1453. 1481.
 et 1489. βρέτας Διὸς τροπαῖς Her.
 936. Παλλάδος σεμνὸν βρέτας El.
 1254. θεῶν συλᾶν βρέτη Dan. fr.
 IV. 3.

Βρέφος. βρέφος ἦν τότε Or. 377.
 σπείρας βρέφος Ph. 22. ἐκθεῖναι βρέ-
 φος ib. 25. ἐτι βρέφος ib. 655. et
 Iph. T. 232. et 1250. βρέφος ἐκβόλον

οἰκῶν Ph. 811. βρέφος φονεύειν An.
 300. βρέφος διδάσκεται λέγειν Sup.
 914. βρέφος τέμον προσέρισας Iph.
 A. 1151. βρέφος ἀπαλὸν ἔβαλε ib.
 1286. βρέφος ἔλιπον Iph. T. 834.
 εἰ κτανὼν βρέφος Tr. 921. βρέφος
 τοσόνδ' ἐδεῖσάτε; ib. 1165. εἰς ὄλυμ-
 πον βρέφος ἀνήγαγεν νέον Bac. 289.
 τὸ Διὸς βρέφος ib. 522. ὅτ' ἦν βρέφος
 Hel. 11. ἀπήνεγκε βρέφος εἰς ἄντρον
 Ion. 16. βρέφος νεογνὸν ib. 31. et
 280. βρέφος λέγῃσιν, sc. αὐτὸν ἀφι-
 κέσθαι ib. 317. τεκῶσα βρέφος Φοίβῳ
 ib. 503. νεογόνον βρέφος ib. 1339.
 βρέφος νήπιον ib. 1399. ἐμῶν βρέφος
 ἀγκαλῶν ib. 1454. δεῦρο πορθεῖν
 βρέφος ib. 1599. ἔτεκον μόνῃ βρέφος
 El. 1129. βρέφος, ο *infans* An. 723.
 βρέφη φίλια Tr. 557. βρέφη λιπέσαις
 Bac. 701.

Βρέχειν. μέθῃ βρεχθεῖς El. 326.

Βρίζειν. ὁμμ' ἔτ' ἐκοίμισ', ἔτ' ἔβριζεν
 Rh. 825.

Βρίθειν. ὄλεθ' βρίθειν εὐδαλεῖ τ' εὐ-
 καρπία Tr. 216. ξίφεσι βρίθων καὶ
 πυρὶ καὶ μάχαις Ph. 1551. πίνῳ βέ-
 ριζα El. 305. τῷ εἰ βρίθεται; Cress.
 fr. IX. 2.

Βρίθος Tr. 1050.

Βρόμιος. Βρόμιον ἔνθα τέκε μάτηρ Ph.
 652. Βρομίς παράμστος ἑορταῖς ib.
 792. θοάζω Βρομίῳ πόνον ἡδὺν Bac.
 65. Βρόμιον παῖδα θεὸν θεῶν ib. 84. cf.
 etiam v. 88. 115. 141. 329. 375. 446.
 536. 546. 593. 629. 725. 789. 974.
 et 1248. εἰ τὰδε Βρόμιος Cy. 63.
 Βρομίς πόλιν ἔοιγμεν εἰσελαεῖν ib.
 99. οἱ Βρόμιον ἀνῆρπασαν ib. 112.
 Βρομίς πῶμα ib. 123. τὸν φιλοκισσο-
 φόρον Βρόμιον ib. 617. Βρόμιος ἐναί-
 ρει γὰς τέκνον Ion. 216. παρὰ Βρό-
 μιον οἰνοδόταν Her. F. 682. ὦ Βρόμιε
 Cy. I. Βρόμιε, Βρόμιε Bac. 411. et
 584. ὦ ναξ Βρόμιε ib. 1030. 2)
adject. βρόμιος σηκὸς Ph. 1740. βρο-
 μίῳ θύρῳ Her. F. 890. ἔθειρα βρο-
 μίων Hel. 1380. κρόταλα βρόμια ib.
 1324.

Βρόμος. βαρὺν βρόμον μεθήκε Hip.
 1202. βρόμον ἐπὶ φόνον Her. F.
 1212.

Βροντή. νερτέρα βροντὴ Διὸς El. 748.
 δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 33.
 βροντῆς πνεῦμα Fr. inc. CXXXVII.

βροντᾷ τεναγμός ἦν ὅμοιος Ph. 1046.
βροντᾷ ἀμφιπύρῳ Hip. 559. παμένας
Διὸς βροντᾶς Bac. 90. vid. etiam v.
599. βαρύεργοι βρονταὶ Ph. 190.
Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy.
327.

Βρότειος. βρότειον αἰμάσσοντες λαιμὸν
Iph. A. 1084. φῶτα βρότειον Bac.
542. βροτείῳ ib. 1002. λαιμῶν βρο-
τείων Her. 822. τῶν βροτείων ὡς
ἀνώμαλοι τύχαι Scy. fr. II. 1. βρο-
τείας ὁμιλίας Hip. 19. τῆς βροτείας
φρενὸς ib. 936. ψυχὴν βροτείαν Sup.
777. βροτείαν ἐσχάραν Rh. 928.
δυστυχία βροτείῳ El. 741. εὐγένειαν
βρότεια Alex. fr. XII. 2. βρότεια
πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI.
1. αἷμα βρότειον Ph. 945. et Iph. T.
406. βρότειον γένος Hip. 618. et
Ced. fr. XVII. 13. et βροτείῳ γένει
Hel. 1354. et γένος βροτεῖς Sis. fr.
I. 7. ἐν τοῖς βροτείοις Iph. T. 573.
βρότεια λεύσσοντες πάθῃ Fr. inc.
CXLIV. 2. τὰ βρότεια κραίνει Fr.
inc. CLXXXVII. 2.

Βροτήσιος. βροτησία χερὶ Or. 271.
μορφὴν βροτησίαν Bac. 4. κακῶν
ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων An. 1256.
θύμασι βροτησίοις χαρεῖσα Iph. A.
1524.

Βροτοκτόνος. θυσίαις ἤδεται βροτοκτό-
νοις Iph. T. 384.

Βροτὸς Iph. T. 895. ἐκ ἑᾶν βροτὸν τὸν
αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῇ καθεσάναι Ph. 86.
βροτὸς εἰς θεὸν An. 1197. σκαῖον
ἡγῆμαι βροτὸν Her. F. 283. κράτιστον
μὴ φῦναι βροτῷ Bel. fr. XVI. 2. ὅθεν
σ' ἐμφανὲς κλῆζει βροτὸς Phaëth. fr.
X. 2. ταύρς καὶ βροτῆ διπλῇ φύσει
Thes. fr. VII. 2. ἐπίσημος ἐν βροτοῖς
Hec. 379. et Hip. 103. πάντα τὰν
βροτοῖς ἐπισκοπεῖν Hec. 491. ἐ ρά-
διον βροτοῖσιν ib. 664. πολυπονωτά-
την βροτῶν ib. 722. ἀθλιωτάτη βρο-
τῶν ib. 811. τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις
ib. 832. τῶν πολυπόνων βροτῶν Or.
176. βροτῶν ὁ πᾶς ἀσάθμητος αἰὼν
ib. 979. βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν
μέγα Med. 330. πολλὴ ἐν βροτοῖσι
Hip. 1. μοχθεῖν βροτοῖσιν ἀνάγκη
ib. 207. βροτῶν γένος ib. 1415. βρο-
τοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται Al.
785. χρὴ εἰπεῖν ἑδὲν ὄλθειον βροτῶν
An. 100. τὰ χείρονα πλείω βροτοῖσιν

ἐστὶ τῶν ἀμεινόνων Sup. 197. sed
contrarium vid. vers. 199. ὃ ταλαί-
πωροι βροτοὶ ib. 949. ἀπροσδόκητα
βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν Iph. A. 1610.
μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων Iph. T.
1255. νῆς βροτῶν Tr. 886. αἰοιδὰς
δόντες ὑσέροις βροτῶν ib. 1245. ὀρῶ-
σιν τὰ βροτῶν Οὐρανίδαι Bac. 392.
ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις ib. 873. τί
τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς
ib. 876. et 896. ὀργὰς πρέπει θεᾶς
ἐχ' ὁμοῖσθαι βροτοῖς ib. 1346. μηδέν'
αἰτιῷ βροτῶν Cy. 284. ἔργοις βροτῶν
ib. 375. ὃ θεῶν ἐδὲν, ἢ βροτῶν, μέλει
ib. 601. ἀθλιώτατος βροτῶν Hel. 810.
et Antig. fr. I. 2. κοινὸς ἐστὶν ἑρανὸς
πᾶσι βροτοῖς Hel. 912. βροτῶν ὑπη-
ρέτην χαίρῃσιν Ion. 638. κάμνησι καὶ
βροτῶν αἱ συμφοραὶ Her. F. 101. πε-
ρίβλεπτος βροτοῖς ib. 508. οἱ ἀμείνο-
νες βροτῶν ib. 634. φρονεῖν βροτὰς
ἐξάγεται ib. 775. εὐεργέτης βροτοῖσι
ib. 1252. αἱ φύσεις βροτῶν El. 368.
βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῷ ib. 400.
ἔχθρις βροτῶν ib. 832. Ζεῦ πανδερ-
κέτα βροτῶν ib. 1177. τίνος θεῶν
βροτῶν τε πρεμυνῆς τυχὼν Dan. 9.
πλεῖστα σφάλλει βροτὰς Æol. fr. III.
2. διὰ δ' ἔκρινεν—γα βροτὰς Alex. fr.
XII. 4. ἐκ αἰσχρὸν ἐδὲν τῶν ἀναγ-
καίων βροτοῖς And. fr. X. 1. ὅστις
εὐτυχὴς ἔφν βροτῶν ejusd. fr. XX. 1.
ἐγγυς ναεῖν τῶν βροτῶν ejusd. fr.
XXVI. 2. τὸ μαίνεσθαι ἄρ' ἦν ἔρως
βροτοῖς Antig. fr. VII. οἰκτρά τὰ
δυστυχῇ βροτοῖς ἅπασι Antiop. fr.
XXXIX. 2. βροτοῖσιν εὐκρας ἐ γένοιτ'
ἂν ἡδέως ejusd. fr. XLI. δεξιόμα
κάλλιστον βροτοῖς Bel. fr. XV. 1. πῆ
δὴ τὸ σαφές θνητοῖσι βροτοῖς; ejusd.
fr. XX. 1. πέπονθ', ὅπερ ἅπαντες
βροτοὶ Cresph. fr. VI. 1. φεύγω γέ-
νεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 18. ἐκ τῶν
πόνων τάγαθ' αὖξεται βροτοῖς Er. fr.
X. 1. ὃ κακοὶ τιμὰς βροτοὶ Inus fr.
IV. 1. ἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται
πᾶσιν Ced. fr. V. 2. τὰς βροτῶν
γνώμας σκοτίζων Cenei fr. V. 1. ὁ
πλεῖστα πράσων πλεῖσθ' ἀμαρτάνει
βροτῶν Ceno. fr. I. τὸν ὄλθειον ἐδὲν
ἐδαμῆ κρίνω βροτοῖς Pelei fr. IV. 1.
βροτῶν νοσῆσιν οἱ βλέποντες Phry. fr.
XV. 2. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς
Plis. fr. VI. 3. ἐλπιδες ψεύδουσι βρο-

τὰς Pro. fr. VI. πόνος ἐκέτ' ἀλγύνει
 βροτὲς St. fr. V. 2. αἰδῶς ὀργῆς
 πλεῖον ὠφελεῖ βροτὲς Tem. fr. IV.
 βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νό-
 σος Fr. inc. XXIX. 1. σὺν τοῖσι
 δεινοῖς αὐξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc.
 XLVI. βροτοῖσι δυσμενῆς Fr. inc.
 LIII. 8. τὸ μὴ γενέσθαι κρείσσον, ἢ
 φῦναι, βροτοῖς Fr. inc. LXXX. et
 CXLVIII. 1. ubi pro βροτοῖς legitur
 βροτές. ὦ φιλόζωοι βροτοὶ Fr. inc.
 LXXXI. 6. σπέρμα δύστηνον βροτῶν
 Fr. inc. CXL. 29. ὅμοιον ἄδεν, ἔτ'
 ἴσον βροτοῖς Fr. inc. CCXXVI. χρυ-
 σός ἐστιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr.
 inc. B. 36. et sic compluribus aliis
 locis βροτοὶ pro hominibus occurrit.
 Βροτοφθόρος. σκύλα βροτοφθόρα Aug.
 fr. IX. 1.

Βρόχος. εὐτρέπιζε βρόχον δέρη Or.
 951. κρεμασὸν ἄψεται ἀμφὶ βρόχον
 Hip. 770. cf. etiam v. 802. βρόχῳ
 δέρην ἑρانیῳ πελάσαι Al. 229. περί-
 βαλε βρόχον Bac. 1020. βρόχῳ ἄψα-
 σαν δέρην Hel. 135. ἀγχόνειον βρό-
 χον κατεδήσατο ib. 692. λαμῶν ἐξά-
 ψειν βρόχον ἀμφὶ δέρην Ion. 1065.
 δεσμὰ σειρέων βρόχῳ Her. F. 1009.
 βρόχως ἄπτειν κρεμασὲς Or. 1035.
 εἰσπεσῶσα δικτύων βρόχως ib. 1315.
 κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἡρτημένη Hip.
 779. ἐξ ἐπισπασῶν βρόχων ib. 783.
 χέρας βρόχοισι κεκλειμένα An. 503.
 χέρας βρόχοισιν ἐκδήσαντες ib. 557.
 βῆν ἢ λέοντ' ἡλιπίζες ἐντείνειν βρόχοις;
 ib. 721. τί με βρόχων εἶργεις; ib.
 846. βρόχοις ἀνικήτοισιν ib. 997.
 δεσμὰ καὶ βρόχως λαβὼν χερσὶν Iph.
 T. 1411. ἐν βρόχοισι δέσμοι λελησ-
 μένοι Rh. 74. βρόχως ἀρτωμένη Tr.
 1012. με βρόχοισι συνάψει Bac. 545.
 cf. etiam v. 615. τῷδε περὶ βρόχως
 ἔβαλλε γόνασι ib. 619. ἀνευ βρόχων
 ib. 1172. θηρῶν βρόχως κομίζετε Hel.
 1185. ὃν ἐν βρόχοις ἐλὼν Her. F. 153.
 βρόχοισιν ἠρκύνων γενήσεται
 ξιφηφόροις ib. 729. δολίοις βρόχων
 ἔρκεσιν El. 154. βρόχοισι καὶ πέδαισιν
 St. fr. III. 5.

Βρύειν. βρύετε, βρύετε χλοηρὰ σμίλακι
 Bac. 107. παγαῖς δακρύων ἀχέων τε
 βρύει Lic. fr. fin. ἔλκεσι βρύων Fr. inc.
 CCXI.

Βρύκειν Cy. 358. βρύκων ib. 371.

Βρῶσις. τὴν ἐμφύχων βρῶσιν ἐδεσῶν
 πεφύλαγμαi Cret. fr. II. 20.

Βρωτός. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι Sup.
 1110.

Βύειν, vel βύζειν. τῆς θανάσης εἰς
 θάλαμον βύσας Al. 1058.

Βύρσα. χεῖρα βύρσης κτύπη παύσας
 Bac. 513. βύρσαν ἐξέδειρεν El. 824.

Βυρσοτενής. τύμπανα λάβετε βυρσοτενῇ
 Hel. 1363.

Βυρσότονον κύκλωμα Bac. 124.

Βύσσινος. βυσσίνους πέπλος Bac. 819.

Βῶλος. βῶλον ἐξ Ὀλύμπου Or. 983.

Βώμιος. ἐφ' ᾧ σὺ βώμιος θακείς Her.
 239. βώμιοι πιτῆντες An. 357. βώ-
 μιοι ἐπιτάται Iph. T. 1284. ἰκέται
 καθεζόμεσθα βώμιοι Her. 33. cf. etiam
 v. 197. μητέρα βωμίαν ἐφημένην Sup.
 93. θυσίαν βωμίαν Iph. A. 1593.
 ἀμφὶ βωμίαν ἔπτηξε κρηπίδα Her. F.
 984. βώμιοι ἐσχάροι Ph. 281. ἀμφὶ
 βωμίαις λιτὰς ib. 1738. ἀμφὶ βωμίαις
 τροφὰς Ion. 52.

Βωμολόχος. βωμολόχων ἀνθρώπων
 Epist. IV.

Βωμός. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ Hec. 23.
 ἄδεν σ' ὀνήσει—εἰ βωμὸς An. 162.
 αἱμάτε θεᾶς βωμὸν ib. 259. προλείπω
 βωμὸν ib. 412. ἀγνὸν βωμὸν θεᾶς
 ib. 428. βωμῷ θετῆδος ἀποσπάσαντές
 με ib. 566. cf. etiam Her. 250. ἔση
 πὶ βωμῷ An. 1124. βωμῷ κενώσας
 ἐσχάραν ib. 1139. βωμῷ πέλας ib.
 1157. Iph. A. 1427. et Her. 73.
 ἀμφὶ βωμὸν Iph. A. 676. et 1481.
 Iph. T. 705. Rh. 508. Her. F. 1145.
 El. 792. ἐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν
 ἄλλον Iph. A. 911. βωμὸς θεᾶς μοι
 μνημα ib. 1445. ἐνδεξιόσθω βωμὸν
 ib. 1473. βωμὸν δαίμονος θεᾶς ib.
 1514. πρὸς βωμὸν θεᾶς ib. 1555. cf.
 etiam v. 1568. et 1589. Iph. T. 258.
 ὥς μὴ μαινοὶ βωμὸν φόνῳ Iph. A.
 1595. βωμὸς,—εἰ κατασάζει φόνος
 Iph. T. 72. παρὰ βωμὸν ἦν δάκρυα
 ib. 859. θυόεντα βωμὸν Tr. 1061.
 βωμὸς θεᾶς Her. 61. βωμὸν κατασέ-
 ψαντες ib. 125. εἰ παρήσω τόνδε
 συλᾶσθαι βωμὸν ib. 245. ἐκ ἂν λί-
 ποιμι βωμὸν ib. 345. βωμῷ σπανί-
 ζεσσα Hel. 806. ἐπὶ βωμὸν Ion. 1255.
 ἔτε βωμὸς—σώσει σε ib. 1275. εἰ βω-
 μὸν ἔπτηξεν θεᾶς ib. 1280. ἐκλείπε
 βωμὸν ib. 1306. τὰς ἀδίκας βωμὸν

ἔχ' ἵζειν ἐχρῆν ib. 1314. λείψω βω-
μὸν ib. 1401. βωμῆ λιπῶσα ξόανα ib.
1403. βωμὸν καθίζω Διὸς Her. F.
48. βωμὸν πέριξ νήσαντες ξύλα ib.
243. ἐν κύκλῳ βωμῆ ib. 927. βωμὸν
ἔπηξ' ὕπο ib. 974. βωμὸς Πειθῆς
Antig. fr. II. 2. βωμὸν προσίζει Fr.
inc. XLII. 2. ἴδι πρὸς βωμὸς Hec.
146. βωμῶν ἀποσπάσαντες ib. 290.
ιδῶν βωμὸς θεῶν Ph. 370. ὃ θεῶν
βωμοὶ πατρῷοι ib. 607. πάντων θεῶν
ἐπὶ βωμοῖς Al. 131. πάντας βωμὸς
προσηλθε ib. 168. ἐπὶ βωμὸς ἐλθεῖν
ib. 976. βωμὸς κνισσῶν βεθύτοις
προστροπαῖς ib. 1159. δῶλοι βωμὸς
θεῶν, scil. καταφυγὴν ἔχουσι Sup. 268.

ἐνθ' Ἀρτεμις βωμὸς ἔχει Iph. T. 86.
βωμὸς αἰαζόντων ib. 226. βωμῶν
ἀπείργει ib. 383. διατέγγει βωμὸς ib.
404. βωμὸς μηλοθύτας ζητῶσα ib.
1116. βωμοῖς παρίστατο ib. 1314. ὃν
τοῖσδε βωμοῖς θεῶ καθωσιώσατο ib.
1320. λείπω βωμὸς ἐμὸς Tr. 25.
ἀμφὶ βωμοῖσι ib. 562. ἄξω πὶ βωμὸς
Bac. 1356. βωμοῖς ἀφλεκτοὶ πέλανοι
Hel. 1350. βωμοὶ μ' ἔφερβον Ion.
323. ἀμφὶ βωμὸς ib. 422. βωμοὶ
πέλας ib. 938. βωμῶν Μυκηναίων
El. 674. προχύτας—ἐβαλλε βωμὸς
(i. e. εἰς β.) ib. 804. θεῶν βωμὸς
ῥυώμεθα Er. fr. I. 20.

Γ.

Γᾶ, dor. pro γῆ. γᾶς σκότον Hec. 208.
τᾶ Σιμωντίδι γᾶ ib. 641. ἀπὸ γᾶς
Ἰλιάδος ib. 941. γᾶς ἐκ πατρώας ib.
947. μεσόμφαλοι μυχοὶ γᾶς Or. 331.
κατὰ γᾶν ib. 830. et 1398. et Al. 237.
et Bac. 371. γᾶ Κυκλωπεΐα Or. 963.
φρῶδα φρῶδα γᾶ γᾶ ib. 1373. ὦ Ζεῦ,
καὶ γᾶ ib. 1496. et Med. 148. Καδ-
μείων γᾶν Ph. 224. ἕξας γᾶν πατρώαν
ib. 302. ἔμολε τάνδε γᾶν ib. 641.
ἐξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν ib. 674.
ἐυνῆψε φίλᾳ γᾶ ib. 677. βᾶθι τάνδε
γᾶν ib. 687. ἀπάντων γᾶ τροφὸς ib.
693. ἀμύναι τᾶδε γᾶ ib. 695. γᾶς
βασιλευσί ib. 806. ὦ γᾶ ib. 825.
γᾶς Ἐρεχθιδᾶν ἄπο ib. 859. γᾶς
λόχευμα ib. 1026. Θηβαίαν γᾶν ib.
1052. γᾶς ὑπὲρ πατρώας ib. 1063.
τὰ ἐπτάπυργα κλειθρα γᾶς ib. 1065.
ἐπέσσυτο τάνδε γᾶν ib. 1072. ἰδὲ γᾶ
ib. 1297. et Med. 1251. Iph. A. 1497.
Tr. 1302. El. 1177. σκοτία γᾶ Ph.
1735. γᾶς πατρίας ἐρεσθαι Med.
653. ὦ γᾶ καὶ φῶς Hip. 672. Κρη-
σίας ἐκ γᾶς ib. 759. ἐπ' ἀπείρῃ γᾶς
ib. 763. τὸ κατὰ γᾶς θέλω, τὸ κατὰ
γᾶς κνέφας μετοικεῖν ib. 836. ἐκ πα-
τρώας γᾶς ib. 1148. ὅσα γᾶ τρέφει
ib. 1278. Φθιάδος ἐκ γᾶς An. 862.
πιτνῶντα πρὸς γᾶν ib. 1226. γᾶν
φίλαν Ἰνάχῃ θεῖτο Sup. 371. πέδον
γᾶς ib. 829. κατὰ γᾶς ib. 1024. et

Rh. 831. Ion. 1441. et El. 144. εἰς
γᾶν Ἑλλάδα Iph. A. 771. ἵχνος ἐν
γᾶ κρέεσαι ib. 1043. Ἑλλάδος ἐκ γᾶς
Iph. T. 448. Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν ib.
1131. γᾶς πελώριον τέρας ib. 1247.
μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον ib. 1258.
γᾶς παῖδα ib. 1259. κατὰ ὀνοφερᾶς
γᾶς ib. 1265. πρὸ γᾶς Rh. 243. et
Her. 622. νῦν ἄδε γᾶ—οἴσει Rh.
377. ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ib. 721. πα-
τρώας ἀπὸ γᾶς Tr. 164. τὰν ἀγχι-
σεύσαν γᾶν ib. 224. εὐάνδρον ὀλ-
βίζων γᾶν ib. 229. τᾶσδε γᾶς πόσιν
ib. 854. γᾶ πατρίᾳ ib. 857. θρανία
—καταφθίνει γᾶ ib. 1299. εἰς φίλαν
γᾶν ἐμπεσεῖσθε ib. 1319. ὄνομα γᾶς
ἀφανές εἰσιν ib. 1322. Ἀσίας ἀπὸ
γᾶς Bac. 64. γᾶ πᾶσα χορεύσει ib.
114. γᾶ, ο terra Her. 748. τᾶς
πατριώτιδος γᾶς ib. 755. ἕδας γᾶς
ib. 771. λιμένων ψαύσειε πατρίας
γᾶς Hel. 529. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς
ib. 532. Τρωάδος ἐκ γᾶς ib. 534.
Πριαμίδος γᾶς ib. 1173. ἄχλοα πεδία
γᾶς ib. 1343. cf. etiam v. 1501. τᾶ
Λακαίνα γᾶ ib. 1489. γᾶς τέκνον
Ion. 218. μέσον ὀμφαλὸν γᾶς ib. 223.
Φοιβήϊος γᾶ ib. 461. γᾶ πατρίᾳ ib.
483. τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν
μολόντα Her. F. 352. γᾶς ἀναξ ib.
746. γᾶν τέκνων τέκνοις μεταμείβει
ib. 795. γᾶς ἐξέβα θαλαμῶν ib. 807.

γᾶν ἄλλαν κατέχει El. 203. ἀπὸ γᾶς τᾶς Ἑλλανίδος ib. 1192. ἃ τε-
κῶσα γᾶ Alex. fr. XII. 4.
Γᾶθεν, *adverb.* pro γῆθεν Tr. 1106.
Γαῖα, ὑπὸ γαῖαν Hec. 149. et Al.
899. πόμ' αἵματος γενήσεται γαῖα
Hec. 393. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ
ib. 561. ἐπὶ γαίης ἀρμόσαι πόδας
Or. 233. Ἄργος γαῖαν ib. 713.
γαίας ὑπερβαλόνθ' ὄρος ib. 1644.
ἐπτάπυργος γαῖα Ph. 252. γαῖαν
μαρτύρομαι ib. 629. αἵματος ἔδενσε
γαῖαν ib. 679. cf. etiam v. 1159.
πένθεα γαίας ib. 814. πατρώαν γαῖαν
ὥσαι ib. 907. cf. etiam v. 955. τῆς
ὑπερτειλαντας ἐκ γαίας Σπαρτὸς ib.
1014. ἐλευθερώσω γαῖαν ib. 1019.
ξίφος δικῶν ἐς γαῖαν ib. 1426. γαῖαν
ὀδαῖ ἐλόντες ib. 1432. πατρίδος ἀπό-
προ γαίας ib. 1728. ἀποιμώξῃ γαῖαν
Med. 32. γαίας τερμόνων ἔξω ib.
276. εἰ φεύξομαι γαῖαν ib. 512.
Ἑλλάδα γαῖαν κατοικεῖς ib. 537.
ἄγρουν θ' μεθῆς ἂν ἐκ γαίης ἐμὲ ib.
736. ὄμνυμι γαῖαν ib. 752. ἔξειμι
γαίας ib. 795. γαίας κοιράνοις ib.
875. ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι ib. 1024.
ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ib. 1045. ἐπὶ
γαῖαν ib. 1269. προσελέπεις γαῖαν
ib. 1328. γαῖαν εἶμι τὴν Ἑρεχθέως
ib. 1384. ὑπὸ γαίας Hip. 196. πλή-
σει πᾶσαν γαῖαν αἰσχίστων λόγων ib.
692. προσθαλεῖν χθονὶ ἄλλην γαῖαν
ib. 941. ἐξεῖρε γαίας ib. 973. εἰσο-
ρᾶς γαῖαν; ib. 994. γαῖ' Ἑρεχθέως
ib. 1095. εἰς τὰ μαλθακὰ γαίας ib.
1227. ποτᾶται ἐπὶ γαῖαν ib. 1272.
ἐλθὼν γαῖαν τήνδε Al. 8. μολεῖν
κατὰ γαίας ib. 105. ἐπὶ γαίας πόδα
πεζεύων ib. 872. πέμπομαι κατὰ
γαίας An. 504. γαῖα Φθιάς ib. 926.
πρὸς γαῖαν πιρνεί ib. 1153. σκῆπτρα
ἑρρέτω ἐπὶ γαῖαν ib. 1224. χώματα
γαίας Sup. 54. ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν εἰς
γαῖαν δάκρυ ib. 96. τὰ ἐκ γαίας ib.
206. συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν ib. 386.
λαμπρά ἀκτὺς ἔβαλλε γαῖαν ib. 651.
ἐς γαίας μυχῆς ib. 1205. ἐπὶ τὴν
γαῖαν Iph. A. 600. Πριάμοιο κλεινὰν
γαῖαν ib. 1070. cf. Tr. 838. et Cy.
303. εἰς Φρυγῶν γαῖαν Iph. A. 1526.
et Cy. 283. Ἑλλάδος γαίας ὑπερ
Iph. A. 1554. γαίας ἐν νότοις Iph.
T. 162. κατὰ γαίας ib. 169. Ἀσιή-

τιδα γαῖαν ib. 397. γαῖα μαντεύον
ἀφείλετο τιμὰν ib. 1266. ἴτωσαν εἰς
σὴν γαῖαν ib. 1481. πρὸ γαίας Rh.
154. et Ion. 278. et Er. fr. I. 44.
ἀγχιτέρμων γαῖα Rh. 426. εἰς γαῖαν
ib. 430. γαίας εἰς μελάγχμιον πέδον
ib. 962. πῆ γαίας Tr. 190. φέγγος
ὄλοον εἶδε γαῖαν ib. 851. γαῖαν Λά-
καιναν ib. 1109. γαῖα σε δέζεται ib.
1227. χερσὶ γαῖαν γλύπτουσα ib.
1306. γόνυ τίθημι γαῖα ib. 1308.
ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας Bac.
743. τὸ γηγενὲς ὄρ. ἔσπειρ' ὄφ. ἐν
γαῖα Θέρος ib. 1025. πρὸς ἑρ. καὶ
γαῖαν ἐσῆριξε φῶς ib. 1081. τίνες
ἔχουσι γαῖαν; Cy. 117. σὴν γαῖαν
ἤκομεν ib. 278. ἐλευθέρα γαῖα Her.
62. τῶσδε εἰς γαῖαν παρεῖς ib. 154.
ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν ib. 246. ἦδε
γαῖα τοῖς ἀμυχάνοις βέλεται προσω-
φελεῖν ib. 330. γαίας ἔρκος ib. 442.
ἄλλην γαῖαν εὐρίσκειν ib. 497. ἦκεις
ἐπὶ τήνδε γαῖαν ib. 805. ἐν ξένη γαῖα
Hel. 75. γαῖαν εἰς ἀνολέον ib. 254.
Λακεδαιμόνος γαῖα ξυνώνυμος ib. 502.
παρόντα γαῖα ib. 833. κοινὸς ἔστιν
ἑρανόδς—καὶ γαῖα ib. 913. ἀπείργει
ἐκ γαίας ib. 1284. πᾶσαν χρῆν γαῖαν
βοᾷσθαι ib. 1450. γαίας θ' ἄγαν
πρόσω ib. 1593. εἰς γαῖαν ἐξέβησέ
με ib. 1632. γαίας παγὰν Ion. 147.
πρόσω γαίας Ἑλλαντίας ib. 797. γαίας
μεσσήρεις ἔδρας ib. 910. σπονδὰς
δίδωσι γαῖα ib. 1193. ἐξημερῶσαι
γαῖαν Her. F. 20. ἔτε γαίας ὄρι' ἂν
ἐκβαῖμεν λάθρα ib. 82. ἥξειν γαίας
ὑπο ib. 296. Ἀργείας ὄρος γαίας El.
411. ἐν κραταιλῶν πέδῳ γαίας ib.
535. γαίας τυραννεύουσιν ib. 877.
ποῖαν γαῖαν ἐκλελοιπότα Æg. fr. X.
1. οἰκεῖν γαῖαν Æol. fr. VI. 1. ἐκ
γαίας Ar. fr. II. 2. γαῖα μεγίστη
Chry. fr. VII. 1. χωρεῖ τὰ μὲν ἐκ
γαίας φύντ' εἰς γαῖαν ib. vers. 8. 9.
γαίης Λακαίνης κύριον Cresph. fr.
XIV. ἑρανός τε γαῖα τ' ἦν μορφὴ
μία Melan. fr. XXII. 2. Καλυδῶν
ἦδε γαῖα Meleag. fr. I. 1. ἐρᾷ ὄμβρῳ
γαῖα Cœd. fr. XVII. 7. cf. etiam vers.
10. δῶμα γαίας κλεισὸν Pel. fr. III.
2. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμω-
τέρα Tem. fr. XII. Γαῖαν πάντων
γενέτεραν Fr. inc. CLXXIV. 1. γαῖα
μυχθῆτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. γαῖα,

o terra Al. 248. ὦ γαῖα El. 867. ὦ γαῖα Δαναῶν Or. 1621. ὦ γαῖα μήτηρ Hip. 601. et sine ὦ Fr. inc. CLXXVIII. 1. ὦ γαῖα πατρίς Rh. 869. et Tel. fr. I. 1. ὦ γαῖα Σεμνή Ion. 1220. ὦ γαῖα Κάδμω Her. F. 217. et 1389. et ὦ πᾶσα Κάδμω γαῖα ib. 754. in plur. γαίας χλοηφόρες Ph. 649.

Γάλα. μελίκρατ' ἄφες γάλακτος Or. 115. γάλακτος παρὰ μασητοῖσιν Ph. 1525. ῥεῖ γάλακτι πέδον Bac. 142. λευκὸν γάλα ib. 699. et Cy. 388. γάλακτος ἐσμὲς εἶχον Bac. 709. γάλακτι ζῶσι Cy. 122. βοδὸς γάλα ib. 136. πηκτὴ γάλακτος ib. 189. γάλακτος κρατῆρες πλέω ib. 215. ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα ib. 326. γάλακτι σ' ἐξέθρεψε Ion. 318. γάλακτι ἐκ ἐπέσχον τροφεία ib. 1492. ἔτ' ἐν γάλακτι ὄντι Her. F. 1266. γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος And. fr. XXVII. 2.

Γαλακτοπότης ἀνὴρ El. 169.

Γαλάνεια, dor. pro γαλήνεια Hel. 1474.

γαλανεία χρησάμενοι Iph. A. 546.

Γαλήνη. κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν Or. 726. λαμπρὰ γαλήνη Dan. fr. I. 7.

Γαληνίζειν. γαληνίζει φρένα Fr. inc. LXXV. 4.

Γαληνός. εἰς ξένους γαληνὸς ἦσθα Iph. T. 345. ἐκ γαληνῶν προσφθεγμάτων Hec. 1160. γαλήν' ὀρώ Or. 279.

Γαμβρός. πέννητα—γαμβρόν πεπᾶσθαι An. 642. σὲ γαμβρόν οἰηθεῖς ἔχειν Iph. A. 986. Πριαμιδῶν γαμβρὸς γενῆ Rh. 167. κοιράνοισι γαμβρόν πέλειν ib. 198. γαμβρόν νόμιζε Alcmaeon. fr. XI. 2. ἀξίως ἐμός γαμβρὸς κέκλησαι Pro. fr. VIII. 2. δισσοῖς γαμβροῖς Ph. 430. et Sup. 132. κηδεύσας καλοῖς γαμβροῖσι Hip. 635. ἐν σοῖσι γαμβροῖς An. 359. πρὸς παρόντας γαμβροὺς ib. 740.

Γαμεῖν. γαμεῖ Ἑλένην Or. 19. ᾤς ἔγῃμ' ὁ τοῖότας Πάρις ib. 1409. γῆμαι πέπρωται σ' Ἑρμιόνην ib. 1654. ὅς οἶεται γαμεῖν νιν, ἔ γαμεῖ ποτε ib. 1655. γαμεῖ Δαίος με Ph. 13. γαμεῖ τὴν τεκῆσαν ib. 53. κακῶς γῆμαι ib. 384. παῖδα γῆμαι βασιλέως Med. 554. γαμεῖν γάμον ib. 587. cf. v. 626. et Iph. A. 464. et 468. Tr. 1017.

et Melan. fr. IX. 1. γῆμαι λέκτρα βασιλέως Med. 594. ἤξιον ἐγὼ γῆμαι σε ib. 1341. γαμεῖν ἄλλην γυναῖκα Al. 373. γαμεῖν ἐκ ἄξιον ib. 631. ἦν ἔγνημεν ἀντιδῶς ib. 959. ἔ γαμεῖς; ib. 1092. γαμεῖ τίς νιν; An. 347. φίλων ἂν γῆμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν ib. 976. γῆμαι θέλων ib. 1063. γαμεῖν ἐκ γενναίων χρεὼν ib. 1280. πικρὰν Φοῖβη φάτιν ἔγνημας Sup. 835. τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς παῖδα Iph. A. 835. ἔγνημες ἄκυσάν με ib. 1149. Οἰνομάω γαμεῖ κόρην Iph. T. 2. ἄλλως λέκτρ' ἔγνημεν ib. 538. μειζόνων γαμεῖν Rh. 168. γαμεῖ βιαίως σκότιον λέχος Tr. 44. Ἑλένης γαμεῖ με δυστυχέεσσιν γάμον ib. 357. ἔγνημε τὴν Διὸς ib. 398. ἦν βία γαμεῖ ib. 962. γαμεῖν ἀπ' ἐσθλῶν Her. 300. θηρᾷ γαμεῖν με Hel. 63. ἦ γαμεῖν τις τὰμ' ἐβελήθη λέχη; ib. 790. μὴ Πάρις γῆμεῖ σε ib. 1688. πόσις τίς σ' ἔγνημε; Ion. 289. σὸν γαμεῖ λέχος; ib. 297; ἔγνημε—Ἀλκμήνην Her. F. 1260. κᾷγνημας αἰσχυρῶς μητέρα El. 916. γαμεῖ πονηρὰν ib. 1098. et Cress. fr. IV. 4. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμβροὶ αἰε Alex. fr. XI. γαμεῖτε νῦν, γαμεῖτε Cress. fr. IV. 1. ἐκ ἐπίσανται γαμεῖν Melan. fr. IX. 2. Ἀλθαίαν γαμεῖ Meleag. fr. I. 4. κὰν —γῆμῃ τὴν εὐδοκίμῃσαν Œd. fr. II. 3. εὐ γῶν ὥς γαμεῖν ἔχεις Ph. fr. XI. 2. ἐκέθ' ὥρατος γαμεῖ Phœn. fr. IV. 2. σὴν κασιγνήτην γαμῶν Iph. T. 682. παρθένους βία γαμῶν Ion. 437. μῶν γαμβροῖς; Med. 606. ἀπ' εὐγενῆς γῆμας Or. 1677. παῖδα γῆμας Κύπριδος Ph. 7. γῆμας Κρέοντος παῖδα Med. 19. μὴ γῆμαντα κτάνῃ ib. 42. cf. etiam v. 288. γῆμας τύραννον ib. 877. μὴ ποτε γῆμας Al. 883. γῆμας Πριαμιδῶν γαμβρὸς γενῆ Rh. 167. γῆμας μὴ Tr. 398. Ἀσιατῶν γῆμαντα τὴν ὑπερτάτην ib. 1219. σὲ γῆμας Ion. 813. ἐχ' ἔξεις κακὴν γῆμας El. 920. ἀνόσιον γῆμας γάμον ib. 926. ἐπίσημα γῆμαντι καὶ μεῖζω λέχη ib. 936. 2) Med. γαμεῖσθαι. ἦ γαμβροῖς παιδὶ σῶ; Ph. 1667. εἰ γαμοῖμην ib. 1678. ἦν ἐγῆματο Med. 262. γάμους γαμεῖσθαι Tr. 347. ὅπως νυμφίῳ γηνώμεθα ib. 445. εἰς τύρανν' ἐγῆμάμην ib. 474.

γαμῆραι βίᾳ Hel. 839. Ἐξῆφ γα-
μεῖται Ion. 58. ἐγνημάμεσθα θανάσι-
μον γάμον El. 247. γαμεμένην δρά-
σειν τι Med. 288. πέμπειν Ἀχ. θυ-
γατέρ' ὡς γαμῆμένην Iph. A. 100. cf.
etiam v. 362. et 905. πολλοῖς ἦδεται
γαμεμένη Cy. 180. ἃ γαμεμένα Tr.
313. τὰς γαμεμένας Iph. A. 1108.

Γαμέτας. ἀοιδὰς εὐδαιμονίας—γαμέτα
Sup. 998. ὁ σὸς εὐναῖος γαμέτας
ib. 1028. μακάριδς ὁ γαμέτας Tr.
312.

Γαμήλιος. εὐνῆς ἄζυγες γαμηλῖς Med.
673. γαμηλῖς εὐνὰς ἀγῆλαι ib. 1026.
ἀντὶ γαμηλῖς λέχους Or. 1050. μέλεσι
γαμηλίοις Tr. 352.

Γάμος. ζῆλον ἢ σμικρὸν γάμῳ ἔχουσα
Hec. 352. γάμος, ἢ γάμος ib. 948.
γάμῳ ἐσφάλης Or. 1078. ἔλαβε τὸν
Ἑλένας γάμον ib. 1502. ἢ μεμπτὸς
ἡμῖν ὁ γάμος Ph. 428. διὰ μιᾶς νύμ-
φης γάμον ib. 584. γαμεῖν γάμον
Med. 587. cf. etiam v. 626. εἴ σοι
γάμον κατεῖπον ib. 589. ἔποτε φήσω
γάμον εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν Al.
238. νέε γάμῳ πόθος ib. 1090. ἢ
γάμον, ἀλλὰ τιν' ἄταν ἡγάγετο An.
103. ὦ γάμος, ὦ γάμος ib. 1187.
παρθένοις κραίνων γάμον Sup. 139.
ψευδῇ συνάψας γάμον Iph. A. 105.
τὸν Ἑλένης γάμον γήμας ib. 467.
Πηλέως εἰς γάμον ἤλθον ib. 1044.
γάμον Νηρηίδος ib. 1078. Ἵναχίδαις
γάμον ib. 1088. εἰς αἵματηρὸν γάμον
Iph. T. 371. γάμος ἐκ ἐσθλὸς ib.
819. γάμον τείχει συνάψων ib. 1228.
μέλπετ' ἐμὸν γάμον Tr. 339. Ἑλένης
δυστυχέστερον γάμον ib. 357. διὰ γά-
μον μιᾶς ἑνα γυναικὸς ib. 498. το-
σόνδ' ἑμὸς γάμος ὦνησεν Ἑλλάδα ib.
932. γάμον Θεῶν τινος πειρωμένη
ib. 979. τὴν ὥραν γάμῳ Her. 579.
γάμον ἰεῖσα γοερὸν Hel. 188. ὡς
ἔλοι γάμον ἐμὸν ib. 241. γάμον ἄγα-
μον ib. 696. ἢ πὶ τῷ μῶ κάλλος ἐκ-
τήσω γάμῳ ib. 1103. δύστηνον γάμον
Ion. 941. ἐγνημάμεσθα θανάσιμον
γάμον El. 247. γάμον τοιῶτον λαβὼν
ib. 258. ἀνόσιον γήμας γάμον ib.
926. τίνα γάμον εἶμι; ib. 1199.
τοῖσδε μελήσει γάμος ib. 1342. κρείσ-
σων πλεσις γάμῳ Ar. fr. XX. 2.
ἄμορφος γάμος Inus fr. XIII. 1. γά-
μον λαβὼν ἐσθλῆς γυναικὸς Fr. inc.

L. 1. γυναικεῖον γάμον φρεσῶντας
Fr. inc. B. 15: 1. ἀπὸ θεογόνων γά-
μων Or. 346. γάμοι ὅσοις εὐ καθε-
στῆσι ib. 601. δολίοισι γάμοις ib.
1009. λέκτρα μητρῶν γάμων Ph.
59. γάμοισι ζυγέντα ib. 339. γάμων
ἐπακτὰν ἄταν ib. 345. φῶς νόμιμον
ἐν γάμοις ib. 347. γάμοις εὐρεῖν βίον
ib. 403. κάπρῳ λέοντί δ' ἀρμόσαι
παίδων γάμους ib. 414. ἄρ' εὐτοχεῖς
τοῖς γάμοις; ib. 427. Διδὸς γάμοισι
ib. 653. γάμους ἀδελφῆς—ποῖ χρὴ
μέλεσθαι ib. 764. Αἵμονος γάμοι
σφαγὰς ἀπείργουσι ib. 951. γάμους
δυσγάμους ib. 1054. γάμων τῶν σῶν
ib. 1362. γάμοις ἐξευξ' Ἀδράστῃ παῖδα
ib. 1374. ὦ γάμους ἐμὸς προδόντε
ib. 1445. γάμων φερνὰς διδὸς Αἴμονι
ib. 1581. εἰς γάμους σὸς ib. 1666.
ἀπαλλάχθαι γάμων ib. 1672. γάμοις
βασιλικοῖς εὐνάζεταιαι Med. 18. cf.
etiam v. 547. et Tr. 354. πικρὸς καὶ
λυγρὸς γάμους Med. 399. τοῖς Ἰά-
σονος γάμοις ib. 405. vid. etiam v.
1235. γάμους τυράννων ib. 778. γά-
μους ἁλλοίους ib. 910. ὁ σοὶ προθεῖς
γάμους ib. 1356. νεοδμήτες γάμοι ib.
1366. πικρὰς τελευτὰς γάμων ib.
1388. ἢ ψαύει γάμων Hip. 14.
ἠράσθη γάμων Σεμέλης ib. 453. ἄψα-
σθαι γάμων ib. 1026. γάμων πάρος
ib. 1425. σὸς διαφθεῖρη γάμους Al.
317. γάμοι Θεοσσαλῶν ib. 954. ἐρ-
μήνευμα Νηρηίδος γάμων An. 46.
τὴν μίαν μοι σεργέτω πόσις γάμοις
εὐνὰν ib. 470. σῶν σερηθεῖς γάμων
ib. 982. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὤλβι-
σαν θεοὶ ib. 1219. εὐναίοις γάμοις
ib. 1246. εἰ γάμων ἀπεζύγην Sup.
791. πικρὸς ἐσείδες γάμους ib. 833.
ἔτω φῶς, γάμοι τε ib. 1025. βαρβάρων
χάριν γάμων Iph. A. 271. τοιῶ-
τος γάμους γήμειας ib. 463. γάμους
ἐξαιρέτες ib. 485. εἰ γάμων ἱμείρο-
μαι ib. 486. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις ib.
609. ἔδαισαν Πηλέως γάμους ib. 707.
cf. etiam v. 720. ἄζυγες γάμων ib.
805. ποῖος γάμους φῆς; ib. 837.
μνησεύω γάμους ἐκ ὄντας ib. 847. εἰ
μὴ γάμοισιν ἐζύγης ib. 907. γάμους
ἐχόρευσαν ib. 1057. τὸ δυστυχὲς τῶν
γάμων ib. 1342. τῶν γάμων ἥσσονα
ib. 1354. τὰς ὑβρισθέντας γάμους με-
τελθεῖν Iph. T. 13. ἐπὶ γάμοις Ἀχιλ-

λέως ib. 25. ἀπέλαυσά τι τῶν κείνης γάμων ib. 526. εὐδοκίμων γάμων ib. 1144. ἐπὶ γάμοις ἑμοῖς Tr. 319. δαδ-
χεῖς ἐν γάμοις βροτῶν ib. 343. γάμους
γαμεῖσθαι ib. 347. γάμων μεῖζον κα-
κὸν ib. 715. ὃ γάμοι ib. 740. γάμους
ἄλλους γαμῶσι ib. 1016. γάμους ἐψεύ-
σατο Bac. 31. et 245. Σεμέλην ἐξευξεν
γάμοις ib. 468. ἐς ἥβην ἦλθεν ὠραίων
γάμων Hel. 12. ἄσυλος ἦν γάμων
ib. 61. ἀναβοᾷ γάμους ib. 191. γάμους
ἐλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγὰς ib.
301. ὁ θηρεύων γάμους ib. 321. ἀθ-
λίων γάμων ib. 674. ἐπ' αἰσχροῖς
γάμοις ib. 704. ἐμποδὼν ἑμοῖς γάμοις
ib. 789. ὠνητοῖς γάμοις ib. 892.
ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων ib. 1247. γά-
μους ἐτοίμους ib. 1402. γάμων ἀγάλ-
ματα ib. 1448. τὰς γάμους συνδαίσεις
ἑμοὶ ib. 1455. πρὸ γάμων ib. 1493.
ἐκπεφύγασιν γάμοι με ib. 1638. εἰ
πεπρωμένοισιν ὀργίζῃ γάμοις ib. 1662.
ἐξευξεν γάμοις βία Κρέουσιν Ion. 10.
γάμων Kr. ἀξίωμ' ἐδέξατο ib. 62.
γάμοι Δοξίς ib. 72. δίκας βιαιῶν
γάμων ib. 445. πικρῶν γάμων ὕβριν
ib. 506. τῶν Αἰόλης ὀρεχθῆναι γάμων
ib. 842. σιγῶσα γάμους ib. 868. ἐξέ-
κλειψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους; ib.
946. ἔπερ ἐξέυχθην γάμοις ib. 949.
γάμους Κύπριδος ἀθέμιτας, ἀνοσίους
ib. 1092. εἰς κρυπτὰς γάμους ib. 1524.
εἰ γάμους ἔκρυπτον ib. 1543. ἐσιγᾷ γά-
μους Her. F. 483. τὴν κοινωνὸν γάμων
ib. 584. γάμους δυστυχεῖς El. 49. ἐν
γάμοις ζευχθεῖσαν ib. 98. ὃς συνεκ-
κλέπτει γάμους τὰς σὰς ib. 364. τὴν
κοινωνὸν ἀνοσίων γάμων ib. 600.
μισθῷ τὰς γάμους ὠνεμένη ib. 1090.
τύχη γυναικῶν εἰς γάμους ib. 1100.
γάμων ἀπείχετο Dan. 18. ζευχθεῖς
γάμοισιν Antig. fr. VIII. 1. τὰς
γάμους ποιμένους Dan. fr. VI. 2. τὰς
γάμους τὰς πρώτας ἔχων Er. fr. II. 15.
γάμους σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους Melan.
fr. VIII. 1. γένει κρείσσης γάμους
ejusd. fr. IX. 1. ἐκ γυναικείων γά-
μων ib. v. 5. μετρίων γάμων ejusd.
fr. X. 1. τὰ εἰς γάμους ejusd. fr.
XXVI. 4. εἰ εἰς γάμους ἔλθοιμι Me-
leag. fr. IX. 1. ἀσθενεῖς γάμοι Thy.
fr. I. 1. γάμους τέκνων Fr. fal. cit. V.
5. εἰ πάντες δυστυχῶσιν ἐν γάμοις
Fr. inc. XLIX. 1.

Γαμφηλή. ὀρνίθων γαμφηλαῖς Ion.
159. οἰωνῶν γαμφηλαῖς ib. 1495.
Γάνος. πῶς με δέξεται γάνος Sup. 1149.
ἀνθεμόρρυντον γάνος ξαθῆς μελίσσης
Iph. T. 633. βότρυος γάνος Bac. 261.
et 382. Διονύσε γάνος Cy. 414.
ἀμπέλων γάνος And. fr. XXVII. 3.
Γανυμήδης. Γανυμήδεος, Διὸς εὐνέτα
Or. 1392. ὁ Φρύγιος Γανυμήδης Iph.
A. 1053. cf. etiam Cy. 578. et 581.
Γάνυσθαι. ἐπὶ τόξων εὐστοχία γάνυται
Iph. T. 1239. γάνυμαι δαιτὸς ἥβης
Cy. 502.
Γαπετής. γαπετεῖς δικῶν ὀδόντας Ph.
672.
Γαπόνος ἀνὴρ Sup. 420.
Γὰρ pleonastice positum. τίς γάρ νιν
ἔκτεινε; Hec. 708. vid. etiam v. 1047.
1124. et 1269. Or. 98. 723. et 1100.
Med. 689. An. 591. et sic compluri-
bus aliis locis. τί γάρ; Or. 482. εἰ
γάρ; ib. 1515. τί δὲ γὰρ εἰ; ib.
1602.
Γαστήρ. τὰ κοῖλα γαστρός Ph. 1420. ἐν
γαστρός βορᾷ Sup. 865. ἐν μέσῃ τῇ
γαστρί πηδῶντες Cy. 219. γαστὴρ
ὑπτίαν ib. 325. τῇ μεγίστῃ γαστρί δαι-
μόνων ib. 334. ποτὶ σέλμα γαστρός
ἄκρας ib. 504. γαστρός διήνεγκ' ὄγκον
Ion. 15. γαστήρ ἅπαντα Alex. fr.
VIII. 2. ἀκόλαστον ἦθος γαστρός An-
tiop. fr. VII. 4. γαστρί μὴ πληρημένη
Bel. fr. XVII. 5. ἐκ ἂν πίθοιμι γα-
στέρα ib. vers. 12. γαστρός ἀφαιρῶν
σῶμα κακοῦ Dan. fr. IV. 2. γαστρός
κρατεῖν Inus fr. XIV. 4. ἡ κακῶς
ὀλεμένη γαστήρ Fr. inc. CLIX. 2.
Γαῦρος. ὡς γαῦρος Ph. 128. ἔλξω
γαῦρος Sup. 862. τὸ γαῦρον ἐν χε-
ροῖν κεκτημένοι ib. 217. νόμῳ γαῦρον
αὐτὸ κραίνει χρόνος Alex. fr. XII. 8.
γαῦρον σπέρμα ἔχων Bel. fr. XVI.
11. εἰδὲν ἔτω γαῦρον, ὡς ἀνὴρ, ἔφν
Phi. fr. I. 4.
Γαυρῶσθαι. σκηπτρα—γαυρῶται λαβὼν
El. 322. μὴ γαυρῷ Æol. fr. XIII. 2.
ξανθοῖς βοτρυχοῖς γαυρῶμενος Or.
1532. γαυρῶμενος τοῖς ἀγρεύμασι
Bac. 1239. χρήμασιν γαυρῶμενος
Alcimen. fr. IV. 2. λαμπρῶς πλέτῳ
καὶ γένει γαυρῶμενον Fr. inc. XXVI.
2. cf. etiam St. fr. VII. 1. ὃ σὺ
κατθανῇ γαυρῶμένη Hip. 502. θήρᾳ
δυσπότῳ γαυρῶμένη Bac. 1142.

Γαύρωμα κενὸν Tr. 1250.

Γεγωνεῖν. γέγωνε εἰς δόμους Or. 1220. σαφές ἐκ ἔχου γεγωνεῖν ὅπα Hip. 586. οἷς χρη γεγωνεῖν εὐτυχῆντα ποιμνία Rh. 270. εἰς ἕς γεγωνήσομεν Ion. 696.

Γεγωνίσκειν. ἡ γεγωνίσκων λόγους El. 809.

Γείνεσθαι. ἡ σφ' ἐγείνατο Or. 29. Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο Ph. 836. πατρίδος, ἡ μ' ἐγείνατο ib. 1003. ἡ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο νόθον Hip. 308. οἷς Ἀρης ἐγείνατο Al. 504. σ' οἶκων δεσπότην ἐγείναμην ib. 684. παῖδά σ' ἡ Τір. Ἥλ. γείνατ' Ἀλκμ. ib. 842. ἐπτά κῆρες ἐγεινάμεθα Sup. 964. ἡ μ' ἐγείνατο Iph. A. 949. Ion. 3. et El. 964. et ἡ σ' ἐγείνατο Fr. inc. B. 29. 2. ἡ Λάκ. Τυνδαρίς σ' ἐγείνατο; Iph. T. 806. ἀριστεύοντ' ἐγείναμην τέκνα Tr. 475. πολέμιόν μ' ἐγείνατο Ἥρα Her. F. 1263. ἡ γεινάμην ἐγὼ El. 1019. τῶν γειναμένων Med. 1093. ἡ σέ γειναμένα Tr. 825. Occurrit etiam in activo: ἕς ἐγείναμεν Iph. A. 399. Ad hoc verbum referendum etiam part. γεγώς, quod ab antiquo γάω esse dicitur. Ἐκάβης παῖς γεγώς Hec. 3. τοῖστος γεγώς Or. 483. et Her. 816. κακὸς γεγώς Or. 1617. πόθεν γεγώς; Ph. 124. πατὴρ Οἰδίπτε γεγώς ib. 631. αὐθάδης γεγώς Med. 223. ἔχθιστος γεγώς ib. 467. σοφὸς γεγώς ib. 548. et ἡ σοφ. γεγώς Sup. 219. φυγὰς γεγώς Med. 554. ἐξ ἐμῆς γεγώς Hip. 943. σωφρονέτερος γεγώς ib. 995. εὐσεβῆς γεγώς ib. 1309. ἀπὸ Θεσσαλῆ πατὴρ γεγῶτα Al. 681. γενναῖος γεγώς ib. 863. πολλῶ κυριώτερος γεγώς An. 581. πατὴρ Κλεινῆ γεγώς ib. 648. ἐξ ἡμῶν γεγώς ib. 710. Ἀργεῖος γεγώς Sup. 896. Ἀτρέως γεγώς Iph. A. 321. πατὴρ ἐκ ταυτῆ γεγώς ib. 406. τὸν θεᾶς γεγῶτα παῖδα ib. 856. cf. etiam v. 901. ἐχλ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγώς ib. 946. ποίας πολίτης πατρίδος Ἑλληνος γεγώς; Iph. T. 495. ἀληθῶς εἰ κεῖθεν γεγώς; ib. 509. φίλον γεγῶτα ib. 686. θεὸς γεγώς Bac. 47. 284. et 1345. θνητὸς γεγώς ib. 199. et 1330. Her. F. 1320. et Thy. fr. II. 2. et Fr. inc. LXIX.

οἰκείος γεγώς Bac. 1248. ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγώς ib. 1304. παῖδὸς ἐξ ἐμῆς γεγώς ib. 1308. ἐν-δέξιος σφ' ποδὶ παρασπιστῆς γεγώς Cy. 6. συγγενῆς γεγώς Her. 30. πατήρ σός τε καὶ τέτων γεγώς ib. 213. ἑδὲν κακίων γεγώς πατὴρ ib. 327. αὐ-τανέβιος γεγώς ib. 987. ἐκ πατὴρς χρηστῆς γεγώς Hel. 948. ἔκδικος γε-γώς ib. 1036. Αἰὼλα γεγώς Ion. 64. ἀμήτωρ ἀπάτωρ τε γεγώς ib. 110. σὸν γεγῶτα ib. 537. γεγῶτ' ἐθέσπισεν ib. 779. ἐλαίας ἐξ ἀκῆρατῆς γεγώς ib. 1436. δωρεῖται σέ αὐτῆ γεγῶτα ib. 1535. ἐκ τῶν Ἐρεχθῆως γεγώς ib. 1573. ἡ κατάξιος γεγώς El. 46. ἄπυρος χρυσὸς γεγώς Dan. 30. ἄν-θρωπος γεγώς Alcmen. fr. IV. 1. Chry. fr. IV. 1. et Inus fr. XX. 2. πατέρων ἐσθλῶν γεγώς Ar. fr. XVIII. 2. ὁλβίος γεγώς ejusd. fr. XXI. ἀρίστη πατὴρς Ἑλλήνων γεγώς Fr. inc. B. 2. 2. ἀρίστης σωφρονεσάτης θ' ἅμα γεγῶτ' (i. e. γεγῶτε, in dual.) ἀδελφῆς Hel. 1701. σεμνὲς γεγῶτας Med. 216. παίδων γεγῶτων ib. 490. ἅλεις οἱ γεγῶτες ib. 558. μυρίοισι—ἑδὲν γεγῶσι An. 320. ἀδύνατοι γε-γῶτες Iph. A. 369. πατὴρς ἐσθλῆς γεγῶτες Her. 236. δῆλοι γεγῶτες τῆς τυραννίδος Her. F. 251. πατέρων Μυκηναίων ἀπο γεγῶσιν El. 36. μὴ γεγῶσιν αἵματος ταυτῆ ib. 531. ἦσσε γεγῶτες Bel. fr. XXI. 4. κακοὶ γε-γῶτες Ctenom. fr. II. 6. πολλοὶ γε-γῶτες ἄνδρες Tem. fr. XIV. 1. γε-γῶσαν ἐσθλῆ πατὴρς Med. 406. συγγενῆς γεγῶσά τις Al. 535. δέλη γεγῶσα An. 435. θεὰ γεγῶσα ib. 1255. εἰ γεγῶσα τυγχάνοι Iph. T. 473. ἐκ ταυτῆ πατὴρς Ἀγαμέμν. γε-γῶσα ib. 801. Φοῖβῳ γυνὴ γεγῶσα Ion. 339. ἡ τῶν εὐπατριδῶν γεγῶσ' οἰκῶν ib. 1073. τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὀρῶ συνάορον; Her. F. 1175. γεγῶσα τηλική Meleag. fr. XVII. 3. Γεῖσσον. ῥήξας παλαιὰ γεῖσσα Or. 1570. κάταθε γεῖσσα τείχεος ib. 1620. γεῖσσο' ἐπάλῃων ἀπο Ph. 1165. γεῖσσο τειχέων ib. 1187. Γείτων Iph. T. 1258. γείτων δειράδος Καρυτίας ib. 1451. γείτονος κακῆ πυρώσας ὄμμα Cy. 595. γείτοσιν εἴη κακὸν Hec. 1143. νεκροῖσι γείτονας

- θάκας ἔχω Her. F. 1097. γείτονες μελάμβροτοι Phaëth. fr. I. 4. Σκαμάνδρῳ γείτον' Ἰλίου πόλιν Cy. 280. Ἀθήναις γείτων πόλις Ion. 294. ἡ Διὸς γείτων κάθηται Cresph. fr. XVIII. 2.
- Γελᾶν. φίλος ἑδοῖς γελᾶ μοι Iph. A. 912. ἐγέλασεν εὐχαῖς Iph. T. 276. γέλασε ib. 1274. et Hel. 1365. κακοῖσιν οἰκείοις γελᾶς Tr. 406. μετὰ αὐτῷ γελάσαι Bac. 379. ὥστε μὴ γελᾶν ib. 840. φιλοῖσι γελᾶν Dan. fr. XII. 4. ἀκύματος πορθμός ἐν φρίκῃ γελᾶ Fr. inc. CCVIII. γελῶν Bac. 439. γελῶντι προσώπῳ ib. 1019. ἐ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν Med. 797. ἐ γελώμεθ' ἂν Iph. T. 502. γελῶμαι Cy. 683.
- Γέλων, *nom. pr. viti* Ion. 1579.
- Γελοῖος. μισῷ γελοῖος Melan. fr. XX. 3.
- Γέλως. πολὺς γέλως Or. 1560. et Tr. 983. et πολὺν γέλων Bac. 250. et Ion. 1172. θήσω τοῖς ἐχθροῖς γέλων Med. 383. γέλωτα ὄφλειν ib. 404. et 1049. et Bac. 852. *vid. etiam* Sup. 846. τὸν πανύστατον γέλων Med. 1041. γέλωτος ἄζια Al. 807. et Her. 508. τὸν ὑμᾶς—γέλων τιθέμενον Bac. 1079. ταῦτ' ἢ γέλως κλύειν ἐμοί; Ion. 528. γέλωτ' ἐν αὐτοῖς ib. 600. ἐχθροῖσιν γέλων διδόντας Her. F. 285. ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ ib. 935. διπλῆς ὁπαδοῖς ἦν γέλως ib. 950. γέλως ἐχθροῖς γίνεται τὰ τοιάδε Cress. fr. VI. 4. τῷ γέλωτος ἔνεκα Melan. fr. XX. 1. ἐν γέλωτι εὐπρεπεῖς ib. *vers.* 5. γέλωτα ἐξ αὐτῶν ὠφλίσκανον Epist. V.
- Γέμειν. γέμω κακῶν Her. F. 1245. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. γέμισαν κύματος θεοσπόρος Alop. fr. VI. χρυσῇ γέμοντα γύαλα An. 1094.
- Γεμίζειν. γεμισθεῖς ποτὶ σέλμα γαστρός ἄκρας Cy. 503.
- Γένα, *pro γέννα*. λαῶν φθείρει γέναν Hel. 1345.
- Γενεά. Τιτάνων γενεὰν Hec. 472. γενεὰν θῆλυν Med. 1083. ἀδίκων γενεὴν Bel. fr. VI. 4. θνητῶν γενεᾷ Inus fr. XVII. 4.
- Γενέθλιος. αἶμα γενέθλιον Or. 89. θῦσαι γενέθλια Ion. 653. παιδὸς προθύσων γενέθλια ib. 805.
- Γένεθλον. Ζηνὸς γένεθλον Hip. 62. Νηρέως γένεθλον An. 1275. Λήδας γένεθλον Iph. A. 686. Αἰακῷ γένεθλον ib. 855. γένεθλα, γένεθλα Bac. 1180.
- Γενειάς. μή σε προσθίγω γενειάδος Hec. 344. ἄντομαι σε τῇσδε πρὸς γενειάδος Med. 709. *cf. etiam* Sup. 277. et Iph. A. 909. λαβέσθαι φιλότατης γενειάδος An. 575. ἐμὴν γενειάδα προσήγετ' αἰεὶ σόματι Sup. 1099. προστιθεῖς γενειάδι Tr. 1199. εὐτρίχῃ γενειάδος Her. F. 934. ἱκετεύω ἀμφὶ σὰν γενειάδα ib. 1207. ἀφρῶ διάδροχοι γενειάδας Ph. 1390. πλήγματ' ἦν γενειάδων Iph. T. 1366. γενειάσι παρὰ σέθεν πνέω Ion. 1460.
- Γένειον. ὃ φίλον γένειον Hec. 286. ἱκετεύω σέ σε γένειν ib. 753. γενεῖς ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290. πρὸς γενεῖς Med. 65. περὶ σὸν ἐξαρτωμένης γένειον Iph. A. 1227. πρὸς γενεῖς σ' ἀντόμεσθαι ib. 1247. *cf. etiam* Her. 228. σάζων ἀφρῶ γένειον Iph. T. 308. ὅσας γενεῖς χεῖρας ἐξηκόντισσα ib. 362. γενεῖς θιγγάνων χερὶ Bac. 1317. πρὸς γένειον χεῖρα βαλὼν Her. F. 987.
- Γένεσις. φεύγω γένεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 18.
- Γενέτας, *pater*. εἰς γενέταν ἐμὸν ἦλυνθε Or. 1010. Φρύγιε γενέτα Tr. 1288. 2) *filius*: Ion. 916. 3) *γενέται* θεοί. θύσας γενέταις θεοῖσιν Ion. 1130.
- Γενέτειρα. Γαῖαν πάντων γενέτειραν Fr. inc. CLXXIV. 2.
- Γενέτωρ. Φοῖβός μοι γενέτωρ πατήρ Ion. 136. ἀνθρώπων καὶ θεῶν γένετωρ Chry. fr. VII. 2. γενέτορας ἐμέθεν δόμων Or. 986.
- Γέννα. ποῖα γέννα; Hec. 160. Πηλεΐδα γέννα ib. 191. γέννα Πέλοπος Or. 970. ἐχὶ πρόσφορος ἀμερίῳ γέννα Ph. 132. Σπαρτῶν γένναν ib. 802. φέρεν αἰθέρος εἰς φῶς γένναν ib. 817. γένναν ὀδοντοφυῇ ib. 828. ἀρσένων γέννα Med. 428. ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. φρεσὸς γέννα Iph. T. 155. ἀπαιδα γέννας ἀριστοτόκοιο Rh. 908. γέννα Φρυγῶν Tr. 531. Κενταύρων γένναν Her. F. 365. συνῆψε γένναν Cenei fr. I. 5.
- Γενναῖος. χρῆσθαι γενναῖον φίλοις Or. 868. γενναῖς φίλῃ ib. 1157.

γενναῖος ἀνὴρ Med. 762. et El. 253. ubi cf. etiam v. 262. et ἀνδρὶ γενναίῳ Fr. inc. XXXVII. 2. ὡς γενναῖος ἐκφαίνῃ πατρὶ Hip. 1452. γενναῖον πόσιν Al. 164. ὦν γενναῖος ib. 860. γενναῖος γεγώς ib. 863. γενναῖον ξένον ib. 1123. τὸν Οἰκλέως γενναῖον τόκον Sup. 925. τῷ γενναίῳ φύσιν Iph. A. 448. γενναίῳ πατρὶ Her. 53. et γενναίῃ πατρὶ Her. 1015. γενναῖον πόδα Her. F. 872. μὴ τέκνα γενναίῳ τέκοι El. 26. ὦ θεῶ ποντίῃ γενναίῃ πατρί Cy. 285. ἐκ γενναίων δόμων Hip. 409. γαμεῖν ἐκ γενναίων An. 1280. γενναίων πατέρων Cy. 41. et Ion. 262. γενναίως λόγως Her. 538. χρηὶ ἀψευδὲς εἶναι τοῖσι γενναίοις τόμα ib. 891. ἐν τοῖσι γενναίοισιν—δέλοισι Hel. 735. cf. etiam v. 1657. γενναίων πόρων Her. F. 357. τοῖσι γενναίοισιν—τρέπει—εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 1. cf. etiam Fr. inc. CXIX. ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος Hec. 592. θυγατρὶ γενναίᾳ Ph. 1686. τόλμης γενναίᾳ Al. 744. δέχῃ εἶσω τήνδε γενναίαν ib. 1100. γενναίας ψυχᾶς Sup. 1030. γενναία εἶ Iph. A. 1412. γενναία γυνή Tr. 1013. γενναίαν χέρα Hel. 1392. γενναίαν φύσιν Antiop. fr. XXXV. 1. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42. τῆνομα λαβὼν γενναῖον Ph. 1324. γενναίῃς λήματος Hip. 206. ἔργον τλάσσει γενναῖον Al. 627. γενναῖον λέχος And. fr. XIV. 2. σπέρμα γενναῖον Bel. fr. XVI. 4. et 11. τὸ τῷ πατρὶ γενναῖον Tem. fr. XIII. 5. τὸ γενναῖον μένει Fr. inc. LXI. 2. γενναίων τέκνων Or. 813. et Sup. 12. γενναῖα δράσαντε Or. 1060. ὦ γενναῖα συγκοιμήματα An. 1274. γενναῖα παθόντες Sup. 1177. γενναῖ' ἔλεξας Iph. A. 504. γενναῖα φρονεῖς ib. 1423. γενναῖα τάδ' εἶπας Her. 465. γενναϊστάτα πασᾶν ἄκοιτιν Al. 996. γενναϊότατα ὠθεῖτε Cy. 652.

Γενναϊότης Ph. 1674. et Ion. 237. ἐκδείξαι γυναικὸς γενναϊότητα Hip. 1301. χρημάτων ἐκ ἂν λάβοις γενναϊότητα Meleag. fr. XIV. 2. γενναϊότητι ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 2.

Γενναίως. εἰπὲ γενναίως Iph. A. 1129. τὸ σὸν γενναίως ἔχει ib. 1403. συνεπανάγειν γενναίως φίλοις Ion. 935. γενναίως ἴσως ἔπραξας Alcmen. fr. IX. 1.

Γεννᾶν. πρὶν τὸν ἐμὸν Ἀτρ. πατέρα γεννῆσαι Hel. 397. ὁ γεννήσας πατὴρ Iph. T. 360. et 499. ἐκ τῆσδε γεννᾶται Her. 209. μάταν τέκεα γεννᾶται Her. F. 903.

Γέννασις. ὁ Μῆσᾶν εἰδὼς γεννάσει Iph. A. 1065.

Γεννήτωρ. ὁ γεννήτωρ ἐμὸς Hip. 683. οἱ ἐμοὶ γεννήτορες Iph. T. 576. ἀξί' αἰῶν γεννητόρων ἦδη Ion. 735. χθὼν ἐμῶν γεννητόρων Phœn. fr. III. 1.

Γένος. δαιμόνων γένος Hec. 490. et Sis. fr. II. 2. τὸ θῆλυ μέφομαι γένος Hec. 885. cf. etiam v. 1184. λογχοφόρον—Ἀρεὶ κάτοχον γένος ib. 1090. γένος ἔτε πόντος, ἔτε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. τὸ βάρβαρον γένος ib. 1200. et An. 173. ἐπίσημον γένος θυγατέρων Or. 250. τῷ γένος ἀρχηγέτῃ ib. 554. τὸ γένος τοῦτον ib. 893. τὸ δῆλον γένος ib. 1115. ἡ καθήσχυεν γένος ib. 1154. Μυκηναῖος αὐδάται γένος Ph. 126. γυναικεῖον γένος ib. 359. et Iph. T. 1298. Οἰδίπῳ γένος Ph. 382. τὸ γένος ἐκ ἐβροσκῆς με ib. 408. ἐκ γένος δεῖ θανεῖν τῷδε ib. 947. λοιπὸς εἰ σπαρτῶν γένος ib. 949. cf. etiam Her. F. 794. γυναικεῖον γένος Med. 418. παντὶ ἀνθρώπῳ γένος ib. 468. et 1324. συναρτήσας γένος ib. 564. θῆλυ ἐκ εἶναι χρῆν γένος ib. 574. vid. etiam v. 909. θεῶν γένος ib. 747. et Fr. inc. CLXXXVI. 1. παῦρον γένος Med. 1087. γένος φίλιον ib. 1262. οἱ προσήκοντες γένος ib. 1304. ἐν θεῶν γένος Hip. 7. βρότειον γένος ib. 618. et CEd. fr. XVII. 13. γυναικῶν γένος Hip. 1252. et Cy. 185. βροτῶν γένος Hip. 1415. ἐμοὶ τις ἦν ἐν γένει Al. 906. βάρβαροι ὄντες γένος An. 666. πρεσβυτῶν γένος ib. 728. ἐκέτι μοι γένος ib. 1178. τὸ δυσώνυμον γένος ib. 1191. εἴχ' ὦδ' ἀνάστατον γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν ib. 1251. Ἀργεῖαι γένος Sup. 1164. cf. etiam Iph. T. 665. τὸ τῷ Νηρῆδος ἰσούθεον γένος Iph. A. 626. γένος

ποιῖς ib. 696. Κενταύρειον γένος ib. 706. ὄφιν πεφύκασιν γένος ib. 953. πολύμοχον γένος ib. 1330. γένει εὐτυχῆμεν Iph. T. 850. φιλόφρον γένος ib. 1061. γένος κοινωνίαν ἔχοντι Rh. 904. τὸν γένει ἄγχιον Tr. 48. γένει μέγαν ib. 669. καταισχύνεις γένος Bac. 265. παντὶ τῷ γένει προσῆ, sc. τιμῇ ib. 336. ὅστις εἰ γένος ib. 460. χθόνιον γένος ib. 539. λεαίνας ἢ Γοργόνων γένος ib. 989. τὸ Θηβαίων γένος ib. 1313. γένος Τυρσηνικὸν ληστῶν Cy. 11. δριμύ Σισύφου γένος ib. 104. Θηρῶν γένος ib. 117. ἰχθύων πᾶν γένος ib. 264. Ἰθακήσιοι τὸ γένος ib. 276. ἐκ γένος Πανδίωνος Her. 36. τὸ Θῆλυ παιδὸς γένος ib. 41. οἷσι πρεσβεύει γένος ib. 45. τῶνδ' ἀναιμί σοι γένος ib. 210. γένος ἦκε τοῖσδε ib. 214. εἰ ταχθεῖσα πρεσβεύει γένος ib. 480. θνησκέτω γένος ὑπὲρ ib. 546. πρῶ-
 θανον γένος ib. 590. ἀσύλητον γένος Hel. 456. τί τὸ Νεῖλε μεμπτόν ἐσί σοι γένος; ib. 469. cf. etiam Ion. 1519. γένος τὸ Ταντάλειον Hel. 861. βροτείῳ γένει ib. 1354. τὸ γένος μ' ἔκ ὠφελεῖ Ion. 268. τὸ παλαιὸν Ἑρε-
 χθεὺς γένος ib. 470. ἔκ ἐπέισακτον γένος ib. 590. κοινὸν γένος ib. 1589. ὦν γένος ἔσωσ' ἀριζμόν ὀλίγον Her. F. 5. Κενταύρων γένος ib. 181. φι-
 λότεκνον γένος ib. 636. γένος ἄγονον ib. 886. κρηπὶς γένος ib. 1261. λαμ-
 προὶ εἰς γένος El. 37. δῆλον γένος Alex. fr. VIII. 1. et Antiop. fr. XVI. 1. δεσποτῶν γένος Alex. fr. IX. 1. εἰδὲν
 κἀκίον ἐσιν ἀθλητῶν γένος Aut. fr. III. 2. εἰς γένος ἔκ εὐτυχῆς Bel. fr. XVI. 6. τῷ γένει εὐτυχεῖ ib. vers. 12. τὸ ἄρσεν γένος Dan. VII. 3. πεφυκότος γένος Dic. fr. IX. 1. τὸ
 Θῆλυ γένος Inus fr. VIII. 2. Λαμίας τῆς Λιβυτικῆς γένος Lam. fr. vers. 2. γένει κρείσσης γάμος Melan. fr. IX. 1. Θῆλυ πᾶν μισῶ γένος Melan. fr. XI. cf. etiam ejusd. fr. XXVI. 1. γένος θνητῶν ejusd. fr. XXII. 6. γένος βροτεῖς Sis. fr. I. 7. γένει γαν-
 ρημένος St. fr. VII. 1. cf. etiam Fr. inc. XXVI. 2. ἐνθεν εὐχομαι γένος Tel. fr. I. 3. εἰδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ
 νῦν γένει Ten. fr. Θῆλυ φρεσύντες γένος Fr. inc. LV. 1. ἢ φύσις ἐκάτῳ

τῷ γένος ἐσιν πατὴρ Fr. inc. LX. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καταισχύνων γένος Fr. inc. B. 2. 1. βέβαιον εἰδὲν ἐσιν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. κατὰ γένος Fr. inc. B. 14. 3.
 Γένος. φόνος σαλαγμοὶ σὴν κατέσαζον γένυν Hec. 241. τέκνων γένος σκιά-
 ζεται Ph. 63. δράκοντος γένος ἐκ-
 πέφυκε ib. 948. οἰνωπὸν γένυν ib. 1167. et Bac. 438. δῆγοντες ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. ὦ φίλιον τόμα, καὶ γένυν An. 1182. φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα Sup. 1153. συσκιάζοντας γένυν ib. 1218. πλόκαμος γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος Bac. 456. λιχμῶσαν γένυν ib. 697. ἀπαλόχροα γένυν Hel. 378. παγχρύσῳ γένυν Ion. 1427. λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν Her. F. 253. πρὸς γένυν τιθεῖσα χέρας El. 1213. πελέκως δίτομον γένυν Meleag. fr. VI. 6. πυρσῆς γένυνσιν ἐξανδρόμενος Ph. 32. γένυν-
 σιν ἐσκίαζον Iph. T. 1152. διὰ ξειδᾶν γενύων Hel. 1118. ἐδόαζον κάθαιμα σῖτα γένυνσι Her. F. 384. πολιᾶν ἐκ γενύων ib. 693. κάρηνα γένυνσι Με-
 λανίππε σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2. πυρρὸς γενέεσσιν Fr. inc. B. 54.
 Γεραῖος. γεραῖον πόδα δεμνίοις ἰαύων Ph. 1533. ὦ γεραῖ τέκνον Αἰγέως Hip. 1431. πατρὸς γεραῖς Al. 470. γεραῖος Ἰφίς Sup. 1032. τίς εἰ γε-
 ραῖος ἐκ δόμων; Tr. 528. γεραῖον πατέρ' Ἡρακλῆος Her. F. 447. cf. etiam v. 901. et 1259. πατρὸς γε-
 ραῖος τροφεὺς El. 16. γεραῖε Her. F. 1358. ὦ γεραῖε Or. 861. Ph. 125. et 175. Med. 63. An. 560. 1072. et 1077. Iph. A. 874. Hel. 709. et 740. Ion. 774. et 951. Her. F. 115. et 747. El. 503. 553. 570. 577. 598. et 651. Alcmaeon. fr. XI. 1. Dic. fr. V. 1. et Eu. fr. IX. 1. πάτερ γεραῖε Ph. 1528. ὦ γεραῖε πῆς Tr. 1275. et Ion. 1041. γεραῖα Ἐκάβη Hec. 52. γεραῖα χειρὸς προσλαζόμεναι ib. 64. cf. etiam v. 145. γεραῖα πα-
 ρηίδος ib. 274. γεραῖα μήτηρ τέκνων ib. 621. ὄρεγε γεραῖαν νέα χεῖρα Ph. 103. γεραῖα φιλάτης ψαῦσον χερὶ ib. 1688. τίς γεραῖα προσπόλων Med. 1171. τροφὸς γεραῖα Hip. 171. γε-
 ραῖαν μητέρα Alc. 16. Sup. 93. et Her. 447. Ἐκάβης γεραῖα φύλακες

Tr. 462. γεραιά, ο *anus*, Sup. 42.
Tr. 1046. et Her. 654. ὦ γεραιά Hec.
389. Med. 133. Her. 888. et 911. γύναι
γεραιά Hip. 267. ὦ γεραιά δυστυ-
χεσάτη γύναι Tr. 1269. σάρκας γε-
ραιάς Med. 1217. κρίνετε—χέρας
γεραιάς Sup. 276. ματέρας γεραιάς
Tr. 832. ὦ γεραιαί Sup. 258. et
359. γεραιὸν ἵχνος Ph. 1710. γε-
ραιὸν δέμας Med. 1212. et Sup. 1106.
γεραιῶ κάρα Tr. 277. γεραιὰ μέλη
Sup. 172. et μέλεα Tr. 1305. γεραιὰ
λιπὼν δέμνια Her. F. 107.

Γεραίρειν. χοροὶ Ἄτρ. ἐγέραιρον οἴκως
El. 712. τίμιος γεραίρεται Sup. 553.

Γεραΐσαι. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραΐσαις
Or. 993.

Γεραΐσιν καταφυγαί Cy. 294.

Γεραίτερος. ἃ ξυνεδέμην γεραίτέρῳ
Bac. 175. εἴτε τὸν γεραίτερον ib.
207. χαίρειν προσεῖπα τὸν γεραίτερον
Cy. 101. γινώμαι ἀμείνως εἰσὶ τῶν
γεραιτέρων Bel. fr. XXII. 2. βελαί
τῶν γεραιτέρων Melan. fr. XVII. 2.
ὁμιλίας τὰς γεραιτέρας φίλει Er. fr.
II. 21.

Γεραρός. γεραρῶν ἐκ σομάτων Sup. 42.

Γέρας. γέρας λαβεῖν Hec. 41. ἦται
γέρας ib. 96. ἔτε γέρας πατρί—διδόν-
τες Ph. 881. ἃς ὤπασεν Θησεῖ γέρας
Hip. 45. μόνῳ ἐστὶ τῷτ' ἐμοὶ γέρας
βροτῶν ib. 84. δορὸς γέρας An. 14.
et Ion. 298. αὐτὴν ἔλαβε γέρας An.
585. ἄλλῳ ἄλλο πρόσκειται γέρας
Rh. 107. εἰ τόδ' αἰτήσεις γέρας ib.
169. cf. etiam v. 181. ἃ γέρας δῶκεν
Tr. 253. πέμπειν γέρας ib. 1286.
γέρας τε καὶ τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι
Bac. 43. τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν
γέρας; ib. 876. et 896. ἐμὸν τὸ γέρας
ib. 1177. καλὸν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ
δίδως Cy. 548. ἃ ἐστὶ τῷδε παισὶ
κάλλιον γέρας Her. 298. σμικρὸν
γέρας El. 1003. τὸ νικᾶν τᾶνδ' ἵχ' ὡς
καλὸν γέρας Fr. inc. XVII. 1.

Γεράσμιος. γερασμῖς τριχὸς Ph. 930.
ἐκ γερασμίων ὄσων Sup. 95.

Γερήνιος. Νέσφορος Γερηνίς Iph. A.
274.

Γερυσία Φρυγῶν Rh. 401. ἡ μυρία
γερυσία ib. 936.

Γέρων. ἐλκῶσαι γέροντα χρῶτα Hec.
406. τί σοι πρὸς γέροντ' εἰπὼ πόσιν;
ib. 422. γέρων εἰμὶ ib. 497. ὁ γέρων

πατήρ ib. 711. et sine artic. Med.
1220. et Alc. 823. et πατήρ ἐμὸς γέ-
ρων Her. F. 539. γέροντι δεῦρ' ἀμιλ-
λάται ποδὶ Or. 456. γέροντος ὀρμά-
των φεύγων κόρας ib. 469. γέροντ'
ὀφθαλμὸν ib. 528. γέροντι πατρὶ ib.
985. συγγνωσὰ γέροντι Ph. 1002.
γέροντα τυφλὸν ὡς τέρψω ib. 1095.
γέροντος Οἰδίπῳ νεανίαί ib. 1249. et
1369. ἤκω μετὰ γέρων ἀδελφὴν γραῖαν
ib. 1328. ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ
πάτρας ib. 1715. τὸν γέροντα τύμβον
Med. 1209. cf. etiam Her. 167.
Πιτθεῖ τῷ γέροντι Hip. 691. γέρων
νεκροπομπὸς Al. 442. γέρων ὦν ib.
638. γέροντα βασιλῶν νεκρὸν ib. 727.
ζῶντος γέροντος An. 23. γέρων ἐκείνος
ib. 80. γέρων, γέρων εἰ ib. 679. γέ-
ροντά σ' ὀρῶντες ib. 755. γέρων εὐ-
ψυχος ib. 765. γέρων Πηλεὺς ib.
915. τῷ γέροντος ἠττήθη χερί; ib.
918. θάρσει γέροντος χεῖρα ib. 994.
γέρων καὶ δυστυχῆς ib. 1203. ταλαί-
πωρον ἐμὲ γέροντ' ἀπαίδα νοσφίσας
ib. 1207. εὖ πως γέρων ὑπῆλθεν
αὐτὰς Iph. A. 66. ἐξηγᾷ σύ μοι, γέ-
ρων γέροντι Bac. 186. γέρων γέροντα
παιδαγωγῆσθ' ἐγὼ ib. 193. Σιδωνίης
γέροντος ib. 1024. σὺν τῷ γέροντι
ib. 1222. et Her. F. 1009. τὸν γέ-
ροντα εὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελε Bac. 1309.
βαρβάρους ἀφίζομαι γέρων μέτοικος ib.
1352. γέροντα πληγαῖς πρόσωπον
ἐξωδηκότα Cy. 225. ἴδετε τὸν γέροντα
ἐπὶ πῆδῳ χύμενον Her. 75. ἐσφλην
γόνυ γέροντος ib. 130. γέροντος ἀν-
δρὸς θανόντος ib. 467. Ἰόλεως πῶ
γέρων; ib. 630. vid. etiam v. 793.
νέος μεδέσθ' ἐκ γέροντος ib. 796. γέ-
ροντα πατέρα ἐκ ἥσυχνας Hel. 726.
γέρων τις ἐστὶ Καδμείων λόγος Her. F.
26. γέροντ' ἀχρεῖον ib. 42. γέρων
γέροντα παρακόμιζε ib. 126. τί πρὸς
γέροντ' ἦλθεν φόβος; ib. 544. τὸν
γέροντ' ἀτιμάσαι ib. 556. ἀμύνειν
γέροντι ib. 575. γέρων ἀοιδὸς ib. 678.
et 692. πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον
ib. 1001. παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων
El. 287. cf. etiam v. 853. ἀπαγγελῶ
λόγους γέροντι ib. 421. ῥυσσῶ γέροντι
ποδὶ ib. 490. ἄπαις γέρων φεύγει
Alcmaeon. fr. IX. 1. γέροντι ἐχ' οἶόν
τε μηκύνειν χρόνον Gl. fr. III. 2. φωνή
καὶ σκιά γέρων ἀνὴρ Melan. fr. XVIII.

κάρα γέροντος *Ænei* fr. VIII. 2. γέροντι νυμφίῳ *Phœn.* fr. IV. 3. ἐλεῆσαι γέροντα *Epist.* I. ὁ Πελλαῖος γέρων *Epist.* III. γέρον, ο *senex* *Hec.* 507. et 516. *Ph.* 171. *An.* 577. 661. 1169. 1185. 1245. et 1251. *Sup.* 1078. *Iph. A.* 16. *Bac.* 1319. *Cy.* 145. et 228. *Her.* 88. 334. 344. 502. et 549. *Ion.* 804. 947. et 999. *Her. F.* 70. 92. 165. 519. 534. 1170. 1189. et 1264. *El.* 531. 618. 630. et 664. ὦ γέρον *Or.* 543. et 584. *Ph.* 137. 143. et 922. *An.* 573. *Iph. A.* 890. *Cy.* 193. *Her.* 81. *Hel.* 968. *Ion.* 934. et 967. *Her. F.* 308. et *El.* 524. ὦ φίλτατε γέρον *Ph.* 161. ὦ γέρον Αἰακίδα *An.* 791. γέρον Πηλεῦ *ib.* 1074. ὦ—δυστυχῆς γέρον *ib.* 1215. γέροντε δύο *Bac.* 365. δυοῖν γερόντων *Her.* 39. et 653. ἔκ εἰς γέροντας ἦδε σοι τείνει τύχη *Hip.* 797. μάτην οἱ γέροντες εὐχονται θανεῖν *Al.* 672. τεκῶν ὀρφανοὶ γέροντες *An.* 308. τί δῆτ' ἂν εἰποῖς τὸς γέροντας *ib.* 646. ὃ γέροντες *ib.* 762. βοῇ καὶ κωκυτὸς ἦν—γερόντων *Sup.* 722. γέροντας δις εἶναι *ib.* 1081. cf. etiam v. 1085. γέρσσι σημῆναι *Rh.* 880. γέροντες ὄντες *Bac.* 189. γέροντες ἐσμέν *Her.* 636. ὁμῶ γέροντες καὶ νέοι *Her. F.* 455. γέροντες ἐδὲν ἐσμέν ἄλλο, πλὴν ὄχλος καὶ σχῆμα *Æol.* fr. XVIII. 2. ἡ Ἀφρ. τοῖς γέρουσιν ἀχθεται *ejusd.* fr. XIX. 2. τηρεῖν ἐτέρως οἱ γέροντες δυνάμεθα *Fr. inc.* LXXVI. 1. γέροντες, ο *senes* *Her. F.* 275. 760. 817. 823. 1081. 1109. et 1123. ὦ γέροντες *ib.* 503. 728. et 1054. Καδμεῖοι γέροντες *ib.* 1042.

Γεύειν. σὲ γεύσω ἄκρατον μέθυ *Cy.* 149. γεύεσθαι κακῶν *Hec.* 375. πένθος γεύομαι πικρῶ *Al.* 1072. ὡς βορᾶς γευσαίαιτο *Iph. A.* 423. γεύσαι νυν *Cy.* 155. γεύσωμαί τ' ἔτι *ib.* 556. ποτὲ ἐγεύσατο *Ion.* 1203. πόνων μυρίων ἐγευσάμην *Her. F.* 1353. τόλμης γεγευμένος *Hip.* 663.

Γεῦμα *Cy.* 150.

Γέφυρα. πῶς γεφύρας διαβαλῶσι *Rh.* 117.

Γεωργεῖν. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες *Rh.* 176.

Γεωργός. ὁ τῶν γεωργῶν βίος *Fr. inc.* XLVII. 1.

Γῆ. ὃ με γῆς ὑπεξέπεμψεν *Hec.* 13. γῆς ὁρίσματα *ib.* 16. ἐν γῇ Χερρόνησίῳ *ib.* 33. γῇ κακῇ *ib.* 592. τὰς γῆς νέρθεν *ib.* 791. πέτρα γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω *ib.* 1010. γένος—ἔτε γῇ τρέφει τοιόνδε *ib.* 1181. γῆς τεμεῖν βλαστήματα *ib.* 1204. πατρώας γῆς ἀπεξενωμένοις *ib.* 1221. γῆς ὄρος Ἑλλάδος *ib.* 1260. ἦκει εἰς γῆν *Or.* 53. εἰς γῆν. Ἀσίαν *ib.* 353. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνται σε γῆς; *ib.* 431. γῆς ὑπερβαλὼν ὄρος *ib.* 443. ὃ γῆν καὶ πόλεις ὅλλυσ' ἀεὶ *ib.* 524. πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος *ib.* 573. Φωκίων γῇ *ib.* 769. οἵπερ σώζουσι γῆν *ib.* 918. γῆν Ἰνάχης *ib.* 930. πρόσωπον εἰς γῆν βαλῶσα *ib.* 956. γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν *ib.* 1094. εἰσω γῆς *ib.* 1241. ἔδοξε τῇδε γῇ *ib.* 1328. κρατεῖν γῆς *ib.* 1600. ἡνίκ' ἦλθε γῆν τήνδε *Ph.* 5. Φοίνισσα γῇ *ib.* 287. γῆς ἐνερθεν *ib.* 508. Αἰτωλίδ' εἰς γῆν *ib.* 988. ω γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται *ib.* 1231. ἐν γῇ πατρώῳ *ib.* 1457. *Al.* 167. *Tr.* 389. *Hel.* 1108. πύργους γῆς Ἰωλκίας *Med.* 7. γῆν Κορινθίαν *ib.* 10. ἔτ' ἀπαλλάσσοις γῆς πρόσωπον *ib.* 27. γῆς Κορινθίας *ib.* 70. 702. et 916. ἐκ γῆς βαρβάρας *ib.* 256. *Iph. T.* 739. 775. 906. et 1400. γῆν ἄνυλον παρασχῶν *Med.* 387. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις *ib.* 540. ὀμφαλὸν γῆς Δεσπιωδόν *ib.* 668. γῆς Τροιζηνίας *ib.* 683. *Hip.* 12. et 1159. πέδον γῆς *Med.* 746. γῆς προδότην *ib.* 1332. γῇ Σισύφῳ *ib.* 1381. γῆν Τροιζηνίαν *Hip.* 29. εἰλβει κατὰ γῆν *ib.* 194. ὑπὸ γῆς τάρταρα *ib.* 1290. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα *An.* 1. γῆς Φαρσαλίας *ib.* 22. ἴν' εἰ γῆς *ib.* 168. βαθεῖαν γῆν *ib.* 638. γῆς Φιδιώτιδος *ib.* 665. γῆς κοσμήσαι τάφῳ *ib.* 1161. Δελφίδος ἐκ γῆς *ib.* 1168. Μολοσσίαν γῆν *ib.* 1245. γῇ καλυφθῆναι *Sup.* 531. τὸ σῶμα εἰς γῆν *ib.* 534. γῆς Ἀσωπίας *ib.* 571. γῆν λιπῶν Φάρσαλον *Iph. A.* 812. εἰς γῆν ἐρείσας ὄμμα *ib.* 1123. τὰ ὑπὸ γῆς ἰδεῖν *ib.* 1219. ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος *ib.* 1457. πατρίδα γῆν *ib.* 1558. εἰ γῆς εἰσέδν *ib.* 1583. γῆν Φρυγίαν *ib.* 1627. εἰ

γῆς ἀνάσσει Iph. T. 31. ἄγνωστον εἰς γῆν ib. 94. εἰς γῆν Κυανεᾶν συμπληγάδων ib. 241. εἰς γῆν γόνυ καθεῖσαν ib. 332. γῆς πατρώας νόσον ib. 1066. ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται ib. 1386. εἰς γῆν κλύδων ἦγε ναῦν ib. 1396. πατρώας γῆς πέδον Rh. 278. et Cenei fr. I. 1. Παιόνων γῆν Rh. 408. γῆν ἐπ' Ἀργεῖαν ib. 471. ἀμφὶ γῆν πατρίαν ib. 932. γῆς ὄρι' ἀποσερέμενοι Tr. 375. ἐν ξένη γῇ κείνται ib. 378. αἷμα γῇ δωρήσεται ib. 382. οἰκτεῖρειν γῆν ib. 403. γῆς ἐξανελθῶν ib. 748. γῇ δορὶ πεσῶσ' Ἑλληνικῶ ib. 868. Ἑλληνίδ' εἰς γῆν ib. 878. ἐπὶ γῆς ἔχων ἔδραν ib. 884. γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες ib. 1148. γῆς Ἑλληνίδος Bac. 23. et Her. 307. θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 188. κράτος γῆς ib. 213. τὸν θεὸν εἰς γῆν δέχεσθαι ib. 312. εἰς πέδον γῆς ib. 705. γῆς Κεφαλίωνων ἀνάξ Cy. 103. γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς ib. 290. cf. etiam v. 296. ὁ θρανὸς συμμεμιγμένος τῇ γῇ ib. 575. τὸν μονῶπα παῖδα γῆς ib. 644. ὅπη γῆς—ιδρυμένους Her. 19. γῆν σέβοντ' ἔλευθέραν ib. 114. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. γῇ πατρίς ἐκ ἀνώρυμος Hel. 16. γῆς σκότῳ κέκρυπται ib. 61. πόθεν γῆς ib. 82. et Ion. 258. εἰς γῆν ἐναλίαν Hel. 147. πατρίδος θεοὶ μὲν ἀφιδρύσαντο γῆς ib. 280. Λακεδαιμόνος γῆς ἄπο ib. 481. πῶ γῆς ib. 499. et El. 233. εἰς γῆν Τρωάδα Hel. 588. et El. 3. ὦ γῇ Τρωάς Hel. 1236. ὦ γῆς Ἑλλάδος λωπίσματα ib. 1609. γῆς Ἀτθίδος Ion. 13. γῆν Εὐβοίδα ib. 60. et Rha. fr. 1. πατρίς γῇ Ion. 261. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρὸς ib. 542. πρὸς γῆν ὄμμα βαλὼν ib. 582. Γοργόν' ἔτεκε Γῇ ib. 989. πατρὸς γῆν διδόντος ib. 1296. Ἀσιάδος γῆς ib. 1586. γῆς παραλίας ib. 1592. ποῖ πατὴρ ἄπεισι γῆς; Her. F. 74. τοῖσι γῆς βλαστήμασιν ib. 178. ὦ γῆς λόχευμα ib. 252. εἰ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκείνος κρύπτεται ib. 262. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκόμεν ib. 516. γῆς ἤκοντ' ἄνω ib. 616. γῆς πατρίδος πέδον ib. 620. γῆς σεισμός ib. 862. γῆς Ἀθηναίων κόροισι ib. 1164. εἴμι γῆς ὑπο ib. 1247. μὴ διγγάνειν γῆς ib. 1296. γῇ ἐπὶ κρύψῃς νεκρὸς ib. 1364. εἰσκόμιζε τέκνα γῇ ib. 1422.

ὦ γῆς παλαιὸν Ἄργος El. 1. Φωκῶν εἰς γῆν ib. 18. Σπαρτιάτιδος γῆς ib. 411. κάτω γῆς οἰκῶν ib. 677. Γῇ ἄνασσα ib. 678. Ἀχαιῖδος γῆς ib. 1285. Ἰοσμίας γῆς ib. 1288. γῆς πατρώας ὄρον ib. 1315. cf. etiam Dic. fr. IV. 4. τὸ κατὰ γῆν And. fr. XXIII. 1. ἀρῶν γῆν Antiop. fr. XXXIII. 4. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς Ar. fr. II. 4. γῇ ἡρινὸν θάλλεσσα Dan. fr. X. 3. εἰς γῆν φέροντες γῆν Hyp. fr. IV. 5. ἄρῃσι γῆς Inus fr. XII. 2. καρπίμοις γῆς φυτοῖς ejusd. fr. XVII. 3. ἀνάσσει γῆς Αἰτωλίας Meleag. fr. I. 3. κατθανὼν πᾶς ἀνὴρ γῇ καὶ σκιᾷ ejusd. fr. XV. 2. τὸ ὑπὸ γῆν ἄθεσκότος ejusd. fr. XVII. 1. ἡ βόσκεσσα γῇ Phæth. fr. II. ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν Pol. fr. I. 4. γῆν περίξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. ἐν μυχῷ γῆς Fr. inc. B. 42. ἐν βαρβάρῳ γῇ Epist. V.

Γηγενέτας. γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος Ph. 130. ὁ γηγενέτας δόμος Ion. 1465.

Γηγενής. δράκων ὁ γηγενής Ph. 938. et γηγενεὶ δράκοντι ib. 942. γίγας γηγενής ib. 1138. Λήϊτος ὁ γηγενής Iph. A. 259. γηγενῇ σάχυν Bac. 264. Ἐχίονος γόνον γηγενῇ ib. 994. et 1014. ubi pro γόνον est τόκον. τῷ γηγενῆς Ἐριχθονίος Ion. 20. ὁ γηγενής Σπαρτῶν σάχυν Her. F. 4. γηγενεῖς ἐπὶ Ion. 1529. ἀμφὶ γηγενῇ μάχην δορὸς Cy. 5. cf. etiam Ion. 987. τὸ γηγενὲς δράκοντος θέρους Bac. 1024.

Γηθεῖν. ταύτῃ γέγηθα Hec. 279. et γέγηθε Or. 66. vid. etiam Hip. 631. Bac. 1196. Cy. 463. et Hel. 638. γέγηθ', ἔως γέγηθα Iph. A. 649. ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται Cy. 167. ἐν ἄσκη πῶς γέγηθ' οἴκας ἔχων ib. 523.

Γῆθεν, *adverb.* Ion. 269. Γηπονεῖν ἀρέρας Rh. 75. Γηραιός. πάτερ γηραιὸς Ph. 1705. γηραιῷ ποδὶ Al. 614. et γηραιὸν πόδα An. 547. γηραιὸς θανεῖν Al. 60. Γῆρας. γῆρα δειλαίῳ Hec. 203. τὸ γῆρας εἰ σοφὸν Or. 490. ἀπελθέτω—τὸ γῆρας τὸ σὸν ib. 548. γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σὸν ib. 630. γῆρα τρομερὰν ποδὸς βάσιν Ph. 310. ἔχ' ἅπαντα τῷ γῆρα κακὰ πρόσεσιν ib. 531. λέχος

πρὸς γῆρας ἐκ εὐδοξον Med. 592. μένε γῆρας ib. 1396. Πιτθέως γῆρας Hip. 794. ὅπως ἐς γῆρας μόλοι Al. 53. γήρως ἔβας τέλος ib. 415. γῆρα πένθιμω καταφθινεῖν ib. 625. ἀτιμάζοντα σὸν γῆρας ib. 662. γῆρας ψέγοντες ib. 673. τὸ γῆρας βαρὺ ib. 675. et sine τὸ Fr. inc. LXXVIII. 4. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. γῆρας πολλὸν Suppl. 170. Bac. 258. et Ion. 700. et πολὺ γῆραῖ Er. fr. VI. 3. σώζεσθαι πρὸς γῆρας Sup. 917. ὃ δυσπάλαιον γῆρας ib. 1108. τὸ γῆρας αὐπνον Iph. A. 4. γῆρα μηδὲν ὑπείκων ib. 138. γῆρα ἀσυμφωτάτα Tr. 491. τὸ γῆρας ἐκ αἰσχύνομαι Bac. 204. τὸ γῆρας ἡμῶν εισορῶν ib. 252. δύσκολον τὸ γῆρας ib. 1249. τῇ γήρως μοι συνεκπονέσσα κῶλον Ion. 739. γῆρα τρομερὰ γυῖα Her. F. 231. τὸ γῆρας βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων ib. 638. τὸ λυγρὸν φονιὸν τε γῆρας ib. 649. λευκὰ γῆρα σώματα ib. 910. τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐὰν Aeol. fr. XIX. 1. γῆρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. πρὶν πόνοις ὑπερβάλλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 5. πρὸς τὸ γῆρας τὰς γάμους ποιέμενες Dan. fr. VI. 2. τὸ γῆρας ἔχει πολλὰς νόσους Gl. fr. III. 1. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν CEnom. fr. IV. 2. τὸ γῆρας—σοφώτερον πέφυκε Pelei. fr. V. 1. ὃ γῆρας Phœn. fr. VIII. et fr. inc. LXXVIII. 1.

Γηράσκειν. ἀπαιδε γηράσκετε Al. 739. ἀτεκνος γηράσκει Sup. 967. ἃ γεγήρακ' ἐκ τινος θεηλάτῃ Ion. 1392. ὅσοι γηράσκεισιν ὀρφανοὶ τέκνων Dic. fr. XIV. 6. ἀπαιδα γηράσκεισαν Ion. 619. χάριν γηράσκεισαν Her. F. 1223.

Γηροβοσκεῖν. γηροβοσκήσειν ἐμὲ Med. 1033. οἱ γηροβοσκήσῃσι Al. 666.

Γηροβοσκός. γηροβοσκὸν ἐκ ἔχω Sup. 923. ὃ γηροβοσκῶ ματρός Ph. 1445.

Γηροτρόφος. φίλον γηροτρόφον Al. 671.

Γηρῆσθαι. ἃ μὴ παρ' ὀχλῷ τάδε γηρῶσι Hip. 213. εἶδε φθέγγμι γηρῶσισσέ μοι ib. 1074. δεινὸν τόδ' ἐγηρῶσι El. 1327.

Γῆρυς. γῆρυν ἀφθογγον σχάσας Ph. 967. Ὀρφεῖα γῆρυς Al. 972. γῆρυν

ἐχ' Ἑλληνικὴν Rh. 294. πολυχορδοτάτα γῆρυι ib. 549. φθέγγματος συνήθη γῆρυν ib. 609. πικρὰν γῆρυν Tr. 441. γῆρυν κλύων σοφὴν Bac. 178. μακρὰν ἔρπει γῆρυς El. 754. δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr. VI. 6.

Γιγαντοφόνος. ἐπὶ δόρῳ γιγαντοφόνον Her. F. 1192.

Γίγας. γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος Ph. 129. γίγας γηγενῆς ib. 1138. φόνιον γίγαντα Bac. 543. κλόνον γιγάντων Ion. 207. ἦν (scil. μάχην) Φλέγρα γίγαντες ἔζησαν θεοῖς ib. 988. γίγασσι—ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. ποῖες γίγαντας ἐκ ἐξήνυσσα; ib. 1272.

Γίγνεσθαι, vel γίνεσθαι. ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ Hec. 372. ἐσθλῶν γενέσθαι ib. 380. δεῖ τῷ Πηλ. χάριν γενέσθαι παιδὶ ib. 384. ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι ib. 630. γένοιτο εὖ πως ib. 902. ὡς πρόσω πατρός γένοιτο ib. 1159. εἰ τύχοι, γένοιτ' ἂν Or. 778. δάκρυα γένοιτ' ἂν ib. 786. τὸ χρυσόμαλλον ἄρνος ὅποτε γένητο ib. 1000. ἐμοὶ μῖα ἐγένετ' ἐκ ματέρος Ph. 159. Φοῖβῳ λάτρει ἐγενόμαν ib. 229. γενοίμαν ἄφοβος ib. 243. ἂν τι σοὶ γένηται ib. 632. γενοίμεθ' ὧδε ματέρες ib. 1067. γενοίμεθ' εὐτεκνοὶ ib. 1068. ἐχθρὸς ἐγένετο ib. 1455. ἐπεὶ ἐγενόμην ib. 1594. ἱκεσία γίγνομαι Med. 710. καλλίνικοι ἐχθρῶν γενησόμεσθα ib. 766. αὐθαδεστέρα γίγνεθαι θαλάσσης Hip. 305. κακὸν χᾶτέρῳ γενήσομαι ib. 728. ἡλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν ib. 732. εἰ γενοίμαν ἀντὶ σῶ νεκρὸς ib. 1410. λυτήριος ἐκ θανάτου γενῶ Al. 224. φθόνος μὴ γένοιτό τις θεῶν ib. 1138. ἡ ὁμιλία πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος An. 685. μὴ γενοίμαν ib. 767. τί μὴ γένηται; Sup. 544. γένοιτ' ἂν κέρδος ib. 603. πρὸς ἐμῷ γενῶ Iph. A. 646. ἃ κατ' ἄνδρα γίγνεται νεανίαν ib. 933. κἀκεῖ γένῃ ib. 1172. μήτ' αὐτὸς γένῃ, sc. κακὸς περὶ ἐμὲ ib. 1184. θεῶν τῷ κλέμμα γέγονας; ib. 1615. γένοιτό σοι καλῶς ib. 1626. κἀμοὶ τόδ' εὖ μάλιτ' ἂν γ' εἴτω γίγνεται Iph. T. 580. ὄνομα ἐμῷ γένοιτ' ἂν ib. 697. σοῖς ἀραῖα δώμασιν γενήσομαι ib. 778.

οἶσα νῦν, ἃ μοι γενέσθω; ib. 1203. ἅς γίγνεται Rh. 536. μηδὲ Μεσά μοι γένοιτ' αἰοιδὸς Tr. 385. τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω ib. 631. Διὸς κρείσσων γενῆ ib. 948. ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γενήσομαι ib. 969. ἐκ πατέρων ἀγαθῶν ἐγένεθ' ib. 1254. ὅπερ βότρυς ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος Bac. 261. κακὸς πολίτης γίγνεται ib. 271. πῶς γένοιτ' ἂν καλῶς; ib. 824. ὃς ὑπερθε μόχθων ἐγένεθ' ib. 903. γίνομαι ἔννεος ib. 1268. τίς παῖς ἐγένετο; ib. 1274. ἡσυχοὶ γίγνεσθε Cy. 94. κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος ib. 314. οἰνοχόος μὲν γενῆ ib. 563. γενῆ τοῖσδε συγγενῆς, γενῆ φίλος Her. 230. κακὸν γένοιτ' ὄνειδος ib. 464. ὃ μὴ γένοιτο ib. 714. πολλῶν σοφιστῆς πημάτων ἐγινόμην ib. 993. τὰμὰ γίγνετ' ἀσφαλῆ ib. 1004. πόλλ' ἂν γένοιτο διὰ ψευδῶν ἔπη Hel. 316. τί σοι πλέον λυπημένη γένοιτ' ἂν; ib. 330. ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν γένοιτο ib. 364. ἱατρὸς γενῆ Ion. 740. ἃ πόσις ἡμῶν προδότης γέγονε; ib. 864. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς ib. 926. πῶ γενήσεται τόδε; ib. 981. νεανίας γενῆ ἔργοισι ib. 1041. ἐκδοτος γίνομαι ib. 1251. ἄλλοθεν γέγονας ib. 1471. ἐγένετό τις ἕρος ἐκ κακῶν ib. 1509. σοφὸς γενῆ Her. F. 189. ἱκανὸς ἂν γένοιτο σὺ ib. 495. πάντα σοι γενήσεται ib. 603. βρόχοισιν ἀρκῶν γενήσεται ib. 729. ἀπότροπος γένοιά μοι τῶν πημάτων ib. 821. γενοίμην πέτρος ib. 1397. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν Æol. fr. II. ἐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ ejusd. fr. VI. 3. μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο ejusd. fr. VII. 2. γίγνεσθαι τέκνα Alcmaeon. fr. VIII. 2. et CEnom. fr. II. 2. τάχ' ἂν γένοιτο Alcmen. fr. XI. 1. βροτοῖσιν εὐκρας ἃ γένοιτ' ἂν ἡδέως Antiop. fr. XLI. ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς Bel. fr. XVII. 4. αἰδῶς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται Cresph. fr. III. Διὸς Ἰδαίης μύτης γενόμεαν Cret. fr. II. 11. ἐκ ἂν γένοιτο χρῆστος ἐκ κακῶ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. γίνεθ' ἄραυ Sy. fr. VII. 2. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Fr. inc. XXXIV. γένοιτό τ' ἂν πόλλ', ὧν δόκησις ἐκ ἐνι Fr.

inc. LXXIV. 2. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον, ἢ φῦναι, βροτοῖς Fr. inc. LXXX. et CXLVIII. 1. ubi pro βροτοῖς est βροτός. ἥσπερ ἔνεκ' ἐγένετο Fr. inc. CVIII. ἀκόλαστα γίγνεται δέλων τέκνα Fr. inc. CXXX. ἀνδρωπος ἐγένεθ' Fr. inc. CL. 2. δράκων μὲν γίγνεται τό γ' ἡμῖν Fr. inc. CLXVI. 1. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς Epist. I. πρὸς τοῖς ἔργοις γίνεσθαι Ep. V. γιγνομένης ἐλπίδος Epist. III. δις τόσα πυργᾶν τῶν γιγνομένων Her. 294. ὁ κείνῃ γενόμενος Or. 509. καλλίνικος γενόμενος Ph. 1259. γενομένῳ ἐν δυνάμει Epist. IV. ἐξ ἃ γενόμενοι παῖδες Tr. 699. θνήσκει ἐδὲν τῶν γενομένων Chry. fr. VII. 12. χωλοὶ γ' ἀρτίως γεγενήμεθα Cy. 633. et sic porro. Γιγνώσκειν, vel γινώσκειν. γίνωσκε ἀλκὴν κ. τ. λ. Hec. 227. τίς ἐχὶ γινώσκει τόδε; Med. 85. πάντα γινώσκειν καλῶς ib. 228. γινώσκω καλῶς ib. 935. et Her. 982. τὰ χρήτ' ἐπισάμεσθα καὶ γινώσκομεν Hip. 380. cf. Iph. T. 491. ἐγίγνωσκον καλῶς Hip. 406. γινώσκει, ὡς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται Al. 420. γινώσκειν ὅπα Sup. 204. γινώσκομεν εἰς πῦρ βλέποντες ib. 211. ἃ σε γινώσκω γ' ὅλως Rh. 737. οἷα τὰδε γινώσκω κλύων ib. 746. ἃ κρεῖσσον τῶν νόμων γινώσκειν χρῆ Bac. 890. ἃ με γινώσκεις ὀρῶν; Her. 639. γινώσκειν φίλος Hel. 567. αὐτὸς σὺ γινώσκε ib. 1273. ὧν γινώσκω περί Ion. 588. ὑποπτος ἔσα γινώσκει πόλει El. 644. νῦν γινώσκω σέ ib. 768. γίγνωσκε τὰν θρώπεια Inus fr. XXI. 1. αὐτοὶ ὅταν σφαλῶμεν, ἃ γινώσκομεν Fr. inc. XXXIII. 2. γίνωκε—συμφορᾶς ὑπο Med. 34. ἔγνωκα Iph. T. 934. ἔγνωκα καὶ τὸς Al. 1083. τὰ πρὶν δεδραμένα ἔγνωκε πράξας ἃ καλῶς An. 816. ἔγνωκαμεν ταῦτα Bac. 1344. ἔγνωκεν ἄμφω ποντίας ἀφιέναι Dan. 43. ἔγνω σ' Ἑλένη; Hec. 243. ἔγνωσ ἄτην παιδὸς ib. 686. συμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν ib. 776. ἔγνωσ Or. 1131. Ph. 990. An. 884. et 921. Rh. 281. et El. 617. ξυνετὸν μέλος ἔγνωσ Ph. 1511. ὃς τὰ κλεῖν' αἰνίσματ' ἔγνω ib. 1747. ἔγνωσ τὴν νικῶσαν βελὴν Med. 912. ἃ ἃ καλῶς ἔγνων Iph. A.

108. ἔγνων κλύδωνα πολεμίων προσ-
 κείμενον Iph. T. 316. μίασμα ἔγνωσ
 —ποίη τρόπον; ib. 1178. εἰ σωφρο-
 νεῖν ἔγνωθ', ὅτ'—Bac. 1340. διαλλα-
 γὰς ἔγνωσαν ἃ τελευμένας Her. 820.
 καὶ γνων ἀγῶνα ἀγωνιόμενος ib. 992.
 ἔγνωσ ὁρθῶς ἄνδρα Hel. 571. ἔπω
 ποτ' ἔγνω μασὸν Ion. 319. ποίω τόδ'
 ἔγνω—τεκμηρίω; ib. 349. ἔγνω πόν-
 νον τιν' εἰς δόμους πεπτωκότα Her. F.
 597. τάναντί' ἔγνω Phoen. fr. IX.
 3. ὅθεν ἔγνω τὰς φόβους εἶναι Sis.
 fr. I. 29. σὲ τοῖσ' ὄντα ἔγνω
 Epist. IV. γνῶθι τύχαν An. 126.
 γνῶθι ὅσ' ἐπὶ ξένας δμῶτες ib. 136.
 γνῶτε τὰνδρώπων κακὰ Sup. 549.
 τίς γνοίη λόγον; Her. 180. γνοίη
 ἀνδρώπων περὶ Ion. 239. εἴ μὲ τις
 γνοίη El. 97. ἃ γνοίην ἂν ib. 283.
 εἰς ἂν μόνος νιν γνοίη ib. 285. ὅτῳ
 γνοίης ἂν ἐξύφασμα ib. 539. γνῶ
 τὸν Ἥρας οἶός ἐς' αὐτῷ χόλος Her. F.
 840. τάφαν' ἡ γνῶναι σαφῶς Hip. 346.
 γνῶναι, ἵν' εἴ γῆς An. 168. τῷ τότε
 γνῶναί με χρή; Ion. 1344. ὥστε μὴ
 γνῶναι φίλους ib. 1596. τὰς κακὰς
 γνῶναι Her. F. 666. γνῶναι ἔπος
 Sis. fr. I. 13. καλῶς γνῶναι τὸν ἐχ-
 θρὸν Tem. fr. IX. 2. γιγνώσκων,
 ὅτι πένητα φεύγει πᾶς τις Med. 560.
 μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι Hip. 249.
 γινώσκων, ὅτι τρώσει νιν οἶνος Cy.
 420. γιγνώσκων, ὅτι τοῖσ' ἐστὶν
 Phoen. fr. IX. 8. ἡπάτα σε ἐκ ἔγνω-
 κότα El. 938. γνῆς τὰμπλάκημα Ph.
 23. cf. v. 33. γνῆς πρόσθεν ἐκ εὖ
 Iph. A. 388. γνῆς σῇ ψυχῇ Tr.
 1171. γνόντος, ὥς ἐς Ἴλιον ἐκ ἡλθον
 Hel. 58. γνόντες ζῶντα Pr. τινα
 Hec. 1140. τὴν ἐμὴν ἐρημίαν γνόντες
 An. 571. γνόντας τάδε Sup. 555.
 παιδὸς γνῆσα θανάσιμον μόρον Hec.
 1145. εὐνὴν κρυφαίαν γνῆσα, καὶ μὴ
 γνῆσα Dan. 14. cf. v. 33. γνώση ζη-
 μίας ἀποστροφήν Med. 1223. γνώση
 ἀμπλακῶν Hip. 892. γνώσεται ἔχ-
 θραν ἐμὴν An. 1007. γνώση πάσων
 Sup. 580. γνώση τὴν ἐμὴν προθυ-
 μίαν Rh. 667. γνώσεται τὸν Διὸς
 Διόνυσον Bac. 857. γνώση σὺν Her.
 65. ἃ γνώσεται γ', ὅς εἰμ' ἐγὼ Hel.
 824. γνώση τάδ' αὐτὸς Ion. 1357.
 γνώσομαι σε Alex. fr. II. 2. μὴδὲ
 γινώσκοις θεοὶ μοι Hec. 255. γινώσκε-

ται ἡ ἄμελος τῇ ἡμῇ χερὶ Cy. 564.
 γνωσθῇ Κρεῖσση Ion. 72. ἐγνώσμεθ'
 ἐξῆς ib. 1115. ἐγνώσθη ὑπὸ γέροντος
 El. 852. ἐγνωσμένος σοι Tr. 237.
 ὡς ἐγνωσμένοι Her. F. 1287.
 Γλαῦκος, nom. propr. viri Or. 364.
 Γλαυκός. γλαυκὴν χλόην Sup. 258.
 γλαυκὴν ἄλα Cy. 16. et γλαυκῆς ἁλὸς
 Hel. 407. γλαυκάς ἐλαίας Iph. T.
 1101. γλαυκάς Ἀθάνας Tr. 799.
 γλαυκᾷ ἐν Ἀθάνα Her. 754. γλαυκά
 πόντες θυγάτηρ Hel. 1473. γλαυκὸν
 ἐπ' οἶδμ' ἄλιον ib. 1517.
 Γλαυκῶπις μήνη Fr. inc. CCIX.
 Γλυκερός. τέκνων γλυκερὸν βλάστημα
 Med. 1099.
 Γλυκὺς. οἶνος γλυκὺς Cy. 557. γλυ-
 κεῖα φροντίς Med. 1036. et Ael. fr.
 XV. ὃ γλυκεῖα προσβολὴ Med. 1074.
 εἰσάγων γλυκεῖαν ψυχᾷ χάριν Hip.
 526. γλυκεῖας ἡδονῆς ἡσων Antior.
 fr. XXIX. 6. et fr. inc. XXXV. 6.
 γλυκεῖαι ἡσων εἰς θωπεύματα Sup.
 1103. γλυκεῖαι μέλιτος ῥοαὶ Bac.
 710. μεταβολὴ πάντων γλυκὺ Or.
 234. τὸ ζῆν γλυκὺ Al. 696. τὸ φι-
 λότιμον γλυκὺ Iph. A. 23. εἰς ὄμματ'
 εὖνε φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732.
 ὑπὲρ γλυκυντάταν χαρὰν Or. 159.
 γλυκύτατα κρέα Cy. 126.
 Γλύπτειν. χερσὶ γαίαν γλύπτεσα Tr.
 1306.
 Γλυφίς. τόξων περωτὰς γλυφίδας Or.
 274.
 Γλῶσσα. γλῶσσης κόμποι Hec. 627.
 ἐχρῆν—τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν ib. 1188.
 ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. δευ-
 λία γλῶσση χαρίζη ib. 1514. τῷ σ'
 εἰπεῖν ἔχω γλῶσση Med. 466. γλῶσ-
 ση αὐχῶν τᾶδ' ἐκ' εὖ περιτελεῖν ib. 582.
 γλῶσση ἐδὲν πιεδὸν Hip. 395. ἡ
 γλῶσσ' ὁμώμοχ' ib. 612. μὴ σε
 γλῶσσ' ὑπερβάλλῃ κακοῖς ib. 924.
 γλῶσσαν ἀφείναι ib. 991. Ὁρφέως
 γλῶττα Al. 358. διὰ γλῶσσης ἔχειν
 An. 95. λέγοντες ἄλλα γλῶσση ib.
 453. ἀθώπευτόν σε γλῶσσης ἀφήσω
 ib. 461. νεῖκος μέγα γλῶσσ' ἐκπο-
 ρίζει ib. 644. ἐφῆκας γλῶτταν εἰς τὸ
 σύμφυτον ib. 955. διὰ γλῶσσης ἰδὼν
 Sup. 112. ἀγγελον γλῶσσαν λόγων
 δὰς ib. 204. γλῶσση κατασχὼν δῆμον
 ib. 425. σκαιὸν τανάλωμα τῆς γλῶσ-
 σης ib. 547. ἵνα γλῶσση σύντονα

γράμμασιν ἀνδῶ Iph. A. 117. πονη-
ρὸν γλῶσσ' ἐπίφθορον σοφῇ ib. 333.
ταράξῃ γλῶσσαν ib. 1542. καλὸν τι
γλῶσσ', ὅτ' πίσις παρ' ἡ Iph. T. 1064.
ἐκ εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 876.
διπτύχῳ γλῶσσα Tr. 286. γλώσσης
σιγῇ ib. 649. εὐτροχον γλῶσσαν
ἔχεις Bac. 268. γλώσση δράκοντος
ib. 767. γλώσσης ἀπο σώζοντες ib.
1047. ἦν τὴν γλῶσσαν δάκνης Cy.
313. γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν Ion.
101. γλώσσης φόβον Her. F. 229.
γλώσσης πικροῖς κέντροισι ib. 1288.
ἡ γλῶσσ', ἡ ταλ. τε φρὴν El. 334.
γλώσση πικρότης ἐνεσί τις ib. 1014.
ἄσφοι γλώσσης ἐνοπαὶ ib. 1302. εἰ
μὴ καθέξῃς γλῶσσαν Æg. fr. III.
γλῶσσα φλαύρα Fr. inc. XVII. 3.
ἀτηρὰ γλῶσσα Fr. inc. CLVIII. 4.
γλῶσση διαφαίρεσα μυκτῆρων πόρως
Fr. inc. CCXIII. γλώσσαις πονηρῶν
προσατῶν φηλέμενοι Sup. 243. αἱ
κακαὶ γλῶσσαι Epist. V.

Γλωσσαλγία. τὴν εἰς μαργον γλωσσαλ-
γίαν Med. 525. σοὶ μὲν ἡ γλωσσαλ-
γία μείζων An. 690.

Γναθμός. γναθμῶν ἀπέβρεον Med.
1201.

Γνάθος. Κυκλωπίαν γνάθον ἀνδροβρῶ-
τα Cy. 92. τὴν γνάθον πλήσειέ με
ib. 146. cf. v. 302. πάρες τὸ μάργον
σῆς γνάθου ib. 309. γνάθος δόλος
Aut. fr. III. 5. γνάθον παίσας καλῶς
ib. 17. ἔφερον τέκνα γνάθοις Ph.
1145. ἐνδακῆσαι εἰς γνάθοις Hip.
1223. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις Al.
495. λαιψηραῖς γνάθοις ib. 497.
βορὰν δυσσεβῇ θέσθαι γνάθοις Cy.
288. πελεκέων γνάθοις ib. 394. ἐγ-
κάψαντες αἰθέρα γνάθοις ib. 625.

Γνήσιος. τοῖς γνησίοις πολέμιον πεφυ-
κέναι Hip. 963. παίδων γνησίων
τυχεῖν ib. 1455. νόθοι γνησίων ἀμεί-
νονες An. 639. παῖδας γνησίους ib.
942. τῶν γνησίων ἐδὲν ἐνδεεῖς And.
fr. XXIV. 2. γνησίαν φρένα Fr. inc.
B. 28. 7. φρονέοντα γνήσια Hip. 309.
γνησίων νυμφευμάτων An. 192.

Γνησίως ἐλευθέρον Al. 681.

Γνοφώδης. γνοφώδῃ αἰθέρος φύσμηματα
Tr. 79.

Γνώμα, neutr. Her. 408.

Γνώμη. γνώμη μὴ συνεχωρεῖται Hec.
127. εἰδέναι γνώμην τρατῆ ib. 218.

κατὰ γνώμην ib. 867. εὐμενῇ γνώ-
μην ἔχειν Or. 120. ἀμείνονα γνώμην
Ph. 1207. γνώμην ἔχει Med. 230.
cf. Iph. A. 925. παρὰ γνώμην Med.
577. Iph. A. 506. Her. F. 594. γνώ-
μης ὁδὸν Hip. 290. et 391. κατὰ
γνώμης φύσιν ib. 377. γνώμην δι-
καίαν κἀγαθὴν ib. 427. ἤλθε γνώ-
μης ἔσω ib. 510. γνώμη βραχεία ib.
644. γνώμη νικᾷ τὴν Κύπριν ib.
1304. κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738.
μετάσας γνώμης ib. 1005. ἀντίαν
γνώμην ἔχω Sup. 198. ἀπεφηνάμην
γνώμην ib. 336. γνώμη ἀδελφεῖ λε-
λειμμένος ib. 904. κριτῆς γνώμης
ἐμῆς ib. 1053. μαλακῇ γνώμῃ Iph.
A. 601. γνώμης μέτα ib. 923. σφα-
λεῖσα γνώμη ib. 1542. γνώμης ἄκω-
σον Iph. T. 1012. et Her. F. 279.
γνώμης δικαίας Iph. T. 1469. τὴνδ'
ἔχω γνώμην Rh. 130. γνώμην ὑφαίρη
τὴν ἐμὴν ib. 834. τῆς ὑμετέρας γνώ-
μης φίλος Tr. 784. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίε
γνώμην κατέσχον Cy. 348. γνώμη
ἀρίστη μάντις Hel. 763. γνώμην ἀθά-
νατον ib. 1021. εὐγενεστάτης γνώμης
ib. 1703. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς
Ion. 926. ἀπὸ γνώμης σοφῆς ib.
1313. ἦντινα γνώμην ἔχεις Her. F.
85. ἐναντίαν γνώμην ἔχου ib. 205.
cf. Er. fr. II. 10. γνώμης πονηροῖς
κανόσιον El. 52. γνώμην λίην σοφὴν
ib. 296. γνώμην μεγάλην ib. 372.
ἡνίκ' ἀν γνώμῃ πέσοι ib. 426. γνώμη
φρονέοντες Antiop. fr. IX. 2. γνώμη
ἀνδρὸς εὖ οἰκόνται πόλεις ejusd. fr.
XII. 1. γνώμην ἔχοντες Bel. fr.
XXV. 5. cf. Chry. fr. I. 2. γνώμη
σοφὸς Chry. fr. III. 1. σοφὸς γνώμην
ἀνὴρ Sis. fr. I. 12. θυμὸς κρείσσονα
γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. ἐδὲν
γνώμης μετέχουσα Fr. inc. CLVIII. 5.
ἔχ ὁμοίως αἰετὴν τὴν γνώμην ἔχοντα
Epist. V. 2) Form. dor. γνώμα. ἄρ-
γείων κοινῇ γνώμα Hec. 190. ἐν
ἀμετέρῃ γνώμα Med. 424. γνώμας
ἀγαθὰς Hip. 240. ὀρθῶσθαι γνώμαν
ib. 247. διδύμα πρᾶπίδων γνώμα
An. 481. γνώμας ἐξέσταν Iph. A. 136.
ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀσυνέτης ib. 368.
ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν τὸ δέον ib. 565.
γνώμα ἀκαιρὸς ὄλβε Iph. T. 419.
ἀδίκῳ γνώμα Bac. 995. γνώμαν σώ-
φρονα ib. 1000. ἐν πᾶσι γνώμα ταύ-

τὸν ἑμπρέπει Fr. inc. B. 6. 3) plur. γνώμαισιν ὑπεραισιν Sup. 1083. γνώμαι πολλὰ καὶ δυσάρεστοι Iph. A. 26. γνώμαι τίνες Ἑλληνιστ. κ. τ. λ. Tr. 899. ταῖς ἡμῖς ἐναντίοι γνώμασιν ὄντες Her. F. 248. ἐλευθέρας γνώμας δῶκεν Antiop. fr. XIV. 2. γνώμαι ἀμείνους Bel. fr. XXII. 2. πατρὸς γνώμας Er. fr. II. 3. τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων Cenei fr. V. 2.

Γνωρίζειν. ἐκ αὐτὸν γνωρίζαιμ' αὐτὸν Or. 379. σημειῖ ἰδὼν ἀσπίδων ἐγνώρισσα Ph. 144. εἰ τῶν ἑμῶν τι πημάτων ἐγνώρισσε Al. 567. ὡς ἐγνώρισαν κελυσμὸν Bac. 1086. ἢ σὲ γνωρίζαι ib. 1284. ἔμελλε γνωριεῖν ταύτην σὴν Ion. 1567. ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδὼν El. 630. γνωρίσας τὰ φίλτατα Ion. 525. νῦν γνωρίσασα Bac. 1114.

Γνωρίμως El. 946.

Γνωσιμαχεῖν Her. 706.

Γνωτός, γνωτὸν θείῃ Hel. 41.

Γοᾶσθαι, γοᾶσθ' με Tr. 289. εὐ γοῶμενος Ion. 639.

Γοερός, γάμον γοερὸν Hel. 189. γοεράς φρενὸς El. 126. b. ἥξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς Hec. 84. δάκρυα γοερά Ph. 1560.

Γόης, ἐπώδους καὶ γόης Hip. 1038. vid. etiam Bac. 234.

Γονεύς, ἀρᾷ γονεῦσιν Al. 717. ἐν γονεῦσι τὰ πράγματα An. 677. γονεάς ὑβρίζειν τὸς ἑμὲς ἐκ ἡξίς El. 257. τὸς θρέψαντας γονεῖς τιμᾶν Antiop. fr. IV. 2.

Γονή, ματρὸς ἐκ γονῆς Ph. 1591. τέκνον διπτυχος γονῆ Med. 1136. εἰς γονὴν παίδων Dan. 21. τὰ ἀπ' αἰθερίας βλαστόντα γονῆς Chry. fr. VII. 10. ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἔβλασεν Med. 1256. τῆς Δαρδανίης γονᾶς Tr. 1290. μία γονὰ Alex. fr. XII. 6. αἱ δι' ὠδίνων γοναὶ Ph. 358. παίδων γονὰς σπείραι Med. 717. cf. v. 721. ὃ πικραὶ γοναὶ Hip. 1082. ἐξευρεῖν γονὰς Ion. 328. παίδων εἰς γονὰς ib. 729.

Γόνιμος, γόνιμα μέλεα El. 1209.

Γόνος, ἔπερ τὸν ἑμὸν ἔκτισας γόνον Hec. 1022. τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 82. 325. et 1038. Iph. A. 621. et Iph. T. 1416. κασιγνήτης προδὰς γόνον Or. 1464. Ἀταλάντης γόνος Ph. 152. et 1160. et Sup. 888. Οἰδίπῳ γόνος Ph. 290. σὸς γόνος ib. 1151.

et 1242. et Tr. 592. τὸν Ἀλκμήνης γόνον Al. 508. cf. v. 1009. Tr. 803. et Her. F. 712. πέπυσται τὸν ἑμὸν ἔκθετον γόνον; An. 70. ὁ τῆς Μαίας τε καὶ Διὸς γόνος ib. 275. Ἀχιλλέως γόνος ib. 972. cf. v. 1240. τὸν Ὀϊλέως, Τελαμῶνός τε γόνον Iph. A. 193. τὰν κύκῃς γόνον ib. 794. ὁ Σισύφῳ γόνος ib. 1362. ὁ Λαέρτῳ γόνος Iph. T. 533. λείπει ἄλλον γόνον; ib. 561. ὁ Λατῆς γόνος ib. 1234. τὸν Πηλέως γόνον Rh. 186. et Hel. 97. τὸν σὸν οἰκτεῖρω γόνον Rh. 905. δῦσητον γόνον ib. 918. ὁ Πελίδι γόνος Tr. 1128. Ἑκτορος γόνος ib. 1135. ὁ Σεμέλῃς γόνος Bac. 278. Διὸς γόνος ib. 603. cf. v. 724. et 1340. et Hel. 1491. Ἐχίονος γόνον γηγενῆ Bac. 994. τὸς γόνος Her. 911. τὸν ὠκύπῃν Μαιάδος γόνον Hel. 248. Πρωτέως γόνος ib. 793. Ἀτρεῖος γόνος ib. 1557. Λοξίῃ γόνον Ion. 78. ἄλλον τίκτει γόνον ib. 356. σώζοντα τὸν αὐτῷ γόνον ib. 965. ὁ καινὸς γόνος ib. 1202. ὁ μαντευτὸς γόνος ib. 1209. τὸν Λατῆς εὐπαίδα γόνον Her. F. 689. ἑμὸς ὅδε γόνος ib. 1190. Θέτιδος ἐνάλιον γόνον El. 450. Αἴαντος δίκαιος γόνος Fr. inc. CXC. τὰς Ἡρακλείδους δαλώσων γόνος Her. 817. οἱ γόνοι βελτίονες Meleag. fr. IX. 5.

Γόνυ, πρόσπιπτε Ὀδυσσεῶς γόνυ Hec. 339. cf. v. 737. An. 165. Iph. A. 900. et Hel. 953. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ Hec. 561. ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ ib. 787. κάμψας γόνυ ib. 1150. περὶ γόνου Ἑλένας χεῖρας ἱκεσίης ἔβαλον Or. 1414. τὴμόν κάμνει γόνυ Ph. 850. ἐλίξας ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ ib. 1616. ἐξανασησάι γόνυ Med. 1215. πρόσπιπνῶσ' ἑμὸν γόνυ Sup. 10. πρὸς γόνυ πίπτῃσα τὸ σὸν ib. 43. γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερὶ ib. 165. ἀμφιπιπνῶσα τὸ σὸν γόνυ ib. 279. ἐκ ἔχω βωμόν—ἄλλον, ἢ τὸ σὸν γόνυ Iph. A. 911. περιπτύξαι γόνυ ib. 992. εἰς γῆν γόνυ καθεῖσαν Iph. T. 332. διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι γαῖα Tr. 1307. ἔσφηλῃν γόνυ γέροντος Her. 129. ἀμφὶ σὸν πῖτνῳ γόνον Hel. 900. πρὸς πατρῶν προσπεσέμενοι γόνυ Her. F. 79. ἀμφὶ—γόνυ προσπιπνῶν ib. 1207. παλὶρόποιν γόνυ El. 492. ἐλαφρίζον γόνυ Meleag. fr. VI. 8. ἀπ' ἑμῶν

γονάτων σπασθεῖσαν Hec. 92. ἴζ' Ἀγαμέμνωνος ἰκέτις γονάτων ib. 147. ἡψω γονάτων τῶν ἐμῶν ib. 245. εἰ με γονάτων ἀπώσαιο ib. 742. τῶν σῶν γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω Or. 382. Ἑλένης γόνασι προσπεσῶν ib. 1332. πρὸς σέ γονάτων Ph. 930. Med. 324. Hip. 607. Iph. T. 1070. Tr. 1042. Hel. 1253. γόνατα μὴ χρώζειν Ph. 1619. τῶνδε γονάτων Med. 497. γονάτων τῶν σῶν ἰκεσία γίγνομαι ib. 710. πρὸς γονάτων σέ ἰκετεύομεν ib. 853. σῶν γονάτων ἐ μεδήσομαι Hip. 326. τῶν σῶν πάρος πιτνῆσα γονάτων An. 574. σοῖς προστίθῃμι γόνασιν ὠλένας ib. 896. γονάτων ἐπὶ χεῖρα βαλῆσα Sup. 272. γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τέρμον Iph. A. 1216. γόνασι σοῖσι σῶμα δῶσ' ἐμόν ib. 1221. γονάτων τῷ τεκόντος ἐξαρτωμένη Iph. T. 363. τῷδε περὶ βρόχους ἐβαλλε γόνασι Bac. 619. ἐκ ἄχρωσα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν Hel. 837. γόνασι προσπεσῶν πατρός Her. F. 986.

Γονυπετής. γονυπετεῖς ἔδρας Ph. 300. Γόος. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. πάρες γόον Sup. 111. γόος ἅμα χαρᾷ Iph. T. 832. κακόγαμβρον γόον Rh. 260. εἰς γόον Bac. 1160. ποῖον ἀμιλλαῶ γόον; Hel. 164. ἐς τίνα γόον Her. F. 1025. τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον El. 125. ἡγίον κλύων γόον μητρὸς ib. 1211. γόων σῶν κλύσσα θρήνης Hec. 297. τὴν ἔτ' ἐκτήκω γόοις ib. 434. οἷχεται βίβη τὸ πλεόν μέρος ἐν ζον. τε καὶ γόοις Or. 204. θίασον ἐλάχετ' ἐν γόοις ib. 320. ταῦτ' εἰς γόους εἴρηκα ib. 676. ἐξετηκόμην γόοις ib. 858. εἰς σεναγμῆς καὶ γόους δραμεμένη ib. 957. ἀφείσα τὰς γυναικεῖς γόους ib. 1022. γόους πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. πικρὰς γόους δώσσει Ph. 890. Κρέοντι λιπὼν γόους ib. 1064. ἐκλιπῶσα νεκρῶν γόους ib. 1629. ἐ συμφορὰν κτήσῃ γόοις ib. 1666. ἔπω παύεται γόων; Med. 59. cf. v. 1211. ἰαχὰν αἶον πολύζονον γόων ib. 204. ἀπαλ-
λαχθεῖς γόων Hip. 1181. κλύει τις γόων; Al. 88. ἐγκείμεσθ' αἰεὶ γόοισι An. 92. κατοιμῶσαι γόοις ib. 1160. θανόντα γόοις κατάρξομαι ib. 1199. ἀγὼν ἔρχεται γόων, γόων διάδοχος

Sup. 71. ἀπλητος χάρις γόων ib. 79. ἀπαιστος γόων ib. 82. ἐπίπονον εἰς γόους πάθος ib. 85. τίνων γόων ἤκωσα; ib. 87. ἡνίκ' ἐξήντλεις στρατῷ γόους ib. 839. γόοισιν ὀρθρευομένα ib. 977. γόων ἄλις ib. 1147. ἀνα-
σενάξω γόοις Iph. T. 657. παρὰ βωμόν ἦν δάκρυα καὶ γόοι ib. 860. ἐπὶ γόοισι τὸν θανόντα κατασένησ' ἔχεις Tr. 316. πρὸς τὰς τύχας—τὰς γόους ἔχε Hel. 328. μὴ προλάμβανε γόους ib. 346. πάρεισι γόοι Ion. 769. γόοις ματρός ἐκ χερῶν ὀρίξῃ ib. 1459. ἠγλέμων γόων ἀοιδὸς Her. F. 110. συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόους ib. 488. γόους ἀφίην αἰδέρ' εἰς μέγαν El. 59. γόους νυχίης ib. 141. ἐννέπω γόους ib. 144. φροντίζειν γόων Dic. fr. XIV. 1.

Γοργός. ὄμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν Ph. 149. γοργὸς ὀπλίτης An. 459. et 1124.

Γοργοφάνα Ion. 1478.

Γοργοφόνος Fr. inc. CXXXVIII.

Γοργῷ. τὸ Γοργῆς κára Or. 1521.

Γοργῷ χαλκῇ Rh. 306. Γοργῷ πάνοπλος Hel. 1332. θαλαγμῆς αἵματος Γοργῆς ἀπὸ Ion. 1003. χθονίας Γοργῆς ib. 1054. vid. etiam v. 1265.

Γοργῶν. ὥστε Γοργόν' εἰσιδὼν Or. 1520. κára Γοργόνος Ph. 459. et El. 856. Γοργόν' ὡς κατατόμῳ Al. 1121. cf. Sup. 322. Γοργόν' ἔτεκε Γῆ Ion. 989. Γοργῶν ἐν μέσοισιν ἡτρίων πέπλων ib. 1421. νυκτὸς Γοργῶν Her. F. 882. ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος ib. 990. φῦαν Γοργόνος ἴσχειν El. 461. Γοργόνος τρίαιναν Er. fr. I. 51. Γοργόνων Διβυσσᾶν Bac. 988. Γοργόνες Ion. 225. δρακόντων ἰδὼν ὧν τῶν Γοργόνων ib. 1015.

Γοργωπός. γοργωπὸς ὄφεις Her. F. 1266. βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν Rh. 8. γοργωπὸν πάλλεσαν ἴτυν Ion. 210. γοργωπὸς κόρας Her. F. 868.

Γοργῶψ. γοργῶψ' ὑπερτείνεσά σε κάρα κύκλον El. 1257. αἱ κυνώπιδες γοργῶπες Or. 261. γοργῶπες ὀμμάτων αὐγαί Her. F. 131.

Γενεὺς, *nom. propr. viri* Iph. A. 278.

Γῆνυ, *poët. pro γόννυ*. ἰκετεύω σέ τῶνδε γενάτων Hec. 752. σῶν ἔχοιτο γενάτων ib. 839. ἀμφὶ γέννασι πίπτοντα Al. 950. γέννασι δεσπότης χρίμπτων

An. 529. δέλοις γένασι προσπέσω
ib. 861. πρὸς σέ τῶνδε γενάτων ib.
893.

Γραῖα. ἄγησαι τῇ γραίᾳ Hec. 171.
φάσανον χερὶ λαβῆσα γραῖα ib. 877.
ἀδελφὴν γραῖαν Ph. 1328. γραῖαν
μητέρα ib. 1452. λάβετε γραίας ἀμε-
νῆς Sup. 1116. γραῖαν πεσῶσαν Tr.
465. τὴν ἔσω γραῖαν δόμων Her.
584. ὦ γραῖα Hel. 448. γραῖαι γυ-
ναῖκες Hec. 323. γραῖαν ὠλένην Ion.
1213. γραίας ὄσων πηγὰς Her. F.
450.

Γράμμα. εἰδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιῦτ'
ἐν γραφῇ Fr. inc. LIII. 5. ταῦτ'
ἔχοντε γράμματα Hip. 387. πολλῶν
γραμμάτων τιμῶν καπνὲς ib. 954.
τὴν ἐν Ἰδῇ γραμμάτων πλήσειε πύκην
ib. 1253. γράμματα συγχεῖς Iph.
A. 37. σύντονα γράμμασιν ib. 118.
κακῶν γραμμάτων ib. 322. κέφων
ἔκασι γραμμάτων Iph. T. 594. τοῖς
σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω ib.
745. ἦν γράμματ' ἀφανισθῇ ib. 764.
παρεῖς γραμμάτων διαπτυχὰς ib. 793.
ὑφάνται γράμμασιν ὑφαί Ion. 1146.
ἔξευρον ἀνδρώποισι γράμματ' εἰδέναι
Pal. fr. II. 3. γραμμάτων ἐκ ἰδρις
Thes. fr. V. 1.

Γραμμή. πρὶν ἂν πέλας γραμμῆς ἔκη-
ται El. 956. ἐπ' ἄκραν γραμμὴν κα-
κῶν Antig. fr. XIII. γραμμαὶ δύο
Thes. fr. V. 5. et 11.

Γραπτός. γραπτὸς τύπος Hyp. fr.
XI. 2.

Γραῦς Hec. 495. et 810. et Tr. 1186.
ἄγετε τὴν γραῦν πρὸ δόμων Hec. 59.
κᾶν γραῦς ὀλῆται Al. 57. δέλα
γραῦς Tr. 140. πῶ γαίης δελεύσω
γραῦς ib. 191. δέλη γυνὴ γραῦς ib.
490. παίδων ἄπαιδας γραῦς An.
613. cf. Cy. 305. εἰς τὰςδε βλέψασα
γραῦς Sup. 9. ἐκβαλεῖς χθονὸς γραῦς;
ib. 266.

Γράφειν. σκῦλα γράφεις πῶς ἐπ' Ἰνά-
χου ροαῖς; Ph. 577. ψευδεῖς γραφὰς
ἔγραψε Hip. 1311. δέλτον γράφεις
Iph. A. 35. ἦν τις ἔγραψεν Iph. T.
585. τί ποτε γράφειεν ἂν σε—ἐν
τάφῳ; Tr. 1189. ἐν Διὸς δέλτῳ πτυ-
χαῖς γράφειν αὐτὰ, scil. τὰ ἀδικήματα
Melan. fr. III. 3. ὃν ἐξαλείφει ῥῶον,
ἢ γράφει Pelei fr. IV. 2. Διὸς γρά-
φοντος τὰς βροτῶν ἀμαρτίας Melan.

fr. ΠΙ. 5. παισὶν χρημάτων μέτρον
γράφοντα Pal. fr. II. 7. περὶ τέτων
ἡμῖν γράφων Epist. V. ἐν δέλτῳ
πτυχαῖς γράφας Iph. A. 99. τὰς νό-
μους βροτοῖς γράψαντας Ion. 443.
πρῶτος γέγραπται Eu. fr. VI. 2. τόρ-
νῳ γραφόμενός Bac. 1065. γεγραμ-
μένων τῶν νόμων Sup. 433. πρὸς τὰ
πρὶν γεγραμμένα Iph. A. 891.

Γραφεὺς Hec. 807.

Γραφή. γραφῇ ὕδρας Ph. 1142. γραφῇ
λεύσων Hip. 1005. ἦν ἐκσώσης
γραφῇν Iph. T. 762. γραφῇ ἰδῶσα
καὶ κλύσσα Tr. 682. ὥσπερ ἐν γραφῇ
νομίζεται Ion. 271. cf. fr. inc. LIII.
5. νόμων γραφαὶ Hec. 866. ἀπερω-
πὸς ἐν γραφαῖσιν Ph. 131. οἷον εἶδον
ἐν γραφαῖς μέλος Hip. 879. ψευδεῖς
γραφὰς ἔγραψε ib. 1311. μεταβαλὼν
ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363. πορθμεύ-
σειν γραφὰς Iph. T. 735.

Γύα. βαθυσπόρος γύας Ph. 651.
ἀρότοις γυᾶν Al. 593. πολυπλέρους
γύας ib. 690. πρὸς εὐκάρπεις γύας
An. 1046. τὰς πολυχρύσας γύας Bac.
13. ὑγραίνει γύας Hel. 3. Νείλῳ
γύας ib. 88. σπερῶ γύας El. 79.

Γύαλον. παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοί-
βη Ph. 244. χρυσῇ γέμοντα γύαλα
An. 1094. ἐν κρατήρων γυάλοις Iph.
A. 1052. ἐν καρποφόροις γυάλοις
Iph. T. 1236. γύαλα Πανὸς Hel.
190. εἰς δαφνώδῃ γύαλα Ion. 76.
γυάλων ὑπερβῆναι ib. 220. θεῶ γύαλα
ib. 233. et 245.

Γύης. σπερῶντα θανάσιμον γύην Med.
479. τὸν Ἀργείων γύην σπεύροντες
Her. 839.

Γυῖα. εἰς βαθυσπόρος γυῖας Ph. 673.
Γυῖον. τετραβάμοσι γυῖοις Hel. 382.
λάχνα γυῖων ib. 384. περὶ γυῖα χεῖ-
ρας ἔβαλον ib. 640. γήρα τρομερὰ
γυῖα Her. F. 231.

Γυμνάζειν. γυμνάσω τὰ πρόσφορα
Hip. 112. κρυμὸς πλευρὰ γυμνάζει
Scy. fr. I. 3.

Γυμνάς. ἀνδρῶν γυμνάδα σόλον Alor.
fr. IV. 1. γυμνάδας ἵππους Hip.
1134.

Γυμνάσιον. ἰδὼν γυμνάσια Ph. 371.
γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων Hip. 229.
γυμνασίων δρόμοι Tr. 834. γυμνάσια
Εὐρώτα Hel. 210. γυμνάσια οἰχοῖτο
Phaëth. fr. XI. 1.

Γυμνῆς. πολλὸς ὄχλος γυμνῆς ὁμαρτεῖ Rh. 313. γυμνήτες Ph. 1154.
 Γυμνήτης. γυμνητῶν μέναρχοι Rh. 31.
 Γυμνός. γυμνὸν μ' ἔθηκαν διπτύχῃ ἐοδίσματος Hec. 1156. γυμνὸν ὄμον Ph. 1405. πορεύε γυμνός Her. 724. γυμνοῖσι μηροῖς An. 599. γυμνὰν ἐκβεβλημένην Tr. 448. γυμνὰς ἐπωμίδας Iph. T. 1404. γυμνὸν σῶμα θεῖς Her. F. 959. cf. El. 308. γυμνὰ μέλη Ion. 1208.
 Γυμνῶν. λευκὰς ἐγύμνω σάρκας El. 823. γυμνῶντο πλευραὶ σπαραγμοῖς Bac. 1132. γυμνωθεῖς ὅπλων Her. F. 1382. σῶμα γυμνωθὲν Hec. 679.
 Γυναικεῖος. γυναικεῖον γάμον Fr. inc. B. 15. 1. et ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. τὰς γυναικεῖας γόους Or. 1022. θιάσους γυναικείων χορῶν Bac. 679. διὰ γυναικεῖαν ἔριν An. 362. τὰν γυναικεῖαν ὄψιν Iph. A. 233. τὰς γυναικεῖας φύσεις An. 957. γυναικεῖους κεραῖσι Hel. 1059. γυναικεῖαις τέχναισιν ib. 1637. ὃ γυναικεῖαι φρένες Inus fr. IX. 1. γυναικεῖον γένος Ph. 359. et Iph. T. 1298. et γυναικεῖον γένει Med. 418. γυναικεῖον τι δρᾶν Ion. 843. γυναικεῖον λέχος Pro. fr. IX.
 Γυναικομίμος. ἐν γυναικομίμῳ σοῶ Bac. 978. γυναικομίμῳ μορφώματι Antiop. fr. XXXV. 2.
 Γυναικομόρφος. γυναικομόρφον ἀγόμενον Bac. 853.
 Γυναιοκληθής. ἐξόλλογοι γυναιοκληθεῖς Al. 955.
 Γυναικόφρων θυμὸς Er. fr. II. 34.
 Γυνή. κακὴ καὶ φιλόφρων γυνή Hec. 348. ἀθλία γυνή ib. 417. δυστυχῆς γυνή ib. 785. οἷα δὴ γυνή Or. 32. et An. 912. ἔσιν ἡ πάλαι γυνή Or. 129. ὁμόλεκτρος γυνή ib. 507. γυναικὸς θρεκα ib. 521. γυνή περ ἔσ' ὅμως ib. 679. κακῆς γυναικὸς ib. 735. et 1139. An. 271. et 622. Iph. A. 1169. Iph. T. 566. Melan. fr. VII. 1. 2. et fr. inc. XLIX. 3. κακὴν γυναικα Or. 923. et γυνὴ κακὴ Hel. 964. εἰς γυναῖκα σωφρονεσέραν Or. 1132. γυνὴ ὀξύθυμος Med. 319. ἀθλιωτάτῃ γυνὴ ib. 818. γυναικὸς ἔργα σώφρονος ib. 913. cf. Al. 619. Tr. 423. Ἑλληνίς γυνή Med. 1339. Iph. T. 1153. Hel. 264. σώφρων γυνή Hip.

494. et CEd. fr. I. 1. γυνὴ κακὸν μέγα Hip. 627. ἡ ἀμύχανος γυνή ib. 643. βασιλὶς γυνή ib. 779. κεδνῆς γυναικὸς Al. 97. ἐσθλῆς γυναικὸς ib. 198. 420. et 1086. Cress. fr. XI. 4. Melan. fr. VII. 2. et Fr. inc. L. 2. γυναῖκ' ἀρίστην Al. 444. γυναικὸς ἡσσημένος ib. 700. γυνὴ θυραῖος ib. 808. γυναικὸς ἀθλὶς τύχας ib. 1041. γυνὴ εἰ An. 85. δαίτης γυναικὸς ib. 90. Ion. 838. et El. 110. δορίκτητος γυνή An. 155. γυναικὶ δυστυχεῖ δάλη ib. 327. γυναῖκα σώφρον' ἐν δόμοις ἔχων ib. 595. Τυνδαρίς γυνή ib. 899. αἰχμαλωτὶδος φόβῳ γυναικὸς ib. 964. et 1060. γυναῖκα χρῆσθην κἀγαθὴν Iph. A. 750. ἀμεμπτος γυνή ib. 1158. φλαύραν εἰ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν ib. 1163. ὑπ' Ἀργείας τινὸς γυναικὸς Iph. T. 705. τὰ γυναικὸς ἀσθενῆ ib. 1006. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή ib. 1054. δάλη γυνή Tr. 490. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν ib. 726. γενναῖα γυνή ib. 1013. γυναικὸς Μαινάδος Βάκχης Bac. 913. γυναικὶ σιγὴ τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιστον Her. 477. τὴν φρονεῖσαν μείζον, ἢ γυναῖκα χρὴ ib. 979. ἐχθίστην ὁρᾷ γυναικὸς ἐκὼ Hel. 72. γυναῖκα Σπαρτιάτιν ib. 114. γυνὴ βάρβαρος ib. 264. γυναῖκα συμπονεῖν γυναικὶ χρὴ ib. 336. γυναικὶ πρόσφορον γυνή ib. 836. Φοῖβῳ γυνὴ γεγῶσα Ion. 339. γυναῖκα ἀτεκνον ib. 608. ξένης γυναικὸς ib. 1221. ἀποζεύγνυμαι τέκνων γυναικὸς τε Her. F. 1376. οἰκέτις γυνή El. 104. ἀνόσιος γυνή ib. 645. ὁ τῆς γυναικὸς, ἐχὶ τὰνδρὸς ἡ γυνή ib. 931. προσατεῖν δωμάτων γυναῖκα, αἰσχροὺν ib. 933. πέφυκε παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν Æg. fr. VIII. 1. γυναῖκα πρὸς νέαν Æol. fr. XI. 1. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκε Alop. fr. II. τί δεῖ καλῆς γυναικὸς; Antiop. fr. XIX. 2. ὃ παγκακίῃ καὶ γυνή Bel. fr. XIII. 1. γυναικὶ δῶναι χαλινὸς Cress. fr. XI. 1. γυνὴ ἐξελθῶσα πατρώων δόμων Dan. fr. VII. 1. γυναικὶ πείθεσθαι μὴδὲ τὰ Ἀθηναίων κλύων Hip. fr. VIII. 2. ἔνδον μένουσιν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεὼν ἐσθλὴν Meleag. fr. XII. 1. τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνή CEd. fr. IX. 1. πάντων δυσμαχώτατον

γυνή ejusd. fr. X. δέσποινα γέροντι
 νυμφίῳ γυνή Phoen. fr. IV. 3. νέα
 γυναῖκί ejusd. fr. V. γυνή πάν-
 των ἀγριώτατον κακὸν ejusd. fr. VI.
 ἀμνήστουτος γυνή ejusd. fr. XI. γυνή
 ἐν κακοῖσι—πόσει ἡδίστον ἐστὶ Phry. fr.
 XI. 1. πιεύνει χρή γυναῖκί μηδὲν
 St. fr. VI. 2. γυνή νηπία ejusd. fr.
 VII. 2. γυνή ἐσθλὴ Fr. inc. XLVIII.
 1. ἔδεν ἔτω δεινὸν, ὥς γυνή, κακὸν
 Fr. inc. LIII. 4. γυναῖκί ὄλβος, ἂν
 πόσιν τέργοντ' ἔχη Fr. inc. LVI.
 καλὴ γυνή Fr. inc. CLI. 2. γυναῖκα
 γραῖαν Fr. inc. CLVII. 1. ἀνδρο-
 κτόνς γυναῖκός Fr. inc. B. 29. 1.
 γύναι Hec. 108. 218. 309. 508. 518.
 et 765. Med. 136. 290. 350. 460. 614.
 703. 720. 725. 816. 868. 908. 1129.
 et 1310. Hip. 574. 656. et 841.
 Al. 338. 387. et 465. An. 228. 236.
 302. 313. et 366. Sup. 1072. Iph.
 A. 837. 841. 999. 1257. et 1621.
 Iph. T. 496. 498. 542. et 546. Tr.
 237. Bac. 1032. Her. 983. Hel. 81.
 162. 213. 564. 569. et 785. Ion. 255.
 263. 289. 333. 372. 1454. et 1603.
 Her. F. 497. et 530. El. 1152. An-
 tiop. fr. XX. 2. Dan. fr. X. 1. Hyp.
 fr. IV. 1. et Fr. inc. CXXXIX. ὦ
 γύναι Hec. 504. et 997. Med. 337.
 et 525. Al. 1064. An. 117. et 206.
 Iph. A. 725. Iph. T. 483. Her. 981.
 Hel. 83. et 157. Ion. 238. 244. 309.
 329. 379. 402. et 422. δύναν γύναι
 Med. 357. An. 498. et Tr. 572.
 κακοτυχὲς γύναι Med. 1274. γύναι
 γεραῖά Hip. 267. γύναι Ἰλιάς An.
 141. ὦ γύναι τάλαινα Iph. A. 1345.
 ὦ γεραῖά δυστυχῆσάτη γύναι Tr. 1269.
 ὦ γύναι μοι Her. F. 626. βασιλεία
 γύναι El. 988. δυοῖν γυναικοῖν An.
 178. ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας
 Hec. 289. et fr. inc. B. 53. 2. γραῖαι
 γυναῖκες Hec. 323. Ἰθαίαισιν γυναιξὶ
 ib. 355. εὐτεκνωτάτην πασῶν γυναι-
 κῶν ib. 582. πῶς γυναιξὶν ἀρσένων
 ἔσαι κράτος; ib. 883. ἢ γυναῖκες
 εἶλον Αἰγύπτου τέκνα; ib. 886. νό-
 μος, γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν
 ἐναντίον ib. 975. γυναικῶν αἰχμα-
 λωτίδων ib. 1016. cf. v. 1096. et
 1120. γυναῖκες ὦλεσάν με ib. 1095.
 γυναῖκας ἀνοσίεως Or. 517. ἐν γυναι-
 ξὶν ἄλκιμος ib. 752. γυναιξὶ θελεύειν
 ib. 935. ἐν γυναιξὶ θηλείαις ib. 1205.

ὄχλος γυναικῶν Ph. 205. γυναιξὶν
 Εὐτοίς ib. 660. ἐκ εὐκλεῖς ἀπαλλα-
 γαὶ γυναιξὶν Med. 237. ὦ φίλα γυ-
 ναικῶν Hip. 848. γυναικῶν πᾶν
 γένος ib. 1252. εἰ γυναῖκες ἐσμέν
 An. 353. cf. Iph. T. 1061. et Aug.
 fr. IV. 1. γυναιξὶν ἐξομοῖσθαι ὕ-
 σιν An. 354. γυναῖκας σῶφρονας ib.
 602. γυναικῶν δειλὸν λόγον ib. 758.
 κακῶν γυναικῶν εἰσοδοὶ ib. 931. πάντα
 δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς
 Sup. 41. κρείσσω γυναικῶν μυρίων
 Iph. A. 1394. Ἑλληνίδας γυναῖκας
 Iph. T. 64. et 1468. δειναὶ αἱ γυ-
 ναῖκες εὐρίσκειν τέχνας ib. 1032. εἰς
 γυναῖκας Bac. 487. et 820. ἀπενώ-
 τιζον φυγῇ γυναῖκες ἀνδρας ib. 763.
 ἢ σθένει νικητέον γυναῖκας ib. 952.
 ἐξ αἵματος γυναικῶν ib. 987. γένος
 γυναικῶν Cy. 186. πασῶν γυναικῶν
 τιμιωτάτη Her. 598. τὰ γυναικῶν δυσ-
 χερῇ Ion. 398. γυναῖκες ἀνδρῶν, ἢ
 παίδων, φίλαι El. 265. ἀναίνομαι γυ-
 ναῖκας ib. 311. μῶρον γυναῖκες ib.
 1035. τύχη γυναικῶν εἰς γάμος
 ib. 1100. δειλῶν γυναικῶν δεσπο-
 τῶν θρασύτομοι Æg. fr. V. γυναιξὶ
 τέχναι μέλθοι Dan. fr. VIII. 1.
 λελείμεθα πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων
 ejusd. fr. IX. 2. γυναικῶν περί Inus
 fr. VII. 1. cf. v. 3. πάσας ψέγει γυ-
 ναῖκας Pro. fr. III. 2 μισῶ γυναῖκας
 Fr. inc. LIV. 1. ἔνδον γυναικῶν Fr.
 inc. CCXIX. γυναῖκες, ο *fæminæ*
 Hec. 658. Or. 842. Ph. 998. Med.
 1043. et 1293. Hip. 301. 354. et 790.
 Sup. 634. Bac. 846. Ion. 747. El.
 215. Alcæon. fr. XII. 1. et Er. fr.
 1. 14. ὦ γυναῖκες Hip. 565. et 1154.
 Bac. 1038. et Hel. 557. ὦ φίλταται
 γυναῖκες Or. 136. et 1313. An. 803.
 Iph. T. 1056. et Tr. 1237. ξέναι γυ-
 ναῖκες Ph. 285. et An. 882. Κορίνθιαι
 γυναῖκες Med. 214. Τροϊζήνιαι γυ-
 ναῖκες Hip. 373. Φθιώτιδες γυναῖκες
 An. 1048. γυναῖκες Ἀργεῖαι Sup.
 1164. ὦ λιπῆσαι Τρωῶλον γυναῖκες
 Bac. 56. βάρβαροι γυναῖκες ib. 604.
 φίλαι γυναῖκες Hel. 262. et Inus fr.
 II. 1. ὦ τλήμονες γυναῖκες Ion. 252.
 πρόσπολοι γυναῖκες ib. 510. κλειναὶ
 γυναῖκες ib. 1106.

Γύψ. δισοῖ γῦπες An. 75. πτεινοῖς
 γυψὶ Rh. 515. σώματα νεκρῶν γυψὶ
 φέρειν τέταται Tr. 595.

Δ.

Δᾶ Ph. 1304. vid. Schol. et not.
 Δαδεχεῖν. δαδεχεῖς ἐν γάμοις βροτῶν
 Tr. 343.
 Δάζεσθαι. κἀμὲ θηροὶ δώσωσιν δά-
 σασθαι Tr. 450. πανταχῇ μοι χθονὸς
 τεμένη δέδασαι Her. F. 1329.
 Δαί. τί δαί Iph. A. 1444. et 1448.
 Ion. 275. et El. 244. 1116. et 1303.
 πῶς δαί; Cy. 449. et Hel. 1262. τῷ
 δαί πατρώαν διαμεθῆς τιμωρίαν; El.
 978.
 Δαιδάλειος. τὰ Δαιδάλεια ἀγάλματα
 Eu. fr. IX. 2.
 Δαιδαλέος. ἐν δαιδαλέαισι πήναις Hec.
 470.
 Δαίδαλος. Δαιδάλε τέχναισιν Hec.
 838. Δαιδάλε ψευδῇ δόσιν Her. F.
 471.
 Δαίειν, convivio excipere. ἔδαισέ νιν
 Ἀτρεὺς Or. 15. παιδὸς δαῖσομεν
 ὕμεναίης Iph. A. 123. ἔδαισαν Πη-
 λέως γάμος ib. 707. cf. v. 720. 2)
 urere, incendere. πυρὰ δαίεται Rh.
 136. Τροία πυρὶ δαίεται Tr. 826. 3)
 δαίεσθαι, discere, intelligere. ἔδāην
 Hec. 78. Βάρβαρον ὥς ἀκοῶν ἐδāην,
 ἐδāην ποτ' ἐν οἴκοις Ph. 826.
 Δαῖζεσθαι. δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαῖσθεις
 Her. 914.
 Δαιμονῶν. δαιμονῶντας Ph. 895.
 Δαιμόνιος. τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε
 δώμασιν Oid. Ph. 355. ἰσχὺν ἔχειν
 —τὸ δαιμόνιον Bac. 892. τὸ δαιμό-
 νιον ἔχ ὀρᾷς κ. τ. λ. And. fr. VIII. 1.
 ἔδος δαιμόνιον Cad. fr. vers. 1. ἔσιν
 ἔχ ὀρώμενον—δαιμόνιον Fr. inc. B.
 12. 4. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων
 Al. 1162. An. 1285. Bac. 1386. et
 Hel. 1704.
 Δαίμων. λῶβαν σοι ὄρσέ τις δαίμων
 Hec. 201. σέ πολυποντωτάτην βροτῶν
 δαίμων ἔθηκεν ib. 723. δεινὰ τὰπι-
 τίμια δαίμων δέδωκεν ib. 1087. λαῖφος
 ἀκάτῃ τινάξας δαίμων Or. 342. ὁ
 δαίμων ἐς ἐμέ πλῆσιος κακῶν ib. 394.
 εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ib. 503.
 ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. τέλος
 ἔχει δαίμων βροτοῖσι ib. 1545. ὁ δαί-

μων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην Ph.
 416. πόμπιμος ὁ δαίμων ib. 991.
 θελεῦσαί μοι δαίμων ἔδωκε ib. 1601.
 ἄκ' ἐν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα; ib.
 1647. ἔκριν' ὁ δαίμων ib. 1656. ὅταν
 ὀργισθῇ δαίμων Med. 130. δαίμονος
 τινος τύχῃ ib. 671. cf. Iph. T. 867.
 κείνης ὁ δαίμων Med. 966. εἰ κυρή-
 σει δαίμων ib. 1110. ἔοιχ' ὁ δαίμων
 πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι ib. 1231.
 ἐμοὶ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα
 ib. 1347. τίς κλύει σε δαίμων; ib.
 1391. πῶς σεμνὴν δαίμον' εἰ προσεν-
 νέπεις; Hip. 99. ἔπεσον δαίμονος
 ἅτα ib. 241. δαίμονα τυγνὸν καταί-
 δεσθεῖσα ib. 772. τέμῃ δαίμονος πό-
 νον Al. 502. τὸν παρόντα δαίμονα
 ib. 564. et. An. 975. μεταπίπτοντος
 δαίμονος Al. 917. γυναικὸς δαίμον'
 εὐτυχέστερον τῇ μὲ νομίζω ib. 938.
 μάκαιρα δαίμων ib. 1006. τερρόν δαί-
 μονα An. 98. ἐχθρῶν μοῖραν εἰς ἀνα-
 τροπὴν δαίμων δίδωσι ib. 1009. τρυφᾷ
 ὁ δαίμων Sup. 552. δαίμονος τέμῃ
 μέτα ib. 592. τῆς ἐναλίας δαίμονος
 Iph. A. 976. δαίμων ἐμὸς ib. 1136.
 βωμὸν δαίμονος θεᾶς ib. 1514. ἐν
 κύβοισι δαίμονος Rh. 183. πόντιος
 δαίμων ib. 241. ὥστε δαίμονα ib.
 301. δαίμονος τύχα βαρεῖα ib. 728.
 Τροίαν ἄγει εἰς πένθη δαίμων ib. 884.
 δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν ib. 996. μέγαν
 δαίμονα Tr. 49. μεταβαλλομένῃ δαί-
 μονος ἀνέχεσθαι ib. 101. πλεῖ κατὰ δαί-
 μονα ib. 102. ἔρρει δαίμων ib. 204.
 ἐμφανῆς δαίμων βροτοῖς Bac. 22. φα-
 νέντᾳ θητοῖς δαίμονα ib. 42. τὸν
 νεωστὶ δαίμονα ib. 219. τὸν δαίμον'
 εἰσφέρων νέον ib. 256. cf. v. 272. μάν-
 τις ὁ δαίμων ὅδε ib. 298. δαίμονα
 πρῶτον μακάρων ib. 377. ὁ δαίμων' ὁ
 Διὸς παῖς ib. 417. ἄγων τὸν δαίμονα
 ib. 481. τὸν δαίμονα τόνδε δέχεσθαι ib.
 768. φονεύσας δαίμων τὸν ἄθεον
 κ. τ. λ. ib. 992. et 1012. τὸν αὐτὸν
 δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοὶ Cy. 110. τοιόσδ'
 ὁ δαίμων ἐδένα βλάπτει ib. 522. τὴν
 τύχην δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεὼν ib. 602.

τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 935. ὦ δαίμονος πολυστόν Hel. 212. τίς σε δαίμων συλᾷ πάτρας; ib. 675. ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα Ion. 827. ἐσθλᾷ ἔκρυσσα δαίμονος ib. 1269. ἐπεὶ γ' ὁ δαίμων βάλεται ib. 1353. τὰ τῷ δαίμονος βαρέα ib. 1374. τὸν εὐτυχῇ μετέβαλε δαίμων Her. F. 884. σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 2. εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. 2. δαίμων βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 2. δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17. καλῶς κατῴκει τὸν δαίμον' ὀγκῶν ib. 39. ἔξεν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰσαεὶ Fr. inc. LXVIII. 2. ἄτος ὁ δαίμων πάντων ἡδιστος Fr. inc. CLXV. 3. εἴτε τύχα, εἴτε δαίμων Fr. inc. CLXXXVII. 2. πολλοῖς ὁ δαίμων—δίδωσιν εὐτυχήματα Fr. inc. B. 13. 1. ὅταν δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ Fr. inc. B. 25. 1. οἷω μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνῴκεισεν; Fr. inc. B. 30. 2. ὦ δαῖμον Hip. 871. Al. 385. An. 1036. Rh. 56. et Hel. 462. προβακχίῃ δαίμον Bac. 412. ἰὼ δαίμων Ion. 752. δαίμονες Hec. 99. δαιμόνων τις ib. 165. δαιμόνων γένος ib. 490. et Sis. fr. II. 2. δαιμόνων βίῳ Ph. 18. μάρτυρας τῶνδε δαίμονας καλῶ ib. 494. τῆς κακίης δαιμόνων ib. 534. cf. Hip. 13. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι Ph. 1007. ἐπέσσυτο γὰρ ἀρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα ib. 1073. δαιμόνων κατάσασις ib. 1272. δαίμονας μαρτύρομαι Med. 619. cf. v. 1410. τίς δαιμόνων σ' ἀπώλεσε; ib. 1208. μεγίστην δαιμόνων Hip. 16. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι ib. 107. κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν ib. 475. δαιμόνων ἀμπλακίαισι ib. 832. ὦ φιλτάτῃ μοι δαιμόνων ib. 1092. ἀραῖον δαίμοσι ib. 1415. δαιμόνων τῷ κοράνῳ Al. 1143. τρίπωλον ἄρμα δαιμόνων An. 276. δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. νόμος παλαιὸς δαιμόνων ib. 563. δικαίως δαίμονας ἐννέπεις ib. 610. δαίμονές τινες θάσσωσιν οἷδε Iph. T. 267. εἰδὲνα οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακὸν ib. 391. ὀργὴ δαιμόνων ib. 987. ὅταν πολίταις εὖ σαθῶσι δαίμονες Rh. 317. δαιμόνων ἔχει κράτος Tr. 949. εἰδὲν σοφίζομεσθα τοῖσι δαίμοσιν Bac. 200. καλὸν τὸ θῦμα καταβαλῆσα δαίμοσιν

ib. 1244. ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ ib. 1324. τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δαιμόνων Cy. 334. τὸ πᾶν δαιμόνων ἀγνὸν σέβας ib. 576. τὰ δαιμόνων τῆς τύχης ἐλάσσω ib. 603. δαιμόνων ἀπολείπειν ἔδη Her. 104. δαιμόνων ἔδρα ib. 261. ἱκέτας δαιμόνων ib. 509. et 955. δῶρα δαιμόνων Hel. 669. πόνους δαίμονες παύσασί με ib. 1081. τὰς εὐγενεῖς ἢ συγῆσι δαίμονες ib. 1694. μεγίστῳ δαιμόνων Ion. 4. μὴ τὰ δαιμόνων ὀρῶμεν ib. 1551. σέβοντα δαίμονας ib. 1620. δοκεῖς ἀπειλῶν σὼν μέλειν τι δαίμοσιν; Her. F. 1242. δαίμοσιν θύειν El. 1141. φαίνεσι τινὲς δαίμονες ib. 1234. τὰς δαιμόνων τύχας Æol. fr. XVII. 1. τῶν ἀπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον Aug. fr. III. 2. εἰδέναι τὰ δαιμόνων Phi. fr. VI. 2. δαιμόνων ἐπ' ἐσχάrais Plis. fr. III. Δαίνυσθαι. δαίνυσθε τῷδε σάρκας Tr. 770. μόσχον ὀπτὸν—δαινύμενος Cy. 325. ἐφθὰ δαινύμενος κρέα ib. 371. Δάϊος. τὸν δαῖον Μίμαντα Ion. 214. δαῖοις πυρὰ δαίεται Rh. 135. δαῖοι φόνιοι Her. F. 914. δαῖας τόλμας An. 838. δαῖα λόγχα Tr. 1301. δαῖοι τοκέων χεῖρες Her. F. 915. αἷμα δαῖον Ph. 248. δαῖον τέρας ib. 1030. θῦμα δαῖον An. 507. δαῖον τόδε, δαῖον μέλος Her. F. 894. πέσσα δαῖα Ph. 1308. ὀνύχων δαῖ' ἀμύγματα An. 827. δόρατα δαῖα Iph. A. 1495. λύχνα δαῖα Cy. 512. Δαῖς. φονίαν δαῖτ' ἀνήμερον Hec. 1078. cf. Ion. 506. δαιτὸς πλήρωμα Med. 203. ἐν δαιτὶ θεῶν Iph. A. 1041. et Bac. 382. ἐπὶ δαῖτα τῶν θεῶν Iph. A. 1060. ὅπως δαιτὸς γενοίμην δίχα Iph. T. 952. ἦκει ἐς δαῖτα Rh. 325. ὅπερ βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος Bac. 261. κάλει φίλος εἰς δαῖτα ib. 1240. cf. v. 1245. θερμὴν ἔδοντος δαῖτα Cy. 244. ἐκπλεως δαιτὸς ὀρεσκός ib. 246. δαῖτ' ἀναλώσεις πικρὰν ib. 307. δαιτὶ πρὸς καλῇ ib. 418. γάνυμαι δαιτὸς ἥβης ib. 502. δαιτὶ πρὸς πολλῇ ib. 570. ἀνοσίς δαιτὸς ib. 689. λωτῷ χάρις ἐνὶ δαιτὶ Her. 893. δαῖτα πρὸς κοινὴν Ion. 652. κοινῇ ξυνάψων δαῖτα ib. 807. ἢ δαῖθ' ὀπλίζει ib. 852. ἐς δαῖτα χωρεῖν ib. 1168. ξένων εἰς δαῖτα πορσύναι τινὰ El. 414. εὐροὶ δαιτὶ προσφορήματα

ib. 423. δαῖτ' κοινωνὸν ib. 637. δαι-
τὸς πληρωθεῖς Antiop. fr. XXVII. 3.
δαιτὸς χάριν Aut. fr. III. 15. χηνεία
δαῖς Cress. fr. IX. 4. εὐδειπνοὶ δαι-
τες Med. 201. δαῖσι μακραῖς Ion.
494. vid. not. παρῶσι δαῖτες ἔσσαν
φίλοις ib. 1131. τὰς ὠμοφάγους δαῖτας
Cret. fr. II. 13.

Δαΐσσειν. ἐξ ἐμῶν δαΐχθεις χειρῶν
Iph. T. 873.

Δαιτυμών. τῷ ξένων δαιτυμόνος Cy.
606.

Δάκνειν. μή τι σὴν δάκω φρένα Ph.
386. et Her. 484. ἐκ ἂν σε μυρίους
ὀνειδεσι δάκοιμι Med. 1345. δάκνει
σε μῦθος; Hip. 1313. δάκνει σε τὸ
φιλότιμον τέμνον; Iph. A. 385. δάκ-
νῃσι τὰς τεκόντας ib. 689. ἦν τὴν
γλῶσσαν δάκῃς Cy. 313. ὁ ἐν μέσῳ
με δάκνει χρόνος Her. F. 94. δάκνει
σ' ἀδελφός,—; El. 242. αἰσθησις
καὶ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βρο-
τὸς ib. 291. αἱ συμφοραὶ ἤττον δάκ-
νῃσιν Oeno. fr. III. 4. τὸ δάκνον Hip.
696. τῷτό σε δήξεται Med. 1370. νῦν
δήξομαι δράσας τάδε Bac. 351. ἔτω
ἂν μάλιστα δηχθεῖν Med. 817. λύπη
καρδίαν δηχθήσομαι Al. 1103. et λ.
καρδ. δεδηγμένοι Rh. 596. πόθῳ δε-
δηγμένους παίδων Dan. fr. X. 6. δη-
χθεῖσα κακοῖσιν Med. 110. δηχθεῖσα
κέντροις Hip. 1303.

Δάκος. δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 284.
Θήρειον δάκος Cy. 324. δύστοκος δά-
κος Fr. inc. CLXXII. 2. ἀφθογγα
δάκη θηρῶν Hip. 646.

Δάκρυν et δάκρυον. ἐκ ἂν ἐκβάλω δάκρυον
Hec. 298. cf. Iph. A. 451. et 477.
Ion. 924. Æol. fr. XXI. 2. ἔ κατα-
σάζω δάκρυ Hec. 760. κατ' ὅσων
χλωρὸν ὠρμήθῃ δάκρυ Med. 906. πεύ-
κινον δάκρυ ib. 1200. κατ' ὅσων
δάκρυ μοι βαίνει Hip. 245. κατ' ὅσ-
ων βυλεῖν δάκρυ ib. 1396. cf. Ion.
1369. ἄγει δάκρυ Al. 1084. οἰκτρὸν
δάκρυ Sup. 96. ταῖσδε ἐξάγεις δάκρυ
ib. 770. θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέων
Iph. A. 40. σάζειν δάκρυ ib. 1467.
et Antiop. fr. XL. 1. εἰς Θέρμοφυλον
ἀναμετρημένη δάκρυ Iph. T. 346. ὥστε
μοι βαλεῖν οἰκτῷ δάκρυ Her. 130. δά-
κρυ σαλάσσω Hel. 639. ἀθρόον ἀπο-
δοίην δάκρυ Her. F. 489. μὴ—ἐξάγῃς
δάκρυ Fr. inc. LXXIV. 1. δάκρυον

ὄμματ' ἐκέτι τέγει Iph. A. 888. εὐ-
δουκτρον ἐκβαλλόντων δάκρυον Iph.
T. 227. πολὺ δάκρυον Hel. 368. πο-
λὸν δάκρυον Her. F. 1209. δακρύων
ἐ κενὸς Hec. 230. διπλᾷ δάκρυα κερ-
δᾶναι ib. 518. ἐκ δακρύων ἄπελθε
Or. 295. ὃ δάκρυα δάκρυσιν συμβάλ-
λει ib. 335. sq. δακρύων ἐπλησεν
ἐμέ—πολλῶν ib. 368. ταῦτ' εἰς δά-
κρυα εἵρηκα ib. 676. δάκρυα γῶν γέ-
νοιτ' ἂν ib. 786. τίνα δάκρυα ib. 829.
εἰς δάκρυα πορθόμενός ὑπόμνησιν κα-
κῶν ib. 1032. λήξασα πενθίμων δα-
κρύων Ph. 1078. δάκρυα σοι γενήσε-
ται ib. 1268. πολλοῖς ἐπῆει δάκρυα
ib. 1379. ποθρινὰ δάκρυα ib. 1726.
ὄψιν ἐπλησα δακρύων Med. 905. δα-
κρύων ἀνγὰς Hip. 740. δακρύων φέ-
ρων μέλος ib. 1178. πένθῃ μέγιστα
δακρύων καρπόμεναι ib. 1427. πολ-
λῶν δακρύων ἔσαι πίτυλος ib. 1464.
πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρσιν Al. 183.
πολλὰ δάκρυά μοι κατέβα χρός An.
111. δάκρυα λείβων ib. 418. cf. Iph.
A. 650. οἰκτρά ὅσων δάκρυα Sup.
49. δάκρυα ἐτοιμάζῃσι ib. 454. πᾶ
δάκρυα φέρεις φίλα ib. 1127. καὶ με
παρακαλῶν εἰς δάκρυα Iph. A. 497.
δάκρυα παρέξω ib. 1215. δάκρυά γέ
σοι δώσομεν ἀμέτερα ib. 1488. δάκρυα
προῆγεν ib. 1550. δάκρυα δότω τάφῳ
Iph. T. 703. κατὰ δάκρυα, δάκρυα—
τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον ib. 832. δά-
κρυα καὶ γόοι ib. 860. ὃ πολλὰ δα-
κρύων λιβάδες ib. 1106. δάκρυα χέου-
σα πολλὰ Tr. 38. ἐπὶ τὰς δακρύων
ἐλέγχῃς ib. 119. δάκρυα ἀνταλλάσ-
σετε μέλεσι γαμηλίοις ib. 351. δάκρυα
ἐκ δακρύων καταλείβεται ib. 601. ὥς
ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπονθόσις ib.
604. ἐ μὴ δάκρυά νιν σώσῃ τὰ σὰ
ib. 693. πολλῶν δακρύων ἀγωγὸς ib.
1131. ἥ δάκρυα νικηφορεῖ Bac. 1145.
εἰς δάκρυα ib. 1160. δάκρυα μεθήσει
Cy. 210. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων
ib. 404. σύντοχα δάκρυα Hel. 171.
δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων ib. 196. cf.
v. 369. δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις ib.
465. ἐμὰ δάκρυα χαρμονὰν—ἔχει
κ. τ. λ. ib. 660. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν
βαλεῖν ib. 957. cf. Her. F. 1356. ubi
est ἀπ' ὀμμάτων βαλ. ἐκβαλλόντες δά-
κρυα ποιητῷ τρόπῳ Hel. 1563. δα-
κρύων ἐμῶν περί Ion. 248. ὁρῶ δάκρυα

ib. 676. ἀπαντᾷ δάκρυνά μοι ib. 940. δακρύων κατέχειν πηγὰς Her. F. 449. ἔμοι δάκρυα, λωτρά ib. 482. χαρμοναὶ δακρύων ἔδωσαν ἐκβολὰς ib. 742. μεταλλαγαὶ δακρύων ib. 765. δακρύων ἄλις ib. 1394. δάκρυα ἔδωκα El. 91. δακρύων μοι μέλει ib. 182. δακρύων μεταδὲς And. fr. XXII. 2. τὰ μητέρων δάκρυα Er. fr. I. 33. δακρύων ἐπιρρόαι Ceno. fr. V. 2. ἀπόμορξαι σέθεν τὰ δάκρυα Syl. fr. VI. 2. ὄμμα ἐκτέλλει ἔμὸν δακρύοις Or. 135. δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτίκω ib. 528. δακρύοις κατασπένδω σε ib. 1239. δακρύοισιν Ἑλλάδ' ἄπασαν ἔπλησε ib. 1363. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι ib. 1410. προσεῖπε δακρύοις Ph. 1450. ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν ib. 1522. συντήκωσα δακρύοις χρόνον Med. 25. τὴ χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; ib. 922. cf. Iph. A. 1434. Hel. 1205. et El. 502. ἐπὶ δακρύοις ἔφν Med. 928. ποθεινὴ δακρύοις συμφορὰ ib. 1221. δακρύοισιν κόρας σάζω An. 533. ὄμμα δακρύοις τέγγων Iph. A. 496. ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις ib. 541. ἐν δακρύοις παῖς ἔμῃ ib. 1100. ἐπὶ δακρύοις μόνῃ κάθηναι ib. 1175. δακρύοις καταξανθεῖσα Tr. 509. αἶετον ἐν δακρύοις φδᾶν ib. 513. ἀπόντα δακρύοις ἂν ἡγάπων Hel. 943. δακρύοις εἰς τὸ θῆλον τρεπόμενος ib. 997. δακρύοις ὑγράνασα παρηγίδα Ion. 242. σάξωσι κόραι δακρύοισιν ib. 876. σὲ δακρύοις σένω Her. F. 1045. βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται ib. 1205. δακρύοις τιμῶν ib. 1361. δοκεῖς τοῖς σοῖσι δακρύοις κρατήσῃν ἐχθρῶν; El. 193. καινοῖς δακρύοις Alex. fr. XX. δάκρυσιν ἐννυχίους Or. 205. ἐν δάκρυσι καὶ γόοις ib. 320. cf. Tr. 315. δάκρυα δάκρυσιν ἔπεσε Or. 1308. ἰαχὰν δάκρυσι θρηνήσω Ph. 1313. ἐπὶ δάκρυσιν, δάκρυσιν ib. 1505. sq. cf. Hel. 176. δάκρυσί με βλέφαρα τέγγεται Hip. 853. δάκρυσιν διοίσω πότμον ib. 1143. ὄμμα δάκρυσιν τέγγων Sup. 21. σὺν δάκρυσιν ἰκέτης γίγναι πατρός Iph. A. 1242. δάκρυσιν κατὰ ῥα σένει Tr. 1090. δάκρυσιν, ἢ θρήνοις Hel. 165. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσιν; ib. 463. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν ib. 680. μὴ δάκρυσιν

ἐκτέλλει χρόα ib. 1435. δάκρυσιν χεῖν El. 181. ἔτι παρὰ δάκρυσιν κείμενον ἡδὺ Ar. fr. XXVII. 1.

Δακρύειν. δακρύω σ' εἰσορῶν Hec. 954. ἔμφρων δακρύει Or. 44. ὥς ἐδάκρυσ' οἷα πάσχομεν κακὰ Hip. 1079. ἐνταῦθα δὴ δάκρυσεν Al. 174. διάδοχα δακρύω An. 1203. δακρύσαι ῥαδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. τὸ μὴ δακρύσαι αἰδέσθαι ib. 452. δακρύουσης μηδὲν Tr. 458. καταλειπομένην σε δακρύω ib. 596. δακρύεις; ib. 744. σὰς ἐδάκρυσεν κασιγνήτης Bac. 1370. ἔτ' ἂν δακρύσαι βλέφαρα, scil. τλαίην Hel. 954. δακρύσει γ' ἀζίωμ' ἐμῶν τόκων El. 658. δακρύειν τὰς προσήκοντας φίλους Phry. fr. XVI. 3. πορεύει αὐτὸν δακρύων Or. 948. πατέρα δακρύοντα Her. F. 528. πότερ' ἔμεινόν, ἢ πόλιν, σένω δακρύσας; Ph. 1321. ὀρθῶς ἤδε συμφορὰ δακρύεται; Hel. 1242.

Δάκρυμα. οἷσπερ ἐγκείμεσθ' αἰεὶ—δακρύμασι An. 92.

Δακρυόεις. δακρυόεντα λόγον Hel. 343. δακρυόεντα πόνον ib. 1122. δακρυόεσαν ἰεῖσα, scil. φωνήν Ph. 327. τὰν δακρυόεσαν πένκαν Hel. 234. ἀηδόνα δακρυόεσαν ib. 1116. ἔρυμα δακρυόεντ' ἀκέσας Iph. A. 792.

Δακρυρρόεις. τί δακρυρρόεις; Med. 1012. et Ion. 967. μὴ δακρυρρόει Sup. 289. τὸ τέκνων σερομένην δακρυρρόειν Iph. A. 889. ὄμμα σὸν δακρυρρόει Ion. 246. ἔ δακρυρρόεις Her. F. 1114. ἐφ' οἷς δακρυρρόεις ib. 1181. ὀπαδῶν τις ἔρχεται δακρυρρόεσσα Al. 135. ὄμμ' ἔχων δακρυρρόεσιν (ita enim leg. pro δακρυρρόεσιν, quod est sphalma typogr.) Ph. 373. cf. Al. 829.

Δακρυρρόος. μολπὰς ἐκχέω δακρυρρόος Sup. 773. δακρυρρόος τέκνων πηγὰς Her. F. 98.

Δακρυτός. δακρύντ' ἄγαν El. 1181.

Δάκτυλος. λίνον ἡλακάτα δακτύλοις ἔλισσεν Or. 1432. ἐς κόμας δακτύλως δικῶν ib. 1469. ἄκροισι δακτύλοισι πορθμείων ἵχνος Iph. T. 266. cf. Bac. 708.

Δάλιος, dor. pro Δήλιος. Δάλιε" Ἀπολλων Rh. 224.

Δᾶλος, dor. pro Δῆλος, nom. ἱνς. Ion. 919.

Δαλός. δαλῆ πικρὸν μίμημα Tr. 922. κυκλώσω δαλὸν ἐν Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. λαβοίμην τῷ—δαλῆ ib. 469. μέγας δαλός ib. 470. δαλῆ κώπην ὀχμάσας ib. 482. δαλός ὠθεῖ καπνὸν ib. 589. δαλός ἠνθρακωμένος ib. 609. ὅπως ἄψησθε τῷ δαλῆ χεροῖν ib. 626. αὐτόματον τὸν δαλὸν—σεῖχονθ' ὕφ. ib. 643. δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν Her. F. 928. δαλοῖσι χέρας διερέσοντας Tr. 1257. ποίοισι δαλοῖς; Ion. 1294.

Δαμάζειν et δαμᾶν. δαμάζει σε βία σιδάρων Al. 984. χθόνα Θεσσαλῶν ἱππέαις ἐδάμαζον Her. F. 374. ψαλίοις ἐδάμασε πώλες ib. 381. τόξοις δαμάσασα Ph. 154. τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται; Scy. fr. I. 2. πώλες Ἐνέτας δαμαζομένα Hip. 231. δαμάτω πάρος δαμείην Med. 650. δαμάσθεις λαμπάσιν κεραυνίοις Sup. 1011. τὸν Ἀργεῖ δμαθέντα Iph. T. 229. Ἦρας ὕπο κέντροις δαμασθεῖς Her. F. 21. δμαθέντας ἀνίστη Al. 125. τῶν πρόσθεν δμαθέντων Iph. T. 199. ζῶντες καὶ δμαθέντες Tr. 175. δαμασθὲν ἄτυ Ph. 566. θεομανεῖ λύσση δαμείς Or. 843. πωλικῷ δαμείς ὄχῳ Iph. A. 623. κόπῳ δαμέντες Rh. 764.

Δαμάλη. δαμάλας διεφόρον σπαράγμασιν Bac. 738.

Δάμαρ. Πριάμης δάμαρ Hec. 493. πρὸς δάμαρτος ὤλετο Or. 361. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης ib. 370. φιλεῖν δάμαρτα ib. 668. δάμαρτα τὴν κακίτην ib. 739. ἐμὴν αὐτὴν κρίνω δάμαρτα ib. 1093. ἢ δάμαρθ' ἔλῳν ib. 1229. παρθένον τε καὶ δάμαρτα, δύο νεκρῷ κατόψεται ib. 1536. δάμαρτ' ἐμὴν λάβωμεν ib. 1564. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν ib. 1585. φερονὰς ἔχων δάμαρτος ib. 1662. Οἰδίπῳ κλεινὴ δάμαρ Ph. 1077. δάμαρτος ἔσης Med. 672. ἡ Διὸς δάμαρ ib. 1285. et Her. F. 857. et sine ἡ Her. 350. δάμαρ Φαίδρα Hip. 26. σὺν δάμαρτι ναυστολεῖ χθόνα ib. 36. Διονύσῃ δάμαρ ib. 339. Θησέως δάμαρ ib. 777. σὺν δάμαρθ' ὀρῶ νεκρὸν ib. 905. δάμαρτ' ἀμείψας Al. 47. δάμαρτος τελερθεῖς ib. 227. μονωθεῖς δάμαρτος ib. 297. ἔθανε δάμαρ ib. 933. πολλὰς παρέλυσσε θάνατος δάμαρτος ib.

937. δάμαρ παιδοποιὸς An. 4. μὴ ἑκακὴν δάμαρτ' ἔχῃς ib. 627. δάμαρ Ἑκτορος ib. 657. et Tr. 272. et 704. τῷ ταλαιπῶρι δάμαρ Iph. T. 555. ἦν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν ib. 696. δάμαρτος ἐν χεροῖν Tr. 377. σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις ᾤκων ib. 392. σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ ib. 587. ἐβεβλήθη με λαβεῖν δάμαρτα ib. 655. Ἀρμονίαν, δάμαρτ' ἐμὴν Bac. 1354. κόρην ἔρημον δάμαρτ' ἔχειν Her. 524. ἡδὴ ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Μεν.; Hel. 122. ἀφανὴς σὺν δάμαρτι κληίζεται ib. 125. ἄγων ἦκω δάμαρτα ib. 493. ἐλθὼν δάμαρτος ἐς χέρας ib. 572. ποίας δάμαρτος; ib. 573. διὰ τὴν δάμαρτα κατθανεῖν ib. 856. ἐς δάμαρτα σὴν βλέπῃς Ion. 614. κτανὼν δάμαρτα Her. F. 40. ἀρίστῃ φωτὸς δάμαρ ib. 150. ἀμύνειν δάμαρτι ib. 574. δάμαρτος φονεὺς ib. 1138. Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ ib. 1303. cf. v. 1312. οἴμοι δάμαρτος ib. 1374. διολέσας δάμαρτά τῳ El. 921. κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων ib. 1284. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc. B. 17. etc. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς αἰεὶ ποτε Ion. 1329.

Δαμάτηρ, dor. pro Δημήτηρ. φίλα Δαμάτηρ θῆα Ph. 691. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν Hip. 138. θυγατερ Δάματρος Ion. 1048.

Δάμνασθαι. ποικιλίᾳ πραπίδων φύλα πόντες—δάμναται Ael. fr. IX. 5.

Δαμογέρων. ποῖον ἐκ ἐλίσσετο δαμογρόντων; An. 300.

Δανάη, Acrisii filia Dan. 20. 45. et 53.

Δαναΐδαι Or. 931. Δαναϊδῶν ὑπηρέτης Hec. 503. Δαναϊδῶν πόλιν Or. 874. et ἐν Δαναϊδῶν πόλει ib. 1250. ἢ τις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται ib. 1279. σράτευμα Δαναϊδῶν Ph. 469. ἐν κλύδωνι κείμεθα δορὸς Δαναϊδῶν ib. 867. Δαναϊδῶν ἄκροι ib. 1251. στρατὸς Δαναϊδῶν ib. 1404. cf. Sup. 713. et 1219. πάντες σ' ἰκνῶνται Δαναΐδαι Sup. 130. Δαναϊδῶν στρατηλατῶν ib. 1150. ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ib. 1189. ἄρχειν Δαναΐδαις Iph. A. 337. Δαναΐδαι ἀφίεναι ναὺς διήγυγελον ib. 352. πλῆν ἔσονται Δαναΐδαις ib. 359. Δαναϊδῶν μέτα ib. 729. Δαναϊδῶν εἰς σύλλογον ib. 825. σφά-

γιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα ib. 1200. cf. Tr. 742. ὄνομα φέροντα Δαναΐδαισιν Iph. A. 1310. μεγάλη πάθρα—τοῖς Δαναΐδαις τιθεῖσα ib. 1335. Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἔλθων ib. 1415. ἵτω Δαναΐδαις εὐφημία ib. 1470. Δαναΐδαι μ' ἔσφαζον Iph. T. 359. Δαναΐδων στρατηλάτα Tr. 447. Δαναΐδαις ἄγρσα θάνατον Hel. 243. Δαναΐδες. Δαναΐδων (ita enim leg. pro ἰδων) μ' ἔξει μίαν Ph. 1669. Δαναΐδων νυμφῶν μέτα Cy. 429. ξεσὸν ὄχθον Δαναΐδων ἐδρασμάτων Bel. fr. XXVII.

Δαναοὶ Hec. 116. τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων ib. 136. ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς ib. 140. ὦ γαῖα Δαναῶν Or. 1621. πολλοὶ Δαναῶν ἄκροι Ph. 433. ὦ τέκνα Δαναῶν ib. 1152. Δαναῶν ἀρισεῖς ib. 1232. τὴν παῖδ'—ἦγες σφάγιον Δαναοῖς Iph. A. 135. Δαναῶν πρὸς ναῦς ib. 148. κλισίας ὀπλοφόρους Δαναῶν ib. 190. πρὶν ἂν δεῖξω Δαναοῖς τὰ γυγεγραμμένα ib. 324. Δαναῶν δι' ὄχλε ib. 1030. Δαναῶν κῆρυξ Tr. 184 et 230. Δαναῶν κοινὰ ἀγγέλματα ib. 706. χαλκεόπλων Δαναῶν Hel. 699. ἔριν Δαναῶν ib. 1148. Δαναὸς καλεῖσθαι Ar. fr. II. 8. ὦ Δαναοὶ Pal. fr. VII. 2.

Δαναὸς, nom propr. viri Ar. fr. II. 1. ἔ φασι Δαναὸν ἀθροῖσαι λαὸν Or. 870. τῶν τῷ Δαναῷ παίδων Her. F. 1018.

Δανεισμός πικρὸς El. 858.

Δαπάνη. κῆφα δαπάνα Bac. 891. τὴν Φρυγῶν πόλιν ἠλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν Tr. 996. τὰ ἐν δόμοις δαπάναισι φρεῖδα Her. F. 592. σῶμα δαπάναισι σῶσαι El. 429. δαπάνας κενὰς Pol. fr. VI. 2.

Δάπεδον. δεξιόμενος ἀνὰ δάπεδον Or. 330. Παρράσιον οἰκεῖν δάπεδον ib. 1645. Θέτιδος δάπεδον An. 117. ἐς τὸ Τροίας Φοιβήϊον δάπεδον Iph. A. 756. δάπεδον θεῶ Ion. 121. εἶδε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις Hip. 230. πεδίων δαπέδοις Al. 594. ἱερῶν δαπέδων ἄπο Sup. 271. ἐν Ηρας δαπέδοις χορεύσει Rh. 376. δάπεδα φόνια Tr. 540. ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα Hel. 209. ἐκλιπὼν θεῶ δάπεδα Ion. 576.

Δάπτειν. λευκὴν ἔδαπτον σάρκα Med. 1189.

Δαρδανία. Δαρδανία τλάμων Or. 1391. Δαρδανίας ἄταν Tr. 535. τείχη περὶ Δαρδανίας ib. 818. πέργαμα Δαρδανίας Hel. 391.

Δαρδανίδα, i. e. Ganymedes Iph. A. 1049. ξύλλαβε Δαρδανίδαίς Rh. 230.

Δαρδάνιος. τῆς Δαρδανίης γονᾶς Tr. 1289. παρὰ Δαρδάνια μέλαθρα ib. 841.

Δάρδαρος. Δαρδάνης πρὸς δῶματα Iph. A. 881. ὃν ἀρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τῷ Δαρδάνης Cy. 582. Δαρδάνης πόλιν ἔλθων Hel. 1509. et El. 5.

Δαρὸς. δαρὸν χρόνον Or. 55. Iph. A. 680. Iph. T. 1339. et Her. 69. δαρὸν χρόνος πόδα Bac. 887. χρόνος ἦδη δαρὸς Her. F. 702. 2) δαρὸν, adversb. μὴ κρύψης δαρὸν Hec. 184. ἃ Θέτιδος δάπεδον—θάσσεις δαρὸν An. 118.

Δᾶς. μητρὶ ὀρεῖα δᾶδας ἀνασχὼν Cret. fr. II. 14.

Δάσκιος. ἐν δασκίοις ὄρεσι Bac. 218.

Δασμός. ἔτειον δασμόν Rh. 435.

Δασύμαλλος. δασυμάλλῃ ἐν αἰγίδι Cy. 359.

Δάφνη. ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. δάφνη σκιασθεῖς An. 1116. δάφνης κλάδοισιν Ion. 80. πτόρθοισι δάφνης ib. 103. δάφνα ἱερὰς ἀνέσχε πτόρθος Hec. 459. παρὰ θεσπεσίῃ δάφνῃ An. 296. τεφάνῃ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 759. δάφναν εὐερνέα Iph. T. 1100. σκιερᾷ κατάχαλκος εὐφύλλῃ δάφνῃ ib. 1247. ὦ καλλίστας προπόλευμα δάφνας Ion. 113. δάφνας ὀλοῖς ib. 145. δάφνας ἔρνεα ib. 919. ἐν δάφναις Tr. 329. vid. not.

Δαφνηφόρος. δαφνηφόρος λαβῆσα κλῶνας Ion. 422.

Δαφνώδης. εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι Ion. 76.

Δαφοινός. λεόντων ἃ δαφοινὸς ἴλα Al. 585.

Δεῖ. τυχὼν, ὅσων δεῖ Hec. 795. τί τέκνων δεῖ παρσιᾶς; ib. 1005. τί τάρρῃ' ἀναμετρήσασθαι με δεῖ; Or. 14. Φοῖβος ἀδικίαν τί δεῖ κατηγορεῖν; ib. 28. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκείν

δεῖ με; ib. 532. δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν Ph. 385. ἡ ποικίλων δεῖ τὰ ἴνδιχ' ἐρμηνευμάτων ib. 473. νικῆσαι δεῖ ib. 736. τί δεῖ μακρηγορεῖν; ib. 768. ἡ σῶν με δεῖ θεοπισμάτων ib. 928. σοὶ παίδων τι δεῖ Med. 565. τί με δεῖ; Hip. 20. ἡ πόνος πολλῶς με δεῖ ib. 23. νῦν ἔχων, ὅσον σε δεῖ ib. 105. cf. An. 251. σοφωτέρως δεῖ βροτῶν εἶναι θεός Hip. 120. ἡ λόγων εὐ-σχημόνων δεῖ σ', ἀλλὰ τὰνδρὸς ib. 491. δεῖ με δὴ καινῶν λόγων ib. 688. τί δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν; An. 766. ἡ παρῆν, ὅσων ἔδει ib. 940. ἐν δεῖ μόνον μοι Sup. 594. et ἐνός μόνος δεῖ Iph. T. 1052. τί με δεῖ παίδων; Sup. 789. ἡδὲν κελευσμός δεῖ Iph. A. 1130. βραχείας προφάσεως ἔδει ib. 1180. ἐρημίας δεῖ Iph. T. 1197. ὅταν δέη Rh. 148. ἡν τι δέη ib. 521. μακρῶς δεῖ σέ καὶ σοφῶς λόγος ib. 837. ἡδὲν μάντεως ἔδει ib. 952. ἡ δεῖ σ' εἶναι σοφὸν Bac. 654. ἡ δεῖ μάλιστα ib. 655. ἐκ ὀκνεῖν δεῖ ib. 779. τί δεῖ συμποτῶν ἄλλων; Cy. 538. ἡ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν Her. 456. τί σε δεῖ; Hel. 584. δεῖ μηχανῆς τινος ib. 819. πάντ' ἔχεις, ὅσων σε δεῖ Ion. 1018. ἡ φίλων μάλιστα δεῖ Her. F. 267. δέδορχ', ἡπερ με δεῖ ib. 1089. εἰ τι δεῖ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς, ἡ συμμάχων ib. 1170. μόχθους τί δεῖ λέγειν; ib. 1270. τί με ζῆν δεῖ; ib. 1301. ἡδὲν δεῖ φίλων ib. 1338. τί δεῖ τυχεῖν; El. 1017. ὦν πόλει δεῖ Ael. fr. VII. 3. δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν Antig. fr. III. τί δεῖ καλῆς γυναῖκος; Antiop. fr. XIX. 1. δεῖ βίβη Bel. fr. XVII. 12. σιγᾶν, ὅπως δεῖ Inus fr. XIV. 2. ὁρᾶν, ἡ δεῖ με ib. 3. ἡ πολλῶς γε δεῖ Tel. fr. XIII. τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν κ. τ. λ. Fr. inc. XIV. 1. δεῖν ἀγχονῶν Fr. inc. LXV. 2. τί δεῖ θεός σέβειν σε κατθανέμενον; Fr. inc. B. 33. 1. θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλαν δέήσει γαῖαν Hip. 941. θῆλυν σποράν φῦσαι δέήσει Dan. 13. 2) Partic. δέον. ἐν δέοντι Or. 212. Med. 1277. Hip. 923. et Al. 820. τάχ' ἂν εἰς δέον πέσοι χάρις Al. 1104. ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν τὸ δέον Iph. A. 566.

Δεῖγμα. δεῖγμα τῶν ἐμῶν λόγων Sup.

354. δεῖγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174.

Δεῖδειν. ἔδεισα, μή σοι—Τροίαν ἀθροίσῃ Hec. 1138. ὥστε δεῖσαι πάντας Ph. 1189. ἔδεισας, μὴ ἡ κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς An. 627. μὴ—ἀμυνάδοιτό σε, ἔδεισας; ib. 723. βρέφος τοσόνδ' ἔδεισατε; Tr. 1165. οἱ σ' ἐκ ἔδεισαν Her. 958. ἔδεισε, μὴ φθονηθεῖη El. 30. μὴ δέισης τάδε Eu. fr. IX. 1. δέισας ὑπεξέπεμψέ με Tr. χθονὸς Hec. 6. ἥτε τὰς γῆς νέρθεν, ἥτε τὰς ἄνω δέισας ib. 792. θανεῖν σε δέισας Ion. 1564. δέισας, μὴ τῷ παῖδας Ἀργεῖων τέκοι El. 22. παῖδα δέισαντες Tr. 1159. cf. v. 1191. δέδοικα Ion. 975. et El. 1114. δέδοικα πατέρας τῶν—νεκρῶν Or. 102. μὴ πέτρος γένῃ, δέδοικας ib. 1520. δέδοικα, μὴ σκοπῶς ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157. ὁ καὶ δέδοικα, μὴ με κ. τ. λ. ib. 270. μὴ τι σὴν δάκω φρένα, δέδοιχ' (i. e. δέδοικα) ib. 387. ὅς δέδοικεν ἡδὲνα ib. 966. δέδοικα αὐτὴν, μὴ τι βεβλήσῃ νέον Med. 37. δέδοικά σε ib. 282. δέδοιχ', ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφῇ Hip. 518. δέδοικα, μὴ σε γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς ib. 924. ἐν σε δέδοικα An. 362. τὰ οἰκτρὰ δέδοικέναι Sup. 179. φόβος πονηρὸς καὶ κενὸς δέδοικέναι ib. 548. ἐκεῖνο ἡ δέδοικας; Iph. A. 522. δέδοικα, ἐκ χειρῶν με μὴ φύγῃ Iph. T. 843. τὴν θεὸν ὅπως λάθω, δέδοικα ib. 996. δέδοικά γ' αὐτὸν Rh. 863. τὸ τάχος σε τῶν φρενῶν δέδοικα Bac. 669. τὸ σὸν Ἀργος ἡ δέδοικ' ἐγὼ Her. 285. δέδοικά σοι, μὴ τις κ. τ. λ. Hel. 1411. τῶν ἀρίστων τὰκγονα δέδοικας Her. F. 209. δέδοικα, μὴ σύ γ' ἐκ ἔτ' εὐφρο-νῆς El. 568. δέδοικά νιν, ὥς δέδοικ' ἐγὼ ib. 1122. δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρ-τάνειν Antig. fr. VIII. 3. ἄνδρα σκαιὸν—ἡσσαν δέδοικα—σοφῶς Bel. fr. XI. 2. δέδοικα, μὴ πρὶν πόνοις ὑπερ-βάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 4. σὲ εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν Syl. fr. IV. 3. δέδοικα δὴ, μὴ τοι νοήσῃς Fr. inc. B. 3. 1. δέδοικώς, μὴ τι γῇ πάθῃ κακὸν Ph. 1588. δέδοικώς τῆς τυραννίδος περὶ Sup. 446. ὅστις δέδοικώς—αἰῶνα τείνει Ion. 624.

Δεικνύναι. ματὴς ἔδειξε σέρνα τε Hec. 560. cf. El. 1207. πῶς τὰς φίλας εὐ-

φρόνας δείξεις Hec. 828. δείξαι Ἄργεῖοισι σῶμ' αἰσχύνομαι Or. 98. πῶ ἂν δείξω φίλος ib. 800. v. not. ξίφος εἰς αὐγὰς ἀελλίοιο δείξαι ib. 820. εἰδ' ὅμμ' ἔδειξεν ib. 1058. ἅ νιν δείξεν αἰθέρος προαῖς Ph. 680. δείξον σὸν αἰῶνα μέλεον ib. 1529. δείξω σοφὸς γεγώς, κ. τ. λ. Med. 548. σκῆψιν τιν' ἐχθροῖς—δεικνύναι ib. 744. δεικνυσιν, ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακὸν ib. 1120. δείξω μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν Hip. 9. δείξω Θησεῖ πρᾶγμα ib. 42. μηδὲν κακῶν ἐς φάος δείξιν ib. 714. δείξον τὸ σὸν πρόσωπον ib. 946. δεῖ σε δείξαι, τῷ τρόπῳ διεφθάρη ib. 1008. ἔδειξας, ὃς εἰ Al. 643. ὅμμα ἐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ τέγγοντες ib. 766. δεῖξον, οἷον παῖδα σὲ γέινατο ib. 841. ἔδειξεν ἡ Λάκαινα An. 487. δείξω ἐγὼ σοι, μὴ τὸν κ. τ. λ. ib. 707. δείξιν ἔουκεν, ὅσον σθένει ib. 823. πρὶν ἂν δείξω Δαναοῖς τὰ γγεγραμμένα Iph. A. 324. δείξεις πῶ μοι πατρὸς ἐκ ταυτῆ γεγώς; ib. 406. ἔδειξεν, οἷος ἦν Τροίας φίλος Rh. 324. δείξει τῆπιόν σέλας Θεῶ ib. 331. δείξω σοι χώρον ib. 519. μνηστῆριον φάνας ἔδειξεν ib. 944. πόλιν δείξω τήνδε μακαριωτέραν Tr. 365. ἂ εἰ σαφῆ δείξεις ib. 407. ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον ib. 799. τήνδε δείξω μὴ λέγῃσαν ἐνδίκῃ ib. 970. δείξον σὴν νικηφόρον ἀποῖσιν ἄγραν Bac. 1198. σκυλ' ἔδειξα Βακχίῳ Cy. 9. ποῖαν συμφορὰν δείξει; Her. 74. νέων βραχιόνων ἔδειξεν τύπον ib. 858. δεικνυσὶ κέλευθον ἀσφαλεσάτην ib. 1048. σοὶ τὴν ἐμὴν δείξει χάριν Hel. 1436. δείξατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρους, sc. τὸ Τρωϊκὸν κλέος ib. 1620. δεικνυσιν ἀμνημοσύναν Ion. 1099. νῦν δεικνυμεν ib. 1341. τὴν τῷδ' ἀμαθίαν δείξαι Her. F. 173. λαμπρὰν ἔδειξ' ὁ χρόνος τὰν Ἥρ. ἀλκὰν ib. 805. φίλοισιν ὅμμα δεικνύναι ib. 1215. ὥς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθῃ Θεοῖς El. 58. ἔδειξας ἐμφανῆ πόλει πυρσὸν ib. 586. δείξον φήμην ἔτυμον ib. 818. χρόνος δείξει σε Alex. fr. II. 1. εἰδ' ὅναρ φίλοις ἔδειξεν αὐτὸν Alop. fr. VII. 2. δεικνυσιν, ἡμῶν ὅστις ἐστὶν ἂν κακὸς Antiop. fr. III. 2. δεικνυσιν ἂνθρώπων κακότητος Bel. fr. VI. 6. δείξω Ἀργείοισιν Ἀχελῷος ῥοὴν Hyp. fr. X. ἔργῳ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς

Θεῶ Ced. fr. XVII. 6. ὅπως δείξωσιν αὐτὰς Tem. fr. XIV. 2. εἰδ' ἂν λόγος δείξειεν Fr. inc. LIII. 6. ψήφῃ τὸν ἐσθλὸν δεικνυσιν Fr. inc. B. 42. δεικνὺς ἐμαντὸν Bac. 50. δείξας ἄτρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. δέμας δείξασα Hel. 555. δεικνυμένων ἐλέγχων τῶνδε Her. 905. φόβον αὐτοῖς δειχθεῖσα θήσει Sup. 1208. Δεῖλαιος. τὸν δεῖλαιον γέροντα Epist. III. δεῖλαία Hec. 157. et 203. μόσχον δεῖλαία δεῖλαιαν ἐσόψει ib. 205. ματρὸς δεῖλαιάς Ph. 1294. χέρα δεῖλαιαν Sup. 279. θαλείας δεῖλαιάς πανσίπονος Iph. T. 450. ἂ δεῖλαία νεκρῷ μορφῇ Tr. 192. δακρύων μοι μέλει δεῖλαία El. 183. δεῖλαία, ο misera Med. 1265. δεῖλαιάς γήρως Hec. 157. et γήρα δεῖλαίῳ ib. 203. ἂ δειλαιότητα Al. 263. Δεῖλα. δεῖλῃ γλώσση χαρίζῃ Or. 1514. ὃς δεῖλῃ με δίδωσι Ph. 1001. δεῖλιαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν Sup. 540. δεῖλιαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. δεῖλῃ μένειν Her. 701. αὐτὰ δεῖλιαν (i. e. δι' αὐτὰ δ') ib. 814. δεῖλιαν ὄφλειν τινὰ ib. 985. cf. Her. F. 1348. ἐν ἀρόρητοισι τὴν σὴν νομίζω δεῖλιαν Her. F. 175. τέθνηκε δεῖλῃ τῇ τῶν πέλας ib. 192. δεῖλῃ σῆς κατθανόμεν' εἵνεκα ib. 210. φεύγειν δεῖλῃ δόρῳ ib. 235. δεῖλῃς θανεῖν ὑπο ib. 289. Δειλός. δειλὸς ὥς Ph. 1011. γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον An. 758. τί δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν; ib. 766. δειλὸς ὢν Sup. 319. et Ar. fr. XII. 3. ἄνερὸς ἐκ ἄξιον δειλὸν κεκλησθαι Phry. fr. VIII. 2. ὥς δειλὸς εἴη Fr. inc. LXXXI. 4. δειλοὶ εἰσὶν ἐδὲν ἐδαμῆ Iph. T. 115. δειλοὶ γενόμενοι Hel. 955. δειλῶν δεσποτῶν Æg. fr. V. δειλοὶ ἄνδρες Meleag. fr. VII. 1. δειλοὶ πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5. δειλὸν τόδε Or. 775. φεύγω τὸ δειλὸν ib. 781. δειλὸν ὁ πλεῖστος Ph. 600. cf. Ar. fr. XXIII. ἔτοι τὸ δειλὸν θανεῖν ἐρύκει με Her. F. 316. Δεῖμα. τόδε δεῖμά μοι ἤλυθε Hec. 93. μ' ἐσῆει δεῖμα Or. 1668. ἐνυβάλλεται πολλὰ τῷδε δέματος Med. 284. ἔτ' αὐτὸ νῦν σε δεῖμ' (sc. λίαν ἐπαινώ), ὁ δειμαίνεις An. 869. δεῖμα χλοερὸν Sup. 599. τὸ δεῖμα τελέθρη Iph. T.

485. Ἐρινύων δαῖμα ib. 931. φόβος εἰς τὸ δαίμα μ' ἄγει Hel. 319. δαίμα προσβάλλεις πατρί Ion. 584. ἐκ δαίματος El. 767. ὅπως εἴη τι δαίμα τοῖς κακοῖσι Sis. fr. I. 14. τί ποτ' αἶρομ' ἔννυχος δαίμασι; Hec. 70. ἀγγέλεις δαίματ' ἀκθεῖν Rh. 34. πέρας δαίματα θνητῶν Her. F. 700. δαιμάτων ἕξωθεν ib. 723. δαίματα Φρύγια El. 457. τυράννων δαίματα ib. 711. δαιμάτων ἐλευθέρα ib. 911.

Δαιμαίνειν. δαιμαίνω, δαιμαίνω Hec. 185. πρὸς σέ δαιμαίνω λέγειν Or. 543. δαιμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν Ph. 264. δαιμαίνω νιν, μὴ ὥση φάσγανον δι' ἡπατος Med. 39. δαιμαίνεις τί; Hip. 519. δαίμ', ὃ δαιμαίνεις ἄγαν An. 869. ὥς σὺ δαιμαίνεις ib. 875. ἐκ ἐδαιμαῖνον θανεῖν Rh. 933. δαιμαίνω συμφορὰν Ion. 687. φνγαδὸς δαιμαίνεις δόλον; El. 834. δαιμαίνων πέτρον Or. 6. πνεῦμα δαιμαίνων λιπεῖν Sup. 554. δαιμαίνων τότε Rh. 80. φάντασμα δαιμαίνουσ' ἐμὸν Hec. 54. δαιμαίνουσ' ἀπώλεσεν βίον Hip. 1032. v. etiam An. 227.

Δαιματῆσθαι. δαιματῆμένη An. 42.

Δεῖν, vincire An. 413. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac. 439. κἀδησας (i. e. καὶ ἔδ.) ἐν δεσμοῖσι ib. 444. αὐδῶ με μὴ δεῖν ib. 504. ἐγὼ δεῖν σε ib. 505. δῆσαι χέρας Hel. 818. δεῖτε ὠλένας Ion. 1403. δεσμοῖς δῆσας χεῖρας Her. 861. τὸν γε δῆσαντ' εἶπ' Her. F. 1124. δῆσαντες σὲ κλωφ' τριπλήχει Cy. 233. λύπη εὐνάει δέδετα ψυχὰ Hip. 160. πῶλοι λευκαὶ δέδεταί Rh. 617. δεσμὸν δυσεξήνυτον ἔλκεται δε-
Zeis Hip. 1237.

Δεινός. δεινός χαρακτήρ Hec. 379. δεινὸν φόβον Or. 1355. et Hip. 434. et δεινός φόβος Hip. 1218. δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον Or. 1519. cf. Ph. 61. λέγειν δεινός Med. 585. ἔρωτι δεινῷ Hip. 28. et δεινός ἔρως Iph. A. 808. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας Hip. 921. cf. Sup. 903. δεινός παλαιτῆς Sup. 704. ἐκ εἰς σέ δεινός Iph. A. 480. δεινός οἶχεται σφαγεῖς Iph. T. 552. δεινός κλύδων ib. 1379. δεινός ἀνεμος ib. 1394. δεινός ὁ λάτρις Tr. 424. δεινῷ θανάτῳ διώλως ib. 1255. αἰσι δεινός ἦν Bac. 854. δεινός σὺ, δεινός ib. 969. πόνον τὸν δεινὸν ἐξηγληκότες

Cy. 281. δεινός οἶνος ib. 674. δεινὸς φόβος ἐλεύθερον ἤμαρ Her. 867. ἀγῶνα δεινὸν Ion. 939. ταῦρος ἐς ἐμβολὴν δεινός Her. F. 870. ὕπνον δεινὸν ib. 1034. δεινὸν ναυσὶν πόντῳ σάλον El. 1241. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν And. fr. XIII. 1. θεὸς δεινός Antig. fr. XVII. 2. δεινὸν πόνων Or. 343. οἱ ἐκ ἔχοντες—δεινοὶ Sup. 241. ἀπὸ δεινῶν λόγων Iph. A. 500. δεινὸς ἀγῶνας δραμεῖν ib. 1456. ὦ δεινοὶ λόγοι Hel. 678. δεινοῖς δράκῃσιν El. 1256. οἱ δεινοὶ λέγειν Hip. fr. IX. 2. τοξέυεται δεινοῖς ἔρωσιν Fal. cit. fr. II. 2. δεινὴ ἢ θεός Or. 399. δεινὴς ἀμίλλης Ph. 1267. δεινὴ γὰρ Med. 44. δεινὴ ὀργή ib. 520. et Iph. T. 987. ζύσας φρενῶν δεινὴ Hip. 984. δεινὴ—εἰς τὰ τοιάδε ψυχὴ γυναικῶν An. 159. δεινὴς κορύνης Sup. 715. δεινὴς ἀπλοίας Iph. T. 15. δεινὴς ἐκ πατροκτόνος χερὸς ib. 1083. δεινὴ Χάρυβδις Tr. 436. δεινὴς ἀγχόνης ἄζια Bac. 246. δεινὴς ἀνάγκης Hel. 521. δεινὴ πόλις νοσῶσ' ἀνευρίσκειν κατὰ Fr. inc. XXXVIII. et Fr. inc. B. 47. 1. συμφορὰ δεινὴ Epist. II. δεινά τις Ἔρις θεός Ph. 805. ὦ δεινὰ Κύπρις Med. 642. δεινὰν προσάγῃσα τόλμαν ib. 859. δεινὰ Ἀφροδίτας νόσῳ Hip. 765. δεινὰς τόλμας Iph. T. 868. πυρὸς δεινὰ φλογὶ Her. 914. δειναὶ θεαὶ Or. 261. et El. 1270. ἐν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς Or. 801. ἀρὰς δεινὰς Ph. 884. δειναὶ τύχαι Med. 198. et Ion. 1502. δεινὰς πυρ-
ρίχας An. 1136. δειναὶ ἀπειλαὶ Iph. A. 53. δειναῖς ἐχίδναις Iph. T. 287. δειναὶ αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας ib. 1032. δειναὶ κῆρες El. 1252. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ib. 1346. δειναὶ μὲν ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων, δειναὶ δὲ ποταμῶν, κ. τ. λ. Fr. inc. LIII. 1. 2. cf. Fr. inc. B. 39. 2. πρὸς τὸ δεινὸν ἡλδετε, Hec. 516. δεινὸν πῆμα ib. 583. δεινὸν, εἰ γῇ μὲν κ. τ. λ. ib. 592. δεινόν γε, θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπτνῇ ib. 846. δεινὸν τὸ πλήθος ib. 884. cf. v. 885. ἐκ ἔσιν ἄδεν δεινόν, κ. τ. λ. Or. 1. τὸ δεινόν καὶ διαφθαρέν φρενῶν ib. 297. δεινὸν οἱ πολλοὶ ib. 770. δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ πρὸς κακῶς πράσσοντας ib. 1552. δεινὸν γυναῖξιν αἱ δι' ὠδίνων γοναὶ Ph. 358.

δεινὸν ἔχθρα οἰκείων φίλων ib. 377.
 δεινὸν ὄμμα ib. 457. ἐνδυστυχήσαι
 δεινὸν εὐφρόνης κνέφας ib. 734. δρό-
 μημα δεινὸν ib. 1388. κραθεῖς αἵματι
 δεινῷ ib. 1503. ἔ τι δράσεις δεινὸν
 Med. 356. ἔρπ' εἰς τὸ δεινὸν ib. 403.
 δεινὸν ἔργον ib. 1121. et Sup. 1072.
 δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. cf.
 v. 1202. et Bac. 759. τί τὸ δεινὸν
 τῷ—; Hip. 322. τὸ συγγενὲς δει-
 νὸν An. 986. τόδ' ἤδη δεινὸν ib. 1067.
 cf. Iph. A. 127. et Tr. 968. πάθος
 παθεῖσαι δεινὸν Sup. 11. δεινὸν βά-
 ραγμα ib. 767. δεινὸν, κασιγνήτοισι
 γίνεσθαι λόγος μάχας τε Iph. A.
 376. δεινῷ κακῷ ib. 527. δεινὸν
 τὶ φεύγεις; ib. 831. δεινὸν τὸ τίκτειν
 ib. 917. δεινὸν κακὸν ib. 1357. et
 1416. et Alex. fr. III. 1. et Fr. inc.
 LIII. 4. δεινὸν παρακείμενον Iph.
 T. 320. δεινὸν τόδ' εἶπας ib. 1021.
 et Cy. 195. συμμάχους ταρασσεῖν
 δεινὸν Rh. 691. τὸ τῆς ἀνάγκης
 δεινὸν Tr. 612. τί με τὸ δεινὸν ἐρ-
 γάσῃ Bac. 492. ἄλλος δεινὸν ib.
 1259. εἰς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν ib.
 1349. ἔ δεινὸν Cy. 196. δεινὸν
 ἔχθροῖς βλασάνοντες εὐγενεῖς Her.
 469. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἶμι ib.
 562. δεινὸν—μῆνιν ἐμὰ χθονὶ κεύθειν
 ib. 759. δεινὸν νεῖκος ib. 981. τὸ
 δεινὸν προσπόλε Hel. 507. ὄρυγμα
 δεινὸν τύμβος ib. 553. δεινὸν τέρας
 Ion. 989. δεινὸν γε, θνητοῖς τὰς νό-
 μους ὡς ἔ καλῶς ἔδεικνεν ὁ θεὸς ib. 1312.
 ἔχει τὶ δεινὸν ib. 1416. τὸ κατθανεῖν
 δεινὸν νομίζω Her. F. 282. δεινῷ
 χάσματι θηρὸς ib. 363. τόρευμα δει-
 νὸν ib. 978. φρενῶν ταραγάμια δεινῷ
 ib. 1092. δεινὰ ἄρχομαι προβλήματος
 El. 985. δεινὸν τόδ' ἐγερύσω ib. 1327.
 δεινὸν ἵχνος ib. 1344. δεινὸν τέκνων
 φίλτρον Alcmen. fr. VI. 1. τὸ λέγειν
 εἶ, δεινὸν ἐστίν Ar. fr. VIII. 2. δεινὸν
 τόδ' ἡγῆ Aug. fr. IX. 4. δεινὸν ἐδὲν
 τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς Hyp. fr. IV.
 9. δεινὸν γε Phaëth. fr. V. 1. μεγά-
 λων ἄθλων δεινὸν ὑποσᾶς Tem. fr.
 XVIII. 2. τὸ σφαγῆναι δεινὸν Fr.
 fal. cit. I. 1. τὸ μὴ θανεῖν ἔ δεινὸν
 ib. 2. δεινὸν, ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκεῖ
 φρονεῖν Fr. inc. XXXI. δεινὸν παῖνι
 Fr. inc. LIII. 3. δεινὸν γε, ταῦτόν
 τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος

εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 1. ἔ κατ-
 θανεῖν δεινὸν Fr. inc. B. 22. δεινὸν
 (adverb. uti et sqq.) ἀναβοᾷ Or. 103.
 δεινὸν λεύσσει ib. 389. δεινὸν τενά-
 ξασα Med. 1184. δεινὸν τὰ πάντ'
 ἐπιπνεῖ Hip. 563. ἐφθέγγατο δεινὸν
 An. 1149. ὦ δεινὰ παθεῖσα Hec. 198.
 δειν', ὦ τάλ., δεινὰ πάσχομεν κακὰ ib.
 693. cf. Sup. 806. δεινὰ τὰπιτίμια
 Hec. 1086. δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν
 ib. 1097. ἐξεργάσαντο δεινὰ ib. 1169.
 ὅς τὰ δειν' ἔτλη κακὰ Or. 376. δειν'
 εἰργασμένος ib. 396. ἔ δεινὰ πάσχειν,
 δεινὰ τὰς εἰργασμένους ib. 413. δράσας
 δεινὰ ib. 570. κλύων τὰ δεινὰ ib.
 1554. cf. Dic. fr. XIII. 5. πέπονθα
 δεινὰ Or. 1616. Al. 819. Iph. A. 847.
 Bac. 642. τὰ δεινὰ ἐφνυβρίζει πόλει
 Ph. 185. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαί-
 νεται ib. 277. τὰθλα δεινὰ ib. 1268.
 ἔπραξε δεινὰ ib. 1466. δεινὰ δειν' ἐγώ
 τλᾶς ib. 1716. δεινὰ τυράννων λή-
 ματα Med. 119. δεινὰ παλαιάσματα
 ib. 1214. τὰ δεινὰ κακὰ ib. 1243. et
 sine τὰ Hip. 583. ὦ δεινὰ λέξασα
 Hip. 498. et ὦ δ. λέξας Hel. 1535.
 et Her. F. 1186. δεινὰ ἐξανδῶν κλύειν
 Hip. 1239. δειν' ἔπραξας ib. 1325.
 δεινὰ βέλεται εἰς σέ An. 62. δεινῶν
 τραυμάτων ἀλγηδόνας ib. 258. ὡς
 δεινὰ πάσχω ib. 395. πράξασα δεινὰ
 ib. 824. φεύγειν τὰ δεινὰ Sup. 339.
 δειν' ἀπειλήσας ἔπη ib. 542. ἐν τοῖς
 δεινοῖσιν ἄλκιμος ib. 727. τλήναι
 δεινὰ Iph. A. 98. cf. v. 887. et 942.
 Iph. T. 617. et 869. Ion. 1497. δεινὰ
 γε τολμᾶς Iph. A. 133. cf. v. 303.
 ἐχὶ δεινὰ; ib. 331. et Ion. 1406. τί
 δεινὰ φυσᾶς; Iph. A. 381. δειν' ἐν
 Ἀργείοις βοῶται ib. 1346. δεινὰ σοι
 σημῆναι θέλω ib. 1538. τὰ δεινὰ
 ἔργα πῶς ἔτλης Iph. T. 924. δεινὰ
 δεδράκατον ib. 1169. δεινὰ πλήγματα
 γενειάδων ib. 1366. δεινοῖς σημάν-
 τροις ἐσφραγισμένοι ib. 1372. δεινὰ
 δρῶσι Bac. 666. et 715. ἔπασχον
 δεινὰ πρὸς ὑμῶν ib. 1374. δειν' ἰδὼν
 Cy. 374. δειν' ἔπαθεν Her. 296.
 δεινὰ πείσομαι ib. 732. ᾤμοι ἐμῶν
 δεινῶν Hel. 682. τὰ θεῶν δεινὰ ib.
 1155. δεινὰ τάδε Ion. 1503. δεινὰ
 Εὐρυσεῖ βρέμεν Her. F. 962. δειν'
 ὑπ' Αἰγίσθε παθὼν El. 85. cf. v. 682.
 ἔπραξε δεινὰ δεινὰ δ' ἀντέδωκέ σοι

ib. 957. δεινὰ δράσω ib. 986. δεινὰ
εἰργάσω ib. 1204. δεινὰ φῦλα πόντῃ
Æol. fr. IX. 3. ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν Alc-
mæon. fr. X. 2. ἐν τοῖσι δεινοῖς Hip.
fr. II. 2. et Fr. inc. LXXII. 2. δεινὰ
κτυπήματα βροντῆς Sis. fr. I. 32. σὺν
τοῖσι δεινοῖς αὐξεται κλέος βροτοῖς
Fr. inc. XLVI. δεινὰ μυρία Fr. inc.
LIII. 3. ὅσῳ ἂν εἴποις δεινότερα
Bac. 673. θεὸς δεινότατος ib. 859.
δεινότατον παθέων Med. 658. et El.
1226.

Δεινῶς. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι,
δεινῶς δὲ, καὶ μὴ Iph. A. 1257. sq.
δεινῶς, δεινῶς τάνδ' αἰκίαν—τὰς σῆς
εἰς οἴκῃς ἔφερε Bac. 1371.

Δειπνεῖν τὰλλότρια Fr. inc. CCXXII.
Δείπνον. ἀμφὶ δείπνον ἔσι Ph. 735.
ἐκ δείπνων Hec. 915. τὰ ἐπώνυμα
δείπνα Θυέσῃ Or. 1008. παρὰ δείπ-
νοῖς Med. 193. οἷς δειπνα πρῆθηκε
Al. 752. δείπνων ἀνοσίων διάκονος
Cy. 31. σὲ δείπνοισι τέρψω Ion. 655.
δείπνων κυρεῖ ib. 711. δείπνων ὅταν
λήγωσι ib. 1032. πρὸς δείπνα ib.
1124.

Δειράς. ἀπὸ δειράδος ἐναλίας Iph. T.
1240. δειράδος Καρυσίας ib. 1451.
ὑπὸ δειράσι Παρνασσῷ Ph. 214. cf. Ion.
713. παρὰ τὰς πετρίνας πόντῃ δει-
ράδας Iph. T. 1090.

Δειρή. ἐκ χρυσοφόρος δειρήs Hec. 154.
Δεῖσθαι. φαρμάκων δεῖται σοφῶν Ph.
475. σοφῆς δεῖται φρενὸς Med. 677.
ἔδεν αὐτῶν δεόμεδα Rh. 321. ἡ χάρις
ἔ μακρῶν λόγων δεῖται Tr. 88. τί
ὑμῶν ἔδειτο συμφορά; Her. 127.
δεῖται ὁ θεὸς ἔδενός Her. F. 1345.
δεόμεδα σῶσαι τε αὐτὰς κ. τ. λ. Epist.
I. πυθέσθαι δεόμενος τὰ τ' ἀμφὶ σῆ,
κ. τ. λ. Or. 865. δεόμενος σωτηρίας
Her. 11. τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν
Or. 680. ἐπὶ κερον μολεῖν τοῖς δεομέ-
νοισι ib. 1227. ἔδεν δεόμενοι τείναι
φόνον Sup. 672. ἡ μὲν δεόμενοι; El.
343. ἐπεσελαμέν σοι δεόμενοι Epist.
I. χαρίσασθαι δεομένοις ib. πολ-
λῶν δεομένη σοφισμάτων Ph. 65.
δεομένην εὐεργετῶν Sup. 1176. μάν-
τευμα κρυπτὸν δεομένη μαθεῖν Ion.
334. ἐδεήθη ταῦτα ἐπιτεῖλαι σοι
Epist. I.

Δέκα. δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. δέκα
ἀντλήσας ἔτη Tr. 433. δέκα διελθέ-

σας ἔτη Hel. 113. πρὸς τοῖσιν ἐν Τρ.
δέκα ἔτεσι ib. 781.

Δεκάμοφος. κρατῆρα δεκάμοφον Cy.
387.

Δεκάς. ἥς καὶ σὺ φαίνῃ δεκάδος Sup.
219.

Δεκάσπορος. δεκασπόρῳ χρόνῳ Tr. 20.

Δέκατος. δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ Ion.
1486. δεκάτῳ σελήνῃ παῖδος El. 1126.
τίς σὲ ἐν δεκάτῳ τόκον ωνόμασε; Æg.
fr. I. 1. ἡδὴ δέκατον αἰχμάζεις ἔτος
Rh. 444.

Δεκέτης. δεκέτεις ἀλάληντο νέοι An.
306. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν El.
1153.

Δέλεαρ. τοιόνδ' ἔχω σὲ δέλεαρ An. 263.
δέλεαρ. ἡδὺ φρενῶν Iph. T. 1181.
φίλον διδῶσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων
Tr. 695. βίῃ δέλεαρ Hel. 761. τῆς
γε δέλεαρ ἔχοντες Er. fr. I. 18.

Δέλτος. δέλτος ἐκ χειρὸς ἡρτημένη Hip.
856. ἴδω, τί λέξαι δέλτος θέλει ib.
865. βοᾷ δέλτος ἄλασα ib. 877. ἡ
δέλτος κατηγορεῖ σὲ ib. 1057. δέλτον
γράφεις Iph. A. 35. cf. v. 109. 155.
307. 322. 891. et 894. ἐν δέλτῳ
πτυχαῖς ib. 98. cf. v. 112. Iph. T.
760. et Melan. fr. III. 2. δέλτον
ἐνεγκεῖν Iph. T. 584. vid. etiam v.
603. 615. 635. 640. 667. 733. 756.
et 791. δέλτῳ διαπτυχαῖ ib. 727.
κατὰ δέλτος διαιρεῖ Pal. fr. II. 9.
πρὸς ταῖς πρόσθεν δέλτοις Iph. A.
116. ἐν δέλτοις Πιερίσι ib. 798. ἐν
δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα Iph. T. 787.
δέλτων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Er. fr.
VI. 6.

Δελφικός. θανεῖν Δελφικῷ ξίφει Or.
1656.

Δελφίς, *nom. propr.* γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν
Or. 1094. Δελφίς πέτρα An. 999.
Δελφίδος ἐκ γῆς ib. 1168. γυνὴ Δελ-
φίς Ion. 92. Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν
ib. 665. ἐπὶ Δελφίσιν πέτραις Bac.
306. Δελφίδων τις Ion. 44. 318. et
1365. Δελφίσιν κόραις ib. 551. πα-
σῶν Δελφιδῶν ἐξαίρετος ib. 1323.
παρθένοισι σὺν Δελφίσιν Hyp. fr. I. 3.

Δελφίς, *nom. piscis.* ὁ φίλανλος δελ-
φίς El. 435. τῶν καλλιχόρων δελφί-
ων Hel. 1471.

Δελφός. Δελφῷ πρὸς ἀνδρὸς An. 1152.
Δελφῶν κατ' αἶαν ib. 51. ἐν Δελφοῖσι
τυγχάνει μένων ib. 76. Δελφῶν μέτα

ib. 1066. Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν ib. 1076. Δελφῶν παῖδας ib. 1125. Δελφοῖς ὄνειδος ib. 1242. Δελφῶν εἰς πόλιν ib. 1264. Δελφῶς περάσας φεύγει Ph. 987. ᾧ Δελφῶν μέλει Sup. 1202. ἦκω Δελφῶν τήνδε γῆν Ion. 5. Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τῷ θεῷ ib. 54. ᾧ Φοίβη Δελφοί θέραιπες ib. 94. Δελφῶν ἄριστεῖς ib. 416. ἐξευωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν ib. 821. πάντα Δελφῶν λαὸν ib. 1140. Δελφῶν ἄνακτες ib. 1222.

Δέμας. ἀεράτε μὲν δέμας Hec. 63. ἄδη προστιθεῖσ' ἔμδον δέμας ib. 368. εἰσορῶ δεσπότης δέμας ib. 724. πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες ib. 735. πυρὶ καθήγνισται δέμας Or. 40. τί ἔχι θυγατρὸς πέμπεις δέμας; ib. 107. κινεῖ δέμας ib. 166. ἀνακροῖσω δέμας ib. 218. ἀνακύκλει δέμας ib. 231. κλῖνον εἰς εὐνὴν δέμας ib. 311. ὃς σὸν ὥρθευεν δέμας ib. 405. καταθανόντοιν εὖ περιτείλον δέμας ib. 1066. παρθένης δέμας ib. 1197. σὸν δέμας θηρώμενος Ph. 706. ὑπ' ἀσπίδι' εἰλίξας δέμας ib. 1185. τίς ῥύσεται τῆμδον δέμας; Med. 388. πόνων ἀφύκτων ἐκώσωσαι δέμας ib. 531. cf. Hel. 1098. γεραίων ἐξανασηῆσαι δέμας Med. 1212. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων Hip. 132. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν ib. 138. δέμας ἀλλόχροον ib. 176. ἄρατέ μὲν δέμας ib. 198. μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δέμας ib. 204. κατέξανται δέμας ib. 274. λέχως ἀγνὸν δέμας ib. 1003. εἰς τῷ πισθεν ἀρτήσας δέμας ib. 1222. πῶς ἔχ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας; ib. 1291. ἀνεκροῖσθην δέμας ib. 1392. ὄργαι κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας ib. 1418. κατόρθωσον δέμας ib. 1445. cf. An. 1081. δέμας τὸ σὸν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 349. χθονὶ κρύψαι δέμας ib. 470. προσήξει δέμας ib. 1066. ᾧ φιλότατης γυναικὸς δέμας ib. 1136. δέμας ἀεικέλιον An. 131. πᾶν ἀνάλωται δέμας τὸ καλλίμορφον ib. 1155. κάλιον δέμας ib. 1279. τέκνων θνατῶν κόμισαι δέμας Sup. 273. κεραύνιον δέμας ib. 497. ἔμδον μὴ ποτ' ἐξύγη δέμας εἰς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν ib. 822. τῷ χάριν κοσμεῖς δέμας; ib. 1054. δέμας γεραίων συντακεῖς ib. 1106.

Κλυταιμνήστρας δέμας Iph. A. 417. Διὸς δέμας ib. 797. εἰ παρέξω σφ' πόσει τῆμδον δέμας ib. 937. ὥς κρύψω δέμας ib. 1340. cf. Iph. T. 106. et 119. Tr. 772. Bac. 729. et 952. εἴσω τριγλύφῳ δέμας καθεῖναι Iph. T. 114. πυρωθῆναι δέμας ib. 685. σκόλοψι πῆξωμεν δέμας; ib. 1430. ἀδελφῆς δέμας ib. 1440. πύκαζε τεύχεσιν δέμας Rh. 90. μητρὸς δέμας ib. 969. et El. 968. δέμας ἀσκήσασα Tr. 1022. ἐξ ὕπνῳ κινεῖν δέμας Bac. 689. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας ib. 743. τῆμδον εὐσθένει δέμας Cy. 2. συγκρύπτων δέμας Her. 721. τὸ ἔμδον δέμας ὤλεσεν Πέργαμα Δαρδανίας Hel. 389. δέμας δειξάσα σὸν ib. 555. προσφερεσέραν δέμας ib. 566. ὑπόπτερον δέμας ib. 625. σιδήρῳ τρωτὸν δέμας ib. 816. κενοταφῆντ' ἔμδον δέμας ib. 1066. ταύρειον δέμας ib. 1578. κλέψας δέμας σὸν ib. 1688. ὥς ἀπηνδρώθῃ δέμας Ion. 53. πότε σὸν ὄψομαι δέμας; ib. 563. εὐπτερον δέμας ib. 1203. Ἡράκλειον ἀμφὶ δέμας Her. F. 1036. ἀπόκρυφον δέμας ib. 1069. ξηρὸν δέμας El. 239. δέμας Ἠλέκτρας ib. 1341. δέμας φυλάσσει Dan. 59. ἥβη ἐκλείπει δέμας Æol. fr. XI. 3. δέμας τὸ θεῖον Fr. inc. CLVI. 2.

Δέμειν. Τροίᾳς τείχη παλαιὰ δέμειν Rh. 232. οἷς ἐδείματο Dan. 22.

Δέμνιον. φίλον τῷ νοσῶντι δέμνιον Or. 229. πᾶν δέμνιον δέυετο Alc. 181. ἐν δέμνιοις κεῖται Or. 35. δέμνιον ἀπο πηδᾶ δρομαῖος ib. 44. cf. v. 278. πόσον χρόνον δέμνιοις πέπτωχ' ὅδε; ib. 88. μὲν ἀτρέμα σοῖς ἐν δέμνιοις ib. 258. τὸ ἐκφοβῶν σ' ἐκ δέμνιων ib. 312. πόδα δέμνιοις λαύων Ph. 1533. νοσερᾶς δέμνια κοίτας Hip. 181. ἐκπεσῶσα δέμνιων Al. 184. ἐν ἄλλῃς δέμνιοις πιτνεῖν νεᾶς ib. 1062. ἐκ ἐν δέμνιοις πυκνήν ἄμυνσιν δεξιόμενοι Rh. 418. βασιλικῶν ἐκ δέμνιων Tr. 495. ἐν δέμνιοις ἐρημία νεανίδων ib. 563. ἐπὶ δέμνιοις Cy. 497. γεραῖα λιπῶν δέμνια Her. F. 108.

Δενδροκόμος. ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις Hel. 1113.

Δένδρον. σύναγε δένδρεα Μῆσαις Bac. 563. ἀνέδωκαν εἰς φάος δένδρη Me-

lan. fr. XXII. 5. ψυκτήρια δένδρεα
Phaëth. fr. XII. 2.

Δενδρῶτις. ὦ Πυθίε δενδρῶτι πέτρα
Her. F. 790.

Δεννάζειν. ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν
τέχνην Rh. 925. μάτην ἡμᾶς ἐδέν-
τασε ib. 951.

Δεξιμήλος. λείπε δεξιμήλον δόμον Θεῶ
An. 129. βωμῶ δεξιμήλον ἐσχάραν
ib. 1139. Θεῶν δεξιμήλ' ἀγάλματα
Ph. 635.

Δεξιός. παρὰ δεξιὸν πόδα Bac. 935.
et ἄμα δεξιῷ ποδὶ ib. 941. τοίχῃς
δεξιῷς Hel. 1589. δεξιὰν χεῖρα Hec.
342. v. etiam Med. 496. 899. et 1070.
Al. 1118. Bac. 939. Her. 308. Hel.
1624. Her. F. 254. et 268. et δεξιὰ
sine addito χεῖρ Hec. 753. Or. 474.
Ph. 1128. et 1377. Med. 1365. Hip.
333. 605. et 1360. Al. 191. An. 813.
Iph. A. 339. 471. 679. 831. 833. 866.
et 909. Iph. T. 701. et 1068. Cy.
678. Her. 844. Hel. 844. 1393. et
1597. Her. F. 470. El. 812. et Me-
leag. fr. IV. et in plur. δεξιαὶ Med.
21. Iph. A. 58. et El. 616. δεξιὸν
Διὸς τέρας Ph. 1196. κῶλον δεξιὸν
ib. 1421. δεξιὸν κέρας Sup. 657. et
705. Iph. A. 236. et 289. et Rh. 485.

Δεξιόσθαι. πυκνήν ἄμυσιν δεξιόμενοι
Rh. 419.

Δεξιπυρος. δεξιπύρας Θεῶν θυμέλας
Sup. 64.

Δέξις. σὲ δεξιόμεθα δέξιν, ἣν σε δέξα-
σθαι χρῶν Iph. A. 1182.

Δεξιῶμα κάλλισον Bel. fr. XV. 1.

Δεξιῶς. χρωμένῃ ταῖς ἑαυτῇ χάρισι
δεξιῶς Epist. IV. δεξιῶς χρῆσθαι τῇ
παράσῃ δυνάμει ib.

Δέπας. πλήρες λαβὼν δέπας πάγχρυ-
σον Hec. 527. τὸ ἀτερωπὸν ἑρανῶ
δέπας Sis. fr. I. 33.

Δέραιον. δέραια φέρειν Ion. 1431.

Δέρας. τὸ πάγχρυσον δέρας Med. 5
et sine τὸ v. 480. νεβρῶ σικτὸν δέρας
Bac. 833.

Δέργμα. τοκάδος δέργμα λεαινῆς Med.
187. πύρσ' ἔχουσα δέργματα Hec.
1265. δεργμάτων κόραισι Ph. 664.
αἵματωποι δεργμάτων διαφθοραὶ ib.
877. κρεῖσσον ἔδαμα δεργμάτων
ἐφαίνετο Hip. 1217.

Δέρη. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec.
549. et Iph. A. 1560. ἔτε σῖτα διὰ

δέρης ἐδέξατο Or. 41. εὐτρέπιζε βρόχον
δέρη ib. 951. ἀμφιτεῖναι δέρη χέρας
ib. 1042. παρθένης πρὸς δέρη ib.
1194. σφάζε παρθένας δέρην ib.
1199. φάσανον πρὸς δέρη βαλόν-
τες ib. 1349. ὥμοις ἀνακλάσας δέρην
ib. 1471. καδαιμάζει δέρην ib. 1527.
ξίφος θυγατρὸς ἐπιφρονον δέρη ib.
1575. ἐφ' ἧς ἔχεις φάσανον δέρη
ib. 1653. τρέψασα πάλλευκον δέρην
Med. 30. ἄμμα λύσομεν δέρης Hip.
781. βρόχῳ δέρην πελάσαι Al. 229.
ἀπαρτῆσαι δέρην An. 413. cf. v. 812.
φασγάνῳ φονεύων δέρην Iph. A. 875.
cf. v. 1430. εὐφυνή σώματος δέρην
σφαγεῖσαν ib. 1517. αἷμα καλλιπαρ-
θένης δέρης ib. 1574. ἐπισχέτω ξίφος
δέρη πρὸς ἀνδρὸς Iph. T. 1460. ἐπά-
ειρε δέρην Tr. 99. δέρην εἰς αἰθέρα
ρίπτουσα Bac. 863. βρόχῳ ἄψασαν
εὐγενῇ δέρην Hel. 135. φόνιον αἰώ-
ρημα διὰ δέρης ib. 359. ψήχων δέρην
ib. 1583. ἀμφὶ δέρην Ion. 1065.
πάρεσιν φασγάνῳ δέρη Her. F. 319.
πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλὼν
ib. 987. δίδω δέρη σὴν χεῖρα ib.
1402. 2) Form. dor. δέρα, περὶ ὠλένας
δέρα φιλάτα βάλλοιμι Ph. 169. σκιά-
ζων δέραν ib. 316. ὁμογενᾶ δέραν
ib. 1298. βρόχον λευκᾷ καθαρμόζουσα
δέρα Hip. 771. φάσανον δέρα θῆκέ
μοι Iph. T. 853. ὄνυχι τεμνομένα
δέραν El. 147. φόνιον ὑπὸ δέραν ib.
485. ματέρος ἔσω δέρας ib. 1223.

Δέρκειν. ἅπερ ἔδρακον, ἔδρακον ἐν δό-
μοις τυράννων Or. 1455. sq. ἄλλος
εἰς ἄλλον δρακῶν Her. F. 951. καινὰ
δέρκομαι Hec. 687. τίνα δέδορκα
νερτέρων; Or. 385. ἄλλος σὲ δέ-
ρκομαι Ph. 374. δέδορκα τόνδε σεί-
χοντα Med. 1118. cf. An. 546. Tr.
702. et El. 339. δέδορκε φῶς Hip.
1163. τὰν ἄλιος δέρκεται ib. 1279.
ὥς δέδορκας Sup. 103. τὰ οἰκτρὰ δέ-
δορκε ib. 190. ἄς δέδορκεν ἥλιος ib.
1061. δέδορκας τήνδε; Iph. T. 285.
εἰ δέδορκατε δέσποιναν; Tr. 462. οἷα
πάσχομεν, δέδορκας; ib. 1290. δέ-
δορκεν ib. 1291. τὸν Ὠρίωνα δέρκο-
μαι Cy. 212. δέδορχ', ὅπως λέγω
ib. 697. πότερα δέρκεται φάος; Hel.
348. ὧδε δερκόμεθα Ion. 208. ἐκέτι
νύκτας δέρκεται ib. 1466. πρὸς ἐμέ
δεδορκατ', ἐδὲν ὄντα Her. F. 229.

ἄνδρα φίλον πανύστατον νῦν δεδόρκατε ib. 513. δέδορχ', ἅπερ με δεῖ ib. 1089. τιν' ὅψιν τήνδε δέρκομαι; ib. 1132. δέδορκας ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων; ib. 1229. νύξ, ἣν ἐδερχόμην πάρος El. 867. τὰ μὲν εὖ, τὰ δ' ἑ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν ib. 1101. σκότον δεδορκῶς Ph. 380. τικτοῖς ὄμμασιν δεδορκότα ib. 1122. τυγεῖ δεδορκῶς Med. 221. φῶς ὄμμασιν δεδορκῶς Al. 121. et καλὸν ὄμμ. δεδ. Cy. 509. φάος δεδορκότας Hip. 1193. ἄσθενῇ τὰπ' ἐμῷ δεδορκότες Her. 23. τῷ κάτω σκότῃς φίλας ἀμοιβὰς ὄμμ. δεδορκότες Her. F. 564.

Δέρμα Cy. 526. σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι ib. 525.

Δέρος. λέοντος δέρος Ph. 1127. δέρος ἐπὶ πέτρῃσι ἔχειν Ion. 995.

Δεσμεύειν Bac. 616.

Δέσμιος. κάθησ' ἂν δέσμιος Bac. 259. δέσμιον πορεύσαστε δεῦρ' αὐτὸν ib. 355. δέσμιος φυγῶν ib. 791. μηκέτ' ὄσι δέσμιοι Iph. T. 469. ἐν βρόχοισι δέσμιοι Rh. 74. δεσμίῳσιν ἐν βρόχοις Bac. 615. ὅσας εἴληφα δεσμίῃς χέρας ib. 226.

Δεσμός. δεσμὸν δυσεξήννυτον δεθεῖς Hip. 1237. δεσμὸν ἀδεσμον ἔχουσα φυλάδος Sup. 32. δεσμὸν ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 3. ἐκ δεσμῶν λυθεῖς Hip. 1244. σ' ἐν ἀφύκτοις χερῶν εἶλε δεσμοῖς Al. 988. χέρας δεσμοῖς διδύμοις συνερεισθέντες Iph. T. 456. δεσμῶν ἄτερ ib. 637. ἐκ δεσμῶν ἐλευθέρως ib. 1348. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν Rh. 569. ἐν δεσμοῖσι πανδήμῃς σέγῃς Bac. 444. κείνον εἰς δεσμῶς ἄγεις ib. 518. πικροτάτῃς ἰδόντι δεσμῶς ib. 634. δεσμοῖς κατηναγκασμένος ib. 643. δεσμῶν ὑπο ib. 754. et 1034. δεσμοῖς δήσας χεῖρας Her. 861. χρυσοῖσι δεσμοῖς Ion. 1007. δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὠρμισμένος Her. F. 1094. Ἰζλον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμυήσομαι ib. 1298. δεσμοῖσι πατέρας ἐκκληδῶσαν ib. 1317. ὅσοι δεσμοῖς ἐκμεμώχθηται Dic. fr. XIV. 5. ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν Epist. I. Dicitur in plur. etiam τὰ δεσμά: χαλᾶν δεσμά An. 578. cf. Her. F. 1055. ξύλλυε μητρὸς δεσμά An. 724. δεσμά τοῖς ξένοις πρόσθε Iph. T. 1204. ἵτ' ἐπὶ δεσμά ib. 1205. δεσμά ξένων ἔχοντας ib. 1329. cf. v. 1333.

δεσμά καὶ βρόχους λαβὼν χερσὶν ib. 1411. δεσμά πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρε Rh. 567. δεσμά ποδῶν Bac. 447. δεσμά διαφυγῶν ib. 647. δεσμά σειρεύων βρόχῳ Her. F. 1009. λύσω δεσμά παιδὸς ib. 1123. δεσμά ἐξάπτειν χερσὶν ib. 1342.

Δεσπόζειν. ἵππων δεσπόσαι Al. 489. ὦν ἐδέσποζον προτῇ An. 929. ἑδεῖς Ἀχαιῶν τῷδε δεσπόσει Tr. 710. δεσπόζειν δόμον Ion. 1036. ἐκ ἐμῷ σὺ δεσπόσεις χαίρων Her. F. 258. δεσπόζοντ' ἐμῷ Sup. 518. τὴν ἐπτάπυργον δεσπόζων πόλιν Her. F. 28.

Δέσποινα Med. 1144. Her. 772. et El.

487. δέσποινα ἡ δύσηρος Hec. 354. ἀπόπρο δεσποῖνας Or. 1452. εἰς δεσποίνης χέρας Ph. 29. δέσποιν' ἐμῇ Med. 6. κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς ib. 49. ἑ καιρὸς εἰδέναι τάδε δέσποιναν ib. 81. τάκει βιοτὰν δέσποινα ib. 142. ὅπως δέσποινα χόλον καταπαύσει ib. 172. εἰ πέισω δέσποιναν ἐμάν ib. 185. μὰ τὴν δέσποιναν ib. 395. δέσποιναν, τειρομένην νοσερᾷ κοῖτῃ, κ. τ. λ. Hip. 130. δέσποινα σὴ ib. 662. ἐν ἀγχόναῖς δέσποινα ib. 777. δεσποῖνας χερσὶ θάμῃ Iph. T. 445. ἑ δεδόρκατε δέσποιναν Tr. 463. δέσποιναν εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ἐβεβλόμην ἂν Ion. 567. πότερ' ἐμᾷ δεσποῖνα τάδε ἐς ἧς γεγωνήσομεν; ib. 695. τὸ ἐμὸν εἴσεται δέσποινα πιτὸν ib. 709. b. δέσποιν' ὅμως ἔσα ib. 734. σπεδαὶ δεσποῖνας ib. 1061. ἑ κοῖναν τεκένον τύχαν δεσποῖνα ib. 1103. πῶ δέσποιναν εὖρω; ib. 1107. ὃ φασι δῆναι—δέσποιναν ib. 1186. πετρορρίφῃ θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν ib. 1223. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνὴ Phoen. fr. IV. 3. δέσποινα, ο domina Hec. 668. et 1048. Med. 1002. Hip. 433. 681. 695. 1325. et 1395. Al. 161. An. 56. et 231. Iph. T. 181. Her. 784. et 928. Ion. 761. 808. et 1237. et El. 750. ὦ δέσποινα Ph. 124. et 177. Med. 633. et Hip. 74. ὦ φίλῃ δέσποινα Hip. 82. Iph. A. 1540. et Ion. 794. et sine ὦ Iph. T. 1075. δέσποινα Κύπρι Hip. 117. cf. v. 415. et 522. δέσποινα δίας Ἀρτεμὶ λίμνας ib. 228. δέσποιν' Ἀθάνα Sup. 1226. et Rh. 608. ὦ δέσποινα διογενὲς θεᾷ Cy. 349. ὦ μελέα δέσποινα Ion. 1246.

Δεσποσύνη. εὐχαῖσι δεσποσύνας (dor. pro ὕνης) Iph. T. 439.

Δεσπόσυνος. τῶν δεσποσύνων μόχθων Hec. 1294. τὰς δεσποσύνας σκηναῖς ib. 101.

Δεσπότης. εισορῶ δεσπότην δέμας Hec. 724. ὡς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν Ph. 1470. ἀμφὶ δεσπότην ib. 1601. δεσπότης ἔς ἐμὸς Med. 83. δεσπότην σώματος λαβεῖν ib. 233. τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο Hip. 308. τὴν δεσπότην προδῶσαν λέχος ib. 590. παρ' αὐτὸν δεσπότην ib. 1187. εἰπόμεσθα δεσπότη ib. 1196. οἰκῶν δεσπότην Al. 684. θανόντα δεσπότην An. 1199. δεσπότην σημήναθ', ἔνεκ' ἐν π. πάρειμι Iph. T. 1305. δεσπότην πέρσαντος Ἀχαιῶν Rh. 239. κτανόντες δεσπότην ib. 619. κρηνὸς δεσπότης—αἵματος ib. 790. τίμα τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν Tr. 694. τὸν αὐτὸν δεσπότην ἔχειν ib. 709. δεσπότην εἰπόμεν Bac. 1044. ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον ib. 1072. cf. v. 1093. τὸν ἀπόντα δεσπότην Cy. 34. ἐκ' ἴσας δεσπότην—οἷός ἐστιν ib. 90. γενεῶσι τοῖσδε—δεσπότης Her. 231. ἦν δεσπότης λάβῃ σε Hel. 486. δεσπότην φοβημένη ib. 489. λέκτρων δεσπότης ib. 578. αἱ δεσπότην φυλάσσετε Ion. 511. ἐξίοντα δεσπότην ὄρῃν παρά ib. 516. ταῦτα πράσων δεσπότης ib. 772. εἰς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγειν ib. 838. τῷ νέῳ δεσπότη ib. 1183. δεσπότην δόμων ib. 1536. ἐπεὶ δεσπότης ὑμῶν καθέστηχ' Her. F. 141. ἢ ποτ' ἂν σε δεσπότην ἐκτίσας ib. 274. παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης—; ib. 952. ἄλλε δεσπότην πεφυκέναι ib. 1344. δεσπότην φρεσὶνματα El. 798. δεσπότης ἐμὸς τάναντι εὐχετο ib. 808. δεσπότης ἀνισορεῖ ib. 830. πάροιθε δεσπότης κεκλημένους ib. 899. ἄδεις δεσπότης (dor. pro ης) Syl. fr. IV. 1. ὦ δέσποτα Hec. 841. Iph. A. 314. Bac. 768. Cy. 249. Hel. 1209. et 1643. et Chry. fr. IV. 1. δέσποτα Παλαῖμον Iph. T. 271. ἰὼ δέσποτα, δέσποτα Bac. 582. δέσποτ' Ἰξίων Ixion. fr. IV. δέσποτα φιλόδαφνε Lic. fr. IV. δεσποτῶν ὤμων φρένας Hec. 359. δεσπότης κεκτημένος ib. 397. εἰσήκασε δεσποτῶν ἔπος ib. 557. τὰς νεωστὶ δεσπότης ib. 617. δεσπότης ἐλοιδορῶ

ib. 1237. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν ib. 1288. τὰ δεσποτῶν κακῶς πιγνῶντα Med. 54. εἰ χρή δεσπότης εἰπεῖν τόδε ib. 61. εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπότης ib. 823. θεὸς δεσπότης καλεῖν χρεὼν Hip. 88. δυστυχῆσι δεσπότης ib. 287. ἐπὶ δεσπότης θεοῖς ἄλλοισιν ib. 460. πικρὸν τόδ' οἰκέρημα δεσπότης ἐμοῖς ib. 787. εἴ τι δεσπότησι τυγχάνει Al. 136. παλαιὸς δεσπότης φίλος ib. 210. τέως ἀνάσχει δεσπότης δόμων ib. 305. δόμων ζῶσι δεσπότη ib. 809. ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακὰ ib. 816. δεσπότης ἀμιλλᾷ An. 127. ἐκοιμήθην βία σὺν δεσπότησι ib. 391. ἐπὶ δεσποτῶν λόχοι Sup. 636. λίαν δεσπότησι πισὸς εἶ Iph. A. 304. δεσποτῶν θνήσκειν ὑπὲρ ib. 312. πάλιν μολῶσα δεσποτῶν χέρας Iph. T. 1421. τοιῶτων δεσποτῶν ἄγγελος εἶην Rh. 264. δεσπότης τευχесφόροις ib. 267. δεσποτῶν μονέμενος ib. 871. δεσπότης κληρεμένων Tr. 29. δεσπότης μ' ἄγασιν ib. 577. ἐμαντῆς δεσπότης μισήσομαι ib. 659. χρηστοῖσι δέλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν Bac. 1027. χαίρεις κακῶς πράσσεις δεσπότης ib. 1032. ὀλίγον φροντίσας δεσποτῶν Cy. 162. ἔτι τοῖς σοῖς δεσπότης τὰδ' ἀρκέσει Her. 100. ἐρήμης δεσπότης ib. 678. ὄχλον παρέξεις δεσπότης; Hel. 446. ἄγγελον εἰσω δεσπότησι ib. 454. ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν ib. 732. δεσποτῶν κρατήσεις; ib. 1646. πρὸ δεσποτῶν θανεῖν ib. 1656. μεθεῖσαν δεσπότης με Ion. 233. εἰς ἀπίστες δεσπότης ib. 751. τί θεσφάτοις δεσποτῶν νοσῶ; ib. 755. τροφεῖα δεσπότης ἀποδῶς ib. 852. δεσποτῶν μέτα ib. 1043. δεσπότης θυμῆμενον Her. F. 277. δειλὼν γυναῖκες δεσποτῶν Æg. fr. V. μέτεται τοῖς δέλοις δεσποτῶν νόσας Alcmaeon. fr. IV. δεσποτῶν γένος Alex. fr. IX. 1. δάλως κρείσσονας τῶν δεσποτῶν ejusd. fr. X. 2. εἰ δεσπότησι μὴ πρόποντα τυγχάνοι Bu. fr. vers. 2. σέγειν τὰ δεσποτῶν Eu. fr. IV. 2. δεσπότης χρηστὸς λαβεῖν Meleag. fr. VIII. 1. vid. etiam v. 2. Δεσπότης. δεσπότην ἐμὴν Med. 17. et 970. et Dan. 53. δεσπότην δόμων Med. 694. δεσπότην σένωσιν Al. 951.

Δεσποτικός. δεσποτίσκει Cy. 266.
 Δεσποτῶσθαι. σῇ δεσποτέμενον χερὶ
 Her. 884.
 Δεύειν. κόμας δεύσαι Ph. 232. αἵ-
 ματος ἔδενσε γαῖαν ib. 678. cf. v.
 1159. ὄνυχι γένυν ἔδενσε φονίαισι
 πλαγαῖς Hel. 379. ὡς σφαγαῖσι πέ-
 τρας δεύσειε Ion. 1127. ὀρδοσάτας
 ἔδενσεν Her. F. 980. δέμνιον ὀφθαλ-
 μοτέγκτω δέυετο πλημμυρίδι Al. 182.
 πελάνφ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα
 Cress. fr. IX. 6.
 Δεύεσθαι, pro δεῖσθαι. χερὶ δευομένα
 βάκτρῃ Tr. 276.
 Δεῦρο. ἐνεγκε δεῦρο Hec. 610. μῶν
 τὸ βακχεῖον κára δεῦρο Κασσ. φέρεις;
 ib. 677. ὅτ' ἦλθες δεῦρο ib. 964.
 δεῦρο κρυφίως ἐζήτει μολεῖν ib. 993.
 πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; Or. 215.
 δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ ib. 456. τρυφᾶς
 ἡκεὶ δεῦρ' ἔχουσα ib. 1113. δεῦρο νῦν
 ἔχει ib. 1181. ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρο
 ib. 1342. θές ἵχνος πέδῳ δεῦρο ib.
 1440. δεῦρ' αἰεὶ διήνυσσε ib. 1663.
 ἐνθὲνδ' ἐκεῖσε, δεῦρό τ' αὖ Ph. 98.
 cf. v. 273. et 320. δεῦρ' ὑπόσπονδον
 μολεῖν ib. 280. δεῦρ' αἰεὶ εὐτυχεῖς ib.
 1215. ἀπαις δεῦρ' αἰεὶ τείνεις βίον;
 Med. 670. δεῦρ' ἄθρησον Hip. 300.
 προσῆγον ἂν σε δεῦρο ib. 496. δεῦρ'
 ἔλθ' Al. 782. δεῦρ' ὑποσρέψας ib.
 1022. ἔως ἂν ἵππης δεῦρο Θρ. ἄγων
 ἔλθῃ ib. 1024. κόσμον—δεῦρ' ἔχουσ'
 ἀφικόμην An. 150. cf. Iph. A. 1534.
 τιθέντα δεῦρο πόδα An. 547. μολῶν
 δεῦρο ib. 583. τεύχη ὅμοι' ἐκεῖσε δεῦρό
 τ' ἡγάγες ib. 619. ἔρπε δεῦρ' ὑπ'
 ἀγκάλας ib. 723. cf. v. 748. δεῦρ'
 ἦλθε ib. 1096. δεῦρο Θησέα καλῶν
 Sup. 37. ἐλθεῖν ἔτλησαν δεῦρο ib.
 171. ἐξῆς κάθησο δεῦρό μιν ποδὸς
 Iph. A. 627. δεῦρο δὴ πατέρα πρό-
 σειπε ib. 630. ᾧ δεῦρ' ἐλήλυθας ib.
 1339. δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν
 ib. 1377. δεῦρο, δεῦρο πᾶς Rh. 680.
 θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. δεῦρό
 σε σέψω κára Bac. 341. ἐκφέρετέ μοι
 δεῦρ' ὅπλα ib. 808. δεῦρο λαμβάνεσθ'
 ἐμῶν πέπλων Her. 48. δεῦρο τοῖς
 κακοῖσι φευκτέον ib. 260. δεῦρ' ἀναξ-
 σρατηλατῇ ib. 466. δεῦρο αὐτὸς εἰσι-
 δὼν ib. 848. δεῦρ' ἐπίσρεφον κára
 ib. 942. τὰ δεῦρ' αἰεὶ καλῶς ἔχει Hel.
 767. καταζῇ δεῦρ' αἰεὶ σεμνὸν βίον

Ion. 56. δεῦρ' ἐπείγονται ξιφῆρεις ib.
 1258. δεῦρ' ἔπεσθε Her. F. 724.
 ἐκεῖσε, δεῦρο And. fr. IV. et sic porro.
 Δεῦτε Med. 894.
 Δεύτερος. ἐν πόλει δεύτερος Hip. 1017.
 νοσφεῖς με δευτέρῃ νεκρῷ; Al. 44.
 ἄλλος τις Αἴας δεύτερος Tr. 614. τῷ
 δευτέρῃ χορῷ Bac. 680. ὁ δεύτερος
 ἀριθμὸς Ion. 1014. δεύτερον παῖδ'
 ἔλῳν Her. F. 994. ἡ ζυγεῖσα δευτέρῳ
 πόσει Æg. fr. VIII. 2. δεύτεροι λόγοι
 Sup. 389. δευτέρα ἡ χάρις Hip. 508.
 δευτέραν ὠδῖνα Iph. A. 1235. αἱ δευ-
 τέραι φροντίδες Hip. 436. et Cress.
 fr. IX. 1. τὸ δεύτερον σχῆμα τῷ κόσμῳ
 Bac. 830. τὸ δεύτερον γράμμα Thes.
 fr. V. 5. δευτέρ' ἂν πάσχοι An. 372.
 τὰδε δευτέρά μοι Tr. 218. δραμεῖν δεύ-
 τερα καὶ τρίτα Epigr. III. 5. 2) δεύ-
 τερον, adverb. τὰ ἄλλα δευτέρον σ'
 ἐρήσομαι Hec. 988. τί βάλει δευτέρον
 μαθεῖν ἐμῷ; ib. 991. Δαναΐδαι δευτέρον
 Or. 931. σὲ δευτέρον γ' ἀπαυτῷ σκῆπτρα
 Ph. 604. τὸ δεύτερον (deinde) πρέ-
 νοησάμην Hip. 398. vid. etiam Her.
 836. τὸ δεύτερον παρόντα An. 1095.
 δευτέρον ἀπώλεσεν Τροίαν Tr. 920.
 Δέχεσθαι. τέλος δέχῃ τῶν ἐμῶν προσ-
 φθεγμάτων Hec. 413. δέξαι χοάς μιν
 ib. 535. ἔτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο
 Or. 41. μήθ' ἡμᾶς σέγαιε, μὴ πυρὶ
 δέχεσθαι ib. 47. τὸ πιστὸν τόδε λόγων
 ἐμῶν δέχῃ ib. 245. πῶς μνήμα δέξαιθ'
 ἐν ib. 1053. μήθ' αἰμά μιν δέξαιτο
 κάρπιμον πέδον ib. 1086. παρθένῃ
 δέχῃ πόδα ib. 1217. μύθων ἀνδαθέν-
 των δέξαιτ' ὁμφάν Med. 175. τίς με
 δέξεται πόλις; ib. 386. καλῶς γ' ἂν
 δέξαιντό μ' οἴκοις ib. 505. ἔτ' ἂν τι
 δεξαίμεσθα ib. 617. δέξαι χώρα καὶ
 δόμοις ἐφέσιον ib. 713. δέχῃ μὴ πρὸς
 ἡδονὴν λόγους ib. 773. ἐκ ἀσμένῃ τόνδ'
 ἐξ ἐμῷ δέχῃ λόγον; ib. 924. et 1007.
 ἔ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται ib. 958.
 εἰς χεῖρε δῶρα δέξασθαι ib. 973. cf. v.
 1004. et 1154. δέξεται—χρυσέων ἀνα-
 δέσμων δέξεται—ἄταν ib. 978. sq.
 ἀνάδημα δέξαι Hip. 83. ἄρ' ἂν τι
 μιν δέξαιο βαλεύσαντος εὔ ib. 89. φθέ-
 γμα δέξασθαι ib. 648. εἰ δέξῃ ib. 697.
 μήτε πόντος, μήτε γῇ δέξαιτό μιν σάρ-
 κας θανόντος ib. 1030. εἰδὲ μηνυτὴν
 χρόνον δέξῃ καθ' ἡμῶν ib. 1052. παῖ-
 δας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχῃ Al. 376. δέ-

χομαι φίλον δῶρον ib. 377. δέζεται
 ξείνον νοτερῷ βλεφάρῳ ib. 601. δέχσ
 κόσμον τόνδε ib. 621. ἢ πατρῶον τόνδ'
 ἐδεξάμην νόμον ib. 686. πατρός ταῦτ'
 ἐδεξάμην πάρα ib. 691. πρόφρων σε—
 δέχοιτο ib. 747. τῷδ' ἔπω ξένος κακίον'
 ἐδεξάμην ib. 753. ἔτι σωφρόνως ἐδέ-
 ξατο τὰ ξένια ib. 756. δέχεσθαι (scil.
 τὰς ξένους) εὐπροσηγόρῳ φρενὶ ib. 778.
 ἐταῖρον συγγνῷ προσώπῳ—δέχῃ ib.
 781. ἔκ ἧλθες ἐν δέοντι δέξασθαι
 δόμους ib. 820. ὅς μ' εἰς δόμους ἐδέξατο
 ib. 858. δέχσ εἰσω τήνδε γενναίαν
 δόμων ib. 1100. cf. v. 1113. ἃ ἔχ
 ἔκῃσ' ἐδεξάμην An. 36. φίλημ' ἐδέξω
 ib. 631. δέχῃ τὸν Ἀχιλλεῖον σκύμνον
 ἐς οἴκους ib. 1170. δέχομαι χερὶ δώ-
 μασ' ἐμοῖς ib. 1175. κῶμον δέχεσθαι
 ἀσπιδηφόρον Sup. 390. ἀσμένῃ ἐδέ-
 ξατο πόνον ib. 393. τρώμα λόγξης
 πολεμίων ἐδέξατο ib. 848. πῶ με δέ-
 ζεται γάνος στρατηλατῶν; 1149. πῶς
 δεξομαί νιν; Iph. A. 455. τὴν βα-
 σίλειαν δεξώμεθ' ὅχων ἀπο ib. 599.
 ἀγκάλαις ἐπὶ δέξασθε ib. 616. δεξό-
 μεθα δέξιν, ἣν σε δέξασθαι χρεῶν ib.
 1182. πρύμνας δέξασθαι εἰς ὄρμους
 ib. 1321. δέξαι τὸ θῦμα τόδε ib. 1572.
 ἡδέως τῷτ' ἐδέξατο ib. 1596. ἡδισ'
 ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεξαίμεσθα Iph.
 T. 448. δέξαι θυσίας ib. 464. τά-
 φος ποῖος δέζεταιί με; ib. 625. δέχο-
 μαι, sc. τὴν δέλτον ib. 793. μ' ἀδεῖς
 ξένων ἐκὼν ἐδέξαθ' ib. 948. ἐκβολὰς
 νεῶς Ἑλληνίδος δέξεσθε ib. 1425. εἰ
 δέξαιτο κληδόνα μύθων Rh. 3. κάλ-
 λιστον δῶρον δέχεσθαι ib. 192. γῆρυν
 ἔχ' Ἑλληνικὴν ἐδεξάμεσθα ib. 295.
 δέχσ τὰς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν ib.
 328. νεῶν κατὰσκοπον δέχθαι ib. 525.
 ἅδέν' ἂν δεξαίμεθα ἄλλον ib. 835.
 ἢ μακρὰν δέξεσθέ με Tr. 460. πικρὸν
 ὄδυρμα γαῖά σε δέζεται ib. 1228. λο-
 χίους νιν δέξατο θαλάμοις Bac. 95.
 τὸν θεὸν εἰς γῆν δέχσ ib. 312. cf. v.
 769. δέχεσθε κῶμον εὐτὶς θεῶ ib. 1166.
 σὲ δεξομαι σύγκωμον ib. 1171. δέξαι
 χερσὶν ib. 1238. δέξαι θηλαῖσι σπο-
 ρὰς Cy. 56. ἱκέτας δέχεσθαι ib. 299.
 ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυσιν ib. 416. ὡς
 εὖ ἐδέξω Her. 324. ὅπως—στρατὸν
 πολλῇ δέχωμαι χερὶ ib. 338. λόγους
 ἐδεξάμαν Hel. 337. ὡς πνεῦμα κα-
 θαρὸν ἔρανθ' δεξαίμεθα ib. 873. πόλλ'

ἐδέξω σώματα ib. 976. δέξατο εἰς χέ-
 ρας αὐλὸν ib. 1366. ἐπειδὴ ναῦς τὰ
 πάντ' ἐδέξατο ib. 1585. κλοπὰς σὰς
 ἐκ δόμων ἐδέξατο ib. 1691. γάμων
 Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο Ion. 62. ἀψίδα
 βροτοῖσι δέχονται ib. 88. ὅσον, χρήζει,
 δεξομαι ib. 428. πατέρα νῦν δέχσ
 ib. 556. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην
 τόδε ib. 561. πῶμα χειρὸς σῆς ἐδε-
 ξάμην πάρα ib. 1212. ἣν τι δεξώμεσθ'
 ἔπος El. 110. ἢ μίτραις σὲ γυνὴ δέ-
 ξατο ib. 163. δεξώμεθ' οἰκων κατα-
 λύσεις ib. 393. τί τῶσδ' ἐδέξω μεῖζο-
 νας σαντὲ ξένους; ib. 405. δέξαι βο-
 σρύχων ἀναδήματα ib. 882. σέφανον
 ἐξ ἐμῆς χειρὸς δέχσ ib. 888. τίς πόσις
 με δέζεται; ib. 1199. κόλποισι τὸν
 θεὸν ἐδέξατο Dan. 34. τί τῶτων ἔχῃ
 δέξασθαι καλόν; Er. fr. I. 42. ταῦτά
 μιν δέξαι Hyp. fr. IV. 1. ψυκτήρια
 δένδρεα ὠλέναισι δέζεται Phaeth. fr.
 XII. 2. τίς ἂν σε νύμφη—δέξαιτ'
 ἂν; Philoct. fr. XI. 2. θυσίαν ἄπυ-
 ρον—δέξαι Fr. inc. CLV. 5. ἔτ' ἔμπ-
 νων αἰδῆς μ' ἐδέξατο Fr. inc. CLXXIX.
 τότοιιν ἀμφοῖν ἔνεκα κἄν ἐδεξάμεθα
 Epist. I. δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον
 Or. 330. φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι
 Iph. T. 1496. χαλινὸν ἀρτίως δε-
 δεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4. κλη-
 ρον ἢ δεδεγμένην Hip. 1057. ἡχλὴν ἢ
 σαφῶς δεδεγμέναι Bac. 1084.

Δῆθε El. 268. et 274.

Δῆθεν. εἰσιμεν ἐς οἴκους δῆθεν Or. 1119.
 ὡς δῆθεν ἔκ εἰδῦτα τάχειργασμένα ib.
 1320. δῆθεν ἐχθρὸς ὢν στρατηλάταις
 Rh. 719. ἄξω θεατὴν δῆθεν Ion. 656.
 ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο ib. 831.
 κέντρῳ δῆθεν ὡς θένων Her. F. 949.
 ὡς χρόνος δῆθεν παρῆν Cresph. fr.
 VIII. 2.

Δηϊάλωτος. δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον
 An. 105.

Δηϊφοβος, *nom. propr. viri* Tr. 960.

Δηκτήριος. καρδίας δηκτήρια Hec. 235.

Δηλαδῆ. δηλαδὴ σιγᾷν ἄμεινον Or.
 787. δηλαδὴ ξανθῆς ἐθείρης Iph. A.
 1366.

Δηλεῖν. τί δεδήληται δέμας βασιλείας
 Hip. 175.

Δηλία. Δηλίας ἐν καρποφόροις γνάλοις
 Iph. T. 1235.

Δηλιάς. λίμνας ἐπίβα τὰς Δηλιάδος
 Ion. 167. σὺν Δηλιάσι κέραισιν Hec.

462. παιᾶνα Δηλιάδες ὑμῶσι Her. F. 687.
 Δήλιος. Δήλιοι χοιράδες Tr. 89.
 Δηλονότι Epist. V.
 Δήλος. πολλῇ ἄβροσύνῃ δῆλος ὁράσθαι Or. 350. δῆλος εἰ λόγῳ ib. 853. δῆ-
 λος ἦν θάσσω ἀνω Bac. 1074. ἔτ'
 ὀμμάτων δῆλος ἦν κατάσσις Med. 1197. δῆλον οἱ γ' ἐμοὶ λόγοι Ph. 969.
 δῆλον ἐξαιρόμενον νέφος οἰμωγῆς Med.
 • 106. τέτρω δῆλον, ὥς γυνὴ κακὸν μέγα Hip. 627. τὸ τέτρωτον δῆλον εἰσπο-
 ρεῖσθαι Eu. fr. III. 2. δῆλα μὲν, δῆλὰ γ' Al. 217. δῆλα καὶ ἀμφιβανῇ An. 835. δῆλα τὰν θένδε Sup. 560.
 Δηλᾶν. ἐν βραχεὶ σοὶ τὰμὰ δηλώσω κακὰ Or. 732. τὸ πρᾶγμα δήλας ib. 1118. αὐτὸ δηλοῖ τᾶργον ib. 1129. τῆτον ἄξιον νόμιζε δηλᾶν αὐτῷ, ἅπερ οἶσθα Epist. V.
 Δημεύειν. δεδήμενται κράτος; Cy. 119.
 Δημηγόρος. δημηγόρες τιμᾶς Hec. 254.
 Δημήτηρ. τὴν κόρην Δήμητρος Al. 359. cf. Her. 601. et Her. F. 1104.
 Δήμητερ ἐσιῶχ' Ἐλευσίνος χθονὸς Sup. 1. Δήμητρος εἰς μυστήρια ib. 173. τὴν πυρφόρον θεᾶν, Δήμητρα ib. 261. τῆς καρποποιῆς παῖδα Δήμητρος Rh. 964. Δημήτηρ θεὰ Bac. 275. Δήμητρος τᾶχυν Cy. 121. σφάζει παρ-
 θένον κόρην Δήμητρι Her. 410. Δήμητρος ἀκτῆς Fr. inc. XIV. 2.
 Δημιουργὸς κακῶν Fr. inc. LIII. 7.
 Δήμος. ὅταν ἡβᾷ δῆμος Or. 695. φρο-
 νῶσι δῆμος μεῖζον An. 701. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον Sup. 351. δῆμος ἀνάσσει ib. 406. δῆμος αὐθέντης χθονὸς ib. 442. προσάτην τῷ βίῃ τὸν δῆμον ἔχομεν Iph. A. 450. δῆμον κολᾷ Alcmen. fr. IV. 2. δῆμω μήτε πᾶν ἀναρτήσης κράτος Plis. fr. I. 1. ἄνδρα δῆμω πιστὸν ib. vers. 3. δῆμος ἔωσσα Cress. fr. X. 2.
 Δημότης. βαρὺς δημότης Sup. 895. δημότης ἐντυχῆς Ion. 625. ἐκ δη-
 μοτῶν μή τις μ' ἐλέγξῃ Al. 1060. θύρας ἔχων ἀκλήσεως τῷ θέλοντι δη-
 μοτῶν Iph. A. 340. φύγον τρέμεσσα δημοτῶν El. 643. αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκᾶσθαι Er. fr. II. 25.
 Δημοφῶν, rex Athenarum. Her. 116. et 214.
 Δημοχαριτής Hec. 134.

Δῆν, *adverb.* Rh. 480.

Δηῖν. δηώσας ἐχθρὸς Her. 995.

Δῆτα. ἔωσσα δῆτ' αὖ σε Hec. 247. τί δῆτ' ἐλέξας; ib. 249. τί δῆτ' ἐρεῖ τις; ib. 313. εἰ δῆτα ib. 367. et 756. εἶτα δῆτ' ὀγκέμεθα ib. 623. τί δῆτα μα-
 θήματα μοχθῶμεν, κ. τ. λ. ib. 814. πῶς τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις; ib. 828. etc.

Δηῶ, Ceres. σεμναῖσι Δηῶς ἐσχάραις Sup. 290. Δηοὶ θυμωσαμένα Hel. 1359.

Διὰ 1) cum genit. διὰ μακρῶς ἢ χάρις Hec. 320. διὰ καλῶν ὀμμάτων ib. 442. διὰ χερὸς ib. 673. διὰ τραπῆ ib. 889. διὰ σῶς ib. 1004. διὰ τέλους ib. 1193. διὰ δέρης Or. 41. et Hel. 359. διὰ μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι ib. 434. διὰ φόβου ἔρχομαι ib. 755. δι' ἀσεβείας σε ὀχλήσω ib. 799. δι' αἵματος ib. 815. et Ph. 20. διὰ σιδήρεος Or. 862. διὰ παρηγῶν ib. 959. διὰ βοσρύχων ib. 1267. διὰ δίκας ἔβα ib. 1361. διὰ προδόμων ib. 1495. δι' αἱμάτων ib. 1547. et Ph. 1058. δι' εὐπετείας Ph. 269. διὰ πόθου ἐλήλυθας ib. 387. δι' ἐχθρας καὶ φόνου μολῶν ib. 482. διὰ μάχης ib. 762. Iph. A. 1392. et 1415. Hel. 984. et Her. F. 220. διὰ μακρῶς Ph. 1076. Iph. A. 1399. Iph. T. 480. et Cy. 438. δι' ὀλίγου Ph. 1105. δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων ib. 1300. δι' Ἀχέροντος ἰέναι ib. 1322. δι' ὀμφαλῶς ib. 1421. διὰ μέσσοις αὐχένος ib. 1466. δι' αἵματος ἀμερίας ib. 1515. δι' ὀδύνας ἔβας ib. 1554. Al. 877. et El. 1210. διὰ κεφαλᾶς Med. 144. et Hip. 1352. δι' ἡπάτος Med. 379. ἐμάντῃ διὰ λόγων ἀφικόμην ib. 872. cf. Iph. A. 1194. et Tr. 916. διὰ λεπτοτέρων μύθων Med. 1081. δι' ὥτων ib. 1139. Rh. 294. et 566. δι' ἐμᾶς νηδύος Hip. 164. διὰ πάσης συμφορᾶς ib. 542. διὰ πύλας (i. e. πύλης) ib. 587. δι' ἀψύχου βο-
 ρᾶς ib. 952. δι' αἰῶνος μακρῶς ib. 1426. cf. Al. 478. διὰ γλώσσης An. 95. et Sup. 112. διὰ φόνου χωρεῖσι An. 175. διὰ φίλημάτων ἰὼν ib. 417. διὰ πυρὸς ib. 488. et El. 1182. δι' οἴκων An. 711. δι' ἀρσένων Sup. 40. διὰ παρηγῆδος ib. 76. διὰ τέλους ib. 270. Bac. 1259. Aug. fr. VI. 3. et Bel. fr. XVI. 15. διὰ δoroς Sup. 602. διὰ

λόγῃ ib. 748. διὰ τέχνης δορὸς ib. 905. δι' ὄρφναιας ib. 994. δι' ἐμπύρων Iph. A. 59. Εὐρίπῃ διὰ χευμάτων ib. 166. διὰ χρόνῃ ib. 636. et El. 504. δι' ὑγρῶν κυμάτων Iph. A. 948. διὰ λωτῇ Λίβνος ib. 1036. διὰ Συμπληγάδων Iph. T. 260. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων ib. 372. δι' αἰσχύνης ἔχω ib. 683. διὰ πόνων ib. 988. et Fr. inc. CLXVII. 2. ζαχρύσῃ δι' ἐμπολᾶς Iph. T. 1111. διὰ χερῶν ib. 1352. et Bac. 732. et 1069. διὰ σκηνῶν Rh. 61. δι' ἀκηράτων κόλπων ib. 352. διὰ σέρνων ib. 684. et Tr. 157. δι' ὄρφνας Rh. 697. διὰ τάξεων καὶ φυλάκων ἔδρας ib. 698. πυκνῆς δι' ὄρφνης ib. 774. διὰ μελάθρων Tr. 155. ὀλέθρῃ διὰ παντὸς ib. 793. δι' ἀψόφῃ βαίνωνν κελεύθῃ ib. 887. δι' ἄκρων φρενῶν Bac. 203. δι' ἀριθμῶν ib. 209. διὰ σπῃδῆς ib. 212. δι' αἰδῆς ib. 441. δι' ἄσεος ib. 838. et 853. διὰ μέσης Θηβαίας χθονὸς ib. 959. διὰ χειμάρρῃ νάπῃς ἀγμῶν τε ib. 1091. δι' αἰθέρος ib. 1097. Hel. 217. 253. et 1512. et Ion. 1152. διὰ Κιθαριῶνος μέσῃ Bac. 1140. δι' ἀμφιτρήτος Cy. 703. διὰ μόχθων Her. 625. δι' ἀσπίδος ib. 685. 738. et 819. διὰ ψευδῶν Hel. 316. δι' ἀληθείας ib. 317. διὰ σαρκὸς ib. 361. διὰ ξεσθᾶν γενύων ib. 1117. δι' ἀέρος ib. 1494. δι' οἰωνῶν Ion. 377. διὰ μακρᾶς ἐλθῶν κελεύθῃ ib. 549. δι' εὐλογίας Her. F. 356. διὰ φρενὸς ib. 745. δι' ὄρφρων El. 909. δι' ὁμμάτων ib. 1219. δι' αἰθερίας πλακὸς ib. 1349. διὰ σέγῃς Dan. 32. τῇ σεμνοτάτῃ δι' Ὀλύμπῃ And. fr. XXVIII. 5. δι' ἀσπίδων Aut. fr. III. 20. διὰ μακρῶν Inus fr. XVI. 1. δι' ἐλπίδος ζῆ, καὶ δι' ἐλπίδος τρέφῃ Phry. fr. III. 2) cum accus. διὰ σόμα Or. 103. et 1175. διὰ τὸ κείνης θράσος ib. 585. δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ ib. 1146. διὰ σέ ib. 1227. An. 158. διὰ τὸν ὀλομένον Ἰδαῖον Πάριν Or. 1364. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνῃ ὄμμα ib. 1387. διὰ τὸ Μυρτίλῃ πέσσημα ib. 1548. διὰ μᾶς νύμφῃς γάμον Ph. 584. διὰ σάρκα ἑμᾶν ib. 1292. διὰ φίλων ὀρρώδιαν ib. 1398. δι' ἄλλα νύχιον Med. 211. διὰ λίμνας χέρσον τε Hip. 148. δι' ἀπειροσύναν ἄλλῃ βίῃ ib. 195. διὰ

πόντιον κύμα ib. 753. διὰ Μέσας Al. 965. διὰ γυναικείαν ἔριν An. 362. διὰ γυναῖκα βάρβαρον ib. 650. διὰ Κυνάεας ἀκτᾶς ib. 865. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sup. 880. πολύθυτον δι' ἄλλος Iph. A. 185. δι' ἔρωτα ib. 508. εἰ δι' ἐμ' ὀλεῖται, διὰ τε τῆς ἐμῆς γάμῃς ib. 941. διὰ τὸ σῶμα ib. 1418. μὴ θνήσκε δι' ἐμῇ ib. 1420. δι' ἐμὸν ὄνομα ib. 1495. et Hel. 200. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα Iph. T. 29. cf. Ar. fr. II. 5. διὰ πέτρας συμπληγάδας Iph. T. 355. διὰ Κυνάεας πέτρας ib. 889. δι' εὐθυνηρίας ib. 1356. δι' ἄλλα πορφυροειδέα κ. τ. λ. Tr. 124. διὰ μίαν γυναῖκα ib. 368. διὰ γάμον μᾶς ἕνα γυναικὸς ib. 498. δι' ἐμὲ τὰν πολυκτόνον Hel. 199. διὰ πολέας ib. 225. δι' Ἦραν ib. 268. διὰ τὸ κάλλος ib. 311. δι' ἔργ' ἀνεργ' ὀλλυσαι ib. 366. δι' ἔρεβος ib. 526. διὰ τὴν ἐμὴν δάμαρτα ib. 855. διὰ τὸ σέργειν πόσιν ib. 1417. Ταινάρῃ διὰ σόμα Her. F. 23. διὰ τυραννίδας ib. 1317. διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Alex. fr. V. 1. διὰ σφροσύνην Hip. fr. XVIII. 2. διὰ τὸ δυστυχῆς Pol. fr. V. 3.

Διαβαίνειν. διέβα πρὸς εὐκάρπῃς γύας σκηπτὸς An. 1046. τὸν ὠκυρόαν διαβᾶς Ἀξιὸν Bac. 570. χθονίαν λίμναν διαβάντε Al. 905.

Διαβάλλειν. φυγῇ πρὸς Ἀργος διαβαλεῖν Sup. 931. πῶς γεφύρας διαβαλῶσι Rh. 117. ἦν λυθῆς με διαβαλεῖς Hip. fr. XIII. vid. not. εἰς σὸν ἔς με διαβαλὼν Hip. 932. Ἀχαιοῖς εἰ διαβληθήσομαι Hec. 863. μὴ διαβληθῆς στρατῷ Iph. A. 1372. πολίταις μὴ διαβληθήσομαι Her. 423. τῆς ἐμβάλλοντας—διαβεβλήμεθα Epist. V.

Διαβιάζεσθαι. διεβιάζομεσθ' αἰν Iph. T. 1365.

Διαβιῶναι Fr. inc. LI. 9.

Διαβολή. διβολαῖς ταῖς ἑμαῖς An. 1006. διαβολαῖς νέαις Sup. 415. διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακὸν Alex. fr. III. 1.

Διάβροχος. ἀφρῷ διάβροχοι γενεάδας Ph. 1390. ἄγκος ὕδασι διάβροχον Bac. 1049. διάβροχον ὄμμα El. 503.

Διαγγέλλειν. ἀφιέναι νῆες διήγγελον

- Iph. A. 353. ὅστις διαγγεῖλει τὰμ' εἴσω κακὰ Hel. 443.
- Διάγειν. λυπρὸν διάζω βίοντον Med. 1037. et Al. 943. τερπνὸν διάζειν βίοντον Med. 1355. ἐδεῖς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν Antiop. fr. XXXIX. 4. μόνα αἰῶνα διάζεσσα Ph. 1521.
- Διαγελᾶν. ὃν σὺ διαγελᾶς Bac. 272. et 322.
- Διάγνωσις. σὴ τὴν διάγνωσιν κρατεῖ Hip. 696. διάγνωσιν φρενῶν ib. 926.
- Διαγράφειν. διάγραφ' ὥς ἔσαν κακὴν El. 1073.
- Διαγωγή ἄμεμπτος Epist. V.
- Διαδέκτωρ. διαδέκτορα πλῆτον Ion. 478.
- Διαδιδόναι. διαδῆναι νῶτον ἄκανθάν τε Tr. 117. διαδόντες κόρας Ph. 1380.
- Διαδιφρεῖν. ὅποτε πελάγεσι διεδίφρευσσε Or. 991.
- Διαδοχή. διαδοχαῖς ἀμείβουσαι χεροῖν Hec. 1159. διαδοχαῖς ἀνά πτόλιν Ph. 1045. διαδοχαῖσιν ἐν μέρει ἐνιαυσίαισιν Sup. 406. διαδοχαῖς Ἑριννύων ἡλαντόμεσθα Iph. T. 79.
- Διάδοχος. διάδοχος δόμων Al. 658. γόνων διάδοχος Sup. 72. λύπη διάδοχος κακῶν κακοῖς Hec. 588. κακὸν κακῶς διάδοχον πορσύνεται An. 804. διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι γαῖα Tr. 1307. ἔργοισιν ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται An. 744. διάδοχα δακρύνω ib. 1202.
- Διάδρομος. διαδρόμῃ λέχεσ El. 1156. ἔμβολα διάδρομα Bac. 592.
- Διαζευγνύναι. διὰ γὰρ ζευγνύσ' ἡμᾶς πατρῶν μελάθρων El. 1323. ἥτις ἂν διαζυγῇ τῆς συντραφείσης Tr. 664.
- Διαζῆν. ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον Iph. A. 923. εὐαίωνα διαζῆν Bac. 426.
- Διαίμος. δίαμον ὄνυχα Hec. 656.
- Διαιρεῖν. μελάθρων ἐς διήρης ἔσχατον Ph. 90. vid. schol. et not.
- Διαίρειν. ὃ διήρηχ' ὁ θεός, εἴτε κ. τ. λ. Bac. 206. συμφόρας τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν, κ. τ. λ. Alcmen. fr. XII. 2. δέλτος διαιρεῖ Pal. fr. II. 9. σπλάγχνα ἡθρεῖ διαιρῶν El. 839.
- Δίαιτα. δίαιταν ἦντιν' ἐμπορεύεται Phoen. fr. IX. 6. σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 5. πρὸς τὰς διαίτας —ιδόντας Fr. inc. CLXI. 2.
- Διακανάσσειν. μῶν τὸν λάρυγγα διεκανάξῃ σε καλῶς; Cy. 157.
- Διακεῖσθαι. ὥς διάκειμαι Tr. 113.
- Διακενῆς Tr. 753.
- Διακλύζειν. ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει Iph. T. 107.
- Διακναίειν. ἀνθρώπων γινῶμαι διέκναισαν Iph. A. 27. λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει Cy. 484. ψυχὴν διακναῖσαι Her. 297. μίᾳ ἀμφοτέρως ἄτη πατέρων διέκναισεν El. 1307. μελάθροις διακναιομένους Med. 164. τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων Alc. 108.
- Διακονεῖν. διηκόνων (ministrabam) Cy. 405. διακονῆσα κρυπτὰ Ion. 396.
- Διάκονος. δειπνῶν ἀνοσίων διάκονος Cy. 31. πισὸν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον Eu. fr. IV. 1.
- Διακρίνειν. διὰ δ' ἔκριεν ἃ τεκῆσα γὰ βροτῆς Alex. fr. XII. 4. ᾗδης διακρινεῖ Cress. fr. I. διακρινόμενον ἄλλο πρὸς ἄλλο Chry. fr. VII. 12.
- Διακροτεῖν. αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει; Cy. 179.
- Διακωδωνίζειν. διεκωδώνισε Pal. fr. VI.
- Διακωλύειν. σὲ λιταὶ διακωλύουσ' ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς Hec. 150. μόρον Ἀδμήτῃ διακωλύσαι Al. 34.
- Διαλαγχάνειν. θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν Ph. 68. Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες Bac. 1290.
- Διαλαλεῖν. διαλαλήσομέν τί σοι Cy. 174.
- Διαλαμβάνειν. αὐτὰ διαλαβὼν El. 373.
- Διαλλαγή. δυσλύτως ἔχεσα τὰς διαλλαγὰς Ph. 378. εἰς διαλλαγὰς χωρεῖ ib. 446. ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς ποιεῖσθαι ib. 518. πολλῶν εὖρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς ib. 708. ὥς διαλλαγὰς ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν Sup. 209. διαλλαγὰς ὃ τελευτήσας Her. 820.
- Διάλλαγμα Hel. 592.
- Διαλλακτῆς κακῶν Ph. 471.
- Διαλλάσσειν. οἷς διαλλάξεις τέκνα Ph. 448. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν Al. 14. διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλους Ph. 439. διαλλάχθηθ' ἅμα τῆς πρόσθεν ἔχθρας Med. 896. διαλλάχθητί μοι Hel. 1251.
- Διαλύειν. νεῖκος διαλύεσθε Or. 1679. δεσμὰ διελύθη ποδῶν Bac. 447. τρατεῖα διαλυθεῖσα Iph. A. 495.
- Διαλυμαίνεσθαι. ἥτις Ἑλλάδα διελυμνήνατο Or. 1515. χρησμοῖς ἀδίκους διελυμάνθην Hip. 1350. σάρκας νεαρὰς —διαλυμανθεῖς ib. 1344.

Διάλυσις κακῶν Ph. 438. αἱ διαλύσεις
ἔ ράδιαι Melan. fr. IX. 6.

Διαμῆν. δῆμησ' Ἰφιγόνης παρηΐδα El.
1023.

Διαμάχεσθαι. ἀναιδῶς διεμάχετ' τὸ μὴ
θανεῖν Al. 697. σιδήρῳ διεμάχοντο
Sup. 678.

Διαμεδίεσθαι. τῷ δαὶ πατρώϊον διαμεδίῃς
τιμωρίαν; El. 978. διαμεδίεις τόνδε
μόχθον Bac. 627. διαμεδίεις ξίφος ib.
635.

Διαμεΐβειν. Ἀσὴτιδα γαίαν Εὐρώπας
διαμεΐβας Iph. T. 398.

Διαμοιρᾶν. τέκνα λιπῶν Βάκχαις ἄδω
διαμοιράσαι Hec. 1076. λόγῃς ἔρα-
μαι διαμοιράσαι Hip. 1376. ὡς διε-
μοιράσω χρόα παιδὸς Hec. 717.

Διαμολεῖν. διαμολεῖτε Her. F. 1051.

Διαμπᾶξ Bac. 992. et 1012.

Διάνδιχα Her. F. 1029.

Διάνοια. μετὰδος ἐμοὶ σὰς διανοίας
Sup. 57.

Διανταῖος δόδυνα Ion. 766.

Διαντλεῖν. μακρὰς διαντλεῖς' ἐν δόμοις
οἰκείας Her. F. 1373. διαντλήσομαι
πόνως An. 1218.

Διανύειν. ἢ σε—δεῦρ' αἰεὶ διήνυσσε Or.
1663. διαύλως ἱππῖες διήνυσσε El. 825.

Διαπαλύνειν. ξανθὸν κράτα διεπάλυνε
Ph. 1166.

Διαπαντὸς Al. 891. et Iph. T. 1117.

Διαπεῖρειν. σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα δια-
πεῖρας μέσον Ph. 26.

Διαπεραίνειν. διαπεράνωμεν λόγος An.
333. διαπεραίνέ μοι ib. 1057. μορφῇς
διαπεράνασθαι κρίσιν Hel. 26.

Διαπερᾶν. κνήμην διεπέρασεν Ἀργ.
δόρῳ Ph. 1403. διαπερᾶν Μολοσσίαν
An. 1249. ἔ σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα
Sup. 117. Αἰγαῖον οἶδμα διαπερᾶν
Iph. A. 1601. Εὐξενον ἐπ' οἶδμα
διεπέρασεν Iph. T. 396. διεπέρασ'
Ἰδαίαν νυμφᾶν σκοπίας Hel. 1339.

τῆτον (scil. τὸν βίον) ὅπως ἦδιτα δια-
περάσετε Her. F. 504. ἐπεὶ μόχθους
διεπέρασε ib. 830. Σκαμανδρίους δια-
περῶν ροὰς Tr. 1151. τόμια διαπε-
ρῶσα Iph. T. 1392.

Διαπορθεῖν. πόσον χρόνον διαπεπόρη-
ται πόλις; Hel. 110.

Διαπραττεσθαι. διαπεπραγμένα Hel.
864. τῷ παιδὶ διαπεπραγμένῳ Ion.
353. πάντα διαπεπραγμένα εὗρηκα
Hel. 1193.

Διαπρέπειν. πάντων διαπρέπεις ἀψυχία
Al. 645. γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορ-
φώματι Antiop. fr. XXXV. 2.

Διαπρεπής. διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φρύγες
Or. 1483. διαπρεπεῖς εὐψυχία Sup.
841. ἔλαφος διαπρεπῆς τὴν θῆαν Iph.
A. 1588. πῶλοι διαπρεπεῖς ἐν εὐφρόνῃ
Rh. 617.

Διαπρύσιος. διαπρύσιον κέλαδον Hel.
1324.

Διαπτᾶσθαι Med. 1.

Διαπτοεῖν. στρατὸν φόβος διεπτόησε
Bac. 304.

Διαπτύσσειν. εἴ τις διαπτύξειεν Hip.
985.

Διαπτυχή. δέλτε διαπτυχαὶ Iph. T.
727. παρεῖς γραμμάτων διαπτυχὰς
ib. 793.

Διάπυρος Cy. 627.

Διαπυρῶσθαι. κακῶς ἂν Τροίαν γε διε-
πυρῶσάμην Cy. 690.

Διαριθμεῖν. ἴσας μοι ψήφους διηρίθμησε
Iph. T. 966.

Διαρμόζειν. διαρμόσας ἀπόπρο δεσποί-
νας Or. 1452.

Διαρπάζειν. ἄλλοις δόμον λείπειν διαρ-
πάσαι Al. 660. ὅταν Λοξίη χρηστήριον
διαρπάσῃ Bac. 1335.

Διαρρόη. τέμνει πνεύματος διαρρόας
Hec. 567. περῶσα ποταμίους διαρρόας
Rh. 919. οἶνος περάσας πνευμόνων
διαρρόας Fr. inc. CXXXV.

Διαρρόωξ ἄρμος Iph. T. 262.

Διασαφεῖν. αὐτὰς διεσάφησ' ἕσας κενὰς
Ph. 401.

Διασιωπᾶν. διεσιωπῶμεν Hel. 1567.
αὐτὰ διασιωπήσας Ion. 1566.

Διασκεπτεσθαι. φέρε διασκεψόμεθα Cy.
554.

Διασπᾶν. διὰ θύελλα σπάσαι με Sup.
830. ἵνα διασπάσωμαι χρόα Hec.
1126. ὃν σκύλακες διεσπᾶσαντο Bac.
339.

Διασπαρακτὸν σῶμα Bac. 1218.

Διασαθμεῖσθαι. ὃς ἡμῖν βίον—διε-
σαθμήσατο Sup. 202.

Διατείχειν. ὃς διατείχει θεῶ γνάλα
An. 1093. διατείχων πόλιν ib.
1091.

Διατρέφειν. τὸν εἶδες ἂν διατρέψαι ποτὲ
ρήτωρ δύναται Pi. fr. VII. 2.

Διάτροφος. διατρόφος κόρας ἐλίσσεια
Bac. 1120. cf. Her. F. 868. ἐν δια-
τρόφοις ὅσοις Bac. 1165.

Διασφαίριζεν. διεσφαίριζε σάρκας Πενθέως Bac. 1134.
 Διασώζειν. διασώσαι πόλιν Ph. 790.
 ἴν' ἀνδρὶ τὰμὰ διασώσῃ λέχη Hel. 65.
 Διατέγγειν. διατέγγει βωμὸς Iph. T. 404.
 Διατελεῖν χάριν Her. 435.
 Διατέμνειν. διατεμνὼν χρῶα Hec. 782.
 Διατηρεῖν. ὅς γε ταῦτα πάντα διατηρεῖ Fr. inc. B. 28. 6.
 Διατιθέναι. ἐλπιδας διαθέσθαι καλῶς Ion. 866. τὸ σῶμα εἰ μοχθηρῶς διατεθέντες Epist. V. ἔτω διατεδεῖσαν τὴν πόλιν Epist. II.
 Διατινάσσειν. κάρα διετίναξ' ἄνω κάτω Iph. T. 282. Βακχίς διατινάξαντος δῶμα Bac. 606. τὰ Πενθέως μέλαθρα διατινάσσεται πεσῆμασιν ib. 587.
 Διατριβὴ πολλή Ph. 758.
 Διάτροπος. διάτροποι τρόποις Iph. A. 559.
 Δίαυλος. εἰ πενὸν διάυλον ᾧκισαι τέρας Tr. 435. Εὐρυσθέως διάυλον εἰς ἄδης Her. F. 1102. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορέμενος Hec. 29. διςσὲς ἂν ἔβαν διαύλης Her. F. 662. διςσὲς διαύλης ἱππίως διήνυσε El. 825.
 Διαφέρειν. ἄρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί; Hec. 599. διοίσει ψῆφον Or. 49. cf. v. 1652. σὺ νῦν διάφερε τῶν κακῶν ib. 251. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1262. δάκρυσι διοίσω πότμον Hip. 1143. σκῆπτρά σοι μόνον διαφέρειν—δεῖ; Iph. A. 1195. εἰ διοίσει νύκτα τὴν ἐς αὐρίον Rh. 600. ἅπαις διοίσει ib. 982. τοῖς θανέσι διαφέρειν βραχὺ Tr. 1248. πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω διέφερον Bac. 753. διήνεγκαν κόρας ib. 1085. θεὸς σέβων βίον διήνεγκε Hel. 10. γαστρός διήνεγκ' ὄγκον Ion. 15. μορφαὶ διαφέρουσιν ib. 382. διαφέρει τολμήματα Æol. fr. VIII. ἄκαιρος εὐνοί' εἰδὲν ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII. διαφέρουσιν αἱ φύσεις Melan. fr. VII. 3. ἂ δοκεῖς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν Epist. V. διαφέρων κηρύγματα Sup. 382. ὄπλισμα διαφέρων ἐσφενδόνα ib. 715.
 Διαφύγειν. ὥστε διαφυγεῖν τῆμόν δόρυ Iph. T. 1326. σὲ διαφύγουσι Cy. 680. εἰ λέκτρα διέφυγες τάδε Hel. 800. διαφυγεῖν μόρον ib. 1083. πολλοὶ οἶδμα διέφυγον θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. δεσμὰ διαφυγῶν Bac. 647. διαφυγῶν

πόντος Hel. 882. διαφυγῶν φόνον ib. 1629. διαφυγῶσα πολέμιος Ion. 1254. τὰ διαφυγόντ' ὑπ' ἀργίης Her. F. 592. διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος Bac. 642.
 Διαφθείρειν. φύσιν διέφθειρε Hec. 598. cf. Eu. fr. V. 3. ἐμοὶ ψυχὴν διέφθαρκε Med. 226. χεῖρα εἰ διαφθερῶ ib. 1055. φαρμάκῳ διαφθερεῖν Hip. 389. διὰ μ' ἐφθειρας ib. 1357. μὴ σὰς διαφθείρῃ γάμους Al. 317. τὸ τῷ θεῷ γ' εἰ διέφθειρέν με πῶ μάντευμα Iph. T. 719. τὰς ἐχθίστας γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ Tr. 405. νόσον διαφθεῖραι Hel. 890. τὸ δίκαιον τῷ πατρὸς διαφθερεῖς ib. 926. τέτθες πῶς διαφθεῖραι με δεῖ; Er. fr. I. 22. δέλον ἐσθλὸν τένομ' εἰ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. ὁ πολλῶν φρένα διαφθεῖρων Æd. fr. VII. 1. λύπη μάλιστά γ' ἢ διαφθεῖρσά με Or. 398. πειδῶ διαφθεῖρσας τῆσδε Tr. 967. μὲ διαφθεῖρας λόγους Phi. fr. XIII. 1. ὥς διαφθερῶν Hip. 992. πολλὰ διέφθορα Med. 349. εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε θνητῶν Hip. 1014. εἰ διαφθαρήσεται Hec. 802. ἢ διέφθαρται βίος Hip. 376. τῷ τρόπῳ διεφθάρη ib. 1008. ἔχεις μοῖραν, ἢ διεφθάρης ib. 1436. νόμος παλαιὸς δαιμόνων διεφθάρη Sup. 563. τὰ θησέως ἐκ ὅκνῳ διεφθάρη ib. 697. διεφθάρμεσθα Iph. T. 1028. εἰ διαφθαρήσεται Bac. 318. λύπη σὰς διέφθαρσαι φρένας Hel. 1208. τίνι τρόπῳ διεφθάρη; Ion. 347. τὸ διαφθαρέν φρενῶν Or. 297.
 Διαφθορά. φίλων διαφθορά Hip. 682. πολέμοις ὑμᾶς ἐθρεψάμην διαφθορὰν Her. F. 459. αἵματωποι δεργμάτων διαφθορὰ Ph. 877. ὅσας—εὐρον ἀνδράσιν διαφθοράς; Ion. 617.
 Διαφορά. εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει Med. 75. πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς Er. fr. I. 9.
 Διαφορεῖν. δαμάλας διεφόρην σπαράγμασιν Bac. 738. θηρὸς ἄρδρα διεφορήσαμεν ib. 1208. περωτοῖς διαφορῶν τοξέυμασι Her. F. 571. διεφορῶντο σαρκὸς ἐνδύτα Bac. 745.
 Διάφορος. διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων μύθων Iph. A. 402. οἱ νόμοι διάφοροι Bac. 484. χρήμασιν διάφοροι Her. F. 635. πολλὰ πολλοῖς εἰμὶ διάφορος βροτῶν Med. 579. διάφοροι φύσεις βροτῶν Iph. A. 558.

φρένας διαφόρως πολὺν Hel. 160. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εισορῶ Sup. 612. τῶν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτων πολλὰ Her. 407.

Διαφυλάσσειν. τὸ Κάδμω διεφύλασσον ἱππικὸν Sup. 682. διαφυλάξασθαι πόλιν Iph. A. 369.

Διαχαλᾶν. διαχαλαῖτέ μοι μέλαθρα Iph. A. 1340.

Διαψαίρειν. γλώσση διαψαίρεσσα μυκτήρων πόρως Fr. inc. CCXIII.

Δίβαμος Rh. 215.

Δίβολος. διβολου ἀκοντα πάλλων Rh. 374.

Δίγονος. δίγονα σώματα El. 1179.

Δίδαγμα. ὁ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον Bel. fr. XXII. 3. διδαγμάτων ἡδιον Sis. fr. I. 25.

Διδάκτος. ἡ εὐανδρία διδάκτος Sup. 914. ὅσοις διδάκτον μηδὲν Hip. 79. κᾶς' εὖ διδάκτον, sc. τὸ τῆς τύχης Al. 789.

Δίδαξις. διδάξιν ἐσθλῆ Hec. 601.

Διδάσκαλος. τὸν νῦν διδάσκαλον ἔχουσα Tr. 647. τῆς ἀνοίας τὸν διδάσκαλον Bac. 345. τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τύχην εἶχομεν διδάσκαλον Med. 1203. ἡ ὁμιλία πάντων γίγνεται διδάσκαλος An. 685. αὐτὰ διδάσκαλοι κακῶν ib. 947. αὐταὶ γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι Sup. 771.

Διδάσκει. διδάξον τῆτο Hec. 1208. πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίος Hip. 252. αὐτάς τις σωφρονεῖν διδάξάτω ib. 667. τί τέχνας μυρίας διδάσκετε; ib. 917. φρονεῖν διδάσκειν ib. 920. γαμβρὸς διδάξω, καὶ διδάξομαι λόγους An. 740. διδάσκεις μ', ἐνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. διδάξω σ', ὥς καλῶς ἔχει τόδε Bac. 287. διδάσκέ μοι τοῖσδε τέσσε παῖδας Her. 574. ἐγὼ διδάσκω ῥάδιως ib. 1022. τίς διδάξει σ' ἄλλος; Hel. 586. διδάσκει ἄνδρα τῇ χρεῖα κακὸν El. 376. ἐδίδαξα γέμω λόγῳ Alcæon. fr. VI. 3. vid. not. μὴ διδάσκει τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. διδάξαι σέ βέλομαι Peliad. fr. VI. 1. μυσικὸν ἔρωσ διδάσκει St. fr. VIII. 2. χρεῖα διδάσκει σοφὸν Tel. fr. XIX. 2. τὸς διδάσκοντας τάδε Ion. 451. τῷ διδάξαντος βροτὸς An. 958. ταυτὶ διδάξων ἡλθον Sup. 154. διδάσκει Hec. 299. εἰ νῦν διδάζομεσθα τὸς φίλους φιλεῖν Hel. 1442. ὑπ' αὐτῇ τῇ διδά-

σκεσθαι φιλεῖν And. fr. VII. 6. εἴπερ καὶ βρέφος διδάσκεται λέγειν Sup. 914. Διδόναι. παῖδα δῆναι σφάγιον Hec. 305. ἡδίσταν χέρα δὸς ib. 410. cf. v. 440. λύσαι πρύμνας—δὸς ἡμῖν ib. 540. κακὸν δίδωσι καρπὸν ib. 595. μὴ δίκην δώσσειν ib. 803. Plura hujus dictionis exempla vid. sub Δίκη. ἐκ ἃν εἶχον τήνδε σοι δῆναι χάριν Hec. 899. cf. Or. 104. Med. 719. Al. 61. Iph. T. 507. Hel. 946. et 1007. Her. F. 321. El. 1138. et 1146. δεινὰ τὰπιτῖμια δαίμων δέδωκεν Hec. 1087. ὃν ἐμοὶ πατὴρ δίδωσι—τρέφειν ib. 1134. τὸν χρυσὸν δῆναι πενομένοισι ib. 1220. αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν ib. 1276. εἰ λᾶτρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. δὸς τόξα μοι κεραλκά ib. 268. ὑπὼ βλέφαρον δὸς ib. 302. ἐμοὶ τῶν σῶν μηδὲν δίδω ib. 641. ἐν τῷδ' ἡμῖν ἀνθ' ἐνὸς δῆναι σέ χρη ib. 650. ψυχὴν ἐμὴν δὸς τῷ πατρὶ ib. 661. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. δύναμιν ἣν διδῷ θεὸς ib. 684. τὸ ὄμμα φαιδρωπὸν ἐδίδοι τοῖσιν Αἰγ. φίλοις ib. 892. δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν ib. 1160. δότ' εὐτυχῆσαι τῷδε κ. τ. λ. ib. 1243. κόραισι δίδοτε διὰ βοσρύνων ib. 1267. δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τινά μοι ib. 1276. Πυλάδῃ ἀδελφῆς λέκτρον δὸς ib. 1659. ἡνίκ' ἂν διδῷ πατὴρ ib. 1672. δίδωσι βεκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος Ph. 25. ὀχήματα τροφῇ δίδωσιν ib. 45. δὸς ξύμβασιν τέκνοισι ib. 85. cf. v. 590. αἰχμαλωτίδας—δώσειν Τριαινᾷ ib. 195. ὅταν ὄμματ' ὄμμασιν διδῷ ib. 465. πατέρα μοι δὸς εἰσιδεῖν ib. 618. πολεμίους δώσω πόλιν; ib. 741. πικρὸς γόνος δώσσοι Θηβαίᾳ χθονὶ ib. 890. φόνιον αἶμα γῇ δῆναι χροᾶς ib. 940. εἰδ' ἂν τὸν αὐτῇ παῖδά τις δοίη κτανεῖν ib. 973. δελία με δίδωσι ib. 1001. ψυχὴν δώσω τῇσδ' ὑπερθανεῖν χθονὸς ib. 1005. Ἀργεὶ εὐκλεᾷ δῆναι λόγον ib. 1257. δὸς μοι κτανεῖν ἀδελφὸν ib. 1376. cf. v. 1383. μεῖζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας, ἣ δέδωκας Med. 535. δότε μητρὶ δεξιὰν χέρα ib. 1070. cf. Her. 308. δὸς μοι χρωτὸς ψαῦσαι τέκνον Med. 1402. εἰς ὄχλον δῆναι λόγον Hip. 986. κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν ib. 1020. πατήρ σοι πόντιος ἔδωχ', ὅσον περ χρῆν ib.

1319. σοὶ τιμὰς μεγίστας δώσω ib. 1425. εὖ δοίης Al. 1007. λέχος δίδωσι πολλαῖς εἰς ἀνὴρ An. 216. θυγατρὶ δώσω κτανεῖν ib. 443. θεοὶ σοὶ δοῖεν εὖ ib. 751. πημάτων δοίης λύσιν ib. 901. σὲ πατὴρ δώσω χειρὶ ib. 985. ἐχθρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφὴν δαίμων δίδωσι ib. 1009. εὖ ἀναιρεσιν (sc. τῶν νεκρῶν) δῆναι θέλῃσι Sup. 19. ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας; ib. 135. cf. v. 145. et 221. ἐν τῷδ' ἡμῖν δίδως κρεῖσσον ib. 409. μάθησιν κρεῖσσω δίδωσι ib. 420. κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς ib. 463. τὰς νεκρὰς θάψαι δὸς ἡμῖν ib. 559. δῆναι μέρος ib. 570. ἐκ ἄκοντί μοι δίδως ἔπαινον ib. 858. ἐχ' ὡς τάχιστα με σκότῳ δώσετε; ib. 1105. ὅρκα δῶμεν τῷδ' ἀνδρὶ ib. 1231. δίδωσ' ἐλέσθαι θυγατρὶ μνηστῆρων ἕνα Iph. A. 68. δὸς μοι δεξιὰς τῆς σῆς θιγέιν ib. 471. δίδωμι ib. 472. τὰς Ἑλένας ἐν βλεφάροισιν ἔρωτα δέδωκας ib. 585. μακαρίαν με ξέναισι—δὸς ib. 629. ἀμελίῳ δὸς αὐτὰ ib. 850. φίλας χάριτας ἔδωκα ib. 1222. ὄμμα δὸς φίλημά τε ib. 1238. δίδωμι σῶμα τέμον' Ἑλλάδι ib. 1397. τέφρα περίβολα δίδοτε ib. 1477. δάκρυά σοι δώσομεν ἀμέτερα ib. 1489. κλεινότατον τέφανον δὸς—ἀμφιθεῖναι ib. 1530. δὸς γενέσθαι πλὴν νεῶν ἀπίμονα ib. 1575. πλὴν ἕριον δίδωσιν ἡμῖν ib. 1597. ἀδελφῷ βάλομαι δῆναι χοῶς Iph. T. 61. τῷτο δὸς τῇ τύχῃ ib. 501. δάκρυα καὶ κόμας δότῳ τάφῳ ib. 703. ὄρκον δότῳ μοι ib. 735. δώσω ib. 744. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδε ib. 755. τὸν ὅσιον δώσω φόνῳ ib. 1037. ὅσια δίδωμ' ἔπος τόδε ib. 1161. εἰ μὴ κτανεῖν—θεὸς δίδωσιν Rh. 598. τρέφειν σ' ἐβροτείαν ἐσχάραν δίδωσιν ib. 929. νίκαν δοίῃ δαίμων ib. 996. ἐμοὶ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον Tr. 80. ᾧ γέρας δῶκεν ib. 254. ἐμὲ θηροὶ δώσωσιν δάσασθαι ib. 450. δῶ θοαῖς αὔραις φέρεσθαι σοὶ τάδε ib. 454. μέλαιναν αἴγλαν ἔδωκεν ib. 550. τάδε σοὶ δίδομεν πλήγματα κρατὸς ib. 788. κτανεῖν ἐμοὶ νιν ἔδοσαν ib. 874. cf. v. 878. et 902. δὸς τὰς ἐναντίους λόγους ἡμῖν ib. 907. δώσω τὸδ' αὐτῇ τῆσδε δ' ἐδώσω χάριν ib. 913. σὰς ἐς ὠλένας δῆναι ib.

1143. παῖδα δῆναι τάφῳ ib. 1146. ὃν φιλήμασιν ἔδωκεν ib. 1176. ἐκ εἰς κάλλος τύχας δαίμων δίδωσιν ib. 1202. ὀρθίαν ὅταν σάλπιγγος ἡχῷ δῶσιν ib. 1267. Ὀδυσσέως χορὴ εἰς χεῖρα δῆναι τήνδε ib. 1286. γέρας τε καὶ τυραννίδα Πενθεὶ δίδωσι Bac. 44. ᾧ κράτος δίδωμι γῆς ib. 213. ὕπνον—δίδωσιν ib. 283. τῷ θεῷ τιμὴν δίδε ib. 342. τὸν χεῖρονα δῶκ' ἔχειν οἶνε τέρψιν ib. 422. ἔδωκεν ἐκ ἄκων χέρας ib. 437. δίδωσιν ὄργια ib. 470. λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα ib. 699. τὴν ἄμπελον δῆναι βοροτοῖς ib. 771. Σπαρτῷ μ' ἔδωκας Ἑχίονι ib. 1273. Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε Cy. 141. νόμισμα δώσομεν ib. 159. τὰ Ἑλλάδος ὀνειδῇ Φρυξὶν ἐκ ἐδώκαμεν ib. 295. ξένια δῆναι ib. 300. καλὸν τὸ πῶμα δίδως ib. 418. cf. v. 451. ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι ib. 518. καλὸν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως ib. 548. πλέων τὸν σκύφον δίδε ib. 553. δὸς ἔτῳ ib. 555. δὸς μηδὲν Her. 176. ὅστις—ἐκ χειρῶν δώσει τέκνα ib. 415. τὴν ἐμὴν ψυχὴν δίδωμ' ἐκῆσα τοῖσδε ib. 552. νεκρὸν τοῖς μετελθεῖσιν φίλων δώσω ib. 1024. κακὸν αὐτοῖς νόσον δώσω ib. 1043. χορὴ κυσὶν δῆναι ib. 1051. δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις Hel. 465. πικρὰς λόγους ἔδωκα ib. 489. ὃς ἐδώσει βορὰν ib. 509. μ' ἐλὼν θέλει δῆναι τυράννοισι ib. 559. ἢ σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν ib. 630. κέλευθον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ ib. 875. δῆναι δίφρους ib. 1046. δῆναι πορθηίδα ib. 1067. ἀρκέσει, ἅ"ν διδῶς ib. 1273. διδῶς γε μὲν δὴ, δυσγενὲς μηδὲν δίδε ib. 1275. cf. v. 1280. λητροῖς χρῶα ἔδωκα ib. 1400. ἐντάφια δῆναι νεκρῷ ib. 1420. θεοὶ σοὶ δοῖεν, οἳ ἐγὼ θέλω ib. 1421. ἦν σὴν εἰς ἐμ' εὐνοίαν δίδως ib. 1441. δώσει Ξέσθῳ τὸν αὐτῷ παῖδα Ion. 69. cf. v. 775. 781. 788. 1532. 1536. et 1561. δὸς χειρὸς φίλημά μοι σῆς ib. 519. ἔδωκε πλήρες τεύχος ib. 1184. δῆναι φάρμακον ib. 1185. τὰς σπονδὰς θεῷ δίδωσι γαίᾳ ib. 1193. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν ib. 1285. ὃ σθένος τῇ μῇ χερσὶ δίδωσιν ib. 1585. δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν Her. F. 19. τὸ σῶμα ἐδίδωσι τοῖς ἐναντίοις ib. 200. δὸς τῶσδε τύμβῳ

ib. 1360. δίδω χεῖρ' ὑπηρετή φίλῳ
 ib. 1398. δίδω δέρη σὴν χεῖρα ib.
 1402. Ὁρέσῃν Στροφίῳ ἔδωκε τρέφειν
 El. 18. δάκρυα ἔδωκα ib. 91. κοινῇ
 δίδωμι τῷτο ῥῶν ἁμφοῖν ἔχειν ib. 232.
 ξένοις δῆναι ib. 428. χρόνῳ αὐτὰ
 δώσομεν ib. 597. νίκην δὸς ἡμῖν ib.
 675. δὸς πατρός τοῖσδε τιμωρόν δίκην
 ib. 676. χεῖρας ἧ δίδωμ' ἐμὰς ib.
 678. σῶμα σκότῳ δῶναι ib. 960. Πυ-
 λάδῃ Ἥλέκτρῳ δὸς ἄλοχον ib. 1249.
 δότῳ πλέτῃ βάρος ib. 1287. φοῖνιαν
 ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι ib. 1304. δι-
 δωσιν εὐφρονον κόραις Dan. 23. ἂ
 μή ἐσι τῷ πένῃθ', ὁ πλέσιος δίδωσιν
 Ael. fr. VI. 6. τὸ συνετόν ὁ θεὸς
 δίδωσιν Alex. fr. XII. 10. σοὶ τὰς
 τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων Anđ.
 fr. XV. 2. τίς πετραῖον σκόπελον
 ὀδύναισι δώσει; Antig. fr. XVI. 4.
 ἐλπίδας δίδως Ar. fr. XVIII. 2. ὅσι-
 ωτέραν τήνδ' ἐγὼ δίδωμι σοι πληγὴν
 Cresph. fr. XI. 1. γυναικὶ δῆναι χαλι-
 νὰς Cress. fr. XI. 2. δώσω τὴν ἐμὴν
 παῖδα κτανεῖν Er. fr. I. 4. cf. v. 43.
 ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδω ejusd.
 fr. II. 8. τὰς γάμους δίδωσι τὰς πρώτας
 ἔχειν ib. 15. μοὶ δὸς χεῖρα ib. 32. πολ-
 λὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 2. ᾧ
 θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα Melan. fr.
 XII. 4. πολλὰς ὁ δαίμων τῇ βίῃ
 μετασάσεις ἔδωκεν ἡμῖν Oed. fr. XI. 2.
 πῶλον αἶν δίδως ἓνα Sci. fr. V. 1.
 δῆναι πλεσίῳ κακῷ Fr. fal. cit. V. 6.
 εἴ μοι τὸ Νεσόρειον εὐγλωσσον μέλι—
 δοίῃ θεὸς Fr. inc. X. 2. πολλὰς προ-
 φάσεις δίδωσιν Fr. inc. CV. 2. πολ-
 λοῖς ὁ δαίμων μεγάλα δίδωσιν εὐτυ-
 χήματα Fr. inc. B. 13. 2. τοῖς θε-
 ρίοις ἔδωχ' ἐκάστῳ μίαν φύσιν Fr. inc.
 B. 14. 3. ὁ δίδως ἐγὼ Or. 1677. τὴν
 χάριν σοι δίδως Ph. 449. τοῖς θανέσι
 τιμὰς δίδοντα ib. 1331. γάμων φερνὰς
 δίδως Αἴμονι ib. 1581. τῷ πλέτῳ δι-
 δὸς τὸ πλείστον Sup. 407. δίδως πολ-
 λὴν χάριν ib. 414. σκληρὰ τῇ φύσει
 δίδως ib. 884. δίδως πρόσρησιν ἐξῆς
 πᾶσι Iph. A. 341. θεῶ σοι τὴν τύχην
 δίδόντος εὖ ib. 390. θυσίας ἔχ' ὀσίας
 "Ελλῆσι δίδως Iph. T. 466. θεῶ δι-
 δόντος Rh. 103. cf. Epist. IV. φίλα
 δίδως προσφθέγματα Tr. 1184. χεῖ-
 λεσιν δίδως ὀδόντας Bac. 621. δίδως
 τοῖς φίλοισι Cy. 531. πατρός γῆν δι-

δόντος Ion. 1296. εὐνομία χάριν δίδως
 Her. F. 779. μὴ 'πιτακτὰ φάρμακα
 δίδοντα Bel. fr. XVIII. 3. τῷ πλε-
 σίῳ, τῷ τε μὴ, δίδως μέρος Er. fr. II.
 7. ἄλλα κοπτάβων δίδως Cenei. fr.
 VIII. 3. τῇ νόσῳ δίδως χρόνον Fr.
 inc. LXVII. 1. δίδως αἰτεῖν δοκῶ Fr.
 inc. CXXXIV. 2. μισθὰς δίδόντες
 Hec. 818. λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν
 δ' ἐμοὶ δίδόντες Ph. 435. ἔτε γέρας
 πατρί, ἔτ' ἔξοδον δίδόντες ib. 882.
 θεῶν δίδόντων Hip. 1434. τρεῖς ἡλῖς
 διεξόδους θέα δίδόντες An. 1088. εἰ
 δίδόντες ἀμπροὰς ib. 1138. ὀρῶσιν οἱ
 δίδόντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr.
 VII. Ἰδαῖον βέταν κατὰρ διδῶσα
 Hec. 946. διδῶσα θόρυβον ib. 1111.
 σὲ μυρίοις πόνοις διδῶσα Or. 1663.
 τελεσφόρον διδῶσα χρησμόν Ph. 644.
 χάριν ἀχάρισον εἰς θεὸς διδῶσα ib.
 1745. διδῶσ' ἔρον Hip. 449. λίαν
 διδῶσα μεταβολὰς Iph. T. 722. διδῶσα
 φάος Tr. 323. φίλον διδῶσα δέλεαρ
 ἀνδρὶ ib. 695. πιτύλως διδῶσα χειρὸς
 ib. 1236. τὴν ἐμὴν ὥραν γάμους διδῶ-
 σαν—κατθανυμένην Her. 580. τὰμὰ
 λέκτρ' ἄλλῳ διδῶσα Hel. 1650. διδῶσα
 πρὸς σέ μοι παρρησίαν El. 1056. ἀπό-
 φονον αἷμα δὸς ματέρος Or. 192.
 ἡδονῇ δὸς Ph. 21. δὸς τῷδ' ἀνάσσειν
 πατρίδος ib. 480. ὀρκίως δὸς θεὸς ib.
 484. ἀρὰς παισὶ δὸς ib. 1605. τὸν
 δόντα αὐτῷ θυγατέρα Med. 262. cf. v.
 288. μισθὸν δόντα An. 610. ἄγγελον
 γλῶσσαν λόγῳ δὸς Sup. 204. θεῶ
 κατασκευὴν βίῃ δόντος ib. 215. κάλ-
 λισον ἔρανον δὸς ib. 363. εἰς τὸ κοινὸν
 δὸς Iph. T. 673. ᾧ πάντ' ἐγὼ δὸς
 τὰμὰ ib. 714. ἐρημία δὸς Tr. 97.
 στρατηλάτῃ εἰς χεῖρα δὸς νιν ib. 296.
 ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν τέκνων ἀδελφῷ δὸς
 ib. 372. θύρσον δὸς εἰς χεῖρα Bac.
 25. μυρίον δὸς χρυσὸν σαδμόν ib. 810.
 δὸς μοι τὸ πῶμα Cy. 673. ἐκείσε τὸν
 νῆν δὸς Ion. 1370. δὸς ἐς ἀγκάλας
 κοινωνίαν δύστηνον Her. F. 1362. τὴν
 παῖδα δὸς ἐμοὶ Alcmaeon. fr. XI. 1.
 πόντῳ δόντες τὴν ξένην Iph. T. 1353.
 αἰοιδὰς δόντες ὑσείρας βροτῶν Tr. 1245.
 μίαν μοι χάριν δόντες Hel. 1466.
 χρόνῳ δόντες ταῦτα Ion. 575. χοὰς
 τάφῳ δῶσα Or. 125. πικρὸν φίλημα
 δῶσα δεξιάν τ' ἐμοὶ Iph. A. 679. γό-
 νασι σοῖσι σῶμα δῶσ' ἐμὸν ib. 1221.

ποινάς δῶσ' ἀντιπάλες Iph. T. 446. κόμας μητρί δῶσα φέρειν ib. 820. πάρεργον δῶσα τῷτο τῆς τύχης Hel. 931. ἔκ εἴ τι δώσων τῇ περισσῷ εὐκαρδίῳ; Hec. 579. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι δώσων Or. 846. θανάτε δῶρον ἔκ αἰσχροῦ πόλει δώσων Ph. 1021. Δαρδανίας ἦταν θεῶ δώσων Tr. 535. κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν Bac. 714. τὰ φίλτατα δώσσω Iph. A. 459. σωτηρίαν Ἑλληνισι δώσσω ib. 1474. κυσὶν δοθήσεται Ph. 1644. τάφῳ δέδονται Sup. 757. δοθῆναι Μέροπι Phaëth. fr. I. 1. δάμαρ δοθεῖσα Ἑκτορι An. 4. Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας δοθεῖσα ib. 15.

Διδυμογενὲς ἀγαλμα Hel. 207.

Δίδυμος, λέοντες δύο διδύμω Or. 1401. διδύμων ποταμῶν Ph. 832. διδύμοι θῆρες ib. 1304. διδύμοις γάλακτος παρὰ μασοῖσιν ib. 1524. δεσμοῖς διδύμοις Iph. T. 456. διδύμον ἂν ἦβαν ἔφερον Her. F. 657. διδύμα πραπίδων γνώμα An. 481. διδύμους πόντες πέτρας Med. 433. διδύμοι ἄρκτοι Pi. fr. III. 3. διδύμον πένθος Hip. 1346. διδύμα τέκνα Ph. 1295. ἀμφὶ λέκτρων διδύμων An. 124. cf. v. 465. διδύμα τόξα Χαρίτων Iph. A. 548. διδύμα μέμονε φρήν Iph. T. 656. διδύμα Διὸς τέκνα Hel. 222. διδύμων προσώπων φῶς Ion. 188.

Διείδειν. ὅτῳ χρή τὸν κακὸν διειδέναι Med. 518.

Διείργειν. ταύτας διείργει ἄλλη μία Thes. fr. V. 6.

Διεκπερᾶν. τὸν βίον χρή ὡς ῥᾶα—διεκπερᾶν Sup. 954. ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν Hyp. fr. IV. 8.

Διελάνειν. ἦδε σ' ἡμέρα διήλασεν ἡλευθερωσθαι Her. 788. πέραν διέλασαντες ἀλλήλων ὄχους Sup. 676.

Διεμπολεῖν. τάσδε διεμπολήσομεν Bac. 512.

Διεξέρχεσθαι. ἵνα διεξέλθω Hel. 876. ὅπη μοίρας διεξέρχεται And. fr. VIII. 2. πάντας διεξελθὼν φίλος Alc. 15. μὴ διεξελθὼν λόγῳ Tr. 1166.

Διεξιέναι (ab διεξιμι). ἔργοις ἂν εἶδες τὰς κακὰς διεξιῶν Hip. 1024.

Διέξοδος. τρεῖς φαεινάς ἡλίας διεξόδους An. 1087.

Διέπεσθαι, οἷς ἀεὶ διέπομαι El. 146.

Διεργάζεσθαι. διέργασαί μ' ἄγων Hec. 369. σὺς φήλας διεργάσῃ; Hip. 613. φόνον καινὸν διεργάσασθε Tr. 1160. ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἂν Her. 175.

Διεριδεσθαι. σκολιῷ σκίμπῳ χειρὸς διεριδομένα Hec. 66. σκήπτρῳ Πριάμους διεριδομένα Tr. 150.

Διερέσσειν. φλογέας δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1258.

Διέρχεσθαι. διέλθοι τῷτο Ph. 1023. ἐπιφθονος λόγος διελθεῖν Med. 530. διέρχεται σέγας ib. 1163. ἀκήρατον λειμῶνα διέρχεται Hip. 77. κᾶμὲ διήλθε τι Sup. 288. πύλας διήλθον ib. 753. διήλθε χ' ἄτερον λόγον τινὰ Iph. T. 672. διήλθον ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν Hel. 782. κᾶνπερ διέλθῃ λαίμονι Ion. 1037. δρόμον ἀγάμματ' εὐνυχῇ διήλθε Her. F. 426. μυρίων πόνων διήλθον ἀγέλας ib. 1276. ἐφ' ὅσον διέρχεται Œd. fr. XVII. 3. χρή διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον Fr. inc. XL. 4. et inc. B. 48. 4. πολλάκι μοι πραπίδων διήλθε φροντίς Fr. inc. CLXXXVII. 1. ἡλίας μυρίας μόγις διελθὼν Hel. 659. διελθὼν εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς Her. F. 957. δέκα διελθῶσας ἔτη Hel. 113.

Διενάζειν, vel ἄν. διὰ τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίον Hip. 1377.

Διήκειν. ταχεῖα διήξε φήμη Iph. A. 426.

Διηπέτη Phoen. fr. X. 1. v. not.

Διθύραμβος. ὦ Διθύραμβε Bac. 526.

Δύαυειν. τὸν εὖ δύαυοντα Her. F. 1049.

Δύϊναι (ab ἦμι). ξίφος λαίμων διήκε Ph. 1099. σέρνα Πολυνείκεος βίᾳ διήκε λόγῃν ib. 1407. ἀψίδα σὴν κάτω διήσει Phaëth. fr. VII. 3.

Δύϊτης. διύπειτῃ νεῶν σαδμὰ Rh. 43. αἰθέρῃ διύπειτερος Bac. 1266.

Δύπτασθαι. ἢ βέλος διέπτατο Sup. 860. τὸ αὐτῷ σπεδάσας διέπτατο Her. F. 507.

Δύσαναι. ἐκ διεσώτων Thes. fr. V. 11.

Δύσειον Hip. 491.

Δικάζειν. ἀπόφονον ὅτ' ἐδίκασε φόνον Or. 164. cf. v. 579. et El. 1094. ἢ σὲ τὰμὰ χρή δικάζειν Hel. 1653. θνητοῖς δικάζειν Melan. fr. III. 4.

Δίκαιος. ἢ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον Hec. 1235. δίκαιος ὢν Med. 724. Hip. 1081. Al. 1150. et Iph. T. 560.

δικαίος εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε Sup. 186. συννυμφόκομον δικαίον Iph. A. 48. δικαίος ἀνὴρ ib. 1034. Her. 2. Aut. fr. III. 25. Fr. inc. XLII. 1. et Fr. inc. B. 28. 1. δικαίον λόγον λέγειν Iph. A. 1196. cf. Fr. inc. XCIII. 1. δικαίος εἰμ' ἐκτεσεῖν μελάρων Her. 776. τῷ δ' δικαίῳ συγγόνῳ Hel. 927. πατὴρ δικαίς ib. 947. δ' δικαίος εἶ εἰς τὴν ἀπῶσαν Ion. 384. δικαίον εἶναι μ' ὁ νόμος—παρεῖχε τῷ θεῷ ib. 643. δικαίος ἀρχεῖν χθονὸς ib. 1574. δικαίος ἐκ ἔφους Her. F. 347. ἀνδρὸς δικαῖς Alcm. fr. III. 2. ὁ δ' δικαίος δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Dic. fr. X. 3. τῷ δικαίῳ τὴν δόκησιν ἀρνησοίξ fr. I. 1. εἰς δικαίος μυρίων ἐκ ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 1. στρατηλάτην δικαίον ὄντα Tem. fr. X. 2. Αἴαντος δικαίος γόνος Fr. inc. CXC. εἶναι δικαίος θέλει Fr. inc. B. 28. 8. τὰς μὴ δικαίως πεφυκότας Hip. 942. δικαίως δαίμονας Sup. 610. εἶναι δικαίων ὑμεναίων ib. 1026. τοῖς δικαίοις ἐχὶ θυμῷσθαι χρεὼν Bac. 672. δικαίοι ἐσμέν οἰκῶντες πόλιν Her. 143. δικαίως ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 5. τὰς δικαίως τῶν κενῶν δοξασμάτων εὐγενεστέρας λέγω Melan. fr. XIV. 3. τοῖς δικαίοις ἐνδοκος Syl. fr. I. 1. ἀνδρῶν δικαίων παρῆσθαι Thes. fr. VIII. 2. γνώμην δικαίαν Hip. 427. et γνώμης δικαίας Iph. T. 1469. δικαίαν φωνὴν Hip. 929. cf. v. 931. φρένα δικαίαν ib. 1299. δικαίος ἡσύεβεια καὶ προμηθία Iph. T. 1202. ἔχεις δδόν τινα δικαίον Her. 902. ἴν' ἧς δικαία Hel. 1001. ψυχῆς δικαίας Dic. fr. I. 4. δικαίας φρένας Her. F. 212. ὄργας δικαίας ib. 276. δικαίον Cy. 150. τῷ δικαίῳ τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον Hec. 271. τῷ δικαίῳ ἔνεκα ib. 853. ὅστις τὸ δικαίον ἐκ ἐσκέφατο Or. 494. τὸ δικαίον ᾧδ' ἔχει ib. 795. ἢ γὰρ δικαίον ζῆν σε; ib. 1600. τάντα τεταλμέν' εἰ δικαίον ἐκπονεῖν Ph. 1642. εἰ κρύπτειν δικαίον σὰς δυσπραξίας Hip. 915. ὥσπερ ἦν δικαίον ib. 1307. τὸ μὴ δικαίον ὅστις ἔχει An. 184. ἐκὼν δικαίον, τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν; ib. 678. εἰ δικαίον, πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι; Sup. 1052. τῷ μόνῳ δικαίον ἐμὲ λέγειν χρεὼν Iph. A. 810. ἐμὲ δικαίον ἀγαθὸν εὖχεσθαι τί σοι ib. 1188. τὸν

ξένον δικαίον αἰνέσαι ib. 1371. τί τὸ δικαίον τῷτό γε; ib. 1391. τὸ δικαίον δυστυχεῖς καλοῖμεθ' ἂν Iph. T. 500. ὥς εὖ κακὸν δικαίον εἰσεπράξατο ib. 559. ἕκον δικαίον—ἐμὲ χάριν τίθεσθαι ib. 601. δικαίον εἵπας ib. 740. εἰ δικαίον—σώθῃναι μόνον Cy. 479. ἦν δικαίον ἢ τι Her. 254. πῶς δικαίον τὸν ἰκέτην ἀγειν βία; ib. 255. σὺν τῷ δικαίῳ ib. 331. ἐκ ἄλλο δικαίον εἰπὼν ib. 369. ὥς δικαίον ἢ ξένοισι ἰκέταις ἀρήγειν ib. 417. σὲ δ' δικαίον κατθανεῖν ἀνευ πάλης ib. 547. τῷ δικαίῳ ἔκατι ib. 570. κάλλιπ' αὖτοι δικαίον ib. 589. τὸ δικαίον τῷ πατὴρ διαφθερεῖς Hel. 926. ἐν τῷ δικαίῳ ἐλπίδες σωτηρίας ib. 1037. πῶς δικαίον—ἀνομίαν ὀφλισκάνειν; Ion. 442. ἐκέτ' ἀνθρώπως κακῶς λέγειν δικαίον ib. 450. τὸ μὴ δικαίον τῆς δικῆς ἡσώμενον ib. 1117. ὥσπερ τὸ δικαίον ib. 1249. εἰ τὸ δικαίον θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει Her. F. 813. συγγεῖν δικαίον El. 1017. οἷσιν τὸ δικαίον φίλον ib. 1351. ἐμὲ ἀρ' εἰ μοχθεῖν δικαίον; Ar. fr. XII. 2. τὸ δικαίον ἰσχύει μέγα Dic. fr. II. τὰς ἐσίας μᾶλλον, ἢ τὰς ἀρπαγὰς, τιμᾶν δικαίον Er. fr. IX. 2. ἦτις τὸ δικαίον εἰ σιγήσεται Inus fr. X. 2. εἰδὲν φρονεῖ δικαίον Ix. fr. II. 2. εἰ τῷ δικαίῳ Scy. fr. II. 5. εἰδὲν δικαίον ἐσιν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. v. 2. δικαίον ἐσιν Fr. inc. LII. 2. τῷ δικαίῳ χάριν Fr. inc. LVIII. 3. τὸ δικαίον σύμμαχον ἔσαι Fr. inc. XCVI. 3. τὸ δικαίον ἐκ ἔχει λόγον δυσὶν ἐρίζουσιν Fr. inc. B. 10. 1. ἄδικα καὶ δίκαι' ὠρισμένοι Hec. 801. δίκαια πράξας Or. 1229. δίκαι' ἡγόμενοι Ph. 1245. cf. Iph. T. 587. et Hel. 965. εἰ δίκαια δρᾶν Med. 578. cf. Iph. A. 399. et El. 1244. ἢ δίκαια πάντα; Hip. 702. v. etiam Rh. 164. μισῶν τὰ μὴ δίκαια An. 668. ὁ τῶν δικαίων κριτὴς ib. 1163. σώματα ἄδικα δικαίοις συμμυγνύναι Sup. 224. δίκαι' ἔχων ib. 437. δίκαι' εἰπείν ib. 859. δίκαια δρᾶν τε καὶ λέγειν Her. 139. cf. Hel. 1649. et Ion. 358. ἦν δίκαια δρῶν, δίκαια πείσομαι Her. 425. τὰ δίκαια μὴ εἰδέναι Hel. 929. δίκαια, τὰς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα Her. F. 583. et Fr. inc. B. 52. εἰ δίκαι' αἰτήμεθα El. 675. δίκαι' ἔλεξας ib. 1051. et ἔλεξε

Phry. fr. XIII. 1. εἰ δίκαι' ἐκεῖνα
El. 1096. δίκαια ἤδ' ἔχει ib. 1244.
δίκαια λέξας Alex. fr. III. 3. σύμ-
μικτα μὴ δίκαια, καὶ δίκαι' ὁμῶς Inus
fr. IV. 3. δίκαια ἀντειπεῖν ἔχων Tel.
fr. XVI. 3. τὰ μὴ δίκαια ὡς ἀπαν-
ταχῶ κακὸν Fr. inc. XVII. 2. σιωπᾶν
τὰ δίκαι' εἰ χροῖ Fr. inc. XXII. δί-
καια, adverb. Or. 194. Alc. 303. et
Iph. A. 1355. τόνδε τῷ Παδαμάνθους
δικαιότερον λέγω Cy. 273.

Δικαιῶν. νεκρὸς θάψαι δικαίῳ Sup. 526.
τὸν Ἑλλήνων ὄρον φεύγειν δικαίῳτε;
Her. 191.

Δικαίως. κρίνω δικαίως Hec. 1131.
ἔκῃ δικαίως; ib. 1254. ὦν εἰ δικαίως
ἀπελαθεῖς Ph. 372. εἰ δικαίως ὅδε
κυσὶν δοθήσεται; ib. 1644. οἱ μὲν
δικαίως Med. 87. ἄρα τὸν ξένον ἐνγῶ
δικαίως Al. 775. δικαίως τὸς κακὸς
ἀπολλύναι Sup. 505. εἰ δικαίως τῆς
θεᾶς τὴν πρόσπολον χραίνεις Iph. T.
798. ὡς εἰ δικαίως θανέμεθα Tr. 904.
cf. v. 962. πῶς ἂν δικαίως ὡς Μυκη-
ναῖος ἄγοι ἡμᾶς; Her. 188. τὸν εἰ
δικαίως τᾶδ' ἐπάγοντα στρατὸν ib. 773.
δικαίως δράσειεν ἂν τι πῆμα Ion. 371.
γαίας τυραννέουσιν δικαίως El. 878.
πατρὸς ἔτισας φόνον δικαίως ib. 1189.
Δικαστής. ἔτοι δικαστὴν σ' εἰλόμην ἐμῶν
κακῶν Sup. 252. δικαστὴς αἵματος
Her. F. 1150.

Δίkein. ᾧ μόσχος ἀδάμασον πέσημα
δίκε Ph. 643. δίκετε πεδόσε τρομερὰ
σώματα, δίκετε Bac. 600. 601. Μυρ-
τίλῃ φόνον δικῶν ἐς οἶδμα πόντε Or.
992. ἐς κόμας δακτύλῃς δικῶν ib.
1470. κρᾶτα ὠλέναι δικῶν βολαῖς
Ph. 669. δικῶν ὀδόντας εἰς γυῖας ib.
672. ξίφος δικῶν ἐς γαῖαν ib. 1426.
κράδεμνα δικῶσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς ib.
1497.

Δίκελλα. βοᾷ πῦρ καὶ δίκελλαν Ph.
1162. λάζυσθαι χρεῶν δικέλλας Her.
F. 944.

Δίκη. μὴ δίκην δώσῃ Hec. 803.
Hæc dictio, δίκην δίδοναι, legitur
etiam ejusd. fab. v. 853. 1023. 1052.
et 1274. Or. 576. 1134. et 1597.
Med. 1298. An. 51. et 1109. Iph. A.
384. Tr. 867. Bac. 489. et 845. Cy.
421. Her. 887. 971. et 1025. Hel.
927. Ion. 1281. Her. F. 740. 756. et
842. El. 269. 953. et 1146. Ὀνει-

fr. IX. 2. et Phry. fr. V. 10. et in
plur. δίκας δίδοναι Or. 870. Al. 734.
An. 1005. et 1164. Cy. 689. Ion.
445. et El. 977. λεύσιμον δῶναι δι-
κην Or. 613. τῇ δίκῃ ὑπηρετεῖν Hec.
844. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην ib.
1253. τίνει ταύτην δίκην Or. 7.
ἀμαθέτερος ὢν τῆς δίκης ib. 417.
ἐπιθεῖναι αἵματος δίκην ὅσῃαν ib. 499.
ἔχ' αὐτῇ δίκην ἐπέθηκεν ib. 575. τρις-
σοῖς φίλοις δίκη μία ib. 1244. δίκην
ὑπόσχεσ' αἵματος ib. 1649. δίκης
βραβεῖς ib. 1650. σὺν δίκῃ ἦκεσι γῆν
Ph. 156. ἔτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει
ib. 455. τῆς δίκης πειράσομαι δρᾶν
ib. 493. πάντα πράσσωσιν σὺν δίκῃ,
δίκης ἄτερ ἀποσερεῖμαι πατρίδος ib.
495. τῇ δίκῃ πικρὸν ib. 530. πᾶς ἐν
ῇ δίκῃ; ib. 551. ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ
ib. 788. ἐκ ἔννομον τὴν δίκην πρᾶσ-
σεσθ' ἐν ib. 1645. τῷ τάφῳ τὴν δίκην
παρασχέτω ib. 1648. cf. Hip. 50.
Iph. T. 944. δίκη ἐκ ἔνεσ' ἐν ὀφθαλ-
μοῖς βροτῶν Med. 219. δίκη ἀντιτί-
σασθαι ib. 261. δίκην ἐπίσασαι ib.
537. δίκη Ζηνὸς ib. 764. τίσειν δι-
κην ib. 767. cf. v. 802. et 1316. An.
53. Rh. 812. δίκης ῥόπτρον Hip.
1171. δίκην τε καὶ λόγους κεδνὰς ἔχω
Al. 39. cf. v. sq. τὴν δίκην ὑφέξομεν
An. 358. cf. El. 698. εἰδ' ἔχειν ἡγῇ
δίκην; An. 440. cf. Sup. 183. μὴ
τάχυν' ἄνευ δίκης An. 551. τίνι
δίκη—ἄγασί σε; ib. 556. ἔτε τῷ
δίκη κρίναντες ib. 568. πικρῶς πα-
τρὸς φόνιον αἰτήσῃ δίκην ib. 1003.
πολέμους αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης Sup.
233. σὺν δίκη ὀρμώμενον ib. 328.
ἐξέδου δίκης ib. 416. τὴν δίκην ἴσῃν
ἔχει ib. 434. αἰσχροῶς ἐκείνοις ἡ δίκη
διοίχεται; ib. 530. τὸ τῆς δίκης σώ-
ζων φάος ib. 564. ὅσοι δίκην σέβον-
ται ib. 595. τῶνδε τισάντων δίκην
ib. 733. πρὸς δίκης πολλὰ πάσχον-
τες κακὰ ib. 746. εἰδὲν τῇ δίκῃ χρῆσ-
θαι θέλει Iph. A. 316. τὸ σὺν πέρα
δίκης ἔσται ib. 397. ἐς δίκην ἔστην
Iph. T. 961. πεισθεῖσαι δίκη ib.
968. ἀξίαν τίσει δίκην Rh. 894.
κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις Tr. 888.
τόνδε τὸν διδάσκαλον δίκη μέτειμι
Bac. 346. λευσίμως δίκης τοχῶν ib.
356. τῇ δίκῃ προδήσομεν ib. 675.
σοὶ πάλιν ἀναστρέψω δίκην ib. 792.

δίκην ἄξιαν ἐλάμβανεν ib. 1311. cf. v. 1326. ὃ σε λεύσιμος μένει δίκη Her. 60. τίς ἂν δίκην κρίνοιεν; ib. 180. τῇ δίκη μὲν ὃ ib. 195. δίκης κυρήσει ib. 253. ἀποτίσασθαι δίκην ἐχθρὸς ib. 852. cf. v. 882. οἴπερ ἡ δίκη κελεύει με Hel. 1644. ποῖ δίκην ἀνήσομεν; Ion. 253. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσώμενον ib. 1117. μὴ ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43. τῶν δεδραμένων δίκην ib. 169. et 733. δίκη ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ El. 42. Ὅρεση μὴ ποτ' ἐκτίσῃ δίκην ib. 260. εἰ τὰ δικ' ἔσαι τῆς δίκης ὑπέρτερα ib. 584. cf. Hyp. fr. VI. πατὴρ δὲ τιμωρὸν δίκην El. 676. μὴ νικᾶν δοκεῖτω τὴν δίκην ib. 955. ἡ δίκη αἰσχυρῶς ἔχει ib. 1051. μὴ θανεῖν δίκη ib. 1265. τῆς δίκης ἀποσερεῖν Alemen. fr. I. 2. αὐτὸ τῶτ' εἶναι δίκην Alop. fr. III. 3. τὴν δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνῳ Antiop. fr. III. 1. ἐν δίκῃ βελαίσιν ejusd. fr. XLII. 1. ὃ τῶν κακέργων οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης Aug. fr. II. δίκης παραστάτας ἐσθλὸς Bel. fr. XXIX. 1. τῇ δίκη ξυνῶσ' αἰεὶ Inus fr. XV. 2. ἡ δίκη ἐστὶν ἐγγυὺς Melan. fr. III. 7. τὴν δίκην συλλαβῶν Pal. fr. IX. 2. ἦν δίκη θνήσκῃ τις Phry. fr. XVI. 2. παρὰ δίκην τιμώμενον Plis. fr. I. 6. ἵνα δίκη τύραννος ἡ γένῃς βροτεῖς Sis. fr. I. 6. ἔτοι προσελθῶς ἡ δίκη Fr. inc. II. 1. τὰ πικρὰ πρόσθεν ἡγῶνται δίκης Fr. inc. III. 6. πρὸς τὴν δίκην ἀγοιμ' ἂν Fr. inc. XLII. 3. 2) Form. dor. δίκαι. πῶ δίκαι ξένων; Hec. 715. τὸ ὑπέγνων δίκαι ib. 1030. αἵματος τινύμεναι δίκαν Or. 323. διὰ δίκας ἐβαθεῶν νέμεσις ib. 1361. καὶ δίκαι καὶ πάντα πάλιν τρέφεται Med. 412. σφάλλειν δίκαν An. 782. δίκας ἔξω ib. 788. σέβεις δίκαν Sup. 379. δίκαι δίκαν ἐξεκάλεσσε ib. 614. ὅταν ἔλθοι μοι δίκαι πατρῶος ib. 1145. δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 283. πόρην ἔχουσαν ἐν χεροῖν δίκαι Bac. 737. ἴτω δίκαι φανερός ib. 990. et 1010. τὰ ἔξω νόμιμα δίκας ib. 1008. ὃ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 925. θνατὰς ἐνεκεν δίκας El. 742. παλιόρρος τάνδ' ὑπάγεται δίκαι ib. 1155. νέμει τοι δίκαν θεὸς ib. 1169. ἀνύμνησας δίκαν ib. 1190. δίκαι τοι δίκαι χρόνιος

Antiop. fr. II. παρὰ δίκαν Fr. inc. CLXXXVII. 3. 3) Plur. τίνεις ματρὸς δίκας Or. 530. cf. v. 1090. et Iph. T. 339. δίκας πατὴρ ἐξαιτῶντί με Or. 1657. ἐτύχομεν δίκας Hip. 672. Φοῖβῳ τῆς ἀμαρτίας δίκας παρασχεῖν βεβλόμεσθα An. 1108. δίκας ὑφέξειν Cy. 695. κυρίως κραίνειν δίκας Her. 144. ἀποινοδικοί δίκαι Her. F. 888. 4) Δίκη, dea justitiæ. Δίκης σέβας Or. 1242. φονία Δίκη Med. 1390. ἡ Δίκη ἐπίσταται Rh. 876. εἰλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ; Her. 941. ἱερὸν τῆς Δίκης Hel. 1008. Δίκη πάνθ' ὀρώσα El. 771. ἔχει ἡ Δίκη μέγα σθένος ib. 958. σχολὴν ἄγασσα Δίκη Phry. fr. V. 4. ἔχ' ὄρᾳ Δίκαι κακὰς Ph. 1717. τὰδε ἐπιδέτω Δίκαι Rh. 199. πότνια Δίκαι τὰδ' ὃ πείσεται Her. 105. ἰὼ Δίκαι Her. F. 738. 5) δίκην, advers. πολεμίων δίκην Hec. 1162. Δικόρουφος. δικόρουφον πλάκα Bac. 307. δικόρουφον σέλας Ph. 235. Δικόροτος. δικόροτον εἰς ἀμαξιτὸν El. 775. δικρότοισι κόπαις Iph. T. 408. Δίκτυννα, i. e. Diana. ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δίκτυνναν Hip. 146. Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνὰν ib. 1130. Δίκτυνν' ἑρέϊα Iph. T. 127. Δίκτυον. εἰσπεσῶσα δικτύων βρόχῳ Or. 1315. δικτύων ἔσω με λαβόντες Ph. 270. ὃ δικτύοισιν Bac. 1204. Δίκωπος. ὀρῶ δίκωπον Al. 253. ἐλάτῃ δικώπῳ ib. 446. Δινᾶν. ἄλλος ἄλλοσε δίνασεν ὄμμα Or. 1459. δι' ἀκηράτων δινηθεῖς κόλπῳ Rh. 353. Δινεύειν. ὅδ' ὑπὸ θυροσμανεῖ δινεύεις Ph. 798. δινεύων βλεφάροις Or. 835. ἰσοῖς κερκίδα δινεύουσα Tr. 200. δινευέσαις ἵπποισιν πτανοῖς Iph. T. 192. Δίνη. ἐν δίνῃ Εὐρώτα Tr. 210. πέτραν φερομένην δίναισι Or. 983. ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρῳ δίναις ib. 1310. δίναισι νοτίας ἄλμας Hip. 150. ἐράναι δίνειν νεφέλας δρομαῖς Al. 244. δίναις ἀργυροειδεῖς Iph. A. 752. et Ion. 96. ἀμφὶ δίναις Iph. T. 6. ἐς εὐνδρὸς πατὴρ δίνας Rh. 928. δίναις ἀλὸς Tr. 83. Καυαλίας δίναι Ion. 149. v. etiam supra v. 96. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειῷ ib. 174. κατὰ ποταμῶν δίνας ib. 1084. Δινώεις. δινῶν ὕδωρ ποταμῶν Cy. 46.

Διόβολος. διόβολον πλάκτρον πυρός
κεραυνίς Al. 126.

Διογενέτωρ. διογενέτορες ἑναυλοι Bac.
122.

Διογενής. διογενεῖ κόρη Πρόκνης Her.
F. 1021. Ἰλιάδι διογενεῖ κόρη Tr.
526. ὧ δέσποινα διογενὲς θεὰ Cy.
349. διογενὲς παρθένος Hel. 25.
ὧ φάος διογενὲς Med. 1258. αἷμα τὸ
διογενὲς An. 1196.

Διόγονος. Διογόνοιο Βάκχης Hip. 560.

Διόδοος. διόδοος ἀνόδοος τείχων Iph. T.
888.

Διόθεν. ἔτε πνεῦμα διόθεν ἦλθε Iph.
T. 354. φίλος διόθεν εἰ Rh. 455.
ἀνέμων πέμποντες διόθεν πνοάς Hel.
1521. ὕμβρων διόθεν σερεῖσαι El.
736. κρυερὰ διόθεν θανάτῃ πεμφθεῖσα
τελευτῇ Fr. inc. CLX. 6.

Διοίγειν. ἥ ἂν διοίξης σφάγια Sup.
1204. ὅλβη διοίγων θάλαμον Bel.
fr. XVI. 8.

Διοιτέον. ὄμμα πανταχῇ διοιτέον Ph.
272.

Διοίχεσθαι. διοιχόμεθα, διοιχόμεθα
Or. 182. διοιχόμεθα ib. 853. et
Ion. 765. αἰσχροῦς ἐκείνοις ἡ δίκη
διοίχεται; Sup. 530. ὅταν μὴ τύχη,
διοίχεται Iph. A. 958.

Διολλύναι. αἶ με διώλεσαν Hec. 1062.
ἦν διολέσαι πρόθυμος ὦν Or. 1629.
ὅς μ' εἰ διώλεσε Ph. 1600. διώλεσε
δολοῖσι σὸν παῖδα Hip. 1311. τόδ'
εὐγενὲς σε τῶν φρενῶν διώλεσεν ib.
1390. διώλεσεν τὸν συνοροῦντα Sup.
227. ἄκων με διώλεσεν Iph. A. 1457.
τύραννον διολέσαι Iph. T. 1020. διώ-
λεσ' ἡμᾶς Rh. 844. εἰ σε μὴ διώλεσεν
Παλλὰς Tr. 46. ὅς ποτ' Ἀργείων δορὶ
πλείεως διώλεσε ib. 607. μὴ σύ γε τὰ
Νυμφῶν διολέσῃς ἰδρύματα Bac. 949.
ὥστε διολέσαι δόμους ib. 1303. ἐπειδὴ
μ' εἰ διώλεσαν Her. 1009. τάδε καὶ
σὲ διώλεσε Hel. 698. ἐνθάδ' ὄντα
διολέσω ib. 894. σὺ παῖδα δόξεις διο-
λέσαι Ion. 1024. ὕδραν ἔλειον εἰ διώ-
λεσε Her. F. 152. τὸν πότμον διώ-
λεσας ib. 269. Λύκος σφ' ὃ κλεινὸς
διώλεσεν ib. 541. οἱ διώλεσαν πόλιν
ib. 590. τάσδε τίς διώλεσεν; ib. 1134.
πῶς διώλεσεν; ib. 1144. ἦν ἐγὼ διώ-
λεσ' ἄκων ib. 1364. παῖδ' ἐμὴν διώ-
λεσεν El. 1029. ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδος

διώλεσας ib. 1066. διόλλυμεν κόρας
Ced. fr. III. 2. γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις
Her. F. 264. διολέσας δαμαρτὰ τε
κρυπταῖσιν εὐναίς El. 921. τὸς διο-
λέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον Or. 1566.
ἃ με διολέσαντ' ἔχει Iph. A. 659. καὶ
γὰρ διώλλυσ' (i. e. διώλλυσο, imperf.
med. signif. act. *perdidisti*) Her. F.
755. ὥς διώλετο Or. 90. ἐνδίκως
διώλετο ib. 1512. διὰ δ' ὅλλυσαι Hip.
594. τῷ τρόπῳ διόλλυται; ib. 909.
ὅστις ὑφ' ἡμῶν διόλλυμαι ib. 1061.
πῶς διώλετ', εἰπέ ib. 1171. τροφῆ
διώλετο μηχαναῖς ib. 1305. νηδὺς
ἀκύμων μοι διόλλυται An. 158. διο-
λῶλαμεν ib. 1177. πόλεις πολλὰι
διώλοντο Sup. 192. φόβῳ τῷ πάρος
διόλλυσαι ib. 613. cf. Iph. T. 652.
διόλλυμαι σφαγαῖσιν πατρός Iph. A.
1317. δι' ἧρ' ὀλώλαμεν ib. 1353.
χάρις αὐτῷ Πριαμίδων διώλετο Rh.
338. εἰ κρυπτόν λόχον εἰσπεσὼν διό-
λωλε ib. 561. ὥς κακῶς διόλλυσαι
Tr. 625. ἐκ θεῶν διολλύμεσθα ib.
771. εἰς δόρυ διωλλύμεσθα ib. 1163.
δαινῶ θανάτῳ διώλωλας ib. 1255. διολ-
λύμεσθα Her. F. 534.

Διομήδης ἀναξ Or. 896. Θρηκὸς τέ-
τρωρον ἄρμα Διομήδης Al. 486. ὃν
ὠνόμαζε Διομήδην πατὴρ Sup. 1217.
Διομήδεα Iph. A. 199. ἐδάμασε πῶλες
Διομήδεος Her. F. 382. Διομήδης
Rh. 565. et 622.

Διομόνυσθαι. διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαι-
μόνων Phi. fr. VI. 2.

Διονυσιάς. τᾶς Διονυσιάδος λειβᾶς
Her. F. 891.

Διόνυσος Bac. 2. et Hyp. fr. I. 1. ὁ
μάντις Διόνυσος Hec. 1267. Διονύσε
οἶνα Ph. 236. Διονύσε δάμαρ Hip.
339. τὰν βακχεύσαν Διονύσῃ Παρν.
κορυφᾷ Iph. T. 1243. Διόνυσον ἐκ
ἔφασκον ἐκφῦναι Διὸς Bac. 27. vid.
etiam v. 72. 82. 85. 119. 134. 155.
182. 220. 242. 294. 305. 314. 466.
496. 517. 535. 551. 558. 1342. etc.
πῶμα Διονύσε Cy. 139. Διονύσε γά-
νος ib. 414. τὸν ἀρχαῖον φίλον, Διό-
νυσον, ἀνάλαβε ib. 435. Διονύσε
παῖδες ib. 586. Διονύσε πέτρας δις-
σας Ion. 1126. ἐκ Διονύσε βοτρώων
ib. 1232. θησαύρισμα Διονύσε El.
497. σὺν Διονύσῃ Pal. fr. V. I.

Διοπετής. διοπετής ὅπως ἀσὴρ ἀπέσβη
Fr. inc. CXXVII. 1. διοπετές ἀγαλ-
μα Iph. T. 977.

Δίοπος. διόπω (ita leg. pro διοπῶ)
Hip. fr. XV. τίνι σημῆνω διόπων
τρατιάς; Rh. 741.

Διόπτας (dor. pro ης) τρατιάς Ἑλλάδος
Rh. 234.

Διορθεύειν. μὴ διορθεύων λόγους Sup.
417.

Διορθεῖν. διορθῶσαι λόγοις ἔριν Hel.
1174.

Διορίζειν. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώ-
ρισαν Hec. 847. ἀριθμὸν διώρισε Ph.
545. ἢ διώρισαν κράτος ib. 1433. ἐκ
γῆς διορίζαμεν ἂν πόδα; Hel. 834.
ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι Ion. 46. τρα-
τευμα κώπη διορίσας Τροίαν ἐπι Hel.
401.

Δίος. Δίῳ παιδὶ (i. e. filio Jovis) Ion.
200. et Δίε παιδὸς ib. 1144. δίε
γάμους Bac. 245. δίοισι καρποῖς Ion.
922. ὠδίνος ἀγαλμα δίας Hec. 461.
Δίας ἀμάτορος Παλλάδος Ph. 670.
δέσποινα δίας Λίμνας Hip. 228. δια
κεφαλὰ Rh. 226. Δίας Ἀθάνας Cy.
293. et Her. 850. Δίας παρθένης
Παλληνίδος Her. 1031. δίε πυρὸς
Al. 5. et Bac. 8. ἀντὶ δίας ψεκάδος
Hel. 2. δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099.

Διοσκόρω. τὴν Λάκ. σύγγονον Διοσκό-
ροιον Hec. 441. τιμῶν μ' ἐδὲν ἦσσαν,
ἢ Διοσκόρω Or. 465. Διοσκόρω, οἱ filii
Jovis Iph. T. 272. τῷ τῷ Διὸς λεγο-
μένῳ Διοσκόρω Hel. 291. Διοσκόρω
ἦσχυνας ib. 726. δισσοὶ Διόσκοροι
ib. 1660. Διοσκόρων μέτα ib. 1683.
δίπτυχοι Διόσκοροι El. 1239. 2) Di-
citur et Διοσκέρω. τὰν τοῖν Διοσκέ-
ροιον κάσιν Hec. 943. τῶν δισσῶν
Διοσκέρων Iph. A. 769.

Δίπαλτος. δίπαλτον κεραυνοφαῆς πῦρ
Tr. 1102. δίπαλτα ξίφη Iph. T.
323.

Διπλάζειν. δορὸς διπλάζεται τιμῇ Sup.
781.

Διπλάσιος Pol. fr. IX. 2.

Διπλῆς. πόνον ἀπαλλάσσων διπλῆν
Hec. 1197. διπλῆς μῦθος Al. 522.
διπλῆ βίσι λαχόντες Sup. 1086. δι-
πλῆς ἀνὴρ Rh. 395. et 423. διπλῆς γέ-
λως Her. F. 950. διπλῶ τρατηλάτα
Ph. 1371. διπλοῖν χαλινοῖν Cy. 460.

κασινγῆτω διπλῶ Hel. 1680. πόνας
διπλῆς ἔχω Her. F. 937. διπλῆς
μερίμνης Or. 632. διπλῆν φοβεῖμαι
μέμψιν Al. 1060. τὴν χάριν τίκτει
διπλῆν Rh. 163. εἰ θανεῖν μέλλω
διπλῇ Ion. 760. διπλῆν ἄκανθαν El.
492. ταύρῳ καὶ βροτῷ διπλῇ φύσει
Thes. fr. VII. 2. λύπας διπλῆς Iph.
T. 688. διπλάσι κώπαις Cy. 466.
διπλῆν πῆμα Med. 1185. διπλῆν κα-
κὸν ib. 1315. ἄχθος διπλῆν An. 396.
διπλῆν χάρμα Sup. 333. διπλῆν πέν-
θος ib. 1035. διπλῆν κέρδος Her.
1043. διπλᾷ δάκρυα Hec. 518. δι-
πλῶν τέκνων μ' ἐσέρησε An. 1213. ἢ
διπλᾷ χρήζω σένειν Hel. 142. cf. Fr.
inc. LXXV. 5.

Δίπορος. δίπορον κορυφὰν Tr. 1097.

Διπόταμος. διπόταμον πόλιν Sup. 621.

Δίπτυχος. διπτύχους νεκρὰς θάπτε Hec.
1287. διπτύχων παίδων φόνος Ph.
1363. δίπτυχοι νεανίαί Iph. T. 242.
et 1289. et διπτύχων νεανίων ib. 474.
δίπτυχοι Διόσκοροι El. 1238. μῆνας
ὀπώρας διπτύχους Fr. inc. CXLIII. 2.
τέκνων δίπτυχος γονὴ Med. 1136.
δίπτυχον παρειὰν Tr. 280. διπτύχῳ
γλώσσῃ ib. 286. διπλῆς μερίμνης
διπτύχους ἰὼν ὁδὸς Or. 632. δίπτυχοι
τυραννίδες An. 473. χεῖρας διπτύχους
ib. 579. διπτύχους σολισματος Hec.
1156. δίπτυχον δῶρον θεᾶς Ion. 1010.
δίπτυχα φάσγανα Or. 1303.

Διρκαῖος πόρος Ph. 737. Διρκαίων ἐκ
τόπων ib. 1033. ρεῦμα Διρκαῖον Sup.
637.

Δίρκη. Δίρκης νᾶμα Ph. 102. et Her.
F. 573. Δίρκης ὕδωρ Ph. 133. et
371. Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος ib.
939. Δίρκης νάματα Bac. 5. ὁ Δίρ-
κης εὐνήτωρ Her. F. 27. 2) Form.
dor. Δίρκα. Δίρκαν προλιπῆσα Ph.
245. γαίας Δίρκας χλοηφόρους ib.
650. πόρον ἀμφὶ μέσον Δίρκας ib.
833. ὦ σόμα Δίρκας Hip. 556. ρεύ-
ματα σεμνὰ Δίρκας Iph. T. 401.
Δίρκα ἃ καλλιρέεθρος Her. F. 784.
εὐπάρθενε Δίρκα Bac. 520. ὦ μάκαιρα
Δίρκα ib. 530.

Δίρφη. Δίρφην ἐρωτῶν Ἀβαντίδα Her.
F. 185.

Δίς. δις τόσον πόμ' αἵματος Hec. 392.
δις θανεῖν ἢ χάζομαι Or. 1116. δις

τόσα κτᾶσθαι κακὰ Med. 1047. δις
τόσον ἂν τέρψεις ἡμᾶς ib. 1134. δις
τόσονδ' ἐλάμπετο ib. 1194. νέες δις
εἶναι Sup. 1081. cf. v. 1085. ὄνομα
δις κλύων Iph. T. 779. δόμον δις
τοσῶτ' ἔθηκες εὐκλείτερον Rh. 160.
λόγῳ δις τόσον μ' ἐκέφισας ib. 281.
δις τόσον κακὸν τόδε ib. 757. δις δυοῖν
πιτύλοιν τείχη κατέλυσεν Tr. 817. δις
τόσον πῶμα Cy. 147. δις τόσα πυρ-
γῶν τῶν γιγνομένων Her. 294. δις
λυπηθεῖμεν ἂν Hel. 777. σώσας κό-
ρες δις ἐπτά Her. F. 1327. cf. Cresph.
fr. II. 1. δις σοι ταῦθ', ἃ βέλει, λέγω
El. 770. δις τόσῳς ἐμέ κτείνας ἀδελ-
φῆς ζῶσαν ib. 1092. δις τεφθέντ'
ἐλαίᾳ Epig. III. 7.

Δισκεύειν. ὅθεν πετραῖον ἄλμα δισκευ-
θήσεται Ion. 1268.

Δίσκημα. πύργων δίσκημα πικρὸν Tr.
1121.

Δίσκος. ἡδοναῖς δίσκῳ κεχαρημένον Iph.
A. 200. ὃν τροχῶ τέρμονι δίσκῳ ἔκανε
Hel. 1488. δίσκον ἄρας Aut. fr. III.
17. ἐν χεροῖν δίσκῳ ἔχοντες ib. 20.

Δισσός. δισοῖν λεόντιον Or. 1555.
δισσῶ στρατηγῷ Phoen. 1371. δισσῶ
ἀτέρε Her. 854. δισσῶ δράκοντε Ion.
23. δισσῶν μύθων ῥήτορες Hec. 126.
δισσοὶ Ἀτρεΐδαι ib. 510. et δισσοῖσιν
Ἀτρεΐδαις Or. 816. παίδων δισσῶν
σώματα Hec. 1051. δισσοῖς γαμβροῖς
Ph. 430. et δισσοῖσι γ. Sup. 132.
δισσοὶ νεανίαι Ph. 1249. et δισσῶς
νεανίας Iph. T. 264. δισσοὶ γῦπες
An. 75. τῶν δισσῶν Διοσκέρων Iph.
A. 768. δισσῶς Ἀθήσας Cy. 378.
δισσῶς Θησέως παῖδας Her. 35. δισ-
σῶς παῖδας Διὸς ib. 917. δισσοὶ Διό-
σκοροι Hel. 1659. δισσῶς θαλαγμῆς
αἵματος Ion. 1003. δισσῶς διαύλης
Her. F. 662. et El. 825. δισσῶν λό-
γων ἀγῶνα Antiop. fr. XXVIII. 1.
δισσῶς συναίμης Epig. I. 3. δισση
μερίμνᾳ Hec. 897. ἐκ δισσαῖν ἀνάγ-
καιν An. 518. κόρας δισσῶς Ph. 57.
ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδίνειν ψυχὰν Hip.
258. δισσαι εἰσιν ib. 385. δισσῶς
φωνὰς ib. 928. δισσῶς ἀτυγέιτονας
πόλεις ib. 1161. δισσῶς πέτρας Iph.
T. 124. et Ion. 1127. χερσὶ δισσαῖς
Tr. 1306. δισσῶς Θήβας Bac. 917.
ἔχει μοι δισσῶς φυλάξεις Hel. 513.
δισσοῖν τερήσῃ τέκνον Ph. 1269. δι-

σοῖν κνωδάλοιν Sup. 146. δισσῶ τέκνα
Med. 273. et Hel. 8. δισσῶν ἄμορος
τεκνῶν Med. 1395. δισσῶ μέλη Al.
763. ἐν' ἄνδρα δίσσ' ἔχειν λέχη An.
910.

Δισσῶς Ph. 1347.

Δίτομος. πελέκεως δίτομον γένυν Me-
leag. fr. VI. 5. δίτομον ξίφος Hel.
989. et διτόμῳ ξίφει ib. 1050. δίτομα
φάσγανα Or. 1303.

Διφρεύειν. τὸν περὶ τείχη εἵλκυσεν δι-
φρεύων An. 108. κυαναῖς ἵπποις δι-
φρεύων πέλαιγος ib. 1012. ἀπεροειδέα
νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος And. fr.
XXVIII. 3. διφρεύων βαλιαῖσι πώ-
λοις Rh. 356. τίν' αἶγλαν ἐδιφρεύετό
γ' ἄλιος; Sup. 991.

Διφρηλάτας (dor. pro ἀτης) Iph. A.
216.

Διφρηλατεῖν. ἵππεως, ἃς ἔθρεψα, κἀδι-
φρηλάτην Rh. 781.

Δίφρος. πέσημ' ἐκ δίφρου Or. 1548.
ἐμβῆσαι νιν ἵππειον δίφρον Her. 845.
δίφρος εἰσέβαινε ἀντυγα Her. F. 948.
μηδ' ἀναβῆς τὸν δίφρον Phaëth. fr.
VI. 2. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβῶς δι-
φροις Ph. 2. θραυσθέντων δίφρων
Sup. 691. ἵππειοῖσιν ἐν δίφροισι Iph.
T. 214. ἐν δίφροις Hel. 730. ὥστε
νῶν δῆναι δίφρους ib. 1046.

Δίχα. δόξα ἐχώρει δίχ' ἂν Ἑλλάνων
στρατὸν Hec. 119. ὑπεξῆλθε στρατῷ
δίχα Ph. 1474. δίχα Παιάνων Iph.
T. 185. ὅπως δαιτὸς γενοίμην πώ-
ματός τ' αὐτῶν δίχα ib. 952. τῷ τε-
ταγμένῳ δίχα Rh. 520. ὅπλων δίχα
Bac. 803. ἰδίᾳ εὐτυχεῖ ταύτης δίχα
Ion. 775. ἐξίσταται πάντ' ἀπ' ἀλλή-
λων δίχα Her. F. 104. λελείμμεθα
γυναικες ἀρσένων αἰεὶ δίχα Dan. fr.
IX. 2. ἐπεὶ ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων
δίχα Melan. fr. XXII. 3.

Δίχηλος. δίχηλον ἔμβασιν Bac. 739.
Διχέρης. κύκλος πανσέληνος μηνὸς δι-
χέρης Ion. 1156.

Διχόμυθος. ἔλεξε διχόμυθα Or. 888.

Διχοβράγης κίων Her. F. 1008.

Διχοσατεῖν. ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ
διχοσατῇ Med. 15. ἂν διχοσατῇ πό-
λις Antig. fr. IV. 2.

Δίψα. δίψης ἄκος Cy. 97.

Δίψιος. δίψιαν χθόνα Al. 563. δίψιον
πῦρ Θεῶ Rh. 417.

Δίωγμα. τὸ πτανὸν δίωγμα πώλων

Or. 989. δῶγμα φεύγων Hel. 21. ξιφοκτόνον δῶγμα σφαγᾶς ib. 360. πωλικοῖς δῶγμασι An. 993. εἰ ἦν ἀλώσιμος ναῦς δῶγμασιν Hel. 1639. Διωγμός. διωγμός ὅστις τὰς ξένους θηράσεται Iph. T. 1324. ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθεύεις; ib. 1435. κυναγετεῖ τέκνων διωγμὸν Her. F. 896. οἱ μοι διωγμῶν Or. 412. πάσης διωγμοῖς ἡλάθησαν Ἑλλάδος Iph. T. 1175.

Διωθεῖσθαι. ἔχ ὧδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις An. 870. ὅπως δῶση τὰς τύχας Her. F. 315.

Διωκάθειν. αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκάθειν Er. fr. II. 25.

Διώκειν. δῶκω τὰς μαιφόνους κύνας Hec. 1173. δῶκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα Or. 1344. δῶκεις με Sup. 156. et Her. F. 707. ταχεῖα νοτίς δῶκει μ' ὁμμάτων Iph. A. 684. δῶκέ νιν Iph. T. 1296. παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα μοῖρα δῶκει Her. 612. εἰσορῶ, ἔς δῶκομεν, παρόντας Hel. 1200. πάντα τοι βλέφαρον δῶκω Ion. 205. ἀρετὰς δῶκε ib. 440. ἀπόπρο δωμάτων δῶκετε Her. F. 1083. ὥς μακρὸν ἵππευμα δῶκεις And. fr. XXVIII. 2. ἐλευθέρας γνώμας δῶκειν Antiop. fr. XIV. 2. πτηνὰς δῶκεις τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. ἔχ ὅπως ἐδῶξαμεν, sc. τὸν πλεῖστον Epist. V. δῶκοντ' ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα Or. 500. τὸν Ἑλένης φόνον δῶκων ib. 1534. παῦσαι δῶκων Iph. T. 1437. μεγάλα δῶκων Bac. 396. λητὰς δῶκων Cy. 112. μαστὸν δῶκοντα Ion. 962. πεκρὰν δῶκων ἡλυσιν Her. F. 1041. νεβρὸν δῶκων El. 574. ἕως δῶκεσ' ἄστρα Ion. 1158. εἰ διωκόμεσθ' ὑπο Her. 50. διωκόμεσθα θανασίμους ἐπὶ σφαγᾶς Ion. 1250.

Διώνη, mater Veneris. κέρη Διώνης, Κύπρι Hel. 1104. ὦ παῖ Διώνης Antig. fr. XVII. 1.

Διώνυμος. διώνυμοι θεαὶ Ph. 689.

Διώνυσος (pro Διόν. ob metrum) Cycl. 203.

Δμωή. ὦ δμωαὶ Iph. T. 143. δμωαὶ τίνων κλήζεσθε δόμων; Ion. 234. Ἀσιήτιδες δμωαὶ El. 316.

Δμῶϊς. εἰς ταῦτόν ἦδε συμπιτνεῖ δμῶϊς Hec. 966. εἰς ἐπὶ ξένας δμῶϊς An. 137. εἶτε δμῶϊδ' ἐθέλεις And. fr. VI.

ἦδε μοι—δμῶϊς Fr. inc. CLXXXV. 2. ἐφ' ἱστοῖς δμῶϊδας κεκτῆσομαι Bac. 514. δμῶϊδες, ο ἀncillae Ion. 666.

Δμῶϊς. δμῶς ἐστιν, ὅστις ἐκέθ' ὠραῖος γαμεῖ Phoen. fr. IV. 2. ἀποταυρῆται δμῶσιν Med. 188. ἦσθημεν δμῶες ib. 1139. μόλις νιν εἶργεσι φύλακες δμῶες An. 813. αὐτὸς δμῶσιν ἂν μέλοι πόνος Sup. 939. δμῶσιν Ἀχελῶον φέρειν ἐννέπων Bac. 625. δμῶων μέτα El. 628. δμῶες μὲν εἰσὶν, ἔς ἐγ' ἐκ εἶδον ποτὲ ib. 631. λόγχας δέντες δμῶες ib. 799. ὥς ἦραν χειροῖν δμῶες ib. 814. δμῶας ἀπωθεῖ ib. 822. δμῶες—ῥῆξαν εἰς δόρυ ib. 844. δμῶσι δ' ἐμοῖσιν εἶπον Phoen. fr. X. 1. δμῶες, ο servi Hec. 1282. Hip. 1084. 1184. et 1358. An. 427. et 716. Iph. A. 1340. Tr. 295. Her. 1050. Hel. 1186. et 1407. et El. 394. et 960. πατὴρ παλαιὸς δμῶες El. 851.

Δνοφερός. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς Iph. T. 1265.

Δοκεῖν. λέγεται δόξαι, σὴν παῖδ' Ἀχιλλεῖ σφάγιον θέσσαι Hec. 110. cf. v. 220. ἀγγέλλουσ' Ἀργείων δόξαι ψήφῳ ib. 196. δοκῶ μὲν σ' εἰδέναι γνώμην στρατῷ ib. 218. εἰδ' εὐτυχῆντας εὖ δοκεῖν (sc. χρῆ) πράξειν αἰεὶ ib. 283. εἰ ὅσῳ σοι παθεῖν δοκῶ ib. 788. στρατῷ μὴ δόξαιμι—βυλεῦσαι φόνον ib. 855. πῶς δοκεῖς; ib. 1160. Hip. 446. et Iph. A. 1590. τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε; Hec. 1205. ἔδοξεν Ἀργεῖ τῷδε Or. 46. εὐδεῖν νιν ἔδοξα ib. 169. κρεῖσσον τὸ δοκεῖν ib. 236. ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι ib. 259. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς κόρας ib. 408. τὸν θανόντ' ἀκείν τὰδε δόκει ib. 674. τὸ δοκεῖν εὖχεσθαι μόνον ib. 780. σὸν κασίγνητον θανεῖν καὶ σ' ἔδοξε ib. 856. αὐτὸ τῶτ' ἔχειν δοκῶ σωτηρίαν ib. 1177. δοκῶ νιν χρόνῳ μαλάζειν σπλάγχχνον ib. 1200. θανεῖν Ὀρέσῃν κᾶμ' ἔδοξε τῇδε γῇ ib. 1328. κἀδόκει (i. e. καὶ ἐδ.) τοῖς μὲν εἰ, κ. τ. λ. ib. 1421. δόξαιμι σὴν κλύειν ὅσα ib. 1669. δόξεις ἀχρεῖς, καὶ σοφὸς πεφυκέναι Med. 299. μὴ δοκεῖτέ πω ib. 365. μὴδ' εὐτυχῆσα δυστυχῆς εἶναι δόκει ib. 602. σωφρονεῖν ἐμοὶ δοκεῖς ib. 884. ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις ib. 1276. μὴ δόκει τάττε κλύειν Hip. 119. κατὰ-

νεῖν ἔδοξέ μοι κράτιστον ib. 401. πῶς ἂν ἐκνεύσαι δοκοῖς; ib. 470. εἴ τοι δοκεῖ σοι ib. 507. ἀγνεύειν δοκῶ ib. 655. τιμαῖς κἀμὲ τέρπεσθαι δόκει Al. 54. ἐν ἀγκάλαις δόξω γυναῖκα ἔχειν ib. 353. ὥς δοκεῖς An. 762. et Rh. 121. ὥς δοκῶσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν με An. 924. δοκῶμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. ὥς δόκει (i. e. ἐδόκει) Iph. T. 8. ἔδοξ' (i. e. ἔδοξα) ἐν ὕπνῳ οἰκεῖν ἐν Ἀργεῖ ib. 44. ἔδοξεν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσιν ib. 279. δόξω τοῖς πολλοῖσι σώξωσθ' εἰς οἴκως μόνος ib. 678. ἦν ἄγαν δοκῶ χρονίζειν ib. 1219. φιλεῖν κἀμὲ τὰς ὁμαίμονας δόκει ib. 1402. σοὶ τὰδ' ὥς δοκεῖ ib. 1485. κατάσκοπον πολεμίων πέμπειν δοκεῖ μοι Rh. 126. τὰδε δοκεῖ ib. 131. ἡ πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς; ib. 593. δοκεῖς γάρ; ib. 706. μὴ δόκει λεληθέναι ib. 940. μήτε ἰσχύειν δόκει Tr. 723. μῆδ' ἦν δοκῆς μὲν,—φρονεῖν δόκει τι Bac. 311. 312. ἐκ ἐλεύθερον οἰκεῖν δοκήσω γαῖαν Her. 246. ταῦτ' ἐδοκήσει τοῖς Μυκηναίοις ib. 262. ἔτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ; Hel. 120. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι Ion. 1024. δοκεῖν τὰ-δόκητ' ἐχρῆ Her. F. 92. ὃν σὺ φῆς εἶναι δοκεῖν ib. 184. ἦν τί σοι δοκῶ λέγειν ib. 279. ἦσθ' ἄρ' ἦσσω, ἡ δόκεις εἶναι, φίλος ib. 341. τί δαὶ σὺ σῶ κασιγνήτῳ δοκεῖς; El. 244. μὴ μοι νικᾶν δοκείτω τὴν δίκην ib. 955. τί δ' αἰσχροὺς, ἦν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῆ Ἄεol. fr. I. et Fr. inc. XV. ὥστε μὴ δοκεῖν, ἃ χρῆ δοκεῖν Hip. fr. IX. 4. δοκεῖ πονηρὰ, καὶ δοκεῖν ἀλίσκεται Phry. fr. V. 3. συγγνώμονάς τοι τὸς θεῶς εἶναι δόκει Fr. inc. III. 1. θνητὰ πείσεσθαι δόκει Fr. inc. LXX. 1. διδὸς αἰτεῖν δοκῶ Fr. inc. CXXXIV. 2. εἶναι δίκαιος, κὲ δοκεῖν εἶναι θέλει Fr. inc. B. 28. 8. μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν Hec. 874. δοκῶν Ὀρέτην χερσὶ περιβαλεῖν Or. 371. εὖ δοκῶν λέγειν ib. 941. ἐδοκῶν κλύειν Med. 67. ὥς ὄναρ δοκῶν Rh. 782. ὦ δοκῶν τι σεμνὸν πράττειν Tr. 447. εὖ πράσσειν δοκῶν ib. 1203. ὀρῶ δοκῶντα μᾶλλον, ἡ σπεύδοντά σε Her. 735. τὸν εὐτυχεῖν δοκῶντα ib. 865. δοκῶν κοιράνης συγεῖν Cenei fr. XI. λόγος ἐκ τῶν δοκῶντων ἰὼν Hec. 295.

δοκῶντας δαιμόνων εἶναι γένος ib. 490. τῶν δοκῶντων εἰδέναι τι ποικίλον Med. 300. τὰς σοφὰς δοκῶντας εἶναι ib. 1226. οἱ δοκῶντες εὖ φρονεῖν An. 330. cf. v. 647. οἱ δοκῶντες εἰδέναι Ion. 317. ὀλβίους τῷ λόγῳ δοκῶντας εἶναι Her. F. 589. δοκῶσά τι πρός γε σὲ πράξειν καλῶς Med. 500. δοκῶσ' ἀρωγὸς ἐν πόνοις παρασταεῖν Rh. 638. τοῖς δ' ἐχρῆ δοκῶν Hec. 121. δοκῶν Ἀχαιοῖς ib. 506. ἐδοκῶν ἔξιν ποτὲ Iph. T. 802. καίπερ ἐδοκῶνθ' Al. 939. τὰ δοκῶντ' ἀπώλεσαν Tr. 609. κλῶπας δοκήσας πλάθειν τινὰς Rh. 777. ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδ', ἡ πάσῃ πόλει; Sup. 129. ψήφῳ δοκῆσαν Her. 187. δόξας ἀνὴρ ἄριστος Tr. 395. δόξασά πε ἡ Πανὸς ὀργὰς—μολεῖν Med. 1171. ἀρίστη δόξασα γυνὴ γεγενῆσθαι Al. 85. δόξαν λέγω Bac. 629. θεοῖσι τῆτο δόξαν Dic. fr. VIII. 2. ταῦτα δόξανθ' Ὑλλος ἐξηνέσχετο; Her. 967. γεναῖος ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ δεδοκῆσαι Med. 763. δέδοκται τέργον ib. 1236. ὥς σοὶ δέδοκται An. 455. κατθανεῖν μοι δέδοκται Iph. A. 1375. δέδοκται τλήμονες φυγαῖ Bac. 1348. vid. not. κτανεῖν δέδοκται τήνδ' ἐμοὶ Hel. 988. ἐστὶ τῶτ' ἐμοὶ δεδογμένον Her. 1. λέξεις μὴδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων Med. 822. τὰ δοκηθέντ' ἐκ ἐτελέσθη Med. 1417. Al. 1164. An. 1287. Bac. 1388. et Hel. 1706.

Δοκεῖν. ὄψεται νιν δοκεῖοντα Bac. 982. Δόκημα. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων Her. F. 111. τὰ δοκήμασιν σοφὰ Tr. 411. δοκημάτων ἐκτὸς ἡλθεν ἑλπίς Her. F. 771. κρείσσω τῶν δοκημάτων Er. fr. VII. 2.

Δόκησις. μὴ νῦν πέραινε τὴν δόκησιν Or. 635. τὴν δόκησιν ἄρνυται An. 697. δόκησιν τόδ' ἂν λέγοιμί σοι Her. 396. εὐψυχίας δόκησις ib. 746. κενὴν δόκησιν Hel. 36. μὴ δόκησιν εἶχετ' ἐκ θεῶν ib. 118. ἔτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ; ib. 120. ἵν' ἡ δόκησις ἔσθ' ἡδέως ἔχη Ion. 1602. δόκησις εὐκλεῆς δορὸς Her. F. 288. δόκησις δωμάτων ὠγκωμένους El. 381. ἡ δόκησις φαύλη Antig. fr. X. 1. τῇ δικαίᾳ τὴν δόκησιν ἄρνυσο Ix. fr. I. 1. ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακὸν Fr. inc. XXVIII. 2. ὦν δόκησις ἐκ ἐνι Fr. inc. LXXIV. 2.

Δόκιμος. κατὰ τᾶλλα δοκίμων Epist. I. κερμας ἔνθα δοκίμα κείμει Iph. T. 176. ὃ δοκιμώτατος Ἑλλάδι Sup. 277. Δοκός. δοκὸς τεγανὰς παρέχει Cret. fr. II. 6.

Δοκὼ κενὴ El. 747.

Δόλιος. σιγᾷ δόλιος Or. 1404. δόλιος Ὀδυσσεὺς Rh. 894. δολίῳ λέλογχα φωτὶ δελεύειν Tr. 281. δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον Bac. 954. δόλιον Ἀστέρα λάμπας Hel. 1142. δόλιον οἶκτον ib. 1558. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. δόλοισι γάμοις Or. 1009. λόγοισι δολίοις An. 289. λέκτρα Ἀερόπας δολίας Or. 1009. δολίῳ τέχνῃ Al. 34. εἰς κλισίαν λύκων δολίην Iph. T. 858. πέπτωκεν δολίῳ πληγῇ Rh. 748. δόλιον ἔσχον ἄταν Tr. 530. δόλιος ἡ Πιθυμία Cy. 448. δόλιον εὐνὴν Hel. 20. ἂ δόλιος Κύπρις ib. 242. δόλιος ἡ ναυκληρία ib. 1605. δόλιαί βεβαιαί Med. 413. ἀρπαγὰς δολίης Hel. 1338. τῷτ' εἰς γυναῖκας δολιόν ἐστι Bac. 487. τὸδ' ἤδη δόλιον εἰς με μηχανᾷ ib. 804. δόλια βελυτήρια An. 447. δόλια λέκτρα Iph. T. 539. δόλια καθάρματα ib. 1316. δόλια τεχνήματα ib. 1355. δόλια ἐξευρήματα Hel. 1109. ἔχω δόλια καὶ δραστήρια Ion. 985. λέγεις μοι δόλια ib. 1481. δολίοις βρόχων ἔρκεσιν El. 154.

Δολιόφρων Κύπρις Iph. A. 1301.

Δολιχαύχην. κύκνυς δολιχαύχενος Iph. A. 794. ὃ ποταναὶ δολιχαύχενες Hel. 1503.

Δολόεις. δολόεντα Τροίης ἔδη Iph. A. 1527.

Δόλος. ξὺν δόλῳ δῦσμαχον Hee. 884. δόλῳ με τοιῷδ' ἤγαγε ib. 1146. ἔ ποτ' ἂν σύ μ' εἴλες ὧδε σὺν δόλῳ ib. 1269. μή τις εἴη δόλος Or. 1420. cf. Ph. 273. μή τις δόλος με κτάνῃ Ph. 365. δόλῳ μέτειμι τόνδε φόνον Med. 391. δόλῳ μ' ὑπῆλθες An. 436. δόλῳ, sc. δώλεσέ σε Iph. A. 1458. εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ Iph. T. 371. μῶν τις δόλος ἐκ νυκτῶν; Rh. 17. δόλος κρυφαίος ib. 92. εἰς δόλον τιν' ἄγει ib. 128. τῇδε σύγκειται δόλος ib. 215. δόλον ἐξέπιασθε Cy. 474. μή τιν' ἔχῃ δόλον Ion. 686. cf. v. 692. δόλῳ τινὶ κατακτείνειν ib. 844. ἀπόλλυμαι

δόλῳ Her. F. 754. θνήσκει δόλῳ El. 9. ὀρρωδῶ τινὰ δόλον θυραῖον ib. 832. φυγάδος δειμαίνεις δόλον ib. 834. τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποθήσω δόλον; ib. 983. τὸν κεκρυμμένον δόλον Dan. 33. ὡς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνῃ Med. 783. δώλεσε δόλοισι σὸν παῖδα Hip. 1312. νείκεῃ ἀνδρῶν—δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 2. θνήσκετε δόλοις Cress. fr. IV. 2. εἰ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον Dan. fr. VIII. 3.

Δολῆν. Μοίρας δολώσας Al. 12. σοῖς δολώσαντες γάμοις Iph. A. 898.

Δόλων, *nom. propr. speculatoris Trojani*. Rh. 159. 221. 525. 573. 575. 592. et 864.

Δόμος. δυστυχῶν δόμος Or. 70. τὸν Ἀγαμεμόνιον ἐπὶ δόμον ib. 179. μ' ἔφερβε σὸς δόμος ib. 867. ἀνευφημεῖ δόμος ib. 1335. εἰς ἀγῶνα δόμος φοβερόν πιτνεῖ ib. 1538. ὄλβιον δόμον ib. 1674. ἔρημον πατρῶν ἔλιπες δόμον Ph. 322. cf. An. 1205. τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον Ph. 605. ἐρρέτω πρόπας δόμος ib. 627. φόνος Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε ib. 1502. cf. v. 1509. ὃ δόμος δόμος ib. 1506. πᾶς δόμος ἔρροι Med. 114. τίνα δόμον ἐξευρήσεις; ib. 360. Πελοῖς δόμος ib. 734. δόμος τυραννικὸς ib. 740. δόμον πάντα συγχέας Ἰάσονος ib. 794. ἔ τί μ' ἀξιοῖ δόμος—προσεννέπειν Hip. 792. ὅσον κακὸν ἔχει δόμος ib. 852. σὸν οἰκῆσαι δόμον ib. 1010. πατρῶν ἀνὰ δόμον ib. 1136. δόμος Ἀδμήτῃ Al. 79. δόμον ἀμπετάσας ib. 600. ἄλλοις δόμον λείπειν ib. 659. εἰς τόνδ' ἰδρῦσαι δόμον ib. 844. νόστιμος ἔλθοις δόμον ib. 1156. λείπε δεξιμηλὸν δόμον τὰς ποντίας Θεῷ An. 130. ἐκ τίνος λόγῃ νοσεῖ δόμος; ib. 550. εἰς τέκνα καὶ δόμον ib. 1191. δόμον ὑπερβάσα Sup. 1049. μηδὲ πατρῶν δόμον αἰσχυνε Iph. A. 1030. ἅπαις δόμος Iph. T. 697. καθαρὸν οἰκήσεις δόμον ib. 1231. πατρὸς δόμον—ἐθῆκας εὐκλεέτερον Rh. 159. προλιπῆσα δόμον ib. 910. δόμον, ἐνθ' ἔλοχεύθην Tr. 597. δόξας εὐ προχωρῆσαι δόμος Her. 487. εἰ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι φημι δόμον εὐτυχία ib. 610. ὡς τὸν αἶδα δόμον κατέβα ib. 913. ἥ ταρασσεται δόμος Hel. 485. κτυπεῖ δόμος ib. 865. δόμον ἤξει ib. 1510. λα-

θραϊὸν ὠδὴν εἰς θεῶν ῥίψαι δόμον Ion.
 45. Φοίβης δόμος ib. 224. Ἀπόλλω-
 νος δόμος ib. 1275. ὁ γηγενέτας δό-
 μος ib. 1466. εἰς εὐγενῆ δόμον κα-
 θίζει σε ib. 1541. δόμος τύχης Her.
 F. 249. Ἀτλαντος δόμον ἐλθὼν ib.
 405. ἀναλώσαντες αἰσχύνας δόμον
 ib. 1423. οἳ ἐμὸς κεύθει δόμος El. 359.
 πόσις ἐς αὐτῇ καὶ δόμος ib. 1311. γε-
 γῶσα τηλική δόμος Meleag. fr. XVII.
 3. ἴν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχη
 Hec. 27. ἐκ τυραννικῶν δόμων ib.
 55. πρὸ δόμων ib. 59. ἐν δόμοις ib.
 362. 652. et 987. ἔχει τι κλέμμα
 τῶν αὐτῆς δόμων ib. 618. ὦ ποτ' εὐ-
 τυχεῖς δόμοι ib. 619. δόμων ἀπο ib.
 665. ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα
 ib. 977. ἀποσῆναι δόμων ib. 980.
 λιπῆσ' αἰσχυρῶς δόμος Or. 99. ἐς φρε-
 ρὰν δόμων ib. 1252. πρὸς δόμος τυ-
 ραννικῆς ib. 1356. et Ph. 205. κλεῖ-
 θρα βασιλείων δόμων Or. 1366. ἐν
 δόμοις τυράννων ib. 1456. δόμος τῆς
 Τανταλείδης ib. 1543. ξένοισιν ἐν δό-
 μοις Ph. 341. βασιλικῶν δόμων ὑπερ
 ib. 1336. σιγῇ δόμος εἰσβάσα Med.
 41. πατρὸς δόμοι ib. 253. et 442.
 cf. v. 502. et 1177. Tr. 670. et El.
 573. δόμος ἐχεγγύης Med. 387. δό-
 μος πατρώης ib. 801. cf. Hip. 306.
 νυμφικῆς δόμος Med. 1137. εἰς αἶθε
 δόμος ib. 1234. et Hip. 895. et Al.
 25. et 74. v. etiam Al. 438. et 629.
 ἐκ γενναίων δόμων Hip. 409. κατη-
 ρεφεῖς δόμοι ib. 468. Κρησίης δόμος
 ib. 719. κεδρίνων δόμων Al. 158.
 δόμος ἐχθροζένης ib. 561. εἰς ἀνη-
 λίας δόμος ib. 855. ὦ σχῆμα δόμων
 ib. 915. πολυκτῆτων δόμων μέτοχος
 An. 770. δοκῶσί μοι δόμοι γ' ἐλαύν-
 νειν οἷδε με ib. 925. ἐν περισύλοις
 δόμοις ib. 1100. ἐν εὐφήμοις δόμοις
 ib. 1145. δόμος νησιωτικῆς ib. 1262.
 ἐλεφαντοδέτων παρόισιν δόμων Iph.
 A. 583. ἔξω ἐλθῆ βασιλείων δόμων
 ib. 863. cf. Hel. 143. 466. et 1542.
 δόμων πατρώων Iph. T. 51. cf. v.
 809. El. 417. et 1005. et 1088. et
 Dan. fr. VII. 1. δόμος οἶκει πατρὸς
 Iph. T. 699. cf. v. 707. νοσῶντας
 δόμος Iph. T. 930. Πυθίων δόμων
 ib. 1271. δόμων εὐδοξία Rh. 760.
 ἀπαιδὲς ἐν δόμοις Tr. 380. δόμος
 πέρσας Ἀτρεΐδων ib. 461. δελεύσω

ἐν ἀνδεντῶν δόμοις ib. 655. Μενέλεω
 δόμος ib. 984. ἐν Ἀλεξάνδρῃ δόμοις
 ib. 1020. δόμων ἐρείπια Bac. 7. ἐν
 δόμοις Ἐχίονος ib. 1117. Ἀλθαίας
 δόμος Cy. 39. τῆρας δόμων ib. 118.
 δόμων ἔσω ib. 129. εἴσω ἥσυχον μέ-
 νειν δόμων Her. 478. ἐκ πλασίων
 δόμων Hel. 439. δόμων ἀνακτα ib.
 512. τυράννων δόμοις ib. 524. Φρυ-
 γῶν ὄκησα πολυχρύσας δόμος ib. 934.
 εἰς δόμος τυραννικῆς ib. 1186. τῶν
 κατ' ἑρανὸν δόμων ib. 1687. μητρὸς
 ἐλθὼν δόμος Ion. 71. δόμων μὴ πά-
 ριτ' εἰς μυχὸν ib. 229. Ἀπόλλωνος
 δόμος ib. 249. cf. v. 424. et 535.
 ἀμφὶ κρηπίδας δόμων θυοδόκων ib.
 510. τῆς Ἐρεχθίδος δόμος ib. 568.
 et sine τῆς v. 1293. τὰν δόμοισι λυ-
 πηρὰ ib. 622. Θυραῖος ἐλθὼν δόμος
 ib. 702. ὄρφανῆς δόμος ib. 791. ἐν
 θεῶ δόμοισιν παιδεύεται ib. 822. αἶθε
 ἐν δόμοις παιδεύεται ib. 953. cf. v.
 1274. Her. F. 117. El. 1144. τῶν
 Ἐρεχθιδῶν δόμων Ion. 1057. Λοξίης
 ἐν δόμοις ib. 1197. cf. v. 1455. τῶν
 ἀτέκνων ἀναρπάσεις δόμος; ib. 1303.
 παγκλήρης δόμος ib. 1542. Εὐρυ-
 σθέως δόμος Her. F. 463. κατασκάψω
 δόμος καινῶν τυράννων ib. 566. εἰς
 δόμος Ἡρακλέος ib. 873. κλῆθρα
 ὑψιπύλων δόμων ib. 1030. ἐν χέρνῃσι
 δόμοις El. 207. ἐκβληθεὶς δόμων ib. 289.
 εἰς εὐτυχεῖντας δόμος ib. 398. ἐπ' αὐτὰς
 εἰσὶν δόμων πύλας ib. 661. βασιλικῆς
 ἔχων δόμος ib. 947. θεῶν δόμοι ib.
 1000. δυστυχεῖς οἰκῶ δόμος ib. 1005.
 ἐν τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις ib. 1120.
 πένητας εἰς δόμος ib. 1139. δόμων
 ὑπερ ἀκροτάτων ib. 1233. Πρωτέως
 ἐκ δόμων ib. 1280. χρυσὸν ἐν δόμοις
 ἔχειν And. fr. XVI. 1. μηδὲν δόμοισι
 τῶν κυλῶν πειράσεται Antiop. fr.
 VIII. 2. κενοῖσιν δόμοις ejusd. fr.
 XXXIII. 6. ὅστις δόμοις ἡδεταί πλη-
 ρεμένοις Dan. fr. IV. 1. εἰς ἀνάσσειν
 δόμων Dic. fr. VI. 4. ἀδόκητ' εὐτυχη-
 σάντων δόμων Er. fr. II. 31. δόμος
 Ἀθάμαντος Inus fr. II. 1. πύλαισιν
 ἥτις ἐν δόμοις Pelei fr. 1. ἀρχαίων
 δόμων Phry. fr. VII. εἰ θέμις βέβη-
 λον ἀπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. et sic
 porro: nam singulis fere paginis ali-
 quoties hoc vocab., praesertim in plur.,
 occurrit.

Δονακόεις. δονακόντος Εὐρώτα Hel. 210.

Δονακοτρόφος. ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφης Iph. A. 179.

Δονακόχλος. δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν Iph. T. 400.

Δόναξ. λεπτῷ δόνακος Or. 146. ἐν δόνακος ἔρνεσιν Hel. 183. τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν Εὐρώταν ib. 355.

Δόξα. δόξα ἐχώρει δίχ' ἂν 'Ελλάνων στρατὸν Hec. 119. δόξης θάρσος ib. 370. δόξαν κεκτῆσθαι μάτην ψευδῇ ib. 489. δόξαν τόδ' ὑγιείας ἔχει Or. 235. πολλάκις ἐβλαψε δόξα Med. 293. δόξαν ἔσχεσε ib. 540. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλις ib. 1010. δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς κομίζεται Hip. 432. δόξα μήτ' ἀτρεκῆς, μήτε παράσημος ib. 1115. δόξης ἦμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι ib. 1414. ὦ δόξα, δόξα An. 319. δорὸς δόξα ib. 726. ἔνθα δόξα φέρει κλέος Iph. A. 566. δόξ' ἐμὴ ib. 1399. δόξαν ἔσχεν ἀφθιτον ib. 1606. δόξης μετὰδος Iph. T. 1030. δόξαν λέγεις; ib. 1164. καθ' ὕπνον μοι δόξα τις παρίσταται Rh. 780. δόξ' Ἀργείων κεῖται Tr. 179. ἦν δόξα σε νοσῇ Bac. 311. σὺν μαινομένῃ δόξῃ ib. 885. σώξεις πατρῶαν δόξαν Her. 326. εἰδ' ἀκλεῆς νιν δόξα ὑποδέξεται ib. 624. εἰς ταὐτὸ κἄμοι δόξα χωρεῖ Hel. 764. ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν ib. 847. σοὶ ἐς τί δόξης ἦλθεν—; Ion. 964. ὃς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας Her. F. 157. δόξαν κακὴν λαβόντας ib. 292. cf. El. 1013. πολὺ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες Her. F. 460. ἡ δόξ', ἐκ οἷδ', ὅτῳ βέβαιός ἐστι ib. 511. τί χρῆμα δόξης τῇσδ' ἔχεις τεκμήριον; ib. 714. τὴν δόξαν ἔλκει Cenei fr. V. 3. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. δόξαν φέρονται Fr. fal. cit. V. 4. δόξαν ἡμποληκότα Fr. inc. B. 1. 3. δόξαν κενὴν θηρώμενοι Epist. I. φέρεσσα δόξαν πολλὴν Epist. III. κενὰ δόξαι Iph. T. 419. δόξας ἀσήμους Rh. 629.

Δοξάζειν. ὦν σὺ δοξάζεις Hec. 759. ἂν δοξάζης νοσεῖν Or. 314. ἦ σὺ δοξάζεις ἴσως ib. 710. πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγὼ Med. 944. τῇδέ νιν δοξάζομεν μάλισ' ἂν εἶναι Sup. 1043. γάμους γαμεῖσθαι τέσδ' ἐδόξαζον ποτὲ Tr. 347. τὸν ἐλθόντα μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσεις εἰρηκέναι Hel. 314. εἰδέ-

ποτ' ἐδόξασα El. 580. ὦν ἐδόξαζόν ποτε Thes. fr. IV. 5. ὥς δοξάζεται Iph. T. 831.

Δόξασμα. κενῶν δοξασμάτων πλήρεις El. 383. cf. Melan. fr. XIV. 3.

Δορά. λυκεῖον δορὰν Rh. 208. νεβρῶν δορὰς ἔχειν Bac. 176. κατασίκτης δορὰς ib. 696. δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν Cy. 329. νεβρῶν δοραῖς καθαρτὸς Hyp. fr. I. 1.

Δοριάλωτος Tr. 518.

Δοριθήρατος. δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν Hec. 105. σκυλοῖς Φρυγῶν δοριθήρατοις Tr. 574.

Δορίκτητος. χθῶν δορίκτητος ὑπ' Ἀργείων Hec. 478. δορίκτητος γυνὴ An. 155.

Δοριμανῆς Sup. 485.

Δοριμήτωρ. Ἐνναλίῳ δοριμήτορι An. 1016.

Δοριπετῆς ἀγωνία Tr. 1003.

Δορίπονος. δοριπόνων ἀνδρῶν El. 479. δοριπόνους ἀσπίσι καὶ λόγχαις Iph. A. 771.

Δόρκα. τὰν χρυσοκάρανον δόρκαν ποικιλόντων Her. F. 376.

Δορκάς. ἀγκάλαισι δορκάδ' ἔχουσαι Bac. 698.

Δόρν. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ ib. 9. ἠτύχει δορὶ ib. 18. πόλις πᾶς ἀνέσηκεν δορὶ ib. 494. ἐπὶ δορὶ ib. 647. πέσῃμα φοινίς δορὸς ib. 699. δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν ib. 909. πύργους πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. Ἐκτορος ἦνδρὶ δόρν ib. 1210. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρν ἔχων Or. 687. δι' Ἀγαμέμνονος δόρν ib. 1146. δορὶ ὀλλυμένους ib. 1307. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις ib. 1603. πρὶν ψαῦσαι δορὸς Ph. 82. αἰχμαλωτίδας δορὶ Θηβαίας—δώσειν Τριάινῃ ib. 194. δορὸς ἀκροθίνιον ib. 288. ἀκρωσίως τοκεῦσιν ἡράμην δόρν ib. 437. Μυκηναῖς δορὸς ib. 516. et 1089. δόρν τὸ Καδμείων ib. 565. τρόπαια πῶς ἀναστήσεις δορὸς; ib. 575. εἰς δορὸς τάξιν μολεῖν ib. 701. ἀμφὶ δεῖπνον ἔσι προσβάλλω δόρν; ib. 735. μονοσόλῃ δορὸς ib. 749. ἐλεῖν δορὶ ib. 762. ἦν τις πόλεμος Εὐμόλῃς δορὸς ib. 861. Ἀργεῖς δορὸς ib. 1087. et 1101. Tr. 8. 346. et Her. 834. Ἀργεῖον δόρν Ph. 1403. Her. 501. 674. et 842.

Ἄργειων δόρυ Ph. 1093. et Ἄργειων δορι Tr. 606. δορός ἀλκή Ph. 1104. cf. v. 1372. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἵεναι δόρυ ib. 1253. δορι παλλόμεναι ib. 1306. μονομάχῳ δορι ib. 1335. ἔθρανσ' ἄκρον δόρυ ib. 1408. ὡς ἄπορον ἦκων δορός ib. 1409. μάρνανται δορι Med. 249. ἧς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ Hip. 975. δορός γέρας An. 14. δορι καὶ πυρὶ δηϊάλωτον ib. 105. ὅς σε πολλάκις δορι ναύτην ἔθηκεν ib. 457. δόρυ σύμμαχον ib. 525. μὴ κινεῖν δόρυ ib. 608. πάλλων δόρυ ib. 698. δορός δόξα ib. 725. δορι κλεινοτάτῳ ib. 793. ἐπ' Ἀργῶς δορός ib. 794. τὰς ὀλωλότας δορι Sup. 16. δορός ῥώμῃ ib. 25. συμμάχοις δορός ib. 475. ἐν κλεινῷ δορι ib. 593. διὰ δορός ib. 602. συμμετασχόντες δορός ib. 648. ἐσολισμένον δορι ib. 659. παραιβάτας ἔσησαν εἰς τάξιν δορός ib. 677. διὰ τέχνης δορός ib. 905. αἰζαντες δορι Iph. A. 80. πεδίον ἐμπλήσας δορός ib. 355. σὺν δορι ib. 587. κοσμήσω δορι ib. 931. δορι τρυφῶσα Παλλὰς ib. 1304. Τροίας πέργαμ' ἐξελεῖν δορι ib. 1576. οἰχέσθαι δορι Iph. T. 519. ὥστε διαφυγεῖν τέμνον δόρυ ib. 1326. δορός πέλας Ἀργεῖς Rh. 20. στρατὸν ἀναλῶσαι δορι ib. 58. εὐτυχῶν δόρυ ib. 60. cf. v. 319. πρόθυμος ἵεναι δόρυ ib. 63. ἐν τροπῇ δορός ib. 82. σὸν βλέποντας εἰς δόρυ ib. 114. ὑποσαθεῖς δορι ib. 315. συγκαμὼν δορι ib. 326. σφ' δορι πράξας τάδε ib. 368. πεσεῖν δορι ib. 398. τὰς μέγ' αὐχῶντας δορι ib. 452. τὸ νάϊον δόρυ ib. 458. πᾶσαν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορι ib. 472. πορθεῖν ῥάδια δορι ib. 478. θῆρον δόρυ ib. 492. εἰ συναίρεται δόρυ ib. 495. Αἶαντος δόρυ ib. 601. ἵσχε πᾶς δόρυ ib. 688. αἰμύλον δόρυ ib. 709. χεῖρὶ σὺν κενῇ δορός ib. 792. κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ Tr. 14. εἰς ἔλοι δόρυ ib. 387. δορι πεσόνθ' Ἑλληνικῷ ib. 479. cf. v. 868. κλεινὸν ἀρπάσας δόρυ ib. 747. οἵπερ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορι ib. 873. εἰς δόρυ σαθέντες ib. 934. αἰρῶμεν δόρυ ib. 1148. μεῖζον' ὄγκον δορός ἔχοντες, ἢ φρενῶν ib. 1158. εἰς δόρυ διωλλύμεσθα ib. 1162. πεσῶσα δορι γὰ ib. 1299. δορός λόγχαν ib. 1318. ἀμφὶ γηγενῇ μάχην δορός Cy. 5. Ἐγκέλα-

δον δορι ἔκτεινα ib. 7. ἀμφῆρες δόρυ ib. 15. ἄνεμος ἐμπνεύσας δορι ib. 19. εἰς πάλην δορός Her. 161. ἐχθρὸν αἵρεσθαι δόρυ ib. 314. μή μοι δορι συναράξης πόλιν ib. 379. ποῖα προσάξει στρατόπεδον δορός ib. 397. μένειν δόρυ ib. 744. δορός πολυαίνετον ἀλκᾷ ib. 760. ἐν μεταίχμιοις δορός ib. 803. ἐλθεῖν ἐγγυς ἀλκίμης δορός ib. 815. ἄθλον Ἑλληντιν δορός Hel. 43. δορός προθυμία ib. 723. ἐν δορι ἐκπνεύσαντες ib. 1132. δορός ἀλκαῖς λόγχαισι ib. 1167. ἦν φίλος δορι ib. 1279. πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ; ib. 1284. δόρυ δεξιᾷ λαβῶν ib. 1393. εἰσβῆναι δόρυ ib. 1584. λοῖσθον αἰρεῖται δόρυ ib. 1613. ἐς Ἑλλάδ' εὐθύνειν δόρυ ib. 1627. ξυνεξελὼν δορι Ion. 61. κοινῷ δορι ib. 296. δορός λαβῶν γέρας ib. 298. δορι γὰ πατρίᾳ φέρεي σωτήριον ἀλκᾶν ib. 483. θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ ib. 997. καλλινίκης δορός ἄγαλμα Her. F. 49. στρατηλατήσας Καδμείων δορός ib. 61. δορός ταχεῖαν ἄλοκα ib. 164. φεύγειν δειλία δόρυ ib. 235. ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ ib. 268. δόκησις εὐκλεῆς δορός ib. 288. δόρυ ἑπαλλον ib. 437. δορός ποίς τυχῶν; ib. 540. σύμμαχον φέρων δόρυ ib. 1165. εἰ δορός ἵσανται πέλας ib. 1176. ἐπὶ δόρυ γιγαντοφόνον ib. 1192. εἰδὲ δορι μάλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενεὺς μένει El. 388. ἐν δορι φονίῳ ib. 476. φρύγας ἀνήλωσαν δορι ib. 681. ἦξαν εἰς δόρυ ib. 844. πετραῖον σκόπελον ἐτάζων δορι Antig. fr. XVI. 3. ὀλίγον ἀλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1. εἰς ἀλκὴν δορός Bel. fr. XIV. 3. εἰς μάχην δορός Er. fr. I. 29. κινεῖν δόρυ ejusd. fr. V. 1. κείσθω δόρυ μοι ejusd. fr. VI. 1. κρατεῖν δορι Tem. fr. VII. μάχῃ δορός σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et inc. B. 47. 6. ἥσυχον δορι Fr. inc. XCIX. δόρατα δαῖα Iph. A. 1494. δόρη (in plur.) βαζάζομεν Rh. 274.

Δορύξενος. πάντων φίλτατος δορυξένων Med. 687. δορυξένων ἐμῶν ὄρκοι An. 1000.

Δορυπετής. δορυπετῇ φόνον Cy. 304. Δορύσσειν. δορύσσοντα στρατὸν Her. 774. Δορυφόρος. δεξιᾷς δορυφόρων El. 616. Δόσις. τὴν δόσιν ἐχέγγυον ποιῶ Ph. 766. χρὴ καρτερεῖν θεῶν δόσιν Al.

1074. Παλλάδος ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις Tr. 925. Δαιδάλε ψευδῇ δόσιν Her. F. 471.

Δαλεία. δαλείας τᾶς εἰς τλατᾶς Hec. 158. δαλείαν περιβαλὼν Ph. 197. δαλείας δειλαίας πανσίπονους Iph. T. 450. αἱ δαλείαν αἰάζουσιν Tr. 159. δαλείας φυγὴν Cy. 441. μὴ πὶ δαλείας ἔλθῃς Ar. fr. IV. 1. δαλεύοντα δαλείαις ἐμαῖς Bac. 802.

Δάλειος. ζυγὸς δάλειος An. 302. ἐπὶ δάλειον ἀμέραν βίης Tr. 1331. δάλειον ἡμαρ Hec. 56. et An. 99. δάλειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311.

Δαλεύειν. ἐν φάει δαλεύομεν Hec. 415. αἰῶνα τὸν σύμπαντα δαλεύσαι ib. 757. δαλεύομεν θεοῖς Or. 418. γυναιξὶ δαλεύειν χρεὼν ib. 935. τῷδε δαλεύσω ποτέ; Ph. 523. ἥλιος νῦν τε δαλεύει βροτοῖς ib. 549. δαλεύσαι μοι δαίμων ἔδωκε ib. 1600. τὸ δαλεύειν με σοὶ An. 185. δαλεύσομεν νόθοιςι λέκτροις ib. 928. τῷ ὅχλῳ δαλεύομεν Iph. A. 450. σοὶ με δαλεύειν χρεὼν ib. 1033. πᾶς γαίης δαλεύσω; Tr. 191. φωτὶ δαλεύειν πολεμῷ ib. 282. δαλεύσω ἐν αὐθεντῶν δόμοις ib. 655. πικρῶς ἔδαλευσα ib. 964. Φρυξὶ δαλεύειν ib. 974. Βακχίῳ δαλεύομεν Cy. 705. μὴ δάλευε σοῖς δέλοις Hel. 1444. Φοίβῳ δαλεύσω Ion. 182. cf. v. 327. τοῖς κρείσσοσιν δαλεύειν Ar. fr. XVI. 2. βαρβάροις δαλεύομεν Tel. fr. XXIII. δαλεύοντα δαλείαις ἐμαῖς Bac. 802.

Δάλευμα. τὸ δάλευμ' ἡδὺν Or. 221. δάλευμα πιτὸν Ion. 748.

Δαλευτέον. εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δαλευτέον Ph. 398. τῷ Βακχίῳ δαλευτέον Bac. 366. τῇ τύχῃ δαλευτέον Her. F. 1357.

Δάλη. φανήσομαι δάλης ποδῶν παροῖθεν Hec. 48. ἴν' ἐκληρώθην—δάλη ib. 103. νῦν εἰμὶ δάλη ib. 357. δάλη θανῆμαι ib. 420. δάλη, γραῦς, ἅπαις ib. 495. δάλη κεκλησθαι αἰσχύνομαι ib. 552. δάλην με ἡγάμενος ib. 741. δάλη σέθεν ib. 809. ἡσώμενος δάλης ib. 1253. δάλη Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην An. 12. ἕσα δάλη ib. 155. δάλη ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην ib. 402. δάλη γεγῶσα ib. 435. σὺ τὴν κακίτην—δάλην ἀνέξῃ; ib. 934. ἔλαχ' ἀναξ δάλην σ' ἔχειν Tr. 278. cf. v. 1271.

δάλη καθέστηκα Hel. 282. εἴ με δάλη τυγχάνει τεκῆσά τις Ion. 1382. δάλη ἐκβεβλημένη δόμων πατρῶων El. 1004. ἔσωσα δάλην ἕσαν Ar. fr. XVI. 1. δάλη ἀνδρὸς (Ed. fr. I. 1. τὴν ὕβριν δάλην ἔχη Sis. fr. I. 7. 2) Form. dor. δάλα, κέκλημαι δάλα Hec. 481. δάλα μελάθρων Ph. 213. Ἑρμιόνας δάλαν An. 114. δάλα δέλοις γένεσι προσπέσω ib. 861. ὁσίας κληδέχῃς δάλα Iph. T. 132. δάλα ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων Tr. 140. τῷ πρόσκειμαι δάλα ib. 185. ἀντάσω Μενέλα δάλα ib. 212. τῷ Λακεδαιμονίᾳ νόμφα δάλαν ib. 250. 3) Plur. δέλαι Δωρίδος ἐσμέν χθονὸς ib. 233. ἡμᾶς ἐξάγῃς ἡδὴ χθονὸς δέλας ib. 1280. δέλαι πάρεισιν αἶδε El. 1007.

Δέλιος. δελίς ἀφ' αἵματος Al. 641. ζυγὰ δέλια Tr. 595.

Δέλος, subst. δέλος ὢν ἐμὸς Hec. 249. δέλος ὠνητὸς ib. 365. ἡ χρημάτων δέλος ἐστίν, ἡ τύχης ib. 865. δέλος ὢν φοβῇ τὸν ἄδην Or. 1522. κἄν δέλος ἦ τις ib. 1523. ὥς δέλω Ph. 94. δέλε τόδ' εἶπας ib. 395. δέλος ὥς ib. 631. δέλος ἐγωγε σὼν δόμων Hip. 1249. εἰδὲς ἐπέστη δέλος πόνω Sup. 763. μακρὰς δέλος ὢν λέγεις λόγους Iph. A. 313. σὸς δέλος ἐκ ἔφυν ib. 330. κείνης δέλος ἐστίν Tr. 950. ἅπας ἐν ἔργῳ δέλος ἦν Bac. 626. δέλος ὢν μὲν ib. 1026. δέλος ἀλαίνων Cy. 79. ἄλλων ἀκῆειν δέλον ὄντα Hel. 739. δεσποτῶν κρατήσεις δέλος ὢν; ib. 1646. vid. etiam And. fr. XVI. 2. τῷ θεῷ καλῆμαι δέλος Ion. 309. τῶν ἐλευθέρων εἰδὲς κακίαν δέλος κ. τ. λ. ib. 856. δέλος τῶν ὅπλων Her. F. 190. δέλον ἐννέποντά με ib. 270. σὸς ἐστὶ νῦν δέλος El. 899. δέλε φρονῆντος μᾶλλον, ἢ φρονεῖν χρεὼν Alex. fr. VI. 2. κρείσσονα δέλον Ar. fr. XV. 1. γνάθῃ δέλος Aut. fr. III. 5. δέλω ἐχ οἶόν τε τάλῃθ' λέγειν Bu. fr. vers. 1. δέλον ἐσθλὸν τῆνορ' εἰ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. δέλον εὐμενῇ δόμοις Meleag. fr. VIII. 2. δέλος τῷ λέχεσσι Phaëth. fr. XV. 1. ὥς ἂν δέλος Syl. fr. III. 3. τίς δ' ἐστὶ δέλος, τῷ θανεῖν ἀφροντις ὢν; Fr. inc. CXVI. εἰ ἐστὶ τοῖς δέλοις, κ. τ. λ. Hec. 234. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δέλοις κέται ib. 292.

δῆλοι τε κἀσθενεῖς ib. 798. δέλοισιν εἶναι τῆς τύχης Or. 715. χρῆστοις δέλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν Med. 54. et Bac. 1027. ὡς πρέπει δέλοις λέγειν Hip. 115. δέλοι βωμὸς θεῶν, sc. καταφυγὴν ἔχουσι Sup. 268. τέτων ἐνὸς ἐσμέν δέλοι Cy. 24. κἄν τοῖσι δέλοις δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307. ἐν τοῖσι γενναίοισιν δέλοισι ib. 736. cf. v. 1657. μὴ δέλενε σοῖς δέλοις ib. 1444. ἐν τι τοῖς δέλοισιν αἰσχύνῃ φέροι Ion. 854. δέλοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος Her. F. 251. δέλεος τὰς φίλους ἡγέμενος Æol. fr. IV. 4. μέτεσι τοῖς δέλοισι δεσποτῶν νόσθ Alcmaeon. fr. IV. ταῦτα δέλοις ἄριστα Alcmen. fr. V. 2. δέλοισι τοῖς σοῖσι νικᾷς Alex. fr. IV. 2. δέλων ὅσοι φιλοῖσι δεσποτῶν γένος ejusd. fr. IX. 1. δέλεος κρεῖσσονας τῶν δεσποτῶν ejusd. fr. X. 1. κἄν ὥσι δέλων Melan. fr. XIV. 4. ἡδὺ δέλοις δεσπότης χρηστὸς λαβεῖν Meleag. fr. VIII. 1. πολλοῖσι δέλοις τέννομ' αἰσχρὸν Phry. fr. X. 1. τῶν ἐχὶ δέλων ib. 2. ἀκόλαστα γίνεται δέλων τέκνα Fr. inc. CXXX. δέλοισι ζῶμεν Fr. inc. CCIII. δέλοις ἐκ ἔξεσ' ἀκείει τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2.

Δῆλος, *adject.* δῆλον παρασχὼν θάνατον Or. 1170. πόδα δῆλον Tr. 507. εἰς δῆλον ζυγὸν ib. 673. δέλφ φωτὶ Alcmaeon. fr. V. 1. ἄνδρα δῆλον Antiop. fr. XIV. 1. παῖδας δέλεος An. 199. τὰς τρόπας δέλεος παρασχεῖν Sup. 877. δέλῃς γυναικὸς An. 90. Ion. 837. et El. 110. γυναικὶ δέλῃ An. 328. et δέλῃ γυνή Tr. 490. θεοῖσι δῆλαν χερ' ἔχειν Ion. 132. τὸ δῆλον ὡς κακὸν πεφυκέναι Hec. 332. πᾶν τῷ ἀνάγκῃ δῆλόν ἐς' ἐν τοῖς σοφοῖς Or. 488. εἰδέν τὸ δῆλον πρὸς τὸ μὴ δῆλον γένος ib. 1115. δῆλον λέχος An. 30. τὸ μὲν δῆλον, οἱ δ' ἐλεύθεροι Iph. A. 1401. τὸ εὐγενὲς εἰς δῆλον ἦκε Tr. 611. ἐκπεφύγαμεν τὸ δῆλον Ion. 556. τὸ σόμα δῆλον πέπνυται ib. 675. τὸ δῆλον ἀσθενὲς ib. 983. τὸ δῆλον ἐ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 1. κακὸν δῆλον γένος ejusd. fr. VIII. 1. cf. Antiop. fr. XVI. 1. τὸ δῆλον ἐχ' ὄρας ὅσον κακόν; Antiop. fr. XV. ἐ πέφυκε δῆλον Fr. inc. IV. 2. δέλων σφαγίων ἔνεκα Hec.

137. δέλοις γάνασι An. 861. τὰ βαρβάρων δέλα πάντα Hel. 283. δέλα λέκτρα Ion. 819.

Δελοσύνη, et dor. ἴνα. δελοσύναν τλαίην Ph. 200. δελοσύναν συγεράν An. 110.

Δελοσύνος Hec. 448.

Δελέν. δελοῖ ἄνδρα Hip. 424. et Melan. fr. IX. 4. δελώσας λεὼν Rh. 410. τὰς Ἑρακλείδης δελώσων γόνους Her. 817. τὸν ἥσσανα δελέμεθ' ἄνδρες ἄνδρα Sup. 493.

Δεπεῖν. ἐ δεπεῖ νεολαία γυναικῶν Al. 103.

Δῆπος. χεῖρα δέπῃ παύσας Bac. 513. ἀκόμεν πυλῶν δῆπον Ion. 516.

Δέρειος ἵππος Tr. 14.

Δεριπετής. πεσήματα δεριπετῇ νεκρῶν An. 654.

Δῆρυν, pro δόρυν. ξύνοπλα δέρατα νέα Her. F. 128.

Δοχή. δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828.

Δόχμιος. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίωνων Al. 1003. πέλταν δοχμίαν πεδαίρων Rh. 372. δοχμίαν διὰ κλιτύων Al. 578. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων Or. 1261.

Δραγμὸς ματῆ Cy. 169.

Δράκαινα. ἐχ' ὄρας εἶδε δράκαιναν; Iph. T. 286. δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν Bac. 1355.

Δρακόντειος. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων Ph. 1325.

Δρακοντώδης. δρακοντώδεις κόρας Or. 256.

Δράκων. ὁ μητροφόντης δράκων Or. 479. et 1424. φόνιος δράκων ib. 1406. et Ph. 661. ζάθεα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. ἀπὸ θηροτρόφου φοινικολόφοιο δράκοντος ib. 827. δράκων ὁ γηγενὴς ib. 938. et γηγενεῖ δράκοντι ib. 942. ὃς δράκοντος γέννος ἐκπέφυκε ib. 948. σηκὸν ἐς μελαμβαθῇ δράκοντος ib. 1018. δράκοντος αἶμα ib. 1069. δράκοντα κτείνασα Med. 480. ἐκ δράκοντος θῆρος ἂν γένουτ' Ἄρης Sup. 579. χρύσειον δράκοντ' ἔχων Iph. A. 257. ποικιλόντως οἰνωπὸς δράκων Iph. T. 1245. ἐκφύς δράκοντος Bac. 539. γλώσση δράκοντος ib. 767. πολύκρανος δράκων ib. 1016. τὸ γηγενὲς δράκοντος ὄφεος θῆρος ib. 1025. τῷ δράκοντος ἐκγενέτα ib. 1153. δάμαρτ' ἐμὴν δράκων ἄξω π' ἐ βωμὸς ib. 1355.

πυρός δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν
 φλόγα Ion. 1263. λάβρον δράκοντος
 γένυν Her. F. 253. δράκοντα πυρσό-
 νωτον ib. 398. δράκων με γίγνεται
 τό γ' ἡμῖν Fr. inc. CLXVI. 1. πυ-
 ριγενῆς δράκων Fr. inc. CLXXVII.
 1. δισώ δράκοντε Ion. 23. δράκοντες
 ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις Ph.
 1145. τεφάνωσεν δρακόντων τεφάνοις
 Bac. 101. δρακόντων ἰός Ion. 1015.
 δράκοντες παγχρύσῳ γένυ ib. 1427.
 δεινοῖς δράκυσιν El. 1256.

Δράμα. ἡ περὶ τὰ δράματα συμφορὰ
 Epist. II.

Δράν. οἷσθ' ἐν, ὃ δράσεις; Hec. 225.
 et Cy. 131. οἷσθ' ἐν, ὃ δρᾶσον Iph.
 A. 725. Hel. 322. et 1249. et Ion.
 1029. δρᾶς ἐδὲν ἡμᾶς εὔ Hec. 253.
 τί δράσω; Hec. 419. et 737. Or. 309.
 et 1610. Ph. 1320. et 1609. Med.
 1042. 1271. et 1376. Al. 381. Iph.
 A. 356. τί δράσεις; Hec. 876. Hip.
 598. 613. et 1051. An. 829. et 1077.
 τί δράσομεν; Cy. 192. δέδρακεν ἔρ-
 γον ἀνοσιώτατον Hec. 792. τῆτον
 καλῶς δρῶν, ὄντα κηδεῖν σέθεν δρά-
 σεις ib. 834. sq. δέδρακας, οἷάπερ
 λέγεις; ib. 1048. εἴτε χρήτ' ἔδρασε
 ib. 1189. ἐ δίκαιον εὔ δράσεις ξένον
 ib. 1235. δρᾶν χρή τάδε Or. 311.
 τί χρῆν με δρᾶσαι; ib. 550. cf. v.
 595. τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών;
 ib. 580. σοὶ τάδε λέγω, δράσω τε
 πρὸς ib. 621. ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν
 οἱ κακοὶ φίλοι ib. 746. ὡς ἔδρασας
 ἔνδικα ib. 773. πῶς ἂν ἦν δρῶν;
 ib. 776. τί χρῆμ' ἔδρασε; ib. 847.
 τὴναντίον δράσετ', ἢ δράσαι χρεῶν ib.
 936. ἦν τι Μενελέως σε δρᾶ ib. 1191.
 τί δρῶμεν; ib. 1539. τί χρῆμα δρᾶ-
 σαι; ib. 1583. μηδαμῶς δράσεις τάδε
 ib. 1598. τί πατήρ μοι δρᾶ Ph.
 379. τί χρῆ δρᾶν; ib. 450. κακὸν
 τι δρᾶσαι ib. 483. ἔδρασεν ἐδὲν, ὦν
 ὑπέσχετο ib. 485. οἷα δρᾶς, κλύει
 ib. 614. τί δράσετε; ib. 626. τί δή
 με δράσεις; ib. 934. ἐχθρὸς γε μέν-
 τοι, μὴ φίλος δράσειέ τι Med. 95.
 δράσω τάδε ib. 184. et Hip. 1088.
 μή μοι τι δράσης παῖδ' ἀνήκεσον κακὸν
 Med. 283. cf. v. 289. et Hip. 722.
 σωφρονῶν ἔδρας τάδε Med. 311. ἔ τι
 δράσεις δεινὸν ib. 356. ἔς μ' ἐκ ἐχ-
 ρῆν κακῶς δρᾶν ib. 508. ἐ δίκαια

δρᾶν ib. 578. οἱ δράσυσί σ' εὔ ib.
 613. τί χρῆμα δράσειν; ἢ τί μὴ δρά-
 σεις; ib. 748. et Iph. T. 738. v.
 etiam Iph. T. 938. τί σ' ἐγὼ δράσω;
 τί δὲ μὴ δράσω; Hip. 178. τί δρᾶς;
 ib. 325. Al. 392. et 554. et Sup.
 265. δρῶσι κακὰ βελεύματα Hip.
 649. τί δρῶμεν; ib. 782. τῆς τε-
 κόντας ὅσα δρᾶν ib. 1081. τί δρᾶς
 με τὸν δυσδαίμονα; ib. 1446. τί
 δρῶσι; An. 66. δρᾶς μ', εἰς ὅσον
 δύνῃ ib. 238. δρᾶν εὔ ib. 587. ἔτ'
 ἔν τι δράσω φλαῦρον ib. 732. οἷον
 δέδρακεν ἔργον ib. 807. δῆλα—δε-
 δράκαμεν πόσιν ib. 836. ὑγιὲς ἐδὲν
 δρῶσιν ib. 954. τοιαῦθ'—παῖδ' ἔδρασ'
 Ἀχιλλέως ib. 1164. ὅσ' Ἀργείων
 χθόνα δέδρακας Sup. 1176. δρᾶν τι
 κεδνὸν βαρβάρους Iph. A. 371. μη-
 τρός τι χωρὶς δράσεθ', ἃ "ν με δρᾶν
 χρεῶν; ib. 728. δρᾶ γ', εἰ τι δράσεις
 ib. 817. ἐν εὐμαρεῖ δρᾶν τε, καὶ μὴ
 δρᾶν καλῶς ib. 969. οἷσθ', ὃ δράσω;
 Iph. T. 759. δεινὰ δεδράκατον ib.
 1169. τί χρῆμα δρῶ; ib. 1215.
 δρᾶν τι πλεον ib. 1336. δράσομεν
 ἥτως, ὡς σὺ κελεύεις ib. 1494. δρᾶσαι
 χερὶ Rh. 105. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι πα-
 θεῖν, δρᾶσαι δὲ μή; ib. 483. πῶς ἐ
 δέδρακας; ib. 591. τί δρᾶς δή; ib.
 725. σὺ ταυτ' ἔδρασας ib. 835. σφέ
 βέλομαι δρᾶσαι κακῶς Tr. 73. τί σ'
 ἐγὼ δράσω; ib. 788. μηδὲν νέον
 δρᾶν Bac. 363. δεινὸν δρῶσι ib. 666.
 et 715. φρονήσασαι, οἷ' ἐδράσατε ib.
 1258. πᾶν σοι δρῶμεν ἂν Cy. 132.
 τί δρῶμεν; ib. 537. et Ion. 756. μή
 σε δράση τι μάταιον Cy. 658. δίκαια
 δρᾶν Her. 139. cf. v. 425. Hel. 1649.
 Ion. 358. et El. 1244. τίς ἂν δρά-
 σεῖεν ἀνθρώπων ἔτι; Her. 539. δυ-
 νατὸς δρᾶν ib. 731. ἦν τι πλημμελές
 σε δρᾶ Hel. 1091. Μενέλεω τὰ πρόσ-
 φορα δρῶν ἂν ib. 1316. ὅσα δρᾶν
 ib. 1654. δικαίως τὸν θερμίζοντά
 σοι δράσειεν ἂν τι πῆμα Ion. 372.
 γυναικεῖόν τι δρᾶν ib. 843. πολεμίως
 δρᾶσαι κακῶς ib. 1046. δρᾶσαι τι
 κακὸν τὰς πέλας ib. 1248. τί σοι δ'
 ἔδρασαν; Her. F. 207. βίαν δράσης
 μηδὲν ib. 215. ἐγὼ δράσω σ' ἀντί
 τῶν λόγων κακῶς ib. 239. cf. v. 829.
 δρῶσ', ἃ δρᾶν ἐ βέλομαι ib. 858.
 δεινὰ δράσω El. 986. εἰ θεοὶ τι δρῶ-

σιν αἰσχροὺς, ἐκ εἰσὶν θεοὶ Bel. fr. XIX. 4. νέων τι δρᾶν ἔντονοι χέρες ejusd. fr. XXII. 1. οἱ δρῶσι μὲν, χρόνῳ δὲ δρῶσι Er. fr. I. 2. 3. σὺ δράσεις φόνον; Melan. fr. XXIII. 3. τὰς ζῶντας εὖ δρᾶν Meleag. fr. XV. 1. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Cenei fr. IX. 3. ταῦτα δρᾶν ἀμηχάνως ἔχει Ceno. fr. III. 5. φόβος πρόσει, μὴ δράσωσί τι Peliad. fr. V. 4. δρᾶσαι χειρὶ δυνατὸς Thes. fr. IX. 2. ἐχθρὸν κακῶς δρᾶν Fr. inc. CIII. a. et b. μηδένα ἔδρασεν ἀγαθὸν μηδὲν Epist. IV. ὁ μὴ τι δρῶν κακὸν Hec. 608. ἀνόσια δρῶν Or. 562. Πηλέως ἄξια—ἔργα δρῶν An. 343. εἰδὲν πλέον δρῶν ἐνὸς ib. 699. ἀνομα δρῶντα, καὶ δίκαια, παῖδας Iph. A. 399. εὖ δρῶν παρακάλει με ib. 409. ἔτε πάσχων, ἔτε δρῶν Bac. 800. ἔργματ' ἐχὶ θνητὰ δρῶν ib. 1067. τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐ παύσομαι δρῶν εὖ Cy. 340. δρῶντα πολεμίους κακῶς Her. F. 202. φίλους θανόντας εὖ δρῶν ib. 267. δρῶν κακῶς ib. 727. τὰ ἔργα τῷ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. δρῶν ἔχαιρες Fr. inc. CII. τί δρῶντες; Or. 439. μολὶς πάντα δρῶντες Her. 841. δρῶντας, ἢ μὴ δρῶντας Hel. 820. μηδὲν—λέγσσα, μηδὲ δρῶσα Hec. 373. τί δρῶσα; Med. 606. δρῶσ' ἐκείνον κακῶς Hip. 321. αἰσχρὰ δρῶσῃ ib. 404. μὴ δρῶσης χερὸς Her. 684. δράσαντι αἰσχρὰ Hec. 1086. δράσας τάδε Or. 427. δράσας δεινὰ ib. 569. δράσας τι τὰς ἐμὰς ἐχθρὰς ib. 1164. φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν Med. 470. τί χρῆμα δράσας; ib. 693. et Peliad. fr. II. θεὸς οὐδὲν τι δράσας Sup. 40. πολλὰ δράσας καλὰ ib. 339. δράσας κακῶς Rh. 683. ἡμᾶς δράσας ἀφανῇ ib. 743. ὅλοιθ' ὁ δράσας ib. 875. δράσαντα τῇδε πρὸς χάριν Hel. 1297. ἐσθλόν τι δράσας Her. F. 187. εὖ δράσας σε ib. 1235. γενναῖα δράσαντε κ. τ. λ. Or. 1061. δράσαντε μηδὲν πολεμίους νεώτερον Rh. 590. τοῖς δράσασιν ἐκ εὐδαιμόνως, sc. εἰργασθαι τάδε Or. 600. τί χρὴ τὸν ἄθλιον δράσαντας ἡμᾶς Hip. 1262. εἰδὲν θεὸς δράσαντας Al. 247. πολλὰ δράσαντας κακὰ Rh. 104. τί χρῆμα δράσασα; Ion. 343. τῶν πεπραγμέ-

νων δράσασα μηδὲν Inus fr. II. 3. τί δράσων; Al. 540. et Rh. 99. ὥς δὴ τί δράσων χρηστὸν Hel. 1044. τί χρῆμα δράσασα; Or. 1186. ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρῶμενον Ph. 1344. πρὶν μαθεῖν τὸ δρῶμενον Rh. 76. ἐς δρῶμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. εἰδέναι τὰ δρῶμενα Ph. 1367. et Iph. T. 1295. τῶν δεδραμένων ὑπὲρ Or. 1318. ἀντὶ τῶν δεδραμένων An. 809. τὰ πρὶν δεδραμένα ib. 815. ταρβείς τοῖς δεδραμένοις πόσιν ib. 920. τῶν δεδραμένων δίκην Her. F. 169. 733. et 756. ὥς μηδὲν προσεργάσαιο τοῖς δεδραμένοις ib. 1012. αἰσχύνομαι τοῖς δεδραμένοις κακοῖς ib. 1160. ἐχ' ἔτως ἄγαν χαίρω τι τοῖς δεδραμένοις ἐμοὶ El. 1106.

Δραπέτης. δραπέτην ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα Or. 1498. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. μὴ δραπέται οἰχοῖατο Iph. T. 1341. τῶςδε δραπέτας ἔχων Her. 141.

Δρασεῖν. τί παῖδ' ἐμῷ δρασεῖτον; Ph. 1214. τοῖσδ' ὥς τι δρασεῖσαν Med. 93.

Δρασμός. τί ἡμῖν τῷ ξένων δρασμῷ μέτα; Iph. T. 1300. βαρβάρουσι δρασμοῖς Or. 1374. ναῖοις δρασμοῖς Iph. T. 892. ἐλευθερῶντες ἐκ δρασμῶν πόδα Her. F. 1010.

Δρασεόν. δρασεόν, ἃ σοι δοκεῖ Iph. A. 1024. et Her. F. 711.

Δρασεός. ἄνδρα εὖ δρασεόν El. 262. εἰδέναι τὸ δρασεόν Eu. fr. VII. 2.

Δραστήριος. ἐλεεινὸς εἶην μᾶλλον, ἢ δραστήριος Hel. 998. ζύλῳ δραστήριος Syl. fr. III. 4. φάρμακον δραστήριον Ion. 1185. τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια Or. 1554. ἔχω δόλια καὶ δραστήρια Ion. 985. τέκνα δραστήρια Alex. fr. XV. 4.

Δράττεσθαι. τί μὲ δέδραξαι χερσὶ; Tr. 745.

Δρέπανον. δρεπάνῳ ἔ γε Cy. 393.

Δρέπειν. ῥοδόεντ' ἄνθεα—δρέπειν Iph. A. 1299. κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 889. ἔδρεπεν ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ Hyp. fr. V. 1. δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρα πλόκης El. 778. εἰς τὰ πάντ' αἰεὶ τῶτοις δρέπεσθαι Hip. 81. δρεπομέναν ἔσω πέπλων ῥόδα πέταλα Hel. 250.

Δριμύς. δριμὺ Σισύφης γένος Cy. 104.

Δρομαῖος. δειμνίων ἀπο πηδᾶ δρομαῖος Or. 45. ἐκ διασων δρομαίων Bac. 136. δρομαίων πόνων Hel. 1335. νεφέλας δρομαῖς Al. 245. δρομαία πῶλος Hel. 550.

Δρομάς. ἀπειρεσίαν δρομάδα Hip. 549. προσέβαν δρομάς ἐξ ἐμῶν οἰκῶν Sup. 1000. δρομάδα Κασσάνδραν Tr. 42. δρομάδι κῶλῳ ἐσύθη Hel. 1317. δρομάδες ὦ πτεροφόροι Θεαί Or. 317. Εὐμενίσι θήραμα δρομάσι ib. 835. δρομάδες ἔθορον ἀμφίπολοι ib. 1416. πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων Ph. 1132. ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες Bac. 730.

Δρομεὺς El. 824.

Δρόμημα. ἦξαν δρόμημα δεινὸν Ph. 1388. δρόμημα κυνῶν Bac. 870. ἐπατόρε δρομήματα πλειάδος Or. 1005. πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν Med. 1180. κυμάτων δρομήμασιν Tr. 688. συντόνοις δρομήμασιν Bac. 1089.

Δρόμος. δρόμῳ σείχοντα Φωκῶν ἀπο Or. 724. εἶδε δρόμον νεφέλας ἐξανύσαιμι Ph. 166. δρόμῳ ξυνῆψεν ἄστρ ib. 1108. ἀνέλκων κῶλον ἐκπλεθρον δρόμῳ Med. 1181. ἰθύνοι δρόμον Hip. 1227. παρὰ κροκάλαις δρόμον ἔχοντα Iph. A. 212. εἰς θέαν ἔρχεται δρόμῳ ib. 427. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας Bac. 148. ἰδὲν ἦν ἀκίνητον δρόμῳ ib. 726. ἀρ-θεῖσαι δρόμῳ ib. 747. περιφορὰν ἔλκῃ δρόμον ib. 1065. νεὼς δρόμος Hel. 1080. σύννομοι νεφέων δρόμῳ ib. 1504. δρόμῳ σπεύσας Ἀπόλλωνος πάρα Ion. 1556. ἕριος δρόμος Her. F. 95. ἔσπενδε δρόμῳ El. 474. ἐφ' ἐπὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον Phaëth. fr. VIII. 1. δρόμος παλαί-τρας τε κοινὰς ἔχουσι An. 600. καμπαῖσι δρόμων Iph. A. 224. δρόμος πολλὰς ἐξέπλησα καμπίμης Iph. T. 81. δρόμος καλλιπαδὲς ib. 437. δρόμοις ἀνιδρότοισιν ib. 971. γυμνασίῳ δρόμοι Tr. 834. δρόμων ἀγάλατ' εὐνυχῇ Her. F. 425.

Δροσερός. εἰς αἰθέρα δροσερὸν Bac. 863. δροσερὰς ἀπὸ κρηνίδος Hip. 208. δροσερὰ κλιτὺς ib. 226. et κλιτὺν δροσερὰν Cy. 50. πηγὰς ἀμπαύει δροσερὰς Hel. 1351. δροσερῶν ἔσω-θεν ἀντρῶν Cy. 514.

Δροσέεις. δροσέντα λετρά Tr. 83 3. Δρόσος. φάρεα ποταμία δρόσῳ τέγ-γυσα Hip. 127. Ἀχελῷος δρόσον An. 167. ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσος ib. 226. βᾶς νύφοντες ἐγαλῖα δρόσῳ Iph. T. 255. δρόσον αἵματηρὰν ib. 443. θαλασσία δρόσῳ ib. 1192. νίπ-τρα ποταμίας δρόσος Hel. 1400. χρυ-σέαις προχόοισιν δρόσον καθήσω Ion. 436. ἐκ δ' ἐπίμψαμεν δρόσος κρατῆ-ρας ἱερὸς ib. 1194. ἀπείρου δρόσος El. 735. ποταμίαισι κηπέυει δρόσοις Hip. 78. ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις Iph. A. 182. καθαραῖς δρόσοις ἀφνδρα-νάμενοι Ion. 96. δρόσοι ἱεραὶ ib. 117.

Δρύινος. δρυῖντος κλάδες Bac. 1101. Δρυμός. δρυμός ὄρειος Hip. 1127. δρυμὸν νυκτὸς ἐνθρον μολῶν Rh. 289. ἀμφὶ δρυμοῖς Bac. 1227. Δρύοχον. δρύοχα νερομένα El. 1164. Δρύπτειν. δρύπτει κάρα El. 150. δρύπ-τεται παρειὰν Hec. 655.

Δρῦς. ὅποια κιστὸς δρυὸς, sc. ἔχειται Hec. 398. δρυὸς ἀμφὶ κλάδοις Ph. 1517. δρυὸς κλάδοισι Bac. 109. ἐν δρυὸς φύλλοισι ib. 684. σφαίνες δρυὸς ib. 702. ὑψηλῆς δρυὸς κορυφὴς Cy. 382. cf. Her. F. 241. δρυὸς ἄσ-πετον ἔρνος Cy. 611. πέτραν δρῦν Antiop. fr. XXXI. 3. μίasma δρυὸς Er. fr. XVIII.

Δύειν. νερέρα δύσων χθονὶ Her. F. 335. δύεται σημεῖα Rh. 529. εἰς δόμους δυσόμεσθ' Ἑρακλέος Her. F. 873. χάσμα δύσονται χθονὸς El. 1271.

Δύναι. πρὶν θεῶ δύναι σέλας Sup. 469. ἐμὲ ἔδν φόβος Rh. 569. πο-λύπηνα φάρεα δύναι El. 191.

Δύναμις. εἴ τι μειζῶ δύναμιν ἔχεις Hec. 336. δύναμιν ἦν διδῶ θεός Or. 684. μεγάλα τις ἂ δύναμις ib. 1546. δύναμιν πλείστην ἔχει Ph. 443. θεῶν ἂ δύναμις μεγίστη Al. 219. εἰ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ib. 1075. ἐνὸς ἂ δύναμις An. 484. σφάλλιν δυνάμει δίκαν ib. 782. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβῶν Sup. 235. ὅποτε τὸ ἄσπετον ἔχει δύναμιν Iph. A. 1093. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή Iph. T. 1054. πρὸς σὴν ἀφίγμαι δύναμιν Tr. 58. ὅση σοι δύναμις ib. 1144. δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν Bac. 310.

ἕτερον δυνάμει παρήλθεν ib. 904. τὴν σὴν ἀχρείαν δύναμιν Her. 58. ἔποτε θνητοῖς ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Hip. fr. XVIII. 4. δύναμιν ἢ μικρὰν φέρει Pol. fr. IV. 3. γενομένην ἐν δυνάμει Epist. IV. ἥσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως ib. πρῶως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρέσῃ δυνάμει ib. ἡ δύναμις ἡμῖν—πάσαι ἦν Epist. V.

Δυνασθαι. ὅσον δύνῃ Hec. 253. ἔκ ἂν δυναίμην ἐξαλειψασθαι φρενὸς ib. 590. cf. v. 614. 749. et 972. Or. 105. Iph. T. 1023. Rh. 310. Bac. 273. et 834. Her. 564. et Her. F. 1395. τὸ δυνασθαι πρὸς θεῶν χρηζῶ τυχεῖν Or. 686. ὃς ἂν δύνῃται ib. 895. εἰδ' ὀνομάσαι δύναιμ' ἂν Ph. 410. τὰ ὑπερβάλλοντ' ἐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 128. φόνον ἢ δυνήσῃ—τέγγει χεῖρα ib. 862. ἔκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν Al. 64. εἶδε δυναίμαν σὲ πέμψαι φάος ib. 458. πῶς ἔν δυνήσῃ; ib. 487. εἰς ὅσον δύνῃ An. 238. μηδὲν δίκας ἔξω—δυνασθαι ib. 790. ταῦτα δυναίμεθα Iph. A. 1215. ἦν δυνώμεθα ib. 1344. et 1421. et Hel. 749. ἔτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι πόλει—ὑπηρετεῖν Rh. 152. πῶς μοι τὸ σὸν ἔγχεος ἂν δύναιτο ὑπομεῖναι; ib. 462. πῶς δυνήσῃ τέσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν; ib. 588. ἔκ ἂν δύναιο τῇ πεπορμένῃ πλέον ib. 634. πῶς δυναίμεθ' ἐκπλεύσαι χθονὸς Hel. 747. ἔκ ἂν δύναιτο ζῆν ib. 1303. μέγα δύνανται νεβρῶν σολίδες ib. 1374. ἡμεῖς ἐδὲν ἂν δυναίμεθα Ion. 565. ἀνδρ' ἐν' ἢ δυνήσεται κτανεῖν El. 337. Χαίρειν ὅστις δύναται ib. 1357. εἴχ' ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν δυνάμεσθα Ar. fr. XXIV. 2. ἔκ ἂν δύναιο μὴ καμῶν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται Sis. fr. I. 21. χρὴ τύχας τὰς μάτην πλανωμένας μηδὲν δύνασθαι Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47. 4. τηρεῖν ἐτέρας δυνάμεθα Fr. inc. LXXVI. 1. δύνασθαι δεῖ σε μείζων Fr. inc. CCXVII. ἐλπίσας δύνασθαι τι παρὰ σοὶ Epist. I. δύνασθαι εὖ ποιεῖν Epist. IV. vid. etiam Epist. V. ἀδικεῖν δυνάμενος Fr. inc. B. 28. 2. τὰ μεγάλα—ἔχειν δυνάμενος ib. 5. δυνάμενοι εἶναι σοφοὶ Ion. 598. ὑπὸ

τοῖς δυνάμενοισιν ὦν Or. 887. λέγειν τι κατὰ παιδείαν δυνάμενος Epist. IV. ἃς διαθέσθαι ἐκ ἐδυνάσθην Ion. 867. Δυνασις. δύνασιν ἔχει Iph. A. 1090. δύνασιν ἐκφέρει τίνα; Ion. 1012. δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων Her. F. 776. Δυναζωρ. Ἡλίδος δυνάτορες Iph. A. 280.

Δυνατός. ὅσον περ δυνατός εἰμι Or. 522. δυνατὸς ὦν δράσαι τάδε Ph. 508. εὖ φρονεῖν τὰς μὴ φρονεῖντας δυνατὸς ἀναγκάσαι Hip. 922. ὠφελεῖν δυνατὸς Iph. A. 348. δυνατὸς—κακὸς πολίτης γίγνεται Bac. 270. δυνατὸς δρᾶν Her. 731. δράσαι χειρὶ δυνατὸς Thes. fr. IX. 2. ἔκων ἀπανδρᾶν δυνατὸν ἐσὶ μοι πόνης Sup. 342. ὅσον γε δυνατὸν Iph. A. 997. ὦν γε δυνατὸν, εἰδ' ἐγὼ λείψω χάριν Iph. T. 631. ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατὸν Bac. 183. εἰ εἴη δυνατὸν Ion. 979. τὰ δυνατὰ τόλμησον ib. 976.

Δύνειν. τὰ κρύπτοντα δυνόντων μέτα Ph. 1124.

Δύο, vel δύο. δυοῖν παῖδιν δύο νεκρῶ κατόψεται Hec. 45. cf. Or. 1536. et Hel. 992. λέοντες δύο διδύμῳ Or. 1401. δύο ἄρρενας Ph. 55. ἔδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεανίδας ib. 426. δύο λόγους ib. 562. ἅμαθ' αἰαί δυοῖν ib. 587. δυοῖν πότμοι ib. 958. δυοῖν παῖδιν μέτα ib. 1358. δύο φίλω ib. 1653. δυοῖν παῖδιν ζυνδανῶσα Med. 1289. δυοῖν ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον An. 383. ἐργάται δυοῖν ib. 477. δύο ἐκ δισσαῖν θνήσκει' ἀνάγκαι ib. 518. μὴ δύο σφαλῇθ' ἅμα ib. 693. δύο ἐξανδᾶς ἅμα Sup. 143. δὺ' Αἰάντε Iph. A. 192. δυοῖν τοῖν μόνοις Ἀτρεΐδαι Iph. T. 898. δυοῖν πιτύλοισι Tr. 817. γέροντε δύο Bac. 365. δύο ἡλίως ib. 916. φῶτε δύο Cy. 396. δυοῖν γέροντοι Her. 39. et 653. δύο ἐσὸν λόγοι Hel. 137. δυεῖν ὄντοι ib. 652. δὺ' οἰκτρῶ φῶτε ib. 1100. δὺ' ὄντ' εὖ πράξομεν Ion. 518. δύο μίαν (sc. τύχην) θανατάζομεν ib. 539. νοσῶν δυοῖν ib. 580. δυοῖν ἐχθροῖν ib. 848. δυεῖν ἀδελφοῖν El. 536. δυεῖν ὄντοι ib. 649. μάχεσθαι πρὸς δύο ib. 845. σοφὸς εἰς τις, ἢ δύο Pal. fr. I. 2. δυοῖν λεγόντοι Pro. fr. II. 1. δύο κύβῳ Tel.

fr. IV. τὸ δίκαιον ἐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. κασίγνηται δύο Ph. 380. δυοῖν μοίραιν Hip. 894. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, ἔ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. δύο ψυχὰς ib. 903. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν An. 178. δὴ ἔσαι Iph. A. 887. μορφὰς δύο Tr. 1265. γυναικῶν δυοῖν πόσις Hel. 577. βλέπω δύο ῥοπὰς ib. 1096. δύο θεαί, δύο παρθένοι Ion. 466. δύο νόσω ib. 591. ἡπείροιν δυοῖν πεδία ib. 1585. λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναί Her. F. 798. δυεῖν ἀμίλλαιν El. 95. νύμφα δύνω ib. 1033. δύο συγγόνω ib. 1063. δὴ ὁμοσπόρες Er. fr. I. 41. γραμμαὶ δύο Thes. fr. V. 5. et 11. δύο ἀντίθες δυοῖν Or. 550. δύο κακῶ Ph. 585. Iph. T. 487. et fr. inc. XXIII. 3. δυοῖν ὄρες ἔχει Ph. 1263. ἐκ ἂν δὴ ἤσῃν Hip. 387. συνάφαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν ib. 515. δύο τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι Bac. 274. δυοῖν κακοῖν Hel. 737. τρίτον θῦμ' ἐπισφάζων δυοῖν Her. F. 995. δυοῖν παρόντοιν πραγματόιν Er. fr. II. 9. ὅταν συμμιχθῇτον εἰς ταὐτὸν δύο Oed. fr. XVII. 11. τί δέϊ βροτοῖσι, πλὴν δυοῖν μόνοιν Fr. inc. XIV. 1.

Δυσαίων ὁ βίος Sup. 960. αἰὼν δυσ-αἰὼν Hel. 214.

Δυσάλιος Rh. 247.

Δυσάρετος. δυσάρετος καὶ φιλόσοφος πόλις El. 904. γινῶμαι δυσάρετοι Iph. A. 27. δυσάρετον οἱ νοσῆντες Or. 232.

Δύσγαμος. γάμος δυσγάμος Ph. 1054. δύσγαμον αἰσχύναν Hel. 693. δύσγαμον αἰσχος Tr. 1114.

Δυσγένεια. ἡ δυσγένεια ὡς ἔχει τι χρήσιμον; Iph. A. 446. τῆς δυσγενείας μᾶλλον Her. 304. ἃ δυσγένεια ἀπλὴν ἂν εἶχε ζωᾷς βιοτὰν Her. F. 663. δυσγένει' ἀνάκτων ib. 810.

Δυσγενής. κεκλήση δυσγενής Ion. 580. πέφυκα δυσγενής ib. 1477. ὁ ἔ δίκαιος—δυσγενής εἶναι δοκεῖ Dic. fr. X. 4. τὴν φύσιν ὁ δυσγενής κρύψας Pelei fr. III. 3. δυσγενής ὦν St. fr. I. 3. δυσγενὲς μηδὲν δίδω Hel. 1275. ἦθος δυσγενὲς El. 363. μία γονὰ τότ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενὲς Alex. fr. XII. 7. πολλῶν δυσγενέστεροι Er. fr. I. 3.

Δύσγνοια. δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται Her. F. 1107.

Δυσγνωσία. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπως El. 767.

Δυσδαίμονία Iph. T. 1120.

Δυσδαίμων. πολέμιον δυσδαίμονα Ph. 1595. ὁ δυσδαίμων ἐγὼ ib. 1602. et 1609. ὡς ἴδω δυσδαίμονα γυναικὸς Hip. 809. ὅλλυτε τὸν δυσδαίμονα ib. 1374. cf. v. 1387. τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα; ib. 1446. δαίμων ἐξ ἀρχᾷ μοι δυσδαίμων Iph. T. 203. πλευραῖσιν ἀντιβάσα τῷ δυσδαίμονος Bac. 1124. δυσδαίμων ὅδε ib. 1291. τῷ πάλαι δυσδαίμονος Hel. 426. τίς ἀνδρῶν ὅδε δυσδαίμων ἔφν; Her. F. 1195. κυλίνδετ' εἰσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Bel. fr. II. εἰς τριῶν δυσδαίμωνων Iph. A. 1137. δυσδαίμων ἔρις Ph. 818. οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα Med. 711. ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος ib. 1189. σώσαντι ἐμὲ τὴν δυσδαίμονα An. 752. ἄταν διαπαντός δυσδαίμονα Iph. T. 1118. ὁδὸν δυσδαίμονα καὶ μελέαν Rh. 899. ἄνα, δυσδαίμων Tr. 98. ἐνοπὰς τᾶς δυσδαίμονος El. 199. ὦ δύσδαιμον Al. 259.

Δυσείματος χροῖα λεχὼ El. 1107.

Δυσεῖσβολος πολεμίους Cresph. fr. XII. 3.

Δυσεκπέρατος. πάθος δυσεκπέρατον βίη Hip. 678.

Δυσεκπέρατον κακὸν Hip. 883.

Δυσελέα. διὰ τὸ ὄμμα Δυσελέας Or. 1389. πικρὰν ἰδῶσα δυσελέαν Iph. A. 1316.

Δυσεξήνυτος. δεσμὸν δυσεξήνυτον δε-ξείς Hip. 1237.

Δύσεως. δυσέρωτες φαίνόμεθ' ὄντες τᾷδε Hip. 193.

Δυσεύρετος. κέλευθον πολεμίους δυσεύρετον Rh. 212. ἐν ὕλῃ κείμενον δυσ-ευρέτω Bac. 1219.

Δυσθάνατος. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1051.

Δυσθνήσκειν. κρηνὸς—δυσθνήσκοντος αἵματος νέος Rh. 791. σῶμα δυσθνήσκον El. 843.

Δυσθρήνητος. δυσθρηνήτοις θρήνοις ἔγκειμαι Iph. T. 143.

Δυσθυμεῖσθαι. ἀνερεύνητα δυσθυμῇ Ion. 255. μητρὶ δυσθυμενῇ Med. 91.

Δυσθυμία. πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν Sup. 696. δυσθυμίας ψυχὴν μεδιῶσα Phry. fr. XI. 3. σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας Med. 691. Δυσίατος ὀργή Med. 520.

Δυσκατάπαντος ψυχὴ Med. 109.

Δυσκέλαδος. δυσκελάδοισιν ὕμνοις Ion. 1090. δυσκέλαδος φάμα Med. 419. Μῆσα δυσκέλαδος ἀμφὶ λέκτρων Ion. 1098.

Δυσκλεῆς. δυσκλεῆς φόνος Or. 1133. Θάνη δυσκλεῆς Al. 728. τὴν νόσον δυσκλεῖ Hip. 405. εἰμὶ δυσκλεῆς Hel. 277. ἐξ ἧς δυσκλεῆς φανήσομαι ib. 1007. γένος δυσκλεῆς Or. 250. μὴ καλῶς ὀλέσθαι, δυσκλεῆς Tr. 402. ὄνομα δυσκλεῆς Hel. 66.

Δύσκλεια. ἐξανάψῃ δύσκλειαν Or. 828. δύσκλειαν ἐκτήσαντο Med. 218. τῷ Εὐρώτᾳ δύσκλειαν Tr. 133. δύσκλειαν βαρβάρων λεχέων Hel. 1522. δύσκλειαν ἀπόσωμαι βίῃ Her. F. 1152.

Δυσκλεῶς Hel. 999.

Δύσκολος. ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνδράποισι ἔφν Bac. 1249.

Δυσκόμιτος. τέκνα δυσκόμιτα Her. F. 1422.

Δυσκρίτως. αἰδῆς δυσκρίτως ἔχω πέρι Er. fr. XII. 1.

Δυσλόφως. δυσλόφως φέρει κακὰ Tr. 303.

Δύσλυτος. δυσλύτης ἔχουσα τὰς διαλλαγὰς Ph. 378. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὐρεῖν An. 121.

Δυσμαδής. κάρτα δυσμαδῆς ἰδεῖν Med. 1196. ἡ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαδῆς Iph. T. 478.

Δύσμαχος. τὸ πληθὺς δύσμαχον Hec. 884. πῦρ πολὺν δυσμαχώτερον Hip. fr. VII. Θρηκὶ δυσμαχωτάτῳ Hec. 1055. πάντων δυσμαχώτατον θεὸν Hip. fr. VI. 3. πάντων δυσμαχώτατον γυνή Ccd. fr. X.

Δυσμεναίνειν. δυσμεναίνω τοῖσι βελεύσασιν εὖ Med. 874.

Δυσμένεια. εἰ δυσμενεῖα σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν Hip. 965. ἐπεὶ ἐκείνῳ δυσμένειαν ἤραμην Her. 991.

Δυσμενής. μὴ τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῇ ποιῶ Hec. 300. τῷδ' ὄντος ἐχὶ δυσμενῆς ib. 746. φθόνον ἀλφάνεσι δυσμενῇ Med. 297. δυσμενῆς φόνος ib. 1267. εἰ γὰρ ἔτε δυσμενῆς Iph. T. 591. ἐχὶ δυσμενῆς ἦκω πόλει El.

847. βροτοῖσι δυσμενῆς Fr. inc. LIII.

8. δυσμενεῖς λόγους An. 1092. οἱ δυσμενεῖς βροτῶν Sup. 343. δυσμενῆς φονία ψῆφος Or. 972. ἔσα δυσμενῆς ἐμοὶ Med. 323. cf. v. 866. δοκῶ δυσμενῆς εἶναι δόμοις ib. 937. εἰ μὴ δυσμενῆς ἔση φίλοις ib. 1151. ἢ σοι δυσμενῆς πάροιδεν ἦν Hel. 886. δυσμενῆς μοι ἔφνε Ion. 1272. δυσμενεῖς λύπας An. 469. προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς Ion. 1329. πρὸς τὸ δυσμενῆς Hec. 745. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτημένα Or. 267. ξυγγάμοισι δυσμενῆς An. 182. παρῆσά γ' ἐκποδῶν τὸ δυσμενῆς Iph. A. 1376. τὸ δυσμενὲς μὴ με λάβης Iph. T. 636. τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 661. λέοντος δυσμενῇ βλασῆματα Her. 1006. χρησῆρια δυσμενῇ πάροιδεν ὄντα Ion. 1612. δυσμενεῖρα χερὶ Med. 1239. ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον Or. 616. εἰδὲν τυράννε δυσμενέστερον πόλει Sup. 429.

Δύσμορος. μεθ' ἧς ὁ δύσμορος ψυχὴν Med. 1218. δύσμορε Tr. 788.

Δύσμορφος. δύσμορφος εἶην Chry. fr.

III. 2. ἐσθ' ἵτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220.

Δύσνοια. αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν Hec. 973.

Δύσνοσος. δύσνοσον νόσον Tr. 75.

Δύσνας. δύσνας με λήψεσθε Iph. T. 350.

Δύσνυμφος. οἶμοι δύσνυμφον Iph. T. 216. δύσνυμφοι Tr. 145.

Δυσξύμβλητος. δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὅπα Dan. 10.

Δυσξύνητος. δυσξύνητος ξυνετὸν μέλος Ph. 1510.

Δυσσοίζειν. δυσσοίζων Rh. 724. μηδὲν δυσσοίζε ib. 805.

Δύσσορις Hip. 759.

Δυσόρφναιος. δυσόρφναια ἀμφιτρύχη τάδε σκότι' ἀμείβομαι Ph. 329.

Δυσπάλαιος. τύχα δυσπάλαιος Al. 892. ὦ δυσπάλαιον γῆρας Sup. 1108.

Δυσπέρατος. τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα δυσπέρατον αἰῶνα Med. 648.

Δύσποτος. δύσποτος γ' ἀπόλλυσαι Hip. 1398. προσάγετ' ὦ δυσπότῳ σώματα Sup. 811. τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότῳ; Her. F. 451. γάμος τῆς δυσπότῳ τῆσδ' ἐσφάλης Or. 1078. βέβακα δύσποτος Tr. 290. θῆρα

δυσπότμω γαυρημένη Bac. 1142. δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν Iph. A. 1333. πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσποτμώτερα; Ph. 1357.

Δυσπραγία. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV.

Δυσπραξία. ἄμυνον τῇ ἐμῇ δυσπραξίᾳ Iph. A. 903. ὥς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας Iph. T. 514. ἡ λῖαν δυσπραξία ib. 721. μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας Hel. 1237. τοῖσδ' ἄνδρωποισιν ἡ δυσπραξία Her. F. 57. ἄπτη κάτῳθεν ἔραγ' δυσπραξία ib. 1240. ἐκρύπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας Hip. 915. ᾧ μῶξα πατρός δυσπραξίας ib. 1405.

Δυσπρεπής. δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307.

Δυσπρόσιτος Iph. A. 345.

Δυσσεβεία. τὸ εὐσεβεῖς τῆς δυσσεβείας ἀνθελεῖ Cy. 310. ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθῃμι νιν Hel. 1027.

Δυσσεβεῖν. τοῖσι δυσσεβέσι βροτῶν Med. 755.

Δυσσεβής. φόνῳ τέκνων δυσσεβεῖ Med. 1287. ἀντὶ δυσσεβῆς φόνος ib. 1383. ἀνδρὶ δυσσεβεῖ Hip. 1050. δυσσεβεῖ Κύκλωπι Cy. 30. ἔποτε κεκλήσῃ δυσσεβῆς ἀντ' εὐσεβῆς Hel. 1035. δυσσεβῆς ἀνὴρ Her. F. 760. ἄνδρα δυσσεβεῖ El. 927. δυσσεβεῖς ἔση ib. 976. μὴ δυσσεβεῖς ἔλη φίλος Or. 626. ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσσετε Iph. T. 1426. βορὰν δυσσεβεῖ Cy. 288. μέλαθρα δυσσεβεῖ Iph. T. 694. μειζόνων δυσσεβεσέρων Bel. fr. XXV. 11. τοῖσι δυσσεβεσάτοισι εἰς ταῦτ' ἐπραττον Phry. fr. VI. 1. ἔργον δυσσεβεσάτον Med. 1328.

Δυσσεβῶς Phry. fr. XIV. 2.

Δυσάλας. ὃ δυσάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς Hip. 1407. δυσάλας ἐγὼ γέγονα Sup. 1034. ὦ δυσάλαινα Med. 1028. Hip. 570. Sup. 1034. et Her. 448. ὃ δυσάλαινα παρθένη Or. 955. ὃ δυσάλαινα μήτηρ Hip. 1082. ὃ δυσάλαιν' ἐγὼ Iph. A. 1315. ὃ μοῖρα δυσάλαινα Her. F. 456.

Δύσανος An. 527. πόδα δερμίοις δύσανον ἰαύων Ph. 1533. πρὸ πατρός δυσάνος Her. F. 1033. δύσανε Med. 995. Πολυμήσορ ὃ δύσανε Hec. 1116. δύσανοι οἱ σὲ λιπόντες Tr. 174. δύσάνος βιοτᾶς Hec. 199. δύσανος ἐγὼ

Med. 96. et Hip. 239. τὰς δυσάνος Κολχίδος Med. 132. ἃ δύσανος νύμφα ib. 149. cf. v. 979. μοῖραν θανάτου προσλήψεται δύσανος ib. 988. δύσανος ἀμηχανία Hip. 162. δυσάνος παραλύσαι ψυχὰν Al. 115. τίς μ' ἄξει δύσανον Tr. 189. ἵνα με λέχῃσι—ἐξεύξω τὰν δύσανον Ion. 901. δύσανε, fæmin. Med. 443. μᾶτερ δύσανε Hec. 211. ὃ δύσανε σὺ ib. 686. ὃ δύσανε Ἀγαμέμνονος παῖ Or. 850. δύσανε γύναι Med. 357. An. 498. et Tr. 572. Τροία δύσανε Tr. 173. ποτὶ τέρμα δύσανον Hip. 140. δυσάνων τεκέων An. 1039. ὃ παῖ δύσανοτάτας ματέρος Hec. 173.

Δυστέκμαρτος. ποικίλον τι καὶ δυστέκμαρτον Hel. 718.

Δύτηνος Hip. 633. et Fr. inc. XVIII.

1. Κρέων δύτηνος Ph. 1211. αὐτοσφαγῇ δύτηνον ib. 1326. οἱμοὶ κακῶν δύτηνος ib. 1355. δύτηνος ἐγὼ ib. 1355. Rh. 753. et Her. F. 448. τί φῶ δύτηνος; Iph. A. 442. δύτηνον γόνον Rh. 918. δύτηνος ἐκ οἴδ', οἷά νιν μένει παθεῖν Tr. 431. δύτηνος κλύδων ib. 691. Πενθέως ὄχον δύστηνον Bac. 1098. ὃ δύτηνος Hel. 468. et 868. Θῆρας σφε τὸν δύτηνον ἐλπίζει κταεῖν Ion. 348. δύτηνον γάμον ib. 941. συγγενῶς δύτηνος ὦν Her. F. 1293. δύτηνός ἐστιν El. 923. δύτηνος ἄρα κεκλήσεται Æol. fr. XII. 2. ὅστις σῶμα δύτηνος κακοῖ Dan. fr. IV. 2. ὃ δύτηνε Her. F. 1394. δύτηνε κρατὸς Tr. 1173. Μῆσα αὕτη τοῖς δύτηνοισι ib. 120. Φρυξὶ δύτηνοισιν Hel. 39. δύτηνοι λόγοι Her. F. 1346. μήτηρ δύτηνος Hec. 34. τῆς δύτηνης κόρης ib. 46. δέσποινα ἡ δύτηνος ib. 354. ἀπωλόμην δύτηνος ib. 683. cf. An. 71. δύτηνης σφαγῆς Hec. 1037. Μῆδεια ἡ δύτηνος Med. 20. ἡ δύτηνος εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ib. 1032. τρίτῃ ἐγὼ δύτηνος Hip. 341. cf. Tr. 112. ἡ δύτηνος γυνή Hip. 788. ἐπιστολὰς ἔγραψεν ἡ δύτηνος ib. 859. δύτηνος ἀρὰ ib. 1378. εἶδες σὺ τὴν δύτηνον Hel. 116. τίκτω ἃ δύτηνός σοι κῆρον Ion. 897. δύτηνος φρενῶν Her. F. 482. κοινωνίαν δύτηνον ib. 1363. δύτηνε, fæm. Hec. 736. et Tr. 1284. ὃ δύτηνε, fæm. Hec. 499. et El. 64.

ὦ δύσνηε παῖ Med. 1207. ὦ δύσνηε
σὺ An. 68. et sine ὦ ib. 170. δύσνην
ἀλήθεια Bac. 1286. δυσήνης τύχας
Hip. 268. δυσήνης ἔδρας Her. F.
1214. δύσηνον κάρα Hec. 496. et
Hip. 1247. δύσηνον αἰώρημα Sup.
1047. πτώμα δύσηνον Her. 78. πε-
νία δύσηνον Alex. fr. XV. 3. δύσηνον
θέρος Inus fr. IV. 4. σπέρμα δύση-
νον βροτῶν Fr. inc. CXL. γηράσκω
δυσηνότατος Sup. 967.

Δύσλητος. φύσημ' ἀνείς δύσλητον Ph.
1447.

Δύτοκος. δύτοκον δάκος Fr. inc.
CLXXII. 2.

Δυσόπατος. δυσόπατος εἰδέναι Tr.
885. δυσόπας' αἰνίγματα Sup. 138.

Δυσράπεζος. πῶλοι δυσράπεζοι Her.
F. 385.

Δύσροπος. τᾷ δυσρόπῳ γυναικῶν ἀρ-
μονία Hip. 161.

Δυσυχεῖν. ὦδε πάντα δυσυχῶ Hec.
429. ἄλις ἔχω τῇ δυσυχεῖν Or. 240.
εἰ δυσυχεῖ, τιμητέος ib. 484. πρὶν
ὑμᾶς δυσυχεῖν ib. 1095. ὥς σὺ νῦν δυσ-
υχεῖς ib. 1553. τὰ φίλων ἐδὲν, ἣν τις
δυσυχῇ Ph. 406. ἄρ' εὐτυχεῖς ἦν τοῖς
γάμοις, ἢ δυσυχεῖς; ib. 427. cf. Fr. inc.
XLIX. 1. ἐπεὶ σὺ δυσυχεῖς Ph. 929.
εἰ δυσυχεῖ παίδων πέρι An. 714. εἴ
τι δυσυχεῖ Sup. 898. δόξετ' ἐχὶ δυσ-
υχεῖν Bac. 1261. δυσυχῶς' ἀναξίως
Her. 236. μόνη σὺ δυσυχεῖς Ion.
773. ἢ θάτερον δεῖ δυσυχεῖν, ἢ θά-
τερον ib. 849. ἀπορία τὸ δυσυχεῖν
ib. 971. δυσυχῆσαι ib. 1513. ἀνάγκη
δυσυχεῖν τὰς ἐγγόνους Her. F. 1262.
ἔθεν νικᾷν χρηρὸν σέ, δυσυχεῖς Alex. fr.
IV. 1. ἐδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν, ἔτε
δυσυχεῖ Antiop. fr. XXV. 2. θνητὸν
ὄντα δυσυχεῖν Pro. fr. IV. ὦ δυσυ-
χεῖν φύς Fr. inc. CL. 1. μετὰ—τῶν
φίλων δυσυχεῖν ἅπαντ' αἰεὶ χρηρὸν Fr.
inc. CLII. 13. δυσυχῶν δόμος Or.
70. ἐκέτ' εἰμὶ δυσυχᾶντί σοι φίλος;
ib. 1096. cf. El. 605. εἰς παῖδα δυσ-
υχᾶντα Hip. 1264. δυσυχῶν εἰδαι-
μονεῖ An. 421. ἥδιον, ἐχθρόν ἄν-
δρα δυσυχᾶνθ' ὄραν Her. 940. αἰνεῖ-
σθαι δυσυχῶν ἐγὼ μισῶ Alcmen. fr.
IX. 2. διὰ τέλους δυσυχῶν Bel. fr.
XVI. 15. αἰεὶ δυσυχῶν ib. 17. τῷ
δυσυχᾶντι τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Cenei
fr. VII. 1. δυσυχᾶντα ἀσθενή τίθησι

Phi. fr. XII. 2. τοῖσι δυσυχᾶσιν εὐ-
κταία θεός Or. 214. δυσυχᾶσι δεσπό-
ταις Hip. 287. ἐν οἴκοις δυσυχᾶσι Al.
1019. δυσυχᾶντας ὠφελεῖν Iph. A.
984. et δυσ. ὠφελῶν ib. 1008. δυσ-
υχᾶντας εἰσορῶν Ion. 968. συμπλεῖν
τοῖς φίλοισι δυσυχᾶσιν Her. F. 1225.
vid. etiam Hip. fr. XIV. 3.

Δυσυχής. τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυσυχῇ κα-
θεσᾶναι Ph. 87. cf. Fr. inc. B. 11. 2.
ἄνδρα δυσυχῇ Ph. 882. εἰς ἅπαντα
δυσυχής ἔφυς ib. 1636. δυσυχής θεω-
ρὸς ὦν Hip. 807. ταχὺς ἄδης ῥάπος
ἀνδρὶ δυσυχεῖ ib. 1047. εἴτε δυσυχής,
εἴτ' εὐτυχής Al. 688. γέρων καὶ δυσ-
υχής An. 1203. cf. v. 1215. τὸν
δυσυχῇ πάντα ῥύη Sup. 380. πρὸς
τῇ δυσυχῇ γεραίρεται ib. 552. δυσ-
υχῇ σ' ἔτρεφον ib. 918. δυσυχής
βίος Iph. T. 851. θάνατος δυσυχής
Tr. 1167. φίλοι εἰσὶν ἀνδρὶ δυσυχεῖ
τίνες; Her. F. 559. ἄτερος δυσυχής
ib. 1403. τὰ τ' ἔνδον εἰσὶ, τὰ τε θύ-
ραζε, δυσυχεῖς Or. 603. λόγους δυσ-
υχεῖς ib. 852. τὰς μὴ δυσυχεῖς Sup.
179. οἱ δυσυχεῖς τοῖσιν εὐτυχέστεροι
ἢ φρονῶσιν εὖ Iph. T. 352. δυσυχεῖς
καλοῖμεθ' ἂν ib. 500. γάμους δυσυ-
χεῖς El. 49. δυσυχεῖς οἰκῷ δόμους ib.
1005. δεῖ τὰς μὲν εἶναι δυσυχεῖς,
τὰς δ' εὐτυχεῖς Antiop. fr. XXIII. 2.
δυσυχής γυνή Hec. 785. et Med. 1250.
δυσυχῇ ἁκτίνα Ph. 4. μὴ δυσυχής
εἶναι δόκει Med. 602. τῇ πρόσθ'
ἀνάσσει τῇδε, νῦν δὲ δυσυχεῖ An. 65.
γυναικὶ δυσυχεῖ ib. 327. δυσυχής
καθίσταται ib. 386. γυναικα δύσυχῇ
ib. 634. δυσυχῇ τύχην Tr. 471. ἐκεῖ-
θεν ἡμεῖς, ἢ νεωστὶ, δυσυχεῖς Hip. 343.
ἔτω δυσυχεῖς πεφύκαμεν Ion. 400.
δυσυχές ἀγγελίας ἔπος Ph. 1540.
πιέζει τὰγαθῷ τὸ δυσυχές Hip. 637.
τὸ δυσυχές τῷτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει Sup.
483. τὸ δυσυχές τῶν γάμων Iph. A.
1342. εἰς τὸ δυσυχές πεσὼν Tr. 634.
τὸ δυσυχές ἢ ὑγίνει' ἀμύνεται Her.
303. ὅ, τι καλὸν τὸ δυσυχές Hel. 27.
ἐπὶ τὸ δυσυχές κάλλος ib. 240. ἀφίλον
τὸ δυσυχές Her. F. 561. εἰδὲς οἶδεν
δυσυχῆς ἀριθμὸν Chry. fr. IV. 2.
ψέγειν ἅπασιν κείσθαι δυσυχές Pol. fr.
III. 3. πενία σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ
δυσυχές ejusd. fr. V. 3. τὸ δυσυχές
βίη Fr. inc. CL. 2. δυσυχῇ πηδήματα

Or. 263. ἐπὶ πρόσωπα δυσυχῇ Ph. 1693. οἰκτρὰ τὰ δυσυχῇ βροτοῖς ἅπασι An. 422. et Antiop. fr. XXXIX. 1. τὰ μὲν εὔ, τὰ δὲ δυσυχῇ Sup. 778. μέλαθρα δυσσεβῆ καὶ δυσυχῇ Iph. T. 694. τὰμὰ δυσυχῇ ib. 958. λέκτρα δυσυχῇ Tr. 740. πάντ' ἔχουσα δυσυχῇ Hel. 292. τὰ πρόσθε δυσυχῇ Ion. 1457. πάντα δυσυχῇ τὰ σὰ Her. F. 1143. δυσυχέτερον γάμον Tr. 357. πρὸς τὸ δυσυχέτερον Or. 605. δυσυχέτερον γένος Inus fr. VIII. 2. δυστυχέςατῳ προσέπεσα κλήρῳ Tr. 291. ἄνδρα δυσυχέσατον Hel. 571. ἀγῶνες δυσυχέσατοι Ph. 1488. δυσυχέςατην σὲ ὀρώ Hec. 582. δυσυχέςατας φυγὰς Ph. 1714. δυσυχέςατη γυνὴ An. 6. ὦ δυσυχέςατα ib. 139. τὴν δυσυχέςατην τένων στρατείαν Sup. 22. ὦ γεραῖα δυσυχέςατη γύναι Tr. 1269.

Δυσυχία. δυσυχία δώματος Ph. 1489. σὰ δυσυχία δάκρυσι διοίσω πότμον Hip. 1142. δυσυχίαν καθελεῖν Sup. 67. ἀχαλινῶν σομάτων—τὸ τέλος δυσυχία Bac. 387. ἐπὶ δυσυχία ib. 1366. δυσυχία βροτείῳ El. 741. ἐλισσόμεσθ' ἐκείθεν ἐνθάδε δυσυχίαισιν Ion. 1505.

Δυσυχῶς. δυσυχῶς θανέμεθα An. 577. δυσυχῶς ἀπέρχεται Rh. 961. Κυκλωπίαν γνάθον—δυσυχῶς ἀφιγμένοι Cy. 93.

Δυσφημεῖν. τί με δυσφημεῖς; Hec. 182. δυσφημεῖν ἄζομαι θεῖαν Her. 600.

Δύσφημος. κραυγὴ δύσφημος An. 1145. δυσφήμους φάμας Hec. 195.

Δυσφορεῖν. λυπη—δυσφορῶν ἑτειρόμην Rh. 425.

Δυσφόρητος. σάρκα δυσφόρητον Cy. 343.

Δυσφόρμιγξ. δυσφόρμιγγα ξείνων αἰμάσσεσθ' ἄταν Iph. T. 224.

Δύσφορος. δύσφορα κακὰ Hec. 1085. ταῦτα φέρειν ἀνάγκη, καίπερ ὄντα δύσφορα Al. 620. δύσφορα ὀνειδῇ Cy. 295.

Δυσφρονεῖν τοῖς παρεσῶσιν κακοῖς An. 1235.

Δύσφρων. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων An. 287. δύσφρονος ἔριδος ὑπερ ib. 491. δύσφρονες λύπαι ib. 1043.

Δυσφύλακτος. δυσφύλακτον ὄξυνθυμίας ὑπο An. 729.—ἤτ' ἄλλο δυσφύλακτον ἐδὲν, ὥς γυνὴ Dan. fr. XIII. 2. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ Ph. 931.

Δυσχείμερος. πέτρον δυσχείμερον Tel. fr. I. 2. ἐκ τόπων δυσχείμερων Al. 68. ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον Cresph. fr. XIII. 4.

Δύσχειμος. τὴν δύσχειμον χθόνα Μήδων Bac. 15. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων Sup. 962.

Δυσχερής. δυσχερές ψαύειν νοσῶντος ἀνδρός Or. 790. τί φυγάσιν τὸ δυσχερές; Ph. 393. τί σοι τὸ δυσχερές; Med. 733. τὰ γυναικῶν δυσχερῇ πρὸς ἄρσενας Ion. 398. ὁ αἶνος δυσχερέστερος λόγων Hip. 484.

Δυσχλαινία. δυσχλαινία ἄμορφος Hec. 240. τὰς ἐμὰς δυσχλαινίας Hel. 423.

Δύσχορτος. ἀξίειν πύττε δύσχορτες οἴκας ναῖω Iph. T. 219.

Δυσώνυμος. τὸν δυσώνυμον φθόνον Inus fr. V. 2. τὸ δυσώνυμον γένος An. 1190. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Ceno. fr. IV. 1.

Δώδεκα. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρημένας Al. 433. δώδεκα τόλοι ναῶν Iph. A. 277. δώδεκ' εὐστροφωτάταισι ναυσὶν ib. 293.

Δωδεκαμήχανον ἄντρον Hyp. fr. IX.

Δωδωναῖος. πρὸς Διὸς μαντεῖα Δωδωναῖα An. 887.

Δωδώνη. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα Ph. 989.

Δῶμα. Πολυμήτορος πρὸς δῶμα Hec. 7. ὅτε δῶμ' ἐσίαν τ' ἀφίξομαι ib. 353. σαίρειν δῶμα ib. 363. εἰς δῶμ' ἡμέτερον Or. 60. ἕως ὑψῆψε δῶμ' ἀνηφαίσφω πυρὶ ib. 620. δῶμα πατρὸς ib. 1077. δῶμα νυκτὸς ὀρφναίας ib. 1225. ἀνοιγέτω τις δῶμα ib. 1561. πατρῶν δῶμα πορθέσεις; ib. 1595. πρὸς δῶμα Φοίβης Ph. 35. σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν ib. 68. εἰσβα δῶμα ib. 201. βοᾷ δῶμα πᾶν ib. 1327. δυστυχία δώματος ib. 1489. δώματος εἰσῶ Med. 100. ἄλγεται δώματος ib. 137. δῶμα τυράννων ib. 140. δῶμα νυμφικὸν ib. 378. δῶμα βασιλείου ib. 960. δῶμ', ἐν ᾧ—οἰκήσεται αἰεὶ ib. 1022. ἀφνω προσελθὼν δῶμα ib. 1205. τύραννον δῶμα Hip. 843. δῶμα Θεσέως ib. 861. δῶμα ὕλβιον Al. 287. et Hel. 731. δῶμ' ἐτοίμαζε Al. 365. δῶμα εἰσελθεῖν πάρα ib. 1117. δῶμα Νηρήδος An. 161. ποῖον ἔπρησα δῶμα; ib. 390. λαμπρὸν Δολερῷ δῶμα συμμίξας Sup. 222. δῶμα

Μενέλεω Iph. T. 521. ἀμφὶ δῶμα
 θεᾶς ib. 1307. ἐκ οἷσθα δῶμα τέμον·;
 Rh. 269. συνέχει δῶμα Bac. 391.
 ἐντὸς δώματος ib. 548. δῶμα Πεν-
 θέως ib. 606. ἀντετιναῖξ' ἐλθὼν δῶμα
 ib. 623. δῶμα ἐρρήξεν χαμάζε ib.
 633. ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν ib. 1307.
 δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437.
 δῶμ' ἐμὸν πέρσας ib. 697. ἅπαν θεῶ
 μοι δῶμα Ion. 315. ἔπω δῶμ' ὑπερ-
 βαίνει ib. 514. δῶμα συγχέας ib. 615.
 ἐπεισελθὼν δῶμα ib. 814. εἰς σὸν
 δῶμα δεσπότην ἄγειν ib. 838. δῶμ'
 ὅταν τέμον μόλῃ ib. 1021. δῶμα
 ἐσισταῖ ib. 1464. Πλάτωνος δῶμα
 νέρτερον Her. F. 808. θύελλα σείει
 δῶμα ib. 905. δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς
 ib. 1280. ὀλολύζεται πᾶν δῶμα El.
 691. δῶμ' ὀνήσων ib. 1025. βελτίον'
 ἂν τέκοιμι δώματι τέκνα Meleag. fr.
 IX. 3. δῶμα γαίης κλεισὸν Pel. fr.
 III. 2. δῶμα πλάτφ' δυσσεβῶς ὠγκω-
 μένον Phry. fr. XIV. 2. τί χρέος
 ἔβα δῶμα; Fr. inc. CXCv. ᾧ δῶμα
 Or. 356. et Bac. 1023. ᾧ δῶμα ἐμὸν
 Med. 645. πλεσίοις ἐν δώμασιν Hec.
 624. πόδ' ἔξω δωμάτων αἵροντι ib.
 965. δωμάτων πάρος ib. 1049. Ph.
 1277. συμφορὰν δωμάτων Or. 61.
 βᾶσα δωμάτων ἔσω ib. 301. cf. Med.
 1019. Hip. 1155. Iph. A. 440. Her.
 F. 747. ἐκβάλλομαι δωμάτων Or.
 430. πρὸ δωμάτων ib. 479. 1504. et
 1541. Tr. 897. Her. F. 525. ἐκβα-
 λεῖν δωμάτων ματέρα Or. 500. ἀπόντ'
 ἐκ δωμάτων ib. 572. ἐκλιπόντα δώ-
 ματα ib. 925. πέλας δωμάτων εἶναι
 ib. 1214. ἐπὶ δώμασι σαθεῖς ib. 1255.
 ἀμφὶ δώματα ib. 1312. τηλερὸς ἔσα
 δωμάτων ib. 1325. εἰ Ἀργεῖες ἐπάξει
 τοῖσδε δώμασιν ib. 1533. ὕφαπτε δώ-
 ματα ib. 1618. χρόνια λέκτρα τᾶμ'
 ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. ἐκ ἔρμα
 δώματα ib. 282. Ἑλληνικοῖσι δώμα-
 σιν ib. 286. ὁ ἐν δώμασι πρέσβυς ib.
 330. δώμασιν Οἰδιπόδαο ib. 356.
 πατρὸς δωμάτων πρέσβεφάμην ib. 476.
 δωμάτων ἔχων ἴσον ib. 550. πόλλ'
 ἔχων ἐν δώμασι ib. 555. θεῶν τῶν
 λευκοπῶλων δώματα ib. 609. κατὰ
 δώματα ib. 820. ἐν πύλαισι δωμάτων
 ib. 1074. δώμαθ' ἱππεῖς θεῶ ib. 1701.
 ἐκ ἔσ' ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος
 Med. 77. δωμάτων εἴσω ib. 89. et

Bac. 825. vid. etiam Ion. 1273. Her.
 F. 955. ἔρμα δώμασι Med. 597.
 δωμάτων ἐξώπιος ib. 624. cf. Al. 549.
 ἐξέπεμφέ νιν δωμάτων Med. 1285.
 τυράννων δώμασιν ib. 1298. πομπί-
 μα φάτις δωμάτων Hip. 579. ἐν δώ-
 μασι ναίειν ἐλευθέροισι ib. 623. ὄλβον
 δωμάτων ib. 626. et 633. ἔξω δωμά-
 των ib. 1156. Al. 511. κακῶ δώμασι
 προκειμένῃς Al. 836. δώματα ναίειν
 ib. 870. νερτέρων ἐκ δωμάτων ib.
 1076. χρόνιος ἔσ' ἐκ δωμάτων An.
 84. ἄκληρ' ἄδυστα δώμαθ' ἐσίας λιπὼν
 ib. 594. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων ib.
 773. δωμάτων πύλας ib. 952. ὀλ-
 βίοις ἐν δώμασιν Sup. 5. δώματ'
 Ἀργείας χθονὸς ib. 9. δωμάτων ἐκ-
 δημος ὦν Iph. A. 419. πλεονεξίαν
 δωμάτων ib. 509. δωμάτων ἐμῶν λά-
 τριν ib. 868. Δαρδάνες πρὸς δώματα
 ib. 881. ἐπὶ νοσέσι δώμασιν Iph. T.
 680. δωμάτων ἔξω ib. 724. ἐν ἥσπερ
 δώμασιν τιμᾶς ἔχω ib. 748. σοῖς
 ἀραία δώμασιν ib. 778. ἡ πυλωρὸς
 δωμάτων ib. 1153. τέσδ' ἐκβαίνοντας
 δωμάτων ὀρῶ ib. 1222. ἐν ζαχρύσοις
 δώμασιν κοιμώμενος Rh. 439. τὸ θῆλυ
 σπέρμα—ἐξέμνηνα δωμάτων Bac. 36.
 βασιλεία ἀμφὶ δώματα ib. 60. δώματ'
 ἐκλελοιπέναι ib. 217. δώματα Πεν-
 θέως ib. 595. δώματ' αἰθεσθαι δοκῶν
 ib. 624. ἐκ Βάκχας ἄγων δωμάτων
 ib. 637. ἔξειδι παροῖδε δωμάτων ib.
 912. πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα ib.
 1147. δωμάτων ἐφεσίς Cy. 369. ἦν
 δώματ' οἰκῆσθε πατρὸς Her. 312.
 τίκτει τέκνα διςσὰ τοῖσδε δώμασιν
 Hel. 8. ἐρμυνῶν δωμάτων ib. 68.
 ἀγλαίσμα δωμάτων ib. 289. τὰδ'
 οἰκεῖ δώματα ib. 467. ἢ τὰδ' ἐσι δώ-
 ματα ib. 787. δώματ' ἀναπληρωμένῃς
 ib. 913. φίλτρα αἵματηρὰ δωμάτων
 ib. 1110. ἐκπερᾷ δωμάτων ib. 1401.
 ἔχειν ἐν δώμασιν γυναικα ib. 1423.
 καθαρὰ ἡμῖν δώματα ib. 1446. τὸν
 παῖδ' ἐξέδηκε δωμάτων Ion. 344. ἐν
 τοῖς αὐτῷ δώμασιν κακὸς φανείς ib.
 370. δωμάτων εὐπραξίαι ib. 566. δω-
 μάτων Ἑρεχθέως ἐκβαλλόμεσθα ib.
 810. λείπει με τοῖσδ' ἐν δώμασιν Her.
 F. 44. δωμάτων πέλας ib. 139. ὀφεί-
 λομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ ib. 287.
 τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος; ib. 530.
 πατρώοις δώμασιν ib. 600. δώματ' εἰς

ᾗδε ib. 610. χρυσᾶ δώματα πλήρη ib. 645. θνατῶν δώματα ib. 652. κόμιζ' ἐκ δωμάτων ib. 720. Μεσῶν δώματα ib. 791. ἀπόπρο δωμάτων ib. 1082. ἐν δώμασι θνήσκει El. 8. δωμάτων πατρῶν φυγὰς ib. 209. cf. v. 588. βασιλικῶν ἐκ δωμάτων ib. 306. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος ib. 381. οἰκῆσιν εὐ δώμαθ' ib. 387. εἰδὼς δωμάτων χρεῖαν ib. 404. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα ib. 723. κατὰ δώματα ib. 726. ἄμειψον δώματα ib. 750. λαβεῖν πατρῶα δώματα ib. 810. προσατεῖν δωμάτων ib. 932. ἡρημένων δωμάτων ib. 1009. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν ib. 1034. τοῖσδε δώμασι κοιρανὸς Dan. 52. ἐκ ἐξί δώμασιν κτῆσις κακίων Alex. fr. VI. 3. οἱ σὲ δώμασιν κεκτημένοι Bel. fr. XV. 4. τὴν κακὴν ἐξέβαλλε δωμάτων Inus fr. VII. 4. τὰ τῆς γυναικὸς κρατῆντ' ἐν δώμασι Melan. fr. IX. 3. παῖδες χρηστοὶ— δώμασι καλὸν τὸ θησαύρισμα Meleag. fr. XIII. 3. πρὸς δώμασιν τυραννικοῖς Peliad. fr. I. δώματ' ἦν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. λυε πακτὰ δωμάτων Fr. inc. CCVII. ὃ δώματα Hip. 1074. ὃ δώματ' Οἰδίπῳ Ph. 1351. ὃ δώματ' Ἀδμήτεια Al. 1.

Δωρεά. αἱ παρὰ σὲ δωρεαὶ Epist. IV. vid. etiam Epist. V.

Δωρεῖσθαι. ὃ σοι δωρέμεθα Hec. 537. et Iph. A. 1572. ταῖσδε σὲ δωρεῖται χοαῖς Or. 117. ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται An. 152. τέτοις σὲ δωρέμεθα Sup. 1167. αἷμα γῇ δωρήσεται Tr. 382. τήνδε πόλιν χρησμῷ Λοξίῳ δωρήσομαι Her. 1028. δωρεῖται σὲ αὐτὴ γεγῶτα Ion. 1534. ἐ βέλομαι πλετῆντι δωρεῖσθαι Fr. inc. CXXXIV. 1. φίλων χρυσὸν δωρεμένων Sup. 875.

Δώρημα. δώρημα κάλλιτον θεῶν Med.

637. δώρημα Κύνπριδος Hel. 889. δώρημ' Ἀθάνας Ion. 1428. νεπετέρων δωρήματα Or. 123. χρίσω φαρμάκοις δωρήματα Med. 789. σῶν τέκνων δωρήματα ib. 1188. ἐνδυν' ἐκ θεᾶς ματρὸς δωρήματ' ἔχων Iph. A. 1074. θεᾶς δωρήμασιν Her. F. 612.

Δωρικός. ἀντὶ Δωρικῆς, sc. κοπίδος El. 836. Δωρικὰς τριγλύφους Or. 1372.

Δωρίς. Δωρίδος ὄρμον αἴας Hec. 450. Δωρίς κόρα ib. 934. δᾶλαι Δωρίδος χθονὸς Tr. 234. Δωρίς πόλις Ion. 1590. εὐκρότητον Δωρίδ' ἀρπάσας χεροῖν El. 819.

Δῶρον. θανάτῳ δῶρον ἐκ αἰσχροῦν πόλει δῶσων Ph. 1020. δῶρόν μοι ἐ δίδως, ὃ χρῆν Hip. 334. δέχομαι φίλον δῶρον Al. 377. δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας Iph. A. 181. νικηφόρος δῶρε τύχοιτε ib. 1558. κάλλιτον δῶρον δέχεσθαι Rh. 192. δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ Tr. 619. σχολῆς τὸ δῶρον ib. 911. δῶρον ἄλλως Ion. 537. δῶρον ὄντα σ' ἐξ ἐμῶ eod. vers. δίπτυχον δῶρον θεᾶς ib. 1010. δῶρα Λοξίῳ Or. 268. δῶρα Κλυταιμνήστρᾳ ib. 1437. κακῷ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν ἐκ ἔχει Med. 618. δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν ib. 784. πέμψω αὐτῇ δῶρα ib. 947. ἔ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται ib. 958. πείθειν δῶρα καὶ θεὰς λόγος ib. 964. εἰς χεῖρα δῶρα δέξασθαι ib. 973. δῶρα ἀσμένῃ χεροῖν ἐδέξατο ib. 1003. δέξῃ δῶρα ib. 1154. δώροις ὑπερχαίρῃσα ib. 1165. δῶρα πικρὰ Hip. 1411. ἡδὲ ἔχεσσα δῶρα Al. 290. δῶρά μοι ξυναίνεσον Rh. 172. ποίων δῶρων κόσμον ἐκ ἐπέμψαμεν; ib. 403. τὰ ἐμὰ δῶρα Hel. 367. δῶρα δαιμόνων ib. 669. ἃ ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω Her. F. 1326. χάριν μυρίων δῶρων ἔχω ib. 1352.

Δῶρος, *filius Xuthi* Ion. 1590.

E.

*E, partic. exclamandi cum dolore, semper duplicatur, ἔ, ἔ Ph. 128. Sup. 1074. Hel. 165. 667. et 668. et El. 150. et cum spir. asp. ἔ, ἔ Hip. 208,

et 1355. Sup. 85. Iph. T. 147. et Tr. 169. 279. 1216. 1302. et 1317.

*Ea, partic. indignationem et admirationem exprimens, Hec. 501. 733. et

1116. Or. 277. 478. et 1573. Med. 1005. Hip. 905. et 1391. An. 897. Sup. 92. et 395. Iph. A. 317. 644. et 1132. Iph. T. 1157. Rh. 574. et 729. Tr. 298. Bac. 1279. Cy. 221. Hel. 71. 548. et 1193. Ion. 241. 540. et 1549. Her. F. 514. 525. 1089. et 1172. El. 341. et 558. interdum duplicatur, ἕα, ἕα Hip. 856. Rh. 675. et 885. Tr. 1256. Bac. 644. Her. 73. Ion. 154. et 170. Her. F. 815. El. 747. et Pol. fr. I. 1.

Ἐἄν. τίς σῶμα τέρμον ἐκ ἐᾷ κεῖσθαι; Hec. 501. τόδ' ἐκ ἐᾷ με ib. 587. ἡμεῖς ἔν ἐῶμεν ib. 729. ἐῶ τῆτ' ἀσαφές ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. ἕως ἐῶσί σ' εὖ φρονεῖν ib. 238. ἑάσατ' ἐκλαδέσθαι λύσσας ib. 325. σκηπτρ' ἐᾷ σ' ἔχειν πόλις; ib. 437. cf. Ion. 660. ζῆν ἐκ ἐῶσ' ἡμᾶς Or. 438. εἰς ὀμμάτων ὄψιν ἐκ εἶων περᾶν ib. 512. ἕα δ' ὑπ' ἀσῶν καταφονευθῆναι ib. 535. et 624. ἔασον ib. 633. et Hip. 521. et 1416. ἐῶ σ' ἔχειν ταῦθ' Or. 658. κτανεῖν ὅτε σ', ὅτε σύγγονον, εἶα ib. 898. τὰ παρόντ' ἕα κακὰ ib. 1028. ἐῶ τῆτο ib. 1145. Ἀργεὺς Ὀρέστην ἕα κρατεῖν ib. 1660. ἐκ ἐᾷν—δυστυχῇ καθεσάναι Ph. 86. ἀπαλλαγῆσα νεοτετημάτων μ' ἕα ib. 595. ἕα τὰ λοιπὰ ib. 1215. τί μ' ἐκ εἵσας—ἀπελθεῖν; ib. 1223. ἔκην σ' ἑάσω τήνδε γῆν οἰκεῖν ib. 1583. cf. v. 1620. ἐᾷν ἀκλαυσον, κ. τ. λ. ib. 1628. νεκρῷ λητρά περιβαλεῖν μ' ἕα ib. 1661. τὴν χθόνα ἐᾷτέ μ' οἰκεῖν Med. 314. μίαν με μείναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν ib. 340. ἐᾷ Ἰάσων; ib. 707. ἔασον αὐτὰς ib. 1057. ἕα μ' ἀμαρτεῖν Hip. 323. καὶ μ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν ib. 668. ὥστ' ἄνδρα θανεῖν εἶσαι ib. 1334. ἔδ' εἰασέ με γῆρα καταφθινεῖν Al. 624. τήνδ' εἰάσατε γυναῖκ' ὀθνεῖαν, sc. θανεῖν ib. 648. με τόνδ' ἕα θάψαι νεκρὸν ib. 732. τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα ib. 795. Πηλέα ἀνίσσειν γῆς ἐᾷ Φ. An. 22. ἀδὲ ρανίδ' ὑπ. δρόσῳ τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ ἑᾶς ib. 227. ἦν χρῆν σ'—ἐᾷν αὐτῷ μένειν ib. 609. τίττειν παῖδας ἐχθίστους ἑᾶς ib. 660. ἐκ ἐάσει σε δωμάτων ἐκπεσεῖν ib. 876. εἰσφοιτᾶν ἐᾷν γυναῖκας ib. 946. ἐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα ib. 1009. ἐκ ἐῶσί με Sup. 122. ἑάσατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρὸς ib. 531. ἕα γέ τε

Iph. A. 671. ἡ τύχη μ' ἐκ ἐᾷ ib. 858. γυναῖκας μηκέτ' ἀρπάζειν ἐᾷν ib. 1381. ἕα σῶσαι μ' Ἑλλάδα ib. 1421. ἔκην ἐάσω σε θανεῖν ib. 1431. ἐκ ἐῶ σάζειν δάκρυ ib. 1467. τὴν τύχην ἐᾷν χρῶν Iph. T. 489. ἕα τὰ μητρὸς ib. 927. πολεμίους ἀνευ μάχης φεύγειν εἶσαι Rh. 104. ὅς σ' ἐκ ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα ib. 120. στρατὸν εὖ-δεῖν ἐῶμεν ib. 124. Τροίαν εἶσαι πεσεῖν ib. 398. τὰς Ἑκτορος εὐνὰς ἔασον ib. 606. τάδ' ἐάσω Tr. 361. ἐᾷτέ με κεῖσθαι ib. 466. ἐῶ σόμα ib. 690. τὰς Ἑκτορος τύχας ἔασον ib. 693. τὸν μόρον Ἑλένης εἶσαι ib. 877. ἕα τὸ χρυσίον Cy. 160. ὅτι τάδ' ἐκ εἶων φέρειν ib. 229. ἀδὲ πνεῖν ἐῶ, κ. τ. λ. ib. 621. ἐκ ἐᾷ θεὸς ξένοις ἀρήγειν τήνδε πόλιν Her. 426. τὰ ἀμήχαν' ἐᾷν ib. 707. ἐκ ἐᾷ σὰ ib. 805. σωφρόνως εἵσας οἰκεῖν Ἀργεὺς; ib. 1008. μῆδ' αἶμ' ἐάσης σάσαι ib. 1041. ἐκ ἐᾷ σε κερτομεῖν ἡμᾶς Hel. 625. μαντείας ἐᾷν ib. 760. σ' εἶσαι πατρίδα νοσησαί ib. 1031. θανεῖν ἑασόν μ' ἐν γῇ πατρώα ib. 1107. τί τὸν θανόντα ἐκ ἐᾷς; ib. 1245. τὸν μηκέτ' ὄντ' ἐᾷν ib. 1305. ἕα με ἐντάφια δῆναι νεκρῷ ib. 1419. τὸς Πελοπιδῶν ἐῶ νόμους ib. 1445. εἰ μὴ μ' ἐάσεις ib. 1647. ἔ μὲν ἔν σ' ἐάσομεν eod. vers. ἐᾷν χορὴ ταῦτα Ion. 390. ἕα ἐμαντῷ ζῆν ib. 646. σιγῶντ' ἐᾷν ib. 1383. ἔδ' εἶασον ἐκπνεύσαν βίον ib. 1600. ἔασον ἡμᾶς ἐξελθεῖν χθονὸς Her. F. 214. ἔδ' εἶα νιν κακῶς δρᾶν ib. 828. ἐάσατε λαδέσθαι κακῶν ib. 1044. τὰ δ' ἄλλ' ἕα ib. 1125. ἐμὲ ἐκ ἐᾷ νόμος ib. 1361. ταῦτ' ἐᾷν ἀφειμένα El. 379. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῶ ib. 400. τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ Ἄεol. fr. XIX. 1. cf. Dic. fr. I. 7. ἔ ποτ' εἶων Σθένελον τῆς δίκης σ' ἀποτρεῖν Alcmen. fr. I. 1. παῖδας ἐκ ἐῶ νόθος λαβεῖν And. fr. XXIV. 1. ἐᾷν κρατεῖν Cress. fr. XI. 2. τοιάνδε χρὴ πρόσπολον ἐᾷν Inus fr. X. 1. ἔ χρὴ γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλ' ἐᾷν Melan. fr. XII. 5. τί τὰς θανόντας ἐκ ἐᾷς τεθνηκέναι; ejusd. fr. XIX. 1. ἐκ ἐᾷ ψευδῇ λέγειν Pal. fr. II. 9. βαρβάρους ἐᾷν λέγειν Phi. fr. IX. 2. τὰ κατ' οἴκας—ἐᾷ Fr. inc. XXXV. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνείς

ἐᾷ Fr. inc. CXXIX. 2. ἔα με—κεκλῆσθαι κακὸν Fr. inc. B. 1. 1. ἐκ ἑῶν—παῖδ' ἄγειν Iph. A. 892. ἐκ ἑῶντος, sc. ἐμῷ Cy. 232. τᾷμ' ἑῶν ἄγειν ἐμὲ Her. 176. τὸν νόμον χαίρειν ἑῶν Fr. inc. XLII. 2. ἑάσας μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. ἡμᾶς ἑάσας ἐξάγειν Her. 155. τὴν θεὸν ἑάσας Her. F. 1129. ἐκ ἑάσων σε θανεῖν Iph. A. 1428. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον ἐκ ἑάσομαι; ib. 331. καίπερ ἐκ ἑωμένους Iph. T. 1344.

Ἐάνπερ Med. 727. Hel. 1077. et sapientius.

Ἐατέος. ἐατέος ὁ πλεῖστός ἐς' ἀδικός τις ὦν Hel. 911. ἐκ ἑατέον Ph. 1216. κακῶς σ' ἐκ ἑατέον κλύειν Her. F. 173.

Ἐβδομος. βῆς ἑβδομος Er. fr. XVII. ταῖς ἐβδόμαις ἐν πύλαισιν Ph. 1141.

Ἐβρος, nomen fluvii. ἀργυρορρύταν Ἐβρον Her. F. 387.

Ἐγγελαῖν. ἦν σὺ μὴ ἔγγελας Med. 1362. ἐκ ἔγγελας γέροντα βασιάζων νεκρόν; Al. 727. εἴ τις ἔγγελα λόγῳ Fr. inc. CXLIV. 1. ἔγγελων ἐμοὶ Med. 1355. τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ πόλλ' ἔγγελωντες Rh. 815.

Ἐγγελατῆς τῶν ὁμιλάντων Hip. 1000.

Ἐγγενῆς. ἔγγενῆς ὦν Rh. 404. et ἐκ ἔγγ. ὦν Ion. 63. εἰδὲν ἡμῖν ἔγγενεῖς πεφυκότες Rh. 413. ἔγγενῇ κηδεῖαν Sup. 134. ἔσαν ἔγγενῇ Ion. 293. et El. 313.

Ἐγγίνεσθαι. αἰσθημὰ τι κἂν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἔγγίνεται Iph. A. 1244. ἔγγίνεται νοσήματ' εἰς κρυπτὰς γάμους Ion. 1524.

Ἐγγράφειν. ἔγγραφον ὄρκους Sup. 1201. λόγῳ φράσω σοι πάντα τὰ γεγεγραμμένα Iph. A. 113. cf. v. 324. et Iph. T. 760. 763. et 787.

Ἐγγυᾶν. Ζεὺς ἠγγύησε Iph. A. 703.

Ἐγγύθεν. τὰ πράγματα ἔγγύθεν σκοπῶν Iph. A. 489. τὰ γγύθεν μεδείς Rh. 482. ἔγγύθεν ὀρωμένων Ion. 586. ἔγγύθεν ποδὸς ib. 612. τὰ γγύθεν εὐκρατ' ἔχει Phaëth. fr. XIV.

Ἐγγύς Ph. 599. et Sup. 761. ἧ γὰρ ἔγγύς ἐσὶ πῶ; Hec. 1124. ἔγγυς ὦν Or. 1626. Rh. 641. et Hel. 1311. ἔγγυς ἀλκή Ph. 281. ἔγγυς θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς ib. 887. σαντὴν ἔγγυς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ ib. 1652. ὅμμα-

τος ἔγγυς Med. 101. ἔγγυς ἐσμέν ἀρκύων ἑξέως ib. 1278. ἔγγυς τέλης ib. 1293. αὐτὸς δ' παρῶσι κἄγγυς ὦν φίλοις Hip. 1001. δακρύων ἔγγυς τὸδε ib. 1070. ἦν ἔγγυς ἔλθῃ θάνατος Al. 674. σοῖς κακοῖσιν ἔγγυς παρῆς ib. 1014. ἔγγυς Πλειάδος Iph. A. 7. παρὼν ἔγγυς ib. 465. ἄδην ἔγγυς ὄντα Iph. T. 486. ἔγγυς ἔσηκα φόβῳ ib. 720. ἔγγυς τῶν ἐμῶν κάμπτη φρενῶν ib. 815. ἔγγυς ἦσαι Rh. 613. ἔγγυς πῶς κεῖσαι κλήρῳ Tr. 186. ἔγγυς οἴκων Bac. 7. τὸδ' ἔγγυς—ἐφάπτεται ὕβρισμα ib. 777. κακῷ ἔγγυς ὦν ib. 1111. τοῖσδ' ἔγγυς ὄντας Her. 37. ἔγγυς ἀγῶν ib. 722. ἔγγυς ἀλκίμῳ δορὸς ib. 815. ἔγγυς μαυῖν ib. 904. ἔγγυς πάτρας Hel. 412. ἔγγυς χθονὸς ib. 545. γαίης ἔτ' ἄγαν πρόσῳ, ἔτ' ἔγγυς ib. 1594. λόγχῃς ἔγγυς Her. F. 160. τίς ἔγγυς; ib. 1106. ἔγγυς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας And. fr. XXVI. 2. ἡ δίκη ἐνταυθά πῶς ἐν ἔγγυς Melan. fr. III. 8.

Ἐγείρειν. κτύπον ἐγείρετε Or. 1353. ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον Iph. A. 624. Κίλικας Παίων στρατὸς ἠγείρειν Rh. 541. Λυκίως—ἐγείρειν καιροὺς ib. 544. cf. v. 563. ἦν ἐγείρῃς, sc. τῶν πολεμίων τινὰς ib. 572. μὴ τὸν εὖ διαύοντα—εὐνᾶς ἐγείρετε Her. F. 1050. τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον El. 125. ὅμμ' ἐγείρει Inus fr. I. 2. ἐκ ἐγείρεσθαι σε χρή; Rh. 643.

Ἐγερτέον. βοὴν ἐγερτέον Rh. 690.

Ἐγερεῖ Rh. 524.

Ἐγκαθηβᾶν Hip. 1096.

Ἐγκαθιδρύειν. Ἀθηνῶν ἐγκαθιδρύσαι χθονί, sc. ἄγαλμα Iph. T. 978.

Ἐγκαθίσσεται. ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίστατο Hip. 31.

Ἐγκαθίσταται. ἐρπετῶν ἀγρίων ἄκη βροτοῖς ἐγκατασῆσαι An. 269. Μυκήναις ἐγκατασῆσω σε πάλιν Iph. T. 982.

Ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς Tr. 997.

Ἐγκαίειν. ὀβελὸς ἐγκεκαυμένος πυρὶ Cy. 392.

Ἐγκαλεῖν. ὅπως ἂν μὴ ἔγκαλῃ Rh. 878. εἴ τι τοῖσι γ' ἐγκαλεῖ ξένους Her. 252. δ' χρή ἔγκαλῆσθαι πρὸς τὸ θεῖον Melan. fr. XII. 5.

Ἐγκάπτειν. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις Cy. 625.

Ἐγκαρτερεῖν. ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον;

- An. 261. ἐγκαρτερήσω θάνατον Her. F. 1351.
- Ἐγκατάκλειτος. ἐγκατάκλειτον (fæm) δόμοις Dan. 39.
- Ἐγκατοικεῖν. κenoῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις Ant iop. fr. XXXII. 6.
- Ἐγκείρειν. ἐγκεκαρμένῳ κᾶρα El. 108.
- Ἐγκέισθαι. οἷσπερ ἐγκείμεσθ' αἰεὶ θρήνοισι, κ. τ. λ. An. 91. cf. Iph. T. 144. ὄνειδος ἐγκείται δόμων An. 785. πολυλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα Hel. 276. οἷσιν ἐγκειμαι κακοῖς ib. 930. οἷς ἐγκειμαι μόχοις Ion. 181. ἔρως βροτοῖσιν ἐγκείται βίῃ Fr. inc. LXXXI. 9. ἐγκείμενον τὸν αὐτὸν τῶτον πλῆτον Epist. V.
- Ἐγκέλαδος, *nomen gigantis*. Ἐγκέλαδον δορὶ ἔκτεινα Cy. 7. ἐπ' Ἐγκελάδῳ Ion. 209. et Her. F. 908.
- Ἐγκερτομεῖν. μάτην ἐγκερτομῶν Iph. A. 1006.
- Ἐγκέφαλος. κατὰ γ' ἐγκέφαλον πηδᾷ σφάκελος Hip. 1353. ἐγκέφαλον ἐξέρρανε Cy. 401. ρανεῖ ἐγκέφαλον Thes. fr. I. 2.
- Ἐγκλείειν. ἐγκλείετε Hec. 1284.
- Ἐγκλημα Or. 764.
- Ἐγκληρος. ἐγκληρον εὐνήν προσλαβὼν Hip. 1011. ἐγκληρον σὴν κασιγιήτην γαμῶν Iph. T. 682. ἐγκληρα πηδία Her. F. 468.
- Ἐγκλίνειν. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα Hec. 739. θέλων ἐγκλίνεται Phæd. fr. vers. 5.
- Ἐγκονεῖν. ἐγκονῶμεν Hec. 507. ἐγκονεῖτε Her. F. 521.
- Ἐγκρίνειν. τίν' ἀνδρ' ἄριστον ἐγκρίναιεν ἄν; Her. F. 183. ἐν τοῖσι μωροῖς τῶτον ἐγκρίνω Phaëth. fr. III. 1.
- Ἐγκροτεῖσθαι. πνυγμαὶ ἦσαν ἐγκροτέμεναι Iph. T. 1368.
- Ἐγκυκλιος. ἐγκυκλίους πνοαῖς Iph. T. 429.
- Ἐγκυκλῶν. ἐγκυκλῶντ' (i. e. ἐγκυκλῶντε, in dual.) ὀφθαλμὸν Iph. T. 76. τῷ χθόν' ἐγκυκλαμένεσσι αἰθέρος Bac. 292.
- Ἐγκύμων. ἐγκύμων' ἵππον τευχέων Tr. 11. ἐαυτήν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα Dan. 35. ὡς ἐγκύμων εἰληπται ib. 57.
- Ἐγξέειν. εἴ τις ἐγξύσῃ θάμνοις ἐλείοις Bel. fr. XIV. 1.
- Ἐγρεσθαι. ἐγρεσθε Rh. 532. et 533.
- Ἐγχεῖν. ἔγχει, *infunde*, Cycl. 553. ἔγχεον νῦν ib. 565. et ἔγχεω, *ead.* vers.
- Ἐγχειρεῖν. ἐκ οἷδ', ὁποῖα πρῶτον ἐγχειρῶ Med. 377.
- Ἐγχος. ἐγχος φέρειν Hec. 15. ἐγχος καλλίνικον Ph. 1383. δι' ὀμφαλῆ καθῆκεν ἐγχος ib. 1422. ὅτε τόδ' ἐγχος κρατὸς ἀγνίσει τρίχα Al. 77. τὸ ἐγχος τένων Sup. 22. ἐγχος ἀείρειν Rh. 25. ἐγχος ὑπομεῖναι ib. 462. ἐφ' ᾧ περ ἐγχος εἰλκυσται τότε ib. 576. ἐγχος αὐγάζοντα καὶ θηρώμενον ib. 793. ἃ σοὶ μόνῳ ἐγχος ἐστὶν Her. 376. ἐγχει πάνοπλος Hel. 1332. ὅσ' ἀσπίς, ἐγχος θ' Ion. 1305. λαβὼν ἐγχος Her. F. 233. ἐγχος ἐπιλογχον ib. 1003. πρόχειρον ἐγχος βασιλεύσας El. 696. Ἀργεῖα ἐγχη Ph. 565. ξυνῆψαν ἐγχη ib. 1199. πτερωτὰ ἐγχη Her. F. 1098.
- Ἐγχριπτεσθαι. ἐλάφοις ἐγχριπτόμεναι Hip. 218.
- Ἐγχώριος. τὸν ἐγχώριον Ion. 1167. συλλέγων ἐγχωρίους Iph. T. 303.
- Ἐγῶδα. *vid. εἶδειν*.
- Ἐδεῖν. θερμὴν ἔδοντος δαῖτα Cy. 244.
- Ἐδεσός. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἔδεσῶν πεφύλαγμαi Cret. fr. II. 20. ἄλλων ἔδεσῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5.
- Ἐδνάζεσθαι. ἐδνάσσομαι θυγατέρα Hel. 939.
- Ἐδνον. ἔδνων σὺν πολυχρῶσῳ χλιδῇ An. 2. πολλοῖς σὺν ἔδνοις ib. 153. cf. v. 874.
- Ἐδος. κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων Or. 1247. τὸ Διὸς πολύαστρον ἔδος Ion. 870. ἔδος δαιμόνιον Cad. fr. vers. 1. δολέοντα Τροίας ἔδη Iph. A. 1527. δαιμόνων ἔδη Her. 104.
- Ἐδρα. ἐχ' ἔδρας ἀγών Or. 1292. Πέλοπος ἐπὶ προπ. ἔδραν ib. 1441. θεᾶς Νηρηίδος ἀγλαὸν ἔδραν An. 135. ἐγὼ σ' ἔδρας ἐκ τῆσδ' ἐξανασῆσω ib. 261. τυράννων ἔσχεσσι ἂν δόμων ἔδραν ib. 303. ἔδρας ἀπεσράφῃ Iph. T. 1165. βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν Rh. 8. ὀμματος ἔδραν ib. 554. διὰ τε τάξεων καὶ φυλάκων ἔδρας ib. 698. νᾶσσα οἰκήσας ἔδραν Tr. 796. ἐπὶ γῆς ἔχων ἔδραν ib. 884. ἐράνιον ἔδραν ib. 1078. et Ion. 715. Πιερίᾳ

Μάσειος ἔδρα Bac. 408. ἐξ ἔδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηκε ib. 926. ἐξ ἔδρας μεθώρμισα, sc. τὸν πλόκαμον ib. 929. καθῆσθαι τήνδ' ἔδραν καλὴν δοκεῖς; Her. 55. δαιμόνων ἔδρα ib. 261. εἰς ἔδραν μ' ἐρείσατε ib. 603. τῇσδ' ἔδρας ἀποσατεῖ ib. 631. μνήματος λιπῶσ' ἔδραν Hel. 322. τιμῶν μαντεῖον ἔδραν Ion. 130. ἔρανθ' ὑπὸ μέσσαν ἔδραν Her. F. 404. περιδρόμῳ ἴντος ἔδρα El. 458. θερμὰν ἀελίῳ χρυσωπὸν ἔδραν ib. 740. μεσομφάλας ἔδρας ναίων Or. 590. εἰς κοινὰς ἔδρας ib. 871. ἐν ἔδραισι ib. 1450. γονυπετεῖς ἔδρας Ph. 300. ἐπὶ τὰς ἀνύδρας Ἀμμωνιάδας ἔδρας Al. 114. et ita ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἔδραι El. 734. ἔδρας σκοτίης Al. 123. πατρώων οἴκων ἔδρας Iph. T. 136. κλωπικαῖς ἔδραις Rh. 512. Περγάμων ἔδρας Tr. 557. Πέλοπος ἔδραι ib. 1099. Πανὸς ἔδρας Bac. 950. ναῶν (templorum) ἔδρας Cy. 289. ἀτέρων οἰκῶν ἔδρας ib. 352. εὐθρυγκοὶ ἔδραι Hel. 70. τάφῳ εἰς ἔδρας ib. 535. cf. v. 803. τύμβῳ κενὰς ἔδρας ib. 1194. γαίᾳς μεσσήρεις ἔδρας Ion. 910. θηλάτας ἔδρας ib. 1306. τάσδ' ἔδρας φυλάσσομεν Her. F. 51. ἐκ ἐν αἰσίοις ἔδραις ib. 596. δυσήνους ἔδρας ib. 1214. πρὸς ἔδρας σατίζεσσι El. 315. Ἐδραῖος. κάθησ' ἔδραϊά An. 265. ἔδραϊαν ράχιν Rh. 783. Ἐδρανον. εἰς ἔδρανα λάϊνα Tr. 539. Ἐδρασμα. Δαναΐδων ἔδρασμάτων Bel. fr. XXVII. Ἐδώλιον. εἰς τὰ δῶλια τῆς νῆος Cy. 237. ἐν μέσοις ἐδωλίοις Hel. 1587. Ἐζέσθαι. ταπεινοὶ ἔζονθ' (i. e. ἔζοντο) Or. 1412. ἐζόμεσθα δὴ ἰκέται Her. 345. ἀνὴρ παρ' ἀνδρ' ἔζοντο Hel. 1590. ἡ δ' ἔζετο Ion. 1202. ἐζώμεσθα El. 109. ἔζοντ' ἐπὶ ψήφοισιν ib. 1259. δρυὸς—ἀμφὶ κλάδοις ἐζόμενα Ph. 1518. Διὸς παρὰ θρόνον—ἐζόμεναι Pelei fr. II. Ἐθεира. κείραντες ἔθειραν Hel. 1134. βακχεύσασα ἔθειρα βρομίων ib. 1380. ὀρθίης ἔθειρας ib. 638. Ἐθέλειν. ὃς ἠθέλησεν τιμωρεῖν πατρὶ Or. 922. εἰ βρότειον ἠθέλες σπεῖραι γένος Hip. 618. Κύπρις ἠθέλ', ὥστε γίγνεσθαι τάδε ib. 1327. ὃν ἠθέλον Al. 286. ἐκ ἠθέλησα ζῆν ib. 288.

ἐκ ἂν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμους ib. 566. ἐκ ἠθέλησας θανεῖν ib. 647. cf. v. 724. ἔχεις πᾶν, ὅσον περ ἠθέλης ib. 1135. εἰδ' ἂν σε Φῶκον ἠθέλον κατακτανεῖν An. 688. πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἠθέλον Sup. 769. τῇ ῥετῇ ἐκ ἠθέλες, sc. ἔπεσθαι Tr. 1009. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἠθέλες ib. 1021. ἠθέλ' ἐκβαλεῖν νιν ἀπ' ἔρανθ' Bac. 290. ὁποῖος ἠθέλε ib. 478. τὸν γέροντα εἰδὲς ὑβρίζειν ἠθέλε ib. 1310. ὅτ' ἐκ ἠθέλετε, sc. σωφρονεῖν ib. 1340. ἡμᾶς ἠθέλε κτανεῖν Her. 13. ἐκ ἠθέλ' ὀρθὸς προσβῆναι Bel. 1572. ἂ γ' εἰπέιν ἠθέλον κατ' ὄμμα σὸν El. 910. cf. v. 913. εἴτε δμῳδ' ἐθέλεις, εἴτ' ἄλλοχον And. fr. VI. μὴ ἔθελε λυπεῖν σαντὸν Antig. fr. XIV. 1. φθονεῖσθαι ἐθέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phœn. fr. II. 2. ὅπως μὴ ἐθέλοιμι Epist. V. τοῖς ἐθέλῃσι μαντεύεσθαι Ion. 99. Ἐθίζειν. τὸ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοις Med. 122. πείθεσθαι εἰθισμαὶ σέθεν Iph. A. 726. ἀνδρ' εἰθισμένον Antiop. fr. VII. 3. ἐκ ἐθισθεὶς ταῦτα Bel. fr. XVII. 9. ἔθῃ ἐκ ἐθισθέντες καλὰ Aut. fr. III. 8. Ἐθνος. πανδάρκοντ' ἐφαμέρων ἔθνη Or. 974. πόλεις καὶ ἔθνη Epist. IV. Ἐθος. ἔθος τόδ' εἰς Ἑλληνας ἐξελεξάμην Sup. 340. ἔθῃ ἐκ ἐθισθέντες καλὰ Aut. fr. III. 8. Εἰ, partic. notat 1) *si*, passim per totum Eurip. 2) *utinam*, Hec. 836. Or. 1100. 1209. 1580. 1582. et 1614. Hip. 1410. Al. 91. et 1075. Sup. 369. et 1144. Iph. T. 1221. Rh. 464. et El. 663. qua significatione plerumque γὰρ habet adjunctum. 3) *num, an*, Hec. 988. et 992. Or. 50. et 289. Ph. 37. et 1091. Med. 184. et 941. Al. 49. Andr. 889. Sup. 1044. Rh. 77. Her. 645. et 791. et El. 238. 4) *etsi, quanquam*, Or. 295. Ph. 1459. Med. 393. et 577. Hip. 1101. An. 637. Iph. T. 1477. et sæpius. 5) *quod*, Iph. A. 686. Εἶα, partic. exhortandi, Or. 1060. Ph. 977. 997. et 1702. Med. 401. 820. et 1242. Iph. A. 111. et 435. Iph. T. 1423. Tr. 880. Hel. 1445. Her. F. 622. 704. et 833. et Syl. fr. VII. 1. Εἰάζων Chry. fr. V.

Εἶδεν, vel εἶδεῖν. ἴν' ἄλλος μή τις εἰδείη τάδε Hec. 1149. ἴν' εἰδῆς ib. 1243. An. 590. et Tr. 1029. et ἴν' εἰδῆ Hip. 729. εἶδετε Or. 128. ὡς ἔιν ἂν εἰδῆς ib. 533. ὡς εἰδῆ τότε ib. 1350. ἴν' εἰδῆς λόγους ἑμῆς ib. 1443. cf. v. 1628. ὡς ἔιν ἂν εἰδῆτε Ph. 1004. εἰ καὶ τὰ πρὸς τάτοιςιν εἰδείης κακὰ ib. 1356. εἶδετε τὰν ὀλομένην γυναῖκα Med. 1252. Ζεὺς τὰδ' εἰδείη μέγας An. 37. ὡς ἂν εἰδῆς τῆς ἑμῆς εὐνῆς χάριν ib. 1254. εἰδείης ἂν φίλων, εἰδείης ἂν ψυχᾶς Sup. 622. ὡς ἂν εἰδῆς τὰπ' ἑμῆ λελεγμένα Iph. A. 1426. cf. Rh. 420. πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν Rh. 476. ὡς τὰ μ' ἀνάκτορ' εὖσεβεῖν εἰδῶσι Tr. 86. ἴν' εἰδῆς μὴ καταισχύειν ἑμὲ ib. 1041. ὡς εἰδῆς Ion. 35. ἴν' εἰδῆς πάντα τὰπ' ἑμῆ ib. 804. ἑλθὼν τὰνθάδ' εἰδείην πάρος Her. F. 617. ἐκ ἂν γ' εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον ib. 1196. ὅταν τις εἰδῆ τὰγαθὸν Chry. fr. II. 2. εἰδέτωσαν ἡμᾶς—χαίροντας Epist. II. δάλειον ἡμαρ εἶδες Hec. 56. ἂν δι' ὀνείρων εἶδον ib. 76. εἶδον φοβερὰν ὄψιν ib. 77. εἶδον βαλιὰν ἔλαφον ib. 90. ἦν ἐκ εἶδον Or. 80. ἐ πώποτ' ἄλλην—εἶδον ἐσίαν ib. 359. εἶδον ἄσεως ἀγυῖας τεύχεσιν πεφραγμένας ib. 759. ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι Πριαμίσι ib. 1481. ἂ εἶδον Ph. 96. ἐς ἕδας εἶδες—ἐκπεπνευκότας ib. 1157. εἶδες τὸ τόλμημα ib. 1670. εἶδον ὄμμα νιν ταυρεμένην Med. 92. εἶδομεν ib. 654. ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων ib. 1043. οἷον εἶδον ἄλγος δόμων Hip. 845. οἷον εἶδον μέλος ib. 879. ἔργοις ἂν εἶδες τὰς κακὰς ib. 1024. ἀσέρ' Ἀθήνας εἶδομεν εἶδομεν—ἰέμενον ib. 1124. ἱερὸν εἶδομεν κῦμα ib. 1206. δεινὰς ἂν εἶδες πυρρόχας An. 1136. ἐμπύρων εἶδες φλόγα Sup. 155. εἶδον αὐτῶν—τολήματα ib. 844. τὸν Ἀχιλλῶα εἶδον Iph. A. 210. θανῆσαν εἶδε καὶ βλέπεσαν ib. 1612. πῶς εἶδετ' αὐτὰς; Iph. T. 252. δισσὰς εἶδε νεανίας ib. 264. ὡς εἶδομεν δίπαλτα ξίφη ib. 323. τὰδ' εἶδον αὐτὴ ib. 901. ἐ παῖδες εἶδον Tr. 377. κᾶκεῖνα εἶδον πεσόντα ib. 479. τοῖσδε εἶδον ὄμμασιν κατασφαγέντα ib. 482. εἶδε γαῖαν, εἶδε Περγάμων ὄλεθρον ib. 851. εἶδες ἂν ἡ πλευρ'

—ρίπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω Bac. 739. ὡς εἶδον ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον ib. 1093. εἶδον Αὐτονομίαν ib. 1226. εἶδες αὐτήν; Cy. 154. τὰ χρήματα περὶ πάντα σ' εἶδον ib. 270. ἐγὼ νιν αὐτὸς εἶδον Her. 391. τλημονεζάτην σὲ εἶδον ib. 571. τίν' εἶδον ὄψιν; Hel. 71. εἶδες σὺ τὴν δύστηνον; ib. 116. ἐ πώποτ' εἶδον προσφερέσαν δέμας ib. 566. cf. v. 569. τὰς κειμένους νεκρὰς ἂν εἶδες ib. 1622. εἰ με πᾶσ' εἶδεν πόλις Her. F. 595. εἶδον ἄνδρα γενναῖς πατρός κ. τ. λ. El. 369. ἄρ' εἶδες τοιόνδε πάθος Epig. I. 2. ὅτε ἐχρῆν, ἐκ ἦδετε Bac. 1343. εὖ τὰ ἴν' ὁμοῖς ἔχοντ' ἴδοιμεν Hec. 1292. ὅταν τὰμ' ἀθυμήσαντ' ἴδῃς Or. 296. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς κόρας ib. 408. πῶ θυγατρὸς—ἴδω πόσιν ib. 470. μή μ' ἰδεῖν θανόντ' ὑπ' ἄσων ib. 744. ματέρος μήτ' ἴδοιμι μνημα ib. 796. πρὶν ἂν ἐτύμως ἴδω τὸν Ἑλένας φόνον ib. 1357. ἴδε πρὸ δωμαίων, ἴδε προκηρύσσει κ. τ. λ. ib. 1541. ἐράτεν μ' ἰδεῖν Ἀργεῖον Ph. 91. ἴδοιμι ὑμᾶς—ἥβης τέλος μολόντας Med. 920. δεινὸν θέαμ' ἰδεῖν ib. 1167. δυσμαθῆς ἰδεῖν ib. 1196. ὡς ἴδω διπλᾶν κακὸν ib. 1315. ὡς ἴδω δυσδαίμονα γυναῖκός Hip. 809. ὡς ἴδω πικρὰν θέαν ib. 825. ἴδω, τί λέξαι δέλτος ἦδε μοι θέλει ib. 865. ἴδε γάρ, ἴδε βλέφαρον, κ. τ. λ. Al. 399. φάτνας ἴδοις ἂν αἵμασιν πεφυρμένας ib. 499. πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴδῃς An. 101. μή—σοί μ' εὖ φρονῶσαν ἴδῃ ib. 146. γοργὸς ὀπλίτης ἰδεῖν ib. 1124. ἴδετε κακῶν πέλαγος Sup. 824. ἐρημίαν ἴδω μελάθρων ib. 1095. Ἀχαιῶν στρατιὰν ὡς ἴδοιμ' ἂν Iph. A. 171. σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν ib. 428. ἴδετ' Ἰφιγένειαν, κ. τ. λ. ib. 592. μή τις σ' ἴδῃ σείχσαν ἐπτοημένην ib. 1029. τὰ ὑπὸ γῆς ἰδεῖν ib. 1219. τὸν ἰδεῖν αἰσχύνομαι ib. 1341. ὅταν πέλας σῆς φάσανον δέρης ἴδῃς ib. 1430. ἔλαφος ἰδεῖν μεγίστη ib. 1588. ὃν ἰδεῖν θέλεις Iph. T. 1293. πληθὸς ἀπλαστον ἰδεῖν Rh. 310. σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν ib. 381. ἴδε σώματος ἀλκὴν ib. 382. ἴδετε λάϊνα κίοσιν ἔμβολα Bac. 591. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας ib. 692. τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν ib. 759. βάλει σφ' ἐν ὅρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν ib. 809. ἴδοις ἂν

ἡδέως ib. 813. ὅταν σώφρονας Βάκχας ἴδῃς ib. 938. πολύκρανος ἰδεῖν δράκων ib. 1015. ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς Μαινάδων αἰσχροεργίαν ib. 1060. ὡς ἴδητε τήνδ' ἄγραν ib. 1201. εἰδ' οἶόν τ' ἰδεῖν φόνον ib. 1242. ὡς ἴδη με τὴν εὐδαίμονα ib. 1257. φέρ' ἴδω Cy. 8. εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν ib. 436. ὅταν κεκαυμένον ἴδω νιν ib. 457. πρὶν ἂν σέ γε σέφανον ἴδω λαβόντα ib. 556. ἴδετε τὸν γέροντα Her. 75. πρὶν ἂν θανόντ' ἴδῃ τις ib. 866. ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις κρατῆντα ib. 883. κατθανόντ' ἰδεῖν Hel. 903. ὡς μή ποτ' ὤφελόν σφ' ἰδεῖν Ion. 286. ὅταν —εὐπαιδίαν πόσιν ἔχοντ' ἴδῃ ib. 679. ἴδετε, ὡς γοργῶπες—ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 131. δὸς πατρώοις δώμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν ib. 600. ὡς ἴδω νεκρὸν πίπτοντα ib. 731. ἴδετε τὰδ' ἔργα φόνια El. 1178. πῶς ἔτλας φόνον ἰδεῖν; ib. 1219. ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγονα Æol. fr. XX. I. καλὸν πόντῃ χειρὶ μ' ἰδεῖν εὐήμεμον Dan. fr. X. 2. cf. v. 5. παίδων νεογνῶν ἰδεῖν φάος ib. 7. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. τὴν ἐπιτείχεσσαν ἡμέραν ἰδεῖν Fr. inc. LXXXI. 7. εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν Fr. inc. B. 12. 1. τοσάυτες ἐς τὴν τρώπην ἰδεῖν Fr. inc. B. 14. 11. τῇ δ' ἰδὼν (sc. δῶμα) κατασένω Or. 357. ἐκ ἰδὼν τάκει κακὰ ib. 527. ἄθροισμ' ἰδὼν ib. 872. Θεᾶσθαι χρὴ τὸν προσηγμένον ἰδόντ' (i. e. ἰδόντα) ib. 910. εἰ γὰρ τῷτο κατθανοίμ' ἰδὼν ib. 1100. Ἑλένης πτωῖμ' ἰδὼν ἐν αἵματι ib. 1196. σημει' ἰδὼν Ph. 144. ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμὸς θεῶν ib. 370. πρὸς κασιγνήτην ἰδὼν ib. 1451. πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων Med. 1388. ἰδὼν ἐν ὄμμασι τὸν—Hip. 1265. ὄμμ' ἰδὼν δακρυρρόον Al. 829. ὃ κακὰ παθὼν ἰδὼν τε An. 1215. ἰδὼν—ἀρμάτων ὄχρον Sup. 680. ὥστε τεροφθεῖς ἰδὼν Iph. A. 418. σ' ἀπ' ὄσφον ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ ib. 477. ἄσμενός μ' ἰδὼν ib. 644. cf. Ion. 1437. μηδ' ἰδὼν ὄναρ Iph. T. 518. ἰδὼν νιν Tr. 988. αὐτ' ἰδὼν ib. 1171. πικρὰν βάκχευσιν ἰδὼν Bac. 357. πικροτάτες ἰδόντι δεσμὸς ib. 634. τῷτ' ἰδὼν ὄναρ Cy. 8. δεῖν' ἰδὼν ib. 374. Ὑλλον ἐξορμώμενον ἰδὼν Her. 844. ἄρμ' ἰδὼν Εὐρυσθέως ib. 850. ἰδὼν

δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437. ἰδὼν νιν παρόντας ib. 1557. τὸ σχῆμ' ἰδὼν Ion. 240. ὄρνιν ἰδὼν τιν' ἐκ ἐν αἰσίοις ἔδραις Her. F. 596. τὰ μυσῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν ib. 613. πρὸς τὰς διαίτας—ιδόντας Fr. inc. CLXI. 3. ἰδῶσά σ' ὄμμασι Or. 1020. τετρωμένους ἰδῶσα Ph. 1440. ἐλθόντα νιν—ἰδῶσα Hip. 27. τήνδ' ἀελπτον ἡμέραν ἰδῶσα Sup. 731. ἰδῶσα πάντων μέγιστον ἄλγος ib. 785. πικρὰν ἰδῶσα δυσελάναν Iph. A. 1316. ἐκ ἰδῶσα φῶς Tr. 636. γραφῇ ἰδῶσα ib. 682. τῆς θυλάκῃς ἰδῶσα Cy. 182. ἰέρακ' ἰδῶσαι An. 1142. ἰδῶσαι τέσδ' ἡλλοιωμένους Sup. 944. τότ' εἴσομεν An. 441. 2) med. ὃ καλλίστης εἰδόμεν—πώλῃς Iph. A. 218. πεντήκοντα νῆας εἰδόμεν ib. 254. ναυβάταν εἰδόμεν λεῶν ib. 295. εἰδόμεν νάϊον πόρευμα ib. 299. ὅσσοις εἰδόμεν Hel. 121. ἥδ' εἰδὲν οἶδεν Hec. 674. οἷσθ' ἔν, ἂν λέξαι—θέλω; ib. 998. ἐκ οἶδα ib. 999. Ph. 416. Med. 1010. Iph. A. 1116. Tr. 712. Ion. 943. οἷσθ' ἔν, Ἀθάνας Ἰλιακᾶς ἵνα σέγαι; Hec. 1008. πῶς οἷσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάσας; ib. 1266. οἷδ', ἅς ἐλεξας Or. 409. τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρὸν ib. 1180. οἷδ', ἣν ἔδρεψεν Ἑρμ. μάτηρ ἐμῇ ib. 1184. εἰ γὰρ οἶδα μᾶλλον ib. 1333. τὰς μὲν οἶδα συμφορὰς ib. 1360. τὰ ὑπερον ἐκέτ' οἶδα ib. 1498. οἶδα τὰς ὥπλισμένους Ph. 146. ἐγῶδα κείνης τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς ib. 723. ὥσπερ οἷσθα σὺ ib. 866. ἐγῶδα τήνδε Med. 39. εἰδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν ib. 62. σάφ' οἶδα ib. 94. cf. v. 963. et 1066. et Her. 387. οἶδα πολλὰς βροτῶν, κ. τ. λ. Med. 215. εὐρημα ἐκ οἷσθα ib. 716. τοιάδ' οἶδα φάρμακα ib. 718. ἐκ οἷδ' ἂν, εἰ πείσαιμι ib. 941. cf. Al. 49. ἐκ οἷδ' ἐλέγχουσα Hip. 271. εἰδὲν τι μᾶλλον οἶδα ib. 344. Al. 525. ἐκ οἶδα πράζιν τήνδε Hip. 1004. ὡς οἶδα μὲν ταῦτ' οἶδα δ' ἐχ, ὅπως φράσω ib. 1091. ἄρ' οἷσθα πατρὸς τρεῖς ἀρὰς σαφεῖς ἔχων; ib. 1315. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, ἣν ἔχει φύσιν; Al. 783. ἐκ οἷδ' ἐγὼ Κρέοντα δεσποζόντ' ἐμῷ Sup. 518. ἐκ οἶδε γάμους Iph. A. 129. ἥ γὰρ οἷσθ', ἃ μὴ σε καιρὸς εἰδέναι; ib. 325. ἐκ οἷδ', ὅπως φῶ τῷτο ib. 643. ἐκ

οἶδ', ὅ, τι φῆς, ἐκ οἶδα ib. 652. οἶσθ' ἔν, ὃ δρᾶσον ib. 725. Hel. 322. et 1249. et Ion. 1029. πάντ' οἶδα Iph. A. 1141. et El. 693. τὴν παρθένον ἐκ οἶδεν, ἔ γῆς εισέδν Iph. A. 1583. ἐν τῷτ' οἶδα Iph. T. 247. ἐδὲν οἶδ' ἄδεις κακὸν ib. 477. ὃν γ' ἐγῶδα ib. 544. οἶσθ', ὃ δράσω; ib. 759. οἶσθα νῦν, ἃ μοι γενέσθω; ib. 1203. πιστὸν Ἑλλάς οἶδεν ἐδὲν ib. 1205. αὐπνος οἶδα τλᾶς Rh. 442. οἶσθ', ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; ib. 689. ξυμφορὰν οἶδ' ὁρῶν ib. 800. ἐκ οἶδα τῆς σῆς Ὀδυσσεάς ib. 866. τὸ σὸν οἶσθα Tr. 292. ἐδὲν οἶδε τῶν αὐτῆς κακῶν ib. 637. ἐγὼ νιν οἶδα ib. 894. οἶδά σοι μισομένη ib. 898. ἐκ οἶσθα ib. 1172. ἐκ οἶσθα, πῶ ποτ' εἰ λόγων Bac. 358. ἐκ οἶδα τῆσος τῆτο ib. 1268. οἶδ' ἄνδρα κρόταλον Cy. 104. οἶσθ' ἔν, ὃ δράσεις; ib. 131. νῦν οἶδ' ἄμεινον ib. 646. οἶδα ἔ λόγῳ μαθὼν Her. 5. μάντις οἶσθ' ἄρ' ἔ καλὸς τάδε ib. 65. ἐκ οἶδ' Ἀθήνας τάσδ' ἔλευθέρας ἔτι ib. 199. οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα καὶ φύσιν ib. 200. βαρυνθεῖς οἶδα ib. 205. οἶσθ', ὃ μοι σύμπραξον; ib. 452.—πάντ' ἀληθῶς οἶδε Hel. 537. οἶδ' ἀντροισιν αἰσχύνῃν τινὰ Ion. 288. συσενάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις ib. 935. οἶσθα Κεκροπίας πέτρας ib. 936. οἶσθα γηγενῇ μάχῃ; ib. 987. οἶδα κατακτανὼν Κρέοντα Her. F. 166. σαφῶς ἐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων ib. 1108. τὰ ἔν πόλει κακὰ ἐκ οἶδα El. 299. ἐδείς οἶδεν ἔτ' εὐτυχῆς ἄριθμόν, ἔτε δυστυχῆς Chry. fr. IV. 1. εἰδέναι γνώμην στρατῷ Hec. 218. τῶνδε μηδὲν εἰδέναι ib. 747. δεῖ καὶ τέκν' εἰδέναι λόγους ib. 893. cf. v. 1001. et 1006. ὦν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι Or. 259. cf. El. 894. τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι Or. 478. τόδε εἰδέναι θέλω ib. 745. ἐχ' ἅπαντα εἰδέναι τὰ δρώμενα Ph. 1367. cf. Iph. T. 1295. ἔ καιρὸς εἰδέναι τάδε Med. 80. εἰδέναι τι ποικίλον ib. 300. χρησμόν εἰδέναι Θεῷ ib. 676. τὴν σὴν ἁμαρτίαν τὸ μὴ εἰδέναι ἐκλύει κάκῃς Hip. 1335. εἰδέναι βελοίμεθ' ἂν Al. 138. ἔ δίκαιον, πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι; Sup. 1052. ἔ χρὴ τοι τάδ' εἰδέναι κόρας Iph. A. 671. τάδε πόθεν φῆς εἰδέναι ib. 890.

ὁρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τὰκεῖ Iph. T. 542. ἐδόκεν ἐκ εἰδέναι ib. 956. ἔ χρὴ σ' εἰδέναι Rh. 683. δυστόπατος εἰδέναι Tr. 885. ἄρρητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν Bac. 472. ἄξι' εἰδέναι ib. 474. τόσον εἰδέναι σ' ἐχρὴν Her. 649. βέλομαι εἰδέναι ib. 945. πρὶν ἐδὲν ὁρθῶς εἰδέναι Hel. 329. τὰ δίκαια μὴ εἰδέναι ib. 929. εἰδέναι—πρόθυμος ib. 1539. τὸ μὴ εἰδέναι—ροσῆντα Antiop. fr. XXIV. 2. τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν, ὦν ἁμαρτάνεις Fr. inc. VI. 1. εἰδὸτ' ἥρόμην Or. 1183. ἐκ εἰδῶς Ph. 53. et Rh. 658. εἰδῶς αὐτ' ἔτειρόμην Al. 423. εἰδῶς τι ib. 1110. εἰδῶς τῶνδε σύγχυσιν δόμων An. 960. ὃ Μεσᾶν εἰδῶς γεννάσεις Iph. A. 1065. εἰδότος ἄνακτος Iph. T. 1048. τελευτὰς θεῶν εἰδῶς Bac. 74. εἰδῶς ἐκ ἀριθμόν Her. 997. εἰδῶς ἐδὲν Hel. 624. et El. 952. ὡς μὴ εἰδόθ', ἦτις μ' ἔτεκεν Ion. 313. ἔν' εἰδῶς σῶ κασιγνήτῳ φέρω λόγους El. 292. εἰδῶς δωμάτων χρεῖαν σέθεν ib. 404. ποθεινὸν εἰδῶς τῆτο κτῆμα Dan. 31. εἰδόσιν ὀνειδίσας Hec. 670. ὡς ὅλωλε τοῖσιν εἰδόσιν Iph. T. 575. τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσι θεοῖς ib. 1233. τὸ θεῖον εἰδότες Rh. 65. σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν ib. 973. ἐκ εἰδνῖα τάχειργασμένα Or. 1320. εἰδνῖα τὸν σὸν πότμον Rh. 935. τὸ ἔργον ἥδειν Hip. 405. ἥδειν τάδε Rh. 952. ἥδειν, ἃ μ' ἐχρὴν νικᾶν πόσιν Tr. 650. πορθμόν ἐκ ἥδεισθα πατρώας χθονός; Cy. 108. πάλαι ἥδειν σ' ὄντα τοῖσιν φύσει ib. 645. ἐδείς τάδ' ἥδει Ion. 1187. cf. v. 1361. ἥδεισθα δῆτ' ἀνόσιον γήμας γάμον El. 926. ἰδὰ τὸν αἰσχροῦς ζῶντα Al. 958. ἔππων ὄχλον ιδέσθαι Iph. A. 191. ἔδεσθε τὰν Ἰλίαν—ἐλέπολιν ib. 1510. ὅταν ιδόμαν ὄψιν ὀνειρῶν Iph. T. 151. ἔδεσθε Her. 29. et Her. F. 1029. φίλων εὐτυχίαν ιδέσθαι Her. 896. ἔδεσθε τὴν πανῆργον Ion. 1279. ἔδεσθε τάδε τέκνα Her. F. 1032. αἰθέρ ιδέσθαι Bel. fr. I. 3. τῆς σῆς τόλμης εἰσομαι γεγευμένος Hip. 663. θεοὶ εἴσονται τάδε An. 257. Δελφίς εἴσεται πέτρα ib. 999. εἴση μωρία φρενῶν τὰς κακῶς παγέντας ὄρκους Iph. A. 394. εἴση σὺ ib. 675. et absque σὺ Hel. 817. τάχ' εἴσεται σίδηρος Iph. A. 970. παρῶν

εἶσθ' λόγον Rh. 142. τῷ γ' αὐτίκ' εἴσομαι Her. 270. ὅθεν περ εἶσθ' πάντα τὰ ληθῆ φράσαι Hel. 332. εἶσθ' τάδε ib. 1311. τὸ ἐμὸν εἴσεται Ion. 709. ἐκ εἴσεται παῖδας ἐναίρων Her. F. 865. τὸν ὄντα εἶσθ' μῦθον El. 346. εἶσθ' μοι χάριν; And. fr. V.

Εἶδος. εἶδος εὐπρεπεσάτη Hec. 269. εἶδος ἐκπρεπεσάτη γυνὴ Al. 334. εἶδος ἐξοχώτατος Sup. 889. ὕφηνά τὸδ' εἶδος Iph. T. 817. τὸ μὲν εἶδος ἐκπαγλυμένη Tr. 929. εἶδος θνητὸν Bac. 53. εὐγενεῖ παρθένον εἶδος Hel. 11. αἴσχυν' εἶδος ἀντὶ τῆ καλῆ ib. 270. ἢ ταῦτον εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων Ion. 585. τὸ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει El. 1062. εἶδος ἀξίως τυραννίδος Æol. fr. XX. 2. σύμμικτον εἶδος Thes. fr. VII. 1.

Εἶδωλον. πολλὸν αἰθέρος ἀφανὲς εἶδωλον Ph. 1538. εἶδωλον ἔμπνην Hel. 34. εἶδωλον ἦν ib. 588. ἀντέδωκ' εἶδωλον ib. 689. εἶδωλον ἱερὸν Ἥρας ib. 1150. εἶδωλον Ἑλένης El. 1283.

Εἶδε, partic. optandi, *utinam*, Hec. 1066. Ph. 166. Med. 1. Hip. 230. 1074. 1078. 1111. 1387. et 1415. Al. 457. 539. 722. et 1105. An. 293. 524. 863. et 1183. Sup. 821. et 1026. Iph. A. 666. Iph. T. 439. Rh. 105. et 367. Tr. 208. et 1100. Bac. 1250. Her. 52. 731. et 740. Hel. 1494. Ion. 151. El. 282. et 1061. Er. fr. I. 58. Hip. fr. III. 1. et Fr. inc. CXL.

Εἰκάζειν. τί θηρσὶν ὑμᾶς εἰκάσει; Ph. 423. εἰκάζε' κοινόν ἐστιν εἰκάζειν τάδε Iph. A. 845. εἰκάσαι πάρα Rh. 284. εἰκάσαι μοι πάρεσι ib. 802. cf. Hel. 428. εἰκάζω ἄταν Tr. 165. ὡς εἰκάσαι Bac. 1076. εἰκάζομεν ταῦτα Her. 677. ὡς θύραθεν εἰκάσαι Her. F. 713. ἑδέποτ' εὐτυχίαν κακῶ ἀνδρὸς—βέβαιον. εἰκάσαι χρεῶν Bel. fr. VI. 3. ὅστις εἰκάζει καλῶς Fr. inc. CXXVIII. Βάκχῃ μᾶλλον εἰκασθήσομαι Bac. 940. μητρὸς εἰκασθεῖς τρόποις ib. 1251. δέμας εἰκασθὲν Al. 350.

Εἰκάς. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076.

Εἴκειν. συμφοραῖς εἴκειν Sup. 167. ὀργῇ εἴκα Hel. 79. εἴκειν ὁδῶ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν Ion. 637. σοφοῖσιν εἴκειν Her. F. 300. σὺ δ' εἴκ' ἀνάγκη Fr. inc. XXX. 1. τὸν εἴκονθ' ἡσυχῇ με-

τέρχεται Hip. 444. ἢ βασιλεῦσιν εἴξας Her. 368. εἴοικας Hel. 585. ὡς εἴοικας Med. 337. Iph. T. 591. et Hel. 799. ὡς εἴοικε Hec. 229. 766. 781. et 1252. Or. 854. et 1577. Ph. 409. Med. 522. Hip. 1090. Al. 1009. Sup. 157. et 396. Iph. A. 461. Iph. T. 1417. Rh. 631. et 807. Tr. 614. Bac. 605. Her. 260. Hel. 1193. Her. F. 36. 502. et 1357. El. 636. Æol. fr. XXIII. 1. et Fr. inc. B. 12. 2. ὡς εἴοικέ μοι An. 552. εἴοικα πράξειν ἑδὲν Hec. 813. εἴοικε καὶ σὲ τὰ μὲν λυπήσειν κακὰ Or. 766. εἴοικε λέγειν τάκεῖθεν ib. 848. εἴοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων—ἀπολαῦσαι Ph. 1210. τὰς σὰς ἀράς εἴοικεν ἐκπλήσειν θεός ib. 1435. εἴοικ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι Med. 1231. δείξειν εἴοικεν, ὅσον σθένει An. 823. ποιμένας δεσπότης ἤκειν εἴοικας ἀγγελῶν Rh. 268. ἀρκεῖν εἴοικέ σοι παθεῖν; ib. 483. κακὸν κυρεῖν τι Θρηκίῳ στρατεύματι εἴοικεν ib. 746. Βρομίη πόλιν εἴοικμεν (pro εἴοικαμεν) εἰσβαλεῖν Cy. 99. εἴοικμεν ναυτίλοισιν Her. 428. ὡς εἴοικμεν ib. 681. κατθανεῖν ἐρᾶν εἴοικας Hel. 1655. ἀδυνάτων εἴοικ' ἐρᾶν Her. F. 318. πατράσιν εἴοικέναι Antig. fr. X. 1. ἑδὲν ἀδικεῖν εἴοικασιν Epist. I. ὡς εἴξασιν, pro εἴοικασιν Iph. A. 848. et Hel. 504. ἐχὶ πρὸς τῷδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν Or. 538. ἐκῆν σὲ φράζειν εἰκὸς Ph. 986. εἰκὸς ἐστίν, εὐνοϊάν σ' ἔχειν Med. 345. τὰς ἐμὰς ὀργὰς φέρειν εἰκὸς ib. 871. cf. v. 909. ὥσπερ εἰκὸς ib. 1386. ἀμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπων Hip. 615. cf. v. 1434. πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς Sup. 41. εἰκὸς πέπονθα Iph. A. 501. Βαρβάρων Ἑλλήνας εἰκὸς ἄρχειν ib. 1400. χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν Iph. T. 903. εἰκὸς θεῶν ἰκτῆρας αἰδεῖσθαι Her. 102. τῷ θεῷ ἐκ ἀπίστεϊν εἰκὸς Ion. 557. ἔτ' εἰκὸς ἄρχειν Antig. fr. V. 1. εἰκὸς δὲ παντὶ—ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 1. εἰκὸς σφαδάζειν ἦν ἂν Fr. inc. CLXVII. 3. ὡς εἰκὸς ἦν Epist. V. ἦν γ' ἐρωτᾶς εἰκότ', εἰκότα κλύεις Iph. A. 1134. μύθοις εἰκότ', ἑδ' ἔργοις βροτῶν Cy. 375.

Εἰκῇ. πρὸς πέδον κᾶρα εἰκῇ βαλεῖν Bac. 685. κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα El. 379.

Εικοβολεῖν. ὦν ἀτηρὰ γλωσσ' εἰκοβολεῖ
Fr. inc. CLVIII. 4.

Εικότως. εικότως θυμμένους Hec. 403.
εικότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσ-
θαι κακὸν Or. 735. εικότως ἄμ' ἔσπετο
θυγατρὶ Iph. A. 457. εικότως ἔχει
Iph. T. 911. εἰς τὸ τῆς θεᾶς γ' ἐξέ-
νευσας εικότως ib. 1186. εικότως σε
πᾶσα θανμάζει πόλις ib. 1214. πῶς
ἔχ' ὑπ' αὐτῆς εικότως μισήσομαι; Ion.
611. ἐμὲ ταρασσών εικότως φρένα
ib. 1538. τὰφανῇ τεκμηρίοισιν εικότως
ἀλίσκεται Phœn. fr. I. 2. εικότως ἄν-
τις νομίσειεν Epist. V.

Εἰκῶ. ἄψυχον εἰκῶ σώματος Med.
1162. εἰκῶ Τιτάνων ποικίλλεσσα Iph.
T. 222. εἰκῶ τ' ἐν ἰσοῖς ib. 816. εἰκῶς
ἡδείας πατρὸς κέκτησθε Tr. 1178.
ἐχθρίῃ ὁρῶ γυναικὸς εἰκῶ φόνιον Hel.
72. εἰκῶς Διὸς κόρης ib. 76.

Εἰκῶν. ἦλθεν εἰκῶν Her. F. 1002.
παρθένης εἰκόνα τινὰ And. fr. XXIX.
1. χρυσέαις εἰκόσιν Iph. A. 239.

Εἰλαπίνη. ἐπὶ εἰλαπίνας Med. 193.
ἐπεὶ ἔπανσ' εἰλαπίνας Hel. 1353.

Εἰλάτινος. ὕλαν εἰλατίναν Hec. 632.
λάβετε εἰλατίνας πλάτας Hel. 1477.
ρόδιους εἰλατίνοις Iph. T. 407.

Εἰλείθυια. σὲ Εἰλείθυιαν ἰκετεύω Ion.
453. cf. Tel. fr. I. 7.

Εἰλεῖν. κύκλῳ εἰληθεῖσαν ἀθλίοις κα-
κοῖς Or. 358.

Εἰλικτός. κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος
Ion. 40.

Εἰλίσσειν. ἐκ ἀπ' οἴκων πάλιν ἀνὰ
πόδα σὸν εἰλίξεις Or. 171. εἰλίξει
νῶτον Tr. 116. θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσ-
σων φλόγα Ph. 3. νιφόβολον ὕρος
ιερόν εἰλίσσων ib. 242. τὸ λαμπρὸν
εἰλίσσῃ ἐν εὐφρόνῃ φάος Iph. A. 1571.
λίμναν εἰλίσσασαν ὕδωρ κύκνειον Iph.
T. 1103. εἰλίσσῃσα ἡλίκων θιάσῃς
ib. 1145. εἰλίσσῃσαι καλλιχόρον Her.
F. 690. εἰλίξας δέμας Ph. 1185.
κύκλῳ εἰλίσσόμεθα παγγάλκοις ὅπλοις
Or. 444. ἐν κύκλῳ κανὼν εἰλικο βωμῷ
Her. F. 927. εἰλίσσόμενος αἰὼν ib.
671. δελφὶς πῶραις εἰλίσσόμενος El.
437. παρὰ ψάμαδον εἰλίσσόμεναι Iph.
A. 1055. εἰλίσσομένης Μαινάδας
ἄξει Bac. 571. βότρυχος εἰλιγμένος
Thes. fr. V. 7.

Εἶμα. ὑφ' εἵματος Hec. 342. ἀνθηρὸς
εἵμάτων πολλῇ Iph. A. 73. ὑφ' εἵμασι

ξίφῃ λαθραῖ' ἔχοντες Hel. 1590. πάλ-
λευκα ἔχων εἵματα Cret. fr. II. 17.

Εἶν, pro ἐν. εἶν αἰθέρι Iph. A. 768.
χρυσέαις εἶν οἰνοχόαις Tr. 821.

Εἵναγχος Rh. 501.

Εἶναι. εἰδ' ἀδώρητος φίλων ἔσαι πρὸς
ἀνδρῶν Hec. 43. τὰμὸν ἔσαι ib. 52.
ἔσαι τι νέον ib. 83. ὀρφανὸν εἶναι
παιδὸς ib. 150. εἰ ἔσι (licet) τοῖς
δούλοισι ib. 234. καὶ γὰρ ἦν ποτ',
ἀλλὰ νῦν ἐκ εἴμ' ἐτι ib. 284. εἶεν ib.
313. Or. 772. Ph. 856. et 1609. Med.
386. Hip. 297. Al. 300. Sup. 772.
et 1094. Iph. A. 454. et 1185. Iph.
T. 342. et 467. Tr. 945. et 998. Hel.
767. Ion. 275. et 756. Her. F. 451.
1214. et 1358. El. 596. 618. 907. et
959. ἔσι τέκνα καὶ τῷδε Hec. 340.
ματρὶ ἐκ ἔσιν χαρὰ ib. 427. θανεῖν
μοι εἶη ib. 498. σίγα πᾶς ἔσω λεῶς
ib. 532. ἐκέτ' εἰμὶ δὴ ib. 683. ἐκ
ἔσιν εἰδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον ib.
805. ἵν' ἡ ποτε πείθειν ib. 818. ἔσιν,
ἦ παραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι ib. 857.
πρόθυμος ἦσθα ib. 1202. ἡνίχ' ἡμεῖς
ἐκέτ' ἦμεν ἐν φάει ib. 1214. ἐκ ἔσι,
non ita est, Or. 307. et 1097. ὅ, τι
ποτ' εἰσὶν θεοὶ ib. 418. ἀνευ πατρὸς
τέκνον ἐκ εἶη ποτ' ἂν ib. 553. παρ'
εἰδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ib. 568. ἔσιν, ὅ
σιγγή λόγος κρείσσων γένοιτ' ἂν' ἔσι δ',
ὅσιγγης λόγος ib. 637. sq. ἀφίλος ἦσθ'
ἄρα ib. 719. δῆλος εἶ λόγῳ ib. 853.
ὅς ἂν πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν ἦ ib. 895.
ὅτ' ἐκέτ' εἶ ib. 1030. ἔσαι ταδὲ ib.
1041. σοὶ μὲν εἶ πόλις, ἐμοὶ δ' ἐκ
ἔσι δὴ ib. 1076. τὸ γὰρ ἔτοιμόν ἐστιν,
εἴγ' ἔσαι καλῶς ib. 1106. ἐκ ἔσιν εἰδὲν
κρείσσον, ἦ φίλος σαφῆς ib. 1155.
εὐφημος ἴσθι ib. 1327. ἐκ οἷδ', εἴ μοι
προσειπεῖν αὖθις ἔσθ' ὑμᾶς ποτε Ph.
636. ἔσι σοι σωτηρία ib. 982. ἐκέτ'
εἰσὶν ἐν φάει ib. 1349. ἐκ εἰσὶ δόμοι
Med. 139. ἐκ ἔσιν ἄλλως ib. 814.
ἐσμέν, οἷον ἐσμέν ib. 889. οἷδ' ἐκ' ἐτ'
εἰσὶ, non amplius vivunt, ib. 1370. et
ita εἶναι sæpissime vivere denotat,
e. c. Hip. 357. 778. 1162. et 1191.
Al. 272. 278. 393. 524. et 528.
An. 1074. Sup. 1099. Iph. T. 534.
et compluribus aliis locis. εἰσὶν ἐν
μέσαις αἰεὶ Hip. 452. ἔσι καὶ τῶνδ'
ὥστε σωθῆναι ib. 705. ἔνεκ' εἰσὶν ἐξ
ἐμῶ ib. 1259. ἔσ' ἔν, ὅπως Ἄλκ. ἐς

γῆρας μόλοι; ἕκ ἔστι Al. 53. 54. καὶ
 ζώσαν εἰπεῖν καὶ θανῆσαν ἔστι σοι ib.
 139. ἐν σοὶ ἐσμέν καὶ ζῆν, καὶ μὴ ib.
 279. μόνος αὐτοῖς ἦσθα ib. 294. ἔδεν
 ἔσθ' ὁ κατθανών ib. 382. ἔδεν εἰμ'
 ἔτι ib. 391. cf. An. 1078. τοιαύτας
 εἶη με κυρῆσαι ἀλόχευ Al. 475. ἕκ
 ἔστιν ἵππων δεσπόσαι ib. 489. ἕκ ἔστι
 τῶς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079.
 ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις ib. 1112. σὺ
 ἔδεν εἶ An. 642. πατέρων ἀγαθῶν
 εἶην ib. 769. τόδ' ἕκέρ' ἔστι σοι Sup.
 432. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας Iph. A.
 647. πολύκλαντος ἐσέεται ib. 782.
 τί δῆτ' ἂν εἶη; ib. 843. σοὶ τόδ' ἔστιν
 ἕξ ἑμῖ ib. 853. ὥς ἔστι γὰρ ὁ Λαέρτης
 γόνος; Iph. T. 533. μηδὲν εἶναι ib.
 1058. εὖ εἶη τυχεῖν Rh. 594. ἔδ'
 ἔτ' ἔστι Τροία Tr. 1293. cf. v. 1323.
 χρόνιος εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς Cy.
 248. ἕκῃν ἔτ' ἔστιν ἐν καλῷ; Her.
 971. καθάρως ἔτσι βασιλεύσιν ib.
 1055. τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μὴ Hypr.
 fr. IV. 7. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὦν
 Or. 887. ἔδεν ὦν τοπρὶν Sup. 425.
 ἕκέρ' ὄντας δόμους Hip. 869. ἐν ταῖς
 ἕκ ἔτ' ὅσι λέξομαι Al. 323. μνησεύω
 γάμος ἐκ ὄντας Iph. A. 848. τῆς ἕκ ἔτ'
 ἔσσης Hip. 863. cf. Al. 388. et Iph. T.
 519. ἔδεν ἔσα An. 134. ἕκ ἔτ' ὄντων
 σῶν τέκνων Med. 1311. et sic porro.
 Εἰνάλιος. εἰναλίαν πλάτην Hec. 39.
 et εἰναλίοισι πλάταις Tr. 1095.
 Εἵνεκα. τέρμῃ εἵνεκ' ἀθλίῃ βίῃ An. 409.
 δειλίας σῆς εἵνεκα Her. F. 210.
 Εἰνόδιος. εἰνοδία θύγατερ Δάματρος
 Ion. 1048.
 Εἰπεῖν. μὴ τιν' εἰπεῖν Hec. 138. ἂ
 εἶπον εἰς ἅπαντας ib. 303. καλῶς
 εἶπας ib. 382. τί σοι πρὸς Ἑκτορ', ἢ
 γέροντ' εἶπω πόσιν; ib. 422. εἰπέ ib.
 517. εἶπον ἐν μέσοις τάδε ib. 531.
 εἰ καὶ ὄντος εἶπας ib. 670. τὰς αἰχμα-
 λώτους εἶπας ib. 881. ἰδιόν τι βέλομαι
 εἰπεῖν ib. 979. εἰπέ παῖδ', εἰ ζῇ ib.
 986. εἰπέ, πᾶ' ὅθ' ib. 1125. ὁ μάντις
 εἶπε τάδε ib. 1267. ὦδ' εἰπεῖν ἔπος
 Or. 1. τίνα τύχην εἶπω; ib. 154.
 τί ἄλλο γ' εἶπω; ib. 188. πῶς εἶπας;
 ib. 243. Ph. 1279. Al. 59. Iph. A.
 1442. Cy. 687. οἷς μ' εἶπ' Ἀπόλλων
 ἐξαμύνεσθαι θεᾶς Or. 269. εὖ γ'
 εἶπας ib. 386. cf. v. 637. Iph. A. 990.
 et 1408. Iph. T. 118. et 1325. Bac.

822. μὴ θάνατον εἶπης Or. 415. τί
 πρὸς τὰδ' εἶπε; ib. 745. ἔδ' εἶφ' ὑπὲρ
 σῆς; ib. 1056. ὥς τὰλλα γ' εἶπας ib.
 1212. δέλεα τόδ' εἶπας Ph. 395. εἰ
 γὰρ εἰπεῖν ἔδ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλές ib.
 898. τίν' εἶπας τόνδε μῦθον; ib. 922.
 τί δ' ἂν τις εἴποι; ib. 969. πῶς εἴποιμ'
 ἂν; ib. 1179. τῶτ' εἰς ὑποπτον εἶπας
 ib. 1216. τίν' εἶπω μῦθον; ib. 1345.
 σὲ εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν Med.
 272. τᾶτό σ' εἰπεῖν ἔχω ib. 465.
 κάλλισον εἶπας μῦθον ib. 1127. θαν-
 ματὸν εἶπας Hip. 278. δεινὸν σοφιστὴν
 εἶπας ib. 921. ἀρκῆσαν εἶπας αἰτίας
 ἀποσροφῆν ib. 1036. ὥς ἄξιον τόδ'
 εἶπας ib. 1045. ὥς εἰπεῖν ἔπος ib.
 1162. et Her. 168. καὶ ζώσαν εἰπεῖν
 καὶ θανῆσαν ἔστι σοι Al. 139. τί δῆτ'
 ἂν εἴποις τῶς γέροντας, κ. τ. λ. An.
 646. ὥς εἴποι τις ib. 930. τάχ' ἂν
 εἴποις Sup. 184. εἶπω τι σοὶ τε καὶ
 πόλει καλόν; ib. 293. εἶπεν εἰς πάν-
 τας τάδε ib. 668. ἀληθῆ καὶ δίκαι'
 εἰπεῖν ib. 859. εἶπον (jussi) πάντ'
 ἀφιέναι στρατὸν Iph. A. 95. βέλομαι
 σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ ib. 378. ἀνολβα
 εἰπεῖν ib. 448. ὥς σώφρον' εἶπας ib.
 1024. εἶφ', ἂ' ν' ἐρωτήσω σε, γενναῖός
 ib. 1129. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν λόγον
 ib. 1347. τί τάληδες ἕκ εἴποι τις ἂν;
 ib. 1424. τί δῆτα τόδ' εἶπας; ib.
 1440. δίκαιον εἶπας Iph. T. 740.
 δεινὸν τόδ' εἶπας ib. 1021. et Cy. 195.
 ἄπιστον εἶπας μῦθον Iph. T. 1293. ὥς
 ἂν μὴ ποτέ τινα μέμφιν ἐς ἡμᾶς εἶπης
 Rh. 51. τί τῷδ' ἂν εἴποις ἀσφαλές
 τεκμήριον; ib. 94. σοὶ πάρεσιν εἰπεῖν
 ib. 359. πῶς εἶπω λόγον; Tr. 708.
 ὅπως σοὶ ῥαδίως εἶπω κακὰ ib. 712.
 δι' αἰδῶς εἶπον Bac. 441. ῥάδιον εἰπεῖν
 τόδε ib. 461. εἶφ', ὅ, τι παθεῖν δεῖ
 ib. 492. ταρβῶ εἰπεῖν τὰς λόγους ἑλευ-
 θέρους ib. 774. καλὴν γε κρήνην εἶπας
 Cy. 148. εἰπέ τῆνομα ib. 545. χαλε-
 πὸν τόδ' εἶπας ib. 566. ὑπάρχει τόδ'
 εἰπεῖν Her. 183. γενναῖα τὰδ' εἶπας
 ib. 465. πρὸς σῆ μῶρον ἦν εἰπεῖν
 ἔπος ib. 682. πρὸς ἂ γ' εἶπας, ἀντή-
 κωσας ib. 1014. κακὸν τόδ' εἶπας
 Hel. 124. τίν' εἶπας μῦθον; ib. 478.
 ἀνανδρ' ἄρ' εἶπας ib. 814. ἀδύνατον
 εἶπας ib. 1049. εὖ τόδ' εἶπας ib. 1069.
 cf. Ion. 1022. εἰπωμεν, ἢ σιγῶμεν;
 Ion. 758. ἐς ἔς τὰς λόγους εἰπεῖν θέλω

ib. 1521. τί πόλεμον εἶπας; Her. F. 1134. χρυσὸν εἶπεν (*promisit*), ὃς ἂν κτάνῃ El. 33. αἰσχροὺν γ' εἶπας ib. 275. οἳ μοι τὸδ' οἶον εἶπας ib. 290. μὴ πλετόν εἶπης Aol. fr. XIV. 1. τῷτο εἰπεῖν ῥᾶον Alex. fr. XIX. 2. τὸ ῥᾶον εἶπας Ar. fr. XXXI. 2. εἰπὼν ἀκέσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι Iph. T. 964. πολλὰ εἰπὼν Rh. 39. εἰ φίλτατ' εἰπὼν Cy. 140. et εἰ φίλτ. εἰ πᾶσα Ion. 1488. ἐκ ἄλλο δίκαιον εἰπὼν Her. 369. πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἓνα Inus fr. VI. 3. εἰπῶσα συμφορὰς ἑμὰς Hip. 596. εἰπέσαισι πρὸς δάμαρτ' ἔμην Ion. 667. etc.

Εἶπερ Ph. 1646. Med. 586. 699. 823. et 945. etc. εἶπερ ποτὲ An. 554.

Εἶπως Med. 176. Hip. 871. et 1054.

Εἰργάζειν, *verb. poet.* Ph. 1182.

Εἰργεῖν. εἰργεῖν ὄχλον τῆς παιδὸς Hec. 605. ἢ πληθὺς αὐτὸν—εἰργεῖσι ib. 867. εἰργε, *prohibe* ib. 874. ἃ σ' εἶρξει μὴ δόμων ἔσω περᾶν Or. 1572. ἀπὸ τέκνων σὼν πημονὴν εἰργοὶ θεὸς Al. 517. τὸν ἡβῶνθ', Ἡρ., εἰ ῥάδιον εἰργεῖν ib. 1057. μόλις νιν εἰργεῖσι φύλακες An. 813. τί με βρόχων εἰργεῖς; ib. 846. εἰργεῖσιν οἱ κρατέντες Sup. 18. εἰργον ἡμᾶς τοξόται Iph. T. 1377. εἰργοῖς φομάτων φθόρον Rh. 343. cf. v. 458. ἃς σὺ Βάκχας εἰρξας Bac. 443. εἰργεῖ πᾶς ἀνὴρ βοηδόρμος Her. 340. τίς νιν εἰργε συμφορὰ; ib. 662. εἰργεῖ δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος; ib. 963. ψαλμοὶ σ' εἰρξουσιν τόξων Ion. 173. εἰρξει νιν ἐπτοημένας δεινοῖς δράκουσιν El. 1255. τᾶσιν εἰργ' ἀπ' οἴκων Cresph. fr. IV. 10. τὰς—πονηρὰς κλείδρον εἰργέτω τέγης Er. fr. II. 20. πολεμίων εἰργων βέλη Ph. 1081. ἀντλον εἰργων ναὸς Tr. 686. δέσποιναν εἰργασ' (i. e. εἰργασα) ἀγχόνης An. 817. κλείδρους ἂν εἰργοίμεσθα Hel. 295. εἰργόμεσθα τάφῃ ib. 557.

Εἰρεσία. ὅταν εἰρεσία πελάζῃ Iph. A. 766. παρὰ εἰρεσία μαζῶν Tr. 569. εἰρεσία φίλα Hel. 1469.

Εἰρήνη. τὴν καλλίστην θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες Or. 1683. εἰρήνην τάκεῖθ' ἐκ τέκνοις Med. 1004. ὅσῳ πολέμῳ κρεῖσσον εἰρήνην Sup. 488. Εἰρήνην βαδύπλευτε Cresph. fr. IV. 1. φιλεῖ ὀλοδοότειραν εἰρήναν Bac. 419. εἰρήνα ἑμοὶ γ' ἀρέσκει Her. 372.

Εἰρκτή. εἰρκταῖσι σῶμα σὸν φυλάζομεν Bac. 497. σκοτίαῖς ἐν εἰρκταῖς ib. 549.

Εἰρων τῇ φύσει Fr. inc. B. 14. 6.

Εἷς, μία, ἐν. εἷς ἀγὼν Or. 1244. εἷς ἀνὴρ εἰ πάνθ' ὁρᾷ Ph. 752. εἷς ὢν ib. 901. εἰ καλὸν, δυοῖν γυναικοῖν ἀνδρ' ἐν' ἡνίας ἔχειν An. 178. cf. v. 216. et 910. et Hel. 577. εἷς παῖς ὅδ' ἦν μοι Λοιπὸς An. 407. ἐνὸς ἀ δύναναι ib. 484. ὢν εἷς ἐγὼ δύστηνος ib. 615. εἷς μετ' ἄλλων μυρίων ib. 698. εἰδὲν πλέον δρῶν ἐνὸς ib. 699. ῥυθμὸν ἓνα κακῶν Sup. 94. ἐνὸς πρὸς ἀνδρὸς ib. 405. et 411. κρατεῖ εἷς ib. 431. μνηστῆρων ἓνα Iph. A. 68. εἷς τριῶν δυσδαιμόνων ib. 1137. μάχῃ πολλοῖσιν εἷς; ib. 1358. εἷς γ' ἀνὴρ κρείστων γυναικῶν μυρίων ib. 1394. ἐπὶ πλείστον ἀνδρ' ἓνα ἐλθόντα Rh. 946. διὰ γάμον μιᾶς ἓνα γυναικὸς Tr. 498. νεῶς πίτυλος εἷς ib. 1123. ἐνὸς μόχθῃ ib. 1150. εἰ φευξόμεσθ' ἔν' ἀνδρα Cy. 198. πόνων πλείων μετέσχον εἷς ἀνὴρ Her. 8. ἓνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὖροις ἂν ib. 328. εἷς με λόγος ib. 799. δέλα πάντα, πλὴν ἐνὸς Hel. 283. δυοῖν κακοῖν ἐν' ὄντα χρῆσθαι ib. 738. εἷς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολῶν Her. F. 220. ἵν' ἀμφοῖν εἷς ὑπεργήσῃ διπλᾷ ib. 328. ἐνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα ib. 825. εἷς νεοσπὸς ib. 982. ἀνδρ' ἔν', εἷς ὢν, εἰ δυνήσεται κρατεῖν El. 337. τρισσῶν βιότων ἐνὶ κρινῷ νίκην εἰς μίαν Bel. fr. XVI. 3. εἷς τις ἐπὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος Dic. fr. VIII. 1. πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἓνα Inus fr. VI. 3. ἐνὸς ἔρωτος ὄντος εἰ μὴ ἡδονή CEd. fr. XV. 1. πῶλον ἂν δίδως ἓνα Sci. fr. V. 1. τῆς τύχης ἐχ εἷς τρόπος Fr. inc. LXXIII. 2. μί' ἔσα τῶν ἐμῶν Ἑρινύων Or. 264. μίαν πονήσας ἀμέραν ib. 655. πλείετες Ἀχ. ὤλεσεν γυνὴ μία ib. 741. ψυχὴν μίαν ib. 1046. Al. 55. et Fr. inc. CXLVIII. 7. δίκη μία Or. 1244. μί' ἔσιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. αἰχμὴν εἰς μίαν ib. 1279. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν Med. 247. μίαν ἡμέραν ib. 340. cf. v. 355. et Her. 851. γυναικῶν τῶν ἄλλων μία Med. 945. μίαν δὴ κλύω, μίαν—γυναικα κ. τ. λ. ib. 1282. μίαν ψυχὰν Hip. 258. ἕνεκα ψυχῆς μιᾶς ib. 721.

ψυχῇ μὲ ζῆν Al. 715. cf. v. 886. δύο
 ἀντὶ μιᾶς ψυχᾶς ib. 903. εἰς μίαν
 βλέποντες Κύπριν An. 179. μιᾶς
 κληδόνος ib. 562. ἐν μιᾷ πυρᾷ Sup.
 936. ἡ ἐμὴ ψυχῇ, μὴ ἕσα Iph. A.
 1390. ματρὸς ἐκ μιᾶς Iph. T. 497.
 παρθένον μίαν ib. 562. τρεῖς μία
 τύχη ἔχει ib. 1065. Μεσῶν μιᾶς Rh.
 393. συγγόνων μία ib. 891. διὰ
 μίαν γυναῖκα, καὶ μίαν Κύπριν Tr.
 368. μίαν τριῶν Ἑρινῶν ib. 457.
 μί' εὐφρόνῃ ib. 660. πρὸς γυναῖκα
 μάρνασθαι μίαν ib. 726. μιᾶς γυ-
 ναικὸς χάριν ib. 776. et Cy. 282.
 Κάδμους θυγατέρων μιᾷ Bac. 915. εἰς
 μίαν βλάβην ib. 1302. ἐκπιεῖν κύλικα
 μίαν Cy. 163. σεφάνων ἢ μία χροία
 ib. 515. μιᾶς χειρὸς ἀσθενὴς μάχη
 Her. 275. μιᾶς συμφορᾶς ib. 790.
 παρθένων μίαν γαμεῖ Hel. 6. εἰς μίαν
 ἀποβλέπων τύχην ib. 274. μιᾷ ὁδῷ
 ib. 771. μί' ἐξῆς ἐλπίς ib. 821. μίαν
 χέρα ib. 1540. Θεῶν μιᾶς Ion. 3. δύο
 μίαν (sc. τύχην) θανμάζομεν ib. 539.
 ἢ ψήφῳ μιᾷ ib. 1223. ῥίζης μιᾶς ib.
 1576. μίαν νῶν δὸς χάριν Her. F.
 321. ἡμέρᾳ μιᾷ ib. 510. μιᾶς χειρὸς
 ib. 938. et 1139. μιᾷ πληγέντες
 ἀθλίῳ τύχῃ ib. 1393. ἔκτεινε πολλῶν
 μίαν ὑπὲρ El. 1026. μία ἀτῆ ib. 1306.
 μία γονὰ Alex. fr. XII. 6. εἰς μίαν
 βάσιν Thes. Fr. V. 12. ἡμαρ ἐν
 Hec. 285. et Her. F. 306. ἐνός μοι
 μῦθος ἐνδεὴς Hec. 835. ἐν λόγοις
 τοῖς ἐμοῖς ὁμορρόθει Or. 529. ἐν ἀνδ'
 ἐνὸς δῶναι ib. 650. μνημα ἐν ib. 1053.
 ἐν σοι μομφὴν ἔχω ib. 1069. ἐνὸς ἢ
 σφαλέντες ib. 1151. ἐνὸς εἰ λαβοί-
 μεθα ib. 1172. εἰς ἐν συνήγαγον ib.
 1640. ἐν μ' ὠφελεῖ Ph. 367. ἐν μέ-
 γιστον ib. 394. εἰς ἐν συνελθὼν ib.
 465. ἐν ἐξῆς ἡμῖν ἀργὸν ib. 773.
 ἐν εἰπέ ib. 1090. ἐν τῶν ἀπορρήτων
 ib. 1662. ἐν ἡμάρ μ' ὦλβισ', ἐν δ'
 ἀπώλεσεν ib. 1683. ἐν τι μοι πρό-
 σαντες Med. 381. ἐν κτενεῖ σ' ἔπος
 ib. 585. εὐδαιμονήσῃ ἐχ' ἐν, ἀλλὰ
 μυρία ib. 952. ἐν τὸ πάντων λοίσθιον
 ib. 1105. ἐν εὐρημα Hip. 715. ἐν
 ἐκ ἐπίσασθε ib. 919. ἐνὸς ἄδικτος
 ib. 1002. ἐν ἢ λέλεκται τῶν ἐμῶν ib.
 1021. πάρεσι ἐχ' ἐν, ἀλλὰ πολλὰ μοι
 σένειν An. 96. ἐν σε δέδοικα ib. 362.
 εἰς ἐν μοίρας συνένκυσας ib. 1173. ἐν

τόδ' ἡμῖν δίδως κρεῖσσον Sup. 409. ἐν
 δεῖ μόνον μοι ib. 594. ἐν ἐκ ἐρήσομαι
 σε ib. 846. ἐν μοι φύλαξον Iph. A.
 538. ἐν γ' ἀκέσασα ib. 1005. πάντες
 εἰς ἐν ἤκετε ib. 1127. ἐν συντεμῶσα
 ib. 1249. ἐν τῷ οἶδα Iph. T. 247.
 δύ' ἐξ ἐνὸς κακῶ συνάπτει ib. 487. εἰ
 ἐν τι τῷ ὁμῶ γενήσεται ib. 999. συν-
 δεῖς τὰδ' εἰς ἐν ib. 1016. ἐνὸς μόνου
 δεῖ ib. 1052. φῶς ἐν ἡλίῳ Rh. 447.
 τῆνομα ἐν Tr. 425. εἰς ἐν ξυνελθόντα
 ib. 1155. πάντας εἰς ἐν συναλίστας
 Her. 404. ἐν πάντων γνῶμα ib. 408.
 εἰς ἐν ἐλθόντες τύχης Hel. 748. ἐπὶ
 εἰς ἐν ἦν ib. 1551. ἐν θέλων μαθεῖν
 ἔπος Ion. 302. ἐν τῆς τύχης ἀπεσί
 μοι ib. 668. εἰς ἐν τέγος ib. 848. εἰς
 ἐν κραθέντα ib. 1016. ἐν τὸ λῶσον
 Her. F. 196. ἐν τί σ' ἡγῆμαι σοφὸν
 ib. 207. εἰς ἐν ἐνεγκῆσα ib. 489.
 ἐνὶ βέλει ib. 1000. ἐν μοί τι σύγκαμε
 ib. 1386. ἐν γ' ἐπ' ἡμαρ El. 425.
 ἐν γ' ἔχει τι χρηστὸν Antig. fr. VIII.
 2. σοφὸν ἐν βέλευμα Antiop. fr. XII.
 3. ἐν σοι μόνον προφονῶ Ar. fr. IV.
 1. εἰς ἐν ἐλθόντα ejusd. fr. XIV. 2.
 ἐν μοι τεκμήριον Dan. fr. V. 3. πόλεως
 ἀπάσης τῆνομ' ἐν Er. fr. I. 21. ἐν
 πᾶσι γνῶμα ταῦτόν ἐμπρέπει Fr. inc.
 B. 6.

Εἰς. εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν Hec. 50.
 εἰς τήνδε παῖδα ib. 259. cf. v. 263.
 εἰς πάτραν μολεῖν ib. 541. εἰς μέσον
 ib. 559. εἰς ὃ, τι βλέψω κακῶν ib.
 585. εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν ib. 622.
 εἰς καιρὸν ib. 666. Ph. 106. Hip. 899.
 εἰς ταῦτόν ἤκεις Hec. 748. cf. v. 966.
 Ph. 461. Med. 564. Hip. 273. et Iph.
 A. 665. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν κα-
 λεῖς; Hec. 758. εἰς τήνδε χώραν ib.
 770. εἰς σ' ἀνελθὼν ib. 802. ἐνόπ-
 τρων ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς ib. 926.
 εἰς πρόσθεν κακῶν ib. 961. ὑπὲρ τῆς
 εἰς μέλαθρον ib. 1101. εἰς ἀριθμὸν
 τῶν κακῶν ib. 1186. ὑβρίζουσ' εἰς ἐμέ
 ib. 1257. εἰς Ἑλλήνας Or. 21. et
 Sup. 340. et 561. εἰς Φοῖβον Or. 76.
 εἰς ὄχλον ἔρπειν ib. 108. εἰς ἀδελφὴν
 ib. 122. εἰς τὸν αἰὲν χρόνον ib. 207.
 εἰς ὕπνον πεσὼν ib. 217. εἰς βλάβην
 τινὰ ib. 240. εἰς τὸν ψόγον ib. 249.
 τεκέσης εἰς σφαγὰς ib. 291. εἰς καιρὸν
 κακῶν ib. 384. εἰς φίλους ib. 424. et
 Iph. T. 59. συμφορᾶς εἰς τῷσχατον

Or. 447. εἰς σ' ἐλπὶς ἡ 'μὴ καταφυ-
γὰς ἔχει ib. 448. εἰς ἕς σε δεῖ ib.
453. εἰς ὄμματ' ἔλθειν ib. 461. εἰς
τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε ib. 503. εἰς
ὀμμάτων ὄψιν ib. 512. εἰς ἀπάντημα
ib. 513. εἰς θυγατέρας ib. 540. εἰς
τέκνα ib. 541. et 567. et An. 1191.
εἰς ἀνδρὸς λέκτρα Or. 558. εἰς τόδε
θράσος ib. 565. et Dan. 65. εἰς ἐκ-
κλητον Ἀργείων ὄχλον Or. 611. εἰς
ἕς πέμπουσα μύθους ib. 615. cf. An.
1092. εἰς οἶον ἦκω; Or. 671. εἷς τε
δάκρυα, καὶ γόους, καὶ συμφορὰς ib.
676. cf. v. 1032. et Iph. A. 497. εἰς
ὀργὴν πεσὼν Or. 695. εἰς τὸ μαλθα-
κὸν ib. 713. κάκιος εἰς μὲ ib. 734.
εἰς κοινόν τι λέγειν ib. 772. εἰς αὐ-
γὰς ἀελίοιο ib. 820. εἰς κοινὰς ἔδρας
ib. 871. εἰς τὰς τεκόντας ib. 891. μο-
νώπολον εἰς αὐὼ ib. 1004. εἰς ὁδὸν
ἄλλαν ib. 1005. εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν
ἐμὸν ib. 1010. εἰς κοινὰς λόγους ib.
1098. εἰς γυναῖκα σωφρονεσέραν ib.
1132. εἰς Αἰγισθον ib. 1158. εἰς
σωτηρίαν ib. 1188. γέγωνε εἰς δόμους
ib. 1220. εἰς τὸ κάλλος ib. 1287. εἰς
μέσον φόνον ib. 1313. ἀνάγκης εἰς
ζυγὸν ib. 1330. εἰς ἀγῶνα ib. 1342.
Ph. 266. εἰς Ἑλέναν Or. 1362.
θρασυὲς εἰς ἀλκὰν ib. 1405. παρακα-
λεῖς εἰς φόβον ib. 1583. εἰς ᾄδῃ ib.
1584. Rh. 915. Tr. 589. Bac. 855.
Her. F. 453. 1101. 1102. et 1331. et
El. 662. et εἰς ᾄδῃ δόμους Med. 1234.
Hip. 895. Al. 25. et 74. Ion. 1274.
et εἰς αἶδαν An. 1218. et Ion. 1496.
et Her. F. 737. εἰς ᾄδην Tr. 463. et
δῶματ' εἰς ᾄδῃ Her. F. 610. πλὴν γ'
εἰς ἐμὲ Or. 1615. εἰς ἔν ib. 1640.
Ph. 465. An. 1173. et Iph. A. 1127.
εἰς βακχεῖον πεσὼν Ph. 21. εἰς ὄμ-
μαθ' αὐτῇ ἐμβάλλει φόνον ib. 61. εἰς
φόβον πεσόντε ib. 69. cf. v. 364. εἰς
τὸ κέρδος Ph. 398. εἰς ὕψος μέγα ib.
407. εἰς τόδ' ἡμέρας ib. 428. et 1092.
Hip. 1003. εἰς σὲ τείνει διάλυσιν κα-
κῶν Ph. 438. ἄς ἐφθέγγατ' εἰς ἡμᾶς
ib. 478. ἀμαθεῖς χάριτας εἰς σ' ἀνή-
ψατο ib. 572. εἰς ταυθ' ὅταν μόλητον
ib. 588. εἰς ἡμᾶς ξίφος ἐμβαλὼν ib.
597. εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμᾶς; ib.
599. εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκα ib. 622.
εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει ib. 623. εἰς μάχην
ib. 701. 1135. et 1260. εἰς λόγους

Ph. 709. cf. Med. 932. εἰς θεὸς χρῆ-
ταυτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν Ph. 712. κίν-
δυνον εἰς ἀπαξ μολεῖν ib. 730. αἰθέρος
εἰς ἄβατον φῶς ib. 816. σύναιμον εἰς
λέχος ib. 824. εἰς ὑμεναίους ib. 829.
εἰς τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν;
ib. 909. εἰς ἀγῶν' ἔρχη λόγων ib.
937. et An. 233. εἰς τόδ' εἶμι συμ-
φορᾶς Ph. 970. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων
ib. 1007. εἰς κοινὸν ib. 1023. et
1228. μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα ib. 1059.
εἰς ἄκρον τόμα πύργων ib. 1173.
εἰς μέσ' Ἀργείων ὅπλα ib. 1198.
εἰς τὴν παρθσαν ἡμέραν ib. 1204.
εἰς ὑποπτον ib. 1216. εἰς θάνατον
ἐκνεύοντε ib. 1274. αἰχμὴν εἰς μίαν
ib. 1279. εἰς ἀσπίδ' ἤζειν ib. 1336.
εἰς τόδ' ἦλθον ib. 1338. Hip. 1298.
et Sup. 1089. et 1091. εἰς τῷπισ-
θεν Ph. 1419. Hip. 1222. εἰς
ἦπαρ Ph. 1430. εἰς ἔριν λόγων ib.
1469. εἰς ὅπλ' ἦσσαν ib. 1475. εἰς
ἀκοὰς ib. 1489. εἰς φῶς ib. 1535.
Al. 363. et 1076. εἰς ἄβυσσα χάσ-
ματα Ph. 1599. εἰς ματρὸς ἦλθον
λέχος ib. 1603. εἰς ἅπαντα δυσυ-
χῆς ἔφυς ib. 1636. εἰς γάμους ib. 1666.
εἰς φυγὰν τάλαιναν ib. 1704. εἰς
πατρὸς συμφορὰς ib. 1731. χάριν
ἀχάριτον εἰς θεὸς διδῶσα ib. 1745.
εἰς τῇτ' ἐκβέβηκ' ἀληθῆδος Med. 56.
οἶος εἰς ὕμης πατήρ ib. 82. κακὸς
ὦν εἰς φίλους ib. 84. εἰς καινὰ ἦδη
καὶ νόμους ib. 238. εἰς τυράννους ἀν-
δρας ib. 308. cf. v. 453. εἰς ἀπορον
κλύδωνα κακῶν ib. 362. εἰς τοσῶτον
μωρίας ἀφίκετο ib. 371. ἔρπ' εἰς τὸ
δαινὸν ib. 403. εἰς ἔσθλ' ἀμυχανώ-
ταται ib. 408. εἰς ἀνανδρίαν ib. 466.
εἰς ἐμ' ἐκ εὐορκος ὦν ib. 495. εἰς
γάμους βασιλικὰς ib. 547. εἰς ἀμιλ-
λαν πολύτεκνον ib. 557. εἰς τοσῶτον
ἦκετε ib. 569. εἰς ἐμ' εὐσχήμων ib.
584. εἰς τῷτο φρεσὶς εἶμι ib. 722.
εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν ib. 766. εἰς ὄψιν
ἔλθειν ib. 775. εἰς πάντα τὰ πιστὰ
ib. 821. τῆς ἔχθρας εἰς φίλους ib.
897. εἰς τὸ λῶον ib. 911. τείχεσιν
εἰς φόνον ib. 977. εἰς ἦβην ἦλθε ib.
1108. τὸν σὸν ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἔσκηψαν
ib. 1333. ὅσοι φρονῶσιν εἰς ἡμᾶς
μέγα Hip. 6. ἂ εἰς ἐμ' ἡμάρτηκε ib.
21. cf. Al. 712. An. 318. et 868. εἰς
τὰ πάντα Hip. 80. εἰς ἀπότασιν βίης

ib. 277. εἰς πρόσωπον ib. 280. et 720. εἰς πάντ' ἀφίγμαι ib. 284. εἰς φῶς ib. 368. et 907. et Al. 1142. ὄργαι εἰς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς Hip. 438. εἰς τὴν τύχην πεσῆσα ib. 469. εἰς τάχος ib. 491. εἰς τῷ, ὃ φεύγω ib. 506. εἰς φῶς ἡλίου ib. 617. εἰς γυναικάς ib. 645. εἰς συναλλαγὰς ib. 652. εἰς ὧτα κλύζων ib. 654. εἰς γέροντας ib. 797. εἰς σὸν ἄς με διαβαλὼν ib. 932. εἰς ὑπερβολὴν ib. 939. εἰς μίasma ib. 946. εἰς ὄχλον δῶναι λόγον ib. 986. εἰς ἡλικας ib. 987. εἰς πατρῶαν ἄλοχον ὑβρίζειν ib. 1073. εἰς τὰς ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις; ib. 1076. εἰς ἑρᾶν ib. 1203. et Sup. 687. εἰς τῆμπροσθεν Hip. 1228. ὦμος εἰς σὸν παῖδα ib. 1264. cf. v. 1317. εἰς ἔλεγχον ib. 1310. et Al. 643. εἰς ἐχθρόν τινα Hip. 1317. εἰς τόδ' αἰσχύνῃς ib. 1332. εἰς ἀνθρώπους ib. 1369. ἀρίστη πόσιν εἰς αὐτῆς Al. 86. εἰς αὔριον ib. 321. εἰς ἀμείνον' εἰς ἐμέ ib. 435. εἰς τόδ' ἀναβαλῶ ib. 529. ἀνδρὸς εἰς χρεῖαν ib. 722. εἰς δέον ib. 1104. εἰς σὰς χέρας ib. 1116. cf. Sup. 61. δεινὰ βέλεται εἰς σέ An. 63. εἰς θαλάμους ib. 104. εἰς ὅπερ ἤκεις ib. 126. δεινὴ εἰς τὰ τοιάδε ib. 159. εἰς τῷτο ἤκεις ἀμαθίας ib. 170. εἰς μίαν Κύπριν ib. 179. εἰς ὅσον δύνῃ ib. 238. εἰς σ' ἀποβλέπον, sc. ἀγαλμα ib. 245. δέλη κατέτης εἰς ἀγῶνα ib. 328. εἰς ξύμβασιν ἄγειν ib. 424. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν ib. 430. εἰς ἐλευθέρους ὑβρίζειν ib. 434. εἰς γυναῖκα ib. 459. et 912. εἰς ἀδελφὸν οἱ ἐφύβρισας ib. 625. εἰς τάνδρεϊον ib. 684. εἰς πρόσσωπον τῆς ἐμῆς γυναίκος ib. 686. εἰς τὸ λοιδορεῖν ib. 730. λιμένας εἰς εὐνήμενος ib. 750. εἰς ἐρημίαν ὁδῶ ib. 753. εἰς τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας ib. 763. εἰς πέρας ib. 849. εἰς λέχος ib. 906. εἰς τὸ σύμφυτον ib. 955. εἰς ἐμῆς μητρὸς φόνον ib. 978. ὃς εἰς ἐμ' ὕβρισε ib. 995. εἰς ἀνατροφήν ib. 1008. εἰς συζάσεις κύκλους τε ib. 1089. εἰς καιρὸν τυπεῖς ib. 1121. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων ib. 1180. εἰς θεὸν ib. 1197. εἰς τὸ λοιπὸν ib. 1216. λαῖνον εἰς τάφον Sup. 62. εἰς γόους ib. 85. εἰς ἔρωτα κηδείας ib. 137. εἰς ἀπαιδίαν ib. 170.

Δήμητρος εἰς μυστήρια ib. 173. εἰς τὰς πλοῖους ἀποβλέπειν ib. 177. εἰς πῦρ βλέποντες ib. 212. εἰς φόβους ib. 225. εἰς στρατεῖαν ib. 229. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβὼν ib. 235. εἰς τὰς ἔχοντας ib. 242. εἰς ὄκνον ib. 295. εἰς τήνδ' ἀνάγκην ib. 310. εἰς κράνος ib. 318. λόγοι ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε ib. 335. εἰς μοναρχίαν ib. 352. εἰς μέσον φέρειν ib. 439. cf. Tr. 54. Cy. 544. Hel. 1558. εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. εἰς ψῆφον πόλεως ib. 481. εἰς ἐμ' ἐλθὼν ib. 562. εἴπων εἰς πάντας ib. 668. εἰς τάξιν δορὸς ib. 677. εἰς κῶτα ib. 692. et Cy. 228. εἰς τὸ κάμνον στρατῷ Sup. 709. εἰς φυγὴν ib. 718. Rh. 143. Her. 842. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729. εἰς τιν' ἀνδρὸς εὐνάν ib. 823. τὰς εἰς τὰ σά μύθους ib. 840. εἰς ἄγρας ἰὼν ib. 885. εἰς μυχὸς χθονὸς ib. 926. εἰς νεωτέρους λόγους ib. 1032. εἰς τι πῶγμα νεοχμὸν ib. 1057. εἰς θωπεύματα ib. 1103. σύ με εἰς ὀρθὸν ἵτη ib. 1229. εἰς τὰς ἄλλας ὥρας Iph. A. 122. νυμφεῖς εἰς ἀγκώνων εὐνὰς ib. 131. εἰς ἄταν ib. 137. εἰς τέλος ib. 161. ναῶν εἰς ἀριθμὸν ib. 231. βλέψον εἰς ἡμᾶς ib. 320. εἰς ἔριν ib. 377. et Cy. 327. εἰς λειμώνων χλόην Iph. A. 422. εἰς θεᾶν ἔρχεται ib. 427. εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματα ib. 443. εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος ib. 453. ἔκ εἰς σέ δεινὸς ib. 480. εἰς μεταβολὰς ib. 500. εἰς ἀναγκαῖας τύχας ib. 511. εἰς ἀρετὰν ib. 562. εἰς οἰκτὸν μ' ἄγεις ib. 653. cf. Iph. T. 1054. Tr. 60. εἰς μέλλοντα χρόνον Iph. A. 865. εἰς σέ καὶ σὴν παῖδα ib. 877. εἰς Ἰφιγένειαν ib. 882. εἰς ἄκραν χεῖρα ib. 951. εἰς Φρύγας ib. 970. ὅψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. et Bac. 1256. εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς Iph. A. 999. ἤξει' εἰς ἴσον ib. 1002. Πηλέως εἰς γάμον ib. 1044. εἰς γῆν ἐρείσας' ὄμμα ib. 1123. cf. v. 1577. εἰς Ἀφροδίτην σωφρονεῖσα ib. 1159. εἰς ἄμφω ib. 1280. εἰς θόρουβον ἡλυθὼν ib. 1349. εἰς τῷτό γ' ἤξει ib. 1368. εἰς ἐμ' Ἑλλάδας ἀποβλέπει ib. 1378. εἰς σὴν φύσιν βλέψαντα ib. 1412. τὸ καλλιτεῖον εἰς ἐμ' ἀναφέρων Iph. T. 23. εἰς τῶνομ' ἦλθε τόδε ib. 33. μανίας

εις τέλος ib. 83. ἐχιδναίς εἰς ἔμ' ἐσω-
 μωμένη ib. 287. μόσχος εἰς μέσας
 ib. 297. εἰς πλευράς ib. 298. εἰς
 ξένους γαληνός ib. 344. εἰς θέμοφυ-
 λον ib. 346. εἰς αἱματηρὸν γάμον ib.
 371. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀνα-
 φέρειν ib. 390. εἰς μέσον ἤκει ib. 421.
 εἰς ἀφανὲς ἔρπει ib. 477. εἰς τὸ δυσ-
 μαθὲς ib. 478. ὦ μῖσος εἰς Ἑλλάδας
 ib. 525. εἰς τιν' ἤκομεν λόγον ib.
 578. εἰς ζυμφορὰς ib. 606. εἰς ἀνάγ-
 κην κείμεθα ib. 620. εἰς τὸ κοινὸν
 δας ib. 673. cf. Tr. 696. Hel. 1044.
 et Her. F. 86. σώζεσθαι εἰς οἴκους
 Iph. T. 679. τὸ εἰς ἐμὲ, *quod me*
attinet, ib. 691. εἰς ἅπτε' ἀφίζομαι
 ib. 782. εἰς τέρψιν εἴμι ib. 797. εἰς
 συμφορὰς ib. 850. εἰς ὅψιν φίλων
 ib. 902. cf. v. 1212. εἰς χεῖρας ἦλθε
 ib. 941. cf. Her. 976. ἅπαντα συν-
 θεῖς τάδ' εἰς ἔν Iph. T. 1016. εἰς
 Ἀθηναίων ἐπὶ γὰρ ib. 1131. vid. not.
 εἰς ἔρον τῷ μαθεῖν ib. 1172. εἰς τὸ
 τῆς Θεᾶς ib. 1186. τῷτ' ἔλεξας εἰς
 ἐμὲ ib. 1213. εἰς ταυτό γε ib. 1471.
 εἰς καιρὸν ἦλθες Rh. 52. cf. Tr. 739.
 Hel. 1087. Her. F. 701. σὸν βλέ-
 ποντας εἰς δόρυ Rh. 114. cf. Tr.
 934. et 1162. εἰς δόλον τινὰ Rh.
 128. εἰς βόλον τις ἔρχεται ib. 730.
 cf. Bac. 846. ἐκ εἰς σὲ τείνεται
 γλῶσσα Rh. 875. εἰς πένθη ib. 883.
 μεγίστην εἰς ἔρον μελωδίας ib. 923.
 γαίης εἰς μελαγχιμον πέδον ib. 962.
 εἰς ἄλλες τράπεζας Tr. 67. εἰς ἀμ-
 φοτέρως τοίχους μελέων ib. 118. μὴ
 εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλη ib. 305. εἰς αὐ-
 γὰν, εἰς αἶγλαν ib. 321. εἰς τράχη-
 λον ib. 362. et 750. εἰ εἰς τόδ' ἔλθοι
 ib. 401. εἰς νεκρὸς ib. 460. εἰς ὀρ-
 θὸν ib. 465. εἰς τύρανν' ἐγνημάμην
 ib. 474. εἰς ἀξίωμα νυμφίων ib.
 485. εἰς Τροίαν ib. 515. τὸ εὐγενὲς
 εἰς δέσλον ἤκει ib. 611. κακῶν εἰς
 ἀμύλλαν ib. 617. εἰς τὸ δυσυχὲς
 πεσὼν ib. 634. εἰς ἀνδρὸς λέχος ib.
 661. εἰς δέσλον ζυγὸν ib. 673. εἰς
 ταυτὸν ἤκει συμφορὰς ib. 679. cf.
 Her. F. 1294. εἰς ἀκριβὲς Tr. 901.
 ἐκ εἰς λόγους ἐλήλυθα ib. 905. ἔχοις
 ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῇ λόγον ib. 951. εἰς
 τοσῶτον ἀμαθίας ib. 972. et Ion. 374.
 cf. El. 918. εἰς τὴν τύχην ὀρώσα
 Tr. 1008. εἰς ταυτὸν λόγος ib. 1036.

ξένος εἰς εὐνὰς ib. 1038. εἰς φόβον
 ib. 1058. εἰς ἔν ξυνελθόντα ib. 1155.
 cf. Her. 404. Hel. 1551, Ion. 1016.
 Her. F. 489. εἰς κάλλος Tr. 1201.
 et El. 1073. εἰς πλησμονὰς Tr.
 1211. μητέρ' εἰς ἐμὴν Bac. 9. εἰς
 Ζῆνα ib. 29. εἰς ἀνδρὸς φύσιν ib.
 54. ματρὸς εἰς χέρα ib. 128. εἰς
 χορεύματα ib. 132. εἰς αἰθέρα ib.
 150. 863. et 1263. εἰς τὰ πάντα
 ib. 316. εἰς τὸν ὀλβιον ib. 421. εἰς
 Θήβας ib. 454. εἰς παρασκευὴν ib.
 457. τὸν ἀσεβῆντ' εἰς τὸν θεὸν ib.
 490. εἰς δεσμὸς ib. 518. εἰς διάσον
 ib. 583. εἰς ἀθυμίαν ib. 610. εἰς
 σκοτεινὰς ὀρκάνας ib. 611. εἰς μάχην
 ἔλθειν ib. 636. εἰς προνώπια ib. 639.
 ἔλεξεν εἰς ἅπαντας ib. 717. εἰς βακ-
 χεύματα ib. 723. εἰς κέρας θυμέμε-
 νοι ib. 742. εἰς ὅπλ' ἐχώρην ib. 758.
 δόλιον εἰς με μηχανᾷ ib. 804. εἰς
 ἔρωτα μέγαν ib. 811. εἰς γυναικάς
 ἐξ ἀνδρὸς ib. 820. μολεῖν εἰς κατα-
 σκοπὴν ib. 836. εἰς ἀγῶνα μέγαν ib.
 973. εἰς τὰ θεῶν ib. 1001. εἰς νύκτα
 ib. 1006. εἰς γόον, εἰς δάκρυα ib. 1160.
 εἰς μείζον' ἤκω ib. 1235. κάλει φίλος
 εἰς δαῖτα ib. 1240. εἰς μίαν βλάβην
 ib. 1302. εἰς τῷδ' ἀδρήσας θάνατον
 ib. 1325. εἰς δεινὸν ἦλδομεν κακὸν
 ib. 1349. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἦκοις
 ib. 1378. εἰς ἄκρας τὰς ὄνυχας Cy.
 158. εἰς λόγους ἀποσρέφει ib. 298.
 εἰς εὖρος τριῶν πήχεων ib. 389. εἰς
 τέρψιν βίβει ib. 520. εἰς ὕπνον ib. 571.
 εἰς σποδιὰν ib. 610. εἰς μέσους τὰς
 ἀνδρακάς ib. 667. εἰς τὸ κέρδος Her.
 3. εἰς σὲ μωρίαν τιν' ἐσκεμμένοι ib.
 148. εἰς λόγους—βλέψας ib. 159.
 εἰς πάλην δορὸς ib. 160. εἰς ἀντλον
 ib. 169. τὰς παῖδας εἰς χέρας λα-
 βὼν ib. 229. κακῶν εἰς τῶσχατον πε-
 σόντες ib. 305. εἰς πείραν φίλων
 ib. 310. εἰς γῆν ἐχθρὸν αἰρεσθαι
 δόρυ ib. 314. εἰς εὐπραξίαν ib. 351.
 εἰς (*adversus*) τὰς Ἀθήνας ib. 388.
 εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν ib. 430. εἰς
 ἐχθρῶ χέρας πεσόντας ib. 450. cf.
 v. 513. εἰς ἀμήχανον ib. 488. εἰς
 τὸ πᾶν σοφὸς ib. 575. ὅσιος εἰς ἐμὲ
 ib. 719. εἰς ἀπαλλαγὰς πόνων ib.
 811. εἰς εὐψυχίαν ib. 812. εἰς τά-
 ξιν ib. 818. εἰς σὸν ἔλθειν ὄμμα ib.
 887. ἔμητέρ' πτατ' εἰς ἐμὴν Hel. 18.

εἰς βάρβαρ' ἤδη ib. 281. εἰς ξύμβολ' ἔλθόντες ib. 298. εἰς τοσῶτον βάθος κακῶν ib. 310. εἰς συμφορὰν ib. 318. εἰς τὸ δεῖμα ib. 319. εἰς ποῖον ἔρπεις μῦθον; ib. 323. εἰς τὸ φέρτερον ib. 352. εἰς ἀηδῖαν ib. 425. εἰς κρίσιν ib. 685. εἰς ταὐτὸ κἄμοι δόξα ib. 764. ἦλθες εἰς σφαγὰς ib. 784. εἰς ἄπορον ἤκεις ib. 819. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; ib. 832. εἰς ταὐτὸν ἦλθε ib. 949. εἰς τὸ θῆλυ ib. 997. εἰς ταὐτὸν οἶσω ψῆφον ib. 1012. εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν ib. 1022. ἔρχεται δὴ τιν' εἰς τύχην ib. 1425. εἰς κέλευσμ' ἔλθόντες ib. 1581. εἰς τὸ πρόσθεν ib. 1595. εἰς ποῖον φόνον; ib. 1643. λαὸν εἰς αὐτόχρονα Ion. 29. τὴν τύχην εἰς τῶτ' ἐλάνθει ib. 68. εἰς νύχθ' ἱερὰν ib. 85. τί μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; ib. 244. εἰς θαύματ' ἔλθων ib. 248. εἰς παρθένης χεῖρας ib. 270. εἰς ἀνδρ' ἀφίκε ib. 322. εἰς τὴν ἀπῆσαν ib. 385. ἀφίκε εἰς μέριμναν ib. 404. ἅπας ὁ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος ib. 427. ἀναφέρω εἰς τὸν θεὸν ib. 543. εἰς νόθον τι λέκτρον ib. 545. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ib. 567. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν ib. 569. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες ib. 583. εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ζυγὸν ib. 595. εἰς τὰ πράγματα ib. 599. εἰς ἀξίωμα βᾶς ib. 603. εἰς ὑμνωδῖαν ib. 682. παίδων εἰς γονὰς ib. 729. εἰς ὄμματ' εὖναι φωτὸς ib. 732. εἰς ἀπίστες δεσπότης ib. 751. εἰς τὸν δαίμονα ib. 827. εἰς ἐν τέγος ib. 848. εἰς ἕς αὐδὰν καρύξω ib. 911. θεῶν εἰς δόρυ ib. 997. εἰς ἄλλας βίωσι μορφάς ib. 1067. εἰς ἄνδρας ἔσω ib. 1097. μῆκος εἰς εὐγώνιον ib. 1137. εἰς τελευταίαν φλόγα ib. 1148. παίδων εἰς ἔρον ib. 1227. εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον ib. 1349. εἰς τῷσ' ἰκοίμην ib. 1411. εἰς κρυπτὰς γάμους ib. 1524. εἰς τέλος ib. 1615. et 1621. εἰς θρόνος γ' ἔζε παλαιὰς ib. 1618. εἰς φῶς Her. F. 25. κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον ib. 35. ἔτ' εἰς πατέρ' ἀπηλαύθην τύχης ib. 63. σώματ' εἰς εὐδαίμονα ib. 66. εἰς ἔλεγχον ib. 73. τίν' εἰς χρόνον ib. 143. δικαίαις εἰς ἡμᾶς φρένας ib. 212. cf. El. 329. εἰς παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. εἰς εὐνὰς μολεῖν ib. 344. εἰς σὰς χέρας βλέπει

ib. 434. κακοὶ εἰς σέ' γε ib. 496. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα ib. 505. εἰς ἀκμὴν ἔλθων ib. 532. τίν' εἰς παραγμὸν ἤκομεν; ib. 533. ἔλθειν εἰς μάχην ib. 579. εἰς καλὸν τείχει ib. 728. εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον φόβος ib. 816. εἰς τὸ λῶσον ἐμβυβάζουσ' ἴχθυος ib. 856. ἄλλος εἰς ἄλλον δρακὼν ib. 951. εἰς βραχὺν χρόνον ib. 957. εἰς πέπλος μητρὸς ib. 972. κακῶν πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες; ib. 1088. εἰς ὄμμαθ' ἤξει ib. 1156. εἰς πόλεμον καὶ μάχην ib. 1168. εἰς συναλγῆντ' ἦλθον ib. 1202. ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος ib. 1222. cf. v. 1277. εἰς νεκρὰς ἀφικόμην ib. 1276. ἦκω ἀνάγκης εἰς τόδε ib. 1281. εἰδ' ἂν ὥρμην εἰς τῷσ' ἰκέσθαι ib. 1356. εἰς τὸ λῆμα ib. 1416. εἰς ἄνδρα σκηψὶν εἶχε El. 29. λαμπροὶ εἰς γένος ib. 37. χρεῖας εἰς τοσόνδε ib. 57. αἰθέρ' εἰς μέγαν ib. 59. εἰς ὅσον σθένω ib. 71. εἰς ἔμ' εὐσεβῆς ib. 253. πρὶν εἰς θεὸς ἔλθειν ib. 312. εἰς ὑποπτα ib. 345. εἰς εὐανδρίαν ib. 367. et Alex. fr. XV. 1. εἰς ὅπλ' ἔλθω; El. 377. ξένων εἰς δαῖτα ib. 414. εἰς νόσον ib. 428. εἰς μικρὸν ἦκει ib. 430. εἰς ἴχθυος βᾶσα ib. 532. βλέψον εἰς τόνδε ib. 567. ἔει λιτὰς εἰς θεὸς ib. 593. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω ib. 659. εἰς ταὐτὸν ἤξετε ib. 787. cf. Fr. inc. XXIV. 2. ἦξαν εἰς δόρον El. 844. εἰς χορὸν ib. 859. εἰς ἄλλον λόγον ib. 962. ἄρκυν εἰς μέσσην ib. 965. εἰς ἀνανδρίαν ib. 982. εἰς ἀριθμὸν λόγων ib. 1054. εἰς ὄψιν ib. 1085. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους ib. 1100. εἰς ὀργὴν ib. 1110. εἰς φανεράν ὄψιν ib. 1236. αἰτίαν εἰς αὐτὸν οἶσει ib. 1267. εἰς φθογγὰς ib. 1292. εἰς σὸν βλέφαρον ib. 1332. εἰς γονὴν παίδων Dan. 21. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν μολεῖν ib. 24. εἰς μηχανὴν τοιάνδε ib. 29. εἰς θαῦμ' ἐσῆει ib. 36. ὥς εἰς τόδ' ἦλθε ib. 37. εἰς ὧτα φέρειν ib. 55. κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν Ael. fr. IV. 1. εἰς πρῶτος Alcmen. fr. VII. 2. εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Alex. fr. XVI. εἰς ἀμέραν Antip. fr. VIII. 4. εἰς ἔρωτα Antig. fr. VI. 3. σαρκὸς εἰς ἐνεξίαν Antip. fr. VII. 1. εἰς πόλεμον ἰσχύει μέγα ejusd. fr. XII. 2. εἰς ἐν ἔλθόντα Ar. fr. XIV. 2. εἰς ὀρθὸν ἔστη ejusd. fr.

XXVI. 3. εἰς ὑπερβολὴν πατρὸς Aut. fr. III. 6. εἰς τὰμήχανα ib. 9. εἰς τὰ πῖσημα Bel. fr. X. 2. εἰς ἀλκὴν δορὸς ejusd. fr. XIV. 3. εἰς γένος ἐκ εὐτυχῆς ejusd. fr. XVI. 6. κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην ejusd. fr. XXI. 4. εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 2. λόγων ματαίων εἰς ἄμιλλαν Dic. fr. XIII. 3. εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. εἰς ὑπερβολὴν Melan. fr. VII. 2. εἰ εἰς γάμους ἔλθοιμι Meleag. fr. IX. 1. τὸ μηδὲν εἰς ἑδὲν ῥέπει ejusd. fr. XV. 2. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ejusd. fr. XVIII. 1. εἰς φροντίδας Thes. fr. IV. 2. εἰς συμφορὰν πολλὴν Fr. inc. VIII. 2. εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. εἰς ἐκπληξιν ib. 3. εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. εἰς σωτηρίαν Fr. inc. CV. 2. εἰς ἀρετὴν Fr. inc. CX. 2. πνεῦμ' ἀφείς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. εἰς ἀδίκους πράξεις Fr. inc. CLIII. 3. εἰς ἐλπίδ' ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. ὁξὺς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν Fr. inc. B. 12. 1. εἰς τὸ σῶφρον Fr. inc. B. 50. 1. etc.

Εἰσαγγέλλειν. εἰσάγγελλε Bac. 173. Εἰσάγειν. μ' εἰσάγει δόμους Hec. 1148. αὐτὴν εἰσαγε δόμοις Al. 1115. εἰσαγ' εἶσω τήνδε ib. 1150. ἢ μ' εἰσήγαγε τείχη πατρῶα Ph. 368. τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγεν σόφισμα ib. 1417. οἷς σ' εἰσάζομεν Al. 546. εἰσάγων γλυκεῖαν ψυχῇ χάριν Hip. 526. τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων Bac. 260.

Εἰσαγώγιμος. ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν Fr. inc. CXXXVI. 3. ἄλλαι (sc. πόλεις) παρ' ἄλλων εἰσιν εἰσαγώγιμοι Er. fr. I. 10.

Εἰσαεῖ Fr. inc. LXVIII. 2.

Εἰσακέειν. ἐπεὶ τόδ' εἰσήκασε δεσποτῶν ἔπος Hec. 557. ἐκ εἰσακέετε; Or. 273. εἰσάκesson ib. 1234. ἐκ εἰσακέssι ib. 1286. ἃ εἰσήκessα 'Αργείων πάρα Ph. 96. εἰσακέssατ' Οἰδίπῳ τὰδε ib. 1351. ἄρρῃτον εἰσήκess' ὅπα Hip. 602. ἃ 'νδράσ' εἰσηκέssατε ib. 712. τὰδ' εἰσηκέssατε πατρὸς Al. 372. εἰσακέssατε τῶν ἐμῶν λόγων Iph. A. 1368. εἰ γὰρ εἰσηκέssαμεν Iph. T. 251. θεῖς τόδ' εἰσήκess' ἔπος Hel. 56. εἰσακέssατον Ion. 1570. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκέομεν Her. F. 516. εἰσακέssας καὶ πρὶν Her. 92. ζῶντ'

εἰσακέssας παῖδα El. 416. εἴ τις φθόγγον εἰσακέssεται θνητῶν Her. F. 490.

Εἰσάπαξ An. 944.

Εἰσαυθῖς Iph. T. 377.

Εἰσαυτίς Sup. 415.

Εἰσαφικνεῖσθαι. 'Ελλάδ' εἰσαφικόμην An. 13.

Εἰσβαίνειν. εἰσβαίνειν δόμους Iph. T. 1079. ἡνίκα χθονὸς μέλαιναν ὄρφνην εἰσέβαινε Her. F. 46. ἀλὸς μυχῆς εἰσέβαινε ib. 401. δίφρῳ εἰσέβαιναν ἄντυγα ib. 948. ὄσ' ἄρματ' εἰσέβαιναν Alcmaeon. fr. XVI. 2. cf. Her. 823. εἰσβα δῶμα Ph. 201. τὸ καλλιπρωρον εἰσέβηεν 'Αργεῖς σκάφος Med. 1335. ἔπω ναὸς εἰσέβην σκάφος Tr. 681. μὴ νεῶς σοι ταῦτόν εἰσβήτω σκάφος ib. 1049. ὅταν κωπήρης εἰσβῶμεν σκάφος Hel. 1397. εἰσβῆναι δόρῳ ib. 1584. ναὸς εἰσβήσω σκάφος Iph. T. 742. εἰσβαίνεσσα μαντεύον θεῖς Ion. 42. εἰσβάντες δίκροτον εἰς ἀμαξιτόν El. 775. συγκῆ δόμους εἰσβαῖσα Med. 41. et 380. ναῦν ἐκ εἰσβήσεται Tr. 1053.

Εἰσβάλλειν. ἐπεὶ ἔρμον χωρὸν εἰσεβάλλομεν Hip. 1198. ἐπεὶ βῆς πόντον εἰσεβάλλομεν Iph. T. 261. ἐπεὶ λέπας Κιθαिरώνειον εἰσεβάλλομεν Bac. 1043. πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὀρίσματα An. 969. Βρομίς πόλιν ἔοιγμεν εἰσβαλεῖν Cy. 99. βῆς εἰς ἀράρας εἰσβαλὼν El. 79.

Εἰσβασις. εἰσβάσεις μηχανώμενοι Iph. T. 101.

Εἰσβλέπειν. ματρὸς εἰσβλέψαι τάφον Or. 105. εἰς ὄμματ' εὖνθ φωτὸς εἰσβλέψαι Ion. 732.

Εἰσβολή, et dor. ἃ. πετραῖν ἀξενωτάταν εἰσβολὰν Med. 1264. ξενικὸν εἰσβολὰν Ion. 722. καινὰς εἰσβολὰς ὀρῶ λόγων Sup. 92. πενθίμως στεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 677.

Εἰσδέρκεσθαι. ἔπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο Hip. 908. αὐθέντην σε εἰσδέδορκ' 'Αχιλλέως An. 616. τί μ' εἰσδέδορκεν; El. 558.

Εἰσδέχεσθαι. τὰ πυλωρῶν κλεῖθρά μ' εἰσεδέξατο Ph. 268. τόνδ' εἰσεδέξω τειχεῶν ib. 454. χρυσὸν ἐκ εἰσεδέξατ' οἶκον Sup. 876. ἄρ' εἰσεδέχομαι (sc. σέ) ὑποδοχαῖς δόμων; Iph. A. 1228. ὡς δεσπότην—εἰσεδεχόμεθα Cy. 35.

Εἰσοδοχή. αἰνῶ τῷδ' ἄνδρὸς εἰσοδοχὰς δόμων El. 396.
 Εἰσδρομή. πλατεῖαν εἰσδρομὴν Rh. 604.
 Εἰσδύναι. ὃ γῆς εἰσέδυν Iph. A. 1583.
 Εἰσείδειν. ὅπως εἰσεῖδε τήνδε συμφορὰν Ph. 1464. ἦν λύνοντα καὶ συνδύντ' αὖ εἰσεῖδες Iph. A. 110. Αἰαντος εἰσεῖδον σφαγὰς Hel. 854. cf. El. 1242. ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν Or. 1339. φοβερὸς εἰσιδεῖν Ph. 129. cf. v. 149. ὧν ἔχρηζες εἰσιδεῖν ib. 203. πατέρα μοι δὸς εἰσιδεῖν ib. 618. εἰσιδεῖν χρηζῶν σέ ib. 704. cf. v. 707. μὴ μ' ἔρημον ἐκπεσῆσαν εἰσίδης Med. 712. τέκνων εἰσιδεῖν ξυνωρίδα ib. 1145. εἰσιδεῖν ἀλόχῃ πρόσωπον Al. 879. γυναῖκός εὐνὰς εὐτ' ἂν εἰσίδω κενὰς ib. 948. τοῖς θέλουσιν εἰσιδεῖν Sup. 559. τῶν παίδων εἰσιδεῖν μέλη ib. 782. ὅταν θρόνῃς εἰσίδω κενὰς Iph. A. 1174. θριγκὸν εἰσιδεῖν δόμων πιτνόντα Iph. T. 47. σέ εἰσιδεῖν ib. 990. et Ion. 564. σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν Iph. T. 1015. εἰ τόδ' ἦμαρ εἰσιδοίμ' Rh. 464. ὡς ἀλόχῃς τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν Tr. 21. λυπρῶς νῦν εἰσιδοίμ' ἂν ἐξοινωμένας Bac. 812. βραχυς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278. Βρόμιον εἰσιδεῖν Δέλω Cy. 617. συστάσεις ἂν εἰσίδους Her. 416. ἄδην εἰσιδεῖν ib. 515. φόβῳ ἐλεύθερον ἦμαρ εἰσιδεῖν ib. 868. θεῶ γάλα εἰσιδεῖν Ion. 233. πρὶν εἰσιδεῖν ib. 1414. ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν ψυχρόρραγθ' Her. F. 323. πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν ib. 847. εἰ τιν' εἰσιδοίμ' ἀνὰ πόλιν τυφλόν Fr. inc. LXXXI. 1. εἰσιδὼν μεθ' ἡμέραν εἰσέχουσιν Or. 57. ἔκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν εἰσιδὼν ib. 379. χρόνιον εἰσιδὼν φίλον ib. 475. ὥστε Γοργόν' εἰσιδὼν ib. 1520. πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν Ph. 1402. γυνὴν ὅμον εἰσιδὼν ib. 1405. εἰσιδὼν σκάφος Iph. T. 108. προσεύξατ' εἰσιδὼν ib. 269. εἰσιδὼν μολόντας Rh. 659. Βάκχας ποτνιαδάς εἰσιδὼν Bac. 663. εἰσιδὼν τάδε ib. 712. δεῦρο αὐτὸς εἰσιδὼν Her. 848. πῶς νῦν εἰσιδὼν; Ion. 793. εἰσιδὼν αὐτὰς El. 547. ποῖον χαρακτήρ' εἰσιδὼν ib. 572. πλεῖτον ἢ υἱγένειαν εἰσιδὼν ib. 1097. et Cress. fr. IV. 3. ἀελπτον εἰσιδόντες φάσμα Iph. A. 1585. κλύοντες, εἰσιδόντες Hel. 936.

ὃν εἰσιδεῖσα—λαμπρὸν Tr. 991. εἰσιδεῖσά νιν El. 283.
 Εἰσέρχεσθαι. τῇδ' ἔ' εἰσέρχῃ σὺ ταῦτον εἰς σέγος An. 658. ὃ, τι μ' εἰσέρχεται Iph. A. 522. λέκτρων σὼν πόθος μ' εἰσέρχεται ib. 1411. ὃ καὶ εἰσέρχεται Ion. 1023. με φόβος τις εἰσελήλυθε Or. 1324. ὡς τις εἰσελήλυθε ξένος γόνης Bac. 233. ὡς παραγμὸς εἰσηλθεν πόλιν Ph. 204. πολλὰς ἐς οἴκας—εἰσηλθε ib. 537. εἰσηλθέ μ' οἶκος Med. 931. εἰσελθεῖν δόμῃς Al. 566. πενθῆντα δεσπότην ὁρῶν εἰσηλθε ib. 755. πῶς εἰσέλθω; ib. 915. δῶμα εἰσελθεῖν πάρα ib. 1117. καὶ νῦν εἰσηλθεν τάδε Iph. A. 57. μ' ἔλεος κόρης εἰσηλθε ib. 492. οἷα εἰσηλθέν μ', ἄκσσον ib. 1374. εἰσηλθεν ἡμᾶς, μὴ λυθέντες κ. τ. λ. Iph. T. 1340. εἰσηλθε πύργῃς Rh. 504. εἰσηλθέ μοι τι θεῖον Cy. 410. ἔ ποτ' ἔριον εἰσηλθε λαῖφος Hel. 414. εἰσελθε ib. 1312. κρύφιος εἰσηλθὼν χθόνα Her. F. 598. εἰσελθόντι μαντεῖον τὸδε Ion. 69. εἰσελθὼν δόμῃς ib. 1547. εἰσελθόντε πλησίως δόμῃς Med. 969. βαυβῶμεν εἰσελθόντες Syl. fr. VI. 1.
 Εἰσηγεῖσθαι. τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16. διαγμάτων ἥδιον εἰσηγήσατο ib. 25.
 Εἰσιέναι (ab εἶμι). εἰσιμεν ἐς οἴκας Or. 1119. ἔκ ἔστιν, ἥτις εἰσιεῖν γυνή Hip. 861. εἰσι εἰσω An. 877. et Her. 698. ἥπερ εἰσῆι σρατὸς Sup. 753. ἐπ' αὐτὰς γ' εἰσὶ δόμων πύλας El. 661. εἰσεῖμι ib. 985. ὥστε σ' εἰσιόντα χαίρειν Iph. A. 1160. εἰσιὼν δόμῃς Hel. 1183. εἰσιόντι ἐργάτῃ El. 75. ἔτ' εἰσιόντας σρατόπεδ' ἐξάπώσατε Rh. 811.
 Εἰσκομίζειν. εἰσκομίζει τέκνα δυσκόμισα γῇ Her. F. 1422. ἐπειδὰν εἰσκομισθῶσιν πόλει ib. 242.
 Εἰσκαῖσθαι. ὅστις εὐκλειαν εἰσεκτέησατο Ar. fr. XXX. 2.
 Εἰσοδος. βλέπω πᾶσαν εἰσοδὸν Or. 67. εἰσιγάθῃ σᾶς εἰσοδος νύμφας Ph. 352. τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσὸς Al. 946. παίδων μυσταχθεῖσ' εἰσὸς Med. 1149. πῶς δόμων τῶνδ' εἰσὸς ἀνέξομαι; Al. 944. κακῶν γυναικῶν εἰσοδοί An. 931. cf. v. 953. πρὸς αὐταῖς—εἰσὸδοῖς δόμων ἐμῶν Ion. 34.

κατ' εισόδους ib. 1163. καλλίονες εἰσοδοὶ τῶν ἐξόδων πάρεσιν ὑμῖν Her. F. 623.

Εἰσὸπτεσθαι. γάμος δυσυχεῖς εἰσὸψεται El. 49.

Εἰσορᾶν. εἰσορᾶν φέγγος ἡλίας Hec. 248. εἰσορῶ δεσπότη δέμας ib. 724. ὃν εἰσορᾶς ib. 766. εἰσορᾶς, ἃ πάσχομεν; ib. 1115. ἃ γ' εἰσορᾶν πάρα Or. 532. εἰσορῶ τόνδε φίλτατον βροτῶν ib. 723. κρείσσων γαλήνης εἰσορᾶν ib. 726. φέγγος εἰσορᾶν θεῶ ib. 1025. τίνας τέσδ' εἰσορῶ; ib. 1347. ξιφηφόρον εἰσορῶ Ὀρέσθην ib. 1504. εἰσορά τὸν πρῶτον Ph. 119. εἰ γὰρ —εἰσορᾶς κάρα Γοργόνος ib. 458. ἀδελφὸν εἰσορᾶς ib. 459. εἰσορῶ ib. 600. et Iph. A. 323. εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατὸν Ph. 1106. ὡς ὕπερον εἰσορᾶν παρῆν ib. 1125. τὸ σημεῖον εἰσορῶ τότε ib. 1342. κακὴ ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν Med. 264. εἰσορῶ παῖδα Θησέως σείχοντα Hip. 51. ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος ib. 355. κακῶν πέλαγος εἰσορῶ ib. 822. οἰωνὸν εἰσορῶ κακῶ ib. 873. εἰσορᾶς φάος τότε καὶ γαῖαν; ib. 993. ὀπαδὸν Ἴππολύτης τόνδ' εἰσορῶ ib. 1151. Σκείρωνος ἀκτὰς εἰσορᾶν ib. 1208. μηκέτ' εἰσορᾶν φάος Al. 18. cf. v. 284. et Ion. 345. Θάνατον εἰσορῶ πέλας Alc. 24. αὐγὰς εἰσορῶ ib. 670. cf. Hel. 1389. εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμήν; Al. 1132. εἰ φίλων τιν' εἰσορᾶς An. 138. εἰσορῶ τότε σύγκροτον ζεῦγος ib. 495. πενίαν εἰσορᾶν Sup. 176. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ ib. 612. εἴτ' εἰσορᾶν σε ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ ib. 1152. ἐκ ὀρσοῖς ὀμμασίν σ' εἴτ' εἰσορῶ Iph. A. 851. ὥσπερ εἰσορᾶς ib. 913. ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ ib. 1338. εἰσορᾶς τεύχη φέροντας τέσδε; ib. 1359. μάτην σ' εἰσορῶ θυμωμένην ib. 1369. φόβον, ἃ μὴ ἔχρην, εἰσορᾶν Iph. T. 1342. τὴν ἀθλίαν τήνδ' εἴ τις εἰσορᾶν θέλει Tr. 36. τάδ' εἰσορᾶς ib. 607. ἐκ εἰσορᾶς, sc. Bacchum, Bac. 502. ὡς ἂν σκότιον εἰσορᾶ κνέφας ib. 510. αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾶν δοκῶ ib. 925. τὸν ξένον ἐκέτ' εἰσορᾶν παρῆν ib. 1075. εἰσορῶ εἰς δόμους ὀρμωμένην ib. 1164. τί μοι τόνδ' ἐξυπεῖπας εἰσορᾶν ib. 1264. παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ

Cy. 36. Σατύρων τόνδ' ὄμιλον εἰσορῶ ib. 100. φέγγος εἰσορᾶν Hel. 538. et Ion. 853. θνήσκοντας εἰσορῶ φίλος Hel. 756. εἰσορῶ, ὅς διώκομεν, παρόντας κ. τ. λ. ib. 1200. εἰσορῶ εὐγενὴ πόσιν Ion. 392. τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾶ πικρῶς ib. 613. εἰσορῶ τῆσδε κοῖραν ὅς χθονὸς Her. F. 138. τίν' ἐλπιδ' ἀλκὴν τ' εἰσορᾶτε; ib. 144. χρόνον ἔτλα τοπάλιν εἰσορᾶν ib. 778. ἔτε Σισύφειον εἰσορῶ πέτρον κ. τ. λ. ib. 1103. εἰσορῶ τήνδε προσπόλων τινὰ El. 107. εἰσορῶ τύραννον χθονὸς Dan. 61. σοφωτέρως πένητας ἀνδρας εἰσορῶ Dan. fr. XII. 5. δακρύον σ' εἰσορῶν Hec. 954. cf. Iph. A. 649. ὕστατόν σ' εἰσορῶν προσφθέγχομαι Hip. 1097. αὐτὴν εἰσορῶν Al. 1069. ἄλλας εἰσορῶν τεκνεμένους Sup. 1087. τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν Bac. 252. εἰσορῶν τὸ σὸν κάρα ib. 1310. δυσυχῶντας εἰσορῶν Ion. 968. Ζῆνα εἰσορῶντα Melan. fr. III. 3. σὲ εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν Syl. fr. IV. 2. εἰσορῶσι κρείσσον θέαμα δεργμάτων ἐφαίνετο Hip. 1216. πτωχὰς ἀλήτας εἰσορῶντες Her. 319. τάδ' εἰσορῶντες Fr. inc. CLXXXVI. 1. αὐτὴ τὸδ' εἰσορῶσα El. 562. ἀδελφῶ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον ib. 766. εἰσορῶσα κακὰς Fr. inc. CXLVIII. 4.

Εἰσπέμπειν. εἰ γέ μ' εἰσπέμπεις δόμους Her. F. 850. ἀδελφῆς Ἀργος εἰσπέμψων δέμας Iph. T. 1440. ἡνίκ' εἰσεπεμπόμην Bac. 610.

Εἰσπίπτειν. πτηνὸς εἰσπίπτει δόμοις κῶμος πελειῶν Ion. 1196. ὄχλον εἰσπεσεῖν ἥσυχνόμεν Hel. 422. ἄλλον πόνον εἰσπεσεῖν Ion. 1088. εἰσπίπτων πέπλος Tr. 1181. κτύπος τινὸς κελυθοῦν εἰσπεσόντος Or. 1312. κρυπτόν λόχον εἰσπεσῶν Rh. 560. μέσον ἐς ἀνδρῶν εἰσπεσῶν Her. F. 954. εἰσπεσόντες ἐξαίφνης Ph. 1478. εἰσπεσῶσα δικτύων βρόχος Or. 1315. θάλαμον εἰσπεσῶσα καὶ λέχος Al. 173. θάλειον ἡμᾶρ εἰσπεσῶσ' ἀναξίως An. 99. ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσῶσ' ἀμηχανεῖς ib. 984. πολλὸν εἰσπεσῶσα γῆρας Ion. 700. ἴν' εἰσπεσῶμαι ib. 591.

Εἰσπιπτεῖν. πτέρυγας εἰσπιπτεῖν ἐμὰς Tr. 746.

Εἰσπλεῖν. Εὐξενον πόρον εἰσπελεύσαμεν Iph. T. 1389.

Εἰσπορεύειν. κόρην—οἶκαδ' εἰσπορευέτω
El. 1285. καὶ μοι τὸ τέρθρον δῆλον
εἰσπορεύομαι Eu. fr. III. 2.

Εἰσπράσσεσθαι. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον
εἰσπράξατο Iph. T. 559.

Εἰσρεῖν. τὸν εἰσρέοντα διὰ συμπληγά-
δων πόντον Iph. T. 260. κόλποισι τὸν
θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο Dan. 34.

Εἰσιθῆναι. εἰσέδεντο (sc. τὸν ταῦρον)
σέλματα Hel. 1582.

Εἰσφέρειν. ἃ μὴ παρ' ἡμᾶς εἰσφερε An.
177. δειλίαν εἰσφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν
Sup. 540. εἰσφέρετε πύκας Tr. 351.
ὃς εἰσφέρει νόσον καινὴν γυναιξιν Bac.
353. τὰς λόγους εἰσφέρεις καινὰς ib.
649. εἰσφέρεις ἐλπίδας Hel. 1043.
μεγάλα σκεύη εἰσφέρειν Ion. 1179.
πόλεμον εἰσῆνεγκεν Ἑλλήνων χθονὶ
Hel. 38. ἃ μὴ δειλὸν εἰσοίσεις λόγον
An. 758. ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει
δόμοις Bac. 367. τὸν δαίμον' ἀνδρώ-
ποισιν εἰσφέρων νέον ib. 256. εἰσ-
ηνέγκατο θνητοῖς, sc. βότρυος πόμα
ib. 279. ἦν πρῶτ' εἰσηνέγκατο Ion.
1434. ὁ μῦθος εἰσηνέγκται νέος ib.
1340.

Εἰσφοιτᾶν An. 946.

Εἰσφορεῖν. εἰς ἔν κραθέντ' αὐτὸν ἰχῶρ'
εἰσφορεῖς; Ion. 1016.

Εἰσφρεῖν. κομψὰ θηλειῶν ἔπη ἐκ εἰσε-
φρέμην Tr. 647.

Εἰσχεῖν. λευκὸν εἰσχεᾶς γάλα Cy. 388.

Εἶσω. κράτα θεῖσ' εἶσω πέπλων Or.
280. εἶσω χθονὸς ib. 1231. εἶσω
γῆς ib. 1241. παῖειν λαιμῶν ἔμελλεν
εἶσω μέλαν ξίφος ib. 1472. εἶσω ξίφος
ib. 1531. τειχέων εἶσω Ph. 727. et
Sup. 723. et εἶσω τειχέων Ph. 1484.
et El. 101. εἶσω σαρκὸς Ph. 1571.
δωμάτων εἶσω Med. 89. Bac. 825. et
Her. F. 955. et εἶσω δωμάτων Ion.
1273. et δώματος εἶσω Med. 100.
χωρεῖθ' ὡς τάχος εἶσω ib. 105. πρίν
τι κακῶσαι τὰς εἶσω ib. 182. εἶσω
φρενῶν ib. 316. πόντες τερμόνων τ'
Ἀγλαντικῶν εἶσω Hip. 4. εἶσω δόμων
Al. 1100. Sup. 1196. Iph. T. 65. et
624. Cy. 675. Her. 478. Her. F. 606.
et 996. εἶσαγ' εἶσω τήνδε Al. 1150.
εἶσιθ' εἶσω An. 877. et Her. 698.
σεῖχομεν εἶσω Iph. A. 16. εἶσω τρι-
γλύφων Iph. T. 113. φονίς τραύματος
εἶσω Rh. 750. οἶκων εἶσω Tr. 158.
εἶσω μελάρων ib. 646. εἶσω σέγης

Bac. 239. et σέγας εἶσω ib. 593.
Αἰτναίων εἶσω σκοπέλων Cy. 62. ἔρπετ'
εἶσω ib. 344. ὅστις διαγγεῖλειε τὰμ'
εἶσω κακὰ Hel. 443. ἄγγελον εἶσω
δεσπόταισι ib. 454. ἃ γὰρ ἐλπίδων
εἶσω βέβηκα ib. 1540. εἶσω νεῶς ib.
1570. σεῖχοιμ' ἂν εἶσω Ion. 418.
πρίν εἶσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν ib.
524. εἶσω προξένων ib. 1039. κομίζην
τῷδε σῶμ' εἶσω χρεῶν El. 959. κυλίν-
δετ' εἶσω τόνδε τὸν δυοδαίμονα Bel.
fr. II. κομίζετ' εἶσω τήνδε St. fr.
VI. 1.

Εἶτα. κᾶτα (i. e. καὶ εἶτα) σὺν πολ-
λοῖσιν ἦλθε Ph. 601. εἶτ' ἐγὼ μὲν
ἃ φρονῶ; An. 667. κᾶτ' ἐγὼγ' ἡμυνά-
μην ib. 911. κᾶτα πῶς φέρων γε δέλ-
τον ἐκ ἐμοὶ δίδως λαβεῖν; Iph. A. 894.
etc.

Εἶωθα, ab inusit. ἔθω. ὅστις ἐκ εἶωθε
γέυεσθαι κακῶν Hec. 375. πράσσειν
σὺ πόλλ' εἶωθας Sup. 576. φεύγειν
ἐκ εἰώθαμεν Iph. T. 104. ἐκ εἰωθὸς
ὄν Hec. 358. σαφῶς ἔδεν οἶδα τῶν
εἰωθότων Her. F. 1108.

Ἐκ. Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μαιφόνος
Hec. 24. ἐκ Τροίας ib. 34. et 994.
ἐκ τυραννικῶν δόμων ib. 55. ἐκ γε-
ραιᾶς χειρὸς ib. 145. ἐκ χρυσοφόρου
δειρῆς ib. 153. ἐκ χερῶν ib. 277. et
573. Iph. A. 1112. Iph. T. 1404.
λόγος ἐκ τ' ἀδοξάντων ἰῶν, καὶ τῶν
δοκάντων Hec. 294. sq. ἐκ νέος βρα-
χίονος ib. 407. ἐκ τῷ σκότῃ, νυκτέρων
τ' ἀσπασμάτων κ. τ. λ. ib. 831. ἐκ
δείπνων ib. 915. ἐκ δόμων ib. 977.
Iph. A. 62. Iph. T. 1005. ἐκ πατρὸς
Hec. 987. ἐκ γαληνῶν προσφθεγμά-
των ib. 1160. ἐκ καρχησιῶν ib. 1261.
πνεῦμ' ἀνείς ἐκ πνευμόνων Or. 277.
ἐκ κυμάτων ib. 279. et 362. ἐκ δα-
κρύων ἀπελθε ib. 295. ἐκ φασμάτων
ib. 407. ἐκ τρίτης ib. 1178. ἐκ χειρὸς
ib. 1304. ἐκ θανάτου ib. 1369. Al. 224.
ἐκ θαλάμων Or. 1495. ἀμείβει καινὸν
ἐκ καινῶν τόδε ib. 1503. ἐκ Διὸς πα-
τρὸς ib. 1634. et An. 109. ματρὸς ἐκ
μῆτρός Ph. 11. cf. v. 159. et Iph. T.
497. παῖδες ἐκ παιδῶν Ph. 288. ἐκ
γὰρ ἄλγους ἄλγος αὖ σε δέρκομαι ib.
374. ἐκ λόχου ib. 731. et Al. 1145.
ἐκ τῷ δ' ἐμοὶ τὸδ' ἦλθε κακόν; Ph. 936.
παλαιῶν Ἀρεῶς ἐκ μηνιμάτων ib. 941.
ἐκ γένους τῷδε ib. 947. ἐκ ματρὸς ib.

950. ἐκ θεῶν ib. 1038. et 1751. Med. 1284. An. 681. et 1284. Iph. A. 1605. Tr. 770. Her. 587. et 794. Hel. 118. ἐκ τάξεων Ph. 1243. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ib. 1325. ἐκ νεκρῶ ib. 1465. σκοτιῶν ἐκ θαλάμων ib. 1536. ματρὸς ἐκ γονῆς ib. 1591. κὰκ τῶνδε Med. 459. et Hip. 705. ἐκ τῶν πρώτων Med. 475. ἐκ τῶδ' ἀναφόμεσθαι πυρρινήτην κάλων ib. 770. ἥρξω ἐκ τοιῶνδε ib. 1336. ἐκ τῆς μυσαρᾶς ib. 1406. ἐκ κυναγίας Hip. 109. ἐκ Πανός ib. 142. ἐκ τῶν ἐσθλῶν ib. 331. ἥρξάμην ἐκ τῶδε ib. 394. ἐκ γενναίων δόμων ib. 409. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν ib. 515. πρὸδοτος ἐκ φίλων ib. 595. ἐκ τίνος τύχης; ib. 801. ἐκ φίλης χειρὸς ib. 856. βελοῖμην ἂν ἐκ σέθεν κλύειν ib. 904. ἐκ σὲ φυνγὰς ἔχων ib. 1177. ἐκ δεσμῶν λυθεῖς ib. 1244. cf. Iph. T. 1348. ἐκ προθυμίας Hip. 1417. ἐκ τῶδ' ἀνδρὸς Al. 176. ἐκ τῶν ib. 265. ἐκ προασίς ib. 839. ἐκ δημοτῶν ib. 1060. νερτέρων ἐκ δωμάτων ib. 1076. χρόνιος ἔσ' ἐκ δωμάτων An. 84. ἐκ χρυσηλάτων τευχέων ib. 166. ἐκ λόγων ib. 326. ἐκ δίσσαιν ἀνάγκαιν ib. 518. ἐκ τίνος λόγος; ib. 549. et Iph. A. 878. ἐσθλῆς ἐκ μητρὸς An. 624. ἐκ θεῶν τς ib. 904. et Tr. 55. ἐκ τ' ἐκείνης—ὀλεῖται An. 1006. κὰκ τῶδ' ἐχώρει ῥόδιον ἐν πόλει κακὸν ib. 1097. cf. v. 1248. Sup. 131. ἐκ τραυμάτων An. 1143. ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν ib. 1185. ἐκ σὲ παῖδα—τεκῆσα ib. 1237. τέκνων τῶν ἐκ σέθεν ib. 1276. γαμεῖν ἐκ γενναίων ib. 1280. γεραρῶν ἐκ σομάτων Sup. 42. ἐκ γερασμίων ὄσων ib. 95. ἐκ πεφυρμένους καὶ θηριώδους ib. 201. ἐκ γαίας ib. 206. ἐκ βραχιόνων ib. 478. ἐκ δράκοντος ib. 579. ἐκ φόνης ib. 762. ἐκ τῶνδε τῶν εἰρημένων ib. 909. ἐκ πυρὸς ib. 1124. ἐκ τέκνων ib. 1171. et Her. F. 133. ἐκ μέσθ Iph. A. 342. πατὴρ ἐκ ταυτῇ γεγῶς ib. 406. ἐκ μεγάλων ἐβλασῆκασιν ib. 594. ἐκ Φρυγῶν ib. 672. ἐκ Πριάμου ib. 770. ἐκ θεᾶς γεγῶτα ib. 901. cf. v. 1073. ἐκ θεῶν τινος ib. 1585. ἐρείων ἐκ μόσχων Iph. T. 163. ἐκ τῶν εὐόλβων βασιλείων ib. 189. μόχθος ἐκ μόχθων ib. 191. ἐκ χιτῶνων ib. 288. ἐκ γυναικὸς σφαγείς ib. 552. ἐκ φόβου ib.

730. τρίποδος ἐκ χρυσῶ ib. 976. ἐκ πατροκτόνης χειρὸς ib. 1083. ἐκ Διὸς θρόνων ib. 1270. Ἀγαμ. παιδὸς ἐκ βελευμάτων ib. 1290. cf. Ion. 1564. ἐκ κελεύσματος Iph. T. 1405. ἐκ θαλάσσης ἐκ τε γῆς ib. 1428. ἐκ νυκτῶν Rh. 13. et 17. ἐκ κόπων ἀρειφάτων ib. 124. μικρᾶς ἐκ τυραννίδος ib. 406. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων ib. 595. φυλάκων ἔκ τινος ib. 628. εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης ib. 882. θανεῖν καὶ τὸν ἐκ κείνης χρῶν ib. 975. ἐκ φρενῶν Tr. 6. βασιλικῶν ἐκ δεμνίων ib. 495. δάκρυα ἐκ δακρύων ib. 601. ἐκ λόγου ἄλλος ἐκβαίνει λόγος ib. 701. ἐκ βαρβάρων ib. 933. πεσὼν ἐκ τειχέων ib. 1134. ἐκ μετώπης ib. 1198. ἐκ τῶν παρόντων ib. 1201. cf. Her. F. 96. ἐκ πατέρων ἀγαθῶν Tr. 1253. ἐκ θεῶ Bac. 4. ἐκ θνητῶ τινος ib. 28. ἐκ διᾶσων δρομαίων ib. 136. ἐκ νάρθηκος ib. 147. ἐκ πυρὸς κεραυνίης ib. 288. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τέγων ἐρεῖ; ib. 639. ἐκ βακχευμάτων ib. 719. ἐκ παρηγίδων ib. 766. ἐκ τῶν ἀπειλῶν ib. 854. μητρὸς ἐκ χειρὸν ib. 856. ἐκ Βακχῶν ib. 1028. τὰ ἐκ ποδῶν σιγηλὰ ib. 1047. ἐκ Βακχίης κατείχετο ib. 1122. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42. ἐκ τῶν ἡθάδων ib. 249. ἐκ σπονδῆς θεῶ ib. 467. ἐκ τῶ Δαρδάνου ib. 582. τυφλὴν ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη ib. 693. ἐκ γένους Πανδίου Her. 36. ἐκ τῶδε ταυτῇ σόματος ib. 54. Ζηνὸς ἐκ προβωμίων ib. 80. ἐκ Πιτθέως Αἰθρα ib. 208. ἐκ τῆσδε γεννᾶται ib. 209. νέος μεδέσκη' ἐκ γέροντος ib. 796. ἐκ γὰρ εὐτυχῆς—δυστυχῆνθ' ὄρᾳ ib. 939. ἐκ τῶν πάροιθεν Hel. 491. ἐκ πατρὸς χρηστῇ γεγῶς ib. 948. ἐκ δυσσεβείας ib. 1027. ἐκ τῶν θεῶν ἀρχεσσε ib. 1030. ἐκ κρατὸς ἐγγενῆς ib. 1203. τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; ib. 1286. ἐκ ταυρεῖς φόνης ib. 1607. ἐκ παιδὸς Ion. 102. εἰδ' ἂν ἐκ σέθεν ἂν πυθοίμαν; ib. 222. ἐκ Τροφωνίης ib. 405. ἐκ πατέρων ib. 479. ἐκ χαρμονῆς μετασᾶς ib. 583. ἐκ θεῶ συθείς ib. 787. ἐκ δάλης τινὸς γυναικὸς ib. 837. ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικεῖον τι ὄρᾳ ib. 843. πρίν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν ib. 846. ἐκ τ' ἀνθρώπων, ἐκ τ' ἀθανάτων ib. 878. ὁ Διὸς ἐκ παιδῶν ib. 1099. ἐκ Διονύσου

βοτρύων ib. 1232. ἐκ κακῶν πρῆλαβον
 μόγις πῶδα ib. 1253. ἐκ τέχνης τέχνην
 οἶαν ἔπλεξε ib. 1279. ἐκ κελυσμῶν
 ib. 1346. ἔκ τινος θεηλάτου ib. 1392.
 ἐγένετό τις ἄρος ἐκ κακῶν ib. 1509.
 τεκῆσ' ἔκ ἐκ θεῶ ib. 1527. ἐκ τῶν
 Ἑρεχθεῶς γεγῶς ib. 1573. ἐκ τῆσδ'
 ἀναψυχῆς πόνων ib. 1604. ἐκ τύχης
 Her. F. 203. πατρός ὑμῶν ἐκ λόγων
 ib. 461. πῶς ἂν συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ
 πάντων γόους; ib. 488. ἐκ προνοίας
 ib. 598. εἰδείς ὅρος ἐκ θεῶν χρηστοίς,
 κ. τ. λ. ib. 669. πολιᾶν ἐκ γεννιών ib.
 693. ἐκ τῷδε βαίνων ib. 947. ἐκ
 δρασμῶν ib. 1010. ἐκ τῶν φίλων ib.
 1234. ἐκ πολιτῶν ib. 1326. ἐκ βρο-
 τῶν ib. 1330. ἐκ μόχθων ib. 1369.
 ἐκ τῶνδε τοιόνδ' ἐρηχανήσατο El. 31.
 ἐκ θεῶ χρησηρίων ib. 87. λόγον τίν'
 ἦλθες ἐκ κείνου φέρων; ib. 237. ἐκ
 τῷ ναίεις ἐνθάδε; ib. 246. καὶ τῶν
 θυραίων πημάτων ib. 291. βασιλικῶν
 ἐκ δωματῶν ib. 306. χρηστὰ ἐκ κακῶν
 τέκνα ib. 370. ἐκ βάθρων ib. 608. ἐκ
 σῶ σόματος ib. 667. ἐκ δείματος ib.
 767. ἐκ τῶν καλῶν ib. 815. πατρός
 ἐκ νικηφόρου ib. 880. ἐκ τόκων ib. 1108.
 et 1128. ἐκ Διὸς Dan. 46. καὶ τῶν
 ἀέλπτων Alcmen. fr. XI. 2. ἐκ τῶν
 ὁμοίων Alex. fr. XI. ἔλκει ἄποτ' ἐκ
 ταυτῇ τύχας ejusd. fr. XVIII. 2. ἐκ
 τρόχων πεπαυμένον Alop. fr. IV. 2.
 ἐκ τῶν λόγων ἐλθὲ τὰ βέλτιστα And. fr.
 XIII. 1. ἐκ κείνων τῶν τότε λαμπρῶν
 ejusd. fr. XIX. 2. φιλεῖ ἐκ κακῶν
 εἶναι κακὸς Antig. fr. XI. 2. ἐκ καλ-
 λιώνων Antiop. fr. XXVII. 1. ἐκ
 παντὸς πράγματος ejusd. fr. XXVIII.
 1. ἐκ μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς
 Ar. fr. II. 3. ἐκ μητρὸς κακῆς Bel. fr.
 XIV. 2. τὰ ἐκ γαίης φύντα Chry. fr.
 VII. 8. φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς
 Cress. fr. IV. 2. ἐκ κακῆ πατρὸς Dic.
 fr. XI. 2. ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραν-
 νίδος ejusd. fr. XIV. 7. ἐκ τῶν πόνων
 Er. fr. X. 1. μικρῶ ἐκ λαμπτήρος
 Inus fr. VI. 2. ἐκ γυναικεῶν γάμων
 Melan. fr. IX. 5. ἐκ γῆς πολύμετρον
 λαβὼν σάχυν Meleag. fr. I. 6. ἐκ
 πατρὸς καὶ μητρὸς ejusd. fr. IX. 4.
 ἐκ τῆς ἐπιστήμης ejusd. fr. XI. 3. καὶ
 τῶν πονηρῶν σωμάτων ejusd. fr. XIV.
 3. ἐκ τῶν ἀέλπτων CEd. fr. XIV. 1.
 ἐκ τεθρίππων ἀρμάτων Phaëth. fr. I.

2. ἐκ φρενῶν Rha. fr. II. 5. ἐκ τῆς
 ὑπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31. ἐκ
 διεσώτων Thes. fr. V. 11. ἐκ πασῶν
 Fr. inc. LIV. 1. ἐκ τοιῷδε σώματος
 Fr. inc. LXII. 3. ἐκ πονηρῶν Fr.
 inc. LXIII. 2. ἐκ βαθείας αἰθέρος
 Fr. inc. CXXXII. 3. ἐκ μέσης ἀν-
 τηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. ἐκ νέου
 Epist. V. etc.

Ἐκάβη. Ἐκάβης παῖς γεγῶς Hec. 3.
 ὑπὲρ μητρὸς φίλης Ἐκάβης ib. 31.
 ἐκποδὸν χωρήσομαι Ἐκάβη ib. 53.
 πάρεσιν Ἐκάβη Tr. 37. etc. Ἐκάβη,
 ο *Hecuba*, Hec. 100. 217. 299. 726.
 851. 1123. et 1287. Tr. 153. 235.
 567. 1123. et 1238. et Alex. fr.
 XVIII. 1. δύστην' Ἐκάβη Hec. 737.
 φιλάτῃ Ἐκάβη ib. 954.

Ἐκαβόλος, dor. pro ἔκηβ. σφενδόνας
 ἐκαβόλοις Ph. 1149.

Ἐκάς. ἀπελθέτω θεσφάτων ἐμῶν ἐκάς
 Ph. 914. παρήκται σφάγια τάξεων
 ἐκάς Her. 673. ἐκάς ἀφεςῶς Her. F.
 198. ἄψεως ἐκάς El. 246. ἐκάς
 ἔρριψεν σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc.
 CLVIII. 2.

Ἐκασέρω Her. F. 1047.

Ἐκασος. ἡ φύσις ἐκάσῳ τῷ γένους ἐστὶν
 πατρίς Fr. inc. LX. ἔδωχ' ἐκάσῳ
 μίαν φύσιν Fr. inc. B. 14. 3. ἔκασα
 πυνθάνει Tr. 246. etc.

Ἐκάστοτε Epist. V.

Ἐκάτη. μὰ τὴν δέσποιναν Ἐκάτην
 Med. 397. Ἐκάτης ἀγαλμα φωσφόρος
 Fr. inc. CXXVI. ὦ φωσφόρ' Ἐκάτη
 Hel. 575. 2) dor. Ἐκάτα Ph. 110.
 ἐνθεος ἐξ Ἐκάτας Hip. 142. ὦ Ἐκάτα
 Tr. 323.

Ἐκατι. Ἀγαμέμνονος ἔκατι Hec. 1198.
 ὦν ἔκατι Or. 26. Rh. 839. et Her.
 37. τῶν ἐμῶν ἔκατι κακῶν Or. 283.
 τῷδ' ἔκατι ib. 1331. τίνος μ' ἔκατι
 γῆς ἀποσέλλεις; Med. 281. πολλῶν
 ἔκατι ib. 719. et Her. 569. γάμων
 ἔκατι Med. 1235. cf. Iph. A. 493. et
 959. εὐνῆς ἔκατι καὶ λέχους Med.
 1338. τίνος μ' ἔκατι κτείνετε; An.
 1126. cf. Iph. A. 1166. χρεῖς ἔκατι
 Iph. A. 373. δεξιᾶς ἔκατι ib. 866.
 κέφων ἔκατι γραμμάτων Iph. T. 594.
 τῶνδ' ἔκατι δῆτ' ἀγαλμ' ἔξω φέρεις; ib.
 1176. ὀσίας ἔκατι θεᾶς ib. 1461.
 κελυμμάτων ἔκατι Cy. 651. ὅς τ' ἔκατι
 Hel. 155. τῆσδ' ἔκατι ib. 976. πόνων

ἔκατι ib. 1198. τῷ θεῷ ἔκατι Ion. 1357. ἡμῶν ἔκατι Her. F. 277. τῶτων ἔκατι ib. 1141. et El. 1029. τίνος ἔκατι — προσῆλθον; El. 342. τῶνδ' ἔκατι σύλλογον ποιέμενοι Aut. fr. III. 14. κέρδους ἔκατι Aenei fr. VI. 2. ἔκατι ῥημάτων Fr. inc. CLXXXI. Ἐκατογκέφαλος. ἑκατογκέφαλος βαφαῖς ὕδρας Her. F. 1188. Ἐκατομυτολίεθρος. Κρήτης ἑκατομυτολίεθρος Cret. fr. II. 4. Ἐκατόν. ἑκατόν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. ναῶν ἑκατόν Iph. A. 267. ἀμαξῶν ἑκατόν βάρους Cy. 471. ἑκατόν κεφαλαῖς Her. F. 882. Ἐκατόσομος. ἑκατόσομοι βαρβάρους ποταμῷ ῥοαῖ Bac. 404. Ἐκβαίνειν. ἕξω τις ἐκβαίνει Φρυγῶν Or. 1367. ἔνθεν — Τανταλιδᾶν ἐκβαίνει ποιναῖ Iph. T. 200. ἐκ λόγος ἄλλος ἐκβαίνει λόγος Tr. 701. ἐκβαίνει δόμων Hel. 864. πρὸς γῆρας ἕκ εὐδοξον ἐξέβαινε Med. 592. λόχος ἐξέβαινεν Ἄρης Tr. 560. εἰς τῆτ' ἐξέβηκ' ἀλγυδόνοσ Med. 56. κάκιστος ἀνδρῶν ἐξέβηκ' ἑμὸς πόσις ib. 229. εἰς γαῖαν ἐξέβησέ σοι τάδ' ἀγυγέλωτα Hel. 1632. πόλει ἀγῶνες εὐτυχεῖσται ἐξέβησαν Ph. 1488. ἐξέβην πρὸς δωμάτων Iph. A. 820. ἐξέβην ἄλλοσε Iph. T. 781. ἐκβηθι βαρβάρους χθονὸς ib. 1086. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νῆς Tr. 1052. ἐξέβημεν Ἀστωπῆ ῥοὰς Bac. 1042. πόθεν ὁ παῖς τρόφιμος ἐξέβα Ion. 684. ἔτε γαῖας ὄρι ἂν ἐκβαίμεν λάθρα Her. F. 82. ὅς γὰς ἐξέβα θαλαμῶν ib. 807. ἐξέβην θρηνημάτων El. 215. ἐκβητ' ἀπήνης ib. 998. μάτην οἴκῳ σφ' τὸδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων Al. 1004. ὁρῶ ἐκβαίνοντα τόνδε Ion. 78. ἐκβαίνοντας δωμάτων ὁρῶ ξένους Iph. T. 1222. ἐκβὰς τεθρίππων ἀρμάτων πόδα Her. 802. μὴ κ' βάντας τύχης Iph. T. 907. πότερα δωμάτων πρὸς ἀμβάσεις ἐκβησόμεσθα ib. 98. Ἐκβαχεύειν. εἰ μὴ σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσε φρένας Tr. 408. ἐκβακχευσάμενα Sup. 1001. πᾶσα ἐξεβακχεύθη πόλις Bac. 1294. Ἐκβάλλειν. κτανῶν νιν ἐκβάλλει Hec. 781. τόνδε — ἐκβάλλετ' ἀταφον τῆσδ' ὄρων ἕξω χθονὸς Ph. 1624. Ἐρινύων

δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονὸς Iph. T. 931. εὐκαρπον ἐκβάλλησι Θηβαῖον σάχυν Bac. 749. τίς σ' ἐκβάλλει πάτρας; Hel. 90. ὥς μὴ γῇ λύματ' ἐκβάλλη κλύδων ib. 1287. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. ὥς τὴν κακὴν ἐξέβαλλε δωμάτων Inus fr. VII. 4. ὥς νιν χθονὸς ἐκβέβληκεν Tr. 1128. ἦτις ἕκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ Hec. 298. cf. Iph. A. 451. Ion. 924. et Aëol. fr. XXI. 2. ἐκβαλεῖν δωμάτων ματέρα Or. 500. cf. Her. F. 924. ὅτ' ἐξέβαλε τὸν ματῶν Or. 526. μὴ δόμων νιν ἐκβάλῃ An. 1058. νεκρὸν νιν ἐξέβαλον ἐκτὸς ἀνακτόρων ib. 1158. ἐκβαλεῖν ἀπ' ἑρανῶ Bac. 290. ἐξέβαλεν ἡμᾶς ἐς πέτραν Cy. 20. τὸς ὀδόντας ἐκβαλεῖν ib. 640. λευκῶν ἐκβαλεῖν ὕδατων Hel. 1352. ἐκβαλεῖν τέκνον Ion. 964. ἐξέβαλέ μ' οἴκων El. 61. ἔν' ἐκβάλω ποδὶ ἄλλην ἐπ' αἶαν ib. 96. μὴδ' ἄνδρα δῆμῳ πιτὸν ἐκβάλῃς Plis. fr. I. 3. νήσων ἐρήμων αὐτὸν ἐκβαλεῖται ποι Hec. 1285. μήτ' ἐκ γῆς ἑμ' ἐκβαλεῖν Med. 749. cf. v. 1357. ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς Hip. 1056. κᾶκβαλεῖς χθονὸς γραῦς Sup. 265. cf. Her. 1052. ἐκβαλῶσι πολέμους πάτρας Aut. fr. III. 21. παλαιὰ θέσμιά τις ἐκβαλεῖ Er. fr. I. 50. ἐκβάλλων πύλας Hec. 1044. κτείνοντα, κᾶκβάλλοντα Her. 1003. εἰδ' ἀνοικτρον ἐκβαλλόντων δάκρυον Iph. T. 227. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον Hec. 1129. κᾶπος ἐκβαλὼν ὀδῶ Ph. 858. γῆς ἐκβαλόντι Med. 373. ἐκβαλὼν ξίφος An. 630. σ' ἀπ' ὅσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ Iph. A. 477. κόμπας ἐκβαλὼν Tr. 1180. cf. Her. F. 148. ῥίζας ἐν ὅσοις αἱματωπὸς ἐκβαλὼν Her. F. 933. κᾶκβαλὼν σαθρὰ ib. 999. ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν Dic. fr. VII. 2. ἡπειρον εἰς ἡπειρον ἐκβαλὼν πόδα Fr. inc. CCX. θύρετρα καὶ σαθρὰς μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1475. ἐκβαλόντες δάκρυα Hel. 1563. ἐκβαλῶσα λέκτρα τάκεινυς βίᾳ An. 35. ἐκβαλῶσ' ἡμᾶς ib. 156. ἐχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλῶσα Tr. 59. εἰς ἐκβαλῶσα Ion. 929. οἰκτρὰ πολλὰ εἰματός ἐκβαλῶσ' ἔπη ib. 959. νόμιμα ἐκβαλόντα τιμᾶν θεὸς Bac. 1008. ἐκβάλλομαι δωμάτων Or. 430. δωμάτων Ἐρεχθεὺς ἐκβαλλόμεσθα Ion.

811. εἰς αἶδαν ἐκβάλλη (*ejiceris*) ib. 1496. ἐκ δόμων ἐκβεβλήσονται Bac. 1312. πόλεως ἐκβεβλημένος El. 412. εἰ φεύξομαι ἐκβεβλημένη Med. 512. γυνᾶν ἐκβεβλημένην Tr. 448. πατρίδος ἐκβεβλημένη Bac. 1363. ἐκβεβλημένη δόμων πατρώων El. 1004. ἐκβληθεὶς δόμων ib. 289.
- Ἐκβασίς ἄτης εὐπρόσοιτος Med. 279.
- Ἐκβλασεῖν. ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐκβλασεῖμεν Hip. fr. VII. κείνῃ ἐξέβλαστον Fr. inc. LVIII. 6.
- Ἐκβλητος. ἐκβλητον, *accus. masc.* Hec. 699.
- Ἐκβολή, et dor. ἄ. ἐρεΐαν ἐκβολὰν Hec. 1078. κᾶκβολὰς νεὼς Ἑλληνίδος δέξεσθε Iph. T. 1424. δακρύων ἐκβολὰς Her. F. 743.
- Ἐκβολος. ὃν νηδύος ἐκβολον ἔτεκε Bac. 91. βρέφος ἐκβολον οἴκων Ph. 811. 2) ἐκβολον, *subst.* πόντε νοτερὸν ἐπ' ἐκβολον Iph. T. 1042. ἐκβολον κόρης Ion. 555. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι Hel. 429. cf. v. 1230.
- Ἐκβρυχᾶσθαι. ἐξεβρυχάτο Hel. 1573. σεναγμὸν ἠδὺν ἐκβρυχώμενοι Iph. T. 1390.
- Ἐκγαυρῶσθαι. τὸ ἀξίωμα τάνδρὸς ἐκγαυρέμενος Iph. A. 101.
- Ἐκγείνεσθαι. ἔχι θνητῷ πατρὸς ἐκγεγώς Bac. 1338.
- Ἐγγελᾶν. ἔνθεν ἐγγελᾶ φόνος Tr. 1176.
- Ἐκγενέτης, et dor. *ac.* τὰν τῷ δράκοντος ἐκγενέτα Bac. 1153. Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι An. 128.
- Ἐκγονος. φίλος πατρὸς ἔκγονος Or. 482. τὸν Ἰᾶς ἔκγονον Ph. 682. ὁ τῆς κυναγῆς ἔκγονος ib. 1113. ὁ Διὸς ἔκγονος Her. F. 876. ἐσθλοῖν ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἔκγονον Meleag. fr. X. 3. ἐκγόνῳ (*in dual.*) Διὸς Her. F. 30. σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν Ph. 688. ὃν δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς Med. 955. ἔ πάντες ἐσμέν ἔκγονοι Hip. 450. ἔκγονοι Πηλέως An. 45. τοῖς τῶνδε ἐκγόνοισι πολεμώτατος Her. 1034. τὰς σὰς παλαιὰς ἐκγόνους αὐτόχθονας Ion. 737. ἀνάγκη δυσυχεῖν τὰς ἐκγόνους Her. F. 1262. οἴκτειρε σὺ φύντας ἐκγόνους El. 673. τῶν Τακόντων ἐκγόνων ib. 1176. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τὰς ἐκγόνους οἱ θεοὶ τρέψουσιν Fr. inc. CXXXIII. 1. τὴν ἀρτίως θανῶσαν ἔκγονον σέθεν Hec. 955. τῆς Νηρηΐδος ἐκγόνου κόρης Hel. 325. cf. v. 1663. Νυκτὸς ἔκγονον Λύσσαν Her. F. 822. Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα Iph. A. 598. τῶν ἀρίστων τᾶκγονα Her. F. 208. ἔκγον' ἄρρεν' ἄρρένων Aol. fr. XX. 1.
- Ἐκδακρύνειν. ὥστ' ἐκδακρῦσαι Or. 1122. et Ph. 1353.
- Ἐκδεικνύναι. παιδὸς ἐκδείξει φρένα τῷ σὺ δικαίαν Hip. 1298.
- Ἐκδεῖ. χέρας βρόχοισιν ἐκδήσαντες An. 557. ἐκδήσατο πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 761.
- Ἐκδέρειν. βύρσαν ἐξέδειρεν El. 824.
- Ἐκδέχεσθαι. τῷδε ἐκδέξη λόγους Ph. 462.
- Ἐκδημία Hyp. fr. fin.
- Ἐκδημος. ἐρῶς' ἔρωτ' ἐκδημον Hip. 32. ἐκδημος ὢν τῇσδε τυγχάνει χθονὸς ib. 281. cf. v. 659. et Bac. 215. ἐκδημος ξένος An. 880. δωμάτων ἐκδημος ὢν Iph. A. 419. τῶν ἐκδημῶν φίλων ἐκπονεῖν τύχας An. 1052. ἐκδημον αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. Ἑλένην ἐκδημον λαβὼν Iph. A. 76.
- Ἐκδίδαγμα κερκίδος Ion. 1419.
- Ἐκδιδάσκειν. τί τέκδιδάξαν τῷτό σε; Iph. T. 1164. ἔποτε χρὴ παῖδας περὶ σπῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφῆς Med. 295.
- Ἐκδιδόναι. τὰν Οἰχαλίαν—Ἀλκμήνας τόκῳ ἐξέδωκεν Hip. 553. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν; Sup. 133. ἔκ ἐξέδωκεν Her. 320. ἐκδῶναι τέκνα ἄλλῃ φονεῦσαι χερὶ Med. 1238. sed Iph. A. 736. ἐκδῶναι τέκνα est *elocare filias*, et θυγατέρ' ἐκδῶναι πόσει ib. 964. vid. etiam v. 687. et 729. et El. 249. et in med. ἐξέδω (*elocasti*) κόρην Med. 309. ἐμ' ἐκδος Ἀργείοισιν Her. 454. ἐδ' ἐγὼ ἐκδώσω μέ σοι An. 255. ἐκδιδὸς ἄλλῳ ib. 344. τόνδ' ὄμηρον ἐκδιδὸς Ἦρας νεικέων Bac. 293. μήτ' ἐκδοθῆναι Her. 98. et 222. ἐκδοθησόμεσθα ib. 443.
- Ἐκδιδράσκειν. ἀλλάξας ἐξέδρασ' ἱερὸν ὅμμ' αὐγᾶς ἄλιος Iph. T. 194. ἐξέδραν μιν Her. 14.
- Ἐκδικάζειν. πατέρων ἐκδικάζοντες φόνον Sup. 1214.
- Ἐκδικατὰς, dor. pro ἡτής. τῷ φθιμένῳ πατρὸς ἐκδικατὰν Sup. 1151.
- Ἐκδικεῖν. ὅσια δρᾶν τάνδ' ἐκδικῶ Hel. 1654.

Ἐκδικος. ἔκδικος γεγώς Hel. 1036.
ἔδεν ἔκδικον παθὼν Al. 717.

Ἐκδικῶς. τοῖσδε γ' οἴκοις ἐκδικῶς προσ-
ωφελεῖν Al. 42. κακῶς ἐκδικῶς τιμω-
μένως Bel. fr. XXIII. 3.

Ἐκδοτος Ion. 1251.

Ἐκδοχή. νεοχμὸν ἐκδοχαῖς ἐπεισφέρει
κακόν Hip. 866.

Ἐκδύναι. ἐξέδυν δίκης Sup. 416. ἐκδύναι
κακῶν Iph. T. 602. ὄρφνης ἐκδύς αἰ-
θρίης Her. 857.

Ἐκεῖ Med. 1073. ἐκεῖ ἐν ᾧδε κείσομαι
Hec. 418. ἔτ' ἔν τι βέλει τῶν ἐκεῖ
φράζειν ἐμοί; ib. 1011. ἐκ ἰδὼν τάκεῖ
κακὰ Or. 527. τῷτ' ἐκεῖ λαβὼν ib.
654. λέγει δὴ τί τῶν ἐκεῖ νεώτερον;
Ph. 716. ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες Med.
1058. εἴ τι κῆκεῖ πλέον ἐς' ἀγαθοῖς
Al. 747. κῆκεῖ τά γ' αἰσχροῖα, κᾶνθάδ'
αἰσχύνῃν ἔχει An. 243. τῇ ἐκεῖ τρα-
τηγίᾳ ib. 705. ὅταν τάκεῖ θῶ κατὰ
γνώμην ἐμὴν ib. 738. τάνθαδ' ὄντα
τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις ib. 1069. ἐκεῖ
ἦν Sup. 684. τάκεῖ παρόντα πῆματα
ib. 686. τὰς ἐκεῖ ἐκλιπὼν μύθους ib.
839. ἐκτραφεῖς ἐκεῖ ib. 891. θέ-
μενος εὖ τάκεῖ Iph. A. 672. κῆκεῖ
γενήσῃ διὰ μακρᾶς ἀπαιτίας ib. 1172.
καταδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρσίαν ib.
1433. τὴν ἐνθάδ' Αὔλιν ἀντιθεῖσα
τῆς ἐκεῖ Iph. T. 358. ὀρθῶς ποθεῖς
εἰδέναι τάκεῖ ib. 542. τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ
φίλοις ib. 583. τοῖς ἐκεῖ ἐς ζῶσ' ἔτι
ib. 771. ἐκ ἐς' ἐκεῖ σὸς σύγγονος ib.
805. δοκῶ ἐ παρὼν σ' ὀρᾶν ἐκεῖ ib.
855. χερνίβων ἐκεῖ ib. 861. ἐκεῖ δᾶναι
κτανεῖν Tr. 878. κῆκεῖ χορεύσας Bac.
21. ἐκεῖ χάριτες, ἐκεῖ δὲ πόθος, ἐκεῖ
δὲ Βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν ib. 413.
414. 415. Ζεὺς ἐς' ἐκεῖ τις ib. 467.
ἐκεῖ χόρευε ib. 511. ἦν ἀνὴρ ὀφθῆς
ἐκεῖ ib. 821. εἰ ἔξομεν κῆκεῖ μερίμνας
Her. 594. ἡνίκ' ἂν λεύσσης μ' ἐκεῖ
ib. 736. τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας Hel.
149. τοῖς ἐκεῖ φίλοις ib. 435. ἐκεῖ
πρὸ σεμνὸς ἦσθα ib. 461. ἐκεῖ νοσῆμεν
ib. 587. τῶκεῖ με μέγεθος τῶν πόνων
πεῖθει ib. 599. ἐστίν τι κῆκεῖ, κᾶνθάδ',
ὧν ἐγὼ λέγω ib. 1438. ὅθεν Ἐρεχθεΐ-
δαις ἐκεῖ νόμος τίς ἐστιν Ion. 24. χῶρός
ἐς' ἐκεῖ ib. 283. κῆκεῖ κᾶνθάδ' ἐ δι-
καιος εἶ ib. 384. ἄρα διῆτ' ἐκεῖ μ'
ἔφυσας; ib. 547. τῷτ' ἐκεῖ νῦν ἐσπά-
ρημεν ib. 554. κρείσσω νομίζω τάν-

θάδ', ἢ τάκεῖ ib. 645. ὡς ἐκεῖ (*quasi
illic esset*) Her. F. 956. ἐκεῖ χέρας
σὰς ἀγνίσας κ. τ. λ. ib. 1324. κῆκεῖ
εὐτύχησεν El. 8. τὸ σωφρονεῖν ἐκεῖ
μὲν αὐτὴν ἐκ ἔχειν ib. 924. τάκεῖ
κατ' οἴκους πάντ' ἐπίσασθαι καλῶς Pal.
Fr. II. 5.

Ἐκεῖθεν. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν αὖ λύπη
τις ἄλλη Hec. 587. τάκεῖθεν εὖ πε-
πραγμέν' ἐστίν ib. 731. λέξειν τάκεῖθεν
Or. 849. ἐκεῖθεν, ἐνθάδε ib. 1263.
cf. v. 1293. σάλπιγγες ἐκελάδων ἐκεῖ-
θεν Ph. 1110. εἰρήνῃ τάκεῖθεν τέκ-
νοις Med. 1004. καταδοκῶ τάκεῖθεν
ib. 1117. ἐκεῖθεν ἡμεῖς δυστυχεῖς
Hip. 343. τῶκεῖθεν, ἢ τὸνθένδε; Sup.
758. ἐκεῖθεν εἰμὶ Iph. T. 541. cf. v.
666. τὰς ἐκεῖθεν τύχας ib. 1410.
πότερα—φράσω τάκεῖθεν; Bac. 668.
νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν Her. 142. κῆτ'
ἐκεῖθεν ἄζομεν ib. 258. σωθεῖς ἐκεῖ-
θεν Hel. 784. ἐλισσόμεθ' ἐκεῖθεν
ἐνθάδε δυστυχίαισιν Ion. 1504. τὸ
δυστυχὲς βίβει ἐκεῖθεν ἔλαβες Fr. inc.
CL. 3.

Ἐκεῖνος. ἐκεῖνος εἶ σύ; Her. 945. et
El. 581. τόδ' ἐκεῖνο Med. 98. κῆ-
κεῖνο νῦν ἄθρησον An. 669. τέλευ-
θρον ἐκεῖνο Sup. 438. ἐκεῖν' ἐ λή-
σομαι Iph. A. 516. κῆπ' ἐκεῖν' ἔλθω-
μεν ib. 1392. τῷτ' ἐς' ἐκεῖνο Hel. 628.
τόδ' ἐς' ἐκεῖν' αἰνιγμα ib. 794. πένης
ἐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν Ar. fr. XIX. 1.
ἐκεῖνο δὴ πέπονθ', ὅπερ ἅπαντες βροτοὶ
Cresph. fr. VI. 1. etc.

Ἐκεῖσε. ἀπὸ πρόβατ' ἐκεῖσε Or. 142. τὰς
ἐκεῖσε κεῖθεν ib. 1451. ἐνθένδ' ἐκεῖσε
Ph. 98. κῆκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο ib. 273.
cf. v. 320. τὸν νῦν ἐκεῖσ' ἔχει ib. 363.
cf. v. 1427. ἐκεῖσε προσδόκα με Al.
364. ἐκεῖσε δευρό τε An. 619. et sine
τε And. fr. IV. ἐκεῖσε κῆκεῖσ' ἀσπίδ'
ἐκτείνων χερὶ An. 1132. cf. Hel. 540.
et 719. ἐκεῖσ' ἀπάξει παρθένον; Iph.
A. 714. ἐκεῖσε δὴ πᾶνελθε Iph. T.
256. ἐλθόντα ἐκεῖσε ib. 947. σ' ἐκεῖσε
καὶ πάλιν πέμψειεν Rh. 216. ἐκεῖσε
πρῶτ' ἀνελθε Tr. 61. ὅς πάντα τά-
κεῖσ' ἐνθάδ' ἀντίπαλ', αὖθις ἐκεῖσε—
ib. 285. ἔλισσε τᾷδ' ἐκεῖσε ib. 333.
ἐκεῖσ' ἄγε με Bac. 410. ἥϊσσο' ἐκεῖσε,
κατ' ἐκεῖσε ib. 625. ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ
κατήραμεν; ib. 1293. αὖθις ἐκεῖσε
Hel. 1155. ἐκεῖσε τὸν νῦν δὸς Ion.

1370. ἑκεῖσ' ἀνοίσειον Her. F. 1221.
ἑκεῖσ' ἔλα Phaëth. fr. VIII. 6.
- Ἐκηβόλος. Διὸς ἐκηβόλος Ion. 213.
ἐκηβόλων τόξων Or. 273. et ἐκηβόλοις
τόξοισιν Ph. 1115. et τοῖς ἐκ. τόξοις
Her. F. 472.
- Ἐκητι Er. fr. I. 19.
- Ἐκθερίζειν. πάντας ἐξεθέρισεν Eu. fr.
II. 1. τῶν δὲ (sc. βίος) φθίνει τε
καὶ εκθερίζεται Inus fr. XVII. 5.
- Ἐκθεσις. ἐκθεσιν τέκνη Ion. 956.
- Ἐκθετος. πέπυσαι τὸν ἐμὸν ἐκθετον
γόνον; An. 70.
- Ἐκθηριῦσθαι. ἐκθηριωθείσα Bac. 1329.
- Ἐκθύειν. ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς Or.
191. ξενικὰς ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων
Cy. 370. τίνα μακάρων ἐκδυσαμένους
Fr. inc. CLV. 12.
- Ἐκθυμῶν. κᾶζεθυμία σμύρνης ἰδρῶτα
Ion. 1174.
- Ἐκκαίειν. ἐκκαίειν τὸ φῶς Κύκλωπος
Cy. 629. ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν θηρὸς
ib. 653. ἐκκαίαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλ-
μων νεῶν Rh. 97.
- Ἐκκαλεῖν. δικά δίκαν ἐξεκάλεσσε Sup.
614. τίς Κάδμον ἐκκαλεῖ δόμων; Bac.
170.
- Ἐκκαλύπτειν. ἐκκάλυπτε νῦν ποθ' ἡμῖν,
ἔστινας λέγεις λόγους Iph. A. 872.
ἐκκάλυπτέ νιν Her. F. 1202. ἐκκά-
λυψον ἄθλιον κᾶρα ib. 1226. ἐκκα-
λύψας κᾶρα Sup. 111.
- Ἐκκαρπῆσθαι. ἄλλης γυναικὸς παῖδας
ἐκκαρπόμενος Ion. 815.
- Ἐκκαυμα τόλμης καὶ θράσους Fr. inc.
VI. 2.
- Ἐκκαυχᾶσθαι. ὦν νιν ἔνεκα κτανεῖν
Ζῆν' ἐξεκαυχῶνθ' (i. e. ὦντο) Bac.
31.
- Ἐκκηρύσσειν. κᾶκκηρύσσετο αὐτὸς πρὸς
αὐτὴ καλλίνικος Her. F. 960.
- Ἐκκλάζειν. ἐκ δ' ἔκλαγξ' (i. e. ἐξέ-
κλαγξε δὲ) ὅπα ἀζύνετον Ion. 1204.
- Ἐκκλείειν. ἐκκλείσμεν σφᾶς Or. 1127.
ἐκκεκλείσμεθα Her. F. 330.
- Ἐκκλέπτειν. ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα
Or. 1498. ἐξέκλεψεν, sc. ἐμὲ Iph.
T. 28. ἐξέκλεψαμεν πέτροισι χειρῶν
φάσγανα ib. 331. ἐξέκλεψας πῶς
Ἀπόλλωνος γάμους; Ion. 946. ὅτε
μὴ θεὸς ἐκκλέπτει ib. 1245. τὸν μὲν
πατρὸς ἐκκλέπτει τροφεὺς El. 16. ὃν
λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνος ib. 286.
cf. v. 540.
- Ἐκκληΐζειν. ἐκκληΐσσε ἄλλον ἄλλοσε
τέγης Or. 1448.
- Ἐκκλησία. ἀκᾶσας νυκτέρας ἐκκλησίας
Rh. 139.
- Ἐκκλητος. εἰς ἐκκλητον Ἀργείων ὄχλον
Or. 611. ἐκκλητῶν ἀπο ib. 947.
- Ἐκκολυμβᾶν ναὸς Hel. 1625.
- Ἐκκομίζειν. ὅς μ' ἐκκομίζει Ph. 1000.
τὸ πεπρωμένον δεῖ σ' ἐκκομίζειν An.
1270. κᾶκκομίζόντων (i. e. καὶ ἐκκο-
μίζέτωσαν) δεῦρο τὸς ξένους Iph. T.
1206. ἐκκομίζειν δεῦρο Κασσάνδραν
χρεῶν Tr. 294. λέγω πρὸς πρύμνας
νεῶν τήνδ' ἐκκομίζειν ib. 1048. κᾶκ-
κομίζεθ' ἄρματα Hel. 1197. τέρας
ἐκκομίζει πρὸς δώματα El. 722. ἐκ-
κομίζε Ph. 1586. ἐκκομίζε παῖδα
An. 640. τὸ σὸν ἀγαλμα—πόλεος
ἐκκομίζομαι Sup. 632. ἐκκομίζε σὴν
κασίγνητον χθονὸς Iph. T. 1473.
δεῦρ' ἐκκομισθεῖς Ph. 860. γῆς τῆσδ'
ἐκκομισθεῖσα Hel. 1199.
- Ἐκκομφεύεσθαι. ἐκκεκόμφευσαι Iph. A.
333.
- Ἐκκρεμάννυσθαι. τὰ τέκν' αὐτῶν Ἀρεος
ἐκκρεμάννυται El. 950.
- Ἐκκρήννασθαι. ἐκκρήννασθε πατρῶων
πέπλων Her. F. 520.
- Ἐκκριτος. ἐκκριτοὶ νεανῖαι Hec. 525.
αἰχμάλωτόν τιν' ἐκκριτον ib. 267.
Τροία πόλεων ἐκκριτον μισθμένη Tr.
1241.
- Ἐκκυβιῶν. εἰς κᾶρα πρὸς γῆν ἐκκυ-
βιζόντων Sup. 692.
- Ἐκκυνηγετεῖν. τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ
πότμος; Ion. 1422.
- Ἐκκυμᾶζειν. ἐξεκώμασε εἰς ἄλλην χθό-
να An. 604.
- Ἐκκυφῆσθαι. ἄρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκῶ-
φωταί ξίφη; Or. 1287.
- Ἐκκαλεῖν. τὸ ἐκκαλεῖν Antiop. fr. X.
2.
- Ἐκκαμβάνειν. παρ' ἡμῶν ἐκκαβ' ὅς ἔχω
λόγους Ion. 1335.
- Ἐκλάμπειν. λαμπρὸν ἐκλάμπει σέλας
Dan. fr. I. 3. ἔφος ἡνίχ' ἱππότης ἐξέ-
λαμψεν ἀπ' ἡρ Fr. inc. CXCVIII.
- Ἐκλανθάνεσθαι. ἐκλαθέσθαι λύσσης
Or. 325. ὡς ἐκλήθημαί γ', ἃ πάρος
εἶπομεν Bac. 1271. ὃ "υποτ' ἐκλελή-
σεται Alc. 196.
- Ἐκλέγειν. ἔθος τόδ' ἐξελεξάμην Sup.
340.
- Ἐκλείπειν. ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχίᾳ

Βαc. 1366. ἔκλειπε βωμὸν καὶ θεηλάτῃς ἔδρας Ion. 1306. ἔποτ' ἐκλείπει χλόην ib. 1435. Θήβας ἔκλειπε Her. F. 1322. θήλεια ἤβη θάσσον ἐκλείπει δέμας Aol. fr. XI. 3. ἔ ποτ' ἐκλείπει δόμους Meleag. fr. XIII. 5. ἐκ δ' ἔλειπον οἴκους An. 1040. τί δ' ἐξελείπετ' οἶκον ἐσίαν τ' ἐμήν; Her. F. 554. ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον Or. 378. παρθενῶνας ἐκλιπεῖν Ph. 89. τῶσδ' ἂν ἐκλίπῃ δόμους Hip. 796. ἴν' ἀγνὸν βωμὸν ἐκλίπῃς θεᾶς An. 428. θάκους ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς Iph. A. 618. ἣν ἐκλίπῃς τι Cy. 572. μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν Ion. 665. ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάος ib. 1186. cf. Hel. 845. et Her. F. 1073. Ἄργος ἔκλιπε El. 1250. γῆς πατρώας ὅρον ἐκλιπεῖν ib. 1315. τρίβωνες ἐκλείποντες κρόκας Aut. fr. III. 12. ἐκλιπόντα δώματα Or. 925. ἐκλιπὼν Φοίνισαν ἐναλίαν χθόνα Ph. 6. Τευμησὸν ἐκλιπόντα ib. 1107. Φοῖβος ἐκλιπὼν χρησῆριον Med. 667. τὴν ἐμήν ἀναγνον ἐκλιπὼν φρένα Hip. 1448. τὰς ἐκεῖ ἐκλιπὼν μύθους Sup. 839. Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 264. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους Iph. T. 236. ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ib. 750. et ὄρκον ἐκλιπόντες Sup. 1193. Κιθαιρῶν ἐκλιπὼν Bac. 660. Νύμφας ὁρεῖας ἐκλιπὼν Cy. 4. ἐκλιπὼν γῆν τήνδε Hel. 150. ἐκλιπὼν θεῶ δάπεδα Ion. 576. θεῶ μαντεῖον ἐκλιπὼν ib. 1122. ἐκλιπὼν φάος Her. F. 1348. Σιδώνιον αἶψυ ἐκλιπὼν Phry. fr. I. 1. ἐκλιπὼν ἦδη τε καὶ νομὸν βίης Pol. fr. I. 7. πατρίδος ἐκλιπόντ' (i. e. ἐκλιπόντε) ὄρας Sup. 147. οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες Iph. A. 806. ἐκλιπόντες Εὐβοῖδ' ἀκτὰν Her. 84. παρθενῶνας ἐκλιπῶσα Ph. 1281. ἐκλιπῶσα νεκρῶν γόους ib. 1629. ἐκλιπῶσα πέδον An. 314. δώματ' ἐκλιπῶσα ib. 1050. ἐκλιπῶσα κερκίδας Bac. 1234. τὴν ἐνθάδ' ἐκλιπῶσ' ἀλητεῖαν πικρὰν Hel. 940. ἐκλιπῶσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγὰ Bac. 1054. ἃ νῦν ἐκλείοιπα An. 37. ἐκλέλοιψ' ἑορτὰς Tr. 452. δώματ' ἐκλελοιπέναι Bac. 217. ἐκλέλοιπε φέγγος Hel. 327. ἐκλέλοιπ' ἤδη τὸν ἱερὸν τρίποδα καὶ χρησῆριον; Ion. 512. ῥώμῃ ἐκλέλοιπεν Her. F. 230. θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip.

52. κῆκλελοιπότα τέγας Iph. A. 1099. θύρσον ἐκλελοιπότα Bac. 1052. ποῖαν γαῖαν ἐκλελοιπότα; Aeg. fr. X. 1. Ἐκλιμπάνειν. ἡνίκ' ἐξελίμπανον δόμους πατρώους Med. 800. ἔ ποτ' ἐξελίμπανον θρυλλῶσα El. 909. Ἐκλογίζεσθαι. ἄρ' ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς μᾶλλον φρένας; Hec. 745. εἰδὲς αὐτῷ θάνατον ἐκλογίζεται Sup. 482. ἐξελογίσω τὰ χρυσὰ, τὰ ἀναγκαῖα γε Iph. A. 1410. Ἐκλοχεύεσθαι. τεύχος νεοσσῶν ἐκλοχεύεται Hel. 265. ἐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύῃ Ion. 1458. Ἐκλύειν. ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει Ph. 702. ἐκλύεθ' ἄρμους Med. 1315. et Hip. 825. et ἐκλύσασθ' ἄρμους Hip. 809. τὴν σὴν ἁμαρτίαν ἐκλύει κάκης ib. 1335. τέτθες χαλεπῶν ἐκλύοντες μόχθων El. 1353. πόσιν ἐκλύσασα Al. 37. θανάτῳ νιν ἐκλύσασθε An. 819. νεκρὸς ἐκλύσομαι Sup. 346. ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V. Ἐκλυσίς. φανεῖ κακῶν ἔκλυσιν Iph. T. 899. Ἐκλυτήριον πατρίδος Ph. 976. Ἐκλυτος. ἔκλυτοι ἀμφώβολοι An. 1134. ἐκλυτοὶ πρόκεισθ' ἐμοὶ Tr. 1179. Ἐκμαίνειν. τὸ θῆλυ σπέρμα ἐξέμνηνα δωματίων Bac. 36. φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον Hip. 1229. Ἐκμακτρον ποδῶν El. 535. Ἐκμανθάνειν. τὰδ' ἐξεμάνθανεν Iph. T. 667. τὰς φύσαντας ἐκμαθεῖν δέλων Ph. 34. ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα ib. 870. ἀνδρὸς σπλάγχχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς Med. 220. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω Hip. 567. ὡς ἂν ἐκμάθω, εἴ τις κ. τ. λ. An. 716. ἐκμαθεῖν σπερμὴν ἔχων ib. 1051. ἀρῶρας ἐκμάθωσι γῆπονεν Rh. 75. δεῖ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν Bac. 39. ἴν' ὀρῶθ' ἐκμάθῃς Cy. 672. τὸ κρανθὲν ὡς ἂν ἐκμάθω παιδὸς περὶ Ion. 77. ἐκμαθεῖν θέλω ib. 266. πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βωλεύματα Rh. 156. ἐκμαθῶσα εὖ Hel. 327. Ἐκμαργῶν. ἐξεμαργώθῃς φρένας Tr. 992. Ἐκμαρτυρεῖν τὰς αὐτῷ τύχας εἰς πάντας Oed. fr. XIII. 1. Ἐκμάσσειν. ἐκμάσσε Her. F. 1400.

- Ἐκμετρεῖν. ποῖον χρόνον ἔτ' ἐκμετρή-
σαι χρή πρὸς Ἴλιον σόλον; Iph. A.
816. κύκλος τὸρνοισιν ἐκμετράμενος
Thes. fr. V. 3.
- Ἐκμιμῆσθαι. Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκ-
μμήσομαι Her. F. 1298. φωτὸς κα-
κέρως σχήματ' ἐκμιμέμενον Antioq.
fr. XXX. 2.
- Ἐκμεσῆν. Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμῶσωσεν
τάδε Bac. 823.
- Ἐκμοχθεῖν. ὃς τῷ τυράνῳ πλείον'
ἐκμοχθῆ βίον Sup. 451. πόνων, ὃς
ἐξεμόχθεν Iph. T. 84. et ὃς ἐξεμό-
χθεις ib. 1455. ταῦτ' ἐξεμόχθεν Ἐκ-
τορος κατὰ τέγας Tr. 641. οἷπερ
αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ ib. 873. τὰς
ἄλλας ἐξεμόχθησεν πόνως Her. F.
22. τὰς τῶν θεῶν ὅστις ἐκμοχθεῖ
τύχας ib. 309. ἐκμοχθῆσα κερκίσιν
πέπλος El. 307. ὅσοι δεσμοῖς ἐκμε-
μόχθηται Dic. fr. XIV. 5.
- Ἐκνεύειν. ἐκνεύει πάλιν Ph. 927. πῶς
ἂν ἐκνεῦσαι δοκοῖς; Hip. 470. ὥστε
μή ποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν ib. 823. εἰς
τὸ τῆς θεῆς γ' ἐξένευσας εἰκότως Iph.
T. 1186. ἐξένευσ' ἀποσηναί πρόσω
ib. 1330. ὡς ἐξένευσα μόγις Cy. 573.
εἰς θάνατον ἐκνεύοντε Ph. 1274.
- Ἐκνικᾶν. ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε Ion.
629.
- Ἐκνίπτειν. ὡς φόνῳ φόνον μυσαρὸν
ἐκνίψω Iph. T. 1224.
- Ἐκσίσιος. ἐκσίῳ τρόπῳ Med. 751.
τὴν ἐκσίσιον φυγὴν Sup. 151. ἐκσία
νόσος Dic. fr. VII. 4.
- Ἐκσίσιως Tr. 1037.
- Ἐκπαγλῆσθαι. πατέρα σὸν ἐκπαγλῆ-
μενος Or. 888. τέμνον εἶδος ἐκπα-
γλημένην Tr. 929. ἐκπαγλόμεναι
Hec. 1157.
- Ἐκπαιδεύειν. τίς ὑμᾶς ἐκπαιδεύσεν
πόλις; Cy. 275. ὁμοίαν χθὼν ἄπα-
σιν ἐκπαιδεύσεν ὅψιν Alex. fr. XII.
5. ἐλευθέροισιν ἐκπαιδεύεσθαι τρό-
ποις Inus fr. XIV. 5.
- Ἐκπαιδεύμα νυκτὸς Cy. 597.
- Ἐκπαίξειν. πολὺ με δόξης ἐξέπαισαν
ἐλπίδες Her. F. 460.
- Ἐκπατάσσειν. φέρ' ἐκπάταξον Cy. 152.
κακοῖσιν ἐκπατάσσοιεν Her. F.
888.
- Ἐκπαύειν. ἐκπαύσω μόχθους Ion. 144.
- Ἐκπείθειν. πῶς ἐξέπεισας δεῦρό σοι
σπένδειν στρατόν; Ph. 429. ἐξέπεισεν
- (sc. τὸν ταῦρον) εἰσβῆναι δόρῳ Hel.
1584. ὡς ἐξέπειδε τὸν κατασπείραντά
σε Her. F. 469.
- Ἐκπειράσθαι. κῆξεπειράθην τέκνων
Sup. 1089.
- Ἐκπέμπειν. πολὺν χρυσὸν ἐκπέμπει
λάθρα Hec. 10. ἐξέπεμψά σε χθονὸς
ib. 247. πατήρ νιν ἐξέπεμψεν ib.
768. ἡ Διὸς δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δω-
μάτων Med. 1285. τῶνδ' ἐμ' ἐκπε-
μψον δόμων An. 990. ἐκπεμπε παῖδα
δωμάτων Iph. A. 1110. ὡς χέρνιβας
τε καὶ σφάγι' ἐξέπεμπε σοι Iph. T.
335. ἐκπέμπειν χθονὸς γυναῖκας ib.
1467. cf. Tr. 410. et Ion. 1345. ᾧ
σε δάλην κληρὸς ἐκπέμπει πάτρας Tr.
1271. ἐκπεμπε γῆς τῶσδε Her. 106.
ἐκπέμψω σόλον Hel. 1443. τὰς μὲν
ἐξέπεμπον Ion. 640. ἄρδην ἂν ἐξέ-
πεμψας (sc. ἐμὲ) εἰς ἄδ' δόμους ib.
1274. εἰδῶλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' εἰς
Ἴλιον El. 1283. τὸν θανόντα—ἐκ-
πέμπειν δόμων Cresph. fr. I. 4. ἔκ
ἂν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς Er.
fr. I. 29. πολὺν πέλανον ἐκπέμπει
δόμων ejusd. fr. XVI. 1. βίᾳ πρὸ
τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι Tr. 897.
- Ἐκπεραίνειν. ἵν' ἐκπεράνῃ βίον Her.
F. 428. παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνε-
ται Cy. 692. cf. Ion. 785.
- Ἐκπερᾶν. κλίμακ' ἐκτέρα ποδὶ Ph.
100. ἐκπερᾶσαι κύμα συμφορᾶς Hip.
824. ἄξιον—ἐκπερᾶσαι ποντίαν
ξυμπληγάδα An. 795. δωμάτων ἐκ-
περᾶ ib. 824. et Hel. 1401. ὃς ἀκίν-
δυνον βίον ἐξεπέρασε Iph. A. 18. κα-
λὸν ἐκπερᾶ μελάθρων Cy. 510. πέ-
ραν—Ἐβρον ἐξεπέρασ' ὄχθον Her.
F. 387. ἐκπερῶν πάγον Δίας Ἀθά-
νας Her. 849.
- Ἐκπέρθειν. Φοῖβος ναὸν ἐκτέρσαι An.
1096. πᾶσαν Ἑλλάδ' ἐκτέρσαι δορὶ
Rh. 472. Τροίαν ἐξέπερσα Hel. 812.
Ἴλιον ἐκτέρσων Tr. 804.
- Ἐκπεταννύναι. ἐκπετάσσει πόδα ναὸς
Iph. T. 1136. ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς
Cy. 495.
- Ἐκπηδᾶν. ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκ-
πηδᾷ νοτίς Bac. 704. ἐκ δὲ πηδήσας
ἐγὼ Hec. 1172.
- Ἐκπιμπλάναι. πεδία ἐξεπίμπλασαν
φεύγοντες Ph. 1479. ὄμματ' ἐξεπίμ-
πλαμεν An. 1088. ἱερὰ ἐξεπίμπλασαν
φύγῃ Sup. 722. φυγῇ ἐξεπίμπλαμεν

νάπας Iph. T. 324. ἐκ δ' ἐπίμπλα-
μεν δρόσῳ κρατῆρας κ. τ. λ. Ion. 1194.
ὄρθιά τ' ἐξέπιμπλατο βοῆς κελεύθῳ
φθέγματα Hel. 1591.

Ἐκπίνειν. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;
Cy. 549. ἐκπίνειν κύλικα μίαν ib. 163.
ἐκπίνειν ὅλον πίθον ib. 216. ἔκπιε ib.
560. ἔκπιθι ib. 567.

Ἐκπίπτειν. πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει
κλύδων Iph. T. 1196. ἡνίκ' ἐκπίπτει
χθονὸς El. 541. ἐξέπιπτον ἀντύγων
ἀπο Ph. 1200. ἐκπέσῃ φίλας καρδίας
Hec. 1026. ὡς μήτ' ἀχρήμων σὺν
τέκνοισιν ἐκπέσῃς Med. 461. δωμάτων
ἐκπεσεῖν An. 876. ἐκπεσεῖν χθονὸς
Her. 223. ἐκπεσεῖν μελάθρων ib.
776. ἐξέπεσον εἰς γῆν τήνδε Hel.
416. μὴ 'κπεσεῖν δόμων Ion. 48. ἐκ
τῆς ἐπισήμης ἐκπεπτωκότες Meleag. fr.
XI. 3. τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν Hip.
897. ναυαγὸν ἐκπεσόντα Hel. 546.
cf. v. 1227. βία ἐκπεσὼν τρωτῷ λέχῳ
Her. F. 555. μὴ μ' ἔρημον ἐκπεσῶσαν
εἰσίδῃς Med. 712. ἐκπεσῶσα δεινῶν
Al. 184. ἐκπεσῶσα τῆσδ' ἀλγυῖν
χθονὸς Her. 516. vid. etiam Med.
450. et 458. ubi est ἐκπεσῇ χθονὸς;
in fut. 1. med.

Ἐκπλεθρος. κῶλον ἐκπλεθρον Med.
1181. ἐκπλεθρον δραμῶν ἀγῶνα El.
883.

Ἐκπλεῖν. ἐξέπλευσαι εἰς γαῖαν Φρυ-
γῶν Cy. 283. ἐκπλεῦσαι χθονὸς Hel.
747.

Ἐκπλεως. ἐκπλεως δαιτὸς ὀρεσκόσ Cy.
246. ἐκπλεως ὢν τῆς ἀναισχύντῃ βο-
ρᾶς ib. 415.

Ἐκπλήθειν. ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον Hec.
1270. ἐκπλήσειν κακὰ Or. 293. πολλὰ
φιλήματ' ἐξέπλησε ib. 463. ὥστε σ'
ἐκπλήσει χαρὰς Ph. 174. τὰς σὰς
ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλήσειν ib. 1435. τερ-
πνὸν ἐκπλήσαι βίον Al. 167. δρόμους
πολλὰς ἐξέπλησα καμπύμους Iph. T. 81.
κρατῆρα ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον Cy.
387. πολλὰ μοχθήματ' ἐξέπλησας
Hel. 741. πανταχῇ ἄετος ζητῶν νιν
ἐξέπλησα Ion. 1108. δέκ' ἐκπλήσας
ἔτη Or. 656. κίνδυνον ἐκπλήσαντα
Iph. T. 90. πεπρωμένην μοῖραν ἐκ-
πλήσας φόνος El. 1290.

Ἐκπληξίς. ἐκπληξίς ἂν γένοιτο Ph.
736. κᾶμοι ἐκπληξίς πάρα ib. 968.
τίν' ἐκπληξιν νέαν φίλοις αὐτεῖς; ib.

1276. μῆδ' ἐκπληξιν ξείναις παρέχω-
μεν Iph. A. 604. ἐκπληξιν ἡμῖν προσ-
τιθεῖς Hel. 556. εἰς ἐκπληξιν ἀνθρώ-
πων Fr. inc. XVI. 3.

Ἐκπληρῶν. λιμένα Ναυπλίου ἐκπλη-
ρῶν πλάτῃ Or. 54. ἑκατὸν ἐχίδναις
ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. τελένας
δώδεκ' ἐκπληρῶν Al. 433.

Ἐκπλήσσειν. ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγος Or.
548. σοὶ ἐκπλήσσοι με λόγοι Hip.
934. νέων ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησέ
με Sup. 160. μὴ λόγοις ἐκπλησέ με
Iph. T. 773. ἐξέπληξάς με Ion. 241.
cf. v. 403. εἰδὲ μ' ἐξέπληξ' ὁδῷ ποινῆς
εἰδὲς ib. 635. ἵνα μάλιστά γ' ἐκπλή-
ξειεν ἀνθρώπου Sis. fr. I. 28. τί ἐστὶ
τῷ παρόντος ἐκπλήσσον λόγος; Iph. T.
240. θυμὸν ἐκπλήξασα Med. 640.
ἐξέπλησσε τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν Iph.
A. 351. ἔκ τοι πέπληγμαί Hip. 342.
et Her. F. 1105. λέκτροις ἐν αἰσ-
χροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους Antiop. fr.
XXVII. 2. κᾶκπεπληγμένη κέντροις
ἔρωτος Hip. 38. κᾶκπεπληγμένη φόβῳ
Iph. A. 1535. cf. Bac. 604. ὦ—σύγ-
γον' ἐκπεπληγμένη Iph. T. 795. ἀν-
δρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην Hel.
1413. ψυχὰν ἐκπληχθεῖσ' ἦλθον φρίκα
Tr. 183. θάμβει ἐκπλαγέντες Rh.
291. ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσα Med.
8.

Ἐκπνεῖν. ἐπεὶ ἐξέπνευσεν Ἀγαμ. βίον
Or. 496. ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν ib. 699.
ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς δεινὰς Ph.
883. ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον ib. 1463.
ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον
Her. 566. cf. Hel. 141. et Ion. 1600.
ταχὺ πρὸς πατρός ἐκπνεύσετε Her.
F. 885. ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν Or.
1163. θυμὸν ἐκπνέων Bac. 620. ἐκ-
πνέων βίον Her. F. 980. μητρὸς ἐκ-
πνεύσας (i. e. ὄσης) El. 1220. κυβισ-
τητῆρας ἐκπεπνευκότας Ph. 1158. πε-
τρίναις ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες Hel.
1133.

Ἐκπνοή. θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς Hip.
1438.

Ἐκποδών. ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἐκάβῃ
Hec. 52. ἐκποδὼν ἄπειμι ib. 1054.
ἔχ' ἔλξεται αὐτὸν ἐκποδὼν βία; ib. 1282.
ἀπελθέτω τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν Or.
547. ἐκ ἐκποδὼν εἰ ib. 1161. et ἐκ
ἐκπ. ἴτε ib. 1447. τυράννοις ἐκποδὼν
μεδίετασθαι Ph. 40. ὅπως χθονὸς τῆσδ'

ἐκποδὼν μάλισ' ἔσῃ ib. 985. πέννητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος Med. 561. καί μοι τὸ σὸν ἐκποδὼν ἔσω λόγῳ ib. 1222. εὖ φεύγουσιν ἐκποδὼν θεὸς Hip. 457. ἐκποδὼν ἄπελθε ib. 708. ἐκποδὼν τὰς ΑΙ. 637. κᾶκποδὼν εἶναι νέοις Sup. 1113. παρείσά γ' ἐκποδὼν τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. ἐκποδὼν ἔχειν μιάσματος Iph. T. 1226. ἐκποδὼν τῇ ζυμφορᾷ ἄπειμι Bac. 1146. ἀποσᾶσ' ἐκποδὼν Hel. 1029. ἀφίσασθ' ἐκποδὼν ib. 1644. ἐκποδὼν ἔλα Her. F. 819. ἐκποδὼν φόνε ib. 1034. θάνατον ἐκποδὼν ἔχων Fr. inc. LXXXI. 4. ἀπιθ' ἐκποδὼν Fr. inc. B. 23. 1.

Ἐκπονεῖν. ἃ εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν Or. 122. ἐκπονεῖν ἐμὲ, sc. εἰκός ἐσι Ph. 986. τάντεταλμέν' ἐκπονεῖν ib. 1642. ἕκ ἐκπονῶμεν, sc. τὰ χρυσὰ Hip. 381. ἐκπονεῖν βίον λῖαν ib. 467. πέπλοισιν ἐκπονεῖ ib. 632. τῶν ἐκδήμων φίλων ἐκπονεῖν τυχᾶς An. 1053. Ἔ εἰς κράνος βλέψαντα—χρῆν ἐκπονῆσαι Sup. 319. τὸν (i. e. ὃν) Χείρων ἐξεπόνασεν Iph. A. 209. ἐκπονῶσ' ἐκόντες ib. 367. ἄλλης ἐκπόνει μνηστέρματα γυναικὸς Hel. 1530. εἰ τὸς θεὸς ἄκοντας ἐκπονήσομεν φράζειν, ἃ μὴ θέλωσιν Ion. 375. ἐφ' ᾧ τετάγμεθ', ἐκπονήσομεν ib. 1040. τὴν τεκῶσαν ἐκπόνει ib. 1355. τῶν ἐμῶν τέκνων ἕκ ἐκπονῆσω θάνατον; Her. F. 581. ἐκπονεῖν εὐράδιον Cresph. fr. XII. 1. πατρίδος ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 2. κᾶκπονεῖν, ἃ πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν Fr. inc. CLII. 2. παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν Or. 652. τάδ' ἡμῖν ἐκπονομέναισιν Med. 241. ἐκπονομένων σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 4.

Ἐκπορεύειν. ἐκπορεύετ' Ἰοκάστην δόμῳ Ph. 1075. ἐκπορεύσομεν σὺν μητρὶ παῖδας Her. F. 723.

Ἐκπορθεῖν. ἐκπορθεῖτε Τροίαν Iph. A. 1398. ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις Tr. 95. cf. Bel. fr. XXV. 7. κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς Tr. 142.

Ἐκπορδήτωρ. πόλεος ἐκπορδήτορες Sup. 1222.

Ἐκπορθμεῖν. ἐκτεπόρθμενται χθονὸς Hel. 1195. et 1533. ubi active ponitur, abduxit.

Ἐκπορίζειν. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει An. 644. ἄδικα ἐκ-

πορίζων Bac. 1040. κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπορίζουσι φόνον Ion. 1114. εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορίζεται Sis. fr. I. 36.

Ἐκποτᾶσθαι. θυμὸν ἐκπεπτόταμαι El. 177.

Ἐκπράσσειν. πῶς νιν ἐξεπράξατε; Hec. 515. ματρός ἐκπράξαι φόνον Or. 416. cf. Med. 1305. Iph. A. 512. et Her. F. 1079. ταῦτα θεῶν τις ἐξεπράξεν ΑΙ. 299. cf. Iph. A. 393. δόλιον εὐνήν ἐξεπράξε Hel. 20. μὴ ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43. ζὺν οἷς τὰ κάλλισ' ἐξεπράξε ib. 1383. ἐξεπράξας ἄχρα El. 1191. τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατο εἰς γόνον Bac. 1159.

Ἐκπρέπειν. ὦ μέγιστον ἐκπρέπεσ' εὐψυχίας Her. 597.

Ἐκπρεπής. υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέσματος Tr. 987. εἶδος ἐκπρεπέσστη γυνὴ ΑΙ. 334.

Ἐκπροθυμεῖσθαι. τί ἐκπροθυμῇ τῶνδ' ἀπαλλάχθαι γάμων; Ph. 1672.

Ἐκπροΐημι. τὰν ἀένναον παγὰν ἐκπροΐηται Ion. 119.

Ἐκπροκρίνειν. πόλεως ἐκπροκριθεῖσ' ἐμᾶς Ph. 222.

Ἐκπτήσσειν. οἶκῳ με θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας Hec. 180.

Ἐκποτῆσθαι. ἐξεπτοήθη Cy. 184.

Ἐκπυθάνεσθαι. τῷδ' ἐκπυθέσθαι ταῦτα Ph. 775. ἵν' ἐκπυθώμεθα, πόθεν πάρεισι Cy. 94. εἰ μὴ ἐκπύδοιτ' ἀφιγμένον Hel. 823. ἐκπύθωμαι, τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος Her. F. 529. κᾶκπυθώμεθα δόλῃς γυναικὸς El. 109.

Ἐκπυρῶν. αὐτῶν ἐκπυρῶσι σώματα; Tr. 301. Λέρνας ὕδραν ἐξεπύρωσε Her. F. 421. Πριάμοιο γαῖαν ἐκπυρώσων Iph. A. 1070. ὃς ἐκπυρῶται λαμπάσιν κεραυνίαις Bac. 244.

Ἐκπωμα. χρυσέων ἐκπωμάτων Ion. 1175.

Ἐκρανείν. ἐγκέφαλον ἐξεῤῥανε Cy. 401.

Ἐκρύεσθαι. εἰ μὴ σε γῆρας πόλιόν ἐξεῤῥύετο Bac. 258.

Ἐκσπᾶν. ἦν ἐκσπάσωμαι γε βόλον El. 582.

Ἐκσπένδειν Ion. 1193.

Ἐκτέφειν. πάντας βωμὸς προσῆλθε κᾶῖετσε Al. 169. τέκν' ὀρῶ σολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεσεμμένα Her. F. 526.

Ἐκσφραγίζεσθαι. ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι δόμων καθήμεθα Her. F. 53.

Ἐκσώζειν. ἔκσωσον τέκνα Or. 1234. ἐγὼ νιν. ἐξέσωσα ib. 1633. πατράν γαῖαν ἐκώσσειεν ἄν Ph. 955. πόνων ἀφύκτων ἐκώσσαι δέμας Med. 531. παίδων ἐκώσσαι βίον ib. 1303. cf. Hip. 314. et Her. F. 716. εἴπερ ἐκώσσειέ σε Hip. 501. τῷτό σ' ἐκώσσειν δοκεῖς ib. 958. ἦν σῶμα ἐκώσω μόνον Iph. T. 757. ἦν ἐκώσσης γραφὴν ib. 762. ἐκωσόν με ib. 984. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἑμαυτὸν ῥόδιως Bac. 614. σὸν ἐκώσσαι δέμας Hel. 1098. πάλαι ἀδελφὴν καὶ πρὶν ἐξεσώσαμεν ib. 1674. παῖδας ἐκώσσαι Her. F. 291. τὸ χρῆν νιν ἐξέσωζεν ib. 828. ὅτ' ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος ib. 1222. μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθου χερὸς El. 28. ὃν ἐκσώζει ποτὲ ib. 416. ἴσαι σ' ἐκσώζῃσι ψῆφοι ib. 1265. Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσας ἐπὶ χθόνα Er. fr. XIV. ἦδε μ' ἐξέσωσεν Fr. inc. CLXXXV. 1. τᾶλλα ἐκώζων τέκνα El. 1025. ἐκώσασά σε Iph. T. 1469. πῶς ἐξεσώθης Sup. 751. cf. Ion. 279. ὡς ἐκσωθεῖμεν ἄν Iph. T. 1025.

Ἐκσωρεῦναι. νεκροὶ νεκροῖς ἐξεσωρεῦνόνθ' ὁμῶς Ph. 1202.

Ἐκτάδην, *adverb.* Ph. 1692.

Ἐκτείνειν. ὡς νεκρόν νιν ἐκτείνῃσι Hip. 789. ἐκτείνειν βίον Sup. 1109. ἐκτείνει χεῖρας Bac. 971. ἐκτεινέ μοι σεαυτὸ Syl. fr. VII. 2. ἐξέτεινε εἰς ἦπαρ ξίφος Ph. 1430. ἐκτείνουν χέρα Hec. 439. πολλὰς γενεὴς ἐκτεῖναι λιτὰς Or. 290. μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. εἰδ' ἐξέτεινα χεῖρα Al. 771. ὅμμα ἐκτείνουν φίλον Iph. A. 648. πρὸς αἰθέρ' ἐκτενῶμεν An. 93. κόμην ἐπὶ σῶ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ Bac. 829. ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ An. 1132. χεῖρας ἐκτείνοντα Ion. 961. et ἐκτείνων χέρα El. 823. ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. τόξον ἐκτείνοντες ὡς καιρῶς πέρα Sup. 745. στρατὸν κατὰ στόμ' ἐκτείνοντες Her. 801. φύλα στρατευμάτων λαὸν ἐκτείνοντα Sup. 654. ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 350. πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεῖς Iph. T. 973. ἐκταθεῖσα Or. 302.

Ἐκτεκνῶσθαι. παῖδας ἐκτεκνόμενος λάθρα Ion. 438.

Ἐκτελευτᾶν. πρὶν ἄλλως ἐκτελευτῆσαι Her. F. 827.

Ἐκτελής. ἐκτελῇ νεανίαν Ion. 780.

Ἐκτέμνειν. μήτ' ἔν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμνης τριχὸς Iph. A. 1438.

Ἐκτῆκεν. ἐκτέτηκα καρδίαν ματρός, τὴν δ' ἔτ' ἐκτῆκω γόοις Hec. 433. sq. ὅμμα ἐκτῆξας ἑμὸν δακρύοις Or. 134. cf. v. 528. ἔκ τοι με τήξεις ib. 1047. ὅμματ' ἐκτῆξω πυρὶ Cy. 458. μὴ δακρυσὶν ἐκτῆξῃς χροά Hel. 1435. ἐξετγκόμην γόοις Or. 858.

Ἐκτίειν. Ὅρέσῃ μὴ ποτ' ἐκτίσῃ δίκην El. 260. μὴ ποτε Κρέοντι θάνατον ἐκτισαίητο Her. F. 547. ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν Med. 267.

Ἐκτιθέναι. κακτίθῃσιν ὡς θανόμενον Ion. 18. ἐκθῆναι βρέφος Ph. 25. τὸν παῖδ' ἐξέθηκε δωματίων Ion. 344. cf. v. 350. 954. 1366. 1398. et 1413. et Melan. fr. XXI. et XXIII. 2. κύμ' ἐξέθηκε ταῦρον Hip. 1214. ἐκθῆναι κῆτεϊ φορβὰν And. fr. I. τὸν ἐκτεθέντα παῖδα Ph. 36. et ἐκτεθεῖς παῖς Ion. 345. θηρσὶν ἐκτεθεῖς ib. 951.

Ἐκτίνειν. ὄλβον δωματίων ἐκτίνομεν Hip. 626. χάριτας πατρώας ἐκτίνων Or. 453. ἀντίποινα ἐκτίνων Her. F. 755. ἔχθραν πατρώαν ἐκτίνων ib. 983.

Ἐκτοθεν An. 976.

Ἐκτοξεύειν. σῶ τὸ σῶφρον ἐξετόξευσε φρενὸς An. 365.

Ἐκτοπος Bac. 69.

Ἐκτορεία χεῖρ Rh. 762.

Ἐκτόρεος. πρὸς εὐνὰς τὰς Ἐκτορέως Rh. 1.

Ἐκτός. ἔκτον τόδ' ἦμαρ Or. 39. et 422.

Ἐκτός. τὰκτὸς τῶν κακῶν Ph. 43. ἐκτὸς τάφρων ib. 721. ἐκτὸς ἀσπίδος ib. 1400. πατρώας ἐκτὸς γῆς Hip. 1065. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων An. 1158. μελάθρων ἐκτὸς Sup. 982. σκηνῆς ἐκτὸς Iph. A. 12. χώρῃ ἐκτὸς ib. 1117. ὡς ἐκτὸς εἴης Iph. T. 1310. ἐκτὸς τάξεων Rh. 614. ἐκτὸς τῶ προσήκοντος Her. 215. πότερον ἐκτὸς, ἢ ὕν δόμοις; Hel. 474. ἂ ἐκτός, ὅμμα τέρψει Ion. 231. δοκημάτων ἐκτός Her. F. 771. ἐκτός ὢν συμφορᾶς ib. 1249. ἐκτός πόνων Æg. fr. IX. 2.

Ἐκτρέπειν. τὸ δυστυχὲς τῷτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει Sup. 483. ἀσπίδας θύρσοισι Βακχῶν ἐκτρέπειν Bac. 798.

Ἐκτρέφειν. Ὅρεσιν ἔκτρεψ' ἄνδρα τόνδε μοι Iph. A. 1451. ἐν ξηροῖσιν ἔκτρέφει βροτὸς Bac. 277. εἰ λάθρα νιν ἔκτρέφει Ion. 357. ἐξενωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἔκτρέφειν ib. 821. τίκτωσιν ἡμῖν πάντα, κἄκτρέφωσ' ἅμα Œd. fr. XVII. 12. παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκδρέψειας ἂν Tr. 697. διακενῆς σε ματὸς ἐξέδρεψ' ὅδε ib. 754. ὃν ἐξέδρεψα παῖδα Cy. 142. τίς γάλακτί σ' ἐξέδρεψε; Ion. 318. ὅσπερ ἐξέδρεψε ib. 1531. ἦν ποτ' ἐξέδρεψ' ἐγὼ El. 488. cf. v. 556. ἄλλοις τέκν' ἐκδρέψαντες Tr. 381. ἄλλως ὑμᾶς ἐξεδρεψάμην Med. 1029. ἃς ἔφουσα κἄξεδρεψάμην ib. 1349. συνομαίμονα τόνδε ἐξεδρέψω μοι Iph. T. 849. παῖδες ὅπως ἂν ἐκτραφῶσιν σῇ χειρὶ Med. 939. νεανίαν ὥς ἥσδετ' ἐκτεδραμμένον Ion. 823. ἐκτεδραμμένοι σκύμνοι λεόντων Sup. 1221. ἐκτραφείς ἐκεῖ ib. 891. ἐκτραφεῖς κάλλιπα παρδένων ὑπο Rh. 930.

Ἐκτρίβειν. πρόρριζον ἐκτρίβει σε Hip. 684. εἰ τῷ Κύκλωπος ὀφθαλμὸν ἐκτρίβωμεν Cy. 473. ὁ χαλκίοισι νώτοις ἔρανὸν ἐκτρίβων Ion. 2.

Ἐκτροπή. λεωφόρος πρὸς ἐκτροπὰς Rh. 881.

Ἐκτροφή. ἐκτροφαὶ καλαὶ Dan. fr. VI. 5.

Ἐκτυφλῶν. κἄκτυφλώσαμεν Θάμυριν Rh. 924.

Ἐκτωρ Hec. 18. Ἐκτορος ψυχὴ ib. 21. τὴν Ἐκτορος κάσιν ib. 361. πρὸς Ἐκτορα ib. 422. Ἐκτορος δόρυ ib. 1210. Ἐκτωρ ὁ Φρύγιος Or. 1480. δάμαρ δοθεῖσα Ἐκτορι An. 4. Ἐκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως θανόντ' ἐσεῖδον ib. 8. cf. v. 97. et 107. ἃ γὰρ ἔσθ' Ἐκτωρ τάδε ib. 168. Ἐκτορος ἄπο ib. 202. σφαγὰς Ἐκτορος ib. 399. φονεύσιν Ἐκτορος νυμφεύομαι ib. 404. Ἐκτορος ἀδελφὸς ib. 657. δάμαρ Ἐκτορος eod. vers. et Tr. 272. τὴν αἰχμάλωτον Ἐκτορος ξυνεννέτιν An. 909. γυναικὸς Ἐκτορος ib. 961. ὥς ἂν εἰδῆς Ἐκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον Rh. 420. ὃν νεῶν Ἐκτωρ ὥτρυνε κατόπταν ib. 558. τὰ Ἐκτορος λυπρὰ Tr. 394. Ἐκτορος ἱνις ib. 570. Ἐκτορος ὅπλοις ib. 573. Ἐκτορος ὄμμασι τροπαῖοι El. 469. etc. Ἐκτορ, ο HecTOR, Rh. 10. 23. 41. 76. 87. 389. 488. 643. 951. et 985. ὦ φίλ-

ταθ' Ἐκτορ An. 221. et ὦ φίλ' Ἐκτορ Tr. 668.

Ἐκφαιδρύνειν. παγόντα ἐκ παρηγίδων—ἐξεφαιδρύνον χροὸς Bac. 767.

Ἐκφαίνειν. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνει λόγον Hip. 881. ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει Ion. 1550. ἐξέφηνας εἰς φάος κακὰ Hip. 368. κακὸς θνητῶν ἐξέφηνε χρόνος ib. 428. ὥς γενναῖος ἐκφαίνη πατρὶ ib. 1452. τὸ δ' (sc. κακὸν) ἐκπέφηνεν αὐτίκ' ἐξ ἀρχῆς νέον Æol. fr. XVI. 2. κἄκφανῆσται Hip. 42.

Ἐκφέρειν. ἐκφέρετε Cy. 137. ἐκφέρετε τεύχη Ph. 786. ἔξω ἐκφέρεσι (sc. τὰ κακὰ βελεύματα) πρόσπολοι Hip. 650. ἃ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σῶ τόνδ' ἐκφέρεις; Al. 719. ἐκφέρεσι μητρῷ ὀνειδῆ An. 622. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα Bac. 808. ἐκφέρετε τυρεύματ', ἢ μήλων τόκον Cy. 161. δύνασιν ἐκφέρει τίνα; Ion. 1012. μητρὸς τὰδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα ib. 1352. πόντῳ νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλυδων Hec. 701. δυσζύμβλητον ἐξήνεγκ' ὅπα Dan. 10. κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι El. 871. τὸ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. ἔποτ' εἰς Ἑλληνας ἐξοισθήσεται Sup. 561.

Ἐκφεύγειν. ἐκφεύγει μόρον An. 381. ἔ τι μ' ἐκφύγητε λαιψηρῷ ποδὶ Hec. 1039. ἐκφυγεῖν χρήζων ἀράς Ph. 477. εἰ μὴ ἐκφύγῃς πρὸς αἰδέρα ib. 1222. ἄδην τὸν παραντίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. κἄν πρὸς Ἄργος ἐκφύγῃ Iph. A. 533. ποῖ σ' ἐκφύγοιεν ἂν; Iph. T. 1204. ὃν ἔτε φεύγων—ἐκφυγεῖν δυνήσεται Rh. 316. ἐκφυγεν ἄδαν Tr. 592. ὥστε μ' ἐκφυγεῖν Bac. 452. θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. ἐκφυγὼν, sc. mortem, Al. 195. κἄκφυγὼν λίμνης ὕδωρ Tr. 442. Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα Cy. 437. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429. κἄκπέφυγε γῇ Ph. 1209. ἐκπεφεύγασιν γάμοι με Hel. 1638. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δῶλον Ion. 556. ποῖ γὰρ ἐκφεύξῃ λέχος; Ph. 1668. ἐκ ἐκφεύζεται Med. 1064.

Ἐκφθεῖρειν. ἐξεφθαρμένη Hec. 669.

Ἐκφλῆναι Cress. fr. II.

Ἐκφοβεῖν. εἰ μ' ἐκφοβεῖται μανιάσιν λυσσῆμασι Or. 270. τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ And. fr. XVIII. 1. τὸ ταρβῆν κἄκφοβεῖν σ' ἐκ δεμνίων Or. 312. ἐκ-

φοβηθεῖς' αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναι-
κός An. 963.

Ἐκφοίνισσειν. πῶλοί νιν χηλαῖς τένον-
τας ἐξεφοίνισσον ποδῶν Ph. 42. ἀδέ-
πω βωμός θεῆς Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοι-
νίχθη ῥοαῖς Iph. T. 259.

Ἐκφοιτᾶν. εἰς ταῦτα βαίνων ἄρματ'
ἐκφοιτᾶ πατρί El. 320.

Ἐκφορά. ἐκφορὰν τῷδε δῆσομαι νεκρῷ
Al. 424.

Ἐκφορεῖν. τὰς ἄρνας ἐξεφορεῖντο Cy.
233.

Ἐκφορος. ἔκφορος συμφορὰ πρὸς ἄρσε-
νας Hip. 295.

Ἐκφράζειν. ἐκφράσασαιμεν ἂν Her. F.
1119.

Ἐκφροντίζειν. ἐκφρόντισον Iph. T.
1323.

Ἐκφύλασσειν. τρίβον τήνδ' ἐκφυλάξω
Or. 1259. ἔχνος ἐκφύλασσε Ion. 741.

Ἐκφῦναι. ὃν Οἰνέως φασιν ἐκφῦναι
πατρός Ph. 422. ἄποτ' αὐχῷ Ζῆνά γ'
ἐκφῦναί σ' ἐγὼ Tr. 765. ἐκφῦναι Διὸς
Bac. 27. et ἐξέφυν Διὸς Pi. fr. V. 2.
ὁποίας μοι γυναικὸς ἐξέφυς Ion. 574.
ἔνθεν ἐξέφυν Κρέων Her. F. 7. ἐκφύς
δράκοντος Bac. 539. τῷ κλεινῷ πατρὸς
ἐκφύς El. 206. ὁ ἄδενός ἐκφύς χρόνος
Bel. fr. VI. 5. ὃς δράκοντος γέννος
ἐκπέφυκε Ph. 948. μητρὸς (sc. ἀρίστης)
ἐκπεφυκέναι Al. 326. Πέλοπος παιδὶ
παιδὸς ἐκπέφυκ' ἐγὼ Iph. T. 807. πολ-
λῶν πατέρων ἐκπεφυκέναι Tr. 762.
γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρὸς Ion. 542.
ἔσθ' φησὶ παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι ib.
1533. θυγατρὸς ἐκπεφυκότηι Bac. 44.
ὃς Πολύδωρον ἐξέφυσε Ph. 8. οἵπερ
ἐξεφύσαμεν Med. 1063. et 1241. ὃς
ἐξέφυσεν Ἀγαμέμνονα Hel. 398.

Ἐκχυνᾶν. αὐτὴν ἐκχυνῶν λόγοις
Sup. 412.

Ἐκχεῖν. ἄθ' μοι παῖς ἐκχέω δακρυρρόους
Sup. 773. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ
Cy. 322. ἐκχεῖτε πηγὰς Her. F. 941.
μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Phi.
fr. II. 1. χερσὶν ἐκχέοντι σπονδάς
Ion. 1187. τί τὰ κ'χθύνετα συλλέγεις
ἀλγήματα; Melan. fr. XIX. 2.

Ἐκχορεύεσθαι. ἂν ποτ' Ἄρτεμις ἐξεχο-
ρεύσαιο Hel. 387.

Ἐκχωρεῖν. ἐξεχώρησαν κακῶς Iph. A.
367.

Ἐκῶν. ἐκὼν ἐγὼ σοι τὰμὰ σημανῶ
κακὰ Or. 381. φεύγειν ἐκόντα χθόνα

Ph. 72. ἐξήλθον ἔξω τῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς
χθονὸς ib. 479. ἐκείνο ἔχ ἐκὼν με-
θήσομαι ib. 522. ἔχ ἐκὼν ἤλθον ib.
633. πέμπεις ἐκὼν σῇ δάμαρτι Iph.
A. 360. ἔκ ἐμῷ γ' ἐκόντος ib. 1361.
αἰρεθεῖς ἐκὼν ib. 1364. φεύγω τρόπον
γε δὴ τιν' ἔχ ἐκὼν, ἐκὼν Iph. T. 512.
μ' ἄδεις ξένων ἐκὼν ἐδέξατο ib. 948.
ἔχ ἐκὼν ἀγγελῶ—ἀγγέλματα Tr. 705.
ἔχ ἐκὼν ὕγω σε Bac. 441. τὰς ἄρνας
ἡμῖν ἀπημπόλα—ἐκὼν ἐκῶσι Cy. 257.
ἐκὼν τίς κακῶς ἔτω φρονεῖ; Her. 414.
ὃ μὴν ἐκόντα γ' αὐτὸν ib. 885. νεῖκος
ἔχ ἐκὼν τὸδ' ἡράμην ib. 986. ἔκαν ἐκὼν
γε Ion. 746. μὴ π'ὶ θωλείας ποτὲ ζῶν
ἐκὼν ἔλθῃς Ar. fr. IV. 2. ἐκὼν ἐκῶ-
σαν, ἢ θέλῃσαν ἔχ ἐκὼν; Fr. inc. XC.
2. ἔχ ἐκόντες—κακῶν ἐρῶσι Hip.
358. ἐκόντες, ἔκ ἄκοντες An. 357.
ἐκπονῶς ἐκόντες Iph. A. 367. ἐκῶσι
ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις Hel. 403.
ἡμῶν ἐκόντων ib. 1656. ἂ ἂν διδῶς
ἐκόντες Ion. 380. τῇσδ' ἐκῶσα παιδὸς
ὃ μεθήσομαι Hec. 400. ἐκῶσα θνήσκω
ib. 548. ἐκῶσαν ἐπισείσω πόλιν Or.
612. φίλος μ' ἀπόλλυσ' ἔχ ἐκῶσαν
ἔχ ἐκὼν Hip. 319. ὃ δῆθ' ἐκῶσα γε
ib. 324. et Al. 390. διώλειτ' ἔχ ἐκῶσα
Hip. 1305. ἂ γ' ἔχ ἐκῶς ἐδεξά-
μην An. 36. ἔχ ἐκῶσα τῷδ' ἐκoinώ-
θην λέχει ib. 38. ἐγὼ σ' ἔδρας ἐκ
τῇσδ' ἐκῶσαν ἐξανασῆσω ib. 262. ἐμό-
χθῃσ' ἔχ ἐκῶσα ib. 681. ἐκῶσα ἐδέ-
ξατο πόγον τόνδε Sup. 393. ἄξει ἔχ
ἐκῶσαν ἀρπάσας; Iph. A. 1365. τῆμόν
σῶμα θῦσαι δίδωμ' ἐκῶσα ib. 1555.
ἐκῶσης, κῶ βία λελησμένης Tr. 373.
ἦδε ψυχὴ πάρα ἐκῶσα Her. 532. cf. v.
552. ἐκῶσ' ἀπώλετο El. 1065. ἐδεσσης
τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερο Er. I. 49.

Ἐλαία. γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας
Iph. T. 1101. ἡ—ἐλαίας πρῶτον ᾗδειξε
κλάδον Tr. 798. ἀκρέμων ἐλαίας Cy.
454. τέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion.
1433. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτῃ ib. 1436.
δις σεφθέντ' ἐλαία Erig. III. 7.

Ἐλαιοφόρος. ὃ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον
ἔχων Her. F. 1178.

Ἐλαιοφυῆς. τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον Ion.
1480.

Ἐλᾶν et ἐλαύνειν. παῖδας γῆς ἐλᾶν
Med. 70. ἐξωθέν με γάμοι γ' ἐλῶσι
Al. 954. ἦν ἐλᾶ δι' οἴκων An. 711.
ὄχον μόσχων ἐλᾶς μετ' ἀλόχῃ Βαε,

1332. ἐκποδὼν ἔλα Her. F. 819. cf. Phaëth. fr. VII. 1, et VIII. 6. ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας Ph. 1715. μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονὸς Med. 706. τίν' αὐχεῖς κακοῖς ἐλαύνειν; Al. 679. ἦν χρῆν σ' ἐλαύνειν An. 651. δοκεῖ μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν οἶδε με ib. 925. ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν εἰς γαίαν δάκρυ Sup. 96. ἐλαύνεις ὄχρε ib. 131. δὴν ἐλαύνομεν Rh. 480. ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει Her. 904. πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει συμφορὰν Hel. 648. τὴν τύχην εἰς τῷτ' ἐλαύνει Ion. 68. ἑρᾷ ὑπὸ μέσσαν ἐλαύνει χέρας ἔδραν Her. F. 404. ἐλαυνε ib. 837. τὰ ἔσπερα νῶτ' ἐλαύνει El. 731. ἐλαύνειν (sc. τὸν δῖφρον) μὴ μαθὼν Phaëth. fr. VI. 2. ἤλαννον Rh. 785. ἤλανεσ' ἰκέτας Her. 197. cf. v. 955. λέοντος βλαστήματα ἤλανεσ' ἂν κακοῖσιν ib. 1007. ἵππεσ' ἤλαν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος Ion. 1148. ἔξω ἐλαύνων τῷ φρονεῖν Bac. 851. κιδάραν ἐλαύνων πλήκτρῳ Her. F. 351. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα Or. 763. ἤλασ' (i. e. ἤλασα) εἰς ὀργὴν πόσιν El. 1110. οἷς γ' ἐλαύνομαι Or. 412. φυγὰς χώρας ἀτιμος ἐλαύνη Med. 438. κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίοις ἐλαύνομαι An. 31. ὅτῳ ἐλαύνεται συμφοραῖς οἶκος Ion. 1619. διαδοχαῖς Ἑριννύων ἤλανε νόμοσθα Iph. T. 80. cf. v. 942. πάσης διωγμοῖς ἤλαθησαν Ἑλλάδος ib. 1175. χερσὶν πνοαῖσιν ἤλαθησαν εἰς πόντον Her. 431.

Ἑλάσων et ἐλάχιτος. v. μικρός.

Ἑλαστρεῖν. μητρὸς ἕνεκ' ἤλαστρεν Θεαὶ Iph. T. 934. cf. v. 971.

Ἑλάτη, et dor. ἀτά. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα ib. 1059. λαβὼν ἐλάτης ἑράνιον ἄκρον κλάδον ib. 1062. ἐλάτη ἐφήμενον ib. 1093. μυρίαν χέρα προσέθεσαν ἐλάτη ib. 1108. ἐλάτα πλεύσασα Ph. 217. ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ib. 1517. ἐλάτα δικῶπῳ Al. 446. ἐλάταν πομπαίαν Iph. A. 1323. ἐλάτας κλάδοισι Bac. 110. ὑψικόμων πέραν βαίνουσ' ἐλατᾶν Al. 589. ἐλάταις χιλιόναυσιν Iph. A. 174. ἀνὰ ἐλάταισι ib. 1058. χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις Bac. 38. cf. v. 741. et 814. ἐλάταισιν ἐμὸν κρύψω δέμας ib. 952.

Ἑλάτινος. ἐλατίνων ὄζων ἐπὶ Bac. 1068. et ὄζοισιν ἐλατίνοισιν ib. 1096. φύλλων ἐλατίνων εὐνὴν Cy. 385.

Ἑλαύνειν. v. ἐλᾶν.

Ἑλαφοκτόνος. τᾶς ἐλαφοκτόνας Θεᾶς Iph. T. 1113.

Ἑλαφος. εἶδον βαλίαν ἔλαφον Hec. 90. et βαλίας ἐλάφοις Hip. 218. ἔλαφος ἀσπαίρουσ' ἐπὶ χθονὶ Iph. A. 1587. ἔλαφον ὀρειδρόμον ib. 1593. ἔλαφον ἀντιδῶσά με Iph. T. 28. et 783. χρυσοκέρωτ' ἔλαφον Hel. 388. et ἐπὶ χρυσοκέρων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ἅλεις ἐλάφων ἐξί μοι θοινωμένῳ Cy. 248. ἐλάφων θηράματα Ion. 1162.

Ἑλαφρίζειν. ὡς ἐλαφρίζον γόνυ ἔχοιεν Meleag. fr. VI. 8.

Ἑλαφρός. ἐνεῖς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849.

Ἑλεγος. ἔλεγον οἶτον αἰεῖδες Iph. T. 1091. ὁμαδὸν ἔκλυον ἔλεγον Hel. 185. ἀλύροις ἐλέγοις Iph. T. 146.

Ἑλέγχειν. ἐχρῆν μ' ἐλέγχειν Hip. 298. ἔλεγχε Iph. T. 530. ἤλεγχον ib. 1179. et Alex. fr. VIII. 1. εἰδ' ἤλεγξας Hip. 1322. μή τις μ' ἐλέγξῃ Al. 1061. ἐλέγξαι ξένους ἐκ ἡζίν Iph. T. 955. ἤλεγξα καὶ βέβηλα κ. τ. λ. Her. 405. λόγοις ἐλέγξω Hip. 1267. θυσίαν ἐλέγχων ξένων Iph. T. 1081. ἐκ οἶδ' ἐλέγχουσα Hip. 271. εἰδ' ὄρκον — ἐλέγξας ib. 1056. πάντας ἐλέγξας φίλας Al. 15. ὡς μήτ' ἐλεγχθῇ Hel. 891.

Ἑλεγχος. εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ Hip. 1310. εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν Al. 643. φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον Her. F. 59. εἰς ἔλεγχον πιπνῶν ib. 73. ἀνδρὸς ἔλεγχος ib. 162. ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 7. ἀνάλωσεν λόγων ἐλέγχος Hip. 1337. ἐπὶ τῷ αἰεὶ δακρύων ἐλέγχος Tr. 119. δεικνυμένων ἐλέγχων τῶνδε Her. 905.

Ἑλεεῖν. τὸ ἐλεῆσαι τὸν πατέρα αὐτῶν Epist. I.

Ἑλεεινὸς Hel. 998.

Ἑλειος. θάμνοις ἐλείοις Bel. fr. XIV. 2. ὕδραν ἔλειον κτανὼν Her. F. 152.

Ἑλελίζειν. ὡς ἐλελίζω Ph. 1516. διὰ ζεφᾶν γενύων ἐλελιζομένα Hel. 1118.

Ἑλένη, uxor Menelai, Hec. 243. An. 900. Iph. A. 51. et 683. et El. 214.

Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρὴ Hec. 265. ὡς Ἑλένην ἴδοιμι ib. 442. τὰν τοῖν Διοσκέροιν Ἑλένην κάσιν ib. 943. τὴν θεοῖς συγχεμένην Ἑλένην Or. 20. Ἑλένης τῆς πολυκτόνης φονεὺς ib. 1142. Ἑλένης πρόσποδε ib. 1380. Ἑλένη νιν ὠλεσε An. 247. Ἑλένην ἔρεσθαι χρὴν τάδε ib. 603. Ἑλένη ἐμόχθησ' ἔχ' ἐκθα ib. 681. ἐρῶν ἐρῶσαν—Ἑλένην Iph. A. 76. τὸν Ἑλένης γάμον γήμας ib. 467. Ἑλένην ἔλωμαι ib. 488. τί Ἑλένης παρθένω τῇ σῇ μέτα; ib. 494. Ἑλένης ἔνεκα Iph. T. 8. ἡ Λάκαινα Τυνδαρίς Ἑλένη Tr. 35. ἡ Θεοσυγῆς Ἑλένη ib. 1214. ἐλάβετε τὴν Ἑλένην χειρίαν; Cy. 176. τῆς κακίτης ἀρπαγὰς Ἑλένης ib. 280. Ἑλένη ἐκλήθην Hel. 22. Ἑλένης αἰσχροὺν κλέος ib. 134. ἔνεχ' Ἑλένης μάργος ἦν El. 1027. εἰδῶλον Ἑλένης ib. 1283. ἔκ ἀπολῆμαι τῆς Ἑλένης ἔνεκα Tel. fr. III. 2. etc. Ἑλένη, ο *Helena*, Or. 81. Hel. 313. 879. et 1408. ὦ τλῆμον Ἑλένη Or. 1613. Iph. A. 1253. et Hel. 108. ὦ Ζηνὸς Ἑλένη παῖ Or. 1673. b) dor. Ἑλένα. Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα Hec. 635. τὸν Ἑλένας φόνον Or. 1357. εἰς Ἑλέναν ib. 1362. περὶ γόνυ Ἑλένας ib. 1415. παρὰ βόσρυχον Ἑλένας ib. 1428. ἀνόνητον ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον ib. 1502. Ἑλένα—ἦδ' ἐστὶν ib. 1629. εὐναίαν Ἑλέναν An. 104. ἐπὶ τὰν Ἑλέναν Iph. A. 178. τὰς Ἑλένας ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν ib. 583. τὰν τῶν Διοσκέρων Ἑλέναν ib. 769. ἂ Διὸς Ἑλένα ib. 781. Δήδας Ἑλένα φίλα παῖς Iph. T. 440. Ἀγαμεμόνιον κρᾶτ' ἐνέγκοι Ἑλένα Rh. 259. v. etiam v. 910. τὰν ἐχθίσαν Θεράπναν Ἑλένας Tr. 211. Ἑλένας μελάς πόνος Hel. 1120. πέμποντες Περσείων οἴκων Ἑλέναν ἐπ' ἁκτίας ib. 1480. σωτῆρες τὰς Ἑλένας ib. 1516. ὦ Ἑλένα ib. 1158. et 1175. 2) Ἑλένη, nomen insulae ab *Helena* nomen ducens, Hel. 1690.

Ἑλενος. θείαν Ἑλένη ψυχὰν Hec. 87. Ἑλένη συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις An. 1246.

Ἑλεος. τίς Ἑλεος; Or. 333. μασοῖς τὸν Ἑλεον ἠρώμεναι ib. 567. τίς Ἑλεος μερίζων; ib. 830. Ἑλεος Ἑλεος ὅδ' ἔρχεται ib. 966. διὰ σάρκα ἐμὴν Ἑλεος

Ἑλεος ἔμολε ματρός Ph. 1293. μ' Ἑλεος τῆς ταλαιπώρης κόρης εἰσῆλθε Iph. A. 491.

Ἑλέπτολις. τὰν Ἰλίσ καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν Iph. A. 1476. et 1511.

Ἑλευθέριος. τὸν Ἑλευθέριον Ζῆνα Rh. 358.

Ἑλευθερίς πέτρα Sup. 759.

Ἑλευθερος. πατὴρ ὅς' Ἑλευθέρος Hec. 420. Ἑλεύθερον αἰῶνα θέσθαι ib. 754. ἔκ ἐστι θνητῶν, ὅστις ἐς' Ἑλευθέρος ib. 864. σὲ δήσω Ἑλευθέρον φόβῳ ib. 869. cf. Rh. 664. ἀφίης αἵματός μ' Ἑλεύθερον; Hip. 1450. Ἑλευθέρος οἶκος Al. 571. ἔκ οἷσθ' ἀ με—γνησίως Ἑλεύθερον; ib. 681. ὡς ἂν εἰδῆς Ἑκτορ' ὄντ' Ἑλεύθερον Rh. 420. Ἑλευθέρος, χρειὼς ὦν, εἰδὲν σθένει And. fr. XVI. 3. ζευχθεῖς γάμοισιν ἐκέτ' ἐς' Ἑλεύθερον Antig. fr. VIII. 1. cf. Melan. fr. IX. 4. κρείσσεινα ἔτε δῶλον, ἔτ' Ἑλεύθερον, τρέφειν ἀσφαλὲς Ar. fr. XV. 1. Ἑλεύθερος ὦν δῶλός ἐστι τῷ λέχῳ Phaëth. fr. XV. 1. τὰς Ἑλευθέρας μὴ λυπρὰ—ἐξισορῆσαι Hec. 234. νόμος τοῖς τ' Ἑλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δῶλοις ib. 291. θεσφάτων Ἑλευθεροῖ Ph. 1006. εἰς Ἑλευθέρας ὑβρίζειν An. 434. τὸ μὲν δῶλον, οἱ δ' Ἑλευθεροῖ Iph. A. 1402. Ἑλευθέρας ἐσῳτας Iph. T. 1349. τὰς λόγους Ἑλευθέρας Bac. 774. Ἑλευθεροῖ πόνων Her. 873. Ἑλευθεροῖ Εὐρυσθέως ib. 874. ὅς' Ἑλευθέρων ἀπο Hel. 282. τῶν Ἑλευθέρων εἰδὲς κακίων δῶλος Ion. 855. τοῖς Ἑλευθέροισιν ἂ νικᾷς Alex. fr. IV. 3. Ἑλευθέροισιν ἐκπεπαιδευμαι τρόποις Inus fr. XIV. 5. πολλοὶ (sc. δῶλοι) ἀμείνους εἰσὶ τῶν Ἑλευθέρων Melan. fr. VI. 2. δῶλοισι ζῶμεν, οἳ τ' Ἑλευθεροῖ Fr. inc. CCIII. Ἑλευθέραν μ', ὡς Ἑλευθέρα θάνω, μεδέντες Hec. 550. μ' Ἑλευθέραν ὄρες An. 194. Ἑλευθέρα πόλις Sup. 405. cf. v. 477. Ἑλευθέραν φύσιν παρέχων Iph. A. 930. Ἑλευθέραν δεῖ νιν γενέσθαι ib. 1273. ἐχθρῶν Ἑλευθέραν πόλιν Rh. 469. ἡμέραν Ἑλευθέραν ib. 991. ἔκ Ἑλευθέραν θύρῃ μεδήσεις χεῖρα; Bac. 253. Ἑλευθέρα γαῖα Her. 62. γῆν σέβοντ' Ἑλευθέραν ib. 114. Ἑλευθέρον οἰκεῖν γαῖαν ib. 245. cf. v. 288. δειμάτων Ἑλευθέρα El. 911. ἔκ οἷδ' Ἀθήνας τάσδ' Ἑλευθέρας ἔτι Her.

199. ἀμπτυχαὶ ἐλεύθεροι El. 868. ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Antiop. fr. XIV. 1. ἀφίημι ὁμμάτων ἐλεύθερον φέγγος τόδε Hec. 367. τᾷλεύθερον ἐκεῖνο Sup. 438. ὅμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον Iph. A. 994. cf. Her. F. 221. κάρτα τᾷλεύθερον δυσλόφως φέρει κακὰ Tr. 302. ἐλεύθερον ἡμαρ Her. 868. πόλισμ' ἐλεύθερον ib. 957. τᾶνομ' ἐκ ἔχων ἐλεύθερον Hel. 736. τᾷλεύθερον ὄνομα παντὸς ἄξιον Aug. fr. VII. 3. ἐν δώμασι ναίειν ἐλευθέροισι Hip. 624. ἡ φρήν τῶν ἐχὶ δάλων ἔσ' ἐλευθερωτέρα Phryx. fr. X. 2. τῶν ἐλευθερωτάτων οἰκῶν An. 12.

Ἐλευθεροποιεῖν Ap. 153.

Ἐλευθερεῖν. ἐπεὶ σε τῷδ' ἐλευθερεῖ φόνος Hip. 1449. μιᾶς μ' ἔπω συμφορᾶς ἐλευθεροῖς Her. 790. Ἑλλάδ' ὡς ἡλευθέρωσα Iph. A. 1384. ἐλευθέρωσόν με Her. 890. ἐλευθερώσω γαῖαν Ph. 1019. ἐλευθερεῖντες ἐκ δρασμῶν πόδα Her. F. 1010. ἐλευθερώσας τῆμόν Or. 1088. ἐλευθερώσας τήνδ' ἰσόψυφον πόλιν Sup. 353. ἦδε σ' ἡμέρα διήλασεν ἡλευθερώσθαι Her. 789. πῶς ἐλευθερώθης; Bac. 613.

Ἐλευθέρως. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω Or. 1170. ἐλευθέρως παρρήσιγα θάλλοντες Hip. 421. φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως Al. 1011. λέγομεν ἐλευθέρως Cy. 286. ἐλευθέρως θάνω Her. 559. κατθανεῖν ἐλευθέρως Ar. fr. IV. 2.

Ἐλευσίς. ἐσιῶχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς Sup. 1.

Ἐλεφαντοδέτος. ἐλεφαντοδέτων πάροιθεν δόμων Iph. A. 582.

Ἐλικτός. κισσὸς ἐλικτός Ph. 655. ἐλικτὸν κρέσω πόδ' ἐμόν El. 180. ἐλικτὰ An. 449.

Ἐλικῶν, *nomem montis*, Her. F. 240.

Ἐλικωνιάδες. ὦ Μωσῶν Ἐλικωνιάδων δώματα Her. F. 791.

Ἐλιξ. φέρομεν ἔλικα νεότομον Bac. 1168. ἔλικα ἀνὰ χλόαν Hel. 180. ὃς ἄπλαντον ἔλικ' ἐφρέρει Her. F. 399. βοσκὰς εὐφύλλων ἐλίκων Hel. 1347.

Ἐλίσσειν. ἐλίσσετε νῦν βλέφαρον Or. 1266. αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἐλίσσετε ib. 1293. ἐλίσσει' ἀμφὶ ναὸν Iph. A. 1480. ἔλισσε τᾷδ' ἐκέισε Tr. 333. ἀμφὶ ὠλένας ἔλισσ' ἐμοῖς νώτοις ib. 758. διασρόφες ἐλίσσει γορ-

γωπᾶς κόρας Her. F. 868. cf. Bac. 1121. λίνον ἡλακάτα δακτύλοις ἔλισσεν Or. 1432. Καδμείων πόλιν ὄπλοις ἐλίξειν Ph. 718. ἐλίσσων Sis. fr. IV. καλοῖς κακὰς λόγους ἐλίσσων Or. 890. ὃν ἀγκάλαις ἐλίσσων ib. 1379. ἐλίσσων περὶ νίκας Iph. A. 215. ἄς (sc. δίνας) πυκναῖς αὐραῖς ἐλίσσων Iph. T. 7. ἐλίξας ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ Ph. 1616. περίξ ἐλίξας Antiop. fr. XXXI. 2. χεῖρες καὶ κῶλ' ἐλίσσεται Ph. 1193. ἐλίσσόμεσθ' ἐκέλευεν ἐνθάδε δυστυχίαισιν Ion. 1504. ῥόμβῳ ἐλίσσομένα Hel. 1378. ἀμφὶ χαίταν δρόσον αἱματηρὰν ἐλιχθεῖσα Iph. T. 444.

Ἐλκεῖν. βίοντες εἰς τὸν αἰὲν ἔλκω χρόνον Or. 207. γήρα τρομερὰν ἔλκω ποδὸς βάσιν Ph. 311. ἔλκει μακρόπην ζῶαν ib. 1531. ἔλκει, κώπην ὥστε κ. τ. λ. Hip. 1221. σύντονα ἔλκετε τὸν κακοδαίμονα ib. 1361. ἔλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειὰν Tr. 280. ῥαδίως ἔλκει ζυγὸν ib. 665. περιφορὰν ἔλκη δρόμον Bac. 1065. vid. not. τὸν Αἴτνας μηλονόμον τὸρνεύν', ἔλκε Cy. 657. ἔλκει με βιαίως Her. 80. cf. v. 368. ἔλχ', ἔλκε πρὸς μέλαθρα καὶ κόμιζέ με Ion. 738. ἔλκει ἔσποτ' ἐκ ταυτῆ τύχας Alex. fr. XVIII. 2. βία νῦν ἔλκετε τιμὰς Inus fr. IV. 1. τὴν δόξαν ἔλκει Cenei fr. V. 3. ἡνίκ' Αἴας εἴλκε Κασσάνδραν βία Tr. 70. εἴλκον (sc. τὸ μέθυ) εὐπτέρως ἐς αὐχένας Ion. 1200. εἴλχ' ὁμῶ λαβῶν γυναικα Antiop. fr. XXXI. 2. ἐχ' ἔλκετ' αὐτόν; Hec. 1282. et Hip. 1084. ὥκυτομπᾶς ἔλκετ' εἰς πόντον πλάτας Iph. T. 1427. ἔλκυσιν ἡμῖν τὰς συμφορὰς σπεδῇ συνάψαι Hel. 1459. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν ἔλκυσαν τέκνα Her. F. 446. σὴν δάμαρτα καὶ τέκνα ἔλξων ib. 602. δεσμόν δυσεξήνυτον ἔλκεται δεθεῖς Hip. 1237. ἔλκεσθαι βία Her. 226.

Ἐλκημα. ῥίψω κυνῶν ἔλκημα Her. F. 568.

Ἐλκος. τελαμῶσιν ἔλκη σ' ἰάσομαι Tr. 1232. ἔλκεσι βρύων Fr. inc. CCXI.

Ἐλκῶν. ἐλκῶσαι γέροντα χρώτα Hec. 405. ὃ μὲ φρένας ἡλκωσεν Al. 881. ἡλκώσας οἴκας Sup. 223.

Ἐλκύειν. ἥς πρῶτα μαζὸν εἴλκυσα Ph. 994. τὸν περὶ τεῖχῃ εἴλκυσε An.

108. ἄμυσιν ἐλκύσας Cy. 416. ἐφ' ᾧ περ ἔγχος εἴλκυσται τότε Rh. 576.
 Ἐλκώδης. ἀτρέμας χροὺς ἐλκώδης ἀπ-
 τεσθε Hip. 1359.
 Ἐλλαμβάνειν. ἐν τοῖς τέκνοις ἡ ῥετή
 τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε Ar. fr. XX. 2.
 vid. not.
 Ἐλλανία, dor. pro ἡνία. τὸν Ἐλλα-
 νίας φανερώτατον ἀσέρ' Ἀθήνας Hip.
 1122. Ἐλλανίας ἀπὸ χθονὸς Hel.
 233. καθ' Ἐλλανίαν ib. 1161. πρό-
 σω γαίης Ἐλλανίας Ion. 797. ἀφ'
 Ἐλλανίας Her. F. 411.
 Ἐλλανίς, dor. pro Ἐλληνίς. γῆς ὄρες
 Ἐλλανίδος Hec. 1260. ἀπὸ γᾶς τᾶς
 Ἐλλανίδος El. 1193. Ἐλλανίδες
 κόραι Hel. 193.
 Ἐλλάς, 1) *subst.* Græcia, Iph. A.
 1271. ὥσάν ἡ Ἐλλάς εὖνυχῃ Hec.
 330. ἀπώλεσας πᾶσαν Ἐλλάδα Or.
 131. ἂν Ἐλλάδα ib. 250. et 806.
 An. 450. et Sup. 1223. ὡς ἄπασαν
 Ἐλλάδ' ὠφέλῳ Or. 564. ἀδίκως ἀ-
 θροίσας Ἐλλάδα ib. 647. σρατηλατῶν
 Ἐλλάδος ποτ' ὄντων ib. 968. Ἐλλάς
 αὐτῇ συμκρὸν οἰκῆτήριον ib. 1114. ὑ-
 πὲρ ἀπάσης Ἐλλάδος δώσει δίκην ib.
 1134. ὅς Ἐλλάδος ἥρξε ib. 1167.
 δακρύουσιν Ἐλλάδ' ἄπασαν ἐπλήρσε ib.
 1363. ὅς ἄγαγ' Ἐλλάδ' εἰς Ἴλιον ib.
 1365. ἥτις Ἐλλάδ' αὐτοῖς Φρυγί δι-
 λυμήνατο ib. 1515. τὴν Ἐλλάδος
 μιάσσορα ib. 1584. ἐπιδείξεις Ἐλλάδι
 Ph. 878. Ἐλλάδ' ἐς ἀντίπορον Med.
 210. βέβαν φόνον Ἐλλάς ἀέξει Hip.
 537. τίς Ἐλλάδ' οἰκῶν; Al. 862. Ἐλ-
 λάδ' εἰσαφικόμην An. 13. ὁ χιλιόναυς
 Ἐλλάδος Ἀρης ib. 106. Ἐλλάδος
 ἀλγυνὴς πόνως ib. 304. ἐκ ἄξι Ἐλ-
 λάδος ib. 367. εἰ πεσήματα πλείσθ'
 Ἐλλάδος πέπτωκε ib. 654. πλείστον
 ὠφέλησεν Ἐλλάδα ib. 682. καθ' Ἐλ-
 λάδα ib. 694. et sæpius passim. νόσον
 Ἐλλάς ἔτλα ib. 1045. τεκῆσα πρῶ-
 τον Ἐλλάδος ib. 1238. cf. Her. F.
 1306. εἰ σιγῇ διεπέρασας Ἐλλάδα
 Sup. 117. ὧ δοκιμώτατος Ἐλλάδι
 ib. 277. νόμιμα πάσης συγχέοντας
 Ἐλλάδος ib. 311. Ἐλλάς δοριμανῆς
 ib. 485. πάσης Ἐλλάδος κοινὸν τότε
 ib. 538. μαρτύρημα Ἐλλάδι ib. 1203.
 Ἐλλάδος νεανία Iph. A. 52. Ἐλ-
 λάδος τῆς ταιλαιπύρῃ σένω ib. 370.
 Ἐλλάς ἡ μεγίστη πᾶσα ib. 1378. τὰς

ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος ib. 1381. ὑπὲρ
 Ἑλλάδος θανεῖν ib. 1389. ζηλῶ σὺ
 μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σὺ ib. 1407.
 Ἑλλάδος εὐεργέτης ib. 1447. Ἑλλά-
 δος εὐίππη πύργως Iph. T. 133. πι-
 σὸν Ἑλλάς οἶδεν εἶδεν ib. 1205. σέ-
 φανον ἔφερεν Ἑλλάδι κροτορόφῳ Tr.
 565. Ἑλλάδι τῇ μεγάλῃ ib. 1115.
 Ἑλλάς πᾶσα τῷτο μαρτυρεῖ Her. 220.
 cf. Hel. 80. Ἑλλάς ω Her. F. 135.
 μέλεος Ἑλλάς ib. 877. τὰς εὐεργέτας
 Ἑλλάδος ἀπώλεσε ib. 1310. νόμους
 κοινὰς Ἑλλάδος Antioq. fr. IV. 3.
 ἄξιον Ἑλλάδι Tel. fr. VII. πῆμα Ἑλ-
 λάδι θέλων γενέσθαι Fr. inc. C. 1.
 etc. 2) *adject.* Græca. θανὼν ὑπὲρ
 γῆς Ἑλλάδος Hec. 310. cf. Or. 573.
 et Iph. A. 1457. et 1554. Ἑλλάδος
 αἰχμᾶς Or. 1485. cf. Tr. 839. ὧ γῆς
 Ἑλλάδος σρατηλάται Ph. 1231. τίς
 Ἑλλάς (Græca mulier), ἡ βάρβαρος;
 ib. 1513. cf. Ion. 1367. Ἑλλάδ' ἀντὶ
 βαρβάρου χθονὸς γαῖαν κατοικεῖς Med.
 536. Ἑλλάς πόλις An. 169. εἰς
 γᾶν Ἐλλάδα Iph. A. 771. ἀνάσσω
 Ἑλλάδος σρατηγίας Iph. T. 17. Ἑλ-
 λάδος ἐκ γᾶς ib. 448. ἐν κόλποισιν
 Ἑλλάδος νεῶς ib. 1292. cf. v. 1345.
 et Cy. 85. ὧ γῆς Ἑλλάδος ναῦται
 Iph. T. 1386. σρατιᾶς Ἑλλάδος
 διόπτας Rh. 234. γῆς Ἑλλάδος μυ-
 χὰς οἰκεῖς Cy. 296. πάσης χώρας
 Ἑλλάδος τητῶμενοι Her. 31. ὧ γῆς
 Ἑλλάδος λωτίσματα Hel. 1609. Ἑλ-
 λάδος πρῶτον χθονὸς El. 21.
 Ἐλλείπειν. εἰδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδα El.
 609.
 Ἐλλην, et dor. Ἐλλαν, 1) Græcus. a)
subst. ὑπὲρ Ἑλλήνων Hec. 141. ὧ
 μέγιστον Ἐλλην φάος ib. 841. εἰ
 ποτ' ἂν φίλον τὸ βάρβαρον γένουτ' ἂν
 Ἐλληνσιν γένος ib. 1200. ἐπίσημον
 εἰς Ἐλληνας Or. 21. ἐπὶ τὸν κοινὸν
 Ἑλλήνων νόμον ib. 495. καθ' Ἑλλή-
 νων χθόνα Ph. 500. σρατηγῶν λο-
 γάσιν Ἑλλήνων An. 324. Ἑλλήνων
 ὄχλον ἀθροίσας ib. 606. βάρβαροι
 — Ἐλληνσιν ἄρξεσι; ib. 667. βαρβά-
 ρων Ἐλληνας εἰκὸς ἄρχειν, ἀλλ' εἰ
 βαρβάρους Ἑλλήνων Iph. A. 1400. sq.
 cf. v. 1275. Ἐλληνσιν ἡμᾶς πρῆτοις
 Rh. 405. ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι
 Tel. fr. XI. 1. Ἐλληνες ὄντες βαρ-
 βάροις θαλεύσομεν; ejusd. fr. XXIII.

ἀρίστου πατρὸς Ἑλλήνων γεγώς Fr. inc. B. 2. 2. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς Fr. inc. B. 44. 2. etc. Form. dor. "Ελλανες. ἀν' Ἑλλάνων στρατὸν Hec. 119. Ἑλλάνων ἄγραν ib. 881. τοιόνδ' Ἑλλάνων νέφος ib. 907. ὦ παῖδες Ἑλλάνων ib. 930. Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. et Or. 1306. πολλαὶ Ἑλλάνων ἄλοχοι An. 1037. ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιάς Iph. A. 753. Ἑλλάνων στρατὸν ib. 1526. ἃ μναστειν-θεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων Iph. T. 208. πο-θῶσ' Ἑλλάνων ἀγόρευς ib. 1096. λέκ-τροις πλάστεισ' Ἑλλάνων Tr. 203. τί θέσμιον Ἑλλάνων; ib. 267. μη-δεῖς ἄλλος Ἑλλάνων Epig. III. 3. b) *adject.* ἀνδρὸς Ἑλληνος λόγοις πεισθεῖσα Med. 801. Ἑλλην ἀνὴρ Iph. T. 39. et Ἑλληνες ἄνδρες Hel. 1554. et Ἑλληνας ἄνδρας Iph. T. 347. Ἑλλην' ἐς οἶκον Med. 1331. Ἑλλην φόνος Iph. T. 72. Ἑλληνα ξένον Hel. 154. λέοντες Ἑλλανες δύνω Or. 1401. Copulatur etiam cum subst. *foemin.*: Ἑλληνα πόλιν Iph. A. 65. πατρίδος Ἑλληνος Iph. T. 495. σο-λὴν Ἑλληνα Her. 131. 2) Ἑλλην, *nom. propr. viri*, Æol. fr. XXIII. 1. et Melan. fr. II. 2.

Ἑλληνικός. νόμον Ἑλληνικὸν Al. 687. ἀγῶνας κρατεῖν Ἑλληνικὰς Hip. 1016. ἐπὶ βωμῆς καὶ τάφου Ἑλληνικὰς Bac. 1356. γῆρυν ἐχ' Ἑλληνικὴν Rh. 294. λέκτρων ἀρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. ναῶν σόλον Ἑλληνικῶν Iph. T. 11. Ἑλληνικαῖσι ῥοαῖς ib. 259. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῶ Hec. 5. cf. Tr. 479. et 868. Ἑλληνικόν τι Or. 486. Ἑλληνικοῖσι δώμασιν Ph. 286. Ἑλληνικῶς Iph. T. 660.

Ἑλληνίς Hel. 568. Ἑλληνίς γυνή Med. 1339. Iph. T. 1154. Tr. 477. et Hel. 264. ἐκβολὰς νεῶς Ἑλληνίδος δέξεσθε Iph. T. 1425. Ἑλληνίδ' εἰς γῆν Tr. 878. cf. Bac. 23. et Her. 307. πολλαῖς με μακαρίαν Ἑλληνίδων ἔζη-κας Med. 509. Ἑλληνίδας γυναῖκας Iph. T. 64. et 1468. ναῦς ἀντίας Ἑλληνίσιν Ion. 1160. μόνῃν πασῶν Ἑλληνίδων El. 1076.

Ἑλλοχιζέιν. θάμνων Ἑλλοχιζόμεν φό-βαις Bac. 721.

Ἑλπίζειν. ἥ κἀν θεοῖσι ταῦτόν ἐλπίζεις τόδε; Hip. 97. νόστον ἐλπίζω λαβεῖν

Iph. T. 1016. εἰ γὰρ—σ' ἐλπίζεσι πε—ξυμπορὰς κατοικτίσειν Her. 151. θς ἐλπίζομεν Hel. 746. θῆρας σφε τὸν δύνηον ἐλπίζει κτανεῖν Ion. 348. ἴν' ἐλπίζει βασιλεύσειν ib. 1087. πάν-τα ἐλπίζειν χρεὼν Hyp. fr. VIII. βέν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; An. 721. τὸ μὲν ἐκ ἤλπιζον ἂν πε-πονθέναι πάθος Sup. 790. οἷς ἤλπι-ζον αἰρήσειν πόλιν ib. 845. ὡς πατήρ μ' ἤλπιζεν ἐκδώσειν El. 249. πῶς ἂν τίς ἐλπίσαι πράξειν καλῶς; Hec. 820. εἰ ζῆν με χρῆζειν ἤλπιστας Or. 1070. τὴν Φρυγῶν πόλιν ἤλπιστας κατακλύ-σειν δαπάναισιν Tr. 995. μὴ ἐλπίσῃς, ὅπως αὖθις πατρώας ἐμ' ἐκβαλεῖς χρο-νὸς Her. 1051. τίς ἂν τὰδ' ἤλπισε βροτῶν ποτε; Hel. 662. δόξης, ἦν ποτ' ἤλπισα Her. F. 461. ἃ πάρος ἔποτε—ἤλπισε παθεῖν ib. 745. εἰδ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα El. 580. ὥστ' ἤλπι-σας, ὡς εἰς σέ μὲν κ. τ. λ. ib. 918. ἐλπίσας δύνασθαι τι παρὰ σοὶ Epist. I.

Ἑλπίς. ἔτ' ἐλπίδος—ὄρω θάρσος Hec. 370. ψεύσει σ' ὁδῷ τῇσδ' ἐλπίς ib. 1032. ἐλπίδα δὴ τιν' ἔχομεν Or. 52. cf. Iph. A. 609. εἰς σ' ἐλπίς ἢ μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν Or. 448. ἐν-ταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν ib. 692. μολόντι δ' ἐλπίς ἐσι σωθῆναι κακῶν ib. 777. προσῆλθεν ἐλπίς (i. e. *metus*) ib. 857. παρ' ἐλπίδα ib. 975. et Fr. inc. CLXXXVII. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα Or. 1059. ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα ib. 1186. νῦν ἐλπίς, ἐχθρὰς τὰς ἐμὰς τίσειν δίκην Med. 767. ζύ-νεσιν τιν' ἐλπίδι κεύθων Hip. 1105. παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσω ib. 1121. vid. not. τίνα βίη ἐλπίδα προσδέχομαι; Al. 129. ἐλπίς ἐκ ἔτ' ἐσι σώσασθαι βίον; ib. 144. ἔτις ἐλπίς ἦν, ἄλλα φυτεύσειν τέκνα ib. 294. ἐλπίς μ' αἰεὶ προσῆγε An. 27. ἐν τῷδε ἐλπίς, εἰ σωθήσεται ib. 410. αὐτὸν ἐλπίς ἀναμενεῖ ib. 445. ποῖαν περαίνων ἐλπίδα; ib. 1063. ἐλπίς ἐτι κάκιον, ἢ πολλὰς πόλεις συνῆψε Sup. 479. ἢ ἐλπίς θεὸς ἐξέπραξεν αὐτὸ Iph. A. 392. ἐλπίδος ἀπεσφάλην ib. 742. μήτ' ἐμοὶ—ἐλπίς ἄδε ποτ' ἔλθοι ib. 786. κενὴν κατέσχον ἐλπίδα ib. 987. ψυχρὰ ἐλπίς ib. 1014. φίλα ἐλπίς ἐγένετο Iph. T. 414. ἐκ ἔσιν ἐλπίς τοῖς ξένοις

σωτηρίας ib. 1413. ἅτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπίς, ὡς ὀφθήσομαι Tr. 487. ἐμοὶ ἔδδ' ἔννευσιν ἐλπίς ib. 677. ἐλπίδα γὰρ πατρίᾳ μεγάλην ib. 857. τὸ λῶζον ἐλπίδ' εὐρήσειν Her. 170. ὃ τάλαίνα ἐλπίς ib. 435. ἔχ' ἅπαντα πέφενγεν ἐλπίς ib. 453. ἐλπίδ' εὖ πράξειν ἔχω ib. 522. ἐλπίς ἐκ πλεσίων δόμων λαβεῖν τι Hel. 439. μί' εἰς ἐλπίς ib. 821. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; ib. 832. ἃ νῦν φέρετ' ἐλπίς Ion. 1063. τίν' ἐλπίδ' ἔμπεδον σωτηρίας ἐξευμαρίζῃ; Her. F. 80. τίν' ἐλπίδ' εἰσορᾷτε; ib. 144. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδα ib. 295. δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπίς ib. 771. ἐπ' ἐλπίδι ib. 804. ἔδ' ἐλ-
λέλοιπας ἐλπίδα El. 609. ὁρῶ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων ib. 624. πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 2. ἐλπίδος κεδ-
νῆς ἔχῃ ejusd. fr. XIX. 2. δι' ἐλπίδος ζῆ, καὶ δι' ἐλπίδος τρέφῃ Phry. fr. III. προτείνων ἐλπίδα Fr. inc. LXXIV. 1. οἷαν ἐλπίδ' ἠδονῆς ἔχεις; Fr. inc. LXXVIII. 1. εἰς ἐλπίδ' ἄγει Fr. inc. CLXV. 6. ἐν πάννυ λιτῇ τι-
νι ἐλπίδι Epist. III. ἅτε τὸν δαίλιον—
ἐψεύσω ἐλπίδος ib. ἐθρέφθην ἐλπίδων
καλῶν ὑπο Hec. 351. παρ' ἐλπίδας
ib. 680. ἐκέτ' εἰσὶν ἐλπίδες Or. 720.
αἱ ἐλπίδες βόσκεισι φυγάδας Ph. 399.
ἐλπίδες ἔχω καθεύδουσι ib. 637. ἐλπί-
δων ἡμάρτομεν Med. 498. et Rh. 581.
ἐλπίδες ἄκ' ἐτι μοι παῖδων ζωᾷς Med.
976. εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ἐν ὑμῖν
ib. 1032. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων Tr.
345. cf. v. 1252. ἐλπίδων ποίῳν ὑπο
ib. 505. τῷ δ' ἔννευσιν ἐλπίδες ib. 629.
ἐλπίσιν ἐβόσκετο Bac. 617. μυρίαὶ
μυρίοισιν ἔτ' εἰσὶν ἐλπίδες ib. 906.
ἐλπίδες σωτηρίας Hel. 1037. et Her.
F. 84. εἰσφέρεις ἐλπίδας Hel. 1043.
ὃ γὰρ ἐλπίδων εἰσὼ βέβηκα ib. 1539.
ἐλπίδων μέτοχος ἦν Ion. 697. φρεσδαὶ
ἐλπίδες ib. 866. τὰς ἐλπίδας ἀπέβα-
λον πρόσω ib. 1453. φίλῳ τὰς ἐλπίδας
Her. F. 91. ὅστις ἐλπίσι πέποιθεν
αἰεὶ ib. 105. πολὺ με δόξης ἐξέπαισαν
ἐλπίδες ib. 460. ἐλπίδας ὁ χρόνος
ἐκ ἐπίσταται σώζειν ib. 506. ἐν ἐλ-
πίσιν ταῦτα El. 352. ἐλπίδας δίδως
Ar. fr. XVIII. 2. ἐξ ἐλπίδων πίπ-
τοντας Inus fr. XVI. 5. ἐν ἐλπίσιν
χρῆ τὰς σοφὰς ἔχειν βίον ejusd. fr.
XVIII. πόλλ' ἐλπίδες ψευδῶσι κᾶ-

λογοὶ βροτᾶς Pro. fr. VI. ταῖς ἐλπί-
σιν τάλγεινὰ παραμυθόμενος Fr. inc.
XLVII. 2. πτηνὰς διώκεις τὰς ἐλ-
πίδας Fr. inc. LXXIII. 1. ὑπ' ἐλ-
πίδων Fr. inc. CVI. 1. συμκραις
ἐπιτρέψουσιν αὐτὰς ἐλπίσι Fr. inc.
CLXXVI.

Ἐμμαντῶ. ἔμμαντὸν ἐξερῶ Or. 558. ἐν
ἔμμαντῷ τι συννοούμενος ib. 633. πατρί
τιμωρῶν ἔμμαντῶ ib. 774. τὰ πίς'
ἔμμαντῷ τῷ θράσους παρέξομαι Ph. 275.
τάμαντῶ λαβὼν ib. 487. πόλιν ἔμμαντῶ
προδᾶς ib. 1011. σφάξας ἔμμαντὸν ib.
1017. ἔα ἔμμαντῷ ζῆν Ion. 646. φίλῳ
μάλιστ' ἔμμαντὸν Cresph. fr. VI. 2.
ἔμμαντὴν λέγω Hec. 736. ἴδιον ἔμμαν-
τῆς τι βέλομαι εἰπεῖν ib. 978. etc.

Ἐμβαίνειν. ὅταν ἔρημον χῶρον ἐμ-
βαίνω ποδὶ Rh. 214. ποῖ ποτ' ἐμ-
βαίνειν με χρῆ; Tr. 455. Ἰσθμίας
γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ El. 1288.
τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον Sup. 989.
σέ—νεὼς ἐμβήσας σκάφος Cy. 465.
ἐμβῆσαι νιν ἵππειον δίφρον Her. 845.
ὦ ἔμβα, ἔμβα κατακλαίεσσα El. 113. et
128. αἱ ποτ' ἔμβατε Τροίαν ib. 432.
εἰ εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα Her. 169.
Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα Hec. 922.
χρυσοκολλητοῖσιν ἐμβεβῶς δίφροις Ph.
2. τάξιν ἐμβεβῶς Her. F. 164. ἄξενον
σέγην τήνδ' ἐμβεβῶτες Cy. 92.

Ἐμβάλλειν. εἰς ὅμαθ' αὐτὸ δεινὸν
ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. κακοῖς ἐφ'
ἔρμα σερεὸν ὑμβάλλουσι γῆς Hel. 860.
τὰς ἐμβάλλοντας ἡμῖν τὰς ὑπονοίας
Epist. V. οἱ τὰς περὶ ἡμῶν λόγους
ἐμβάλλοντες εἰς τὰς ὄχλους ib. ὅπως
μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλῃ φόβον
Or. 1355. τέκνοισιν ἐμβαλεῖν ξίφος
Med. 1325. τοῖς μέλλουσι θάνατον
ἐμβαλεῖν Al. 51. χαλινὸν ἐμβαλεῖν
γνάθοις ib. 495. ναυσὶν ἐμβαλεῖν
φλόγα Rh. 120. νυκτὸς ἔτι φαῦλον
ἐμβαλεῖν στρατὸν ib. 285. ναυσὶν
αἰθρὸν ἐμβαλεῖν ib. 990. στρατῷ νόστον
ἐμβαλεῖν πικρὸν Tr. 66. et δύσνοστον
νόστον ἐμβαλεῖν ib. 75. ἐμβάλωμεν
εἰς ἄλλον λόγον El. 962. πέλεκυν
εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν Tel. fr. XVI.
2. εἰς ἡμᾶς ξίφος φόβιον ἐμβαλὼν
Ph. 598. λαῶν ἐμβαλὼν κάρη ib.
1164. σέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al.
4. πέτραις Καφηρταῖς ἐμβαλὼν Hel.
1140. ἐμβαλὼν πόρπακι γενναῖαν

χέρα ib. 1392. πολὺν δάκρυον ἐμβαλὼν Her. F. 1209. Διβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Phaëth. fr. VII. 1. πῶλοις ἐμβαλόντες ἡνίας Iph. T. 1423. εἰς τὰ δῶλια τῆς νηὸς ἐμβαλόντες Cy. 238. λευκὸν ἐμβαλῶσα πῆχυν σέρνοις Or. 1466. σίδηρον ἐμβαλῶσα, sc. ταῖς κόμαις Hel. 1204. πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ Tr. 473. ὥς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενὶ ib. 630. παρῆδι ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ Hel. 1095. ἔκην ταύρειον δέμας εἰς πρῶραν ἐμβαλεῖτε; ib. 1579.

Ἐμβασις. δίχηλον ἔμβασιν Bac. 739.

Ἐμβατεύειν. πόλιν ἐμβατεύειν El. 1251. et ἐμβατεῦσαι πόλιν ib. 595. ὃς ἐπετρον Ἀρκάδην ἐμβατεύεις Tel. fr. I. 3. Λυκίας ναὸν ἐμβατεύων Rh. 225. ἐκέτι σ' ἐμβατεύσω Hec. 913. κλήρης ἐμβατεύσεσθε χθονὸς Her. 876.

Ἐμβιβάζειν. εἰς τὸ λῶσον ἐμβιβάζεσ' ἵχγος Her. F. 856.

Ἐμβολή. ἐς ἐμβολὴν δεινὸς Her. F. 869. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. φυλάσσειτ' ἐμβολὰς An. 1131.

Ἐμβολον. χαλκὸδετα ἔμβολα Ph. 115. λάϊνα ἔμβολα Bac. 591.

Ἐμέθεν, poët. pro ἐμῇ Or. 987. Iph. T. 450. Tr. 260. 333. et 340.

Ἐμμανῆς. ἔμμανῆς Ἡρας ὑπο Cy. 3. τροχληατήσσο' ἔμμανῆ πλανώμενον El. 1253. θεῷ πνοαῖσιν ἔμμανεῖς Bac. 1092.

Ἐμμένειν Ph. 1247. ὄνυμι ἐμμένειν, ἃ σε κλύω Med. 753. et ὄρκῳ τῷδε μὴ ῥμένων, vers. sq. μελάθροισ ἐμμένειν Er. fr. II. 12.

Ἐμμοχθος. ἔμμοχθον βίοντον Sup. 1004.

Ἐμός. παῖδ' ἐμόν Hec. 79. πατέρα τὸν ἐμόν Or. 288. τὸν ἐμόν ὠδίνων πόνον Ph. 30. οἴκων ἄγκυρα ἐμῶν Hec. 80. τὸ πιστὸν λόγων ἐμῶν Or. 245. ἐμῶν τυράννων Ph. 299. μήτηρ ἐμῇ Hec. 34. ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν ib. 40. et 44. ματρός τῆς ἐμῆς Or. 95. ἐπὶ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι πόλιν Ph. 435. ἐμὰ φρήν Hec. 85. ἀπ' ἐμᾶς ὄν, ἀπ' ἐμᾶς τὸδε παιδὸς πέμψατε ib. 98. φόνον ἐμᾶς ματέρος Or. 165. ἐπ' ἐμὰν πόλιν Ph. 155. χροᾶς φέρεσθ' ἐμὰς Or. 96. κόμας ἐμὰς Ph. 231.

σῶμ' ἐρημώσας ἐμόν Hec. 31. τέμον, ὅσον περ ἤθελον τυχεῖν, ἔσαι ib. 51. ὄμμα ἐμόν Or. 134. τέμον ξίφος Ph. 628. τέμον ἐχὶ συγγνώμην ἔχει ib. 1002. ἀπ' ἐμῶν γονάτων Hec. 92. τοῖς ἐμοῖς θρηνημασι Or. 132. ἅπερ μοι φίλτατ' ἐστὶ τῶν ἐμῶν ib. 644. τὰμὰ λέχη Ph. 47. τὰμὰ λέκτρα ib. 59. ἦν περ κρατήσῃ τὰμὰ ib. 782. et sic porro.

Ἐμπαίζειν. χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λειμμακος ἡδοναῖς Bac. 865.

Ἐμπαλιν. πρόσωπον τέμπαλιν σρέφοντα Hec. 343. εἰ τέμπαλιν ib. 789. σρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα Med. 923. cf. v. 1006. et 1148. ὥστε τέμπαλιν πεσεῖν φρενῶν Hip. 390. κἄμπαλιν σρέψας κῆρα Iph. A. 1549. Σάκης μοχλοῖς τραιῖνς κἀνάτρεψον ἔμπαλιν Bac. 348. τὰμπαλιν γε τῶν δι' ἀληθείας σαφῇ Hel. 317.

Ἐμπας. ἀλλ' ἔμπας ἔφερε κακὸν ἄλις Al. 909. ἔμπας ἔ τις ἂν ψαύσειε με Cy. 533.

Ἐμπεδος. τὸν ὄρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον Iph. T. 758. Λοξίς ἔμπεδοι χρησμοὶ El. 399. τίν' ἐλπίδ' ἔμπεδον σωτηρίας ἐξενμαρίζῃ; Her. F. 80.

Ἐμπεδῶν. τὸν ὄρκον ἔμπεδῶσομεν Iph. T. 790.

Ἐμπείρειν. ἐμπείρας ῥάχιν Rh. 514.

Ἐμπειρία. ἡ ῥμπειρία ἔχει τι λέξει τῶν νέων σοφώτερον Ph. 532. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3.

Ἐμπίμπλασθαι. ἔτοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι πρόσωπον Ion. 925.

Ἐμπίπρᾶναι. ἐμπίπρατ' αὐτῶν σώματα Her. F. 244.

Ἐμπίπτειν. ἐμπίπτειν πύλαις Ph. 1153. πῶλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος Hip. 1218. παραγμὸς ἐμπίπτωκέ μοι Hec. 857. εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν Iph. A. 443. δεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔρως τῆσδε στρατείας Ἑλλάδι ib. 808. φήμη τις φύλαξιν ἐμπέπτωκεν Rh. 657. πυρὸς φλογμὸς ἐν κάρᾳ πέσοι (i. e. κάρᾳ ἐμπέσοι) Sup. 832. ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν Iph. A. 377. ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ Rh. 127. εἰ γυναιξὶν ὅπλων ἐμπεσειεν ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. ἀλίμενον ἔς ἄντλον ἐμπεσῶν Hec. 1025. πύλαισιν ἐμπεσῶν Ph. 1161. πύργους ἐμπεσῶν σκύφῃ Al. 801. Θρηκῶν

- ἀρίστοις ἐμπεσῶν Rh. 409. εἰς ἀθά-
νατον αἰθέρ' ἐμπεσῶν Hel. 1022. ἐμ-
πεσῶν πόθος ib. 1411. πόλεος ἐμπε-
σόντες εἰς ἀρχὴν τινα Er. fr. II. 30.
δρόνοισιν ἐμπεσῶσα Med. 1170. εἰς
φίλαν γὰν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι Tr.
1319. εἰς βάρβαρα φάσγαν' ἐμπεσῇ
Hel. 870.
- Ἐμπλέκειν. ἐς ἀρκυάταν μηχανὰν ἐμ-
πλέκειν Or. 1423. ἐμπλέκειν πλοκάς
Iph. A. 936. τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ
πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα Pi. fr. II. 2.
χεῖρα ἐμπλέξας' ἐμὴν Or. 262. ἡνία-
σιν ἐμπλακεῖς Hip. 1236.
- Ἐμπλήθειν. ὃ γὰρ ἐμπλήσαιμί σε μύ-
θων Hel. 775. Πριάμω πεδίον ἐμπλή-
σας δορός Iph. A. 355. ἐμπλήσας
σκύφος Μάρωνος Cy. 410. αὐτῶν πε-
δίον ἐμπλήσω φόνος Ph. 725. cf. Her.
F. 572. σαρκῶν ὀσέων τ' ἐμπλησθῶ
Hec. 1072. ἐμπλήσθητί με πίνων
αἶμα Syl. fr. II. 2. ἐμπλησθεῖς El.
430. ἐμπλησθέντες νομίσματος Er.
fr. II. 29. μισῶν ὃ ποτ' ἐμπλησθή-
σομαι γυναῖκας Hip. 664.
- Ἐμπληκτος ἄνθρωπος Tr. 1204.
- Ἐμπλήσσειν. κέρτομός με θεῶ τις ἐμ-
πλήσσει χαρά; Al. 1128.
- Ἐμπνέειν. ἔτι ἐμπνέει Or. 155. ἔτι ἐμ-
πνέων βραχὺ Ph. 1428. et βραχὺν
βίοντον ἐμπνέων ἔτι Hip. 1246. συμ-
κρὸν ἐμπνέας' ἔτι Al. 203. ἄνεμος ἐμ-
πνεύσας δορὶ Cy. 19. κατ' ἔρον ὥσπερ
ἱστίας ἐμπνεύσομαι τῇδε An. 556.
- Ἐμπνῆς. ἦν ἔτ' ἐμπνῆς Ph. 1451. ἐμ-
πνῆς εἰμὶ Her. F. 1089. ἔτ' ἐμπνῆν
ἀτδης μ' ἐδέξατο Fr. inc. CLXXIX.
εἰδῶλον ἐμπνῆν Hel. 34.
- Ἐμπόδιος. τί ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι;
Ion. 862.
- Ἐμποδῶν. σὺ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδῶν γένη
Hec. 372. αἰεὶ γυναῖκες ἐμποδῶν ταῖς
συμφοραῖς ἔφυσαν ἀνδρῶν Or. 604.
ἂ ἐμποδῶν μάλιστα Ph. 713. μήτ' ἐμ-
ποδῶν σοι—ναίειν Med. 936. λόγων
τίς ἐμποδῶν ὁδ' ἔρχεται; Sup. 395.
ἐμποδῶν δῆσειν δόρυ ib. 1192. ἐμ-
ποδῶν γενήσομ' ἐγὼ τῇ θεῷ Iph. A.
1396. ἥκεις ἐμποδῶν ἐμοῖς γάμοις
Hel. 789. σδεις ἐμποδῶν κεῖται νόμος
Ion. 1047. ἐμποδῶν μοι θανασίμων
βαλευμάτων ἔρπει Her. F. 1153.
- Ἐμπολεῖν. δόξαν ἡμποληκότα Fr. inc.
B. 1. 3.
- Ἐμπολή. βορῆς ἐμπολήν λαβεῖν Cy.
253. ζαχρύσας δι' ἐμπολᾶς Iph. T.
1111.
- Ἐμπόλημα. φῶς ἐμπολήμασι πρέπει
Cy. 137.
- Ἐμπορεύεσθαι. διαίταν ἦντιν' ἐμπορεύε-
ται Phoen. fr. IX. 6.
- Ἐμπορος. τιμίσθω σέβας ἐμπόρων Al.
1002. κακὴν ἐμπορον βίω Hip. 964.
- Ἐμπρέπειν. ἐν πάντων γνῶμα ταῦτον
ἐμπρέπει Her. 408. cf. Fr. inc. B. 6.
- Ἐμπροσθεν. εἰς τῷμπροσθεν Hip.
1228.
- Ἐμπυρος. εἰς γῆν ἐμπυρος πίπτει νε-
κρὸς Ph. 1193. ἐμπύρῳ τέχνῃ ib. 961.
ἐμπύρος φλογὸς Hel. 752. ἐμπύρος
ἀκμᾶς Ph. 1261. ἐπὶ ἐμπύρος ὀρδο-
σάδας Hel. 554. τυγχάνει ἐν ἐμπύ-
ροις An. 1114. ἐμπύρων εἶδες φλόγα;
Sup. 155. δι' ἐμπύρων σπονδὰς κα-
θεῖλαι Iph. A. 59. εἰς ἐμπυρ' ἦλθε
Iph. T. 16. κἀμπύρων (i. e. καὶ ἐμπ.)
μισθὰς φέρειν Bac. 257. σδεις ἐπλά-
τησ' ἐμπύροιςιν Hel. 762.
- Ἐμφαίνειν. σδὲν ἐμφαίνεσθ' ἔτι Fr. fal.
cit. V. 2.
- Ἐμφανῆς. ἐμφανῆς δαίμων βροτοῖς Bac.
22. ἦκει πόσις σοι ἐμφανῆς Hel. 880.
ἔδειξας ἐμφανῇ πόλει πυρσὸν El. 586.
γῆρως ἐμφανῆς ib. 754. τὰμφανῇ ἔργα
Sis. fr. I. 9. τὰμφανῇ ὑψηλ' ἄγειν
Fr. inc. XXXIX. 3. et fr. inc. B. 47.
4. τὰς συμφορὰς ἐμφανεσέρας Fr. inc.
B. 13. 3.
- Ἐμφανίζειν. αὐτὸς αὐτὸν ἐμφανιεῖ σοι
Phi. fr. XIII. 4.
- Ἐμφανῶς Bac. 816. τὰδ' εἶπεν ἐμφα-
νῶς παρασάδεις Or. 365. ἐξελέγχεται
ἐμφανῶς κάκιος ὦν Hip. 945. παρὼν
πρὸς παρόντας ἐμφανῶς γαμβρὸς δι-
δάξω An. 739. τὸν Οἰκλέας τόκον εὐ-
λογῶσιν ἐμφανῶς Sup. 927. ὥστ' ἐξο-
ρασθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς Her.
675. ὁθεν σ' Ἀπόλλων' ἐμφανῶς
κληῖζει Phaeth. fr. X. 2.
- Ἐμφρων. ἐμφρων δακρύει Or. 44. ἐμ-
φρων ἀναίξας πεσήματος Iph. T. 315.
ἐμφρόν, ἢ κάτοιινον ὄντα; Ion. 553.
- Ἐμφύειν. ἀνδρῶν—σδεις χαρακτήρ ἐμ-
πέφυκε σώματι Med. 519. τοιόνδ' ἐμ-
πέφυκε σοι θράσος ib. 1345. τὸ μῶρον
γυναῖξιν ἐμπέφυκεν Hip. 967. ἐμπέ-
φυκε γυναῖξί τέρψις κακῶν An. 93.
πᾶσιν τὸδ' ἐμπέφυκεν Iph. A. 839.

λευκοῖς ἐμφύσας καρποῖς χειρῶν Ion. 891.

Ἐμφυλος. ἔμφυλον ἕξει Ion. 1581.

Ἐμφυτος. ἔμφυτος πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Bel. fr. IX. 1. τοῖς πλεθεσι τῷτο ἔμφυτον Phaëth. fr. V. 1.

Ἐμφυχος. ἐκείνος ἀπόδος ἐμφύχως πάλιν Hel. 978. ἔμφυχος γυνή Al. 137. ὅς' ἐς' ἔμφυχα Med. 230. τὴν ἐμφύχων βρωσιν ἐδεσῶν Cret. fr. II. 19.

Ἐν. ἐν δόμοις Hec. 27. ἐν πόντῳ σάλῳ ib. 28. ἐν κλυδωνίῳ ib. 48. ἐν ὑμῖν ib. 291. et Med. 1033. ἐν βροτοῖς Hec. 379. et Hip. 103. et 435. ἐν φάει Hec. 415. 707. et 1214. Ph. 1287. et 1349. ἐν ᾧδε Hec. 418. ἐν φιλίπποις Θραξί ib. 428. ἐν κροκέῳ πέπλῳ ib. 468. ἐν δαιδαλείαισι ἀνδοκρόκοισι πῆναις ib. 470. ἐν μέσοις ib. 531. ἐν νεκροῖσι ib. 551. ἐν μυρίῳ στρατεύματι ib. 606. ἐν κακοῖσι ib. 663. cf. v. 969. 1226. et 1246. Or. 91. 665. 725. et 753. Ph. 1633. Hip. 911. 913. et 1391. Al. 775. et 1021. etc. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ Hec. 700. ἐν ἀνθρώποις ib. 805. et Ph. 443. ἐν αἰσχυρῷ Hec. 806. ἐν βραχίοσι, κ. τ. λ. ib. 836. ἐν θαλάμοις ib. 919. ἐν μέσοις Θρήκης ὕροις ib. 963. ἐν τῷδε πότμῳ ib. 971. ἐν ἀσφαλεῖ ib. 981. σκύλων ἐν ὄχλῳ ib. 1014. ἐν μέρει ib. 1130. Ph. 1442. ἐν ᾧπερ νῦν ἐκάμνομεν Hec. 1144. ἐν φροιμίαις ib. 1195. ἐν μέσῳ Or. 16. ἐν κοινῷ ib. 27. ἐν συμφοραῖσι ib. 82. ἐν ἀνθρώποις ib. 126. et Med. 948. ἐν νεκροῖς Or. 201. ἐν σοναχῇσι τε καὶ γόοις ib. 203. ἐν δέοντι ib. 212. Med. 1277. Hip. 923. Al. 820. ἐν δάκρυσι καὶ γόοις Or. 319. ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι ib. 344. ἐν τῷ μέρει ib. 452. ἐν βαρβάροις ib. 485. ἐν τοῖς σοφοῖς ib. 488. ἐν ᾧ καλῷ ib. 578. ἐν ἐμμενῶ ib. 633. ἐν βραχεῖ ib. 732. ἐν γυναιξιν ἄλκιμος ib. 752. ἐν ὄμμασιν ib. 783. et Hip. 1265. ἐν δειναῖσιν συμφοραῖς Or. 801. ἐν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεὼν ib. 846. τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ ib. 856. et 946. ἐν Ἀργείοις ib. 859. πόλιος ἐν ἀρχαῖσιν ib. 895. ἐν πλήθει ib. 942. ἐν πόλיתי ib. 973. ἐν χρόνῳ μακρῷ ib. 978. cf. Hip. 375. ἐν θρήνοισιν Or. 984. ἐν αἵματι ib. 1196. ἐν γυναιξὶ θηλείαις

ib. 1205. ἐν ἡσυχίᾳ ib. 1284. ἐν φόνῳ ib. 1297. βαρβάρους ἐν εὐμαρίσι ib. 1370. ἐν φόβῳ ib. 1419. ἐν ἀνδράσιν ib. 1528. et Al. 726. et 735. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Or. 1631. et 1636. ἐν ἄστροις Ph. 1. μυρίαίς ἐν ἡμέραις ib. 312. ἐν γάμοις ib. 347. χρόνος οὖν (i. e. ὁ ἐν) μέσῳ ib. 592. ἐν κλύδωνι ib. 866. ἐν βραχεῖ χρόνῳ ib. 924. ἐν ὥραίῳ ἵσταμαι βίῳ ib. 975. ἐν σοὶ ib. 1256. ἐν χορείαις ib. 1271. ἐν αἰσχύνη ib. 1282. ἐν λυγρῷ πεσήματι ib. 1429. ἐν τῷδε, *interea*, ib. 1438. et 1474. etc. ἐν λειβομένοισι δακρύουσιν ib. 1522. ἐν διδύμοις παρὰ μαστοῖσιν ib. 1524. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. ἐν τινι σμικρῷ ib. 171. ἐν λέχει ib. 206. ἐν θυραίοις ib. 217. ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν ib. 219. ἐν ᾧ ἦν μοι πάντα γινώσκων καλῶς ib. 228. καὶ τῷδ' ἀγὼν μέγιστος ib. 235. ἐν ἀμετέρᾳ γνώμῃ ib. 424. ἐν λόγοις ib. 741. et Hip. 413. οἱ 'ν (i. e. οἱ ἐν) μέσῳ λόγοι Med. 819. ἐν τλάμονι θυμῷ ib. 865. ἐν τόκοις ib. 1031. ἐν πέπλοις ib. 1065. ἐν εὐεργέταις καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσῃ ib. 1127. ἐν βροτοῖσι Hip. 1. καὶ θεῶν γένει ib. 7. ἐν τῇ φύσει ib. 79. ἐν εὐπροσηγόροισιν ib. 95. ἐν κομήτῃ λευμῶν ib. 210. ἄλλῃ ἐν τύχῃ ib. 315. ἐν σοὶ λελεῖσθαι ib. 324. ἐν θαλασσίῳ κλύδωνι ib. 447. ἐν μέσαις ib. 452. ἐν σοφοῖσι ib. 465. et 700. ἐν πολλοῖσι ib. 610. ἐν ταῖς σοφαῖσιν ib. 643. ἐν ποταναῖς ἀγέλησιν ib. 734. ἐν ἀγχόναις ib. 777. κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ib. 779. ἐν ἀσφαλεῖ βίῃ ib. 785. ἐν γραφαῖς ib. 879. σόματος ἐν πύλαις ib. 882. ἐν τῷ δ' ἀλίσκῃ ib. 959. ἐν σοφοῖς ib. 988. ἐν τε τύχαις θνατῶν καὶ ἐν ἔργασιν ib. 1106. sq. ἵππικοῖς ἐν ἡθεσιν ib. 1219. ἐν τ' ἐκείνῳ καὶ ἐμοὶ φαίνεται κακὸς ib. 1320. ἐν κοινῷ Al. 266. ἐν σοὶ ἐσμέν καὶ ζῆν, καὶ μὴ ib. 279. ἤβης ἐν ἁκμῇ ib. 317. ἐν τόκοις σοῖσι ib. 319. ἐν τοῖς ἐκ ἔτ' ἔσι ib. 323. ἐν ὀνείρασι ib. 355. ἐν αἰδα δόμοισι ib. 438. ἐν ἀλύροις ὕμνοισι ib. 449. ἐν ἡβᾷ νέᾳ ib. 474. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι ib. 605. ἐν τυραννίδι ib. 657. τὲν (i. e. τὸ ἐν) ποσὶν οἰσεὶον κακὸν ib. 742. ἐν Ἀδμήτῃ, sc. δώματι ib. 764. Θρήσ-

ταῖς ἐν σανίσι ib. 970. ἐν Χαλύβεσσι ib. 983. ἐν ἀφύκτοισι χερῶν δεσμοῖς ib. 987. ἐν θανάτῳ ib. 993. ἐν αἰσχροῖσιν ib. 1040. ἐν κονίαις An. 112. ἐν τῷ νέῳ ib. 183. ἐν ὁ πλεῖστοις ib. 210. ἐν μέρει ib. 215. Sup. 406. Rh. 473. Cy. 179. et 252. Her. 183. et 185. ἐν σοῖσι γαμβροῖς An. 359. τὰ ἐν ποσὶν ib. 397. Iph. T. 1312. Tr. 938. ἐν τῷδε ἑλπίς An. 410. ἧ ταῦτ' ἐν ὑμῖν σοφά; ib. 438. τί ἐκ ἐν ὑμῖν ἐστίν; ib. 451. ἐν ἀνδράσιν ib. 592. Iph. A. 570. et 945. Her. F. 41. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618. ἐν χερσὶν ib. 676. et Sup. 217. ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις An. 677. ἐν ἀρχαῖς ib. 700. ἐν χρόνῳ ib. 784. ἐν θαλάμοις καὶ πόλει ib. 789. ἐν ἐμπύροις ib. 1114. ἐν γάμοισιν ib. 1219. ἐν κύκλῳ Sup. 103. Iph. A. 1568. Bac. 652. Her. F. 926. ἐν αἰσχύναις Sup. 164. ἐν φάει ib. 200. Hel. 537. Ion. 726. Her. F. 517. et El. 1145. ἡ'ν (i. e. ἡ ἐν) μέσῳ Sup. 244. ἐν νέοισιν ἀνθρώπων ib. 250. ἐν βροτοῖς ib. 269. et Bac. 876. et 896. ἐν ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ Sup. 283. σφαλῇ ἐν τέτῳ μόνῳ ib. 303. ἐν τοῖς πόνοισιν ib. 323. ἐν κύβοις ib. 330. ἐν πεσσοῖς ib. 409. ἐν ψήφῳ φορᾷ ib. 484. ἐν βραχεῖ ib. 566. et 901. Iph. A. 829. Hel. 1538. et Æol. fr. V. 1. ἐν ἀσπίσιν Sup. 572. ἐν κλεινῷ δορί ib. 593. ἐν μάχῃ ib. 635. et Her. F. 201. ἐν τοῖς δεινοῖσιν Sup. 727. ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι ib. 817. ἐν γαστρὸς βορᾷ ib. 865. ἐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι ib. 902. cf. v. 906. ἐν τοῖσιν ἔργοις ib. 908. ἐν ὠδίσι ib. 920. κεροτόκοις ἐν Ἀργείαις ib. 957. ἐν Ἀργείοις ib. 965. et Iph. A. 528. ἐν ὄρκοις Sup. 1228. ἐν τιμαῖς Iph. A. 19. ἐν μωνύχοις πτερωτοῖσιν ἄρμασιν ib. 250. ἐν ἱεροῖς ib. 358. ἐν πᾶσι κλεινοὶ—βροτοῖς ib. 429. ἐν ἀντιποῖς βλεφάρουσιν ib. 584. ἐν δέλοις Περίσι ib. 798. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτῃ, sc. δώματι ib. 926. εἰ ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόστος ib. 966. ἐν εὐμαρεῖ ib. 969. et Hel. 1243. ἐν Ἑλλησιν μέγας Iph. A. 1032. ἐν δαιτὶ θεῶν ib. 1041. ἐν κρατήρων γνάλοις ib. 1052. ἐν ροιβ-
δῆσει βεκόλων ib. 1086. ἐν δακρύοις

ib. 1100. ἐν καλῷ ib. 1106. et Her. 971. ἐν ἴσῳ Iph. A. 1199. κᾶν νηπίοις ib. 1244. ἐν ἀβρότῃ ib. 1343. κᾶν ἐμοὶ ib. 1379. ἐν λόγοις ib. 1542. ἐν μέσῳ ib. 1563. Hel. 636. et 950. Ion. 1284. et 1393. Her. F. 94. ἐν Ἡφαίστῳ φλογὶ Iph. A. 1602. ἐν θεοῖσι ib. 1614. et ἐν θεοῖς ib. 1622. ἐν ὑπνῷ Iph. T. 44. παρθένοισιν ἐν μέσαις ib. 45. ἐν κηδεῖοις οἴκτοισιν ib. 147. γαίας ἐν νώτοις ib. 162. ἐν θρήνοις ib. 182. ἐν μολπαῖς ib. 184. ἐν θαλάμῳ ib. 209. ἱππείοισιν ἐν δίφροισι ib. 214. ἱσοῖς ἐν καλλιφθόγγοις ib. 221. ἐν ἀρμάτων ὄχοις ib. 370. ἐν ἡδονῇ ib. 494. ἐν παρέρῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας ib. 514. ἐν τε τοῖς θεοῖς, κᾶν τοῖς βροτείοις ib. 572. sq. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν ib. 662. Φωκῶν ἐν πολυπύχῳ χθονὶ ib. 677. ἐν πόνοις ib. 729. et Rh. 638. ἐν ἀσφαλεῖ Iph. T. 762. et Her. 398. ἐν τοῖς ἐμοῖς Iph. T. 780. ἐν τοῖσι θανμαστοῖσι ib. 900. τὰμ' ἐν ὑμῖν ἐστίν ib. 1057. ἐν ἀνάγκαις ib. 1118. ἐν νώτοις ἀμοῖς ib. 1141. ἐν παρατάσει ib. 1159. ἐν ἔργῳ ib. 1190. Δηλίας ἐν καρποφόροις γνάλοις ib. 1235. ἐν κιθάρᾳ ib. 1237. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ ib. 1254. πολυάνοροι ἐν ξενόεντι θρόνῳ ib. 1281. ἐν ὄρῳ Rh. 69. et 587. et Ion. 955. ἐν βρόχοις Rh. 74. ἐν τροπῇ δορὸς ib. 82. cf. v. 116. νυκτὸς ἐν κατατάσει ib. 111. ἐν λόγῳ ib. 149. ἐν κύβοις δαίμονος ib. 183. ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν ib. 251. ἐν ἵπποις Θρηκίοις τ' ὀχήμασιν ib. 302. ἐν ψήφῳ λόγῳ ib. 309. ἐν δεμνίοις ib. 418. et Tr. 563. ἐν καιρῷ Rh. 443. ἐν πόνοισι ib. 609. ἐν εὐφρόνῃ ib. 617. et 824. ἐν βίῳ ib. 654. ἐν νυκτῶν φόβῳ ib. 691. ἐν αἰνιγμοῖσι ib. 754. ἐν σοὶ ἂν ἀρχοίμεσθα; ib. 859. ἐν πένθει ib. 977. ἐν βάθροις Tr. 47. ἐν γάμοις βροτῶν ib. 343. cf. v. 1218. et Hel. 1670. et El. 98. ἐν ταύτῳ μένεις Tr. 350. ἐν δακρύοις ib. 513. πύγκᾳ ἐν ἑρείᾳ ib. 533. ἐν Πανέλλησιν ib. 716. ἐν θαλάμοισιν ib. 854. ἐν πέπλῳ ἐρείπιοις ib. 1025. ἐν μικρῷ ib. 1040. ἐν ἄρθροις ib. 1179. et Bac. 1299. ἐν πόρπακι Tr. 1196. ἵτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ib.

1197. ἐν νεκροῖσι ib. 1234. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς ib. 1256. ἐν εὐχαῖς Bac. 46. et Ion. 638. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισιν Bac. 89. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε ib. 159. ἐν δασκίοις ὄρεσι ib. 218. Διάσοις ἐν μέσοισιν ib. 221. cf. v. 1178. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι ib. 231. cf. v. 451. ἐν μηρῷ Διὸς ib. 243. et 295. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι ib. 249. ἐν τοῖς λόγοισι ib. 269. τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι ib. 275. ἐν ξηροῖσιν ib. 277. ἐν ὅπλοις ib. 303. et Her. 400. ἐν τῇ φύσει Bac. 315. ἐν βακχεύμασιν ib. 317. ἐν κυνηγίαις ib. 339. ἐν ὀργάσιν ib. 340. κισσοφόροις ἐν θαλίαις ib. 383. ἐν δεσμοῖσι πανδήμῳ σέγης ib. 444. ἐν σαῖς παγαῖς ib. 521. σκοτία ἐν εἰρκταῖς ib. 549. ἐν ἀμιλλαισιν ἀνάγκαις ib. 552. δεσμοῖσιν ἐν βρόχοις ib. 615. ἐν ἔργῳ ib. 626. ἐν τέλει ib. 858. ἐν παννυχίοις χοροῖς ib. 860. ἐν χρόνῳ μακρῷ ib. 893. ἐν ὀλβῳ ib. 907. Her. 745. et Her. F. 647. ἐν γυναικομίῳ σολᾷ Bac. 978. ἐν τερπνοῖς πόνοις ib. 1051. ἐν αἵματι ib. 1161. ἐν διασρόφοις ὄσσοις ib. 1165. ἐν ὄμμασι ib. 1250. ἐν σ' καιρῷ ib. 1286. ἐν ἥβῃ Cy. 2. ἐν πρύμνῃ ἄκρα ib. 14. ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι ib. 219. δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι ib. 359. κἀν τρυφαῖς ib. 584. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν ib. 650. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσιν ἔσαμεν λόγοις Her. 146. χ' ὧ ἢν (i. e. καὶ ὁ ἐν) μέσῳ πολὺς χρόνος ib. 174. ἐν πολλοῖς ib. 328. ἐν τῷδε λόγῳ ib. 499. cf. v. 500. ἐν χρηστοῖς ib. 511. ἐν ὄψει ib. 684. μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορὸς ib. 803. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. ποίοισιν ἐν νότοισι ποντίας ἄλός; ib. 128. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις ib. 153. ἀγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσταῖς ib. 182. ἐν δόνακος ἔρνεσιν ib. 183. ἐν ἀγχόνας ib. 201. κἀν τοῖσι δέλοισι ib. 307. ἐν θεοῖς ib. 396. ἐν μακρᾷ φλογὶ φασφόρῳ ib. 635. ἐν δίφροις ib. 730. ἐν τοῖσι γενναίοισιν δέλοισι ib. 735. ἐν ὀλίγῳ ib. 771. ἐν τύμβῳ ib. 859. ἐν ξυμποραῖσι ib. 957. ἐν σοὶ βραβεύειν τὰς λόγους ib. 1002. ἐν ταύτῳ μένειν ib. 1032. cf. Ion. 969. ἐν τῷ δικαίῳ Hel. 1037. δίοισιν ἐν λέκτροις ib.

1099. ἐν δορὶ ib. 1132. ἀθλοῖς ἐν συμφοραῖς ib. 1180. ἐν τῷδε κεῖσται συμφορᾶς; ib. 1211. ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις ib. 1276. ἐν εὐσεβεῖ ib. 1293. ἐν πένθει ib. 1341. ἐν θαλάμοις ib. 1370. Ion. 476. et El. 132. ἐν σοὶ τῷδε Hel. 1441. ἐν μέσοις ἐδωλοῖς ib. 1587. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. ὄφειν ἐν χρυσηλάτοις ib. 25. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειᾷ ib. 174. ἐν τείχεσι λαῖνοισι Γιγάντων ib. 206. ἐν Διὸς χερσὶν ib. 213. ἐν γραφῇ ib. 271. ἐν τοῖς αὐτῇ δώμασιν ib. 370. τὰν (i. e. τὰ ἐν) δόμοισι λυπηρὰ ib. 622. ἐν χερσὶ ib. 631. ἐν τοῖσι σοῖσιν λόγοις ib. 649. κέρασιν ἐν ἀψύχοις ib. 883. ᾗδεν δόμοις ib. 953. cf. El. 1144. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς ἀναγαῖς ib. 1071. ἐν ὑσάτοιοις κακοῖς ib. 1115. τὴν μέσῳ ib. 1138. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. ἐν ἄκροισι ποσὶ ib. 1166. κἀν κοιράνοισι Πυθικοῖς ib. 1219. θεῶ ἐν σέμμασι ib. 1310. cf. v. 1338. ἐν σιωπῇ ib. 1397. ἐν φόβῳ ib. 1498. ἐν φαεινῇ ἡλὶς περιπτυχαῖς ib. 1516. ἐν μυχοῖς χθονὸς Her. F. 37. ἐν φίλοισιν ib. 84. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ib. 93. ἐν ἡλίκων πόνοις ib. 127. ἐν βρόχοις ib. 153. θηρῶν ἐν αἰχμῇ ib. 158. ἐν ἀρόρητοις ib. 174. ἐν εὐφυλάκτῳ ib. 201. ἐν ἀσθeneia ib. 269. ἐν αἷς σὺ χαίρεις ib. 272. ἐν αἰχμᾷ ib. 437. ἐν αἰσίοις ἔδραις ib. 596. ἐχρόνισ' ἐν ᾗδεν ib. 619. ἐν πενία ib. 648. ἐν νεφέλαισιν ib. 667. ἐν σεφάνοισιν ib. 677. ἐν σροφαῖσιν ὀμμάτων ib. 932. ἐν ὄσσοις ib. 933. ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταραγμάτι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091. ἐν κακοῖσι μείζουσιν ib. 1239. ἐν γάλακτι ib. 1266. ἐν δεσμοῖσιν ib. 1298. ἐν τοῖς ἐμοῖς ἐκ ἐνύβριτας κακοῖς El. 68. ἐν ᾗδεν κεῖσται ib. 122. κοίτῃ ἐν οἰκτροτάτῃ θανάτῳ ib. 158. ἐν λέκτροις ib. 211. Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν ib. 314. ἐν ἐλπίσιν ib. 352. ἐν ἀνδρὸς πλυσίῳ φρονήματι ib. 371. ἐν πένητι σώματι ib. 372. ἐν τοῖς πολλοῖς ὦν ib. 382. ἐν τῇ φύσει τῷτο, κἀν εὐψυχία ib. 390. ἐν τε μικροῖς, ἐν τε μὴ ib. 407. ἐν σμικροῖσιν ὦν ib. 408. ἀσπίδος ἐν κύκλῳ ib. 455. ἐν μέσῳ σάκει ib. 464. ἐν δορὶ φονίῳ ib. 476. ἐν

κραταιλέφ πέδω ib. 534. ἐν κιβδήλω ib. 550. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις ib. 610. ἐν πολιαῖσι φήμαις ib. 701. εὐαρμότοις ἐν καλάμοις ib. 702. κήποις ἐν καταρρύτοις ib. 777. ἐν πόνοις ib. 821. ἐν ἄστροις ib. 991. ἐν ἁλὸς ῥοδίοις ib. 992. ἐν τῷ πάρος ib. 1127. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν ib. 1153. νεοφόνους ἐν αἵμασι ib. 1172. ἐν φοναῖς ib. 1207. ἐν βιότῳ ib. 1352. ἐν πολυχρύσοισιν χλιδαῖς Dan. 2. ἐν παρθενῶσι ib. 22. et 59. ἐν δεκάτῃ Æg. fr. I. 1. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς Ἀρεος, ἐν τε συλλόγοις Æol. fr. VII. 1. ἐν χρήμασιν ejusd. fr. XIII. 2. ἔκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια Alex. fr. XIII. I. κἄν κακοῖσι κειμένων ejusd. fr. XXII. 2. ἐν κήδει ὦν Antig. fr. VIII. 2. ἐν αὐτῷ μένουν Antiop. fr. VII. 4. vid. not. ἐν ὀλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες ejusd. fr. XXV. 4. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς ejusd. fr. XXVII. 2. ἐν δίκῃς βελαῖσιν ejusd. fr. XLII. 1. ἐν ἀσπίδος κύτει ib. 2. ἐν οἰκτῷ Ar. fr. XXVII. 4. λαμπροὶ ἐν ἡβῇ Aut. fr. III. 10. ἐν μέσῳ τῷ ἑρᾶν τε καὶ χθονὸς Cad. fr. vers. 1. ἐν ὀφθαλμοῖσι Cresph. fr. III. ἐν πνοαῖσι χεῖματος ejusd. fr. XIII. 4. ἐν γέ μοι κρίνοιντ' ἂν Dic. fr. IV. 3. ἐν κοινῷ Er. fr. I. 48. Pol. fr. III. 2. et Fr. inc. CLII. 4. ἐν πόλεως βάθροις Er. fr. I. 52. τὸς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις ejusd. fr. II. 18. ἐν τοῖσι δεινοῖς Hip. fr. II. 2. ἐν τοῖς ἀμυχάνοισιν ejusd. fr. VI. 2. ἐν πεύκαισι Hyp. fr. I. 2. ἐν κακοῖσιν ὦν Inus fr. XIV. 4. ἐν ἐλπίσιν ejusd. fr. XVIII. ἐν Διὸς δέλτε πτυχαῖς Melan. fr. III. 2. ἐν φῶι Meleag. fr. V. ἐν πεδίλοις ejusd. fr. VI. 8. ἔκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν ejusd. fr. VII. 1. ἐν μακρῷ χρόνῳ Pal. fr. I. 2. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς Peliad. fr. III. 1. ἐν παρθένοις ejusd. fr. VI. 3. ἐν τοῖσι μωροῖς Phaëth. fr. III. 1. ἐν φάραγξι ejusd. fr. IX. 2. ἐν τοῖσι πολλοῖς σρατῷ Phi. fr. I. 2. ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις Phry. fr. XI. 1. ἐν ἀνθρώπῳ φύσει ejusd. fr. XVI. 1. ἐν ἀκταῖς Pol. fr. I. 2. ἐν ὕδροις κύμασιν ib. 6. ἐν οἰδμασιν ib. 8. ἐν τῷ ὀλβῳ φανλότῃς ἔνεσι τις ejusd. fr. V. 2. ἐν πρέποντι χωρίῳ

Sis. fr. I. 39. ἐν τῷτῳ μετὰ τὴν πείραν λάμβανε Syl. fr. V. 1. ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. ὁ ἐν καιρῷ μόχθος Tem. fr. VIII. 1. ἐν φόβῳ ἄσθενῆς ejusd. fr. XVI. 1. ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. vers. 2. ἔκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Thes. fr. V. 10. ἐν βίῳ Fr. fal. cit. IV. 1. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. ἐν σοφοῖσιν Fr. inc. LXV. 3. ὀρδαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. ἐν τῷ παθεῖν ib. 7. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις Fr. inc. LXXXVI. 3. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἀνολβοι Fr. inc. CXVII. 2. ἐν θεοῖς τοῖς ἑρανίδαῖς Fr. inc. CLV. 6. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' ἔ Fr. inc. CLXIV. ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. θεός τις ἐν ἡμῖν Fr. inc. CLXXXVIII. ἐν φρίκῃ Fr. inc. CCVIII. ἐν ἀγγέλῳ Fr. inc. CCXXIV. ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ Epig. I. 4. ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. ἐν ἀγαθοῖς Fr. inc. B. 20. 1. κἄν μυχῷ γῆς Fr. inc. B. 42. ἐν πάννυ λιτῇ τινι ἐλπίδι Epist. III. γενομένη ἐν δυνάμει Epist. IV. ἐν δυσπραγίαις ib. ἐν ταῖς ἑαυτῶν τέχναις ib. etc.

Ἐναίρειν. Λερναῖον Ὑδρᾶν ἐναίρει Ion. 191. cf. v. 203. et 218. θῆρας ἐναίρων Hip. 1129. τὰν Κενταύρων γένναν—ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν Her. F. 367. παῖδας ἐναίρων ib. 866. εἶδε σ' ὕπ' Ἰλίου ἦναρε δαίμων An. 1183. εἶδε με Καδμείων ἔναρον εἰχες Sup. 821. Ἐναισίμως Al. 1080.

Ἐναιωρεῖσθαι. πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρόμενον Cy. 696.

Ἐνάλιος. ἐναλὶς θεὸς παῖς Ph. 1163. θανόντα σ' ἐνάλιον Hel. 1063. cf. v. 1072. Θέτιδος ἐνάλιον γόνον El. 450. ἐναλίαν χθόνα Ph. 6. τέμενος ἐναλίας θεῶ An. 252. ἐναλὶς κώπας ib. 856. Αὐλίδας ἐναλίας Iph. A. 165. τῆς ἐναλίας δαίμονος ib. 976. ἐναλίᾳ δρόσῳ Iph. T. 255. ἀπὸ δευράδος ἐναλίας ib. 1240. εἰς γῆν ἐναλίαν Hel. 147. ἐναλίῳ κώπᾳ ib. 533. ἄκρας ἐναλίας Cy. 317. ἐναλίους ἀκταῖς Hel. 1141. αὖραις ἐναλίαις ib. 1476. ἐνάλια κτερίσματα ib. 1407.

Ἐναλλάσσειν. ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ An. 1028.

Ἐναλος. νεῶν πρῶρας ἐνάλας El. 1348.

- Ἔναντα; *adverb.* ἔναντα ἦλθε Or. 1479.
- Ἐναντίος. ἐναντίον πάντα Hip. 1078. ἕως πολεμίοις ἐναντίος Sup. 856. Πελοπίδαις ἐναντίος Iph. T. 1415. εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. κτείνοντα τὰς ἐναντίας Or. 685. τῶν ἐναντίων πάρα An. 959. τὰς ἐναντίας λόγους Tr. 907. τὰς ἐναντίας ὁρᾶν Her. 393. προσβλέπειν ἐναντίας ἐχθρὰς ib. 943. τὸ σῶμα ὃ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις Her. F. 200. ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι γνώμασιν ὅντες ib. 247. ὑγρότητ' ἐναντίαν Ph. 1262. τὴν ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 934. τὴν ἐναντίαν ὅπα Hel. 1612. λόγοι οἶδε τοῖσι σοῖς ἐναντίαν γνώμην ἔχουσι Her. F. 204. ἄσρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. τὴν ἐναντίαν (scil. γνώμην) μισεῖν Er. fr. II. 10. τὰν-αντίον δράσετε Or. 936. ἔχω τι τοῖς σοῖς ἐναντίον λόγοισιν εἰπεῖν Med. 1132. δεῖξον τὸ σὸν πρόσωπον ἐναντίον πατρὶ Hip. 947. κῶδεῖς τοῖσδ' ἐναντίον λέγει; Iph. A. 1348. πᾶν τὰν-αντίον Syl. fr. III. 1. νομίζουν χρή γε καὶ τὰν-αντίον Thy. fr. III. 2. αἰσχύνομαι σὲ προσβλέπειν ἐναντίον Hec. 968. cf. v. 975. et Med. 470. ἐναντίον θεοῖς Or. 623. ἐναντίον παθεῖς Her. F. 978. τοῖσιν θεοῖς μὴ πρᾶσσο' ἐναντία Or. 534. ἔλεγε τῷδ' ἐναντία ib. 915. μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν Med. 1351. ἐμοὶ (sc. δοκεῖτω) τὰν-αντία Sup. 466. τῷ θεῷ τὰν-αντί' ὃ μαντευτόν Ion. 373. τὰν-αντί' ἔσαι τῶνδε El. 692. τὰν-αντί' εὐχετο ib. 809. πόλλ' ἀμυλλήθεντα τὰν-αντί' ἔγνων συμφορᾶς μῖας πέρι Phœn. fr. IX. 3.
- Ἐναντιῶσθαι. τίς ἐναντιώσεται; Al. 150.
- Ἐναντίως. λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωκα Fr. inc. LXXXI. 5.
- Ἐνάπτειν. σπάργανά σοι τάδε ἐνήψα Ion. 1491.
- Ἐναριθμεῖσθαι. εἰ τὸ μὲν ἔχθος ἐναριθμῇ κῆδός τ' ἐμὸν Or. 622.
- Ἐναρμόζειν. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν, sc. τὸ ἔγχος Ph. 1422. τάσδ' ἐναρμόσω χέρας Cy. 664. πλευροῖς πτῆν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179.
- Ἐνάρχῃσθαι. κανᾷ ἐναρχέσθω τις Iph. A. 1471. κανῶν ἐνήρηται El. 1142.
- Ἐναυλος. λέοντας ἐναύλους Ph. 1566. διογενέτορες ἐναυλοὶ Bac. 122. ἐναύ-λοις ὑπὸ δεινδροκόμοις Hel. 1113. σύγχχορτοι Ὀμόλας ἐναυλοὶ Her. F. 371. κατ' ἐναύλους ὁρέων ἀβάτες Tem. fr. XVIII. 2. μαρίασι Λύστας χορευθέντ' ἐναύλοις Her. F. 879.
- Ἐναυσίς. ἀσραπῆς ἐναύσεις Sis. fr. I. 32.
- Ἐνδάκνειν. ἐνδακῆσαι τόμια πυριγενῇ γνάθοις Hip. 1223.
- Ἐνδατεῖσθαι. λόγους ὀνειδισῆρας ἐνδα-τέμενος Her. F. 218.
- Ἐνδεής. ἐνός μοι μῦθος ἐνδεής ἐτι Hec. 835. τῷ βίῳ ἐνδεής Sup. 873. χρημάτων ἐνδεής Thes. fr. IX. 1. τῶν γνησίων ἰδὲν ὄντες ἐνδεεῖς And. fr. XXIV. 2. μῆτ' ἐνδεής τῷ Med. 462. τῶν σῶν ἐνδεής Al. 635. μὴ θάνη τῷδ' ἐνδεής Tr. 906. ἐκ ἐνδεής ὑμῖν παρέστην Her. 589. ἐνδεής τῷδ' ἔσα Fr. inc. CLVII. 3. πολλῶν εὖρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς Ph. 708. πόλεις ἐνδεεῖς στρατηλάτῃ Sup. 192. μηδὲν ἐνδεές λίπης Ph. 388. τῷτο πολλῶ τῷ παρόντος ἐνδεές Her. 171. ἰδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεές El. 356. ἐνδεέτε-ρος ὢν Ar. fr. XXII. 1.
- Ἐνδεικνύναι. πῶς ἂν μᾶλλον ἐνδεί-ξαιτό τις πόσιν προτιμῶσα; Al. 152. αὐτῷ θεὸς γεγῶς ἐνδείξομαι Bac. 47.
- Ἐνδεῖν 1) *indigere*. τῶν ἀπόρων ἰδενός ἐνδεῖς Iph. A. 41. τίνος ἐνδέομεν; Tr. 792. 2) *obligare*. ὕρκους ἐνδησα-μένα πόσιν Med. 162.
- Ἐνδελεχῶς Pir. fr. II. 5.
- Ἐνδέξις παρασπισῆς Cy. 6.
- Ἐνδεξιῶσθαι. ἐνδεξιῶσθω βωμὸν Iph. A. 1473.
- Ἐνδέχεσθαι. σὺ ἐνδέχῃ An. 1239. αἰοδαί, τὰς Ἀπόλλων ἐκ ἐνδέχεται Sup. 976. εἰ ἐνδέχεσθε Her. 550. ἐκ ἀπιστίας σὺς λόγους ἐνδεξόμεσθα Ion. 1607.
- Ἐνδεῶς. μῆτ' ἐνδεῶς Iph. A. 978. ὅταν νοτίδος ἐνδεῶς ἔχη CEd. fr. XVII. 8.
- Ἐνδιδόναι. χρησῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' αἰεὶ λόγων Hec. 1239. εἰ ἐνδιδόης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγους An. 966. ἢ ἐν-διδῶ τι μαλθακὸν Hel. 515. ἄρμα-σιν ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881. ἐνδιδὼς θνητοῖς πνοὰς Fr. inc. CL. 4.

ἵνα σοι μηδὲν ἐνδόνῃν πικρὸν An. 224. χερὸς τις ἐνδότη μοι σπρίγματα Iph. A. 617. ἔνδος μοι πάγχρυσον τεύχος Iph. T. 167. ἐνδόντες τύχη Tr. 687. κείνῳ παῖδ' ἐπέφησα—ἐνδῶσειν λέκτροις Iph. A. 132.

Ἐνδίκος Syl. fr. I. 1. τοῖσιν ἐνδίκους ἱερὰ καθίζειν ἐχρῆν Ion. 1316. εἰς δίκαιος μυρίων ἐκ ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 1. ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἐνδίκων Fr. inc. LXXII. 1. ἦτις αὐτῇ μὴ πέφυκεν ἔνδικος Fr. inc. LV. 2. πατρός ἐνδίκως ἐπισολὰς Hel. 1665. τὸ πρᾶγμα γ' ἐνδικόν μοι Or. 780. εἰ γὰρ ἐνδικον, σὲ μὲν σενάζειν, κ. τ. λ. Iph. A. 482. μηδὲν ἐνδικον φρογεῖ Phry. fr. VI. 3. θανῶσ' ἐπραξεν ἐνδίκᾳ Or. 537. ὡς ἔδρασας ἐνδίκᾳ ib. 773. εἰ ποικίλων δεῖ τὰ ἴνδικ' (i. e. τὰ ἐνδίκᾳ) ἐρμηνευμάτων Ph. 473. καὶ σοφοῖς καὶ τοῖσι φαύλοις ἐνδίκᾳ ib. 499. πόλλ' ἔχουσιν ἐνδίκᾳ An. 186. cf. Sup. 65. μὴ λέγεσθαι ἐνδίκᾳ Tr. 970. εἰ δίκαι' ἐκείνα, καὶ τὰδ' ἐνδίκᾳ El. 1096. τὸ νικᾶν τᾶνδικ' ὡς καλὸν γέρας Fr. inc. XVII. 1. ὅτε θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον El. 224. ἐνδικώτατα (scil. διώλετο), *adverb.* Or. 1513.

Ἐνδίκως. εἰς τήνδ' ἐνδίκως τείνει φόνον; Hec. 263. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγάμενος Or. 504. ματέρ' ἐνδίκως ἀπώλεσα ib. 571. ἐνδίκως διώλετο; ib. 1512. ἐνδίκως πράσσω κακῶς ib. 1599. ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν Med. 267. ἔοικε—κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσωνι ib. 1232. ἢν μητέρα—ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην Al. 650. ὀλεῖ μ' ἐνδίκως An. 921. τὰ δ' ἐνδίκως, sc. ἐκπονήσι Iph. A. 368. κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως Tr. 35. πῶς θνήσκειμ' ἂν ἐνδίκως ib. 961. ἡμᾶς ἐνδίκως ἀπώλεσε Bac. 1247. μάλιστά σ' ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω Her. 486. Ζεὺς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 767. τέθνηκε σὸς πατήρ ἐκ ἐνδίκως El. 1050. ἢ γένοιτ' ἂν ἐνδικωτέρως Her. 544.

Ἐνδοθεν. ἐνδοθεν κεχαρμένη Or. 1122. σρόφιγξιν ἐνδοθεν κυκλάμεναι Ph. 1133. ἐνδοθεν λόγων τῶν σῶν ἀκέσασα Iph. A. 819. ᾧδὴ ἐνδοθεν Cy. 485.

Ἐνδον. τᾶνδον πιεῖα Hec. 1017. ἄδεις Ἀχαιῶν ἐνδον ib. 1018. τὰ τ' ἐνδον εἰσι, τὰ τε θύραζε, δυστυχεῖς Or. 603.

τᾶνδον οἰκηρήματα ib. 926. τᾶνδον ἐχ' ἔτω φρονῶν ib. 1514. τὰ γ' ἐνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις Ph. 118. ὅταν τοῖς ἐνδον ἀχθῇται Med. 244. τοῖς ἐνδον φίλοις Hip. 524. αἱ μὲν ἐνδον ὀρώσιν κακὰ βελεύματα ib. 649. ἢ ἐνδον ἐρημία Al. 947. τὰ ἐνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι An. 331. κόσμος ἐνδον Iph. A. 571. πῦρ ἱερὸν ἐνδον Iph. T. 626. παρεντρεπίζετε τᾶνδον ib. 726. εἴσ' ἐνδον ἱεροὶ φύλακες ib. 1027. εἴτ' ἐνδον, εἴτ' ἐκ ἐνδον ib. 1303. τοῖς ἐνδον λέγω ib. 1304. τί πένκης ἐνδον αἰδεσθαι σέλας; Tr. 298. ἦτις ἐκ ἐνδον μένει ib. 644. εἰρκαῖσιν ἐνδον σῶμα σὸν φυλάζομεν Bac. 497. ἐνδον προσείων αὐτὸν ib. 928. ὁ ἐνδον σὸς πατήρ Cy. 430. φίλος τὰς ἐνδον ὄντας ib. 477. ἐνδον ἀνὴρ ib. 587. ἔσ' ἐν δόμοισιν ἐνδον αἰχμάλωθ' ὅπλα Her. 695. σῶν φρενῶν ἐκ ἐνδον ὦν ib. 709. ἐκ ἐνδον Hel. 475. ἔσ' ἐνδον αὐτῷ ζύμματος ib. 825. τᾶνδον εὐρίσκειν καλῶς El. 76. τᾶνδον ἐξάρτυε ib. 422. τᾶνδον παρώσας λέκτρα ib. 1037. ἐνδον θαλάμοις βεκόλον Antiop. fr. XXXII. 1. ἐνδον μένυσαν τὴν γυναῖκα Meleag. fr. XII. 1. ἐνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέτας λόγος Fr. inc. CCXIX.

Ἐνδυμα. φθιμένων ἐνδυμ' ἔχοντας Her. F. 443.

Ἐνδύναι. ἔθλυν ἐνδύναι σολὴν Bac. 834. et 850. κόσμον τὸν σὸν ἔποθ' ἢδ' ἐνδύσεται Al. 634. cf. Bac. 851.

Ἐνδυστυχεῖν. ἐνδυστυχεῖσθαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. ἐνδυστυχεῖσθαι τένομ' ἐπιτήδειος εἶ Bac. 508.

Ἐνδυτός, vel ἐνδυτος. σέμμασί γ' ἐνδυτός Ion. 224. σικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. cf. v. 138. ἐνδυτ' ἐκ θεᾶς ματρός δωρήματ' ἔχων Iph. A. 1073. ἐνδυτῶν σεφέων ἱερὸς σολμὸς Tr. 257. σαρκὸς ἐνδυτὰ Bac. 745. σά γ' ἐνδυθ', οἷσί σ' ἐξέθηκα Ion. 1413.

Ἐνεῖναι. ἐνεσι δ' οἶκος, ἐνὶ δὲ καὶ θυμὸς μέγας Or. 701. cf. El. 294. et 1329. γενναίότης σοι, μωρία δ' ἐνεσί τις Ph. 1674. δίκη ἐκ ἐνεσ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. ἐνεσι κἄν θεῶν γένει τόδε Hip. 7. οἷσιν ἐκ ἐνεσιν ib. 920. cf. An. 230. et 668. Antiop. fr. XIX. 1. et Tel. fr. XIV. 2.

ὥς τὸ μῶρον ἀνδράσιν ἐκ ἔνι Hip. 966. ἐν τοῖσδ' ἐκ ἔνεσ' ἀνὴρ σωφρονέστερος ib. 994. δόξα μὴτ' ἀτρεκέης—ἐνείη ib. 1116. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι πάντ' ἔνεσιν σοφίας Al. 606 ἐν νέοισιν ἀνθρώπων τόδε ἔνεσι Sup. 251. ἔνθ' ἔνεσι σὸς πόσις ib. 1010. ἐκ ἔνεσιν ῥώμη ib. 1116. πολλὺς ταραγμὸς ἔν τε τοῖς θείοις ἔνι, καὶν τοῖς βροτέοις Iph. T. 572. τίς γ' ἔνεσί μοι λόγος; ib. 998. ἔνι θάρσος ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 250. τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες Tr. 629. ἐν τοῖς λόγοισιν ἐκ ἔνεσί σοι φρένες Bac. 269. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν ἔνεσιν ib. 316. ἔνεσιν ἱερὸν τῆς Δίκης ἐμοὶ μέγα Hel. 1008. παλαιότης τῷ λόγῳ ἔνεσί τις ib. 1062. ὃ πολλαῖς ἐν γυναιξιν ἐκ ἔνι ib. 1703. ἥ τόλμα πᾶσ' ἔνεσιν Ion. 1264. ἔνεισιν οὔδε ib. 1432. ἐν ἡλῖς περιπτυχαῖς ἔνεσι πάντα τὰδε μαθεῖν ib. 1517. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεσ' ἄκη Her. F. 93. γλώσση πικρότης ἔνεσί τις El. 1014. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεσι ποικίλα Æol. fr. X. 1. τὸ μωρὸν αὐτὸ τῷ πατρὸς νόσημ' ἔνι Antig. fr. XI. 1. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔνεσ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI. ἔνεσι πάντων πρῶτον εἶδέναι τῷ Εὐνο. fr. III. 1. v. not. πόνοι καὶν σοι καὶ φθοραὶ πολλὰί βίβι ἔνεσι Plis. fr. VI. 3. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεσί τις Pol. fr. V. 2. ἡδονὴ ἔνι Fr. fal. cit. I. 2. τῷ μὲν ἔνι κίνδυνος Fr. inc. XVI. 5. ἐκ ἔνεσι τέφανος Fr. inc. LI. 5. ὦν δόκησις ἐκ ἔνι Fr. inc. LXXIV. 2. αἷμα ἐκ ἐνῆν χροὶ Cy. 407. cf. Med. 1175. ubi pro ἐνῆν est ἐνόν. ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαῖδ' ὑφαί Ion. 1146. τάνοντα—ἐν δέλτῳ πτυχαῖς Iph. T. 760.

Ἔνεκα. ὀφνεῖς ἔνεκ' εὖ πάσχει νεκρῷ Al. 813. ἄς ἔνεκ' εἰλέ σ' Ἄρης An. 105. συμπλεῖν Ἀχαιοῖς τῶνεκ' ἔθελοι Iph. A. 102. θυγατρὸς ἔνεκ' ὄλβιοι γενοίμεθ' ἂν ib. 1621. ἔνεκ' ἐμῆς προσρήσεως Hel. 1182. τέτοιον ἀμφοῖν ἔνεκα Epist. I, v. etiam Epist. V.

Ἔνεκεν. ἔνεκεν Ἐρινύων Ph. 1317. νυμφιδίων ἔνεκεν λεχέων Med. 999. σοφίας ἔνεκεν ib. 1086. παίδων ἔνεκεν ib. 1114. καλλοσύνας ἔνεκεν Hel. 389. θνατᾶς ἔνεκεν δίκας El. 742.

Ἐνέπειν. ὅστις ἂν ἐνέποι Al. 81. ἀμέτεροι πόσις ἐνέπῃσι Iph. A. 177. ἐνέπειν χρή Rh. 14. Plura vid. in ἐννέπειν.

Ἐνερθε, vel ἔνερθεν. γῆς ἔνερθεν Ph. 508. νέκυν ἔνερθεν ib. 1539. ἐκ ἀνάξεις ποτ' ἔνερθεν τὸς φθιμένους ἄνω Al. 990. ἔνερθε μνημάτων Ἀμφίονος Sup. 663. νύμφην τὴν ἔνερθ' αἰτήσομαι Rh. 963. οἱ γῆς ἔνερθ' ἀδελφοὶ Tr. 459. ἔ τοσονδε γῆς ἔνερθ' ἐκείνος κρύπτεται Her. F. 263. Ἄιδῃ κόρης ἔνερθεν ib. 608.

Ἐνερως. ἐνέρων ἰέρειαι Or. 261. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 31. κατὰ γὰς ἐνέρων Ion. 1441. ἐνέρων ἐς ὄρφναν Her. F. 352.

Ἐνέρπειν. πολλὺς ἐνεῖρπε κισσὸς Alcmen. fr. II. 1.

Ἐνέτης. πώλως Ἐνέτας Hip. 231. συζυγίαν πώλων Ἐνετᾶν ib. 1132.

Ἐνέχειν. φιλοτιμία ἐνέχεται Iph. A. 527.

Ἐνήλατον. ἕξ' ἐνήλατων βάρδρα Ph. 1186. ἀζόνων ἐνήλατα Hip. 1235. εἰς ἄκρα κλιμάκων ἐνήλατα Sup. 729.

Ἐνῆσθαι. θῶκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phl. fr. VI. 1.

Ἐνθα. ἐνθα νεκρῶν μέτα κείσομαι Hec. 209. ἐνθα βεβηυτεῖν πρέπει ib. 261. ἐνθ' ἐμίμνομεν Or. 1475. ἐνθα νικῆσαι σε χρή ib. 1652. Βρόμιον ἐνθα τέκε μάτηρ Ph. 652. ἐνθα φόνιος ἦν δράκων ib. 661. ἐνθα παλαίτατοι θάσσωσι Med. 68. ἄγ', ἐνθα χρήσεις Iph. T. 1198. ἐνθα καὶν προσῆ, καὶν μὴ προσῆ Tr. 642. ἐνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. etc.

Ἐνθάδε. ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον Hec. 1270. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης Or. 370. ἐνθάδ' ἦν πικρὸν ib. 619. κείνον ἐνθάδ' ἡγαγεν ib. 740. αἱ ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον ib. 1252. ἐκεῖθεν, ἐνθάδε ib. 1263. αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἐλίσσετε ib. 1293. ἐπὶ Λατῆς πεμφθεῖσ' ἐνθάδε πύργως Ph. 227. Φοῖβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροδίνιον ib. 289. μὴ νθάδ' ἀνακάλει θεᾶς ib. 611. σὺ ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἶ ib. 949. οἵπερ ἤλθετ' ἐνθάδε ib. 1232. βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε ib. 1240. νεκρὸς φέρεσθιν ἐνθάδε ib. 1486. τὰ ἐνθάδε πατὴρ ἀφείλετο Med. 1073. ἂ νθάδ' εἰσηκέσατε Hip. 712. ἐνθάδ' ὠρφα-

νεύετο Al. 538. κἀνθάδ' αἰσχύνην ἔχει An. 243. τὰνθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις ib. 1069. ζητῶν τύραννον ἐνθάδε Sup. 404. παῖδα κομίζεσθ' ἐνθάδε Iph. A. 147. θῦσαι με θυσίαν δεῖ τιν' ἐνθάδε ib. 673. ἐνθάδε παρ' εὐπρ. Ἀργ. πλάταις ib. 723. ἡμεῖς ἐνθάδ', ἅπερ ἔσθ' ὁ νυμφίος ib. 727. πῶ τῶν Ἀχ. ἐνθάδ' ὁ στρατηλάτης; ib. 801. ἐνθάδε θάσσεσθ' ἐπ' ἀκτὰς ib. 806. ἐνθάδ' ἐλευθέραν φύσιν παρέχων ib. 930. ὁ φασιν ἐνθάδε—ἔρανα πεσεῖν ἀπο Iph. T. 87. etc.

Ἐνθεν. αἱ δ' ἐνθεν—θάκαν Hec. 1152. τὰ γ' ἐνθεν Or. 1278. ἐνθεν ἐξανῆκε γὰρ πάνοπλον ὄψιν Ph. 674. ἐνθεν—ἐς ταῦτόν ἦκον ib. 1413. ἐνθεν τις ἡχῶ—βρόμον μετῆκε Hip. 1201. Ἐνθεν κομίζων ἐκ πόντης πόδα An. 1260. ἐνθεν ὀρμάσω Sup. 1016. ἐνθεν—ἐκβαίνει ποινὰ γ' ἐς οἶκος Iph. T. 199. ἐνθεν μοι πόδα—ἐπεμψε Λοξίας ib. 942. ἐνθεν τὰ πῆλοιπ' ἄκασσον Tr. 923. ἐνθεν ἔχους ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῇ λόγον ib. 951. ἐνθεν ἐκγελαῖ φόρος ib. 1176. ἐνθεν ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις Bac. 102. ἐνθεν οἰκτρὸν ἀνεβόασεν Hel. 184. ἐνθεν—ἐπλευσε ib. 235. ἐνθεν ἔμολε κρίσις ib. 684. ἐνθεν ἐξηλαυνόμην ib. 796. ἐνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται πόλις Ion. 1590. ἐνθεν ἐξέφυ Κρέων Her. F. 7. ἐνθεν εἴχ' ἡκει πάλιν ib. 25. ἐνθεν ἦλθες ib. 260. ἐνθεν ἡ ὑγένει' ἀπόλλυται El. 38. ἐνθεν αἷμα συγχέονες φυγὼν Cenei fr. I. 2. ἐνθεν εὐχομαι γένος Tel. fr. 1. 3.

Ἐνθένδε. τὸνθένδε σιγῶμεν Hec. 725. ἐνθένδε τ' ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν Or. 1648. ἐνθένδ' ἐκεῖσε Ph. 98. τὸνθένδε δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. τὸνθένδε πᾶς ἀνὴρ ἡπείγετο Hip. 1185. τὸνθένδ' ἀκάσας ib. 1314. δῆλα τὸνθένδε Sup. 560. τὸνθένδ' ἱτέαν λαβὼν χωρεῖ ib. 695. τέκεῖθεν, ἢ τὸνθένδε ib. 758. ἐνθένδ' εἰδὲν ἐρῆθη ἐπεὰς Iph. T. 91. τὸν ἐνθένδ' ὥς ἔχει σκέψαι λόγον Tr. 931. τὸνθένδε θέμενος εὖ Bac. 49. τὸνθένδε δ' ὀρθῶς ἔχει πέπλος ib. 936. καταδοκῶν τὸνθένδε Her. 280. ἐνθένδε ἐκ ἐμελλες ἄξειν βία τέσδε ib. 286. τὸνθένδε χρὴ ξυνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας Hel. 1039. κἀνθένδε πρὸς

γέροντος ἱππεύει φόνον Her. F. 1001. σὺ δὴ τὸνθένδε βέλευσον El. 618. τὸνθένδε πρὸς τὸ πίπτον ἐννόει ib. 639.

Ἐνθεος. σὺ ἔνθεος, ὦ κέρα Hip. 141. ἔρω ἐνθέος κόρης Tr. 255. cf. v. 366. et El. 1032.

Ἐνθηρος. δρυμὸν ἔνθηρον Rh. 289. Ἐνθήσκειν. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν Hec. 246. πῶς ἂν ἐνθάνοιμί σοι; Rh. 869. σῇ ἐνθανεῖν χερὶ θέλω Her. 560.

Ἐνθισιᾶν. ἐνθισιᾶς τοῖς σαυτῆς κακοῖς Tr. 1284.

Ἐνθρώσκειν. ἐνθρώσκει τάφῳ El. 327.

Ἐνθύμησις. ταῦτ' ἄξι' ἐνθυμήσεως Ar. fr. XIV. 2.

Ἐνθύμιον. ἐνθύμιόν μοι τόδε τίθησι Ion. 1347. ἐπειδὴ σοι τὸδ' ἔς' ἐνθύμιον Her. F. 722.

Ἐνὶ, poet. pro ἐν. ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν Iph. T. 1109. ἐνὶ δαιτὶ Her. 893.

Ἐνι, pro ἐνεσι, vid. ἐνεῖναι.

Ἐνιαύσιος. τὸν ἐνιαύσιον κύκλον Ph. 547. χρόνον ἐνιαύσιον Hel. 781. ἐνιαυσίαν αἰνέσας φυγὴν Hip. 37. διαδοχαῖσιν ἐνιαυσίαισιν Sup. 407.

Ἐνιαυτός. ἐνιαυτὸς κύκλον Or. 1645. et Ph. 480. ἐνιαυτὸν ἀλλάσσοντα Ph. 74. ὃ, τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιπον Iph. T. 20.

Ἐνίεναι (ab ἱημι.) πῦρ ἐνίεναι Tr. 1262. ἐνείς ἐλαφρὰν λύσσαν Bac. 849.

Ἐνίζειν. μυσεῖα καὶ θάκας ἐνίζεσαν Hel. 1114.

Ἐνίοτε. ἐσθλῶν κακίης ἐνίος' εὐτυχέστεροι Hel. 1229.

Ἐνισπεῖν Sup. 435.

Ἐνισάγει. λόχος ἐνεσῶς Sup. 896.

Ἐνναῖειν. τοῖσιδ' ἐνναῖε δόμοις Hel. 495.

Ἐννέα Med. 832.

Ἐννεάφογγος. Μουσῶν ἐννεάφογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11.

Ἐννέπειν, pro ἐνέπειν. ἐννεπέ μοι Or. 1254. ἐννέπῃσι ib. 1462. εἰ γὰρ ἐννέπειν θέλει Hip. 271. ἐννεπε, τίς φοβεῖ σε φήμα ib. 573. cf. v. 580. Tr. 248. Bac. 1039. et Her. 96. πᾶσιν ἐννέπω τετραρχίας Al. 1157. δικαίως δαίμονας σὺ γ' ἐννέπεις Sup. 610. σὰς ἐννεπε Tr. 1238. Ζεὺς ἐννέπει

- Hel. 1356. ἐννέπει τάδε Her. F. 964. et El. 783. et 790. σοὶ κατὰ γὰς ἐννέπω γόως El. 144. δμῶσιν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων Bac. 626. τοιαῦδ' ἐννέπων ἔπη El. 804. τὰδ' ἐννέποντος ib. 1151. δῶλον ἐννέποντά με Her. F. 270.
- Ἐννοεῖν. τὸν δὲ πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει El. 639. ὥς ἐννοῶμαι δὴ τι τῶν κεκρυμμένων Med. 900. νῦν ἐννοῶμαι φαῦλος ἔσα Hip. 435. συγγένειαν ἐννοσμένῳ Iph. A. 492. μητρὸς ἔδὲν ἐννοσμένοι κακῶν Med. 47. τέκνων τῶνδ' ἐννοσμένη περί ib. 925. οἷα εἰσῆλθὲν μ' ἐννοσμένην Iph. A. 1374. ταῦτ' ἐννοηθεῖσα Med. 882.
- Ἐννοια. μὴδ' ἐς ἐννοίαν λαβεῖν Hip. 1027. τὴν ἐννοίαν ἐν ταῦτῳ μένειν Hel. 1032.
- Ἐννομος. ἔκ ἔννομον τὴν δίκην πράσσειν Ph. 1645. ἐννόμοισι τοῖσιδ' ἡδεταί ἐορτῆς Iph. T. 35.
- Ἐννότιος. αὔραις ἐννοτίαις Iph. T. 433.
- Ἐννης Bac. 1269.
- Ἐννύχιος. προσέβα τραπεζὸς ἐννύχιος Rh. 45. ἔκ ἐννύχιος ἀγεμῶν ib. 227. Ὠρίωνα ἐννύχιον Hel. 1506. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων ὄψεται ἐννύχιος Ion. 1077. δάκρυσιν ἐννυχίοις Or. 205.
- Ἐννυχος. ἐννυχος φόβος Rh. 788. ἐννύχος πεπεισμένη ὀνείροις Hel. 1206. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων Her. F. 112. τί ποτ' αἶρομ' ἐννυχος δείμασι Hec. 69. ἐννυχον ὄψιν ib. 72. ἐννυχος φρυκτωρία Rh. 55.
- Ἐνοδιά. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel. 576.
- Ἐνοικεῖν. Θήβαις ἐνοικεῖν Her. F. 1282. τῶν ἐνοικόντων πόλιν Fr. inc. CLXI. 2. ἐνοικῆσαι βίον Sup. 535. πότρεα κατ' ἀνδρῶν ἐνοικῆσει τέγην; Al. 1054. ἐκέτι τᾶδ' ἐνοικῆσω νυμφιδίῳ τέγα An. 858.
- Ἐνοικος. Σπάρτης ἐνοικοι An. 447. Παλλάδος ἐνοικα Ion. 235.
- Ἐνοπή, et dor. ἄ. μέλπων κιθάρας ἐνοπὰν Ion. 882. νυχίως ἐνοπὰς Iph. T. 1273. ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσι τε Bac. 159. ἐνοπὰς τᾶς δυσδαίμονος El. 198. Φοίβη ἄσφοι γλώσσης ἐνοπαὶ ib. 1302.
- Ἐνοπλος. Ἀργείων τις ἐνοπλος Or. 1289. ἐνόπλῳ ποδὶ ib. 1622. εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἐνοπλος ὀρμᾷ Ph. 266. θίασον ἐνοπλον ib. 803. ἵππον ἐνοπλον Tr. 520. ἐνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι Her. F. 1164. Θρήκης ἐνοπλον γένος Hec. 1089.
- Ἐνοπτρον. χρυσέων ἐνόπτρων εἰς αὐγάς Hec. 925. cf. Tr. 1107. ἐνόπτρων ἐπιστάτας Or. 1112.
- Ἐνόρειν. θάρσος ἐνῶρσε τραπῶ Sup. 713.
- Ἐνοσις. ἐνοσις ἅπασαν, ἐνοσις ἐπικλύσει πόλιν Tr. 1326. κύκλιος ἐνοσις αἰθερία Hel. 1379. πέδων χθονὸς ἐνοσι πότνια Bac. 585.
- Ἐνράπτειν. ὥς ἐνεβράβη Διὸς μηρῶ Bac. 286.
- Ἐνσπονδος Ph. 175. et Bac. 922.
- Ἐντρεφεῖν. σηκοῖς ἐντρεφεῖ Τροφώνιος Ion. 300.
- Ἐντάσσειν. ἔκ ἐς' ἐκείνῳ θᾶρον ἐντάξαι δόρυ Rh. 492.
- Ἐνταῦθα. ἐνταῦθ' ἐπέμφθη χρυσὴ φύλαξ Hec. 772. ἐνταῦθ' ὁ χρυσὸς ἐσι; ib. 1009. ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν Or. 692. ἐνταῦθα συνῆκε θέσφατα; Ph. 425. ἐνταῦθα τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον Med. 790. ἐνταῦθα σένεσα—ἀπόλλυται Hip. 38. εἴμι κᾶνταῦθα σοι An. 628. κᾶνταῦθ' Ὅρες μῦθος ἰσχύων μέγα ἐφαίνετο ib. 1110. ἐνταῦθ' ἀπώλεσ' ἄνδρας Ἀργείων ἄκρης Sup. 118. ἐνταῦθ' ἀπῆλθε ib. 533. ἐνταῦθα καλλίνικος ἔρχομαι ib. 1059. τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίης Iph. A. 20. ἐνταῦθ' ἔδασαν Πηλέως γάμος ib. 707. ἐνταῦθ' ἂν ἦλθον ib. 1214. ἐνταῦθα ναῶν σόλον συνῆγαγε Iph. T. 10. ἐνταῦθα δισσοὺς εἶδε νεανίας ib. 264. μὴ νταῦθα τρέψης σὴν φρένα ib. 1322. κᾶνταῦθ' ὀρώμην Ἑλλάδος νεὼς σκάφος ib. 1345. ἐνταῦθα τάξας ναὸν ib. 1453. κᾶνταῦθ' ἀρισεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα Tr. 475. κᾶνταῦθ' ὁ πρέσβυς Ὑλλον—ιδὼν Her. 843. ἐνταῦθα λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς Hel. 805. ἐνταῦθ' ὄμμα σὸν δακρυβρόει Ion. 246. ἐνταῦθ' ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα ib. 939. ἐνταῦθ', ἴν'—ἄδικ' ἐπασχεν ἐξ ἐμῆ ib. 963. ἐνταῦθα Γοργόν' ἔτεκε Γῆ ib. 989. κᾶνταῦθα—πρὸς ἑδὲν ἡμιλλᾶτο Her. F. 959.

ἐνταῦθα σὲ δεῖ δραμεῖν φόνος πέρι El. 1264. ἡ δίκη ἐνταῦθ' αὖ ἐστιν ἐγγυς Melan. fr. III. 8. ναίειν ἔφασκε τὸς θεὸς ἐνταῦθ', ἵνα κ. τ. λ. Sis. fr. I. 27.

Ἐνταυθοῖ. ἦν μὴ καὶ τὸς ἐνταυθοῖ πέσω Iph. T. 1010.

Ἐντάφιον. ἐντάφια δῆναι νεκρῷ Hel. 1420.

Ἐντείνειν. βῶν ἢ λέοντ' ἡλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; An. 721. μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ Dic. fr. VI. 2. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ ἐντείνοντι—ὑπείκοι Or. 697. τόξα ἐντείνων χερσὶν Sup. 886. δίδυμ' Ἐρως τόξ' ἐντείνεται χαρίτων Iph. A. 549. ναῦς ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ Or. 705.

Ἐντέλλειν. τάντεταλμέν' ἐκπονεῖν Ph. 1642.

Ἐντεῦθεν. ἐντεῦθεν νοσεῖ Or. 34. οἷον ἔργον ἔσ' ἐργασέον τάντεῦθεν ἡμῖν Med. 792. σὸς ἔντεῦθεν (i. e. ὁ ἐντεῦθεν) λόγος Hip. 336. κάντεῦθεν δόμοι νοσεῖσιν ἀνδρῶν An. 950. τῶνδε μῦθος ὁ ἐντεῦθεν Sup. 109. κατῆρχον ἐντεῦθεν μάχης ib. 675. τάντεῦθεν ἀτίξαντες δορὶ Iph. A. 80. ἐντεῦθεν αὐδὴν λαβὼν Iph. T. 976. ἐντεῦθεν εἰμὶ Bac. 464. τάντεῦθεν τῷ ξένῳ τι θαῦμ' ὥρῳ ib. 1061. ἐντεῦθεν χρὴ τὸν προστρόπαιον, τὸν τε γενναῖον καλεῖν Her. 1014. σὸν τάντεῦθεν σκοπεῖν Her. F. 314. τάντεῦθεν χρὴ πράσσειν El. 1247. ἐντεῦθεν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16.

Ἐντιδέναι. ὥστε χερσὶν ἐνδεῖναι ξένῳ Al. 857. χειρὶ ἐνδης ὀξύην Her. 727. ἔ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνδήσεις κόραις Hec. 1045. πολὺν σοι κόσμον ἐνδήσω τάφῳ Iph. T. 632. αὐχέν' ἐντιδεῖς ζυγῷ Hec. 376. παραγμὸν ἐντιδέντες ib. 959. ἐνδεῖς σύνεσιν Sup. 203.

Ἐντίκτειν. τὸ πανῆργον ἐντίκτει Κύπρις ἐν ταῖς σοφαῖσιν Hip. 642. δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον An. 24.

Ἐντιμος. πλεῖστον ἐντιμον τιθεῖς Plis. fr. I. 2. ἔσαι σπονδαῖς ἐντιμος Or. 1688.

Ἐντολή. ἐντολαῖς Εὐρυσθέως Her. F. 1278.

Ἐντονος. νέων τι δρᾶν ἐντονοὶ χέρες

Bel. fr. XXII. 1. σπλάγχχον ἐντονον φέρων Hip. 118.

Ἐντόνως. λήψεται τὸν τράχηλον ἐντόνως Cy. 605.

Ἐντὸς. πέπλων ἐντὸς Hec. 1013. ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονὸς Med. 353. ἐντὸς, ἢ ἔωθεν δόμων; ib. 1312. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἶκον Hip. 132. ἔρχεται ἀνακτόρων κρηπίδος ἐντὸς An. 1113. ἐντὸς εὐξείνης πόρος ib. 1263. χώρει μελάρων ἐντὸς Iph. A. 678. ἐντὸς εὐσήμες νεὼς Iph. T. 1383. ἔως ἐντὸς ἦν λιμένος ib. 1391. πύργων ἐντὸς Tr. 12. ἐντὸς δώματος Bac. 547. ἐντὸς δόμων Hel. 339. et El. 394. ἐντὸς ἀδύτων Ion. 1309. ἐντὸς λυγρῷ τοξεύματος Her. F. 991. τειχεῶν ἐντὸς El. 94. et 615.

Ἐντρέπεσθαι. τῷ τεκόντος εἰδὲν ἐντρέπη πατρός; Alcmaeon, fr. XIV.

Ἐντρέφειν. τέκν' ἐντρέφειν Ion. 1428. οἷσιν ἐνετράφην Ph. 371.

Ἐντροφος. ὁ Σαλαμῖνος ἐντροφος Iph. A. 288.

Ἐντυγχάνειν. οὐντυγχάνων (i. e. ὁ ἐντυγχ.) Bel. fr. XXIV. 4. μὴ φύλαξιν ἐντύχης Rh. 570. ἐντυχόντι αἰσχρὸν παρῆναι κέρδος ἦν τότε Al. 1035. ἐξῃσῖα μή ποτ' ἐντυχῶν Er. fr. II. 24. ναυταὶ σφ' ἀνείλον ἐντυχόντες Hel. 1233. ἐντυχῆσα ποντίας ἀκτῆς ἔπι Hec. 778.

Ἐντύνειν. ἐντύνειθ' ἵππους ἄρμασι Hip. 1183.

Ἐννάλιος. λόγχαῖς κοινὸν Ἐννάλιον Ph. 1565. Ἐνναλίῳ δοριμήτορι An. 1016.

Ἐνυβρίζειν. ἐν τοῖς ἐμοῖς ἐκ ἐνύβρισας κακοῖς El. 68.

Ἐνυδρος. λίμνης ἐνύδρῳ Ion. 872. νεφέλαι ἐνυδροὶ El. 733. νάματ' ἐνυδρα Ph. 663.

Ἐνύπνιον Hec. 703.

Ἐνώμοτος θεῶν Med. 737.

Ἐξ. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος Hec. 558. ἐξ ἰδίας ἀνοίας ib. 640. ἐξ ἀλάστορος ib. 685. cf. Hip. 820. ἐξ ἀλὸς Hec. 780. et An. 1267. ἐξ Ἀχαιῶν Hec. 872. λόγος τὸς ἐξ ἐκείνης ib. 894. ἐξ ἐμῆς χερὸς ib. 986. Hip. 1420. et An. 588. χειρὸς ἐξ ἀριστερᾶς Hec. 1151. ἐξ ὅπερ, a quo tempore, Or. 89. ἐξ ὕπνου ib. 168. τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ib. 351. τᾶς (i. e. τὸ

ἐξ) ἀνάγκης ib. 488. ἐξ εὐτυχίας ib. 808. ἐξ Ὀλύμπου ib. 983. ἐξ ᾧ τεκ-
 νώθῃ Λαῖος Ph. 875. ἐξ ἐπάλξεων
 ἄκρων ib. 1016. ἐξ εὐαγγέλων φήμης
 ib. 1223. ἐξ Ἰσθ' Ἀρης ἦν ib. 1411.
 χρῆν θανεῖν νιν ἐξ ἐμῆ ib. 1596. ἐξ
 Ἰάσονος Med. 23. ἐξ ἀρχῆς ib. 106.
 ἐξ ὧν θάνατοι, κ. τ. λ. ib. 197. ἐξ
 ὀπαδῶν ib. 335. ἐξ ἐτέρων μύθων ib.
 654. εἰδὲν ἐξ ἐμῆ παθῶν ib. 692.
 γελασθαι ἐξ ἐχθρῶν ib. 797. ἔτ' ἐξ
 ἐμῆ παῖδας ὀψεται ζῶντας ib. 803. τί
 χρῆμα βέλει καινὸν ἐξ ἐμῆ; ib. 868.
 ἔκ ἀσμένῃ τόνδ' ἐξ ἐμῆ δέχῃ λόγον;
 ib. 924. et 1007. ἐξ ἀνανδῶ καὶ μύ-
 σαντος ὄμματος ib. 1183. ἐξ ἄκρου
 κρατὸς ib. 1198. οἷ' ἐξ ἐμῆ πέπονθας
 ib. 1353. ἐξ ἀκηράτῃ λειμῶνος Hip.
 73. ἐξ ἐπακτῆ πημονῆς ib. 318. ἐξ
 ὅτῃ τις εὐκλεῆς γενήσεται ib. 489.
 δεῖ ἐξ ἐκείνης σημειῶν τι—λαβεῖν ib.
 513. μήτ' ἐξ ἐκείνης φθέγμα δέξασθαι
 ib. 648. ἐξ ἐμῆ γεγῶς ib. 943. ἔνεκ'
 ἐσὶν ἐξ ἐμῆ ib. 1259. πατρὸς ἐξ ἀδίκου
 ib. 1349. ἐξ οἴκων Al. 94. ἐξ ᾧδου
 ib. 360. χειρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 376. ἐξ
 αὐτῶς τεράμων ib. 459. ἐξ ᾧδαο ib.
 464. ἐξ ἐμῆ κληθεῖς ib. 632. ἐξ
 ἔδρας ib. 849. ἐξ ἀγῶνος ib. 1105.
 ἐξ Ἀχιλλέως An. 8. ἐξ ἐμῶν φαρ-
 μάκων ib. 204. ἐξ ἡμῶν γεγῶς ib.
 710. ἐξ ἀλιβάτῃ πέτρας Sup. 80. ἐξ
 ὧν εἰσὶ τις τιμωρία ib. 546. ἐξ ἐμῶν
 οἴκων ib. 1000. ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμῆ
 ib. 1169. ἐξ Αὐλίδος Iph. A. 495.
 ἐξ ὀχημάτων ib. 616. ἐξ ὀμμάτων
 ib. 743. ἐξ Ἰσθ' ib. 804. ἐξ Ἀτρεΐ-
 δων ib. 842. σοὶ τόδ' ἐσὶν ἐξ ἐμῆ ib.
 853. τᾶς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος ib.
 1381. ἐξ ἄκρων σαθρῶν Iph. T. 49.
 ἐξ αἰτίας τινὸς ib. 64. ἐξ αἱμάτων
 ib. 73. ἐξ ἀρχᾶς ib. 203. et 205. ἐξ
 Ἑλλάνων ib. 208. ἄκωε καινῶν ἐξ
 ἐμῆ κρηυγμάτων ib. 239. ἐξ ὀνειρῶν
 ib. 348. ἐξ οἶων κακῶν ἔρρεις; ib.
 378. δὴ ἐξ ἐνὸς κακῷ συνάπτει ib.
 487. ἐξ Ἀργεῖς ib. 515. et 1033. ἐξ
 ἐμῆς ὁμοσπόρου ib. 695. ἄλλα ἐξ ἄλ-
 λων κυρεῖ ib. 865. ἐξ ἐμᾶν χειρῶν
 ib. 872. ἐξ ἐμῆ γε πάντα συζηθήσεται
 ib. 1076. ἐξ ἀκινήτων βάθρων ib.
 1157. ἐξ ἐμαντῆ μειζόνων Rh. 168.
 ἐξ ἀφθίτων ib. 185. ἡμέραν ἐξ ἡμέ-
 ρας πίπτεις ib. 445. πωλικῶν ἐξ ἀν-

τύγων ib. 567. ἐξ ἄλλης χειρὸς ib.
 607. Θρηκίων ἐξ ἀρμάτων ib. 616.
 ἐξ ἀντηρίδων ib. 785. ἐξ ὁποίας χει-
 ρὸς ib. 802. ἐξ ᾧ, ex quo tempore,
 Tr. 4. El. 1279. et Cret. fr. II. 10.
 ἄγομαι ἐξ οἴκων Tr. 140. ἐξ Ἀχαιῆς
 στρατῆ ib. 236. ἔτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπίς ὡς
 ὀφθῆσομαι ib. 487. ἐξ ἐμῶν δόμων ib.
 865. ἐξ ἐπάλξεων ib. 957. Φρυγίων
 ἐξ ὀρέων Bac. 86. cf. v. 1168. θυγα-
 τρὸς ἐξ ἐμῆς ib. 181. ἐξ ἀπάντων τι-
 μῆς ἔχειν ib. 208. ἐξ ὅρας ib. 228.
 et 657. et Aut. fr. I. 2. πυρὸς ἐξ
 ἀθανάτῃ Bac. 523. ἀδῶος ἐξ ἐμῆ
 πάντως ἔση ib. 671. ἐξ ὕπνου ib. 689.
 ἐξ ἀνδρὸς ib. 820. ἐξ ἔδρας ib. 926.
 et 929. ἐξ αἵματος γυναικῶν ib. 986.
 παιδοὺς ἐξ ἐμῆς γεγῶς ib. 1308. ἐξ Ἰλίου
 Cy. 107. ἐξ ἀσκή ib. 147. ἐξ ἀντρῶν
 ἐμῶν ib. 223. cf. Hel. 482. ἐξ ἀναι-
 δῆς φάρυγγος Cy. 588. ἐξ ἀμυχανῶν
 Her. 149. cf. El. 624. ἐξ ἐσθλῶν φύς
 Her. 326. ἐξ ἐμῆ ἔκ ἀκίσσεται κακῶς
 ib. 718. ἐξ ἀπάσης Ἑλλάδος ib. 954.
 διπλῶν κέρδος ἔχει' ἐξ ἐμῆ ib. 1043.
 τοῖσιν ἐξ ὑμῶν, posteris vestris, ib.
 1046. τὰ ἐξ ἡμῶν ib. 1054. χάριν,
 ἐξ ἧς δυσκλεῆς φανήσομαι Hel. 1007.
 ἐξ ἐρανίων ib. 1333. καὶν' ἀκῆση πῆ-
 ματ' ἐξ ἐμῆ ib. 1529. κήπων ἐξ ἀθα-
 νάτων Ion. 116. ἐξ ἄλλης χθονὸς
 ib. 290. ἐξ ὅτῃ ἔφυν ib. 313. ἐξ
 Ἀπόλλωνος δόμων ib. 424. δῶρον
 ὄντα σ' ἐξ ἐμῆ ib. 537. ἀδικ' ἔπασχεν
 ἐξ ἐμῆ ib. 963. χειρὸς ἐξ ἐμῆς ib.
 1029. ἐξ ἡμῶν ἔχεις ἅπαντα ib. 1367.
 ἐλαίας ἐξ ἀκηράτῃ ib. 1436. ἐξ ἐμῆ
 εἰχ' ὅσ' ἔθνησκες ib. 1501. ἐξ ᾧδου Her.
 F. 297. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα ib. 505.
 εὖ παθόντας ἐξ ἐμῆ ib. 569. ἐξ ἀνη-
 λίων μυχῶν ib. 607. ἐξ εὐγενῆς πα-
 τρὸς ib. 843. ἐξ ἐμῆ ἐσώζετο ib. 1100.
 καὶ ἀμείνωνος πατρὸς El. 338. καὶ
 ἐμῆ γ' ἔχη ib. 579. ἐξ ἐμῆς μητρὸς
 ib. 682. βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα ib.
 1173. παρηγῆδων ἐξ ἐμᾶν ἐκρήματο
 ib. 1216. ἔκ ἐξ ἐκείνου Dan. 12. ἐξ
 ἀρχῆς Æol. fr. XVI. 2. Inus fr. II.
 1. et Epist. V. ἐξ αὐτομόρφων λαί-
 νων τευχισμάτων And. fr. XXIX. 2.
 ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς Bel. fr.
 XVII. 4. ἐξ ἐλπίδων Inus fr. XVI.
 5. ἐξ ἐμῆ τὰμὰ μαθήσῃ κλύων Phi.

fr. XIII. 3. ἐξ ἀπὸ Plis. fr. I. 5. ἐξ Ἀθηνῶν Sci. fr. V. 4. πρὶν ἐξ ἐμῷ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Syl. fr. II. 5. ἐξ Ἀτλαντικῆς ἀλός Fr. inc. CXIV. ἐξ ὅτε συνέβη Epist. V.

Ἐξαγγέλλειν. μάντις ἐξήγγειλέ μοι Or. 363. εὐδαίμων' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι Ion. 1605. κῆξαγγέλλομαι Διήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε κῆμαυτῆς ὕπερ Her. 532. τὰδ' ἔξυνω-δα τοῖσιν ἐξηγγελμένοις Med. 1008.

Ἐξάγειν. ἔρως τίς μ' ἐξάγει Al. 1083. ἀπλητος ἄδε μ' ἐξάγει χάρις γόνων Sup. 79. ταῖσδ' ἐξάγεις δάκρυ ib. 770. ὅταν ξὺν ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην Iph. A. 693. μήτε σὴν παῖδ' ἐξαγ' ὅψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. ἡμᾶς ἐξάγεσ' ἤδη χθονὸς Tr. 1279. ἡμᾶς ἐάσας ἐξάγειν Her. 155. μή γ' ἐπ' οἰκτόν μ' ἐξαγε Ion. 361. ἐκ Βάκχας ἄγων (i. e. B. ἐξάγων) δωμάτων Bac. 636. τί μ' ἐξάγαγες εἰς φῶς; Ph. 1535. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. τῆσδέ μ' ἐξάξων χθονὸς Tr. 457. ὁ χρυσὸς —φρονεῖν βροτὰς ἐξάγεται Her. F. 775. μή μοι—ἐξάγε δάκρυ Fr. inc. LXXIV. 1. ἐξάγεσθαι χθονὸς Tr. 300. ὅπως βρόμον ἐπὶ φόνιον—ἐξάγη Her. F. 1212.

Ἐξαγριῶν. ἄνδρα δυσυχῇ ἐξηγρίωσαν Ph. 883.

Ἐξαγωνίζεσθαι. τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; Her. F. 155.

Ἐξάδειν. τάγαθ' ἐξᾶσαι Tr. 472.

Ἐξαθροίζειν. πάλιν νιν παῖς σὸς ἐξαθροίζεται Ph. 1176.

Ἐξαιρεῖν. πᾶν ἐξαιρεῖ λόγος Ph. 519. θῆρας ἐξαιρεῖ χθονὸς Hip. 18. ὃ σ' ἐξαιρεῖ θανεῖν ib. 322. ἔτ' ἂν φρέν' ἐξάρομι Al. 347. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω Fr. inc. B. 49. πλεκτὸν ἐξάρας κύτος Ion. 37. πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω Hec. 1279. ἐξαιρόμενον νέφος οἰμωγῆς Med. 106. ἐξήρ-θης Rh. 109.

Ἐξαιρεῖν. ἐξαιρεῖ πόλεις Tr. 892. οἶα-κας ἐξήρῳμεν νεῶς Iph. T. 1357. ὡς εὖ πατὴρ ἐξέϊλον φόβον Ph. 998. cf. Med. 487. ἔξελ' οἰκῶν φοινίαν τάλαινάν τ' ἐριννὺν Med. 1259. ὡς τὸ τάτων λυπρὸν ἐξέλη χθονὸς Sup. 38. εἰ ματέρος ἄγαλμα φόνιον ἐξέλοι ib. 371. Τροίας ἐξελεῖν καὶνὸν βᾶθρον Iph. A. 1263. Τροίας πέργαμ' ἐξε-

λεῖν δὸρὶ ib. 1576. λαδοσύναν νυκ-τωπὸν ἐξέϊλε βροτῶν Iph. T. 1279. ἐπειδὰν θεοῖσιν ἀκροθίνι' ἐξέλης Rh. 470. χερὸς εὐποχίαν ἐξέϊλε ναῶν Tr. 812. ἐξελέτω βλέφαρον Κύκλωπος Cy. 614. τὰς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελεῖν θέλει Her. F. 39. Ταφίων ὅς ποτ' ἐξέϊλες πόλιν ib. 60. ὃν βραχίονός φησ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν ib. 154. εἰ πατήρ ἐξέϊλε Φρύγας El. 336. γῆς ἐξελὼν (sc. τὰς νεκρὰς) Ἀσωπίας Sup. 571. πευχέων ἐξελὼν τυρεύματα El. 496. ἐκ δ' ἐλῶσα (i. e. ἐξελῶσα δέ) δόμων ἐσθῆτα κόσμον τε Al. 158. ἐκ δεξιᾶς ξίφη—ἐξαιρέμενοι An. 814. νεῖκος πατὴρ ἐξαιρημένη Med. 904. εἶδε βροτοῖς τὰναίσχυντον ἐξήρῳ φρε-νῶν Hip. fr. III. 2. σύ μὲ τέρψιν ἐξέϊλε βίῃ Al. 348. ἔτις ἐστίν, ὅστις ἐξαιρήσεται Med. 793. cf. Al. 851. Her. 977. et Rha. fr. III. βία γυ-ναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται Al. 70. εἰ τις με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται Iph. A. 972. τοῖς πρώτοισιν ἐξηρη-μέναι στρατῷ Tr. 33.

Ἐξαιρετος. ἔρωτ' ἐξαιρετον Tr. 414. γάμος ἐξαιρέτως Iph. A. 485. ἐξαι-ρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων Tr. 249. cf. v. 274. πασῶν Δελφίδων ἐξαιρετος Ion. 1323. γέρας λείας Τρωϊκῆς ἐξαιρετον An. 15. ἐξαιρετον σφάγιον Iph. A. 1199. ἐξαιρετόν μοι δὸς τὸδε Iph. T. 755. εἰς ἀζῶμα νυμφίον ἐξαιρετον Tr. 485. λαβὼν ἐξαιρετον Ion. 1182. Τρωάδος χθονὸς ἐξαιρετα El. 1002.

Ἐξαιτεῖν. ἐξαιτεῖ παίδων ἀρσένων κοι-νωνίαν Ph. 15. ἔ μὴν τὸν Ὀϊλέως παῖδά μ' ἐξαιτεῖς λαβεῖν Rh. 175. ἐξαιτεῖ τε, καζεῖργει χθονὸς Her. 20. δίκας πατὴρ ἐξαιτεῖντι με Or. 1657. θανόντας ἦλθον ἐξαιτῶν πόλιν Sup. 120. τὰς κάτω σθένοντας ἐξηγησάμην τύμβῃ κυρήσαι Hec. 49. πατὴρς γυ-ναῖκα—ἐξαιτεῖσθε, μὴ φυνγεῖν χθόνα Med. 971. ἡ παρθεναίαν πατὴρς ἐξη-τήσατο Tr. 980. κῆξαῖτώμεσθα ὑπέρ τε τάτῃς—τὸν θεὸν Bac. 360. πρῶτον τόδ' ἐξαιτήσομαι Her. 476. σφάγιον ἐξαιτῶμεν Hec. 305. cf. v. 393. τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτῶμενος An. 54. νεκρῶν σώματ' ἐξαιτῶμενος Sup. 358. τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαιτῶμένη Hip. 711. cf. v. 859.

Ἐξαίφνης. ἔκλαγεν ἑξαίφνης Ph. 1151. εἰσπεσόντες ἑξαίφνης ib. 1478. παρῆσεν ἐμοὶ δεινὸν ἑξαίφνης φόβον Hip. 434. ἔλθων ἄνεμος ἑξαίφνης Iph. T. 1394. περιήει λαμπρὸς ἑξαίφνης Epist. III.

Ἐξακοντίζειν. τί τὰς Ὀδυσσεὺς ἑξακοντίζω πόνας; Tr. 444. ταῦτα πρὸς τὰδ' ἑξηκόντισα Sup. 456. ὅσας γενεὴς χεῖρας ἑξηκόντισα Iph. T. 362. αἰ τῆσδε γῆς κῶλον ἑξηκόντισαν Bac. 664. φάσανον πρὸς ἦπαρ ἑξακοντίσας Her. F. 1149.

Ἐξάκειν. ὃ γὰρ ἑξηκέομεν Her. 677.

Ἐξακρίζειν. ἑξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 275.

Ἐξαλείφειν. ὃν γ' ἑξαλείφει ῥᾶον, ἢ γράφει Pelei fr. IV. 2. ὃν ἑξαλείφει πρόφασις ἢ τυχεῖς ὅλον Fr. inc. XXVII. 2. μή μ' ἑξαλείψητε Hip. 1241. θέσφατ' ἑξαλείψω Iph. A. 1486. ἑξαλείψασθαι φρενὸς Hec. 590. ἂδ' ἅπαις δόμος—ἑξαλειφθεῖν Iph. T. 698. ἑξαλειφθεῖσα Hel. 269.

Ἐξαλλάσσειν. τὰν ἑξαλλάσσαν ἔχει χάριν Iph. A. 564. ἐσθῆτα ἐξάλλαξον Hel. 1313. Δημοῖ λυπὰν ἐξαλλάξατ' ἁλαῇ ib. 1360. σπάργανα ματέρος ἐξαλλάξας Ion. 918. ἐξαλλάξας Εὐρώταν Iph. T. 135. ἐξαλλάξας ἄχεα λύπης Hel. 386. ποίαν—ἑξαλλάξω Hec. 1060. ἃκ' Ἰδαίοις ἰστοῖς κερκίδα δινεύουσ' ἑξαλλάξω Tr. 200. ἑξαλλαγεῖς τῷ παρεσῶτος πόνε Ph. 1418.

Ἐξάλυσκεν. ὃ τις ἐξήλυξέ πω Hec. 1194. ἐξηλύξαμεν Βακχῶν σπαργμὸν Bac. 733. φῶτας κακέργους ἐξάλυζωμεν ποδὶ El. 219. πᾶ ποτ' ἐξάλυζω τύχας; Hip. 673.

Ἐξαμᾶν. κῆξήμησα (i. e. καὶ ἐξήμ.) κάλιτον θέρους Bac. 1314. τὰ σπλάγχν' ἑξαμήσασθαι βίᾳ Cy. 235.

Ἐξαμαρτάνειν. εἰς τυράννης ἄνδρας ἑξαμαρτάνειν Med. 308. ἀνδρῶποισιν εἰκὸς ἑξαμαρτάνειν Hip. 1434. ὃ χρῆν σ' εἰς ἔμ' ἑξαμαρτάνειν Al. 712. μηδὲν ἑξαμαρτάνειν Sup. 900. et Antig. fr. VIII. 3. ὥστε μὴ ἑξαμαρτάνειν Sup. 1227. εἴ τις ἑξαμαρτάνοι Sis. fr. I. 8. τέπιχειρεῖν ἑξαμαρτάνειν φιλεῖ Fr. inc. XXVIII. 3. τί δὲ φυλάσσειν κῆξαμαρτάνειν πλεόν; Fr. inc. LV. 3. ὁρῶ ἑξαμαρτάνων Med. 350. τὰς ἑξαμαρτάνοντας ἥχθαιρε Sup. 878.

δις ἑξαμαρτάνοντες Phry. fr. V. 7. μᾶλλον ἑξημάρτανον Al. 713. ὅτ' εἰς γυναῖκα Τρωάδ' ἑξημάρτανες An. 868. πῶς ἦν τὰδ' ἑξημάρτανες; ib. 930. εἴ τις ἑξημάρτανεν Sup. 1085. ἐπεὶ νυν ἑξήμαρτες El. 408. ἃκ' ἑξαμαρτῶν αὐτὸς Or. 648. ἑξαμαρτῶσα Iph. A. 1204.

Ἐξαμβλῆν. νηδὺν ἑξαμβλῆμεν An. 356.

Ἐξαμβιβειν. εἰ μὴ ἑαμβίψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν Or. 272. φόνῳ φόνος ἑαμβίβων ib. 814. τόνδ' ἑαμβίβοντ' ἔχ' ὀρᾶς Δίρκης ὕδωρ; Ph. 133. ἑαμβίψασαι τρύμον Bac. 607. ἔργα ἔργον ἑξημβίβετο Hel. 1549.

Ἐξαμέλγειν. πλήρωμα τυρῶν ἐστὶν ἑξημελγμένον; Cy. 208.

Ἐξαμηχανεῖν. εἰ μὴ τι τέτων ἑξαμηχανήσομεν Her. 496.

Ἐξαμιλλᾶσθαι. αἰ τόνδ' ἑξαμιλλῶνται φόβῳ Or. 38. τίνες πολιτῶν ἑξαμιλλῶνται σε γῆς; ib. 431. ὃν ἑξαμιλλησάμενος Hel. 1487. πρὸς αἰθέρ' ἑξαμιλλησαι κόραις Hyg. fr. XI. 1. ἔς τ' ἂν ὀμματος ὄψις Κύκλ' ἑξαμιλληθῇ πυρὶ Cy. 624. τὰς τεθρίππες ἀμιλλας ἑξαμιλληθεῖς Hel. 394.

Ἐξαμύνειν. ἑξαμύνεσθαι θεὰς Or. 269. αἰθὼν ἑξαμύνασθαι θεῶ Sup. 208.

Ἐξανάγειν. ἄδῃς ἐρεμῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν πατέρα σὸν Her. 219.

Ἐξαναγκάζειν. ὅς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγκασα Or. 1665.

Ἐξαναίρειν. ἢ καὶ σφ' Ἀδάνα γῆθεν ἐξανείλετο Ion. 269.

Ἐξανάπτειν. ἐπωτίδων ἄγκυραν ἐξανήπτων Iph. T. 1351. πλεκτὰς ἐξανήπτων ἄγκύρας ib. 1408. μὴ ἐξανάψῃ δύσκειαν Or. 827.

Ἐξαναρπάζειν. ἐξανήρπασαν ταῦρον Hel. 1581. ἐξαναρπάσας Ἑλένην Iph. A. 75.

Ἐξασπᾶν. κῆξανέσπασαν (i. e. καὶ ἐξανέσπ. sc. τὴν ἐλάτην) χθονὸς Bac. 1108. μοχλοῖσιν ἐξασπάσας βίᾳ Ph. 1139.

Ἐξασέφειν. θύρσον—αὐθις ἐξανέτεφον Bac. 1053.

Ἐξανδρῶσθαι. πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρέμενος Ph. 32. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703.

Ἐξανεμῆν. ἐξηνέμωσε τᾶμ' Ἀλεξάνδρῳ

λέχη Hel. 32. ἐξηνεμώθη μωρία An. 939.
 Ἐξανέρχεται. γῆς ἐξανελθὼν Tr. 748.
 Ἐξανέχειν. ταῦτα δόξανθ' Ὑλλος ἐξη-
 νέσχετο; Her. 967. ταῦτα παῖδας
 ἐξανέεται πάσχοντας; Med. 74. ἐκ
 ἐξανέξομαι λείσσω δάμαρτος ὀμήλικας
 Al. 955. τὸς ἐμός τις παῖδας ἐξανέξε-
 ται Φθίας τυράννης ὄντας; An. 200.
 Ἐξανθεῖν. ὡς αἵματηρόν πέλανον
 ἐξανθεῖν ἄλδος Iph. T. 300.
 Ἐξανήμι. θύρσος ἐξανιῖσαι χερῶν
 Bac. 761. ἐνθεν ἐξανῆκε γὰ πάνο-
 πλον ὄψιν Ph. 674. κρήνην ἐξανῆ-
 οῖνε Bac. 706. ὃν πρῶτον ὑμῶν πρό-
 γονον ἐξανῆκε γῇ Ion. 1000. ὀργῆς
 ἐξανεῖς κακῆς Hip. 900. καταγελῶν-
 τας ἐξανῆσει Iph. A. 372. πλεκτάς
 ἱμάντων σροφίδας ἐξανήσομαι An.
 719.
 Ἐξανισάναί. εἰ πρόσωπον ἐξανισαῖν
 ἐμόν Hec. 1165. Ἑλλάδ' ἐξανισάναί
 Tr. 926. ἐξανίστατε σῶμα Bac. 606.
 τέρθον ἐξανισάναί Cy. 168. γεραίον
 ἐξανασησαι δέμας Med. 1212. ἐξα-
 νασῆσαι γόνυ ib. 1215. Ἰλῖς ἐξανα-
 σήσας βάθρα Sup. 1197. ἐξανασάν-
 τες λέχως El. 786. σ' ἔδρας ἐκ τῆσδ'
 ἐξανασήσω τάχα An. 262. cf. v. 266.
 ἐξανίσω (pro *ἵασο*, *surge*) τῶνδ'
 ἀνακτόρων ib. 380. ἐξανίστανται λόχε
 El. 217. ἐπεὶ Τροίας ἐξανεσάθη βά-
 θρα Hel. 1668.
 Ἐξανορθῶν. σὺ τὰμ' ἐξανόρθωσας Al.
 1141.
 Ἐξαντλεῖν. ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ
 πόνον Cy. 10. τὸν αὐτὸν δαίμον'
 ἐξαντλεῖς ἐμοὶ ib. 110. ἡνίκ' ἐξήντλεις
 στρατῷ γούε Sup. 838. πρὶν τόδ'
 ἐξηντληκεναί Med. 79. πόνον τὸν
 δεινὸν ἐξηντληκότες Cy. 281. τὸν
 αὐτὸν ἐξηντλησαν βίον Cresph. fr.
 VII. 3.
 Ἐξανύειν, vel ἐξανύτειν. αἷμα ἐξανέτω
 Iph. T. 1460. νάματ' ὅσων μηκέτ'
 ἐξανύετε Her. F. 625. ταχύπην ἵχνος
 ἐξανύων Tr. 232. πάθεισι πάθεα ἐξα-
 νύτσει Ion. 1066. ἐπειδὴ τοῖσιν ἐκ
 ἐξήνυτον Κύπριν κρατῆσαι Hip. 400.
 ἐπεὶ μόχθων τέρματ' ἐκ ἐξήνυτον Bac.
 1103. εἶδε δρόμον νεφέλας ποσὶν
 ἐξανύσαιμι Ph. 167. ποῖος ποτ' ἢ
 λέοντας—ἐκ ἐξήνυσα; Her. F. 1273.

ἄτρων πόλον ἐξανύσας Or. 1685. πό-
 ρον ἄπορον ἐξανύσας Iph. T. 897.
 ἡμέραν τάνδ' ἐξανύσασα Med. 651.
 τί κακῶν μῆχος ἐξανύσαιμ' ἄν; An.
 537. τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι Sup.
 285. ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς Bac.
 131.
 Ἐξαπαλλάσσειν. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι
 ζωῆς Hec. 1108. ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι
 κακῶν Iph. A. 1004.
 Ἐξαπατᾶν. ἐξηπατήθη δαίμονος βε-
 λεύμασιν Hip. 1406.
 Ἐξαπάφειν. ὁ πότνιαν ἐξαπαφῶν ἐμὴν
 Ion. 705.
 Ἐξαπολλύναι. ὕδρας λέοντάς τ' ἐξα-
 πολλύναι Her. 950. πάντ' οἶκον ἐξα-
 πώλεσεν Tr. 1215.
 Ἐξαποζύνειν. ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξα-
 ποζύνας ἄκρον Cy. 455.
 Ἐξάπτειν. ἱκετηρίαν γόνασιν ἐξάπτω
 σέθεν τὸ σῶμα τέρμον Iph. A. 1216.
 κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ Tr. 1208.
 πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροῶς ib.
 1220. δεσμὰ ἐξάπτειν χεροῖν Her.
 F. 1342. ἀφύλλε σόματος ἐξάπτων
 λιτὰς Or. 383. χροῶς νεβρίδ' ἐξάψας
 Bac. 24. λαιμῶν ἐξάφειν βρόχον ἀμφὶ
 δέρην Ion. 1064. τί πέπλος μέλανας
 ἐξήψω χροῶς; Hel. 1202. cf. Iph. A.
 1449.
 Ἐξαπώδω. ἔτ' εἰσιόντας στρατόπεδ'
 ἐξαπώσατε Rh. 811.
 Ἐξαρκεῖν. εἰ τὰδ' ἐξαρκεῖ πόσει Hip.
 278. πᾶσιν ἐξαρκεῖν Sup. 574. μέ-
 τρια ἐξαρκεῖν ἔφη ib. 866. ἦ γὰρ
 δίκαια ταῦτα, κἄξαρκῆντά μοι; Hip.
 702. ἐξήρκεν ἐμοὶ Tr. 648. εἴδ' ἅπας
 ἂν ἑρανός—ἐξαρκέσειεν Melan. fr. III.
 6. ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρόμενος
 Sup. 511.
 Ἐξαρνεῖσθαι. εἰ γὰρ ἐξαρνέμεθα Au.
 437. εἰ τοι τῷτό γ' ἐξαρνήσομαι Hel.
 585.
 Ἐξαρκάζειν. σὰς ἐπιτολὰς ἐξαρκάσας
 ἐκ χερῶν ἐμῶν βία Iph. A. 315.
 Ἐξαργᾶν. χειρὸς ἐξαργωμένη Hip. 325.
 περὶ σὸν ἐξαργωμένης γένειον Iph. A.
 1226. γονάτων τῷ τεκόντος ἐξαργω-
 μένη Iph. T. 363. πλεκτὰν Αἰγύπτου
 παιδείαν ἐξηργήσασθε Tr. 129. σῷ
 ἐξηργήμεθα Sup. 735. τυφλὸν προηγ-
 τῆρος ἐξηρητημένο; Fr. inc. LXXXI. 2.
 πέπλων μητρὸς ἐξηρητημένο; Al. 187.
 Ἐξαργύειν. τάνδον ἐξάρτυε El. 422.

φόνον μητρὸς ἐξαρτύσομαι ib. 647.
οἰκείος πόλεμος ἐξαρτύεται Her. 420.
ἐξηρτυμένας πώλες Hip. 1186.
Ἐξάρχειν. σὺ ἔχαρχ' ὄρκον Iph. T. 743. ὅπως ἐξάρξω μολπὰν Tr. 148.
cf. v. 152. ἐξάρχε κανᾶ Iph. A. 435.
Ἐξαρχος Bac. 141.
Ἐξασκῆν. κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης El. 1071. ἂ γὼ νιν ἐξήσκησα Hel. 1399. ὀργάνοισιν ἐξήσκημένοι Rh. 922.
Ἐξανγής. πώλων χιόνος ἐξανγεσέρων Rh. 304.
Ἐξανδᾶν. ἐξαῦδα Hec. 184. σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήτριαν—ἐξανδᾶ Hip. 590. δύο ἐξανδᾶς ἅμα Sup. 143. ἐξαῦδα σαφῶς Iph. T. 1162. ἐξανδᾶν σε χρὴ Hel. 85. δεινὰ ἐξανδῶν κλύειν Hip. 1239. ἐξηδῶν τάδε Ph. 1255. ἀντιψάλμους ῥῶδας—ἐξανδᾶσω Iph. T. 181.
Ἐξανχεῖν. φρονεῖν ἄμεινον ἐξαύχει Διὸς Sup. 504.
Ἐξαφίσασθαι. τῶν παλαιῶν ἐξαφίσταμαι λόγων Iph. A. 479.
Ἐξεγείρειν. εὐδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν Ἀγαμέμνονος φόνον El. 41. τόνδ' ἐξεγείραι Or. 139. ἀμύνων θήρας ἐξεγείρομαι Rh. 787. ἐξεγειρόμενος τρέφεται Her. F. 1068. Ἄργος ἐξεγείρεται Or. 1530. ὥς μὴ ἔγεγερθῇ τὸ κακὸν Cy. 623.
Ἐξεδρος. λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν Hip. 935. ἔξεδροι χθονὸς Iph. T. 80.
Ἐξειδέναι. τὰ θεῖα πάντ' ἐξειδέναι Hel. 928. πάντα ἐξειδῶς Ph. 95.
Ἐξεικάζειν. σέρνα ἐξεικασμένα Ph. 165.
Ἐξεῖναι. ἔξει, licet, Hec. 238. Or. 251. Ph. 522. Tr. 51. et 912. et Hel. 449. ἔξει πάντῃ Bac. 842. προσεπτεῖν σὸν ὄνομ' ἔξει μοι Hec. 435. χειρὶ ἐκ ἔξει μοι τῆς σῆς λαβέσθαι γενειάδος An. 574. αἰῶνα ἐκ ἔξειν, sc. ἐξορθεσθαι Sup. 1084. ἔξει τὸν γένει μὲν—προσεννέπειν; Tr. 48. ἔξει πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ; ib. 903. εἰδ' ἄρα πρὸς οἴκας ναυσολεῖν ἔξει μοι; Hel. 808. δόλοισ ἐκ ἔξεσ' ἀκέειν τῶν λόγων Fr. inc. B. 23. 2. ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν El. 1084. ἐξὸν αὐτῷ τὰμ' ἐλεῖν βελεύματα Med. 372. ἐξὸν εἰς ἐχθρόν τινα, sc. τὴν ἀρὰν παρελεῖν Hip. 1317. ἐξὸν ἀτέκ-

νοῖς ἀγάμοις τ' εἶναι Al. 890. ἐξὸν κτείνειν An. 522. ἀπλᾶς λύπας ἐξὸν, ἐκ οἷσω διπλᾶς Iph. T. 688. ἐξὸν ἡσύχως ναίειν Her. 7. ἐξὸν διορθῶσαι λόγοις σὰν ἔριν Hel. 1174. ἐξὸν μιᾶς μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τάδε Her. F. 938. ἐξὸν πρὸ πάντων μίαν ὑπερδύναμι θανεῖν Er. fr. I. 23.
Ἐξεῖπν. ἐκ ἂν ποτ' ἔσχον μὴ τὰδ' ἐξεῖπν πατρὶ Hip. 658. ἐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξεῖπν Bac. 273. καλῶς ἐξεῖπας τάδε ib. 816. ἀντιάξω σ' ἐξεῖπν τάδε Ion. 1119. τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξεῖπω κακῶν; El. 907. τί λέγων μείζον σε τῶδ' ὄνειδος ἐξεῖποι τις ἂν; Bel. fr. XIII. 2. τὸν εὐδὺν ἐξεῖπόντας ἀμφὶ σὺ λόγον Hip. 492.
Ἐξείργειν. τῶνδ' ἄδὲν ἐξείργει νόμος An. 176. ἐξαιτεῖ τε, κἄξείργει χθονὸς Her. 20. ἐξείργησι γῆς ib. 25.
Ἐξελαῖν. ἐξελαῖς με Med. 326. ἐξελαῶ σφε τῆσδε γῆς Hip. 893. cf. v. 1052. εἰ γάρ—τὸς Ἡρακλῆες παῖδας ἐξελαῶσι γῆς Her. 193. ἐξελαῶ κόσμον νεκρῷ Hel. 1295. ἡλθεες ἐξελαῶν Ph. 610.
Ἐξελαύνειν. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις Ph. 613. ἦν ἐξελαύνῃ ξυμφορά μ' ἀμήχανος Med. 392. τῆσδ' (sc. γῆς) ἐξελαύνειν Sup. 471. cf. Ion. 1315. ἐξήλαντον ἀρμάτων ὄχους Ph. 1197. ἐξελαυνόμεσθα πάτρης ib. 610. ἐξελαύνομαι χθονὸς ib. 630. 633. et 1749. et Med. 704. ἐνθεν ὥσπερ πτωχὸς ἐξηλαντόμην Hel. 796. πατρώας ἐξελέηλαμι χθονὸς ib. 89.
Ἐξελέγχειν. μὴ ἔξελέγχῃ νιν Ion. 367. βέλομαι σ' ἐξελέγξαι Iph. A. 335. κἄξελέγχεται—κάκιος ὢν Hip. 944. cf. v. 930. εἰ δὴ τῷτ' ὧ' ἐξελέγχομαι El. 36. δεῖ εἰ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπος Alex. fr. XXIII. 2.
Ἐξελίσσειν. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεῷ θεσπίσματα; Sup. 141. κάλλιστον ἔχον ἐξελίσσῃσιν ποδὸς Tr. 3. εἰ ἥπερ ἡμέτεροι αὐτὸν ἐξελίσσομεν Ion. 397. ἐξελίσσαν παῖδα κίονος κύκλῳ Her. F. 977. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864.
Ἐξέλκειν. ἐξέλκει An. 1122. φάσγανον ἐξέλκε κολῶς Hec. 544.
Ἐξελκτέον El. 491.
Ἐξεπιπλήσσειν. κἄξεπιπέληται Dan. 36.

Ἐξεπίσασθαι. εὖθεν ὄντα σ' ἐξεπίσαιμι
Al. 514. ἐκ ἑσι θνητῶν, ὅστις ἐξε-
πίσεται, τὴν αὖριον μέλλουσιν εἰ βιώ-
σεται ib. 786. δόλον ἐξεπίσασθε Cy.
474.

Ἐξεργάζεσθαι. τάλλα ἐξεργάζεται πα-
τήρ τε, κ. τ. λ. Med. 918. τοιαῦτ' ὁ
τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται Sup.
119. τῶτ' Ἀχαιῶν ἵξις ἐξεργάζεται Tr.
396. τίς βλέποντα σώματ' ἐξεργάζε-
ται; Hel. 589. τὰπὶ θάτερ' ἐξεργά-
ζετο Bac. 1127. ἐξεργάσαντο δεινὰ
Hec. 1169. cf. Sup. 1072. μή μ'
ἐξεργάσῃ Hel. 1104. cf. Hip. 607.
ἐξεργάσμεθα Hip. 565. αἶμα ματρὸς
ἐξεργασμένος Or. 1624. φόνον τα-
λαίνας χερσὶν ἐξεργασμένον Bac.
1243. σέ, πολλὰ πῆματ' ἐξεργασμέ-
νον Her. 960. ὦ μέγιστα πῆματ' ἐξει-
ργασμένοι Rh. 808. ἡμῶν τοιάδ' ἐξει-
ργασμένων Bac. 1241. cf. El. 1083.
τοῖσιν ἐξεργασμένοις Or. 461. ἐκ
εἰδυῖα τὰξεργασμένα ib. 1320. ἐπ'
ἐξεργασμένοις κακοῖσι χαίρειν Bac.
1037.

Ἐξερεῖν. ἔμαντον, ἣν λέγω κακῶς
ἐκείνην, ἐξερώ Or. 559. τῶνομ' αὐτῶν
ἐξερεῖς Ion. 1414.

Ἐξερευνᾶν. μόλις τόδ' ἐξερευνήσας Bac.
1298. ἣν πως ἐξερευνήσας λάβω Hel.
436.

Ἐξερημῶν. παιδὸς οἴκας μ' ἐξερημῶσαν
μαθῶν An. 992. ἐξερημῶσαι δόμους
ib. 598. λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας
γένυν Her. F. 253.

Ἐξερισις τῶν λόγων Sup. 894.

Ἐξέρρειν. ἐξέρρε γαίης τῆσδε Hip.
973.

Ἐξέρχεσθαι. τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελή-
λυθας δόμων; Tel. fr. XV. 2. ἐξελθ',
ἐξελθ' οἴκων Hec. 174. μήτ' εἰς χερῶν
ἄμιλλαν ἐξέλθης ἐμοὶ ib. 226. ἐξελθ'
Ἑρμ. δόμων πάρος Or. 112. cf. Ph.
1270. ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον Or.
608. ἔνεκ' ἐξῆλθον δόμων ib. 1529.
cf. Med. 214. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδε
χθονὸς Ph. 479. πολλὰς ἐς οἴκας—
εἰσῆλθε, κἄξῃλθε ib. 537. ἐξελθ',
ἄκωσον ib. 1077. cf. Her. 643. ἐξέλ-
θετε Med. 895. ἐξῆλθον οἴκων Iph.
A. 1098. νυκτὸς, τὰς ἐξῆλθ' ὄρφνᾳ
Iph. T. 152. κτανὼν φρενὸς—ἐξῆλθεν
Rh. 507. ὦ θύγατερ, ἐξελθε Tr. 1016.
σὸν δέμας ἐξῆλθες ἀσκήσασα ib. 1023.

τῶν σὼν ἀκέσασα στυγερῶν ἐξῆλθον
Her. 480. ἐξελθεῖν χθονὸς Her. F.
214. εἰς ἔλεγχον ἐξελθῶν Al. 643.
ἐξελθῶν συγῇ Cy. 425. ἐξελθῶσα πα-
τρώων δόμων Dan. fr. VII. 1.

Ἐξερωτᾶν. ἐξερώτα Ph. 388. πάλαι
δὴ σ' ἐξερωτῆσαι θέλων Pal. fr. VIII.
1.

Ἐξετάζειν. ποίοισιν οἴκοις τὰν σὰν
λύμαν ἐξετάσεις; Tr. 198. σοῖς κα-
κοῖσιν ἥξις ἐξετάζεσθαι φίλος Al.
1014. στρατὸς θάσσει κἄξετάζεται Sup.
391.

Ἐξευλαβεῖσθαι. τῶτο οἱ σοφοὶ βροτῶν
ἐξευλαβάνται An. 645.

Ἐξευμαρίζειν. συμφοράς τὰς ἐμὰς ἐξευ-
μαρίζων Her. F. 18. τίν' ἐλπίδ' ἐξευ-
μαρίζῃ; ib. 81.

Ἐξεύρημα. καινὸν ἐξεύρημα Iph. T.
1029. δόλια ἐξευρήματα Hel. 1109.

Ἐξευρίσκειν. πάντα μηχανᾶσθε κἄξευ-
ρίσκετε Hip. 918. εἰδὲς γυναικὸς
φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κατῆς An. 271.
πῶ Ἐκάβην ἂν ἐξεύροιμι Hec. 485.
τὰ εἰς Αἰγισθον ἐξεύρες κακὰ Or. 1158.
μή τις—πῆματα πῆμασιν ἐξεύρη ib.
1257. ὁψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιεν ἂν Hip.
480. ἐξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ
κακῶν Al. 221. πολλὰ ἐξευρεῖν σοφὰ
Sup. 903. τί ἂν μεῖζον τῷδε πάθος
ἐξεύροις; ib. 1121. τίς ἂν χαμῆνας
Ῥῆσιν ἐξεύρεν Rh. 853. τό γ'
αἰσχροὺς ἐξεύροι τις ἂν Bac. 488. ἐξευ-
ρεῖν γονὰς Ion. 328. ἐν ἂν εὐτυχὲς
μόλις ποτ' ἐξεύροι τις ib. 383. ὁ πόν-
τος σ' ἐξεύρεν ib. 554. τὸ μὴ δίκαιον
τῆς δίκης ἡσώμενον ἐξεύρεν ὁ θεὸς ib.
1118. φδοεῖς, εἰ πατὴρ ἐξεύρε με;
ib. 1302. πόθεν πεύκης πανὸν ἐξεύρες
λαβῶν; Alcmen. fr. XIII. ἐξεύρον ἄν-
θρώποισι γράμματ' εἰδέναι Pal. fr. II. 3.
γνώναι ἔπος θνητοῖσιν ἐξευρῶν Sis. fr.
I. 13. ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες
κακὰ Tr. 759. τίνα προξενίαν—σω-
τῆρά κακῶν ἐξευρήσεις; Med. 361.
ἦν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ
ib. 260.

Ἐξευτρεπίζειν. τὰ ἂν δόμοις ἡμᾶς χρεῶν
ἐξευτρεπίζειν El. 75.

Ἐξεύχεσθαι. ζῆν ὅτ' ἐξήχῃ τέκνα Med.
930.

Ἐξεφίεσθαι. τὰσδε ἐκπέμπειν χθονὸς—
γυναῖκας ἐξεφίεμαι Iph. T. 1468.

Ἐξηγεῖσθαι. ἐξηγῶ θεός Med. 745.

- ἐξηγῆσθαι μοι Bac. 185. ἐνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο Ph. 1018. ἂ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο Iph. A. 529.
- Ἐξήκοντα. Ἀτθίδος ἄγων ἐξήκοντα νῆας Iph. A. 248.
- Ἐξημερῶν. ἐξημερῶσαι γαῖαν Her. F. 20. ἄβατον χώραν καὶ θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας ib. 852.
- Ἐξῆς. ἐξῆς ἐναυλόχει Iph. A. 249. διδῶς πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσι ib. 341. ἐξῆς κάθησο δευρό μὲ ποδὸς ib. 627. ἀχ ἐξῆς πέπλων σολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τέλινυσιν σέθεν Bac. 933. κεισόμεσθα νεκρῷ δὴ ἐξῆς Hel. 992. ἐγνώσμεθ' ἐξῆς ἕσ' ἐν ὑσάτοις κακοῖς Ion. 1115. ὅστις πάσας ψέγει γυναικας ἐξῆς Pro. fr. III. 2. δειλοὶ ἐξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5.
- Ἐξιᾶσθαι. πόλεως ἄλωσιν ἐξιώμενος El. 1024. οἰκὸς σε κεύθων οὐμὸς ἐξιάσεται Rh. 872.
- Ἐξιδρύειν. τηλὲ οἶκων βίοντον ἐξιδρυσάμεν Fr. inc. CXCVI.
- Ἐξίειναι (ab εἶμι). ἐξιδι χθονὸς Ph. 617. ἔξειμι ib. 618. ἐξιδ' ἐκ χώρας ib. 639. ἐξιδ' ὡς τάχιστα Med. 321. ἔξειμι γαίης ib. 795. ἐξισί τις Al. 214. ἔξειμι πατρίδος Tr. 1274. ἐξιδι πάροιθε δωμάτων Bac. 912. ἐξίτε χθονὸς Her. 519. οἶκων ἔξειμι πατρὸς El. 1316. ὥστε—θύραζε ἐξίοντ' εὐδαιμονεῖν Iph. A. 1161. ἐξιών τε κ' εἰσιὼν δόμους Hel. 1183. ἐξίοντα δεσπότην ὄρῃν πάρα Ion. 516. δόμων τῶνδ' ἐξίοντι ib. 535. cf. v. 662. λόγων ματαίων εἰς ἄμυλλαν ἐξιών Dic. fr. XIII. 3. ἔγ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε, ἔγ' ἐξίοντας Rh. 812. πολλὰ θάλαμον ἐξιδ' ἐπεσράφη Al. 185. ἐξιδ' ἔσαν ὑσάτην ὁδὸν ib. 613.
- Ἐξίειναι (ab ἦμι). ἐξιδ' ἄσι πάντα κάλων Med. 278. ὅταν σράτευμ' Ἀργεῖον ἐξίη κάλως Tr. 94. ἡνίχ' ἥλιος ἄκτινας ἐξίησι Bac. 678. φόνιον ἐξίει κάλων Her. F. 837. φάρνγγος αἰθέρ' ἐξίεις βαρὺν Cy. 409. ἀφρὸν ἐξιδ' ἔσσα Bac. 1120.
- Ἐξικμάζειν. τὰ ἐν ποσὶν ἐκ ἐξικμάζω An. 398.
- Ἐξικνεῖσθαι. ἐκ ἐξικνεῖσθαι Μαινάδων ὅσοι μόθων Bac. 1058. τίν' ἐξίκη χθόνα; Med. 680. πατρίδα ἐξικνέσθαι γῆν Iph. A. 1558. τί ὀρῶντες τῷδ' ἂν ἐξικνέμεθα; El. 612.
- Ἐξίπτασθαι. ὁ ὄλβος ἐξέπτατ' οἴκων El. 944.
- Ἐξίσθαι Epig. II. 2.
- Ἐξίσταναι. ἐκστησον φρενῶν Bac. 848. οἶνος ἐξέστησέ με Aug. fr. VIII. 1. ἐξ ἔδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηχ' ὅδε Bac. 926. ἐξέστην φρενῶν Or. 1021. cf. Bac. 359. γνώμας ἐξέσαν Iph. A. 136. ἐκσάντος σθ' Epist. IV. φεύγετ', ἐξίστασθε Iph. T. 1229. ἐξίσταται πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα Her. F. 104.
- Ἐξισορεῖν. εἰ κατ' ὅμματα ἐξισορεῖν νιν Or. 289. τὰς ἐλευθέρους μὴ λυπρὰ—ἐξισορῆσαι Hec. 236. ὥστε—ἐξισορῆσαι σὼν ὁδὸν βουλευμάτων ib. 744. τὸ τῆς θεᾶς φίλον—ἐξισορήσων εἶμι Iph. A. 748.
- Ἐξιχνεύειν. ἐξιχνεύσατε τὸν θηλύμορφον ξένον Bac. 352. ἐξιχνεύσεσιν σε ib. 815.
- Ἐξογκῆν. ἐν ἧ μητέρ' ἐξώγκων τάφῳ Or. 402. εἰ κατ' ἀνδρὸς βίοντος ἐξογκώσεται Hip. 938. τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν Sup. 864. ἐξογκωμένοι Τροίᾳ κάθησθε An. 704. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξογκωμένοις (rebus secundis) Iph. A. 921.
- Ἐξογκώμα. λατύνουσιν ἐξογκώμασι Her. F. 1332.
- Ἐξοδᾶν χρήματα Cy. 266.
- Ἐξοδος. ἔτε γέρας πατρὶ, ἔτ' ἐξοδὸν διδόντες Ph. 882. αὐτοὶ τὴν ἐξοδὸν γ' εὐρίσκετε Hel. 1028. ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς Ph. 767. σενοπόρος κατ' ἐξόδους An. 1144. πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν Rh. 514. θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς πρόσθετε Her. 475. ἐπ' ἐξόδοισιν ἔθαψά σε Hel. 1181. ἐπ' ἐξόδοισιν ὄντος Ion. 515. φυλακαὶ ἡμῶν κρέσσονες κατ' ἐξόδους Her. F. 83. καλλίονες εἰσοδοὶ τῶν ἐξόδων πάρεισιν ὑμῖν ib. 623.
- Ἐξοδυνᾶσθαι. ἐξοδυνῆσαι Cy. 657.
- Ἐξοιδᾶν, vel εἶν. πληγαῖς πρόσωπον ἐξοιδῆκότα Cy. 226.
- Ἐξοικίζειν. Λημνον ἄρδην ἀρσένων ἐξώκισαν Hec. 887. ἐξώκισέ μ' οἴκων γάμος ib. 948.
- Ἐξοινῆσθαι. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας Bac. 812.
- Ἐξοισέον ὄπλα Ph. 719.
- Ἐξοκέλλειν. ἐμὲ ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν Tr. 137.
- Ἐξολισθαίνειν. ὅπως σιδήρος ἐξολισθαίνοι μάτην Ph. 1392.

- Ἐξολλύναι. ἥπερ ἐξόλλυσί με Hip. 725. τὲς κακὰς ἐξόλλυμεν ib. 1341. ἡ ἔνδον ἐξολεῖ μ' ἐρημία Al. 947. κακῶς ἐξόλω Cy. 260. πάντες ἐξολώλαμεν Her. F. 1392. τὸν μαρὸν ἐξολώλωτα Sis. fr. III. 2.
- Ἐξομιλεῖν. σεφάνων ἡ μία χορία περὶ σὸν κράτα τάχ' ἐξομιλήσει Cy. 516. ἐν ὄχλῳ ἐξομιλεῖσθαι στρατῷ Iph. A. 735.
- Ἐξομματῆν. Πολύβη παῖδα ἐξομματῆμεν Cœd. fr. III. 2.
- Ἐξομοῖν. γυναιξὶν ἐξομοῖσθαι φύσιν An. 354. κῆξομοῖσθαι θεοῖς Phi. fr. VII. 4.
- Ἐξομοργνύναι. ἐκ δ' ὁμορξον σόματος ἀφρώδῃ πέλανον Or. 219. αἶμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις Her. F. 1399. κόρας ἐξομόρξασθαι El. 502. ἃ γὰρ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι Hip. 653. μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοὶ Bac. 344.
- Ἐξονειδίζειν. οἷον ἐξωνείδισεν Ph. 1670. καλὸν γέ μοι τῶνείδος ἐξωνείδισας Iph. A. 305.
- Ἐξονομάζειν. ἐξωνόμασεν Iph. A. 1066.
- Ἐξοπλίζειν. πᾶς τις ἐξωπλίζετο Iph. T. 302. ἥπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο Her. F. 466.
- Ἐξοπτᾶν. σάρκας ἐξώπτα πυρὶ Cy. 402.
- Ἐξορᾶν. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς Her. 675. ὥστ' ἐξορᾶσθαι ῥόδια χερσὶν μόλις Hel. 1285.
- Ἐξορᾶν. γινώμασιν ὑσέραισιν ἐξορᾶσθαι Sup. 1083. cf. v. 1086.
- Ἐξορίζειν. ὅτι με πολὺδακρυν γὰθεν ἐξορίζει Tr. 1106. σὺ δ' ἐξορίζε Her. 258. ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν ib. 16. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν Δοίναν Ion. 504. προγεννητόρων ἐξορίζεται κακὸν Hip. 1381.
- Ἐξορῶν. κλήθρων ἐξόρμα Iph. A. 149. τοῖς δ' ἐξορῶν ib. 1328. φνυγὴ ἐξορῶν Her. F. 893. ῥεῦμα ἐξορῶν στρατῷ Iph. T. 1437. ἐννυχος ἐξόρμα φόβος Rh. 788. ἡνίκ' ἐξόρμα χθονὸς Tr. 1131. πάλιν ἐξορῶσεις τῆς χαλινῆς Iph. A. 151. πρὸς ἔργον ἐξορῶμεθα Or. 1240. τί ἔχ' ἂν ἐξορῶντ' ἐμὴ μήτηρ πόσει; El. 642. Ὑλλον ἐξορῶμενον ἰδὼν Her. 843. εἰς θάλασσαν ἐξορῶμενον Cresph. fr. XVI. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορῶμένης Or. 370.
- τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορῶμενας ib. 274. ἀπ' οἰκῶν ἀνδρὸς ἐξορῶμένης El. 1070.
- Ἐξορμίζειν. εἰς πόντον ὅσα χρὴ νέκυσιν ἐξορμίζομεν Hel. 1263. πέλας φίλοιςιοις ἐξορμίσω σὸν πόδα Ph. 853.
- Ἐξορμος. Κρήτας ἐξορμος ἀνὴρ Hip. 156.
- Ἐξορος. ἐξόρος Βάκχας ἀγείν Bac. 51.
- Ἐξότε. ἐξότε—πυρὶ καδήγνισαι δέμας Or. 39. ἐκ οἷδ' ἐξότε Cy. 635. ἐξότε πέπλοις κοσμεῖσθε σῶμα Her. F. 702.
- Ἐξοτρύνειν. ὅς μ' ἐξοτρύνει Sup. 24.
- Ἐξυσία. ἐξυσία ἐντυγῶν Er. fr. II. 24. τῶν κακῶν ἐξυσίαν Gl. fr. II. 3. et τῶν κακῶν ἐξυσία Tem. fr. XIV. 2. ὅστις παισὶ—παραδίδωσ' ἐξυσίαν Phaeth. fr. III. 3.
- Ἐξοχος. κάλλος εἶχεν ἔσοχον Dan. 26. εἶδος ἐξοχώτατος Sup. 889.
- Ἐξόχως Bac. 1233.
- Ἐξυπειπεῖν. τί μοι τόνδ' ἐξυπειπας εἰσορᾶν; Bac. 1264.
- Ἐξυπηρετεῖν τύχαις Aut. fr. III. 7.
- Ἐξύφασμα κερκίδος El. 539.
- Ἐξω. ἐξω δωμαίων Nec. 965. Hip. 1156. Al. 511. et An. 69. ἐξω τις ἐκβαίνει Or. 1367. ἐξήλθον ἐξω τῆσδε χθονὸς Ph. 479. cf. v. 488. et 1011. Med. 706. Iph. T. 1314. Hel. 1531. et El. 1112. τῶνδ' ἐξω κομίζεσθαι τειχεῶν Ph. 596. ἐξω τάφῳ ib. 1195. δόμων ἐξω ib. 1332. Iph. A. 1533. εἰ με γῆς ἐξω βαλεῖς Ph. 1615. τῆσδ' ὄρων ἐξω χθονὸς ib. 1624. οἰκῶν ἐξω Med. 181. ἐξω μολῶν ib. 245. γῆς ἐξω περῶν ib. 272. γαίης θερμόνων ἐξω ib. 276. ἐξω τῶνδε βήσομαι δόμων Hip. 53. cf. v. 180. Iph. A. 1106. et Her. F. 705. ἐξω μελάθρων Hip. 172. Iph. T. 1287. et Cy. 489. ἐξω λόγῳ Hip. 437. ἐξω ἐκφέρῃσι, sc. τὰ κακὰ βελεύματα ib. 650. πῆματος ἐξω ib. 1293. δίκας ἐξω An. 788. cf. Bac. 1008. πέμπτε γῆς ἐξω νεκρὰς Sup. 1209. τῆς ἐξω σειραφόρης Iph. A. 223. ὀχημάτων ἐξω ib. 611. τᾶξω (i. e. τὰ ἐξω) πρᾶσσε ib. 740. ἐξω ἔλθῃ βασιλείων δόμων ib. 863. κᾶξω (i. e. καὶ ἐξω) εἶσα Iph. T. 47. δωματίων ἐξω ib. 724. Κυνάρας ἐξω πέτρας Iph. T. 746. ἀγαλμ' ἐξω φέρεταις ib. 1176. ἡνίκ' ἂν ἐξω περῶσιν ib. 1217. cf. Bac. 647. et Her. F. 701.

ἔξω κομίσασθ' οἶκων Tr. 167. μή μοι—Κασσάνδραν πέμψασθ' ἔξω ib. 170. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων ib. 345. ἔξω σήσομαι βακχευμάτων ib. 367. ἔξω βεβώς Bac. 645. ἔξω ἐλαύνων τῷ φρονεῖν ib. 851. ἔξω φυλακᾶς ib. 867. ἔξω πέτρας Cy. 662. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. ἡμεῖς τὰ γ' ἔξω Ion. 414. ἔξω ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς ib. 926. θεῖ εὐδὺς ἔξω ib. 1217. ἔξω τρίβῃ El. 103. ἴν' ἔξω τῷδ' ὅχῳ σήσω πόδα ib. 999. ἔξω βαίνων τῷδε Bel. fr. XVI. 9. ἔξω ὀργῆς Hyp. fr. VII.

ἔξωθειν. σὺ αὐτὸς ἐξώθει χθονὸς, sc. ἐμὲ Hip. 1087. πνεύμασιν θαλασσίοις σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες Cy. 278.

ἔξωθεν. ἔξωθεν δόμων Med. 1312. ἔξωθέν με γάμοι γ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν κ. τ. λ. Al. 953. ἔξωθέν εἰσιν λαμποῖ An. 330. οἱ δειμάτων ἔξωθεν Her. F. 723. αἷτις ἔχεις τᾶξωθεν (i. e. τὰ ἔξωθεν) ἔργα El. 74. φόβῳ ἔξωθεν ib. 901. ἔξωθεν πραγμάτων Fr. inc. LI. 4.

ἔξωπιος. χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος Med. 624. τῶνδε δωμάτων ἐξωπίης ξενῶνας Al. 549. ἡ δόμων ἐξώπιος βέβηκε Sup. 1038.

ἔξωπτης Ἄρης Rh. 322.

ἑορτάζειν. ὅθ' ἑορτάζῃ λεῶς τῆς σῆς σφαγῆς ἄποινα Iph. T. 1458.

ἑορτή. γῇ τῇδε σεμνὴν ἑορτὴν προσάγομαι Med. 1382. ἐννόμοισιν ἑορτῆς Iph. T. 36. Νύμφαις ἑορτὴν πόρσυνε El. 625. Βρομίς παράμυστος ἑορταῖς Ph. 792. ἐκκλέλοιψ' ἑορτὰς Tr. 452.

ἑός. ἔων πέπλων El. 1206.

ἑπαγγέλλειν. ὦν ἐπαγγέλλῃ (2. sing. praes. med.) γονὰς Med. 721. βελομένοισιν ἐπαγγέλλῃ Her. F. 1185.

ἐπάγειν. τίς αὐτῶν οὐπάγων (i. e. ὁ ἐπάγων) ἀλασώρων; Iph. A. 878. δικαίως ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 6. τὸν τᾷδ' ἐπάγοντα δορύσσοντα τρατὸν Her. 774. ἐπήγε κέντρον Hip. 1194. πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνδρωποκτονεῖν Hec. 260. ἡ σ' ἐπήγαγεν πρὸς αἶδαν ib. 1032. ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν Ph. 912. εἰ Ἀργεῖες ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν Or. 1533. σοφιστὴν ἄλλον ἐκ ἐπάξομαι Rh. 949.

ἑπάρδειν. ἐπάρδεσα Iph. A. 1212.

ἑπασίδειν. ἐπάειδε καλλίνικον ῥῶδαν ἐμῷ χορῷ El. 864.

ἑπαιρείν. ἐπάειρε δέρην Tr. 99.

ἑπαθλον. σκήπτρ' ἐπαθλα τῇσδε λαμβάνει χθονὸς Ph. 52.

ἑπαιδεῖσθαι. ἐκ ἐπαιδεσθήσομαι γε προσπεσεῖν τὸ σὸν γόνυ Iph. A. 900.

ἑπατεῖν. τῶν ἀδίκων καὶ τῶν ὀσίων ἐπατεῖν Her. F. 773.

ἑπαινεῖν. νῦν σ' ἐπαινῶ Med. 884. τὸ λίαν ἥσσον ἐπαινῶ τῷ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ἀνηβητηρίαν ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν An. 554. ἐπαινῶ εὖ παθῶσα πρὸς σέθεν Rh. 648. ἐπαινεῖς Bac. 1190. τί δ' ἐπαινῶ; eod. vers. ὥς ἂν μὴ λόγῳ παίνῃς μόνον Cy. 155. ἐπίφθορον λίαν γ' ἐπαινεῖν ἐπι Her. 204. ὅστις ἄλλην (sc. γῆν) ἐπαινεῖ Dic. fr. IV. 5. ὀλίγως ἐπαινῶ μᾶλλον, ἢ πολλὰς κακὰς Er. fr. III. σὸν ἐκ ἐπαινῶν σύγγονον Or. 889. εἰ τὰ ματέρος σιγῶν ἐπήνευ ib. 580. οἱ δ' ἐκ ἐπήνευ ib. 900. κἀπήνει (i. e. καὶ ἐπήνει) λόγος Ph. 1243. ἐπήνεσα Iph. A. 440. et Her. F. 1235. ἥς λέχος γ' ἐπήνεσα Or. 1092. λέκτρ' ἐπήνεσα ib. 1672. ἐκ ἄγαν σφ' ἐπήνεσα Ph. 771. εἰδὲ ταῦτ' ἐπήνεσα Med. 707. μᾶλλον ἂν μ' ἐπήνεσας; Al. 557. ἐπήνεσ', ἀλόχῳ πιστὸς ἔνεκ' εἰ φίλος ib. 1098. τό, τε λίαν ἔτ' ἐκείν' ἐπήνεσα, κ. τ. λ. An. 867. πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγους, μήτ' ἐνδεῶς Iph. A. 977. ἐπήνεσ' ὄργας ἡπίως Tr. 53. ἐπήνεσ' αἰδῶ ib. 713. κἀπήνεσ' (sc. τὸ πῶμα) ἄρας χεῖρα Cy. 417. τρατὸς ἐπήνεσε Her. 811. ἐκ ἂν σ' ἀπαινέσειεν Her. F. 186. εἴτα κἀμ' ἐπαινέσον El. 891. τὸν Οἰδίπῳ παῖδα ἐπαινέσαντες Sup. 929. εἰδέποτ' ἂν διδυμα λέκτρ' ἐπαινέσω An. 466. χάριν τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω; Cy. 546. ἐκ ἐπαινέσω Her. 301. ματέρα ἐπαινέσεται Bac. 1193.

ἑπαινέσεις. Φρυγῶν ἐπαινέσεις Tr. 418.

ἑπαινος. ἐκ ἄκοντί μοι δίδως ἑπαινον Sup. 858. Τυδέως ἑπαινον ἐν βραχεὶ δήσω μέγαν ib. 901. τῷδ' ἐπαινῶ τὸ σράτευμ' ἐπάξιον Tr. 383. πολλῷ σ' ἐπαίνῳ ὑψηλὸν αἶρω Her. 322. εἰδὲς ἑπαινον ἡδοναῖς ἐκτῆσάτο Alop. fr. V. πολλῶν ἑπαινον ἔστι μοι λέξαι καλῶν Dan. fr. X. 4.

- Ἐπαίρειν. μετάρσιον πλευράν ἔπαυρε Hec. 500. ἔπαυρε σαντήν Al. 251. et An. 718. ἔπαυρε σαντόν An. 1078. et Ion. 727. ἔπαυρε λευκὸν κῤῥατα Sup. 289. ἔτοι μ' ἔπαυρεις ib. 581. θυμὸν ἔπαυρει σοί, σῇ τ' ἀλόχῳ Iph. A. 125. εἶπερ τῷτό σε ψυχὴν ἔπαυρει Her. 174. ἔπαυρε νῦν σεαντόν ib. 635. λαῖον ἔπαυρε πῆχυν ib. 728. τιμὴ σ' ἔπαυρει Bel. fr. XXIII. 1. ἔτ' ὅμμ' ἔπαυρεσσα Med. 27. ὀφρὺν μεῖζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3. μάλιστ' αὖ ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατήρ Alcmaeon. fr. XVI. 1. νεότης μ' ἐπῆρε And. fr. XI. μ' ἐπάρας ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ἔσ' ἐπάρας ψεύσομαι Rh. 189. ἐπάρας κῤῥατα ib. 789. λόγχην, ἣν ἐπαύρομαι ξένοις Iph. T. 1484. ὅπλ' ἐπαύρεσθαι θεῷ Bac. 788. ἐπαύρεται μεῖζον, ἵνα μεῖζον πέσῃ Fr. inc. XXVI. 5. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι An. 706. τῷ νέφ—σώματι—ἐπηρμένη ib. 196.
- Ἐπαύσαντοσθαι. ἡσθέντα αὐτόν ὡς ἐπρὸς θόμην Cy. 419.
- Ἐπαύσσειν. πᾶ πόδ' ἐπαύξας Hec. 1071.
- Ἐπαυτεῖν. βίον ἐπαυτῶν Rh. 715.
- Ἐπαυτιᾶσθαι. μὴ νῦν τήνδ' ἐπαυτιῶ πόλιν Her. 462.
- Ἐπαῖτιος. τὸν ὅδ' ὄντ' ἐπαῖτιον κακῶν Hip. 1383.
- Ἐπακέειν. σὲ κέλομαι ἐπακῆσαι Hip. 1284. ἐπακῆσόμεθα Tr. 166. ἐπακῆσόμενα σέθεν ib. 177.
- Ἐπάκτιος. ἔλιπες ἐπακτίαν An. 854.
- Ἐπάκτιοι φάτναι St. fr. III. 2.
- Ἐπακτός. ἐπακτός ἐξ ἄλλης χθονὸς Ion. 290. πατὴρ ἐπακτῆ ib. 592. λεῶς ἐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Er. fr. I. 7. πλεῖτος ἐπακτός ἐκ γυναικείων γάμων Melan. fr. IX. 5. ἐξ ἐπακτῆ πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip. 318. γάμων ἐπακτῶν ἅπαν Ph. 345.
- Ἐπαλγεῖν. ὅσον ἐπαλγῶ τῶν φθιμένων Sup. 58.
- Ἐπαλλάσσειν. πῶς ἐπαλλάχθεις ποδὶ Her. 836.
- Ἐπαλξίς. τήνδ' ἡμῖν ἔχω σωτηρίας ἐπαλξιν Or. 1203. τὰς ἐξ ἐπάλξεων ἁκρῶν Ph. 1016. ἐπάλξεων ἅπο ib. 1165. ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας ib. 1174. ἐξ ἐπάλξεων πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσιν Tr. 957.
- Ἐπαμπίσχειν. γῆν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες Tr. 1148.
- Ἐπαμύνειν. τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνετε Cret. fr. I. 2.
- Ἐπάν. γῇ ἐπὶ κρύψης νεκρὸς Her. F. 1364.
- Ἐπανέρχασθαι. ἐκεῖσε δὴ ἴκανε Iph. T. 256.
- Ἐπανήκειν. χαίρων ἐπάνηκε Iph. A. 1628.
- Ἐπαμέναι (ἀβ εἴμι). ράτσας τὸ σῶμα—ἐπὰνθι Epist. II.
- Ἐπάνοδος. σκόπει, ὅπως ἀσφαλεσέραν, ἢ ταχυτέραν, ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II.
- Ἐπανορθῶν. ῥαδίως ἐπανορθώσεται Epist. II.
- Ἐπαντέλλειν. κεχυμένος ἐπαντέλλει Her. F. 1052. ποδὸς ἵχνος ἐπαντέλλων Ph. 105.
- Ἐπαντλεῖν. σοφὸς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγος Fr. inc. XI. 2.
- Ἐπάνω. κέφα σοι χθῶν ἐπάνω πέσειε Al. 465.
- Ἐπάξιος. τῷδ' ἐπαίνας τὸ ἐράτευμ' ἐπάξιον Tr. 383. θανμάτων ἐπάξια Bac. 715.
- Ἐπαρᾶσθαι. κἀπαρᾶσθαι (i. e. καὶ ἐπαρ.) Iph. A. 60.
- Ἐπαρήγειν. τοῖς μυσαροῖς ἐκ ἐπαρήγομεν El. 1350.
- Ἐπάρκεια. τίς ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς; Hec. 758.
- Ἐπαρκεῖν. μὴ πράσσειν εὖ φίλοις ἐπαρκεῖν Hec. 985. ξένοις ἐπῆρκεις Bel. fr. XXVIII. 2. πέπλοις ἐπαρκεσαι Cy. 300. εἰ σε μὴ ἐν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκεῖω Or. 801.
- Ἐπαρωγός Hec. 165.
- Ἐπαυλεῖν. δαῖον μέρος ἐπαυλεῖται Her. F. 895.
- Ἐπαύρεσθαι. τῷδ' ἐπαυρέσθαι θέλω Iph. T. 529. αἰτίαν, ἣς ἐπηυρόμην ἐγὼ Hel. 476.
- Ἐπαφος. τὸν Ἰῶς ἐκγονον, Ἐπαφον Ph. 683.
- Ἐπεγειρεῖν. φεύγετε μάργον ἄνδρ' ἐπεγειρόμενον Her. F. 1084.
- Ἐπεγκέλευν. ἐπεγκέλευν Cy. 648.
- Ἐπεγχεῖν. ἐπεγχεῶν ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ Cy. 422.
- Ἐπεῖ. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε Hec. 4. ἐπεὶ ταρβεῖς, κ. τ. λ. ib. 868. et sic porro. ἐπεὶ τοι Med. 677.

Ἐπειγείν. ἔπειγε Or. 797. et Her. 732. ἔπειγ', ἔπειγε Ph. 1286. χωρεῖτ', ἐπειγόμεσθα Or. 1258. ἐπείγῃς Al. 256. ἐπείγεσθαι με δεῖ ib. 1155. ὡς ἐπείγεται Her. 734. δεῦρ' ἐπείγονται ξιφῆρεις Ion. 1258. μὴ 'πείγῃς λίαν Her. F. 586. ἐπὶ τῇτ' ἐπείγεται Antiop. fr. XXXIV. 2. εἰς ἄλλας πύλας ἡπειγόμεσθα Ph. 1178. πᾶς ἀνὴρ ἡπείγετο Hip. 1185. ναῦς λάβρῃ κλύδωνι συμπεσῶσ' ἡπείγετο Iph. T. 1393.

Ἐπείδειν. δεῖ σ' ἐπιδεῖν τύμβη προπετῇ —παρθένον Hec. 151. κἀπιδεῖν (i. e. καὶ ἐπιδεῖν) εὐδαίμονας Med. 1025. τὰδε θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. ἔς μή ποτ'—ὠφελον πρὸς σὺ φθιμένους ἐπιδέσθαι Med. 1414.

Ἐπειδὴ Ph. 921.

Ἐπειδήπερ Epist. V.

Ἐπείναι. ἀσπίδος τύποις ἐπὴν γίγας Ph. 1137.

Ἐπειοί. ἔς Ἐπειὸς ὠνόμαζε Iph. A. 281.

Ἐπειὸς, fabricator equi Trojani, Tr. 10.

Ἐπείπερ. ἐπείπερ ἔγω—δρασσομεῖ Hec. 1286. ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον Med. 811.

Ἐπείσακτος. ἐπείσακτον γένος Ion. 590.

Ἐπεισβάλλειν. ἐπεισβαλεῖν σκύφον ἀσθενεσέρῳ ποτῶ El. 498.

Ἐπεισβάτης. τῶν ἐπεισβατῶν πληθὸς Hel. 1566.

Ἐπεισέρχεσθαι. ξένος ἐπεισελθὼν πόλιν Ion. 813. ἐπεισελθὼν δόμῳ ib. 851.

Ἐπεισπίπτειν. βέλεσθ' ἐπεισπέσωμεν; Hec. 1042. ναυσάδροις ἐπεισπεσεῖν Rh. 448. τήνδ' ἐπεισπεσὼν πόλιν Her. F. 34. ὥστε πολέμιοι ἐπεισπεσῶσαι Bac. 752.

Ἐπεισφέρειν. πλείους ἐπεισφέρουσιν Ph. 208. τὸδ' αὖ νεοχμὸν ἐπεισφέρει θεὸς κακὸν Hip. 867.

Ἐπεισφρεῖν. πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῇ κείνης λέχει; Al. 1059. Μαινάδα μοι λέκτροις ἐπεισέφρηκε El. 1033. ὄφεις ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἑμοῖς Her. F. 1267.

Ἐπειτα. κᾶπειτα (i. e. καὶ ἔπ.) μεῖζω συμφορὰν λάβῃ Med. 43. κᾶπειτ' ἔκτας; et tamen occidisti eos? ib. 1398.

quo significatu hæc particula sæpissime occurrit, e. c. Hip. 330. et 440. Al. 825. et compluribus aliis locis. τὸν ἔπειτα χρόνον Al. 242. τὰ τε πρῶτα, τὰ τ' ἔπειθ', ὅσα τ' ἔμελλε τυχεῖν Iph. T. 1263. παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις Epist. IV.

Ἐπείτοι Med. 677.

Ἐπέκεινα. τῆπέκεινα (i. e. τὸ ἐπέκ.) τῆσδε γῆς Hip. 1199.

Ἐπεκπίνειν. ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα Cy. 326.

Ἐπελαύνειν. ὁ Διὸς παῖς μ' ἐπέλασε Νείλω Hel. 677. ὦδ' ἐπέλας' (i. e. ἐπέλασα, arpuli) Αἰγύπτῳ ib. 688. quanquam utrumque etiam ἀπελάζειν esse potest.

Ἐπελπίζειν. σὸν οἰκῆσαι δόμον ἐπήλπισα; Hip. 1011.

Ἐπεμβαίνειν. κᾶμ' ἑάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν ἀεὶ Hip. 668. ὄχθον ἐπεμβὰς Bac. 1059. ἐπεμβεβῶτας ἐδραῖαν ῥάχιν Rh. 783. εἰς πάτραν ὅτι ποτ' ἐπεμβάσῃ Iph. T. 649.

Ἐπεμβάλλειν. πέτρινον ὄχθον ὡς ἐπεμβάλλῃ Iph. T. 290. ὥσθ' αἵματηρὰ σόμι' ἐπεμβαλεῖν ἑμοῖ ib. 935. δόμῳ ἐπεμβάλῳ Her. F. 864.

Ἐπεμβάτης. ἀρμάτων ἐπεμβάτην Sup. 585. οἱ ἐπεμβάται ib. 685. ἵππων ταχυπόδων ἐπεμβάτας Bac. 781.

Ἐπεξέρχεσθαι. ἐπεξέρχῃ λίαν Bac. 1344. τήνδ' ἐπεξελεῖν θέλω An. 736.

Ἐπερείδειν. σχεδίας λαίφῃ προτόνοις ἐπερειδομένης Hec. 114.

Ἐπέρεσθαι. ὀρθῶς μ' ἐπήρῃς Er. fr. II. 1.

Ἐπέρχεσθαι. ὕδατος ἵνα νοτὶς ἐπέρχεται γαίης Δίρκας Ph. 649. ἔρως ἀνδρὰς ἢ μόνους ἐπέρχεται, κ. τ. λ. Phæd. fr. vers. 1. σὸς ἐπῆλθε σύγγυρος Or. 929. πόλλ' ἐπῆλθον Tr. 704. Καδμείων πόλλας φύλακάς τ' ἐπῆλθον ib. 706. τίν' ἐκ ἐπῆλθε; An. 299. ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον ib. 689. ἐξυμβλον ἔν μ' ἐπῆλθες; Sup. 125. μάντις ἐπῆλθες; ib. 155. ταῦτά σοι πρῶτ' ἐπῆλθον Iph. A. 349. μόσχοις ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδῆρς μέτα Bac. 735. τοσαύτης, ἣν ἐπῆλθον, Ἑλλάδος Her. 152. τίνα μῶσαν ἐπέλθω; Hel. 164. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυδέτην Ph. 1310. Βάκτρια τείχῃ—

ἐπελθὼν Bac. 16. Ἀργόθεν ἐπελθὼν Her. 356. πᾶσαν ἐπελθὼν Ἀσιὰδ' Εὐρώπης δ' ὅρας Ion. 1356. Φολόην ἐπελθὼν Her. F. 182. ὠφθης ἐπελθὼν πόλιν ib. 593.

Ἔπεσθαι. ἔπεσ Ph. 1280. Tr. 1270. Bac. 963. Her. 560. et Ion. 741. ἔπεσ μοι Iph. T. 322. Tr. 419. Bac. 363. et ἔπεσ ἅμ' ἡμῖν Her. F. 1323. ἔπεσθ' ἀεῖδοντες, ἔπεσθε—Ἀρτεμιν Hip. 58. πρὸς σ' ἔπεσθαι διεβιαζόμεσθ' αἰν Iph. T. 1365. ἡνίκ' ἂν σε χρῆζοι ἁγίων, ἔπεσθαι Tr. 422. παρ' εἰρεσίᾳ ματῶν ἔπεται ib. 569. ὅπως ἔποι' ἅμ' αὐτῇ ib. 1009. ἔπεσθέ μοι, ἔπεσθε Bac. 731. sq. cf. v. 1214. sq. δεῦρ' ἔπεσθε Her. F. 724. εἰπόμεν ἔγῳ Ph. 1171. ὅπῃ σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμεν Hip. 291. εἰπόμεσθα δεσπότῃ ib. 1196. cf. Bac. 1044. πολυάχητος εἶπετο κῶμος Al. 921. γυνὴ ἐπ' αὐτοῖς εἶπετο ib. 1035. ἔφομαί σοι Hec. 346. cf. Ion. 1616. Θησεὶ πανώλεις ἐφόμεσθ' ἐφολκίδες Her. F. 1424.

Ἔπεσθιεν. κρέασι βοείοις χλωρὰ σὺκ' ἐπῆσθιεν Fr. inc. CXLVII. 1.

Ἐπευφήμειν. ἐπευφήμησατε παιᾶνα Iph. A. 1468. cf. Iph. T. 1403.

Ἐπεύχεσθαι. Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι Iph. T. 508. πᾶς ἐπῆν-ξατο στρατὸς Hec. 542. ἐπευξάμην τάδε Sup. 8. φάσανον λαβὼν ἐπεύ-ξατο Iph. A. 1578. εἰ ἐπεύξασθαι χρεῶν Ion. 670. ὅς μέγα θράσος ἐπεύζεται Rh. 693.

Ἐπέχειν. ὄχλος πᾶς ἐπέιχε Βακχῶν Bac. 1129. Εὐρυσθέως πῶλοις ἐπέι-χε Her. 847. ἄλλω ἐπέιχε τόξα Her. F. 984. ἐπέσχον πόλιν Ph. 452. χορημοὺς ἐπέσχον ib. 873. μαζὸν νό-δοισι σοῖς ἐπέσχον An. 224. Θησεὺς ἐπέσχεν Sup. 724. ὦν μ' ἐπέσχεσς ἄνεκα Iph. A. 861. ἃκ ἐπέσχον τρο-φεῖα ματρὸς Ion. 1492. κᾶν ἐπίσχη πνέων Epist. IV. ἐπίσches Or. 1069. Ph. 92. et 455. An. 551. Sup. 397. Ion. 1320. et El. 962. ἐπίσches αὐτῷ Ph. 903. τὸν Πολυξένης ἐπίσches τά-φον Hec. 895. ἐπίσches ὀργᾶς Hel. 1658. ἐπίσχετε Hip. 567. et Hel. 1200. ἃκ ἐφέξετε τόμα; Hec. 1283. ἀδέποτ' ἀδάκρυτος—ἡμέρα μ' ἐπισχῆσει ib. 692. ὦν ἐπισχῆσω σ' ἔγῳ An. 160.

Ἐπήκοος. τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων Her. 120.

Ἐπήλυξ. τὴν πέτραν ἐπήλυγα λαβόν-τες Cy. 676.

Ἐπηλυσ. ἐπηλυσ ὦν Ion. 607. et Her. F. 257. ξενοφονεῖν ἐπήλυδας Iph. T. 1021. χρηστῆριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι κοινὸν πρὸ ναῦς Ion. 419.

Ἐπηχεῖν. ἐπηχεῖ ἄντρον Cy. 425. ἅπας ἐπήχησε στρατὸς Iph. A. 1584.

Ἐπὶ, 1) cum genit. ἐπ' ἄκρα χρώματος Hec. 524. et Or. 116. ποντίας ἀκτῆς ἐπὶ Hec. 778. ἐπ' αὐχένος Or. 51. ἐπ' ἀσθενὸς ῥώμης ὀχμέμεθα ib. 68. κἀπὶ (i. e. καὶ ἐπὶ) γαίης ib. 233. ἐπὶ τρωτῷ λέχους ib. 313. τὰπὶ (i. e. τὰ ἐπὶ) σὺ σκόπει ib. 1278. ἐπ' ὤμων ib. 1532. Rh. 305. et El. 813. δόμων ἐπ' ἄκρων Or. 1574. πύργων ἐπ' ἄ-κρων Ph. 1098. ἐπ' ἀσπίδος ib. 1127. ὀμμάτων ἐπὶ ib. 1461. ἀσπίδων ἐπὶ ib. 1476. ἐπ' ἀμφιπύλῳ ἔσω μελάδρῃ Med. 134. πολεμίων ἐπὶ χθονὸς ib. 781. ἐπ' ἀπείρου γᾶς Hip. 763. ἐπὶ συμκρᾶς ῥοπῆς ib. 1163. ἐπὶ γαίης Al. 872. ἐπὶ ξένας (dor. pro ξένης, sc. γῆς) An. 136. ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως ib. 137. ἐπ' Ἀργῆς δορὸς ib. 794. ἐπὶ βωμῷ ib. 1124. γονάτων ἐπὶ Sup. 272. ἐπ' ὀμμάτων ib. 286. et 1152. πέτρας ἐπὶ ib. 1045. ἐπὶ περγάμων Iph. A. 762. ἐπὶ τίνος σπευδαζέον μοι; ib. 902. νεῶς ἐπὶ Iph. T. 102. et Rh. 72. ἐπ' εὐπρύμνης νεῶς Iph. T. 1000. βαρβάρων ἀκτῆς ἐπὶ ib. 1170. ἐπὶ σκαλμῶν ib. 1347. πρύμνης ἐπὶ ib. 1377. κἀπὶ κλίμακος ib. 1382. ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97. ἐπὶ θηρὸς ib. 256. ἐπ' αἰγίδος θεᾶς ib. 306. κἀπὶ γῆς ἔχων εἶδραν Tr. 884. ἐλατίνων ὄζων ἐπὶ Bac. 1068. ἐπ' ἄνθρακος Cy. 243. πλα-τείας ἐσχάρας ἐπὶ ib. 383. ἐπὶ χθονὸς ib. 541. ἐφ' ᾧ σὺ βώμιος θακεῖς Her. 239. ἐπ' ἀλγέων Hel. 203. παντο-δαπᾶς ἐπὶ γᾶς ib. 532. ἐπ' ἀκμῆς ib. 903. ἐπ' οἰάκων ib. 1626. κρη-πιδων ἐπὶ Ion. 38. et Her. F. 1008. πυρᾶς ἐπὶ Ion. 1258. ἐπὶ ξυρῷ Her. F. 630. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν El. 6. ἐπ' ἀγλαίας ib. 175. πυρᾶς ἐπ' αὐτῆς ib. 513. ἱπποφορβίων ἐπὶ ib. 623. ἐπ' Ἀθηνῶν ib. 1343. ἐπὶ σοφῶν Melan. fr. XX. 3. πέλτης ἐπὶ Me-

leag. fr. VI. 1. κἀπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 2. κἀπὶ φροντίδων Sey. fr. II. 4. 2) cum dat. ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28. 36. et 698. et Hip. 761. ἐπὶ χθονὶ Hec. 486. et 495. ἐπὶ δορὶ καὶ φόνῳ ib. 647. ἐφ' οἷσπερ ἡγγελέ μοι ib. 727. ἐπὶ σκηναῖς ib. 733. ἐπ' αἰσχροῖς ib. 822. et An. 1112. ἐπ' ὅσοις Hec. 916. ἐπὶ πασσάλῳ ib. 920. ἐπὶ χωρτὶ Or. 303. ἐπὶ ταῖσι συμφοραῖς ib. 455. ἐπὶ τῷ Κλυταιμνήστρας τάφῳ ib. 471. ἐφ' οἷς ἀπειλεῖς ib. 563. ἐπὶ συννοίᾳ ib. 631. ἐπὶ φόνῳ ib. 754. et 1491. κἀπὶ τῷδ' ἀνίσταται ib. 885. et 900. ἐπὶ τῷδε ἡγόρευε ib. 896. ἐπὶ σκῆπτροις ib. 1058. ἐπὶ δώμασι ib. 1255. et Ph. 1529. ἐπ' ἀξίοισιν Or. 1335. ὅσον γε τῶν (i. e. τὸ ἐπὶ) ἐμοὶ ib. 1345. τί τῶνδε συμφορᾶς ἐγένετο; ib. 1453. ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον ib. 1579. cf. v. 1587. κἀφ' (i. e. καὶ ἐπὶ) ὕβρει ib. 1581. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 74. ἐφ' οἷσιν ἦκει ib. 466. μὴ πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς ib. 529. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων ib. 537. ἐφ' ἡ σὺ μαίνη ib. 538. ἐπ' Ἰνάχῃ ροαῖς ib. 577. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις ib. 593. ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς ib. 767. ἐπὶ καλλιχόροις σεφάνοισι ib. 793. Ἰσμηνῆ ἐπὶ χεύμασι ib. 800. ἐπ' ἄκροις ἀρνήτοις σεφάνοισιν ib. 839. ἐπ' ὄμμασιν ib. 957. ἀσιπιδηφόροις ἐπι ib. 1103. ἐφ' ἄρματι ib. 1117. ἐπ' ἀσπίδι ib. 1131. ἐπ' Ἠλέκτραις πύλαις ib. 1136. ἄξονες ἐπ' ἄξοσι ib. 1201. ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς ib. 1221. ἐπ' ἀλλήλοισιν ib. 1253. et ἀλλήλοισι ἐπι ib. 1388. ἐπὶ δακρῦσι ib. 1505. ἔκ ἐπ' ὀνειδέσιν, εἰδ' ἐπὶ χάρμασιν ib. 1549. ἐπὶ τραύμασιν αἵματος ib. 1567. ἐπὶ τάλαιπῶρῳ νεκρῷ ib. 1639. ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. ἐπὶ θαλάσσης, ἐπὶ τ' εἰλαπίναις ib. 192. sq. ἐπὶ ξένῳ χθονὶ ib. 435. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὕροιςιν ib. 540. μή ποτ' ἐπ' ἐμοὶ τόξων ἐφέης ib. 633. ἐτέροις ἐπὶ λέκτροις ib. 641. γυναικ' ἐφ' ἡμῖν ἔχει ib. 694. cf. Al. 374. ἐπὶ Κηφισῷ ροαῖς Med. 835. κἀπὶ δακρύοις ib. 928. ἐπὶ κρατὶ ib. 1065. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς ib. 1103. sq. ἐπὶ δόμοις ib. 1270. Ἴππολύτῳ ἐπι Hip. 32. φαρμάδοις ἐπ' ἀκυμάντοις ib. 235. ἐπὶ ῥητοῖς ib.

459. ἐπὶ δεσπόταις θεοῖς ἀλλοῖσιν ib. 460. ἐπὶ συμφοραῖς τοιαῖσδε ib. 493. ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν ib. 511. ἐπὶ Πυθίοις τεράμοις ib. 536. ἐφ' οἷσι κακύνομαι ib. 686. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ib. 729. τὸ ἐπὶ τῷδε πῆμα ib. 855. ἐφ' ὧτινι σένεις ib. 903. τῇδ' ἐπ' αἰτία ib. 1067. ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100. θεῶν ἐπ' ἐσχάραϊς ib. 117. πάντων θεῶν ἐπὶ βωμοῖς ib. 131. ἐπὶ κοντῷ ib. 254. ἐπ' ὅσοισι ib. 270. ἐπὶ κώπῃ ib. 362. ἐπὶ τοῖσδε ib. 376. ἐπὶ κώπᾳ πηδαλίῳ τε ib. 441. εἰδ' ἐπ' ἐμοὶ εἴη ib. 457. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ib. 1158. ἐφ' οἷς γε νῦν καθέστηκας λόγους An. 235. ἐπ' Ἰλιάσι ib. 301. ἐπὶ μικροῖς ib. 352. ἐπ' ἄχθει τῷδε ib. 396. cf. v. 475. ἐφ' οἷσιν ἦλθες ib. 822. cf. v. 1095. ἐπ' αἰσχίζοισιν ib. 928. ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib. 1018. ἐπὶ σοὶ ib. 1193. ἐπὶ τοῖσύνᾳ φονίῳ ib. 1195. ἐφ' ὕπλοις Sup. 674. ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ ib. 1056. ἐπ' ὀφθαλμοῖς Iph. A. 5. ἐπὶ πᾶσιν ἀγαθοῖς ib. 29. ἐπὶ κρηναῖαισι δρόσοις ib. 182. ἐπὶ θάκοις ib. 195. τὰπὶ τοῖσι ib. 435. μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς ib. 456. ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις ib. 541. ἐπ' εὐαίῳνι πότμῳ ib. 550. ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς ib. 551. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις ib. 609. νεανίδαῖσιν ἀγκάλας ἐπι ib. 615. ἐπὶ τέκνοις σέθεν ib. 656. ἐπὶ ταύτῃ καθέσταμεν τύχῃ ib. 719. κἀπὶ τοῖσι φιλτάτοις ib. 744. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρύπῃς πνοαῖς ib. 813. ἦκεις ἐπ' ὀλέθρῳ ib. 886. et 1237. ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι ib. 1164. ἐπὶ δακρύοις ib. 1175. ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι ib. 1288. ἐπὶ πόθῳ ib. 1303. ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως Iph. T. 25. cf. Tr. 319. φόνος ἐπὶ φόνῳ Iph. T. 197. cf. Her. F. 1085. ἐπὶ τοῖς, præterea, Iph. T. 202. ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένῳ πόρῳ ib. 253. ἐπὶ πῆμασι βροτῶν ib. 414. ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοδίῳ ib. 426. ἐπὶ τοῖς παρῶσι ib. 471. κἀπὶ τοῖς μέλλεσι νῶν κακοῖσι λυπεῖς ib. 482. ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τῷδε ib. 601. ἐπὶ νοσῶσι δώμασιν ib. 680. ἐφ' ᾧ πεπελεύκαμεν ib. 1040. ἐπὶ σχολῇ ib. 1220. ἐπὶ τόξων εὐσοχίᾳ ib. 1238. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλασι ib. 1251. ἐπ'

εὐτυχία τῆς σωζομένης μοίρας ib. 1490. ἐπ' ἐχθροῖς Rh. 84. ἐπὶ τῶ-
 τοις τόνδ' ὑφίσταται πόνον ib. 157. ἐπ'
 ἀξίοις πονεῖν ib. 182. ἐφ' οἷσι τέρψῃ
 ib. 194. τίς ἐπ' αὐτῷ; ib. 540. ἐφ'
 ἡμῖν μηχανὴν τήσων τινὰ ib. 578.
 ἐπ' εὐτυχᾶντι στρατῷ ib. 649. καὶ
 τοῖς κακοῖσι ib. 756. ἐπὶ ζυγοῖς ἰπ-
 πων ib. 766. ἐπ' ἄλγεσι Tr. 172.
 ἐπὶ δάκρυσιν καὶ γόοις ib. 315. cf. Hel.
 176. παρθένων ἐπὶ λέκτροις Tr. 322.
 et 324. ἐπὶ πατρὸς ἐμῆ μᾶκαριωτά-
 ταις τύχαις ib. 327. ἐφ' Ἐρκίῳ πυρᾷ
 ib. 483. ἐπὶ πόνῳ καὶ χαρᾷ ib. 542.
 ξενικοῖς ἐπ' ὄχῳ ib. 568. ἐπὶ ἄλγε-
 σιν ἄλγεα κείται ib. 591. ἐπὶ λαίφε-
 σιν ib. 685. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείῃ ib.
 809. ἐπὶ κάρῳ ib. 937. τῆπι τῷδε
 ib. 945. καὶ τοῖσδε ib. 1022. ἐπὶ
 τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις ib. 1028.
 ἐπ' εὐάσμασιν Bac. 151. καὶ τὰ
 ξεσιν ib. 303. ἐφ' ἰσοῖς ib. 514. ἐπὶ
 βοσπύχοις ib. 756. ἐπὶ σῶ κρατὶ ib.
 829. cf. Hel. 377. et Her. F. 640.
 ἐπὶ κάρῳ Bac. 831. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς κα-
 κῶς πράσσοσι δεσπόταις ib. 1031. ἐπ'
 ἐξεργασμένοις κακοῖσι ib. 1037. ἐπὶ
 δυστυχίᾳ ib. 1366. ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ
 Cy. 423. ἐπὶ πρώτῳ ταχθεὶς ib. 481.
 ἐπὶ δεμνίοις ib. 497. ἐπὶ καλλίεσσι
 Τρωϊκοῖς πόνοις ib. 599. ἐπὶ πέδῳ
 Her. 76. ἐφ' οἷσιν ἤκω ib. 136. Ἀλ-
 κάδῳ ἐπ' ἐσχάτοις ib. 279. ἐπὶ τοῖς
 πάλαι κακοῖς ib. 483. ἀνεμόεντι ἐπ'
 ὄχθῳ ib. 781. ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ τὰς ib.
 837. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ῥοαῖσιν Hel.
 52. ἐπὶ Σκαμανδρίοις ἀκταῖσιν ib.
 615. ἐπ' αἰσχυρὸν γάμοις ib. 704.
 ἐπ' ἀκταῖς ib. 745. πόντῳ ἐπὶ νώτοις
 ib. 780. ἐπὶ τοῖσδε τοῖς νῦν ib. 844.
 cf. El. 1030. τύμβῳ ἐπὶ νώτῳ Hel.
 848. et τ. ἐπὶ νώτοις ib. 990. κακοῖς
 ἐφ' (i. e. ἐπὶ κακοῖς) ib. 860. τέλος
 ἐφ' ἡμῖν ib. 893. ἐπὶ ξεσῶ τάφῳ ib.
 992. ἐπὶ τῷ μῶ γάμῳ ib. 1103. ἐπὶ
 τῷ; ib. 1250. ἐπὶ τοῖς ἀννηνύτοις ib.
 1301. καὶ ταυρεῖῳ σφαγῇ ib. 1598.
 ἐπ' Ἐγκελάδῳ Ion. 209. et Her. F.
 908. ἐπὶ ἀσφάκτοις μήλοισι Ion. 228.
 τὰπι τῷδε σιγῷ ib. 256. ἐτέρους ἐπὶ
 τέκνοις ib. 480. ἐπὶ κερκίσιν ib. 507.
 ἐπ' ἐξόδοισιν ib. 515. ἐπὶ πυρὶ ib.
 708. ἐφ' οἷσι πᾶς ἂν ἐκβάλοι δάκρυ
 ib. 924. τὸν ἐπὶ σοὶ πεφρηνότα ib.

978. καὶ καρπῷ χερὸς ib. 1009. ἐφ'
 ῶ τετάγμεθα ib. 1040. τοίχοισιν ἐπὶ
 ib. 1158. ἐπ' αὐτοφώρῳ ib. 1214.
 ἐφ' οἷς ἐξεύξασθ' ἄρματα ib. 1570. ἐπ'
 εὐτυχεῖ μοι πᾶ Her. F. 348. ἐπ' ἀν-
 δριά ib. 475. ἐφ' ἀρπαγαῖσι τῶν πέ-
 λας ib. 591. ἐπὶ σοῖς μελάθροις ib.
 691. ἐφ' οἷς ὑπέστη—θανεῖν ib.
 706. ἐπὶ θανέσι τοῖς ἐμοῖς ib. 708.
 cf. v. 940. ἐπ' ἐλπίδι ib. 804. ἐπ'
 ἀνδρὶ τῷδε ib. 835. ἐπὶ λῶβᾳ ib.
 881. ἐπὶ χεύμασι λουβᾶς ib. 892.
 ἐπ' αὐτοῖς Κυκλοπελοῖσιν ib. 998.
 ἐπὶ κακοῖσιν ib. 1073. ἐφ' οἷς δακρυβ-
 ροεῖς ib. 1181. ἐφ' ἐτέραισι συμφο-
 ραῖς ib. 1238. ἐφ' οἷσι τήνδ' ἀφίγμεθα
 χθόνα El. 111. ἐπὶ συμφοραῖς ἀλγι-
 σαισιν ib. 133. ἐπὶ σεφάνοις ib. 163.
 ἐπὶ χρυσέοις ὄρμοις ib. 176. ἐπὶ χρυ-
 σεοτύπῳ κράνει ib. 470. ἐπὶ ψήφοισιν
 ib. 1259. ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοις ib.
 1317. ἐπὶ τύμβῳ ib. 1326. ἐπ' Ἀλ-
 φεῖς ῥοαῖς Æol. fr. XXIII. 3. ἐπὶ
 τοῖς δεινοῖσιν Alcmaeon. fr. X. 2. καὶ
 ὄτῳ τεταγμένοις εἴη τις Alcmen. fr. V.
 2. ἐπ' ἀνδράσι Fr. fin. ἐπ'
 οἰκτροῖσιν Antiope. fr. XL. 1. ἐπὶ τοῖς
 ἐμοῖς λόγοις Bel. fr. XXV. 4. καὶ
 τοῖς ἀργοῖς Dan. fr. V. 1. καὶ τοῖς
 αἰσχυροῖς Inus fr. VIII. 4. ἀσέρων
 ἐπ' ἀντολαῖς Melan. fr. XXVII. 2.
 ἐπ' ἐσθλοῖς Phoen. fr. II. 2. δαιμό-
 νων ἐπ' ἐσχάταις Plu. fr. III. πάντ'
 ἐπὶ μοι τεκταινέσθω Fr. inc. XCVI. 2.
 ἐπ' ἄλλῃ νόσῳ Fr. inc. CXVIII. 1.
 ἐπὶ τῷ ταγεῖς Fr. inc. CXLII. πο-
 λιτῶν ἐπὶ πημοσύνῃ Fr. inc. CLIII. 3.
 ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κείσαι Fr. inc.
 CLX. 2. ἐπ' ὥμοις Fr. inc. CLXXII.
 1. ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας Epist. II.
 τῆς ἐφ' ἡμῖν—τῆς ἐπὶ σοὶ—ἐλπίδος
 Epist. III. ἐπ' αὐτῷ βελομένῳ
 Epist. IV. ἐπ' ἐκείνοις ib. et ἐπὶ σοὶ.
 ἐπὶ τοῖς κακῶς βελομένοις ἡμᾶς λέγειν
 Epist. V. ἐπὶ κακῷ ib. 3) cum ac-
 cusat. καὶ μεῖζον ἔρχεται Hec. 380.
 ἐπ' οἶδμα λίμνας ib. 446. τῆπι σ'
 (i. e. τὸ ἐπὶ σέ) ib. 514. Al. 669. et
 Rh. 397. κόρης ἐπὶ σφαγᾷ Hec.
 522. Ἐλένας ἐπὶ λέκτρα ib. 635.
 πολὺν ἐπὶ κῆρα ib. 653. ἄλιον ἐπὶ
 πέλαγος ib. 938. ἐπὶ χεῖρα ib. 1059.
 ἐπὶ τάνδε κοίταν ib. 1082. σὴν μο-
 λόντ' ἐφ' ἐσίαν ib. 1216. ἐφ' ἡμᾶς

ἀθλίως πεπραγότας Or. 87. ἐφ' ὃ, τι
 χρέος ib. 150. τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ
 δόμον ib. 179. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλή-
 νων νόμον ib. 495. ἐπὶ σὺν φόνον ib.
 698. ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον ib. 616.
 ἐπὶ σὲ σύγγονόν τε τὴν σὴν ib. 729.
 ἐπὶ τὸν εὐτυχῇ ib. 893. ἐπὶ κράτα ib.
 964. Ph. 1360. ἐπ' ἔργον πορεύομαι
 Or. 1068. cf. Ph. 1071. ἐπὶ τὸ βέλ-
 τιον Or. 1141. ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶνα
 ib. 1222. ἐπὶ φόνιον αἶμα ib. 1256.
 ἐπ' ἄλλην σκοπίαν ib. 1263. ἐπὶ τύμ-
 βον ib. 1434. ἐπὶ προπάτορος ἔδραν
 ib. 1441. τὰν Διὸς κύραν ἐπὶ ib.
 1494. ἐπὶ Λαῖς πύργως Ph. 226.
 ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν ib. 334. ἐπ'
 ἡμαρ ib. 404. ἐπὶ τὴν ἐμὴν στρατεύο-
 μαι πόλιν ib. 435. ἐπὶ χέρνυβας ib.
 666. ἐπὶ θάνατον ib. 1062. ἀκμήν
 ἐπ' αὐτὴν ib. 1088. μονομάχον ἐπὶ
 φρένα ib. 1310. κἀπὶ ποῖαν συμφο-
 ράν; ib. 1334. ἐπὶ σκέλος ib. 1409.
 τίγ' ἐπὶ πρῶτον ib. 1523. ἐπὶ παῖδας
 σὰς ib. 1552. μῦσαν ἐπὶ καλλίνικον
 ἑράνιον τε ib. 1719. ἐφ' ἀλμυρὰν
 πόντε κληῖδα Med. 212. ἐφ' ἡμέραν
 μίαν ib. 355. ἐπ' ἔδας ib. 1195.
 ἐπὶ γαῖαν ib. 1269. et An. 1224.
 ἐπὶ νῶτα πέτρας Hip. 128. ἐπὶ θήρας
 πόδον ib. 233. ἐπ' αἰσχύνῃν ib. 246.
 ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίῳ λόγον ib. 292.
 ἐπὶ πόντιον κύμα ib. 735. Ἐσπερίδων
 ἐπὶ μολόσπορον ἀκτὰν ib. 742. ξένην
 ἐπ' αἶαν ib. 898. ἄλλαν ἐπ' αἶαν
 ib. 1125. ἐπὶ πρόθυρα Al. 101.
 ἐπὶ τίνα μολοθύταν ib. 118. ἐπ'
 αὐτὴν ib. 522. κἀπὶ τέρμ' ἦκων
 βίῃ ib. 646. πολιὰς ἐπὶ χαίτας ib.
 912. ἐπ' αὐτὸ τῷτο An. 42. et 917.
 et Bac. 957. ἐπὶ τίνα θαλάσσης
 An. 109. σαθρὰς ἐπὶ βέτα ib.
 280. κλεινὰν ἐπὶ ναυσολίαν ib. 797.
 λευκὴν ἐπ' ἀκτὴν ib. 1263. ἐπὶ τέρμα
 καὶ τὸ πλεον ἐμῶν κακῶν Sup. 369.
 ἐπὶ πολλὰς ib. 1066. σπεδὴν ἐπ' ἄλ-
 λην ib. 1198. πύργωμα Καδμείων
 ἔπι ib. 1220. ἐπὶ Κυκλώπων θυμέλας
 Iph. A. 152. ἐπὶ τὰν Ἑλέαν ib.
 178. ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανὰς τινας,
 φίλας τ' ἐπ' ἄλλας ib. 413. sq. ἐπὶ
 εὐμήκεις ἦκσι τύχας ib. 595. ἐπὶ
 τὴν γαῖαν ib. 600. ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέ-
 ναιον ib. 624. ἐπὶ φροντίδας ib. 646.
 ἐπ' ἀκτὰς ib. 807. ἐπὶ σφαγὰς ib.

906. et 1548. ἐπὶ δαῖτα τῶν θεῶν
 ib. 1060. ἐπὶ κάρᾳ ib. 1080 et 1512.
 Ἰλίῃ πύργως ἔπι ib. 1261. ἐπὶ τὸ
 κείνῃ βεβλόμενον ib. 1270. κρίσιν ἐπὶ
 συγγὰν ib. 1307. κἀπ' ἐκεῖν' ἔλθω-
 μεν ib. 1392. cf. Iph. T. 904. τέπ'
 ἔμ' (i. e. τὸ ἐπ' ἐμὲ) εὐτυχοῖτε Iph.
 A. 1557. Εὐξενον ἐπ' οἶδμα Iph. T.
 395. ἐπὶ πόντια κύματα ib. 409.
 πόντε νοτερόν ἐπ' ἔκβολον ib. 1042.
 εἰς Ἀθναίων ἐπὶ γὰν ib. 1131. vid.
 not. ἐπὶ δεσμᾷ ib. 1205. ἐπὶ Παν-
 δοῖδαν Rh. 28. ἵππων ἐπὶ ἀντυγα
 ib. 237. ἐπὶ πῶλον ib. 261. ἐπὶ τὰν
 Τροίαν ib. 262. κἀπὶ πλεῖστον ib. 946.
 ἐπὶ τὰς αἰεὶ δακρύων ἐλέγχως Tr. 119.
 νύχιον ἐπὶ κνέφας ib. 543. ἐπὶ καλὸν
 ἔρχομαι ὑμέναιον ib. 773. πύργων
 ἐπ' ἄκρας σφαγὰς ib. 779. ἐπ' ἄνδρα
 ib. 865. κυανέα ἐπὶ ναῦν ib. 1094.
 ἐπὶ τάλαιναν δόλειον ἀμέραν βίῃ ib.
 1330. ἐπὶ πλάτας ib. 1334. ἐπὶ τὰν-
 τίπαλον Bac. 278. ἐφ' ὅπερ εἰς Θή-
 βας πάρει ib. 454. ἐπὶ τῷδ' ὥρμη-
 μένος ib. 630. ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι ib.
 965. κἀπὶ δειν' ἔρχη πάθῃ ib. 969.
 ἐπὶ τὸν Μαινάδων κατάσκοπον ib. 978.
 ἐπὶ τὰ καλὰ ib. 1005. ἐπὶ θανάσι-
 μον ἀγέλαν ib. 1021. ἐπ' ἄκρον θύρ-
 σον ib. 1139. ἐπὶ θῆρα τόνδε ib.
 1189. ἐπὶ δαῖτα ib. 1245. τέφ'
 (i. e. τὸ ἐπὶ) ἡμέραν Cy. 335. κἀπὶ
 κινδύνῃ βάζρα ib. 351. ἐπὶ κῶμον
 ib. 444. 495. et 506. ἐπὶ Κύκλωπας
 ἀδελφὰς ib. 507. ἐπ' ἐσχάραν Διὸς
 Her. 122. ἐπὶ ξίφος Hel. 95. ἐπὶ
 τὸ δυσυχὲς κάλλος ib. 240. Τροίαν
 ἔπι ib. 401. ἐπ' οἶδμα πόντιον ib.
 407. ἐπὶ ἐμπύρως ὀρδοσάδας ib. 554.
 ἐπὶ λέκτρον βαρβάρῃ νεανίῃ ib. 672.
 ἐπ' ἀγκύρας ib. 1077. ἐπὶ πάθῃ ib.
 1179. ἐπ' οἶδμ' ἄλιον ib. 1517. Ἰλίῃ
 Φοιβείῃς ἐπὶ πύργως ib. 1527. ἐπ'
 ἀκτὰς Ναυπλίας ib. 1602. ἐπ' οἶκτον
 Ion. 361. ἐφ' ὃ ποτε βάσεται ib. 688.
 ἐπ' ἀγκάλας ib. 761. ἐχθρὸν ἐπ' ἄν-
 δρα ib. 1043. θανάσιμος ἐπὶ σφα-
 γὰς ib. 1250. ἐπὶ ταὐτὸ τῷτο ib. 1318.
 γηγενεῖς ἔπι ib. 1529. ἐνὸς ἐπ' ἄν-
 δρὸς σώματα Her. F. 825. ἐπὶ μέ-
 λαθρα ib. 920. ἐπὶ δόρῳ γιγαντο-
 φόνον ib. 1191. βρόμον ἐπὶ φόνιον
 ib. 1212. ἐπ' ἀγραύλως πύλας El.
 342. ἐν ἐπ' ἡμαρ ib. 425. ἐφ' ἡμέ-

- ραν ib. 429. Τροίας ἐπὶ Σιμωντίδας ἄκτας ib. 441. ἐπὶ τόνδε σέφανον ib. 614. Θοίνην ἐπι ib. 641. ἐφ' ἄγνον πῦρ ib. 812. ὄνυχας ἐπ' ἄκρας ib. 840. ἐπ' ἄκραν ἤκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἐπὶ χρυσεόνωτον ἀσπίδα ejusd. fr. XVIII. 1. κἀπὶ τῷτ' ἐπείγεται Antiop. fr. XXXIV. 2. ἐπὶ θαλείας Ar. fr. IV. 1. ἐπὶ τὸ πλεον ἔχειν Ix. fr. II. 1. ἐπ' ἀρετὴν Cœd. fr. XV. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. κἀφ' ὅσον διέρχεται Cœd. fr. XVII. 3. ἐπ' αἰθέρος πτύχας Phæth. fr. VIII. 4. ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII. 1. ἐπὶ λειμῶνας ποιμένα τ' ἄλσῃ ib. 2. ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν Epist. I. 4) ἐπι, adverb. sine casu positum, *insuper, præterea*, Or. 206.
- Ἐπιβαίνειν. μὴ πῖβαινε Σπαρτιάτιδος χθονὸς Or. 536. et 625. Φθίας πεδίων ἐπιβαίνει An. 1231. κἀπιβαίνουσιν νεῶν Rh. 93. ἑράνιον ἔδραν ἐπιβεβηκώς Tr. 1078. εὐκταίαν ἐπέβασαν νύμφαιον Iph. T. 215. ὅθι κρινῶν ὠκυπόδων ἐπέβας Hip. 1128. θανμάτων πέρα—τάδ' ἐπέβα Iph. T. 840. μαντείων ἐπέβας ζαθέων ib. 1252. Διὸς ἃ λεχέων ἐπέβας Hel. 381. κἀπιβῶ Σπάρτης ib. 935. λίμνας ἐπίβα τὰς Δηλιάδος Ion. 167. τεθρίππων ἐπέβα Her. F. 380. τύμβῃ ἐπιβὰς Hec. 111. ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων An. 1035. τεθρίππων ὠκίσαν χαλὰν ἐπιβᾶσα Ion. 1242. ἀντίτυρον ἐπιβᾶσαι πέτραν Bac. 1095. ἐκ ἐπὶ συζυγίαν πώλων Ἐνετᾶν ἐπιβάσῃ Hip. 1132.
- Ἐπιβάλλειν. λύπην θνητοῖσιν ἐπιβάλλειν Med. 1115. ἐπιβαλὼν φάρη κόραις El. 1221. ἐπιβαλλομένην χαίταισιν πλόκον ἀνδρών Med. 840.
- Ἐπιβασάζειν. κἀπιβασάσας χεροῖν Cy. 378.
- Ἐπιβοᾶν. κἀπιβοᾶται Θέμιν εὐκταίαν, κ. τ. λ. Med. 168.
- Ἐπιβλεύειν. ἐπεβλέυσσα Or. 1236.
- Ἐπιβρέμειν. ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει τοιάδε Bac. 151.
- Ἐπιβώμιος. πῦρ ἐπιβώμιον An. 1024. et El. 715.
- Ἐπιβωμιοσατεῖν Her. 44.
- Ἐπιγαμῖν. ἐκ ἐπεγάμει πόσει πόσιν Or. 588. μὴ π'ιγῆμης μητριῶν τέκνοις Al. 306.
- Ἐπίγονοι Sup. 1223.
- Ἐπίγραμμα. αἰσχρὸν τῷ ἐπίγραμμ' ἐν Ἑλλάδι Tr. 1191.
- Ἐπιδάκρυνον. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυνον Sup. 284.
- Ἐπιδαύρειος. ὄπλισμα τῷ ἐπιδαύρειον λαβὼν Sup. 714.
- Ἐπιδανρία. τὴν εὐθὺς Ἀργεὺς κἀπιδανρίας ὁδὸν Hip. 1197.
- Ἐπιδεικνύμαι. ἐπιδεικνύς, ὅσῳ πλείονα—σεαυτὸν ὠνῆσας Epist. III. ἔρχεται σοι κἀρα ἐπιδείξων El. 856.
- Ἐπιδείξεις. θεῶν σόφισμα, κἀπιδείξεις Ἑλλάδι Ph. 878. ὡς ἐπιδείξιν ἔσαν Epist. I.
- Ἐπιδέμνιος Hec. 927.
- Ἐπιδιδόναί. ὅπως ἐπιδιδῶσιν αἰεὶ διὰ σέ Epist. IV. εὐμάριαν ἐπεδίδω χερσὶν Bac. 1126. μόχθῃ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω Med. 186.
- Ἐπιδρομή. Ἰλῆς ἐπιδρομὰς Iph. A. 1597. ἀζένους ἐπιδρομὰς Hel. 411.
- Ἐπιείκεια. γενναϊότητι κἀπικεικὰ τρόπων Fr. inc. LXXXVIII. 2.
- Ἐπιεικής. πρὸς ἑτέρους ἐπικεικὲς Epist. IV. εἰς ὄντινῃ τῶν ἐπικεικῶν ib. τὸ ἐπικεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς Aug. fr. I. τὰ πικεικὴ πρόσθεν ἡγῶνται δίκης Fr. inc. III. 6.
- Ἐπικεικῶς Epist. V.
- Ἐπιέναι. ἔτι σοι μετατροπὰ τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων An. 494. ἔπεισε μέλαθρα τάδε Bac. 602. ἄλλας (sc. πύλας) ἐπῆει Ph. 1171. πολλὰς ἐπῆει δάκρυα τῆς τύχης ib. 1379. ἐ' πίων (i. e. ὁ ἐπὶ τῶν) λόγος Or. 629. ὁ ἐπὶ τῶν βίαιος ib. 1659. σκηπτῇ πύοντος πολέμιον Rh. 674. οὐπὶ τῶν ξένος Ion. 323. τὴν ἐπιῦσαν ἡμέραν Ph. 1631. ἡ πῖσσα λαμπὰς Θεῶ Med. 352. ἡ πῖσσα μητριᾷ Al. 310. ἡ πῖσος ἀπῆσθα Iph. A. 651. τῷ πῖον κακὸν Al. 171. et And. fr. XVIII. 2. τῷ πῖον σέλας Θεῶ Rh. 331. τῷ παρόντι τῷ πῖον πισθέμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. τὰ πῖοντα τραύματα Iph. T. 313.
- Ἐπιζαρεῖν. ὡς ἐπὶ ζάρει Σφίγξ ἄρπαγῆσι πόλιν Ph. 45. οἷα πόντον Θρήκιον φύσῃματα—ἐπεζάρει Rh. 441.
- Ἐπιζεῖν. δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαας ἐπέζεσε Hec. 583. δεινὴ τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσεν τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 987. λέβητ' ἐπέζεσεν πυρὶ Cy. 391.

Ἐπιδοῶζειν. τάδε θρηνῶ κἀπιδοῶζω Med. 1409.
 Ἐπιθρώσκειν. κἀπιθρώσκοντας νεῶν Rh. 100.
 Ἐπιθύειν. ἐπὶ δ' ἔθυσσα (pro ἐπέθυσσα δέ) ματέρα Or. 561.
 Ἐπιθυμῶν. κείν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίνειν Al. 870. εἰ μὴ διὰ τῶτο πολλὰ λαβεῖν —ἐπεθυμήσαμεν Epist. V.
 Ἐπιθυμία. κακῶν λέκτρων ἐπιθυμίαν ἔχειν An. 1282. δόλιος ἡ ἴπιθυμία Cy. 448. τῷ δύνασθαι τι μέγα ἐπιθυμίαν Epist. V.
 Ἐπιθώσσειν. ὁ κάλαμος Πανὸς κώπαις ἐπιθώσσει Iph. T. 1127.
 Ἐπικαλύπτειν. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος ἐπικαλύψαν Her. F. 642.
 Ἐπικεῖσθαι. κἀπικείμενον κάρα κυνέας Sup. 716. κἀπικείσομαι βαρὺς Rh. 101.
 Ἐπικελεύειν. ὁ δ' αὔδις ἐπεκέλευσεν Bac. 1086. ἐγὼ δ' ἐπεκέλευσά σοι El. 1224.
 Ἐπικηρύκευμα. κἀπικηρυκέυμασιν ἐκ ἂν πίθοιο Med. 738.
 Ἐπικινδύνως Scy. fr. I. 1.
 Ἐπίκλημα. ἐπίκλημ' ἐχέσαις, ὅ, τι τύχοι Or. 569.
 Ἐπικλίνειν. τὰς ἐπικεκλιμένας ὄχους ἱεροῖσιν ἐλαίας Tr. 797.
 Ἐπικλύζειν. ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν Tr. 1327.
 Ἐπικλώθειν. ἐπέκλωσεν θεῶ ἔριν Or. 12.
 Ἐπίκουινος. ἐπίκουινον ἔσσαν An. 124.
 Ἐπικομπάζειν. κἀπεκόμπασεν τάδε Her. F. 981.
 Ἐπικόπτεσθαι. κἀπεκοψάμην νεκρὸν Tr. 623.
 Ἐπικερῶν. ἐπεκέρησας φίλοις Iph. A. 1453. cf. Rh. 937. κἀπικερῆσαι χθονὶ Rh. 956.
 Ἐπικέρησις. ἀλκὴν τιν' εὐρεῖν κἀπικέρησιν κακῶν An. 28.
 Ἐπικερία. ἦν ἐπικερία φανῇ τις Hec. 872. ἐπικερία τίνι; ib. 878. τίν' ἐπικερίαν λάβω; Or. 266. ἐπικερίαί αἶδε τοῖς φίλοις καλαὶ ib. 300.
 Ἐπίκερρος. ἐπίκερρον μολεῖν τοῖς δεομένοισι Or. 1226. ὃ μόλε φίλοις ἐπίκερρος An. 510. μικρὸς σύ γ' ἐπίκερρος φίλοις Iph. A. 1241. cf. Bac. 1364. Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκερρον Rh. 753. ἐπίκερρος ἐλθὼν Ion. 297. ἐπίκερρος—

εἷη χθονὸς ib. 1299. πατρὶ αἱμάτων ἐχθίστων ἐπίκερρος El. 138. σὲ ἔχω μόνην ἐπίκερρον Or. 306. χέρ' ἐπίκερρον κακῶν Iph. A. 1027. πατρὶ τῶνδ' Ἀθάναν λέγῃσ' ἐπίκερρον εἶναι Her. 921. ὕπνῃ δέλγητρον, ἐπίκερρον νόσῃ Or. 211. ὃ Διὸς κράτος, ἔλθ' ἐπίκερρον ἐμοῖς φίλοισι ib. 1300.
 Ἐπικεφρίζειν. μόχθῃ ἔπικεφρίζσαν El. 72.
 Ἐπικρανόν. κεφαλῆς ἐπικρανόν Hip. 201. ἐξ ἐπικράνων κόμας ξανθὰς καθεῖναι Iph. T. 51.
 Ἐπικρύπτειν. χρήσ' ἐπικρύπτειν φίλοις Sup. 296. κἀπικρύπτεσθαι κακὰ Inus fr. III. 2. τὸ ἐπικρύπτεσθαι (sc. τὰς αὐτῆς τύχας) σοφὸν CEd. fr. XIII. 2.
 Ἐπικτᾶσθαι. θράσει εἰδείς—ἀρετὴν ἐπεκτήσατο Fr. inc. LXXXVIII. 3.
 Ἐπικυρῶν. τίνες λόγοι καθεῖλον ἡμᾶς, κἀπεκύρῳσαν θανεῖν; Or. 860.
 Ἐπικωμάζειν. κἀπεκωμάζον Al. 834.
 Ἐπιλάζουσθαι. κἀπιλάζυμαι σόμα An. 249.
 Ἐπιλάθεσθαι, dor. pro ἡθεσθαι. ὁ θανὼν ἐπιλάθεται ἀλγέων Tr. 602. τὰς τύχας τὰς καλὰς ἐπελάθοντο Hel. 272.
 Ἐπιλαμβάνεσθαι. μὴ ἵπιλαμβάνῃς Ph. 903.
 Ἐπιλήθεσθαι. κἀπιλήθεται κακῶν Or. 66. σὺ ἐπιλέλῃσαι Iph. A. 1232. ἐπιλελήσμεθ' ἡδέων Bac. 188.
 Ἐπίλογος. χρυσέας ἀρνὸς ἐπίλογοι El. 719.
 Ἐπίλογχος. ἐπίλογχον βέλος Hip. 222. ἔγχος ἐπίλογχον Her. F. 1003.
 Ἐπίλοιπος. ἡ ἴπλοιπος ἄσεως ὁδὸς Ph. 849. τὰπίλοιπα ἐκ ἔχω Or. 1120. τὰπίλοιπα κλίνειν Ph. 1218. τὰ ἴπλοιπ' ἄκσον Tr. 923. λάφυρα τὰπίλοιπ' Ἀχιλλεῖς τάφῃ ib. 1124. τὰπίλοιπα τῆς τύχης εὐδαιμονοῖμεν Ion. 1456.
 Ἐπιμασίδιον βρέφος Iph. T. 231.
 Ἐπιμελεῖσθαι. τὰ τῶν θεῶν ἔχοντες ἐπιμελέμεθα Ph. 559.
 Ἐπιμελής. ἐπιμελές μοι εἰδέναι Epist. IV.
 Ἐπιμένειν. Καθαλίας ὕδωρ ἐπιμένει με Ph. 231. τίς ἄρα πότμος ἐπιμένει τὸν —ἄνακτα Sup. 624. Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα βίῃς κέλευθον Her. F. 432. τάδε σ' ἐπέμενε πάθεα Ph. 1724.

Ἐπίμορφος. κἀπίμορφος εἶ φίλοις Rh. 327.

Ἐπινεύειν. σὺ ἐπένευσας τάδε Or. 284. τάδε Ζεὺς ἐπένευσεν Bac. 1347. ᾧ μ' ἐπένευσε Hel. 687.

Ἐπινοεῖν. μεγάλα ἐπिनοεῖς ἐλεῖν Rh. 195.

Ἐπίνοια. τίν' ἐπίνοιαν ἔσχεδες; Ph. 411. ὦν ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 761.

Ἐπινωμῶν. τάδε σώματα νεκρῶν ὄμμα-
τος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας Ph. 1557.

Ἐπινωτίζειν. κρᾶτ' ἐπινωτίσας Her. F. 362.

Ἐπίορκος. ἐπιόρκων μέτα El. 1355.

Ἐπιπαλάσσειν. πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῶ παλάξαι (pro pr. ξ. αἶμ. σῶ ἐπι-
παλάξαι) Iph. T. 880.

Ἐπιπέμπειν. γένναν, ἄν—"Αἰδὴς Καδ-
μείους ἐπιπέμπει Ph. 818.

Ἐπιπέτεσθαι. πεδία καρποφόρα γὰς
ἐπιπετόμενος Hel. 1502.

Ἐπιπῆδᾶν. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπε-
πῆδων Hip. 1235.

Ἐπιπίπτειν. ἐχὶ σοὶ μόνα δύσφρονες
ἐπέπεσον λύπαι An. 1043.

Ἐπιπλήττειν. κακοὶ—εὐτυχῶντες ἐπι-
πλήττεσι με Fr. inc. B. 21. 2.

Ἐπιπνεῖν. δεινὸν τὰ πάντ' ἐπιπνεῖ Hip.
563. στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας
αἵματι Ph. 796. cf. v. 801.

Ἐπίπονος. ἐπίπονον εἰς γόους πάθος
Sup. 84.

Ἐπίπροσδε Sup. 514.

Ἐπίπροσθεν. ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος
θῶμαι Or. 468. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν
λόγων ἐπίπροσθέν ἐσι ib. 640.

Ἐπιρρέειν. ὄλβη ἐπιρρύνεντος Med. 1229.

Ἐπιρροή. κακῶν ἐπιρροᾶς An. 349.
δακρύων ἐπιρροὰ Ceno. fr. V. 2.

Ἐπιρρόθειν. λαοὶ ἐπερρόθησαν Hec.
553. ἐπερρόθησαν οἱ μὲν, ὥς καλῶς
λέγοι Or. 899. πάντες ἐπερρόθησαν
Ἀργεῖοι τάδε Ph. 1244.

Ἐπιρροῖβδην, adverb. Her. F. 860.

Ἐπίσας, dor. pro ημος. χρυσοδέτοις
περόναις ἐπίσαμον Phoen. 812.

Ἐπισείειν. μὴ πῖσειέ μοι τὰς αἱματωπὰς
—κόρας Or. 255. ἐκῆσαν—ἐπισείσω
γῶλιν ib. 612. ὅθεν ἐπέσσυτο τάνδε
γῶλιν ἀρπαγαῖσι Ph. 1072. ὥστε Διὸς
ἐπέσυτο φλόξ Hel. 1178.

Ἐπίσημα. ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον Ph.
1114. cf. v. 1132.

Ἐπισημαίνειν. κἀπισημανθήσεται λαὸς
Ion. 1593.

Ἐπίσημος. ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν Bac.
965. εἰ μὴ πῖσημος ἡ τύχη γένοιτό
μοι Med. 544. σεμνὴ κἀπίσημος ἐν
βροτοῖς Hip. 103. ἥτις μὴ πῖσημος
Her. 528. ἐπίσημον εὐνὴν Her. F.
68. ἐπίσημης συμφορᾶς Or. 542.
λέχος ἐπίσημον ib. 21. ἐπίσημον εἰς
τὸν ψόγον γένος θυγατέρων ib. 249.
ἐπίσημον ὁ φόνος Ion. 983. ἐπίσημα
θεὸς παραγγέλλει Her. 906. ἐπίσημα
λέχη El. 936. εἰς τὰ πῖσημα ὁ φθό-
νος πηδᾶν φιλεῖ Bel. fr. X. 2.

Ἐπισκέπτεσθαι. χρόνῳ τὰμ' ἐπεσκέψω
κακὰ Her. 869.

Ἐπισκήπτειν. πόλει καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπι-
σκήπτω Ph. 781. ἐπισκήπτω τάδε
Iph. T. 701. ὦν ἐπισκήπτεις πέρι ib.
1077. πόλλ' ἐπισκήπτων μολεῖν Rh.
840. ἐπισκήπτοντα παντοίως λόγους
Hec. 840. ὄργαι εἰς σ' ἐπέσκηψαν
θεᾶς Hip. 438. τίς σε—ἀμύνειν ἐκ
ἐπέσκηψεν πόλει; Rh. 402. μάλιστά
μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατήρ Alcæon.
fr. XVI. 1. ἐν ταῖσιν αὐταῖς μ' ἐπι-
σκήψω κέδροις σοὶ τὰμὰ θεῖναι πλευρὰ
Al. 366.

Ἐπισκοπεῖν. τύχην πάντα τὰν βροτοῖς
ἐπισκοπεῖν Hec. 491. ὦν ἐπισκοπεῖς
τύχας An. 894. Ἴλιον ἐπισκοπεῖ Iph.
T. 1414. νάματ' ἔννδρα—δεργμάτων
κόραισι ἐπισκοπῶν Ph. 665. λαιμὸν
ἐπεσκοπεῖθ', ἵνα πλήξειεν ἄν Iph. A.
1579.

Ἐπίσκοπος. Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος
Ph. 939.

Ἐπισπᾶν. ἐπισπάσας κόμης An. 711.
et Hel. 115. cf. Tr. 882.

Ἐπισπασός. ἐξ ἐπισπασῶν βρόχων Hip.
783.

Ἐπισπένδειν. ἐπίσπενσον μόλις Tr.
1275.

Ἐπίσσυτος. φήμα φρένας ἐπίσσυτος
Hip. 574.

Ἐπίσασθαι. ὁ αἰεὶ ξυντυχῶν ἐπίσεται
Hec. 1182. φείδω μηδὲν, ὦν ἐπίσασαι
Med. 401. cf. v. 407. δίκη ἐπίσασαι
ib. 537. τὰ χρῆσ' ἐπισάμεσθα Hip.
380. ἡ θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νε-
θετεῖν ἐπίσεται ib. 396. ἐν ἐκ ἐπί-
σασθε ib. 919. ἐπίσαιμα θεὸς σέβειν,
κ. τ. λ. ib. 996. ἐπεὶ μιν ἐσθλὸν ὄντ'
ἐπίσαιμα ib. 1254. ἐπίσαιμα τὸς ἐμὸς

τρόπος Al. 62. ταῦτα πᾶς ἐπίσταιται πόλις ib. 154. ἐπίσταιμαί γε ib. 422. γὰρ ἔκ ἐπίσταιται μέλαθρ' ἀπωθεῖν—ξένος ib. 569. ἐπιστάμεσθα ταῦτα ib. 806. τὰμφί σθ' ὧδ' ἔχοντ' ἐπίσασο An. 431. ἔκ ἐπίστανται φέρειν Sup. 124. ἐπίσταιται τοῖς κακοῖσιν ἀσχαλῶν Iph. A. 920. τὰς ἐνθάδε θυσίας ἐπιστάμεσθα Iph. T. 491. ἔχ ὧντὸς πάντ' ἐπίσασθαι βροτῶν πέφυκεν Rh. 106. ἡ Δίκη ἐπίσταιται ib. 876. γραφῇ ἰδῶσα καὶ κλύσθ' ἐπίσταιμαι Tr. 682. στρατηγεῖν ἐπίσασθαι καλῶς Her. 392. πάντ' ἐπίσασθαι καλῶς ib. 747. et Pal. fr. II. 5. νῦν ἐπίσταιμαι σαφῶς Her. 872. ἡ τὰ πάντ' ἐπίσταιται Hel. 324. τὰς τεκόντας ἔκ ἐπίσταιται Ion. 51. εὐτυχεῖν ἐπίσασο ib. 650. σώζειν τὰς σθες ἔκ ἐπίσασαι φίλος Her. F. 346. ἐλπίδας ὁ χρόνος ἔκ ἐπίσταιται σώζειν ib. 506. τίς ἀλγεῖν ἔκ ἐπίσταιται κακοῖς; Æol. fr. XXI. 1. ἐπίσταιμαι μὲν θ', φέρειν δ' ἀνάγκη Bel. fr. XVII. 9. ἐπίσταιμαι καὶ πεπείραμαι λίαν Cress. fr. V. 1. ἐπίσταιμαι πάνθ', ὅσ' εὐγενῇ χρεῶν Inus fr. XIV. 1. ἔκ ἐπίστανται γαμεῖν Melan. fr. IX. 2. ταῦτα λέγειν ἐπιστάμεσθα Ceno. fr. III. 5. θεῶν ἐπίσασθαι περί Phl. fr. VI. 4. ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταιται ejusd. fr. X. 3. cf. Fr. inc. CLI. 3. τὸν σὸν παῖδα σωφρονῶντ' ἐπίσταιμαι Fr. inc. LXII. 1. τὰ θεῖ' ἐπίσταιται Fr. inc. CXX. 2. ἔμαντῷ καὶ κλύειν ἐπίσταιμαι, ἄρχειν θ' ὁμοίως Fr. inc. B. 19. 1. Ἀγαμέμνονος τύχας ἠπισάμην Or. 360. εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίσαστο, οἳ ἐξ ἑμῶ κ.τ. λ. Med. 1352. τὰ θεῖα, τὰ τ' ὄντα, καὶ μέλλοντα πάντ' ἠπίσαστο Hel. 14. εἰς εὐνὰς κρύφως ἠπίστω μολεῖν Her. F. 344. ἄλοχον κολάζειν προδότιν ἔκ ἠπίσαστο El. 1028. ἠπισάμην ἂν πονεῖν Bel. fr. XVII. 2. ἃ μὲν τὸ πρόσθεν εἵπομεν—ἐπιστάμενος Epist. V.

Ἐπισταεῖν. ποιμνίων ἐπισταῶν Antiop. fr. XXXIII. 4.

Ἐπισάτης. θύματος ἐπισάτης Hec. 223. ταύρων πυρπρῶν ἐπισάτην Med. 478. ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπισάτας Or. 1112. ἀρμάτων ἐπισάται Ph. 1154. βῶμιοι ἐπισάται Iph. T. 1284. ἐρετμῶν ἐπισάτας Hel. 1283. et 1429.

Ἐπισείχειν. τὴν ἐπισείχουσαν ἡμέραν Fr. inc. LXXXI. 7.

Ἐπισέλλειν. ἐπισέλλει τάδε Iph. T. 770. ἐμοὶ πρὸς σέ τόνδ' ἐπισέλλασθ' ἄγειν Her. 938. πολλοὶ ἐπισέλλασιν El. 333. εὖ ποιεῖς ἐπισέλλων, ἃ δοκεῖς κ. τ. λ. Epist. V. ἐμοὶ ἐπέσασθ' ἐκμαθεῖν κ. τ. λ. Ph. 870. Κλίτων δὴ ἐπέσειλεν ἡμῖν Epist. I. Epist. II. et V. ὡς τάχιστα πρᾶσσε τὰπεσαλμένα Tr. 1149. cf. Dan. 47.

Ἐπισενάζειν. κῆπεσέναξεν (i. e. καὶ ἔπεσ.) Iph. T. 283.

Ἐπισένειν. τί λίαν τοῖσδ' ἐπισένεις τέκνοις; Med. 929.

Ἐπισήμη. ἐκ τῆς ἐπισήμης ἐκπεπτωκότες Meleag. fr. XI. 3.

Ἐπισήμων. ἐπισήμων εἶ Sup. 843. ἔκ ἐπισήμων καῶν Fr. inc. B. 43. 3.

Ἐπισολή. οἵπερ ταύτην τὴν ἐπισολὴν φέρουσιν Epist. V. λέχους καὶ τέκνων ἐπισολὰς Hip. 858. τὰς σὰς θ' μένων ἐπισολὰς An. 965. τὰσδ' ἐπισολὰς λαβὼν Iph. A. 111. σὰς ἐπισολὰς ἐξαρπάσας ἐκ χειρῶν ἐμῶν ib. 314. ὅστις τὰς ἐμὰς ἐπισολὰς πέμψει τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ Iph. T. 589. cf. v. 732. 767. et 786. μαθὼν τὰς ἐμὰς ἐπισολὰς (mandata) ib. 1446. ἄγω σε Πενθῶς ἐπισολαῖς Bac. 442. πατρὸς ἐνδίκους ἐπισολὰς Hel. 1665.

Ἐπισρατεύειν. ἐπεσράτευσαν πόλιν Ph. 292. cf. Sup. 646. Iph. A. 64. et Tr. 22. ἐπεσρατευσάτην Iph. A. 1154. ὡς ἐπισρατεύσομεν Βάκχαισιν Bac. 783. διπλῶν αὐτῇ τῇμ' ἐπεσρατεύετο Med. 1185. θς ἐπισρατεύσῃ Hip. 527. πατρίδ' ἐπεσρατευμένῃ Ph. 608.

Ἐπισρέφειν. δεῦρ' ἐπίσρεψον κᾶρα Her. 942. τί-Νεῖλος τὰσδ' ἐπισρέφῃ γύας; Hel. 88. πολλὰ θάλαμον ἐξῆσθ' ἐπεσράφῃ Al. 185. θεῶ νιν κέλευσθ' ἐπεσράφῃ An. 1031. εἰδ' ἐπεσράφης Rh. 400. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεσράφης πέδον; Hel. 82. ἃς ἐπεσράφην πόλεις ib. 774. πόλλ' ἐπεσράφῃ πέδον Ion. 352.

Ἐπισροφᾶσθαι. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπισροφᾶ πέδον; Med. 666.

Ἐπισροφή. ὣν ἐπισροφή τις ἦν Iph. T. 671. οἷσιν ἔκ ἐπισροφᾶι Hel. 447.

Ἐπισφάζειν. ἄρα κᾶμ' ἐπισφάζαι ἦλθες Hec. 505. πυρᾶ ἐπέσφαξ' (i. e. ἐπέσφαξα) αἶμα μηλείης φόνος El. 92. τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ Or. 1596. μητρὸς αἶμ' ἐπισφάξας ἐμῆς El. 281.

κᾶμ' ἐπισφάζων Her. F. 602. τρίτον
 δὴμ' ὡς ἐπισφάζων δυοῖν ib. 995.
 Ἐπίσχειν. ἔδεν μ' ἐπίσχει γε Iph. T.
 912. ἐπισχέτω ξίφος δέρη πρὸς ἀν-
 δρὸς ib. 1459. ἐπίσχε El. 758.
 Ἐπιτακτός. μὴ ἔπιτακτὰ φάρμακα δι-
 δόντα Bel. fr. XVIII. 2.
 Ἐπιτάσσειν. εἰ ἔπιταξόμεσθα δὴ Sup.
 521. τάσσειν μᾶλλον, ἢ ἔπιτάσσεσθαι,
 θέλοις Syl. fr. IV. 7.
 Ἐπιτελής. ὅσα ἐπέσειλας ἴσθι ἐπιτελῆ
 ὄντα Epist. II.
 Ἐπιτήδειος. ἐνδυστυχεῖσθαι τῆνομ' ἐπι-
 τήδειος εἰ Bac. 508. παρὰ τοῖς ἐπι-
 τηδείοις τοῖς ἐμοῖς Epist. III. τοῖς
 αὐτόθι ἐταίροις καὶ ἐπιτηδείοις Epist.
 V. εἰ ζυνεῖναι μὴ ἔπιτηδεῖα κυρεῖς An.
 205. ὥδ' ἀν ἐπιτήδειον Tr. 514. χορη-
 γίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφρόνοις Epist.
 IV.
 Ἐπιτήδες Iph. A. 476.
 Ἐπιτήδευμα. εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα Epist.
 V.
 Ἐπιτήδευσις. βιώτῃ ἀτρεκεῖς ἐπιτηδευ-
 σις Hip. 261.
 Ἐπιτιθέναι. ἔχ' αὐτῇ δίκην ἐπέθηκεν Or.
 576. ἐπιθεῖναι αἵματος δίκην ib. 499.
 κᾶπίδες μνημεῖά μοι Iph. T. 702.
 κᾶπιθεῖς ὕγραν χέρα Ph. 1448. μέ-
 γαν φάκελον ξύλων ἐπιθεῖς Cy. 242.
 ἐπὶ δ' ἔθεντο (i. e. ἐπέθεντο δέ) κισ-
 σίνες σεφάνες, κ. τ. λ. Bac. 701. κᾶ-
 πέθε (sc. τὸν παῖδα) ἐν σπαργάνοισιν
 Ion. 1597. ἔκ ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρῃ
 κτύπημα χορὸς ὁλοῦν; An. 1211.
 Ἐπιτιμητής. τῶν κολαστῶν κᾶπιτιμη-
 τήν Sup. 255.
 Ἐπιτίμιον. δεινὰ τᾶπιτίμια δαίμων
 δέδωκεν Hec. 1086.
 Ἐπιτολή. σὺν ἄστρον ἐπιτολαῖσιν Ph.
 1123.
 Ἐπιτρέπειν. σμικραῖς ἐπιτρέψουσιν αὐ-
 τὰς ἐλπίσι Fr. inc. CLXXVI.
 Ἐπιτυγχάνειν. εἰρηκας ἐπιτυγχόντος
 ἀνδρώπῃ λόγος Her. F. 1248.
 Ἐπιφέρειν. πολίταις ἐπιφέρων ἔγκλημα
 Or. 764. ἐποίσειν πολέμιον παντευ-
 χίαν Sup. 1191.
 Ἐπίφημι. ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπέφησα—
 ἐνδύσειν λέκτρος Iph. A. 130.
 Ἐπίφθορος. ἐπίφθορος λόγος Med.
 529. ἐπίφθορος ἔκ ἦν πόλει Sup.
 893. τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθορος Med.
 303. αἱ μὲν εἰς ἐπίφθοροι Hec. 1185.

ἔκ ἐπίφθορον τόδε Hip. 497. ἐπί-
 φθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφν An. 181.
 πονηρὸν γλῶσσ' ἐπίφθορον σοφῇ Iph.
 A. 333. ἀπωθεῖν συμμάχους ἐπίφθο-
 ρον Rh. 334. ἔδ' αἰσχρὸν ἔδεν, ἔδ'
 ἐπίφθορον σὲ χρή Tr. 728. ἐπίφθορον
 λίαν ἐπαινεῖν ἐσι Her. 203.
 Ἐπίφρερος. ξίφος ἐμῆς θυγατρὸς ἐπί-
 φρερον δέρη Or. 1575.
 Ἐπιφύλιος. κᾶπιφυλίς χθονὸς Ion.
 1577.
 Ἐπίχαρμα Her. F. 459.
 Ἐπιχειρεῖν. τέπιχειρεῖν ἐξαμαρτάνειν
 φιλεῖ Fr. inc. XXVIII. 3. κᾶπεχειρ-
 ησας κακὰ Hip. 707. κᾶπιχειρήσω
 κακοῖς Bac. 190. κᾶπιχειρήσεις ὁδῷ
 ib. 817. τὰς ἄλλας τῆτο συκοφαντεῖν
 ἐπιχειρήσειν, sc. ἐνομίζομεν Epist. I.
 Ἐπιχρησθαι. κᾶπιχρώμεθα χθονὶ Rh.
 942.
 Ἐπιχώριος. ἀρχαὶ ἐπιχώριοι χθονὸς
 Ion. 1111. σφάγια τᾶπιχώρια Iph.
 T. 280. τᾶπιχώρια τύμπανα Bac.
 58.
 Ἐποικεῖν. Κυκλάδας ἐποικήσῃσι νησαῖας
 πόλεις Ion. 1583.
 Ἐποικτεῖρην. τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι
 τύχην Hec. 341. αὐτῇ τάφον ἐποικτεῖ-
 ρας El. 545.
 Ἐπομνύναι. τίς ἔν ἐπόμνυς τοῖσιν ὄρ-
 κιον θεῶν; Iph. T. 747. θεὸς ἐπώ-
 μοσα Ph. 436. ἐπώμοσ' αὐτῇ βίον
 ἀπορρήξειν Iph. T. 974.
 Ἐπονείδιστος. ὃ σὺ λυπρὸν κᾶπονείδιστον
 λέγεις Iph. T. 689. τῆνομα τὸ ἐπο-
 νείδιστον βροτοῖς Lam. fr. vers. 1.
 Ἐπονομάζειν. ταὐτ' ἐπωνομασμένα σέ-
 δεν—κεκλήσεται Her. F. 1329.
 Ἐπόρειν. ἐπεῖ—σοὶ γένος Τυρσηνικὸν
 ληστῶν ἐπῶρσεν Cy. 12.
 Ἐπορδοβοᾶν. ἵνα πατρὶ γόνος νυχίης
 ἐπορδοβοᾶσω El. 142.
 Ἐπος. νέον τι σημανῶν ἔπος Hec.
 217. δεσποτῶν ἔπος ib. 557. ὥδ'
 εἰπεῖν ἔπος Or. 1. καλὸν ἔπος λέγεις
 τόδε ib. 1525. καινὸν ἀγγέλλων ἔπος
 Ph. 1082. δυστυχεῖς ἀγγελίας ἔπος
 ib. 1540. ἐν κτενὶ σ' ἔπος Med. 585.
 πᾶν ἔπος ἦν σοι Hip. 182. παράφρον
 ἔπος ib. 232. ὡς εἰπεῖν ἔπος ib. 1162.
 et Her. 168. τὸδ' ἔπος λυπρὸν ἀκέω
 Al. 274. ἔπος συγνότατον Sup. 1160.
 ἄρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; Iph. A.
 1391. φίλον ἔπος ib. 1450. ὅσῃ

- δίδωμ' ἔπος τὸδε Iph. T. 1161. πρὶν γ' ἂν εἴποι τῆπος (i. e. τὸ ἔπος) ἑρμηνεύς τὸδε ib. 1302. μῶν ἐκ θεῶν τε κοινὸν ἀγγέλλεις ἔπος; Tr. 55. ἔκ οἷδα τῆπος τῆτο Bac. 1268. πρὸς σὲ μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος Her. 682. θεῷ τόδ' εἰσήκωσ' ἔπος Ἑρμῆ Hel. 56. σοφῶν ἔπος ib. 520. τὸ θεῶν ἔπος ἀλαξέες εὖρον ib. 1165. ἦδη τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος ib. 1209. ἔν θέλων μαθεῖν ἔπος Ion. 302. μέλλον τι προσφέρεις ἔπος ib. 1002. ἦν τι δεξώμεσθ' ἔπος El. 110. τῆτο τολμᾷ τῆπος εἰς ἡμᾶς λέγειν ib. 329. γινῶναι ἔπος θνητοῖσιν ἐξευρών Sis. fr. I. 13. ὅποια εἰ λέγων ἔπη Ph. 885. σοφώτερα—ἔπη Med. 675. δεῖν' ἀπειλήσας ἔπη Sup. 542. τὰ Φοίβης εἰδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη Iph. T. 723. κομψὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646. πόλλ' ἂν γένοιτο διὰ ψευδῶν ἔπη Hel. 316. ταῦτα πάντ' ἔπη καλῶς λέγεις ib. 448. οἰκτρὰ ἔπη Ion. 959. ἔπεα μόνον Her. F. 111. ἔπη καλῶς τέγειν El. 273. τοιάδ' ἐννέπων ἔπη ib. 804. τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει Fr. inc. LIX. 1.
- Ἐποτοτύζειν. ἄλλος ἄλλον ἐπωτότυζε Ph. 1045.
- Ἐπερίζειν. ἔτε ταύτη σὸν φρόνημ' ἐπέρισας An. 611.
- Ἐποχος. μανίας ἐποχον ρίπτωσα λόγον Hip. 214.
- Ἐπτά. ἐπτά παρθένων τάφῳ πέλας Ph. 162. ἐπτά προσβάσεις πύργων ib. 187. ἔπτ' ἀνδρας ib. 744. et 748. ἐπτά πύλαις ib. 746. πύλας ἐφ' ἐπτά ib. 981. et 1101. λόχος ἐπτά ib. 1100. ἐπτά γενναίων τέκνων Sup. 12. ἐπτά στρατηγῶν ib. 102. ἐπτά ὄχως ib. 131. ἐπτά πρὸς Κάδμῳ πύλας ib. 588. οἱ θανόντες ἐπτά δεσποτῶν λόχοι ib. 636. ἔπτ' ἐφέσασαν δόμοις ib. 755. ἐπτά μητέρες ἐπτά κέρως ἐγεννάμεθα ib. 963. παρ' αὐτὰς ἐπτά πυρκαϊᾶς νεκρῶν ib. 1206. ἐπτά καρπίμους ἐτῶν κύκλως Hel. 111. ἐπτά περιδρομὰς ἐτῶν ib. 782. κόρως δις ἐπτά Her. F. 1327. δις ἔπτ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης Cresph. fr. II. 1. ἐφ' ἐπτά Πλειάδων Phaeth. fr. VIII. 1.
- Ἐπτάπορος. ἐπταπόροςδρομήματα Πλειάδος Or. 1004. cf. Iph. A. 7. ἐπτάποροι Πλειάδες Rh. 529.
- Ἐπτάπυλος. ἐπταπύλος πόλεως Her. F. 782. τὸ Κάδμῳ ἐπτάπυλον ἔχει κράτος ib. 543. ἐπτάπυλα τείχη Ph. 79.
- Ἐπτάπυργος. ἐπτάπυργος γαῖα Ph. 252. ἐπτάπυργον εἰς πόλιν ib. 755. cf. Her. F. 28. ἐπτάπυργοι περιβολαὶ Ph. 1085. τὰ ἐπτάπυργα κλειῖθρα γᾶς ib. 1065.
- Ἐπτάστολον πύργωμα Sup. 1220.
- Ἐπτάτομος. ἀμφ' ἐπτατόμους πύλας Sup. 401. ἐπτάτομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. πόλισμ' ἐπτάτομον Bac. 917.
- Ἐπτάτονος. καθ' ἐπτάτονον ὀρεῖαν χέλυν Al. 448. cf. Her. F. 683. ἔχων κέλαδον ἐπτατόνῃς λύρας Iph. T. 1129.
- Ἐπτάφθογγος. τὰς ἐπταφθόγγας μέλων κιδάρας ἐνοπᾶν Ion. 881.
- Ἐπφῶδι. οἷδ' ἐπφῶδῃν Ὀρφέως ἀγαθῇν Cy. 642. φίλτρ' ἐπφῶδῶν Ph. 1266. ἐπφῶδαι καὶ λόγοι θελεκτήριοι Hip. 478.
- Ἐπφῶδος. ἐπφῶδες καὶ γόης Hip. 1038. cf. Bac. 234. μορφῆς ἐπφῶδον Hec. 1272.
- Ἐπωμίς. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος Hec. 558. γυμνὰς ἐπωμίδας Iph. T. 1404.
- Ἐπώνυμος. ἔφης ἄρ' ἐπώνυμος Ph. 1500. ἐπώνυμος κάρτα Rh. 158. κείνῃ λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος Ion. 1594. ἐπώνυμοι γῆς ib. 1577. ἐπώνυμος σῆς ἀφικόμην χθονὸς ib. 1555. ἐπώνυμος σὲ πόλιν κεκλήσεται El. 1275. πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Fr. inc. CXLV. 2. Λευκόθεαν ἐπώνυμον Fr. inc. B. 31. 1. κεκλήσεται σῆς φυγῆς ἐπώνυμον Or. 1646. ὄνομα νεικέων ἐπώνυμον Ph. 640. βρέτας ἐπώνυμον τῆς Ταυρικῆς Iph. T. 1454. τὰ ἐπώνυμα δεῖπνα Θυέσς Or. 1007.
- Ἐπωτίς. ἐπωτίδων ἀγκυραν ἐξανῆπτον Iph. T. 1350.
- Ἐπωφελεῖν. ἔκῃν δίκαιον, τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν An. 678. εὐγένεια εἰδὲν σ' ἐπωφέλησεν Or. 953.
- Ἐρᾶν et ἔρασθαι. τῆνομά με θανεῖν ἔρᾳν τίθησιν Hec. 358. μὴδ' ἔρα τῶν πλησίον ib. 996. κακῶν ἐρᾶς τυχεῖν; ib. 1280. πατρίδος ἐρᾶν Ph. 362. τύχοις, ὅσων ἐρᾶς Med. 688. cf. v. 974. ὃ δὴ λέγουσιν ἀνθρώπως ἐρᾶν Hip. 347. ἐρᾶς ἀνθρώπων τινός; ib. 350. cf. v. 439. κακῶν ἐρῶσι ib. 359.

πλειόνων ἐρῶσ' αἰὲ Sup. 239. λέκτρ' ἐρᾶς χρῆσθαι λαβεῖν; Iph. A. 382. σὺ τῷτ' ἐρα Iph. T. 516. ἐπειδὴ τῷδ' ἐρᾶς ib. 530. νίψαι ἐρᾶ ib. 1041. εἰ σῆς ἐρῶμεν τυραννίδος Rh. 166. μάχης ἐρᾶν Tr. 727. ἐπεὶ μὲ φῆς ἐρᾶν Cy. 552. κατθανεῖν ἐρᾶν ἔοικας Hel. 1655. ἀδυνάτων ἐρᾶν Her. F. 318. τῶν εὐσεβέντων ἐρᾶν Dic. fr. I. 7. ἐρᾶτε μητρὸς Er. fr. VIII. 2. οἶος ἡδίων ἐρᾶν ib. 3. μακρῷ βίῃ ἡσθόμην ἐρῶντά σε Al. 718. ἐρῶν ἐρῶσαν ὥχετ' ἐξαναρπάσας Iph. A. 75. ἐρῶντί γ' ἀντερᾶς ἵππων ἐμοὶ Rh. 184. εἰ δεῖ τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας Hip. 441. cf. And. fr. VII. 3. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον Hip. 32. τόλμα ἐρῶσα ib. 476. θανεῖν ἐρῶσα σὺν πόσει Sup. 1040. ἥρων, *amabat*, Antig. fr. VII. μαθεῖν ἔραται ψυχὰ Hip. 174. ἔραμαι κυσὶ θωύξαι κ. τ. λ. ib. 219. κρηναίων νασμῶν ἔρασαι; ib. 225. πῶλων ἔρασαι ib. 235. ἀμφιτόμῃ λόγχας ἔραμαι ib. 1375. κείνων ἔραμαι Al. 869. τὰς ἄγαν ἐρωμένους Rh. 668. ἐσθλῶν ὅταν τύχῳσι τῶν ἐρωμένων And. fr. XII. 2. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νῆς Tr. 1052. ἥπερ χρυσὸν ἡράσθῃ λαβεῖν; Hec. 775. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἡράσθῃ λαβεῖν Med. 700. οἶον ἡράσθης ἔρον Hip. 337. ὥς ποτ' ἡράσθῃ γάμων Σεμέλης ib. 453. παιδὶς ἡράσθῃ σέθεν ib. 1303. εἰδὲς προσαιτῶν βίοντον ἡράσθῃ Dan. fr. V. 4. τῷδ' ἐρασθῆναι λέχος Med. 491. ἐρασθεῖς ib. 697. ἵππων ἐρασθεῖς Rh. 839.

Ἐρανος. κάλλιτον ἔρανον δὲς Sup. 363. ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεὸς ἐποίεις Hel. 395.

Ἐρασίης. παίδων ἐρασίης ἦν Sup. 1088. ἔκ' ἐς' ἐρασίης, ὅσις ἔκ' αἰὲ φιλεῖ Tr. 1051. μέμψῃ τὸν ἐρασίην; Cy. 584. πολέμων ἐρασάς (dor. pro ἐρασίης) Her. 378. πολλὰς ἐρασάς ἔχων Sup. 899.

Ἐρατός. μολπαὶ ἐραταὶ El. 718. Ἡβας ἐρατὸν χοροῖζει λέχος Her. 915.

Εργάζεσθαι. εἶπερ εἰργάσω κακὰ Hec. 1254. οἷα εἰργάσω Med. 1353. τί ποτ' εἰργασάμαν; Hip. 239. οἷ' εἰργάσω με; ib. 683. εἰργάσω τοσῶτον ib. 812. ἂ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα Iph. A. 326. ἀνόσια εἰργάσω El.

1170. τί ποτ' ἐργάσεται; Med. 108. μὴ σὺ γ' ἐργάσῃ τάδε ib. 1056. τί με τὸ δεινὸν ἐργάσῃ; Bac. 492. τὰς Μυκίνας εἰδὲν ἐργάσῃ κακὸν Her. 806. εἰδὲν αὐτὸν ἦδε γ' εἰργάσαι κακὸν Hec. 264. ὥς σοι δύσφορ' εἰργάσαι κακὰ ib. 1085. σὺ τῆργον εἰργάσαι τόδε; ib. 1122. εἰργάσαι ἐμοὶ ματρῶν αἷμα Or. 284. ὥς ἔκ' εὖ, μὴ λέγ', εἰργάσαι τάδε ib. 599. μεγάλα εἰργάσαι κακὰ Med. 293. et Hel. 109. εἰδὲν εἰργασμαι πλέον Hip. 284. μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἰργάσαι νέον; ib. 794. ὅς μ' εἰργάσαι τάδε; Iph. A. 468. πάντ' εἰργάσμεθα Rh. 481. σύννοϊδα δειν' εἰργασμένος Or. 396. cf. v. 413. ὃ δεινὸν ἔργον παρανόμως εἰργασμένη Med. 1121. cf. v. 1294. et 1318. καλῶς εἰργασμένα ib. 779. ὥς εἰ δίκην δώσωσα τῶν εἰργασμένων Ion. 1281. Ἐργασέον Med. 791.

Ἐργάτης. εἰσιόντι ἐργάτῃ θύραθεν El. 75. ἐργάταιν δυοῖν An. 477.

Ἐργμα. ἐχθρίων θεόθεν ἐργμάτων Or. 161. ἐν ἔργμασι Hip. 1107. ἔργματ' ἐχθὶ θνητὰ δρῶν Bac. 1067.

Ἐργον. δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον Hec. 792. σὺ τῆργον (i. e. τὸ ἔργον) εἰργάσαι τόδε; ib. 1122. μ' ἐπάρας ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ἔργον ἔκ' ἔχουσιν οἱ φίλοι ib. 454. αἵσχιζον ἔργον ib. 498. et Med. 695. οἶον ἔργον τελέσας Or. 832. ἐπ' ἔργον πορεύομαι ib. 1068. αὐτὸ δηλοῖ τῆργον ib. 1129. πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα ib. 1240. ἔργῳ ἐστὶ μείζον, ἢ λόγῳ Ph. 392. σὸν ἔργον ib. 447. Hel. 836. et 1304. et El. 668. τὸ ἔργον ἔκ' ἔστιν τόδε Ph. 505. Καδμείαν μέριμναν ὀρμήσας ἐπ' ἔργον ib. 1071. οἶον ἔργον ἐς' ἐργασέον ἡμῖν Med. 791. τλαῖσ' ἔργον ἀνοσιώτατον ib. 796. δεινὸν ἔργον εἰργασμένη ib. 1121. δέδοκται τῆργον ib. 1236. ἔργον τλαῖσα δυσεβέστατον ib. 1328. τὸ ἔργον ἦδειν Hip. 405. κρεῖσσον τῆργον ib. 501. σιωπῆς εἰδὲν ἔργον ἐν κακοῖς ib. 911. σαφῶς τὸδ' ἔργον σὲ μηνύει κακὸν ib. 1077. τί τόξων ἔργον; Al. 40. λόγῳ ἦσαν, ἐκ ἔργῳ, φίλοι ib. 340. ἔργον τλαῖσα γενναῖον ib. 627. τὸδ' ἔργον αὐτὸ σημαίνει An. 264. σχολῆς τὸδ' ἔργον ib. 553. εἰ τῶν πονέντων τῆργον ἡγῶνται τόδε ib. 696.

οἶον δέδρακεν ἔργον ib. 807. τόδ' ἔργον προστιθείς ἐμῷ τέκνῳ Sup. 27. δεινὸν ἔργον ἐξεργάσω ib. 1072. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει ib. 1075. ὄνομ', ἐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. ἐσεμνότητος ἔργον ib. 1344. σὸν ἔργον ἤδη, καὶ σὸν Iph. T. 1079. ἐκὼν ἐν ἔργῳ χέρινβες—; ib. 1190. προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rh. 163. σολὴν πρέπεσαν ἔργῳ ib. 205. ἔχεις τῶργον ib. 218. ἀρ' ἐς' Ὀδυσσέως τῶργον—; ib. 704. ἐ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν Bac. 267. ἅπας ἐν ἔργῳ δῶλος ἦν ib. 626. ἡμῶν ἔργον ἰσορεῖν τόδε Her. 666. ὡς ἐς ἔργον ὦπλισαι στρατὸς ib. 672. τὸ ἔργον τῷτ' ἐμοὶ πεπράζεται ib. 980. τῶργον ἢ τῷτο Hel. 798. μητρὸς τόδ' ἔργον, κ. τ. λ. ib. 1291. ἔργα ἔργον ἐξημεῖβετο ib. 1549. νῦν τῆς ἐμῆς ἔργον χερὸς Her. F. 565. πρὸς ἔργον ἴεσαν χέρας El. 799. ἄλλης τόδ' ἔργον ib. 1128. λογισμὸς τῶργον ἐ νικᾷ ποτὲ Alemen. fr. IX. 3. τὸ συνεχές ἔργα παντὸς εὐρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 2. τὸ ἡσυχαῖον ἔργον Œd. fr. VI. 4. ἔργῳ δεῖξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεᾶς ejusd. fr. XVII. 6. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII. τῷ καλῷ ἔργῳ πειρασχὲν ἡμεῖς ἡρία Epist. III. ἀπὸ παντὸς ἔργα Epist. IV. τοῖς μὲν λόγοις ἠψφρανε (sc. ἐμὲ), τοῖς δ' ἔργοισιν ἔ Or. 287. τάργ' (i. e. τὰ ἔργα) αἰκίζεται ib. 388. ἐκ εὖ λέγειν χρή μὴ πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς Ph. 529. γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος Med. 913. ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip. 676. αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις ib. 721. ἔργοις ἂν εἶδες τὰς κακὰς ib. 1024. σχέτλια παθὼν ἔργα Al. 410. Πηλέως ἄλκινα—ἔργα δρῶν An. 343. μετατροπὰ σοι τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων ib. 494. ἔργοισιν ἔργα διάδοχ' ἀντιλήφεται ib. 744. ἔργων ὑπο Sup. 421. φρόνημα ἐν τοῖσιν ἔργοις ib. 908. ἔργοις Ἀθάνας ib. 1062. τὰ ἔργα σε ἐκ οἷδ' ὅπως χρή μ'—εὖ λέγειν Iph. A. 1115. τὰ δεινὰ ἔργα πῶς ἔτλης; Iph. T. 924. εἰ παρὰ καιρὸν ἔργ', ἢ λόγον, πύθη Rh. 830. κόρας ἔργα Παλλάδος Tr. 561. ὄνομ' ἔχουσα, τάργα δ' ib. 1233. φανερὰ καὶ τὰδ' ἔργα κατεργασμένα Bac. 1197. μύ-

δοις εἰκότ', εἰδ' ἔργοις βροτῶν Cy. 375. τοῖς πράγμασιν τέθηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν ἔ Hel. 293. δι' ἔργ' ἀνεργ' ὀλλυσαι ib. 366. Ἦρας τὰδ' ἔργα ib. 714. νεανίας γενῆ ἔργοισι Ion. 1042. μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε Her. F. 1139. ἅλις ἔχεις τὰξω-θεν ἔργα El. 74. ἦκω ἐ λόγοισιν, ἀλλ' ἔργοις ib. 893. ἔργα φόνια μυσσὰρ ib. 1178. ὅστις μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ Aut. fr. III. 26. ἔργ' ἀπωθεῖται χερσὶν Bel. fr. XVI. 14. λόγῳ πολίτης ἐστὶ τοῖς δ' ἔργοισιν ἔ Er. fr. I. 13. τὰ ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. τὰ ἔργα τῷ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖς Ix. fr. I. 2. ἔργα νεωτέρων Melan. fr. XVII. 1. τὰμφανῇ ἔργα Sis. fr. I. 10. κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' εἰσαμα Fr. inc. LI. 2. ποινηρὰ τάργ' ἔχουσα Fr. inc. LIV. 2. ἔργων ἐκείνους ἔργ' ἂ καὶ παρέσχετο Fr. inc. XCIII. 2. αἰσchrῶν ἔργων μελέτημα Fr. inc. CLIII. 8. πρὸς τοῖς ἔργοις Epist. V.

Ἐρεβόθεν Or. 177.

Ἐρεβος. ἔπω μελαμφαῖς οἴχεται δι' ἔρεβος Hel. 526.

Ἐρεθίζειν. κῶλοις ἐρεθίζων Rh. 373. δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλαγάτας Bac. 148. πνεῦμα ἡρεθισμένον Med. 1119.

Ἐρεῖδεν. ἴν' ἀνταίαν ἐρεῖσω πλαγὰν An. 845. πέλτην ἐρεῖσαι Rh. 487. εἰς ἔδραν μ' ἐρεῖσατε Her. 603. ἐρεῖσον σκόλοπι El. 898. πρὸς ἑρὶν' ἐρεῖσας μητρὶ Her. F. 1362. Πολύβη παῖδ' ἐρεῖσαντες πέδῳ Œd. fr. III. 4. εἰς γῆν ἐρεῖσας ὄμμα Iph. A. 1123. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρεῖσασαι φόβην Bac. 683. βάκτρῳ ἐρεῖδς περιφερῇ εἰβον χυθόνος Ion. 743.

Ἐρεῖν. τί δὴτ' ἐρεῖ τις; Hec. 313. τί τῆς ἐμῆς ἐρεῖς; ib. 1272. ἐρεῖς Or. 664. τί ἐρῶ καλὸν ποτε; ib. 1093. ὅμως ἐρῶ Ph. 441. εἰδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ ib. 506. ἐρεῖς τυραννεῖν; ib. 564. ἐρεῖ δὴ τις ib. 583. et Sup. 314. ἢ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακὰ; Ph. 1698. ἐκ ἐρῶ κακὸν Med. 889. ἐρεῖ καθ' ἡμῶν πατρὶ τὰς ἀμαρτίας Hip. 690. ἐρεῖ Πιτδεῖ συμφορὰς ib. 691. ἐ μὴν ἐρεῖς γέ μ', ὡς κ. τ. λ. Al. 661. εἰ ἡμᾶς κακῶς ἐρεῖς ib.

708. ἃ ἐρεῖς τόδε ib. 721. ἃ ἐρεῖ, κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα ib. 862. ἐρεῖ με τάδε ib. 957. τόδ' ἐρεῖ ib. 1004. ἃ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ An. 944. ἦν πάρος ἃ ἐρῶ ib. 998. τί μ' ἐρῶσιν—; Sup. 343. ἃ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλὰς ἐρεῖς ib. 1066. ἐρεῖν τὰ πὸ καρδίας Iph. A. 475. cf. Fr. inc. XXI. 3. ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῷ Iph. A. 518. ἀσύνετα ἐρῶμεν ib. 654. μὴ ψευδῶς ἐρεῖν ib. 1005. τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; ib. 1185. ἥ σοι πάντ' ἐρεῖ—σαφῶς Iph. T. 1156. ἃ ἐρεῖς σύνδημα; Rh. 684. ἐρεῖ τις, ὥς τὸ γῆρας κ. τ. λ. Bac. 204. τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον; ib. 214. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τέτων ἐρεῖ; ib. 639. ἐρεῖς τὸ λῶσον ἐλπίδ' εὐρήσειν Her. 170. ἐρεῖ τις με; Hel. 824. ἐρεῖ συγγόνῳ παρόντα σε ib. 829. τίνας (sc. λόγους) ἐρεῖ ψυχῆς περί; ib. 952. ἃ δ' ἰσορροσῇ μητρὶ ἐρεῖς Ion. 387. εὐνὸς ἃς ἐρεῖς, ἃς ἂν λέγῃς ib. 1336. ἃς ἐρεῖς τι κεδνὸν ib. 1485. ἐρεῖ τάδε Her. F. 1379. τάχ' ἃς ἄλλους ἐρεῖς El. 226. βραχεῖ μῦθῳ πολλὰ συλλαβῶν ἐρῶ Er. fr. II. 5. ἐρεῖ τις, ἃ χρῆν Tel. fr. XII. ἀλαζονεῖαν τινά—ἐρῶσιν Epist. V. εἰ τις γυναικας εἰρηκεν κακῶς Hec. 1178. ταῦτ' εἰς τε δάκρυα—εἰρηκα Or. 677. τὸν ἐλθόντα μὴ πάντ' ἀληθῇ δοξάσης εἰρηκεῖναι Hel. 314. εἰρηκας ἐπιτυχόντος ἀνδρώπε λόγους Her. F. 1248. σοὶ εἰρῆσθαι χρεὼν Hec. 236. εἰρηται γὰρ ib. 1284. εἰρηται λόγος Or. 1203. et Ph. 1019. εἰρηται τόδε Iph. A. 960. τὰλλα εἰρηται μάτην Her. 118. ὥς ταῦτά γ' ἐκ σῶ σώματος εἰρῆσθαι δοκεῖν El. 667. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις Ph. 593. κακῶς εἰρημένα ib. 1643. μετέγνων τὰ πρόσθ' εἰρημένα Med. 64. τῶν εἰρημένων συγγνώμον' εἶναι ib. 869. ἐκ τῶνδε τῶν εἰρημένων Sup. 909. σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις El. 348. ὅμως εἰρήσεται Hec. 825. Bac. 775. et Her. 928. ἐμοὶ εἰρήσεται Ph. 935. σὺν θεῷ εἰρήσεται Med. 625. εἰρήσεται τοι Ion. 760.

Ἐρείπιον. ἐν πέπλων ἐρείπιοις Tr. 1025. δόμων ἐρείπια τυφόμενα Bac. 7. ναυτικῶν ἐρείπιων Hel. 1086. ἀπὸ νεκρῶν ἐρείπια Aug. fr. IX. 2.

Ἐρεισμα. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέ-

μενος Her. F. 109. χειρὸς δεξιᾶς ἐρείσματα ib. 254. πολυβροχ' ἄμμάτων ἐρείσματα ib. 1036.

Ἐρεψιμον τέγος Iph. T. 48.

Ἐρεμνός. ἄδς ἐρεμνῶν μυχῶν Her. 219.

Ἐρεσθαι. καὲ νῦν ἔρε, τί πάσχω Or. 761. τάσδ' ἔρωμαι Ph. 284. ὅπως ἔρωμαι ib. 386. ἦν σ' ἔρωμαι ib. 562. Ἐλένην ἔρεσθαι χρῆν τάδε An. 603. καὶ τίς σ' ἔρηται Iph. A. 1166. ἔρεσθαι βέλομαι Tr. 899. θέλω ἔρεσθαι Cy. 274. ἔρε, τίν' ἀνδρ' ἄριστον ἐγκρίναιεν ἂν Her. F. 183. βέλομαι ἔρεσθαι σῶ κασιγνήτης περί El. 548. ἀσῶν τιν' ἡρόμην Or. 872. ἦρε; ib. 1072. εἰδὸτ' ἡρόμην ib. 1183. πῶς ἃ χρησμὸν ἡρόμην θεῶ; Her. 1038. ἔπως ἦρετ' οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. κεῖν' ἃς ἡρόμην Ion. 541. Διὸς κεραυνὸν ἡρόμην Her. F. 177. ἦρε τόδε; El. 275. τὰ ἄλλα δευτερόν σ' ἐρήσομαι Hec. 988. ἐρήσομαι τοσόνδε σε Or. 506. ἐρήσομαι καὶ κακῶς πάσχωσ' ὅμως Med. 280. εἴτα τὰλλ' ἐρήσομαι Sup. 751. ἐν ἃς ἐρήσομαί σε ib. 846. ἃ σ', ἀλλ' ἔμαντήν τεπὶ τῷδ' ἐρήσομαι Tr. 945.

Ἐρέσσειν. περοῖς ἐρέσσει Iph. T. 289. πρὸς θυμέλας ἄλλος ἐρέσσει κύκνος Ion. 161. ἐρέσσων σὸν πόδα Iph. A. 138.

Ἐρετμόν. ἐρέτμ' ἔχοντες Iph. A. 1388. πολεμίων ἐρετμοῖσι Iph. T. 1110. νηῶν ἐρετμά ib. 1485. ἐρετμοῖς ἤμενοι Cy. 16. ἐρετμῶν ἐπιστάτας Hel. 1283. et 1429. ἐρετμῶν μέτα ἔχουσιν ib. 1548. ἡρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμά ib. 1626. τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς El. 433.

Ἐρετμῶν. μὴδ' ἐρετμῶσαι χέρας ἀνδρῶν ἀρίστων Med. 4.

Ἐρευνα. ἃδ' ἦξας εἰς ἔρευναν ἐξευρεῖν γονάς; Ion. 328.

Ἐρευνᾶν. εἰ χρή γενεὰν θῆλυν ἐρευνᾶν Med. 1084. πικρὰν ἐρευνᾶς φάτιν Hel. 668. εὐδὺς ἐρευνᾶ ὠλένην λαβῶν Ion. 1213. ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον Hec. 1174. παίδων ἐρευνῶν σπέρμα Med. 669. νεκρὰς ἐρευνῶν ib. 1318. ἐρευνήσας Hel. 1152.

Ἐρέφειν. κισσῷ ἐρεψόμεσθα Bac. 323.

Ἐρεχθεῖδαι. Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι Med. 824. τὸν Ἐρεχθεῖδαν

ἀρχαγὸν Hip. 151. πάντ' Ἐρεχθεὶ-
δῶν λεῶν Sup. 387. τοῖς Ἐρεχθεΐ-
δαισιν ib. 681. ἀντέρειδε τοῖς Ἐρεχ-
θεΐδαις δόρυ ib. 702. Ἐρεχθεΐδαις
νόμος τίς ἐστίν Ion. 24. τῷ τῶν Ἐρεχ-
θειδᾶν δόμων ἐφαπτομένῳ ib. 1056.
πλὴν τῶν εὐγενετῶν Ἐρεχθειδᾶν ib.
1060. εἰς Ἐρεχθειδῶν πόλιν Her. F.
1166.

Ἐρεχθεύς. γαῖ' Ἐρεχθέως Hip. 1095.
cf. Med. 1384. παῖδ' Ἐρεχθέως Ion.
10. vid. etiam v. 260. 277. 433. 469.
546. 568. 724. 725. 810. 1106. 1220.
1293. 1465. et 1573.

Ἐρεχθίδαι. γὰς Ἐρεχθιδᾶν ἀπο Ph.
859.

Ἐρημία. ἐν ἀσφαλεῖ ἥδ' ἔρημία Hec.
981. ἀρσένων ἔρημία ib. 1017. ἄγασ'
ἐρημίαν Med. 50. ἡ ἔνδον ἐξολεῖ μ'
ἐρημία Al. 947. τὴν ἐμὴν ἐρημίαν
γνόντες An. 570. εἰς ἐρημίαν δὲ
πτήξαντες ib. 753. ἐρημίαν ἴδω πολ-
λῶν μελάρων Sup. 1095. ἐρημίας
δεῖ Iph. T. 1197. ἐρημία κακὴ Tr.
26. ναῖς τε—ἐρημία δὲς ib. 97. κα-
ρατόμος ἐρημία νεανίδων ib. 564. εἰς
ἐρημίαν πτώσσεσαν Bac. 222. μονάδ'
ἔχασ' ἐρημίαν ib. 609. πόθεν ἐρη-
μίας; ib. 1173. Κύκλωπος λιπὼν
ἐρημίαν Cy. 618. ἐρημία ὀρφανὸς
δόμῳ οἰκήσω Ion. 791. ποῖ κακῶν
ἐρημίαν εὔρω; Her. F. 1157. ἐρημίας
τυχὼν El. 510. αἱ πόλεις εἰς' ἄνδρες,
ἐκ ἐρημίας Phry. fr. IX. ἡδομένα βρο-
τῶν ἐρημίας Bac. 873.

Ἐρημος. ἄλλων ἔρημος ὢν Or. 306.
ἔρημον πατρῶν ἔλιπες δόμον Ph. 322.
cf. An. 1205. ἔρημος πᾶσι ὑπασπιεῖ
σέθεν Ph. 1219. ἔρημος οἶκος Hip.
847. cf. Sup. 1132. ἔρημον χώρον
Hip. 1198. et Rh. 214. ἔρημον τάφον
Al. 96. ἀτεκνος, ἔρημος An. 1217.
ἔρημος ἀθλίς πατὴρ Sup. 1131, ἔρη-
μον ξυλλαβὼν Cy. 446. ἔρημος ξυμ-
μάχων Cœnei fr. II. 1. οἶκος ἐρήμης
ἐκλιπόντες Iph. A. 806. ἔρημοι πρῶνες
ἀνθρώπων Cy. 116. ἐρήμης δεσπότης
Her. 678. φίλων ἔρημοι Her. F. 551.
γραῖς ἔρημος Hec. 811. ἔρημος ἔσα
Med. 255. φίλων ἔρημος ib. 513. cf.
An. 78. et Her. F. 430. ἔρημος τήνδε
φειδέμαι χθόνα Med. 604. μή μ' ἔρη-
μον ἐκπεσῆσαν εἰσίδης ib. 712. ἔρημον
ἐσιῶχον αὐλὰν An. 282. μονάδ' ἔρη-

μον ἔσαν ἐναλίς κώπας ib. 855. μ'
ἔρημον οἶχεται λιπὼν ib. 919. cf. Iph.
A. 1314. et Her. 710. ἔρημος πόλις
Tr. 598. κόρην ἔρημον Her. 524.
νήσων ἐρήμων Hec. 1285. λέκτρων
κοίτας ἐς ἐρήμης Al. 928. εὐνὰς ἐρή-
μης Rh. 574. ὁδὸς ἐρήμης ἴμεν Bac.
839. Διβύτης ἐρήμης ἀξένος τ' ἐπιδρο-
μὰς Hel. 411. ἀνὰ ἄντρον ἔρημον
Ion. 1494. τέκν' ἔρημα λιπὼν Hec.
1075. εἰ τὰδ' ἔρημα τὰ πρόσθ' αὐλᾶς
Or. 1277. ἐκ ἔρημα δώματα Ph. 282.
λέχη ἔρημα An. 307. ἔρημα κλαῖω
Sup. 775. ἔρημα κήδη Iph. T. 707. ἔρη-
μα ἄλση Tr. 15. ἄντρ' ἔρημα Cy. 22.
Ἐρημῶν. ἡρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετ-
μὰ Hel. 1625. Διὸς ἄλσος ἡρήμωσε
λέοντος Her. F. 360. σῶμ' ἔρημώσας
ἐμὸν Hec. 31. τέσδ' ἐρημώσας ἔχε
Med. 90. ποίας πατρώας γῆς ἐρη-
μώσας πέδον; Rh. 278. cf. An. 314.
πατὴρ ἐρημωθείσα An. 806.

Ἐρητύειν. ἐρήτυσον τέκνα δεινῆς ἀμίλ-
λης Ph. 1266.

Ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 2.

Ἐριννύς. ξεσῶν Ξεργάμων Ἀπολλω-
νίων Ἐριννύν Or. 1390. ὀλομένην
Ἐριννύν Ph. 1036. χάρματ' Ἐριν-
νύος ib. 1508. φοινίαν τάλαινάν τ'
Ἐριννύν Med. 1260. σ' Ἐριννὺς
ὀλέσει τέκνων ib. 1389. ἂ πολύτονος
Ἐριννὺς Sup. 837. Ἐριννύες Or.
238. μί' ἔσα τῶν ἐμῶν Ἐριννύων ib.
264. ἐκ ἂν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἐριν-
νύσιν; ib. 581. φέρον πημονᾶν Ἐριν-
νύων Ph. 262. πατὴρ ἐφ' ἐφύζεσθ'
Ἐριννὺς; ib. 627. ἔνεκεν Ἐριννύων
ib. 1317. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἡλαν-
νόμεσθα Iph. T. 79. cf. v. 294. 299.
931. 941. 963. 970. 1439. et 1456.
μίαν τριῶν Ἐριννύν Tr. 457. πρὸς
Ἐριννύσι Her. F. 1077.

Ἐρινός. προσπηγνύναι κράδαις ἐριναῖς
Sci. fr. II. 2.

Ἐρίπνη. ἐπάλλεων λιπεῖν ἐρίπνας Ph.
1175. ἐρείας ναιῖς ἐρίπνας El. 210.

Ἐρίς. παλλῆς ἐρίδος συνέτεσε κλύδων
Hec. 118. ἐκρίθη ἔρις ib. 644. ἐπέ-
κλωσεν θεὰ ἔριν Or. 13. χρυσέας ἔρις
ἀρνὸς ib. 810. ὅθεν ἔρις τὸ πτερωτὸν
ἡελίς μετέβαλεν ἄρμα ib. 1001. ἔριν
λύσσα Ph. 81. εἴτ' ἔρις, εἴτε πατὴρ ὁ
σὸς αἰτίως ib. 354. ἐκ ἧν ἂν ἀμφί-
λεκτος ἀνθρώποις ἔρις ib. 503. δυσ-

δαίμων ἔρις ib. 818. συγγόνων λύσεις ἔριν ib. 1283. ἀνῆξεν εἰς ἔριν λόγων ib. 1469. ἦν ἔρις τρατηλάταις ib. 1471. σὰ ἔρις, ἐκ ἔρις ib. 1501. ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν Med. 521. ἔριδι συγερά An. 122. et 278. διὰ γυναικείαν ἔριν ib. 362. ἔριν οἴκων ib. 468. τεκτόνοι—ἔριν Μῆσαι φιλέσι κραίνειν ib. 478. δύσφρονος ἔριδος ὕπερ ib. 491. ἔριν τὴν κατ' οἶκον ib. 564. φίλοις τεύχειν ἔριν ib. 645. ἔριν τὴν σὴν καὶ γυναικὸς Ἑκτορος—ἔμιμνον ib. 961. Ἡρὰ Παλλάδι τ' ἔριν, ἔριν μορφᾶς, ἡ Κύπρις ἔσχεν Iph. A. 183. σὺ τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφίξαι ib. 319. ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν ib. 377. ὄθεν ἔρις ἔρις Ἑλλάδα—ἄγει ἐς Τροίας πέργαμα ib. 587. ἔριν τᾶς καλλονᾶς ib. 1308. Ἀτρείως Θυέσθ τ' οἶσθα γενομένην ἔριν Iph. T. 812. ἐς ἔριν ὀρτυμένα ib. 1149. Μεσῶν ἔρις Rh. 917. μεγίστην εἰς ἔριν μελωδίας ib. 923. κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν Bac. 714. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν Cy. 327. ὁ κῶμος ἔριν φιλεῖ ib. 532. ὅπλων ἔριν ἐθήκε συμμάχοις Hel. 99. ἔριν, ἔριν τάλαιναν, ἔδετο ib. 255. θεῶν τρισσῶν ἔρις ib. 714. ἔρις ἐν θεοῖς σὺ περί ἔσαι ib. 884. ἔριν Δαναῶν ib. 1148. ἔ ποτ' ἔρις λείπει κατ' ἀνθρώπων πόλεις ib. 1171. λόγους ἔριν διορθῶσαι ib. 1175. ὡς ἔρις γένοιτο El. 1282. τὰν μαινομένων ἔριν Cresph. fr. IV. 11. ἡ εἰς ἔριν πίπτουσιν Pal. fr. II. 8. Ἰδαίων ἐρίδων Hel. 1524. 2) Ἑρίς, *nom. pr.* dea discordiarum, Ph. 805.

Ἑριχθόνιος, *nom. propr.* Ion. 268. τῇ γηγενῆς Ἑριχθόνις ib. 21. Ἑριχθόνιον οἶσθα; ib. 999. Ἑριχθόνις τῇ πάλαι μμήματα ib. 1429.

Ἑρκιος. Ζηνὸς Ἑρκίς Tr. 17. ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ ib. 483.

Ἑρκος. τοῖον εἰς Ἑρκος πεσεῖται Med. 986. ποῖον γαίας Ἑρκος ἐκ ἀφίγμεθα; Her. 442. λέκτρων φιλτάτοις ἐν Ἑρκεσιν Bac. 956. δολίοις βρόχων Ἑρκεσιν El. 155.

Ἑρμα στερεὸν γῆς Hel. 860.

Ἑρματίζεσθαι. νύμφας ἐς οἴκους Ἑρματίζονται Inus fr. VII. 8.

Ἑρμηνεύειν. ἡρμήνευσεν ἂν τὸν παῖδα —τεθνηκέναι Pol. fr. I. 5.

Ἑρμήνευμα. ἑρμήνευμα Νηρηΐδος γάμων An. 46. ἐ ποικίλων δεῖ τὰ ἑνδὶχ' ἑρμηνευμάτων Ph. 473. ἐρωτᾶς ἄδλι' ἑρμηνεύματα Her. F. 1137.

Ἑρμηνεύς. πρίν γ' ἂν εἶπη τῆπος ἑρμηνεύς τὸδε Iph. T. 1302. ἑρμηνεύς ἐγὼ El. 333. σιωπῇ ἄπορος ἑρμηνεύς λόγων And. fr. XXV.

Ἑρμῆς. χθάνιος Ἑρμῆς Al. 746. κήρυξιν Ἑρμῆ πύσυνος Sup. 121. σ' ἐκέϊσε καὶ πάλιν πέμψειεν Ἑρμῆς Rh. 217. λαβὼν μ' Ἑρμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. cf. v. 916. ἔπος Ἑρμῆ ib. 57. ἡ μ' ἐγείνατο Ἑρμῆν Ion. 4. Ἑρμῆν κελεύει δεῦρο πορθεῖν—σαι βρέφος ib. 1599. κληρὸς Ἑρμῆ Aeol. fr. XXII. Ἑρμᾶς dor. Iph. A. 1302. et El. 462.

Ἑρμιόνη, filia Menelai. ἀγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἀπο Or. 65. cf. v. 107. 112. 658. 1184. 1193. 1211. 1314. 1654. et 1671. τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην An. 29. v. etiam v. 86. etc. Iph. A. 1201. et Hel. 694. Ἑρμιόνα dor. Or. 1490. An. 114. 122. et 1193.

Ἑρμιῶν, *nom. urbis.* Her. F. 615.

Ἑρνος. ὦ Διὸς Ἑρνος Ph. 199. ὦ Λήδας Ἑρνος Iph. A. 116. ὦ Τυνδάρειον Ἑρνος Tr. 761. τῆς σῆς Ἑρνος νηδύος Bac. 1305. ἔρνος ἄσπετον Ἑρνος Cy. 611. χλοηφόροιςιν ἔρνεσι Ph. 656. ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874. ἐν δόνακος ἔρνεσιν Hel. 183. δάφνας ἔρνεα Ion. 920.

Ἑρόεις. τὰ Σειρήνων ἐρόεντα πέδιλα Fr. inc. CLIV. 2.

Ἑρος. οἶον ἡράσθης ἔρον; Hip. 337. διδῶσ' ἔρον ib. 449. εἰς ἔρον τῇ μαθεῖν πεπτώκαμεν Iph. T. 1172. παίδων εἰς ἔρον Ion. 1227. τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω El. 297.

Ἑρπειν. ὅδε σὸς σύγγονος ἔρπει Or. 1012. οἶον ἡ Κύπρις ἔρπει Hip. 558. πάντα τὰ τῶν θεῶν εἰς ἀφανὲς ἔρπει Iph. T. 477. ἔρπει κατάντης συμφορά πρὸς τὰγαθὸν Rh. 318. εἰς ποῖον ἔρπεις μῦθον; Hel. 323. Θησεὺς ὄδ' ἔρπει Her. F. 1154. μακρὰν ἔρπει γῆρυς El. 754. κύκλῳ ἔρπει Aeol. fr. XIII. 3. ὀνείρων ἔρπομεν μμήματα ejusd. fr. XVIII. 3. ἔρπε Med. 333. Iph. T. 699, et 1411. ἔρπε νῦν Or.

793. ἔρπ' ἐς οἴκους Hec. 1019. et An. 434. ἔρπ' εἰς τὸ δεινὸν Med. 403. ἔρπε πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίβι ib. 1245. ἔρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας An. 723. ἔρπε Δελφῶν εἰς θεόδμητον πόλιν ib. 1264. ἔρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν Rh. 690. ἔρπ' Ὀλυμπον Tr. 92. ἔρπ' ἀπ' οἰκῶν Hel. 484. ἔρπετ' εἴσω Cy. 344. εἰς ὄχλον ἔρπειν Or. 108. ἐπὶ κῶμον ἔρπειν Cy. 444. κύλικος ἐρπύσσης κύκλω Cress. fr. VIII. εἶρπ' ἀναυδος Ph. 41. εἶρπ' ἀγύρτης τις λάτρης Rh. 715. πρὸς ῥῥᾶς εἶρπε Cy. 422. εἰς πρῶραν εἶρπε Hel. 1598. εἶρπ' ἄνω τε καὶ κάτω Her. F. 953. ἡνίχ' εἶρπον ἐνθάδε El. 621.

Ἐρπετόν. ἔρπετῶν ἀγρίων ἄκη An. 268.

Ἐρρεῖν. ἔρρεις Or. 328. et Tr. 173. ἔρροι τᾶς ἡσυχᾶς προνοίας Or. 1407. ἔρρέτω πρόπας δόμος Ph. 627. ἔρρει σῶν κασιγνήτων βίος ib. 1278. πᾶς δόμος ἔρροι Med. 114. μάταν μόχθος ἔρρει τῶν τέκνων ib. 1261. ἔρρ', αἰσχροποῖε ib. 1346. ἔρρ' αἰθέριον—φάρος An. 831. σκῆπτρα ἔρρέτω τὰδ' ἐπὶ γαῖαν ib. 1224. ὅς χρῆν θανόντας ἔρρεῖν Sup. 1113. ἔρρει φύως σκῆπτρων Iph. T. 187. ἐξ οἴων κακῶν ἔρρεις ib. 379. ἔρρει στρατὰ Rh. 747. ἢ πατρίς ἔρρει, καὶ τέκνα, καὶ πόσις Tr. 107. ἔρρει νῦν αὐτὰ, καὶ δαίμων ib. 204. ὡς ἔρρεις μάτην Hel. 1236. ἢ μὲν ἔρρει συμφοραῖς Ion. 699. ἔρρει παῖς—μοι ib. 902. cf. v. 917. κατὰ κυμάτων ἔρροι Her. F. 651. ἔρρ', εἰδὲν εἰδὼς El. 952. ἔρρες νυν αὐτὸς—Al. 737.

Ἐρυγγάνειν. ἐρυγγάνω αὐτὸν ἡδέως Cy. 521.

Ἐρυθεία. τὸν τρισώματον βοτῆρ' Ἐρυθείας Her. F. 424.

Ἐρύθημα προσώπης Ph. 1495.

Ἐρυδραί, nom. urbis. Ὑσίας τ' Ἐρυδράς 3, αἰ—Bac. 750.

Ἐρύκειν. μή τοί μ' ἔρυκε δρᾶν παρεσκευασμένον Her. 691. ἔτοι τὸ δειλὸν—θανεῖν ἐρύκει με Her. F. 317.

Ἐρυμα. τί δῆτ' ἐρυμά μοι γενήσεται; Ph. 990. ἐρυμα δώμασι Med. 597. ἐρυμα πολεμίας χερὸς ib. 1322. ἀσπίδος ἐρυμα Iph. A. 189. ἐρυμα δακρυόεντ' ἀκέσας πατρίδος ἐλομένης ib. 792. vid. not. ἐρυμα Λυδίας Bac.

55. εὐπυργα ἐρύματα χθονὸς Dan. 1.

Ἐρυνμός. ἐρυνῶν δωμάτων Hel. 68.

Ἐρχεσθαι. ἔρχεται σπῶδι ποδὸς Hec. 216. ἐπὶ μείζον ἔρχεται ib. 380. τίς ὁδ' ἀγὼν φόνιος ἔρχεται Or. 334. διὰ φόβου ἔρχομαι ib. 755. ἔρχεται σοι πικρὸν θέαμα ib. 949. ἔλεος ὁδ' ἔρχεται τῶν θανυμένων ὕπερ ib. 966. εἰς ἀγῶν' ἔρχη λόγων Ph. 937. et An. 233. ἔρχεται τιμὰ γυναικείῃ γένει Med. 417. ἔρχομαι κατὰ χθονὸς Al. 161. ἔκ εἰς αὐρίον—ἔρχεται κακὸν ib. 322. πρὸς αἶπος ἔρχεται ib. 503. ἀγῶν ὁδ' ἄλλος ἔρχεται γόων Sup. 71. ἐνταῦθα δὴ καλλίνικος ἔρχομαι ib. 1059. σωτηρίαν Ἑλλησι δώσω ἔρχομαι νικηφόρον Iph. A. 1474. ἐνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ Iph. T. 1139. ἴσως εἰς βόλον τις ἔρχεται Rh. 730. κακῶν εἰς ἄμιλλαν ἔρχεται Tr. 617. ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι ὕμναιον ib. 773. ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι Bac. 965. ἐπὶ δειν' ἔρχη πάθῃ ib. 969. διὰ πολέας ἔρχεται βάξις Hel. 225. ἔρχεται δὴ τιν' εἰς τύχην τὰδε ib. 1425. ἔρχη, εἰ χρεῶν Her. F. 726. τὸ θεῖον ὡς ἀελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. εἰς ὅσ' ἔρχεται κακὰ Cresph. fr. I. 2. δάμαρτα τὴν κακίστην ναυσολῶν ἐλήλυθεν Or. 739. ὅστις ὦν ἐλήλυδας ἐπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 293. διὰ πόθου ἐλήλυδας ib. 387. ἔκ οἷσθ', οἱ κακῶν ἐλήλυδας Med. 1306. ἐπειδὴ γ' εἰς μίασμ' ἐλήλυδας Hip. 946. εἰδ' ἐπὶ τὸ κείνῃ βεβλόμενον ἐλήλυδα Iph. A. 1270. ὧ δ' εὐρ' ἐλήλυδας ib. 1339. τοιαῦτα κἀγὼ σημανῶν ἐλήλυδα Rh. 275. ἔκ εἰς λόγους ἐλήλυδα Tr. 905. ἄγραν, ἣν φέρεσθ' ἐλήλυδας Bac. 1199. λυπὰς ἄλις ἔχων ἐλήλυδα Hel. 595. ἡνίχ' ἦλθες Ἰλῆς κατάσκοπος Hec. 239. ἦρα κἀμ' ἐπισφάζαι τάφῳ ἡλθες; ib. 506. πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθετε; ib. 516. ἐλθέ, ὡς πίχες—αἶμα ib. 536. ἐλθέ, καὶ σήμενον Ἀργείοις τὰδε ib. 604. ὅτ' ἦλθες δεῦρο ib. 964. ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων ib. 994. κραυγῆς ἀκέσας ἦλθον ib. 1109. ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων ib. 1213. μή τις ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; ib. 215. 3

—εις ὄμματ' ἔλθειν ib. 461. εἰς ἡλ-
θεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον ib.
495. εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἡλθε μα-
τέρει ib. 503. ὦν ἔνεκ' ἡλθον ib. 610.
ἡλθ' εἰς Ἴλιον ib. 647. ἄτος ἡλθ' ὁ
τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας ib.
748. ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω; ib. 779. δό-
μοισι τοῖς ἐμοῖς ἡλθ' ἀρὰ ib. 997. εἰς
κοινὰς λόγους ἔλθωμεν ib. 1099. Φω-
κῶν ἔλθοι πόλιν ib. 1209. ἔλθ' ἐπί-
κερον ἐμοῖς φίλοισι ib. 1300. ἡλθον
εἰς δόμους ib. 1400. ἔναντα ἡλθε ib.
1479. κἀμοὶ ἔλθοι φαῦλος ψόγος Ph.
94. ἔ τι φαῦλως ἡλθε χθόνα ib.
112. ἐπεὶ πόθεν εἰς τέρψιν ἡλθες ib.
203. δι' ἄστεος κυκλῶν πρόσωπον
ἡλθον ib. 367. τρωμνῆς ἐς ἀλκὴν
ἔνεκ' ἡλθομεν περί ib. 424. ἀσύνητα
ἡλθες ib. 573. σὺν πολλοῖσιν ἡλθες
—ἐς μάχην; ib. 601. ἔχ' ἐκὼν ἡλθον
ib. 633. μὴδὲ τὸ παρθένιον πτερόν
—ἐλθεῖν ib. 813. σὺναιμον εἰς λέ-
χος ἡλθεν ib. 824. εἰς ἔχθος ἡλθον
παισὶ τοῖσιν Οὐδῖπ' ib. 886. ἐκ τῆ δ'
ἐμοὶ τόδ' ἡλθε καὶ τέκνω κακόν; ib.
936. ἡλθον πρὸς κίνδυνον Ἀργεῖα
δορός; ib. 1087. ἐκ εἰς τόδ' ἡλθον
ib. 1338. cf. Hip. 1298. Ταρτάρῳ
ἔλθειν εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1599.
εἰς ματρός ἡλθον λέχος ib. 1603. πῶς
ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν ἔλθοι; Med.
174. cf. v. 775. εἰ ἄλις ἔλθοι Κύπρις
ib. 630. πρὸς ἀμίλλας ἡλθον μεΐζας
ib. 1083. σώματα εἰς ἥβην ἡλθε τέκ-
νων ib. 1108. εἰς ἡλθέ πω σίδηρος
Hip. 76. ἡλθον ἄρτι μοι γνώμης ἔσω
ib. 510. λέκτρων ἀδίκτων ἡλθες εἰς
συναλλαγὰς ib. 652. ἔ σοι τὰδ' ἡλθε
δὴ μόνῳ κακὰ ib. 834. ὅταν φρένας
ἔλθῃ ib. 1103. ἐκ ἂν ποτ' ἡλθον εἰς
τόδ' αἰσχύνῃς ib. 1332. θάνατός μοι
παῖων ἔλθοι ib. 1373. ὥς μὴ ποτ'
ἔλθειν ὦφελ' εἰς τῆμόν τῶμα ib. 1412.
κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἡλθεν
ἀέλπτως ib. 1463. προλιπῆσ' ἡλθεν
ἔδρας σκοτίης Al. 123. μὴ τοσονδ'
ἔλθοι κακόν ib. 542. εἰθ' ἀνδρὸς ἔλ-
θοις τῷδ' ᾧ' εἰς χρεῖαν ποτὲ ib. 722.
ἐκ ἡλθες ἐν δέοντι ib. 820. παρ' εὐ-
τυχῇ σοι πότμον ἡλθεν—ἄλγος ib.
930. μὴ μοι μεΐζων ἔλθοις ib. 980.
πολλῶν μόχθων ἡλθε χεῖρας εἰς ἐμὰς
ib. 1028. εἰδ' ἀμφὶ Πηλῶς ἡλθεν
—φάτις; An. 79. εἰς χεῖρας ἔλθειν

τὰς ἐμὰς ib. 430. διὰ πυρὸς ἡλθ'
ἐτέρῳ λέχει ib. 489. ἐφ' οἷσιν ἡλθες
ἀγγέλλουσα ib. 822. συμφοραὶ πᾶσι
βροτοῖσιν ἡλθον ib. 853. ὅταν ἔλθῃ
πόλεμος εἰς ψῆφον πόλεως Sup. 481.
πρὶν ἔλθειν ἐνυμμάχοις δυσθυμίαν ib.
696. εἰ εἰς τόδ' ἡλθον ib. 1089. cf.
v. 1091. Tr. 401. et Dan. 37. ὅταν
ἔλθοι μοι δίκαι πατρῶος Sup. 1145.
εἰς μεταβολὰς ἡλθον Iph. A. 500.
μήτ'—ἐλπίς ἄδε ποτ' ἔλθοι ib. 786.
εἰδ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἡλθέ μοι λόγος γά-
μων ib. 842. μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαρτίας
ἔλθωμεν ib. 999. Πηλῶς εἰς γάμον
ἡλθον ib. 1044. μὴ τις θεῶν φθόνος
ἔλθῃ ib. 1097. ταῦτ' ἡλθον διὰ λό-
γων ib. 1194. ἐνταῦθ' ἂν ἡλθον ib.
1214. πόθεν ἡλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷμῳ;
ib. 1237. ἐπ' ἐκεῖν ἔλθωμεν ib. 1392.
cf. Iph. T. 904. εἰς ἔμπυρ' ἡλθε Iph.
T. 16. εἰς τῆνον' ἡλθε τὸδε ib. 33.
πῶς μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος ib.
83. ἔτοι μακρὸν ἡλθομεν κώπῃ πό-
ρον ib. 116. ἔτε πνεῦμα διόθεν ἡλθε
πῶποτε ib. 354. ἐπεὶ τὰ μητρός κακὰ
εἰς χεῖρας ἡλθε ib. 941. νόσον βάρ-
βαρον ἡλθον ib. 1112. οἰκείον ἡλθον
τὸν φόνον κεκτημένοι ib. 1171. εἰς
καιρὸν ἡλθες Rh. 52. cf. Tr. 739. et
Hel. 1087. εἰς οἶκτον ἡλθες πυρὶ
κατηθαλωμένης; Tr. 60. ἐκ εἰς ἀκρι-
βὲς ἡλθες ib. 901. ἐκ εἰς τοσῶτον
ἀμαρτίας ἔλθειν δοκῶ ib. 972. cf. Ion.
374. et El. 918. ὥς σοι θάνατος
ἡλθε δυσυχῆς Tr. 1167. ὁ ἡλθεν
ἐπὶ τάντίπαλον Bac. 278. ὅταν ὁ
θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς ib. 300.
ὀπίταν βότρυς ἔλθῃ γάνος ib. 381.
πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἔλθειν ib. 636.
πῶς ἐμὰς ἡλθ' εἰς χεῖρας; ib. 1285.
ὥς εἰς δεινὸν ἡλθομεν κακόν ib. 1349.
ἄκρατος ἔλθε θηρὶ Cy. 598. παρὰ
μικρὸν ψυχὴν ἡλθεν διακναῖσαι Her.
297. εἰς πείραν ἔλθωμεν φίλων ib.
310. φρόντις τις ἡλθ' οἰκείως ib. 634.
ἔλθειν ἐγγὺς δορός ib. 815. ἐκ ἐβά-
λετο ζῶν εἰς σὸν ἔλθειν ὄμμα ib. 887.
ἐπεῖπερ χεῖρας ἡλθεν εἰς ἐμὰς ib. 976.
ἐπεὶ ἐς ἥβην ἡλθεν ὠραίων γάμων
Hel. 12. εἰς τοσῶτον ἡλθομεν βάθος
κακῶν ib. 310. ἡλθες εἰς σφαγὰς ib.
784. εἰς ταῦτόν ἡλθε τοῖς τεκῆσι τῆς
τρόπης ib. 949. ἔλθειν διὰ μάχης σφ'
συγγόνῳ ib. 984. χάρις ἀντὶ χάριτος

ἐλθέτω ib. 1250. ἴν' ἐλθεῖν βελό-
 μεσθα τῆς τύχης ib. 1461. τί ποτε
 μερίμνης εἰς τόδ' ἦ ἔες; Ion. 244.
 ὡς ἔλθῃ μητρὸς εἰς ὄψιν ποτὲ ib. 389.
 εἰ γὰρ αἰσίως ἔλθοιμεν ib. 411. ἦλ-
 θες εἰς νόσον τι λέκτρον; ib. 545.
 σοὶ ἐς τί δόξης ἦλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον;
 ib. 964. Θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ ib.
 997. ὡς θάσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς
 φρενῶν ib. 1180. παρ' οἷαν ἦλθομεν
 σάθμην βίῃ; ib. 1514. εἰδ' ἦλθε λόγ-
 χης ἐγγυὺς Her. F. 160. τί καινὸν
 ἦλθε δώμασι χρέος; ib. 530. τί δῆτα
 πρὸς σέ καὶ γέροντ' ἦλθεν φόβος; ib.
 544. ὕδρα ἐλθεῖν εἰς μάχην, λέοντί
 τε ib. 579. ἦλθες γὰρ ὄντως δώματ'
 εἰς ᾄδω; ib. 610. ἦλθες χρόνῳ ib.
 740. ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰς Νύμφας τᾶς
 Π. ib. 800. ἦλθεν εἰκῶν ib. 1002.
 εἰς συναλγῆντ' ἦλθον ib. 1202. ἔλ-
 θετ' εἰς τάφον παίδων ib. 1390. δίκη
 τ' ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ El. 42. πρὶν
 εἰς θεῆς ἐλθεῖν ib. 313. εἰς ὅπλ'
 ἔλθω; ib. 377. ἦν ἔλθῃ πύσις εὐ-
 τυχῆς σέθεν ib. 690. πικρὸς δανεισ-
 μὸς ἦλθε τῷ θανόντι ib. 858. ἐκ ἂν
 ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θρύσας Dan. 65.
 μὴ π'ὶ θαλείας ποτὲ ζῶν ἐκὼν ἔλθῃς
 Ar. fr. IV. 2. ὀρθῶς τοῖς πράσσειν
 κακὸν ἦλθε ejusd. fr. XXXII. 2.
 κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην Bel. fr.
 XXI. 4. εἰς ἐράνιον πόλον ἦλθε πά-
 λιν Chry. fr. VII. 11. ἦλθε—τῆς εὐ-
 σεβείας χάρις ἐσθλῇ Hip. fr. XVIII.
 4. εἰ εἰς γάμους ἔλθοιμι Meleag. fr.
 IX. 1. δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν
 Ceno. fr. IV. 2. ἐμῇ ἦλθε μητρὶ πρὸς
 λέχος Ζεὺς Pi. fr. V. 3. ἦλθεν ἐπὶ
 χρυσόκερων ἔλαφον Tem. fr. XVIII.
 1. ὅταν τις ἐκ δόμων ἔλθῃ νέκυς Fr.
 inc. LXXXVI. 4. πλὴν ὅταν ἔλθῃ
 κρυερά θανάτῃς τελευτῇ Fr. inc. CLX.
 6. ὁπότε χρυσέας ἔρις ἄρνός ἦλυθε
 Τανταλίδαις Or. 811. τὰ πανύστατα
 εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ἦλυθε ib.
 1011. Ἀρμονίας εἰς ὑμεναίαις ἦλυθον
 ἐρανοῖδαι Ph. 830. εἴτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι
 ζυγὸς ἦλυθεν δάλειος An. 301. δι'
 αἰσος Ἀρτέμιδος ἦλυθον Iph. A. 186.
 γαῶν εἰς ἀριθμὸν ἦλυθον ib. 231. εἰς
 θόρυβον ἐγὼ ἦλυθον ib. 1349. σοὶ
 ἦλυθον ἀγγελος Rh. 50. ἦλυθ' ἔχων
 στρατὸν ib. 263. εὐνὰς ἦλυθον πρὸς
 Ἑκτορος ib. 660. ἐπεὶ ἐπ' ἀκτὰς ἦλυ-

θον Σκαμανδρίδας Tr. 374. ἦλυθεν
 ἐσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395. ἦλυ-
 θον ποτὶ σὺν ἀγροτέραν αὐλὰν El.
 167. καίριος ἦλυθες ib. 598. ἔλθων
 εἰς Ἀχαιῶν στρατὸν Hec. 287. Τροία-
 θεν ἔλθων Or. 357. κακῆς γυναικὸς
 ἔλθονθ' ἔνεκ' εἰς Τροίας πέδον ib.
 521. ἔλθων—πειράσσομαι ib. 703.
 ὥσπερ ἐκ ἔλθων ib. 736. εἰ λέγοιμ'
 ἀποῖσιν ἔλθων ib. 773. γῆν Δελφίδ'
 ἔλθων ib. 1094. ἔλθων ἐς οἴκας ib.
 1220. ἔλθων τὴν Ἀθηναίων πόλιν
 ib. 1648. ἔλθων ἀνασσε Σπαρτιάτι-
 δος χθονὸς ib. 1661. ἔλθων ἐρωτᾷ
 Φοῖβον Ph. 15. ἔλθόντα σὺν ὅπλοις
 ib. 514. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἔλθων
 γυναικὸς An. 686. κατ' ὅμμ' ἔλθων
 μάχῃ ib. 1065. εἰς ἐμ' ἔλθων καὶ
 πόλιν Πανδίωνος Sup. 562. Δαναΐ-
 δαισι διὰ μάχης ἔλθων Iph. A. 1416.
 ἐπὶ πλεῖστον ἔλθόντα Rh. 947. πυκ-
 νὰς εἰς Τροίαν ὁδὸς ἔλθόντα Tr. 236.
 εἰς θαύματ' ἔλθων Ion. 248. ἐπὶ κερὸς
 ἔλθων ib. 297. διὰ μικρὰς ἔλθων
 κελεύθῃ ib. 549. εἰς ἀκμὴν ἔλθων
 φίλοις Her. F. 532. ἔλθων ἐς Ἀργεὺς
 Ar. fr. II. 6. ὑφ' ἄρματ' ἔλθων Ζη-
 νὸς Bel. fr. IV. ἔλθόντ' (i. e. ἐλ-
 θόντε) εἰς μέσον μεταίχμιον Ph. 1370.
 εἰς κίνδυνον ἔλθόντες μέγαν Hec. 244.
 ὑπὲρ μὲν ἄγαν ἔλθόντες Med. 628.
 φίλος ἔλθόντας εἰς ὄψιν φίλων Iph.
 T. 902. εἰς ξύμβολ' ἔλθόντες Hel.
 298. εἰς ἐν ἔλθόντες τύχης ib. 748.
 εἰς κέλευσμ' ἔλθόντες ib. 1581. ἐλ-
 θῆσα Hec. 727. ἐλθῆσα ἀμφὶ τὸν
 Κλυταιμνήσρας τάφον Or. 114. κα-
 κῶς ἐλθῆσα τῶν ἐμῶν τινι Iph. T.
 522. κληδὼν εἰς τράτευμ' Ἀχαιῶν
 ἐλθῆσα Tr. 653. παίδων ἐλθῆσ' εἰς
 ἔρον Ion. 1227. τῷ βιαιῷ κᾶγρῳ τὸ
 μαλθακὸν εἰς ταῦτόν ἔλθον Fr. inc.
 XXIV. 2. ταῦτ' εἰς ἐν ἔλθόντα Ar.
 fr. XIV. 2.

Ἐρως. κάμῃ τῷδ' ἔρως ἔχει Ph. 625.
 ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγείσ' Ἰάσονος Med.
 8. τὰς ἀπλήγας κοίτας ἔρως ib. 151.
 ἔρως σ' ἠνάγκασε—ἐκσῶσαι δέμας ib.
 530. μέγαν ἔρωτα ib. 698. ἔρως
 τελεσφόρος παίδων ib. 714. καρδίαν
 κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 28. ἐρῶσ'
 ἔρωτ' ἐκδημον ib. 32. ἐκπεπληγμένη
 κέντρος ἔρωτος ib. 39. ἔτι ταύτη τόνδ'
 ἔρωτα χρὴ πεσεῖν ib. 41. ἐπεὶ μ' ἔρως

ἐτρωσεν ib. 392. ἔρωτος ἄνεκα ψυχὴν ὁλεῖς; ib. 440. cf. v. 456. ὑπεύραστοι εὖ ψυχὴν ἔρωτι ib. 505. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος ib. 510. πικρὰ ἔρωτος ἡττηθήσομαι ib. 727. ἀλγεινὸν ἔρωτα ib. 775. ἐκ ἀνώνυμος πέσων ἔρωτος εἰς σέ ib. 1430. ἔρωτος τις μ' ἐξάγει Al. 1083. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδεῖας μολών; Sup. 137. χρημάτων ἔρωτος ib. 178. ταραχὴ ἀδελφῶν τις δι' ἔρωτα γίγνεται Iph. A. 508. δὲ τὰς Ἑλένας ἐν—βλεφάροισιν ἔρωτα δεινῶκασι ib. 585. ἔρωτι αὐτὸς ἐπτοάζης ib. 586. δεινὸς ἔρωτος σφατείας ib. 808. ἔρωτος ἵππων Rh. 859. ἔρωτος ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέος κόρης Tr. 255. τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαιρετὸν Μαινάδος ὑπέστη ib. 414. ἐκέτ' ἔρωτος ib. 847. ἔρωτα καλονῆς ib. 977. ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν ib. 1006. τί εἰς ἔρωτα τῶδε πέπτωκας μέγαν; Bac. 811. πεπομένους ἔρωτος ἀθλίων γάμων Hel. 674. ἔρωτι παιδῶν Ion. 67. ἧς (sc. τυραννίδος) λόγχοι περὶ πηδῶσ' ἔρωτι Her. F. 66. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεῖς Dan. 6. ὅσοι εἰς ἔρωτα πίπτουσιν βροτῶν An. fr. XII. 1. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν ejusd. fr. XIII. 1. ἄπισον ἔσ' ἔρωτος ib. 2. εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Antig. fr. VI. 3. τὸ μαίνεσθαι ἦν ἔρωτος βροτοῖς ejusd. fr. VII. ἔρωτος ἀργὸν κατὰ τοῖς ἀργοῖς ἔφν Dan. fr. V. 1. μ' ἔρωτος ἔλοι ποτὲ κ. τ. λ. Dic. fr. I. 1. ἔρωτος ψυχῆς δικαίας, σῶφρονός τε κάγαθῆς ib. 3. ἐκ ἔσ' ἔρωτος τοῖσδε ἄλλοις Er. fr. VIII. 2. ἐνὸς ἔρωτος ὄντος Ced. fr. XV. 1. ὁ εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετὴν τ' ἄγων ἔρωτος ib. 3. et Fr. inc. B. 50. 1. ἔρωτος ἀνδράς ἢ μόνους ἐπέρχεται, κ. τ. λ. Phæd. fr. vers. 1. νεφεσμένος ἔρωτος μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 1. μουσικὸν ἔρωτος διδάσκει ejusd. fr. VIII. 2. ἔρωτος βίη Fr. inc. LXXXI. 9. παίδευμα ἔρωτος σοφίας Fr. inc. CLXV. 1. βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα Med. 330. ἔρωτες ὑπὲρ ἄγαν ἐλθόντες ib. 627. τῇ σοφίᾳ παρέδρους πέμπειν ἔρωτος ib. 844. ἀχ' ὁσίῳν ἐρώτων Hip. 764. τῶς προπότας διάσας ἐρώτων Rh. 362. λωτῶ ἔρωτες Tr. 439. θελεῖσθρονες ἔρωτες Bac. 403. ἔρωτος ἀσκήσια Hel. 1109. ἔρωτος μυρίας τρέφειν Bel. fr. XV. 6. φίλως ἔρωτος Dic. fr.

VII. 2. ἐκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες ib. 4. αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκάειν Er. fr. II. 25. ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίη Rha. fr. II. 1. δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 2. 2) Ἔρωτος, deus amoris, Cupido, Hip. 525. 534. 538. et 1274. Iph. A. 548. Tr. 840. And. fr. VII. 1. Aug. fr. III. 1. et Hip. fr. VI. 3. Ἐρωτῶν. ἐρώτα Hec. 238. πότερον ἐρωτῶν, ἢ κλύειν ἐμὸς θέλει; Or. 1576. ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον Ph. 15. σ' ἐρωτῶ πρώτων, ὧν χρηζώ τυχεῖν ib. 390. cf. v. 1637. ὁρῶς μ' ἐρωτᾷς ib. 937. ὑμᾶς ἐρωτῶ An. 548. μέλλων σ' ἐρωτῶν Sup. 838. τί τάσδ' ἐρωτᾷς; ib. 1045. ἦν γ' ἐρωτᾷς εἰκότα Iph. A. 1134. ἐκ ἄλλ' ἐρωτῶ ib. 1135. ἐ τῶτ' ἐρωτῶ Iph. T. 501. ἐρωτᾷς ἐ λέγειν ἔχοντά με ib. 659. παρῆσας ἀμφὶ τάσδ' ἐρώτα Ion. 236. τί χρῆμ' ἐρωτᾷς; ib. 266. et 276. τὸν Ἡράκλειον πατέρα—ἐρωτῶ Her. F. 141. ἐρωτᾷς ἀθλι' ἐρηυνήματα ib. 1137. ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπισ' ἀφίζομαι Iph. T. 782. Δίρφην ἐρωτῶν Her. F. 185. ἡμᾶς ἀκῆσαι (sc. χρεῶν) τὸς ἐρωτῶντας τάδε Hec. 237. ἐκ ἂν δυναίμην ἐρωτῆσαι τάδε Sup. 853. ἐλθὼν σ' ἠρώτησα, πῶς κ. τ. λ. Iph. T. 82. μῆδ' ἐρωτήσης πέρα ib. 554. ἀπέστην τῶτ' ἐρωτῆσαι σαφῶς Hel. 543. ἐ πώποτ' ἠρώτησα Phæn. fr. IX. 8. εἰφ', ἂ ἦν ἐρωτήσω σε Iph. A. 1129. ἐρωτᾶσθαι θέλω ib. 1130. ἐρωτηθεῖς Med. 501. Ἔς, pro εἰς. ἐς οἶδμ' ἄλως Hec. 26. ἐς τέλος ib. 817. ἐς εὐνὰν ib. 927. ἐς οἶκος ib. 932. et 1019. Or. 1119. 1211. et 1220. Ph. 16. An. 48. 434. et 1171. Iph. A. 1414. Iph. T. 201. Tr. 388. Bac. 841. Cy. 593. Hel. 324. 1089. 1093. 1295. et 1671. et Ion. 915. etc. πατρῶν ἐς οἶκον Hec. 952. ἐς αἶδα πορθμόν ib. 1105. Φρυγῶν ἐς αἶαν ib. 1141. ἐς χέρας ib. 1242. Rh. 260. ἐς πατράν Hec. 1291. Iph. T. 535. ἐς πετρῶν βολὰς Or. 59. ἐς Μυκηναίης ib. 101. ἐς εὐνὴν ib. 227. Med. 265. ἐς ὀρθὸν Or. 231. Med. 1166. ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον Or. 286. ἐς Τροίαν ib. 378. ἐς ἐμὲ ib. 394. Iph. T. 65. σκῆψιν ἐς ποίαν Or. 747. ἐς οἶδμα πόνητα ib.

992. ἐς φρενὰν δόμων ib. 1252. ἐς ἄρκυστάταν μηχανὰν ib. 1422. ἐς κόμας ib. 1469. ἐς Ἀργεῖας ib. 1610. λειμῶν ἐς Ἥρας καὶ Κιθαιρώνας λέπας Ph. 24. ἐς ταὐτὸν ib. 38. et 1414. Rh. 968. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς Ph. 283. ἐχθρὸς ἐς ἀνδρας ib. 361. ἐς ἀλκὴν ib. 424. Med. 264. Sup. 679. Hel. 986. et 1395. ἐς μάχην Ph. 601. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει ib. 770. ἐς λόγους ib. 778. σηκὸν ἐς μελαμβαθῇ δράκοντος ib. 1017. ἐς ἔσδας ib. 1157. ἐς Ἀργος ib. 1373. Iph. A. 1191. Iph. T. 774. Ier. 269. Her. F. 1387. et Ar. fr. II. 6. ἐς γαῖαν Ph. 1426. τέθριππα ἐς ἄρματα λειψῶν ἀελὺς ib. 1555. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2. ἐς ὄψιν τὰν ἁμετέραν ib. 173. Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον ib. 210. ἐς ἄλλην γαῖαν ib. 1024. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποσάντες βίς ib. 1039. ἐς ὑμᾶς ib. 1077. ἐς αἶδαν ib. 1110. Sup. 1004. ἐς ἄλμαν Med. 1286. ἐς αἰθέρος βάθος ib. 1297. ἐς Ἥρας τέμενος ib. 1379. σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλῃ μυσηρίων Hip. 25. ἐς τρεῖς ib. 46. ἐς φάος ib. 714. Al. 1079. ἐς ἔννοϊαν Hip. 1027. πρῆπτον ἐς ᾗδην τείχῳ ib. 1366. ἐς τόδ' ἡμέρας Al. 9. ἐς γῆρας ib. 53. ἐς κοίτην ib. 186. νεκρῶν ἐς αὐλὰν ib. 261. ἐς δόμους ib. 544. νεανίας λόγους ῥίπτων ἐς ἡμᾶς ib. 683. ἐς Ἀδμήτῃ δόμους ib. 751. ἐς τήνδ' ἐσίαν ib. 753. ἐς τάφον ib. 831. τύμβε τάφρον ἐς κοίλῃν ib. 900. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους ib. 928. βλέψον ἐς αὐτὴν ib. 1124. ἐς Πυθῶ An. 52. ἐς τὸ λοιπὸν ib. 55. Ἰδαίαν ἐς νάπαν ib. 274. ἐς ἐσθλὰς ib. 1281. ἐς ἄλλον Sup. 483. ἐς παραβιάτας ib. 679. κοινὸν ἐς ᾗδην ib. 797. ἐς οἰκέτας ib. 870. ἐς πολίτας ib. 871. ἐς Ἀργεῖαν χθόνα ib. 1184. Tr. 875. ἐς γαίης मुखὸς Sup. 1205. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. ἐς ἔριν ib. 319. Iph. T. 1149. ἐς Αὔλιν Iph. A. 350. Iph. T. 818. ἐς κοινὸν Iph. A. 408. ἐς Τροίας πέργαμα ib. 589. ἐς τὸ πρόσθεν πωλικῶν ζυγῶν ib. 619. ἐς ἄλλα δώματα ib. 670. ἐς τὸ Τροίας Φοιβήϊον δάπεδον ib. 755. ἐς ἀλλήλας ib. 790. ἐς ἀνθρώπους ib. 799 ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρισε ib. 961.

ἐς τίνα; sc. Θόρουβον ib. 1349. ἐς ἄρκυν Iph. T. 77. ἐς Ἑλλάδ' ἵππιδόν τ' Ἀργος ib. 700. δοκῶν ἐς ἡμᾶς φάσανον βαλεῖν ib. 785. πατρίδ' ἐς Ἀργεῖαν ib. 879. ἐς δίκην ib. 961. ἐς ἄγγον Φοῖβε πέδον ib. 972. ἐς Ἑλλάδα ib. 1068. et Hel. 1627. ἐς ἀμίλλας χαρίτων Iph. T. 1147. ἐς ὀλυμπον ib. 1269. ὥς μὴ μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς Rh. 51. ποίμνας ἐς ἄκρας ib. 292. ἐς δαῖτα ib. 325. et Ion. 1168. ἐς οἶκον Rh. 369. ἐς αὐριον ib. 600. θρασὺς ἐς ἡμᾶς ib. 707. ἐς εὐδὼρ πατρὸς δίνας ib. 927. ἐς τάνδ' ἄταν Tr. 137. ἐς Ἀργείων στρατὸν ib. 342. ἐς ᾗδε ib. 442. et 445. σὰς ἐς ὠλένας ib. 1142. ἐς τὴν Κόπριν Bac. 315. ἐς τὸν Βρόμιον. ib. 375. ἐς τὸν τύραννον ib. 775. ἐς Ἑλληνας ib. 778. ἐς ὄρος, ἐς ὄρος ib. 984. ἐς ὀρθὸν αἰθέρα ib. 1071. μακάρων ἐς αἶαν ib. 1337. ἐς Αἰτναίαν πέτραν Cy. 20. ἐς ἄλμην ib. 165. ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίε γνώμην ib. 347. ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι; ib. 619. ἐς ἐμὴν πάτραν ib. 699. τόδ' ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἡξίωσεν ὕβρισαι Her. 18. ἐς κίνδυνον ib. 149. ἐς ἀμβολὰς ib. 271. et Hel. 1313. ἔχω προθυμίαν τοσήνδ' ἐς ὑμᾶς Her. 412. ἐς ἔργον ib. 672. ἐς ἥβην ὠραίων γάμων Hel. 12. Φρυγῶν ἐς ἀλκὴν ib. 42. ἐς οἶκον Πρωτεύς ib. 46. ἐς Ἴλιον ib. 58. ἐς κέλευθα ἀσέρων ib. 350. δάμαρτος ἐς χέρας ib. 572. πατέρ' ἐς ἑρανὸν ib. 619. πικρὰς ἐς ἀρχὰς ib. 667. ἐς ἀρπαγὰς ib. 910. πελαγίους ἐς ἀγκάλας ib. 1068. et 1452. ἐς αἰθέρ' οἰχεται ib. 1235. ἐς οἶδμα ib. 1282. 1604. et 1611. νάρθηκας ἐς ἱερὰς ib. 1377. ἐς οἶδμα πόντιον ib. 1412. ἐς ὀρόφους Φοῖβε Ion. 89. ἐς παῖδα τὸν σὸν ib. 412. ἐς οἶκον ἀλλότριον ib. 607. ἐς δάμαρτα σὴν ib. 614. ἐς ἑς ib. 696. et 1521. μέγαν ἐς ὄλβον ib. 703. σκηνὰς ἐς ἱερὰς ib. 806. ἐς τί δόξης; ib. 964. ἐς αὐλὰς ib. 1177. ἐς κρατῆρα καινὸν eod. vers. ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. εὐπτέρους ἐς αὐχέναίς ib. 1200. ἐς πόλιν Ἀθηνῶν ib. 1269. Κέκροπος ἐς ἄντρα ib. 1400. ἐς ἀγκάλας ib. 1598. et Her. F. 1362. ἐς ᾗδε Her. F. 24. et Eu. fr. III. 1. ἐς ὄφρ' ἄν Her. F. 352. ἐσπέριον ἐς αὐ-

λάν ib. 395. τὸν πολυδάκρυτον ἐς αἶδαν ib. 427. ἐς ἑρανὸν ib. 498. ἐς φάος μολῶν ib. 524. πόθεν ἐς ὑμᾶς ἢδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία; ib. 552. ἐς τὰς αὐγάς ἀλίσ ib. 660. ἐς εὐνὰς Νύμφας ib. 800. ἐς ἀγώνων ἀμύλλαν ib. 812. ἐς ἐμβολὴν ib. 869. ἐς Οὐλυμπον ib. 872. μέσον ἐς ἀνδρῶνα ib. 954. κλινθεῖς ἐς ἄδας ib. 956. ἐς τίνα τεναγμόν, ἢ γόον; ib. 1025. ἐς ἄλλην τιν' ὀρμήσω πόλιν; ib. 1286. νυμφικὰς ἐς εὐνὰς El. 1200. Φωκέων ἐς αἶαν ib. 1287. ἐς ὄγκον τύχης Alcmaeon. fr. II. 2. ἐς ἀργίαν βλέπειν Antiop. fr. XIV. 2. ἐς τέλος ejusd. fr. XVIII. 3. ἐς εὐνὴν ejusd. fr. XXX. 3. ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2. ἐς χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 1. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν Sis. fr. I. 21. ἐς αἰθέρα πολὺν Fr. inc. CLIV. 3. 2) ἐς τε, usque dum, donec. ἐς τ' ἂν ἐκδημος χθονὸς Hip. 659. ἐς τ' ἂν αἰὼν οὐμὸς ἀντέχῃ Al. 338. ἐς τ' ἂν—ἔλθω An. 1267. ἐς τ' ἂν ὄμμα-τος ὄψις Κύκλωπος ἐξαμύλληθ' πυρὶ Cy. 623.

Ἐσαιεὶ Or. 828.

Ἐσακοντίζειν. αἵματος ἀπορροαὶ ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζεν Hel. 1604.

Ἐσαυθίς Sup. 551.

Ἐσαυρίον Rh. 96.

Ἐσεῖδεν. ὄψιν, ἂν ἐσεῖδον ἀμφὶ σέ Hec. 705. ἐπεὶ τάσδ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας Ph. 1170. ὡς ἐσεῖδε κόσμον Med. 1156. ἥτις πόσιν—θανόντ' ἐσεῖδον An. 9. ὡς ἐσεῖδες μασὸν ib. 630. πικρὰς ἐσεῖδες γάμους Sup. 833. ἐσεῖδον, οἷον ἦν κτείνειν τέκνα Iph. A. 490. ἐσεῖδόν σ' ἀσμένῃ ib. 640. cf. Bac. 609. et Her. F. 524. ὡς ἐσεῖδεν ἐπὶ σφαγὰς σεῖχυσαν—κόρην Iph. A. 1547. ὡς ἐσεῖδομεν πρήργα πεσόντα Iph. T. 308. ὡς ἐσεῖδομεν δόλια τεχνήματα ib. 1354. ὡς ἐσεῖδε (sc. τὸ πῦρ) Bac. 624. τὴν εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην—ἐσεῖδον Her. 235. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐστὶ Hel. 751. οἷν σφάγιον ἐσεῖδον El. 514. πῶ ποτε θείαν Ἑλένη ψυχὰν—ἐσίδω; Hec. 88. ὃν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμι—διακναιομένης Med. 163. μὴ σίδη νεκρὸν El. 961. ἐσιδὼν Iph. T. 334. πατρός μασὸν ἐσιδὼν Or. 839. ὧ συγνοτάτην Τροίαν ἐσιδὼν Rh. 734.

χρονίαν σ' ἐσίδων El. 1308. ἐσιδέσθ' οἰκτρὰ ὕσσων δάκρυα Sup. 48. τέκνα θανόντ' ἐσιδέσθαι ib. 1122.

Ἐσέρχεται. ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσῆλθομεν χθόνα Cy. 381. ἄκθε, ὦν μ' ἐσῆλθεν Ion. 1539. cf. Her. F. 302. πόθεν ἐς ὑμᾶς ἢδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία; Her. F. 552. ἄρτι μ' ἐσῆλθέ τι El. 619. τὰ κακῶς οἴκως ἐσελθόντα Et. fr. II. 13.

Ἐσθημα. βαρβάρους ἐσθήμασι Tr. 991.

Ἐσθής. ἐκ δ' ἐλῆσα κεδρίνων δόμων ἐσθῆτα Al. 159. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει Hel. 1220. ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας ἐσθῆτα λήψῃ ib. 1299. ἐσθῆτα ἐξάλ-λαζον ib. 1313. χρεῖοι ἐσθῆτος Her. F. 52. ἔτ' ἀμφὶ χρῶτ' ἐσθῆτες Hel. 428. 2) inde particip. ἡσθημένος. ναυθθόρους ἡσθημένοι πέπλοισιν Hel. 1555.

Ἐσθιεύ. τὸν τυρὸν ἡσθιον Cy. 232.

Ἐσθλός. ἐσθλὸς ἀνὴρ Hec. 307. τιμᾶν τὸν ἐσθλὸν ib. 327. ὁ ἐσθλός, ἐσθλός ib. 597. ἐσθλᾶ ἀνδρὸς ib. 844. ἐσθλᾶ πατρός Med. 406. et Her. 116. 236. et 299. ἐπεὶ μιν ἐσθλὸν ὄντ' ἐπίταμαι Hip. 1254. ἀνδρὸς ἐσθλᾶ παῖδα An. 873. ποιμέν' ἐσθλὸν Sup. 191. αὐτὸς ἐσθλός ὢν Iph. A. 625. ὁ γάμος ἐκ ἐσθλὸς ὢν Iph. T. 819. ἐσθλὸς ἐσθλᾶ παῖ Rh. 388. ὧ μῆτερ ἐσθλᾶ παιδὸς Her. 642. ὁ ἐσθλός Ἰόλεως ib. 936. ὅστις ἐσθλός ἦ Ion. 856. ἡνίκ' ἐσθλός ἦν ib. 977. ἐσθλᾶ ἔκυρσα δαίμονος ib. 1269. τὸν ἐσθλὸν ἄντα ib. 1319. ἀνδρ' ἐσθλὸν ὠφελῆντας Her. F. 1335. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλᾶ Æg. fr. VI. δῆλον ἐσθλὸν Melan. fr. VI. 1. πεφυκὼς ἐσθλός St. fr. I. 2. λόγος ἐσθλός Fr. inc. LIX. 2. ἀνδρὸς ἐσθλᾶ καὶ φίλα παραίνεις Fr. inc. LXXV. 2. ψήφῃ τὸν ἐσθλὸν κᾶν μυχῶ δείκνυσσι γῆς Fr. inc. B. 42. ἐσθλῶν γενέσθαι Hec. 380. ὅταν αἰσχυρὰ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ Hip. 411. ἐς ἐσθλὰς An. 1281. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις Iph. A. 609. παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσιν Her. 202. γαμεῖν ἀπ' ἐσθλῶν ib. 300. ἐξ ἐσθλῶν φῦς ib. 326. ἐσθλῶν κακίης ἐνίστ' εὐτυχέστεροι Hel. 1229. πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν ἔσα Ion. 620. ἐσθλὰς μισεῖ ib. 628. μάντεσιν ἐσθλοῖς ib.

1190. εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀζίων ib. 1621. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1085. ἐσθλὼν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίνεσθαι τέκνα Alcmaeon. fr. VIII. 2. cf. Antio. fr. XVIII. 2. ἐσθλὼν ὅταν ὀλίγοι τῶν ἐρωμένων And. fr. XII. 2. ὀλίγοι ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Ar. fr. XIII. ἐσθλοῖν ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἀμφοῖν ἔκγονον Meleag. fr. X. 3. ὅτ' ἔθεν ἄεθλον ἔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν Sis. fr. I. 3. ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. ἐσθλὼν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2. ἀρχεσθαι χρεῶν κακῆς ὑπ' ἐσθλῶν Fr. inc. XLI. 2. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἀνολβοι Fr. inc. CXVII. 2. μετὰ—ἐσθλὼν τῶν φίλων Fr. inc. CLII. 7. δόξαν ἐσθλὴν κομίζεται Hip. 432. ἐσθλῆς γυναικὸς Al. 198. cf. v. 420. 618. et 1086. Cress. fr. XI. 4. Inus fr. VII. 5. Melan. fr. VII. 2. Meleag. fr. XII. 2. Fr. inc. XLVIII. 2. XLIX. 3. et L. 2. ἐσθλῆς ἐκ μητρὸς An. 624. τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλῇ Hip. fr. XVIII. 6. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσι Al. 1158. φήμας ἐσθλὰς Hel. 1298. διδάξιν ἐσθλὰ Hec. 601. ἐσθλὸν σαφὲς αἰεὶ Iph. A. 560. τόδ' ἐσθλὸν πατρὸς Tr. 739. κακῷ ἐσθλὸν ἢ συμμίσγνται Ion. 1017. ἐσθλὸν τι δράσας Her. F. 187. ἐσθλὸν τι μηνύσειας El. 620. ἐν κῆδει ὦν ἐσθλῷ Antig. fr. VIII. 3. πεφύκαμεν εἰς ἐσθλ' ἀμυχανώταται Med. 408. ἐκ τῶν ἐσθλῶν αἰσχυρὰ μηχανώμεθα Hip. 331. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων An. 773. ξύνισμεν πάνθ'—ἐσθλὰ Sup. 1176. ἐσθλῶν κυρήσεις Iph. A. 1035. ἀκόσεται ἐσθλὰ Her. 999. ἐσθλὼν ἀμοιβὰς Hel. 158. ἐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Æol. fr. VI. 3. ἢ γὰρ ἐσθλὰ κατθανῶσι κέρτομεῖν ἐπ' ἀνδράσι Antig. fr. fin. κειμήλ' ἐσθλὰ Er. fr. II. 4. φθογεῖσθαι ἐδέλομ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phoen. fr. II. 2.

Ἐσιέναι (ab εἶμι). τίνος ξένων δόμους ἔοيمي; Hip. 1067. μ' ἐσῆι δαίμα Or. 1668. ἐμοὶ ἄλλος ἢ μικρὸν ἐσῆι φρένα Iph. A. 1580. εἰς θαῦμ' ἐσῆι Dan. 36.

Ἐσμός. γάλακτος ἐσμός εἶχον Bac. 709.

Ἐσοδος. ἐσόδους Φοῖβε Ion. 104.

Ἐσοικίζειν. εἰ παρ' εὐγενῆς μητρὸς—ἐσφικίς οἴκας Ion. 841.

Ἐσόπτεσθαι. μ' ἐσόψει χεῖρὸς ἀναρπασὰν σῆς Hec. 206. ὅθεν σε βεβδυνῶν ἐσόφεται El. 635.

Ἐσορᾶν. ἐσορῶ μελέτη κατατρυνχομένης Med. 1099. ἔτε τάφων χρώματα γαίης ἐσορῶ Sup. 54. τὸν ἐμὸν πότμον ἐκ ἐσορᾶτε; ib. 808. θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ Καπανέως ib. 980. ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν τὸ δέον Iph. A. 565. ἐσορᾶς τάδε; Bac. 550. ὅς τὰ θεῶν ἐσορᾷ δεινὰ Hel. 1154. ἐσορῶ τέσδε, κ. τ. λ. Her. F. 442. ἂ νῦν ἐσορᾶν φαίνει ib. 811.

Ἐσπέρα. ἢ πρὸς ἐσπέραν φέρει Or. 1260. ἢ χ' ἐσπέρας φασὶ Fr. inc. CXCI. 1.

Ἐσπερίδες. Ἐσπερίδων ἐπὶ μηλόςπορον ἀκτὰν Hip. 742.

Ἐσπέριος. ἀσέρας ἐσπερίης Ion. 798. ἐσπέριον ἐς αὐλὰν Her. F. 395.

Ἐσπερος. τὰν πρὸς ἔσπερον κέλευδον Or. 1002. λαμπρὸν Ἐσπέρῳ φάος Ion. 1149. τὰ ἔσπερα νῶτα El. 731.

Ἐσπεσθαι, ἢ q. ἔπεσθαι. ἔκκριτοι νεανίαί—ἔσποντο Hec. 527. σὺν τέκνοις ἅμ' ἐσπόμην Med. 1143. ἅμ' ἔσπετο θυγατρὶ Iph. A. 457. τί φρονῆσα—ἅμ' ἐσπόμην; Tr. 946.

Ἐσσαιεῖ, pro εἰσαιεῖ. χάριν τὰν ἐσσαιεῖ Sup. 374.

Ἐσσύεσθαι. ἐπὶ τάνδ' ἐσσυθεὶς κοίταν Hec. 1082.

Ἐσία. πατρῷα ἐσία Hec. 22. cf. Med. 681. et Al. 741. ὅτε δῶμ' ἐσίαν τ' ἀφίξομαι Hec. 353. σὴν μολόντ' ἐφ' ἐσίαν ib. 1216. κύκλῳ εἰληθεῖσαν κακοῖς ἐσίαν Or. 359. ἔδραν παλαιᾶς ἐσίας ib. 1442. μνηστῆς ναῖεσαν ἐσίας ἐμῆς Med. 397. τυράννων ἐσίαν ἠκισμένην ib. 1130. πᾶσα πρόσθεν ἐσίας Al. 160. πρὸς ἄλλην ἐσίαν ib. 541. cf. v. 548. πολυμνητοτάταν ἐσίαν οἰκεῖς ib. 592. τῷδ' ἔπω ξένος κακίον' ἐς τήνδ' ἐσίαν ἐδεξάμην ib. 753. πρὸς σὴν ἐσίαν πορεύεται ib. 1010. Πριάμης τύραννον ἐσίαν An. 3. δώμαδ' ἐσίας λιπὼν ib. 594. Πυθικὴν πρὸς ἐσίαν ib. 1068. αὐτόριζον ἐσίαν χθονὸς Rh. 288. τὴν βασιλίδ' ἐσίαν Ἀτρειδῶν ib. 718. πατρῶν θάλαμον ἐσίας Tr. 1111. Πηλέως' ἐφ' ἐσίαν ib. 1138. τὰν ἐμὰν' ἐφ' ἐσίαν Hel.

239. μεσόμεφαλος ἐσία Ion. 462. πρόπυλα ἐσίας ἐμης Her. F. 523. cf. v. 554. πρόσειπε ἐσίαν ib. 599. πρὸς ἄγνοις ἐσίας βάθροις ib. 715. ποτὶ θῆσαν ἐσίαν El. 205. ἐσίαν σ' οἱ σοφοὶ βροτῶν καλῶσιν Fr. inc. CLXXVIII. 1. ὦ Κυκλωπίδες ἐσίαι Iph. T. 844. πολλῶν κἄλλων ἐσίας ἀφιγμένων Her. 145.
- Ἐσίαμα. τὰ Ταντάλη θεοῖσιν ἐσίαμα-τα Iph. T. 387.
- Ἐσιᾶν. ἐν δόμοισιν ἐσιῶ ξένον Al. 768. ἐσιᾶ γάμους Her. F. 483. ἐσιᾶ λαμπρότερον Epist. V.
- Ἐσιᾶσθαι. δῶμα ἐσιᾶται Ion. 1464.
- Ἐσιᾶχος. ἐσιᾶχον αὐλὰν An. 282. Ἐσμητηρ ἐσιᾶχ' Ἐλευσίνος χθονὸς Sup. 1.
- Ἐσύτερον Iph. A. 720.
- Ἐσφέρειν.—λόγον, οἷον οἷον ἐσοίσομαι Hel. 670.
- Ἐσχάρα. βωμῷ δεξιμήλον ἐσχάραν An. 1139. Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν ib. 1241. et Sup. 1199. βροτείαν ἐσχάραν Rh. 928. πλατείας ἐσχάρας ἐπὶ Cy. 383. ἐπ' ἐσχάραν Διὸς Her. 122. ἀπ' ἐσχάρας ib. 128. Ζη-νὸς ἐσχάραν λιπὼν ib. 342. παροι-θεν ἐσχάρας Διὸς Her. F. 922. ἀμφὶ ἐσχάρας El. 801. βώμιοι ἐσχάραι Ph. 281. Λοξίε ἐπ' ἐσχάρας ib. 291. θεῶν ἐπ' ἐσχάrais Al. 117. ἐσχά-rais ἐφέσαμεν An. 1103. πρὸς ἄγ-ναῖς ἐσχάrais δυοῖν θεᾶν Sup. 33. σεμναῖσι Δηῆς ἐσχάrais ib. 290. δαιμόνων ἐπ' ἐσχάrais Plis. fr. III.
- Ἐσχατος. ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶνα Or. 1222. γῆς ἐπ' ἐσχατοῖς ὅροις Med. 540. Ἀτθίδος πρὸς ἐσχατοῖς ὅροις Iph. T. 1450. ἐσχατοῖς Ἰδης τόποις Fr. inc. CI. πλάταις ἐσχά-ταις Iph. A. 292. ἥκει συμφορᾶς εἰς τῷσχατον Or. 447. μελάθρων ἐς διη-ρες ἔσχατον Ph. 90. ἔσχατον χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 373. κα-κῶν εἰς τῷσχατον πεσόντες Her. 305. cf. Hel. 517. et Ion. 836. τὸ ἔσχα-τον τῷτο Hel. 294. τὸ ἔσχατον τῷτο θανματὸν Peliad. fr. V. 1. γήρως ἐσχατοῖς πρὸς τέρμασιν An. 1082. κλιτύων ἐν ἐσχατοῖς Cy. 27. Ἀλκάθε ἐπ' ἐσχατοῖς Her. 279.
- Ἐσω. ἔσω σκηνωμάτων Hec. 616. ἔσω δόμων ib. 1038. Or. 1524. Ph.
308. Her. 584. El. 360. et Melan. fr. XX. 7. χλανιδίων ἔσω κρυφθεῖς Or. 42. ἔσιν ἔσω ib. 60. δωμαίων ἔσω ib. 301. Med. 1019. Hip. 1155. An. 818. Iph. A. 440. et 854. et Her. F. 747. πυλῶν ἔσω Or. 864. et Rh. 603. λόγους πέμψας ἔσω Or. 1221. ἔσω τεύχοντες ib. 1222. et Iph. T. 470. ἔσω μολόντες Or. 1405. Cy. 627. et Her. F. 333. δόμων ἔσω Or. 1572. Ph. 1630. Bac. 628. et 638. Cy. 129. et El. 689. τειχέων ἔσω Ph. 269. Bac. 1143. et 1221. δικ-τύων ἔσω Ph. 270. ἐπ' ἀμφιπύλας ἔσω μελάθρων Med. 134. ἔσαν ἔσω Hip. 2. γνώμης ἔσω ib. 510. ἔσειχον ἔσω Al. 919. πέμψας μ' ἔσω ib. 927. πυρὸς ἔσω Sup. 1018. ἔσω κλείθρων Iph. A. 345. φόβον πέμψας ἔσω Iph. T. 1308. ἔσω πέτρας Cy. 194. ἀρκύων μολεῖν ἔσω ib. 195. ἀντρων ἔσω ib. 374. ἔσω βλεφάρων ib. 483. ἔσω πέπλων Hel. 250. αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσῳ ib. 361. ἔσω πάρειμι ib. 458. τῶν ἔσω ἄλλοις μέλει Ion. 414. πνευμόνων ἔσω ib. 767. μα-τέρος ἔσω δέρας El. 1223.
- Ἐσωθε Her. 42.
- Ἐσωθεν. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω Hip. 567. κολεῶν ἔσωθεν Iph. A. 1567. ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς Iph. T. 41. Συμπληγάδων ἔσωθεν ib. 1389. δροσερῶν ἔσωθεν ἀντρων Cy. 514. ἔσωθεν αὐλίων ib. 589.
- Ἐταῖρα. χλιδανῆς ἐταῖρας βότρυχον Cy. 498.
- Ἐταιρία. τί ζῆν σῆς ἐταιρίας ἄτερ; Or. 1072. ἐταιρίαν σέβων ib. 1079.
- Ἐταῖρος. ἀνδρ' ἐταῖρον δεσπότη πα-ρόνδ' ὀρῶν Al. 779. κτᾶσθ' ἐταῖρος Or. 802. μὼν γε θοινᾶται σέθεν φί-λες ἐταῖρος Cy. 377. cf. v. 397. 408. 547. et 691. πεμφθεῖς ἐταῖρων τῶν λελειμμένων ὑπο Hel. 605. τοῖς αὐ-τόθι ἐταῖροις Epist. V.
- Ἐτειος. ἔτειον δασμὸν φέρειν Rh. 435.
- Ἐτεοκλῆς, filius Œdipi, Ph. 56. etc. Sup. 401. et 739. Voc. Ἐτεόκλεες Ph. 532. et 705.
- Ἐτεόκλος, nom. propr. viri, Sup. 872. et 1037.
- Ἐτερος. τίνα οἶκον ἄλλον ἕτερον Or. 346. ἕτερον εἰς ἀγῶν', ἕτερον—πιτ-νεῖ ib. 1537. τοῖνδ' ἐλθ' δυοῖν πότμοις

τὸν ἕτερον Ph. 959. εὐγενετῶν ἕτερος ib. 1514. ἕτερον, ἕτερον αἰῶνα—οἰκῆσομεν Iph. A. 1506. sq. ἑτέρα ἕτερος ἕτερον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρηλθεν Bac. 903. μάντιν ἔχ ἕτερον ἄξομαι Her. F. 911. φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. ἐκ ἂν γ' εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον ib. 1196. ἐξ ἐτέρων μύθων Med. 654. συμφορὰ ἐτέρως ἑτέρα πιέζει Al. 896. πολλὰς ἔτλην χάτερως ἄλλως πόνως Sup. 573. ἕτεροι σὺ πλεον εἰ μέλονται Her. 354. εἰ δόμων γ' ἐτέρως ἄρχοντας—ἀνέχουτ' ἂν Ion. 1069. τηρεῖν ἐτέρως Fr. inc. LXXVI. 1. πρὸς ἐτέρως ἐπιεικεῖς τε, κ. τ. λ. Epist. IV. πόλιν ἐλθὼν ἐτέραν Her. 363. τίνα ἐτέραν μόλῳ πόλιν; El. 1194. μυριάδας ἀγαθῶν ἐτέρας ἐτέραις μεταμειβομένα Ph. 838. ἐφ' ἐτέραισι συμφοραῖς Her. F. 1238. ὅσιος ἕτερον ὄνομα Or. 546. ἐτέρῳ λέχει An. 489. ἕτερον ἐφ' ἐτέρῳ—ἄγρευμ' ἀνδρών Hyr. fr. V. 2. ἕτερα ἀφ' ἐτέρων κατὰ κακῶν κυρεῖ Hec. 688. ἕτερα ἐτέροις ἀμείβεται πῆματα Or. 977. ἐτέροις ἐπὶ λέκτροις Med. 640. τὰ ἕτερα μεγάλα φανερά Bac. 1004. ἐτέροις ἐπὶ τέκνοις Ion. 480. ἡ ἕτερα φράσως; Fr. inc. CXC VII.

Ἔτης. φωτὶ ἐκ ἔτη πρέπων fr. inc. CCXX.

Ἐτήσιος. πένθος ἐτήσιον Al. 337.

Ἐτήτυμος. εἰ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος Or. 1667. ἐτήτυμον σῶμα Iph. T. 1085. εἰ λέγεις ἐτήτυμα Ion. 1488. ταῦτ' ἐτήτυμα μαθεῖν Δέλω Dan. 60.

Ἐτητύμως. γυναῖκα λεύσσω τήνδ' ἐμὴν ἐτητύμως Al. 1127. ἐτητύμως ἀνδρὶ ὄντα Her. 997.

Ἐτι. κᾶτι (i. e. καὶ ἔτι) μᾶλλον, ἡ λέγω Hec. 667. ἔτι ἐμπνέει Or. 155. ποῖ τις ἔν ἔτ' ἂν φύγοι; ib. 597. πιθανὸς ἔτ' αὐτὸς περιβαλεῖν κακῶτιν ib. 904. τί ἔτ' αἰδῆσαι; ib. 1048. ἀνὴρ οὐδ' ἐκ ἔτ' αὐτὸς Ph. 927. et sic porro.

Ἐτοιμάζειν. δῶμ' ἐτοίμαζε Al. 365. ἐτοίμαζε, scil. βελήν Her. 473. δάκρυα ἐτοιμάσσει Sup. 454. σφάγια ἡτοίμασμένα Her. 400.

Ἐτοιμος. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἔτοιμός εἰμι Hec. 302. cf. v. 985. et Ph.

487. θνήσκειν ἔτοιμος Ph. 976. ἔτοιμος ἀφθόνῳ δῆναι χερὶ Med. 612. κόσμος γ' ἔτοιμος Al. 147. ἔτοιμος τῷδε τεύξει τάφον Rh. 959. ἦκω ἔτοιμος Bac. 180. ἔτοιμός εἰμι—λόγῳ θανεῖν Hel. 1058. ἔτοιμοι El. 796. γάμους ἐτοίμως Hel. 1402. αὐτὴ θνήσκειν ἐτοίμα Her. 503. τὸ ἔτοιμόν ἐστιν Or. 1106. μὴ θανεῖν ἔτοιμον ἢ Her. F. 86. ἔτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ἄδης τάδε ib. 453. τὰδ' ἐτοίμα Al. 256. ἔτοιμ', ἂ βᾶλει, τὰ π' ἐμὲ Tr. 74. ἔτοιμά σοι ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ Cy. 356. cf. v. 395.

Ἔτος. ἥδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος Rh. 444. μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη Or. 656. δέκα ἀντλήσας ἔτη Tr. 433. ἐπτά καρπίμως ἔτῳ κύκλως Hel. 111. δέκα διελθῆσας ἔτη ib. 113. vid. etiam v. 782.

Ἔτυμος. εἰ δὴ φάτις ἔτυμος Iph. A. 795. εἰ βάζεις ἔτυμος ἀνδρὸς ἄδε μοι Hel. 357. δεῖξον φήμην ἔτυμον El. 818.

Ἐτύμως Or. 1357.

Εὖ. πράσσεις κακῶς, ὅσον περ εὖ ποτε Hec. 57. ὁρᾷς σδὲν ἡμᾶς εὖ ib. 253. v. etiam ὁρᾶν. εὖ πράξιν ib. 283. Plura vid. in πράσσειν. τὸν εὖ λέγοντα ib. 300. v. etiam λέγειν. εὖ σάχυν φέρει ib. 593. τῶτο ἦν τις εὖ μάδοι ib. 601. τὰκεῖθεν εὖ πεπραγμέν' ἐστὶν ib. 731. γένοιτο δ' εὖ πως ib. 902. ὡς εὖ κᾷξίως σέθεν λέγεις ib. 990. ἄκιστον, ὡς εὖ ib. 1137. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν εὖ δὲ τὰ ἔν δόμοις ἔχοντ' ἰδοιμεν ib. 1291. ὁψέ γε φρονεῖς εὖ Or. 99. Plura hujus dictionis exempla vid. in φρονεῖν. εὖ γ' εἴπας Or. 386. et sapius ὡς ἐκ εὖ, μὴ λέγ', εἰργασαι τάδε ib. 599. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ ib. 666. κατθανόντοιν εὖ περίτελλον δέμας ib. 1066. εὖ τελεῖται ib. 1670. ὡς εὖ πατὴρ ἐξέειλον φόβον Ph. 998. εὖ πως σρόφιγξιν ἐνδοθεν κυκλόμεναι ib. 1133. εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρῶμασιν ὀφθαλμόν ib. 1395. εὖ πως προμηθία καθῆσο ib. 1475. εὖ ἔσαι Med. 89. εὖ ἐποίησας μολὼν ib. 472. εὖ τῶσδ' ἐκόσμησας λόγους ib. 576. γλώσσην αὐχῶν τὰδικ' εὖ περιτελεῖν ib. 582. εὖ τὸδ' ἴσθι ib. 593. τοῖσι βελεύεσασιν εὖ ib. 874. cf. Hip. 89. εὖ τῶνδ' ἐγὼ θήσω περί Med. 926.

κατθανῶσαν χερσὶν εὖ περισελεῖν ib. 1034. τὴν ἀνοίαν εὖ φέρειν Hip. 398. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν ib. 462. εὖ πῶς τὴν νόσον κατασρέφει ib. 477. εὖ οἰκόμενας πόλεις ib. 486. σύ γ' εὖ με νοθεύει ib. 724. εὖ σοι γένοιτο Al. 630. ὁθνεῖς ἕνεκ' εὖ πάσχει νεκρῶ ib. 813. Plura v. in πάσχειν. εὖ δοίης ib. 1007. ἐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην ib. 1073. θεοὶ σοι δοῖεν εὖ An. 751. εὖ μ' ὑπηγάγε ib. 907. πρὸς τὰδ' εὖ φυλάσσετε—δωμάτων πύλας ib. 951. ὅστις εὖ βελεύεται ib. 1281. εὖ νόσον ἀγγέλλεις σέθεν Sup. 641. τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχῇ ib. 778. παῖδας ἐν παιδεύετε ib. 917. εὖ πῶς ὑπῆλθεν αὐτὰς Iph. A. 66. γνῶς πρόσθεν ἐκ εὖ ib. 388. θεῶ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ ib. 390. τὸ σὸν εὖ πέρα δίκης ἔσαι ib. 396. εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη ib. 990. ὥς εὖ πυνδάνη τὰφ' Ἑλλάδος Iph. T. 540. ὥς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσπεπράξατο ib. 559. κἄμοι τόδ' εὖ μάλιστ' ἄ τω γίγνεται ib. 580. τὸ σαντῶ θέμενος εὖ ib. 1003. cf. Bac. 49. et Her. F. 605. et 938. εὖ γε κηδεύεις πόλιν Iph. T. 1212. χεῖρες εὖ τετραμμέναι Rh. 176. εὖ σ' ἐκέϊσε καὶ πάλιν πέμψειν ib. 216. ὅταν πολίταις εὖ σαθῶσι δαίμονες ib. 317. εὖ παραινέεις ib. 339. εὖ εἴη τυχεῖν ib. 594. βοάσατ' εὖ τὸν Ὑμέναιον Tr. 335. εὖ τὰς τύχας κεκτημένη ib. 732. εὖ τῶτ' ἐκιβδήλευσας Bac. 475. ταῦτ' ἔν παρ- ρωχέτευσας εὖ ib. 479. εὖ καταστῆσαι τάδε ib. 801. αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσασμεν Cy. 201. ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον; ib. 213. μάστιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν ib. 236. τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει Her. F. 694. τὸν εὖ διαιῶντα ib. 1049. εὖ τόδ' αἰσθάνη ib. 1312. εὖ τετραμμένη El. 65. εὖ δραπέον ib. 262. τὰς πόλεις οἰκῶσιν εὖ ib. 386. εὖ μεμαντεύσθαι ib. 981. ἐ γὰρ, ὥς ἔγωγ', ἴσασιν εὖ ib. 1068. τὰ εὖ πίπτοντα ib. 1100. μεγάλα βελεύοντες εὖ Acol. fr. VII. 3. εὖ φέρειν συμφορὰς Alcmen. fr. X. γνῶμῃ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκῶνται πόλεις, εὖ δ' οἶκος Antiop. fr. XII. 1. 2. εὖ βίον κεκτημένος ejusd. fr. XXIX. 1. μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν ejusd. fr. XL. 3. ὥς εὖ μεταλλάσσεσιν, sc. αἱ τύχαι

Ar. fr. XXVI. 2. εὖ ζῆν Aut. fr. III. 3. παλαίσας εὖ ib. 16. τῷ εὖ τητῶμενος Bel. fr. XVI. 16. ἔρανδον εὖ συγκεκραμένον Er. fr. I. 15, etc. Εὐάγγελος. μητρὶ εὐάγγελοι γένοισθε Med. 975. ἐξ εὐαγγέλου φήμης Ph. 1223. δόξης ἐσφάλην εὐαγγέλου Med. 1010. Εὐαγής. πύργον εὐαγῇ Sup. 652. χιόνος εὐαγείς βοδαὶ Bac. 661. Εὐάγκαλος. μισῶ εὐάγκαλον τόξον Phaeth. fr. XI. 1. Εὐάδην, uxor Capanei, Sup. 985. Εὐάζειν. εὐάζω μέλεσι βαρβάρους Bac. 1033. ὃς εὐάζει βοτρυῶν φίλαισι πηγῶν Cy. 493. τὸν βάκχιον εὐάζο- μένα θεὸν Bac. 67. Εὐαής. εὐαεῖς ἀνέμων προῶς Hel. 1520. Εὐαίων. ἐπ' εὐαίῳσι πότμῳ Iph. A. 550. εὐαίῳνα διαζῆν Bac. 426. Εὐάλιος. ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐάλιῳ Hip. 129. εὐάλιον πῦρ Iph. T. 1139. Εὐαμερία, dor. pro εὐήμ. ἔξεις εὐαμερίαν El. 197. Εὐᾶν, partic. laetiae exclamationis, Tr. 326. Εὐανδρία. ἡ εὐανδρία διδακτὸς Sup. 913. ἐκ ἔσ' ἀκριβὲς ἑδὲν εἰς εὐανδρίαν El. 367. cf. Alex. fr. XV. 1. Εὐανδρος. εὐανδρον ὀλβίζων γᾶν Tr. 229. Εὐανορία. εὐανορίᾳ θεῶν Her. F. 407. Εὐάρμοτος. εὐαρμότοις ἐν καλάμοις El. 702. Εὐασμα. εὐάσμασι Βακχᾶν Bac. 129. ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει τοιάδε ib. 151. Εὐάχητος, dor. pro εὐήχ. εὐάχητον— ἐπὶ πόντον Hip. 1272. ὕμνος εὐαχή- τος Ion. 884. Εὐβοία. πρὸς τὰν καλπώδη πτέρυνγ' Εὐβοίας Iph. A. 120. κοῖλον Εὐβοίας μυχὸν Tr. 84. ἀπ' Εὐβοίας μολῶν Her. F. 32. Εὐβοῖς. Εὐβοῖδας ἀκτὰς λιπῶσαι El. 442. Εὐβοτος. βεσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτω- τάτην Cresph. fr. XIII. 3. Εὐβελία. τὸ νικᾶν ἐπὶ πᾶν εὐβελία Ph. 728. φρενῶν εὐβελία ib. 753. et Sup. 1062. εὐψυχίαν ἔσπενσας ἀντ' εὐβελίας Sup. 161. μετετέδην εὐβε- λία Iph. A. 388.

Εὐβελος ἀνὴρ Rh. 105.

Εὐγαθής. εὐγαθεῖ κελάδω Her. F. 792.

Εὐγάθητος. θυμ' ἐκ εὐγάθητον Iph. T. 212.

Εὐγένεια. τῆς εὐγενείας τῆνομα Hec. 381. μέγα ἡ ὑγένειά σε Or. 782. εὐγένεια ἔδεν σ' ἐπωφέλῃσεν ib. 952. εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει ib. 1062. ἔδ' ἡ ὑγένειά σ' ἤρεν εἰς ὕψος μέγα Ph. 407. ἐμῶν εὐγένεια παίδων Tr. 583. ἡ τῷ πατρός σ' εὐγένει' ἀποκτενεῖ ib. 737. προκαλέμεθ' εὐγένειαν σέθεν Her. F. 308. ἔνθεν ἡ ὑγένει' ἀπόλλυται El. 38. πᾶτον, ἡ ὑγένειαν, εἰσιδὼν ib. 1097. et Cress. fr. IV. 3. κρεῖσσον τῆς εὐγενείας τὸ καλῶς πράσσειν Aeg. fr. VII. 1. τὴν εὐγένειαν μὴ μοι λέγε Aol. fr. XIII. 1. ἔδεν ἡὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα Alcmen. fr. VII. 1. εὐγένειαν βρότειον Alex. fr. XII. 1. τὸ φρόνιμον, εὐγένεια ib. 9. ἐκ ἔσιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια ejusd. fr. XIII. 1. εἰς εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. τὴν εὐγένειαν τιμῶσι πολλοὶ Inus fr. XIII. 1. ἔδεν οἶδα, πῶς σκοπεῖν χρῶν τὴν εὐγένειαν Melan. fr. XIV. 2. εὐγένειαν ἱμεῖρει λαβεῖν Rha. fr. II. 2. τὴν εὐγένειαν αἰνῶσιν βροτοὶ Thy. fr. I. 2. ἡ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει Fr. inc. LXI. 2. τὰς εὐγενείας πλέον ὑπερβάλλων Her. F. 696.

Εὐγενέτης. τῶν προπάροιθεν εὐγενετῶν ἕτερος Ph. 1514. ἀλκᾶς θ' σπάνις εὐγενέταις An. 772. πλὴν τῶν εὐγενετῶν Ἐρεχθεῖδαν Ion. 1060.

Εὐγενής. εὐγενὴς ἀπ' εὐγενῆς γήμας Or. 1676. πένης ἔδεν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. πατὴρ εὐγενῆς Al. 333. Her. 410. τὸν εὐγενὴ παῖδα An. 566. εὐγενεῖ φόνω Iph. A. 1595. τὸν εὐγενὴ πεντήκοντα Νηρήδων χορὸν Iph. T. 273. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς Tr. 1035. εὐγενὴς ἀν' Ἑλλάδα Her. 325. ἐκ κρατὸς εὐγενῆς Hel. 1203. εἰ πέφυκεν εὐγενὴς Ion. 240. cf. v. 291. εἰσωρῶ εὐγενὴ πόσιν ib. 392. εἰς εὐγενὴ δόμον ib. 1540. οὐμὸς εὐγενὴς τόκος Her. F. 50. ἐξ εὐγενῆς πατρός ib. 843. ὅστις εὐγενὴς βροτῶν ib. 1227. ἀνδρὸς εὐγενῆς El. 528. et Peliad. fr. VI. 4. εὐ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενὴ Alcmen. fr. X. εὐ-

γενὴς ἀνὴρ στρατηγῶν Ar. fr. XI. 1. cf. ejusd. fr. XXII. 3. et Dic. fr. X. 2. ἐπίσταμαι πάνθ', ὅσ' εὐγενῇ χρῶν Inus fr. XIV. 1. πατὴρ εὐγενῆς ἀπο Tem. fr. XIII. 1. τὰς εὐγενεῖς θ' συγῆσι δαίμονες Hel. 1694. οἱ εὐγενεῖς κάμνῃσι τοῖς αἰσχροῖσι Her. F. 292. τοῖς ἡδῆσιν τὰς εὐγενεῖς (sc. κρινεῖτε); El. 385. εἴπερ εἰσὶν εὐγενεῖς ib. 406. v. etiam v. 550. et 551. ἐν τοῖς τέκνοις ἡ ῥετὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε Ar. fr. XX. 1. φειδῶμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν Inus fr. XI. 1. οἱ εὐγενεῖς βροτῶν Fr. fal. cit. V. 1. εὐγενὴς δάμαρ Hip. 26. ἀπ' εὐγενῆς ρίζης Iph. T. 609. εὐγενῇ παρθένον εἶδος Hel. 10. εὐγενὴ δέρην ib. 135. εὐγενὴ παρηίδα Ion. 242. παρ' εὐγενῆς μητροῦ ib. 839. παῖδες εὐγενεῖς Τροϊζήναι Hip. 710. τὸ ἐμόν ποτ' εὐγενὲς ἐκ ἂν προδοίην Ph. 1617. πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων Med. 1072. τὸ εὐγενὲς τῶν φρενῶν Hip. 1390. τὸ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ Al. 604. ὦ—Ζηρὸς εὐγενὲς τέκνον ib. 1139. τὸ εὐγενὲς εἰς δῆλον ἵκει Tr. 610. σφαγαὶ ἔχουσιν εὐγενὲς τι Hel. 308. μία γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενὲς Alex. fr. XII. 7. τῷτο τό τ' εὐγενὲς—δίδωσι Er. fr. II. 14. τὸ εὐγενὲς πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Inus fr. XII. 1. λῆμα εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. εὐγενὴ τέκνα An. 614. Cy. 586. et Antiop. fr. XVIII. 2. ἔδ' αὖ λόγος σοὶ τῷ πρὶν εὐγενέστερος Her. 553. τῶν κενῶν δοξασμάτων εὐγενέστερος Melan. fr. XIV. 4. οἶκον εὐγενέστατον Ion. 1562. τῶν εὐγενεστάτων ἐν Πέλλῃ Epist. I. εὐγενεστάτης γνώμης Hel. 1702.

Εὐγενῶς. εὐγενῶς ἄλγει κακοῖς Tr. 722. κατθανέμεθ' εὐγενῶς Cy. 200. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1.

Εὐγλωσσοι. ἥσσαν εὐγλώσσοι φέρει Alex. fr. III. 3. τὸ Νεσόρειον εὐγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1.

Εὐγνώμωνος Phry. fr. V. 7.

Εὐγνώτος. τὰ πρὶν ἐκ εὐγνώσα συμβαλῶσ' ἔχω Or. 1394.

Εὐγομφος. εὐγόμφος πύλας Iph. T. 1286.

Εὐγώνιος. μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137.

Εὐδαιμονεῖν. τῆτο ἔκ εὐδαιμονῶ Or. 540. εὐδαιμονοίης Ph. 1093. Hip. 105. et Al. 1140. εὐδαιμονοῖην Med. 565. εὐδαιμονοῖτον ib. 1073. δυστυχῶν εὐδαιμονεῖ An. 421. εὐδαιμονεῖν με Sup. 3. πόλλ' εὐδαιμονεῖ ib. 577. ὥστε σε—θύραζε ἐξίόντ' εὐδαιμονεῖν Iph. A. 1161. ὃν λέγῃς εὐδαιμονεῖν Iph. T. 543. εὐδαιμονοῖτ' ἂν Bac. 1341. Δὼς ἔκ εὐδαιμονεῖ τέκεια Hel. 222. ὥς—μένων εὐδαιμονῆς Hel. 1456. τὰπιδιοῖπα τῆς τύχης εὐδαιμονοῖμεν Ion. 1457. εὐδαιμονοίης μισθὸν ἡδίστων λόγων El. 231. ἢ τις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Alex. fr. XVI. εὐδαιμονεῖ τε, κ' αὐθις ἔκ εὐδαιμονεῖ Antio. fr. XXV. 3. ἡδείς διὰ τέλεος εὐδαιμονεῖ Aug. fr. VI. 3. ἔκ ἂν δύναιο μὴ καμῶν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1. ἔκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ St. fr. I. 1. εὐδαιμονῶν πάρος Sup. 166. εὐδαιμονῆντας An. 1250. et Sup. 225. τὰ τῶν εὐδαιμονήντων ὥς τάχα σρέφει θεὸς Meleag. fr. XVI. ἔκ ἔστιν ἡδὲν διὰ τέλεος εὐδαιμονῆν Sup. 270. εὐδαιμονήσει ἔχ' ἐν, ἀλλὰ μυρία Med. 952. εὐδαιμονήσεις El. 1291.

Εὐδαιμονία. ἴν' ἄξει χθὼν εὐδαιμονίαν θεοῖς Hip. 751. ἀοιδὰς εὐδαιμονίας Sup. 997. τὸν τὰς εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν Bac. 572. τοπρόσδε τῆς εὐδαιμονίας Hel. 959. σεβίζω σε μεγάλης εὐδαιμονίας El. 995. πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκει θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 2. μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι Iph. A. 590. ὑπερβαλλήσας εὐδαιμονίας Ion. 473.

Εὐδαιμονίζεῖν. εὐδαιμονίζω An. 322. εὐδαιμονίζει παῖδα σὴν Tr. 268.

Εὐδαιμόνως Or. 600.

Εὐδαίμων. εὐδαίμων ἔφν Or. 1606. ὁ ἐπιὼν νιν βίοςτος εὐδαίμων μενεῖ ib. 1659. εὐδαίμων βίος Med. 598. θνητῶν ἡδείς ἐστὶν εὐδαίμων ἀνὴρ ib. 1228. cf. v. 1230. ἀνδρα εὐδαίμονα Al. 656. θνητῶν ἡδείς εὐδαίμων Iph. A. 162. εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ib. 1224. βίον ἔχῃς εὐδαίμονα Iph. T. 915. cf. Her. F. 479. ὅστις εὐδαίμων—βιοτὰν ἀγιστεύει Bac. 73. vid. etiam v. 900. 902. et 909. θᾶκον ἔκ εὐδαίμονα Hel. 901. εὐδαίμονα πότμον Ion. 1605. ὕπνον ἔκ εὐδαίμονα

Her. F. 1013. πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα El. 1289. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antio. fr. VIII. 4. τὸν καλῶς εὐδαίμονα Fr. inc. CCXXII. χρὴ τῷ εὐδαίμονι ὑπάρξει πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV. 1. πολλὰς ἐς οἴκας καὶ πόλεις εὐδαίμονας Ph. 536. ἐπιδεῖν εὐδαίμονας Med. 1025. εὐδαίμονας—ἐκπλῆσαι βίον Al. 166. οἱ εὐδαίμονες ἐν πᾶσι κλεινοὶ Iph. A. 428. τοῖς ἔκ εὐδαίμοσι τῶν θνατῶν ib. 597. ἔ γάρ, ὃν γ' ἐγῴδα, τῶν εὐδαιμόνων Iph. T. 544. εὐδαίμονες ὄντες ib. 1491. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτρυχεῖν Tr. 509. μᾶλλον εἰς εὐδαίμονες τῶν εὐσεβούντων Bel. fr. XXV. 8. μᾶλλον κηδέεσσι τοῖς εὐδαίμοσιν Thy. fr. 1. 3. Τροίαν εἴλε τὴν εὐδαίμονα Hec. 443. δεξιὰς εὐδαίμονος ib. 753. ἀδικίαν εὐδαίμονα Ph. 552. πόλεως ἢ μέσως εὐδαίμονος An. 874. πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα Iph. T. 1088. cf. Her. 760. 'Ελλάδ' εἰς εὐδαίμονα Iph. T. 1482. Θησέως εὐδαίμονα χώραν Tr. 209. 'Αραβίαν εὐδαίμονα Bac. 16. ὄψιν ἔκ εὐδαίμονα ib. 1230. ὥς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα ib. 1257. τῆς τύχης εὐδαίμονος Hel. 705. τὰς εὐδαίμονος ἥβας Her. F. 441. πατρίδα τὴν εὐδαίμονα Meleag. fr. VI. 3. γένοιτο εὐδαίμονες Iph. T. 1078. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας Hel. 464. πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα Hip. 1096. ἄζηλα, κῆκ εὐδαίμονα Iph. T. 619. σώματ' εἰς εὐδαίμονα Her. F. 66. εὐδαίμονα πρᾶσσει El. 1359. πεδί' ἔχῃς εὐδαίμονα Meleag. fr. I. 2.

Εὐδαιν. εὐδοῖ εὐδαί λυπρά σε κηρύγματα Hec. 662. εὐδαιν νιν ἔδοξα Or. 169. ἔπω κακὸν τόδ' εὐδαι Sup. 1146. παρθένοισιν ἐν μέσαις εὐδαιν Iph. T. 46. τρατὸν εὐδαιν ἐῶμεν Rh. 124. εὐδαι ὕπνον ἔκ εὐδαίμονα Her. F. 1013. εὐδαι; ναι, [εὐδαι ὕπνον ὀλομένον ib. 1061. ἔχ' εὐδαι σαφῶς El. 617. εὐδᾶς ἐν ἀπρώτῳ πέδῳ Er. fr. XIII. 1. εὐδομεν πεδοσιβεῖς Rh. 763. φαύλως εὐδομεν ib. 769. εὐδον ἀπελθὼν εἰς κοίτην ib. 779. εὐδον πᾶσαι Bac. 682. εὐδοντος ὕπνον δεινὸν Her. F. 1034. εὐδοντ' ἂν ἐξεγείρει τὸν 'Αγ. φόνον El. 41. εὐδῶσα Ἰνῆς συμφορὰ Ius fr. I. 1.

Εὐδαιπνος. εὐδαιπνοὶ δαῖτες Med. 200.
 Εὐδένδρος. χόρτων εὐδένδρων Iph. T. 134.
 Εὐδία An. 1146.
 Εὐδοκιμῆν. ἐφ' οἷς εὐδοκιμῶντα πυνθάνομαι σὲ Epist. IV. καὶ γήμη τὴν εὐδοκιμῶσαν Œd. fr. II. 3.
 Εὐδόκιμος. εὐδόκιμος ὁ Διὸς ἱνις An. 799. εὐδοκίμων γάμων Iph. T. 1144. πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV. 2. εὐδοκίμον ἔχει θανάτῃ μέρος Her. 621. ἀντὶ σωματῶν εὐδοκίμων Sup. 1130.
 Εὐδοξεῖν. τίς ἄλλος εὐδοξεῖ στρατῷ; Rh. 496.
 Εὐδοξία. ἐκ ἔστιν ἔδὲν πιστὸν, ἔτ' εὐδοξία Hec. 956. ἐκ εὐδοξίαν—παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 628. πόλει εὐδοξία—διπλάζεται Sup. 779. δόμων εὐδοξία Rh. 760. τῆς εὐδοξίας λαχῶσα πλεῖον Tr. 638. οἱ πόνοι τίκτῃσι τὴν εὐδοξίαν Ar. fr. VII. 3.
 Εὐδοξος. τὰν εὐδοξον ἀνθαιρεμένα φάμαν Hip. 773. βάρβαρον λέχος πρὸς γῆρας ἐκ εὐδοξον ἐξέβαινέ σοι Med. 592.
 Εὐδροσος. εὐδροσοὶ παγαὶ πατρῶαι Iph. A. 1517.
 Εὐειδής. εὐειδεῖς μὲν, αὐχμηροὶ δ' ὄρῃν Hel. 1556. χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172.
 Εὐεξία. σαρκὸς εἰς εὐεξίαν Antiop. fr. VII. 1.
 Εὐεργεσία. εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV.
 Εὐεργετεῖν. ἄκοντας φίλῃς μὴ καλῶς εὐεργετεῖν Hip. 694. βέλομαι σ' εὐεργετεῖν Iph. A. 1413. cf. Hel. 1011. εὐεργετῶ κεῖνον Hel. 1026. ἐπειδὴ Μενέλεων εὐεργετεῖς ib. 1424. φίλον θεραπεύεισιν ἀνδρ' εὐεργετῶν Iph. T. 314. εὐεργετῶν σε Ion. 1540. κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα Al. 863. ἐκ ἐς ἀμβολὰς εὐεργετήσω σε Hel. 1314.
 Εὐεργέτης, et dor. ας. γῆς εὐεργέτης Rh. 151. εὐεργέτης βροτοῖσι Her. F. 1252. ἂ τὸν εὐεργέταν ἀποβαλεῖς ib. 877. ἐν εὐεργέταις ἑμοῖς ἔση Med. 1127. χθόνα δεομένην εὐεργετῶν Sup. 1176. ἡ τὰς εὐεργέτας Ἑλλάδος ἀπώλεσε Her. F. 1309.
 Εὐεργέτης. τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν προδόντα Al. 1061. Ἑλλάδος εὐεργέτης Iph. A. 1447.
 Εὐερνής. δάφναν εὐερνέα Iph. T. 1100.

Εὐζωρος. εὐζωρον μέθυ Al. 760.
 Εὐήθης. εὐήθες τὸ δοκεῖν ὀρνίθας ὠφελεῖν βροτῶς Hel. 753. σφάξαι κελεύσας θυγατέρ' εὐηθέστατα An. 626.
 Εὐήθια. ἀνωφελὲς εὐήθια κατ' οἶκον ἵδρῃται γυνή Hip. 639.
 Εὐήλιος. εὐηλήσι αἰθέρος πνοαῖς Ph. 679.
 Εὐήνεμος. λιμένας εἰς εὐηνέμους An. 750. πόντε χεῦμ' ἰδεῖν εὐηνεμον Dan. fr. X. 2.
 Εὐήρετμος. εὐηρέτμος ναῦς Ion. 1160.
 Εὐήρης. νεῶς πίτυλος εὐήρης Iph. T. 1050.
 Εὐθαλής. εὐθαλεῖ εὐκαρπία Tr. 217.
 Εὐθαρσής. εἰ—δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῇ μολεῖν El. 526.
 Εὐθέως Æol. fr. III. 1.
 Εὐθηλος. εὐθηλον πόριν Bac. 736. εὐθηλοὶ βόες Iph. A. 579.
 Εὐθηρος Bac. 1251.
 Εὐθριγκος. εὐθριγκοὶ ἔδραι Hel. 70.
 Εὐθῦ, *adverb.* τὴν πείραν εὐθῦ λάμβανε Syl. fr. V. 2.
 Εὐθύδημον Antiop. fr. fin. ubi εὐθυδήμονα ex Hesych. citatur.
 Εὐθυμεῖν. πῖνε, κ' εὐθύμει Cy. 528.
 Εὐθύνειν. εὐθύνειν πόλιν Sup. 418. ἐς Ἑλλάδ' εὐθύνειν δόρυ Hel. 1627. εὐθυνον ἀμφῆρες δόρυ Cy. 15. φιλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ Hec. 9. εὐθύνων πόδα Her. 728. πρὸς οἶκον εὐθύνοντας εἰναλίαν πλάτην Hec. 39.
 Εὐθυντηρία. δι' εὐθυντηρίας Iph. T. 1356.
 Εὐθυρσος. νάρθηκα εὐθυρσον Bac. 1156.
 Εὐθύς, 1) *adject.* τὸν εὐθὺν λόγον Hip. 492. κράτις τὴν εὐθεῖαν Med. 384. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευθον Rh. 422. 2) *adverb.* εὐθύς λαβῆσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων Hec. 1161. κισσὸς δὴν—εὐθύς ἔτι βρέφος—ἐνώτισε Ph. 655. δι' ὧτων εὐθύς ἦν πολὺς λόγος Med. 1139. εὐθύς—εἰς πατρὸς δόμους ὤρμησεν, κ. τ. λ. ib. 1177. ᾤμωξε δ' εὐθύς ib. 1206. τὴν εὐθύς Ἀργεῖς—ὀδὸν Hip. 1197. εὐθύς πῶλοις ἐμπίπτει φόβος ib. 1218. ἔστ' εὐθύς ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. ἐτόλμησ' εὐθύς εἰ πρὸς ἡδονὰς Μεσῶν τραπέσθαι ib. 882. εὐθύς Ἀργείων ὄχλος ἡθροίζετο Iph. A. 1546. εὐθύς πρὸς σέ δεῦρ' ἀπεσάλην Iph. T. 1409. εὐθύς εὐπετερον δέμας ἔσεισε Ion. 1203. εὐ-

θὺς ἐρευνᾷ ib. 1213. θεῖ εὐθὺς ἔξω ib. 1217. εὐθὺς ἦξαν εἰς δόρυ El. 844. σέφουσιν εὐθὺς σθ̄ κασιγνήτω κάρα ib. 854. τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων σέρομαι ib. 1309. εὐθὺς—δίδωσιν εὐφρονον κόραις Dan. 22. πρὸς ἵππων εὐθὺς ὀρήσας τᾶσιν Hip. fr. XII. εὐθὺς αὐδᾷ St. fr. IV. 2. τέττε ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4. ὦν ἔδωκέ μοι εὐθὺς ἀφικομένῳ Epist. V.

Εὐῖος, cognomen Bacchi, Bac. 566. et 579. dicitur etiam εὐῖος θεός ib. 157. et 1166. et Antiop. fr. XXXII. 2. 2) *adject.* βότρυος πῶμ' εὐῖς Cy. 191. γυναιξίν εὐῖοις Ph. 660. τελετὰς εὐῖς Bac. 238. εὐῖς βακχεύματος ib. 608. et ἀντὶ εὐῖων βακχευμάτων Cy. 25. ἀγάλματ' εὐῖα Tr. 451. εὐῖων ὀρῶν ἀπο Bac. 790.

Εὐῖππος. εὐῖππος ὄχρος An. 1019. Ἑλλάδος εὐῖππος Iph. T. 133. εὐῖπποις χῶραν Bac. 574. Θήβαισιν εὐῖπποις Ph. 17. Θρήκης εὐῖππον γένος Hec. 1090.

Εὐκάματος. κάματον εὐκάματον Bac. 66.

Εὐκάρδιος. τῇ περίσσει εὐκαρδίῳ Hec. 579.

Εὐκαρδίως. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec. 549. et Iph. A. 1560.

Εὐκαρπία. εὐθαλεῖ εὐκαρπία Tr. 217.

Εὐκαρπος. εὐκαρπον Θηβαῖον σάχυν Bac. 749. Φρυγῶν πρὸς εὐκάρπος γύας An. 1046.

Εὐκέλαδος λωτὸς Bac. 160.

Εὐκηλος. ὡς ἂν βλέπεις μ' εὐκηλον Iph. A. 644.

Εὐκίων. εὐκίονες αὐλαὶ θεῶν Ion. 185.

Εὐκλείης. εὐκλεᾷ λόγον Ph. 1257. ἔξ ὅτε τις εὐκλείης γενήσεται Hip. 489. εὐκλεᾷ βίον ib. 717. πατὴρ καὶ πρὶν εὐκλεᾷ δόμον νῦν δις τοσούτ' ἔθηκες εὐκλεέσερον Rh. 159. sq. πόνος εὐκλείης ib. 197. ἔσαι ἂν Ἑλλάδ' εὐκλείης Ion. 1575. εὐκλείης πόσις Her. F. 290. εὐκλείης ἀνὴρ Ar. fr. VII. 2. τίς ἀμόχθητος εὐκλείης; ejusd. fr. XII. 2. μητρὸς ἔνεκ' εὐκλεεῖς Hip. 423. εὐκλεεῖς κατὰ στρατὸν Her. 792. εὐκλεᾷ με θήσει Ph. 1731. ἡ δ' εὐκλείης μὲν Hip. 47. εὐκλείης γε κατθανυμένη Al. 148. πολλῶν μόχθων εὐκλείης ἐπαύσατο ib. 941. κατ' ἐμέ εὐκλείης ἔσῃ Iph. A. 1441.

δόκησις εὐκλείης δορὸς Her. F. 288. εὐκλεᾷ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2. εὐκλεεῖς ἀπαλλαγὰι Med. 236. ἔκ' εὐκλεεῖς θανάμεθα Hip. 687. εὐκλεές, δύο φίλῳ κείσθαι πέλας Ph. 1653. κέρδος εὐκλεές Al. 1036. εὐκλεές τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὑπὲρ Iph. A. 312. τοῖς κατθανούσιν εὐκλεές Tem. fr. VI. 4. εὐκλεέστατος βίος Med. 810. et εὐκλεέστατον βίον Al. 626. τὸν πρὶν εὐκλεέστατον Hel. 973. εὐκλεεστάτας πατρίδος Her. F. 129. πρὸ δεσποτῶν τοῖσι γενναίοισι δέλοις εὐκλεέστατον θανεῖν Hel. 1657.

Εὐκλεία. πρὸς ἔχ' ἅπαντας εὐκλείαν φέρων Or. 30. εὐκλείαν ἔχειν Med. 415. ὡς ὑπ' εὐκλείας θάνοι Hip. 1299. εὐκλεία οἷς ἔσ' ἀληθείας ὑπο An. 321. κοινὰν τὰν εὐκλείαν ἔχοντα ib. 801. πόλει σέφανον εὐκλείας λαβεῖν Sup. 315. τῆς εὐκλείας χάρισιν ib. 1015. εὐκλείας τυχεῖν Her. F. 1335. εὐκλείαν πατρός ib. 1370. εὐκλείαν ἔλαβον An. fr. IX. κάλλιπον ἔξεις σέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. εὐκλείαν εἰσεκτέησας Ar. fr. XXX. 2. εὐκλείαν ἴσῃν Er. fr. I. 38. πόνος εὐκλείας πατήρ Lic. fr. II. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. τὸ σφαγῆναι δεινόν, εὐκλείαν δ' ἔχει Fr. fal. cit. I. 1.

Εὐκλεῶς. εὐκλεῶς θανεῖν Al. 293. et Rh. 758. τῷτο αὐτὸ βέλομαι εὐκλεῶς πράξει Iph. A. 1376. εὐκλεῶς λιπὲν βίον Her. 535. τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ὤκησαμεν Her. F. 271.

Εὐκομπος. πληγαῖς Φρυγίαις εὐκόμποις Tr. 152.

Εὐκοσμία. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας Bac. 692.

Εὐκοσμος. ξανθοῖσι βοσρύχοισιν εὐκοσμος κόμην Bac. 235.

Εὐκρας Antiop. fr. XLI.

Εὐκρατος. βίος εὐκρατος Melan. fr. XV. 2. τὰγγύθεν εὐκρατ' ἔχει Phaëth. fr. XIV.

Εὐκταῖος. τοῖσι δυσυχέσιν εὐκταία θεός Or. 214. Θέμιν εὐκταίαν Med. 169. εὐκταίαν νύμφαιον Iph. T. 213.

Εὐκτός. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῶ ἔχθραν συνάπτειν Her. 459. ὁ εὐκτὸν ἀνθρώποισι Ion. 642.

Εὐκυκλος. περίπτυσγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλω Ion. 1391.

Εὐλάβεια. ἔχει τὸ μὲν—εὐλάβειαν Her. F. 166. ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει Fr. inc. LI. 8. 2) Εὐλάβεια ut nomen proprium usurpatur, quasi dea, Ph. 789.

Εὐλαβεῖσθαι. εὐλαβεῖ λύσσης μετασχεῖν τῆς ἐμῆς Or. 791. εὐλαβεῖ, μή τι σὸν σφαλῇ τόμα Hip. 100. εὐλαβεῖθ' (i. e. εὐλαβεῖτο) Or. 746. ἡ-λαβεῖτο μὴ σώζειν φίλους ib. 1059. καιρὸν εὐλαβέμενος ib. 698. τὰ κοῖλα γαστρός εὐλαβέμενος Ph. 1420. εἰς ἀνδρὸς ὅψιν εὐλαβέμενος μολεῖν Dan. 24. εἰδὲν εἰδέν' εὐλαβεμένη Iph. A. 1417. μέμψιν εὐλαβεμένη Dan. 37. σκοτεινὰ καὶ βλέψουσιν εὐλαβέμεναι Sup. 325. πέμπετ' (sc. τὰς φερνάς) εἰς μέλαθρον εὐλαβέμεναι Iph. A. 612.

Εὐλαβεσέρος Iph. T. 1375.

Εὐλειμος νάπη Bac. 1082.

Εὐλίμενος. εὐλιμένως Περσείων οἰκῶν ἐπ' ἀκτὰς Hel. 1479.

Εὐλογεῖν. μὴ μ' εὐλογεῖτω τις Ph. 974. Οἰκλῆς τόκον θεοὶ εὐλογεῖσιν ἐμφανῶς Sup. 927. τὸν βόσκοντα εὐλογῶ Ion. 137. ἔνεκ' εὐλογεῖς θεὸν ib. 1614. τήνδ' ἂν εὐλόγεις πάτραν Dic. fr. IV. 2. Ἀρτέμιδος χρυσέαν ἄμπυκα τόξα τ' εὐλογῆσω Hec. 465. εὐγένειαν εἰ βρότειον εὐλογῆσομεν Alex. fr. XII. 2.

Εὐλογία. δι' εὐλογίας Her. F. 356.

Εὐλόγως. ὅστις εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. I.

Εὐλόχος. τὰν εὐλοχον ἐρανίαν Hip. 166.

Εὐλύρας Ἀπόλλων Al. 574.

Εὐλυρος. Ἀπολλων εὐλυρε Lic. fr. IV.

Εὐλυτος. εὐλυτα τέργηθρα φρενῶν Hip. 256.

Εὐμνάνειν. πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον εὐμάθῃ σαφῇ Her. 181.

Εὐμάρεια. εὐμάρειαν ἐπεδίδω χερσὶν Bac. 1126. ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antiop. fr. I. 2.

Εὐμαρής. τῆτο εὐμαρὲς Iph. A. 519. vid. etiam Al. 495. ἐν εὐμαρεῖ Iph. A. 969. Hel. 1243. et Thes. fr. V. 10.

Εὐμαρίς. βαρβάροις ἐν εὐμαρίσι Or. 1370.

Εὐμένεια. πῶς εὐμενείας τοῖσιν ἐν δόμοις ἔχεις; Hel. 320.

Εὐμενής. θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενής Med. 919. εἰ πως—θεὸν παράσχοιτ' ἐς τὸ λοιπὸν εὐμενῇ An. 55. πόλει μοι ξύμμαχος γενεῖ τῷ εὐμενῇ Sup. 630. ὦν ἐκ εὐμενῆς Bac. 921. δῶλον εὐμενῇ Meleag. fr. VIII. 2. λυπημένῳ μῦθος εὐμενῆς φίλων Fr. inc. CXVIII. 2. ἐχθρὸς τὰς πρὶν εὐμενεῖς ποιέμενοι Hec. 849. ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεσάναι Al. 209. ἡμῖν ἂν εἶεν εὐμενεῖς El. 632. εὐμενῇ γνώμῃν ἔχειν Or. 119. ἔξετ' εὐμενῇ γῆν Ph. 945. φίλοισιν εὐμενῇ Med. 809. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενῆς παρυσία Al. 609. εὐμενῆς ἡ θεὸς ib. 794. σὲ εὐμενῆς πόλει ἔσσης Sup. 1229. εὐμενῆς ἐκβηθι βαρβάρου χθονὸς Iph. T. 1086. ἐν τ' Ἀθήναις, κἄνθ' ἄδ' ἔσαν εὐμενῇ Ion. 1554. τύχοιμι αὐτῆς, ἡνίκ' ἐστὶν εὐμενῆς Aol. fr. X. 3. ἔστιν τί μοι κατ' Ἀργος εὐμενὲς φίλων; El. 601. φάσματ' εὐμενῇ Hel. 575. ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον Sup. 351. ἴν' εἰδὲν μητρὸς εὐμενέστερον Al. 320. εὐμενέστερον ἂν—Μενέλεω τὰ πρόσφορα δρῶν ἂν Hel. 1314.

Εὐμενίδες. ὀνομάζειν αἰδῆμαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 38. μελαγχρῶτες Εὐμενίδες ib. 321. Εὐμενίσι θήραμα δρομάσι ib. 834. δίκην ὑπόσχεως—Εὐμενίσι τρισαῖς ib. 1650.

Εὐμετάβολος Epist. V.

Εὐμήκης. ἐπὶ εὐμήκεις ἦκσι τύχας Iph. A. 595.

Εὐμηλος, *nom. propr. viri*, Iph. A. 216.

Εὐμίτος. εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817.

Εὐμόλπος, *nom. propr. viri*. ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπῃ δορὸς Ph. 861. cf. Er. fr. I. 53.

Εὐμορφία. ἔριδι συγεῖα κεκορυθμένον εὐμορφίας An. 279. εὐμορφία πρα-θεῖσα Tr. 936. εἰδέν τι τῆς εὐμορφίας ὄφελος Cœd. fr. VIII. 1. λόγων εὐμορφίαι Cy. 316.

Εὐμορφος. εὐμορφον εἶναι Fr. inc. CLI. 5.

Εὐμυσία. εἰ ζῶν μετ' εὐμυσίας Her. F. 676. πραγμάτων εὐμυσίαν ἄσκει Antiop. fr. XXXIII. 2.

Εὐμυσος. τὰς ἐκ εὐμύσας μολπᾶς Iph. T. 145.

Εὐνάζειν. ἐπεὶ ἡμᾶς εὐνας Ἑκτορεία
χειρ Rh. 762. χρόνια πεσὼν ὁδ' εὐ-
νάζεται Or. 152. γάμοις βασιλικοῖς
εὐνάζεται Med. 18. ἔπερ ἡνᾶσθη
θεῶ Ion. 17. Φοῖβω κρυπτόμενον λέ-
χος ἡνᾶσθη ib. 1484.

Εὐναῖος. εὐναῖος γαμέτας Sup. 1028.
εὐναῖφ πόσει Phry. fr. XIII. 1. εὐ-
ναίοις γάμοις An. 1246. εὐναία ψυ-
χά Hip. 160. εὐναίαν Ἑλέναν An.
104. εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν
Κύπριν ib. 179. εὐναίης καρφῆρας
Ion. 171. εὐναίων πηδαλίων Iph. T.
432.

Εὐνασήριον ὑγιές Or. 589.

Εὐνάτωρ. πρὸς ἄλλον εὐνάτορα An.
1041. κακὸς εὐνάτωρ Ion. 912. εὐ-
νάτορας Tr. 830.

Εὐνέτης, et dor. ας. μητρός εὐνέτης
σέθεν El. 803. Γανυμήδεος, Διὸς
εὐνέτα Or. 1392. ὀδυρομένα σὸν εὐ-
νέταν Med. 159. ἀνόσια εἰργάσω
εὐνέταν El. 1171.

Εὐνή. τῶν ἐν εὐνῇ φιλάτων ἀσπασ-
μάτων Hec. 829. κλινόν μ' ἐς εὐνήν
Or. 227. cf. v. 311. καὶ μὴ γὰρ εὐνῆς
ἦψατο Ph. 953. εὐνῆς ἔνεκα Med.
88. et Hip. 495. ἐς εὐνήν ἡδικομένη
Med. 265. ὀρθεμένης εὐνῆς ib. 570.
εὐνῆς ἄζυγες γαμηλῆς ib. 673. εὐνῆς
ἔκατι ib. 1338. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη
θιγεῖν βίᾳ Hip. 885. cf. El. 255.
ἔγκληρον εὐνήν προσλαβὼν Hip. 1011.
ἄλλην τίν' εὐνήν ἀντὶ σὲ τέργει πόσις ;
An. 908. τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν ib.
1254. τὴν ἐμὴν μέλλουσιν εὐνήν Iph.
A. 1355. φύλλων ἐλατίνων χαμαι-
πετῇ εὐνῇ Cy. 386. δόλιον εὐνήν
Hel. 20. ἄθικτον εὐνήν ἴσθι σοι σε-
σωσμένην ib. 801. ἐπίσχυον εὐνήν
Her. F. 68. ἦν ἔποτ' ἥσχυονεν εὐνῇ
El. 44. εὐνήν κρυφαίαν Dan. 14.
εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα ib. 28. 2) dor.
εὐνά. ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνάν Hec. 927.
ἀκοινώνητον εὐνάν ἀνδρὸς An. 471.
εἰς τιν' ἀνδρὸς εὐνάν Sup. 823. τὸν
πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν ἐμέθεν Tr.
340. ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὦν Ion. 150.
τὸν εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σὰν ib. 899.
μὴ τὸν ἐν δῖαύοντα—εὐνᾶς ἐγείρετε
Her. F. 1050. 3) plur. εὐναί ἀπτο-
λέμως εὐνὰς σεβίζουσα Med. 643. γα-
μηλῆς εὐνὰς ἀγῆλαι ib. 1027. νυμ-
φιδίως εὐνὰς Al. 889. γυναικὸς εὐνὰς

κενὰς ib. 948. πόσας εὐνὰς ἡδικομέ-
νην An. 350. κᾶτρωσέ γ' εὐνὰς Sup.
766. εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων ib.
1026. νυμφεῖες εἰς ἀγκώνων εὐνὰς
Iph. A. 132. εὐναῖσι βασιλίσι ib.
1306. οἱ τὰ τε πρῶτα—εὐνὰς ἔφρα-
ζον Iph. T. 1266. πρὸς εὐνὰς τὰς
Ἑκτορέας Rh. 1. cf. v. 24. 88. 574.
581. 606. 631. et 660. ξένας εἰς
εὐνὰς Tr. 1038. εὐναῖς ἀρσένων
ὑπηρετεῖν Bac. 223. σκοτίας εὐνὰς
Ion. 860. αἰδέμεθ' εὐνὰς τὰς τότε ib.
977. εἰς εὐνὰς κρύβιος ἡπίσω μολεῖν
Her. F. 344. ᾧ λέκτρων δύο συγγε-
νεῖς εὐναὶ ib. 799. ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰς
Νύμφας τὰς Περσηίδος ib. 800. ἐφε-
στῆς εὐνὰς ἔχοντες El. 217. κρυφαίως
εὐναῖς πείσας ἄλοχον Ἀτρώως ib. 720.
κρυπταῖσιν εὐναῖς ib. 922. νυμφικὰς
ἐς εὐνὰς ib. 1200.

Εὐνήμα. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα Ion.
304.

Εὐνήτωρ. ὁ Δίρκης εὐνήτωρ Her. F.
27. εὐνήτωρ σὸς ib. 97.

Εὐνίς. κακίτης εὐνίδος τιμωρία Iph.
A. 397. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι
Or. 927. ἔχοντες εὐνίδας Iph. A.
807.

Εὐνοεῖν. εἰ κατ' οἴκως εὐνοῶν ἐτύγχα-
νες Dan. 64. εὐνοόμενός τις ὦν Fr.
inc. B. 20. 1.

Εὐνοία. σῶ εὐνοίαν πατρὶ ἀεὶ ποτ' εἴ-
χον Or. 866. cf. Med. 345. ἐκ ἦλθες
εὐνοίᾳ θεῶν Sup. 157. ἔ ποτ' ἐκ φρε-
νῶν εὐνοί' ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν
πόλει Tr. 7. ἦν σὴν εἰς ἔμ' εὐνοίαν
δίδως Hel. 1441. ἀκαιρος εὐνοί' εἰδὲν
ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII. ἔ
κατ' εὐνοίαν Fr. inc. B. 13. 1.

Εὐνομία. εὐνομία χάριν διδὼς Her.
F. 779.

Εὐνως. εὐνεν ὄντα σ' ἐξεπίσταμαι Al.
514. σοὶ καὶ τέκνοις εὐνως ἔφυν Iph.
A. 867. cf. v. 871. et Her. 1032. σὲ
προσποῖέμεθα εὐνεν Hel. 1404. εἰς
ὄμματ' εὐνως φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ
Ion. 732. ὅστις καὶ μέσως εὐνως ἐμοὶ
Her. F. 58. cf. Fr. inc. XXI. 2. 2)
saem. εὐνως εἰμὶ Hip. 698. εὐνως καὶ
σοὶ, ζῶντί τ' ἦν τῶ σῶ πόσει An. 59.
εὐνως εἰμ' Ἑλλήνῃ Hel. 488. vid.
etiam v. 887. εὐνως ὅσ' ἐρεῖς, ὅσ' ἂν
λέγῃς Ion. 1336.

Εὐξείνος. ἐντὸς εὐξείνης πόρος An. 1263.

- Πόντος—πέτρας, Εὐξείνῃς Iph. T. 125. cf. v. 437. δι' Εὐξείνῳ οἶδμα λίμνας Her. F. 410. λιμένα τὸν εὐξείνῳ τὸν ναύταις Hip. 157.
- Εὐξένος. Εὐξένον πόρον Iph. T. 1388. Εὐξένῃς Πόντος πρὸς ἀκτὰς Rh. 428. Εὐξένον ἐπ' οἶδμα Iph. T. 395.
- Εὐξύνετος. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοᾶν Iph. T. 1092.
- Εὐογκος. εὐογκος εἶναι γαστρί μὴ πληρημένη Bel. fr. XVII. 5. εἰδ' ἄγαν εὐογκος Syl. fr. III. 3.
- Εὐοδία. τίν' ἔχει τᾶσιν εὐοδίας Bel. fr. I. 4. sed vid. not.
- Εὐοῖ, *partic. latiae exclamationis* Tr. 326. et Bac. 141.
- Εὐολβος. ἐκ τῶν εὐόλβων βασιλέων Iph. T. 189.
- Εὐοργησία. ἀσκεῖν σῶφρον' εὐοργησίαν Bac. 641.
- Εὐορκεῖν. ἦν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγὼ Or. 1517.
- Εὐορκησία. ὅς τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐορκησία ψυχὴν κρατήσῃν Hip. 1039.
- Εὐορκος. εἰς ἐμ' ἐκ εὐορκος ὦν Med. 495.
- Εὐορμος. λιμένας Ἑλλάδος εὐόρμος Tr. 125.
- Εὐοχθος. εὐόχθῃ βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρῃν Ion. 1169.
- Εὐπαγής. εὐπαγεῖ κύκλῳ πετρίνῳ Or. 1428.
- Εὐπαιδία. τέρπεται εὐπαιδία Sup. 490. ὅταν—εὐπαιδίαν πόσιν ἔχοντ' ἴδῃ Ion. 678.
- Εὐπαις. εὐπαις ὁ Λατῆς γόνος Iph. T. 1234. cf. Her. F. 689. εὐπαις ποτ' ἔσα Hec. 810. ἐκέτ' εὐπαις Sup. 955. βιοτᾶς εὐπαιδὸς Ion. 491.
- Εὐπάρθετος. εὐπάρθετε Δίρκα Bac. 520.
- Εὐπατέρεια. εὐπατέριαν αὐλὰν Hip. 68.
- Εὐπατρίδας. τὸν εὐπατρίδαν Hip. 152. et 1283. Ἀγαμέμνονα εὐπατρίδαν Iph. A. 177. εὐπατρίδαι Al. 923. ἅ τῶν εὐπατρίδῃν γεγῶσ' οἴκων Ion. 1073.
- Εὐπατρίς. τᾶς εὐπατρίδος Νηρηίδος Iph. A. 1077.
- Εὐπειθής. τῶν ἡθάρων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέσεροι An. 820.
- Εὐπέτεια. δι' εὐπετείας Ph. 269.
- Εὐπετής Cy. 524. πάντα εὐπετῇ θεοῖς Ph. 696.
- Εὐπηκτος. πέπλων εὐπήκτοις ὑφαῖς Iph. T. 312.
- Εὐπηγος. ἐν εὐπήγοις ὑφαῖς Iph. T. 814. cf. v. 1465.
- Εὐπηγος. λάβετ' εὐπήχεις χεῖρας Hip. 200.
- Εὐπλεκτος. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων Bac. 868.
- Εὐπλόκαμος. εὐπλοκάμους κόμας Iph. A. 791.
- Εὐπορος. εὐπόροισι πλάταις Iph. A. 765. πολλὰ—εὐπορ' ἀνθρώποις πέλει Alcmen. fr. XI. 2. διδάσκαλον ἐν τοῖς ἀμυχανοῖσιν εὐπορώτατον Hip. fr. VI. 2.
- Εὐπραξία. τῆς πάροιθ' εὐπραξίας Hec. 58. et Tr. 635. et τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν Hip. fr. XI. 2. μετὰδος φίλοις σοῖσι τῆς εὐπραξίας Or. 450. εἰς εὐπραξίαν Her. 351. μετασχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας Hel. 742. ἡ βροτῶν εὐπραξία Fr. inc. B. 38. 1. ἔχουσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV. κοινὰ ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι Ion. 566.
- Εὐπράσσειν. οἱ κακοὶ ἔποτ' εὐπράξειαν ἂν Ion. 1622.
- Εὐπρεπής. ὅπλοισι χρυσέοισιν εὐπρεπῆς Ph. 171. cf. Sup. 392. εὐπρεπῇ λόγον Tr. 951. ἐν γέλωτι εὐπρεπεῖς Melan. fr. XX. 5. εὐπρεπῇ γυναῖκα Iph. A. 386. μορφήν εὐπρεπῇ ib. 822. εἰ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν Or. 1145. τὸ μὲν εὐπρεπὲς ποιέμενος Bac. 440. τό γ' ἐμὸν εὐπρεπὲς πάρα ib. 842. εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον El. 1074. εὐπρεπῇ πορπάματα ib. 820. τὰ εὐπρεπῇ τέκνα ib. 951. εὐπρεπέσεν ξενίαν κατήσχυνε Rh. 841. εἶδος εὐπρεπεσάτη Hec. 269.
- Εὐπρεπῶς Al. 159.
- Εὐπροσήγορος. ἐν εὐπροσηγόροισιν ἔστι τις χάρις; Hip. 95. μύθους εὐπροσηγόρους Dan. 45. εὐπροσηγόρῳ φρενὶ Al. 778. εἰ γὰρ ἄσας εὐπροσηγόρους ἔχω Her. F. 1284. εὐπροσήγορον τόμα Sup. 869.
- Εὐπρόσοιτος. ἐκ ἔσιν ἄτης εὐπρόσοιτος ἔκβασις Med. 279.
- Εὐπρόσωπος. ἐκ εὐπροσώποις φροίμοις ἀρχὴ λόγῳ Ph. 1346.
- Εὐπρυμνος. ἐπ' εὐπρύμνῃ νεῶς Iph. T. 1000. cf. v. 1357. παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις Iph. A. 723.

Εὐπτερος. εὐπτέρης ἐς αὐχένας Ion. 1200. εὐπτερον δέμας ib. 1203.
 Εὐπυργος. εὐπυργα ἐρύματα χθονὸς Dan. 1.
 Εὐρείτας. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείῃ Tr. 809.
 Εὐρημα. τί τῷδ' ἂν εὐρημ' εὐρον εὐτυχέστερον; Med. 553. εὐρημα ἔκ οἷσθ' οἶον εὐρηκας τότε ib. 716. εὐρημά τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω Hip. 716. εὐρημα κάλλισον εὐρηκα Her. 534. σῶσαι τόδ' εὐρημ' εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον Ion. 1349. ἅελπτον εὐρημα ib. 1441. φίλον εὐρημα ib. 1518. τὸ πάνσοφον εὐρημα Her. F. 188. εὐρημα τὸ χρῆμα γίνεται τότε El. 606. πολλῶν λόγων εὐρήματα Hec. 250. ῥέας τε μητρὸς, ἐμά θ' εὐρήματα Bac. 59. μαινόμεσθαι τοῖς εὐρήμασι Cy. 463.
 Εὐριπίδης, nom. auctoris, Epist. V.
 Εὐριπος Iph. T. 6. σιγαὶ ἀνέμων τόνδε κατ' Εὐριπον ἔχουσιν Iph. A. 11. Εὐρίπῃ διὰ χενμάτων ib. 166. Εὐρίπῃ πύλας ib. 804. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπῃ πνοαῖς ib. 813. ἀνταίαν Εὐρίπῃ πνεῦσαι πομπὰν ib. 1324.
 Εὐρίσκειν. ἀγῶνα πάνδημον εὐρίσκω τινὰς τιθέντας ἀθληταῖσιν Al. 1029. εὐρίσκειν τέχνας Iph. T. 1032. λόγους πειτηρίους εὐρίσκει ib. 1054. ἐνθάδ' εὐρίσκεισί σε Her. 101. αὐτοὶ τὴν ἔξοδον γ' εὐρίσκετε Hel. 1028. τὰμὰ εὐρίσκω φίλα Ion. 523. θέσφαθ' ὥς εὐρίσκομεν ib. 1424. ἄλλο τοί πε καινὸν εὐρίσκω κακὸν Her. F. 1177. τᾶνδον εὐρίσκειν καλῶς El. 76. εὐρίσκεις μητρὶ πῶς φόνον; ib. 650. τὸ συνεχές ἔργον παντὸς εὐρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX. εὐρημα ἔκ οἷσθ' οἶον εὐρηκας τότε Med. 716. ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων εὐρηκα Iph. A. 1107. πάντα διαπεπραγμένα εὐρηκα Hel. 1194. τὰ χεῖρις, ἐν δόμοις εὐρήκαμεν ib. 1528. εὐρες πῶ νιν; Hec. 777. γάμοις εὐρεῖν βίον Ph. 403. cf. v. 1613. πολλῷ εὐρον ἐνδεεῖς διαλαγὰς ib. 708. εὐρεν ἐν Ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα ib. 1563. τί τῷδ' ἂν εὐρημ' εὐρον εὐτυχέστερον; Med. 553. παῦρον δὴ γένος ἐν πολλαῖσιν εὐροις ἂν ἴσως ib. 1088. ἄλις βίονον εὐρον ib. 1107. τῶν ἀδοκῆτων πόρον εὐρε θεὸς ib. 1418. Al. 1165. An. 1288.

Bac. 1389. et Hel. 1707. ὃν ἂν περισσὸν καὶ φρονεῖν εὐρη μέγα Hip. 445. εὐρον φάρμακα ib. 699. ποτὶ γῆς ἀνακτα τῆσδε εὐροίμ' ἂν ib. 1154. ἔχ' εὐρε, πλὴν γυναικὸς Al. 17. εἰθ' εὐρομένε σε μὴ λυπέμενον ib. 539. κρεῖσσον ἔδεν ἀνάγκας εὐρον ib. 969. ἀλκὴν τιν' εὐρεῖν κᾶπικέρησιν κακῶν An. 28. πολλὰς ἂν εὐροις μηχανὰς ib. 85. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὐρεῖν ib. 121. πόσας ἂν εὐνὰς θυγατέρ' ἡδάκμημένην βέλοίμ' ἂν εὐρεῖν; ib. 351. εὐρεῖν καιρὸν ib. 486. τί μόρῃ παράτροπον μέλος εὐρῷ; ib. 528. ἔκ ἂν τιν' εὐροίτ' ἄλλον ἀθλιώτερον Sup. 1076. ἵνα σὲ πρῶθ' εὐρῷ κακὸν Iph. A. 349. τίνα πόρον εὐρῷ; ib. 356. πῶ χρὴ μὲν εὐρεῖν σὴν χεῖρ' ἐπίκερον κακῶν; ib. 1027. ἐμῶν φίλτατόν σ' εὐρον φίλων Iph. T. 708. ἡνίκ' ἂν κενὰς κρηπίδας εὐρη ἀγάλατος ib. 997. εἰ γὰρ εὐρομεν τόνδ' ἄνδρ' ἐν εὐναῖς Rh. 580. πῶ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὐρῷ; ib. 738. βυρσότονον κύκλωμα τότε—εὐρον Bac. 125. βότρυνος πόμ' εὐρε ib. 279. εὐρομεν φίλος καὶ ξυγγενεῖς τάσδε Her. 305. ἔνα ἐν πολλοῖς ἴσως εὐροις ἂν, ὅστις κ. τ. λ. ib. 329. πέρας εὐρεῖν Hel. 1153. τὸ θεῶν ἔπος ἀλαθές εὐρον ib. 1165. νοσῶσ' εὐρον νόσους Ion. 320. τὰ φίλταθ' εὐρες ib. 571. ἴσως εὐροίμεν ἂν ib. 575. ὅσας σφαγὰς φαρμάκων—εὐρον ib. 617. πῶ δέσποιναν εὐρῷ; ib. 1107. ἵν' εὐρῷ μητρὲν, ὣν εἰ βέλομαι ib. 1381. εὐρεῖν μητέρα ib. 1383. φίλον σ' εὐρημα εὐρομεν ib. 1518. ποῖ κακῶν ἐρημίαν εὐρῷ; Her. F. 1158. εὐρές γ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μεῖζουσιν; ib. 1239. συμφορὰς κακῆς ἱατρὸν εὐρεῖν El. 70. πολλὰ—ἂν εὐροὶ δαιτὶ προσφορήματα ib. 423. πολλοῖς ἂν εὐροις βοζρύχης ὁμοπτέρης ib. 530. γενναῖον λέχος εὐρεῖν And. fr. XIV. 2. εἰθ' εὐροις ἂν ἀθλιώτερον Peliad. fr. V. 2. ἔκ ἔστιν εὐρεῖν βίον ἄλυσον ἐν ἔδρῃ Fr. inc. LXXXVII. εὐρεῖν μόχθων ἀνάπανταν Fr. inc. CLV. 13. ἄνδρας, εἰ Φρύγας κακὰς, εὐρῶν Or. 1352. αἰνιγμ' ἀσύνητον εὐρῶν Ph. 1721. εὐρῶν ἀκριβῆ μωσικὴν ἐν ἀσπίδι Sup. 906. πρὸς φάτναις ταῦρον εὐρῶν Bac. 618. σῶμα μυρίοις ζητήμασιν εὐρῶν

ib. 1217. τὰ φίλταθ' εὐρὼν Ion. 521. εἰ μὴ μηχανὰς εὐρήσομεν Hip. 481. πῶ νιν εὐρήσω; Al. 837. cf. v. 847. ἴν' ἡμᾶς ὄντας εὐρήσει κακὰς Iph. A. 459. πολλὰς εὐρήσω φίλος Rh. 320. κακ' ἐν δόμοισι μυρὶ εὐρήσει Tr. 443. ἔρανῳ ζηρίζον εὐρήσεις κλέος Bac. 970. τὸ λῶσον ἐλπιδ' εὐρήσειν Her. 170. ὅπως μητέρ' εὐρήσεις σέθεν Ion. 573. τὴν μὲν εὐρήσεις κακὴν Pro. fr. III. 3. οἵτινες ὕμνους—εὐροντο Med. 194. cf. v. 196. τίνα σοι πόρον εὐρομένα Iph. T. 876. εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὐρίσκομαι Sup. 254. αἰεὶ ἐν λόχοις εὐρίσκεται Rh. 507. σοῖς φίλοιςιν εὐρίσκει φίλος Ion. 1407. πῶ ποτ' ὄνθ' ἠυρήμεθα; Iph. T. 777. εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν εὐρηται φρενῶν Bac. 203. δόλοι καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα—εὐρηται βροτοῖς Bel. fr. VIII. 2. ἃ γυναιξὶ σῶφρον' ἔσθ' εὐρημένα Tr. 640. ἀδικῶσα εὐρέθη Hec. 270. ἔπερ εὐρέθη θανάων ib. 770. εἰ μὴ ὄρκος θεῶν ἀφρακτος εὐρέθην Hip. 657. ἀπλησίαν λέχους πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ' ἂν εὐρέθης An. 218. ἄριστος εὐρέθη El. 382. τίς ἔως εὐρεθείη σκαυός.—; Epist. V. ὅς ἀνόσια πράσσων εὐρεθήσεται Iph. A. 1105.

Εὐροός. εὐρόοισι τῶμασι Hip. fr. IX. 3.

Εὐρός. εἰς εὐρος τριῶν πήχεων Cy. 389.

Εὐρόρος. ἀμφὶ τὸν εὐρόρον Εὐρώταν Hec. 650.

Εὐρύθμως. θές τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως Cy. 560.

Εὐρύς. πόντα κύματ' εὐρέως Fr. inc. CLXXV. 1. εὐρείας φάρυγγος ἀνατομία τὸ χεῖλος Cy. 355.

Εὐρυσθέης. Εὐρυσθέως πέμψαντος Al. 67. cf. v. 484. vid. etiam Her. 13. et passim per totum drama, nec non Her. F. locis compluribus, et tandem Pi. fr. V. 5.

Εὐρυτός, *nom. propr. viri*, Iph. A. 282.

Εὐρυτός, *adject.* εὐρυτον παρὰ κρήνην Iph. A. 420.

Εὐρύχορος. Ἑλλάδος εἰς εὐρυχόρους ἀγυῖας Bac. 87.

Εὐρώπη, et dor. ὦπα. Εὐρώπης ὄρος Tr. 927. et Ion. 1356. Εὐρώπας δε-

ράπαιναν Hec. 482. Ἀσιήτιδα γαῖαν Εὐρώπας διαμείψας Iph. T. 398. τὸν Εὐρώπας Λυκίων ἀγὸν Rh. 29. 2) *nom. propr. faem.* τῆς Τυρίας τέκνον Εὐρώπας Cret. fr. II. 2.

Εὐρωπία. πεδία Εὐρωπίας γῆς Ion. 1587. παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Thes. fr. VI.

Εὐρωπός. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626.

Εὐρώς Ion. 1393.

Εὐρώτας, *fluvius terræ Laconicæ*. ἀμφὶ τὸν εὐρόρον Εὐρώταν Hec. 650. τοῖς παρ' Εὐρώτα An. 438. Εὐρώταν ἀφικέσθαι ib. 802. ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφης Iph. A. 179. cf. Iph. T. 400. et Hel. 211. 356. et 500. ἐξαλλάξας Εὐρώταν Iph. T. 135. τῷ Εὐρώτα δύσκειλιαν Tr. 133. ἐν δίνῃ Εὐρώτα ib. 210. ἐπ' Εὐρώτα ροαῖς Hel. 123. cf. v. 161. Εὐρώταν ἐφεζόμεναι ib. 1508.

Εὐς. εὐς ὁ χρήζων Fr. inc. XCI.

Εὐσεβεία. μόχθους τῆς εὐσεβείας Hip. 1368. σῆς εὐσεβείας χάριν ib. 1419. δίκαιος ἡυσεβεία Iph. T. 1202. τῆς εὐσεβείας! Bac. 263. συγγόνῃ σῶ τὴν εὐσεβείαν μὴ προδῶς τὴν σὴν Hel. 907. τὴν εὐσεβείαν τιμᾶν Ion. 1045. ὅσον εὐσεβεῖα κρατῶμεν ἀδικὸν ἄροτον ἀνδρῶν ib. 1094. ἡ εὐσεβεία τίς πρόσ-εσι σῶ πόσει; El. 254. ἔ κατ' εὐσεβείαν αἱ θνητῶν τύχαι Hip. fr. IV. 1. τῆς εὐσεβείας χάρις ἔσδλῃ ejusd. fr. XVIII. 6. τὸ ἔχειν πλεον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Fr. inc. LXXXVI. 3.

Εὐσεβεῖν. φυγῇ ζημιῶντας εὐσεβεῖν Or. 898. τᾶλλα εὐσεβεῖν χρεὼν Ph. 528. χθόνιον εὐσεβεῖν θεὸν ib. 1331. εὐσεβεῖ περὶ ξένους Al. 1151. ὥς τὰ μ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν εἰδῶσι Tr. 85. τὰ ἐπὶ τὰ καλὰ βίον—ἀγόντ' εὐσεβεῖν Bac. 1007. πέφυκα τ' εὐσεβεῖν, καὶ βέλομαι Hel. 1004. ἔκ εὐσεβείας γε Ion. 1290. ἴσον σεαντὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδω Er. fr. II. 8. vid. not. εὐσεβεῖν ἡσκηκότα Fr. inc. LXII. 2. τῶν εὐσεβάντων ἡσυχῇ Bel. fr. XXV. 9. τῶν εὐσεβάντων ἐργᾶν Dic. fr. I. 6. τοῖς—εὐσεβῶσιν εἰς θεὸς Scy. fr. II. 3. Διώνυσος ἡμᾶς εὐσεβήσῃ Bac. 466.

Εὐσεβής. εὐσεβῆς ἀνὴρ Hec. 1004. εὐσεβῇ ξένον ib. 1234. εὐσεβῆς ἄν

ἦν Or. 502. εὐσεβῆς γεγώς Hip. 1309. εὐσεβῆς πόνος Sup. 373. ἔξαρχ' ὄρκον, ὅστις εὐσεβῆς Iph. T. 743. εὐσεβῆς πατρός Hel. 979. cf. v. 1035. εἰς ἔμ' εὐσεβῆς El. 253. τίς εὐσεβῆς ἐμὸν κára προσόφεται; ib. 1195. εἰς Θεός εὐσεβῆς Bel. fr. XXVIII. 1. εὐσεβῆς ὦν Phry. fr. VI. 1. τὸς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας ἢ χαίρουσι Hip. 1339. χειρὸς εὐσεβῆς ἀπο ib. 83. φρενὸς σῆς εὐσεβῆς! ib. 1454. ἄλοχον εὐσεβῇ Hel. 1294. εὐσεβεῖς ὁδὸς ἦκοντα An. 1126. τῶμόν σ' εὐσεβὲς σώζει Hip. 656. χρὴ τὸδ' εὐσεβὲς σκοπεῖν Iph. A. 674. τὸ εὐσεβὲς παραλιπὼν Tr. 43. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσσεβείας ἀνδελῷ Cy. 309. ἐν εὐσεβεῖ Hel. 1293. εὐσεβὲς χρησίριον El. 1272. τὰμὰ εὐσεβῇ τὸτ' ἦν Ion. 1290. παρώσας εὐσεβε-τέρως φίλας Or. 627. τῶν βουδυν-των ὄντας εὐσεβετέρως Dan. fr. XII. 7. παῖς Πέλοπος εὐσεβέστατος Med. 684. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτῃ τραφεῖς Iph. A. 926. cf. El. 886. εὐσεβεστά-την ψῆφον Or. 1651. cf. El. 1262. εὐσεβεστάτην, sc. σύγγονον Hel. 1648.
 Εὐσελμος. ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.
 Εὐσημος. ἐντὸς εὐσήμῃ νεῶς Iph. T. 1383. εὐσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. εὐσημα καὶ σα Hyr. fr. XII.
 Εὐσθενεῖν. ὅτ' ἐν ἡβῇ τῶμόν εὐσθένει δέμας Cy. 2.
 Εὐσπλαγχνία. τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας Rh. 192.
 Εὐστοχία. ἐπὶ τόξων εὐστοχία Iph. T. 1239. χερὸς εὐστοχίαν Tr. 812.
 Εὐστοχος. εὐστόχῳ πέτρῳ Hel. 75. ὅσοι τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὐστοχον Her. F. 195. λόγῃ ἀνδρες εὐστοχώτεροι Dan. fr. VIII. 2. λόγχαίς ἀκοντιστῆρες εὐ-στοχώτατοι Ph. 142.
 Εὐστροφος. δῶδεκ' εὐστροφώταταισι ναυ-σὶν Iph. A. 293.
 Εὐτύλος. εὐτύλων ναῶν Iph. T. 128.
 Εὐσφύρος. εὐσφύρῃ ποδὸς Hel. 1586.
 Εὐσχήμων. ὡς σὺ μὴ εἰς ἔμ' εὐσχήμων γένῃ Med. 584. λόγων εὐσχημόνων Hip. 490.
 Εὐσχήμως πεσεῖν Hec. 569.
 Εὐσωματεῖν An. 766.
 Εὐτε. γυναικὸς εὐνὰς εὐτ' ἂν εἰσίδῳ κενὰς Al. 948. εὐτ' εἰς κόλπῃς κρόκεα

πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 888. εὐτ' ἂν εἰς ἄδῃ μόλῃς Her. F. 1331.
 Εὐτειχῆς. τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῇ πάγον An. 1011.
 Εὐτεκνεῖν Meleag. fr. X. 2.
 Εὐτεκνία. ὥστ' εὐτεκνία δυστυχίαν—καθελεῖν Sup. 66. εὐτεκνίας χρονίῃ κύρσαι Ion. 470.
 Εὐτεκνος. εὐτέκνης χρησμός Ion. 423. εὐτεκνος ξυνωρίς Ph. 1612. ἐκέτ' εὐ-τεκνος Sup. 955. πατὴρ εὐτεκνος Her. F. 1405. γενοίμεθ' εὐτεκνοὶ Ph. 1068. εὐτεκνώτατε Πρίαμε Hec. 620. εὐτεκνωτάτην πασῶν γυναικῶν ib. 581.
 Εὐτολμία Med. 469.
 Εὐτορνος. ἴντος ἐν εὐτόρνοισι περιδρό-μοις Tr. 1197.
 Εὐτράπεζος. βίος ἐκ εὐτράπεζος St. fr. III. 2. cf. Fr. inc. LI. 3.
 Εὐτραφής. ἴδοιμι ὑμᾶς εὐτραφεῖς Med. 920. πρὸς εὐτραφεῖς ξένους Iph. T. 304.
 Εὐτρεπής. πάρεσι λαιμὸς εὐτρεπῆς ὅδε Hec. 565. ὁ φάρυγξ εὐτρεπῆς ἔσω Cy. 214. φαρέτραν εὐτρεπῇ Her. F. 969. εὐτρεπες (sc. τὸ ξίφος) ποιήσο-μαι El. 689. κατάργματα εὐτρεπῇ ποιωμένη Iph. T. 245. ὡς σοι τὰνθάδ' ἐσὶν εὐτρεπῇ Cy. 594. τὰ νέρθεν εὐ-τρεπῇ ποιεῖ Her. F. 497.
 Εὐτρέπιζειν. εὐτρέπιζε φάσανον ἢ βρόχον δέρη Or. 951. ὑμέναιον εὐ-τρέπιζε Iph. A. 437. εὐτρέπιζετε, ἂ χρὴ Iph. T. 470. χέρνιβες πάρεσιν ἡτρεπισμέναι Iph. A. 1111.
 Εὐτρεφής. σαρκὸς εὐτρεφέστατον πάχος Cy. 379.
 Εὐτροχος. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. εὐτροχον γλῶσσαν ἔχεις Bac. 268.
 Εὐτυχεῖν. ὥσάν ἢ Ἑλλάς εὐτυχῇ Hec. 330. τὸν χρησὸν εὐτυχεῖν ib. 904. μάλιστα τέκνους εὐτυχεῖς μέρος ib. 989. ἢ δὲ Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν—Or. 1143. εὐτυχοῖμεν ἂν ib. 1172. ἄρ' εὐτυχεῖς ἦν τοῖς γάμοις; Ph. 427. τολοῖπὸν εὐτυχοῖεν ἂν ib. 1025. δευρ' αἰεὶ εὐτυχεῖς ib. 1215. εὐτυχοίης Med. 688. et Al. 1156. ἡνίκ' εὐτυχεῖς Med. 1005. ἐκ οἷδ', ὅπως εἵποιμ' ἂν εὐτυ-χεῖν τινα θνητῶν Hip. 981. εὐτυχεῖν αἰεὶ ib. 1018. ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἂν Ἑλλάδα An. 450. εὐτυχῶσιν οἱ μὲν

τάχ',—Sup. 550. εὐτυχοίτην Iph. A. 716. τὰπ' ἐμ' εὐτυχοίτε ib. 1557. ἢ τὰ πρὸς Θεῶν εὐτυχεῖ Iph. T. 560. εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μετὰ ib. 841. γένει εὐτυχῶμεν ib. 850. τὸν μόνον Ὀρέστην—εὐτυχεῖν ib. 1183. εὐτυχεῖν μόνον σε δεῖ Rh. 218. ἐπειδὴ τέμὸν εὐτυχεῖ δόρυ ib. 319. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν Tr. 510. εἰ εὐτυχοῖεν Τρῶες ib. 1007. ἀδελφοὶ αὐτοὺς εὐτυχεῖ ποτε ib. 1206. εὐτυχεῖς τᾶδ' ἄγρα Bac. 1181. εὐτυχεῖς τανῦν τάδε Her. 641. τὰδ' εὐτυχῶ Hel. 1213. τὰ κατ' οἴκους εὐτυχῶμεν ib. 1385. εὐτυχῶμεν ἢ πέρα Ion. 264. τὰλλ' εὐτυχῶσ' ἢκ εὐτυχεῖς ib. 307. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν ib. 567. εὐτυχεῖν ἐπίσασο ib. 650. μόνῳ τῷδ' εὐτυχεῖς; ib. 1426. φίλοι εὐτυχῶσιν, δεῖ ἐγὼ θέλω Her. F. 762. ὅθεν σ' ἢ χρῆν (sc. νικᾶν), εὐτυχεῖς Alex. fr. IV. 2. χρυσὸν νόμιζεσαντὸν ἔνεκ' εὐτυχεῖν And. fr. XVI. 4. χρήμασιν εὐτυχῶ, ταῖς συμφοραῖσι δ' ἢκ εὐτυχῶ ejusd. fr. XVII. 1. 2. ὅταν ζῇ τις, εὐτυχεῖν χρῶν ejusd. fr. XXIII. 2. ἢδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν Antiop. fr. XXV. 2. τῷ γένει εὐτυχεῖ Bel. fr. XVI. 12. εἰ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ Cress. fr. XI. 4. cf. Fr. inc. XLIX. 3. et L. 1. 2. τῶν μὲν εὐτυχεῖ λαμπρὰ γαλήνη Dan. fr. I. 6. μοχθεῖν ἀνάγκη τῶς θέλοντας εὐτυχεῖν Tel. fr. XVIII. φιλεῖ τοι πόλεμος ἢ πάντ' εὐτυχεῖν Tem. fr. VI. 1. ἄπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις ejusd. fr. XVII. ἢ πάντες ἔτε δυστυχεῖσιν ἐν γάμοις, ἔτ' εὐτυχῶσιν Fr. inc. XLIX. 2. βέβαια ἢδελφοὶ θνητὸς εὐτυχεῖ γεγώς Fr. inc. LXIX. μετὰ τῶν φίλων εὐτυχεῖν χρῆ Fr. inc. CLII. 14. τὸ ἐκείνους εὐτυχεῖν Epist. IV. ἕως ἡντύχει δόρι Hec. 18. ὑφ' ἃπερ ἡντύχων ib. 301. ὅτ' εὐτύχει Τροία ib. 1208. εἰ ὅδ' εὐτύχει ib. 1228. ἀδελφοὶ τὰ τῆς Θεᾶς θύματ' εὐτύχει λαβῶν Iph. T. 329. ὁ πρὶν ποτ' εὐτύχεις Bac. 1023. μετ' ἀνδρῶν οἷος εὐτύχων ποτὲ Bel. fr. XVI. 20. εὐτυχῶν ἀνὴρ Or. 1552. λύπης εὐτυχῶν μεθίσασο Al. 1125. ἢ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι ib. 1161. ἔσιν ἐνισπείν τοῖσιν ἀσθενεσέροις τὸν εὐτυχεῖντα Sup. 436. ὠφελεῖν μάλιστα δυνατὸς ἐστὶν εὐτυχῶν Iph. A. 348.

εὐτυχῶν ἐμὸ ψυχὰ Iph. T. 837. vid. not. ὅστις μ' εὐτυχεῖντ' ἐνόσφισας Rh. 56. χαίρω σ' εὐτυχεῖντα ib. 390. ἐπ' εὐτυχεῖντι Τρωϊκῷ στρατῷ ib. 649. Ἐκτορος εὐτυχεῖντος Tr. 1162. αὐτὸν εὐτυχεῖντ' ἅμα Her. 22. αὐτοὺς εὐτυχῶν Ion. 658. εἰ με εἰς εὐτυχεῖντας ἤγεν εὐτυχῶν δόμους El. 398. τὸν εὐτυχεῖντα χρῆ σοφὸν πεφυκέναι Alcmen. fr. XIV. εὐτυχῶν τις Antiop. fr. VIII. 1. ἀδελφοὶ μέχρι τέλους ἔμεινεν εὐτυχῶν ejusd. fr. XXXIX. 5. ὁ πρὶν εὐτυχῶν πιτυεῖ Ar. fr. XXVI. 3. χρῆ τὸν εὐτυχεῖντ' ὅτιπλεῖστας ἔχειν γυναικας Inus fr. VII. 2. ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει Phi. fr. VIII. 1. τὸν εὐτυχεῖντ' αἰεὶ μεῖζω τίθησι ejusd. fr. XII. 1. τὸν εὐτυχεῖντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν Fr. inc. CCIV. ἢδ' εὐτυχεῖντας εὖ δοκεῖν (sc. χρῆ) πράξειν αἰεὶ Hec. 283. ὡς εὐτυχεῖντας Or. 373. τί δ' εὐτυχεῖντες (sc. λέγουσιν); Sup. 124. εὐτυχεῖντας συμμάχους ὀρᾶν Rh. 666. τὴν εὐσεβειαν εὐτυχεῖσιν μὲν καλὸν τιμᾶν Ion. 1045. οἱ εὐτυχεῖντες, διὰ τέλους ἢκ εὐτυχεῖς Her. F. 103. ἐν οἷσιν εὐτυχεῖντες ἤμεν ὀλβιοὶ ib. 1300. πόλει εὐτυχεῖντες οἱ κακοὶ νόσος Plis. fr. I. 7. τῶς εὐτυχεῖντας ἄγει τὸ παρ' ἐλπίδα Fr. inc. CLXXXVII. κακοὶ εὐτυχεῖντες ἐπίπληττεσι με Fr. inc. B. 21. 2. ὅτῳ ὠφθῇν εὐτυχεῖσα Hec. 970. μὲν' εὐτυχεῖσα Ph. 1679. μηδ' εὐτυχεῖσα δυστυχῆς εἶναι δόκει Med. 602. εἰ ζῇ, κεῖνυχεῖσα τυγχάνει An. 889. ὡς εὐτυχεῖσά γε Iph. A. 1447. ὦ ποτ' εὐτυχεῖσα πόλις Tr. 45. μήτ' εὐτυχεῖσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. ἢκ εὐτυχεῖσαι Bac. 1261. εὐτυχεῖν δόρυ Rh. 60. εὐτυχεῖντα ποίμνια ib. 270. ὅστις ἡντύχησεν εἰς τέκνα Or. 541. δότ' εὐτυχεῖσαι τῷδ', ἐμοὶ τε ib. 1243. ἢ εὐτύχησεν Ἑλλάς Tr. 935. τὰ μυσῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν Her. F. 613. καὶ γὰρ ποτ' εὐτύχησα ib. 1221. κἀκεῖ μὲν εὐτύχησεν El. 8. ὁ εὐτυχήσας Tr. 634. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων Er. fr. II. 31. εἰ τὰδ' εὐτυχήσομεν Or. 1212. δεῖ εὐτυχήσει Sup. 553. εἴπερ ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσοσιν λόγοις Ion. 649. ὡς εὐτυχήσων Bel. fr. XVII. 3. Εὐτύχημα. τὰ πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς Ph. 1365. τὰ πάρος εὐτυχή-

- ματ' αὐδῶν ib. 1723. μεγάλη δίδωσιν
 εὐτυχήματα Fr. inc. B. 13. 2.
- Εὐτυχής. ἀθλίως πράσσειν εὐτυχής
 μολῶν Or. 449. ἐπὶ τὸν εὐτυχή πηδῶσ'
 αἰ ib. 893. εἶτε δυστυχής, εἴτ' εὐτυ-
 χής Al. 688. παρ' εὐτυχῇ πότμον ib.
 929. τὸν εὐτυχῇ—ἄν τις αἶρη μοῖρα
 Sup. 608. ὅδ' αὖ τότ' εὐτυχής ib. 741.
 σελήνης εὐτυχής κύκλος Iph. A. 717.
 ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. σώζει
 αὐτὸν, ὅσπερ εὐτυχῇ θεῶν τίθησιν
 Rh. 583. πότμος εὐτυχής Tr. 244.
 ὁ στρατηγὸς εὐτυχῇ τὰ πρὸς θεῶν
 ἐσιν Her. 386. εὐτυχῇ μάχης ἀγῶνα
 ib. 797. ἐξ εὐτυχῆς ἐχθρὸν ἄνδρα
 δυστυχῆσθ' ὀρᾷ ib. 939. εὐτυχῇ με-
 θήσετε Hel. 1466. ταχὺ τὸν εὐτυχῇ
 μετέβαλε δαίμων Her. F. 884. ἔτος
 εὐτυχής Æol. fr. XIII. 5. εἰς τὸν
 εὐτυχῇ χωρῶντα τοῖχον Alcmen. fr. I.
 1. ἔκ ἐσιν, ὅστις εὐτυχῆς ἔφυ βροτῶν
 And. fr. XX. 1. εὐτυχῆς ἀνὴρ Antig.
 fr. I. 1. εἰς γένος ἐκ εὐτυχῆς Bel. fr.
 XVI. 6. ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι Hec.
 619. εὐτυχεῖς ἡμεῖς ἐσόμεσθα Iph.
 T. 1232. οἱ εὐτυχεῖντες διὰ τέλεος
 ἐκ εὐτυχεῖς Her. F. 103. αἰεὶ εὐτυ-
 χεῖς φαίνοισθέ μοι El. 889. δεῖ τὰς
 μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τὰς δ' εὐτυχεῖς An-
 tiop. fr. XXIII. 2. εἰ εὐτυχῆς ἔσαι
 ἦδε γῇ Ph. 1204. εὐτυχῆς εἶην ἐγὼ
 ib. 1207. γυνὴ εὐτυχῆς Al. 180. ἡ δ'
 ἐξαμαρτῆσ'—εὐτυχῆς γενήσεται Iph.
 A. 1205. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥύμη θεῶ
 Rh. 64. ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ Her. F.
 348. πύσις εὐτυχῆς El. 690. ἐπεὶ
 τάσδ' ἐσείδεν εὐτυχεῖς πύλας Ph. 1170.
 τὸ τῆς θεῆς φίλον γ', ἐμοὶ δ' ἐκ εὐτυχῆς
 Iph. A. 747. γενέσθω εὐτυχῆς γέ-
 νος τὸ Ταντάλειον Hel. 861. εὐτυχῆς
 τάχ' ἂν πέσοι ib. 1088. ἐν ἂν εὐτυχῆς
 μόλις ποτ' ἐξεύροι τις Ion. 382. τὸ
 φροῖμιον τῶν λόγων ἐκ εὐτυχῆς ib.
 753. ἐρεῖς τι κεδνόν, εὐτυχῆς τέ μοι
 ib. 1485. εὐτυχεῖς ἀριθμόν Chry. fr.
 IV. 2. ἐν κοινῷ ψέγειν ἀπασι κείσθαι
 δυστυχῆς, ἐκ εὐτυχῆς Pol. fr. III. 3.
 δρόμον ἀγάμματ' εὐτυχῇ Her. F. 425.
 εἰ τὰ Τρωῶν ἦν εὐτυχῇ El. 1077. θα-
 νῶν ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχεστέρος, ἢ ζῶν
 Hec. 377. et Fr. inc. LXXXIII. 1.
 εἴη εὐτυχεστέρος βίος Ph. 1577. εὐ-
 τυχεστέρος ἄλλος γένουτ' ἂν ἄλλος Med.
 1229. δαίμον' εὐτυχεστέρον Al. 938.
- εὐτυχεστέρω πότμῳ Tr. 627. οἱ δυσ-
 τυχεῖς τοῖσιν εὐτυχεστέροις ἐφρονέουσιν
 εν Iph. T. 352. ἐσθλῶν κακίης ἐνίστο'
 εὐτυχεστέροι Hel. 1229. ἔδεν εὐτυ-
 χεστέρας Æno. fr. II. 5. τί τῷδ' ἂν
 εὐρημ' εὐρον εὐτυχεστέρον; Med. 553.
 τὸ σὸν ἦν ὧδ' ἂν εὐτυχεστέρον An.
 1186. ὦφελος εὐτυχεστέρον μολεῖν
 Her. 248. ἀγῶνες εὐτυχεσάτοι Ph.
 1487. αὐτόματα πράξας τὰ γὰρ εὐ-
 τυχεσάτα Hel. 725.
- Εὐτυχία. εὐτυχία αὐτὸς ὁμιλεῖς Or.
 354. πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας ib.
 808. προφέρειν εἰς εὐτυχίαν Med.
 1092. ἔδ' εὐτυχίας μέτεσιν μοι Sup.
 956. ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοί-
 ρας Iph. T. 1490. εὐτυχίας ἐκ τῆς
 μεγάλης Rh. 882. ἔδδ' τὸν αὐτὸν αἰεὶ
 βεβάναι δόμον εὐτυχίᾳ Her. 611. εὐ-
 τυχίας μετέχειν Ion. 508. ἡ εὐτυχία
 φρονεῖν βροτὰς ἐξάγεται Her. F. 774.
 εὐτυχίαν κακῷ ἀνδρὸς Bel. fr. VI. 1.
 μετ' εὐτυχίας (accus. plur. post res
 secundas) κακῶσθαι Iph. T. 1121.
 σὺν εὐτυχίαις Ion. 482. cf. v. 1506.
- Εὐτυχῶς. τῇ πόλει εὐτυχῶς Ph. 1212.
 ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχῶς
 Iph. A. 624. καθιδρύσαιντο εὐτυχῶς
 βρέτας Iph. T. 1481. εὐτυχῶς πε-
 πραγότες Her. 500. μοχθῶσι μόχθους
 εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4.
- Εὐϋδρος. τὸν εὐϋδρον λιπόντες Εὐρώ-
 ταν Iph. T. 399. ἐς εὐϋδρὸς πατρὸς
 δίνας Rh. 927.
- Εὐφαιμεῖν, dor. pro εὐφημεῖν. εὐφαιμεῖτε
 Iph. T. 123.
- Εὐφαιμος, dor. pro εὐφημος. εὐφάμοις
 πόνοις μοχθεῖν Ion. 134.
- Εὐφημεῖν. ἐν κακοῖσιν ἐ ράδιον βρο-
 τοῖσιν εὐφημεῖν εἶμα Hec. 664. εὐ-
 φημῆντας Cresph. fr. I. 4.
- Εὐφημία. λόγων εὐφημίαν Iph. A. 608.
 ἵτω Δαναΐδας εὐφημία ib. 1470. εὐ-
 φημίαν ἀνέειπε στρατῷ ib. 1564.
- Εὐφήμος. ἐν εὐφήμοισι δόμοις An.
 1145. χορῶν εὐφήμοι κέλαδοι Tr.
 1072. εὐφήμος ἴσθι Or. 1327. et
 Hip. 724. εἶμα εὐφήμον Bac. 70. et
 Ion. 98. εὐφήμα θρόει Iph. A. 143.
 εὐφήμα φώνει Iph. T. 687. et Her. F.
 1185. τῷδ' ἐποτ' εὐφήμα Ion. 691.
- Εὐφήμως Pi. fr. I. 2.
- Εὐφθόγγος. συρίγγων εὐφθόγγῳ φωνᾷ
 Tr. 127.

Εὐφραίνειν. ἔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλεόν, ἢ λυπεῖν Al. 238. μ' εὐφραίνεις ἂν ib. 356. εὐφραίνε σάντον ib. 791. ὥς μ' ἡφρανας Or. 217. ὅστις με τοῖς μὲν λόγοις ἡφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν ἔ ib. 287. τῆς Τρῶας εὐφρᾶναι Δέλω Tr. 65. ἐκεῖ εὐφρανῶσι σε Med. 1058. παρὼν τῆς παρόντας εὐφρανεῖς Sup. 649. εἰ σέ γ' εὐφρανῶ Iph. A. 654. εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλος Tr. 696. λέγων τάδ' εὐφρανῶ Her. 323. ἐκείνον μᾶλλον, ἢ σεαυτὸν, εὐφρανεῖ Epist. IV. εἰδ' ὁρῶς (sc. τῆς παιδᾶς) εὐφραίνεται Med. 36. χαίροντες εὐφραίνουσθε Al. 324. ἵν' εὐφρανῶ Iph. T. 547.

Εὐφρόνη Rh. 518. εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. κατ' εὐφρόνης σκιὰν Iph. A. 109. ἐν εὐφρόνῃ ib. 1571. et Rh. 617. et 824. κατ' εὐφρόνην Rh. 92. 736. et 852. et Alop. fr. VII. 1. μὴ εὐφρόνη χαλᾷ τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 660. νύχιον εἰς εὐφρόναν Hel. 1486. πῶ τὰς φίλας εὐφρόνας δείξεις; Hec. 828. ὃς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237.

Εὐφρόνως προσεννέπειν Hip. 793. Εὐφροσύνη. εὐφροσύναισι Θεῶν Tr. 592. παρὰ καλλιζεφάνοις εὐφροσύναις Bac. 376.

Εὐφρερος. δίδωσιν Ἀργεῖαισιν εὐφρερον κόραις Dan. 23.

Εὐφρων. ὁ χόρτος εὐφρων Cy. 505. χαίρῃς εὐφρονη μοι πᾶ Al. 590. βοᾶν ἔμελλον εὐφρονα Tr. 547.

Εὐφυνής. εὐφυνὴς κλάδος Alcmen. fr. II. 1. εὐφυνᾶ λαβῆσα φῶτα Antiop. fr. XXXVI. 1. εὐφυνῇ σώματος δέρην Iph. A. 1516. εὐφυνὲς πρόσωπον Med. 1198.

Εὐφυλάκτος. ἐν εὐφυλάκτῃ Her. F. 201.

Εὐφυλλος. βοσκὰς εὐφύλλων ἐλίκων Hel. 1347. εὐφύλλῳ δάφνῃ Iph. T. 1247.

Εὐχαρις. Θεὸς εὐχαρις Med. 632. εἴη εὐχαρις Ἀφροδίτῃ Her. 894.

Εὐχαρίτως. τὰν εὐχαρίτως ἔχουσιν πόλιν Her. 380.

Εὐχεσθαι. τὸ δοκεῖν εὐχε μόνον Or. 780. εὐχομαι τάδε ib. 1174. τοιῶνδε παίδων γνησίων εὐχε τυχεῖν Hip. 1455. Θεοῖσιν εὐχόμεθα Al. 218. τῶνδ' ὄνησιν εὐχομαι Θεοῖς γενέσθαι

ib. 335. μάτην οἱ γέροντες εὐχονται θανεῖν ib. 672. ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὐχεσθαι τί σοι; Iph. A. 1188. μαίνεται, ὃς εὐχεται θανεῖν ib. 1251. cf. Meleag. fr. XVII. 4. εὐχε τοιάδε σοι σφάγια παρεῖναι Iph. T. 336. ὁποῖον εὐχεται τὸν ὕπατον Θεῶν; Rh. 703. εὐτέκνης εὐχε Θεοῖς χρησμός μ' ἐνεγκεῖν Ion. 423. εὐχε, θύγατερ, Θεοῖς El. 563. cf. v. 764. εἴ τις ἀργὸς ὢν Θεοῖς εὐχοίτο Bel. fr. XXV. 14. ἔνθεν εὐχομαι γένος Tel. fr. I. 3. εὐχέσθω ἄπειρος εἶναι τῆς νόσθ ταύτης Fr. inc. LXV. 3. εἰ γὰρ εὐχομαι μιᾶς, sc. πατρίδος Fr. inc. B. 44. I. Θεόθεν πράξας, ἅπερ ἡχε Or. 355. ἡχετο Ph. 1382. et Hel. 1600. τάναντί' εὐχετο El. 809. εὐξάτο Iph. T. 1398. μηδὲν μάταιον ἐς τρις εὐξασθαι Θεῷ Hip. 46. ὥς εὐξάιτο Φοῖβῳ An. 1114. τὰ πρόσφορ' ἡξάτο Iph. A. 1603. ἡξῶ φωσφόρῳ θύσειν Θεῷ Iph. T. 21. μάταιον εὐχὴν ἡξῶ ib. 629. φιλοφροσύναις, ὧν εἰδ' ἂν εὐξαιτό τις μείζας Epist. V. εὐξαμένη μοι Hip. 1111. εὐξῇ τοῖσιν ἄνδρα σοι παρεσάναι Fr. inc. LXXXIX. 2.

Εὐχή. μάταιον εὐχὴν ἡξῶ Iph. T. 628. τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; Iph. A. 1185. ἐγέλασεν εὐχαῖς Iph. T. 276. εὐχαῖσι δεσποσύνας ib. 439. εὐχαῖσιν κόρης ib. 1403. εὐχὰς ὥς ἐκαίνισας Θεῶν; Tr. 889. ἐν εὐχαῖς εἰδαμῶ μνειάν ἔχει Bac. 46. τὸν Θεὸν εὐχαῖσιν ἂν μετήλθης ib. 712. Θεῶν ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰῶνα Ion. 638. εὐχαῖς Θεὸς σεβίζουσα El. 196. τελεσφόρος εὐχὰς Fr. inc. B. 9. 2.

Εὐψυχία. ἀγὼν εὐψυχίας Med. 403. εὐψυχίαν ἔσπευσας Sup. 161. διαπρεπεῖς εὐψυχία ib. 841. κλύων εὐψυχίαν τῆς παρθένης Iph. A. 1562. ὥς εὐψυχίαν—κτησώμεθα Cy. 648. ὃ μέγιστον ἐκπρέπῃς εὐψυχίας Her. 597. εὐψυχίας δόκησις ib. 746. εἰς εὐψυχίαν ib. 812. et Dan. fr. II. 2. ὃς ἔσχε δόξαν εὐψυχίας Her. F. 157. ἀνδρὸς ἔλεγχος ἔχι τόξ' εὐψυχίας ib. 162. ἐν εὐψυχίᾳ El. 390.

Εὐψυχος. γέρων εὐψυχος An. 765. ἀνὴρ εὐψυχος Rh. 510. et εὐψυχον ἄνδρα Hel. 858.

Εὐώδης. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνδρών Med. 841.

Εὐώλενος. τῆς σῆς δεξιᾶς εὐωλένω
Hip. 605.
Εὐωπός. μορφῇ ἕκ εὐωπός Or. 916.
εὐωποὶ πύλαι Ion. 1611.
Εὐωχεῖν. ἵν' εὐωχῇτέ με Cy. 345.
Ἐφάμερος, dor. pro ἐφήμ. παιδάκρυν'
ἐφάμερων ἔθνη Or. 974.
Ἐφάπτεσθαι, 1) tangere. ἐπεὶ γε τῷδ'
ἐφάπτομαι τότε Hel. 563. τῷ τῶν
Ἐρεχθεϊδᾶν δόμων ἐφαπτομένῳ Ion.
1057. ξίφος ἐφαψάμην ἅμα El. 1225.
2) pass. incendi. τόδ' ἐγγυς, ὥστε
πῦρ, ἐφάπτεται ὕβρισμα Βακχῶν Bac.
777.
Ἐφαύειν. ἔφανσε λαίφῃ τῇσδε γῆς Rh.
323.
Ἐφεδρεύειν. ὅς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις
κόρη Or. 1627. κῆφεδρεύοντας νεῶν
πρύμναισι Rh. 768. ἄγγος τῷδ' ἐφε-
δρεῖον κάρα El. 55.
Ἐφεδρος. ἐφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πη-
λέως Rh. 119. γῆς ἐφεδρον Ἑλλήνων
στρατὸν λεύσσω ib. 954. πτερῶντος
ἐφεδρον ἵππῳ Ion. 202. λοχαγέτας—
ἐφέδρας Ph. 1102. σκηναῖς ἐφεδρος
Ἀγαμεμνονεῖαις Tr. 139.
Ἐφέζεσθαι. Εὐρώταν ἐφεζόμεναι Hel.
1508.
Ἐφέλκειν. ἐφέλκω ποτῆρα Cy. 151.
πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμυχανῆς
Med. 552. ἐφέλκων λαμπρὸν Ἑσπέρας
φάος Ion. 1149. δύνασιν ἄδικον ἐφέλ-
κων Her. F. 777. τέσδ' ἐφέλξω ib.
632. πόλλ' ἐφέλκεται φνυγὴ κακὰ ζὺν
αὐτῇ Med. 462. ἐάν σοι τέσδ' ἐφέλ-
κεσθαι μεθ' ὧ Her. 257. ὃ σίδηρον
ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26.
αὐτὸ τῷτ' ἐφέλκεται κακῶς ἀκύνει Tr.
643.
Ἐφεξῆς Hel. 1406.
Ἐφέπεσθαι. αἶ δ' ἐφέιπετο Or. 1444.
Ἐφέρπειν. σκοτία ἐπ' ὅσσοισι νύξ ἐφέρ-
πει Al. 270.
Ἐφέσπεσθαι. ἕκ ἐφέσπετο λόγοισιν
Hip. 1307. ἑδ' ἐφespoμένη Al. 770.
Ἐφέσιος. ἐλθὼν εἰς δόμους ἐφέσιος Rh.
201. ὡς ξένον ἄγων σ' ἐφέσιον Ion.
654. δωμάτων ἐφesίος Cy. 369. δέξαι
με χώρα καὶ δόμοις ἐφέσιον Med. 713.
ἐφέσιον φλόγα Hel. 878. ἐφesίος εὐ-
νὰς ἔχοντες El. 216.
Ἐφετμή. ἐφετμαῖς ἕκ ἀπισθεῖσαι σέθεν
Iph. A. 634.
Ἐφευρίσκειν. πάρος τῷδ' ἐφεῦρες Al.

223. σοφῶς ἐφεῦρες, ὥστε μὴ θανεῖν
ib. 702. τήνδ' ἐφεῦρες ἄφρονα ib.
731. οἱ πολλάκις μ' ἐφεῦρον—εἰς
γῆν σῶμα κλέπτεσαν Tr. 957. ὅσας
κακὰς ἐφεῦρον Her. F. 569. κακὴν
ἐφευρόντα An. 609. ἢ λέγοντες ἄλ-
λα μὲν—ἐφευρίσκεσθ' αἰεῖ; ib. 453.
ἐφευρέδης ἥσσον φρονῶσα ib. 312.
δειλὸς ὢν ἐφευρέδης Sup. 319. ἐφευ-
ρεθεῖς El. 952.
Ἐφηβᾶν. σὺν τοῖς ἐφηβήσασι τῶν
ὀλωλότων Œnei fr. III. 2.
Ἐφήμερος. ὁ ὄλβος ἢ βέβαιος, ἀλλ'
ἐφήμερος Ph. 561. ἐφήμεροι τύχαι
Her. 866.
Ἐφῆσθαι. ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφή-
μενον Bac. 1072. cf. v. 1093. μη-
τέρα βωμίαν ἐφημένην Sup. 93.
Ἐφθός. ἐφθὰ καὶ τετηκότα Cy. 245.
cf. v. 357. et 371.
Ἐφιέναι. ὡς δυσυχῇ Θήβαισι—ἀκτῖν'
ἐφῆκας Ph. 5. ἂν γ' ἐφῆκας γλῶτ-
ταν εἰς τὸ σύμφυτον An. 955. εἰς
λέβητ' ἐφῆκεν μέλη Cy. 403. πεδία
γῆς εἰς τὰδ' ἕκ ἐφῆκε πω στρατὸν Her.
394. μέθες μ' ἐφείναι τῇδε μαργῶ-
σαν χέρα Hec. 1128. μὴ ποτ' ἐπ' ἐμοὶ
τόξων ἐφείης οἰσὼν Med. 634. ἔδρα-
σαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Œnei fr. IX.
3. ἐφῆσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα
Rh. 203. 2) med. ἐφίσσθαι. τί τῆς
κακίης δαιμόνων ἐφίσσαι; Ph. 534.
ὥσπερ σὸν κέλευσμά' ἐφίεται Iph. T.
1483. ἄλοχος, ἥς ἐφίεμαι Hel. 1199.
εἰ φιλεῖν ἐφίεμαι Ion. 521. πόλλ'
ἐφίσσθαι λέγειν Dic. fr. III. ὧδ'
ἐφίετο Al. 767. ὢν ἐφίεμν μαθεῖν
Rh. 300. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο Bac.
439. νέαν τιν' ἐφίεμενοι βάξιν Rh.
46. ὃν τῆσαι γ' ἐφίετο Πυθικὴν πρὸς
ἐσχάραν Sup. 1199.
Ἐφισάσαι. ἡ πύλαισι σαῖς ἐφέστηκεν
Hip. 101. τίς ἐφέστηκεν δεξιᾷ πλευ-
ροῖς; ib. 1360. ἥς ἐφέστηκας πύλας
Sup. 1009. πύργοις νιν ἐπέστησ' αὐ-
τις Ph. 1177. θύματος ἐπιστάτης
ιερέυς τ' ἐπέστη Hec. 224. ἡδείς ἐπέστη
τῷδε πόνῳ Sup. 763. ποίοις ἐπιστὰς
βαρβάροις πυλώμασιν; Hel. 795. πε-
τρίνοις ἐπιστὰς βάθροις El. 706.
ταῖσδ' ἐπιστᾶσαι πύλαις Hip. 575.
κερκίσιν ἐφεσάναι Hec. 363. τίνες
ἐφεσᾶσιν δόμοις Ph. 284. ὅσοι θεῶ
χρημάτων ἐφέσασαν An. 1099. ἐσχά-

ραις ἐφέσαμεν ib. 1103. οἱ γε κλει-
νοῖς ἔπ' ἐφέσασαν δόμοις Sup. 755.
ἢ μόνω—ταῖσδ' ἐφέσατον πύλαις; Iph.
A. 862. ὅταν ἐφεσῶσιν πύλαις πολ-
λοὶ Bac. 319. τὸν ἐφεσῶτα σφαγῇ
An. 548. cf. Iph. T. 726. τοῖς ἐφε-
σῶσι φράσον Al. 550. ὥς μοι βα-
ρεῖα καὶ δόμοις ἐπεσάθης Hip. 819.
Ἐφοδος. τῶν νυκτιπόλων ἐφόδων Ion.
1049.
Ἐφολκίς. ἔμαντῃ ἀθλίαν ἐφολκίδα
An. 199. τῶσδ' ἐφολκίδας χερσὶν—
ἐφέλλω Her. F. 631. πανώλεις ἐφολ-
κίδες ib. 1424.
Ἐφορᾶν. ὁπόσας ἐφορᾶ φέγγος ἀελί-
κ. τ. λ. Hip. 849.
Ἐφορμᾶν. ᾧ πτανὸς ἐφορμάσει Hip.
1275.
Ἐφορος. πῶ σφαγίων ἔφοροι; Rh.
30.
Ἐφυβρίζειν. ὅς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει
πόλει Ph. 185. εἰς ἀδελφὸν οἱ ἐφύ-
βρισας An. 625. ὅς ἐμὸν παῖδ' ἡζίω-
σας ἐφυβρίσαι Her. 947. cf. v. sq.
μὴ φυβρίζεσθαι νεκρὸς Ph. 1657.
Ἐχεγγυος. ἐχεγγύω λόγῳ An. 191.
δόμος ἐχεγγύως παρασχὼν Med. 387.
τὴν δόσιν ἐχεγγυον Ph. 766.
Ἐχειν. ἴν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις
ἔχη Hec. 27. πάντ' ἂν ἀρκέντως
ἔχοι ib. 318. ὑμεῖς ἐχηθ' ὅμοια τοῖς
βουλευμασιν ib. 331. εἴ τι μείζω δύ-
ναμιν ἔχεις ib. 336. ἔχεις πρόφασιν
ib. 340. ἔχει διδάξιν ἐσθλῶ ib. 600.
ὥς ἔχω ib. 614. ἔχει τι κλέμμα ib.
618. σπῶδῃν ἔχειν ib. 673. cf. Ph.
908. χρυσὸν ὥς ἔχοι Hec. 713. τὸ
μέλλον ἔκ ἔχω μαθεῖν ib. 761. οἱ
ἔχω κακὰ ib. 808. ἐγὼ σε—δι' οἴκῳ,
χεῖρά θ' ἱκεσίαν, ἔχω ib. 851. ὥς τέ
σοι καλῶς ἔχειν ib. 854. θέλοντά μ'
ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι ib. 861. αἰδῶς
μ' ἔχει ib. 970. Or. 460. ὃν ἐν δό-
μοις ἔχεις Hec. 987. πέπλων ἐντὸς,
ἢ κρίψας ἔχεις ib. 1013. καί μοι τὸ
σὸν ᾧδ' ἐν φροίμοις ἔχει ib. 1195. τὰ
χρησὰ ἕκασ' ἔχει φίλος ib. 1227. cf. v.
1230. εἰδὲν, ὣν ἔχεις, κακῶν ib. 1268.
αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν ib. 1276.
ἐλπίδα τιν' ἔχομεν Or. 52. ἔχει τιν'
ἀλγέων παραψυχὴν ib. 62. ἔως ἔχει
τάδε ib. 91. αἰδῶς τις ἐς Μυκηναίως
ἔχει; ib. 101. εὐμενῇ γνώμην ἔχειν
ib. 120. πῶς ἔχει; ib. 153. εἰδὲ πό-

δον ἔχει βορᾶς ib. 189. δόξαν τόδ'
ὑγείας ἔχει ib. 235. ἄλις ἔχω τῷ
δυσυχεῖν ib. 240. καὶ μάλ' ἀθλίως
ἔχομεν ib. 296. ἔχει ταῦτ' ib. 308.
τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; ib. 427.
σκῆπτρα ἔχειν ib. 437. et Ph. 73. et
517. ὃ, τι σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοὶ
Or. 439. καταφυγὰς ἔχει κακῶν ib.
448. μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἔχε ib.
451. ὄνομα, ἔργον δ' ἐκ ἔχουσιν οἱ φί-
λοι ib. 454. ἐγὼ σ' ἔχειν ταῦτα ib.
658. συγγνώμην ἔχειν ib. 660. ἀναγ-
καίως ἔχει ib. 714. Ph. 361. et sæpius.
πῶς ἔχεις; Or. 730. τῷτο πάντ' ἔχω
μαθὼν ib. 747. κακέργους ὅταν ἔχουσι
προσάτας ib. 770. ἔχεις τινὰ σωτη-
ρίαν ib. 776. ἐκ ἔχω ib. 777. τὸ
δίκαιον ᾧδ' ἔχει ib. 795. ἄλις τὸ μη-
τρὸς αἵμ' ἔχω ib. 1039. ἐν σοι μομ-
φὴν ἔχω ib. 1069. ἔχει βαρβάρους
ὁπάοντας ib. 1110. ἔχω τοσούτ' τὰ-
πίλοιπα δ' ἐκ ἔχω ib. 1120. δεῦρο
νῆν ἔχε ib. 1181. τὸ μέλλειν ἀγάθ'
ἔχει τιν' ἡδονὴν ib. 1182. τῇνδ' ἡμῖν
ἔχω σωτηρίας ἔπαλξιν ib. 1202. φό-
βος ἔχει με ib. 1255. ἔχομεν, ὥς
θροεῖς ib. 1265. ἀφοβος ἔχε ib. 1273.
χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ ib. 1297. σω-
τηρίας τέρμ' ἔχεις ἡμῖν ib. 1343. τὰν
δόμοις ὅπως ἔχει ib. 1368. τὰ πρὶν
ἐκ εὐγνώστα συμβαλῶσ' ἔχω ib. 1394.
σὶγ' ἔχωμεν ib. 1540. τέλος ἔχει δαί-
μων βροτοῖσι ib. 1545. ᾧδ' ἔχει τάδε
ib. 1612. ἔχεις με ib. 1617. τὰ
καθ' Ἑλένην ᾧδ' ἔχει ib. 1643. ἀσφα-
λῶς ἔχει Ph. 118. Ἀρην Αἰτωλὸν ἐν
σέρνοις ἔχει ib. 136. παιδοποιὸν ἀδο-
νάν ἔχειν ib. 341. τὸν νῆν ἐκεῖσ'
ἔχει ib. 363. ἔχουσιν Ἀφροδίτην τινὰ
ib. 402. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν (opibus
carere) ib. 408. ἐκ ἔχω μαθεῖν ib.
413. ἔτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει ib.
455. κακῶν τῶν πρὶν μηδαμῶς μνείαν
ἔχειν ib. 467. ἔχει τυραννίδα ib.
485. cf. v. 509. ἔχει τι λέξαι σοφώ-
τερον ib. 533. καμὲ τῶδ' ἔρως ἔχει
ib. 625. εἰς θεὸς χρὴ ταῦτ' ἀναρτή-
σαντ' ἔχειν ib. 712. ἔχει τιν' ὄγκον
ib. 724. εἰ τι θέσφατον ἔχει φράσαι
ib. 774. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν ib.
780. τόνδε χρυσὸν σέφανον ἔχω ib.
863. προθυμίαν ἔχειν ib. 909. ἔχει
λέχος ib. 953. τὰ παρ' ἡμῶν πάντ'
ἔχεις ib. 960. τὸ μὲν ἐχὶ συγγνώμην

ἔχει ib. 1002. ἐπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί; ib. 1085. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει ib. 1208. εἴ τιν' ἀλκὴν, ἢ σοφῆς ἔχεις λόγους, κ. τ. λ. ib. 1265. τρομερὰν φρέν' ἔχω ib. 1291. ἦν περίεξ ἔχει νέφος τοιῶτον ib. 1321. κόρης ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν ib. 1739. ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει Med. 33. εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει ib. 75. ὡς μάλιστ' ἐπὶ ἐρημώσας ἔχει ib. 90. ἔχει δῶμα τυράννων ib. 140. ἐχ' ὧδ' ἔχει μοι ib. 307. τὸ σὸν ἐ φθονῷ καλῶς ἔχειν ib. 312. ἐκ ἔχεις τέχνην ib. 322. ὡς σε κάρτα μνείαν ἔχω ib. 328. εὐνοίαν ἔχειν ib. 345. ὦν φόβος μ' ἔχει ib. 356. cf. Rh. 722. εὐκλείαν ἔχειν Med. 415. ἔχει πολλὰ—εἰπεῖν ib. 429. γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν ib. 448. τῷτ' σ' εἰπεῖν ἔχω—κακὸν ib. 465. ἐδ' ἔχω μαθεῖν ib. 492. ἔχει ἔττω ib. 506. θαυμαζόν σε ἔχω πόσιν ib. 511. ἐ κακῶς ἔχει ib. 533. ἐχ' ἡσυχος ib. 550. et Hip. 1813. ὀνησιν ἐκ ἔχει Med. 618. ἔττω ἔχοιμι ib. 723. ἔχοιμι ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς ib. 732. cf. v. 756. et 777. ἔχω τι τοῖς σοῖς ἐναντίον λόγοισιν εἰπεῖν ib. 1132. ἐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ'—ἔχω ib. 1301. εἰ ἐμῷ χρεῖαν ἔχεις ib. 1319. ὥστε μοι καλῶς ἔχειν Hip. 50. συγγνώμην ἔχειν ib. 117. Sup. 251. δέμας ἐντὸς ἔχειν οἶκων Hip. 132. κεφαλῆς ἐπικράνον ἔχειν ib. 201. φρήν ἔχει μίσμμά τι ib. 317. σαφές ἐκ ἔχω γεγωνεῖν ὅπα ib. 585. ἔχει ἀνάγκην ib. 634. κακῶς ἔχει ib. 681. ἔχεις τὰμὰ μέμψασθαι κακὰ ib. 695. ἔχω κἀγὼ πρὸς τὰδε λέγειν ib. 697. τὸν Ἀτλας ἔχει ib. 747. ὅσον κακὸν ἔχει δόμος ib. 852. δισσὰς φωνὰς ἔχειν ib. 928. ἦ τις εἰς σὸν ἔς με διάβαλὼν ἔχει ib. 932. ἔχει μοῖραν ib. 988. cf. v. 1436. τὰ ἄλλ' ἔχεις ib. 1021. ἐκέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω ib. 1121. θεοῖσιν ὧδ' ἔχει νόμος ib. 1328. ὀρᾷς με, ὡς ἔχω ib. 1395. δίκην καὶ λόγους κεδνὰς ἔχω Al. 39. cf. v. sq. An. 440. Sup. 183. et 434. ἔχω λόγον, καὶ προθυμίαν σέθεν Al. 52. cf. v. 1110. ἐκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν ib. 64. ἐκ ἔχω 'πὶ τίνα μηλοθῦταν πορευθῶ ib. 118. ἔχει ἄλγος ib. 195. ὀρᾷς τὰμὰ πράγμαθ' ὡς ἔχει ib. 281.

ὥσθ' ἔττω ἔχειν ib. 299. δόξω γυναῖκα, καίπερ ἐκ ἔχων, ἔχειν ib. 353. μομφὰς ἐχ' ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν ib. 1012. σὲ προμηθεῖαν ἔχω ib. 1057. τῆς θανάσεως πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν ib. 1064. ἐκ ἔχοιμι ἂν εὖ λέγειν τύχην ib. 1073. ἔχεις ib. 1122. et 1138. et Cy. 679. et ἔχεις, ἔχεις Sup. 818. ἔχεις πᾶν, ὅσον περ ἡ θε-
λες Al. 1135. ἀνὰ σόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν An. 95. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν ib. 178. ἀμιλλαν ἐκ ἔχειν φρονήματος ib. 213. αἰσχύνην ἔχει ib. 243. νῦν ἐκ ἔχειν ib. 251. τοιόνδ' ἔχω σε δέλεαρ ib. 263. εἰ περίεξ σ' ἔχει τηκτὸς μόλιβδος ib. 265. σοὶ ἐδὲν ἔχω φίλτρον ib. 541. ξυντράπεζον ἔχειν βίον ib. 659. ἐκ ἀφθονον σχολὴν ἔχω ib. 733. σκιᾷ ἀντίτοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις ib. 746. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν ib. 780. δίσσ' ἔχειν λέχη ib. 910. ἐπειδὴ πε-
ριπετεῖς ἔχεις τύχας ib. 983. φασγάνων πληγὰς ἔχει ib. 1075. οἶα με τὸν δύσηνον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις; ib. 1083. κακῶν λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν ib. 1282. οἱ ναὸς ἔχετε Sup. 2. ἔχομεν ἐνδὲκα ib. 65. μὴ τι ἔχη νέον ib. 91. ἐν αἰσχύναις ἔχω ib. 164. ἔν' αὐτὸν χρημάτων ἔρωσ' ἔχη ib. 178. τέτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω ib. 198. ὡς διαλλαγὰς ἔχομεν ἀλλήλοισιν ib. 210. λόγοι ὀρθῶς ἔχουσ' εἰς τόνδε ib. 335. ἔχοιμι ἂν δῆμον εὐμένεσσιν ib. 351. ἔχε σόμα ib. 513. τὸν θεὸς ἔχειν, ὅσοι δίκην σέβονται ib. 594. εἰ μὴ τὸν θεὸν χρῆζοντ' ἔχει ib. 597. ἐκ ἔχω, τί πρῶτον εἶπω ib. 686. δοκῶ, τὰς συμφορὰς ἔχειν ἔλασσον ib. 733. ἄδας τὸν ἐμὸν ἔχει μόχθον ib. 922. ἦν τι μὴ καλῶς ἔχη ib. 1082. αἰθὴρ ἔχει νιν ib. 1139. ἔχω τοσόνδε βάρος ib. 1158. ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει Iph. A. 72. ἴσμεν, ὡς ἔχει τὰδε ib. 106. νῦν χρὴ τὸν στρατηλάτην ἔχειν πόλεως ib. 374. ἐκ ἔχοιμι ἂν σοι παρασχεῖν ib. 383. καλῶς ἔχουσι ib. 403. cf. v. 1009. Iph. T. 467. 604. 754. 1057. et 1195. Tr. 268. Bac. 287. Hel. 767. et 1595. Æol. fr. VI. 4. et XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. δακρῦσαι ῥαδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. ἡδέως ἔχειν ib. 483. ἃ με διολέσαντ' ἔχει ib. 659. ἀφασία μ'

ἔχει ib. 837. cf. Her. F. 515. ὦδ' ἔχει Iph. A. 871. πάντ' ἔχεις ib. 883. Rh. 605. et Ion. 1018. γνώμην ἔχειν Iph. A. 925. τὰς τρόπους ἀπλῶς ἔχειν ib. 927. τῶν λόγων μνήμην ἔχω ib. 1231. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι ib. 1257. ἄρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος; ib. 1391. τὸ σὸν γενναίως ἔχει ib. 1403. ἐκ ἔχω πρὸς τῷτ' ἐτι λέγειν ib. 1422. ἔχω πρόσφασιν ib. 1435. τέχνην, ἣν ἔχω ξενοκτόνον Iph. T. 53. ἂδ' αὖ συνάφαι τῆναρ εἰς φίλος ἔχω ib. 59. τίνα φροντίδ' ἔχεις; ib. 137. εἰ πᾶσι—ἀρεσκόντως ἔχοι ib. 581. θεᾶς τῇσδε προστροπὴν ἔχω ib. 618. ταῦτα δι' αἰσχύνῃς ἔχω ib. 683. εἰ κακῶς ἔχει ib. 691. εἰ νοσῶντ' ἔχεις μέλαθρα ib. 693. ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω ib. 748. cf. v. 776. et 1461. Bac. 192. et 208. Her. F. 845. ἔχω σε Iph. T. 828. χάριν ἔχω ζωᾶς ib. 846. χάριν ἔχω τροφᾶς ib. 847. εἰκότως ἔχει ib. 911. ἱερὸν (sc. ἐμὲ) ὥρισαντ' ἔχειν ib. 969. τὸ πρόθυμον ἔχω ib. 989. ἔχειν καινὸν ἐξεύρημα ib. 1029. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γυνῇ ib. 1054. τρεῖς μία τύχη τὰς φιλάτως—ἔχει ib. 1066. ἔχ' αὐτὴ πόδα σὸν ib. 1159. ἐκποδὼν ἔχειν μιάσματος ib. 1226. τήνδ' ἔχω γνώμην Rh. 130. cf. Her. F. 85. ἔχεις τέρρον Rh. 218. σύμβολον ἔχω σαφὲς ib. 220. ἐκ ἔχει φράσαι ib. 659. cf. v. 801. et Ion. 540. et 803. τέσδ' ἔχω Rh. 681. ἔχει πότμος νιν Tr. 270. τίν' ἔχει τύχαν; ib. 273. τὰς ἐμὰς τύχας τίς—ἔχει; ib. 293. γόοισι τὸν θανόντα—κατασέθενσ' ἔχεις ib. 318. ᾧ νόμος ἔχει ib. 324. τὰ Ἑκτορος—ἄκιστον, ὥς ἔχει ib. 394. cf. v. 923. 931. et 1144. ἐκ ἀρτίας ἔχεις φρένας ib. 417. τί ποτ' ἔχσοι τῆνομα κήρυκες ἐν; ib. 424. ἔχει τι σχῆμα ib. 470. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν ib. 494. ἡ λύπας ἔχει ib. 605. ἔχεις ἀλκὴν ἑδαμῇ ib. 724. cf. Her. F. 326. τί ἐκ ἔχομεν; Tr. 791. Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων πλήρωμα ib. 823. ὦδ' ἔχει κηλήματα ib. 893. δε τῶν—δαιμόνων ἔχει κράτος ib. 949. ἔχοις ἂν εἰς ἐμ' εὐπρεπῇ λόγον ib. 951. ἐνθα πύλαις Πέλοπος ἔχσοιν ἔδραι ib. 1099. ἐνὸς μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω ib.

1150. ἴν' οὗτος λόγος ἔχη μορφᾶς δύο ib. 1265. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα, κ. τ. λ. ib. 1317. ἐν εὐχαῖς ἑδαμῇ μνειάν ἔχει (sc. ἐμῷ) Bac. 46. νεβρῶν δοράς ἔχειν ib. 176. Ἄρεως μοῖραν ἔχει τινα ib. 302. δύναμιν ἀνδρώποισι ἔχειν ib. 310. ἔχειν οἶνον τέρψιν ἄλυπον ib. 422. σεμνότητ' ἔχει σκότος ib. 486. αἰδῶς μ' ἔχει ib. 826. ἰσχὺν ἔχειν ib. 892. ὀρθῶς ἔχει πέπλος ib. 936. θιάσον ἐνθ' ἔχσοι ib. 976. κράτος ἔχσο' ἐμὸν ib. 1036. τί εἰ καλῶς τῶνδ', ἡ τί λυπηρῶς ἔχει; ib. 1262. μεταβολὰς ἔχειν ib. 1265. ὥς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει ib. 1287. ἔχει δίκην ἀξίαν κ. τ. λ. ib. 1326. μυρίους ἔχω πόνας Cy. 1. τίνα σπαθὴν ἔχεις; ib. 84. τίνες ἔχσοι γαῖαν; ib. 117. ὥς καλὴν ὁσμὴν ἔχει ib. 153. αὐτὸς ἔχε (i. e. tace) ib. 269. σέγν' ἔχω σκηνώματα ib. 323. ἂν ἔχει θυσίαν ib. 365. τόνδ' ἐκ ἔχομεν κατεκφυγεῖν ib. 439. ἣν ἔχω τιμωρίαν θηρὸς ib. 440. σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι ib. 525. ἐξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. πόλεμον Ἀργεῖοις ἔχειν ib. 164. ἔχω προθυμίαν ἐς ὑμᾶς ib. 411. αἰνέσας ἔχω καὶ τὰνθάδε ib. 437. ὑμῖν ἐκ ἔχω τί χρήσομαι ib. 440. σ' ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω ib. 486. εὐδόκιμον ἔχει θανάτῳ μέρος ib. 621. τοσόνδε θάρσος, ἑδὲν ἄλλ' ἔχω ib. 716. Ζεὺς μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 768. χάριν σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω ib. 870. ἔχεις ὁδὸν τινα δίκαιον ib. 901. ἔχειν νεῖκος πρὸς ἄνδρα ib. 981. ἔτω τὰμ' ἔχει ib. 1016. δοκεῖ μ' ἔχειν, ἐκ ἔχων Hel. 35. sq. τίς τῶνδε δωμάτων ἔχει κράτος; ib. 68. ὅσον μίμημ' ἔχεις Ἑλένης ib. 73. τὸ πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει ib. 92. cf. Ion. 759. et El. 238. εἰ τὰς φρένας ἔχεις ὁμοίας Hel. 160. μαψίδιον ἔχει φάτιν ib. 259. ἔχεις ἀλγεινὰ ib. 260. σφαγαὶ ἔχουσιν εὐγενές τι καὶ καλὸν ib. 308. πῶς εὐμενείας—ἔχεις; ib. 320. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάρμα τὰς γούρας τ' ἔχε ib. 328. τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν ib. 351. Τροίαν ἂν ἀποσπάσας ἔχω ib. 420. ἐκ μὴ' χόντων βίον, ἑδ' εἰ θέλοιεν ὠφελεῖν, ἔχοιεν ἂν ib. 441. τίνα τὸ πρᾶγμ' ἔχει λόγον; ib. 480. ἐκ ἔχω, τί χρὴ λέγειν ib. 503. πολὴν ἀμορ-

φον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις ib. 561. αὐτός σε, κἄμ' ἔχει λόγος ib. 565. εἰδ' ἔχω, τί φῶ ib. 570. ὄθεν σὺ θεοπόνῃ' ἔχεις λέχη ib. 590. δοκῶντες Ἑλένην ἐκ ἔχοντ' ἔχειν Πάριν ib. 617. ἔχω τὰ τῷ Διὸς λέκτρα ib. 644. ἔχεις (sc. ἐμέ), ἐγώ τε σέ ib. 658. εἰ σαφῶς ἔχω ib. 708. τὰς φρένας ἔχειν κακάς ib. 738. ἀρίστην μαντικὴν ἔχει δόμοις ib. 766. εἰ λέκτρα διέφυγες τὰδ', ἐκ ἔχω ib. 800. τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις ib. 840. τῆς τύχης ὧδ' ἔχω ib. 863. τὰμὰ πῶς ἔχει θεσπίσματα; ib. 879. ὅπως ἂν τέμον ἀσφαλῶς ἔχη ib. 899. ὁ νῆς — γνώμην ἔχει ἀθάνατον ib. 1021. ἦν (sc. ναῦν) εἵχομεν, θάλασσο' ἔχει ib. 1054. αἰδαν μέλεον ἔχου ib. 1133. εἰδ' ἔχω, τί τὸ σαφές—ἐν βροτοῖς ib. 1163. δοκῶ μοι κἄμὸν ὧδ' ἔχειν πόσιν ib. 1221. ἔχει πότμον ib. 1302. μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρὸς ib. 1371. γάμους ἐτοίμους ἐν χειροῖν ἔχειν ib. 1402. ἔξεις μ', οἷαν χρῆν' ἔχειν γυναῖκα ib. 1423. οἷς ταῦτ' ἔδοξεν ὧδ' ἔχειν ib. 1677. οἱ γῆν ἔχουσ' Εὐβοῖδα Ion. 60. et Rha. fr. I. θεοῖσι δέλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. ἔχω μαῖσσα ib. 230. τὸ σὸν ἐκ ἀπαιδεύτως ἔχει ib. 247. ἔχεις βίοτον; ib. 326. ἔχω πάνθ', ὅσων ἐχρήζομεν ib. 417. ὑπερβαλλέσας ἔχει εὐδαιμονίας ib. 472. τῷτο κἄμ' ἔχει πόθος ib. 572. τί πρὸς γῆν ὅμμα σὸν βαλὼν ἔχεις; ib. 582. δῶμα συγγέας ἔχης ib. 615. ἔχειν πόνους ib. 631. σμικρὰ ἡδέως ἔχειν ib. 647. cf. v. 1602. σκῆπτρα ἔχειν χθονὸς ib. 660. cf. Her. F. 213. ἐκ ἔχει παρρήσιαν Ion. 675. μή τιν' ἔχη δόλον ib. 686. cf. v. 692. ἔχει σκῆψιν ib. 721. εἰ κατασχύνασ' ἔχεις τὰς σὰς ἐκγόνας ib. 736. πημάτων αἶδην ἔχω ib. 975. ἔχω δόλια καὶ δραστήρια ib. 985. τροφὰς ἔχει βίβι ib. 1013. ἐκ ἔχω λαβεῖν ib. 1108. τίς προθυμία ποδῶν ἔχει σε; ib. 1110. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν ib. 1285. ἔχειν ἴσον ib. 1318. ἔς ἔχω λόγους ib. 1335. ἔχει μοι τί κέρδος, ἢ τίνα βλάβην; ib. 1350. ἐκ ἔχω λέγειν ib. 1360. ἐξ ἡμῶν ἔχεις ἅπαντα ib. 1367. ἔχει τὶ δεινὸν ἢ τόλμα ση ib. 1416. πνεύματ' ἀνέμων ἐκ αἰεὶ ῥώμην ἔχει Her. F. 102. ἔχει τὸμὸν ἐκ ἀναί-

δειαν, ἀλλ' εὐλάβειαν ib. 165. ἐκ ἔχει τῷ σώματι θάνατον ἀμῦναι ib. 193. ὅσοι τόξους χεῖρ' ἔχουσιν εὐτοχον ib. 195. ἐναντίαν γνώμην ἔχου ib. 205. ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἔχου ib. 237. γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις ib. 264. ὀργὰς δικαίας ἔχειν ib. 276. ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν ib. 306. τὸ Κάδμους ἐπτάπυλον ἔχει κράτος ib. 543. ἔχουσιν (sc. χρήματα), οἱ δ' εἰ ib. 636. μετρίως σπουδὴν ἔχειν ib. 709. ἔχει ἡδονὰς ib. 732. τί πόνους διπλῆς ἔχω; ib. 937. φόνον ἔχω λέξαι ib. 1022. νύξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῷ ib. 1071. νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχω ib. 1097. εἰ γὰρ ἅτας εὐπροσηγόρους ἔχω ib. 1284. χάριν μυρίων δώρων ἔχω ib. 1352. ἀμηχανῶ, πότερ' ἔχω τάδε ib. 1378. ἡμᾶς ἔχεις παιδοκτόνας σὰς ib. 1380. παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμὸν ib. 1401. ἔτως πόνων σὼν ἐκέτι μνήμην ἔχεις; ib. 1410. ἄλλος ἔχεις τάξωθεν ἔργα El. 73. πολλῶν κακῶν αἰτίαν ἔχει ib. 213. κοινῇ δίδωμι τῷτο νῶν ἀμφοῖν ἔχειν ib. 232. τὸν αὐτὸν ἔρον ψυχῆς ἔχω ib. 297. εἰδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεές ib. 356. ἔχουσι παραγμὸν αἰ φύσεις βροτῶν ib. 368. ἔχει νόσον πενία ib. 375. τί διάβροχον τόδ' ὅμμ' ἔχεις; ib. 503. ἔχω σ' ἀέλπτως ib. 579. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω ib. 597. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις ib. 610. τὰν πίσιν σμικρὰν παρ' ἐμοὶ γ' ἔχει ib. 738. ἔχει ἡ Δίκη μέγα σθένος ib. 958. ἦν ἀξίως μισεῖν ἔχεις ib. 1016. ἡ δίκη αἰσχροῦς ἔχει ib. 1051. ἡνίκ' ἐκ ἔχεις ἄκη ib. 1111. τί πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις; ib. 1116. δίκαια ἡδ' ἔχει ib. 1244. τίς δεσπότην ἐμὴν βάξιος ἔχει; Dan. 54. τῷ μὲν ἔσθ', ὁ δ' ἐκ ἔχει Ael. fr. XIII. 3. τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν ἔχειν ejusd. fr. XX. 4. ἴδιον εἰδὲν ἔχομεν Alex. fr. XII. 6. χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχειν And. fr. XVI. 1. ἔχει κεφότηγα μόχθων ejusd. fr. XXII. 3. ἐν γ' ἔχει τι χρηστὸν Antig. fr. VIII. 2. θάνατος ἀνθρώποισι νεικῶν τέλος ἔχει ejusd. fr. XVI. 2. ὅταν ἔχη τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Antiop. fr. II. εἰ φρονεῖν ἔχω ejusd. fr. V. 2. εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι ejusd. fr. XIX. 2. ἔχει λόγον ejusd. fr. XXIII. 1. ἡδονὴν ἔχει τινὰ ejusd. fr. XXIV. 2. cf. Bel. fr. XV. 2. Pol.

fr. IV. 2. et Fr. inc. XLVII. 1. τὸ μὴ θανεῖν ἐκ ἔχει (sc. ἡ τυραννίς), τὰ δ' ἄλλ' ἔχει Ar. fr. IX. 2. ἔχει τῷτ' ἐχὶ μικρὸν ejusd. fr. XI. 1. κἂν μικρ' ἔχει τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. τίν' ἔχει σάσιν εὐδοίας Bel. fr. I. 4. χέρ' ἀνδρείαν ἔχοι Chry. fr. III. 1. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σῶφρος ἐν δόμοις ἔχειν Cress. fr. IV. 5. ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. ἔρανδον—ἐχομεν εὖ συγκεκραμένον Er. fr. I. 15. φρένας ἡπίεος ἔχειν ejusd. fr. II. 6. ἐκ ἔχει σωτηρίαν ib. 13. ἔχειν περὶ ὧ ib. 14. τὰς γάμους τὰς πρώτους ἔχειν ib. 15. δυσκρίτως ἔχω ejusd. fr. XII. 1. ἂν τις οἴκοι πλοσίαν ἔχη φάτιν Eu. fr. VI. 1. τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους Gl. fr. III. 1. cf. ejusd. fr. IV. et fr. inc. LXXVII. ἔχω τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. ἔχειν φωνήν ejusd. fr. IX. 1. ὀτιπλείεας ἔχειν γυναικας Inus fr. VII. 2. τὰ αἰσχροῦ—κατ' ὀφθαλμὸς ἔχει ejusd. fr. X. 3. ἂν ὕν ἔχης ἄνευ ψόγος ejusd. fr. XV. 1. ἐν ἐλπίσιν ἔχειν βίον ejusd. fr. XVIII. πλέον ἔχειν Ix. fr. II. 1. ὅστις ἀμείλικτον πατέρ' ἔχει Melan. fr. XIII. 1. οἵτινες ἀχάλιν' ἔχουσι τόματα ejusd. fr. XX. 4. ἐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμόν Meleag. fr. VII. 1. ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχη CEd. fr. VIII. 2. ἡμέρα μεταβολὰς πολλὰς ἔχει ejusd. fr. XII. ὅταν νοτίδος ἐνδεῶς ἔχη ejusd. fr. XVII. 8. ἐκ ἔχω μαθεῖν CEnom. fr. II. 1. ἀμηχανῶς ἔχει ejusd. fr. III. 5. μορφήν ἔχουσι Pal. fr. III. 2. ὃς ἂν πλείς' ἔχει ib. 5. σύγχυσιν πολλήν ἔχει Peliad. fr. III. 2. παρθένης τρόπος ἔχειν ejusd. fr. VI. 3. τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας Phaeth. fr. V. 4. τὰ γγύθεν εὐκρατ' ἔχει ejusd. fr. XIV. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Ph. fr. X. 2. εὖ ὡς γαμῖν ἔχεις ejusd. fr. XI. 2. δόξαν εὐκλείας ἔχειν Rha. fr. II. 10. ἐπικινδύνως ἔχει Sey. fr. I. 1. ἵνα τὴν ὕβριν δῶλῃν ἔχη Sis. fr. I. 7. ἐκ ἔχει βίον St. fr. I. 2. καλῶς ἔχοιμι Tel. fr. IX. θυμὸς κρείσσονα γνώμην ἔχειν ejusd. fr. XVII. ὅσῃν ἔχει φρόνησιν ἀξιώμα τε Tem. fr. XIII. 2. τιμὴν ἔχει τινὰ ib. 4. ἐκ ἔχουσ', ὅπως δεῖξωσιν αὐτὰς ejusd. fr. XIV. 1. εὐκλειαν

ἔχει Fr. fal. cit. I. 1. πρῶτ' ἀμυσίας ἔχει Fr. inc. XII. 2. ἀσφάλειαν ἐκ ἔχει eorund. XXV. σιγὴν ἔχε eor. XXXVI. ἡ εὐλάβεια σκότον ἔχει eor. LI. 8. παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν eor. LII. 1. ἂν πόσιν ἐέργοντ' ἔχη eor. LVI. τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει eor. LIX. 1. ὧν ἔχουσιν οἱ νέοι eor. LXXVI. 2. οἷαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις; eor. LXXVIII. 1. τὸ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας eor. LXXXVI. 2. ἔχει τελευτήν ἥσπερ ἄνεκ' ἐγένετο eor. CVIII. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει eor. CXXII. ζημίαν ἐκ ἔχει eor. CXXXII. 5. ἔχειν πόνας eor. CXLVIII. 8. λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος eor. CLII. 10. πνεύματα καὶ φοινίας ἔχει ρόας eor. CLXXXIII. πάντα συλλαβὼν ἔχει eor. CXCII. τὸ δίκαιον ἐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν eorund. 17. ἐπὰν—ζητεῖ τι κρεῖττον, ἂν ἔχει—eor. 20. 2. τὰ μὰ καλῶς ἔχει eor. 27. 2. τὰ μεγάλα—ἔχειν δυνάμενος eor. 28. 5. χρυσὸς ἔστιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος eor. 36. ἀμαθίαν ἔχει eor. 40. 2. πολλὰ καὶ ἕτερα εἰπεῖν ἔχω Epist. III. ἐλάττω χάριν ἔχειν ib. cf. Epist. IV. ἔχουσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας Epist. IV. ἂν τι πλεῖον ἔχουσι Epist. V. b) Imperf. πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν Hee. 569. ἑδὲς τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον ib. 572. ἐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δῶναι χάριν ib. 899. μέγαν χόλον σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν ib. 1119. τὰς ἐμας εἶχον χέρας καὶ κῶλα ib. 1163. ἐπεὶ περίεξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν ib. 1209. εἶχες ἂν καλὸν κλέος ib. 1225. τίν' εἶχες ψυχὴν; Or. 525. σῶ εὐνοίαν πατρὶ αἰεὶ ποτ' εἶχον ib. 867. εἶγε λαιμὸς εἶχε τριπτύχως θανεῖν ib. 1513. ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμᾶρ εἶχον, εἴτ' ἐκ εἶχον ἂν Ph. 404. πόλυν ταραγμὸν—εἶχον μάχης ib. 1415. εἰ τῷτ' σ' εἶχεν Med. 591. εἶχον ἐλπίδας πολλὰς ἐν ὑμῖν ib. 1032. πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα ib. 1146. ἀρηρότως σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε ib. 1193. τύχην εἶχομεν διδάσκαλον ib. 1203. ἵν' εἶχον μὴδὲ προσφωνεῖν τινα Hip. 647. ἐπεὶ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον Al. 183. κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως Sup. 305. φρόνημα ἑδέν τι μείζον εἶχεν ib. 863. τὸ πρᾶ-

γμα ἀπόρως εἶχε πατρὶ Iph. A. 55. πειθῶ εἶχον τήνδε ib. 104. ὡς ἀνολ-
 βον εἶχες ὄνομα σύγχυσίν τε ib. 354. μνήμην εἶχον Ἀγαμέμνονος ib. 1103.
 εἰ τὸν Ὀρφέως εἶχον λόγον ib. 1211. ὅσον εἶχες (*quantum poteras*) ib. 1453. εἶχον ἡδονὴν Iph. T. 954. κοντοῖς πρῶρας εἶχον ib. 1350. ἃ Τροίας ἀρχαγὰς εἶχον τιμὰς Tr. 196. περιβολὰς εἶχον χθονὸς ib. 389. σιγῶμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις ib. 399. τὰς πρὶν φρένας ἔκ εἶχες ὕγιεις Bac. 946. σίγα νάπη φίλλ' εἶχε ib. 1083. ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες εἶχον Cy. 407. πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον Her. 878. εἰ μὴ ἔννη γαῖα ποτ' εἶχον Hel. 75. σκοπεῖτε, μὴ δόκησιν εἶχετ' ἐκ θεῶν ib. 118. νεφέλης ἄρ' ἄλλως εἴχομεν πό-
 νος πέρι; ib. 713. σοὶ ταῦτόν ἦβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. σιγῇ εἶχον αὐτὰ ib. 1341. εἶχον οἰκέτην βίον ib. 1373. εἰ Ζεὺς δικαίας εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας Her. F. 212. φθέγμα ὅσιον εἴχομεν ib. 927. ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἦβης χρόνος El. 20. εἰς ἄνδρα σκηψιν εἶχ' ὀλωλότα ib. 29. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπῳ ib. 768. εἰδ' εἶχες βελτίως φρένας ib. 1061. κάλλος εἶχεν ἔξοχον Dan. 26. εἰ νῦν εἶχ' ἔμ' ὁ σπείρας πατήρ Bel. fr. XVII. 1. ἄν-
 δρῶν ἂν εἴχομεν τυραννίδα Dan. fr. VIII. 4. c) Particip. ἔχων. ὁ πέ-
 πλον, ἐδὲ κόσμον ἐν χερσὶν ἔχων Hec. 578. ὃ πλεῖς' ἔχων κάλλις ἄ τε ib. 620. ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων ib. 994. τίν' αἰτίαν ἔχων; ib. 1203. Θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. χάριτας ἔχων πα-
 τρὸς ib. 244. κακὸν ἔχων ἥκει μέγα ib. 248. αἶμ' ἔχων ib. 513. ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ ἔχων ib. 688. φίλα ἔχων κηδεύματα ib. 793. ὃ πο-
 θεινὸν ἡδιστόν τ' ἔχων—ὄνομα ib. 1045. σπυδὴν ἔχων ib. 1056. Med. 557. Al. 781. et 1017. An. 1051. et Her. 119. et σπυδὴν ἔχοντες Iph. T. 1434. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα Or. 1058. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον ib. 1625. χρόνια λέκτρα τὰμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. ξιφὴρ χειρ' ἔχων ib. 366. ὅμμ' ἔχων δακρυρρόων ib. 373. δωμάτων ἔχων ἴσον ib. 550. πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι ib. 555. τὸν

νῦν πρὸς αὐτὸν ἔκ ἔχων ib. 1427. πομπίμαν ἔχων ἐμὲ ib. 1706. ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων ib. 1713. νῦν ἔχων Hip. 105. et Iph. A. 1139. Ὀρφεῶ ἄνακτ' ἔχων Hip. 953. παρ-
 θένον ψυχὴν ἔχων ib. 1006. τλήμονας φυγὰς ἔχων ib. 1177. et El. 233. τρεῖς ἀρὰς σαφεῖς ἔχων Hip. 1315. ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ Al. 254. ὅτε τις τυγχάνει χρεῖαν ἔχων An. 368. γυ-
 ναῖκα μωραίνεσαν ἐν δόμοις ἔχων ib. 675. κοινὰν τὰν εὐκλειαν ἔχοντα ib. 802. φυλακὰς ἔχων ib. 962. ἔκ ἔχων πέρας κακῶν ib. 1217. κοινὸν φόρτον ταῖσδ' ἔχων Sup. 20. τίνος χρεῖαν ἔχων; ib. 115. τέχνην αἰεὶ τήνδ' ἔχων ib. 381. ἔχων ἴσον ib. 408. δίκαι' ἔχων ib. 437. χρηστὸν τι βέ-
 λευμ' εἰς μέσον φέρειν ἔχων ib. 439. πόλλ' ἔχων λέγειν φίλα ib. 634. ἄ-
 κραντον ἐδὲν ἔχων ib. 870. διπλᾶν πένθος δαιμόνων ἔχων ib. 1035. δρό-
 μον ἔχοντα Iph. A. 212. θύρας ἔχων ἀκλήσας ib. 340. ζύνεσιν ἔχων ib. 375. αἱματηρὸν ὅμμ' ἔχων ib. 381. πόθον ἔχων θυγατρὸς ib. 431. τὸ
 θέλειν ἔκ ἔχων ib. 657. τάσδ' αὐτὰς ἔχων σοι φράζειν μύθος ib. 1620. ἐρωτᾷς ὃ λέγειν ἔχοντά με Iph. T. 659. χερσὶν μίασμ' ἔχων ib. 1047. ἔχων κέλαδον λύρας ib. 1128. μέσον γὰς ἔχων μέλαθρον ib. 1258. τιν' ἔχων νυκτηγορίαν Rh. 19. τετράπην μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς ib. 256. Θρη-
 κίαν ἔχων σολὴν ib. 313. πτωχικὴν ἔχων σολὴν ib. 503. ὕπαφρον ὅμμ' ἔχων ib. 711. ψαφαρόχρον κἀρα πε-
 λυπινές τ' ἔχων ib. 716. μὴ γένως κοινωνίαν ἔχοντι ib. 905. ἐπὶ γῆς ἔχων ἔδραν Tr. 884. χάριν μνηστ' ἔχων ib. 1129. ἐχρήσω ἐδὲν ἐν δό-
 μοις ἔχων ib. 1172. πόνους ἔχων ib. 1198. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἐνδυτὸν Bac. 137. ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων ib. 236. νῦν ἔκ ἔχων ib. 271. σκευὴν Βάκχης ἔχων ib. 913. κρεῖσ-
 σον ὕψος ἔχων ib. 1099. ἀγέραςον ἔχων ὄνομα ib. 1375. ἐν ἀσκή οἴκως ἔχων Cy. 523. εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον Her. 3. τὰ κείνως τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς ib. 10. δίκαια δρᾶν τε καὶ λέγειν ἔχων ib. 139. πολεμῆς λόγους ἔχων ib. 655. ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων τεύχη ib. 726. λύπας ἅλεις ἔχων

Hel. 595. πολλὰς ἐν μέσῳ λόγους ἔχων ib. 636. βέβαιον ἔδεν τῆς αἰετύχης ἔχων ib. 721. τῆνομ' ἐκ ἔχων ἐλεύθερον ib. 736. ἐπεὶ ἀθλίως ἔχονθ' ὁρῶ ib. 1300. νεκρῶν ἔδενός μνήμην ἔχων ib. 1599. τῶτ' ἔχων τῆνείδος Ion. 593. εὐπαιδίαν ἔχοντα ib. 679. πρέσβυν ὥς ἔχονθ' ἔλοι ib. 1214. ἔχων τυραννίδα Her. F. 65. ἔχων τέκνα ib. 67. θρόνους ἔχων ib. 167. ἔχων ἀλκὴν μόνον ib. 194. κράτος ἔχων Πελασγίας ib. 464. ἄρματ' ἐκ ἔχων, ἔχειν ἔφασκε ib. 947. ὃ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων ib. 1178. φίλτρον τι τῶτ' ἔχων ib. 1407. ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ El. 40. θεὸς ἔχων ἀνά σόμα ib. 80. ἀγνευμ' ἔχων τι θεῖον ib. 256. βασιλικὰς ἔχων δόμους ib. 947. σαφῶς πείθειν ἐκ ἔχων Dan. 29. ἀρετὴν ἔχων Antig. fr. XII. 2. εὐκλεῖα ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2. χρεῖαν ἔχων ejusd. fr. XVIII. 1. πλείω μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων Bel. fr. IX. 4. γαῦρον σπέρμα γενναῖον τ' ἔχων ejusd. fr. XVI. 11. κακῶς ἔχων ib. 17. γνώμην ἔχοντα Chry. fr. I. 2. πάλλευκα ἔχων εἴματα Cret. fr. II. 17. τὸ νήπιον ἀπλησον ἔχων Hyp. fr. V. 5. κρᾶσιν ὑγρὰν ἐκ ἔχων Phaeth. fr. VII. 2. ἔχων δρόμον ejusd. fr. VIII. 1. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων ejusd. fr. XV. 2. ὁ πλείστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2. πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων Tel. fr. XVI. 1. δίκαια ἀντειπεῖν ἔχων ib. 3. σμικρὰ καὶ κατ' ἡμέραν ἔχων ejusd. fr. XXII. 2. κακὸς ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες ὀλβιοι Fr. fal. cit. V. 8. γῆν ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. θάνατον ἐκποδῶν ἔχων eorund. LXXXI. 4. ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων eor. CLXV. 5. ἐκ ἔχων ἀπαλλαγὰς eor. CCII. ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. B. 28. 7. κόμην ἔχων κεκαρμένην Epist. III. ἐχ' ὁμοίως αἰετὴν τὴν γνώμην ἔχοντα Epist. V. πολὺν ἔχοντε χαίταν Al. 473. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα Ion. 304. ναῦς ἔχοντες Hec. 35. τὰ τῶν θεῶν ἔχοντες Ph. 559. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν Hip. 462. πρὸς τῶν ἐχόντων (*de divitiibus*) τὸν νόμον τίθης Al. 58. φδέγμ' ἔχοντες An. 925. τὰς νῦν ἔχοντας ib. 945. οἱ ἐκ ἔχοντες (*i. e. pauperes*) Sup. 240. quibus

opponuntur οἱ ἔχοντες vers. 242. ἀπάντων τέρμ' ἔχοντες ib. 617. οἱ ἔχοντες εὐνίδας Iph. A. 807. σύγχυσιν ἔχοντες, καὶ παραγμὸν ὀμμάτων ib. 1128. κάδαιμ' ἔχοντες τραύματα Iph. T. 1374. πόνους ἔχοντας Rh. 988. ὃ μερίζον ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν Tr. 1158. ἀντρ' ἔχοντες, ἐς σέγας δόμων Cy. 118. ἐκ μὴ ἔχοντων βίον Hel. 440. φθιμένον ἐνδύν' ἔχοντας Her. F. 443. ἐφεσίως εὐνὰς ἔχοντες El. 217. τιμὰς σωτήρας ἔχοντες ib. 993. τὸ δῶλον ἐς λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 2. ἐν χεροῖν δίσκος ἔχοντες Aut. fr. III. 20. μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γνώμην ἔχοντες Bel. fr. XXV. 5. τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι Cress. fr. V. 2. ἐν τοῖς ἔχουσιν ἡβητῆς πέφυκε Dan. fr. V. 5. δέλεαρ ἔχοντες Er. fr. I. 18. παράδειγμ' ἔχοντα Gl. fr. II. 3. οἷον τοῖς ἔχουσιν εἰ κακόν! Phoen. fr. VIII. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες Pol. fr. III. 1. κοινὸν ἔχοντες αὐτὸ Tem. fr. XV. 2. τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ' ἀρπάζειν φιλεῖ Thes. fr. IX. 3. ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν Fr. inc. LXXXI. 8. μάτην πόνους ἔχοντες eorund. CVI. 2. λευκὰς λίθους ἔχοντες eor. CCXVI. ζῆλον ἐς σμικρὸν γάμος ἔχουσα Hec. 353. οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν ib. 457. νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ ib. 486. πύρσ' ἔχουσα δέργματα ib. 1265. τρυφὰς ἔχουσα Τρωϊκὰς Or. 1113. κάρα ξυρηκὲς καὶ πέπλος μελαγχίμος ἔχουσαν Ph. 376. δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγὰς ib. 378. πάντ' ἔχουσ' ὁμῶς κακὰ ib. 1690. πολλὰς ἔχουσα θανάσιμους αὐτοῖς ὁδὸς Med. 376. τὸν ἀμυχανίας ἔχουσα—αἰῶνα ib. 647. ἀβελλίαν πολλὴν ἔχουσα ib. 883. Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν ib. 1343. ἐκ ἔχουσα σωφρονεῖν Hip. 1034. ἥες ἔχουσα δῶρα Al. 290. πόλλ' ἔχουσαν ἐνδίκῃ An. 186. ὅμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον Iph. A. 994. λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων ἔχουσα Iph. T. 373. πολλή τις προθυμία σε τῶδ' ἔχουσα τυγχάνει ib. 616. ἔχουσ' ἀδελφόν ib. 802. βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα ib. 915. ἐν σοφοῖς τιμὰς ἔχουσα Rh. 891. τὸν νῦν διδάσκαλον ἔχουσα χρῆσθον Tr. 648. πόλλ' ἔχουσα πῆματα ib. 689. μικρ' ἔχουσα ib. 993. τὸ σῶ-

φρον τῆς ἀναιδείας πλέον ἔχουσιν ib. 1028. ὄνομ' ἔχουσα, τάργα δ' ἔ ib. 1233. ὄν ποτ' ἔχουσ' ἐν ὠδίνων λο-
χίαις ἀνάγκαισι Bac. 89. μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν ib. 609. δρακαίνης φύσιν ἔχουσιν ἀγρίαν ib. 1355. τὰν εὐχα-
ρίζουσ' ἔχουσιν πόλιν Her. 380. πάντ' ἔχουσα δυστυχῇ Hel. 292. ἔχουσ' ἐν οἴκοις τοῖσδε ib. 333. ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχουσα Ion. 697. πόνοος ἔχουσα El. 65. ἀρετὴν ἐχέσης μεῖζονα Cresph. fr. XV. λῆμ' ἔχουσιν εὐγενές Pro. fr. III. 4. πονηρὰ τάργ' ἔχουσα Fr. inc. LIV. 2. ἔχουσαι κερκιδ' Ἠδωνῆς χερὸς Hec. 1153. ἐπὶ κλημ' ἐχέσαις, ὅ, τι τύχοι Or. 569. ἔ ρυθμόν ἕνα κακῶν ἐχέσας Sup. 95. ἔχουσαι διὰ λόγος κάμψαι κακὰ ib. 748. ἔχουσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖσι πόνοισι Bac. 1051. ποδῶν ἔχουσαι συντόνοις δρομήμασιν ib. 1089. ἔχουσαι τὸν Λίβυν λω-
τὸν Hel. 169. ἀμφὶ κρηπίδας δόμων φρέρημ' ἔχουσαι Ion. 511. ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι El. 1346. πρᾶγμ', ἔχον πολλὰς λόγους Hip. 984. τί τά-
των ἐστὶν ἔ καλῶς ἔχον; Sup. 527. βάσαγμα αἰσχύνῃν ἔχον ib. 767. με-
ταβολὰς τοσάσδ' ἔχον Tr. 611. γῆρας, νῦν ἔκ ἔχον Bac. 252. ἔκ ὀρθῶς ἔχον Her. 745. θαῦμα, ἔλασσον τῆνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. δύο, ταῦτ' ἔχοντε γράμματα Hip. 387. εὖ τὰ ἔν δόμοις ἔχοντ' ἴδοιμεν Hec. 1292. τὰμ-
φὶ σὲ ὧδ' ἔχοντ' ἐπίτασο An. 431. ταῦτ' ἀληθῆ καὶ σάφ' ὥς ἔχοντ' ἴδῃ Dan. 42. d.) Aor. 2. ἔσχον. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε Hec. 5. τὰς ποντοπόρους ἔσχε σχεδίας ib. 113. ἀκόλατον ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. ῥώ-
μην θεῶ τιν' ἔσχεν ib. 1169. τίνι τρόπῳ ἔσχεος λέχος; Ph. 417. ἔσχε μαργῶντ' αὐτόν ib. 1163. πύργων γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς ib. 1203. δόξαν ἔσχεος Med. 540. ὄν (sc. ἔρον) ἔσχε ταύρος Hip. 338. ἔκ ἂν ποτ' ἔσχον μὴ τὰδ' ἐξεῖπεν πατρὶ ib. 658. φανεράν ἔσχεος ἄταν ib. 1289. καί μ' ἔσθ' ὁ Πλάτωνος κύων, ἔσθ'—ἔσχον Al. 363. εἰ—ἔσχον μὴ κτανεῖν An. 687. πλείεας τιμὰς ἔσχεν Sup. 874. ὅτ' ἔριν ἔσχεν Iph. A. 184. τὰμὰ ἔσχεος λέχη ib. 1156. δόξαν ἔσχεν ἀφδιτον ib. 1606. πᾶς ἀνὴρ ἔσχεν πόνον Iph. T. 309. ἔσχον αἰδῶ ib. 949. ἔκ ἂν

ἔσχον εὐτυχᾶν δόρυ Rh. 60. δόλιον ἔσχον ἄταν Tr. 530. ἔσχεν ἔρωτα καλλονῆς ib. 977. ἔσχεν ὕβρεις ἀν-
δρὸς Her. 924. οἴκοι τὸν νῦν ἔσχον Ion. 251. πῶς ξένος σ' ἂν ἔσχεν; ib. 293. ὅς τάσδε Θήβας ἔσχεν Her. F. 4. ὅς ἔσχε δόξαν εὐνυχίας ib. 157. ἔκ ἔσχεν αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι; ib. 556. ὅς νιν φόνος μαργῶντος ἔσχε ib. 1005. δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν El. 166. ἔσχον κάμακας ib. 852. ὅτι τὰν τάλαιναν ἔσχεν κακὸν ib. 1162. ὅστις τῆς ἰσορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 2. σχέος Hip. 1354. et Iph. A. 1467. ἄνδρα σχεῖν Θεσσαλῶν Al. 286. πολύχρυσα δέλων λατρεύματα σχεῖν Iph. T. 1275. τίν' αἰτίαν σχῶν; Hel. 476. τὴν σωτηρίαν οἴκοι παρ' αὐτῶν σχόντες Fr. inc. CXXVI. 2. e) Fut. ἔξω. τῶν—ἄσπασμάτων χάριν τίν' ἔξει; Hec. 830. κρύπτ' ἐν πέ-
πλοισιν ἔσομεν ξίφη Or. 1125. ἔσομεν κλέος ib. 1151. σκυθρωπὸς ὀμμάτων ἔξω κόρας ib. 1319. ἔξετ' εὐμενῇ γῆν Ph. 945. Δαναῖδων μ' ἔξει μίαν ib. 1669. ἔκείτι δυσκέλαδος φάμα γυναι-
κας ἔξει Med. 420. πῶς πόλις, ἢ φί-
λων σὲ χώρα ἔξει ib. 849. ἔ παῖδας ἔξω προσεῖπεν ζῶντας ib. 1350. σῖγα ἔσομεν τόμα Hip. 660. σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν Al. 547. τοιάνδε κληδόνα ἔξω ib. 963. νυμφευμάτων τῶν ἐμῶν μέριμναν ἔξει An. 989. τίν' αἰδῶνά γ' εἰς τολοιπὸν ἔξεις; ib. 1216. ἀτάφες τίς ἔξει Sup. 540. χάριν ἀγῆρω ἔσο-
μεν ib. 1177. τίν' ἐν δόμοις με καρ-
δίαν ἔξεν δοκεῖς; Iph. A. 1173. ἀμ-
πνοὰς ἔξεν πόνον Iph. T. 92. θα-
νόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ', ἔξω φίλον ib. 718. ὅπως ἔξει καλῶς ib. 1051. ἔξω τὰς μέγ' αὐχῶντας δορὶ πέρσας Rh. 452. πολλῶν θανόντων σῶμαθ' ἔξουν νεκρῶν Tr. 91. μόχθος ἔξω κρείσσεις ib. 202. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔσομεν Cy. 592. εἰσὶν, οἱ σὲ μέριμναν ἔξουσι Her. 344. cf. v. 593. μάταν πόνον ἔξει ib. 618. πολ-
λὴν ἔξεις μέμψιν ib. 974. διπλᾶν κέδος ἔξετ' ἐξ ἐμῶ ib. 1043. ἔκ ἄχρωπα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν Hel. 837. ἔδεν κακίω μ' ἔξεις πόσιν ib. 1439. ἔμφυλον ἔξουσι Ion. 1581. ἔξουσι κλέος ib. 1588. αἶμα σύγγονον ἔξει Her. F. 1077. συμφορὰν ἔξεις τίνα; ib. 1130. sed

vid. not. τί κέρδος ἔχομεν; ib. 1301. ἔξεις εὐαμερίαν El. 197. γυμνὸν ἔξω σώμα ib. 308. κάλλιστον ἔξεις σέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. ἔχειν τὸν αὐτὸν δαίμονα Fr. inc. LXVIII. 2. f) Fut. σχήσω. πῶς ἄδακρυ μοῖραν σχήσεις; Med. 862. εἰ μὴ σχήσετε δόρυ Sup. 711. ἐγὼ σχήσω νιν Iph. A. 1365. ἡ πολλὴν σχήσω χρόνον Iph. T. 789. νόσον ἄθλιον πάλιν σχήσῃσι Bac. 1336. τυφλὴν ὄψιν σχήσειν Cy. 693. ὡς ἐμὸν σχήσων λέχος Hel. 30. 2) Med. ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ-σων ἔχοιτο γυναικῶν Hec. 839. ἔχεσθ', ἔχεσθε Or. 1349. ἐμῆς ἔχῃ χερὸς Bac. 197. βιοτᾶς εὐπαιδὸς ἐχοῖμαν Ion. 491. ἐλπίδος κεδνῆς ἔχῃ Inus fr. XIX. 2. τῷ νόμῳ ἂν εἴχετο Or. 502. εἰχόμεσθα τῆς ξένης Iph. T. 1355. et 1364. πέ- πλων ἐχομένη σὼν Iph. A. 1461. ἢ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρας Rh. 174. ὁποῖα κισσὸς ὀρυδὸς, ὅπως τῇσδ' ἔξομαι Hec. 398. ἔξεσθαι φόνῳ Or. 515. 3) Pass. ἵπποι ἔχονται Rh. 671. λέκτρων ἔχεσθαι φιλάτοις ἐν ἔρκεσιν Bac. 956. ἐξ ἐμῷ γ' ἔχῃ χρόνῳ El. 579. ἔρωτι παιδὸς ἄρσεως σχε- δεῖς Dan. 6.

Ἐχθαίρειν. πικρὰν βᾶξιν ἔχθαίρω σέ- δην Med. 1374. σὸν ἔχθαίρω κᾶρα Hip. 1054. ἡ γὰρ ἔχθαίρω σε Al. 177. ἀσέβειαν ἀσκέειν ὄργῃ ἔχθαίρει θεῷ Bac. 476. χάριν γηράσκουσαν ἔχθαίρω φίλων Her. F. 1223. σὸν ἔχθαίρων λέχος Med. 697. ἔχθαίρων ἐμὸν πατέρα Al. 339. τὰς ἐξαμαρτάνοντας, ἐχὲ τὴν πόλιν, ἡχθαίρει Sup. 879. τί παῖδ' ἡχθαίρας—τὸν σὸν Her. F. 1087.

Ἐχθεῖν. τί τέσδ' ἔχθεις; Med. 117. ταῦτά τοι σ' ἔχθει πόσις An. 211. σωφρονέντι ἡχθετο Hip. 1402.

Ἐχθος. εἰ τῷ μὸν ἔχθος ἐναριδμῇ Or. 622. εἰς ἔχθος ἡλθόν. παισὶ τοῖσιν Οἰδίπῳ Ph. 886.—τοῖς δ' ἔχθος εἶναι Fr. inc. CLXXXIV. 2.

Ἐχθρα. ὡς δεινὸν ἔχθρα οἰκείων φί- λων Ph. 377. δι' ἔχθρας τῷδε μολῶν ib. 482. συμβαλὼν ἔχθραν αὐτῇ Med. 45. cf. El. 906. et Dic. fr. IX. 3. διαλλάχθηθ' ἅμα τῆς πρόσθεν ἔχθρας Med. 897. δι' ἔχθρας μὴν τις ἦν ἀφινγμένος; Hip. 1164. γινώσεται ἔχθραν ἐμὴν An. 1007. λύσασαν

ἔχθραν τὴν πάρος Tr. 50. ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλῶσα ib. 59. ἡ σμικρὰν φίλων ἔχθραν γενέσθαι Her. 22. σοφῶ ἔχθραν συνάπτειν ib. 460. ζυνειδότα ἔχθραν πατρῶν ib. 1002. τὸν θεὸν μεῖζον τίσῃ τῆς ἐμῆς ἔχθρας ib. 1013. ἔχθραν πατρῶν ἐκτίνων Her. F. 983. ἄκαιρος εὐνοί' ἐδὲν ἔχθρας διαφέρει Hip. fr. XVII.

Ἐχθραίνειν. σὸν ἔχθραίνων λέχος Med. 555.

Ἐχθροξένος. δόμους ἔχθροξένους Al. 561.

Ἐχθρός. τὸν κατθανόντα ἔχθρὸν, sc. ἡγείται Hec. 859. τὸν ἔχθρὸν εἰ τι τιμωρήσομαι Or. 1102. φίλος, ἔχθρὸς ἐγένετο Ph. 1455. ἐδ' ἔχθρὸς ὦν σὸς ib. 1587. εἴπερ γε πόλεως ἔχθρὸς ἦν, ἐκ ἔχθρὸς ὦν ib. 1646. Πελὶς ἔχθρὸς ἐστὶ μοι δόμος Med. 734. εἰς ἔχθρὸν τινα Hip. 1317. ὅστις ἔχθρὸς ὦν κυρεῖ Al. 957. μεῖζω Πηλέως ἔχθρὸν An. 708. μέγαν τοῖσδ' ἔχθρὸν ib. 725. πρῶτος ἦν ἐκεῖνος ἔχθρὸς Iph. A. 1353. σαθροῖς λόγοισιν ἔχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι Rh. 639. ἔχθρὸς ὦν στρατηλάταις ib. 719. ἔχθρὸς λέοντος βλασθήματα Her. 1006. ἔχθρὸς ἀνὴρ ib. 1049. ἔχθρὸν ἐπ' ἄνδρα Ion. 1043. cf. Her. F. 299. et 733. καλῶς γινώ- ναι τὸν ἔχθρὸν Tem. fr. IX. 2. τὸν ἔχθρὸν δρᾶν κακῶς Fr. inc. CIII. a et b. δυοῖν ἔχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν σέγος Ion. 848. ἔχθρὸς τὰς πρὶν εὐ- μενεῖς ποιέμενοι Hec. 849. πρὸς ἔχθρῳ Or. 445. et 760. χορήζω τὰς ἐμὰς ἔχθρας θανεῖν ib. 1164. ἔχθροῖς ἦν φανῇ ib. 1272. ἀφικόμαν ἔχθρας ἐς ἄνδρας Ph. 361. ἔχθρῳ ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων ib. 759. ἔχθρας, μὴ φίλους, δράσειέ τι Med. 95. cf. Iph. A. 1389. ἔχθροὶ ἐξῆλθον πάντα κάλων Med. 278. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἔχθρῶν νεκρὰς δήσω ib. 374. δήσω τοῖς ἐμοῖς ἔχθροῖς γέλων ib. 383. σκῆψιν τιν' ἔχθροῖς δεικνύναι ib. 744. ἄλλος ἦν τις τῶν ἐμῶν ἔχθρῶν ἄγειν χρήζῃ ib. 750. cf. v. 765. 767. 921. etc. et Hip. 49. ἐξ ἐπακτῇ πημονῆς ἔχθρῶν τινος Hip. 318. τρόπως ἔχθρας θνητοῖς Al. 63. ἀπ' ἔχθρῶν ἤκετε πύργων An. 517. λιπεῖν ἔχθρας ἔχθρῶν ib. 522. ἔχθρῶν ἀνδρῶν μοῖραν ib. 1008. κατθανεῖν ἔχθρῶν ὑπὸ ib. 1070. ἄν-

δρας ἐχθρὰς ὠφελεῖς Sup. 494. ἀπλῆς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος Rh. 84. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς ib. 129. cf. v. 141. προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν ib. 391. τὰς πρὶν ἐχθρὰς Τρῶας εὐφραίνει θέλω Tr. 65. θανῇ πρὸς ἐχθρῶν ib. 736. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανεῖς ib. 1035. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν Bac. 878. et 898. τροπαῖα ἐχθρῶν Her. 403. τί τῷτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος; Ion. 998. ἐχθροῖσιν γέλων διδόντας Her. F. 285. ἐχθρὰς ἀδρόστας ib. 594. ἐχθροῖς ἑμμετὸν ὑποβαλὼν ib. 1384. κρατήσιν ἐχθρῶν El. 195. ὑπ' ἐχθρῶν οἷ' ἐτολήθη ib. 277. ποῖαν ὁδὸν τραπόμεθ' εἰς ἐχθρὰς ἐμέας; ib. 604. τροπαῖ' (i. e. τροπαῖε) ἐχθρῶν ἐμῶν ib. 671. ἤ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς δίκην ὑφέξω ib. 697. γέλως ἐχθροῖς γίνεται τὰ τοιάδε Cress. fr. VI. 4. ἐχθροῖσιν εἴη πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Fr. inc. B. 17. ὥς μηδὲ τὰς ἐχθρὰς ἥσσαν ἀχθεσθῆναι τῶν φίλων Epist. II. vid. etiam Epist. V. ὥς ἐχθρὰν κτείνοντες Hec. 516. δι' ἐχθρὰς χθονὸς Ph. 278. ἐχθρὰς ἡμέρας κατάρχεται ib. 543. τοῖς οἴκοθεν φίλοις ἐχθρὰ κατέστηκε Med. 507. ἐχθρὰ γαίης κοιράνοις καθίσταται ib. 875. ἐχθρὰ μητρυῖα τέκνοις Al. 310. ποιναῖσιν ἐχθρὰ Sup. 490. ἐχθρὰν τᾶσιν Cresph. fr. IV. 10. κῆδος ἐχθρὸν Med. 1341. ἐχθρὸν ἡμαρ, ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος Hip. 355. ἐχθρὸν ἡγείται τότε Sup. 444. τὸ ἐχθρὸν Ἀχαιοῖς Tr. 305. ἐχθρὸν δόρυ Her. 314. et 501. ἐχθρὸν χρῆμα Dan. fr. VI. 4. ἐχθρὰ σημήνας Ph. 962. ἐχθρὰ πάντα Med. 16. ἐχθρὰ ποιῇ An. 736. τὰ ἐχθρὰ μισεῖν Her. F. 586. 2) Comp. ἐχθίω. ἄλλες μᾶλλον ἐχθίως σέθεν El. 222. κᾶν ἔτ' ὥς ἐχθίονες Tr. 1059. βελῆς ἑδὲν ἐστὶν ἐχθιον κακῆς Fr. inc. IX. 3.) Superl. ἐχθιστος. ἐχθιστος ὦν Ph. 620. ἐχθιστος γεγώς θεοῖς τε, κᾶμοι, κ. τ. λ. Med. 467. τὸν ἐχθιστον Φρυγῶν Rh. 585. ὃ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐχθιστοὶ βροτῶν An. 446. cf. El. 832. τίκτειν παῖδας ἐχθίως An. 660. τὰς ἐχθίως

ἐμοὶ καὶ σοὶ Tr. 404. ὃ μέγιστον ἐχθίστη γυναι θεοῖς τε, κ. τ. λ. Med. 1323. τῆς ἐχθίστης θεῶν ἡμῖν Hip. 1301. ἐχθίστην ὁρῶ γυναικὸς εἰκὼ Hel. 71. ἐχθίστη νόσος Oeno. fr. II. 6. λῶβαν ἐχθίστην Hec. 200. τὰν ἐχθίστην θεράπηναν Tr. 211. ἐχθιστον κακὸν Ph. 588. et Ar. fr. XXIV. 3. ἐχθίστων ἐργμάτων Or. 160. τὰχθιστα (i. e. τὰ ἐχθιστα) τοῖσι φιλτάτοις ὠνέμεθα Iph. A. 1170. ἐχθίστων ὑπερ τὰ φίλτατ' ὤλεσε Tr. 370. αἱμάτων ἐχθίστων El. 138.

Ἐχιδνα. νερέρης ἐχιδνας Ph. 1027. ἐχιδνης ἑδὲν ἡπιωτέρα Al. 311. ἐχιδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω An. 270. ἐχιδνης περιβόλοις Ion. 993. σπονδὰς θοᾶς ἐχιδνας τανόσι μιννυμένας ib. 1233. οἷαν ἐχιδναν τήνδ' ἐφυσας ib. 1262. ἑκατὸν ἐχιδναῖς ἀσπίδ' ἐκπληρῶν Ph. 1142. δειναῖς ἐχιδναῖς εἰς ἔμ' ἐσομωμένη Iph. T. 287.

Ἐχινάδες. τὰς Ἐχινάδας λιπὼν νήσεσ Iph. A. 286.

Ἐχίων, pater Penthei, regis Thebarum. Bac. 213. 229. 265. 507. 540. 994. 1014. 1117. et 1273.

Ἐψείν. τὰδ' εἰς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη Cy. 403.

Ἐωδινός. ἑωδινην πρὸς ἀλκὴν Rh. 771.

Ἐῶς. ἑῶς ἱππότης ἀσῆρ Fr. inc. CXCVIII. ἑῶι ἐξανασάντες λέχος El. 786. ἑῶις βολαῖς ἀελίς Ph. 172.

Ἐως, subst. aurora. ἡ καλλιφεγγής Ἐως Hip. 455. ἡ φωσφόρος Ἐως Ion. 1158. Ἐως λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102. Ἐω φαεννὰν Phaeth. fr. I. 5.

Ἐως, adverb. usque, donec. ἔως γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὀρίσματα Hec. 16. ἔως ἑῶσι σ' εὖ φρονεῖν Ἐριννύες Or. 238. ἔως ὑψηφὲ δῶμα ib. 620. ἔως ἐσφλε κἀνεχαίτισεν Hip. 1232. ἔως ἐθέρμην αὐτὸν φλόξ οἶνε Al. 761. ἔως ἂν—ἔλθω ib. 1024. ἔως ἐς ἀγνὸν ἦλθον Φοῖβος πέδον Iph. T. 972. ἔως ἐντὸς ἦν λιμένος ib. 1391. ἔως ἂν νυξ ἀμείψῃται φάος Rh. 615. ἔως φῶς ἡλῖς τόδ' ἔβλεπεν Hel. 60.

Z.

Ζαγρεύς. νυκτιπόλε Ζαγρέως Cret. fr. II. 12.

Ζάθεος. τρίποδα Ζάθεον Ion. 91. Ζάθεοι Κρήτες Bac. 121. Ζαθέες ναὺς Cret. fr. II. 5. Ζαθέα χθών Hip. 750. μετὰ τὰν—Θησέως Ζαθέαν χώραν Tr. 219. Ζαθέαν θεράπαιναν ib. 1070. Ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων ib. 228. ῥίπτε Ζαθέες κληῖδας ib. 256. Φρυγῶν Ζάθεοι σελᾶναι ib. 1075. ἐν ταῖς Ζαθέαις Ἀθάνας Ion. 184. Ζάθεα ἄντρα δράκοντος Ph. 239. ὦ Ζαθέων πετάλων—νάπος ib. 808. μαντείων ἐπέβας Ζαθέων Iph. T. 1253. ἀπὸ Ζαθέων χρησῆριον ib. 1260.

Ζάπλευτος Bel. fr. XVI. 6. Ζαπλέτης φερνᾶς An. 1283.

Ζάχρυσος. Ζαχρύσθι Θρακίας πέλτης Al. 501. Ζαχρύσθι δι' ἐμπολᾶς Iph. T. 1111. τὰν Ζάχρυσον πέλταν Rh. 370. ἐν Ζαχρύστοις δώμασιν ib. 439.

Ζεῖν. λέβης ζέσας Cy. 342.

Ζεύγλη. ταύρων ἐπιστάτην ζεύγλῃσι Med. 479. πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίστο Hel. 1552.

Ζεύγμα. ἀνάγκης ζεύγματα Iph. A. 443.

Ζευγνύναι. ζεύγνυτε τόξα νευραῖς Rh. 33. ζευγνύς ἁρμονία πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXVII. 2. ἐπεὶ γάμοις ἔξενε' (i. e. ἔξευξα) Ἀδράστῃ παῖδα Ph. 1375. cf. Bac. 468. et Ion. 10. πλείεσθε—ὄχρε' ἔξεύξατε An. 1019. ταύτην θνητῶν, ἢ θεῶν, ἔξευξέ τις; Iph. A. 698. ταύταν τῷ πάλῳ ἔξευξεν; Tr. 263. πρὸς βίαν ἔξευξ' ἀνάγκη Her. 886. γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Æol. fr. XI. 1. sed γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι γραῖαν Fr. inc. CLVII. 1. ἵππεσ' ἄρμασι ζεύξας ὑπο Hip. 111. ζεύξασ' ἀπειρεσίαν δρομάδα ib. 549. θηρῶν ζυγίως ζεύξασα σάτιναν Hel. 1327. ἐωδινην ζεύξειν (sc. τὰς πόλεις) πρὸς ἀλκὴν Rh. 772. ζεύγνυσθε ἵππεσ' Ph. 525. τέθριππα ζεύγνυσθε Al. 430. γενναιοτάταν ἔξευξω κλισίαις ἄκοιτιν ib. 997. τὸ παρθένειον ἔξευξω λέχος Tr. 671. ἵνα με λέχεσιν ἔξευξω Ion. 901. ἐφ'

οἷς ἔξευξασ' ἄρματα ib. 1570. ζεύξομαι ἄρματι πόλεις Hec. 469. τόνδ' ἐν ὄρκοις ζεύξομαι Sup. 1228. ἐκέτι ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δεῖ νιν ἔξευχθαι γάμοις Hel. 1670. πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔξευκται πόδας Pi. fr. IV. χρυσέαις ἔξευγμένοι πόρπαισιν El. 317. ἔπερ ἔξευχθην γάμοις Ion. 949. χρημάτων ζευχθεὶς ὑπο Sup. 877. ζευχθεὶς γάμοισιν Antig. fr. VIII. 1. ἐν γάμοις ζευχθεῖσαν El. 99. ἐμὸν μή ποτ' ἔξυγῃ δέμας εἰς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν Sup. 822. εἰ μὴ γάμοισιν ἐζύγῃς Iph. A. 907. σὲ γάμοισι κλύω ζυγέντα Ph. 340. ὀρκίοισι ζυγεῖς Med. 735. θεσφάτοις Φοίβης ζυγεῖς Sup. 220. ἡ ζυγεῖσα δευτέρῳ πόσει Æg. fr. VIII. 2.

Ζεῦγος. σύγκροτον ζεῦγος An. 496. τρισσὸν ζεῦγος τρισσῶν θεῶν Tr. 924. ζεῦγος ἐ καλὸν νεκρῶν Her. F. 454. ζεῦγος φίλιον ib. 1403. ζεῦγος τριπάρθενον Er. fr. XV.

Ζεὺς. ὦ σεροπὰ Διὸς Hec. 68. πέφενγας τὸν ἐμὸν ἱέσιον Δία ib. 345. Ζεὺς Κρονίδας ib. 473. ὦ Ζεῦ ib. 488. ἐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει ib. 707. Ζηνὸς ὀμόλεκτρον κάρα Or. 476. ὦ Ζεῦ, δίκη τε Ζηνὸς Med. 764. Ζηνὸς γένεθλον Hip. 62. ὀρκιὸν σοι Ζῆνα ὀμνυμι ib. 1025. Διὸς γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον Al. 716. ὁ Διὸς ἄγγελος Iph. A. 1302. τὸν ἐλευθέριον Ζῆνα Rh. 359. Ζηνὸς Ἐρκίῃ Tr. 17. Διὸς κρείσσω γενεῖ ib. 948. πρὸς αὐτὸν τὸν Δι' ἀνακεκύφαιμεν Cy. 211. Ζηνὸς κεραννὸν ἐ φρίσω ib. 319. εἰδ' οἷδ', ὅτι Ζεὺς ἔστ' ἐμὸς κρείσσω θεὸς ib. 320. Ζηνὸς ὄνομ' ἔχων ἀνὴρ Hel. 497. Ὀλυμπίῃ Ζηνὸς πέδον Her. F. 1304. cf. El. 782. ὑφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς Bel. fr. IV. τῷ μεγάλῃ Ζανὸς Cret. fr. II. 3. καὶ ἀμείνωνος πατὸς Ζηνὸς πεφύκη Dic. fr. X. 4. Ζεὺς ὅστις ἐστὶν Melan. fr. I. 1. cf. ejusd. fr. II. 1. ὁ Ζεὺς κολατὴς τῶν ἄγαν ὑπερφόρωνων Fr. inc. B. 7.

Ζεφύρος. Ζεφύρος πνοαῖς ἱππέυσαντος ἐν ἄρανῳ Ph. 220. πνοαῖσι Ζεφύρος Iph. T. 434.

Ζῆθος, *nom. propr. viri.* ἀμφὶ μνήμα
τῷ Ζήθῃ Ph. 147. cf. Her. F. 30. et
Antiop. fr. I. 1.

Ζῆλος. ζῆλον ἔσμικρόν γάμῃ ἔχουσα
Hec. 352. ζῆλός μοι σέθεν Cresph.
fr. IV. 3. φέρουσα δόξαν πολλήν καὶ
ζῆλον Epist. III.

Ζηλῶν. ὅσοι δημηγόρους ζηλῶτε τιμὰς
Hec. 255. εἰδὲ σὲ ζηλῶ Or. 520.
ζηλῶ σε ib. 1673. Med. 60. et Iph.
A. 16. ζηλῶ φθιμένους Al. 869. ζηλῶ
ἀγάμους ἀτέκνους τε βροτῶν ib. 885.
ζηλῶ—ὅς ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασε
Iph. A. 17. τὰς ἐν τιμαῖς ἦσσαν ζηλῶ
ib. 19. ζηλῶ σε μᾶλλον, ἢ με ib. 677.
ζηλῶ σὲ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σὲ
ib. 1407. τὸν εὐτυχεῖν δοκῶντα μὴ
ζηλῶν Her. 865. εἰς τὰς πλεσίους
ἀποβλέπειν ζηλῶντα Sup. 178.

Ζήλωμα. ἐξ οἷων κακῶν ἑρόεις, καὶ πα-
τρὸς ζηλωμάτων Iph. T. 379.

Ζηλωτός. μᾶλλον ἂν ζηλωτός ᾦν Or.
247. ζηλωτός, ὅστις ἡτύχησεν εἰς
τέκνα, κ. τ. λ. ib. 541. ὁ ἐπὶ μακαρίας
ζηλωτός ὢν οἶκος ib. 971. ζηλωτός
αἰὼν Med. 243. ὡς ζηλωτός ᾦ (sc.
ὑμέναιος) Hel. 1451. ἔρωε ζηλωτός
ἀνθρώποισιν Œd. fr. XV. 4. et fr.
inc. B. 50. 2. ζηλωτός ἐν τῷ πρὶν
χρόνῳ An. 5. ζηλωτὸν ἀνθρώποισι
Med. 1035.

Ζημία. πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει
Med. 581. γνώσῃ ζημίας ἀποσποφῆν
ib. 1223. πολλοῖσι κέρδη πονηρὰ ζη-
μίαν ἡμείψατο Cy. 311. σὺ ἔχ' ὑφέξεις
ζημίαν Ion. 1308. πέμπειν ἐκάστῳ
ζημίαν Melan. fr. III. 7. ζημίαν ἔκ
ἔχει Fr. inc. CXXXII. 5.

Ζημιῶν. ὅστις κακὸς πεφύκῃ, ζημιῶσιν
οἱ θεοὶ Ion. 441. φυνγῇ ζημιῶντας
Or. 898. cf. Hip. 1043. ἐζημιώσε
πατέρα ἐμὸν Or. 577. ζημιωμένη
φυνγῇ Med. 454. ἐζημιώτο, εἰ τις ἐξα-
μαρτάνοι Sis. fr. I. 8.

Ζῆν. τί με δεῖ ζῆν; Hec. 349. cf.
Her. F. 1301. τὸ ζῆν μὴ καλῶς,
μέγας πόνος Hec. 378. εἰ ζῆ γε ib.
429. cf. vers. sq. et 988. νόμῳ ζῶ-
μεν ib. 801. σὺν σοὶ καταθανεῖν αἰρή-
σομαι καὶ ζῆν Or. 308. ἔζω κακοῖς
ib. 386. οὔτινες ζῆν ἔκ ἐώσ' ἡμᾶς
ἔτι ib. 438. μὴ ζῶν ἔτι ib. 1147.
et Sup. 454. ζῆν νιν ἀφθιτον χρεῶν
Or. 1635. ζῆν ἐπ' ἴσοις Med. 122.

τί μοι ζῆν ἐπὶ κέρδος; ib. 145. cf. v.
798. ὡς ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν ib.
249. ὅ, τι τῷ ζῆν φίλτερον ἄλλο
Hip. 191. ἐν σοὶ ἐσμέν καὶ ζῆν, καὶ
μὴ Al. 279. τὸ ζῆν σμικρόν, ἀλλ'
ὅμως γλυκὺ ib. 696. ζῆς παρελθὼν
τὴν πεπωρωμένην τύχην ib. 698. ψυχῇ
μᾶζ ζῆν, ἔδυσιν, ὀφείλομεν ib. 715.
τί μοι ζῆν κίδιον; ib. 963. τί δῆτ'
ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; An. 405. κακῶς ζῆν
κρεῖσσον, ἢ θανεῖν καλῶς Iph. A.
1252. ἔρπε καὶ ζῆ Iph. T. 699. ζῆν
θέλοιμ' ἂν ib. 1009. τῷ ζῆν λυπρῶς
κρεῖσσόν ἐστι καταθανεῖν Tr. 632. ἔκ
οἷσθ', ὅτι ζῆς Bac. 506. τῷ ζῶσι;
Cy. 121. βάρος τῷ ζῆν Her. 202.
χρῆν τόνδε μὴ ζῆν ib. 969. τί δῆτ'
ἔτι ζῶ; Hel. 56. et 300. ὁ νῆς τῶν
καταδυνόντων ζῆ μὲν ἔ, γὰρ μὴν δ'
ἔχει ἀθάνατον ib. 1021. ἔκ ἂν δύ-
ναιτο ζῆν ὁ καταδυνών ib. 1303. εἴη
γ' ἐμοὶ ζῆν μέτρια Ion. 632. ἔα
ἐμυτῷ ζῆν ib. 646. ζῆν καλῶς ib.
858. εἰ ζῶν μετ' εὐμοσίας Her. F.
676. ζῶ σοι ταπεινὸς ib. 1413. αἰ
τὸ μὲν ζῆ, τὸ δὲ μεδίεσθαι κακὸν Œol.
fr. XVI. 1. τὸ ζῆν ἀφέντες And. fr.
XXIII. 1. ὅταν ζῆ τις, εὐτυχεῖν
χρεῶν ib. 2. ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα
Antiop. fr. XIII. 2. ἔζωμεν ὡς
ἡδιστα; ejusd. fr. XXV. 5. οἱ ζῆν
ἔτε μανθάνουσιν εὖ Aut. fr. III. 3.
ζῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ Dan. fr. I. 5.
ζῶσιν σὺν κακοῖσιν ib. 8. αἵτινες πρὸ
τῷ καλῷ ζῆν παῖδας εἵλοντο Er. fr. I.
36. τὰς καλῶς τεθνηκότας ζῆν φησὶ
μᾶλλον τῷ βλέποντος μὴ καλῶς ejusd.
fr. XI. 2. ὅθεν βρότεον ζῆ τε καὶ
θάλλει γένος Œd. fr. XVII. 13. ὅσοι
χωρὶς ζῶσι Pal. fr. III. 4. δι' ἐλπί-
δος ζῆ (vive) Phry. fr. III. τίς οἶ-
δεν, εἰ ζῆν τῷ θῷ, ὃ κέκληται θανεῖν,
τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστὶ ejusd. fr. XV.
1. 2. cf. Pol. fr. II. 1. 2. ἔκῃν τὸ μὴ
ζῆν κρεῖττον ἐς, ἢ ζῆν κακῶς Pi. fr.
VIII. ζῶσιν αἰσχύνῃς ἄτερ Sey. fr.
II. 5. ἀρετῇ, κᾶν θάνῃ τις, ζῆ Tem.
fr. I. 2. θεῷ βίον ζῆν Fr. inc. LXX.
2. τὸ ζῆν ἴσμεν eorund. LXXXI.
10. τῷ ζῆν ἦν ὁρῶ κρεῖσσον τὸ μὴ
ζῆν eorund. LXXXII. 1. 2. δέλοισι
ζῶμεν eor. CCIII. ὅτ' ἐζῆ Πρίαμος
Hec. 1210. cf. Hel. 4. κῆγώ τ' ἂν
ἐζῶν, χ' ἡδέ, τὸν λοιπὸν χρόνον Al.

654. ζῶντι καὶ ἡμέραν Hec. 317. θανὼν ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος, ἢ ζῶν ib. 378. et. Fr. inc. LXXXIII. 2. γρόντες ζῶντα Πριαμίδων τινα Hec. 1140. ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων; ib. 1213. ἢ ζῶν μακάριον κτήσῃ λέχος Or. 1208. ἰδὲ τὸν αἰσχροῦς ζῶντα Al. 958. ζῶντος γέροντος An. 23. ζῶντ' ἀναρπάσαντες εἰς μυχῆς χθονὸς Sup. 926. τίν' Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀποινᾶσθαι θέλεις; Rh. 177. κατὰ με γὰρ ζῶντα πόρευσον ib. 831. ζῶν εἰς' ἐς ᾗδε Tr. 442. οὐ καὶ παρ' ἄδην ζῶντά νιν κατήγαγες Her. 949. ὄντιν' ἂν γε ζῶνθ' ἔλωσιν ἐν μάχῃ ib. 966. μὴ 'πὶ θαλείας ποτὲ ζῶν ἐκὼν ἔλθῃς Ar. fr. IV. 2. πέμψεις ἐς ἄδης ζῶντα Eu. fr. III. 1. ἔστι καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος Fr. fal. cit. IV. 2. τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίῃ Hec. 12. ὃ παῖδας ὄψει ζῶντας ib. 1046. cf. Med. 804. πολλὺν ζῶντες χρόνον Med. 901. ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες ib. 1058. ὡς ζώντων Θεων Sup. 221. ἔτ' ἐν ζῶσιν ἀριθμεμένη ib. 969. αὐτῶν ζῶντας λέγουσα Iph. T. 640. τὸς ζῶντας εὖ δρᾶν Meleag. fr. XV. 1. ἔστιν ἔχ' ὁρώμενον τοῖς ζῶσιν ἡμῖν—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 3. ζῶσαν λέλακας Hec. 678. θανῶσα, ἢ ζῶσ', ἐνθάδ' ἐκπλήσῃ βίον; ib. 1270. ἐκ ἀνέξομαι ζῶσα Hip. 355. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανῶσαν ἔστι σοι Al. 139. ἐπιστέλλει τάδε ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' ὃ ζῶσ' ἔτι Iph. T. 771. δις πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα Bac. 8. μηδέ με ζῶσαν λέγε EL. 687. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος Iph. A. 1614. τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι Med. 567. πῶς τὰ ζῶντα τοῖς θανῶσ' ἂν ἀποδοίῃ ποτέ; Hel. 919. etc.

Ζητεῖν. ὃ πάντες, ἐκ ἐγὼ ζητῶ μόνος Or. 678. ὃ πλεῖστος, ὃν ζητεῖς ἔχειν Ph. 569. μὴ τὴν τεκῶσαν τῇ φιλανδρίᾳ ζῆται παρελθεῖν An. 229. φρόνησις τῷ θεῷ μέλλων σθένειν ζητεῖ Sup. 217. ζητεῖς ἐδὲν κέρδους Iph. T. 506. ἦν—ἐξόρως Βάκχας ἄγειν ζητῇ Bac. 52. εἰσάγγελλε, Τειρεσίας ὅτι ζητεῖ νιν ib. 174. ζητῶσ', ὅπη γῆς πύργον οἰκίεμεθα Her. 46. μήτε σὺ ζῆται μαθεῖν Hel. 155. ἦν—ζητῶ

τις εἶναι Ion. 596. ζητῶσιν αὐτήν, ὡς θάνῃ ib. 1112. cf. v. 1225. ὄθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρὴ ib. 1364. ζητῶσι τὸν τεκόντα Her. F. 76. τίν' εἰς χρόνον ζητεῖτε μηκύναι βίον; ib. 143. ἦν τι μὴ ζητῇ κακὸν El. 1075. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητῶσ' ἄμαυρῶν Inus fr. III. 2. αἰσχροὶ κέρδη πρόσθε τῷ καλῷ ζητῶσιν Rha. fr. II. 8. ζητῶμεν Fr. inc. XXVIII. 2. ἐπ' ἂν—τις ζητεῖ τι κρεῖττον, ὃν ἔχει, ζητεῖ κακὰ Fr. inc. B. 20. 2. δεῦρό γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐξήτει μολεῖν Hec. 993. ἐζήτην σέ Cy. 17. τὰμήχανα ζητῶν Al. 201. ζητῶν τύραννον ἐνθάδε Sup. 404. εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα ζητῶν ib. 730. ζητῶν ἐμὴν παῖδα ib. 1038. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσθ' Iph. A. 342. ζητῶντά νιν ib. 803. ἐν ὄρφνῃ—ζητῶν Rh. 588. βίᾳ νιν ἀπ' ἐσχάρας ἄγειν ζητῶν Her. 129. τοῖς ἐκεῖ ζητῶν φίλοις τὰ πρόσφορα Hel. 435. ζητῶντά γ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμὴν ib. 961. πανταχῇ ἄετος ζητῶν νιν Ion. 1108. εἰ μέ τις γυνοίῃ ζητῶντ' ἀδελφὴν El. 98. ἡδέως ζητῶν βιῶν Ar. fr. XXX. 1. ζητῶν τὰ πλείονα Inus fr. XV. 4. τῆς νόσθ' σοι ζητῶσά γ' εὖρον φάρμακα Hip. 699. βωμὸς μηλοθύτας ζητῶσα Iph. T. 1117. ἐζήτησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antiop. fr. I. 1.

Ζήτημα. ὃ ῥᾶδιον ζήτημα Bac. 1137. σῶμα μυρίοις ζητήμασιν εὐρὼν ib. 1216. μητρὸς ζητήματα Ion. 1352.

Ζήτησις. σέθεν κατὰ ζήτησιν Cy. 14.

Ζόφος. γῆς ὑπὸ ζόφον Hip. 1416.

Ζυγηφόρος. ζυγηφόρον πῶλον Her. F. 121. ἵππος ζυγηφόρος Hip. 1183. αὐχένα ζυγηφόρων πῶλων Rh. 303.

Ζυγίος. πῶς μέσσης ζυγίος Iph. A. 221. θηρῶν ζυγίος ζεύξασα Hel. 1326.

Ζυγὸς, vel ζυγόν. αὐχέν' ἐντιθεῖς ζυγῷ Hec. 376. πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγῷ Or. 45. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέσταμεν ib. 1330. μὴ βίᾳ φέρων ζυγὸν Med. 242. ζυγὸς δάλειος An. 301. ῥαδίως ἔλκει ζυγὸν Tr. 665. ναυσθλαῖμαι εἰς δῶλον ζυγὸν ib. 673. κλεινὸν ζυγὸν Hel. 399. εἰς τὸ πρῶτον πόλιος ὀρμηθεῖς ζυγὸν Ion. 595. τὸ

τῆς ἀνάγκης ἐ λέγειν ὅσον ζυγὸν Did. fr. ἐπὶ ζυγοῖς ἀρχῆς Ph. 74. ἐς τὸ πρόσθεν εἴτε πωλικῶν ζυγῶν Iph. A. 619. ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων Rh. 766. ἵπποισι ὑπὸ ζυγοῖς Her. 854. ζυγῶν πεντήκοντα καὶ ῥετμῶν μετὰ Hel. 1548. ἀσειρώτων ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1150. ζυγὰ ἤνυσσε δέλια Tr. 595. ἐκλιπῆσαι ποικίλα ζυγὰ Bac. 1054. ζύγ' ἄξας Hel. 1614.

Ζωά. vid. Ζωή.

Ζώειν. Διὸς γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον Al. 716.

Ζωή, et dor. ζωά. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς Hec. 1108. ἔλκεις μακρόπεν ζωῶν Ph. 1531. ἐλπίδες ἐκ ἔτι μοι παίδων ζωᾶς Med. 976. τίς

σὰν τάλαιναν ἀμαυροῖ ζωάν; Hip. 816. σύγγγονον ἀμὸν κατακλειομένην ζωᾶς Iph. T. 150. χάριν ἔχω ζωᾶς ib. 846. ἄλεκτρον ζωῶν Tr. 254. ἀπλῶν ζωᾶς βιοτᾶν Her. F. 664. συγεράς ζωᾶς El. 121.

Ζώνη, et dor. ζῶνα. τῶτον ἔφερον ζώνης ὑπο Hec. 762. δαίμων τὰς ματρὸς ζώνας Iph. T. 204. ζῶναί σοι χαλῶσι Bac. 933.

Ζῶον. πλάσαι πάντα ζῶα Fr. inc. B. 14. 2.

Ζωπυρεῖν. ζωπυρεῖς νείκη νέα El. 1121.

Ζωτήρ. ζωτῆρα τὸν πολυκτόνον Her. 218. ζωτῆρος ὀλεθρίου ἄγρας Her. F. 415.

H.

Ἡ, particula dolorem exprimens, bis repetita, ἡ ἡ Her. F. 906. reliquæ hujus vocolæ significationes, profecto et num, in Euripide passim sunt obviæ; uti et ἡ, quam et aut.

Ἡβα. vid. Ἡβη.

Ἡβᾶν. ὅταν ἡβᾶ δῆμος Or. 695. εἴθ' ἡβᾶ σοι κακὸν Al. 1088. καὶ γὰρ ἡβῶ Bac. 190. λῆμα τὸ σὸν ἡβᾶ Her. 703. εἰ ἐγὼ σθένος ἡβων Her. F. 436. ἡβῶντ' ἄνδρα Al. 714. τὸν ἡβῶνθ', Ἡρ. ἐ ράδιον εἶργειν ib. 1056. ἡβῶσαν φρένα Hip. 969. σαρκὸς περιβόλαι' ἡβῶντα Her. F. 1270. ἡβησας ἐν τυραννίδι Al. 657. οἷον ἡβῆσαντὰ σε μεμνήμεθ' ἡμεῖς Her. 740. πορθήσεθ' ἡβῆσαντες Ἰσμηνῆ πόλιν Sup. 1213.

Ἡβη. ὃ μέλεος ἡβης σῆς Or. 1029. ἡβης τέλος μολόντας Med. 920. εἰς ἡβην ἦλθε ib. 1108. ὑφ' ἡβης σπλάγχνον ἔντονον φέρων Hip. 118. ἡβης ἐν ἀκμῇ Al. 317. ἡβης τυχῶν Tr. 1168. ὅτ' ἐν ἡβῇ τέμὸν εὐσθένει δέμας Cy. 2. γάννυμαι δαιτὸς ἡβης ib. 502. μάτην ἡβην ὤδε γ' ἂν κεκτώμεθα πολλὴν Her. 283. ἐκ ἔσιν, ὅπως ἡβην κτήση πάλιν αὖτις ib. 708. ἐπεὶ ἐς ἡβην ἦλθεν ὠραίων γάμων Hel. 12. σοὶ ταῦτον ἡβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. θαλερὸς ἡβης χρόνος El. 20.

Ἡλεια ἡβη Æol. fr. XI. 3. λαμπροὶ ἐν ἡβῇ Aut. fr. III. 10. b) Form. dor. ἡβα. ἐν ἡβᾷ νέγα Al. 474. σὰν ἐφύτευσεν ἡβαν Rh. 354. ἀπολείπομαι τὰς εὐδαίμονος ἡβας Her. F. 441. τὰς ἡβας ἀντιλαβεῖν ib. 646. δίδυμον ἂν ἡβαν ἔφερον ib. 657. c) Plur. νεάνιδες ἡβαι Ion. 477. 2) Ἡβη, dea juventutis, Hercules uxor, Or. 1687. et Her. 851. et 857. et dor. Ἡβα, Her. 915.

Ἡβητής. νέων βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον Her. 858. ἐν τοῖς ἔχουσιν ἡβητῆς πέφυχ' ὅδε Dan. fr. V. 5.

Ἡγεῖσθαι. μήτε τὰς φίλας ἡγεῖσθε Hec. 329. ἡγῶ μοι ib. 507. An. 748. et Hel. 871. νόμῳ τὰς θεὰς ἡγάμεθα Hec. 800. τὸν ἄνδρα τῶτον φίλον ἡγεῖται ib. 858. ἡγῶ παροῖδε Ph. 841. ἡγῶ πρὸς οἶκον ib. 960. ἡγῶ σὺ πρὸς μεταιχμία ib. 1285. πᾶν κέρδος ἡγῶ Med. 454. τὰ θνητὰ ἡγῶμαι σκιὰν ib. 1224. τὸ ἀπὸν φίλτερον ἡγῇ Hip. 185. ἡν ἐγὼ καὶ μητέρα πατέρα τέ γ' ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην Al. 650. τὰ θεῖα ἐ θεῖ, ἐδ' ἔχειν ἡγῇ δίκην; An. 440. ἡγῶ σὺ θᾶσσον ib. 552. ἐ τῶν πονέντων τῆργον ἡγῶνται τὸδε ib. 696. ἐχθρὸν ἡγεῖται τὸδε Sup. 444. εἰς ἂν ἡγῆται φρονεῖν ib. 445. φαῦλ' ἡγῇ τάδε Iph. A. 734.

ἦν ἡγῶνται καλῶς ib. 928. ἔτ' ἄρ' ἀσυνέτως τὰς θεὰς ἡγοίμεθ' ἂν ib. 1189. πρὸς εὐτραφεῖς—ξένος φαύλης μάχεσθαι βεκόλως ἡγέμεθα Iph. T. 305. εἰ αἰσχροὶν ἡγῇ Rh. 489. ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς Bac. 918. ἡγεῖσθω θεὰς ib. 1325. cf. v. 1296. et El. 583. τὴν τύχην δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεὼν Cy. 602. ἡγεῖσθ', ὅπως δεῖ σῶμα κατθανεῖν τότε Her. 529. ἃ ἄξι' ἡμῶν καὶ δίκαι' ἡγέμεθα Hel. 965. ἐν τί σ' ἡγῆμαι σοφὸν Her. F. 207. σκαλὸν ἡγῆμαι βροτῶν ib. 283. πατέρα ἀντὶ Ζηνὸς ἡγῆμαι σ' ἐγὼ ib. 1265. ἐγὼ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγῆμαι φίλον El. 67. εἰ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται ib. 259. θεὰς ἡγῆ τύχης ἀρχηγέτας τῆσδε ib. 890. δεινὸν τόδ' ἡγῇ Aug. fr. IX. 4. ὅστις ἡγεῖται πόλει κάλλιπα Aut. fr. III. 24. τόνδ' ἡγῆ θεὸν Fr. inc. I. 3. τὰπεικῇ πρόσθεν ἡγῶνται δίκης eorund. III. 6. ἀνδρὸς ἡγῆμαι μέρος eor. CIII. b. ὁδὸν ἡγεῖται ταῖς τετραμόρφους ὥραις eor. CLXXVII. 1. φρέβρια λαβόντας—ἡγεῖσθαι Epist. V. μοῖρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεὼν El. 1301. δάλην με πολεμίαν θ' ἡγέμενος Hec. 741. cf. Tr. 915. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγέμενος Or. 504. κοινὰς τὰς τύχας ἡγέμενος Sup. 226. βαρβάρων ἡγέμενος Bac. 1332. ἡγέμενος λόγχοισιν ib. 1357. δάλες τὰς φίλας ἡγέμενος Æol. fr. IV. 4. τί σόφισμα τῷθ' ἡγέμενοι Hec. 258. δίκαι' ἡγέμενοι Ph. 1245. cf. Iph. T. 587. μυσαρὸν ὧς ἡγεμένη Iph. T. 383. τὰ θεῖ' ἡγεμένη Hel. 925. ἡγησάμην,—ἐκ ἂν εὐτεκνεῖν Meleag. fr. X. 1. αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν Hec. 973. ἐγὼ ἡγήσομαι Or. 1342. et Bac. 839. ὁ θεὸς ἀμοχθεῖ κείσε νῶν ἡγήσεται Bac. 194. ἦπε με τῶν σῶν πῶτον ἡγήσῃ φίλων; ib. 937. μέγ' ἡγησάι τότε; Ph. 553.

Ἥγεμῶν. ἡγεμῶν ὁδῶ Hec. 281. et El. 669. ἡγεμῶν ποδὸς τυφλῆ Ph. 1610. ἡγεμῶν δραστὺς Sup. 508.

Ἥδὲ Hec. 323.

Ἥδεσθαι. πᾶς ἀνὴρ ἡδεται τὸ φῶς ὀρῶν Or. 1523. νύμφην κηδεύσαν ἡδεσθαι σέθεν Med. 888. ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας ἡδεται ξένους κομίζων Hip. 1068. ἔθ' ἡδομαι τοῖσδ', ἔτ'

ἀπέχθομαι κακοῖς ib. 1260. μηκέθ' ἡδεσθαι βίῳ Al. 1087. ὑπᾶσιν ἀστοῖς ἡδεται νεανίαις Sup. 443. ὥς ἡδομαί τοι ταῦτ' ἀκέσασ' ἀγγέλῳ Iph. A. 1613. ἐννόμοισι τοῖσιδ' ἡδεται ἐορτῆς Iph. T. 35. θυσίαις ἡδεται βροτοκτόνοις ib. 384. ἐπεὶ πολλοῖς ἡδεται γαμμενῇ Cy. 180. ἡδομαι τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν ib. 579. ἔτε τέτοις ἡδομαι πεπραγμένοις Her. 605. εἰδ' ἡδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνδρώπων φίλης Her. F. 846. ἴσως Ὅρέεθ σ' ἤλιχ' ἡδεται βλέπων El. 560. ὅστις δόμοις ἡδεται πληρυνμένοις Dan. fr. IV. 1. τρόποισιν (sc. ἄλλης γῆς) ἡδεται Dic. fr. IV. 5. ὅστις ἡδεται λέγων—ἀεὶ ejusd. fr. XVII. 1. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἡδεται τρόποις Cenei fr. IV. ὅστις ὁμιλῶν ἡδεται κακοῖς Phœn. fr. IX. 7. οἷσπερ ἡδεται ξυνῶν ib. 9. πᾶς τις ἡδεται λέγων Fr. inc. CXXXII. 4. πεσῶν ἡδομένης μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. ἡδομένα—κῶλον ἄγει Bac. 165. ἡδομένα βροτῶν ἐρημίαις ib. 872. ἡδομένα ψυχῇ Hypr. fr. V. 4. ἡσθηνεν Med. 1138. λόγοισιν ἡσθην τοῖσδε Hip. 1258. παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ Iph. T. 388. πῶς γάμον τοῖσπον ἐχ' ἡσθην λαβῶν; El. 258. φαῦλη διαίτη προσβαλὼν ἡσθην εἶμα Antiop. fr. XXVII. 4. δεῖν μᾶλλον ἡσθῆναι Epist. IV. ἡσθεῖς φρένας Iph. A. 359. ἡσθέντα αὐτὸν ὥς ἐπρησθόμην Cy. 419. ἡσθεῖς Βακχιῶ ποτῶ ib. 445. μολπαῖσιν ἡσθεῖς Antiop. fr. XXIX. 3. et Fr. inc. XXXV. 3. παράπαν ἡσθεῖς ὕπερον σένει διπλᾷ Fr. inc. LXXV. 5. ἡσθεῖσα Hel. 544. ἡσθήσεται El. 415.

Ἥδέως. οἱ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. σ' ἡδέως προσδέρομαι Or. 356. ἡδέως ἔχειν Iph. A. 483. et Ion. 647. cf. Ion. 1602. εἰδὲ ἡδέως ὀρᾷς Iph. A. 1122. ἡδέως τῶτ' ἐδέξατο ib. 1596. ὥς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείους γελᾷς Tr. 406. εἰ γὰρ ἡδέως ὄνομα δάμαρτος λέγω ib. 869. ἴδοις ἂν ἡδέως, ἃ σοι πικρά; Bac. 813. βίοντον ἡδέως ἄγειν Cy. 452. ἐρυγάνω αὐτὸν ἡδέως ib. 521. ἡδέως ἡμῦσις ib. 562. ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα Ion. 1613. ζῆν ἡδέως Antiop. fr. XIII. 2. βροτοῖσιν εὐκρας εἰ γένοιτ' ἂν ἡδέως ejusd. fr. XLI. ἡδέως ζητῶν

βιῶν Ar. fr. XXX. 1. παυσὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας Dic. fr. VII. 1. τὴν ἔσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσώζετο Inus fr. VII. 5.

Ἡδῆ. ἥξει ὅσον ἐκ ἡδῆ Hec. 143.

Ἡδονή. τὸ μέλλειν ἀγαθῷ ἔχει τιν' ἡδονὴν Or. 1182. ἡδονῇ δὲ, sc. ἑαυτὸν Ph. 21. δέχω μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους Med. 773. ἡδονῆς ὕπο ib. 1142. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τῆ καλῆ ἄλλην τινὰ Hip. 382. εὐνῆς ἔνεχ' ἡδονῆς τε σῆς ib. 495. cf. Her. 302. παρθέ- νειος ἡδονὴ Hip. 1302. πρὸς ἡδονὴν φίλοις σοὶ τ' ἂν γένοιτο τάδε Iph. A. 1022. ἔσι δὴ σοι τῷτ' ἐν ἡδονῇ μα- θεῖν; Iph. T. 494. τὴν ἡδονὴν πρῶτ' ἐ λόγοις αἰρήσομαι ib. 794. εἶχον ἡδονὴν ib. 954. καὶ μοι πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς Hel. 707. ὃ τὰς πονηρὰς ἡδονὴ φίλους ἔχειν Ion. 627. βεθύτω σὺν ἡδονῇ ib. 664. προλάζυμαι τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς ib. 1027. ὡς ἀνῆ- σαν ἡδονὴν ib. 1170. τίς ἡδονὴ σοι θεῶ θανεῖν ἐν σέμμασι; ib. 1310. μετασχέτω τῆς ἡδονῆς τῆσδε ib. 1469. ἐκ ἔσι ποίας λείπεται τόθ' ἡδονῆς And. fr. XII. 3. ἔθ' ἡδονῆς ἄπτεται An- tiop. fr. X. 2. ἡδονὴν ἔχει τινὰ ejusd. fr. XXIV. 2. γλυκείας ἡδονῆς ἡσσων ejusd. fr. XXIX. 6. et Fr. inc. XXXV. 6. ἐ γὰρ ἡδονὴ Dan. fr. VI. 3. τὰς πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηρὰς Er. fr. II. 19. βραχεῖα τέρψις ἡδο- νῆς κακῆς ib. 23. ἐνὸς ἔρωτος ὄντος ἐ μὲ ἡδονὴ Cœd. fr. XV. 1. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Cœnei fr. IX. 3. ἔσι καὶ κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς Cœno. fr. V. 1. ἡδονὴ ἐνι Fr. fal. cit. I. 2. ὁ τῶν γεωργῶν ἡδονὴν ἔχει βίος Fr. inc. XLVII. 1. οἶαν ἐλπιδ' ἡδονῆς ἔχεις; eorund. LXXVIII. 1. κακῷ συντέτηκεν ἡδονῇ eor. CVII. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχουν μέρος eor. CLII. 4. πλεστον αὐτάρκη καὶ δόξαν εἶναι καὶ ἡδονὴν Epist. IV. 2) Form. dor. ἡδονά. ἀποπον ἡδονὰν ἔλαβον Iph. T. 842. ἡδονὰν ὡς λάβω Hel. 641. ἀδόκητος ἡδονά Ion. 1448. μα- καριωτάτας τυχεῖσ' ἡδονὰς ib. 1461. 3) Plur. ἀπέδωκεν ἡδονὰς Κάδμω πο- λίταις Ph. 1407. εἰσὶν ἡδοναὶ πολ- λαὶ βίῃ Hip. 383. τερπνὰς τυράννοις ἡδονὰς Sup. 453. πρὸς ἡδονὰς Μῆσων τραπέσθαι ib. 882. ἡδοναῖς δίσκῃ κε-

χαρημέον Iph. A. 199. πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ Iph. T. 641. ἡδονὰς ἄλ- λας λαβεῖν ib. 908. ἡδοναῖς ἀγγελ- μάτων ib. 1184. ἡδονὰς τὰς οἰκοῦσιν τέκνων ἀδελφῷ δὲ Tr. 371. Ἀχαιοῖς ὦν ἀπῆσαν ἡδοναὶ ib. 393. χλοεραῖς ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865. τὰς ἡδονὰς τῆς προμηθείας πάρος σπεύ- δοντες Ion. 448. Βακχίῃ πρὸς ἡδο- ναῖς ib. 553. ὡς θάσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν ib. 1180. ἔχει ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ ἐχθρὸς Her. F. 732. φίλας ἡδονὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596. εἰδὲς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτίσαστο Alop. fr. V. τιμῶσ' ἀχρεῖες ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. εἰδὲ μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ' ἔχει Bel. fr. XV. 2. ὅπλων ἡδοναὶ Meleag. fr. XI. 2. εἰς ἀνδρο- βρώτας ἡδονὰς ἀφίξεται ejusd. fr. XVIII. 1. τὰ χρήματ' ἀνδρώποισιν ἡδονὰς ἔχει Pol. fr. IV. 2. ἐν δυσ- πραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV. Ἡδυβόας. ἡδυβόα Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 127.

Ἡδυθροος. μέσων ἡδυθροον El. 703.

Ἡδυλόγος Hec. 134.

Ἡδύπνοος. ἀνέμων ἡδυνόους αὔρας Med. 839.

Ἡδύς. ὕπνος ἡδύς Hec. 916. ἡδύς τοῖς λόγοις Or. 905. σοὶ ἡδύς ἐς λό- γους ἀφίξεται Ph. 778. ὁ αὐτίχ' ἡδύς Sup. 414. σεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώ- μενοι Iph. T. 1390. ὡς ἡδύς ἐν πόρ- πακι σὸς κείται τύπος Tr. 1196. πό- νον ἡδὺν Bac. 66. ἡδύς ἐν ὄρεσιν ib. 135. χορὸς ἡδύς Her. 892. ἡδύς αἰεὶ—καυνοῖσιν ἦν Ion. 641. ὁ ἡδύς αἰὼν Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. ἡδύς βίος Fr. inc. LI. 3. ἡδεῖαν ὄψιν Or. 725. cf. Epist. III. ἡδεῖαν θεὸν Ph. 402. εἰκὲς ἡδεῖας Tr. 1178. κρήνην εἶπας, ἡδεῖαν ἐμοὶ Cy. 148. ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες Or. 212. τὸ δάλευμ' ἡδύ ib. 221. ὁ βάλομαι, ἡδύ ib. 1175. πανταχῇ ζῆν ἡδὺ μᾶλλον, ἢ θανεῖν ib. 1509. εἰθ' ἡδὺ βροτοῖς—παῖδες τελέθουσιν Med. 1095. τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν Hip. 1013. ἡδὺ φίλον καὶ νυκτὶ λεύσσειν Al. 356. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; An. 405. ἡδὺ αὐτίκα τῷτο βροτοῖσιν ib. 783. ἔστιν, ἴν' ἡδὺ, μὴ λίαν φρονεῖν Iph. A. 924. ἡδὺ τὸ φῶς βλέπειν ib. 1218. δέλεαρ ἡδὺ φρενῶν Iph. T. 1181. ὡς ἡδὺ δάκρυα

τοῖς κακῶς πεπονημένοις Tr. 604. cf. Ar. fr. XXVII. 2. ἡδὺ ἐστὶ καὶ δοκεῖν Tr. 678. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα ib. 753. ἡδὺ λιμὲ σχετήριον Cy. 135. ἡδὺ μόχθων κλύειν Hel. 671. τυραννίδος τὸ πρόσωπον ἡδὺ Ion. 622. σὺν τοῖς φίλοις ἡδὺ πράσσειν καλῶς ib. 730. ἔν ἡμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν Her. F. 306. ἐργάτη—ἡδὺ τάνδον εὐρίσκειν καλῶς El. 76. ἐπεισβαλεῖν ἡδὺ σκύφον τῷδ' ἀσθενετέρῳ ποτῷ ib. 499. πικρὸν χ' ἡδὺ τὰ γώνισμά μοι ib. 987. τῇ σῇ ἡδὺ (adverb. libenter) προσθήσω φρενὶ ib. 1059. ἡδὺ σωθέντα μεμνησθαι πόνων And. fr. X. 2. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέφ πατρὶ Dan. fr. VI. 6. ὡς ἡδὺ λεύσσειν Hip. fr. XIV. 2. ὡς ἡδὺ δάλοισ δεσπότας χρηστὸς λαβεῖν, κ. τ. λ. Meleag. fr. VIII. 1. ἡδὺ ἀπάτα φίλων Phry. fr. XI. 4. ἡδὺ συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον Fr. inc. CLII. 3. ἐπιτελήσμεθ' ἡδέων Bac. 188. 2) Comp. ἡδίων. ἡδίων γενῆ Hip. 289. πατρὶ ἐδὲν ἡδίων γέροντι θυγατρὸς Sup. 1101. Ἀσιάδος ἐκ ἂν ἡδίων ψόφον κιθάρας κλίοιμεν Cy. 442. ἡδίων θανεῖν Hel. 820. ἐκ ἔσιν ἐδὲν μητρὸς ἡδίων τέκνοις Er. fr. VIII. 1. cf. v. 3. ἐκ ἔσιν τῷ θρέψαντος ἡδίων πέδον Phoen. fr. III. 3. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἡθάδων ἡδίων' ἐστὶν Cy. 250. 3) Superl. ἡδιστος. ἡδιστος θάνατος Sup. 1006. ὄλβε θάλαμον ἡδισον Bel. fr. XVI. 8. δαίμων πάντων ἡδιστος Fr. inc. CLXV. 4. μισθὸν ἡδίστων λόγων El. 231. τὴν πλείστον ἡδίστην θεῶν Al. 793. cf. Hel. 1111. ἡδίσταν χεῖρα δὸς Hec. 409. ἡδίσταν συζυγίαν Her. F. 675. ἡδισον ἔχων ὄνομα Or. 1045. πνεῦμα ἡδιστον τέκνων Med. 1075. ἡδισον ταῦτ' ὄν ἀλγυνόν θ' ἅμα Hip. 348. τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἡδισον βλέπειν Iph. A. 1250. ἐξ εὐτυχῆς, ἡδισον, ἐχθρὸν ἀνδρα δυστυχῆς θ' ὄραῖν Her. 940. ἡδισον λαβεῖν Antig. fr. VI. 4. ἡδισον ἐν βροτοῖσιν Er. fr. I. 2. γυνὴ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει ἡδιστόν ἐστι Phry. fr. XI. 2. διδαγμάτων ἡδισον Sis. fr. I. 25. ἡδισ' ἂν εἴη ταῦτα Or. 1054. μέλαθρα ἡδιστα Sup. 1098. ἡδισ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν δεκαίμεσθα Iph. T. 447. τῶτον ὅπως ἡδιστα διαπεράσετε Her. F. 504. τί ἐ ζῶμεν

ὡς ἡδιστα μὴ λυπέμενοι; Antig. fr. XXV. 5. Ἠδωνός. κερκιδ' Ἠδωνῆς χερὸς Hec. 1153. Ἠέλιος, poet. pro ἥλιος. τὸ πτερωτὸν ἡελίς ἄρμα Or. 1002. ἄμ' ἡελίς πτέρυγι θοῇ Ion. 122. Ἠθάς. τῶν ἡθάδων φίλων An. 819. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἡθάδων ἡδίων' ἐστὶν Cy. 249. Ἠΐθεος, pro ἡΐθεος Ph. 952. Ἠθμός. χαλκήλατον Ἠθμόν Eu. fr. I. 2. Ἠθος. ἄγριον ἦθος Med. 103. ἀψευδὲς ἦθος Sup. 869. φιλότιμον ἦθος, πλάσιον ib. 907. ἦθος δυσγενὲς El. 363. ἀκόλαστον ἦθος Antiop. fr. VII. 4. τὸ ἦθος αὐτῆ—Syl. fr. IV. 5. εἰς καινά ἦθ' ἀφιγμένην Med. 238. ῥάδια ἦθεα—μεταβαλλομένα Hip. 1117. ἱππικοῖς ἐν ἦθεσι πολὺς ξυνοικῶν ib. 1219. ἦθ' ἡ κακῶν βροτῶν Iph. A. 709. εἰς βάρβαρ' ἦθ' Hel. 281. ἀξ' ἀξίων γεννητόρων ἦθ' φυλάσσεις Ion. 736. τοῖς ἦθεσιν (sc. κρινεῖτε) τὰς εὐγενεῖς El. 385. ἀκόλαστα ἦθ' Er. fr. II. 22. ἐκλιπὼν ἦθ' τε καὶ νομὸν βίης Pol. fr. I. 7. φθείρῃσιν ἦθ' χρῆσθ' ὀμιλίας κακαί Fr. inc. CLXXXIX. Ἠΐος. ἦιον βοᾶν Ph. 1043. ἦιον μέλος ib. 1044. Ἠϊών. ποντίων σάλων Ἠϊόσιν ἄρματεύσας Or. 995. Ἠϊόνες ἄλλαι Tr. 827. Ἠκειν. ἦκω νεκρῶν κενθμῶνα—λιπὼν Hec. 1. Ταλθύβιος ἦκω ib. 503. ἦκω μετασείχων σε ib. 509. εἰς τὸ μηδὲν ἦκομεν ib. 622. νεκρὸν τόνδε μοι—ἦκεις κομίζεσθαι ib. 672. ἦκω ἀποσελῶν σε ib. 731. εἰς ταῦτ' ἦκειν ib. 748. et Or. 1280. ἦκει εἰς γῆν Or. 53. ἦκετ' ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγόντας ib. 87. ἦκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς; ib. 243. κακὸν ἔχων ἦκει μέγα ib. 248. ἦκεις συμφορὰς εἰς τῆσχατον ib. 447. πρὸς τόνδ' ἀγών τις ἂν σοφίας ἦκει πέρι; ib. 491. εἰς οἶον ἦκω; ib. 671. κακῶν ἦκεις ἄγγελος ib. 854. ἡμῖν ἦκεις, ἐχὶ σοὶ σωτηρία ib. 1348. ἐκ εἰς ἀκοᾶς ἔτι δυστυχία δώματος ἦκει Ph. 1489. ἐκ αὐτὸς πρὸς σὲ κᾶμ' ἦκει λόγος Med. 252. εἰς τοσούτον ἦκετε ib. 569. ἦκω κε

λευσθεις ib. 866. ὦνπερ ἔνεκ' εἰς ἑμὰς ἦκεις λόγους ib. 932. εἰς ταὐτὸν ἦκεις Hip. 273. ἦν σὺ νῦν ἦκεις μέτα Al. 47. τύχα δυσπάλαιτος ἦκει ib. 892. φέρσά σοι νέες ἦκω λόγους An. 60. κακὸν, εἰς ὅπερ ἦκεις ib. 126. εἰς τῷτο ἦκεις ἀμαθίας ib. 170. ἀπ' ἐχθρῶν ἦκετε πύργων ib. 517. τίνος ἦκεις μέτα; ib. 1106. αἷς γῆρας ἦκει πολὺν Sup. 170. ἦκεις δὴ τί τῇσδε γῆς κεκρημένος; ib. 457. πῇ νεκρὰς ἦκει λιπῶν; ib. 760. φῶς τόδ' ἦκει μακάριον τῇ παρθένῳ Iph. A. 439. ἦκομεν εἰς ἀναγκαίης τύχας ib. 511. ἐπὶ εὐμήκεις ἦκεσι τύχας ib. 595. εἰς ταὐτὸν ἦκεις τῷ πατρὶ ib. 665. ἦκεις ἐπ' ὀλέθρῳ ib. 886. ὥς μοι πάντες εἰς ἔν ἦκατε ib. 1127. ἀγὼν Ἀτρείδαις καὶ τέκνοις ἦκει μέγας ib. 1254. ἃ καὶνὰ ἦκει νῦν φέρσας φάσματα Iph. T. 42. χρόνιοι ἦκυσιν ib. 258. τοῖς δ' εἰς μέσον ἦκει ib. 421. εἰς δὴ τιν' ἦκομεν λόγον ib. 578. κατθανεῖς ἦκει πάλιν; ib. 772. ἦκει ἐς δαῖτα Rh. 325. πρὸς τράπεζαν ἠέκτω ξένων ib. 337. ἦκω λιπὼν Αἰγαῖον—βράδος πόντος Tr. 1. τὸ εὐγενὲς εἰς δῶλον ἦκει ib. 611. εἰς ταὐτὸν ἦκεις συμφορὰς ib. 679. cf. Her. F. 1294. ἦκω πῆλθε Θηβαίων χθόνα Bac. 1. cf. γ. 660. οἶδεν αὐτός, ὦν ἦκω περὶ ib. 174. ἦκω ἔτοιμος ib. 180. πολλῶν θανμασίῳν ἦκει πλέως εἰς τὰσδε Θήβας ib. 449. εἰς μεῖζον' ἦκω ib. 1235. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἦκοις ib. 1378. ἐφ' οἷσιν ἦκω, καὶ παρ' ἑ, λέγειν θέλω Her. 136. γένες ἦκεις τοῖσδε ib. 214. τί μοι σύννοιοι ἀμμασιν φέρων ἦκεις; ib. 383. ἦκεις σωτῆρ νῶν βλάβης; ib. 640. εἰς ἀπορον ἦκεις Hel. 819. ἡ τύχη πόθεν ποθ' ἦκει Ion. 539. ἔνθεν ἐχ' ἦκει πάλιν Her. F. 25. τίν' εἰς ταραγμὸν ἦκομεν; ib. 533. εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἦκομεν φόβος ib. 816. πόλει ἐδὲν ἦκομεν βλάβος ib. 824. ἦκω ἀνάγκης εἰς τόδε ib. 1281. τῇσδ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἦκει El. 430. ἦκω 'πὶ τόνδε σέφανον ib. 614. πῶς ἀγῶνος ἦκομεν; ib. 751. ἐχ' δυσμενῆς ἦκω πόλει τῇδε ib. 848. ἐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἦκεις λόγον ib. 1054. ἦκω δ' ἀτενῆς ἀπ' οἴκων Alcmaeon. fr. XV. ἐπ' ἄκραν ἦκομεν γραμμὴν κακῶν Antig.

fr. XIII. ἐς ταὐτὸν ἦκειν φημί τὰς βροτῶν τύχας Dan. fr. I. 1. ἦκω δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Pi. fr. V. 5. ἐς ταὐτὸν ἦκον Ph. 1414. ἔρραι ἦκον πνοαὶ Hel. 1628. ἐπεὶ ἐς αὐλὰς ἦκεν Ion. 1177. τίς μῦθος κατ' ἐμὰν ἦκεν ἄκθάν; Dan. 50. πότ' ὄψομαι Μενέλαον ἦκοντα Or. 68. ὥς ἄπορον ἦκων δορὸς Ph. 1409. ἐπὶ τέρμ' ἦκων βίῃ Al. 646. ἦκων ἐπ' αἰσχροῖς An. 1112. εὐσεβεῖς δὸδὰς ἦκοντα ib. 1127. εἰς ἐμὰς ἦκοντα φιλτάτας χέρας Hel. 905. γῆς ἦκοντ' ἄνω Her. F. 616. εἰς τῷτο ἦκοντα τῆς πρὸς τὰς συνόντας σοι φιλανθρωπίας Epist. IV. ἐπεὶ ἦσθεδ' ἡμέραν τὴν κυρίαν ἦκσαν Al. 157. καλῶς αὐτοῖς κατθανεῖν ἦκον βίῃ ib. 292. τοσούτοις κακῇ ἦκοντος Epist. II. ἦκω An. 739. ἦξισιν El. 760. ἦξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς Hec. 84. ἦξει Ὀδυσσεὺς ὅσον ἐκ ἡδῆ ib. 143. πότε ἦξετ' ἐς οἶκος; ib. 932. εἰ εἰς τόδ' ἦξισι θράσους Or. 565. εἰς ἀσπίδ' ἦξιν Ph. 1336. ὥς ἦξοι An. 79. ὅπως ἦξει κάτω ib. 102. Περσεφονείας ἦξω θαλάμῳ Sup. 1022. πικροὶ αὐτοῖς ἦξετε ib. 1221. ἦξετ' εἰς ἴσον Iph. A. 1002. εἰς τῷτό γ' ἦξει ib. 1368. ἐδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ ἦξω πρὸς οἶκος Rh. 223. ἦξω εἰς νεκρὰς νυκηφόρος Tr. 460. ἦξει χορεύσων Bac. 567. εἰς προνώπῃ αὐτίχ' ἦξει ib. 639. ἦξει Βάκχας ib. 845. φερόμενος ἦξεις ib. 966. εἰς ὄμμαθ' ἦξει ξένων Her. F. 1156. εἰς ταὐτὸν ἦξετε El. 787. ὥς ἦξας (i. e. ἦξας) εἰς Ἄργος αὖ πάλιν Iph. T. 377. ἡνίχ' ἠκόμην πάλιν Antiop. fr. XXXVII. vid. not.

ἦκιστα Hec. 997. Or. 844. Hip. 1014. Sup. 538. Iph. A. 1443. Cy. 124. et 219. Her. 682. et Hel. 1444. ἦκιστα τέμὸν λῆμ' ἔφω τυραννικὸν Med. 348. ἦκιστα ὀλβῷ γαῦρος ἦν Sup. 862. ἦκιστα τῷτο πρόσφορον λέγεις ib. 942. ἀπολέσας ἀδελφόν, ὃν μ' ἦκισ' ἐχρῆν Iph. A. 487. cf. Bac. 26. et El. 1012. ἦκιστα φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν χρεὼν Her. F. 299. ἦκιστα φαῦλος Syl. fr. III. 1. ἐχ' ἦκιστα ἐπ' αὐτοῖς χαίροντας Epist. II. cf. Epist. V. Ἠλακὰ, dor. pro ἀτη. λῖνον ἡλακὰτα δακτύλοις ἔλιπεν Or. 1431.

Ἠλέκτρα, filia Agamemnonis, Or. 23.

etc. Iph. T. 562. et 913. et El. 15.
 etc. semel etiam altera Agamemnonis
 filia, *Iphigenia*, Ἠλέκτρα dicitur,
 Iph. T. 811. ubi vid. not.
 Ἠλέκτραι πύλαι, una e septem portis
 Thebarum, Ph. 1136. et 1563. Sup.
 651. et Bac. 779.
 Ἠλεκτροφαῖς. δακρῶν τὰς ἡλεκτρο-
 φαεῖς ἀνγὰς Hip. 741.
 Ἠλεκτρῶν, vel ὕων, pater Alcmenæ
 Al. 842. et Her. F. 17.
 Ἠλίβατος. ἡλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι
 Hip. 732.
 Ἠλίδιος Cy. 535.
 Ἠλικία. ἐν ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ Sup. 283.
 χρῆ γγνωσιμαχεῖν τὴν ἡλικίαν Her.
 706. μέσοι τὴν ἡλικίαν Epist. V.
 Ἠλίκος Al. 646.
 Ἠλιξ. πρὸς ἡλικα τραπεῖς Med. 246.
 ἴσως Ὅρεσε σ' ἡλιχ' ἥδεται βλέπων
 El. 560. φίλταδ' ἡλίκων ἐμοὶ Or.
 730. ἡλικες ἐμοὶ Ph. 635. εἰς ἡλι-
 κας κῶλίγη σοφώτερος Hip. 987.
 ἡλίκων ὁμήγυρις ib. 1180. ἡλίκων
 Διάσες Iph. T. 1146. ἔδ' ἡλικας (sc.
 νικήσαντα) τόξοισιν Tr. 1210. ἐν
 ἡλικῶν πόνοις Her. F. 127. ἡλικες,
 ο *aequales* ib. 513. πρὸς ἡλικας φά-
 νηθι σὰς Ph. 1736.
 Ἠλιόβλητος. Περσῶν ἡλιοβλήτης πλά-
 κας Bac. 14.
 Ἠλιος. εἰσορᾷν φέγγος ἡλῖς Hec. 248.
 ἀκτῖνα κύκλον δ' ἡλῖς ib. 412. et Al.
 206. πρὸς ἡλῖς βολὰς Or. 1259.
 ἡλῖς πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507. ἡλῖς
 φῶς ib. 546. Med. 752. et 764. Hip.
 4. et 617. Sup. 261. Hel. 60. ἡλιος
 μὲν, νύξ τε δελεύει βροτοῖς Ph. 549.
 γεγῶσαν ἐσθλὸς πατρός, Ἠλῖς τ' ἄπο
 Med. 406. cf. v. 746. ἡλιον προσ-
 βλέπεις ib. 1327. ἡλῖς ἀναπυχαῖ
 Hip. 601. ὑφ' ἡλίφ μακροῦ Al. 149.
 κλέψαι προσανγὰς τὰς ἡλῖς ib. 204.
 τρεῖς φαεννὰς ἡλῖς διεξόδοις An. 1087.
 ἡλῖς κανὼν σαφῆς Sup. 650. ἄς δέ-
 δορκεν ἡλιος ib. 1061. μηκέδ' ἡλιον
 βλέπειν Iph. T. 349. ἡλῖς μετὰσασιν
 ib. 816. ἡλῖς πρόσθεν φλογὸς ib.
 1207. cf. Ion. 1134. φαεννοὶ ἡλῖς
 λαμπτήρες Rh. 59. ἐμοὶ φῶς ἐν ἡλῖς
 καταρκεῖσι ib. 447. ἡλῖς φάος ib.
 850. ἀκτῖνα τὴν σείχουσαν ἡλῖς ib.
 992. ἡλῖς ἀγναὶ βόες Tr. 439. ὦ
 καλλιφεγγές ἡλῖς σέλας ib. 860. ἡλῖς

βολαῖσιν Bac. 458. ἡνίχ' ἡλιος ἀκτι-
 νας ἐξήσει ib. 677. πρὸς θάλασσαν
 ἡλῖς Cy. 540. ἀνιπτεύοντος ἡλῖς
 κύκλω Ion. 41. ἡλιος ἥδη λάμπει ib.
 83. ἵππεος ἡλαν' εἰς τελευταίαν
 φλόγα ἡλιος ib. 1149. ὦ φῶς μητρί,
 κρεῖσσον ἡλῖς ib. 1439. ἐν φαειναῖς
 ἡλῖς περιπυχαῖς ib. 1516. ἡλιον
 μαρτυρόμεσθα Her. F. 858. τόξα
 ἡλῖς ib. 1090. τί μὲ κρᾶτ' ἀνεκάλυ-
 ψας ἡλίφ; ib. 1231. ὦ τέθριππον
 ἡλῖς σέλας El. 866. τεθρίππε ὄντος
 ἡλῖς δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. θερμὰ
 ἡλῖς τοξεύματα Bel. fr. XVII. 7. τε-
 θρίπποις ἡλῖς θερμὴν Cresph. fr.
 XIII. 5. φίλον φέγγος ἡλῖς τότε
 Dan. fr. X. 1. ἡλιος ἀνίσχων
 Phaeth. fr. I. 3. ἡλῖς ἱπποσάσεις ib.
 5. φῶς λιπὲν ἡλῖς Fr. inc. LXXXI.
 11. πρὸς αὐγὰς ἡλῖς Fr. inc. B. 46.
 1. ἡλιε Ph. 3. et Epig. I. 1. ὦ
 χρυσοφεγγές ἡλιε Phaeth. fr. X. 1.
 ὄρᾳν μοι δύο ἡλῖς δοκῶ Bac. 916.
 ἡλῖς μυρίες μόγις διελθὼν Hel. 658.
 λέγ' ἡλῖς, ἐν οἷσιν ἀγνεύει λεχῶ El.
 654.
 Ἠλῖς. Ἠλίδος δυνάτορες Iph. A. 280.
 Ἠλῖς, ἡ Διὸς γείτων κάθηται Cresph.
 fr. XVIII. 1.
 Ἠλυσίς. βραδύπην ἡλυσιν ἄρθρων
 προτιθεῖσα Hec. 67. πυκνὴν βαίνων
 ἡλυσιν Ph. 851. πικρὰν διώκων ἡλυ-
 σιν Her. F. 1041.
 Ἡμαρ. δέλειον ἡμαρ Hec. 56. et An.
 99. τὸν πάντα ὄλβον ἡμαρ ἐν μ' ἀ-
 φείλετο Hec. 285. κατ' ἡμαρ ib. 628.
 Tr. 392. Bac. 908. Ion. 124. et El.
 145. et 183. ἔκτον τόδ' ἡμαρ Or. 39.
 et 422. τόδ' ἡμαρ ἡμῖν κύριον ib.
 1035. cf. Al. 104. ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμαρ
 εἶχον Ph. 404. πάντα ἐν ἡματι τῷδε
 συνάγαγεν ἄχῃ ib. 1573. πολλῶν
 κακῶν κατήρξεν—τόδ' ἡμαρ ib. 1577.
 ἐν ἡμάρ μ' ὤλβισ', ἐν δ' ἀπώλεσεν ib.
 1683. ἐχθρὸν ἡμαρ Hip. 355. φρε-
 ρῶν τόδ' ἡμαρ Al. 27. καθανῶσαν
 ἐν ἡματι τῷδε γ' ὄψει ib. 233. ἡμαρ
 τότε θανῶσαν εἶδε καὶ βλέπεσαν παῖδα
 σὴν Iph. A. 1611. εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ'
 ἡμαρ εἰσίδοιμι Rh. 464. ἡμαρ εἰς
 νύκτα τε Bac. 1006. δεινὸς φόβος ἐλεύ-
 θερον ἡμαρ Her. 868. σύλλογος σῶ
 πέρι ἔσαι—τῷδ' ἐν ἡματι Hel. 885.
 ἐν ἡμαρ ἡδὺν βλέμμι ἔχειν φασὶν μόνον

Her. F. 306. ἐν ἐπ' ἡμαρ El. 425. εἰ τόδ' ἡμαρ πρῶτον ἦν κακόμενῳ Fr. inc. CLXVII. 1.

Ἡμέρα. θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν τῇδ' ἡμέρᾳ Hec. 44. καθ' ἡμέραν ib. 317. Med. 1020. Al. 791. Ion. 1517. El. 235. et 603. And. fr. XVIII. 1. Bel. fr. XXV. 9. Phry. fr. V. 1. et Tel. fr. XXII. 2. λυπρὰν ἡμέραν Hec. 364. ἀδάκρυτος, ἀσένακτος ἡμέρα ib. 692. κυρία ἡμέρα Or. 48. cf. Al. 156. μεθ' ἡμέραν Or. 58. Bac. 485. ἐχθρὰς ἡμέρας κατάρχεται Ph. 543. βραχεῖαν ἡμέραν Med. 1248. ἡμέραν μὴ φύγῃ τήνδε Hip. 889. εἰς τόδ' ἡμέρας ib. 1003. πεπρωμένη ἡμέρα Al. 145. φάος ἡμέρας ib. 243. Rh. 66. περάσας ἡμέραν An. 102. τήνδ' ἀελπτον ἡμέραν ἰδῶσα Sup. 731. cf. v. 784. παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω Rh. 389. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις ib. 445. φῶς ἡμέρας τόδε ib. 985. ἡμέραν ἐλευθέραν ib. 991. ταφήσῃ νυκτός, ἅκ' ἐν ἡμέρᾳ Tr. 446. ἃ κάμοιμ' ἂν ἔτε νύκτ', ἔθ' ἡμέραν Bac. 187. κὰν ἡμέρᾳ τό γ' αἰσχροὶν ἐξεύροι τις ἂν ib. 488. πιεῖν καὶ φαγεῖν τῶφ' ἡμέραν Cy. 335. εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν ib. 436. ἡμέραν μίαν νέος γενέσθαι Her. 851. ὧ ποσειδὸς ἡμέρα Hel. 629. ἡδ' ἡμέρα σοι τὴν ἐμὴν δέειξέ χάριν ib. 1436. βέβυτον ἡμέραν ib. 1490. κορυφαὶ καταλαμπόμεναι τὴν ἡμέραν Ion. 87. ὧ μακαρίων μοι φασμάτων ἡδ' ἡμέρα ib. 1354. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπόμενοι Her. F. 505. μ' ἀφείλεθ' ἢ τύχῃ ἡμέρᾳ μιᾷ ib. 510. ἅμ' ἡμέρᾳ El. 78. τῆς ἐφ' ἡμέραν βορᾶς εἰς μικρὸν ἤκει ib. 429. τὸ πλεῖστον ἡμέρας μέρος Antiop. fr. XXXIV. 3. ἡμέρας ἀγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. μί' ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑπόθεν, τὸν δ' ἥρ' ἂν Inus fr. XVI. 2. ἡμέρα τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει Oed. fr. XII. τὴν ἐπιτείχεσαν ἡμέραν Fr. inc. LXXXI. 7. ἡμέραν τρίτην eorund. CXCI. 2. ἐκάτης ἡμέρας Epist. V. ὅς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237. ἃ πολλαῖς πάντῃ ἡμέραις πρότερον Epist. III. ὀλίγαις ὕπερον ἡμέραις Epist. V.

Ἡμερεύειν. τῶν ἐν πόνοισιν ἡμερευεσῶν Meleag. fr. IX. 2.

Ἡμιθέλος. παῖδας ἡμιθέλους An. 943.

Ἡμιθέος. Ἀχαιῶν πλάτας ἡμιθέων Iph. A. 173.

Ἡμισυς. δράκων μὲ γίγνεται τό γ' ἡμισυ Fr. inc. CLXVI. 1.

Ἡμος Hec. 915.

Ἡν, 1) Si, Hec. 399. et 586. et passim. 2) en, ecce, Her. F. 867.

Ἡνία. μήτ' εὐτυχῶσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. μάρπτει χερσὶν ἡνίας Hip. 1188. ἦρπας' ἡνίας χερσὶν ib. 1220. ἡνίαισιν ἐμπλακείς ib. 1236. δυοῖν γυναικοῖν ἡνίας ἔχειν An. 178. πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας Iph. T. 1423. λαβὼν χερσὶν ἡνίας Her. 846. σχοινίνας ἵπποισι γὰρ φλοῖνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. μὴ δίγῃς ἡνιῶν Phaeth. fr. VI. 1. ἔμαρψεν ἡνίας ejusd. fr. VIII. 2.

Ἡνίκα. ἡνίκα' ἡλῶδες Ἰλιά κατάσκοπος Hec. 239. ἡνίχ' ἡμεῖς ἕκét' ἤμεν ἐν φάει ib. 1214. τὸ Τροίας ἡνίκα' ἔκῃ-μεν πέδον An. 58. etc.

Ἡνιοσροφεῖν. ὅς ἄρμα λευκὸν ἡνιοσροφεῖ βεβῶς Ph. 176.

Ἡπαρ. παῖσας πρὸς ἡπαρ φασγάνῳ Or. 1063. ἐξέτεινεν εἰς ἡπαρ ξίφος Ἑτεοκλέες Ph. 1430. μὴ ζηκτὸν ὦσῃ φάσγανον δι' ἡπατος Med. 40. cf. v. 379. et Hel. 989. πρὸς ἡπαρ—τόδε Hip. 1070. ὥς μοι ὑφ' ἡπατι δέιμα χλοερὸν ταρασσει Sup. 599. σ' ἔφερον ὑφ' ἡπατος ib. 919. κῶλ' ἀπ' ἁμφοῖν—πρὸς ἡπαρ ἡκοντίζετο Iph. T. 1370. λύπῃ πρὸς ἡπαρ δυσφορῶν ἐτερομήν Rh. 425. τόρευμα δεινὸν—βάλλει πρὸς ἡπαρ Her. F. 979. φάσγανον πρὸς ἡπαρ ἐξακοντίσας ib. 1149. παῖσει πρὸς ἡπαρ Fr. inc. II. 2.

Ἡπειρος. ἡπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα Fr. inc. CCX. ἀντιπορθμα ἡπείρου δυοῖν πεδία Ion. 1585.

Ἡπειρώτις. ἡπειρώτις ψυχὴ γυναικῶν An. 159. ἔσαν ἡπειρώτιν ib. 653.

Ἡπιος. εἰδῆπῳ ἡπιος Med. 133. ἐπήγεσ' ὀργὰς ἡπίως Tr. 53. φρένας ἡπίως ἔχειν χρεῶν Er. fr. II. 6. ἐχίδνης εἰδὲν ἡπιωτέρα Al. 311. θεὸς ἀνδρῶ-ποισιν ἡπιώτατος Bac. 859.

Ἡρ. ἥρος ὥραις Cy. 506. ἥρος ἴσως, sc. μῆνας Fr. inc. CXLIII. 2.

Ἡρα, Juno, Jovis conjux, Or. 1686.

Ph. 24. et 1374. Med. 1379. Iph. A. 183. Iph. T. 221. Rh. 376. Tr. 24. Bac. 9. Cy. 3. Her. 350. Hel. 25. Her. F. 20. El. 173. et 674. et per multis aliis locis.

Ἡρακλῆς, i. q. Ἡρακλῆς Her. 211. Ion. 1144. et Her. F. 924.

Ἡράκλειος. τὸν Ἡράκλειον παραστήτην Her. 90. τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον ib. 458. τὸν Ἡράκλειον πατέρα καὶ ξυνάρορον Her. F. 140. τὰς Ἡρακλείδους παῖδας Her. 229. et 809. et Her. F. 39. 249. et 262. et οἱ Ἡράκλειοι παῖδες Her. F. 71. τὰς Ἡρακλείδους γόνους Her. 817. Ἡράκλειον ἀμφὶ δέμας Her. F. 1036. τέκνοισιν τοῖς Ἡρακλείοις Her. 325. et τέκνων τῶν Ἡρακλείων ib. 486.

Ἡρακλῆς. τῇ Ἡρακλέες Ἡβη Or. 1686. Ἰλίου ἕξανασήσας βάρδρα—Ἡρακλῆς Sup. 1198. πόνων πλείεων μετέσχον Ἡρακλεῖ Her. 8. πατέρα Ἡρακλέος Her. F. 3. ἐμοὶ ὄνομα Ἡρακλῆς Pi. fr. V. 1. τῷ Τυρυνθίῳ Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 5. Ἡράκλειος, ο *Hercules*, Al. 481. 520. 532. et 1056. et sic porro.

Ἡριδανός, nomen fluvii. Ἡριδανὸς ὕδωρ Hip. 737.

Ἡρινός. λειμῶν ἥρινόν Hip. 77. λειμῶνος ἥρινος ἔαχυν Sup. 448. γῇ ἥρινόν θάλλεσσαν Dan. fr. X. 3.

Ἡρώς. Ἰππόλυτος ἥρώς Hip. fr. XVIII. 2.

Ἡσθαί. πρὸς ἐμᾷ ψυχᾷ θράσος ἦσαι Al. 607. ἡμεσθα Iph. A. 88. ἐγγυὲς ἦσαι Rh. 613. ἦσο πρόσθε τειχέων Sup. 664. ἦς ἐφ' ὅπλοις σίγα ib. 674. σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἦσο Rh. 846. παρ' ὅπλοις ἡμενος Sup. 357. τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων *Æg.* fr. IX. 2. ἐν ἀρχαῖς ἡμενοὶ An. 700. δαρὸν ἡμενοὶ χρόνον Iph. T. 1339. ἐρετμοῖς ἡμενοὶ Cy. 16. ἡμένην ἐν αἰθέρι Fr. inc. CLXXVIII. 2. Σιμόειντος ἡμέραν κοίτας φονίας Rh. 547.

Ἡσθᾶσθαι, vel ἡττᾶσθαι. ἐμοὶ εἰδὲν ἡττᾶσθαι δοκεῖ Rh. 497. ἡσθῶντο Sup. 683. γυναικὸς ἡσθώμενος δάλης Hec. 1252. ἡσθώμενος τῷδε παραδώσω πόλιν Ph. 1238. σῆμα τῶν ἡσσωμένων ib. 1264. δεξιὸν κέρας ἡσθώμενον Sup. 705. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσθώμενον Ion. 1117. γυναικὸς

ἡσσημένος Al. 700. νηδύος ἡσσημένος Aut. fr. III. 5. τῷ γέροντος ἡττήθη χερὶ; An. 918. πικρᾷ ἔρωτος ἡττηθήσομαι Hip. 727. εἰ παθὼν γε σὲ τὰδ' ἡσσηθήσομαι ib. 976.

Ἡσσω, vel ἡττων. εἶ ἡττων σέθεν An. 580. ἡσσω πεφυκῶς Κύπριδος ib. 632. τὸν ἡσσωνα θαλέμεθ' ἄνδρες ἄνδρα Sup. 492. οἱ με τῶν γάμων ἀπεκάλεν ἡσσωνα Iph. A. 1354. ἡσσω, εἰδὲν σέθεν ἔφην Bac. 776. ἡσθ' ἄρ' ἡσσω, ἡ δόκει εἶναι, φίλος Her. F. 341. παντὸς ἦν ἡσσω ἀνὴρ ib. 1416. γλυκείας ἡδονῆς ἡσσω Antio. fr. XXIX. 6. et Fr. inc. XXXV. 6. ἡσσόνες Ἑλλάδος αἰχμᾶς Or. 1485. τότε ἡσσωνες κατέσαμεν Iph. A. 1272. θνατῶν ἡσσωνες Her. 769. ἡσσωνες τῷ πεπρωμένῳ Hel. 1676. οἱ ἡσσωνες τοῖς κρείσσοσιν φιλοῖσι θαλευν An. fr. XVI. 1. ἡσσας γεγῶτες Bel. fr. XXI. 4. εἰδ' ἡσσω ἔφην Γοργῆς σαλαγμῶν Ion. 1264. σεμμάτων εἶ ἡσσωνας σοῖς προστίθῃμι γόνασιν ὠλένας ἐμὰς An. 895. πελείας ὠκύτητ' εἶ ἡσσωνες Bac. 1088. ἀδικῆσα ἡμῶν εἰδὲν ἡττων εὐρέθη Hec. 270. cf. v. 322. τοσῶδ' εἶ ἡσσω ἢ πάρος, πέποιδά σοι Med. 318. τὸ λίαν γ' ἡσσω ἐπαινῶ τῷ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. ἡσσω φρονῆσα τῷδε An. 313. ἡσσω ἀλγεῖ ib. 421. τὸ ἡσσω ἀδικία νέμεις αἰεὶ Sup. 379. ἡσσω λάλον ἄγγελον ib. 462. γλυκεῖαι ἡσσω εἰς θωπεύματα ib. 1103. τὰς ἐν τιμαῖς ἡσσω ζηλῶ Iph. A. 19. σοὶ μὲν εἴνους εἰμὶ, σὺ δ' ἡσσω πόσει ib. 871. ὃν εἰδὲν ἡσσω, ἡ με, φῶς ὀρεῖν θέλω Iph. T. 608. ἡσσω εὐγλώσσης φέρει Alex. fr. III. 3. ἡσσω ἀνόλβιος Antig. fr. XV. 2. ἄνδρα σκαιὸν—ἡσσω δέδοικα τὰσθενῆς—Bel. fr. XI. 2. αἱ συμφοραὶ ἡττων δάκνουν Ceno. fr. III. 4. ἡσσω ἀχθεσθῆναι Epist. II. εἰ ἡσσω εἶη, sc. τὰ Τρωᾷ El. 1078.

Ἡσυχάζειν Bac. 789. ἡσύχαζε Med. 81. Iph. A. 973. et Her. F. 98. ἡσυχάζετε Or. 1350. et Cy. 620. μεταστήσεσ' ὕπνε τόνδ' ἡσυχάζοντα Or. 134. εἶ ἡσυχάζων ἐν πόλει ψόφος πλέα Ion. 601.

Ἡσυχᾶτος. τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθορος, τοῖς δ' ἡσυχαία Med. 304. cf. v. 808. τὸ ἡσυχᾶτον ἔργον *Ced.* fr. VI. 4.

Ἡσυχῇ. τὸν εἰκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται Hip. 444. τῶν εὐσεβέντων ἡσυχῇ καθ' ἡμέραν Bel. fr. XXV. 9. ἡσυχῇ ἐπάνιδι Epist. II.

Ἡσυχία. ἐν ἡσυχίᾳ σφάγια φοινίσσειν Or. 1284. μετὰ ἡσυχίας Hip. 205. et Er. fr. VI. 2. τί ποθ' ἡσυχία πρόσδε μελάθρων; Al. 78. ἡσυχίαν ἀγομεν An. 143. ἐτι ἡσυχία τῇδε Iph. A. 14. ὁ τὰς ἡσυχίας βίोटος Bac. 388.

Ἡσυχος. πλεῖν ὀρώντας ἡσυχον Hec. 901. ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 136. ἀφ' ἡσύχης ποδὸς Med. 217. ἔχ' ἡσυχος ib. 550. et Hip. 1313. νεὺς ναύτης ἡσυχος Sup. 509. στρατὸν ἡσυχον εὐδεῖν ἔωμεν Rh. 123. ἡσυχος θάσσων Bac. 622. ὀργῇ ὑπόθες ἡσυχον πόδα ib. 646. ἡσυχος γενήσομαι ib. 1359. ὁ δ' ἡσυχος, φίλοισί τ' ἀσφαλὲς φίλος Antio. fr. XI. 1. ἡσυχου θάσσωσ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 35. ἡσυχου μεθ' ἡσύχων Sup. 952. εἰ μενεῖμεν ἡσυχου Iph. T. 1434. ἡσυχου γίγνεσθε Cy. 94. πρὸς τάφῳ τῷδ' ἡσυχου καθόμεθα; Hel. 1090. εἰποθ' ἡσυχου δορὶ Fr. inc. XCIX. εἰ γὰρ ἡσυχος πέτρας παῖς λέλακ' ἀχὼν Hec. 1109. ἡσυχον ὕπνῃ χαρὰν παρέξεις Or. 186. τὰς

ἡσύχης προνοίας ib. 1407. μένσας ἡσυχος ἐν ἑρανῶ Tr. 985. εἰσω ἡσυχον μένειν δόμων Her. 478. ἡσυχου πόλεις Sup. 324. ἡσύχῃ ὄμματι Or. 1317. cf. Tr. 649.

Ἡσύχως. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ—χαλῶν ὑπέκoi Or. 697. κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως Sup. 305. ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν Her. 7.

Ἡτρίων. ἐν μέσοισιν ἡτρίων πέπλων Ion. 1421.

Ἡφαιστοπόνος. ὄπλων ἡφαιστοπόνων Iph. A. 1072.

Ἡφαῖτος. ἐν Ἡφαῖτῃ φλογὶ Iph. A. 1602. τὰν Αἰτναίαν Ἡφαῖτῃ Tr. 220.

Ἡφαῖτῃ χρυσέων ἀκμόνων El. 443.

Ἡφαιτε Tr. 343. Ἡφαιτ' ἀναξ Αἰτναῖε Cy. 595.

Ἡχή. ἡχῆς ὅπως ἤκησαν Ph. 1155. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἡχή ib. 1387. πολλῇ ἡχῇ ῥέων ἔσειχε Rh. 290. ὦσιν ἡχὴν εἰ σαφῶς δεδεγμέναι Bac. 1084.

Ἡχῶ. ἡχῶ βαρεῖα προσπόλων ἀφίκετο Hip. 791. ἡχῶ χθόνιος ib. 1201. ἀνακτόρων ἀπο ἡχῆς ἰσσης Sup. 89. ὀρθίαν σάλπιγγος ἡχῶ Tr. 1267.

Ἡῶς. ἡῶς ἔχουσα δῶρα Al. 290. λάμπουσ' ἡῶς Iph. A. 158.

Θάκεῖν. ἐφ' ἧ σὺν βώμιος θაკεῖς Her. 240. αἱ δ' ἔνθεν—θάκεν Hec. 1153.

Θάκημα. ὦ Πανὸς θακήματα Ion. 492.

Θάκος. θάκον ἐκ εὐδαίμονα Hel. 901. θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν Ph. 847. ἐπὶ θάκοις πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 195. θάκες ἀπήνης ib. 618. ὦ μοι θάκες, ἧς θάσσω Tr. 138. ἐλθὼν θάκες τέσδε Bac. 347. μυστεῖα καὶ θάκες ἐνίζουσιν Hel. 1114. πρὸς χρυσέας θάκες Ion. 909. νεκροῖσι γείτονας θάκες ἔχω Her. F. 1097.

Θαλάμευμα. ὦ Θαλάμευμα Κερήτων Bac. 120.

Θαλάμη. θαλάμαις σφαγέντα Ph. 938. θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ Sup. 980. ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπῃ θαλάμαις Bac. 561. τὰς Τροφονίης λιπόντα

θαλάμας Ion. 394. ὅς γὰς ἐξέβα θαλαμῶν Her. F. 807.

Θάλαμος. θάλαμον εἰσεπεσῆσα Al. 173. πολλὰ θάλαμον ἐξῆσ' ἐπεσράφη ib. 185. θανέσης εἰς θάλαμον ib. 1058. πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμῳ Iph. T. 209. πατρῶον θάλαμον ἐσίας Tr. 1111. εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον ib. 1139. ὄλβη διοίγων θάλαμον ἥδισον Bel. fr. XVI. 8. ἀλλάξας αἶδα θαλάμους Hec. 483. ἐν θαλάμοις ἔκειτο ib. 919. ἐκ θαλάμων ἐγένετο ἄφαντος Or. 1495. σκοτίων ἐκ θαλάμων Ph. 1536. ἐν θαλάμοις τάκει βιοτὰν Med. 141. εἰς θαλάμους σπεύσεις Hip. 183. φιλτάτων θαλάμων κληθῆσθαι ib. 540. ἡγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν An. 104. ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ib. 109. ἀνίκ' ἔλειπον θαλάμους ib. 112. μηδὲν δίκας ἔξω κράτος ἐν θαλάμοις—δύνασθαι ib.

789. Περσεφονείας ἤξω θαλάμους Sup. 1022. ἀπενέπω νιν ἀμετέρων θαλάμων Iph. A. 553. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμων Iph. T. 1140. ἔχουσα πόσιν ἐν θαλάμοισιν Tr. 854. λοχίοις νιν δέξατο θαλάμοις Bac. 95. φυγὰς ἐκ θαλάμων ib. 1367. ἀρνῶν θαλάμοις Cy. 57. αἱ Πριαμίδος γὰς ἔλιπον θαλάμους Hel. 1173. ὄν—ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις ib. 1370. Ὀλύμπου χρυσέων θαλάμων Ion. 459. ἐν θαλάμοις πατρίοισι ib. 476. βασιλικῶν θαλάμων ib. 486. ἐν θαλάμοις πατρώοις El. 132. ἔνδον θαλάμοις Antioq. fr. XXXII. 1. πρὸς Ἀθήνας περικίοσιν θαλάμοις Er. fr. VI. 5.

Θάλασσα. μεδέουσα θαλάσσης Or. 1690. αὐθαδεστέρα γίγνεται θαλάσσης Hip. 305. αἱ θαλάσσης σύννομοι Σκευωνίδες πέτραι ib. 979. ἐπὶ Σίνα θαλάσσης An. 109. φθόγγος θαλάσσης Iph. A. 10. τίς θαλάσσης βεκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. κνάνει σύννοδοι θαλάσσης ib. 393. ἦν ἐν θαλάσσει γράμματ' ἀφανισθῇ ib. 764. θάλασσα κλύζει πάντα τὰνθρώπων κακὰ ib. 1193. βὰς εἰς θάλασσαν ib. 1382. εἰς θάλασσαν ὠρμήθη ποσὶν ib. 1407. ἐκ θαλάσσης ib. 1428. Bac. 900. Hel. 405. θαλάσσης ἀλμυρᾶς ναυάγια Tr. 438. θαλάσσει ἐναιωρέμενον Cy. 696. ἦν (sc. ναῦν) εἶχομεν, θάλασσ' ἔχει Hel. 1054. ῥόδια πολὺ θαλάσσης ib. 1519. πρὸς θάλασσαν ἐσάλη ib. 1543. θάλασσαν ἀγρίαν ἐξημερώσας Her. F. 851. θάλασσα (sc. φωνὴν ἤσει, ἀπεννέπασά με) μὴ περὶν ib. 1296. εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον Cresph. fr. XVI. εἰ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἵπτατο Pol. fr. I. 4. εἰς πεδοσιβίης θάλασσα St. fr. III. 4. vid. etiam Epist. II.

Θαλάσσιος. θαλάσσιος κλύδων Med. 28. ἐν θαλασσίῳ κλύδωνι Hip. 447. βίος θαλάσσιος St. fr. III. 1. πόνες θαλασσίους Cy. 347. ἡ θαλασσία θέτις An. 17. θαλασσία δρόσῳ Iph. T. 1192. τῆς θαλασσίας θεῆς Rh. 974. et Fr. inc. CXCIX. ἐπ' ἀκταῖς θαλασσίαις Hec. 698. ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους Iph. T. 236. cf. v. 1327. οἶδμα θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. πνεύμασιν θαλασσίοις Cy. 277. ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων Fr. inc. LIII. 1.

Θαλασσόπλαγκτος. θαλασσόπλαγκτον διατεμὼν χρόα Hec. 782.

Θαλερός. θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον Bac. 691. θαλερός ἤβης χρόνος El. 20. νεκῶν θαλερῶν σώματα Sup. 62. θαλερὰς βοσκὰς Hel. 1346. θαλερὸν δάκρυ Iph. A. 39.

Θαλία. ἐπὶ θαλίαις Med. 192. κισσοφόροις ἐν θαλίαις Bac. 383. χαίρει θαλίαισιν ib. 418. θαλίαι μέλσσι Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ Her. F. 763.

Θάλλειν. δυσδαίμων ἔρις θάλλει—Ph. 819. ὃς θάλλει ἐλαίας ἐξ ἀκηράτες γεγῶς Ion. 1436. ἔτι θάλλει πενία Ar. fr. XXIV. 2. θάλλειν τε, καὶ μὴ,—ποιεῖ Dan. fr. I. 5. ὅθεν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος Oed. fr. XVII. 13. ἀνθεσι θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1297. ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Sis. fr. I. 17. ὁ ἄρτι θάλλων σάρκα Fr. inc. CXXVII. 1. παρρησία θάλλοντες Hip. 422. θάλλουσαν ἀξίως ἐμῷ Iph. A. 1225. γῇ ἡρινὸν θάλλουσα Dan. fr. X. 3.

Θαλλός. ἱκτῆρι θαλλῶ Sup. 10. γλανκὰς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας Iph. T. 1101.

Θάλος. ὃ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρί Ph. 88. Ἀγαμέμνονέιον θάλος Iph. T. 170. πρωτόγονον θάλος ib. 209. ἔτι θάλος ἐν χερσὶ ματρὸς ib. 233. θῆλυ Ἠλέκτρας θάλος El. 15.

Θάλπειν. φοίνικας ἀλίῳ πέπλος—θάλπουσα Hel. 183.

Θάλπος. πρὸς θάλπος ἡλίας Cy. 540. θαμὰ Iph. T. 6.

Θαμβεῖν. πᾶς ἐθάμβησε Iph. A. 1561. cf. Ion. 1205.

Θάμβος. οἴκων με—θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας Hec. 180. θάμβει ἐκπλαγέντες Rh. 291.

Θάμνος. θάμνων ἐλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721. θάμνοις ἐλείοις Bel. fr. XIV. 2.

Θάμνρις, nom. propr. viri, Rh. 925.

Θανάσιμος. θανάσιμον πρὸς αἶδαν Hec. 1033. παιδὸς γενῆσα θανάσιμον μῆρον ib. 1145. ἀγῶνα θανάσιμον Or. 876. θανάσιμον γάμον El. 247. θανασίμῳ σφαγῇ Hec. 571. σπερῶντα θανάσιμον γύνῃ Med. 479. θανάσιμος τύχα Hip. 840. ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν τὰν Μαινάδων Bac. 1021. ἰσχὺν θανάσιμον Ion. 1005. πολλὰς ἔχουσα θα-

νασίμους ὁδός Med. 376. θανασίμοι-
σιν ἐκπνοαῖς Hip. 1438. θανασίμους
ἐπὶ σφαγὰς Ion. 1250. πῶμα θανά-
σιμον El. 686. ἀντὶ παιδὸς θανασί-
μων βελευμάτων An. 1059. cf. Her.
F. 1153. φαρμάκων θανασίμων Ion.
616.

Θανατόεις. ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι Iph.
A. 1288.

Θάνατος. ἄλις κόρης σῆς θάνατος
Hec. 394. Ἀγαμέμνωνος ἠπισάμην
θάνατον Or. 361. μὴ θάνατον εἶπες
ib. 415. θάνατον Ἀργείων φύγω ib.
721. θάνατον ἀσχάλλων πατρώον ib.
783. θανάτε ἀμφὶ φόβῳ ib. 823.
ψήφῳ θανάτε κατακυρωθεὶς ib. 1013.
θανάτε ἄωρος ib. 1030. θανάτε πέλας
βεβῶσι ib. 1044. δῆλον παρασχὼν
θάνατον ib. 1170. ἐκ θανάτε πέφενγα
ib. 1369. ἀρχὰν θανάτε ib. 1395.
λίσσόμενος θανάτε προβολὰν ib. 1488.
θανάτῳ κατέχη Ph. 792. τὸν θανάτῳ
προτεθέντα ib. 810. θάνατος αὐτό-
χειρ ib. 887. θανάτε δῶρον ἐκ αἰ-
σχρόν ib. 1020. ὃς ἐπὶ θάνατον οἶχε-
ται ib. 1062. εἰς θάνατον ἐκνεύοντε
ib. 1274. κοινῷ θανάτῳ ib. 1492.
θάνατον ἀνταλλάσσεται ib. 1627. θά-
νάτῳ καταλυσάμεν Med. 146. τίς σοι
—ἔρωσ σπεύσει θανάτοιο τελευτάν; ib.
152. θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην
ib. 650. μοῖραν θανάτε προσλήψεται
ib. 987. συγερὸν θάνατον ib. 994. ἐς
αἶδαν θάνατος προφέρων σώματα τέκ-
νων ib. 1111. θανάτε κέλσαι ποτὶ
τέρμα δύνανον Hip. 139. τὸ ἐμὸν
πότε δὴ θάνατος σῶμα καλύψει; ib.
250. καὶ μοι θάνατος παῖδαν ἔλθοι
ib. 1373. τοῖς μέλλεσι θάνατον ἐμ-
βαλεῖν Al. 51. λυτήριος ἐκ θανάτε
γενῆ ib. 224. παντός ἐμοὶ θανάτε
μεῖζον ib. 275. θάνατον σφῶ παιδὸς
ἀπείργειν ib. 471. ἦν ἐγγὺς ἔλθῃ
θάνατος ib. 674. πολλὰς ἤδη παρέ-
λυσε θάνατος δάμαρτος ib. 937. φθί-
νουσιν ἐν θανάτῳ ib. 993. ἐγκαρτε-
ρεῖς δὴ θάνατον; An. 261. πρῆτεινα
παιδὸς θάνατον ib. 429. ἐμοὶ θάνα-
τος ἔχῃ ἔτω βαρὺς ib. 454. ψήφῳ θά-
νάτε κατακεκριμένον ib. 497. ἄνευ
θάνατόν μοι ib. 532. θανάτε νιν
ἐκλύσασθε ib. 819. ἐναλλάξασα φό-
νον θανάτῳ ib. 1028. θανάτῳ λυσι-
μελεῖ Sup. 46. ἄδεις ἔθ' αὐτῇ θάνα-

τόν ἐκλογίζεται ib. 482. εἰ ἦν παρ'
ὄμμα θάνατος ib. 484. ἡδίστος θάνα-
τος ib. 1006. θάνατον ἀκέσασα Iph.
A. 1102. οἱ ἐγὼ, θανάτε σε ib. 1277.
ἐμοὶ θάνατον ib. 1309. ὁ θάνατος
δεινὸν κακὸν ib. 1416. θανάτῳ πε-
λάσεις Iph. T. 886. ἔσαι αὐτῷ θά-
νατος ἐξ ἄλλης χειρὸς Rh. 607. παιδί
θάνατον ἀρῆξαι Tr. 772. ὥς σοι θά-
νατος ἦλθε δυσυχῆς ib. 1167. δεινῷ
θανάτῳ διόλωλας ib. 1255. μέλας
θάνατος ib. 1315. θάνατος ἀπρο-
φάσιτος Bac. 1000. εἰς τῷδ' ἀδρήσας
θάνατον ib. 1325. εὐδόκιμον ἔχει
θανάτε μέρος Her. 621. ἐν ἀγχό-
ναις θάνατον ἔλαβεν Hel. 202. θά-
νατῶν αἰσῶν θάνατον ib. 244. θά-
νατος ξενία σοι γενήσεται ib. 487.
θανάτῳ ποίῳ φησὶ Μενέλεων θανεῖν;
ib. 1224. θάνατος ὧν κείται περὶ
Ion. 756. πρὶν σοι θάνατον ἐκ κεί-
νων μολεῖν ib. 846. ἀτελής θάνατος
ib. 1061. θανάτε παρατροπὰ ib. 1229.
θανάτε λεύσιμον ἄταν ἀποφεύγῃς
ib. 1240. τῷ σώματι θάνατον ἀμύ-
ναι Her. F. 194. τόλμα μεθ' ἡμῶν
θάνατον ib. 307. μὴ ποτε Κρέοντι
θάνατον ἐκτισαίη ib. 547. θανάτε
περιβόλαια ib. 549. τῶν ἐμῶν τέκνων
ἐκ ἐκπονήσω θάνατον; ib. 581. θά-
νατος εἰ πρόσω ib. 752. ἐγκαρτερήσω
θάνατον ib. 1351. ὄνυχι τεμνομένα
δέραν—θανάτῳ σφ' El. 149. κοῖτα
ἐν οἰκτροτάτα θανάτε ib. 158. ἀρε-
τὰν ἀποδείξασθαι θανάτῳ Æg. fr. II.
2. θάνατος ἀνθρώποισι νεκρέων τέ-
λος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. θάνατον
προταρβῆσα Er. fr. I. 30. θάνατον
ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2. θάνατον
ἐκποδὼν ἔχων eorund. LXXXI. 4.
θανάτε τελευτῇ eorund. CLX. 7.
ἀμείβει θανάτων Or. 1007. θανά-
τες ἔθικαν ib. 1641. ἐξ ὧν θάνατοι
Med. 197. νυμφίδιες εὐνὰς, θανά-
τοις κεραϊζόμενας Al. 889. εἰ σέβεις
θανάτες ἀγαθῶν Her. 629. εἰ γάρ
τι θανάτῳ τὰς κακὰς κολάζομεν Hel.
1188. σὲ πέμψουσι θανάτοισι El. 484.
θανάτες ἄωρος Thes. fr. IV. 4. 2)
θάνατος ut nomen proprium ponitur
Al. 24. 847. 874. et 1144. et Tr.
764.

Θάπτειν. διπτύχης νεκρὸς θάπτει Hec.
1288. θάπτ' ἄλοχον Med. 1394.

θάπτειν τινὰ μέλλω νεκρὸν Al. 516. πῶ σφε θάπτει; ib. 837. νεκρὸς θάπτειν λεωφόρος πρὸς ἐκτροπᾶς Rh. 881. ἄθλιον θάπτω νεκρὸν Tr. 1186. θάπτειτ' ἄθλιῳ τύμβον νεκρῷ ib. 1246. κενόισι θάπτειν ἐν πέπλοις ὑφάσμασιν Hel. 1259. θάπτειν πόσιν ib. 1292. θάφθ', ὥσπερ εἶπον, παῖδας Her. F. 1419. θάπτει τέκνα Hyp. fr. IV. 3. ἦν ἔθαπτον Al. 1132. θάπτων,—ὑβρις ἧς ἀπώλεσεν Sup. 495. ἢ θάπτων νεκρὸς ib. 537. ἐπ' ἐξόδοισιν ἔθαψα σὲ Hel. 1182. θάψον κοινῇ Or. 1067. θάψον μ' ἐν γῇ πατρῷᾳ Ph. 1456. τὸν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον θάψον An. 1241. σὴν παῖδα κατθανῶσαν ὡς θάψης Hec. 508. ὡς θάψης νεκρὸς Sup. 121. cf. v. 174. ἡνίκ' ἂν θάψης τέκνα Her. F. 1420. θάψαι νεκρὸς Med. 1377. et 1412. Sup. 17. 130. 385. et 526. et θάψαι νεκρὸν Al. 732. et Tr. 1134. θάψαι παῖδα Tr. 1142. τὴν σῶτεραν θάψαι Her. 588. θανόντα κενῷ τάφῳ θάψαι Hel. 1064. ἐπισκήπτω—νῆσκειν τὸν θάψαντα Ph. 784. τόνδε θάψας An. 1278. ἐγὼ σφε θάψω Ph. 1651. ἐπεὶ σφας τῇδ' ἐγὼ θάψω χερὶ Med. 1378. cf. Al. 668. ἢ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν τῷδε Al. 434. θάψεις αὐτὸς ὦν αὐτῆς φονεὺς ib. 733. ἢ τεκὼν θάψει τέκνα Rh. 982. τίνος ὑπερ θάψεις νεκρὸς πεσόντας; Her. 166. θανόντα με θάψεθ', ἢ τὸ μόρσιμον ib. 1030. θάψεις σκιάν; Hel. 1256. μητέρα τὴν σὴν—θάψει El. 1280. ἐπισκήπτω—νέκυν μήποτε ταφῆναι τῇδε Θηβαίᾳ χθονὶ Ph. 783. ἔτ' ἂν ταφείη Tr. 731. ταφέντες Sup. 545. κείνων ταφείσας χερσὶν ib. 175. πλεσίως ταφῆσεται Al. 57. ἢ τι τῶν σῶν ἐνδεὴς ταφῆσεται ib. 635. κακὸς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. ἐν ἣ ταφήσῃ ib. 1193. ἢ καὶ τεθάψῃ κατθανῶσα Iph. T. 1464. etc.

Θαρρῆν. σέβοντα δαίμονας θαρρῆν χρεῶν Ion. 1620.

Θαρσεῖν. θαρσῶ Rh. 16. θάρσει Hec. 345. Ph. 118. 725. et 852. Med. 1015. Hip. 203. et 860. Al. 39. et 327. Sup. 564. Iph. T. 1075. Rh. 16. 646. et 685. Her. 654. Her. F. 1071. El. 1319. Alcmen. fr. XI. 1.

Dic. fr. II. et Fr. inc. XIX. θάρσει γυν Med. 926. τὰ ἄλλα θάρσει Hec. 875. θάρσει γέροντος χεῖρα An. 994. θαρσεῖτε Her. F. 822. θαρσεῖτε σαρκακας Bac. 607.

Θάρσος. ἔτ' ἐλπίδος, ἔτε τε δόξης ὀρῶ θάρσος παρ' ἡμῖν Hec. 371. θάρσει προκρίνας Ph. 753. θάρσος ἐνώρσε στρατῷ Sup. 713. πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης Iph. A. 1598. ὅταν πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβου πέτῃ Iph. T. 730. ἐνὶ θάρσος ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 250. τοσόνδε θάρσος, εἰδὲν ἄλλ' ἔχω Her. 716. θάρσος ἴσχετε Her. F. 624. θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Bel. fr. VII. θάρσῃ βροτοῖς θεσφάτων ἀοιδαῖς Iph. T. 1282. θαρσύνειν. τί σε θαρσύνει Al. 95.—τὰ δὲ θαρσύνεις Rh. 35. λόγοισι θαρσύνοντες Ph. 1255. ἔτ' ἐν τόκοις θαρσυνεῖ σε Al. 319.

Θάσος, filius Agenoris, Phry. fr. II. 4.

Θάσσειν. ἡσυχοὶ θάσσεσ' ἐπ' ἀκταῖς Hec. 36. cf. Iph. T. 272. πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ θάσσω Or. 85. ἐνθα δὴ παλαίτατοι θάσσεσι Med. 69. Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον θάσσω τόδ' ἐλθῆσα An. 44. ἢ Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα θάσσεις ib. 117. στρατὸς θάσσει κᾷετᾶζεται Sup. 391. ἐνθάδε θάσσεσ' ἐπ' ἀκτὰς Iph. A. 807. δαίμονες τινες θάσσεσιν οἶδε Iph. T. 268. θάσσειν φάραγγα ib. 277. τρίποδι ἐν χρυσέῳ θάσσεις ib. 1254. ἔμοι θάκας, ἧς θάσσω Tr. 138. θάσσει τρίποδα ζάθεον Ion. 91. οἱ πλησίον θάσσεσι τρίποδος ib. 415. ἢ—τὸν ἐλαιοφυῇ πάγον θάσσει ib. 1480. πρὸς ἀγνοῖς ἐξίας θάσσειν βάθρους Her. F. 715. ὀρῶ ὄχλον θάσσοντ' ἄκραν Or. 869. θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄσπεος πέλας θάσσων Rh. 509. ἡσυχος θάσσων Bac. 622. θάσσων ἄνω ib. 1074. ὑψὲ θάσσων ib. 1109. τὸν θάσσοντα δυσήνης ἔδρας Her. F. 1214.

Θάτερος. ἢ θάτερον δεῖ δυσυχεῖν, ἢ θάτερον Ion. 849. ὅς τῇσδὲ γ' ἄρξει θάτερας πολλῆς χθονὸς Dan. 16. etc.

Θαῦμα. εἰ σοι φανεῖται θαῦμα Hec. 680. τί τῷτο θαῦμα; Hip. 439. μεγίστη θαύματος τόδ' ἄξιον ib. 906. θαῦμ' ἀνέλπιστον τόδε Al. 1126. θαῦ-

μα βροτοῖσι Iph. A. 202. ἡ δὲ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν ib. 823. cf. El. 284. et Bel. fr. XV. 6. θαῦμα ἦν αἰφνης ὄρα̃ν Iph. A. 1581. τόδ' ἄλλο θαῦμα Bac. 248. θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας ib. 692. τῷ ξένῳ τι θαῦμ' ὀρώ ib. 1061. κλύειν δὴ θαύματος πάρεσι σοι Her. 853. θαῦμ' ἐς, ἔλασσον ἔθνος, ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. εἰς θαῦμ' ἐσθῆι Dan. 36. ἡ θαῦμ' ἔλεξας Pro. fr. IV. ὃ θαῦμα Iph. T. 1321. θαυμάτων πέρα Hec. 714. et Iph. T. 839. ἐμοὶ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σὲ Iph. A. 844. θαυμάτων κρείσσονα Bac. 666. θαυμάτων ἐπάξια ib. 715: εἰς θαύματ' ἔλθων Ion. 248. θαύματ' ἀνθρώποις ὄρα̃ν ib. 1142.

Θαυμάζειν. μήτε τὸς καλῶς τεθνηκότας θαυμάζετε Hec. 330. ὥστε θαυμάζειν ἐμὲ ib. 730. πενθεῖν ἢ σε θαυμάζω τύχας Med. 268. ἦν νῦν ἀντὶ σὲ θαυμάζομεν ib. 1144. σὲ γε κάρτα ταῦτα θαυμάζω Hip. 1041. ἀπιεῖν ἢ σε θαυμάζω τύχην Al. 1133. κατὰ θαυμάζειν χρεὼν An. 601. μὴ θαύμαζε—τῶσδε τολμῆσαι θαυεῖν Sup. 909. λόγους ἐμὲς θαύμαζε Iph. A. 844. ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις Iph. T. 1214. ὡς σε θαυμάζω Ion. 263. δύο μίαν (sc. τύχην) θαυμάζομεν ib. 539. θαυμάζω, ὅταν πύλαι ψοφῶσι, κ. τ. λ. Her. F. 77. καὶ τῇ θαυμάζω El. 562. ἐχὶ θαυμάζω θεόν, ὃν χ' ὧ κάκιος ῥαδίως ἐκτῆσαιτο Æol. fr. XIV. 1. μόνος Ὀρέστην τόνδ' ἐθαύμαζες φίλων El. 84. ἐθαύμασ', εἴ τις Δελφίδων κ. τ. λ. Ion. 44. cf. El. 516. ὃν ἐθαύμασα ἀεὶ Epist. V. θαυμάσῃς μὴθὲν Iph. T. 1220. ἂ ἐν δόμοις ἔδρασε, θαυμάσῃ κλύων Al. 155. τῷτο σὺν θαυμάσῃ Iph. T. 1318. θαυμάζεται ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2.

Θαυμάσιος. πολλῶν θαυμασίων πλέως Bac. 449.

Θαυμασίον Hel. 84. et 506.

Θαυμαστός. θαυμαστὸν σε ἔχω πόσιν Med. 510. νυκτὶ θαυμαστός Hip. 106. ἦν σὺ θαυμαστὴν σέβεις An. 567. θαυμαστὸν νᾶμα παμφάγῳ πυρὸς Med. 1187. θαυμαστὸν εἶπας Hip. 278. τὸ ἔσχατον δὴ τῷτο θαυμαστὸν βροτοῖς τυραννὶς Peliad. fr. V. 1. θαυμάσι

ὡς ἀνάξιν ἡτιμασμένη Iph. A. 943. θαυμαστά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω ib. 1538. θαύμας' ἔλεξας Iph. T. 340. et Her. 797. πυνθόμενος θαύμας' ἐμοὶ Iph. T. 797. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι ib. 900. θαυμαστὰ τῷ πέμψαντος Hel. 678.

Θέα. ὡς ἴδω πικρὰν θέαν Hip. 825. τρεῖς φαεννὰς ἡλίας διεξόδους θεᾶ διδόντες An. 1088. θέαν ἀθέσφατον Iph. A. 232. πᾶς εἰς θέαν ὄμιλος ἔρχεται ib. 427. ἔλαφος διαπρεπὴς τὴν θέαν ib. 1588.

Θεά. Ἀρτέμιδος θεᾶς Hec. 463. ἐπέκλωσεν θεᾶ ἔριν Or. 12. καλλίπαις θεᾶ ib. 962. ἕκ ἀνώνυμος θεᾶ Hip. 2. θεᾶς Νηρηίδος An. 135. cf. Iph. A. 819. 836. et 1339. τὴν πυρφόρον θεᾶν Sup. 260. μὰ τὴν ἀνασσαν Ἀργεῖαν θεᾶν Iph. A. 739. φωσφόρῳ θεᾷ Iph. T. 21. τᾶς ἐλαφοκτόνης θεᾶς ib. 1114. ταυροπόλον θεᾶν ib. 1457. θηροφόνον θεᾶν Her. F. 378. ἴση θεῇσι Hec. 356. θεᾶς Εὐμνίδας Or. 37. δεινὰ θεαὶ ib. 261. et El. 1270. ποτινιάδες θεαὶ Or. 318. πυροφόρες θεᾶς Ph. 695. τὰς αἰματοπῆς θεᾶς An. 979. ὁ τὰς θεᾶς κρίνας Iph. A. 71. Νηρηίδες θεαὶ ib. 240. κρίσις θεᾶν ib. 580. ταῖς ἀνωγύμοις θεαῖς Iph. T. 944. ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γενήσομαι Tr. 969. αἱ κυνώπιδες θεαὶ El. 1252. ὀρεσσιγόνοισι θεαῖς Xan. fr. vers. 1. etc.

Θέαμα. πικρὸν θέαμα Or. 950. δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν Med. 1167. cf. v. 1202. et Bac. 759. κρεῖσσον θέαμα δεργμάτων Hip. 1217. καλὸν θέαμα Sup. 783. λυπρὸν θέαμα Tr. 1157. παρῇν ἐκάσῃ τῶνδ' ἐμοὶ θεάματα Ph. 1146.

Θεᾶσθαι. Θεᾶσθαι ὧδε χρὴ τὸν προστάτην ἰδόντα Or. 909. πάντα θεᾶσθ' ὄμμασι Ion. 232. νῦν χρὴ θεᾶσθαι Ccd. fr. VIII. 1. ἐγένετο ἡ ὄψις ἡδεῖα ἐμοὶ τῷ θεωμένῳ Epist. III. προσέλκυσαι νῦν ὕατον θεωμένην Iph. A. 1452. κάμακα Θρηϊκίαν θεώμεναι Hec. 1155. θέασαι τὰδε τέκνων πεσήματα Her. F. 1131. θέασομαι σὺν πατρὶ μολῶν κ. τ. λ. Hip. 661.

Θεατῆς. ἔστην θεατῆς Sup. 652. θεατῆς Μαινάδων πρόθυμος Bac. 827. πότερα θεατῆς—; Ion. 301. τῇσδ'

Ἀθηναίων χθονὸς ἄζω θεατὴν ib. 656.

Θεήλατος. ξυμφορὰ θεήλατος Or. 2. et συμφοραὶ θεήλατοι An. 852. θεηλάτως ἔδρας Ion. 1306. ἔκ τινος θεηλάτως ib. 1392.

Θεῖν. παρηγγύων — θεῖν Sup. 702. θεῖ εὐθὺς ἔξω Ion. 1217.

Θεῖναι. θεῖνετε Or. 1302. θεῖνε, θεῖνε Rh. 676. θεῖνοντε ἑρᾷ πωλικῆς ῥίνθ τρίχα ib. 784. κᾷθεινε (i. e. καὶ ἔθεινε) — χερὶ Her. F. 949. πώλως κέντρῳ θεῖνομένους Iph. A. 220.

Θεῖος, *subst.* patruus. ὦ πατὴρ ὁμαίμε. θεῖε Or. 673. ἡ πρὸ νοσῶντας θεῖος ὑβρίσειν δόμος; Iph. T. 930.

Θεῖος, *adject.* divinus. θεῖον σεμνὴ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872. θεῖαν Ἑλένη ψυχάν Hec. 87. θεῖα προνοία Ph. 640. τῆς θεῖας φρενὸς Her. 541. φύσιν θεῖαν φορῶν Sis. fr. I. 19. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα Or. 267. τὸ θεῖον ἐπὶ τοιῷτον φύσει ib. 420. ὦ θεῖον ὁδμῆς πνεῦμα Hip. 1391. τίνος αἰσθάνομαι θεῖς; An. 1228. ἔτω τὸ θεῖον ῥαδίως σ' ἀπεγράφη Sup. 159. σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. τὸ θεῖον εἰδότες Rh. 65. πῖσόν τὸ θεῖον σθένος Bac. 881. εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον Cy. 410. θεῖον πῶμα ib. 414. θεῖον τόδε Ion. 1456. ἀγενεῖμα θεῖον El. 256. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 1. ἐκ ἔσιν — ὄν μὴ τὸ θεῖον ὡς τὰ πολλὰ συντελεῖ And. fr. XX. 2. τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακὸν Chry. fr. II. 1. εἰ χρὴ ἔγκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον Melan. fr. XII. 5. τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβὼν Pal. fr. IX. 2. τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Sis. fr. I. 16. δέμας τὸ θεῖον Fr. inc. CLVI. 2. τὰ θεῖα εἰ θεῖ ἡγή An. 440. πολλὸς ταραγμὸς ἐν τοῖς θεῖοις ἐν Iph. T. 572. τὰ θεῖα — πάντ' ἡπίσατο Hel. 13. cf. v. 928. et Fr. inc. CXX. 2. τὰ θεῖ' ἡγεμένη Hel. 925. τὰ θεῖα πυργῶσ' Bel. fr. XXV. 15. ἡ τὰ θεῖα πρῶμαντεύσατο Melan. fr. XXVII. 1.

Θέλγειν. θέλγει Ἔρωσ Hip. 1274. θέλγει ὄμματος ἔδραν ὕπνος Rh. 554. πρῖστοις λόγῃς θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV. ἔτε τότε λόγοις ἐθέλγεθ' ἦδε Hip. 303. μὴδ' ὕπνῳ θελ-

χθῆς Iph. A. 142. φιλοχρηματίᾳ θελχθέντα Epist. V.

Θέλγητρον. ὦ φίλον ὕπνος θέλγητρον Or. 211.

Θέλγειν. θέλει τι κλεινὸν ἔτος ὁ πόλος Sup. 1055. ἔδεν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει Iph. A. 316. θέλω γε. τὸ θέλειν δ' ἐκ ἔχων ἀλγύνομαι ib. 657. σῶσον, ἔς ἐγὼ θέλω ib. 864. κᾷν θέλῃ, κᾷν μὴ θέλῃ Cy. 331. ἀδικεῖν μηθεὶς θελέτω El. 1354. ἔπτῃσ' ὑπείκων μᾶλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. αἰσχροὺς, μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. τὸς κατανόνας ἀνταποκτείνειν θέλων Hec. 262. ὁ εἰ θέλων τε καὶ θέλων ib. 566. θέλοντά μ' ἔχεις σοὶ ζυμπονῆσαι ib. 861. ἔδεις ἀπαντᾶν βάλεται προθυμία τῇ τῷ θέλοντος Hip. 1330. μέτρια θέλοντος Sup. 740. θεῶ θέλοντος ib. 1145. τῷ βέλεσθαι θέλων Iph. A. 338. θύρας ἔχων ἀκλήτους τῷ θέλοντι δημοτῶν ib. 340. θέλων ἐγκλίνεται Phaed. fr. vers. 5. θέλωσ' (i. e. θέλωσα) ὑπερθανεῖν Al. 153. ματέρος εἰ θελέσας (i. e. ἑσσης) — χθονὶ κρύψαι δέμας ib. 468. θέλωσαν εἰ μόλις καλεῖς Hel. 341.

Θελκτήριος. λόγοι θελκτήριοι Hip. 478. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος ib. 509. ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖται Iph. T. 166.

Θελξίφρων. θελξίφρονες ἔρωτες Bac. 402.

Θέμις. εἰ θέμις Or. 1052. θέμις ἂν, ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεῶ; Med. 676. εἰ θέμις κλύειν ib. 678. ὅτῳ μὴ θέμις παρῆναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασι ib. 1054. τοῖς κακοῖσιν εἰ θέμις Hip. 81. ἐμοὶ εἰ θέμις λέγειν πέρα ib. 1033. κατ' ὅσων εἰ θέμις βαλεῖν δάκρυ ib. 1396. ἐμοὶ εἰ θέμις φθιτὸς ὄργῃ ib. 1437. ἔπω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων κλύειν Al. 1147. εἰ ψαύοιμεν, ὦν μὴ μοι θέμις Iph. A. 834. θέμις μάλιστα ib. 835. εἰ θέμις σοι ib. 1192. εἰ θέμις θύειν θεῶ Iph. T. 1035. τῆτον πρὸς σῆς εἰ θέμις χερὸς θανεῖν Rh. 635. ἐκεῖ Βακχαισι θέμις ὀργιάζειν Bac. 416. εἰ θέμις ἀκῶσαι σε ib. 474. μόρσιμα ἔτι φυγεῖν θέμις Her. 615. ὄν εἰ θέμις, — ἐπύρωςας ἐν θαλάμοις Hel. 1369. θέμις γυάλων ὑπερβῆναι —;

Ion. 220. cf. v. 221. et 232. *ικέτιν ε*
θέμις φονεύειν ib. 1256. cf. Fr. inc.
 CLXXX. *λέκτρ', ἃ μὴ θέμις, πέρ-*
γειν Her. F. 1341. *θέμις εἰς φθογ-*
γὰς τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν; *θέ-*
μις El. 1292—1294. *ε* *θέμις βέβη-*
λον ἄπτεσθαι δόμων Pro. fr. I. *εἰ*
θανεῖν θέμις Fr. inc. CX. 1. 2) *θέ-*
μις, nom. propr. deæ, Or 164. Med.
 160. 169. et 208. et Iph. T. 1259.
 Θεμισεύειν. ὄργια Κυβέλης Θεμισεύων
 Bac. 79. *τὸν Θεμισεύοντά σοι* Ion.
 371.
 Θεμιτός. *σοὶ δ' ἐχὶ Θεμιτὸν πρὸς φίλον*
σείχειν τάφον; Or. 97. *ε* *Θεμιτόν*
σοι ματρὸς ὀνομάζειν κἀρα Ph. 615.
 Θένειν. *φίλον ἄνδρα μὴ θένης* Rh.
 687. *μὴ—κῆρυκα τολμήσεις θένειν*
 Her. 272. *ιτέαν εἰς μέσην θένων*
 Cy. 7. *δι' ἀσπίδος θένοντα πολεμίων*
τινὰ Her. 738. cf. Aut. fr. III. 21.
κέντρῳ δῆθεν ὡς θένων Her. F. 949.
 Θεογόνος. ἀπὸ Θεογόνων γάμων Or.
 346.
 Θεόδμητος. βωμῷ πρὸς Θεοδμήτῳ Hec.
 23. *Δελφῶν εἰς Θεόδμητον πόλιν* An.
 1264. *Ἀθήνας τὰς Θεοδμήτας* Hip.
 974. et Iph. T. 1449.
 Θεόδοκος. οἰκὼν Θεοδόκων Ion. 1549.
 Θεόθεν. *τυχεῖσα καιρῷ Θεόθεν* Hec.
 593. *ἐχθρίων Θεόθεν ἐργμάτων* Or.
 160. *Θεόθεν πράξας, ἅπερ ἤνuchs* ib.
 355. *φθόρος νιν εἶλε Θεόθεν* ib. 972.
δειμαίνω—τὸ Θεόθεν Ph. 265. *ζύνοι-*
δα Θεόθεν πιτυῶντ' ἐπὶ δόμοις ἄχῃ
 Med. 1270. *εἶδε μοι Θεόθεν τάδε*
μοῖρα παράσχοι Hip. 1112. *πένθος*
Θεόθεν καταληπτὸν ib. 1347. *τάδε*
Θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα Rh. 199. *εὐτυ-*
χίας μετέχειν Θεόθεν τέκνα θνατοῖς
 Ion. 509. *ἔσσυτο Θεόθεν—κακὰ τάδε*
 Her. F. 919.
 Θεοκλύμενος, filius Protei, rex Ægypti,
 Hel. 9. 1184. et 1659.
 Θεοκλυτεῖν. *Θεοκλυτεῖ ἄδικα παθῆσα*
 Med. 207.
 Θεομανής. *Θεομανεῖ πότμῳ* Or. 79.
Θεομανεῖ λύσση δαμείς ib. 843. *Θεο-*
μανῆς ἦλατο Ion. 1402.
 Θεομαχεῖν. *τὸ Θεομαχεῖν ἀπολιπῆσα*
 Iph. A. 1409. *ὃς Θεομαχεῖ τὰ κατ'*
ἐμὲ Bac. 45. *Θεομαχεῖν μόνον οἶός*
τ' ἐκεῖνος ib. 1253. *ε* *Θεομαχίσω* ib.
 325.

Θεονόη, filia Protei, regis Ægypti, Hel.
 13. 144. 326. 536. 827. 865. 1214.
 et 1664.
 Θεοπόνητος. *Θεοπόνητα λέχη* Tr. 953.
 et Hel. 590.
 Θεόπυρος. *φλογὶ Θεοπύρῳ* El. 732.
 Θεός. ἀψευδὴς Θεός Or. 364. *ῥώμην*
Θεῷ τιν' ἔσχεεν ib. 1169. *Θεῷ λέγεις*
πρόνοιαν ib. 1179. *ἐναλὺς Θεῷ παῖς*
 Ph. 1163. *χθόνιον θεὸν* ib. 1331.
ἱππεὺς Θεῷ ib. 1701. *λαμπὰς Θεῷ*
 Med. 352. *σὺν Θεῷ εἰρήσεται* ib.
 625. *ὃς ἡμῖν σὺν Θεῷ τίσει δίκην* ib.
 802. *τῶν ἀδοκῆτων πόρον εὔρε Θεός*
 ib. 1418. Al. 1165. An. 1288. Bac.
 1389. et Hel. 1707. *ὁ μελαγχαίτας*
Θεὸς Al. 441. *φίλον τὸ φέγγος τῷ*
τῷ Θεῷ ib. 725. *Θεῷ αἶσα, Θεός ἐκρανε*
συμφοράς An. 1204. *Θεὸς συνοικήσεις*
Θεῷ ib. 1259. *αἶθον ἐξαμύνασθαι*
Θεῷ Sup. 208. *τῷ Θεῷ μεῖζον σθένειν*
 ib. 216. *ὁ Θεὸς πάντ' ἀνασρέφει πά-*
λιν ib. 331. *Θεῷ σέλας* ib. 469. *Θεῷ*
θέλοντος ib. 499. et 1145. *Θεὸς ἐγὼ*
πέφηνά σοι μέγιστος Iph. A. 973. *εἰς*
τὸν Θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν Iph. T.
 390. *δίψιον πῦρ Θεῷ* Rh. 417. *μορ-*
φήν ἀμείψας ἐκ Θεῷ βροτησίαν Bac.
 4. *τὸν βᾶκχιον Θεὸν* ib. 67. *Βρόμιον*
παῖδα Θεὸν Θεῷ ib. 84. *ἄταυροκέρων*
Θεὸν ib. 100. *Θεοῖσι σπένδεται Θεὸς*
γεγώς ib. 284. *Θεὸς δεινότατος* ib.
 858. *Θεὸς φαῖνῃ μέγας* ib. 1030.
ποντίς παῖδες Θεῷ Cy. 21. cf. v. 285.
 et 412. *ἐκ ἴσαν ὄντα Θεὸν με καὶ*
Θεῶν ἀπο; ib. 230. *Θεῷ τὸ πρᾶγμα*
 ib. 284. *ὁ πλῆτος τοῖς σοφοῖς Θεὸς*
 ib. 315. *ἐκ σπονδῆς Θεῷ* ib. 467. *τῷ*
Θεῷ πλεῖον φρονῶν Her. 259. *Θεὸς*
τὸ γινώσκειν φίλος Hel. 567. *ὁ Θεὸς*
ὡς ἔφην τὴν ποικίλον καὶ δυστέκμαρτον
ib. 717. μισεῖ ὁ Θεὸς τὴν βίαν ib.
 909. *τὸν πολύμνον Θεὸν* Ion. 1075.
ἄλῃς ὁ Θεὸς ὠφελῶν Her. F. 1339.
δεῖται ὁ Θεός, εἴπερ ἔσ' ὄντως Θεός,
εἰδένος ib. 1345. *τὸ συνετὸν ὁ Θεός*
δίδωσιν Alex. fr. XII. 10. *εὖλον*
Εὐλὺς Θεῷ Antiop. fr. XXXII. 2. *τῷ*
πονῶντι καὶ Θεὸς συλλαμβάνει Tem.
 fr. III. *Θεῷ βίον ζῆν* Fr. inc. LXX.
 2. *ἐκ ἔστιν εἰδέν χωρὶς ἀνθρώποις Θεῷ*
 eorund. CIV. *τῶν ἄγαν ἄπεται Θεός*
 eor. CXXIX. 2. *Θεὸν ποῖον νοητέον;*
 eor. CXLVI. 1. *Θεός τις ἐν ἡμῖν* eor.

CLXXXVIII. πολλά κραίνει θεός eor. CXCH. φιλεῖ τῷ κάμνοντι συνεύδειν θεός eor. CCXVIII. χωρὶς θεῶν Hec. 2. σὲ φθείρει θεῶν τις ib. 58. ὃ χθόνιοι θεοὶ ib. 79. πρὸς θεῶν ib. 551. et passim per totum Eurip. θεῶν ἀναγκαῖον τόδε ib. 584. θεῶν ἱερὰ φέρειν ib. 804. βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χειρὶ; Or. 271. δα-
 λούμεν θεοῖς, ὃ, τι ποτ' εἰσὶν θεοὶ ib. 418. οἱ νέρτεροι θεοὶ ib. 619. ὀρκίως δὲς θεός Ph. 484. τὰς ἐκ θεῶν ἀνάγκας ib. 1751. θεῶν ἐκέτι πίσις ἄρρη Med. 413. θεῶν συντιθεῖς ἀπαι γένος ib. 747. πέιθειν δῶρα καὶ θεός, λόγος ib. 964. πολλά ἀέλπτως κραι-
 νουσι θεοὶ ib. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. θεός δεσπότης καλεῖν χρεῶν Hip. 88. τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν Al. 76. θεῶν ἀδύναμις μεγίστη ib. 218. θεῶν σκότιοι παῖδες ib. 992. ἐκ ἡλθες εὐνοίᾳ θεῶν Sup. 157. βίᾳ παρελθὼν θεός ib. 231. τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν ib. 301. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσροῶ ib. 612. τὰ θεῶν ἄτω νενόμισται Iph. A. 33. ἐξεπλήσθη τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν ib. 351. ἐκ ἄνεν θεῶν ib. 809. ἀπροσδόκητα βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν ib. 1610. πάντα τὰ τῶν θεῶν εἰς ἀφανὲς ἔρπει Iph. T. 476. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος Tr. 844. ὃς νέες τίκτει θεός Bac. 467. ὀργὰς πρέπει θεός ἐχ' ὁμοῖσθαι βροτοῖς ib. 1346. μάτηρ θεῶν Hel. 1318. θεοῖσι δέλαν χερ' ἔχειν Ion. 132. χρόνια τὰ τῶν θεῶν ib. 1615. ἐγὼ σ' ὥσον θεοῖσιν ἡγῆμαι φίλον El. 67. θεός ἔχων ἀνὰ στόμα ib. 80. θεῶν βίος Ar. fr. IX. 1. πολλά σφάλλουν ἀνθρώπων θεοὶ ejusd. fr. XXXI. 1. αἰτιάσασθαι θεός ib. 2. εἰ θεοὶ τι δρῶσιν αἰσχροῦ, ἐκ εἰσὶν θεοὶ Bel. fr. XIX. 4. σὺν θεοῖσι—κινεῖν δόρυ—χρῆ, τῶν θεῶν δὲ μὴ βίᾳ Er. fr. V. 1. 2. ἀντήλιοι θεοὶ Meleag. fr. XXI. ἐκ ἔσι τὰ τῶν θεῶν ἄδικα Peliad. fr. III. 1. θεῶν κόσμον φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. θεοῖσι μὴ μάχες eorund. XXX. 1. αὔρα θεῶν ὄχημα τιμώτατον Fr. inc. B. 26. etc. 2) ἡ θεός, dea. εὐκταία θεός Or. 214. δεινὴ ἡ θεός ib. 399. ἡδῆϊαν θεόν Ph. 402. ἀκράϊας θεῶ Med. 1379. τὰς ποντίας θεῶ An.

130. ἐναλίας θεῶ ib. 252. Ἰσθμίας θεῶ Sup. 1211. τῆς θαλασσίας θεῶ Rh. 974. cf. Fr. inc. CXCH. ἐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτῇ μέτα Tr. 940.
 Θεοσεβής. Θεοσεβῆ φῶτα Al. 608. Θεοσεβῆς τις ὢν Iph. T. 268.
 Θεοσέπτωρ Hip. 1364.
 Θεοσυγῆς. τῷ Θεοσυγεῖ ἄδᾳ μαγεῖρω Cy. 395. θῆρὶ τῷ Θεοσυγεῖ ib. 598. ἡ Θεοσυγῆς Ἑλένη Tr. 1213.
 Θεράπαινα. Εὐρώπας Θεράπαιναν Hec. 482. Ζαθέαν Θεράπαιναν Tr. 1070. Μυκῆναν ἐμαὶ Θεράπαινα Iph. A. 1499.
 Θεραπεῖα. φίλον Θεραπείαισιν ἀνδρ' εὐεργετῶν Iph. T. 314. Ἀγνιάτιδες Θεραπείαι Ion. 187. πρὸς θεῶν Θεραπείαις El. 744.
 Θεραπεύειν. ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ Θεραπεύειν μέλη Or. 222. κρεῖσσον νοσεῖν, ἢ Θεραπεύειν Hip. 186. ἐνθα κύκνος μελῶδὸς Μῆσας Θεραπεύει Iph. T. 1105. Διόνυσον Θεραπεύει Bac. 82. οἷς σὴ Θεραπεύειν μέλει ib. 930. Φοῖβε ναὸς Θεραπεύω Ion. 111. τέ-
 τας Θεραπεύειν αὐτὸν, ἐχ' ὑπ' ἐκείνων Θεραπεύεσθαι Epist. IV. τὲς βόσκον-
 τας Θεραπεύων Ion. 183. τὸν ἕτερον Θεραπεύοντες Epist. V. τίς σε Θερα-
 πεύσει; Ph. 1680. τὰς σὰς τύχας Θεραπεύεσθαι καιρὸς El. 996.
 Θεράπευμα. ἐκ ἀναίνομαι Θεράπευμα τέκνων Her. F. 633. ἃ πόδα σὸν—
 Θεραπεύμασιν ἐμόχθει Ph. 1543.
 Θεράπνα. τὰν ἐχθρίσαν Θεράπναν Ἑλένας Tr. 211. Θεράπνας—λιπόν-
 τες Bac. 1041. Πηλιάδες Θεράπναι Her. F. 370.
 Θεράπων. λωτὸς, Μισαῖν Θεράπων El. 717. Θεραπόντων ἀποβαλεῖν μηδὲνα Epist. II.
 Θέρᾱψ. ἥπερ πικρῶς νιν Θέρᾱπες ἦγον ἐκ φόνος; Sup. 762. ὃ Φοῖβε Δελφοὶ Θέρᾱπες Ion. 94.
 Θερρίζειν. βίον Θερρίζειν Hyp. fr. IV. 6. τραχὴλως κἀπικείμενον κἀρα κυ-
 νέας Θερρίζων Sup. 717.
 Θερμαίνειν. σπλάγχ' ἐθέρμαινον ποτῷ Cy. 423. ἥλιος Θερμαίνων χθόνα Bac. 678. ἔως ἐθέρμην' αὐτὸν φλόξ οἶνος Al. 761. χαρᾷ Θερμαίνόμεσθα καρδίαν El. 402.
 Θερμός. Θερμός κρενός—αἵματος νέας

Rh. 790. ἄρας θερμόν (sc. τὸν ἐλαίας ἀκρέμονα) Cy. 457. πυρὰ θερμὴ τάφῳ Or. 422. θερμὴν δαῖτα Cy. 244. τεθρίπποις ἡλὶς θερμὴν ἄγαν Cresph. fr. XIII. 5. θερμὴ ἀνακτος φλόξ Phaeth. fr. XIII. θερμαῖς ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίς Hip. 128. θερμὰς ἀελίς ἔδραν El. 739. πνοὰς θερμὰς πνέω Her. F. 1092. cf. Fr. inc. LIII. 2. ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα Cy. 373. ἔσπερα νῶτα—θερμὰ φλογὶ θεοπύρῳ El. 732. θερμὰ ἡλὶς τοξεύματα Bel. fr. XVII. 7.

θέρος. τὸ γηγενὲς δράκοντος ὄφεος θέρος Bac. 1025. κάλλισον θέρος ib. 1314. θέρες λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. δύστηνον θέρος Inus fr. IV. 4. θέρες—μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1.

θέσμιος. τί θέσμιον Ἑλλάνων; Tr. 267. καινὰ θέσμια Med. 494. προγόνων παλαιὰ θέσμια Er. fr. I. 50.

θεσμοποιεῖν. τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ ταιπαῖρῳ νεκρῷ; Ph. 1639.

θεσμός. θεῖον σεμνὴ θεσμόν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872.

θεσπέσιος. παρὰ θεσπεσίῳ δάφνῃ An. 296.

θεσπίζειν. ἀκραντὰ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός Alex. fr. XXII. 1. ὃ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων An. 1162. τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα θεσπίζων Ion. 7. Λαῖψ μ' ἐθέσπισε φονέα γενέσθαι πατρός Ph. 1592. πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισεν κομίσαι μ' ἄγαλμα κ. τ. λ. Iph. T. 1013. cf. Cy. 695. Hel. 147. et Ion. 779. πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας El. 971.

θέσπις. ὥπασε θέσπιν αἰοιδᾶν Med. 425.

θέσπισμα. τί θέσπισμ' ἐκ Τροφώνιος φέρεις; Ion. 405. cf. v. 729. ὃ Λοξία—σῶν θεσπισμάτων Or. 1666. σπένδομαι—σοῖς θεσπίσμασιν ib. 1681. κλύοις τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων Ph. 910. ὃ σῶν με δεῖ θεσπισμάτων ib. 928. ἀκόλας' ἑάσας μάντεων θεσπίσματα ib. 978. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεῶ θεσπίσματα; Sup. 141. συμπνέσθαι παρθένῳ θεσπίσματα Hel. 335. τὰμὰ πῶς ἔχει θεσπίσματα; ib. 879.

θεσπιωδεῖν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον χορὴν θεσπιωδεῖν Ph. 966. et Fr. inc. B. 55. sed alio verborum ordine.

θεσπιωδός. ὀμφαλὸν γῆς θεσπιωδὸν Med. 668. τῆς θεσπιωδῆς Κασσιάνδρας Hec. 677. τὴν θεσπιωδὸν Θεονόην Hel. 144. τᾶς θεσπιωδῆς κόρας ib. 522. cf. v. 865.

θεσπρωτὸν ἕδας Ph. 989.

θεσσαλῖος. ὃ πόλις Θεσσαλία An. 1177. et subst. Θεσσαλίας πόλιν Tr. 241.

θεσσαλὶς νύμφη Al. 332.

θεσσαλός. Θεσσαλὸν ὄρπακα Hip. 221. ἐκ οἷσθα Θεσσαλὸν με, κἀπὸ Θεσσαλῆ πατρός γεγῶτα; Al. 680. Θεσσαλὸς λεῶς An. 19. et Tr. 30. Θεσσαλός, ἦ—Δοκρῶν νερόμενος πόλιν; Rh. 699. Θεσσαλοὶ El. 781. ἄνδρα σχεῖν Θεσσαλῶν Al. 286. Θεσσαλῶν ἀναξ ib. 513. τίς τῷδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος; ib. 861. ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν σοχάσμασιν Bac. 1203. χθόνα Θεσσαλῶν Her. F. 373. ἄπιστοι Θεσσαλοὶ Fr. inc. CXCIV. vid. etiam El. 815. et 818. παῖδες αἱ Θεσσαλαὶ Iph. A. 1063. τὸ Θεσσαλὸν σόφισμα Ph. 1416.

θεσιᾶς. Λήδα Θεσιᾶδι Iph. A. 49. Θεσιᾶς κόρη Hel. 132.

θέσιος. Θεσίς παρθένον Meleag. fr. I. 5. οἱ Θεσίς κῆροι ejusd. fr. VI. 6.

θέσφατον. πεδιά τὸ θέσφατον πυροφόρα δόμων ἔχρησε Ph. 646. εἴ τι θέσφατον ἔχει φράσαι ib. 773. εἴπερ ἐστὶ θέσφατον τόδε Iph. A. 1556. πεσεῖν ἄχρητον θέσφατον Iph. T. 121. ἐτι μοι τὸ θέσφατον εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν κ. τ. λ. Bac. 1352. τὰ Φοίβῃ αιτιάσθε θέσφατα Or. 276. συνῆκε θέσφατα Ph. 425. ἀπελθέτω θεσφάτων ἐμῶν ἐκάς ib. 914. ἄκσε θεσφάτων ἐμῶν ὁδὸν ib. 918. θεσφάτων ἐλεύθεροι ib. 1006. θεσφάτοις Φοίβῃ ζηνγέις Sup. 220. θέσφατ' ἀτιμάσας ib. 230. εἴ τι κόρης θεσφάτων μέτεσί σοι Iph. A. 498. ἃ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο ib. 529. cf. v. 879. 1268. et 1486. Φοίβῃ κελευσθεὶς θεσφάτοις Iph. T. 937. θεσφάτων ἐμῶν αὐτῶν ib. 1256. θεσφάτων αἰοιδαῖς ib. 1283. πεπρωμένοις θεσφάτοις Λοξίῃ ib. 1438. τῶν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτων πολλὰ Her. 407. Ἦραν νομίζω θεσφάτων μελίζω ib. 1039. ὃ με σαίνει θέσφατα Ion. 685. τί θεσφάτοις δεισποτῶν νοσῶ; ib. 755. θέσφαθ' ὥς εὐρίσκομεν ib. 1424.

Θετίδειον An. 20.

Θέτις. παῖδα Θέτιδος Hec. 388. ἡ θαλασσία Θέτις An. 18. cf. v. 43. 108. 117. 245. etc. τὸν ἅ Θέτις τέκε Iph. A. 208. cf. v. 708. 949. 1045. 1075. et 1414. Θέτιδος ὁ τῆς Νηρηῆδος παῖς Iph. T. 537. cf. Rh. 977. Hel. 853. et El. 438. 450. et 454.

Θετός. θετῶν παίδων πᾶ κράτος; Er. fr. VII. 1. θεῶν Παλλάδ' ἐν μωνύχοις ἔχων—ἄρμασιν θετὸν Iph. A. 251.

Θεωρία. ὅς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίαις Bac. 1045.

Θεωρικός. πεπλώματ' ἔ θεωρικά Sup. 97.

Θεωρός. ἔ τι μ' ὥς θεωρὸν ἀξιοῖ—προσεννέπειν Hip. 792. δυστυχῆς θεωρὸς ib. 807. ὄρω—σόλον, εἰχοντα θεωρὸν Alop. fr. IV. 2. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076.

Θῆβαι, nom. urbis, Ph. 4. etc. Sup. 131. et 149. Bac. 23. etc. Her. F. 4. etc. et Alcmaeon. fr. XVI. 2. Dicitur et in singul. Θήβη, vel dor. Θήβα Ph. 797. et 830. Hip. 555. Her. F. 763. et Phry. fr. I. 2.

Θηβαιγενής. Πολυνέικει τῷ Θηβαιγενεῖ Sup. 136.

Θηβαῖος. Θηβαῖος λεῶς Ph. 297. et Her. F. 1389. Θηβαῖον εἶχον Bac. 749. Ἀργεῖος, ἡ Θηβαῖος Fr. inc. B. 44. 1. ἦκω τήνδε Θηβαίων χθόνα Bac. 1. πᾶσιν Θηβαίοισιν ib. 48. Θηβαίων πόλις ib. 50. et Her. F. 227. ἄστρ' Θηβαίων Bac. 172. χρῆζω νιν γέλωτα Θηβαίοις ὄφλειν ib. 852. νεανίασι Θηβαίοις ib. 1252. ὅς τὸ Θηβαίων γένος ἔσπειρα ib. 1313. Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. et 638. et Bac. 659. 959. 1041. et 1200. Θηβαία χθονὶ Ph. 783. et 890. ἀνὰ Θηβαίαν πόλιν ib. 351. et Θηβαία πόλις An. 1. Θηβαίαν γᾶν Ph. 1052. δορὶ Θηβαίας Μυκῆναισι—δώσειν ib. 194. παρθένοισι Θηβαίασι ib. 659. et Θηβαίαν παρθένον ib. 1709.

Θήγειν. ξίφος θήγειν χερὶ Or. 1036. θήγοντες ἀγρίαν γένυν Ph. 1389. φάσγανον θήγεσσα Tr. 1013. et φάσγ. θήξαντε Or. 51. κοπίδας θήξεις μαχαίρας Cy. 241. τεθηγμένη σφαγίς El. 1142. λήμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625.

Θήκη. κεκρυμμένας θήκας χρυσῆ Hec. 1147.

Θηκτός. θηκτῷ σιδήρῳ Ph. 68. et Cresph. fr. IV. 12. θηκτὸν φάσγανον Med. 40. et 379. θηκτὸν ξίφος Ion. 1063. et θηκτὰ ξίφη Rh. 669.

Θήλεια. θήλεια σπορά Tr. 503. θήλεια ἤβη Aol. fr. XI. 3. ἐν γυναιξὶ θηλείαις Or. 1205. φιλόφθογον χρῆμα θηλειῶν ἔφν Ph. 206. τόδ' ἤρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακὸν Hip. 410. θηλειῶν ἄτερ ib. 624. ἐπίφθορόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφν An. 181. πολλά γ' ἐστὶ κἀπὸ θηλειῶν σοφὰ Sup. 294. v. etiam v. 899. κομψὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646. τῶν θηλειῶν λόγος El. 937.

Θηλή. δέξαι θηλαῖσι σποράς Cy. 56.

Θηλυγενής. θηλυγενὲς ὄχλος Bac. 117. τὰν θηλυγενῆ σολὰν ib. 1154.

Θηλύμορφος. τὸν θηλύμορφον ξένον Bac. 353.

Θηλυνείν. πολλὰς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὀρμυμένους Er. fr. I. 34.

Θηλύπες. θηλύπην βάσιν Iph. A. 421.

Θῆλυς. φόνον θῆλυν Bac. 795. θῆλυν ὄχλον ib. 1056. εἰ σ' ὀψεται τις θῆλυν Her. F. 1412. πλόκος κτενισμοῖς θῆλυς El. 529. ἀντὶ θήλειως εἰσχυρῆς ἄρσιν Er. fr. I. 27. θῆλυν σποράν Hec. 659. et Dan. 12. γενεὰν θῆλυν Med. 1084. θύεσσα θῆλυς ἄρσενας Iph. T. 621. τολὴν θῆλυν Bac. 826. 834. et 850. τὸ θῆλυν μέφομαι γένος Hec. 885. cf. v. 1184. Med. 574. et 909. Her. 41. Inus fr. VIII. 2. Melan. fr. XI. et XXVI. 1. et Fr. inc. LV. 1. γυνὴ θῆλυν κἀπὶ δακρύοις ἔφν Med. 928. τίσαι—τὸ θῆλυν τῆτο Tr. 1035. τὸ θῆλυν σπέρμα Bac. 35. εἰς τὸ θῆλυν τρεπόμενος Hel. 997. τὸ θῆλυν μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων Her. F. 536. θῆλυν Ἠλέκτρας θάλος El. 15. τὸ θῆλυν σώματος Antiop. fr. V. 1. ἥδομαι τοῖς παιδικόισι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν Cy. 580.

Θήρ. τεράποδος θηρὸς ὀρεσέρες Hec. 1058. θῆρ ὥς διώκω κ. τ. λ. ib. 1173. ἔχει καταφυγὴν θῆρ πέτραν Sup. 267. σχῆμα θηρὸς Rh. 209. τεράπτην μῖμον ἔχων ἐπὶ θηρὸς ib. 257. ὁ θῆρ ὄδ' ἡμῖν πρῶτος Bac. 436. ἡ ποτ' ἦσθα θῆρ; ib. 920. τὸν ἀμβάτην θῆρα ib. 1106. cf. v. 1181. 1186. 1189. 1202.

et 1208. Θηρὸς πανέργως Cy. 441. Θηρὶ τῷ Θεοσυγῇ ib. 598. Θηρὸς τῷ ξενοδαίτῃ ib. 654. τὸν Νέμειον θῆρα Her. F. 153. δεινῷ χάσματι Θηρὸς ib. 363. σολὴν Θηρὸς ib. 465. θῆρα τὸν τρικάρηνον ib. 611. cf. v. 614. ὥστε θῆρ Bel. fr. XVII. 6. πρόβλημα Θηρὸς Meleag. fr. VI. 2. χρυσωπὸν ἦν νότισμα Θηρὸς Fr. inc. B. 46. 2. θοῖναν ἀγρίων Θηρῶν Hec. 1072. θῆρας ξιφῆρεις Or. 1272. σοὶ τί Θηρῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. cf. v. 423. δίδυμοι θῆρες ib. 1304. Θηρσὶν ἄθλιον βορὰν ib. 1597. θῆρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. ἀφθογγα δάκη Θηρῶν ib. 647. θῆρας ἐναίρων ib. 1129. Θηρῶν ὀρείων χόρτον Al. 498. cf. Sup. 47. Θηρσὶν ὡς Sup. 145. χάρματα Θηρῶν ib. 282. ἀμύνων θῆρας Rh. 787. κᾶμέ—Θηρσὶ δώσῃσι δάσασθαι Tr. 450. συναγε θῆρας ἀγρώτας Bac. 564. πᾶν συνεβιάχευσ' ὅρος καὶ θῆρες ib. 726. Θηρῶν ἐκ ἂν ἦκσας βοὴν ib. 1083. θῆρας ἀγρεύειν χερσὶν ib. 1235. ὅταν—Θηρῶν ὀριγνῶτο ib. 1253. Θηρῶν γένος Cy. 117. θῆρας ἰχνεύων κυσὶν ib. 130. δораῖσι Θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ib. 329. θῆρες vocantur Satyri ib. 620. Θηρῶν βρόχος Hel. 1185. Θηρῶν ζυγίης ib. 1326. θῆρας σφε—ἐλλίξει κτανεῖν Ion. 348. Θηρσὶ φονίαν δαῖτα ib. 505. Θηρσὶν φίλον τύμβευμα ib. 933. Θηρσὶν ἐκτεθεὶς ib. 951. Θηρῶν ἐν αἰχμῇ Her. F. 158. πέρσας δείματα Θηρῶν ib. 700. ὃν Θηρσὶν ἀρπαγὴν πρόθεσ El. 896. φῦλα Θηρῶν Chry. fr. VII. 5. νόμος—Θηρσὶ πᾶσι τέκνα—φιλεῖν Dic. fr. VIII. 3. vid. etiam Melan. fr. XXII. 5.

Θήρα. θῆρας μόχθον ἐκλελοιπότα Hip. 52. ἐπὶ θῆρας πόθον ib. 233. θήρα δυσπότημῳ γαυρωμένη Bac. 1142. μορφᾷ θηρᾶν Hel. 384. Θηραγρέτας. ᾧ Βάκχε, Θηραγρέτα Bac. 1018.

Θήραμα. Εὐμενίστι θήραμα φόνῳ δρομάσι Or. 834. καλὸν τὸ θήραμα γενήσεται ib. 1316. θήραμα παιδὸς Iph. A. 963. φοβερόν θήραμα Bac. 867. μακάριον θήραμα ib. 1170. θήραμα βαρβάρῳ πλάτας Hel. 192. ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα Ion. 1162.

Θηρᾶν. Θηρῶσι λέκτρον τέμνον Iph. A. 960. Θηρᾶν τῇ θεῷ σφάγια Iph. T. 280. Θηρᾶν Κύπριν Bac. 687. κακοῖς Θηρᾶν κακὰ ib. 837. Θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον ib. 888. τὰς ἐμὰς ἂν ἀρπαγὰς Θηρᾶ Hel. 51. Θηρᾶ γαμῖν με ib. 63. ἦν—λιμῷ Θηρᾶ—νῷ ib. 987. τὴν σωτηρίαν Θηρῶν Or. 678. τί χρῆμα Θηρῶν; Sup. 115. et τί χρ. Θηρῶσα; Hel. 1254. Θηρῶντες Ἐλένην Tr. 369. ὃν πάρειμι θηράσας' ἐγὼ Bac. 1213. ἀνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε Iph. T. 1426. ὅς με θηράται λαβεῖν Hel. 552. σὸν δέμας θηρώμενος Ph. 706. ἔγχος αὐγάζοντα καὶ θηρώμενον Rh. 793. ἐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενον Tr. 1211. τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος Bac. 459. κλοπαῖς θηρώμενον Ἐλένην Hel. 1191. τοῖς ἄγαν θηρωμένοις, sc. τὴν Κύπριν Hip. fr. V. 2. πάντοθεν θηρώμενοι σύμμικτα Inus fr. IV. 2. εἰ δόξαν κενὴν θηρώμενοι Epist. I. τὸ διαβιῶναι θηρωμένην Fr. inc. LI. 9. μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι Or. 567. τί προσδοκῶσαι κέρδος, ἢ θηρώμεναι; Iph. T. 1311. ὥς γ' ἐφασκον αἱ θηρώμεναι Bac. 1277. ἐν ἐκ ἐπίσασθ', εἰδ' ἐθηράσασθ' ἐπ' ὦ Hip. 919. θηρασώμεθα Ἀγανὴν Bac. 718. ὅστις τὰς ξένους θηράσεται Iph. T. 1324. ἐξ ὅρας θηράσομαι Bac. 228. θηρώμεθα (in pass.) Ion. 1111. θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὑπο Bac. 731.

Θήρειον δάκος Cy. 324.

Θηρεύειν. Θηρεύσει σεμνοῖς λόγοισιν Hip. 956. Θηρεύειν ἀρετὰν Iph. A. 568. ἄλλων ἐδεσῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5. ἂν θηρεύων πετόμαν Cy. 71. ὁ θηρεύων γάμος Hel. 321. τὸν σοφὸν—Θηρεύεσσα Bac. 1003. τῷτ' αἰεὶ θηρεύεται Antiop. fr. XXIX. 3. et τ. ἀ. θηρεύεται Fr. inc. XXXV. 3. τολμήμασιν—ἀλίσκεται τε πάντα καὶ θηρεύεται Hip. fr. IV. 3.

Θήρευμα σπάνιον Iph. A. 1162.

Θηρίον. οἷῳ μ' ὁ daίμων θηρίῳ συνήκισεν Fr. inc. B. 30. 2. τοῖς θηρίοις ἔδωχ' ἐκάσῳ—μίαν φύσιν eorund. 14. 2.

Θηριώδης. βίος θηριώδης Sis. fr. I. 2. τὸ θηριώδες τῶτο—παύων Or. 523. ἐκ πεφυρμένῃ καὶ θηριώδης Sup. 202. τὸ θηριώδες ἀφθογγόν τ' ἔφυ Tr. 666.

Θηροκτόνος. ὦ Θηροκτόν' Ἀρτεμι Iph. A. 1570. ἐν φοναῖς Θηροκτόνοις Hel. 153.

Θηροτρόφος. ἀπὸ Θηροτρόφης δράκοντος Ph. 827. Νύσσης Θηροτρόφης Bac. 556. Θηροτρόφοι Μαινάδες ib. 103.

Θηροφόνος. Θηροφόνου κύνες Hip. 216. Θηροφόνον θεῖον Her. F. 378.

Θησαύρισμα. παλαιὸν Θησαύρισμα Διο-
νύσει El. 497. καλὸν τὸ Θησαύρισμα
Meleag. fr. XIII. 4. ὁ ἐν μέσῳ χρό-
νος πολὺς δὴ τοῖσδε Θησαυρίσμασι Ion.
1394.

Θησαυρός. Θησαυρὸς μέγας Hec. 1229.
Διὸς Θησαυρὸν Sup. 1010. μέγας Θη-
σαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται κακῶν Ion. 923.
λαβεῖν φίλον Θησαυρὸν El. 565. Θη-
σαυρὸς βροτῶν An. 1094. Θησαυρῶν
πᾶρα Ion. 1141.

Θησεΐδης. τῷ Θησεΐδᾳ Hec. 125. Ἀθη-
ναίων Θησεΐδαι πρόμοι Tr. 31.

Θησεύς, rex Athenarum, Hip. 10. etc.
Sup. 3. etc. Iph. A. 248. Tr. 209. et
219. Her. 35. 116. 210. 218. et 322.
Hel. 855. Her. F. 619. 1154. 1229.
1386. 1406. et 1424. et Hip. fr. VIII.
1.

Θῆσσα. Θῆσσαν τράπεζαν Al. 2. ποτὶ
Θῆσσαν ἐσίαν El. 205.

Θητεύειν. καὶ με Θητεύειν πατὴρ—
ἠνάγκασεν Al. 6. Θητεύω Κύκλωπι
Cy. 77.

Θιάζειν. ἐδιάσεν σε Ion. 552. vid. not.

Θιασεύειν. Διασεύειν χοροῖς Bac. 378.
Διασεύεται ψυχὰν ib. 75.

Θιάσος. ἀβάκχευτον αἰ Δίασον ἐλάχετ'
ἐν δάκρυον Or. 319. Δίασον ἔνοπλον
Ph. 803. Σεμέλας Δίασον ἱερὸν ib.
1744. Δίασος ἵπποβότας Κενταύρων
Iph. A. 1059. Δίασος ἐμὸς, γυναικὸς
Bac. 56. μόλε ἡμέτερον εἰς Δίασον
ib. 583. Δίασον ἐνθ' ἔχουσι Κάδμος κό-
ραι ib. 976. ἡλίκων Διάσος Iph. T.
1146. τὰς προπότας Διάσος ἐρώτων
Rh. 362. ὅστις ἄγει Διάσος εἰς ὅρος
Bac. 115. ἐκ Διάσων δρομαίων ib.
136. cf. v. 221. 532. 558. 679. et
1178.

Θιασώτας. τὸν ἐμὸν ἐντὸς ἔχει—δια-
σώταν Bac. 548.

Θιγγάνειν. μὴ θιγγάνειν με μηδένα—
τῆς παιδὸς Hec. 605. cf. v. 728. τῶν
σῶν γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω Or.
382. θιγγάνει σέθεν τόδε; Hip. 310.

μὴ θιγγάνειν ἀπεῖργεν Hel. 1575. μὴ
θιγγάνειν γῆς Her. F. 1296. εἰ λα-
βῶν—παρθένον, μὴ θιγγάνω El. 51.
μή μοι λεπτῶν θιγγάνει μύθων Fr. inc.
XCVII. 2. γενεῖς τῶδε θιγγάνων
χερὶ Bac. 1317.

Θίγειν. βάλει θίγω σε Or. 218. εἴ
γ' ἔν θίγοις ἂν χερνίβων; ib. 1602.
θίγειν ὠλέναις τέκνῳ Ph. 307. εἰ ποτ'
ἂν βαρβίτῃ θίγοιμ' ἔτι Al. 346. ἐκ
ἂν θίγοιμι, sc. τῆς γυναικὸς ib. 1117.
cf. 1120. et 1134. ἦν τις—νεκρῶ θίγη
χεροῖν Iph. T. 382. σὺ τῶδε μὴ θίγῃς
Her. 274. μὴ θίγῃς ἐμῶν πέπλων
Hel. 573. δεξιᾶς ἐμᾶς θίγε ib. 844.
cf. Iph. A. 471. καὶ ἄκρα θίγῃς χερὶ
Hel. 1460. ἦ θίγω δὴθ', οἳ μ' ἔφυσαν;
Ion. 560. ἐκ ἔσθ', ὅτε θίγοιμ' ἂν ἐν-
δικώτερον El. 224. ὡς θίγη πατὴρ Er.
fr. II. 32. μὴ θίγῃς ἡνιῶν Phaëth.
fr. VI. 1. θίγων νιν κραταιᾶς χειρὸς
Her. F. 964. ἔθιγες ψυχᾶς, ἔθιγες
δὲ φρενῶν Al. 107. cf. Sup. 1161. et
Tr. 1216. ἔτ' ἔθιγεν, ἔθ' ἥψαθ' ἡμῶν
Bac. 617. τῶδ' ἔθιγε θηρὸς ib. 1181.
θιγέιν νεκρῶ Med. 1202. εὐνῆς τῆς
ἐμῆς ἔτλη θιγέιν βία Hip. 885. cf. v.
1044. (ubi est γυναικὸς θιγέιν) et
El. 255. παιδὸς ὀσέων θιγέιν Sup.
1107. τίς ἂν ἔτλη σώματος τῷ σῶ
θιγέιν; Iph. A. 1351. θιγέιν ὅσιον
ἔσ' ἐμοὶ μόνῃ Iph. T. 1045. λόγῃς
θιγέιν Bac. 304. σῶ θιγόντος Iph.
T. 1041. κλαίων τις αὐτῶν ἄρ' ἐμῶ
γε θίξεται; Hip. 1086.

Θιν, vel θίς. ἐπὶ θῖνα θαλάσσης An.
109.

Θνατογενής. θνατογενῆς τε καὶ Διὸς
Her. F. 799.

Θνατός, dor. pro θνητός. τὰ ὑπερβάλ-
λοντ' ἐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς
Med. 128. ὅς ὅρων θνατοῖς ταμίας
νενόμizαι ib. 170. διὰ πάσης ἰόντα
συμφορᾶς θνατοῖς Hip. 544. ἐν τύχαις
θνατῶν—λεύσσων ib. 1106. συμφορὰ
ἐτέρης ἐτέρα πιέζει φανείσα θνατῶν
Al. 897. τί ἂν μείζον τῶδ' ἔτι θνατοῖς
πάθος ἐξεύροις; Sup. 1120. τοῖς ἐκ
εὐδαίμοσι τῶν θνατῶν Iph. A. 597.
vid. etiam v. 1094. et 1326. θνατοῖς
βαρὺς αἰὼν Iph. T. 1122. θνατῶν
ἥσσονες Her. 768. καταπαυόμενοι
πόντες θνατῶν Hel. 1169. δάλαν χερ'
ἔχειν ἐ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις Ion.

133. cf. v. 181. 473. et 509. θνατοῖς
 ταλανίας τιθείς ἐρετμοῖς Her. F. 401.
 vid. etiam v. 652. 660. et 1197. τίκ-
 τει (sc. ἡ γαῖα) θνατὲς Chry. fr. VII.
 4. θνατὰς ἐνεκεν δίκας El. 742. τέκ-
 νων θνατῶν (i. e. h. l. mortuorum)
 κόμισαι δέμας Sup. 273.
 Θνήσκειν. ἐκῆσα θνήσκω Hec. 548.
 τίνι μόρφ θνήσκεις; ib. 695. θνήσκει
 πρὸς τῷ; ib. 773. αὐτοχειρὶ θνήσχ',
 ὅτ' βάλει τρόπῳ Or. 1040. ἔθνήσκω
 πέρι Al. 176. θνήσκω, παρόν μοι μὴ
 θανεῖν, ὑπὲρ σέθεν ib. 285. cf. v. 693.
 ἐδάς βάλεται θνήσκειν ib. 675. ἐκ
 δισσαῖν θνήσκει' ἀνάγκαιν An. 518.
 δεσποτῶν θνήσκειν ὑπὲρ Iph. A. 312.
 μὴ θνήσκε δι' ἐμὲ ib. 1420. cf. Rh.
 870. πῶς ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως
 Tr. 961. ἐγὼ αὐτῇ θνήσκειν ἑτοίμα
 Her. 503. χρὴ ἐχ' ἅπαξ θνήσκειν σὲ
 ib. 960. φαρμάκοισι θνήσκομεν Ion.
 1221. θνήσκει ἐδὲν τῶν γενομένων
 Chry. fr. VII. 11. τίς οἶδεν, εἰ ζῆν
 τῶθ', ὁ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῆν δὲ θνή-
 σκειν ἐσί; Phry. fr. XV. 1. 2. θνή-
 σκοντα καὶ κτείνοντα τὰς ἐναντίας Or.
 685. ἐ φθάνοι θνήσκων τις ἂν ib.
 939. ἔχει ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ ἐχ-
 θρὸς Her. F. 732. ἐ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν
 θνήσκοντες Or. 935. τὰς εὐσεβεῖς
 θεοὶ θνήσκοντας ἐ χαίρουσι Hip. 1340.
 συνθνήσκειν θνήσκεισι φίλοις Sup.
 1007. cf. Iph. T. 650. νεφέλης ὑπὲρ
 θνήσκοντας Hel. 756. θνήσκεισα Hec.
 568. καὶ γὰρ ἐκ ἔθνησκον, ἐ μ' ἐχρῆν
 θανεῖν ib. 231. Τρῶες—ὑπὲρ πάτρας
 ἔθνησκον Tr. 387. cf. paulo ante v.
 375. ἐξ ἐμῷ ἐχ' οὐδ' ἔθνησκες Ion.
 1501. πρὸς βίαν ἐθνήσκετε; Her. F.
 550. τέθνηκ' ἔγωγε, πρὶν θανεῖν, κα-
 κῶν ὑπο Hec. 431. ἄλις ὑπ' Ἀργείας
 χερὸς τέθνηχ' ὁ τλάμων Or. 1028.
 τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργοι-
 σιν ἐ Hel. 293. τί τὰς θανόντας ἐκ
 ἑᾶς τεθνηκέναι; Melan. fr. XIX. 1.
 βλέπω παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα Hec. 681.
 τῶν τεθνηκότων ἄλις ib. 278. cf. Rh.
 870. τὰς καλῶς τεθνηκότας Hec. 329.
 παῦσαι λύπης τῶν τεθνηκότων ὑπὲρ
 An. 1271. τίνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυῖα
 τροφὰς Or. 109. ἡ πεπρωμένη ἄγει
 θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Hec. 44. cf.
 v. 214. 250. 347. 358. 374. 497. 550.
 etc. θανεῖν λευσίμῳ πετρώματι Or.

50. ἔκανες, ἔθανες ib. 195. ἐχὶ πρὸς
 τῶδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν ib. 538.
 δις θανεῖν ἐ χάζομαι ib. 1116. χρῆν
 θανεῖν νιν ἐξ ἐμῷ Ph. 1596. ὀλβιος
 θάνοις Med. 715. θανεῖν σφ' ἀνάγκη
 τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις ib. 806. ὥς ὑπ'
 εὐκλείας θάνοι Hip. 1299. ἦτις ἤθελε
 θανεῖν πρὸ κείνων Al. 18. μάτην οἱ
 γέροντες εὐχονται θανεῖν ib. 672.
 θάνη δυσκλήης, ὅταν θάνης ib. 728.
 κτείνουσα τὰς ἐ χρηθ' θανεῖν An. 811.
 μαίνεται, ὅς εὐχεται θανεῖν' κακῶς
 ζῆν κρεῖσσον, ἢ θανεῖν καλῶς Iph. A.
 1252. ὑπὲρ Ἑλλάδος θανεῖν ib. 1389.
 ἐ δικαίως, ἦν θάνω, θανέμεθα Tr.
 904. εἰ ἔθανες πρὸ πόλεως ib. 1168.
 ἐλευθέρως θάνω Her. 559. τὸ θανεῖν
 κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται ib.
 595. βέλει λέγεσθαι μὴ θανῶν λόγῳ
 θανεῖν; Hel. 1056. cf. v. 1058. πρὸ
 δεσποτῶν τοῖσι γενναίοις δόλοισι εὐ-
 κλέεσaton θανεῖν ib. 1657. καὶ θανεῖν
 μέλλω διπλῇ Ion. 760. πάντων τὸ
 θανεῖν Alex. fr. XVII. 1. τῷ θανεῖν
 ἄφροντις ὢν Fr. inc. CXVI. αἰσχυρῶς
 θανεῖν Fr. inc. B. 22. θανῶν ὑπὲρ
 γῆς Ἑλλάδος Hec. 310. θανῶν ἂν
 εἴη μᾶλλον εὐτυχεστερος, ἢ ζῶν ib. 377.
 et Fr. inc. LXXXIII. 1. ἔρρει χειρὶ
 χοὰς θανόντι πατρὶ Hec. 529. μή μ'
 ἰδεῖν θανόνθ' ὑπ' ἄσων Or. 744. σ'
 ἐγὼ θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ', ἐξω
 φίλον Iph. T. 718. πολεμίων θανόνθ'
 ὑπο Hel. 858. οἱ θανόντες χαρμάτων
 τητῶμεθα Or. 1084. νέοι θανόντες
 ἀλγυνῶσι σε Hip. 798. τεθναῖν οἱ
 θανόντες Al. 544. ἐκ ἑσὶ τὰς θανόν-
 τας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. ἀ ἀρετὰ
 καὶ θανῶσι λάμπει An. 778. ἀνώνυ-
 μοι θανόντες Iph. T. 502. τὰ τῶν
 θανόντων ἐδὲν Hel. 1437. θανέσης
 ὄμμα συγκλείσει τὸ σὸν Hec. 430. τὴν
 θανῶσαν—φύλλοις ἔβαλλον ib. 573.
 τὴν ἀρτίως θανῶσαν ib. 955. σφα-
 γαῖς θανῶσα Or. 40. ὦ βιαίως θαν-
 ῶσα Hip. 814. καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ
 θανῶσαν ἔτι σοι Al. 139. θανῆ, ἐ
 θανῶσα, σὺν νεκρῷ Tr. 1223. θανέσης
 κῶλα ποικίλης νεβρῶ Pol. fr. X. 2.
 τέκνων θανόντων Hec. 654. cf. Sup.
 1122. et Cresph. fr. II. 2. ὢν ὑπ'
 Ἰλίου παῖδες τεθναῖν Or. 59. εἰ τε-
 θναῖσι παγκάκως Med. 1135. τεθναῖσι,
 καὶ τεθναῖσι Hel. 137. τεθναῖσι παῖδες

ἐκ ἐμοὶ μόνη βροτῶν Cresph. fr. VII. 1. δόλη θανέμαι Hec. 420. θανέμεθα Or. 1033. ἐκ ἔτ' εὐκλεεῖς θανέμεθα Hip. 688. πῶς ἔ θανέμαι; Iph. T. 998. θανῇ πρὸς ἐχθρῶν Tr. 736. κακῶς κακῇ θανεῖται ib. 1056. θανέμαι διὰ τὸ χρησίμον φρενῶν Alex. fr. V. 1. ἐκ ἄρ' ὥς θανεμένους μετῆλθες ἡμᾶς; Hec. 511. τῶν θανεμένων ὕπερ Or. 967. θανεμένην ἄγασί με An. 560. τεθνήξασθαι παραχρῆμα μέλλων Epist. IV. etc.

Θνητός. τὰς ἐκ Θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν Ph. 1751. cf. Med. 1018. θητεύειν θνητῷ παρ' ἀνδρὶ Al. 7. θνητός ἔφυς Iph. A. 32. νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητῆ τινος Bac. 28. θνητός γεγώς ib. 199. ἐχθὶ θνητῆ πατρὸς ἐκεγεγώς ib. 1338. cf. Ion. 1548. φρονεῖν θνητὸν ὄντ' ἔχρη μέγα Alcmaeon. fr. IX. 2. θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν Pro. fr. IV. θνητῶν θνητὸς ὄλβος Fr. inc. LXVIII. 5. βέβαια εἰδὲς θνητὸς εὐτυχεῖ γεγώς eorund. LXIX. θνητὸς ὦν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει eor. LXX. 1. μὴ νῦν τὰ θνητὰ θνητὸς ὦν ἀγνωμόνει eor. CL. 5. ᾧ μέλει τὰ τῷ θνητῷ βίῃ Fr. inc. B. 12. 4. τί δῆτα θνητοὶ τᾶλλα μὲν μαθήματα μοχθῶμεν κ. τ. λ. Hec. 814. θνητοῖς ὥς ἅπαντα συμπτινεῖ ib. 846. ἐκ ἔσι θνητῶν, ὅστις ἔσ' ἐλεύθερος ib. 864. χθονὸς ὕβρισμα θνητῶν ἀφθόνε πληρώματος Or. 1642. θνητῶν εἰδὲς ἔστιν εὐδαίμων ἀνὴρ Med. 1228. εἰπερ γε θνητοὶ Θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. ὄντας θνητὰς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεῶν Al. 802. κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον An. 183. θνητῶν ὄλβιος εἰς τέλος εἰδὲς Iph. A. 161. φανέντα θνητοῖς δαίμονα Bac. 42. νόμοις θνητοῖς εἰς λόγους ἀποτρέφε Cy. 298. θνητοῖς τὰς νόμους ὥς ἔ καλῶς ἔθηκεν ὁ Θεὸς Ion. 1312. εἰδὲς θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. ἔ θνητῶν ἦδε κέλευθος El. 1235. θνητῶν πολυμόχθων ib. 1330. τὸ Θεῖον ὥς ἀελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Alex. fr. XVIII. 2. τοῖος θνητῶν τῶν ταιλαιπύρων βίος Antiop. fr. XXV. 1. πῶς δὴ τὸ σαφές θνητοῖσι βροτοῖς; Bel. fr. XX. 1. cf. v. 4. θνητῶν σπέρμα Dan. fr. I. 6. ἔ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι Hip. fr. IV. 1.

θνητῶν γενεᾷ Inus fr. XVII. 4. γένος θνητῶν Melan. fr. XXII. 6. Θεῶν θνητὸς κόσμον ἔπρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. βέβαιον εἰδέν ἐστιν ἐν θνητῶν γένει Fr. inc. B. 4. etc. θνητὸς ἰν *saemin*. pro θνητῇ Iph. A. 901. et 1396. ἀνευ θνητῆς χειρὸς Bac. 448. εἶδος θνητὸν ib. 53. θνητὸν τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ Phi. fr. X. 1. τὰ θνητὰ ἔ νῦν πρῶτον ἡγήμαι σκιὰν Med. 1224. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας ἦν ἔχει φύσιν; Al. 783. κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις Tr. 888. μὴ θνητὰ φρονεῖν Bac. 394. ἔργματ' ἐχθὶ θνητὰ δρῶν ib. 1067. τὰ θνητὰ τοιαῦτα Ion. 969. τὰ θνητὰ ἔσαι μεγάλα Her. F. 842. θνητὰ τοι πεπόνθαμεν Bel. fr. V. ὃ θνητὰ πράγματα Inus fr. IX. 1. θνητὰ δὴ φρονεῖς; Fr. inc. CXXXIX.

Θοάζειν. ἱππείαισι θοάζεις Ph. 801. θοάζει δεῦρο δρόμῳ Tr. 307. θοάζω Βρομίῳ πόνον ἡδύν Bac. 65. ἐν δασκίῳ ὅρεσι θοάζεις τὸν νεωστὶ δαίμονα ib. 219. αἰ—ἀχάλιν' ἐδοάζον κάθαιμα σῖτα Her. F. 383. θοάζων σὲ τὸν μέλεον Or. 335. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνὸς ib. 1542. πτέρυγας—λήξαιμι θοάζεσσα Iph. T. 1142. μαινὰς θοάζεσσα Tr. 349. κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἀλός Fr. inc. CXIV.

Θόας, rex terrae Tauricae. Iph. T. 32. 1285. 1436. et 1474.

Θοίναμα. οἰωνῶν γαρμφηλαῖς—θοίναμα Ion. 1496. οἰκτρότατα θοινάματα Or. 812.

Θοινᾶν. ἔ θοινᾶ φίλος Ion. 982. αἰσχρὸν παρὰ κλαίεσι θοινᾶσθαι ξένος Al. 545. μῶν γε θοινᾶται σέθεν φίλος ἑταῖρος; Cy. 376. ἦ με σάρκα θοινᾶται ποδὸς Phi. fr. IV. ἄλις λέοντων ἐσί μοι θοινωμένῳ Cy. 247. ἔπρέπει θοινωμένους κλύειν τεναγμῶν Al. 552. πάντων σ' ἑταίρων ὕπερον θοινάσσομαι Cy. 547. ὅπως πευστηρίαν θοινάσσομεσθα El. 836.

Θοινατήριον Rh. 515.

Θοινάτωρ. πᾶς θοινατόρων ὄμιλος Ion. 1206. συλλαβῶν θοινάτορας ib. 1217.

Θοίνη. θοίνην πῶς γυναιξὶ θήσομεν; Iph. A. 722. ὅστις μ'—ἐνόσφισας, θοίνης λείοντα Rh. 57. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν Ion. 1140. σκευάζεται θοίνην Her. F. 957. πα-

ρέσαι ἐν πόσει Δοίνην ἐπὶ El. 641. χρή συνεσις ἐμοὶ Δοίνην πένεσθαι ib. 785. παρὰ κρητῆρα καὶ Δοίνην Pol. fr. IV. 1. 2) dor. Δοίνα. Δοίναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος Hec. 1072. μέτεχε Δοίνας Bac. 1182. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν Δοίναν Ion. 504. cf. v. 903.

Θολερός. λαμπρὸν Θολερῷ δῶμα συμμίξας Sup. 222.

Θολὲν. Θολοὶ καρδίαν Al. 1070.

Θοός. ἀκάτῃ θοῆς Or. 341. ἄμ' ἡελίος πτέρυγι θοῇ Ion. 123. θοῆς ἐχίδνας παγόσι ib. 1232. θοῆς ἀκάτῃς Hec. 446. θοαῖς ἵπποισιν Ph. 3. et θοαῖσιν ἵπποις Iph. T. 2. πνοιαί θοαὶ An. 479. θοαῖς αὔραις Tr. 454. θοαὶ λύσσης κύνες Bac. 975. θοαῖσι ναυσὶ Bel. fr. XX. 2.

Θορεῖν. ἀνὰ δρομάδες ἔθορον ἔθορον Or. 1416. ἐπὶ κλίμακος θορῶν Iph. T. 1382. Πειρηναῖον θορῶσα (pro θορῶσα: v. not.) πῶλον El. 475.

Θόρυβος. ἦν ἐξ Ἀχαιῶν Θόρυβος—φανῇ τις Hec. 872. διδῶσα Θόρυβον ib. 1111. Θορύβῳ πίσυνος Or. 903. νέων ἀνδρῶν Θόρυβος Sup. 160. τίς δῆτ' ἐν πύλαισι Θόρυβος; Iph. A. 317. μηδὲ Θόρυβον—ξείναις παρέχωμεν ib. 604. εἰς Θόρυβον ἡλυθον ib. 1349. τί φέρῃ Θορύβῳ; Rh. 15. σὺν Θορύβῳ ib. 45.

Θέριος. Θέριος Ἄρης Ph. 247. τὸν Πηλέως Θέριον γόνον Rh. 186. ναυσὶ Θερίας Iph. A. 238.

Θῆρος. Θῆρος Ἄρης Sup. 579. Θῆρον δόρυ Rh. 492.

Θράκιος. ζαχρύσε Θρακίας πέλτης ἀναξ Al. 501.

Θράξ. Θράξ λεῶς Er. fr. I. 53. ἐν φιλίπποις Θραξὶ Hec. 428.

Θράσος. εἰ—εἰς τόδ' ἦξας Θράσος Or. 565. cf. Dan. 65. διὰ τὸ κείνης Θράσος Or. 585. ἰσχύων Θράσει ib. 901. δεσπεύργωσαι Θράσει ib. 1568. τὰ πῖς' ἐμαντῷ τῷ Θράσος παρέξομαι Ph. 275. ἔτοι Θράσος τόδ' ἐστὶν Med. 469. πῶς Θράσος ἦ φρενὸς—λήψῃ; ib. 856. τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι Θράσος ib. 1345. τί τέρμα τόλμης καὶ Θράσος γενήσεται; Hip. 937. πρὸς ἐμὰ ψυχᾷ Θράσος ἦσαι Al. 607. σκληρὸν Θράσος An. 260. τόδε μοι Θράσος ἀμφιβαίνει Sup. 609. ὃς μέγα Θράσος ἐπεύ-

ξεται Rh. 693. Θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς πρόσθῃτε Her. 475. ἔκ ἂν ἡμῶν Θράσος ὑπερβάλλοιτό τις Aug. fr. IV. 2. τόλμης καὶ Θράσος διδάσκαλον Hip. fr. VI. 1. τῷ Θράσει τὰς συμφορὰς ζητῶ ἁμαυρῶν Inus fr. III. 1. ἔκκαυμα τόλμης καὶ Θράσος Fr. inc. VI. 2. Θράσει εἴδεις—ἀρετὴν ἐπεκτέσαστο eorund. LXXXVIII. 1. Θράσσειν. καὶ τι μὲ Θράσσει φρένας Rh. 863.

Θρασύνεσθαι. μηδὲν Θρασύνε Hec. 1183. ἐπεὶ Θρασύνῃ Or. 606.

Θρασύς. ἔτε Θρασὺς, ἔτ' ἄλκιμος πέφυκε Or. 1201. Θρασὺς εἰς ἄλκην ib. 1405. Θρασὺς στρατηλάτης Ph. 602. ἡγεμὼν Θρασὺς Sup. 508. ἀνομία Θρασὺς Iph. T. 275. λῆμα ἀρκέντως Θρασὺς Rh. 499. Θρασὺς Ἐκτωρ νῦν, —Θρασὺς ib. 579. Θρασὺς ἐς ἡμᾶς ib. 707. Θρασὺς ἀνὴρ Bac. 270. ὥς Θρασὺς ὁ Βάκχος ib. 491. Θρασὺν τε κῆμαθι Ced. fr. VI. 2. τοῖς λόγοις ὄντας Θρασεῖς Ph. 723. Θρασεῖα An. 445. cf. Her. 978. πρᾶτευμα ἐπὶ τοῖς κακοῖς Θρασὺ Iph. A. 914. γίνεσθαι Θρασὺ Syl. fr. VII. 2.

Θρασὺσπλαγχνος Hip. 424.

Θρασυτομεῖν. ἐπέπερ ἔτω καὶ λίαν Θρασυτομεῖ Hec. 1286.

Θρασύτομος. γυναιῖκες Θρασύτομοι Aeg. fr. V.

Θραῦτα Fr. inc. B. 23. 1.

Θραύειν. Θραύων σάρκας Hip. 1239. μέσον ἄκοντ' ἔθραυνεν Ph. 1411. ἔθραυνεν ὄλβεσ κελαινὸν ἄρμα Her. F. 780. Θραύσας λόγχην ib. 193. Θραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118. Θραύσαντες σκάφος Hel. 1560. Θραυσθέντων δίφρων Sup. 691.

Θραυστός. Θραυστῷ λατῶν τειχίσματι Her. F. 1096.

Θρεῖν. αὐτῇ Θρεομένησαντῇ κακὰ Med. 51. τὰς τυράννης πάθεα μέλας Θρεομένης (pro ἐννης) Hip. 363.

Θρέμμα. ὃ βάρβαρον Θρέμμα An. 260. νεογνὸν Θρέμμα El. 495. Χαλκίδος ἔκγονα Θρέμματα Iph. A. 598.

Θρέπτειρα παίδων Tr. 195.

Θρηϊκίος. Θρηϊκίος ἱππότης Hec. 710. βορέας Θρηϊκίος Cy. 328. Θρηϊκίας χθονὸς Hec. 36. κάμακα Θρηϊκίαν ib. 1155. Θρηϊκίον πέλταν Er. fr. VI. 4.

Θρήκη. κατὰ Θρήκην Hec. 74. τὴν χιονώδη Θρήκην ib. 81. Θρήκης ἀνακτι ib. 856. ἐν μέσοις Θρήκης ὄροις ib. 963. Θρήκης λογχοφόρον—γένος ib. 1088. Θρήκης πεδιά ib. 1142. Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων Al. 68. ἀμφὶ Θρήκην An. 214. Θρήκης Rh. 279. ὃ Θρήκη ib. 380. Θρήκης ἀνάστων ib. 931.

Θρήκιος. Θρηκίς ξένος Hec. 7. Θρήκιος στρατός Rh. 290. πόντον Θρήκιον ib. 440. Θρήκιον λεὼν ib. 622. παῖδα Θρήκιον Μέσης ib. 651. Θρήκιος στρατηλάτης ib. 670. et 950. ἵππες Θρηκίς Al. 1024. Θρηκίαν σολὴν Rh. 313. Θρηκίῳ στρατεύματι ib. 745. Θρηκίους προσφθέγγασιν ib. 297. Θρηκίους ὀχήμασιν ib. 302. Θρηκίων ἐξ ἀρμάτων ib. 616.

Θρηνεῖν. Πολυξένην μοι θρηνεῖ Hec. 675. ταῦτα τί δεῖ θρηνεῖν; ib. 961. τί ταῦτα θρηνῶ Ph. 1750. κἄπειτα θρήνει Med. 1249. ἔπω θρηνεῖς ib. 1396. τάδε θρηνῶ ib. 1409. ἡμᾶς μὴ θρήνει σὺ Iph. T. 490. παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις θρηνῶ Rh. 949. παλαιὰ θρηνεῖς πῆματα Hel. 610. ἔδει—τόν φύντα θρηνεῖν Cresph. fr. I. 2. θρηνῆσα τὸ σὸν Tr. 679. ἐθρήνει τὸν πολὺν μαζῶν πόνον Ph. 1443. τί χρὴ θρηνήσαι; Tr. 111. δάκρυσι θρηνήσω Ph. 1313.

Θρήνημα. πάρεισι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι Or. 132. μεσεῖα θρηνήμασι ξυνῶδα Hel. 173. ἐξέβην θρηνημάτων El. 215.

Θρήνος. ἐκ ἀτρεμέα θρήνον αἰάζετε; Her. F. 1053. σὲ κλαίω πανοδύροισι θρήνοισι Hec. 212. γόνων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυνμάτων κλύεσα θρήνες ib. 298. ἐκτέτῃκα καρδίαν θρήνοισι ματρὸς ib. 434. ἴν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσω Or. 984. ἐπεὶ θρήνων καὶ γόνων ἐπαύσατο Med. 1211. οἷσπερ ἔγκειμεσθ' αἰὲθ θρήνοισι An. 92. νεκρῶν θρήνες Sup. 88. δυσθρηνήτοις ὡς θρήνοις ἔγκειμαι Iph. T. 144. τὰν ἐν θρήνοις μῆσαν ib. 182. cf. Hel. 165. ἐγὼ σοι παραβάλλομαι θρήνες Iph. T. 1095. θρήνοις σ' ὑμνήσομεν Rh. 976. θρήνων ὀδυρμοὶ Tr. 605. γυναικεῖους ἀν οἰκτισαίμεθα κεραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1060. θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργὸς ib. 1119.

Θρηνωδεῖν. τήνδε θρηνωδεῖσ' (i. e. ἔσα) αἰὲ Iph. A. 1176.

Θρήξ. παρ' ἀνδρὶ Θρηκὶ Hec. 19. cf. v. 682. 774. 873. et 1036. Θρηκὸς τέτρωρον ἄρμα Διομήδους Al. 486. Θρηκὶ μόρφ Rh. 378. Θρηκὸς ποταμὸς ib. 394. Θρήκα στρατὸν ib. 429. cf. v. 522. et 662. ἡνίοχε Θρηκὸς ib. 804. σοφιστῇ Θρηκὶ ib. 924. μέγαν Θρηκῶν ἄνακτα ib. 407. cf. v. 733. Θρηκῶν ἀρίστους ib. 409. Θρηκῶν συμμάχων ib. 731. Θρηξὶν πένθος τολυπεύσας ib. 744. et 751.

Θρηῖσσα. Θρηῖσσαις ἐν σανίσι Al. 970.

Θριάζειν Lic. fr. V.

Θριγκός. τῷδε θριγκῷ κράτα συνδραύουσιν σέθεν Or. 1569. θριγκὸν εἰσιδεῖν δόμων πιτνόντα Iph. T. 47. θριγκὸς ἀθλίων κακῶν Tr. 489. θριγκῶ τῷδ' υπερβάλλω ποδὶ Ion. 1321. θριγκοῖς ὑπ' αὐτοῖς Iph. T. 74. πρὸς—ναῶν χρυσήρεις θριγκὰς ib. 129. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437. μὴ χρίμπειν θριγκοῖς Ion. 156. ὑπὸ θριγκὰς ib. 171. λαῖνοι θριγκοὶ δόμων El. 1151.

Θριγκῶν. δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς Her. F. 1280.

Θρίξ. ὅτε τόδ' ἔγχος κρατὸς ἀγνίσκει τρίχα Al. 77. τεμῷ τρίχα ib. 214. θείνοντε ἑρᾷ πωλικῆς ῥίνε τρίχα Rh. 784. κερίμης τριχὸς El. 521. μοσχίαν τρίχα τεμῶν ib. 811. τρίχας ἐτμήθην τάσδε Tr. 480.

Θροεῖν. θρόει, τίς κακῶν τελευτὰ μένει; Or. 187. τίνα θροεῖς αὐδάν; ib. 1248. Hip. 571. et Tr. 1239. ἔχομεν, ὥς θροεῖς Or. 1265. μεγάλα μοι θροεῖς πάθηα Ph. 1350. τί θροεῖς; Hip. 212. Rh. 38. et Tr. 153. ubi bis repetitur. εὐφημα θρόει Iph. A. 143. ἢ ψευδῇ θροεῖς ib. 1345. τί τὸ σῆμα θροεῖ; Rh. 12. φίλα θροεῖς ib. 454. ἀφατον, ἀναυδήτον λόγον ἐμοὶ θροεῖς Ion. 784.

Θρονιάς. Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 264.

Θρόνος. ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ Iph. T. 1254. πολυάνορι ἐν ξενόεντι θρόνῳ ib. 1282. τῷ Διὸς τὸν θρόνον λεύσσω Cy. 575. παρὰ θρόνον ἀρχέταν Her. 753. θρόνῳ κάθηται El. 315. Διὸς παρὰ θρόνον—ἐξόμεναι Pelci fr. II.

πρὸς Θρόνους ἔσω μολόντες Or. 1408. εἰ μεθίσταται Θρόνων Ph. 75. ἀναστᾶς ἐκ Θρόνων Med. 1163. et 1190. Θρόνοισιν ἐμπεσῶσα ib. 1170. Θρόνους, ἐν οἷσιν ἵζε Al. 949. ὅταν Θρόνους τῇσδ' εἰσίδω πάντα κενὸς Iph. A. 1174. ἐκ Διὸς Θρόνων Iph. T. 1270. ἐκ οἴσθα—Θρόνους πατρός; Rh. 269. παρὰ Διὸς Θρόνοις Tr. 836. χρυσέοις Θρόνοις Διὸς Hel. 246. εἰς Θρόνους τυραννικὸς Ion. 1572. εἰς Θρόνους γ' ἵζε παλαιὸς ib. 1618. Θρόνους ἔχων Her. F. 167. παρ' Ἡρας ἄρ' ὀρᾷς Θρόνων τάδε; ib. 1127.

Θρυλλεῖν. ἔποτ' ἐξελίμπανον θρυλλῶς (i. e. ἔσα), ἃ γ' εἰπεῖν ἤθελον El. 910. τὸ πανταχῶς θρυλλέμενον Bel. fr. XVI. 1.

Θρόνον. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνιφέα Hel. 1342.

Θρώσκειν. πλησίον θρώσκει μὲν Or. 257. cf. Bac. 727. ἡνίκ' ἂν—θρώσκη πεδῖον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων Iph. T. 1251. νεὼς θρώσκων ἐπὶ Rh. 72.

Θυγάτηρ. ἀμφὶ φίλης θυγατρὸς Hec. 76. ὑμεῖς μὲν ἄλλα θυγατρὶ συμφρονέυσατε ib. 391. θυγατρὶ συνθανεῖν ib. 396. σοὶ θυγατέρος θυμέμενος Or. 749. πατήρ θυγατρὶ μίγνυται An. 174. ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν ib. 624. πατρί ὅθεν ἡδῖον γέροντι θυγατρὸς Sup. 1102. τῆς Τυνδαρείδας θυγατρὸς Iph. T. 5. γλαυκὰ πόντῃ θυγάτηρ Hel. 1473. θύγατερ Hec. 382. ὦ θύγατερ ib. 334. 415. 425. 439. et 585. etc. ὦ λιπαροζώνῃ θύγατερ ἀελίς Ph. 179. ὦ Πελίῃ θύγατερ Al. 437. Λήδας θύγατερ Iph. A. 1345. Ἀχελῷος θύγατερ Bac. 519. Εἰνοδία θύγατερ Δάματρος Ion. 1048. ἐπίσημον εἰς τὸν ψόγον γένους θυγατέρων Or. 250. ὁ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας ib. 748. ὁ πενήκοντα θυγατέρων πατήρ Ar. fr. II. 1. et sic porro.

Θύειν. θύετε Iph. A. 1398. θύω,—ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Iph. T. 38. ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένος ib. 278. εἰ θέμις θύειν θεῶν ib. 1035. θύοιμ' ἂν αὐτῷ Bac. 793. ἃ γὰρ τίνι θύω, πλὴν ἐμοὶ κ. τ. λ. Cy. 333. τί θύω; Her. F. 936. θύσεις, οἷα χρή σε δαίμοσιν θύειν El. 1141. θύων ἀ-

παρχὰς, ἐκ ἔθυσεν Ἀρτέμιδι Meleag. fr. I. 7. θύων τοῖς θεοῖς Epist. III. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τινά; Bac. 473. τοῖς θεοῖσι θύοντας Hel. 760. cf. Dan. fr. XII. 6. ξίφει θύσσα δηλὺς ἄρσενας; Iph. T. 621. ἀπόρρητον φλόγα θύσσα ib. 1332. ἀνεῖλεν Ἰφιγένειαν—Ἀρτέμιδι θύσαι Iph. A. 91. cf. v. 93. 358. 360. 531. 673. 883. 1185. 1262. 1272. et 1555. et Iph. T. 21. 24. 784. et 1231. εἰ ἐθύσατε πέλανον Ion. 226. σὰς ἔθυσσε συγγόνους; ib. 277. θέλω θύσαι, ἃ σὺ πρὶν γενέθλι' ἐκ ἐθύσαμεν ib. 653. τέτων ὑπὲρ με θύσον El. 1125. παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον θύσω θεοῖσι ib. 1133. δώσω κόρην θύσαι πρὸ γαίης Er. fr. I. 44. θύσας γε θύμαθ', ἅπερ μὲν ἔχρην θύσαι θεοῖς Iph. A. 721. θύσας γενέταις θεοῖσιν Ion. 1130. τὸ σῶμα θύσεις τέμνον, ἐχὶ τένομα Iph. T. 504. θύσει τίς με; ib. 617. θεοῖς πατρώοις θύσετε Her. 877. θύσοντες Ὀλυμπίῳ Διὶ El. 782. θύσομαι Her. 341. ἡ τῶν ἐμῶν ἑκατὶ θύεσθαι γάμων μέλλει Iph. A. 493. φόνον θύομενον Μέσσαις Her. F. 1022.

Θύελλα. διὰ θύελλα σπάσαι με Sup. 830. θύελλα σείει δῶμα Her. F. 905. ζέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέθες Bac. 350. ἀνέμων θυέλλαι Cy. 109.

Θυέσης, *nom. propr. viri*. Or. 13. et 1008. Iph. T. 812. El. 10. 613. 720. et 773.

Θυηπολεῖν. κατὰ σὸν ἀνάκτορον θυηπολῶ Tr. 330. ἐνθα θυηπολεῖ θεοῖς El. 665. εἰ πόσις θυηπολεῖ Νύμφαισιν ib. 1134. θυηπολεῖται ἄστρ' μαντέων ὑπο Her. 402.

Θυηπόλος. σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ Iph. A. 746. κλέπτοντες ἐκ γῆς—θυηπόλος (in *faciem*.) Iph. T. 1359.

Θυλάκος. τὸς θυλάκους τῆς ποικίλης—ιδῶσα Cy. 181.

Θῦμα. θύματος ἐπιστάτης Hec. 223. θῦμα δαῖον An. 507. ὡς ὑπέστην θῦμα Iph. A. 530. δέξει τὸ θῦμα τὸδε ib. 1572. ἐπεὶ ἅπαν κατηνθρακώθη θῦμ' ἐν Ἡφαίστῳ φλογὶ ib. 1602. θῦμ' ἐκ εὐγάθητον Iph. T. 212. εἶπος θεῶν γενέσθω θῦμα ib. 596. καλὸν τὸ θῦμα Bac. 1244. θῦμα τριζύγοις θεαῖσι Hel. 362. τρίτον θῦμ' ἐπισφάζων

δυοῖν Her. F. 995. πῶς κατάρξῃ θυμάτων; Ph. 576. ὅτῳ μὴ θέμις παρῆναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν Med. 1054. θύσας γε θύμαθ', ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς Iph. A. 721. ἐμοῖσιν αἵμασι θύμασί τε ib. 1485. θύμασι βροτοσίοις χαρεῖσα ib. 1524. εἶδεις τὰ τῆς θεῆς θύματ' εὐτύχει λαβὼν Iph. T. 329. εἰ καθαρὰ μοι τὰ θύματ' ἡγρεύσασθε ib. 1163. χαίρετω θυμάτων Cy. 363. φανερὰ θύματα νερτέρων Ion. 1234. ἔτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ἄδης τάδε Her. F. 453.

Θυμβραῖος. Θυμβραῖε "Απολλον Rh. 224. Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμόν ib. 508. Θυμέλην, et dor. ἑλα. τὰν Φοῖβε θυμέλαν Ion. 114. δεξιπύρες θεῶν θυμέλας Sup. 65. ἐπὶ Κυκλώπων θυμέλας Iph. A. 152. θυμέλας οἴκων πάτρας Ἰλιάδος Rh. 235. ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι Ion. 46. πρὸς θυμέλας ἐρέσσει ib. 161. πάριτ' εἰς θυμέλας ib. 228. θυμέλαι χρυσήλατοι El. 713.

Θυμὸς. θυμῷ ρέοντι Θρηκὶ Hec. 1055. θυμὸς μέγας Or. 701. σχάσον—θυμῆ πνοᾷ Ph. 457. ἔρωτι θυμόν ἐκπλαγείσθ' Ἰάσονος Med. 8. τάχ' ἀνάψει (sc. νέφος οἰμωγῆς) μεῖζονι θυμῷ ib. 108. ὅτῳ σέ θυμὸς ἦγεν ib. 310. θυμόν ἐκπλήξασα ib. 640. ἐν τλάμονι θυμῷ ib. 865. ἐκ ἀπαλλαχθήσομαι θυμῆ; ib. 879. θυμὲ ib. 1056. θυμὸς κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων ib. 1079. παύσῃ θυμῆ ib. 1152. εἰ σοι θυμὸς Hip. 1087. ἀγήραον ἄλγεσι θυμόν ib. 1114. πληρῶσα θυμόν ib. 1328. βίγα θυμῆ Al. 832. πρόμαντις θυμὸς An. 1073. ἄγασα θυμόν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. μέτρια θυμῷ φέρειν ib. 556. θυμόν ἐπαίρει σοὶ Iph. A. 125. ὑψηλόφρων θυμὸς ib. 919. θυμόν πνέσσει Rh. 786. θυμόν ἐκπνέων Bac. 620. ὃς θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 924. κάτασχε λέοντος ἀγρίε θυμόν Her. F. 1211. ἐκ ἐπ' ἀγλαίας θυμόν—ἐκπεπτόταται El. 176. συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν ib. 578. γυναικόφρων θυμὸς Er. fr. II. 34. θυμῆ κρείσσονα γνώμην ἔχων Tel. fr. XVII. πολλὰς δὲ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν Fr. inc. XXIII. 2. ὁ θυμὸς ἀλγῶν eorund. XXV. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρren ἄνω Fr. inc. B. 49.

Θυμῶν. ὥστε θυμῶσαι φρένας Sup. 581. σὺ μὴ θυμῆ Iph. T. 1474. Ὅρεσθ' τ' ἀδελφῇ τ' ἐχὶ θυμῆ ib. 1478. τοῖς βασιλεῦσι ἐχὶ θυμῆσθαι χρεὼν Bac. 672. πατὴρ θυμῆται φόνῳ El. 1115. τοῖς πράγμασιν ἐχὶ θυμῆσθαι χρεὼν Bel. fr. XXIV. 3. ἴσως σοι θυγατὴρ θυμέμενος Or. 749. θυμέμενος τεύζεται θυμεμένων An. 743. μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμέμενος λόγῳσιν Sup. 476. θυμέμενος—θεῶ Bac. 793. ποῖ φέρῃ θυμέμενος; Her. F. 1246. θάτερος θυμεμένος Pro. fr. II. 1. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμεμένοις Hec. 403. βασιλέων θυμεμένων ὀργὰς ἀφῆρren Med. 455. εἰς κέρας θυμέμενοι Bac. 742. δεσπότεας θυμέμενοι Her. F. 277. πόλιν θυμεμένην παρηγορεῖτον Ph. 1457. πόσει θυμεμένην Med. 271. μάτην θυμεμένη ib. 883. cf. Iph. A. 1369. ἐχὶ τῷ κτανῆντί με θυμεμένη Iph. T. 993. παύσομαι θυμεμένη El. 1118. μηδὲ τῷ θυμεμένῳ τὸν εἰς λέγοντα δυσμενῇ ποῖς Hec. 299. Δημοῖ θυμωσαμένη Hel. 1359. μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς Fr. inc. LXXII. 2. ἡλασέν μ' ἀπ' οἴκων φνυγάδα θυμωθεὶς Or. 763. ἀνδρὶ θυμωθεὶς φίλῳ Ph. 464. ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς Fr. inc. B. 43. 1.

Θυοδόκος. δόμων θυοδόκων Ion. 511. ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων An. 1158. Θυόεις. θυόεντα βωμόν Tr. 1061. Θυοσκόος. Μαινάδας θυοσκόος Bac. 224.

Θυοσκόπος. εἰ μένεσιν τῶν ἐμῶν θυοσκόπων βελάς Rh. 68.

Θύρα. θύραν τίς οἶξαι μοι; Cy. 500. πρὸ θυρῶν Hip. 171. ἐν δὲ κλήσατε θύρας μεσαύλας Al. 552. θύρας ἔχων ἀκλήσας Iph. A. 340. θυρῶν λάτριν Tr. 492. πρὸ τῶν θυρῶν ἐσῴτες Cy. 631. θύραισιν εὐπρεπέες φαίνειν πρόσωπον El. 1074.

Θύραζε. τὰ τ' ἐνδον εἰσὶ, τὰ τε θύραζε, δυσυχεῖς Or. 603. θύραζε ἐξιόντα Iph. A. 1161. θύραζε τῶν νόμων Bac. 331. θύραζε ἀξίαν τῆ μηδενὸς Meleag. fr. XII. 2.

Θύραθεν. αἱ θύραθεν εἰσοδοὶ γυναικῶν An. 953. ὥς θύραθεν εἰκάσαι Her. F. 713. εἰσιόντι θύραθεν El. 76.

Θυραῖος. θυραῖος ὢν Or. 803. An. 423. et Antiop. fr. XXXIX. 2. cf.

Her. 343. θυραῖος ἐλθὼν δόμους Ion. 702. δόλον θυραῖον El. 832. ἐν θυραίοις Med. 217. πρὸς ἄνδρας θυραίης Hip. 409. παῖδας θυραίης Melan. fr. XII. 2. χειρὸς θυραίης κεφίσματα Ph. 855. γυνὴ θυραῖος Al. 808. θυραίη πήματος ib. 781. et 1017. et θυραίων πημάτων ib. 817. et El. 291. θυραῖον κῆδος Al. 831. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν Hip. 395. Θύρετρον. δόμων θύρετρα—μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1474. κληῖδες ἀνῆκαν θύρετρ' ἀνευ θνητῆς χειρὸς Bac. 448. μοχλεῦει θύρετρα Her. F. 999. Θυρσομανής. εἰδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ—δινεύεις Ph. 798. Θύρσος. θύρσον δὲς εἰς χεῖρα Bac. 25. ἀνὰ θύρσον τινάσσων ib. 80. θύρσω κροτῶν γῆν ib. 188. παύσω κτυπῶντα θύρσον ib. 240. etc. εἰ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσω Her. F. 890. θύρσος ἀνάπτειν Bac. 176. ἐκ κισσίνων θύρσων ib. 710. θύρσοισι καθαπτὸς Hyp. fr. I. 1. Θυρσοφορεῖν. θυρσοφορεῖς διάσθες Bac. 557. Θυρσοφόρος. Βάκχαι θυρσοφόροι Cy. 64. Θυσία. θῦσαι θυσίαν Iph. A. 673. ὁρᾷτε τήνδε θυσίαν ib. 1592. θυσίαν ἐλέγχων Iph. T. 1081. ἂν ἔχει θυσίαν Cy. 365. τριταίαν καρύσσειν θυσίαν El. 172. θυσίας ἀπηλλάχθαι ib. 1137.

θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι Fr. inc. CLV. 4. χαροποιῶν θυσίων ἀποκαταπαύσας Hec. 918. αἰμόρρῳντοι θυσίαι Al. 132. θυσίαις ἡδεῖται βροτοκτόνοις Iph. T. 384. δέξαι θυσίας ib. 464. τὰς ἐνθάδε θυσίας ἐπισάμεσθα ib. 491. φρῆδαί σοι θυσίαι Tr. 1071. εἰδ' ἦσαν θεῶν θυσίαι Hel. 1349. θυσίας εἰ σεβίζεσσα θεοῖς ib. 1372. παῖδα—λαβὼν πρὸς—θυσίας, ἃς θεοῖς ὠπλίζετο Ion. 1124. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει Her. F. 1332. Θυτήριον Iph. T. 243. Θυώδης. θυώδει καπνῷ An. 1025. Θῶκος. θῶκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι Phi. fr. VI. 1. Θωπεία. ὑποτρέχων σε θωπείᾳ Or. 669. δῆλον θωπείας ὄχλος Fr. inc. IV. 3. Θωπεύειν. δοκεῖς ἂν με τόνδε θωπεῦσαι Med. 368. σάφ' ἴσθι μή με θωπεύσοντά σε Her. 983. Θώπευμα. γλυκεῖαι ἦσσαν εἰς θωπεύματα Sup. 1103. Θώραξ. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὠπλισμένον Ion. 993. νεανίαν θώρακα Her. F. 1095. Θωύσσειν. τί θωύσσεις; Tr. 154. τάδε θωύσων Hec. 115. θωύσων κυναγέτας Bac. 869. κυσὶ θωύξαι Hip. 219. θωύξασα Or. 168. Θῶψ. θῶπα λόγον Syl. fr. II. 5.

I.

Ἰὰ, *partic. exclamandi*, hei. Hip. 852. Ἰὰ, *subst. vox*. σύριγγος ἰὰν κατακέω Rh. 553. Ἰακχος, *nomen Bacchi* Bac. 724. ἰακχὸν ὧδ' ἀν μέλπω Cy. 69. τυμπάνων ἰάκχοις Pal. fr. V. 4. Ἰάλεμος. ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ Rh. 895. οἶος ἰάλεμος Tr. 600. ἰαλέμῳ τὰς θανόντας ἀπύεις ib. 1304. ἰαλέμων, ἰαλέμων Or. 1391. ἰάλεμοι ματέρων Ph. 1040. ἰάλεμοι παρθένων ib. 1041. Ἰᾶσθαι. τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτὰς Bel. fr. XIX. 3. θεῶν ἀνάγκας ἰᾶσθαι Dic. fr. VII. 6. ἀμαρτίαν—ἀδικίαν

τ' ἰώμενος Or. 649. τήνδ' ἰωμένη νόσον Hip. 597. ἰάσατ' ἡδὴ μᾶλλον Fr. inc. LXVII. 2. τελαμῷσιν ἔλκη τὰ σ' ἰάσομαι Tr. 1232. δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται Her. F. 1107. Ἰάσιμος Or. 399. Ἰάσων, *nom. propr.* Med. 8. et passim per hoc drama. Ἰατρεύειν καλῶς Fr. inc. CLXI. 1. Ἰατρός. ὡς ἱατρὸν τῶνδ' ἀφίγμεθα Sup. 253. τλήμων ἱατρός Tr. 1233. τῷ γήρῳ μοι—ἱατρός γενεῖ Ion. 740. συμφορᾶς κακῆς ἱατρὸν εὑρεῖν El. 70. πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἱατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκείσθαι Bel. fr. XVIII. 1. μέλλων ἱατρός κ. τ. λ. Fr. inc.

ΛXVII. 1. ἄλλων ἱατρὸς αὐτὸς ἔλκεσι βρῦν eorund. CCXI. ἱατρὸς ἔκ ἐπισημῶν κακῶν Fr. inc. B. 43. 3. Ἀντιγένη τὸν ἱατρὸν—ἄσπασαι Epist. II. ὡς ἱατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ Hip. 296. ὡς ἦν μόχθος ἱατροῖς μέγας Inus fr. V. 5.

Ἰαυεῖν. πῶ—τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἱαυεῖ; Rh. 740. γεραῖον πόδα δεμνίοις ἱαύων Ph. 1533.

Ἰαχεῖν. ἱαχεῖω γὰ Κυκλωπεῖα Or. 963. ὀλολύγματα ἱαχεῖ Hel. 1502. αἴλινον ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ ἱαχεῖ Her. F. 349. κάρυξ ἱάχει El. 707. θανάτῳ ἀμφὶ φόβῳ ἱάχησε Or. 824. ἱαχῆσατε θρανῶν Her. 752. ἱάχησε σέγα κ. τ. λ. El. 1150. ἃ δ' ἱαχεν, ἱαχεν Or. 1465. ἡῖόνες ἄλλαι ἱαχον Tr. 828. πότερον νέκυν ὀλόμενον ἱαχῆσω; Ph. 1303. τὸν αἰε χρόνον—ἱαχῆσω ib. 1522. μέλος εἰς Τροίαν ἱαχῆσω Tr. 515. τὸν Ἀἶδα χορὸν ἱαχῆσω; Her. F. 1027.

Ἰαχή, et dor. ἱαχά. ἱαχή σὴ ἄδικος κ. τ. λ. Hel. 1161. ἱαχᾶ δόμων θύρετρα—ἐκβαλόντες Or. 1474. ἱαχᾶ σενναγμὸς ἦν ὅμοιος Ph. 1047. σεννακτὰν ἱαχὰν ib. 1311. αἶες ἱαχάν; Med. 149. cf. v. 204. ἱαχὰν κλύω Hip. 584. καλαμόεσσαν ἔτασαν ἱαχὰν Iph. A. 1039. βάρβαρον ἱαχὰν ἐξαυδάσω Iph. T. 180. ὑπ' αἰόλας ἱαχᾶς ὕμνων Ion. 499. ἱαχὰν αὐοιδὰν El. 143. βοάσαι—ἱαχαῖς νύμφαν Tr. 337. πλανάτας ἱαχαῖς ἀναπάλλων Bac. 149.

Ἰάχημα. Θέτιν ἱαχῆμασι—κλείεσαι Iph. A. 1045. ὄφειν ἱαχῆμασι μαρμαρωπὸς Her. F. 883.

Ἰαχος. νεκρῶν ἱαχον Tr. 1229.

Ἰδα, vel Ἰδη, nom. montis. Hec. 644. Or. 1383. Hip. 1253. Iph. A. 76. et 1285. Rh. 282. et 551. Tr. 976. Cret. fr. I. 1. Pal. fr. V. 2. et Fr. inc. CI.

Ἰδαῖος. Ἰδαῖον βέταν Hec. 944. διὰ τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον Πάριν Or. 1364. cf. An. 707. Iph. A. 1289. et Hel. 29. Ἰδαῖον εἰς κευθμῶνα Hel. 24. Διὸς Ἰδαῖς Cret. fr. II. 11. Ἰδαίοις ἱσοῖς Tr. 199. Ἰδαία κόνις Hec. 325. Ἰδαίαν ὕλαν ib. 631. Ἰδαία μᾶτερ Or. 1454. Ἰδαίαν ἐς νάπαν An. 274. Ἰδαίαν πόλιν Hel. 664. Ἰδαίαισιν

γυναιξὶ Hec. 354. Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις Iph. A. 575. Ἰδαίαν νυμφᾶν σκοπιᾶς Hel. 1340. Ἰδαίων ἐρίδων ib. 1524. Ἰδαῖον κάρα Or. 1380. Ἰδαῖον λέπας An. 295. Rh. 287. et Inus fr. VI. 2. πυρὶ Ἰδαίῳ Hel. 198. Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη Tr. 1066. Ἰδαῖα φάρη El. 317.

Ἰδέα. τὰ ὄργι' ἐστὶ τίν' ἰδέαν ἔχοντά σοι; Bac. 471.

Ἰδία. adverb. ἰδίᾳ ἐκάσῳ Hec. 903. ἰδίᾳ γυναικῶν αἰχμαλωτῶν σέγαι ib. 1016. ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν Or. 445. ἰδίᾳ λυπρῶς Ph. 1213. εἰς τε βουλευτήρια, ἰδίᾳ τε An. 1099. ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδε; Sup. 129. ἰδίᾳ νοστήσα Iph. A. 982. ἰδίᾳ πράσσω ib. 1363. ἰδίᾳ σθένων τις Hel. 792. ἰδίᾳ εὐτυχεῖ Ion. 775. ἰδίᾳ χωρίσας ποτὸν ib. 1035. τὰς Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ Tel. fr. XX. 2. ὅσα πρὸς ἡμᾶς ἰδίᾳ πέπρακταί σοι καλῶς Epist. IV. ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔπαθόν τι ἰδίᾳ ib.

Ἰδιος. ἰδίοισιν ὑμεναίοισι Or. 557. ἐξ ἰδίας ἀνοίας Hec. 640. γλώσσης ἰδίας Ion. 101. μορφῇν ἰδῖαν Chry. fr. VII. 14. ἰδῖον τι πρὸς σε βέλομαι εἰπεῖν Hec. 978. ἰδῖον ἐγκλημα Or. 764. φίλων ἐδὲν ἰδῖον An. 376. πρὸς κέρδος ἰδῖον Sup. 413. εἰς ἀγχος ἰδῖον Iph. T. 953. λέξω ἰδῖον τῷτο El. 633. ἰδῖον ἐδὲν ἔχομεν Alex. fr. XII. 6. ἔτοι τὰ χρήματ' ἰδῖα κέκτηνται βροτοὶ Ph. 558. ἰδῖα προσέσθαι κακὰ Her. 147.

Ἰδιώτης. ἰδιῶται πολλοὶ Epist. IV.

Ἰδᾶ Hec. 563. et 1041. Or. 144. et 221. An. 249. etc.

Ἰδρις. γραμμάτων ἐκ ἰδρις Thes. fr. V. 1.

Ἰδρύειν. δεῖ με—εἰς τόνδ' αὖθις ἰδρῦσαι δόμον Ἀλκῆσιν Al. 844. τόνδε παῖδα εἰς θρόνους τυραννικὰς ἰδρυσον Ion. 1573. Πενθέα ἰδρύσας ἐλατίων ὄζων ἐπὶ Bac. 1068. ἀτοίχως περιβολὰς σκηνωμάτων ὀρδοσάταις ἰδρύετο Ion. 1134. δε—Σπαρτιάς ἀνακτας τῆσδε γῆς ἰδρύσατο Ph. 1015. ἐνταῦθα ἰδρυσαι βρέτας Iph. T. 1453. ναῶν ἔδρας ἰδρυσάμεσθα Cy. 290. τόνδ' ἐς οἶκον Πρωτέως μ' ἰδρύσατο Hel. 46. ὃν καλλινίκης δορὸς ἀγαλμ' ἰδρύσατο Her. F. 49. σφατόπεδον ἐν ἀσφαλεῖ—ἰδρύσεται Her. 398. τρόποι

ἰδρύνεται ib. 786. Ἰππολύτῳ ὠνόμα-
ζεν ἰδρύνθαι θεὰν Hip. 33. ἀνω-
φελὲς κατ' οἶκον ἰδρυνται γυνὴ ib. 639.
ἔτῳς ἀγείτων οἶκος ἰδρυνται φίλων;
El. 1130. ὅπῃ γῆς πυνθάνουσι ἰδρυ-
μένως Her. 19. φήμῃ τις οἴκων ἐν
μυχοῖς ἰδρυμένη Hel. 826.

Ἰδρυμα. τὸ σὸν ἰδρυμα Sup. 631.
τὰ Νυμφῶν ἰδρύματα Bac. 949. θεῶν
ἰδρύματα Dan. 3.

Ἰδρῶς. πλείων τοῖς ὀρώσιν ἐσάλας ἰδρῶς
Ph. 1397. ἵτῳς ἐν περιδρόμοις ἰδρῶς
Tr. 1197. ἰδρῶτα σώματος εἰδρῶν ἅπο
Bac. 620. ἐξεδυμία σμύρνης ἰδρῶτα
Ion. 1175.

Ἰέναι. εἶμι Ph. 617. 1004. et 1016.
πρὸς τόνδε δ' εἶμι Hec. 1196. καὶ
ὁδὸν εἶμι Or. 549. ἐκ ἐκποδῶν ἵτε; ib.
1447. δι' Ἀχέροντος ἰέναι Ph. 1322.
τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν Med. 394.
εἶμι τλημονεσάτην ὁδὸν ib. 1067. ἐπ'
ἄλλον εἶμι βελτίῳ λόγον Hip. 292.
ἐκ εἰ νεκροῖσι—προσωφελήσων; Sup.
326. δράσων τάδ' εἶμι ib. 346. ἐξ
ῶν εἰσὶ τις τιμωρία ib. 546. εἰ μὴ—
εἴσιν εἰς Φθίαν Iph. A. 103. ἐπ'
ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας ib. 413.
εἶμι, ἔπερ εἰ σὺ νῦν ib. 480. εἰς τέρ-
ψιν εἶμι Iph. T. 797. πέμπε φίλως
ἰέναι ποτὶ σὸν λόχον Rh. 26. ἐκ εἴσι
γαίας εἰς μέλαγχιμον πέδον ib. 962.
ἐκ ἐς ταυτόν ποτε ἔτ' εἴσιν—ib. 969.
πέλεκυν, ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἴσι
Tr. 362. ζῶν εἰς ἐς ἄδης ib. 442.
ὄνομα γὰς ἀφανέες εἴσιν ib. 1322.
ὁδὸς ἐρήμους ἵμεν Bac. 839. πρὸς
γε ματοῖς εἴσιν; Cy. 206. σφαγῆς
πρὸς τὸ δεινὸν εἶμ' ἐγὼ Her. 562. τίνα
γάμον εἶμι; El. 1199. κάτω γῆς εἴ-
σιν ἄκρα Syl. fr. II. 4. Ἰδι Ph. 1676.
ἵτω Med. 798. et Her. 456. Ἰδι ναῖς,
Ἰδι πρὸς βωμὸς Hec. 146. ἵτε, ἵτε,
μόλετε ib. 1093. ἵτε πρὸς λιμένας
σκηνὰς τε ib. 1293. Ἰδ', ὦ τέκνον
μοι Or. 124. ἀτρέμας Ἰδι ib. 150.
ἐρεβόθεν Ἰδι ib. 177. τὸδ' ἔν ἵτω ib.
791. Ἰδ' εἰς ἀγῶνα δεῦρο ib. 1342.
ἵτω—γαυρέμενος ib. 1532. ἵτε νῦν
καὶ ὁδὸν ib. 1682. ἵτω μοι πῦρ, ἵτω
δὲ φάσγανον Ph. 524. χαίρων Ἰδι ib.
928. et Al. 816. Ἰδ' εἰς φονγὰν τά-
λαιναν Ph. 1704. ἵτω νῦν Med. 699.
Ἰδ' ὡς τάχιστα ib. 974. κατὰ χθονὸς
ἵτω Al. 622. Ἰδ' ὑποχθόνιοι An. 516.

ἵτω φῶς, γάμοι τε Sup. 1025. Ἰδ'
ἐρέσων σὸν πόδα Iph. A. 138. ἵτω
στρατεία διαλυθεῖσα ib. 495. ἵτω Δα-
ναΐδαις εὐφημία ib. 1470. ἵτ' ἐπὶ δεσ-
μὰ Iph. T. 1205. ἵτωσαν εἰς σὴν
γαίαν ib. 1480. ἵτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς
σωζομένης μοίρας ib. 1490. πέλας
τις Ἰδι Rh. 685. ἵτ' ἐπὶ τάλαιναν
θάλειον ἀμέραν βίης Tr. 1330. ἵτω
δίκαι φανερός, ἵτω ἐπιφύρορος Bac. 990.
sq. et 1010. sq. ἵτω Μάρων Cy. 612.
ἵτω πέλας Hel. 850. ἵτω ὑπόπτερον,
sc. τὸ νεῖκος ib. 1252. ἵτω ξύναυλος
βοὰ χαρᾷ El. 879. Ἰδι μοι πόλιν
Cresph. fr. IV. 9. ἵτω μὲν πῦρ, ἵτω
δὲ φάσγανον Syl. fr. II. 1. ἵωμεν εἰς
δόμους El. 787. λόγος ἐξ ἀδοξάντων
ἰὼν Hec. 294. ἐς Τροίαν ἰὼν Or. 378.
διπλῆς μερίμνης διπτύχης ἰὼν ὁδὸς ib.
632. ἀλλ' ἔπρασσ' ἰὼν ib. 1446. διὰ
πάσης ἰόντα συμφορᾶς Hip. 543. πα-
τρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν An. 417.
εἰς ἄγρας ἰὼν Sup. 885. οἴκοθεν
αἰσχυρὸς ἰὼν Iph. A. 1187. ἰὼν κατὰ
εἶμα Rh. 511. διὰ λόγων ἰόντ' ἐμῷ
Tr. 916. βακχεύσεις ἰὼν Bac. 343.
ὡς τάχιστ' ἰὼν Cy. 240. ἰόντι δῆθεν
ὅτι συνήντητο Ion. 831. εἰς Θήβας
ἰὼν Alcmaeon. fr. XVI. 2. ἐπὶ ταυτὸ
τῷτ' ἰόντε Ion. 1318. ἄλλων ἰόντων
Sup. 1192. κατὰ Μῆσαν ἰόντες Ion.
1091. τῶνδ' ἀνακτόρων ἅπο ἡχῆς ἰσ-
σης Sup. 89. λόγῃς ἰσσης πρόσθεν
ὀμμάτων πυκνῆς ib. 851. ἰσσης τῆς
τύχης Iph. A. 441. ἰδ' εἰς Πηλῶς
μέλαθρα Iph. T. 375. ἀκάτῃ μέσον
πέλαγος ἰσσας (i. e. ἰσσης) Tr. 1101.
μὴ διὰ γλώσσης ἰὼν Sup. 112. εἰς
ἀνδρὸς ἥει λέκτρα Or. 558. πρὸς πέ-
τρας ἥει Iph. T. 1406. Πλειὰς ἥει με-
σοπόρῃ δι' αἰθέρος Ion. 1152.

Ἰέναι. ὁ γὰρ ἵησ' ἐρίας πνοῆς Hec.
900. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρον Ph.
1253. cf. Rh. 63. τὸ τᾶς Ἀφροδίτας
(sc. βέλος) ἵησιν ἐκ χειρῶν Hip. 533.
ἂ φᾶσ' Ἐριννῦς ἰέναι μιμήματα Iph.
T. 294. ἵμεν ποίμνας ἐς ἄκρας Rh.
291. ἰέναι πέτρας ἅπο Her. F. 320.
ἵει (in imperat. mitte) λιτὰς εἰς θεὰς
El. 592. ἵει ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων
δρόμον Phaeth. fr. VIII. 1. ἐπὶ Κυ-
κλώπων ἰεῖς θυμέλας Iph. A. 152.
παίει σιδήρῳ λαγόνας εἰς πλευρὰς ἰεῖς
Iph. T. 298. πᾶσας φθογγὰς ἰεῖσα

Ηec. 338. τὸν πολύκαρπον βότρυν
 εἶσα Ph. 238. δακρυόεσσαν εἶσα
 πενθήρη ib. 327. ἤλεμον οἰκτρὸν εἶ-
 σαν Sup. 281. πολλὰς εἶσα μετα-
 βολὰς ὁδῶν ῥμάτων Iph. A. 1101. γά-
 μον εἶσα γοερὸν Hel. 188. διαπρύ-
 σιον ἰέντα κέλαδον ib. 1325. θαυμα-
 σὸν ἱεὶ νᾶμα πύρὸς Med. 1187. ἔσαν
 φυγῇ πόδα RM. 798. θύρσους ἔσαν
 δι' αἰθέρος Bac. 1097. ποίμναις ἐχ-
 ἱεὶ θαλερὰς βοσκὰς Hel. 1346. πρὸς
 ἔργον πάντες ἔσαν χέρας El. 799.
 ἦκεν ἄρας Ph. 1373. ἀντίμολπον ἦκεν
 ὁλοφυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1176.
 σέ—ἦκ' (i. e. ἦκα) ἐς εὐδὸς πατρὸς
 δῖνας Rh. 927. γυνὴ ἐκ πέπλων
 μέλη ἦκεν Ion. 1209. αἱ σάρκα φω-
 νήεσσαν ἦσσαν Tr. 440. νεῶς σκά-
 φος ἦσ' π'ὶ πόντον Σικελὸν Cy. 699.
 φωνὴν ἦσει χθὼν Her. F. 1295. ἔται
 ξίφος κελαινὸν Bac. 628. ἰέμενος εἰς
 ὄρεα Φρύγια ib. 140. φάσγανα ἐκ χει-
 ρὸς ἰέμενοι Or. 1304. ἵππιον ἄρμα δι'
 αἰθέρος ἰέμενοι Hel. 1512. κατ' ὄρη
 ἰεμένα (pro ἐν) Ph. 154. νήματα
 ἔτο πέδω Or. 1433. ψῆφος, ἦν Ἀρεῖ
 Ζεὺς εἴσατο Iph. T. 946. ἄλλαν ἐπ'
 αἶαν ἰέμενον Hip. 1125. ἔτ' εὐδὺς
 ἀναρπάσας ὅπλα Sup. 698. ἀμφὶ
 νῶδ' ἔτο κόνις El. 478. ἀγορόφοις
 εἵνται πέτραις Bac. 38.

Ἰέραξ. ἰέρακ' ἰδῶσαι An. 1142.

Ἰέρεια. πρώτη ἥρξεν ἰέρεια φόνος Bac.
 1112. ἐνέρων ἰέρειαι Or. 261.

Ἰερεύς. ἰερεὺς ἐπέτη τῷδε Hec. 224.
 Θάνατον εἰσορῶ ἱερῇ θανόντων Al.
 25. ἰερεὺς—ἐπεύξατο Iph. A. 1578.
 βοᾷ ἰερεὺς ib. 1584. ἰερεὺς ἦν ὁ γεν-
 νήσας πατήρ Iph. T. 360. τίς ἰερεύς;
 Her. F. 451.

Ἰερία. ἱερίαν τίθησί με Iph. T. 34. cf.
 v. 1399.

Ἰερός. ἱερός Κολωνός Ph. 1701. Σε-
 μέλας θίασον ἱερὸν ib. 1744. ἱερός
 ἔτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν Al. 76.
 ἱερὸν νεκρὸν Sup. 935. τύμβον ἱερὸν
 ib. 981. ἱερὸν ὥρισαντ' ἔχειν Iph. T.
 969. θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας ib. 1101.
 χῶρος ἱερός ib. 1452. ἱερὸν Τρωῶλον
 Bac. 64. λωτὸς ἱερός ib. 161. ἱερός
 ὁ πλόκαμος ib. 494. Σεμέλας ἱερὸν
 ἀμφὶ τάφον ib. 597. ἱερός λιμὴν Cy.
 291. τὸν ἱερὸν τρίποδα Ion. 512. cf.
 El. 980. τὸν ἱερὸν ὡς κτείνεσαν Ion.

1224. τὸν ἱερὸν βότρυν Hyp. fr. II.
 ἱερὸν αἰθέρα Melan. in fin. annott. cf.
 Fr. inc. CXXXVIII. ἱερὸν ὄχθον Fr.
 inc. XCIV. 2. ἱεὺς πτόρθε Hec.
 459. θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν Ph. 847.
 ποταμῶν ἱερῶν Med. 410. et 846.
 ξὺν ἱεροῖς Iph. A. 674. ὄντες ἱεροὶ
 Iph. T. 469. ἱεροὶ φύλακες ib. 1027.
 ἱερεὺς εὐλομὸς Tr. 258. ὄχθοις ἱεροῖ-
 σιν ib. 798. νάρθηκας ἐς ἱερεὺς Hel.
 1377. κρατῆρας ἱερεὺς Ion. 1195. ἱε-
 ρᾶς χώρας ἄπο Med. 826. Ἰλιον ἱε-
 ρὰν Tr. 123. μετὰ τὰν ἱερὰν Θησέως
 χώραν ib. 218. Πέργαμον ἱερὰν ib.
 1065. Σαλαμῖν' ἱερὰν ib. 1096. εἰς
 νύχθ' ἱερὰν Ion. 85. μυρσίνας ἱερὰν
 φόβαν ib. 120. ὦ νύξ ἱερὰ And. fr.
 XXVIII. 1. αἰθέρος ἱερεὺς ib. 4.
 δρόσοι ἱερὰι Ion. 117. σκηναὺς ἐς ἱε-
 ρὰς ib. 806. et ἱεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν
 ib. 982. ἀνὰ—Ὅσσας ἱερεὺς νάπας
 El. 446. Ἰδὰς ὄρος ἱερὸν Or. 1383.
 cf. Ph. 241. ὦ Θήβας ἱερὸν τεῖχος
 Hip. 555. ἱερὸν κύμα ib. 1206. ἱε-
 ρὸν ὄμμ' αὐγὰς Iph. T. 194. πῦρ
 ἱερὸν ib. 626. et ἱερὸν κεραυνοφαεὺς πῦρ
 Tr. 1102. ἀγαλμα ἱερὸν Iph. T.
 1441. ἱερὸν ξόανον Tr. 525. νεβρί-
 δος ἱερὸν ἐνδύτῳ Bac. 138. εἰδῶλον
 ἱερὸν Ἦρας Hel. 1150. ἱερὸν τὸ σῶ-
 μα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν Ion. 1285.
 Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ Her. F. 764.
 ἱερὸν φῶς ib. 797. ἱερὰ σέμματα Sup.
 36. conf. Ion. 1389. ἱερῶν δαπέδων
 ἄπο Sup. 271. ἱερὰ παίγματα Bac.
 161. μὰ ἱερὰ κύματα Cy. 264. σέ-
 φεσιν ἱεροῖς Ion. 104. ὑφάσμαθ' ἱερὰ
 ib. 1141. 2) ἱερὸν, subst. templum, sa-
 crificium. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν
 Tr. 310. ἱερὸν τῆς Δίκης Hel. 1008.
 ἐν ἱερῷ τραφεῖς Ion. 1190. εἰς ποῖον
 ἱερὸν εἶμι; Her. F. 1283. Πειδῆς ἱε-
 ρὸν Antig. fr. II. 1. ἐκ ἔτι Πενίας
 ἱερὸν Ar. fr. XXV. 1. θεῶν ἱερὰ
 φέρειν Hec. 804. ἀγνοῖς ἐν ἱεροῖς
 Λοξίτι An. 1066. ἱερὰ ἐξεπίμπλασαν
 φόβῳ Sup. 722. ἐν ἱεροῖς εἶπε Iph.
 A. 358. παρ' ἱεροῖς ib. 1490. ἱερὰ
 τῶν κεκληκότων Tr. 96. τὰ ἱερὰ νύκ-
 τωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν, τελεῖς; Bac. 485.
 ἱερὰ καθίζειν Ion. 1317. λείπων ἱερὰ
 ib. 1331. ἱερὰ καθάρσι' οἰκῶν Hes.
 F. 922. ἀνέορτος ἱερῶν El. 310. ἱερὰ
 εἰς χεῖρας λαβὼν ib. 826.

Ἰζειν. Ἰζ' Ἀγαμέμνονος ἰκέτις γονάτων Hec. 147. Ἰζω κλίνης ἐν μέσῳ ib. 1150. ἐπὶ κώπῃ πηδαλίῳ τε Ἰζει Al. 443. Ἰζειν κλωπικαῖς ἔδραις Rh. 512. Ἰζε πυρᾶς ἐπὶ Ion. 1258. τὸς ἀδίκους βωμόν ἐχ' Ἰζειν ἐχρῆν ib. 1314. πρὸς πλυσίαν τράπεζαν Ἰζεσσα Hel. 303. θρόνους, ἐν οἷσιν Ἰζε Al. 949. ἐλθὼν —κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος Ἰζε An. 1267. μῆτ' ἀλσώδεις Ἰζε κρήνας Iph. A. 141. εἰς θρόνους γ' Ἰζε παλαιᾶς Ion. 1618. τύραννος ἰζόμην Cress. fr. X. 2.

Ἰήϊον. ἰήϊον κλύων γόον μητρὸς El. 1211.

Ἰήλεμος. ἰήλεμον οἰκτρὸν ἰῶσαν Sup. 281. ἰηλέμων γών ᾠοῖδός Her. F. 109.

Ἰθάκη. Ἰθάκης ἀναξ Tr. 278.

Ἰθακήσιοι Cy. 276.

Ἰθακος Cy. 103.

Ἰθύνειν. κέντρα πῶλοις μεταφέρων ἰθύνει Ph. 184. ἰθύνει δρόμον Hip. 1227. ναυσὶ πόρον πνοαὶ ἰθύνεισι Bel. fr. XX. 4. ἰθύνων νοσερὸν κῶλον Ὀρέσς Or. 1016.

Ἰκανός. ἄλις ἐλθὼν ἰκανὸς ἂν γένοιο σὺ Her. F. 495. ἔκκαυμα τόλμης ἰκανόν ἐσι καὶ θράσος Fr. inc. VI. 2. τὰ ἀρκῶνθ' ἰκανὰ τοῖσι σῶφροσιν Ph. 557. εἰδ' ἦν ἰκανά σοι τὰ Μενέλεω μέλαθρα Tr. 996.

Ἰκειν. ποιηρὸν ἰζομεν νάπος Bac. 1046.

Ἰκεσία. μετὰσχος ἰκεσίας φίλοις Or. 1337. ἰκεσίαν μεθεῖναι ξένων Her. 108. ἰκεσίαισι σαῖς Ph. 91.

Ἰκέσιος. τὸν ἐμὸν ἰκέσιον Δία Hec. 345. ἰκέσιον ψαύειν χερὸς Her. F. 968. ἰκεσίους σὺν κλάδοις Sup. 102. et Her. 518. ubi est ἰκεσίοισι. χεῖρα ἰκεσίαν Hec. 851. et ἰκεσία χερὶ Sup. 108. et χεῖρας ἰκεσίης Or. 1414. γονάτων τῶν σῶν ἰκεσία γίγνομαι Med. 710. ἀνάγκας ἰκεσίης Sup. 39.

Ἰκετεύειν. ἀπ' ἐμᾶς τὸδε παιδὸς πέμψατε, ἰκετεύω Hec. 99. cf. v. 276. ἰκετεύω σε τῶνδε γονάτων κ. τ. λ. ib. 752. ἰκετεύω σέ, μὴ ᾗπίσειέ μοι—κόρας Or. 255. ὑπὲρ οἴκας παντὸς ἰκετεύω τὰδε ib. 672. πρὸς γονάτων σὲ πάντας πάντως ἰκετεύομεν Med. 854. πατρὸς νέαν γυναῖκα—ἰκετεύετε ib. 971. ἰκετεύω σε γεραρῶν ἐκ σομάτων κ. τ. λ. Sup. 42. cf. v. 68. et 283. ἰκέτευ'

ἐκείνον, μὴ κτείνειν τέκνα Iph. A. 1015. ἰκετεύομεν,—μὴ τλῆς φίλους κτανεῖν Cy. 286. λέκτρων ἰκετεύομεν φυγὰς Hel. 805. σ' ἰκετεύω τὸδε ib. 945. ἰκετεύετε—Κύπριν ib. 1030. σέ, τὰν ὠδίνων λοχίαν—ἰκετεύω Ion. 454. ἰκετεύω ἀμφὶ σὰν γενειάδα—προσπιτνῶν Her. F. 1206. vid. etiam El. 302. et 332. ἄλιαν πέτραν—λιταῖς ὡς ἰκετεύων An. 539. ἰκετεύοντέ νιν Hel. 831. cf. v. 987. μ' ἰκετεύοντες Iph. A. 1002. ἰκετεύσά σε Or. 526. ἀνόνητά γ' ἰκετεύσαν ἐκσῶσαι βίον Her. F. 716. εἰ τῷδ' ἰκετεύσα σε τυχεῖν Med. 338. ὀρέξας ἰκέτευσε δεξιάν Her. 844. ἰκετεύσατε—εὐτεκνίας—κύρσαι Ion. 468. ὡς νιν ἰκετεύσω με σῶσαι Or. 795. οἶμαί νιν ἰκετεύσαι τὰδε Iph. A. 462.

Ἰκετηρία. ἰκετηρίαν γόνασιν ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τῆμόν Iph. A. 1216.

Ἰκέτης. ἰκέτης ἀφύλλας σόματος ἐξάπτων λιτὰς Or. 383. ἰκέτης Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν ib. 1332. σὸς ἰκέτης καὶ πόλεως ἦκω σέθεν Sup. 114. σ' ἐρρύσατο ἰκέτην γενόμενον Iph. A. 1156. ἰκέτης γίνεσθαι πατρὸς ib. 1242. τὸν ἰκέτην ἄγειν βία Her. 255. τὸν ἰκέτην εἰς θέμις κτανεῖν Fr. inc. CLXXX. 2) dor. ἰκέτας. μαζὸν ἰκέταν αἰρομένα Ph. 1562. οἰκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἰκέταν Sup. 280. 3) plur. παίδων ἰκετῶν πιτνόντων Med. 863. ἰκέτας δέχεσθαι Cy. 299. ἰκέται καθεζόμεσθα βώμιοι θεῶν Her. 33. cf. v. 70. 95. 124. 197. 225. 247. 346. 418. 509. 757. et 955.

Ἰκέτις. Ἰζ' Ἀγαμέμνονος ἰκέτις γονάτων Hec. 147. μαζὸν ἰκέτις ἰκέταν αἰρομένα Ph. 1562. πρὸς τὸδ' ἀγαλμα θεᾶς ἰκέτις An. 115. τίνος ἀγαλμάτων ἰκέτις ὀρμάθω; ib. 860. βάλει νιν ἰκέτιν σὸν περιπτύζαι γόνυ; Iph. A. 992. μνηῖμα προσπιτνῶ τὸδε ἰκέτις Hel. 65. cf. v. 900. et 1254. ἀντιάζω σ' ἰκέτις ἐξεῖπειν τὰδε Ion. 1119. ἰκέτιν πρὸς ἀγνοῖς ἐσίας θάσσειν βάθροισι Her. F. 715.

Ἰκνεῖσθαι. 1) venire. μήτε πατρῶν ἴκοιτ' ἐς οἶκον Hec. 952. ὡς εἰ πῶν ἡμῖν λόγος πρὸς τόνδ' ἴκηται Or. 630. θάσσειν, ἢ μ' ἐχρῆν, προβαίνων ἰκόμην Or. 727. ἴκω δῆτα ib. 1231. τὴν

Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἰκόμην Med. 484. σὰ πεδία πῶς ἰκοίμεθ' ἄν; Sup. 618. ἐπεὶ ἰκόμεσθα Ἀρτέμιδος ἄλσος Iph. A. 1543. γῆν ἴκε Φρυγίαν ib. 1627. ἴκε ἐννύχιος ἀγεμῶν Rh. 227. στρατιάς Ἑλλάδος διόπτας ἴκοιτο ib. 235. πέδον Τροίας ἰκέσθαι ib. 433. ἰκοίμαν ποτὶ τὰν Κύπρον Bac. 400. μήποθ' εἰς ἐμὰν πόλιν ἴκοιθ' ὁ παῖς Ion. 719. εἰς τῷθ' ἰκοίμην ib. 1411. cf. Her. F. 1356. πρὶν ἂν πέλας γραμμῆς ἴκηται El. 956. ἴκετ' ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2. ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλεόν ἐμῶν κακῶν ἰκόμενος Sup. 370. χρόνιον ἰκόμενον ἐς οἴκας El. 1157. σοὶ ὄνειδος ἔζεται Iph. A. 906. ἔζεται μόνος πάτραν Tr. 434. ἢ ποτ' ἠΰχαι χεῖρας ἔξεσθαι σέθεν Her. 931. ἢ ποθ' ἔζεται κλεινὰς Ἀθήνας Ion. 1037. 2) rogare, supplicare. ἰκνέμαι σε Or. 670. et 679. πάντες σ' ἰκνῶνται Δαναΐδαι Sup. 130. σέ, καὶ σ' ἰκνέμαι κ. τ. λ. Iph. T. 1069. μίαν νῶν δὸς χάριν, ἰκνέμεθα Her. F. 321. cf. v. 327.

Ἰκτῆρ. ἰκτῆρι θαλλῷ Sup. 10. ξενικὲς ἰκτῆρας ἐκθύει δόμων Cy. 370. εἰκὸς θεῶν ἰκτῆρας αἰδεῖσθαι Her. 102. cf. v. 365. ξένες ἰκτῆρας ib. 764.

Ἰλα, dor. pro Ἰλη. λεόντων ἁ δαφαινὸς Ἰλα Al. 585.

Ἰλεως. Ἰλεως ἡμῖν γενῆ Iph. T. 271. ἢ Χάρης ἐμοὶ Ἰλεως εἴη Hel. 1013.

Ἰλιάδαι βασιλῆες An. 1023.

Ἰλιακός. Ἀθάνας Ἰλιακὰς σέγαι Hec. 1008.

Ἰλιάς. πόλεως ἀπελانوμένα τῆς Ἰλιάδος Hec. 104. cf. An. 798. ὦ πατρίς Ἰλιάς Hec. 905. Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα ib. 922. τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν ib. 931. ἀπὸ γᾶς Ἰλιάδος ib. 941. Ἰλιάς κόρα An. 128. cf. v. 490. γύναι Ἰλιάς ib. 141. πάτρας Ἰλιάδος Rh. 236. Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς ib. 366. Ἰλιάδι διογενεῖ κόρα Tr. 526. ἐν Ἰλιάδι χθονὶ El. 4. τὰς ἀνδροφόνους Ἰλιάδας Hec. 1062. ἔτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸς ἦλυθεν δέλειος An. 301. τίνα πότμος εὐτυχῆς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 245. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς ib. 1256. τὸν Ἰλιάδων πόνον Hel. 1121. Ἰλιόθεν Tr. 1105. et El. 452.

Ἰλιος, vel Ἰλιον Hec. 11. et passim in hoc dramate, uti etiam in Orest. An.

Iph. A. et T. Rh. Tr. Cy. Hel. et El. et semel in Sup. vers. 1197. et in plur. Ἰλίοις Hel. 1180.

Ἰμάς. ἰμάσιν εἰς τᾶπισθεν ἀρτήσας δέμας Hip. 1222. ἐκ δεσμῶν λυθεῖς τμητῶν ἰμάντων ib. 1245. πλεκτὰς ἰμάντων σροφίδας An. 719. τὰς—φορεμένας ἰμάσιν αἵματος—ρόας Sup. 690.

Ἰμεῖρειν. εὐγένειαν ἰμεῖρει λαβεῖν Rha. fr. II. 2. ἄλλης λέκτρον ἰμεῖρει λαβεῖν Fr. inc. CLVII. 2. εἰ γάμων ἰμεῖρομαι Iph. A. 486.

Ἰμερός. Ἰμερός μ' ὑπῆλθε Med. 57. καινῆς νύμφης ἰμέρῳ πεπληγμένος ib. 556. ἰμέρῳ χρίσασα ib. 635. πρὸς τῷ παρόντος ἰμέρῳ νικώμενος Dan. 19.

Ἰμερτός. τὸν πλεστον ἡμῖν ἰμερτόν εἶναι Epist. V.

Ἰνα, ubi, Hec. 2. 102. 711. 1008. An. 168. Sup. 636. Iph. A. 924. Inus fr. XIV. 2. et aliis locis quamplurimis.

Ἰναχίδαι Iph. A. 1088.

Ἰναχος. ὦ γῆν Ἰνάχῃ κεκτημένοι Or. 930. ἐπ' Ἰνάχῃ ροαῖς Ph. 577. ἐπ' Ἰν. ροαῖς Sup. 890. et Ἰνάχῃ ροαὶ El. 1. γὰν φίλαν Ἰνάχῃ θείτ' ὀνήσας Sup. 372. vid. etiam v. 629. et 645. ὅκισ' Ἰνάχῃ πόλιν Ar. fr. II. 6. Ἰνάχῃ, Ἀργεῖς ποταμῷ, παισὶν Xan. fr. v. 2.

Ἰνις, ὁ, filius. εὐδόκιμος ὁ Διὸς Ἰνις An. 800. Ἐκτορος Ἰνις Tr. 570. Ἀμφιτρώωνος Ἰνιν Her. F. 354. οὐμός Ἰνις τάλας ib. 1182. 2) Ἰνις, ἡ, filia. τὰν σὰν Ἰνιν Iph. A. 119.

Ἰνώ. Ἰνώ μανεῖσαν ἐκ θεῶν Med. 1284. cf. Bac. 229. 681. 923. 1127. et 1226. et Inus fr. I. 1.

Ἰξίς Tr. 396.

Ἰξίων. ὥς κύκλωμ' Ἰξίονος Ph. 1192. τὸν ἀρματοηλάτην Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμυήσσομαι Her. F. 1298. δέσποτ' Ἰξίων Ix. fr. IV.

Ἰζός. ὥσπερ πρὸς ἰζῷ Cy. 432.

Ἰοκάστη, Œdipi mater et uxor Ph. 12. etc.

Ἰόλαος Her. 30. etc. et Ion. 198. et att. Ἰόλεως Her. 479. et sæpius.

Ἰόνιος. Ἰόνιον κατὰ πόντον Ph. 216. et Ἰονίῳ πόντῳ Tr. 225.

Ἰός, venenum. δρακόντων ἰὸς Ion. 1015. 2) telum. εἶργον ἡμᾶς τοξόεται ἰὸς Iph. T. 1378.

Ἰς, partic. dolendi. Hip. 776. 2) exclamatio læta. Cy. 463. et 573.

Ἰππεία, subst. μώνυχα πώλων—ἰππείαισι θοάξεις Ph. 801. χθόνα Θεσσαλῶν ἰππείαις ἐδάμαζον Her. F. 374.

Ἰππειος. δῶμαθ' ἰππείης θεῆ Ph. 1701. ἰππειον δίφρον Her. 845. et ἰππείοισιν ἐν δίφροισι Iph. T. 214. παρ' ἰππείοις ὄχοις Rh. 416. ἰππείας ἄγρας Ion. 1161. ὄχημ' ἰππειον Hip. 1355. cf. Al. 67.

Ἰππεύειν. ἰππεύουσι δι' ὀρφναίας Sup. 994. πρὸς γέροντος ἰππεύει φόνον Her. F. 1001. ἰππευε παῖδα νεφετῶν Phaëth. fr. VIII. 6. ζεφύρος πνοαῖς ἰππεύσαντος ἐν ἔρανῳ Ph. 220.

Ἰππευμα. ὡς μακρὸν ἰππευμα διώκεις And. fr. XXVIII. 2. ἰππεύμασι λαβόντος αὐτὰς Iph. T. 1428.

Ἰππεύς. ἰππείς Ph. 1154. ἰππείς ὀπλίζεται ib. 1198. ἰππεῦσιν ἰππείς ἦσαν ἀνθρωπισμένοι Sup. 666. vid. etiam Rh. 311.

Ἰππευτής, vel dor. ἀς. τὸν ἰππευτὰν Ἀμαζόνων στρατὸν Her. F. 408.

Ἰππηλάται Rh. 117.

Ἰππικός. ἰππικὸς ὄχλος An. 760. ἐν σαθροῖσιν ἰππικοῖς Or. 1450. δεσμῶν ἀραγμὸν ἰππικῶν Rh. 569. ἰππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς Her. 854. ἰππικαῖς πέλας φάτναισιν Bac. 509. et ἰππικὰς φάτνας Hel. 1196. τὸ Κάδμος ἰππικὸν Sup. 682. ἰππικοῖς ἐν ἡθεσι Hip. 1219. μετώποις ἰππικοῖσι πρόσδετος Rh. 307.

Ἰππιος. διαύλης ἰππίης El. 825. μὰ τὴν ἀνασσαν ἰππίαν Ἀράζονα Hip. 307. ἰππίς Ἀργος Or. 1621. et ἰππιον Ἀργος Iph. T. 700. ἰππιον ἄρμα Hel. 1511.

Ἰπποβότας. τέρας Ἀτρέως ἰπποβότα Or. 1001. θίασος ἰπποβότας Κενταύρων Iph. A. 1059.

Ἰππόβοτος. ἰππόβοτον Ἀργος Sup. 365. et Tr. 1087. τῶν ἰπποβότων Φθίας πεδίων An. 1230.

Ἰπποβεκόλοι Ph. 28.

Ἰπποδάμια, nom. propr. fæminæ. Iph. T. 825.

Ἰπποδεσμον. εἴθ' ἰπποδέσμων—μετασρέφασαι Hip. 1225.

Ἰπποδρομος. λαμπρὸν ἰπποδρομον βαῖην Iph. T. 1138.

Ἰππόκροτος. γυμνασίῳ τῶν ἰπποκρό-

των Hip. 229. ἰππόκροτα δάπεδα Hel. 209.

Ἰππόλυτος, filius Thesei. Hip. 11. etc.

Ἰππόλυθ' ἥρως Hip. fr. XVIII. 2.

Ἰππομέδων, nom. propr. viri. Ph. 127. et 1120. et Sup. 881.

Ἰππονώμας Hip. 1399.

Ἴππος. ἐγκύμον' ἵππον τευχέων Tr. 11. δάρειος ἵππος ib. 14. ὅτ' ἔλιπον ἵππον ib. 519. πτερῶντος ἔφεδρον ἵππε Ion. 202. θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσιων φλόγα Ph. 3. πολλοὺς ἵπποις βρέμων ib. 113. ζεύγνυσθε ἵππους ib. 525.

καταψήχειν ἵππους Hip. 111. κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππους ib. 1134. ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας ib. 1174. ἐντύνειθ' ἵππους ἄρμασι ζυγηφόρος ib. 1183. ἵππων δεσπόσαι Al. 489. ἵπ-

πους δεῦρο Θρηκίης ἄγων ib. 1024. τοῖς νικῶσιν ἦν ἵππους ἄγεσθαι ib. 1033. κυνάειας ἵπποις διφρεῶν ἄλιον πέλαγος An. 1012. νικῶντα ἵπποις στρατὸν Sup. 694. cf. Tr. 1209. ἵπ-

πους χαίρων Sup. 886. ἵπποις ἡσκημένοι Iph. A. 83. ἵππων ὄχλον ιδέσθαι ib. 191. ἵπποισι μαρμαίροντε

ib. 1154. εἰς Πίσαν μολὼν θοαῖσιν ἵπποις Iph. T. 2. διενευσταῖς ἵπποισιν πτανοῖς ib. 192. ἀρμόσατε ψαλίοις τῆς ἵππους Rh. 27. ἵππους Ἀχιλλέως

ib. 182. ἐρῶντί γ' ἀντερῆς ἵππων ἐμοὶ ib. 184. Φθαδῶν ἵππων ib. 237. ἐσῶτ' ἐν ἵπποις Θρηκίῳς τ' ὀχήμασιν

ib. 302. ἵπποι ἔχονται ib. 671. πληκτρα ἐκ ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων καθήρμωτο ib. 767. ὄχημα πωλικὸν λαβρόντες

ἵππων ib. 798. ἵππων ἐρασθεῖς ib. 839. μή μ' ἔρως ἔλοι τοιῆτος ἵππων

ib. 860. ἵππων ταχυπόδων ἐπεμβάτας Bac. 781. τετραόροις ἵπποις τροχάων Hel. 730. ἵππους ἤλαν' εἰς

τελευταίαν φλόγα Ion. 1148. ἵπποις πτεροέσσαις El. 466. τετραβάμονες ἵπποι ib. 477. ἵππους ὀχμάζει ib. 817.

σχοινίνας ἵπποισι φλοῖνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. πρὸς ἵππων ὀρμήσας

ῥάσιν Hip. fr. XII. ἐπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 3.

Ἰππόσαςις. ἀμφὶ ἀελίης κνεφαίαν ἰππόσασιν Al. 596. ἡλίς ἰπποσάσεις Phaëth. fr. I. 5.

Ἰπποσύνα (dor. pro ὕνη) Δαρδανία Or. 1392.

Ἰππότης et dor. ἀς. ἰππότην ὄχον

- Sup. 660. ἔως ἱππότης ἀσὴρ Fr. inc. CXCVIII. Θρηϊκίος ἱππότας Hec. 710. πατὴρ ἱππότας El. 449. ἱππότας ἱππόταις ἔταξ'—ἐπι Ph. 1102.
- Ἱπποφόρβιον. ἱπποφορβίων ἔπι El. 623.
- Ἱπτασθαι. ὡς ἔτυχε Ληδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῳ Iph. A. 796. ὡς Ζεὺς μητέρ' ἔπτατ' εἰς ἐμὴν Hel. 18. ἔπταντ' ἐπ' αἰθέρος πτύχας Phaëth. fr. VIII. 4. εἰ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἱπτατο Pol. fr. I. 4. δεῦρ' ἔπτατο ib. 8.
- Ἱρις, *nom. propr. nuncia deorum*. Her. F. 824. et 872.
- Ἱρις, *arcus caelestis*. Fr. inc. B. 46. 3.
- Ἱσάδελφος ἀνὴρ Or. 1015.
- Ἱσάνεμος. τὸν ἰσάνεμον ποδοῖν—Ἀχιλλῆα Iph. A. 207.
- Ἱσημι. εἰ μὴ Φρυγῶν πύργους πεσόντας ἴσμεν Hec. 1112. ὡς ἴσασιν Med. 476. ἴσασιν—θεοὶ ib. 1372. ἴσασι σὴν ἀπόπτυσον φρένα ib. 1373. cf. Hip. 453. sq. ἴσε, τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; ib. 790. τοσῶτον ἴσμεν ib. 804. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες Iph. T. 671. ἔκ ἴσμεν τορῶς Rh. 77. ἔκ ἴσασι δεσπότην,—οἷός ἐστιν Cy. 90. ἴσμεν τὰς σὰς συμφορὰς Ion. 1252. ἰ γάρ, ὡς ἔγωγ', ἴσασιν εὖ El. 1068. τὸ ζῆν ἴσμεν Fr. inc. LXXXI. 10. ἴσω Rh. 685. τοσαῦτ' ἀκέσας ἴσθι Or. 626. εὖ νυν τόδ' ἴσθι Med. 593. σάφ' ἴσθι ib. 696. et 1362. Hip. 1331. Al. 1133. Her. 983. πάντ' ἂν φοβηθεῖσ' ἴσθι Hip. 519. cf. Rh. 80. εὖ ἴσθι Hip. 656. ἴσω νυν εὐκλεῆς γε κατθανυμένη Al. 148. τὰλλ' ὄντες ἴσε μηδενὸς βελτίονες An. 727. ἴσθι μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν Iph. A. 1005. ἴσω μέγας Ζεὺς Iph. T. 1077. ὀχληρὸς ἴσθ' ὦν Hel. 459. ἴσον, ἀρίστης—γεγῶτ' ἀδελφῆς ib. 1700. ἴσω Γοργοῦνα Ion. 1478. τοσῶτον ἴσθι τῶν κακῶν Her. F. 1125. ἴσθι με κλύων El. 609. ἴσω ἄφρων ὦν Alcmen. fr. IV. 1. et Melan. fr. XII. 1. ἴσω μηδεις ταῦθ', ἂ σιγαῖσθαι χρεῶν Inus fr. VI. 1. ἔκ ἴσαν ὄντα θεόν με; Cy. 230.
- Ἱσῆρετμος. ἰσῆρετμοι νῆες Iph. A. 242.
- Ἱσῆρης. ἰσῆρεις ψήφους Iph. T. 1472.
- Ἰσθμιος. Ἰσθμιος Σίνις Hip. 977. Ἰσθμίας θεῖ Sup. 1211. διπορον κορυφὰν Ἰσθμιον Tr. 1098. Ἰσθμίας γῆς αὐχένα El. 1288. νάπος Ἰσθμιον Ion. 176.
- Ἰσθμός. ἔκρυπτεν Ἰσθμόν Hip. 1209. Ἰσθμῆ ναπαίας πλακάας Her. F. 958.
- Ἰσμήνη, *filia Oedipi*. Ph. 57.
- Ἰσμήνιος. Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον Sup. 655.
- Ἰσμηνός, *nom. fluvii*. παρ' Ἰσμηνῆ ῥοὰς Ph. 101. vid. etiam v. 349. 800. et 834. Sup. 61. 383. et 1213. Bac. 5. et Her. F. 572. et 781.
- Ἰσόθεος. τῆς ἰσοθέας τυραννίδος Tr. 1169. τὸ τῆ Νηρηΐδος ἰσόθεον γένος Iph. A. 626.
- Ἰσόνεκος. ὀλόμεσθ' ἰσονέκευς Or. 200.
- Ἰσόρροπος ἀγών Sup. 706.
- Ἰσος. νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δούλοις—κεῖται Hec. 291. ὠκὺν πόδα τιθεῖς, ἴσον περὶ οἷς Iph. T. 32. σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγῆμαι φίλον El. 67. δυεῖν ἀδελφοῖν πᾶς ἂν ἐ γένοιτ' ἴσος ib. 536. ἴσον σεαυτὸν εὖσεβεῖν πᾶσι δίδω Er. fr. II. 8. ἴσος ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθεῖς Ph. 757. πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι An. 331. ἴσος ἀριθμόν Sup. 662. τοίχους—λαῖας ἴσοι Hel. 1589. ὀπώρας διπτύχους (sc. μῆνας), ἥρος τ' ἴσος Fr. inc. CXLIH. 2. ἴση δεῖσι Hec. 356. τὴν δίκην ἴσην Sup. 434. ξύμμαχος θεοῖς ἴση Hel. 825. ἴση ἡ χάρις Ion. 646. ἡ φύσις ἴση Antig. fr. IX. εὐκλειαν ἴσην Er. fr. I. 38. ἴσην συμφορὰν Oed. fr. IX. 2. κόνις ἴσα καπνῷ Tr. 1320. ἴσαν οἶνε τέρψιν Bac. 421. σπεῖναι λόγων—ἦσαν ἴσαι πως Hec. 133. Δοκροῖς ἴσας ἄγων ναῦς Iph. A. 262. ἴσας ψήφους Iph. T. 965. et 1470. cf. El. 1265. et 1269. ἔκ ἔστιν ἑδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον Hec. 805. Fr. inc. XXXIX. 1. et fr. inc. B. 47. 2. κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον Or. 9. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξία λέγω ib. 426. εἰθ' ὅμοιον ἑδὲν εἴτ' ἴσον βροτοῖς Ph. 504. et Fr. inc. CCXXVI. τὸ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφην Ph. 541. δωμάτων ἔχων ἴσον ib. 550. ἴσον φέρει νύξ ib. 733. cf. El. 431. et Er. fr. I. 26. ἐξ ἴσος Ἀρης ἦν Ph. 1411. ὁ πένης ἔχων ἴσον Sup. 408. ἴσον παρέσχεον ὄνομα

ib. 905. φρόνημα ἴσον ib. 908. τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεις Iph. A. 641. ἄκ' ἐξ ἴσου μένομεν ib. 804. ἤξειτ' εἰς ἴσον ib. 1002. ἐν ἴσῳ ἦν τὸδε ib. 1199. ἴσον βακχίᾳ μέτρον Iph. T. 953. λαχεῖν ἴσον ib. 1009. τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω Tr. 631. τῆς τύχης ἴσον φέρειν Ion. 818. ἔχειν ἴσον ib. 1318. ἴσον μέρος ἀγῶνος El. 888. ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Phi. fr. I. 3. ζῆν ἐπ' ἴσοισι Med. 122. πάντα τὰνθρώπων ἴσα Her. F. 633. Adverbial, ponitur: a) ἴσον. ἴσον βαδίζειν Ph. 547. ἴσον ἀπεσμεν τῷ πρὶν Hip. 302. ἴσον σθένει An. 673. ἐρρύεθ' ἡμᾶς τῷτ' ἴσον ναοῖς θεῶν Hel. 807. ἴσον σ' ἀσπάζομαι Ion. 1363. τὰς τε κακὰς γινῶναι καὶ τὰς ἀγαθὰς ἴσον Her. F. 667. b) ἴσα. ἴσα φίλῳ λυπόμενον Or. 880. ἴσα δ' ἀγάλλμασι—Φοίβῳ λάτρει ἐγενόμαν Ph. 228. σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας El. 994. 2) Comparat. ἰσαίτερος. τί τούτων ἐστὶν ἰσαίτερον πόλει; Sup. 441.

ἰσότης. ἰσότητα τιμᾶν Ph. 539. μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σαθρῶν ἰσότης ἔταξε ib. 545.

ἰσόψηφος. ἰσόψηφον πόλιν Sup. 353.

ἰσάναι. χορὰς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἰσάναι Al. 1158. σύ με εἰς ὀρθὸν ἴση Sup. 1229. τίς ἴσησιν βοήν; Iph. T. 1307. ἴσημι, sc. πόδα Hel. 563. εἰς συμφορὰν ἴσησι πολλὴν βροτῆς Fr. inc. VIII. 2. Διὸς τρόπαιον ἴσασαν βρέτας Ph. 1482. ἔσηκα El. 227. ἔσηκας Hec. 577. πόλιν ἐπ' ἄκροις ἔσακ' ἀρηϊοὺς τεφάνοισιν Ph. 840. τί πρὸς πύλαισιν ἔσηκας; Med. 51. τί συγχυθεῖς ἔσηκας; ib. 1005. βρόχοις ἀνικητοῖσιν ἔσηκεν φόνος An. 997. τί ποτ' αἰθερίαν ἔσηκε πέτραν; Sup. 987. ὀρῶ τελευτᾶν, ἦν ἔσακα ib. 1013. ἐγγὺς ἔσηκα φόνος Iph. T. 720. τίς ἡ βοή βωμῆ πέλας ἔσηκε; Her. 74. σφάγια ἡτοιμασμένα ἔσηκεν ib. 401. λαῖδον ἔσηκεν κέρας ib. 671. τὸ ἄρσεν ἔσηκ' ἐν δόμοις αἰεὶ γένων Dan. fr. VII. 3. χορὸς εἰσέκηκε τέκνων Her. F. 925. πρὸς αὐλείοισιν ἐσθλῶς πύλαις Hel. 445. Πολυξένην ἔσησ' ἐπ' ἄκρῳ χώματος Hec. 524. νήνεμον ἔσησ' ὄχλον ib. 533. πῶλως παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐσήσαμεν Hip. 1187. ὀρθὸν

κράτ' ἔσησαν ib. 1203. τρόπαια Ζηνὸς ἔσησεν Sup. 648. παραιβάτας ἔσησαν εἰς τάξιν δορὸς ib. 677. ἔσασαν ἰαχὰν Iph. A. 1039. χαμαιπετῇ ἔσησεν εὐνὴν Cy. 386. βοήν ἔσησε Her. 129. cf. v. 656. βρέτας Διὸς τροπαίᾳς καλ-λίνικον ἔσασαν ib. 937. μάχην, ἦν Γίγαντες ἔσησαν θεοῖς Ion. 988. χρυσέας ἐν μέσῳ συσσιτίῳ κρητῆρας ἔσησε ib. 1166. αὖθις μ' εἰς ὀρθὸν εἴησον Or. 231. εἴησον πόδα Bac. 646. et Hel. 562. ὅταν τροπαῖα πολεμίων εἴησιν An. 695. ἔν' ἔξω τῷδ' ὄχρῳ εἴησον πόδα El. 999. εἴησαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 712. εἴησαι κραυγὴν ib. 1529. τρίπῳς, ὃν εἴησαι γ' ἐφείτο Πυδικὴν πρὸς ἐσχάραν Sup. 1199. ἔση Or. 706. ἔσαν λαμπρῶ Ph. 1252. ἔση 'πι βωμῶ An. 1124. εὐδία ὅπως ἔση ib. 1147. κατ' ἄκραν Νηρηῖδες ἔσασαν θεαὶ Iph. A. 240. νᾶες ἔσασαν πέλας ib. 243. κᾶσιν (i. e. καὶ ἔσιν) νενευκῶς ib. 1581. ἐς δίκην ἔσιν Iph. T. 962. ἔσησαν ὀρθαὶ Bac. 1085. ἔση σιωπῇ Her. F. 930. ὥς ἐντὸς ἔση λυγρὸς τοξεύματος ib. 991. ἔσησαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846. εἰς ὀρθὸν ἔση Ar. fr. XXVI. 3. εἴηθ' αἱ μὲν ὕμῶν τήνδε τρίβον Or. 1251. ἐς τὸ πρόσθεν εἴητε πωλικῶν ζυγῶν Iph. A. 619. χοροῖς εἰσὶν Iph. T. 1143. ἴσως ἡ τύχη εἰσὶν καλῶς El. 403. πᾶ εῷ; Hec. 1057. et 1079. et πῇ εῷ Al. 866. εῷμεν Iph. A. 598. ὥς ἀμφὶ βωμόν εῷσι El. 792. παρ' ἀσπίδα εἴηναι Med. 251. παρὰ Περσεφόνῃ εἴησαν Hec. 139. πρὸς δεξιᾶν αὐτῆς εἴη Or. 475. σωτήριος εἴη ib. 656. εἴη ἐξ ἐπάλλεων ἄκρων Ph. 1016. πύργων ἐπ' ἄκρων εἴη ib. 1098. ἐναντίον εἴησαν Hip. 1079. ἐκποδῶν εἴη Al. 637. κατ' ὄμμα εἴη An. 1118. εἴητ' ἐν Ἀργείοις μέσοις Iph. A. 528. ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὶ εἴη Her. 837. ὄνυχας ἐπ' ἄκρας εἴη El. 840. σιδήρεας πέλας εἴη Aut. fr. III. 23. εἴησαν παρ' ἀσπίδα Ph. 1008. ἀμφὶ κῶμον εἴησαν Cy. 345. εἴησ' ἐπ' ἄκρῳ χώματος Or. 116. μεθ' ἧρας εἴησαν El. 895. εἴησαν χορὰς El. 178. ὀρθὴν εἴησαν ἐν πόλεως βάθροις Er. fr. I. 52. γῆς Φθιώτιδος εἴησεις τυράννης An. 666. εἴησον Sup. 1149. εἴησομεν ἀμφὶ βωμόν χορὰς

Iph. A. 676. ἐλπεις, οἷαν σήσῃσι ib. 789. τῷτον—σήσω πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον Rh. 515. ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν σήσων τινὰ ib. 578. 2) Med. ἵσασθαι. ἐν ὥραίῳ ἵσμαι βίῳ Ph. 975. Μῆσ' εἰς ἄνδρας ἵσω Ion. 1097. ἐσᾶσ' ἄθραυτοι Ph. 1086. αἶ τῇσδ' ἐγγυς ἕσαστε σέγγης Med. 1293. ἕσαμεν Iph. A. 861. μῶν τις—ἀγγέλλεται δόλος κρυφαῖος ἑσάναι; Rh. 92. Διάσεις ἐν μέσοισιν ἑσάναι Bac. 221. εἰχὶ τὴν Ἰνδὸς εἰσιν—εἑσάναι (sc. φαίνομαι); ib. 924. ἐν τοῖσιδ' αὐτοῖς τοῖσιν ἕσαμεν λόγοις Her. 146. ἴν' ἕσαμεν Ion. 1283. μετ' ἀνδρῶν ἑσάναι νεανιῶν El. 344. ἐσῶς πολεμίοις ἐναντίος Sup. 856. ἐσῶτ' ἐν ἵπποις Θρηκίοις τ' ὀχήμασιν Rh. 302. πρύμνηθεν ἐσῶτας νεῶς Iph. T. 1349. πρὸ τῶν θυρῶν ἐσῶτες Cy. 632. τὲς πόδας ἐσῶτες ἐσπᾶσθαι ib. 635. cf. v. 636. πᾶ ποτε σήση πρὸ πύργων; Ph. 624. τροπαῖον αὐτῆ σήσομαι An. 764. εἰσονται ἐπὶ περγάμων Τροίας κ. τ. λ. Iph. A. 762. τοσόνδε γ' ἕξω σήσομαι βακχευμάτων Tr. 367. ἀνὴρ παρ' ἀνδρα σήσεται Hel. 1078. σήσεται κατόπιν ἀξίῳ γε ὄντι, κ. τ. λ. Epist. IV. 3.) Pass. δορὸς ἵεσνται πέλας Her. F. 1176. ὅταν πολίταις εἷ σαθῶσι δαίμονες Rh. 317. ἐπὶ δώμασι σαθεῖς Or. 1256. ἀπ' ὀρθῆς σαθεῖς πύργῳ Ph. 1229. ὑπ' ἀγκάλας σαθεῖς An. 748. Τρωάδος ἀπὸ πέτρας σαθεῖς Tr. 523. ἐν Βάκχαις σαθεῖς Bac. 499. ἐν πύλαισι σαθεῖς φάραγγος Cy. 664. ἐπὶ ταυρεῖῳ σφαγῇ σαθεῖς Hel. 1599. ἐκ ταυρεῖος φόνος σαθεῖς ib. 1608. ἐν κοιράνοισι Πυθικοῖς σαθεῖς Ion. 1219. τῶνδε πλησίον σαθεῖς Her. F. 529. ποδὸς ἐναντίον σαθεῖς ib. 978. ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς σαθέντε Her. 855. γυναικὸς ἀντίοι σαθέντες Or. 1461. πρύμνης ἔπι σαθέντες Iph. T. 1378. εἰς δόρυ σαθέντες Tr. 934. πλησία σαθεῖσα Iph. A. 629. cf. v. 1551. σαθεῖσα εὗξατο Iph. T. 1397. ἐν μέσαις σαθεῖσα Βάκχαις Bac. 689. χερνίβων ἐσῆξη πέλας Iph. A. 675.

Ἰσίον. ὥσπερ ἰσίοις ἐμπνεύσομαι τῇδε An. 555. ἀέρι ἰσία Iph. T. 1134. αὐραν ἰσίοις καταδοκῶν Tr. 456. κατὰ μὲν ἰσία πετάσατε Hel. 1475. λευκὰ ἰσὶ εἰς ἐν ἦν ib. 1551.

Ἰσορεῖν. εἰμ' Ὀρέσης, ὃν ἰσορεῖς Or. 380. ὡς τί μ' ἰσορεῖς τόδε; Ph. 624. cf. Ion. 284. Ἀδρασον ἰσορῶ Sup. 840. σὲ ἰσορῶ Iph. T. 94. εἰ τὰδ' ἰσορεῖν με χρὴ ib. 623. τίν' ἰσορεῖς; Tr. 262. ἡμῶν ἔργον ἰσορεῖν τὰδε Her. 666. χρὴ ἰσορεῖν, ἃ βέλομαι Her. F. 142. ἰσορῶντί μοι σημήνατε An. 1048. Δελφῶν παῖδας ἰσορῶν τὰδε ib. 1125. ἰσορῶν ἀπαιδίαν Ion. 513. ἔθ' ἰσορέσῃ μητρὶ—ἐρεῖς ib. 387. ὥσθ' ἰσορήσῃ τὰς ἐμὰς δυσχλαιρίας Hel. 423. ἰσορήσω Φοῖβον Ion. 1547. ἦντιν' ἰσορήσομεν El. 105. πόσιν παρόντα τὸν ἐμὸν ἰσορῆμένη Hel. 1387.

Ἰσορία. ὅσις τῆς ἰσορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 1.

Ἰσός. πρὸς ἰσὸν ναὸς Hec. 1263. ὁ μὲν ἰσὸν—καθίστατο Hel. 1550. ἰσὸν ἦρον ib. 1628. παρ' ἰσοῖς μυθεῦσαι Iph. A. 789. ἰσοῖς ἐν καλλιφθόγοις Iph. T. 221. cf. v. 816. Ἰδαίοις ἰσοῖς Tr. 199. ἀφ' ἰσῶν Bac. 118. cf. v. 514. et 1234. et Ion. 747. et 1425.

Ἰσωρ. τὰς τῶνδ' ἰσορας βελενμάτων γυναικας Iph. T. 1431.

Ἰσχαίνειν. σύ μοι τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ἴσχαينه Or. 298.

Ἰσχειν. ἴσχε Hec. 1129. Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴσχειν Hip. 138. μ' ἴσχει δὴ τι Iph. A. 661. ἴσχε πᾶς τις Rh. 687. ἴσχε πᾶς δόρυ ib. 688. ἴσχε σῆς συγγόνος μέλαν ξίφος Hel. 1672. θάρσος ἴσχετε Her. F. 624. ἴσχε τὸ σῶμα ib. 1244. φυνὰν Γοργόνος ἴσχειν El. 461. Μυρμιδόνας ἴσχων Iph. A. 814. χωρὶς τινὰ τῶνδ' ἴσχεσα μοῖραν Sup. 970.

Ἰσχύειν. ἐκ ἐχρήν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον Hec. 1188. τῷτο ἰσχύει μέγα An. 332. cf. Ar. fr. XXII. 2. μήτε—ἰσχύειν δόκει Tr. 723. δεινῆς ἀνάγκης εἰδὲν ἰσχύειν πλέον Hel. 521. εἰς πόλεμον ἰσχύει μέγα Antiop. fr. XII. 2. τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα Dic. fr. II. ἰσχύων θράσει Or. 901. μῦθος ἰσχύων μέγα An. 1110.

Ἰσχυρός. ἀνδρα ἰσχυρὸν φύσει Bel. fr. XI. 1. ἰσχυρὰ πόλις Sup. 447.

Ἰσχύς. ὥς' ὄνειρον ἰσχύν ἔχων Ph. 1713. πρὸς ἰσχύος χάριν Med. 538. ἰσχύς Φρυγῶν Tr. 749. ἰσχύν ἔχειν

Bac. 892. cf. Ion. 1004. τὴν Εὐρυ-
σθέως ἰσχὺν ἅπασαν τῇδε προσθέσθαι
πόλει Her. 158. ὀρνίθων γαμφηλαῖς
ἰσχὺν νικῶν Ion. 160. μακρὰ ἰσχὺς
Æol. fr. XI. 2. ἰσχὺς ὑπηρετής Sis.
fr. I. 2. ὅτις κατ' ἰσχὺν πρῶτος
ὠνομάζετο Fr. inc. XXXIX. 4. et Fr.
inc. B. 47. 5. ὥστε τὴν ἰσχὺν καὶ
πάνν σοι συμβάλλεσθαι Epist. IV.
"Ισως 1) similiter. Sup. 166. Her.
262. 2) fortasse: Hec. 359. 798. 824.
et 1023. Iph. A. 1425. Iph. T. 517.
Rh. 730. Bac. 958. Her. F. 726.
Alemen. fr. IX. 1. Melan. fr. XXIV.
allisque locis compluribus.
"Ιτέα. ἰτέαν λαβὼν χερὶ Sup. 695.
χαλκόνωτον ἰτέαν Tr. 1193. ἰτέαν
εἰς μέσσην θένων Cy. 7. ἰτέα κατὰ
χαλκος Her. 376.
"Ιτέον Or. 784.
"Ιτυς. ὅμῳ ὑπερσχὸν ἴτυος Ph. 1393.
ἴτυος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις Tr.
1197. γοργωπὸν πάλλεσαν ἴτυν Ion.
210. περιδρόμῳ ἴτυος ἔδρα El. 458.
"Ιὺγμός. τί δὴτ' ἰὺγμῶν ἢδ' ἔδειτο συμ-
φορά; Her. 127.
"Ιφιγένεια, filia Agamemnonis. Or. 23.
Iph. A. 90. etc. Iph. T. 5. etc.
"Ιφιγόνη, eadem. El. 1023.
"Ιφίς, pater Evadnes, uxoris Capanei.
Sup. 986. et 1032.
"Ιχθύς. μὰ ἰχθύων πᾶν γένος Cy.
264.
"Ιχνεύειν. θῆρας ἰχνεύων κυσὶν Cy.
130.
"Ιχνος. βάσιν θηρὸς—τιθέμενος ἐπὶ
χεῖρα κατ' ἰχνος Hec. 1059. λεπτόν
ἰχνος ἀρβύλλης τιθεῖτε Or. 140. χρό-
νιον ἰχνος θεῖς ib. 234. θὲς ἰχνος
πέδῳ ib. 1440. τὸ χρυσοσάνδαλον
ἰχνος ib. 1468. et sine τὸ Iph. A.
1042. ποδὸς ἰχνος ἐπαντέλλων Ph.
105. εἰς τὸ λευρόν πέδον ἰχνος τιθεῖσ'

ἐμόν ib. 843. ἴχνος ὑπόδρομον κῶλον
ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι ib. 1400. πόδι
γεραῖον ἴχνος τίθημι; ib. 1710. ἄκ-
ροισι δακτύλοισι πορθεμένων ἴχνος Iph.
T. 266. μή ποτε κατ' Ἄργος ζῶσ'
ἴχνος θείην ποδὸς ib. 752. ἔρπε πᾶς
κατ' ἴχνος αὐτῶν Rh. 690. πρὶν ἐπὶ γᾶν
Φρυγῶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν ib. 721.
κάλλιζον ἴχνος ἐξελίσσυσιν ποδὸς Tr.
3. ταχύπῃν ἴχνος ἐξανύων ib. 232. σὲ
κατ' ἴχνος ib. 1003. φέρετ' ἐμόν ἴχνος
ib. 1329. ἀνέφερε—ἴχνος (i. e. *pedem*)
αὐταῖς ἀρβύλαις Bac. 1132. ὥς ἔδ'
ἴχνος γε τειχέων εἶναι σαφές Hel. 107.
ἴχνος μοι συνῆψας πρῶτος Ion. 663. cf.
v. 792. ἴχνος ἐκφύλασσε, ὅπως τιθεῖς ib.
741. ποδὸς ἀμαυρόν ἴχνος Her. F.
125. εἰς τὸ λῶψον ἐμβιβάζεσ' ἴχνος
ib. 856. ἔξω τρίβε τῶδ' ἴχνος ἀλλα-
ξώμεθα El. 103. εἰς ἴχνος βᾶσα ib.
532. θὲς εἰς χορόν ἴχνος ib. 859.
δεινὸν ἴχνος βάλλεσ' ἐπὶ σοὶ ib. 1344.
τὸ λαῖον ἴχνος ποδὸς Meleag. fr. VI.
7.
"Ιχώρ. εἰς ἐν κραθέντ' αὐτὸν ἰχώρ'
εἰσφορεῖς; Ion. 1016.
"Ιὼ, *nom. fæminæ*. τᾶς κερασφόρος Ἰῆς
Ph. 255. τὸν προμάτορος Ἰῆς ἐκγονον
ib. 682. Ἰὼ, ἃ κερόεσσα προμάτωρ
ib. 835.
"Ιὼ, *exclamatio tristis*. Hec. 716. 1033.
1064. 1074. 1088. et 1091. Hip. 811.
et 1147. Tr. 1328. etc. 2) *exclamatio*
læta. Bac. 576. 577. 580. et 582.
"Ιωλκία. πύργος γῆς ἔπλευσε' Ἰωλκίας
Med. 7. ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας
χθονὸς ib. 551.
"Ιωλκὸς, *nom. urbis*. τὴν Πηλιῶτιν εἰς
Ἰωλκὸν Med. 484. πατρίας Ἰωλκῆ
Al. 250.
"Ιων, filius Creusæ. Ion. 74. 81. 661.
802. et 831.
"Ιωνες Ion. 1588.

K.

Καδμεῖος Sup. 396. Καδμεῖος λεῶς
ib. 467. Καδμεῖος ἐκ ὧν Her. F. 32.
cf. v. 256. Καδμεῖων ἔμολον γᾶν Ph.
224. etc. τυράννω Καδμεῖων Sup.
384. ἐπεστράτευσε Καδμεῖων πόλιν ib.
646. Καδμεῖων εἴχες ib. 669. et 821.

Καδμεῖων δορὶ ib. 1036. ἐπτάστολον
πύργωμα Καδμεῖων ἐπὶ ib. 1220. τὸ
θῆλον σπέρμα Καδμεῖων Bac. 35. Κα-
δμεῖες λαθὼν ib. 838. vid. etiam v.
983. et 1191. et Her. F. 10. 26. 61.
438. 568. 1042. et 1086. Καδμεῖαν

μέριμναν Ph. 1070. Καδμείας χθονός ib. 1108. et Tr. 242. et Καδμείαν χθόνα Sup. 587. Καδμείαν νεβρίδα Ph. 1742. ἀμφὶ Καδμείας πύλας Sup. 101. Βάκχαι Καδμείαι Bac. 1158. Καδμεία βέλη Ph. 889. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274.

Καδμογενής. Καδμογενῇ γένναν Ph. 815.

Κάδμος, nom. propr. Ph. 5. 641. 667. et 941. Iph. A. 256. Bac. 10. etc. et Phry. fr. I. 1. Κάδμυ λαός Ph. 1233. 1245. et 1476. Sup. 664. et 744. et K. λαὸν Sup. 329. Κάδμυ πολίταις Ph. 1408. ἀμφὶ πύλας Κάδμυ Sup. 12. et ἐπὶ πρὸς Κάδμυ πύλας ib. 588. ἐν χθονὶ Κάδμυ ib. 282. cf. v. 400. et 523. τὸ Κάδμυ ἱππικὸν ib. 682. Κάδμυ πόλιν ib. 930. et Her. F. 6. ἡ Κάδμυ κόρη Bac. 2. ὦ γαῖα Κάδμυ Her. F. 217. et 1389. et ὦ πᾶσά Κάδμυ γαῖα ib. 754. τὸ Κάδμυ ἐπτάπυλον κράτος ib. 543.

Κάζειν. φρεραῖς κέκαται El. 616.

Καταγνίζειν. πέλανον ἐπὶ πυρὶ καταγνίσας Ion. 708. πυρὶ καδήγνισαι δέμας Or. 40.

Καδαιμακτός. τὸν Ἑλένας φόνον καδαιμακτὸν Or. 1358.

Καδαιμάσσειν. ἵνα—καδαιμάξω χροά Hec. 1126. καδαιμάξαι δέρην Or. 1527. σκήπτρῳ τῷδε σὸν καδαιμάξω κᾶρα An. 589. et sine τῷδε Iph. A. 311.

Καδαιματῶν. οἰνωπὸν γέννυ καδημάτωσεν Ph. 1168. καδαιματῶσαι δεξιὰν ib. 1377. τῷδε τὸς ξανθὸς πλόκες καδημάτωσ' ἂν Her. F. 234. καδαιματῶσει κᾶρα πολεμίων ξένων Hel. 1615. εἰ—τῷδ' ἀνδρὸς ἀνόσιον κᾶρα καδαιματῶσετε; Her. F. 256.

Κάδαιμος. κάδαιμ' ἔχοντες τραύματα Iph. T. 1374. κάδαιμα σῖτα Her. F. 384.

Καδαιρεῖν. καὶ τὰς σθένοντας καδαιρεῖσιν τύχαι Her. F. 1396. ἥ γὰρ καθεῖλες Θρηῆκα; Hec. 1047. τίνες λόγοι καθεῖλον ἡμᾶς; Or. 860. εὐτεκνίῃ δυστυχίαν—καδελεῖν Sup. 67. κατὰ με πέδον γὰς ἔλοι (pro καδέλοι με π. γ.) ib. 829. ᾧ (sc. δόλῳ) πόσιν καθεῖλεν El. 984. ἥπερ καθεῖλε ταῦρον ib. 1143. τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν Inus fr. XVI. 3. τυκίσματα Φοίβης—κα-

δελὼν Tr. 816. τῷδ' ἀδίκῃς καδε-λόντες El. 878. φόνῳ καδαιρεῖσθ', εἰ λόγῳ, τὰ πράγματα Sup. 749.

Καδαμέριος, dor. pro καδημ. ἃ καδαμέριον σάζεις—βότρυν Ph. 237.

Καθάπτειν. καθάψας ἀμφὶ παιδὶ σώματος Ion. 1006. σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι Rh. 202.

Καθαπτός. θύρσοισι καὶ νεβρῶν δο-ραῖς καθαπτὸς Hyp. fr. I. 2.

Καθάρειος. πῦρ καθάρειον Iph. A. 1112.

Κάδαρμα. δόλια καδάρματα Iph. T. 1316. ποντίων καδαρμάτων Her. F. 225.

Καδαρμόζειν. βρόχον καδαρμόζεσα δέ-ρα Hip. 771. ὡς ἐγὼ νιν (sc. τὸν πλόκαμον) ὑπὸ μίτρα καδήρμοσα Bac. 927. πέπλοις καδαρμόσον σφαγᾶς El. 1228. βάσιν χερσὶ προσθίαν καδαρμόσας Rh. 210. πληκτρα ἐκ ἐπὶ ζή-γοῖς ἵππων καδήρμοσο ib. 767.

Καδαρμός. εἰ γὰρ, ὡς δέλω, καδαρμός ὅδε πέσοι Iph. T. 1221. καδαρμόν θύσας ib. 1332. ἀγνοῖς καδαρμοῖς ib. 1191. ὁσίοισι καδαρμοῖς Bac. 77.

Καδαρός. εἰ καθαρόν ὄντα Iph. T. 1037. καθαρόν δόμον ib. 1231. καδαρὸς ἅπας τοι, πολεμίους δὲ ἂν κτάνη Ion. 1334. καθαράν ἀνοίξαντι κληῖδα φρενῶν Med. 660. ἐκέτι καθαράν φρέν' ἔχω Hip. 1120. καθαράν εἰς πόλιν Ion. 673. καθαροῖς δρόσοις ib. 96. ἐσόδης Φοίβης καθαρὰς θέσομεν ib. 105. καθαρόν μέλαδρον Iph. T. 1216. καθαρόν τὸ χεῖλος Cy. 559. πνεῦμα καθαρόν ἑρανῆ Hel. 873. καθαρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. καθαρά μέ-λαδρα Iph. T. 693. εἰ καθαρά θύ-ματα ib. 1163. καθαροῖσιν ἄντροις Cy. 35. καθαρά ἡμῖν δώματα Hel. 1446. καθαροῖς μαντεύμασι Ion. 470. λαιτροῖσι καθαροῖς El. 794.

Καδαρπάζειν. ἐκ δεξιᾶς ξίφη καδαρπάζουσιν An. 814. κρεμαστὰ τεύχη πασσάλων καδαρπάσας ib. 1123. καδαρπάσας λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας Cy. 401.

Καδάρσιος. προχύταις καδαρσίοισι Iph. A. 1472. καδαρσίῳ φλογὶ Hel. 875. καδάρσιον πῦρ Her. F. 937. ὅσα πρὸ θέμην ξένοισι καὶ θεῇ καδάρσια Iph. T. 1225. ἱερὰ καδάρσι' οἰκῶν Her. F. 923.

Καθαρώς. ἔδεν καθαρώς Rh. 35. τὰ ἐξ ἡμῶν καθαρώς ἔσαι βασιλευσιν Her. 1055. καθαρώς Ἀθήνας ἔλθῃ Ion. 1333.

Καθέζεσθαι. ikéται καθεζόμεσθα βώμιοι Her. 33. ἐπεὶ ἐπὶ ζυγοῖς καθέζετ' ἀρχῆς Ph. 75. καθέζετ' ἐν μέσοις ἐδωλίοις Hel. 1587. ἔραν ὑπὶ λῶσ'—ἐκαθέζετ' Œd. fr. XVI. 2.

Καθεύγειν. ἦ καθεῖρξ' ἡμᾶς ἄγων Bac. 618. καθεῖρξάτ' αὐτὸν ib. 509.

Καθέλκειν. Σιδωνίαν ναῦν—καθεῖλκομεν Hel. 1547.

Καθενὸς Fr. inc. B. 14. 11.

Καθεύδειν. ἐλπίδες ἔπω καθεύδουσι Ph. 637. καθεύδεις πωλικῶ δαμείς ὄχῳ; Iph. A. 623. cf. Rh. 643.

Καθημέραν Bac. 282.

Καθῆσθαι. κάθησ' ἑδραία An. 265. σιγῇ κάθησ' ἄν; ib. 671. ἐξωγκωμένοι Τροίᾳ κάθησθε ib. 705. ἐξῆς κάθησο δευρό μιν ποδὸς Iph. A. 627. μόνῃ κάθημαι ib. 1176. κάθησ' ἄν ἐν βάκχαισι δέσμιος Bac. 259. ἦ πε κάθησθαι τήνδ' ἔδραν καλὴν δοκεῖς; Her. 55. ikéται κάθονται ib. 124. ἥσυχος καθόμεθα Hel. 1090. ὅς κάθεται τῷδ' ὑποπτήξας τάφῳ ib. 1219. καθήμεθ' ἀπορία σωτηρίας Her. F. 54. θρόνῳ κάθηται El. 315. Ἥλις—γείτων κάθεται Cresph. fr. XVIII. 2. σιγῇ ὑπ' ἐλάταις καθήμενος Bac. 814. λεπταῖαν ὀφρύνῃ καθήμενος Her. 395. ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων Ph. 759. ikéτας βωμίς καθημένος Her. 197. cf. v. 509. et 955. σιγῇ καθήμεθα Iph. T. 296. et 1342. ἔνθα Μαινάδες κάθητο Bac. 1051. καθῆτο ἀσπίδων ἐπὶ Ph. 1476. καθῆτο τλήμων Bac. 1100. ἐν ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἀνολβοὶ Fr. inc. CXVII. 2.

Καθιδρύνειν. μακάρων ἐς αἶαν σὸν καθιδρύνει βίον Bac. 1337. καθιδρύναι το εὐτυχῶς βρέτας Iph. T. 1481. ἄκρας, ἧς καθιδρύονται πατήρ Cy. 317.

Καθίεναι. ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθίετε; Hel. 1282. σῶμα—πύργων καθιέσα Tr. 1011. τὴν ξένην καθίεσαν Iph. T. 1353. εἰς δεξιάν σὴν—ξύλον καθίει Her. F. 471. δι' ὀφθαλῶ καθῆκεν ἔγχος Ph. 1422. νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς Bac. 705. καθῆκ' ἑμᾶντὸν εἰς ἄλλα Hel. 1630. εἰς αὐτὸ

χείλῃ καθῆκαν Ion. 1200. ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κᾶρα Her. F. 993. ὅς νιν—εἰς ὕπνον καθῆκε ib. 1006. ἔξω τάφῳ καθεῖσαν Ἀργείων στρατὸν Ph. 1195. εἰς λειμῶνων χλόην καθεῖμεν αὐτὰς Iph. A. 423. εἰς γῆν γόνυ καμάτῳ καθεῖσαν Iph. T. 333. καθεῖσαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν ib. 1181. καθεῖσαν εἰς ὤμους κόμας Bac. 694. κάδες βαλὼν εἰς πῶμα Ion. 1034. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 60. ἐξ ἐπικράνων κόμας ξανθὰς καθεῖναι Iph. T. 52. εἴσω τριγλύφῳ δέμας καθεῖναι ib. 114. καθεῖσα πρὸς γαίαν γόνυ Nec. 561. ὃν εἰς πῦρ καθήσω Cy. 456. χρυσέας προχόοισιν δρόσον καθήσω Ion. 436. ἃ καθήσιν ὅπλ' ἔμελλεν εἰς ἄλλα Hel. 1391. ἧ (sc. πορθημίδι) καθήσομαι κόσμον τάφῳ σῶ ib. 1067.

Καθίζειν. στρατὸν καθίζει Her. 664. εἵπερ καθίζει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος Ion. 366. ἱερὰ καθίζειν ib. 1317. εἰς εὐγενῇ δόμον σε καθίζει ib. 1541. βωμὸν καθίζω τόνδε σωτήρος Διὸς Her. F. 48. τρίποδα καθίζων Or. 954. cf. El. 980. ὀμφαλὸν μέσον καθίζων Ion. 6. καδίσας ἔδρεπεν ἔτερον ἐφ' ἑτέρῳ Hypr. fr. V. 1.

Καδικετεύειν. ἃ μιν καδικετεύσατε Hel. 1024. καδικετεύομαι, καδικετεύομαι Or. 324.

Καδιπτεύειν. εἰ καδιπτεύεσθαιμεν Ἀργείων στρατὸν Ph. 739.

Καδισάναί. ὅτι καδισαίῃ νόμῳς—ἂ καλὸς Or. 890. πικρὰν κλήρωσιν αἵρεσιν τέ μοι βίβι καδίστης An. 385. ποῖ δέῃ καδισάναί πόδα; Bac. 184. μὴ τὸν αὐτὸν δυσυχῇ καδισάναί Fr. inc. B. 11. 2. πικρὸς καδέσηχ', οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ Ph. 963. τοῖς οἰκονομῶν φίλοις ἐχθρὰ καδέσηκα Med. 507. βροτοῖσιν ὅς καδέσηκεν νόμος Hip. 91. ἐφ' οἷς γε νῦν καδέσηκας λόγοις An. 235. δόλῃ καδέσηκα Hel. 282. ἐπεὶ γε δεσπότης ὑμῶν καδέσηκα Her. F. 142. πρὶν εἰς φῶς σὸν κατασηῆσαι βίον Al. 363. κατέσησ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν Sup. 352. κατασηῆσαι στρατὸν Rh. 487. ὅταν ἔτ' εἰν εὖ κατασηῆσαι τᾶδες Bac. 801. κατασήσας ἐμὰς τελετὰς ib. 21. ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς σὲ κατασήσασα Al. 284. κατάσηθ' ἡσύχῳ ὄμματι Or. 1317. κρείσσω

κατέση τῷ Μυκηναίῳ δορὸς Ph. 1089. γυναικὶ δυσυχεὶ δέλην κατέσης εἰς ἀγῶ-
να An. 328. ἄπαιδας ἡμᾶς δεῖ κατα-
σηῖναι τέκνων ib. 715. εἰς τήνδ' ἀνάγ-
κην σῇ κατασηῖναι χειρὶ Sup. 310. κρυπτός κατασᾶς An. 1065. στρατη-
λάτης νέος κατασᾶς Sup. 1216. κα-
τασᾶς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Fr. inc. XVI. 2. ὃς κλαίοντά σε καὶ τὴν—
σὴν κατασῆσει κόρην An. 636. τύ-
ραννος τῆσδε γῆς καθίσταται Ph. 51. τῷ πλεονὶ πολέμιον καθίσταται τῷ λα-
σόν ib. 542. ἐχθρὰ γαίης κοιράνοις
καθίσταται Med. 875. θυγατρὶ σύμ-
μαχος καθίσταται An. 371. δυσυχῆς
καθίσταται ib. 386. πόλεμον τῶτον
ἐκ ἐγὼ καθίσταται Sup. 522. εἰς βό-
λον καθίσταται Bac. 846. εἰς πάλην
καθίσταται δορὸς Her. 160. εἰς πόλε-
μον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταται Her.
F. 1168. πλάτην καθίστατο Hel. 1550. γάμοι ὅσοις εἷ καθέσῃσι βροτῶν Or.
601. ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέσαμεν
ib. 1330. αἰεὶ δυσυχῇ καθέσάναι Ph.
87. αἰχμὴν ἐς μίαν καθέσσαν ib.
1279. κολαστὴς τῶν κακῶν καθέσάναι
Sup. 341. ἐπὶ ταύτῃ καθέσαμεν τύ-
χην Iph. A. 719. τέττε ἥσσανες κα-
θέσαμεν ib. 1272. ἐν ᾧ καθέσατε
Bac. 1260. τῶν καθεσώτων πέρι Her.
F. 205.

Καθόλῃ Her. F. 19.

Καθορᾶν. ἀθανάτῃ καθορῶν φύσεως
κόσμον ἀγήρω Fr. inc. CLIII. 5.

Καδοσιῶν. καθωσιώσε Meleag. fr. XX.
ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεᾷ καθωσιώσατο
Iph. T. 1320.

Καδυβρίζειν. τῶτον λαβῆσα καδυβρί-
σε Hip. 446. ταῦτα καδυβρίσ' αὐτὸν
Bac. 616. ὥς μή τις αὐτὰς πολεμίων
καδυβρίση Med. 1380. παῖδας τῆς
ἐμῆς καδυβρίσαι ib. 782. et 1061.
μάλιστά με βέλοισ' ἂν καδυβρίσαι Her.
458. σῶμ' ἐμὸν καδυβρίσαι El. 698.
πλεῖστα χώραν τήνδε καδυβρίσας Rh.
500.

Καίειν. καίει τὰ πόρρω Phaëth. fr.
XIV. καίετω Cy. 655. ἐπὶ βοσρύ-
χοις πῦρ ἔφερον, ἔδ' ἐκαίετο Bac. 757.
ὅταν κεκαυμένον ἴδω νιν Cy. 456.

Καίνειν. καίνετε Or. 1302. παῖς πα-
τέρα καίνει Ph. 44. τί καίνεις με;
An. 388. ἔς ἄρτι καίνεις Her. F.
967. ἔκανες Or. 195. et Iph. T.

1252. ἦ τιν' ἔκανον; Iph. T. 1170.
ὃν ἔκανε Φοῖβος Hel. 1489. ὃς ἔκα-
νεν ἄλοχον, ἔκανε δὲ τέκεα Her. F.
1062. sq. ἄνακτα δοριπόνων ἔκανεν
ἀνδρῶν El. 480. ἃ πόσιν—ὄξυδῆκτῳ
βέλει ἔκανεν ib. 1159. ἔκάνετ', ἐκά-
νετε—ἀηδόνα Μεσᾶν Pal. fr. VII. 1.
ὁ κανὼν ἐκ εἴσεται παῖδας ἐναίρων
Her. F. 865. εἴ με κανεῖ πατέρ' ὄν-
τα ib. 1075. ἐκαινόμην ξίφει Iph. T.
27. μέλη καινόμενα Cy. 359.

Καινίζειν. εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν
Tr. 889. ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λό-
γον Pi. fr. VI. 2.

Καινός. αἰδῖς ἔσαι καινός (sc. ὁ λό-
γος) Iph. T. 754. ὁ καινός πόσις
Tr. 959. φόνον καινὸν ib. 1160. τίς
οὐδ' ὀρνίθων καινός προσέβα; Ion. 170.
ἡδὺς αἰεὶ, καινός ὢν, καινοῖσιν ἦν ib.
641. παῖδα τὸν καινὸν ib. 1123. ἐς
κρατῆρα καινὸν ib. 1178. ὁ καινός
γόνος ib. 1202. καινῶν λόγων Hip.
688. φίλος καινός Iph. A. 840. και-
νῶν ὕμνων Tr. 512. τῆς λόγους εἰσ-
φέρεις καινός Bac. 649. καινῶν τυ-
ράννων Her. F. 567. καινὸς φυτεύσαι
παῖδας Dic. fr. IX. 2. καινὴς νύμ-
φης Med. 556. νόσον καινὴν Bac.
354. καινὸς εἰσβολὰς ὀρῶ λόγων
Sup. 92. καιναὶ καινῶν μεταβάλ-
λῃσαι χθονὶ συντυχίαι Tr. 1118. και-
νὰς τινας—ἀκέσας συμφορὰς ib. 1126.
ὁ καινὸν εἴπας Hec. 670. λέξεις τί
καινόν; Or. 239. καινὸν αὖ λέγεις;
ib. 788. τί καινὸν Ἄργει; ib. 873.
ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τούδε ib.
1503. καινὸν ἔπος Ph. 1082. και-
νὸν κακὸν Med. 705. et 1120. Tr.
1259. et Her. F. 1177. χρῆμα και-
νὸν Med. 868. τελευτήσεται τι και-
νὸν δόμοις Hip. 370. καινὸν λέχος
Al. 466. Τροίας καινὸν βᾶθρον Iph.
A. 1263. καινὸν ἐξέυρημα Iph. T.
1029. τί ἐστὶ καινὸν ἐν δόμοις; ib.
1160. ὄνομα καινὸν Cy. 687. και-
νὸν χρόος Her. F. 530. καινὸν αἶμα
ib. 831. εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ μῶ
βίῳ ib. 1118. καινὰ καινὰ δέρομαι
Hec. 687. καινὰ κακὰ ib. 1038. πα-
λαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med.
76. καινὰ λέχη ib. 155. et 489. εἰς
καινὰ ἦδη ib. 238. καινῶν βουλευμά-
των ib. 270. et Tr. 703. καινὰ προσ-
φέρων σοφὰ Med. 298. καινὰ θεσ-

μια ib. 494. καινὰ φάσματα Iph. T. 42. καινῶν κηρυγμάτων ib. 239. καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν ib. 1306. καινοῖσι λέκτροις Tr. 663. τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ἡθάρων ἡδίων' ἐστίν Cy. 249. καινὰ πῆματα Hel. 1529. παλαιὰ καινοῖς δακρύοις ἢ χρη' σέειν Alex. fr. XX.

Καινοτρόπος μῦθος Dan. 49.

Καινεργεῖν. τί καινεργεῖς; Iph. A. 2. εἰ μὴ—καινεργεῖς λόγον ib. 838. Καινῶς Cad. fr. vers. 1.

Καίριος. καίριος ἡλυθες El. 598. καιρίως σφαγὰς Ph. 1440. ἔλεξας τὰ καίρια Iph. A. 829. καιριωτέραν βελήν Her. 472.

Καιρίως σκοπεῖς Rh. 339.

Καιρός. τυχεῖσα καιρῷ θεόθεν Hec. 593. εἰς καιρὸν τοῖσι φαίνεται λόγοις ib. 666. ἃ εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν Or. 122. ἀφίξει εἰς καιρὸν κακῶν ib. 384. καιρὸν εὐλαβέμενος ib. 698. εἰς καιρὸν ἔβης Ph. 106. ἔχει αὐτὰ καιρὸν ib. 474. ἢ καιρὸς εἰδέναι τάδε δέσποιναν Med. 80. cf. Iph. A. 325. τὰ ὑπερβάλλοντ' ἐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 128. εἰ ὁ καιρὸς ἦν σαφὴς Hip. 386. εἰς καιρὸν πάρα ib. 899. τίς σοι καιρὸς ἀνυζομένη—; An. 131. εὐρεῖν καιρὸν ib. 486. εἰς καιρὸν τυπεῖς ib. 1121. καιρῷ σοφὸς Sup. 509. καιρῷ πέρα ib. 745. παρὰ καιρὸν Iph. A. 800. et Rh. 829. ὃ σοι καιρὸς ἀντιλαμβάνεται Iph. A. 1109. καιρὸν λαβόντας Iph. T. 908. καιρὸς ἀκῶσαι Rh. 10. εἰς καιρὸν ἡλυθες ib. 52. cf. Tr. 739. et Hel. 1087. ὕπερον μὲν ἡλυθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως Rh. 443. ἐγείρειν καιρὸς ib. 545. ὡς ἐν ἢ καιρῷ πάρεi Bac. 1286. σμικρὸν ὁ καιρὸς ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίης Hel. 309. καιρὸν ἐδὲν ἡλυθες ib. 486. χρόνῳ καιρὸν λαμβάνων Ion. 659. εἰ σπεῖναι τε—ἢ, τε καιρὸς ἄπεισι τόλμας ib. 1062. εἰ μὴ καιρὸς ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν ib. 1552. εἰς καιρὸν ἔξω περὰ Her. F. 701. τὰς σὰς τύχας θεραπνεύσθαι καιρὸς El. 997. μηδ' αὖτε (sc. ἄνδρα) καιρῷ μεῖζον Plis. fr. I. 4. ὁ ἐν καιρῷ μόχθος Tem. fr. VIII. 1. οἷχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV.

Κακανδρία. τῇ Φρυγῶν κακανδρία πολλὰ ἔγγελωντες Rh. 814.

Κάκη. τῆς ἐμῆς κάκης Med. 1051. τὴν

σὴν ἁμαρτίαν τὸ μὴ εἰδέναι ἐκλύει κάκης Hip. 1335. σὺ πατὴρ κάκη An. 968. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. ὡς ἔμφυτος πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Bel. fr. IX. 1.

Κακίζειν. μὴ κακίζε Iph. A. 1436. κακίζῃ (2. sing. præs. med.) Ion. 984. μὴ κακισθῆς Med. 1246. κακισθεῖς El. 982.

Κακισέον Iph. T. 105.

Κακοβελεύειν. ψυχὰ—κακοβελευθεῖς' ἐκ τ' ἀνθρώπων, ἐκ τ' ἀθανάτων Ion. 877.

Κακόβελος. κακοβέλων φωτῶν Bac. 399.

Κακόγαμβρος. κυκόγαμβρον γόνον Rh. 260.

Κακόγλωστος. κακογλώσσε βοῆς Hec. 661.

Κακοδαίμων. ἔλκετε τὸν κακοδαίμονα Hip. 1362.

Κακόδοξος. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An. 780.

Κακομήτας ἀνὴρ Or. 1403.

Κακόνυμφος. τὸν—κακόνυμφον Med. 206. ὃ κακόνυμφε ib. 990. κακόνυμφοτάταν ὄνασιν Hip. 757.

Κακόποτος. ἐμὲ κακόποτον Hel. 700.

Κακορρόθειν. συγγόνες κακορρόθεις; Hip. 340. παῦσαι παῖδα σὸν κακορρόθων Al. 710.

Κακός. κακὸν καρπὸν Hec. 595. αἰεὶ ὁ πονηρὸς ἐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς ib. 596. κακὸς, ὁ μὴ τι δρῶν κακὸν ib. 608. κοινόν, τὸν κακὸν κακόν τι πάσχειν ib. 903. ὡς φανῇ κακὸς ib. 1217. cf. v. 1233. εἰς φίλους ἔφυς κακὸς Or. 424. εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἀνδρὰ γίνεσθαι κακὸν ib. 735. κακὸς ἐφωράθη φίλοις ib. 738. Μενέλαος ὁ κακὸς ib. 1057. κακὸς φανήσομαι Ph. 1012. κακὸς γ' ὦν εἰς φίλους ἀλίσκεται Med. 84. μὴ κακὸν φῦναι λέγειν ib. 522. κατ' ἀνῆν κακὸς κακῶς ib. 1386. ἢ τις ἦν ἔτω κακὸς, ὃν ἢ προσεῖπε Al. 192. νάντην κακὸν An. 458. διὰ κυβερνήτην κακὸν Sup. 880. αἰσχύνεται—κακὸς γενέσθαι ib. 913. κακὸν νόσον ib. 1208. et Her. 1042. ἀνδρὸς ἢ κακῷ τρόποι Iph. A. 502. ἐδένα οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακὸν Iph. T. 391. κακὸς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. κακὸς πολίτης Bac. 271. γείτονος

κακῆ Cy. 595. κακὸν λόγον κτήσῃ Her. 166. κακὸς μένειν δόρον ib. 744. κακὸς, ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν Hel. 732. κακὸς ὄρνις ib. 1057. ἐν τοῖς αὐτῇ δώμασιν κακὸς φανείς Ion. 370. κακὸς εὐνάτωρ ib. 912. Ἀπόλων ὁ κακὸς ib. 952. τὸ ἀπορεῖν, ἀνδρὸς κακῆ Her. F. 106. ἡ χρηστὸν ὄντα γνῶσομαί σέ γ', ἡ κακὸν Alex. fr. II. 2. δείκνυσι δ', ἡμῶν ὅστις ἐστὶν ἂν κακὸς Antiop. fr. III. 2. ἐφάνοις ἀνδρὸς ἐ κακῆ ejusd. fr. X. 1. εὐτυχίαν κακῆ ἀνδρὸς Bel. fr. VI. 2. δύσμορφος εἶην μᾶλλον, ἡ καλὸς κακὸς Chry. fr. III. 2. ἐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακῆ πατρὸς Dic. fr. XI. 2. μή μοι ποτ' εἴη—κακῶ γενέσθαι ejusd. fr. XII. 2. οἴησις ἀνθρώπου κακῆ Gl. fr. I. κακὸς ναύκληρος Inus fr. XV. 3. ἀργὸς πολίτης κείνος ὡς κακὸς γ' ἀνὴρ Melan. fr. IV. κακὸς πεφυκὼς Phry. fr. V. 9. κακὸς τις ἐστὶ προξένῳ σοι χρώμενος; Tel. fr. XXIV. κακὸς ὁ μὴ ἔχων Fr. fal. cit. V. 8. κακὸν ἄνδρα χρὴ κακῶς πᾶσχειν ἀεὶ Fr. inc. XLII. 4. πῶς ἂν ἐκ τοῖσδε σώματος κακὸς γένοιτο' ἂν eorund. fr. LXII. 3. κακὸς. κακῶ γὰρ συντέτηκεν ἡδονῇ eor. fr. CVII. εἶα με κερδαίνοντα κεκληῆσθαι κακὸν Fr. inc. B. 1. 1. τὸς κακὸς τιμωρεμένη Hec. 756. τὸς κακὸς κακῶς δρᾶν ib. 845. οἱ κακοὶ φίλοι Or. 746. καλοῖς κακὸς λόγος ἐλίσσων ib. 889. Φρύγας κακὸς ib. 1351. ἀεὶ κακοὶ Φρύγες ib. 1447. ἐχ' ὁρᾷ Δίκα κακὸς Ph. 1717. τὸς κακὸς πεφυκὸτας Hip. 942. ὦ ξυνωδοὶ κακοὶ Sup. 73. κολασιῇ τῶν κακῶν ib. 341. ἴν' ἡμᾶς ὄντας εὐρήσει κακὸς Iph. A. 459. πολλοὶ κακοὶ Iph. T. 678. κακὸς ἀνακαλῶ τὸς συμμάχους Tr. 469. κακῶς ἔτοι κακοὶ οἱ παῖδες ἀπόλοιτο Cy. 267. δεῦρο τοῖς κακοῖσι φευκτέον Her. 260. κακὸς ἡμεῖς ἐ προσωφελήσομεν ib. 520. ἐ γάρ τι θανάτῳ τὸς κακὸς κολάζομεν Hel. 1188. οἱ κακοὶ ἔποτ' εὐπράξιαν ἂν Ion. 1622. κακοὶ εἰς σέ Her. F. 496. ὅσας κακὸς ἐφεύρον ib. 569. χρηστὰ ἐκ κακῶν τέκνα El. 370. πολλοὶ ὄντες εὐγενεῖς, εἰσὶν κακοὶ ib. 551. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμῶσ' ἀεὶ Alex. fr. XI. ἐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια ejusd. fr. XIII. 1. φιλεῖ ἐκ κακῶν εἶναι κακὸς Antig. fr.

XI. 2. κακοὶ πολῖται Antiop. fr. VII. 3. ὀλίγοι ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Ar. fr. XIII. κακὸς ἐκδίκως τιμωμένος Bel. fr. XXIII. 3. vid. not. ὅστις κακοῖσιν ὅμοιος ἢ Dic. fr. XIII. 2. ὀλίγους ἐπαινῶ μᾶλλον, ἢ πολλὰς κακὰς Er. fr. III. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Hyp. fr. VI. ὦ κακοὶ βροτοὶ Inus fr. IV. 1. κακὸς ἀποπτύμεν ejusd. fr. XI. 2. οἱ μὲν ἐκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοὶ Ὀνει fr. II. 2. ὅταν κακοὶ πράξωσιν καλῶς ejusd. fr. IX. 1. κακοὶ γεγῶτες (sc. παῖδες) Ὀeno. fr. II. 6. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς Peliad. fr. III. 2. ὁμιλῶν κακοῖς Phoen. fr. IX. 7. πόλει εὐτυχῆντες οἱ κακοὶ νόσος Plī. fr. I. 7. ἐστὶ τοι καλὸν κακὸς κολάζειν Sci. fr. IV. 2. τοῖς κακοῖς, πάντων μέγιστος πολέμιος Syl. fr. I. 1. κακοῖσιν ἀπαντα φρεῖδα Tem. fr. I. 2. τῶν κακῶν ἐξοστία ejusd. fr. XIV. 2. ἡ δίκη μάρπτει τὸς κακὸς Fr. inc. II. 4. ἀρχεσθαι χρεὼν κακὸς ὑπ' ἐσθλῶν eorund. fr. XLII. 2. νεκὸς αἰρεσθαι κακοῖς eor. fr. XLIII. 2. ὥστ' ἐκ πονηρῶν μὴ ἐ κακὸς πεφυκέναι eor. fr. LXIII. 2. κακοὶ εὐτυχῆντες ἐπιπλήττωσί με Fr. inc. B. 21. 2. κακὴ γυνὴ Hec. 348. et Hel. 964. et κακῆς γυναικὸς Or. 520. 735. et 1139. An. 272. et 622. Iph. A. 1169. Iph. T. 566. Melan. fr. VII. 1. et Fr. inc. XLIX. 3. et κακὴν γυναῖκα Or. 923. El. 1073. Inus fr. VII. 4. et Pro. fr. III. 3. γῇ κακὴ Hec. 592. κακὴν αὐτὴν ἐνδίκως ἡγῆμενος Or. 504. φυτεύσας θυγατέρα κακὴν ib. 584. κακὴ ἐς ἀλκὴν Med. 264. κακῶς κακὴν θανεῖν σφ' ἀνάγκη ib. 805. μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε ib. 1363. ὀργῆς ἐξανείς κακῆς Hip. 900. κακὴν ἔμπορον βίβι ib. 964. κακὴν δάμαρτα An. 627. μήτ' ἀναγκάσης ἐμὲ κακὴν γενέσθαι περὶ σέ Iph. A. 1184. ἐρημία κακὴ Tr. 26. κακὴ φανῆμαι τῷ θανόντι ib. 658. κακῶς κακὴ θανεῖται ib. 1056. δόξαν κακὴν Her. F. 292. et δόξα κακὴ El. 1013. κακὴ μήτηρ El. 27. cf. v. 919. συμφορᾶς κακῆς ib. 69. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν Æol. fr. II. ἡ κακὴ ἀνανδρία Ar. fr. V. 1. et Er. fr. X. 2. ἐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς ἐσθλοὶ γένοιτο παῖδες Bel. fr. XIV.

2. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23. τόλμη κακῇ Rha. fr. II. 6. βελλῆς κακῆς Fr. inc. IX. κακά (pro κακῇ) ἀμύχανια Hip. 162. σὺ διάφερε τῶν κακῶν (sc. γυναικῶν) Or. 251. κακῶν φρενῶν Hip. 473. δρῶσιν αἱ κακαὶ κακὰ βελεύματα ib. 649. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπος χρή An. 229. κακῶν γυναικῶν εἰσοδοὶ ib. 931. ἡδοναὶ κακαὶ Iph. A. 387. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες Rh. 1176. ὦ κακαὶ Tr. 464. φήμας κακὰς ἤκασεν Hel. 621. τὰς φρένας ἔχειν κακὰς ib. 738. κᾶν ταῖς κακαῖσιν αἱ ᾿γαθαὶ μεμυγμέναι Ion. 399. πημάτων κακὰς ὁδὸς ib. 930. κακὰς προσβολὰς El. 829. αἱ κακαὶ συμφοραὶ Bel. fr. XXV. 15. ταῖς ἐ κακαῖσιν αἱ κακαὶ (sc. αἰσχος κεκοίνωνται) Melan. fr. XXVI. 4. κακὰς ἀμοιβὰς Œd. fr. IV. 2. ὀμιλῖαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX. αἱ κακαὶ γλῶσσαι Epist. V. ἔδεν αὐτὸν ἥδε γ' εἶργασαι κακὸν Hec. 264. τὸ δῆλον ὥς κακὸν πεφυκέναι ib. 332. ὅτῳ κατ' ἡμᾶρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν ib. 628. τὸ μέλλον ὥς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι Or. 478. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν Ph. 408. τὸ φροῖμον κακὸν τόδε Hip. 568. ὦ κακὸν κᾶρα ib. 651. κακὸν τὸ λῆμα Al. 726. κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον An. 183. κακὸν λέχος Iph. A. 389. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακὸν ib. 520. ἔδεν οἶδ' ἔδεις κακὸν Iph. T. 477. κακὸν ὄνειδος Her. 463. κακὸν τόδ' εἶπας, οἷς κακὸν λέγεις Hel. 124. κακῷ ἐσθλὸν ἐ συμμῖγνυται Ion. 1017. δρᾶσαι τι κακὸν τὰς πέλας ib. 1248. κακὸν τι πράξειν Her. F. 728. κακὸν, γυναικᾶ πρὸς νέαν ζευῆσαι νέον Œol. fr. XI. 1. sed cf. Fr. inc. CLVII. 1. ubi pro νέαν est γραιᾶν. κακὸν παίδευμα Alex. fr. XV. 1. κακὸν ὀμίλημα Antiop. fr. X. 3. τὸ κατὰ σκότος, κακὸν Meleag. fr. V. τὸ κακὸν ἔδεις χρηστὸν ἂν θείῃ ποτὲ Phœn. fr. VII. 1. κακόν τι πράσσω Phry. fr. V. 2. τὰ μὴ δίκαια ἀπανταχῆ κακὸν Fr. inc. XVII. 2. ἦν κακόν τι πράξῃ eorund. CLII. 3. ὦ κακ' ἐνεγκῶσαι Τρωάδες, ὦ κακ' ἐνεγκῶσαι πῆματα Hec. 166. sq. φροῖμιά μοι κακὰ ib. 182. cf. Tr. 707. ὦ κακὰ μνηστέματα Ph. 583. κακὰ βελεύματα Hip. 649. et τῶν κακῶν βελευμάτων Œd. fr. IV. 1. et

κακοῖς βελεύμασιν Her. F. 273. κακοῖς πήμασι An. 1172. κακῶν λέκτρων ib. 1282. κέντρα κακὰ Sup. 242. σοφισμάτων κακῶν Bac. 489. ἔργα κακὰ Aut. fr. III. 26. οἱ μὲν κακῶν ἐρῶσιν Œd. fr. XV. 2. b) κακὸν subst. κακὸν ὀλέθριον Hec. 641. et 1031. τῆτ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακὸν Or. 762. κακῆ τῆτ' ἔτ' ἄλγιον κακὸν Med. 234. ἀμύχανον κακὸν ib. 447. κακῆ ἐκέτ' ἦν ὑπέρτερος ib. 1219. τερπνὸν κακὸν Hip. 384. σὺν κακῷ ib. 528. ἀτηρὸν κακὸν An. 353. ὥς κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύνεται ib. 803. τὸ κακὸν ἀντὶ τὰγαθῆς (sc. ἔλωμαι); Iph. A. 488. δεινὸν κακὸν ib. 1357. et 1416. Bac. 1349. Fr. inc. LIII. 4. ὥς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο Iph. T. 559. τὸ σὸν κακὸν κοσμήσα Tr. 982. ὥς μὴ ἔγεγερθῇ τὸ κακὸν Cy. 623. κακόν γε πρὸς κακῷ ib. 679. τὸ κακὸν ἀγαθὸν Hel. 649. κοινῇ μετασχεῖν τὰγαθῆς καὶ τῆ κακῆ El. 607. αἰεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεδίσταται κακὸν Œol. fr. XVI. 1. τῆ πάσχειν ἐπιπὼν μείζον κακὸν And. fr. XVIII. 2. τὸ δῆλον ἐχ' ὀρᾶς ὅσον κακόν; Antiop. fr. XV. κακὸν ἔχθιστον Ar. fr. XXIV. 3. τοῖς πράσσωσιν κακὸν ἦλθε ejusd. fr. XXXII. 2. θεῖον κακὸν Chry. fr. II. 1. ἀγριώτατον κακὸν Phœn. fr. VI. οἶον τοῖς ἔχουσιν εἶ κακόν; ejusd. fr. VIII. ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακὸν Fr. inc. XXVIII. 2. ἐπεὶ κρεῖσσον τὸ κακόν ἐπὶ τὰγαθῆ eorund. CCXXIII. ἀληθές κακὸν Fr. inc. B. 18. ἐπὶ κακῷ σφίσιν ἔσονται Epist. V. δύο κακῷ σπεύδεις Ph. 585. δὴ ἐξ ἐνὸς κακῷ συνάπτει Iph. T. 488. cf. Fr. inc. XXIII. 3. ἀμέγαρτα κακῶν Hec. 193. παρυσίαν κακῶν τῶν σῶν ib. 227. σοφόν τι κᾶν κακοῖς, ἃ δεῖ, φρονεῖν ib. 228. ὅπως ὀρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα ib. 233. ἐπιλήθομαι κακῶν ib. 279. γεέσθαι κακῶν ib. 375. τέθνηκ' ἔγωγε—κακῶν ὑπο ib. 431. σημανῶν κακὰ ib. 512. λέγων κακὰ ib. 519. τοιάδ' ἤκων κακὰ ib. 576. ἐκ οἶδ', εἰς ὃ, τι βλέψω κακῶν ib. 585. λύπη διάδοχος κακῶν κακοῖς ib. 588. ἕτερα ἀφ' ἐτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ ib. 689. δεινὰ πάσχομεν κακὰ ib. 693. πέπρακται καὶν' ἔσω

δόμων κακὰ ib. 1038. ὥς σοι δύσφορ' εἰργασαι κακὰ ib. 1085. ἐν τοῖς κακοῖς οἱ ἀγαθοὶ σαφέστατοι φίλοι ib. 1226. κακῶν ἐρᾶς τυχεῖν ib. 1280. ὃ πότνια λήθη τῶν κακῶν Or. 213. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλάσιος κακῶν ib. 394. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; ib. 510. ἔχ' ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ πρόσεσιν Ph. 531. δυσφύλακτ' αἰτῇ κακὰ ib. 931. ἥ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά; ib. 1698. κακῶν πολλῶν ἵδρις Med. 285. κακῶν πάντων τέκτονες ib. 409. οἱ κακῶν ἐλήλυθας; ib. 1306. σοὶ πάντ' ἐστὶν κακὰ ib. 1369. ἀκέσῃ πολλὰ, κὲ ψευδοῇ κακὰ Al. 708. διδάσκαλοι κακῶν An. 947. πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς Sup. 199. κακῶν πέλαγος ib. 824. cf. Her. F. 1088. ἔσ' σε φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἑλλήσιν κακὰ Iph. A. 308. ὥς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾶς Tr. 406. κακῶν εἰς ἄμυλλαν ἔρχεται ib. 617. κακοῖς Θηργῶν κακὰ Bac. 837. ἐπ' ἐξεργασμένοις κακοῖσι χαίρειν ib. 1038. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς ib. 1255. ἐδὲ παύσομαι κακῶν ib. 1358. κακῶν λήσεις Cy. 171. κακῶν εἰς τῷσχατον πειρόντες Her. 304. κακῶν μέγιστον φάρμακον ib. 596. μεγάλα σπεύδεις κακὰ Hel. 1645. μέγας Θησαυρὸς ὥς ἀνοίγνυνται κακῶν Ion. 924. ἔσ' ἐν ὑσάτοισι κακοῖς ib. 1115. τῶν κακῶν ἄκη Her. F. 93. πρὸς κακοῖς κακὰ μῆσεται ib. 1076. ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας; ib. 1109. κακὰ κακοῖς συνάψαι ib. 1213. ἅπαντ' ἐλάσσω κείνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ ib. 1411. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1084. ἀμοιβαί κακῶν ib. 1147. εἰ μὴ καδέξης γλῶσσαν, ἔτι σοι κακὰ Æg. fr. III. ἐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Æol. fr. VI. 3. τίς ἀλγεῖν ἐκ ἐπίσταται κακοῖς; ejusd. fr. XXI. 1. φέρειν κακὰ Alex. fr. XIX. 2. ἐπ' ἄκραν ἤκομεν γραμμὴν κακῶν Antig. fr. XIII. ἔτι κἂν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς CEnom. fr. V. 1. πολλῶν τὰ χρήματ' αἰτὶ ἀνθρώποις κακῶν Pl. fr. II. δεινὴ πόλις νοσῶσ' ἀνευρίσκειν κακὰ Fr. inc. XXXVIII. et Fr. inc. B. 47. 1. δημιουργὸς κακῶν μέγιστος Fr. inc. LIII. 7. ἔμ' μή ποθ' ἄλω κακὰ πράσων eorund. XCVI. 5. ῥίζα κακῶν eor. CLV. 11. 2) Compar.

κακίων. κακίων ἐγένετο Or. 505. τῷδ' ἔπω ξένε κακίον' ἐδεξάμην Al. 753. ἐδὲν κακίων τυγχάνεις γεγῶς πατρὸς Her. 327. ἐδὲν κακίῳ Μενελεύ μ' ἔξεις πόσιν Hel. 1439. cf. El. 1081. τῶν ἐλευθέρων ἐδεῖς κακίων δῶλος, ὅστις ἐσθλὸς η Ion. 856. πτωχῷ κακίων Fr. inc. XXI. 2. ὅταν τις ἐσθλὸς—μηδὲν φέρεται τῶν κακίωνων πλέον Hec. 308. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην ib. 1253. τὲς κακίονας σέβων An. 915. μηδὲ—τὲς κακίονας (sc. φίλες) λάβης Her. 179. θεοῖσιν ἔ κακίοσι χρώμεσθα συμμάχοισιν ib. 348. ἐσθλῶν κακίως ἐνίος' εὐτυχέστεροι Hel. 1229. εἵκειν ὁδῷ—τοῖς κακίοσιν Ion. 637. κλύοντα δεινὰ πρὸς κακίωνων Dic. fr. XIII. 5. πρῶτος γέγραπται τῶν κακίωνων κράτει Eu. fr. VI. 2. sed v. not. τυραννεῖν τῶν κακίωνων Fr. inc. XXXIX. 6. et Fr. inc. B. 47. 7. κακίων ἔσ' ἐμῷ γυνή Al. 307. εἰς ἀηδίαν πίπτει κακίῳ Hel. 426. κτήσις κακίων Alex. fr. VI. 4. πᾶσα ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος CEd. fr. II. 2. ἅπαν κάκιον τῷ φυλάσσεσθαι καλῶς Ph. 738. εὐρεῖν κάκιον μητέρα Ion. 1383. ἐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένος Aut. fr. III. 2. φθόνος τῷ μὴ φθονεῖν ὁσῶ κάκιον—Fr. inc. XVII. 4. καὶ μοι δοκῶσιν—πράσσειν κάκιον Hip. 378. φρονῶσι κάκιον Ἑλλήνων πολλὸν Bac. 483. 3) Superl. κάκιος. Μενελέως κάκιος εἰς μέ, κ. τ. λ. Or. 734. κάκιος ἀνδρῶν Med. 229. cf. v. 452. et 690. et CEd. fr. II. 2. ἐξελέγχεται—κάκιος ὢν Hip. 945. κάκιος Ἀργείων ἀνὴρ Iph. A. 944. cf. Her. 816. ἀρχεὶ κάκιος τῶν νέων Her. F. 257. θεὸν, ὃν χεῖ κάκιος ῥαδίως ἐκτήσατο Æol. fr. XIV. 2. τὸν κάκιον πλεῖτος εἰς πρῶτος ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. κἂν τῷ κακίῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει And. fr. XIII. 3. εἰ ἦσθα μὴ κάκιος Dic. fr. IV. 1. ὃ κάκις Hec. 577. et 1199. Hip. 959. et 1316. Al. 700. et 720. An. 591. 632. et 720. et Tr. 943. ὃ κάκις τιμωρεῖν φίλοις Or. 717. ὃ κάκις ἀνδρῶν Med. 488. ὃ κάκις βασιλέων Her. F. 182. δάμαρτα τὴν κακίην Or. 739. τῆς κακίης δαιμόνων Ph. 534. cf. Hip. 13. γυναῖκα πασῶν κακίην An. 596. τὴν

κακίσην αἰχμάλωτον ib. 933. κακίσης ἐννίδος Iph. A. 397. τῆς κακίσης Ἑλένης Cy. 279. σύγγονον κακίσην Hel. 1648. κακίσην λαμβάνων (sc. τὴν Ἑλλάδα) εἰς παῖδ' ἐμὸν Her. F. 223. ἀγάλατι κακίση Hip. 632. ἐλπὶς ἐστὶ κάκισον Sup. 479. κάκισον ὄπλον Her. F. 161. τὰ κάκις' ἐμῶν κακῶν Hip. 818. κακίσων γραμμῶν Iph. A. 322. κάκιςα κατθανόνθ' ὀρῶ Bac. 1306.

Κακόσομος. λίσχας πονηρὰς καὶ κακοσύμους Iph. A. 1001.

Κακότης. δεικνυσιν ἀνθρώπων κακότη-
τας Bel. fr. VI. 7.

Κακοτυχής. ὃ κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι Hip. 669. κακοτυχές γύναι Med. 1274. τὸ κακοτυχές ἢ λέλοιπεν ἐκ τέκνων Her. F. 133. κακοτυχε-
τάτα γυναικῶν ἐγὼ Hip. 679.

Κακῶν. ὅστις σῶμα κακοῖ Dan. fr. IV. 2. πρὶν τι κακῶσαι τὰς ἐῖσω Med. 182. ἔδεν κακῶσαι τὰς ἀναιτίους Θέ-
λω Her. F. 1162. μήτ' αὖ κακώσης (sc. τὸν δῆμον) Plis. fr. I. 2. vid. etiam Epist. II. τὸ μετ' εὐτυχίας κακῶσθαι Iph. T. 1121. ὅστις πρὸς θεῶν κακῆται Hel. 275. πρὸς σέθεν κακόμενος Hip. 1308. εἰ τόδ' ἡμῶν πρῶ-
τον ἦν κακμένῳ Fr. inc. CLXVII. 1.

Κακεργεῖν. τὸ κακεργεῖν ἀσέβεια με-
γάλη Or. 821. δοκεῖς κακεργεῖν Ar-
γός; Sup. 537.

Κακέργος Or. 1407. et El. 953. φωτὸς κακέργος Antiop. fr. XXX. 2. κακέρ-
γος προσάτας Or. 770. κακέργος ἄν-
δρας Ion. 832. φῶτας κακέργος El. 219. ἢ τῶν κακέργων οἶκος Aug. fr. II. κακέργος ἔσα Tr. 968. κα-
κέργος τῇσδε βακχείας Bac. 232.

Κακόφρων. Κάδμω κακόφρων λαὸς Sup. 744. ὃ κακόφρων ἀναξ Her. 373. κακοφρόνων ἀνδρῶν παράνοια Or. 822. οἱ κακόφρονες φιλόγαμοι μνηστῆρες Iph. A. 391. κακόφρων κέρα El. 482.

Κακύνειν. ἐκὼν κακύνῃ (2 sing. praes. pass.) τοῖσδε σοῖς βεβλῦμασιν; Hec. 251. ἐφ' οἷσι κακύνομαι Hip. 686.

Κακῶς. ὡς πράσσεις κακῶς Hec. 56. cf. v. 957. Or. 719. 1553. et 1599. Ph. 1618. Al. 246. et 964. An. 77. 463. etc. ὁρᾷς ἡμᾶς κακῶς, ὅσον δύνῃ Hec. 253. cf. v. 845. Med. 470. 507. Hip. 321. An. 587. etc. κᾶν κακῶς

λέγῃ Hec. 293. εἰ κακῶς νομίζομεν ib. 326. εἴ τις γυναικας—εἶρκεν κα-
κῶς ib. 1178. cf. Al. 707. κακῶς ἀπόλοντο Hec. 1194. ἦν λέγω κακῶς ἐκείνην Or. 559. cf. Med. 458. 474. etc. φρονῶν κακῶς Or. 905. cf. Med. 250. 892. et 1014. Hip. 951. etc. ὄλλυνται κακῶς Or. 1296. cf. Med. 788. etc. κακῶς θεῶν τις Οἰδίπῳ φθείρει γένος Ph. 382. κακῶς γῆμαι ib. 384. κακῶς εἰρημένα ib. 1643. κακῶς πάσχεσθα Med. 38. et 280. cf. v. 815. Rh. 473. Tr. 604. etc. τὰ κακῶς πιτνῶντα Med. 55. κακῶς πέπρακται πανταχῇ ib. 364. cf. Rh. 756. ἐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρο-
νεῖν Med. 464. ἢ κακῶς ἔχει ib. 533. cf. Hip. 681. Iph. T. 691. et Bel. fr. XVI. 17. ἡμῶν βεβλένυμαι κακῶς; Med. 567. κακῶς κακὴν θα-
νεῖν σφ' ἀνάγκη ib. 805. κείνην ἐρ-
ξοισιν κακῶς ib. 1302. κατθανῇ κακὸς κακῶς ib. 1386. κακῶς ἄκευον Al. 729. Iph. A. 1032. et Tr. 644. κα-
κῶς κλύονται Al. 964. μὴ κακῶς οἰκεῖν An. 180. καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νο-
μίζεται ib. 694. ὡς κακὸν κακῶς διά-
δοχον—πορεύεται ib. 803. ὡς ἐσι-
γήθῃ κακῶς Sup. 298. τραφῆναι μὴ κακῶς ib. 911. ἐξεχώρησαν κακῶς Iph. A. 367. βέλομαί σ' εἰπεῖν κα-
κῶς εὖ ib. 378. κακῶς ἤρχες ib. 383. τὰς κακῶς παγέντας ὄρκους ib. 395. κακῶς ζῆν ib. 1252. et Pl. fr. VIII. κακῶς ἐλθῶσα τῶν ἐμῶν τινι Iph. T. 522. τὴν βασιλίδ' ἐσίαν Ἀτρειδῶν κακῶς ἔβαζε Rh. 718. ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται ib. 981. κακὸς κακῶς ταφήσῃ Tr. 446. ὡς κακῶς διόλλυσται ib. 625. ἢ κακῶς λέγεις ib. 1054. κακῶς κακὴ θανεῖται ib. 1055. κακῶς ἐξόλοιο Cy. 260. κακῶς ἔτοι κακοῖ—ἀπόλοντο ib. 267. ὡς πῆρ κακῶς ib. 615. κακῶς ἂν Τροίαν γε διεπτωροσάμην ib. 690. σὺν κακῶς πράσσοι συμπράσσω κακῶς Her. 27. κακῶς μάχοντο ib. 172. κακῶς λι-
πεῖν βίον ib. 451. ἐξ ἐμῶ ἐκ ἀκέσε-
ται κακῶς ib. 718. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς ib. 958. κακῶς σ' ἐκ ἐπαιόν κλύειν Her. F. 173. φ' αἰεὶ κακῶς ἔσ', ἔδεν ἀλγεῖ ib. 1292. ἢ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς El. 925. κακῶς τελευτᾷ Aesch. fr. III. 2. τὸ ἀσθενές μὴ—κακῶς

ἐμέμφθης Antiop. fr. V. 2. τὰ κακῶς
οἴκως ἐσελθόντα Er. fr. II. 12.

Καλαμόεις. καλαμόεσσαν ἰαχὰν Iph.
A. 1038.

Κάλαμος. ὁ κηροδέτας κάλαμος Πανὸς
Iph. T. 1126. Ὀλύμπω καλάμοις
μυήματα πλέκων Iph. A. 577. εὐαρ-
μόμοις ἐν καλάμοις El. 702.

Καλεῖν. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν κα-
λεῖς; Hec. 758. ὡς ἀκμὴ καλεῖ ib.
1042. ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς
Ph. 921. τί τὸς θεὸς καλῶ; Tr.
1280. ὄνομα, ὁπότερον βάλει, κάλει
Bac. 276. κάλει φίλως εἰς δαῖτα ib.
1240. καλῶσιν αὐτὸν—Πολύφημον
Cy. 24. γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ ib.
150. πάσας ἀδελφὰς τῆσδε δεῦρο χρὴ
καλεῖν Her. 545. χρὴ τὸν προστρό-
παιον τὸν τε γενναῖον καλεῖν ib.
1015. θέλωσαν ἢ μόλις καλεῖς
Hel. 341. σὲ σύμμαχον καλῶ ib.
975. ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεών;
Ion. 259. πατέρα φίλτατον καλεῖ El.
153. καλῶ θεὸς ib. 566. ὅθεν—σὲ
δαιτὶ κοινωνὸν καλῇ ib. 637. ἔποτ'
αὐτὸν ὄλβιον καλῶ Antiop. fr. VIII.
3. εἰ θεὸν σφε χρὴ καλεῖν Fr. inc.
LXVIII. 3. πάντα Δελφῶν λαὸν
εἰς θοῖνῃν καλῶν Ion. 1140. Δία
καλῶς' (i. e. καλῶσα) ὁμόγνιον An.
922. τὸς ἐμὸς καλῶσα νέρθεν ἀκοίτας
Tr. 1309. Βρόμιον καλῶσαι Bac. 725.
τέκνα καλῶντα μητέρα Her. F. 324.
τί μ' ἐκάλες; El. 1123. ὁ δαίμων
μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην Ph. 416.
πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα Iph. A.
1220. σὲ ἐκάλεσα, σὲ δὲ κατώμοσα
Hel. 354. τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκά-
λεσας προοιμίους; Her. F. 1179. τίς
αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὤψιν εἰς ἐμὴν καλέσειεν;
Bac. 1257. ὕταν γε καλέσης αὐτὸν
ib. 499. ἐγὼ σ', ἐγὼ νῦν γε καλῶμαι
Al. 403. δυστυχεῖς καλοῖμεθ' ἂν
Iph. T. 500. τῷ θεῷ καλῶμαι δῶλος
Ion. 309. ξείνα χθονὶ κέκλημαι δάλα
Hec. 480. cf. v. 552. κέκλησθέ μοι
Hel. 1463. Λοῖσις κέκλημέθα Ion.
311. κέκλησαι πολλάκις Her. F. 501.
ἔτος κέκληται πόσις ἐμὸς El. 366.
σοφὴ κέκληται Alex. fr. XXII. 3.
δειλὸν κέκλησθαι Phry. fr. VIII. 2.
τίς δ' οἶδεν, εἰ ζῆν τῷθ', ὃ κέκληται
θανεῖν ejusd. fr. XV. 1. ἀξίως ἐμὸς
γαμβρὸς κέκλησαι Pro. fr. VIII. 2.

χρημάτων πολλῶν κεκλησθαι βέλεται
πατὴρ δόμοις Rha. fr. II. 4. ἔα με
κερδαίνοντα κεκλησθαι κακὸν Fr. inc.
B. I. 1. ὁ ἐν πολίταις τίμος κεκλη-
μένος Hec. 625. ὁ κεκλημένος πατήρ
An. 75. τίνος κεκλημένος; Rh. 298.
ταυτὸν ὄνομα πατρὸς κεκλημένος Her.
F. 31. κεκλημένῳ φωτὶ μακαρίῳ ib.
1291. κεκλημένους ἀνακαλέμεθ' αὖ
θεὸς Sup. 626. οἱ σοφοὶ δαίμονες
κεκλημένοι Iph. T. 570. ἡ κεκλη-
μένη μήτηρ Al. 640. πόλις—Παλλά-
δος κεκλημένη Ion. 9. Ἑλένη ἐκλήθη
Hel. 22. ὡς ἀρίστῃ φωτὸς ἐκλήθη
δάμαρ Her. F. 150. Κερητῶν Βάκ-
χος ἐκλήθη Cret. fr. II. 16. ἐξ ἐμῷ
κληθεῖς Al. 632. Ἐπίγονοι ἂν' Ἑλ-
λάδα κληθέντες Sup. 1224. κληθή-
σεται δῆριος ἵππος Tr. 13. τύμβῳ
ὄνομα σὸν κεκλησεται Hec. 1271.
ἐμὴ γυνὴ μόνη κεκλήσῃ Al. 331. Φθία
τῆμόν ἐδαμῶς κεκλήσεται Iph. A. 954.
ἔποτε κεκλήσῃ δυσσεβῆς Hel. 1035.
θεὸς κεκλήσῃ ib. 1683. ἐδὲ κεκλήσῃ
δυσγενὴς Ion. 580. μηδὲν καὶ ἐδὲν
ἐνθάδ' ὦν κεκλήσομαι ib. 594. ἐπῶ-
νυμός σε πόλις κεκλήσεται El. 1275.
δύσηνος, κ' ἢ σοφὸς, κεκλήσεται Ael.
fr. XII. 2. σεμνὸς Παλαίμων ναντί-
λοις κεκλήσεται Fr. inc. B. 31. 2.

Καλλιβλέφαρος. διδύμων προσώπων
καλλιβλέφαρον φῶς Ion. 189.

Καλλίβωλος. Φρύγιον ἄστυ καλλίβω-
λον Or. 1382.

Καλλιγάλανος. πρόσωπα καλλιγά-
λανα Tr. 837.

Καλλιγέφυρος ποταμὸς Rh. 349.

Καλλιδίνας Her. F. 368.

Καλιδίφρος. τᾶς καλιδίφρος Ἀθα-
ναῖας Hec. 467.

Καλιδόναξ. τῷ καλιδόνακος Εὐρώτα
Hel. 500.

Καλλιζυγής. ἄρμα δαιμόνων, τὸ καλ-
λιζυγές An. 277.

Καλλίκαρπος. σμίλακι καλλικάρπῳ
Bac. 108. τῆς καλλικάρπου Πελασγίας
Her. F. 464. καλλίκαρπον (sc. γῆν)
Cresph. fr. XIII. 1.

Καλλικόμας. καλλικόμαν πλόκαμον
Iph. A. 1080.

Καλλίμορφος. χορὸς καλλίμορφος τέκ-
νων Her. F. 925. δέμας τὸ καλλί-
μορφον An. 1156.

Καλλίναος. καλλινάος Κηφισῷ Med.

835. περὶ καλλίναον Βοιβίαν λίμαν Al. 592.

Καλλίνικος. καλλίνικος ὦν αἰνιγμάτων Ph. 1055. καλλίνικος γενόμενος ib. 1259. τὸν καλλίνικον σέφανον Ἰλίῃ Iph. T. 12. Βάκχιον τὸν καλλίνικον Bac. 1145. τὸν καλλίνικον κλεινὸν ib. 1159. τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν Her. F. 180. Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος ib. 582. cf. v. 961. τὸν Ἡρακλῆς καλλίνικον ἀγῶνα ib. 789. ὃ καλλίνικε El. 880. ὃ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἀναξ Sup. 113. καλλινίκης Κεκροπίδας Ph. 862. μῆσαν ἐπὶ καλλίνικον ib. 1720. ἐνταῦθα καλλίνικος ἔρχομαι Sup. 1059. ὃ ποτ' ἔσα καλλίνικε μυρίων μῆτερ τροπαίων Tr. 1221. τὰν Ἡρακλῆς καλλίνικον αἰείσω Her. F. 681. καλλίνικον ᾧδαν El. 865. καλλνίκοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν γενησόμεσθα Med. 765. ὃ καλλνίκοι παρθένοι El. 761. ἔγχος καλλνίκοι Ph. 1383. ἔ τοι ῥαδίως—καλλνίκοι οἴσεται Med. 45. βρέτας Διὸς τροπαίς καλλνίκοι Her. 937. καλλνίκῃς δορὸς Her. F. 49. τῷ καλλνίκῳ τῷδ' ὅπλῳ ib. 570. τὸ καλλνίκοι κᾶρα ib. 1046. καλλνίκα σέφη Ph. 865. τὰ ἐπτάπυργα κλεῖδρα γᾶς καλλνίκα θήσων ib. 1066.

Καλλίπαις. τὸν καλλίπαιδα σέφανον Her. F. 839. καλλίπαις Θεῷ Or. 962. Καλλιπάρθενος. καλλιπαρθένης δέρης Iph. A. 1574. Νείλῃς καλλιπάρθενοι ῥοαὶ Hel. 1.

Καλλίπεπλος. ὃ καλλίπεπλοι Φρυγῶν κόραι Tr. 338.

Καλλίπηχυς. καλλίπηχυν Ἔκτορος βραχίονα Tr. 1194.

Καλλιπλόκαμος. χρυσέαν ἄρνα καλλιπλόκαμον El. 705. αἱ καλλιπλόκαμοι Πιερίδες Iph. A. 1040.

Καλλιπόταμος ὕδατος νοτὶς Ph. 648.

Καλλίπρωρος. τὸ καλλίπρωρον Ἀργεῖς σκάφος Med. 1335.

Καλλίπυργος. καλλίπυργον ἄστυ Θηβαίας χθονὸς Bac. 1200. καλλίπυργα πεδία Sup. 618.

Καλλιπύργωτος. καλλιπυργώτης πόλεις Bac. 19.

Καλλιρέεθρος Δίρκα Her. F. 784.

Καλλιτάδιος. δρόμος καλλιταδίας Iph. T. 437.

Καλλισεῖον Iph. T. 23.

Καλλισεύειν. καλλισεύων Κραῖσις Tr. 226. δῶρ', ἃ καλλισεύεται τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν Med. 947. πότερα—ἐκαλλισεύετο πασῶν γυναικῶν Hip. 1009. καλλισυνομένα Πιερία Μέσειος ἔδρα Bac. 407.

Καλλίσευμα. τῷ τῇσδε καλλισεύματι Or. 1639. καλλισεύματα Λοξίῳ Ph. 223.

Καλλισέφανος. παρὰ καλλισεφάνοις εὐφροσύναις Bac. 376.

Καλλισῶ. ὃ μάκαρ—παρθένη Καλλισοῖ Hel. 381.

Καλλιτόξος. τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ Ph. 1169.

Καλλιφεγγής. ἡ καλλιφεγγής Ἔως Hip. 455. ὃ καλλιφεγγὲς ἡλὶς σέλας Tr. 860.

Καλλίφθογγος. ἰσοῖς ἐν καλλιφθόγοις Iph. T. 221. τὰν καλλίφθογγον κιδάραν Her. F. 350. τὰς καλλιφθόγους ᾧδᾶς Ion. 169.

Καλλίφλοξ. καλλίφλογα πέλανον Ion. 707.

Καλλίχορος. εἰλίσσῃσαι καλλίχορον Her. F. 690. ἐπὶ καλλιχόροις σέφαινοις Ph. 793. τῶν καλλιχόρων δελφίναν Hel. 1470. καλλιχόροις Ἀθάναϊς Her. 360. παρὰ καλλιχόροις παγαῖς Ion. 1075. καλλιχόρος αἰοιδᾶς Cresph. fr. IV. 7. 2) Καλλίχορον, *nom. propr. putei*. Sup. 392. et 619.

Καλλονῇ, et dor. ονά. ἔρωτα καλλονῆς Tr. 977. τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος Bac. 459. ἔριν τᾶς καλλονᾶς Iph. A. 1308.

Κάλλος. κάλλει ὑπερφέρεσαν Hec. 268. σῶζῃσα κάλλος Or. 129. ἄρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκῶφται ξίφη; ib. 1287. ἔ τὸ κάλλος, ἀλλ' αἱ ῥεταὶ τέρπεσι τᾶς ξύνευνέτας An. 206. εἰ θεᾶς ὑπερδράμοι κάλλει Tr. 931. υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος ib. 987. ἔκ εἰς κάλλος τύχας δαίμων δίδωσιν ib. 1201. κάλλος περὶ Hel. 23. cf. v. 27. ἐπὶ τὸ δυστυχεῖς κάλλος ib. 240. τὸ κάλλος αἴτιον ib. 268. διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς γυναῖκες ib. 311. πριαμένη τὸ κάλλος ib. 892. ἡ πὶ τῷ μῶ κάλλος ἐκτίσω γάμῳ ib. 1103. κάλλει ἀραρῶν El. 948. ἦτις εἰς κάλλος ἀσκεῖ ib. 1073. κάλλος ἔροχον Dan. 26. ἐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον Fr. inc. CLI. 1. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν eorund. CLXVIII. 2.

Καλλοσύνα, dor. pro ὕνη. καλλοσύνας
Λήδας σκύμνῳ Or. 1388. καλλοσύνας
ἔνεκεν Hel. 389.

Καλός, κόσμον καλὸν Hip. 632. καλὸν
ἀγῶνα Al. 651. et καλὸς ἀγὼν Bac.
1161. τῷ καλῷ νεανίῳ Al. 701. καλὸν
σκύμνον Rh. 380. ἐπὶ καλὸν ἔρχομαι
ὑμέναιον Tr. 773. ἐπεὶ μὲ φῆς ἔργῳ
ὄντος καλῷ Cy. 552. καλὸς ὁ παῖς
ib. 660. μάντις ἔ καλὸς Her. 65.
καλὸν τὸν πόνον Ion. 128. καλὸς σέ-
φανος Her. F. 1334. δύσμορφος εἶην
μᾶλλον, ἢ καλὸς κακὸς Chry. fr. III.
2. καλὸς παῖς Meleag. fr. XIV. 2.
καλοῖς κακὸς λόγος ἐλίσσων Or. 889.
νόμος ἔ καλῷ ib. 891. καλοῖσιν ὑμε-
ναίοισιν ib. 1210. οἱ καλοὶ λίαν λό-
γοι Hip. 487. καλοῖς γαμβροῖσι ib.
634. ὑπ' οἰωνῶν καλῶν Ion. 1333.
καλὴν κρήνην Cy. 148. καλὴν ὁσμὴν
ib. 153. καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς
καλῇ δίδως ib. 418. ἔδραν καλὴν
Her. 55. καλὴν προδοσίαν Hel. 1649.
ἀπόλαυσιν καλὴν Her. F. 1370. κα-
λῆς γυναικὸς Antiop. fr. XIX. 1. et
καλῇ γυνῇ Fr. inc. CLI. 2. ὄψις
καλῇ Epist. III. ἐλπίδων καλῶν ὑπο
Hec. 351. ἐπικερταὶ καλαὶ Or. 300.
ἀμοιβὰς ἔ καλὰς ib. 467. τόλμας ἔ
καλὰς Hip. 414. καλὰς ἀφορμὰς Bac.
267. τὰς τύχας τὰς καλὰς Hel. 271.
et τὰς μὴ καλὰς ib. 272. ἐκτροφαὶ
καλαὶ Dan. fr. VI. 5. φρένας καλὰς
Ced. fr. VIII. 2. τῷ καλῷ λύπη πρόσ-
εστιν Hec. 382. κανόνι τῷ καλῷ ib.
602. καλὸν κλέος ib. 1225. et Iph.
A. 357. λέγειν ἔ καλὸν Or. 27. εἰς
ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν ἔ καλὸν ib.
108. ἀμαθέτερος ὢν τῷ καλῷ Or. 417.
ἐν ἔ καλῷ ἐμνήσθην θεῶν ib. 578.
καλὸν πάρεργον πόνων ib. 609. τὸ
καλὸν, ἔ καλὸν ib. 817. καλὸν τὸ
θήραμα γενήσεται ib. 1316. καλὸν
ἔπος ib. 1525. ἔ γὰρ, ὃ μὴ καλὸν,
ἔποτ' ἔφην καλὸν Ph. 821. καλὸν τὸ
νικᾶν ib. 1206. καλὸν ὀνειδος Med.
514. cf. Iph. A. 305. ἡδονὴν προ-
θέντες ἀντὶ τῷ καλῷ Hip. 382. τὸ
σῶφρον ὥς ἀπανταχῇ καλὸν ib. 431.
ἔδ' ἐμοὶ καλὸν κρύπτειν, ἐν οἷσπερ—
An. 1054. τί πρὸς πολίτας—λέγων
καλόν; Sup. 247. cf. v. 293. ἀφῆσω
τῷ φόβῳ τῷ καλὸν ib. 300. καλὸν
ἀγαλμα ib. 373. καλὸν θέαμα ib.

783. τὸ καλὸν γ' ἐνταῦθα βίῃ Iph.
A. 20. τῷ γ' ἐπὶ τὸ καλὸν σφαλερὸν
ib. 21. τὸ καλὸν παρὲς ib. 387. ἐν
καλῷ σ' ἔξω δόμων εὔρηκα ib. 1106.
τὸ τέκνα συσσωζειν καλὸν ib. 1209.
τῷ νομῷ ἦς καλὸν μόνον Iph. T. 36.
ἔδ' εἰ σοὶ κλύειν καλὸν ib. 927. τὸ κιν-
δύνευμα γίνεται καλὸν ib. 1001. κα-
λὸν τι γλῶσσ', ὅτ' πίσις παρῇ ib.
1064. τί πρὸς τὸς—θεὸς ἀμιλλᾶσθαι
καλόν; ib. 1479. καλὸν νύμφευμα
Tr. 420. ὅ, τι καλόν, φίλον αἰεί Bac.
879. et 899. ἐπ' ἐξεργασμένοις κα-
κοῖσι χαίρειν ἔ καλὸν ib. 1038. καλὸν
τὸ θῦμα ib. 1244. πίνειν καλὸν Cy.
540. καλὸν τὸ γέρας ib. 548. cf. El.
1003. et Fr. inc. XVII. 1. καλόν,
ἔξωπραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110.
ἔχθρὰς τοῖσιδ' ἔ καλὸν κτανεῖν ib. 965.
ἔκ' ἐπ' ἐστὶν ἐν καλῷ δῶναι δίκην; ib.
971. ὅ, τι καλόν τὸ δυστυχεὲς Hel.
27. εἰδ' αἰσχίον εἶδος ἀντὶ τῷ καλῷ
λάβω ib. 270. ἐχὶ τῷ καλόν, εἰ
καλὸν τότε, αἰρήσομαι ib. 958. τὴν
εὐσέβειαν καλὸν τιμᾶν Ion. 1045.
ἔδ' εἰ ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα
ib. 1315. ζευγὸς ἔ καλὸν νεκρῶν Her.
F. 454. εἰς καλὸν τείχει ib. 728. ἐκ
τῶν καλῶν κομπῶσι—εἶναι τότε El.
815. παρθένοῦ ἔ καλὸν λέγειν ib. 945.
ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλῆς τυραννέσθαι καλὸν
Æg. fr. VI. δέλως ἔ καλὸν πεπᾶσθαι
κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Alex. fr. X.
2. καλόν, πόντῃ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήμενον
Dan. fr. X. 2. cf. v. 5. πρὸ τῷ καλῷ
Er. fr. I. 35. τί τέτων ἐχὶ δέξασθαι
καλόν; ib. 42. καλὸν τὸ θησαύρισμα
Meleag. fr. XIII. 4. κᾶν θεοῖσι κερ-
δαίνειν καλὸν Phi. fr. VII. 1. πρόσθε
τῷ καλῷ Rha. fr. II. 7. ἔστι τοι καλὸν
κακὸς κολάζειν Sci. fr. IV. 1. χρόνος
καλὸν ποικίλμα Sis. fr. I. 34. καλόν
γ' ἀληθὲς κᾶτενης παρρῆσία Temen.
fr. II. ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώ-
ποις καλόν Fr. inc. V. τοῖσι γενναίοι-
σιν ὥς ἅπαν καλὸν eorund. CXIX.
τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλὸν
eor. CXXIV. καλὸν ἂ νίκα Epig.
III. 2. τῷ καλῷ ἔργῳ Epist. III. κα-
λὸν adverb.: καλὸν ὁρμασιν δεδορκῶς
Cy. 509. καλὸν ἐκπερᾶ μελάθρων ib.
510. καλὸν βλεπῶ ib. 550. διὰ κα-
λῶν ὁμμάτων Hec. 442. τὰ μὴ καλὰ
πράσσειν ib. 1250. εἰ τὰ καλὰ πᾶσι

φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ Or. 492. καλοῖς βλέπεσσι γ' ὄμμασιν Ph. 400. μὴ πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς (i. e. ἐπὶ τ. ἔργ. μὴ καλ.) ib. 529. μήτε λανθάνειν καλὰ Hip. 403. cf. v. 466. κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς εἶναι καλὰ ib. 412. ἀμείνω τῶν καλῶν τὰδ' ἔσι σοι ib. 500. τά τοι κάλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν ib. 610. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An. 618. πολλὰ δράσας καλὰ Sup. 339. ἐὰν λέγῃς καλὰ Tr. 713. ἐπὶ τὰ καλὰ Bac. 1005. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ Her. F. 287. καλὰ μηχανήματα ib. 855. τῶν καλῶν ἀπολαύειν ib. 1224. εἰδ' ὠνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν ib. 1368. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. εἰ μὴδὲν τῶν καλῶν πειράσεται Antiop. fr. VIII. 2. καλῶν ἄπειρος ὢν Aug. fr. III. 3. ἔθῃ καλὰ Aut. fr. III. 8. τοιαῦτα πόλει τε πάσῃ πᾶσι θ' Ἑλλήσιν καλὰ ib. 28. μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν Bel. fr. XVI. 18. πολλῶν ἔπαινον λέξει καλῶν Dan. fr. X. 4. ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr. X. 1. ἐν τοῖσι καλοῖς πολλῶν λείλειπται Inus fr. VIII. 3. οἱ μὲν κακῶν ἐρώσιν, οἱ δὲ τῶν καλῶν Œd. fr. XV. 2. τὰ καλὰ ψευδῇ λέγων Fr. inc. XVIII. 1. τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν ib. 2. σὺν μυριοῖς τὰ καλὰ γίνεται πόνοις eorund. XXXIV. 2) *Comp.* καλλίων. καλλιόνας εἰσδοὶ Her. F. 623. ὧδε κάλλιον θανεῖν Or. 779. μήτ' Ὀρφῶς κάλλιον ὑμνήσαι μέλος Med. 543. ἐμοί τε σοί τε κάλλιον τὸδε Iph. A. 1462. τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας; Bac. 875. et 895. cf. Her. 298. κάλλιον εἶπας Hel. 778. ἐκ καλλιόνων (sc. λέκτρων) Antiop. fr. XXVII. 1. 3) *Superl.* κάλλιστος. κάλλιστον εἶπας μῦθον Med. 1127. κάλλιστον ἔρανον δὲς Sup. 363. κάλλιστον Ἀχαιῶν Iph. A. 205. φθόγγον κάλλιστον El. 717. κάλλιστον ἔξεις σέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV. 4. καλλίστος πῶλος Iph. A. 218. ἐπὶ καλλίστοισι Τρωϊκοῖς πόνοις Cy. 599. μύθος καλλίστος Her. 785. καλλίστων ὄμβρων El. 735. τὴν καλλίστην θεῶν Εἰρήνην Or. 1682. τὰν (i. e. ἥν) καλλίσταν—ἄλιος αὐγάζει Hec. 635. καλλίστα πολὺν παρθένων Hip. 66. cf. v. 70. et 71. Κύπρι καλλίστα Iph. A. 553. κρηπιδ' Ὀλύμπου καλλίσταν Tr. 215. καλλίσταν λατρείαν ib. 824. ὧ καλλίστα κρανᾶν Bac. 518.

b. ὧ καλλίστας προπόλευμα δάφνας Ion. 113. ἂ καλλίστα μὲν ἐν ὄλβῳ, καλλίστα δ' ἐν πενίᾳ Her. F. 647. sq. καλλίστα μακάρων θεῶν Cresph. fr. IV. 2. κάλλιστον κελεύημα Ph. 221. τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν ib. 528. κάλλιστον ὄνειδος ib. 828. δώρημα κάλλιστον θεῶν Med. 637. κάλλιστον δέμας An. 1279. ὅ, τι ἐνιαυτὸς τέκοι κάλλιστον Iph. T. 21. κάλλιστον κτῆμα Rh. 190. et Meleag. fr. XIII. 1. κάλλιστον Φρυγῶν δῶρον Rh. 191. κάλλιστον σκύλον ib. 620. κάλλιστον ἵχνος ποδὸς Tr. 3. τὸ κάλλιστον κλέος ib. 386. cf. Hel. 948. κάλλιστον χρῆμα Bac. 1149. κάλλιστον θέρος ib. 1314. ὧ κάλλιστον Cy. 265. γυναικὶ σιγὴ τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιστον Her. 478. εὖρημα κάλλιστον ib. 535. ἀκροθίνιον κάλλιστον ib. 862. κάλλιστον ὕδωρ Ar. fr. II. 2. δεξιῶμα κάλλιστον Bel. fr. XV. 1. καλλίστων ὑδάτων Hec. 451. et ὕδασι καλλίστοις Bac. 575. σέρνα κάλλιστα Hec. 561. ὧ πλεῖς' ἔχων κάλλιστά τε ib. 620. τὰ λῶστα καὶ κάλλιστα πολεμώτατα τίθεσθε Med. 572. κάλλιστα τεύχη An. 618. et. Hel. 1390. κάλλιστα σκύλα Iph. A. 1629. καλλίστων ὀμμάτων ἀπο Tr. 767. ξὺν οἷς τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξα Her. F. 1383. ἂ—τρέφει κάλλιστα Er. fr. I. 17. κάλλιστα *adverb.*: θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιστα Hec. 310. cf. Iph. T. 322. et Tr. 1282. ὅπως κάλλιστ' ἐνέγκαιμ' αὐτὸν Hip. 393. κάλλιστα ὁμόσασα Iph. T. 789. ἐκτραφεῖς κάλλιστα Rh. 930. ἀναπαύσομαι κάλλιστα Cy. 579. κάλλιστά τοι δίκαιον Her. 589. πράξας ἐκ θεῶν κάλλιστα ib. 794. κάλλιστα γέλασε Hel. 1364. τὰς δαιμόνων τύχας ὅστις φέρει κάλλιστα Æol. fr. XVII. 2. ὅστις ἡγεῖται πόλει κάλλιστα Aut. fr. III. 25. ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὐτῇ φύσιν Pol. fr. VII. 1. κάλλιστα Μουσῶν φθέγγεται Fr. inc. CLXXIII.

Κάλπις. βαπτὰν κάλπισι ῥυτὰν παγὰν Hip. 123.

Καλυδὼν, *nom. propr. regionis*. Meleag. fr. I. 1. φίλτατον πέδον Καλυδῶνος Œneî fr. I. 2.

Κάλυμμα. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων Iph. T. 372.

Καλύπτειν. κάλυπτε σέρνα An. 833.

cf. v. 834. χέρσῳ καλύπτειν τὰς θανά-
 νοντας ἐναλίς Hel. 1072. κάλυπτε
 μέλεα ματέρος El. 1227. νεκρὸν γῇ
 καλύπτων Ph. 1627. ἐκάλυψε σώ-
 ματα Sup. 766. ἀμπέλε νιν κάλυψα
 χλόη Bac. 12. σιγῇ καλύψαθ', ἃ
 νθάδ' εἰσηκέσατε Hip. 712. νεφέλῃ
 καλύψας Hel. 45. ψευδεῖ καλύψας
 τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Sis. fr. I. 26. ὃν
 σκοτία γὰ καλύψω Ph. 1735. τὸ ἐμὸν
 πότε δὴ θάνατος σῶμα καλύψει; Hip.
 251. τότε Διγίσθες νέκυν—καλύψου-
 σιν τάφῳ El. 1277. ἐάσατ' ἤδη γῇ
 καλυφθῆναι νεκρὸς Sup. 531.

Καλυψῶ, *nom. propr. dea.* μὰ τὴν
 Καλυψῶ Cy. 263.

Καλχαίνειν. ἀμφὶ τοῖσδε καλχαίνω
 τέκνοις Her. 40.

Κάλχας, *nom. propr. vatis.* Iph. A.
 89. 107. 358. 518. 529. 746. 879.
 956. 1262. 1565. et 1590. Iph. T.
 16. 531. et 663. et Hel. 755.

Κάλως. ἐξῆσι πάντα δὴ κάλων Med.
 278. ἐκ τῶδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην
 κάλων ib. 770. φόνιον ἐξίει κάλων
 Her. F. 837. ὅταν—ἐξίη κάλως Tr.
 94. ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι
 Her. F. 478.

Καλῶς Or. 1216. καλῶς τροφαῖσιν
 ὑψόμην Hec. 19. τὰς καλῶς τεθνηκό-
 τας ib. 329. cf. Or. 1152. Iph. A.
 1252. Hel. 305. et Er. fr. XI. 1. τὸ
 ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος Hec. 378.
 et Fr. inc. LXXXIII. 2. καλῶς εἶπας
 Hec. 382. θρεφθῆναι καλῶς Hec. 600.
 εἴ τι τῶνδ' ἐστὶν καλῶς ib. 732. πράξειν
 καλῶς ib. 820. cf. v. 957. Ph. 1218.
 Med. 500. et 975. Sup. 728. Iph. T.
 668. Her. 241. Ion. 730. Æg. fr.
 VII. 2. Bel. fr. XXIV. 5. Gl. fr. II.
 1. Hip. fr. XIV. 2. Cenei fr. IX. 1.
 Phi. fr. XII. 1. et Phry. fr. V. 8.
 τῶτον καλῶς δρῶν Hec. 834. καλῶς
 ἔχειν ib. 854. cf. Ph. 1208. Med.
 312. 756. 777. Hip. 50. Sup. 527.
 et 1082. Iph. A. 403. 1009. Iph. T.
 467. Tr. 268. Æol. fr. VI. 4. et
 XVIII. 1. Dic. fr. XI. 1. Phry. fr.
 VI. 2. Tel. fr. IX. Fr. inc. LII. 1.
 et LIX. 1. et Fr. inc. B. 27. 2. πάντ'
 ἐγὼ θήσω καλῶς Hec. 875. cf. Or.
 511. et 1664. Hip. 521. et 709. Iph.
 A. 401. et El. 648. καλῶς ἐλεξας
 Hec. 1007. cf. Or. 899. Hip. 298.
 et 715. Al. 1107. Iph. A. 829. 1206.

1377. et 1460. Tr. 968. Bac. 951.
 etc. τοῖς καλῶς κεκτημένοις Or. 127.
 δίκαια μὲν, καλῶς δ' ἔσθ' ib. 194. τῷ
 λίαν χρῆσθαι καλῶς ib. 704. εἴ γ'
 ἔσαι καλῶς ib. 1106. ὡς καλῶς βε-
 λεύομαι ib. 1131. cf. Sup. 248. κα-
 λῶς σεσωσμένοι Or. 1152. καλῶς τὰ
 γ' ἔνθεν ib. 1278. φυλάσσεσθαι κα-
 λῶς Ph. 738. πάντα γινώσκειν κα-
 λῶς Med. 228. cf. v. 935. Hip. 406.
 et Her. 982. καλῶς γ' ἂν δέξαιντό
 μ' οἴκοις Med. 504. οἰκοῖμεν καλῶς
 ib. 559. καλῶς γ' ἂν μοι τῷδ' ὑπη-
 ρέτεις λόγῳ ib. 588. ἔχοιμ' ἂν πάν-
 τα πρὸς σέθεν καλῶς ib. 732. καλῶς
 εἰργασμένα ib. 779. θεῶν ποριζόν-
 των καλῶς ib. 879. ὅπως θρέψῃσι
 καλῶς ib. 1101. ὅπη σοι μὴ καλῶς
 τόθ' εἰπόμην Hip. 291. εἰδὲ σέγην
 καλῶς ἀκριβώσειαν ib. 469. αἰσχροὶ
 ἦν λέγης καλῶς ib. 505. φίλως, κα-
 λῶς δ' ἔσθ' ib. 597. μὴ καλῶς ἐνεργε-
 τεῖν ib. 694. τὰ πρὶν ἐ καλῶς παρή-
 νεσάς μοι ib. 706. ἐ καλῶς ἐχρώμεθα
 (sc. τῷ σωφρονεῖν) ib. 1035. φρονῶν
 καλῶς ib. 1318. et Her. 56. cf. Dic.
 fr. IV. 3. πῶς κορευθήσῃ καλῶς;
 Al. 314. πρῆσθαι καλῶς An. 220.
 τὰ πρὶν δεδραμένα ἔγνωκε πράξασθ' ἐ
 καλῶς ib. 816. cf. Sup. 254. Iph. T.
 1220. et Ion. 1595. ὅταν τις τὴς νό-
 μης σῶζῃ καλῶς Sup. 313. εἴρηκας
 καλῶς ib. 332. παρθενεύειν παῖδας
 καλῶς ib. 452. κακοῖσιν ὅταν δαίμων
 διδῷ καλῶς ib. 464. ἡμίνασθε πο-
 λεμίς καλῶς ib. 529. ἃ ἐ καλῶς
 ἔγγων τότ', αὖθις μεταγράψω καλῶς
 Iph. A. 107. sq. τὰ ἄλλ' ἔσαι καλῶς
 ib. 441. θάκες ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω
 καλῶς ib. 618. καλῶς τ', ἀναγκαιῶς
 τε ib. 724. παρθενῶσι φρεσῆνται κα-
 λῶς ib. 738. ἦν ἡγῶνται καλῶς ib.
 928. cf. v. 929. ἐν εὐμαρεῖ, δρᾶν τε,
 καὶ μὴ δρᾶν καλῶς ib. 969. καλῶς
 κρανθέντων ib. 1022. γένοιτό σοι κα-
 λῶς ib. 1626. τὰ ἄλλ' ἴσως ἅπαντα
 συμβαίῃ καλῶς Iph. T. 1055. ὡς
 ἦσθε καλῶς ib. 1180. βελεύειν κα-
 λῶς Rh. 108. καλῶς ὀλέσθαι Tr.
 402. καλῶς σοι παρήνεσεν Bac. 330.
 καταψεύδῃ καλῶς ib. 334. καλῶς
 ἐξεῖπας τάδε ib. 816. πῶς γένοιτ' ἂν
 —καλῶς ib. 824. ἐν ἄρδροις συγκε-
 κλεισμένον καλῶς ib. 1299. μὴν τὸν
 λάρνγγα διεκάναξέ σε καλῶς; Cy.

157. σὴν σάρκα ἀμφέξει καλῶς ib.
 343. διάπυρρός ἐστιν καλῶς ib. 627.
 ὅταν ἀγῶνος τῷ ἀπαλλαχθῆς καλῶς
 Her. 347. στρατηγεῖν ἐπίσασθαι κα-
 λῶς ib. 392. τὰμὰ πάντ' ἄρρη' ἤδη
 καλῶς ib. 399. κοσμησάμενος καλῶς ib.
 568. ἐ καλῶς ἀγωνιῇ ib. 653. πάντ'
 ἐπίσασθαι καλῶς ib. 747. et Pal. fr.
 II. 5. θέλω ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς
 Ion. 858. ἐλπίδας διαθέσθαι καλῶς
 ib. 867. καλῶς φυλάξας ib. 1135.
 τὰς νόμους ὡς ἐ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεός
 ib. 1312. λήψομαι καλῶς ib. 1410.
 εὖ πράξει καλῶς ib. 1513. τετραμ-
 μένοις καλῶς Her. F. 300. καλῶς
 προσελθὼν ib. 599. τάνδον εὐρίσκειν
 καλῶς El. 76. ἔπη σέγειν καλῶς ib.
 273. τύμβω καλῶς παρὼν ib. 330.
 ταῖς καλῶς ἡ τύχη ib. 403. ὅστις
 ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς ib. 816. τὸ
 πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς ib. 954.
 καλῶς ἄρκυν εἰς μέσσην πορεύεται ib.
 965. καλῶς σωφρονεῖν παρῆχε σοι
 ib. 1080. τὰ ἐ καλῶς πίπτοντα ib.
 1101. λόγους συντέμνειν καλῶς Aol.
 fr. V. 2. γνάθον παίσας καλῶς Aut.
 fr. III. 17. χρὴ περιεῖλαι καλῶς
 κρύπτοντα Cress. fr. VI. 2. τῷ βλέ-
 ποντος μὴ καλῶς Er. fr. XI. 2. νό-
 μοι γυναικῶν ἐ καλῶς κείνται πέρι
 Ipus fr. VII. 1. ἐ λογιζέται καλῶς
 Ceno. fr. IV. 2. δώματ' ἦν οἰκῇ κα-
 λῶς Phry. fr. XI. 2. καλῶς—κατόικε
 τὸν δαίμονα Sis. fr. I. 38. καλῶς
 γινῶναι τὸν ἐχθρὸν, ἢ μάλισθ' ἀλώ-
 σιμος Tem. fr. IX. 1. μὴ καλῶς
 ὠγκωμένοις Fr. inc. XVII. 4. ὅστις
 εἰκάζει καλῶς eorund. CXXVIII.
 ἱατρεύειν καλῶς eor. CLXI. 1. τὸν
 καλῶς εὐδαίμονα eor. CCXXII. πε-
 πολίτευται σοι καλῶς Epist. IV. ὅσα
 —πέπρακται σοὶ καλῶς ib.

Κάμαξ. κάμακα Θρηκίαν θεώμεναι
 Hec. 1155. κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ'
 ἀπεσερηνμένοι Ph. 1412. ἔσχον κά-
 μακας El. 852.

Κάματος. κάματος βροτοῖσιν ἀπορία
 τε γίνεται Or. 315. εἰς γῆν γόνυ
 καμάτῳ καθεῖσαν Iph. T. 333. κά-
 ματον εὐκάματον Bac. 66. εἰδὲς κά-
 ματος εὖ σέβειν θεὸς Fr. inc. B. 33.
 2.

Κάμνειν. ἐν τῷδε κάμνεσιν—πόλεις
 Hec. 306. ὡς τὸν κάμνει γόνυ Ph.

850. δέσποιναν εἶργασ' ἀγχόνῃς κά-
 μνω An. 817. μὴ κάμνης λέγων Iph.
 A. 1143. ἐν ἀνάγκαις ἐ κάμνεις Iph.
 T. 1119. Ἦρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε
 τὴν νόσον Her. 990. ἐ κάμνω σχολῇ
 Ion. 276. ὁ κάμνει τῷ λόγῳ μάλιστά
 σοι ib. 363. κάμνεσι καὶ βροτῶν αἰ
 συμφοραὶ Her. F. 101. οἱ εὐγενεῖς
 κάμνεσι τοῖς αἰσχροῖσι τῶν τέκνων
 ὑπὲρ ib. 293. ὅστις ξυντυχία μὴ τι
 κάμνει El. 1358. ὁ θεὸς πῶς κάμνει
 ξυνῶν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς Fr. inc.
 LXVIII. 4. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν
 λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41.
 ἡδὴ κάμνονθ' ὄρμιαν τείνων μέ τις
 ἀνείλετο Hel. 1631. ὁ κάμνων—ἔχει
 κωφότητα μόχθων And. fr. XXII. 1.
 φιλεῖ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός
 Fr. inc. CCXVIII. ὅχετ' εἰς τὸ κά-
 μνον οἰκείῃ στρατῷ Sup. 709. ἐν ᾧ περ
 νῦν ἐκάμνομεν Hec. 1144. ἢ μάλισ'
 ἐκάμνομεν Med. 768. οἵ περ σοῖς ἐκά-
 μνομεν κακοῖς ib. 1138. εἰ ἐν τῷδ'
 ἔκαμνε νόσος Iph. A. 966. πάσχων
 ἔκαμνον Hel. 777. εἰδ' ἔκαμνες εἰς
 φίλους Bel. fr. XXVIII. 2. κεκμηκό-
 των ὄχλος Sup. 756. ἱερὰ τῶν κεκμη-
 κῶτων Tr. 96. ἐκ ἂν κάμοιμι τὰς κα-
 κὰς κτείνων Or. 1590. ἐ κάμοιμ' ἂν
 θύρσῳ κροτῶν γῆν Bac. 187. καμῶν
 χερὶ Her. F. 259. ἐκ ἂν δύναιο μὴ
 καμῶν εὐδαιμονεῖν Cress. fr. III. 1.

Καμπή. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω El.
 659. καμπάσι δρόμων Iph. A. 224.

Κάμπιμος. δρόμους πολλὰς ἐξέπλησα
 καμπίμους Iph. T. 81.

Κάμπειν. κάμπειν τῷ χρόνῳ λύπας
 χρεῶν Alex. fr. XIX. 1. κλῶν' ὄρειον
 ἔκαμπεν εἰς γῆν Bac. 1067. πᾶ κάμ-
 ψω; Hec. 1079. διὰ λόγῳ κάμψαι
 κακὰ Sup. 748. κάμψει πάλιν (rever-
 tatur) θυμέλας οἰκῶν πάτρας Rh.
 235. ὅταν κάμψης—βίον Hel. 1682.
 πρὶν ἂν τέλος κάμψῃ βίῃ El. 956.
 κάμψας γόνυ Hec. 1150. κάμψας
 πλευρὰ καὶ νηδὺν Ph. 1423. πάλιν
 κάμψας εἰς ὄρος Bac. 1223. ἐγγὺς
 τῶν ἐμῶν κάμπτη (2 sing. praes. med.)
 φρενῶν Iph. T. 815.

Κανῶν. εἰς κανῶν χρυσήλατον Iph. A.
 1565. λαβὼν κανῶν ib. 1569. ἐν
 κύκλῳ κανῶν εἰλικτό βωμῷ Her. F.
 926. ἐκ κανῶ ἐλὼν ὀρθὴν σφαγίδα
 El. 810. κανῶν ἐνήρκται ib. 1142.

ἐξάρχε κανᾶ Iph. A. 435. κανᾶ ἐναρχέσθω τις ib. 1471. ῥίπτειτ' ἐκ χειρῶν κανᾶ Her. F. 941. ἥρον κανᾶ El. 800.

Κανών. κανόνι τῷ καλῷ Hec. 602. ἥλις κανὼν σαφῆς Sup. 650. φοίνικι κανόνι—ἡρμοσμένα Her. F. 945. ὅτῳ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀδρήσαντα Eu. fr. VII. 1. πύργους ὀρδοῖσιν ἔδεμεν κανόσιν Tr. 6. κανόνων τυκίσματα ib. 814. γνώμης ποιητοῖς κανόσιν ἀναμετρήμενος τὸ σῶφρον El. 52. δικαίως ἐπάγων κανόνας Bel. fr. VI. 6.

Καπανεύς, unus e septem ducibus Græcorum adversus Thebanos. Ph. 186. etc. Sup. 496. etc. Iph. A. 246. et Antig. fr. XVIII. 2.

Καπηλεύειν. δι' ἀψύχης βορᾶς σίτοις καπήλευε Hip. 953.

Καπνός. ἃ καπνῷ κατερείπεται τυφομένα Hec. 477. καπνὸν πόλεως τόνδ' ὑπερδρώσκονθ' ὀρῶ ib. 823. καπνὸς ἐσήμαν' ἄςυ πολέμιων ὑπο ib. 1215. θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνὸς Or. 1542. σὺν καπνῷ Hip. 551. θυῶδει καπνῷ An. 1025. σύρνης αἰθερίας καπνὸν Tr. 1064. cf. Ion. 89. πτέρυγι καπνὸς ὥς τις Tr. 1298. κόνις ἴσα καπνῷ ib. 1320. Συρίας λιβάνης καπνὸς Bac. 144. δαλὸς ὡδεὶ καπνὸν Cy. 589. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὸς Hip. 954.

Καπνεῖσθαι. ἔτ' ἔτ' ὀρθῶς Καπανεύς κεραύνιον δέμας καπνεῖται Sup. 497.— πόλει, ἣ νῦν καπνεῖται Tr. 8. conf. v. 585.

Κᾶπος. κᾶπος ἐκβαλὼν ὁδῷ Ph. 858.

Κάπρος. κάπρῳ λέοντί θ' ἀρμόσαι παίδων γάμος Ph. 414. cf. Sup. 140. κάπρον Αἰτωλὸν Ph. 1115. κάπροι ὀρέτεροι Or. 1460. κάπροι θήγοντες ἀγρίαν γένυν Ph. 1389.

Κάρ. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν Cy. 650.

Κάρα. ἀμφιδεῖς πέπλοις κάρα Hec. 432. δύστηνον κάρα ib. 496. τὸ πάλεικον κάρα ib. 500. τὸ βακχεῖον κάρα ib. 676. ἄθλιον κάρα Or. 225. et Her. F. 1198. et 1226. ὃ κασίγνητον κάρα Or. 237. 294. et Iph. T. 983. Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα Or. 476. ἀνόσιον κάρα ib. 481. Cy. 437. et Her. F. 255. πληγεῖς θυγατρὸς

τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα Or. 497. σὸν καταιδῆμαι κάρα ib. 681. Ἰδαῖον κάρα ib. 1380. τὸ Γοργῆς κάρα ib. 1521. cf. Ph. 458. et El. 856. κάρα ξυρηκῆς Ph. 375. et El. 335. ματρὸς κάρα Ph. 615. λαῶν ἐμβαλὼν κάρα ib. 1164. ξανθὸν κάρα παίδων Med. 1141. cf. Hip. 1344. et Her. F. 993. πάλιν ἐρέψεις κάρα Med. 1152. εἰσὶν σὺ κάρα μιάσσορες ib. 1371. Ἀργῆς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος ib. 1387. ὀρθῶτε κάρα Hip. 198. cf. Bac. 931. et Her. 635. ὃ κακὸν κάρα Hip. 651. τί ἀνέσεμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις; ib. 806. σὸν ἐχθαίρω κάρα ib. 1054. τὰς ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις ib. 1058. σποδόμενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα ib. 1238. τὸ δύστηνον κάρα ταύρος ib. 1247. κάρα σεφάνοις πυκασθεῖς Al. 834. δολοσύναν ἀμφιβαλῆσα κάρα An. 110. σκήπτρῳ σὸν καδαιμάξω κάρα ib. 589. et Iph. A. 311. ἐκ ἐπιδήσομαι ἐμῷ κάρα κτύπημα χερὸς; An. 1212. ὃ καδ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κάρα Sup. 163. ἐπικείμενον κάρα κυνέας ib. 716. ἀμφὶ σποδὸν κάρα κεύμεθα ib. 827. πυρὸς φλογμὸς—ἐν κάρα πέσοι ib. 832. κάρα τότε κατεῖχε χερσὶ ib. 1100. σὲ ἐπὶ κάρα σέψῃσι Iph. A. 1080. cf. v. 1512. et 1530. ἔμπαλιν σρέψας κάρα ib. 1549. κάρα διετίναξ' ἄνω κάτω Iph. T. 282. ἐν κάρα ἔχοντες τραύματα ib. 1373. σχῆμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρα Rh. 209. ψαφαρόχρην κάρα πελυπινές τ' ἔχων ib. 716. γεραίῳ κάρα Tr. 277. Ἐκτορος φίλον κάρα ib. 656. σεφάνον ἐπὶ κάρα λαβεῖν ib. 937. ὃ κατάπτυσον κάρα ib. 1024. σέψας κάρα Bac. 313. σὲ σέψω κάρα κισσῷ ib. 341. πρὸς πέδον κάρα βαλῆσαι ib. 684. εἰσορῶν τὸ σὸν κάρα ib. 1311. δεῦρ' ἐπίσρεψον κάρα Her. 942. ἀγνὸν ὄρκον σὸν κάρα κατώμοσα Hel. 841. ἔτικτε σὸν κάρα Ion. 1476. σολὴν θηρὸς ἀμφέβαλλε σὺ κάρα Her. F. 465. μυδροκτιπῶν μίμημ' ὑπὲρ κάρα βαλὼν ib. 992. τὸ καλλίνικον κάρα ib. 1046. ἄγγος ἐφεδρεῖον κάρα El. 55. ἐγκεκαρμένῳ κάρα ib. 108. δρύπτε κάρα ib. 150. παίσω κάρα τῷ μὸν ξίφει ib. 688. δρέπων μυρσίνης κάρα πλόκης ib. 778. σέψῃσι σὲ κασιγνήτῃ κάρα ib. 854. τίς εὐσεβῆς

ἐμὸν κάρα προσέψεται; ib. 1195. γορ-
γῶφ' ὑπερτείνεσά σε κάρα κύκλον ib.
1257. κάρα πολλὸν Er. fr. VI. 3.
βότρυσιν ἔτεψεν κάρα Meleag. fr. VI.
2. ἔβαλλον Βακχίᾳ τοξέυμασιν κάρα
γέροντος Cenei fr. VIII. 2. κάρα σε
συγχέω Thes. fr. I. 1.
Καραδοκεῖν. карадоκῶ τάκεῖθεν Med.
1117. σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν
καραδόκει Rh. 144. cf. Tr. 93. кара-
δοκεῖν ἀγῶνας Hel. 745. караδοκῆντι
κτῆμα τιμιώτατον Or. 702. караδο-
κῶν τὰπίνοντα τραύματα Iph. T. 313.
αὔραν ἰσίοις караδοκῶν Tr. 456. ка-
радоκῶν τὰνθένδε Her. 280. кара-
δοκήσω σὴν ἐκεῖ παρῳσίαν Iph. A.
1433.
Καρανιζῆς μόρος Rh. 817.
Καratoμεῖν ξίφει Rh. 586.
Καράτομος. Γοργόν' ὡς καράτόμῳ Al.
1121. καράτομος ἐρημία νεανίδων
Tr. 564. καράτομος σφαγὰς Rh.
606.
Καρδιά. καρδίας δηκτήρια Hec. 235.
ἐκ ἄκρας καρδίας ἔψανσέ με ib. 242.
ἐκτέγηκα καρδίαν θρήνοισι ματρὸς ib.
433. ἐκπέση φίλας καρδίας ib. 1027.
ἐκβαλὼν καρδίας τὸ βάρβαρον ib. 1129.
ὦ τάλαινα καρδιά Or. 466. et ὦ καρδ.
τάλ. Iph. T. 344. cf. Hip. 841. et Fr.
inc. CXLVIII. 6. ἔπανσε καρδίας
χόλον Med. 245. cf. v. 590. πῶς
θράσος—καρδιά λήψῃ ib. 858. καρδιά
οἴχεται ib. 1042. ὀπλίζε, καρδιά ib.
1242. τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμην
ib. 1360. cf. Hel. 966. καρδίαν κα-
τέσχτο ἔρωτι δεινῷ Hip. 27. ἡ πο-
θῶσα πάντα καρδιά κλύειν ib. 912.
ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδιά Al. 840. θο-
λοῖ καρδίαν ib. 1070. λύπη καρδίαν
δηχθήσομαι ib. 1103. cf. Rh. 596.
ἐρεῖν τὰ 'πὸ καρδίας Iph. A. 475. cf.
fr. inc. XXI. 3. τίν' ἐν δόμοις με
καρδίαν ἔξειν δοκεῖς; Iph. A. 1173.
μελέσῃ καρδίᾳ Rh. 770. ὡς τὸ μέλ-
λον καρδιά πήδημ' ἔχει Bac. 1287.
αἶψα σὴν τaráσσει καρδίαν ib. 1320.
ἀλίμενον καρδίαν Cy. 348. ἡ 'μὴ
καρδιά σφαγῆσεται Her. 583. συλ-
λαβῶσα καρδίαν Her. F. 833. χαρᾶ
θερμαίνόμεσθα καρδίαν El. 402. καρ-
δίας ἔλυσσε τὰς ἄγαν πόνας Ceno. fr.
V. 4. πλάνος καρδιά προσίταται Fr.
inc. B. 39. 2.

Κάρηνον. κάρηνα γένεσι Μελανίππε
σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2.
Καρκίνος Cy. 605.
Καρνεῖος. κυκλὰς Καρνείε μηνὸς ὥρα
Al. 450.
Καρπίζειν. ἀν—ποταμῷ ῥοαὶ καρπί-
ζεσιν ἀνομβροὶ Bac. 406. ἄχλοα πε-
δία γὰς εἰ καρπίζεσ' ἀρότοις Hel.
1344.
Κάρπιμος. κάρπιμος τᾶχυν Sup. 31.
cf. Hyp. fr. IV. 6. ἐπτα καρπίμως
ἐτῶν κύκλῳ Hel. 111. κάρπιμον πέ-
δον Or. 1086. καρπίμοις γῆς φυτοῖς
Inus fr. XVII. 3.
Καρποποιός. τῆς καρποποιῆς θεᾶς Rh.
964.
Καρπός. κακὸν δίδωσι καρπὸν Hec.
595. χθὼν ἀντὶ καρπῆ καρπὸν—ἦν
λάβη Ph. 944. τροφήν καρπῆ Sup.
205. καρπῆ ὑπὲρ γῆς ἤκετε; Ion.
303. μηλοφόρον χερὶ καρπὸν ἀμέρξων
Her. F. 397. δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν
ἔχουσαι El. 1346. 2) καρπός, junctura
manuum. ἐπὶ καρπῷ χερὸς Ion. 1009.
λευκοῖς ἐμφύσας καρποῖς χειρῶν ib.
891. δίοισι καρποῖς ib. 922.
Καρποτρόφος. καρποτρόφοι νεάνιδες ἡ-
βαί Ion. 475.
Καρπῆσθαι. τῶν κακῶν βουλευμάτων
κακὰς ἀμοιβὰς καρπῆσθαι Ccd. fr. IV.
2. ἀπαῖδα καρπῆσθαι βίον Ceno. fr.
II. 3. πένθη μέγιστα δακρύων καρπῆ-
μεναι Hip. 1427. τὰμ' ἐκαρπῆτ' ἂν
λέχη An. 936.
Καρποφόρος. Δηλίας ἐν καρποφόροις
γνάλοις Iph. T. 1235. πεδία καρπο-
φόρα Hel. 1501.
Κάρτα. κάρτα προσχωρεῖν πόλει Med.
222. ὡς σε κάρτα μνεῖαν ἔχω ib.
328. κάρτα δυσμαθῆς ἰδεῖν ib. 1196.
κάρτα κἀγὼ θέλω ib. 1376. κάρτ'
ἔχοντας εὖ φρενῶν Hip. 462. κάρτα
γ' εὖ πράξειας ἂν ib. 472. κάρτ' ἂν
ἐν σοφοῖσιν ἦν ib. 700. σὲ γε κάρτα
ταῦτα θανμάζω ib. 1041. κάρτα καὶ
λίαν οἰκείος ἦν Al. 814. κάρτ' ἂν
εἶχον ἡσύχως Sup. 305. ὑποπτὸν ἐπὶ
κάρτ' ἐμοὶ φρενὶ Rh. 79. ἐπώνυμος
κάρτα ib. 158. κάρτα πολλὴν θεοῖς
ἂν εἰδείην χάριν ib. 476. κάρτα τῷ-
λεῦθερον Tr. 302.
Καρτερεῖν. ἔχωκ (sc. τὸν χρυσὸν) καρ-
τερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις Hec. 1223. καρ-
τερεῖν βέλεται Med. 708. καρτερεῖν

θεῖ δόσιν Al. 1074. ῥᾶον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν ib. 1081. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν ἢ ῥάδιον Iph. A. 1370. ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. καρτέρει Hip. 1456. ὅψει με καρτερῶνθ', ὅταν δέη Rh. 148. ψυχρὰν ἄησιν—μένεσι καρτερῶντες ib. 418. ἐκαρτέρην πρὸς κῦμα λακτίζοντες Iph. T. 1395. ἐκαρτέρει μάχῃ Her. 837. κεκαρτέρηται τὰμὰ Hip. 1457.

Καρτερός. καρτερῆ βραχίονος Antiop. fr. V. 3. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν Med. 394.

Κάρυξ, dor. pro κῆρυξ El. 707. κάρυκι βοᾷν παραδᾶναι Epig. III. 8.

Καρύσσειν, dor. pro κηρύσσειν. τριταῖαν καρύσσειν θυσίαν El. 172. καρύεατ' ἀγγελίαν Hel. 1507. εἰς ἕς αὐδὴν καρύξω Ion. 911.

Καρυσία. γείτων δειράδος Καρυσίας Iph. T. 1451.

Καρφηρός. εὐναίης καρφηρὰς Ion. 172. Καρχήσια. πεσῆσαν ἐκ καρχησίων Hec. 1261.

Κασάνδρα, filia Priami. Hec. 88. et 129. et An. 297. v. etiam Κασσάνδρα.

Κασιγνήτη. πρὸς κασιγνήτης τάφον Or. 94. vid. etiam v. 734. 744. et 757. Ph. 993. 1339. et 1451. Iph. T. 374. et 682. et Hel. 1697. κασίγνηται δύο Ph. 380. ὧ κασίγνηται ib. 620. κασιγνήταισιν σέθεν Iph. A. 1448. ἄγετέ με κασιγνήτας Bac. 1379. κασιγνήτων μόνῃ Ion. 279. κασίγνηται σεμναὶ τῇ Φοίβῃ ib. 467.

Κασίγνητος Or. 73. 241. 366. 743. etc. Ph. 97. 145. Sup. 150. Iph. A. 412. etc. κασίγνητε Or. 253. κασιγνήτω (in dual.) Iph. T. 498. σὼ κασιγνήτω διπλῶ Hel. 1680. κασιγνήτης τέκνοις ἐμοῖς φυτεύων Med. 877. cf. v. 917. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους μάχας τε Iph. A. 376. ὧ κασίγνητον κᾶρα Or. 237. et 294. et Iph. T. 983.

Κάσις, frater. Hec. 428. et Med. 167. et 1334. 2) soror. Hec. 361. et 943.

Κασσάνδρα, soror Priami. Hec. 426. etc. Iph. A. 757. Tr. 42. etc. vid. etiam Κασάνδρα.

Καταλία. Καταλίας ὕδωρ Ph. 230.

ὑπὲρ Καταλίας ρέειδρων Iph. T. 1257. τὰς Καταλίας δίνας Ion. 95. cf. v. 148.

Κάτωρ Or. 1636. Tr. 132. et 1000. Hel. 206. El. 312. 1064. et 1240.

Κατὰ, 1) cum genit. ψῆφος κατ' ἡμῶν οἴσεται Or. 440. κατὰ χθονὸς ib. 673. et 961. Ph. 817. Alc. 46. 76. 161. et 621. Sup. 799. Her. 592. et 1033. Hel. 350. et Her. F. 1158. κατ' αἰθερ Or. 1399. κατ' ἄκρων περγάμων Ph. 1183. κατ' ὄσων Med. 906. et Hip. 245. 1396. et 1444. Ion. 1369. et fr. inc. XL. 3. κατ' ἀμβροσίης στόματος Hip. 136. κατ' ὀμμάτων ib. 525. κατὰ γᾶς ib. 836. Sup. 1024. Rh. 831. Ion. 1441. et El. 144. κατ' ἀνδρὸς Hip. 938. κατὰ γαίης Al. 105. An. 504. et Iph. T. 169. κατὰ πηδαλίων An. 480. κατ' ἀλλήλων Sup. 950. et Iph. A. 53. κατ' Ἄργος Iph. A. 1454. κατὰ δνοφερᾶς γᾶς Iph. T. 1265. κατὰ Τροίας Rh. 912. δὸς—λόγους ἡμῖν κατ' αὐτῆς Tr. 908. αὐτοὶ κατ' αὐτῶν Her. 144. κατ' ἄκρας Hel. 697. κατὰ κυμάτων Her. F. 650. κατ' ἄδς ib. 1119. 2) cum accus. κατὰ Θρήκην Hec. 74. κατ' ἡμέραν ib. 317. Med. 1020. Al. 791. Ion. 1517. El. 235. et 603. And. fr. XVIII. 1. Bel. fr. XXV. 9. Phry. fr. V. 1. Tel. fr. XXII. 2. κατ' ἀξίαν Hec. 374. κατ' ἡμαρ ib. 628. Tr. 392. Bac. 908. Ion. 124. El. 145. 183. κατὰ γνώμην Hec. 867. κατ' ἄστυ Τροίας ib. 929. κατ' ἔχρος ib. 1059. Rh. 690. Tr. 1003. κατὰ νόμους Or. 429. κατ' ὁδὸν ib. 549. et 1682. κατὰ γὰν ib. 830. et 1398. Al. 237. Bac. 371. κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων Or. 1247. κατ' οἶκον ib. 1283. Hip. 639. An. 57. 564. 805. et 1053. Iph. A. 656. Iph. T. 1310. Bac. 1289. Ion. 513. et κατ' οἴκους Or. 63. et 403. Med. 249. Hip. 509. Al. 19. 518. et 953. An. 41. et 900. Iph. A. 301. et 996. Hel. 477. et 1385. Her. F. 614. El. 806. Dan. 64. Æg. fr. IX. 2. Antiop. fr. XXIX. 2. Pal. fr. II. 5. et fr. inc. XXXV. 2. κατὰ σέγας Or. 1331. 1345. 1473. et 1552. Ph. 201. et 1095. Al. 88. 190. et 949. Iph. A. 437. etc. τὰ κατ' Ἑλένην Or. 1643. κατ' ὄρη Ph.

153. Ἴόνιον κατὰ πόντον ib. 216. καὶ Ἑλλήνων χθόνα ib. 500. λωτῆ κατὰ πνεύματα ib. 794. κατὰ λαίνα τείχεα ib. 803. κατὰ δώματα καὶ πόλιν ib. 819. κατ' αὐλὰν ib. 1532. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα ib. 1564. κατ' ἄνδρα Med. 675. Tr. 243. κατὰ τόμα Med. 1173. Rh. 409. 491. et 511. Her. 801. μέγαν κατ' ἑρανὸν Hip. 67. κατὰ γῆν ib. 194. Ion. 83. And. fr. XXIII. 1. κατὰ γνώμης φύσιν Hip. 377. κατὰ χθόνα ib. 450. et Syl. fr. I. 2. κατὰ ἐγκέφαλον Hip. 1353. κατ' Ἀδμήτη δόμος Al. 168. κατ' ἄστυ ib. 432. Bac. 716. et 1221. καὶ ἐπτάτονον ὀρεῖαν χέλυν Al. 448. κατ' ἀνδρῶν σέγγην ib. 1054. Δελφῶν κατ' αἶαν An. 51. κατὰ πόλιας ib. 485. κατ' ἔρον ib. 555. κατὰ Σπάρτην ib. 583. Hel. 479. καὶ Ἑλλάδα An. 694. Sup. 163. Iph. A. 77. et 1606. Iph. T. 84. et 1455. Bac. 274. Hel. 66. 131. 933. 1071. Ion. 75. Her. F. 148. Dan. 26. Aut. fr. III. 1. et fr. inc. LI. 8. κατὰ πτόλιν An. 700. Rh. 711. et Dan. 54. κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. Φθίαν κάτα ib. 761. κατὰ πόντον, ἢ καὶ ὕλαν ὀρέων ib. 850. κατ' ὄμμα ib. 1065. et 1118. Rh. 371. Bac. 469. σενόπορος κατ' ἐξόδες An. 1144. κατ' ἄντρα νύχια ib. 1225. κατὰ γυναῖκας Sup. 84. κατὰ σπλάγχχνων πύχας ib. 212. κατ' Ἄργος ib. 368. et 891. Iph. T. 752. Tr. 313. Her. 7. El. 601. κατ' αἰθέρα Sup. 992. Her. F. 653. κατ' Εὐριπον Iph. A. 11. πατ' Αἴλιν ib. 14. κατ' Αἰλίδα ib. 88. κατ' εὐφρόνης σκιὰν ib. 109. κατ' ἄκραν ib. 240. κατὰ θεὸν ib. 411. κατὰ Κύπριν κρυπτὰν ib. 569. κατ' οἶδμα πόντιον ib. 704. κατ' ἄνδρα νεανίαν ib. 933. Πηλιάδα καὶ ὕλαν ib. 1048. κατ' ἐμὲ εὐκλείης ἔση ib. 1441. κατὰ πρύμναν Iph. T. 431. εὐξείνον κατὰ πόντον ib. 438. Αἰλίδος κατὰ πύχας ib. 1082. κατὰ πρῶραν ib. 1134. κατὰ τρατὸν Rh. 87. Her. 792. κατ' ἀντίπρωρα νανασάθμων Rh. 136. κατ' Ἰδαῖον λέπας ib. 287. κατὰ πόντον ib. 365. Ion. 1082. κατ' ὄμμα σὸν Rh. 421. et El. 910. κλήρῳ κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. κατ' Ἰδαν ib. 551. κατ' ὄρφναν ib. 570. et 678.

Tr. 1072. κατ' εὐφρόνην Rh. 736. et 852. et Alop. fr. VII. 1. καὶ ὕπνον Rh. 780. καὶ ἄλμυρὰν ἅλα Tr. 76. κατὰ πορθμὸν, et κατὰ δαίμονα ib. 102. κατὰ πρύμνας ib. 180. κατὰ σὸν ἀνάκτορον ib. 329. κατὰ δίκην ib. 888. ὅς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμέ Bac. 45. ὅσον καὶ ἡμᾶς δυνατόν ib. 183. κατὰ φάος νύκτας τε ib. 425. κατ' Ὀλυμπον ib. 554. κατ' αὐλὴν ib. 630. καὶ ὕλην ib. 687. σέθεν κατὰ ζήτησιν Cy. 14. κατ' ἄντρα ib. 205. Hel. 493. κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 234. κατ' αὐλιον ib. 344. κατ' ἑρανὸν Her. 9. Hel. 498. et 1687. χρυσέαν κατ' αὐλὰν Her. 916. κατ' οἶδμα Hel. 6. Πίσαν κάτα ib. 393. κατ' οἶδμ' ἄλιον ib. 527. κατὰ μέλαθρα ib. 690. καὶ Ἑλλανίαν ib. 1161. κατ' ἀνθρώπων πόλεις ib. 1172. πέτρινα κατὰ θρύα πολυνιφέα ib. 1342. σανίδα κάτα ib. 1572. κατὰ ναὸν Ion. 140. κατ' ἀκροτάτας κορυφὰς Διὸς ib. 456. αὐτὴ καὶ αὐτὴν ib. 610. κατ' ἄντρον ib. 949. κατὰ Μῆσαν ib. 1091. κατ' εἰσόδες ib. 1163. κατ' αἶαν Πελοπίαν ib. 1591. κατ' ἐξόδες Her. F. 83. κατ' ἄνδρας ib. 656. Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστυ ib. 764. κατ' οἶμον El. 218. κατὰ δώματα ib. 726. κατ' ἐμὰν ἀκρὰν Dan. 50. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr. XIX. 4. κῆδος καὶ αὐτὸν—κτᾶσθαι χρεὼν Antiop. fr. XVII. κατὰ βένθος ἄλιον Bel. fr. XX. 3. κατ' εὐσέβειαν Hip. fr. IV. 1. Παρνασσὸν κάτα Hyg fr. I. 2. κατὰ φύσιν ejusd. fr. IV. 8. κατ' ὀφθαλμὸς Inus fr. X. 3. κατὰ σκότος Meleag. fr. V. κατ' ἀρχὰς Phi. fr. III. κατ' ἐναύλεις ὀρέων ἀβάτες Tem. fr. XVIII. 2. κατ' ἰσχύν Fr. inc. XXXIX. 4. et fr. inc. B. 47. 5. κατ' εὐνοίαν Fr. inc. B. 13. 1. κατὰ γένος eorund. 14. 3. κατ' ὅσσον eor. 48. 3. κατὰ νῦν Epist. II. κατὰ τέχνας Epist. IV. κατὰ παιδείαν ib. Καταβαίνειν. πολλὰ δάκρυνά μοι κατέβα χροὸς An. 111. ὥς τὸν αἶδα δόμον κατέβα Her. 913. κοινὸν ἐς αἶδην καταβᾶσα Sup. 797. αἶδην χθόνιον καταβήσῃ (descendes) An. 545. Καταβακχιῶσθαι. καταβακχιῶσθε δρυὸς, ἢ ἐλάτας, κλάδοισι Bac. 109. Καταβάλλειν. φάρεα—ἐπὶ νῶτα πέ-

τρας κατέβαλεν Hip. 129. τίς ἄφρονα λόγον θρανίων μακάρων κατέβαλε; Her. F. 759. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις; Or. 1603. πυλῶνα καταβαλεῖν Cy. 239. γένοιτο καταβαλεῖν τὰν σὺν ἐμὲ Meleag. fr. XXIII. εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι τέκεα Ph. 1060. τὰ τῶν φίλων καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς Iph. T. 606. καταβαλὼν τὰς ὀφρῦς Cy. 166. καλὸν τὸ θῦμα καταβαλῆσα δαίμοσιν Bac. 1244. εἴδεις αὐτὰ καταβαλεῖ λόγος ib. 202. ἀχέων καταβαλλομένα οἶκτον Hel 163. ὅταν κρηπίς μὴ καταβληθῇ γένος ὀρθῶς Her. F. 1261.

Καταβολή Tem. fr. XXII.

Καταβόσφυρτος Ph. 148.

Κατάγειν. κατάγε κατάγε Or. 149. κατάγῃσσι Φρυγίων ἐξ ὀρέων—τὸν Βρόμιον Bac. 85. κατῆγεν (sc. τὸν κλάδον) εἰς μέλαν πέδον ib. 1063. ὅς παρ' ἄδην ζῶντά νιν κατήγαγες Her. 949. ἄλλες κατάξω πρόσθεν (sc. εἰς ἄδην) Med. 1016. cf. Al. 26. ἄμφω κατάξειν εἰς πάτραν Ph. 432.

Καταγελᾶν. καταγελᾶς νιν Bac. 286. βαρβάρως καταγελῶντας ἐξανήσει Iph. A. 372.

Καταγηράσκειν Med. 124.

Καταγινώσκειν. καταγινώσκων ἡμῶν Epist. V.

Καταγνάπτειν. ἢ τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγραψε βίης Tr. 1252.

Καταγύναι. πατρίδα, ἣν αὔξειν χρῶν, καὶ μὴ κατάξει Sup. 508. τὸ κρανίον παίσας κατέαγα Cy. 680.

Καταγράφειν. ἐν σανίσι, τὰς Ὀρφέα κατέγραψε γῆρυς Al. 971.

Καταδακρύνειν. κατεδάκρυσεν Hel. 679.

Κατάδειν. κατῆδε βάρβαρα μέλη Iph. T. 1337.

Καταδεῖν (α δέω). ἀγχόνειον βρόχον δι' ἐμὲ κατεδήσατο Hel. 693. ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα Ion. 1498.

Καταδεύειν. ἀ πεδίον καταδεύει Ph. 834.

Καταδεῖν. εἰ Μενελεύς με καταδεδύλωται Iph. A. 1269.

Κατάδρομος. μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα Tr. 1300.

Κατάδρυμα. ῥυσὰ σαρκῶν—καταδρύματα χειρῶν Sup. 51.

Καταζῆν. καταζῆ σεμνὸν βίον Ion. 56.

Καταζωννύναι. δορὰς ὄφεισι κατεζώσαντο λιχμῶσαν γένυν Bac. 697.

Καταθνήσκειν. ἔση θεῆσι, πλὴν τὸ καταθανεῖν μόνον Hec. 356. εἰ σὲ καταθανεῖν,—ἀλλὰ τήνδ', ἤγησατο ib. 389. ἦν σὺ καταθνήσκεις ib. 1006. et Or. 308. σὺν σοὶ καταθανεῖν αἰρήσομαι Or. 307. σιωπῇ καταθάνω; ib. 775. ἀκλεῶς καταθανεῖν ib. 784. καταθανεῖν χρήζω Med. 227. καταθανεῖν ἔδοξε μοι κράτιστον Hip. 401. πῶς ἂν ὧντος καταθάνοι τε, καὶ βλέποι; Al. 140. καλῶς αὐτοῖς καταθανεῖν ἦκον βίης ib. 292. πᾶσιν ἡμῖν καταθανεῖν ὀφείλεται ib. 421. cf. v. 785. An. 1273. Æg. fr. IX. 1. et Tem. fr. XV. 1. καταθανεῖν ἐχθρῶν ὑπο An. 1070. καταθανεῖν μοι δέδοκται Iph. A. 1375. εἰ ταὐτὸν τὸ βλέπειν τῷ καταθανεῖν Tr. 628. τῷ ζῆν λυπρῶς κρείσσον ἐστὶ καταθανεῖν ib. 632. δεῖ σε καταθανεῖν κακῶς Her. 958. καταθανεῖν ἐρᾶν ἔοικας Hel. 1655. καταθανεῖν φοβέμενος Ion. 628. τὸ καταθανεῖν δεινὸν νομίζω Her. F. 281. καταθανεῖν ἐλευθέρως Ar. fr. IV. 2. τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ καταθανεῖν, τὸ καταθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται; Pol. fr. II. εἰ καταθανεῖν δεινόν, ἀλλ' αἰσχυρῶς θανεῖν Fr. inc. B. 22. τὸν καταθανόνθ' ὀρώντες εἰ τιμώμενον Hec. 316. τὸν καταθανόντα ἡγείται ἐχθρὸν ib. 859. μὴ καταθάνων σε σύγχονος λέληθ' ὅδε Or. 209. τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ καταθάνων; ib. 580. καταθάνων γ' ἂν ὦλετο Al. 195. εἰδὲν ἔσθ' ὁ καταθάνων ib. 382. τῷ σὺ πρὸ παιδὸς καταθάνων ib. 652. ἄτεκνος καταθάνων ib. 659. εἴχ' ἀγνός εἰμι τῷ κτανόντι καταθάνων Her. 1011. ὥφειλεῖ καταθάνων ib. 1049. καταθάνων πᾶς ἀνὴρ γῇ καὶ σκιά Meleag. fr. XV. 1. τῶν καταθάνόντων τὰ κροθίνια ξένων Iph. T. 75. παῖδα καταθανέσαν Hec. 508. καταθανέσαν χερσὶν εὖ περιτελεῖν Med. 1034. ἢ με καταθανέσ' ἀπώλεσεν Hip. 810. γυναῖκα καταθανέσαν ὄψει Al. 233. καταθανέσ' ἦκει πάλιν; Iph. T. 772. ὅπως γενναῖα—δράσαντε καταθανέμεθα Or. 1061. καταθανῆ, καταθανῆ ib. 1462. καταθανῆ κακὸς κακῶς Med. 1386. καταθανέμεθ' εὐγενῶς Cy. 200. εἰ δειλίας σῆς καταθανέμεθ' εἵνεκα Her. F. 210. τί δεῖ θεὸς σέβειν σε καταθανέμενον; Fr. inc. B. 33. 1. ἔγω εὐκλεῆς γε καταθανέμεν Al. 148. etc.

Καταθρηνεῖν. καταθρήνησον El. 1326.
Καταιβάτης. τὸν καταιβάτην Ἀχέρον-
τα πλεύσας Bac. 1358.

Καταιδεῖσθαι. σὸν καταιδῆμαι κῆρα
Or. 681. μὴ καταιδῆ Hel. 811. ἐπεὶ
με κατηδέσθη κτανεῖν Her. 1027.
δαίμονα πυγνὸν καταιδεσθεῖσα Hip.
772.

Καταιθαλῆν. ὃν Ζεὺς κερανῶ κατα-
θαλοῖ Sup. 640. τὸν δάιον Μίμαντα
πυρὶ καταιθαλοῖ Ion. 215. πυρὶ κατη-
θαλωμένης Tr. 60.

Καταίδειν. κάταιδε γεῖσσα τείχεος
τάδε Or. 1620. cf. An. 257. κάταιδε
σάρκας Syl. fr. II. 2. Περγάμων πυρὶ
καταίδεται τέρεμνα Tr. 1296.

Κατακίζειν. σῶμα σὸν κατακίῃ; An.
829.

Καταίνειν. ἔτοι καταινῶ λίαν σ' ἐγὼ
Iph. A. 336. τῆνομα παῖδ' οἶδ' ὄτφ
κατήνεσας ib. 695.

Καταίρειν. ἐκείσε τίνι τρόπῳ κατήρα-
μεν; Bac. 1293.

Καταισχύνειν. προγόνους ἔ καταισχύ-
νεις σέθεν Iph. A. 505. ἴν' εἰδῆς μὴ
καταισχύνειν ἐμέ Tr. 1041. καταισχύ-
νει γένους Bac. 265. cf. Or. 1154.
Φοῖβον ἔ καταισχύνεις λόγοις Bac.
328. Ὅρέσσην ἔ καταισχύνειν θέλων
El. 365. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς καται-
σχύνων γένους Fr. inc. B. 2. 1. ὅτε
κατήσχυν' ἄλοχον Hip. 1165. ξενίαν
κατήσχυνε Rh. 842. πολλὰς—γυνή
κατήσχυνε St. fr. VII. 2. τὸ Ἄργος
μὴ καταισχύναι θέλων Her. 828. ἔ
καταισχύνας' ἔχεις τὰς σὰς ἐκγόνους
Ion. 736. ὃν ἔ καταισχυνῶ Or. 1169.
τὸ Τρωϊκὸν ἔ καταισχυνῶ κλέος Hel.
851.

Κατακαίειν. κατέκανσε Cy. 673.

Κατακαλύπτειν. κατὰ μηρῶ καλύψας
(i. e. κατακ. μηρῶ) Bac. 96. μέλας
σ' ὅσσε κατακαλύψει θάνατος Tr.
1314.

Κατακλαίειν. ἔμβα κατακλαίεσσα El.
113. et 128. σὲ ἐγὼ κατακλαίομαι
ib. 156. σύγγονον ἄμὸν κατακλαί-
μένα ζωᾶς Iph. T. 149.

Κατακλᾶν. ἔχ ὅσιν ἐρώτων—νόσφ
κατεκλάσθη Hip. 766.

Κατακλύζειν. κατέκλυσε δεινῶν πόνων
—ἐν κύμασι Or. 342. τὴν Φρ. πόλιν
—ἡλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν
Tr. 995.

Κατάκομος. ἀρτιγένυν — κατάκομον
βάλλει Bac. 1185.

Κατακονᾶν. κατακονᾶ ἀβίωτος βίος
Hip. 821.

Κατακείν. σύριγγος ἰὰν κατακῶ Rh.
553.

Κατάκρας. κατάκρας ὀλέσας βίον
Hip. 1366. πέρας κατάκρας πόλιν
Iph. A. 778.

Κατακρίνειν. ζεῦγος ψήφῳ θανάτῳ
κατακεκρίμενον An. 497.

Κατακτείνειν. ἀπεννέπω σε μὴ κατα-
κτείνειν ἐμέ Ion. 1282. τῶτον κατέ-
κτεινα Hec. 1136. et Or. 561. διὰ μ'
ἔφθειρας κατὰ τ' ἔκτεινας Hip. 1357.
τῷ σφῶ κατακτείναντι Or. 914. κα-
τακτείνας ἐμὲς ἐχθρὰς Her. 995.
παῖδας κατακτείναντι Her. F. 832.
ἢ πόσιν κατέκτανεν Or. 518. cf. v.
587. ὦν πατέρα κατέκτανον Med.
505. κατέκτανες (sc. τὸν παῖδα)

Hip. 1324. μηδὲ—παῖδα σὸν κατα-
κτάνης Bac. 1119. ἐδ' ἂν σε Φῶκον
ἤθελον κατακτανεῖν An. 688. φίλος
κατακτανεῖν Rh. 838. et Peliad. fr.
V. 3. ἐκ ἔς' ἀνυσὸν τόνδε σοι κατα-
κτανεῖν Her. 961. κακὴν γυναῖκα κᾶ-
θεον κατακτανὼν Or. 923. τύραννον
Βισόνων κατακτανὼν Al. 1025. τὸν
πρόσθεν ἄνδρα κατακτανὼν Iph. A.
1150. ταῦρον Κνώσσιον κατακτανὼν
Her. F. 1327. ξένον κατέκτας Hec.
1216. ἥ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέκτας; Rh.
686. cf. Bac. 1288. ὅς μὲ κατέκτα
πατέρα El. 86. μητέρα κατέκτα τὴν
ἐμήν; Fr. inc. XC. 1. ἀρνή κατα-
κτὰς Or. 1581. κατακτὰς παῖδα τὸν
ἐμὸν Al. 3. ταύτην κατακτὰς ib. 699.
μητέρα κατακτὰς Iph. T. 79. et 715.
τῶτον κατακτὰς πάντ' ἔχεις Rh. 605.
εἰ κατακτενεῖτέ με Or. 938. παῖδά
μὲ κατακτενεῖσι Iph. A. 898. κατα-
κτανῶ Ph. 613. ἡμᾶς ἀραῖσιν κατα-
κτανεῖ ib. 772. cf. v. 934. et Med. 792.
etc.

Κατακυρῆν. ψήφῳ θανάτῳ κατακυρω-
θεῖς Or. 1013.

Κατακωμάζειν. κατεκώμασε δώμασιν
Οἰδιπόδαο Ph. 355.

Καταλαμβάνειν. Ἀντιγένη εἶπερ ἐν
Χίῳ καταλαμβάνεις Epist. II. μῶν
τις συμφορὰ—κατείληφ' ἀσυγείτονας
πόλεις; Hip. 1161. κατελάβομεν
Κλίτωνα ἐρρώμενον Epist. V. ὡς μὴ

- παρὼν τις καταλάβῃ Cy. 543. ἐπεὶ κατελήφθη σε λάθρα πωλῶν τὰ σὰ ib. 259.
- Καταλάμπειν. κατέλαμπε κύκλος ἀελίοιο El. 464. κατέλαμψας ib. 586. τὰν καταλαμπομέναν ζαθέαν θεράπαιναν Tr. 1069. κορυφαὶ καταλαμπόμεναι Ion. 87.
- Καταλείβειν. δέμας καταλείβειν An. 131. γραΐας καταλειβομένης (i. e. ἐννης) ἄλγεσι πολλοῖς Sup. 1119. δάκρυα ἐκ δακρύνων καταλείβεται Tr. 601.
- Καταλείπειν. οἱ καταλείψει μέλη Sup. 45. ἵνα πλείονα Ἀρχελάφ καταλιπομεν χρήματα Epist. V. καταλιπὼν μ' ἐν δώμασιν Iph. A. 1171. τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν ib. 1179. καταλειπομένην σε δακρύνω Tr. 596.
- Καταληπτός. πένθος θεόθεν καταληπτὸν Hip. 1347.
- Καταλλάσσειν. σοὶ καταλλαχθεῖσα Iph. A. 1157.
- Καταλοκίζειν. κατὰ μὲν ὄνυξιν ἡλοκίσμεθα (i. e. ὄνυξί μὲν κατηλ.) Sup. 825.
- Καταλύειν. τεῖχῃ φονία κατέλυσεν αἰχμὰ Tr. 819. ἂν πυρὸς κατέλυσέ τις ὄρμῃ ib. 1081. καταλῦσαι φρενῶν Hip. 365. καθ' ἄμμα λύσειν λόγος (i. e. καταλ. ἄ. λόγος) ib. 671. ἐς αἰδάν καταλύσσο' (i. e. ὑσσοσά) ἔμμοχθον βίον Sup. 1004. θανάτῳ καταλυσάιμαν Med. 146. εἰς ἀρετὴν καταλυσάμενός βίον Fr. inc. CX. 2.
- Κατάλυσις. δεξώμεθ' οἰκῶν καταλύσεις El. 393.
- Καταμπίσχειν. εὐψυχον ἄνδρα κέφῃ καταμπίσχεσιν χθονὶ Hel. 859.
- Καταναγκάζειν. δεσμοῖς κατηνάγκασμένος Bac. 643.
- Καταναίειν. ἵν' ὑπὸ δειράσι Παρνασῶ κατενάσθῃ Ph. 215.
- Κατανδρακῶσθαι. κατηνδρακώμεθ' ὀφθαλμοῖς σέλας Cy. 659. ἐπεὶ ἅπαν κατηνδρακώθῃ θυμῷ Iph. A. 1602.
- Κατανοτίζειν. κατὰ δάκρυα, κατὰ δὲ γόος—τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον (per tmesin) Iph. T. 832.
- Κατάντης. ἔρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τὰγαθὸν Rh. 318.
- Κατάνυειν. ἐξ ἔπερ αἱμᾶ γενέθλιον κατήνυσεν Or. 89. τάδε κατήνυσεν El. 1164.
- Καταξάινειν. ἵν' αὐτῆς πλόκους κόμης καταξήνωσι Παρνασῶ πλάκες Ion. 1267. ὥς κατέξανται δέμας Hip. 274. πρὶν κατέξανθαι βολαῖς Ph. 1152. κατέξάνθῃ πόνους Med. 1030. et Tr. 755. πέτροις καταξανθέντες ὀσέων ραφὰς Sup. 503. πυρὶ καταξανθέντας Her. F. 285. δακρύοις καταξανθεῖσα Tr. 509.
- Κατάξιος El. 46.
- Καταπαλαίειν. οἱ λόγοι καταπαλαίεσιν λόγους Iph. A. 1013.
- Καταπαύειν. τιμὰς ἐνέρων καταπαύων Al. 32. κατάπανσόν νιν Med. 1259. μολπᾶν ἀπο καὶ θυσιῶν καταπαύσας Hec. 918. ἔκ ἔσιν, ὅπως χόλον καταπαύσει Med. 172. ἔπω καταπαύσομεν Μῆσας Her. F. 685. δορὸς λόγγχαισι καταπανόμενοι πόνους θνατῶν Hel. 1168.
- Καταπεταννύναι. κατὰ μὲν ἰσία πετάσσετε (i. e. καταπετ. μ. ἰσία) Hel. 1475.
- Καταπίνειν. μή με καταπίης μόνον Cy. 218.
- Καταπίπτειν. κατέπεσες εἰς μέσους τῆς ἀνδρακας; Cy. 667.
- Καταπνέειν. θεὸς—ἡκῶν καταπνεῖ σε Rh. 387. καταπνεῦσαι μετριάς ἀνέμων—αὔρας Med. 837.
- Κατάπτερος Or. 178.
- Κατάπτυσος. ᾧ κατάπτυσον κᾶρα Tr. 1024.
- Κατᾶρα. τὰν τοῖν Διοσκέροιν κᾶσιν—κατᾶρᾳ διδῶσα Hec. 945. μητρὸς φόνιοι κατᾶραι El. 1324.
- Κατάρατος. κατᾶρατ' ἀνδρῶν Hec. 716. τὸν κατᾶρατον πόσιν Med. 162. τὸν κατᾶρατον πατρὸς ἀμπλακίᾳ Hip. 1362. ᾧ κατᾶρατοι παῖδες Med. 112. ᾧ κατᾶρατος ἐγὼ, κατᾶρατος ἀνδράσιν An. 839. sq. κατᾶρατός εἰμι Hel. 54. ἰὼ κατᾶρατοι Hec. 1064.
- Καταργεῖν. ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα Ph. 760.
- Κατάργμα. κατάργματα εὐτρεπῇ ποιημένη Iph. T. 244.
- Καταριθμεῖν. κατηρίθμηται Τρωάδων ἄλλων μέτα Tr. 872.
- Καταρκεῖν. ἐμοὶ φῶς ἐν ἡλίῳ καταρκέσει Rh. 447.
- Καταρρέειν. θεῶν ἀνάκτορα φόνῳ καταρρέει Tr. 16.
- Καταρρήγνυναι. καταρρήξω μέλαθρα

- Her. F. 864. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατερρώγασι Al. 1071.
- Κατάρρυντος. κήποις ἐν καταρρύτοις El. 777. ἀμφὶ Θρήκην χιόνι τὴν κατάρρυντον An. 214. καταρρύτον μυρίοισι νάμασι Cresph. fr. XIII. 2. νάπη χιόνι καταρρύτα ποταμεία Tr. 1067.
- Καταρτύνειν. κατηρτυκῶς κακῶν Fr. inc. CLXVII. 5.
- Κατάρχειν. ποιμένες—κατῆρχον μάχης Sup. 675. πολλῶν κακῶν κατῆρξεν—τόδ' ἡμαρ Ph. 1576. κατάρχομαι νόμων βακχείων Hec. 684. κατάρχομαι σεναγμόν Or. 958. ἐχθρὰς ἡμέρας κατάρχεται Ph. 543. κατάρχομαι, *sacra incipio* Iph. T. 40. κατάρχεσθε Her. 530. τόδε κατάρχεται μέλος Her. F. 749. κατάρχεται χόρευμα ib. 889. ὃ κατηρξάμην, *quiet sacris initiavi* Iph. T. 56. cf. v. 1154. φασγάνῳ κατηρξάμαν El. 1222. ὡς κατάρξωμαι ξίφει Al. 75. πῶς κατάρξῃ θυμάτων; Ph. 576. θανόντα δεσπόταν γόοις—κατάρξομαι An. 1200. ἢ σὸν κατῆρκεται σῶμα Her. 601.
- Κατασβεννύναι. πῦρ κατασβέσαι λάβρον Or. 696.
- Κατασκάπτειν. κατασκάπτειν πόλιν Iph. A. 64. cf. Ph. 1162. μὴ κατασκάψωσι γῆν Sup. 544. cf. Iph. A. 535. τεῖχῃ κατασκάψαντα Rh. 603. κατασκάψαντες Ἰλίσ πόλιν Tr. 1263. κατασκάψω δόμους καινῶν τυράννων Her. F. 566. πατρώα ἐσία κατεσκάφη Hec. 22.
- Κατασκαφῇ, et dor. ἀφά. Ἰλίσ κατασκαφῇ Hel. 197. πύργων γῆς ἐσχομεν κατασκαφὰς Ph. 1203. κατασκαφὰς Φρυγῶν Iph. A. 92. cf. v. 1379.
- Κατασκευή. θεῶ κατασκευὴν βίῃ δόντος τοιαύτην Sup. 214.
- Κατασκήπτειν. ὅκ ἄτιμοι ὀργαὶ κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας Hip. 1418. πρὶν κατασκήψαι τινα Med. 94.
- Κατασκιάζειν. κατεσκίαζε Ion. 1142.
- Κατάσκοις. ἔρνεσι κατασκίοισιν Ph. 657.
- Κατασκοπεῖν. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι κατασκοπῶν Hel. 1623.
- Κατασκοπή. μολεῖν εἰς κατασκοπήν Bac. 836.
- Κατάσκοπος. Ἰλὶς κατάσκοπος Hec. 239. et Rh. 505. κατάσκοπον πολεμίων πέμπειν Rh. 125. cf. v. 129.
140. 524. et 592. μητρὸς τῆς σῆς καὶ λόχῳ κατάσκοπος Bac. 914. δόλιον Μαινάδων κατάσκοπον ib. 954. cf. v. 979. κατάσκοποι τινες Rh. 645. cf. v. 657. et 809.
- Κατασπείρειν. τὸν κατασπείραντά σε Her. F. 469.
- Κατασπένδειν. δακρύοις κατασπένδω σε Or. 1239. χροῖς κατασπείσσω ib. 1187.
- Κατασάζειν. νεκρὸν, ὃ κατασάζω δάκρυ Hec. 760. Ἕλληνα ὃ κατασάζει φόνοσ Iph. T. 72. ἴν' αἵματος ῥοαὶ τάφῳ κατασάζωσι Hel. 991. φόνοσ θαλαγμοὶ σὴν κατέσασον γένυν Hec. 241. ἀφρόν κατέσασ' εὐτρίχῳ γενειάδος Her. F. 934. φάλαρα ἀφρῶ κατασάζοντα Sup. 587.
- Κατάσασις. δαιμόνων κατάσασις Ph. 1272. ἔτ' ὀρμάτων δῆλος ἦν κατάσασις Med. 1197. ἄκθε σῶν κακῶν κατάσασιν Hip. 1296. νυκτὸς ἐν κατασάσει Rh. 111.
- Κατασέλλειν. σέ—οἶκτον περιβαλὼν κατασελῶ Iph. A. 934. αὐτὸν (sc. πλόκαμον) ἡμεῖς πάλιν κατασελῶμεν Bac. 931.
- Κατασένειν. ἰδὼν σε κατασένω Or. 357. τί τάδε κατασένεις; Ph. 1553. τί δῆτα σὲ κατασένω; An. 444. κατασένω δαίτας τόλμας ib. 838. ὑπὲρ τυράννων συμφορὰς κατασένειν Iph. A. 470. Πολυξένης, ἦν κατασένεις Tr. 675. κατασένει γάμον ἄγαμον Hel. 695. ἃ κ' ἂν θεῶν τις κατασένει Her. F. 1115. σὰς κατασένω τύχας ib. 1141. ἄπτερον κατασένων ὠδὶνα τέκνων ib. 1039. τὸν θανόντα πατέρα—κατασένωσα Tr. 318.
- Κατασέφειν. πλόκαμος ὅδε κατασέφειν Iph. A. 1478. κατασέφω χερσὶν Her. 227. νεκρὸν κατασέφω Ph. 1626. βωμὸν κατασέφαντες Her. 125. σοὶ κατασέψας' (i. e. ἔψασα) ἐγὼ νιν ἤγον Iph. A. 905.
- Κατασηρίζειν. λοχαὶ ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεσηριγμένοι εἰσὶν Thes. fr. V. 9.
- Κατάσικτος. κατασίκτης δορὰς Bac. 696.
- Κατασρέφειν. εὖ πως τὴν νόσον κατασρέφω Hip. 477.
- Κατασροφή. χλόην αὐτῇ λιπῆσαι—κατασροφῇ Sup. 259.
- Κατασρωννύναι. δάμαρτα καὶ παῖδ' ἐνὶ κατέσρωνσεν βέλει Her. F. 1000.

Κατάσφυλος. κατασφύλος πέτρας Iph. T. 1429.

Κατασφάττειν. κατεσφάγη σφατὸς Rh. 810. ὅστις ἔ κατεσφάγη Cy. 128. εἰ θανὼν ἐν πυρᾷ κατεσφάγη Hel. 942. κατασφαγέιντ' ἐφ' Ἐρκίῳ πυρᾷ Tr. 483. μητρὸς ἐκ χερσὶν κατασφαγεῖς Bac. 856.

Κατασφραγίζειν. κατεσφραγισμένα Hyr. fr. XII.

Κατατείνειν. σπεδαὶ λόγων κατατείνωμένων Hec. 132.

Κατατέμνειν. κατὰ φίλαν ὄνυχι τεμνομένα δέραν El. 146.

Κατατιθέναι. κατάθες αὐτὸν (sc. τὸν κρατῆρα) εἰς μέσον Cy. 544.

Κατατρύχειν. μελέτῃ κατατρυνχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον Med. 1100.

Καταυλεῖν. καταυλίσω φόβῳ Her. F. 871.

Καταυλίσσεται. νῦν μὲν καταυλίσθητε Rh. 518.

Καταφεύγειν. ἐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον Iph. A. 911. ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν Epist. I.

Καταφθίνειν, vel ἱνεῖν. ἑρανία—καταφθίνει γὰ Tr. 1299. γήρᾳ πενθίμῳ καταφθινεῖν Al. 625. ἀπώλεσας μᾶλλον, ἢ κατέφθισο Hip. 839. hinc καταφθίμενος. τῷ καταφθίμενῳ κεραυνῷ Sup. 984. καταφθίμενον Θρηκὶ μύρῳ Rh. 378. οἱ μοι τῷ καταφθίμενῳ El. 201. τῇσδ' ἀδελφῷ καταφθιμένης ib. 1299.

Καταφθορά. λεύσιμοι καταφθοραὶ Ion. 1236.

Καταφρονεῖν. κατεφρόνευσέ νιν Bac. 1175. καταφρονεῖναι πέτροις Or. 535. et 624.

Καταφρονεῖν. ἔ καταφρονῶ τῶν θεῶν Bac. 199. καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ib. 503.

Καταφυγή. ἄτος ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας Or. 722. ἔχει καταφυγὴν Sup. 267. εἰς σ' ἐλπὶς ἢ μὴ καταφυγὴς ἔχει κακῶν Or. 448. καταφυγὰς ποιημένους εἰς τέκνα ib. 566. εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας Cy. 196. Γεραῖσιοι καταφυγαὶ ib. 294.

Κατάχαλκος. δράκων κατάχαλκος Iph. T. 1246. ἰτέα κατάχαλκος Her. 377. κατάχαλκον ἅπαν πεδὶον ἀσράπτει Ph. 110.

Καταχέειν. μὴδ' ἀτιμίαν σκεδρὴν τις

ὑμῶν καταχέη Alcmaeon. fr. XII. 2. θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέων Iph. A. 40. δάκρυσι μὲ βλέφαρα καταχυθέντα τέγεται Hip. 854.

Καταχρῶννύναι. κατὰ δ' αἰθάλας κηλὶδ' οἰκτροτάτα κέχρωσαι Hec. 911.

Καταψεύδεται. καταψεύδω καλῶς Bac. 334.

Καταψήχειν ἵππῳ Hip. 110.

Κατάωρος. τέκνων πληθὺς—κατάωρα τένει Tr. 1090.

Κατεγγυᾶν. σοὶ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ Or. 1675. ἦν σοι κατηγγύησα ib. 1079.

Κατείδειν. οἱ κατείδον ἅτας Or. 988. ἔ νῦν κατείδον πρῶτον—Med. 446.

κατείδετε, εἶδετε τὰν ὀλομένην γυναῖκα ib. 1252. ἦτις σφαγὰς Ἐκτορος κατείδον An. 400. κατείδον δὲ Αἴαντε συνέδρῳ Iph. A. 192. ἔς μὴ

πάρους κατείδες ib. 824. εἰδὲ πῃ κατείδομεν Rh. 689. ὦφθῃ μᾶλλον, ἢ κατείδε Μαινάδας Bac. 1073. κατείδες, οἶον—ἔδειξε μασὸν El. 1206. εἰαυτήν ὥς κατείδ' ἐγκύμονα Dan. 35. ἴν'

ἀσραπῆς κατείδ' ἐναύσεις Sis. fr. I. 32. μὴδ' ἀτάφης παῖδας κατίδης Sup. 283. ναύσαυμα κατιδεῖν Rh. 244.

Ἐλένης κάτοισθα θυγατέρα; Or. 1183. τὸ Γοργῆς ἔ κάτοιδ' ἐγὼ κάρα ib. 1521. ἔ κάτοιδ', ὅτῳ τρόπῳ Hip. 1245. λεπαίας ἔ κάτοιδ' ὅπως χθονὸς ib. 1248. ἔ κάτοισθα τὰ ἔν δόμοις

κακὰ Al. 810. φράζετ', εἰ κατοίδατε Sup. 1044. τῶν ἐν Τροίᾳ κακῶν εἰδὲν κάτοισθα Tr. 909. παισὶν ἔ κατειδῶς

ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις Med. 992. ἔς ἔ κατειδῶς πρόσθεν Sup. 1033. κατειδόμεναι πρύμνας Iph. A. 274.

Κατεῖπιν. μόνῃ κατεῖπέ μοι Hec. 243. εἰ σοὶ γάμον κατεῖπον Med. 589. κατεῖπ' ἀναγκασθεῖς μόγις Ion. 1215.

μὴ μὲν κατεῖπης—πόσιν ἦκουτα Hel. 904. πολμῷ κατεῖπιν, μὴ ποτ' ἐκ εἰσὶν θεοὶ Fr. inc. B. 21. 1. πατέρα κατεῖπων Ion. 1345.

Κατείργειν. σὺ κατείργεις Al. 256. κάτειργέ νιν Med. 1258. κατείργοντα νεκρὸς τάφῳ μοίρας—λαχεῖν Sup. 308.

Κατεκφεύγειν. τόνδ' ἐκ ἔχομεν κατεκφυγεῖν Cy. 439.

Κατεμπιπράναι. σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπρήσας πυρὶ Her. F. 1151.

Κατεργάζεσθαι. ἃ δράκοντος αἷμα λι-
θόβολον κατειργάσω Ph. 1069. μη-
τέρα κατειργάσαντο κοινωνῶ ξίφι Iph.
T. 1173. κατέργασαι ἐμὸν παῖδα Hip.
888. πόλει σωτηρίαν κατεργάσασθαι
Her. 1046. πλεῖτ' ἀρετὰν κατεργά-
σασθαι Fr. inc. CXVII. 1. θυσίαν
ἐλέγχων, εἰ κατείργασαι Iph. T. 1081.
κατείργασαι πυρὶ Hel. 106. τί δὴ τὸ
σεμνὸν σῶ κατείργασαι πόσει; Her. F.
151. μεγάλα—τάδ' ἔργα κατειργάσ-
μένα Bac. 1197.

Κατερεῖν. ἐν—πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι
κακὸν Med. 1106.

Κατερείπειν. ἃ καπνῶ κατερείπεται τυ-
φομένα Hec. 477.

Κατέρχεσθαι. κατήλθον ἂν (sc. εἰς τὸν
ἄδην) Al. 361. cf. Her. F. 1101. ὃς
ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Iph. T. 39.

Κατεσθίειν. κατεσθίων σε Cy. 340.

Κάτευγμα. ὀρθῶς ἀκέσας τῶν ἐμῶν
κατευγμάτων Hip. 1170.

Κατευνάζειν. τοκάδα—πότμῳ φονίῳ
κατεύνασε Hip. 562. ἐκτὸς αὐτὸν τά-
ξεων κατεύνασεν Rh. 614. πῶ κατεύν-
νασαι φράσον ib. 611.

Κατεύχεσθαι. μηδὲν κατεύχε Iph. T.
536. κατηύξατο Al. 160. τί σοι
θεῶ κατευξόμεσθα; An. 1106. τί
σοι κατεύξῃ τὰ γὰρόν; Iph. A. 1186.

Κατέχειν. τὴν χιονώδε Θρήκην κατέ-
χει Hec. 81. τὸν ἐμὸν βίοτον κατέ-
χοις Or. 1692. Ph. 1753. et Iph. T.
1498. τῶν μεγάλων ἀξιοπενθεῖς φῆ-
μαι μᾶλλον κατέχουσιν Hip. 1466.
χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν κρείσ-
σω κατέχειν Bac. 878. et 898. μέσον
ὀμφαλὸν γὰς κατέχει Ion. 224. δα-
κρύων κατέχειν ὅσων πηγὰς Her. F.
449. ὃς πε γὰν ἄλλαν κατέχει El.
203. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέ-
χων Ph. 333. ὦν ἐπίνοιαν σπεύδεις
κατέχων Med. 761. κατέχων ποδὶ
γυμνάδας ἱππες Hip. 1134. νυχίαν
κοίταν κατέχοντας Rh. 22. τὰν παρὰ
προθύροις φυλακὰν κατέχευσα Tr. 194.
κόμης κατεῖχον Hec. 1166. μῶσαν,
ἣ κατεῖχ' ἐμὸς δόμος Al. 345. ὥς
μιν περιπαδὸν κυκλῶ κατεῖχον An.
1138. κάρη τὸδε κατεῖχε χερσὶ Sup.
1101. φονία βοὰ κατεῖχε Περγάρων
ἔδρας Tr. 556. νύμφα δύω ἐν τοῖσιν
αὐτοῖς δώμασιν κατεῖχομεν El. 1034.
πόλιν πολεμία κατεῖχε φλόξ Er. fr. I.

28. εἰ μὴ καδέξῃς γλῶσσαν Æg. fr.
III. κατέσχε πᾶν ἐράτεμ' Ἑλλήνι-
κὸν Hec. 38. εἰ γὰρ κατέσχον Or.
1580. Σφίγγος ὃς κατέσχον κράτη
Ph. 1748. ἐπεὶ κατέσχε ἀρχὰς Iph.
A. 343. τίς κατέσχε δώματα; ib. 700.
κενὴν κατέσχον ἐλπίδα ib. 987. λη-
σαί τινες κατέσχον—χθόνα Cy. 222.
ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίῃς γνώμην κατέσχον ib.
348. ἣ πέραθεν ἀλίῳ πλάτα κατέ-
σχετε; Her. 84. πόθεν κατέσχε γῆν;
Hel. 1222. προξένων ἐν τῷ κατέ-
σχεσ; Ion. 551. ἀσρωπὸς κατέσχε
οἴκας Her. F. 406. φονίᾳ ἀνδρὸς
ὑβριν κατάσχεσ Bac. 555. κάτασχε
λέοντος ἀγρίῃ θυμὸν Her. F. 1211.
μὴ θεαί μ' οἷσ' ἄρ' ἀνδρὶ κατέσχωσι Or. 789.
ἦν τὸν Ἑλένης μὴ κατέσχωμεν φόνον
ib. 1149. ἂν θεᾶς κατέσχωμεν βρέ-
τας Iph. T. 980. δόμους κατασχεῖν
θέλεις τέσδε An. 156. οἶκον κατα-
σχεῖν τὸν σὸν θέλω; ib. 197. παγ-
κληρίας μέρος κατασχεῖν Sup. 15.
γλώσσην κατασχὼν δῆμον ib. 425.
ναυτίλῳ πλάτῃ Ἄργος κατασχὼν Ar.
fr. I. 3. ἃ καδέξω τειχέων εἴσω ἐρα-
τὸν Ph. 727. τόδε ἃκ' ἐπὶ σόματος ἐν
πύλαις καδέξω δυσεκπέραιτον Hip. 883.
σφ' ἀνάνδρον ἐν δόμοις χήραν καδέ-
ξεις; An. 348. φεύγοντας—λόγῃ
καδέξω Rh. 101. σκίρτημα μόσχου
σῆς καδέξοντες χερσὶν Hec. 526. πυ-
ρὸς φῶς καδέξασα Sup. 1002. καρ-
δίαν κατέσχετο ἔρωτι δεινῷ Hip. 27.
θανάτῳ κατέχευ Ph. 792. ἐκ Βακχίης
κατεῖχετο Bac. 1122. φίλτροις ἀφύ-
κτοις κατασχεθεῖς Dan. 27.

Κατηγορεῖν. Φοῖβε ἀδικίαν τί δεῖ κα-
τηγορεῖν; Or. 28. κατηγορεῖ σε πιεῖα
Hip. 1058. τίνα λόγον Λοξίς κα-
τηγορεῖς; Ion. 931. ἃ κατηγορεῖ σι-
γῶντος Syl. fr. IV. 5. μωρίαν ἐμὴν
κατηγορέντων Her. 419. ἃ σ' οἶδα
ἐμὲ κατηγορήσειν Tr. 917.

Κατηρεφής. σέγγην, ἥς κατηρεφεῖς δό-
μοι Hip. 468.

Κατήρης. τὸν κατήρη χλανιδίοις Sup.
110. ταρσῶ κατήρη Iph. T. 1346.
Θησαύρισμα Διονύσου, ὁσμῇ κατήρης
El. 498.

Κατηφεῖν. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα; Med.
1012.

Κατηφής. τὸν μὲν κατηφῇ Or. 879.
κατηφές ὄμμα Her. 633.

Κατιέναι. κάτεισιν εἰς ἄδρα δόμους Al. 74. εἰς ἄλλας βιότῃ μορφᾷς κάτεισιν Ion. 1068.

Κατοικεῖν. Ἑλλάδα γαῖαν κατοικεῖς Med. 537. πεδία κατοικεῖν Her. 35. κείνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἐχρῆν Hel. 1667. μακάρων κατοικεῖν νῆσον ib. 1693. κατ'έκει τήνδε γῆν Κορινθίαν Med. 10. αἱ Κιθαιρώνας λέπας νέρθεν κατωκῆκασιν Bac. 751. Μολοσσίαν γῆν κατοικῆσαι An. 1245. Θεῶν κατοικήσασαν ὀλβιον δόμον Or. 1674. ἀντίπορθμα ἡπείρου διούσιν πεδία κατοικήσασιν Ion. 1586. τό κλεινὸν κατοικήσειν πέδον Σπάρτης Hel. 57.

Κατοικίζειν. διδῶσα χρησμόν, ἧ κατ'έκισε Ph. 645. τί γυναῖκας εἰς φῶς ἡλίου κατ'έκισας; Hip. 617. πρὶν Ἰδαῖον κατοικίσειν λέπας An. 295. ἴν' Ἴλιον πάλιν κατοικίσειαν Tr. 700. καλῶς κατ'έκισε τὸν δαίμονα Sis. fr. I. 38. ἧ κατωκίσθην ἐγὼ Her. F. 13.

Κατοικτεῖρειν. ὑμᾶς κλαίω καὶ κατοικτεῖρω Her. 446. κατ'έκτειρα Iph. A. 469. κατοικτεῖρον βίον ib. 1246.

Κατοικτίζειν. τὰς τῶνδ' ἀβέλῃς ξυμπορὰς κατοικτίσειν Her. 153. εἰ κατωκτίσθην ἄγαν Iph. A. 686.

Κατοιμῶζειν. κατοιμῶξαι γόοις An. 1160.

Κάτοινος. κάτοινον ὄντα Ion. 553.

Κατολοφύρεσθαι. κατολοφύρομαι, κατολοφύρομαι Or. 339. cf. Iph. T. 642.

Κατομνύναι. Πέλοπα κατόμνυμι Iph. A. 473. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατόμωσα Or. 1517. τὸν ὄρκον, ὃν κατόμωσ', ἐμπεδώσωμεν Iph. T. 790. σὲ κατόμωσα Hel. 354. ἄγνὸν ὄρκον σὸν κᾶρα κατόμωσα ib. 841.

Κατόπιν Epist. IV.

Κατόπισθεν Iph. A. 1093.

Κατόπτεισθαι. δύο νεκρῶ κατόπεται Hec. 45. et Or. 1536. τύμβον κατόψει ξεσὸν Al. 839.

Κατόπτῃς. ταχυβάταν κατόπτην Rh. 134. cf. v. 150. et 155. et Hel. 1191. ὃν νεῶν ὠτρυνε κατόπταν (dor. pro ὀπτην) Rh. 558. κατόπτας σημανῶν ἤκει στρατῷ ib. 632.

Κάτοπτρον. λαμπρῷ κατόπτρῳ Med. 1161. προσθεῖς κάτοπτρον Hip. 429. κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης

El. 1071. φιλεῖ κάτοπτρα Dan. fr. V. 2.

Κατορθεῖν. τῷτ' αὖ κατορθοῖς Hel. 1073. κατορθωσον δέμας Hip. 1445. cf. An. 1081. ἧ κατωρθωνται τέχναι Hip. 680.

Κάτοχος. Ἀρεῖ κάτοχον γένος Hec. 1090.

Κατόψιον Hip. 30.

Κάτω. τὰς κάτω σθένοντας Hec. 49. ἄπειμι δὴ κάτω ib. 414. ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Ph. 188. γῆς κρυφθῆναι κάτω Med. 1296. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν Al. 14. ἀπέρχομαι κάτω ib. 380. ἄγῃ με κάτω ib. 383. κάτω βέβηκεν ib. 394. τὸν κάτω χρόνον ib. 695. εἰμι τὴν κάτω ib. 854. ὅπως ἤξει κάτω An. 102. φρεῖδα ἄρθρα με κάτω ib. 1079. τὰς ἄνω τε καὶ κάτω φορημένας αἵματός ῥοὰς Sup. 689. κᾶρα διετίναξ ἄνω κάτω Iph. T. 282. μακρὸν—χρόνον ἔσεσθ' αἰὲν κάτω ib. 481. περιβαλὼν κάτω χθονὸς Tr. 1243. ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας Bac. 349. ἄνω κάτω τιθεῖς ib. 602. ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω ib. 740. πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω διέφερον ib. 752. πετρῶν ὄσαι κάτω Cy. 447. αἰδᾶ μέλονται κάτω Hel. 1176. τῷ κάτω σκότῃς ἀμοιβὰς δεδορκότες Her. F. 563. εἴρπ' ἄνω τε καὶ κάτω ib. 953. ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον—ἄνω κάτω ἐρέψασα ib. 1307. κάτω γῆς οἰκῶν El. 677. νεύοντος κάτω ib. 839. πᾶν σῶμ' ἄνω κάτω ἡσπαιρεν ib. 842. ἀψίδα σὴν κάτω διήσει Phaeth. fr. VII. 3. τὸν (sc. νόμον) ἄνω τε καὶ κάτω λόγῳ σπαράσσων Pi. fr. VII. 3. ζῆν κάτω Pol. fr. II. 2. πρόσθε κάτω γῆς εἰσιν ἄστρα, πρὶν—Syl. fr. II. 3. αἰμοσαγεῖς πρηστῆρες ρεύσονται κάτω Thes. fr. I. 3.

Κάτωθεν. τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ Θεῷ Al. 426. ἄπτη κάτωθεν ἔρανθ' δυσπραξία Her. F. 1240.

Κατῶρυξ. χρυσῷ παλαιὰ κατῶρυχες Hec. 1002.

Κανυός. κανυὸν μοχλὸν Cy. 629.

Καφήρειος, et ἥριος. αἱ Καφήρειοι ἄκραι Tr. 90. πέτραις Καφήρῃαις Hel. 1140.

Καχλάζειν. κῦμα πέριξ ἀφρόν πολλὴν καχλάζον Hip. 1211.

Κέαρ. ὁ χαίρων τις τὸ μὲν ἀλγυνεῖ
 κέαρ Med. 398. εἰς τὸ λῶρον σὸν
 μεδέσῃκεν κέαρ ib. 911.
 Κέγχρωμα. ἀσπίδων κεγχρώμασιν Ph.
 1395.
 Κεδνός. κεδνὸν οἰακοσρόφον Med. 523.
 λόγῃς κεδνός Al. 39. et Rh. 272.
 κεδνῆς γυναικὸς Al. 97. κεδνὸν λέ-
 χος Hip. 835. ὁ δρᾷν τι κεδνὸν Iph.
 A. 371. μῶν τι κεδνὸν ἡγωνίζετο;
 Her. 795. ἐρεῖς τι κεδνὸν Ion. 1485.
 κεδνὰ πράξειν Al. 608. cf. Tr. 678.
 τροφαὶ κεδνῶν τέκνων Ion. 487.
 Κεδρίνος. κεδρίνων δόμων Al. 158.
 Κέδρος. κέδρῳ τεχνάσματα Or. 1053.
 κέδρῳ παλαιῶν κλίμακα Ph. 100. ἀντὶ
 κέδρῳ Tr. 1141. ἐν ταῖσιν αὐταῖς
 κέδρῳ Al. 366.
 Κεδρωτός. κεδρωτὰ πασιδῶν ὑπὲρ
 τέρεμνα Or. 1371.
 Κεῖθεν. ἔξονθ', ὁ μὲν τὸ κεῖθεν, ὁ δὲ
 τὸ κεῖθεν Or. 1412. ἐκεῖσε κεῖθεν ib.
 1451. εἰ κεῖθεν γεγώς; Iph. T. 509.
 κεῖθεν ἀπάξει σ' ἄλλος Bac. 964. ἥ
 τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν; Her.
 F. 1128.
 Κειμήλιον. ἐμοὶ μέγιστον κειμήλιον κρί-
 νας σε Rh. 654. τάδ' ἀντὶ παίδων ἐσί
 μοι κειμήλια Her. 591.
 Κείνος pro ἐκείνος, κείνος ὀλβιώτατος,
 ὅτῳ—Hec. 627. ταύταν, ἥ κείναν,
 τεῖχω; ib. 163. et sic porro.
 Κεῖρειν. ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως τεῖχη
 πατρῶα Tr. 1173. τῶν ἀλόχων κεί-
 ραντες ἔθειραν Hel. 1134. ἐμὰν λευ-
 κόχροα κείρομαι κόμαν Ph. 326. ἐκεί-
 ρατο El. 546. κείρασθε Her. F. 1390.
 κόμας κερῶνταί σοι Hip. 1426. πολὺν
 σοι βοσρύχων πλόκαμον κερῶμαι Tr.
 1183. κερᾷ θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρ-
 μένος Or. 458. χαίτης βοσρύχῃς κε-
 καρμένῃς El. 515. κόμην ἔχων κεκαρ-
 μένην Epist. III. vid. not.
 Κεῖσε Bac. 194.
 Κεῖσθαι. κείμεναι ἐπ' ἀκταῖς Hec. 28.
 νόμος τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι
 δούλοις αἵματος κείται περί ib. 292.
 πέλας σὺ κείται ib. 487. ἐπὶ χθονὶ
 κείται ib. 496. τίς θῆτος σῶμα τὸ μὲν
 ἔκ ἐᾷ κεῖσθαι; ib. 502. τίνι πότμῳ
 κείσαι; ib. 696. ἐν δεμνίοις κείται
 Or. 36. κείται θανὼν ib. 366. ἐν
 κλύδωνι κείμεθα Ph. 866. ἐν οἴοις
 κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς; ib. 1633. εὐ-

κλεῖς, δύο φίλῳ κεῖσθαι πέλας ib. 1653.
 κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας ib. 1692.
 κείται ἄσιτος Med. 24. νομίζεις καὶ νῦν
 κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις ib. 494.
 χρῆν βροτοῖσι τῶν φίλων τεκμήριον
 σαφές τι κεῖσθαι Hip. 926. τί μ'
 ἐκώλυσας μετ' ἐκείνης κεῖσθαι Al. 902.
 κείσο ματοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An.
 511. πάντα φρῶδα κείται ib. 1220.
 ἄλλοι κείνται πρὸς πύλαις Sup. 502.
 παιδὸς ἐν οἴκοις κείται μνήματα ib.
 973. ὅθι κρῆναι Νυμφᾶν κείνται Iph.
 A. 1295. ἔκ ἐν ἀβρότητι κείσαι ib.
 1343. ἃ νεκροῖς θεακτῆρια κείται Iph.
 T. 166. κεμὰς ἔνθα δοκίμα κείμεναι
 ib. 177. εἰς ἀνάγκην κείμεθα ib. 620.
 ἐν τάφοις κείνται Rh. 415. κείται
 ἡμῖν Θρήκιος σρατηλάτης ib. 670. μή
 με κτείνειν δόξ' Ἀργείων κείται Tr.
 179. ἐγγύς πῃ κείται κλήρῳ ib. 186.
 ἐν ξένη γῇ κείνται ib. 379. εἰστέ με
 κεῖσθαι ib. 467. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλ-
 γεα κείται ib. 591. ὥς ἡδὺς ἐν πόρ-
 πακι σὸς κείται τύπος ib. 1196. Ἀσίαν,
 ἥ παρ' ἄλμυρὰν ἅλα κείται Bac. 18.
 κείται χωρὶς σῶμα ib. 1135. ὕδωρ
 ποταμῶν ἐν πίπτραις κείται Hel. 1135.
 ἐν τῷ κείσαι συμφορᾶς; ib. 1211. θά-
 νατος ὢν κείται περί Ion. 756. ἔδεις
 ἐμποδὼν κείται νόμος ib. 1047. τὸ
 γῆρας—ἐπὶ κρατὶ κείται Her. F. 640.
 ἐν ᾗδᾳ κείσαι El. 123. κεῖσθω δόρυ
 μοι Er. fr. VI. 1. φόνον—ἐν δόμοισι
 κείμενον Or. 1358. χρυσὸς ἀμφὶ κρατὶ
 κείμενος πλόκος Med. 1186. κείμενον
 βωμῷ πέλας An. 1157. τὸν παρ' ᾗδᾳ
 κείμενον Her. F. 145. φονέα κείμενον
 πέδῳ El. 763. τὰς κειμένους νεκρὰς
 Hel. 1621. ἐν τοιοῖσδε κειμένην κακοῖς
 Hec. 969. cf. An. 26. ἀκτὴ πρὸς πόν-
 τον κειμένην Σαρωνικὸν Hip. 1200.
 κειμένην πυλῶν πάρος Tr. 37. σῶμα
 ἐν ὕλῃ κείμενον δυσενρέτῳ Bac. 1219.
 τέκνα πρὸ πατρὸς κείμενα Her. F.
 1033. σώματ' ἐν χθονὶ κείμενα El.
 1179. ἔως γῆς ὅρθ' ἔκειθ' ὀρίσματα
 Hec. 16. ἐν θαλάμοις ἔκειτο ib. 919.
 ὢν ἔκειτ' ἀγῶν Sup. 665. ἐδ' ἐν τά-
 ξεσιν ἔκειτο τεύχη Rh. 766. διχορῥα-
 γῆς ἔκειτο Her. F. 1008. ἐνθα νεκρῶν
 μέτα κείσονται Hec. 210. ἐν ᾗδᾳ κεί-
 σονται ib. 418. κείσονται πέδῳ Ph.
 1681. πόσει συνθανῶσα κείσονται Sup.
 1063. κείσεται βλέπων φάος Rh. 971.

κείσομαι κατὰ χθονός Her. 1033. κείσομαι σὺ πέλας Hel. 843. κεισόμεσθα νεκρῷ δὴ ἐξῆς ib. 991.

Κεκραγμός. ἐνικώμην κεκραγμῷ Iph. A. 1357.

Κεκρήμνασθαι. ῥόπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα Ion. 1613.

Κεκροπίδαί. ἡ καλλινίκης Κεκροπίδας ἔζηκα Ph. 862. ταύτην ἔπερσε Κεκροπίδαίς κοινῷ δορί Ion. 296.

Κεκροπίος. Κεκροπίαν χθόνα Hip. 34. et Ion. 1571. hinc Κεκροπία subst. Sup. 658. et El. 1289. Κεκροπίας πέτρας Ion. 936.

Κέκρωψ, nom. propr. viri. Ion. 272. 1163. et 1400.

Κελαδεῖν. πόσιν κελαδεῖς αἰὲ μολπαῖς Iph. T. 1093. ἅτας κελαδεῖν ἀχορεύτως Tr. 121. κελαδῶ μναμοσύναν Her. F. 679. παιᾶν καὶ σάλπιγγες ἐκελάδων Ph. 1109. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιπον El. 716. κόμπης παρὰ πορπάκων τὰς κελαδῶντας Rh. 384. βοᾶν Ἑλλάς κελάδησε Hel. 376. βοῖς, αἶς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ Ion. 93. παιᾶνας—κελαδήσω Her. F. 694.

Κελάδημα Ph. 221.

Κέλαδος. ἀνὰ κέλαδος ἔμολε πάλιν Hec. 928. οἶος κέλαδος ἐν δόμοις πιτνεῖ Hip. 576. ἔχων κέλαδον ἐπατόνῃς λύρας Iph. T. 1129. ὁ κέλαδος Εὐῖς Bac. 578. ἄχαριν κέλαδον μσιζόμενος Cy. 487. διαπρύσιον ἰέντα κέλαδον Hel. 1325. εὐγαδεῖ κελάδῳ Her. F. 792. χορῶν εὐφημοὶ κέλαδοι Tr. 1072.

Κελαινός. νυκτὸς κελαινῆς Her. F. 834. κελαινὰ κόνις El. 478. χειροδράκοντες, χρῶτα κελαιναὶ ib. 1345. σκάφος κελαινὸν Tr. 539. ξίφος κελαινὸν Bac. 628. ὄλβη κελαινὸν ἄρμα Her. F. 780.

Κέλεισθαι. σὲ κέλομαι ἐπακῶσαι Hip. 1283.

Κελεύειν. ματὶς κελεύεις τῆς ἐμῆς (sc. πρὸς τάφον μολεῖν με); Or. 95. ἀδικεῖν κελεύεις με; Ph. 933. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ An. 578. τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν κελεύω Sup. 302. κελεύεις τόνδ' ὑποστῆναι πόνον ib. 345. δρασσομένην ἔτως, ὥς σὺ κελεύεις Iph. T. 1494. νεκρὸς θάπτειν κελεύειν Rh. 881. κλείειν κελεύω πάντα πύργοι

Bac. 652. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους—ἀπαντᾶν—ib. 780. ἄκρας ἐναλίας χαίρειν κελεύω Cy. 318. ἡ μὴν κελεύω γ', εἴδ' ἀπεννέπω, θνήσκειν Her. 556. σοφῶς κελεύεις ib. 558. οἵπερ ἡ δίκη κελεύει με Hel. 1644. τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν κλαίειν κελεύων Cy. 173. σὺ κελεύσεις An. 1277. ὁπάοντας κέλευσον ἀποστῆναι Hec. 980. κέλευσον αἰτεῖσθαι Med. 942. κελεύσας ματὶς ἐκπράξει φόνον Or. 416. σφάξει κελεύσας θυγατέρα An. 626. cf. Iph. A. 533. πρὶν κελουσθῆναι Her. 502. κελουσθεῖς ἐκ Διὸς πατρός Or. 1634. ἦκω κελουσθεῖς Med. 866. Φοῖβη κελουσθεῖς θεσφάτοις Iph. T. 937. μὴ κελουσθεῖσαν ib. 1288.

Κέλευδος. τὰν πρὸς ἔσπερον κέλευδον ἔραν Or. 1003. ἀμείβομεν κέλευδον ib. 1294. ἡσθόμην κτύπη τινὸς κέλευδον εἰσπεσόντος ib. 1312. δοχμίαν κέλευδον ἐκβαίνων Al. 1003. τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευδον Sup. 989. τετράπην μιμήσομαι λύκῃ κέλευδον Rh. 212. εὐθεῖαν λόγων τέμνων κέλευδον ib. 423. δι' ἀψόφῃς βαίνων κελεύθῃ Tr. 888. δείκνυσσι κέλευδον ἀσφαλεστάτην Her. 1048. κέλευδον ὁδὸς καθαρσίῳ φλογὶ Hel. 874. ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθῃ φθέγματα ib. 1592. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθῃ Ion. 549. βίη κέλευδον ἄθειον Her. F. 433. ἡ θνητῶν ἥδε κέλευδος El. 1236. Plur. κέλευθα: μακρὰ κέλευθα Iph. T. 891. ἐς κέλευθα ἀσέρων Hel. 350.

Κέλευμα. κελυμάτων ἑκατὶ Cy. 651.

Κέλευσμα. κέλευσμα ἦν κατ' αἶψα Hec. 929. θεῶν νιν κέλευσμ' ἐπεστράφη μαντόσυνον An. 1031. ἐκ κελεύσματος Iph. T. 1405. ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται ib. 1483. ἦν τῷ κελεύσματος Her. 838. εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες Hel. 1581.

Κελυσμός. παρηγγύων κελυσμὸν ἀλλήλοισι Sup. 701. εἰδὲν κελυσμῷ δεῖ Iph. A. 1130. ὥς ἐγνώρισαν σαφῇ κελυσμὸν Βακχίῃ Bac. 1087. κελυσμοῖς τοῖσι σοῖς Cy. 649. ἐκ κελυσμῶν Ion. 1346.

Κελυστῆς Hel. 1612.

Κέλλειν. οἶαν ἔκελσας ὁδὸν Rh. 898. πᾶ κέλσω; Hec. 1057. κέλσαι ποτὶ τέρμα δύσανον Hip. 140. Τροίας

ἀπὴρῶν ἄστυ μὴ κέλσαι Rh. 934. Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπικερρον ib. 753. ἄργει κέλσας πόδ' ἀλάταν El. 139. Εὐρίπῃ διὰ χευμάτων κέλσασα Χαλκίδα Iph. A. 167.

Κέλωρ An. 1034.

Κεμάς Iph. T. 176.

Κενός. ἄγων δακρύων ὁ κενός Hec. 230. κενὸς εἶδος Or. 1273. κενὸς ψόφος Rh. 565. κενῷ τάφῳ Hel. 1063. κενοὶ And. fr. XXIII. 2. φόβος κενὸς Sup. 548. ὃ κενοὶ βροτῶν ib. 744. θρόνος κενὸς Iph. A. 1174. κενὸς παρθενῶνας ib. 1175. κενόισι θάπτειν (sc. τάφοις) Hel. 1259. κενόισιν δόμοις Antiop. fr. XXXIII. 6. κενὴν ὄνησιν Or. 1043. κενὴν ἀκέσας βάζειν ib. 1558. κενὴν κατέσχον ἐλπίδα Iph. A. 987. χειρὶ σὺν κενῇ δорός Rh. 792. κενὴν δόκησιν Hel. 36. δοκῶ κενῇ El. 747. ἔσας κενὰς (sc. ἐλπίδας) Ph. 401. εὐνὰς κενὰς Al. 948. κενὰι δόξαι Iph. T. 419. κενὰς κρηπίδας ἀγάλματος ib. 996. τύμβος κενὰς ἔδρας Hel. 1194. κενᾶσι χερσὶ ib. 1296. σάρκες, αἱ κενᾶι φρενῶν El. 387. τῷ λόγῳ κενὸν Hec. 824. ἀνδρῶν συμμαχῶν κενὸν δόρυ ἔχων Or. 687. κενὸν μὲν ἐν Ph. 554. ὅποι κενὸν Iph. T. 113. κενὸν γαῦρωμα Tr. 1250. κενὸν ἄγγος Ion. 1412. τεύχη κενὰ Cy. 88. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. πρῶτὰ λέκτρα σώματος κενὰ ib. 1277. κενῶν δοξασμάτων El. 383.

Κενοταφεῖν. ὃν ἀπόντα κενοταφεῖ Hel. 1562. κενοταφεῖντ' (i. e. ἔντε) ἐμὸν δέμας ib. 1066.

Κενῶν. τί τῶνδε σὰς κενόις χέρας; Med. 959. μυριάδας πόλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν Rh. 914. βωμῷ κενώσας δεξιμῆλον ἐσχάραν An. 1139. λόχμην κενώσας Bac. 729. ναὺς κενώσετε Ion. 447.

Κενταύρειον γένος Iph. A. 706.

Κένταυροι. σὺν Κενταύρων δορὶ κλεινοτάτῳ An. 792. Κενταύρων ἐν ὄρεσι Iph. A. 1047. θίασος ἵπποβότας Κενταύρων ib. 1060. Κενταύρων γένος Her. F. 181. τὰν ὀρεινόμον ἀγρίων Κενταύρων γέναν ib. 365.

Κενταυροπληθής. κενταυροπληθὴ πόλεμον Her. F. 1273.

Κεντεῖν. κεντεῖτε Hec. 387. κεντῆσι

παῖδας ib. 1162. τὰς ταλαιπώρας κόρας (purillas oculorum) κεντῆσιν ib. 1171. κεντῆσ' ἀτευχῇ παῖδ' Ἀχιλλέως An. 1120. κεντεῖν Her. F. 320. κᾶκέντει (i. e. καὶ ἐκέντει) φαεννὸν αἰθέρα Bac. 631.

Κέντρον. ἐπῆγε κέντρον πώλοις Hip. 1194. πώλως κέντρον θεινομένους Iph. A. 220. cf. Her. F. 949. ἄρμασιν ἐνδίδωσι κέντρον Her. F. 881. σφυρῶν σιδηρᾷ κέντρα διαπίρας Ph. 26. ἀτρεμέα κέντρα καὶ σῶφρονα πώλοις μεταφέρων ib. 182. ἐκπεπληγμένη κέντροις ἔρωτος Hip. 39. τῆς ἐχθίστης θεῶν δηχθεῖσα κέντροις ib. 1303. εἰς τὰς ἔχοντας κέντρ' ἀφιάσιν κακὰ Sup. 242. πρὸς κέντρα λακτίζοιμι Bac. 794. Ἥρας ὑπο κέντροις δαμασθεῖς Her. F. 21. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονόμενοι ib. 1288.

Κερατίζειν. νυμφίδις εὐνὰς, θανάτοις κερατίζομένης Al. 889.

Κεραννύναι. ἀνὰ βακχεῖα—κέρασαν—Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 127. ἐπεὶ μὴ φίλα κέκραται Med. 138. vid. not. πῶς δὲν κέκραται (sc. ὁ σκύφος) Cy. 554. κραθεῖς αἵματι δεινῷ Ph. 1503. εἰς ἐν κραθέντ' ἰχώρα Ion. 1016. ψήφον τὴν κραθεῖσαν Hec. 219.

Κέρας. δεξιὸν κέρας Sup. 658. Iph. A. 235. et 289. et Rhés. 485. κέρας τὸ λαὶὸν Sup. 704. cf. Her. 671. ταῦροι εἰς κέρας θυμῆμενοι Bac. 742. εἰς κέρας παρεμβλέπων Hel. 1574. σῶ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι Bac. 919. κέρασιν ἐν ἀψύχοις Ion. 883.

Κεράτης. ὃ κεράτα Cy. 52.

Κερασφόρος. τὰς κερασφόρας Ἰᾶς Ph. 255.

Κεραύνιος. μητρὸς τῆς κεραυνίας Bac. 6. κεραυνίῳ πλαγῇ ib. 93. κεραύνιον λαμπάδα ib. 594. et λαμπάσιν κεραυνίοις Sup. 1011. et λ. κεραυνίαις Bac. 244. κεραυνίως βολὰς Tr. 92. κεραύνιον πῦρ Ph. 191. et Tr. 80. πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίᾳ Al. 127. et ἐκ πυρὸς κεραυνίᾳ Bac. 288. Κατανέως κεραύνιον δέμας Sup. 496.

Κεραυνοβόλος Bac. 598.

Κεραυνός. βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς ἰν Ph. 1188. κεραυνῷ ὀλέσθαι An. 1194. ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταθαλοῖ Sup. 640. τῷ καταφθιμένῳ κεραυνῷ

ib. 985. Ζηνὸς κεραυνὸν ἔφρίσσω
Cy. 319. κεραυνὸν ἀμφίπυρον Ion.
212. Διὸς κεραυνὸν ἠρόμην Her. F.
177. κεραυνῷ οἶπρος ib. 862.

Κεραυνοφαῖς πῦρ Tr. 1104.

Κερδαίνειν. κερδαίνεσθαι τι Med. 369.
cf. An. 948. ἔ το νικῶν τῷτ' ἐκέρδει-
νεν μόνον Sup. 708. διπλᾷ δάκρυα
κερδαῖνα Hec. 518. τῷ χρόνῳ κερδα-
νεῖς Or. 787. κερδανεῖς ἀμείνονα
Med. 615. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς,
εἰ κερδανεῖς Iph. T. 1034. τί κερδα-
νεῖς; Her. 155. κερδανεῖς ἅπαντα
ib. 959. εἰ κερδανῶ λέγειν Hel. 1057.
τῇ ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς Her. F. 604.

Κέρδος. εἰς τὸ κέρδος—δουλευτόν Ph.
398. κέρδος χάριν Med. 87. τί μοι
ζῆν ἔτι κέρδος; ib. 145. et sine ἔτι ib.
798. τάδε κέρδος ἀκέεισθαι μοι παῖσι
βροτῆς ib. 199. πᾶν κέρδος ἡγῶ ib.
454. κέρδος σὺν μόχθῳ βραχεῖ Hip.
96. κέρδος εὐκλεές Al. 1036. ἐμοὶ
κέρδος ἢ προμηθεῖα An. 691. κέρδος
ἕνεκα Sup. 236. πρὸς κέρδος ἴδιον
ib. 413. γένοιτ' ἂν κέρδος ib. 603.
ζητεῖς εἰδέν κέρδος Iph. T. 506. τί
προσδοκῶσαι κέρδος; ib. 1311. προσ-
κείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rhes. 163.
εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀναιμῆνον Her.
3. τάχ' ἂν ἡμῖν κέρδος ib. 463. δι-
πλῶν κέρδος ib. 1043. ὅπως ἐσώθης,
κέρδος εἰδέν, εἰδέναι Hel. 769. ἔχει
μοι τί κέρδος; Ion. 1350. cf. Her. F.
1301. φοβεροὶ βροτοῖσι μῦθοι κέρδος
πρὸς θεῶν θεραπέαις El. 744. κέρδος
ἐν κακοῖς ἀγνωσία Antiop. fr. XXIV.
3. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτε-
ρον Hyp. fr. VI. κέρδος ἑκατὶ καὶ τὸ
συνγενές νοσεῖ Cenei fr. VI. 2. τί
σὲ κωλύει λαβεῖν κέρδος; Phi. fr. VII.
4. κέρδη τὰ σα Hec. 1207. κέρδη
πονηρὰ Cy. 311. κέρδη τοιαῦτα χρὴ
κταῖσθαι—Cresph. fr. V. I. αἰσχροῖα
κέρδη Rha. fr. II. 7.

Κερκίς. ἔχουσαι κερκίδ' Ἡδωνῆς χερὸς
Hec. 1153. κερκίδι Παλλάδος Ἀτθί-
δος Iph. T. 222. κερκίδα δινεύουσα
Tr. 199. ἰσῶν τῶν ἐμῶν καὶ κερκίδος
δέλευμα πιστὸν Ion. 747. ἐκδίδαγμα
κερκίδος ib. 1419. κερκίδος ἐμᾶς πλά-
νως ib. 1491. κερκίδος ἐξύφασμα El.
539. κερκίδος αἰοιδῆ μελέτας Meleag.
fr. III. κερκίδην ἐφεσάναι Hec. 363.
παρὰ κερκίδων Bac. 118. τὰς παρ'

ἰσοῖς ἐκλιπῆσα κερκίδας ib. 1234. ἐπὶ
κερκίσιν Ion. 507. ἐκμοχθῆσα κερκίσιν
πέπλους El. 307. κερκίδων πόνος Me-
leag. fr. XI. 1.

Κερόδετος. κερόδετα τόξα Rhes. 33.

Κερόεις. ἃ κερόεσσα προμάτωρ Ph. 835.
τὰν κερόεσσαν χρυσεύμαλλον ποιῖμαν
El. 724.

Κερωλκός. τόξα κερωλκά Or. 268.

Κεροφόρος. μυκήματα κεροφόρων βοῶν
Bac. 690.

Κερτομεῖν. κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς Cy.
683. ἔκ ἐῷ σε κερτομεῖν ἡμᾶς Hel.
625. τί κερτομεῖς με; ib. 1245. ἔ
γὰρ ἐσθλὰ κατθανῆσι κερτομεῖν ἐπ'
ἀνδράσι Antig. fr. fin. κεκερτομημένη
τοῖς κερτομῆσιν ἀναβλέπει σὴ πατρίς
Sup. 321. sq. ἐκερτόμει θεὸν Bac.
1292. ἴσως ἐκερτόμησε καὶ με καὶ σέ
τις Iph. A. 849.

Κέρτομος. κέρτομος θεῷ χαρὰ Al. 1128.
ἀσκῶσι χάριτας κερτόμους Melan. fr.
XX. 2.

Κεύθειν. ὦν ἦδε κεύθει σώματ' Ἰδαία
κόνης Hec. 325. κακόν τι κεύθεις Ph.
1220. μῦθος, ὦν κεύθω Sup. 295.
ἀσκός, ὃς κεύθει νιν Cy. 145. μῆνιν
κεύθειν Her. 762. εἰδὲ κεύθει μνηῶν
φθινὰς ἀμέρα ib. 778. ἦν ἄντρα κεύ-
θει Hel. 579. οἷ' ἐμός κεύθει δόμος
El. 359. cf. v. 870. ζύγεσιν τιν' ἐλ-
πίδι κεύθων Hip. 1105. οἰκός σε κεύ-
θων Rhes. 872. τί κεύθων σοφόν;
Her. 879. πέγαι κεκέυθας αἶδε Τρωά-
δων ὄχλον Hec. 880. ἃ κέκευθε δέλ-
τος Iph. A. 112. ὦν κέκευθεν Ἰλῖος
Rhes. 171. ἔκ ἔσθ', ὅπως τοιοῦδ' ὄχημα
χθῶν κέκευθε πωλικὸν ib. 621. τί
ποτέ μοι κεκέυθατε Ion. 1389.

Κευθμών. νεκρῶν κευθμῶνα λιπῶν
Hec. 1. Ἰδαῖον εἰς κευθμῶνα Hel.
24. ἡλιβάτους ὑπὸ κευθμῶσι Hip.
732. Μαλέας ἄκροι κευθμῶνες Cy.
292.

Κεῦθος. βᾶδι κεῦθος οἰκῶν Al. 875.

Κεφαλῇ, et dor. κεφαλά. κεφαλῆς ἐπί-
κρανον ἔχειν Hip. 201. ὑπὲρ κεφαλῆς
Rhes. 886. et Bel. fr. I. 2. πεδόθεν
κεφαλὴν ἐπάειρε Tr. 98. οἷ μοι κεφα-
λῆς ib. 115. διὰ μὲ κεφαλᾶς Med.
144. et Hip. 1352. ξανθὰν κεφαλὰν
σκιάζειν Hip. 134. πάλιν μὲ κρύψον
κεφαλὰν ib. 243. ὑπὲρ κεφαλᾶς An.
293. ἃ διὰ κεφαλὰ Rhes. 226. φι-

λία κεφαλὰ ib. 903. λαίμητρές κεφαλὰς σπάσας Iph. A. 776. ἑκατὸν κεφαλαῖς Her. F. 882.

Κεφάλλλην. γῆς Κεφαλλήνων ἀναξ Cy. 103.

Κέφαλος, *nom. propr.* Hip. 455.

Κηδεία. ἐκ ἐγγενῇ ξυνῆψα κηδείαν δόμοις Sup. 134. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών; ib. 137.

Κήδειος. ἐν κηδείοις οἰκοῖσιν Iph. T. 147. τροφαὶ κήδειοι κενῶν τέκνων Ion. 487.

Κηδεμὼν τυράννων Med. 991.

Κηδετής. ὄντα κηδεσὴν σέθεν Hec. 834. δίκας δώσεις σοῖσι κηδεσάῖς Al. 734.

Κηδεύειν. εὖ γε κηδεύεις πόλιν Iph. T. 1212. ἄτος μητρί κηδεύειν μέλει Rh. 983. μᾶλλον κηδεύσει τοῖς εὐδαίμοσιν Thy. fr. I. 3. νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγία Or. 881. τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ El. 47. νύμφην κηδεύσαν σέθεν Med. 888. κηδεύσας καλοῖς γαμβροῖσι Hip. 634. τοῖσι κηδεύσασιν Med. 367. κηδεύσω σ' ἐγὼ Or. 789. πῶς με κηδεύσουσιν αὐθεντῶν χέρες; Rh. 873. — κηδεύσων τινὰ Hec. 1202. ἀνυμέναια Ἰσμηνὸς ἐκηδεύῃ Ph. 349.

Κήδευμα. κήδεμ' ἐμὸν Or. 477. φίλα γ' ἔχων κηδεύματα ib. 793. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων Med. 76.

Κῆδος. κῆδος ἐμὸν Or. 622. τὸ τῷδε κῆδος μᾶλλον εἶλετ', ἢ πατρός ib. 750. κῆδος τέμδον καὶ σὺν ἐκέτ' ἐστὶ δὴ ib. 1081. κῆδος Ἀδράσῃ λαβὼν Ph. 77. cf. v. 711. ξένον κῆδος ἀμφέπειν ib. 342. πικρὸν κῆδος Med. 400. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. κῆδος τὸδ' ἡμῖν προσλαβὼν ib. 885. κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριον τ' ἐμοὶ ib. 1341. θυραῖον κῆδος (*funus*) Al. 831. κῆδος συνάφαι An. 621. cf. v. 649. εἴθε κῆδος σὸν διώσεται ib. 870. ἀνδρὸς ἀγαθῆς κῆδος Iph. A. 625. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν Tr. 399. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος ib. 845. κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον Her. F. 35. κῆδος πατρός ib. 484. ἐν κῆδει ὦν ἐσθλῷ Antig. fr. VIII. 2. κῆδος καθ' αὐτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεῶν Antiope. fr. XVII. ἔρημα κῆδη Iph. T. 707. κῆδη συνάψα Her. F. 477.

Κηδόσυνος, ποδὶ κηδοσύνη Or. 1017.

Κηλεῖν. κηλεῖν τοῖς λόγοισιν Iph. A. 1213. τὴν κόρην Δήμητρος—ὕμνοισι κηλήσαντα Al. 360.

Κήλημα. ὧδ' ἔχει κηλήματα Tr. 893. Κηλητήριος. χῶας κηλητηρίες Hec. 535.

Κηλιδῶν. δεσμοῖσι πατέρας ἐκηλίδωσαν Her. F. 1318.

Κηλῖς. κατὰ δ' αἰθάλας κηλῖδ' οἰκτροτάτα κέχρωσαι Hec. 912. κηλῖς ἀφρατος Hip. 820. κηλῖς μητροκτόνος Iph. T. 1200. σίδηρος, ὃν φόνος κηλῖσιν χρανῶ Iph. A. 971.

Κηπεύειν. αἰδῶς ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις Hip. 78. ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἢ τεκῆσα βόσρυχον Tr. 1175.

Κῆπος. κήπων ἐξ ἀθανάτων Ion. 116. κήποις ἐν καταρρύτοις El. 777.

Κήρ. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν Ph. 957. πολλοῖσι κῆρα Βαρβάροις Ἑλλησί τε Tr. 766. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν Her. F. 481. κῆρας ἀνακαλὼν τὰς Ταρτάρους ib. 870. δειναὶ κῆρες (i. e. Furiae) El. 1252. πῶς ἐκ ἡρκέσατον κῆρας μελάθροις; ib. 1300.

Κηραίνειν. τί ποτε τάδε κηραίνεις; Hip. 223. cf. Fr. inc. B. 8. ποτ' ὀνεῖρα κηραίνεσ' ὀρώ; Her. F. 518.

Κηροδέτας κάλαμος Iph. T. 1125.

Κήρυγμα. ὀρθίφ κηρύγματι Iph. A. 94. λυπρὰ κηρύγματα Hec. 662. διαφέρων κηρύγματα Sup. 382. ἄκθε καινῶν ἐξ ἐμῆς κηρυγμάτων Iph. T. 239.

Κηρυκεύειν Tr. 782.

Κῆρυξ. κῆρυξ ἀχέων Hec. 108. κῆρυξ ἀνασὰς εἶπε Or. 883. οἴχεταί μοι κῆρυξ πρὸς ἄστυ Sup. 37. cf. v. 397. 426. 589. et 668. τίς σε κῆρυξ—ἀμύνειν ἐκ ἐπίεσκηψεν πόλει; Rh. 401. Δαναῶν κῆρυξ Tr. 184. cf. v. 231. et 236. ὀρῶ κήρυκα—τείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς Her. 49. ὦ Ζηνὸς κῆρυξ Ion. 159. ἐν ἀκροισι βᾶς ποσὶ κῆρυξ ib. 1167. ἐπὶ τὸν εὐτυχῇ πηδῶσ' αἰὲ κήρυκες Or. 894. κηρύκων ὑπο Al. 740. κήρυξιν Ἑρμῆ πῖσυνος Sup. 121. πέμψειν φίλοις κήρυκας Rh. 956. τί ποτ' ἔχουσι τῆνομα κήρυκες ἔν; Tr. 425. πέμπων κήρυκας Her. 20. Εὐρυσθέως κήρυκες Her. F. 553. κήρυκες λόγων El. 347. σπέρμα κηρύκων Fr. inc. CCXXI.

Κηρύσσειν. κήρυσσε θεός Hec. 148. τὰμὰ κηρύσσει λέχη Ph. 47. κήρυσσ' ἅπασιν An. 437. βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν Her. 864. χρὴ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε Cress. fr. VI. 3. εἰ γὰρ ἦκει πρὸς σὲ κηρύσσων Sup. 515. σιγὴν Ἀχαιῶν παντὶ κηρύξαι στρατῷ Hec. 530. cf. Ph. 1230. τί νέον κηρύξασα; Hec. 179. κηρύζεται πᾶσι Καδμείοις τάδε Ph. 1625. ὡς κηρύσσεται Iph. T. 527. τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστην—ἀκῶ κηρύσσεσθαι Tr. 223. κηρυττομένων ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων An. 773. τῷ κεκήρυξαι πατρὸς; Aeg. fr. X. 3. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακὴν; Rh. 538.

Κῆτος. ἐκθεῖναι κήτει φορβὰν And. fr. I. κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλὸς Fr. inc. CXIV.

Κηφὴν. ὡς κηφὴν Tr. 191. ὅπως κηφῆνα Bac. 1362.

Κηφισὸς, *nom. fluvii*. καλλινάες ἐπὶ Κηφισῷ ῥοαῖς Med. 835. ὃ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισῷ πατρὸς Ion. 1261.

Κηφισοφῶν, *amicus Euripidis*. Epist. V.

Κιβδηλεύειν. εὖ τῷ ἐκιδβδήλευσας Bac. 475.

Κιβδηλος. κίβδηλος χρυσὸς Med. 516. κίβδηλον κακὸν Hip. 616. ἐν κιβδήλῳ τόδε El. 550.

Κιδναμαί. ἦμος ὕπνος ἐπ' ὅσσοις κιδνᾶται Hec. 916.

Κιδαρῶν, *nom. montis*. Phœn. 24. 809. et 1599. Sup. 757. Bac. 62. 660. 750. 796. 943. 1140. 1174. 1217. 1291. 1382. et 1383.

Κιδαρῶνιον λέπας Bac. 1043.

Κιδάρα. ἐχόρευσεν ἀμφὶ σὺν κιδάραν Al. 586. μετὰ φιλοχόρῳ κιδάρας Iph. A. 1037. ἐν κιδάρα σοφὸν Iph. T. 1237. Ἀσιάδος ψόφον κιδάρας Cy. 443. τῆς ἐπταφθόγγῳ κιδάρας ἐνοπᾶν Ion. 882. κιδάρα κλάζεις ib. 905. τὰν καλλίφθογγόν κιδάραν ἐλαύνων Her. F. 350.

Κιδαρίζειν. κιδαρίζων σύναγε δένδρεα Bac. 562.

Κικλήσκειν. κικλήσκειν θεός Tr. 470. ἄς Μακρὰς κικλήσκομεν Ion. 937. κικλήσκει μ' ἄθλιαν Ἡλέκτραν El. 118. τὸν μὲν κικλήσκει Ζῆσον Antioch. fr. I. 1. πατρὸς Στρυμόνος κικλήσκει Rh. 279. et 652. Ἄργος

ἡ πόλις κικλήσκειται Dan. 5. ἀφ' ἧς Κιλικία κικλήσκειται Phry. fr. II. 2.

Κιλικία Phry. fr. II. 2.

Κιλίξ, *nom. propr. filius Agenoris*. ib.

2) *nom. gentile*, Cilix. Κίλικας Παίων στρατὸς ἡγείρεν Rh. 541.

Κινδυνεύειν. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν Cy. 650. μήτε κινδύνευε Her. 455. τὸ κινδυνεύειν (*sc. παύσαι' ἂν*) Epist. IV.

Κινδύνεμα. τὸ κινδύνεμα γίνεται καλὸν Iph. T. 1001. μὴ τὰ κινδυνεύματα αἰνεῖτε Antioch. fr. XI. 2.

Κινδυνεύειν. ἐν ἀσπίσιν σοι κινδυνεύειν Sup. 572.

Κίνδυνος An. 86. ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε πεσεῖν Hec. 5. εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν ib. 244. πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν Ph. 730. ἦλθον πρὸς κίνδυνον Ἀργεῖς δορός; ib. 1087. τόνδε κίνδυνον μεθεῖς ib. 1235. ὁ κίνδυνος μέγας ib. 1267. κίνδυνος ἀπὼν Hip. 1019. κίνδυνον ἐκπλήσαντα Iph. T. 90. τόνδε κίνδυνον ῥίψας Rh. 154. cf. Inus fr. VII. 6. ἐπὶ κινδύνῳ βάδρα Cy. 351. δεῦρ' ἦλθον εἰς κίνδυνον Her. 149. κίνδυνον αἰρεῖσθαι μέγαν ib. 505. κίνδυνον πολὺν τεμῆν σιδάρῳ ib. 758. τῷ μὲν ἐν κίνδυνος Fr. inc. XVI. 5. κινδύνῳ μέτα eor. LI. 6.

Κινεῖν. τί κινεῖς με λυπημένην; Hec. 502. εἰ κινεῖν χέρας ib. 1166. κινεῖ δέμας Or. 166. κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον Med. 99. τί τάσδε κινεῖς πύλας; ib. 1317. κινεῖν δόρυ An. 608. et Er. fr. V. 1. τί κινεῖς στρατιάν; Rh. 19. cf. v. 38. οἵτινες κινῶσι στρατὸν ib. 679. κινεῖν κώπας Tr. 181. ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας Bac. 689. κίνει Her. F. 837. ἐπεὶ κινεῖς μῦθον El. 302. χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. κινῶντα Βάκχας Bac. 790. μόλις γεραῖα κινῶσαι μέλη Sup. 172. ἐκίνων θύρσον Bac. 723. ἐπεὶ νόσιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. ἐπεὶ παραγοῖς πόλιν ἐκίνησεν δορὶ Sup. 752. ὅθεν ἐκίνησαν πόδα Bac. 764. πάντα κινῆσαι πέτρον Her. 1002. εἰ βλέφαρα κινήσεις—φερομένῳ Or. 158. ἐκ ἄλλα—πόδα κινήσεις; Ion. 163. μοναμπύκων φάλαρα κινεῖσθαι Sup. 586. τάχ' ἂν στρατὸς κινεῖτο Rh. 139. Ἀργείων—κινεῖται κωπῆρῆς χεῖρ Tr.

161. τὰ Δαυδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ ἀγάλματα Eu. fr. IX. 2. κινέμενον ἐράτευμα Ph. 107. τί κεκίνηται; An. 1227. κεκίνηται στρατός Rh. 89. ὡς ἐκινήθην ἐγὼ ib. 774. Κίρκη, *nom. propr. faeminæ*. Tr. 438. Κισσεύς, *pater Hecubæ*. Hec. 3. Κισσεύ Ar. fr. XXXIII. 2. Κίσσινος. ποτῆρα κίσσινον Al. 759. κισσίνους τεφάνους Bac. 701. ἐκ κισσίνων θύρσων ib. 709. κίσσινον βέλος ib. 25. κισσίνε βάκτρει μέτα ib. 363. κίσσινον σκύφος And. fr. XXVII. 2. κισσίνους βλαστήμασιν Bac. 177. κισσίνους βάκτροις Ion. 217. Κισσός. ὅποια κισσὸς δρυὸς (sc. ἔχεται) Hec. 398. κισσὸς ὃν περιεφθῆς—ἐνώτισε Ph. 654. προσείχεθ', ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης Med. 1213. κισσῷ τεφάνουεις Bac. 81. cf. v. 106. ἐκ ἀποτινάξεις κισσόν; ib. 253. κισσῷ ἐρεψόμεσθα ib. 323. δεῦρό σε τέψω κára κισσῷ ib. 342. θύρσον—κισσῷ κομήτην ἐξάνεσφον ib. 1053. σκύφος κισσῷ παρέθετο Cy. 389. κισσῷ τεφθεῖσα χλόα Hel. 1376. πολὺς ἐνείρπε κισσὸς Alcmen. fr. II. 1. κομῶντα κισσῷ Antiop. fr. XXXII. 2. Κισσῶν. κῤῥα κισσῶσας ἐμόν Bac. 205. Κισσοφόρος. κισσοφόροις ἐν θαλίαις Bac. 383. κισσοφόρα νάπη Tr. 1066. Κιχάνειν, *vel* κιχεῖν. κατ' ὅσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος Hip. 1444. Ἄδμητον ἐν δόμοισιν ἄρα κιχάνω; Al. 480. ματεύων σε κιχάνω μόλις Hel. 603. μὴ μίαισμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ Al. 22. λιμένα ἔκιχεν Bac. 901. ἐκ ἂν κίχης μ' ἐλὼν χερὶ Sup. 1069. Κίων. ὑπὸ κίονος σκιάν Her. F. 973. ἐξελίσσω παῖδα κίονος κύκλω ib. 977. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας ib. 1006. ἀνῆπτομεν πρὸς κίονα ib. 1011. περὶ κίονας ναῶν Iph. T. 405. λάϊνα κίονσιν ἔμβολα Bac. 591. λαίνοις ἀμφὶ κίονσιν οἴκων Her. F. 1038. Κλαγγή, *vel* dor. κλαγγά. πτηνοῖς κλαγγάν ὄρνισιν Tr. 147. Κλάδος. ἡ ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον Tr. 799. σείοντα Βάκχιον κλάδον Bac. 308. ἐλάτης ἐράνιον ἄκρον κλάδον ib. 1062. παλιῶρς κλάδω Cy. 393. εὐφύης κλάδος Alcmen. fr. II. 1. δρυὸς ἡ ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ

κλάδοις ἐξομένα Ph. 1517. cf. Bac. 110. τέφει κῤῥα μυρσίνης κλάδοις Al. 762. ἱκεσίοις σὺν κλάδοις Sup. 102. cf. Her. 518. δρυίνους συγκερανῆσαι κλάδους Bac. 1101. δάφνης κλάδοισιν Ion. 80.

Κλάζειν. δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρως Rh. 568. κιθάρα κλάζεις Ion. 905. ἔκλαγξε Τυδεύς Ph. 1151.

Κλαῖειν. σὲ κλαίω πανοδύρτοις θρήνοις Hec. 212. τί κλαίεις; Or. 280. Al. 533. Sup. 286. Iph. A. 1122. et Her. F. 1111. κείνους κλαίω συμφορᾷ κεχρημένους Med. 347. κλαίει ἄκοιτιν ἐν χερσὶν ἔχων Al. 199. τέκνα κλαίει μητέρα ib. 951. ἄλις κλαῖειν τέμον ἦν ἐμοὶ κακὸν ib. 1044. πρὶν κλαῖειν τινὰ An. 578. ἔρημα κλαίω Sup. 775. κλαίοις ἂν Iph. A. 306. κλαίω σύγγονον Iph. T. 230. τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν κλαῖειν κελεύων Cy. 173. cf. v. 339. et 697. ὑμᾶς κλαίω καὶ κατοικτείρω Her. 446. κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἐτέραισι συμφοραῖς Her. F. 1238. κλαίων ἐμῷ θίξεται Hip. 1086. τὰς φίλας κλαίων ἀλόχους νέκυν Al. 602. ἐκ ἀνάξεις ἐνερθεὶν κλαίων τὰς φθιμένους ib. 991. ὃς κλαίοντά σε καταστήσει An. 635. κλαίων ψάυσει ib. 759. κλαίων ἂν ἥλθες Sup. 458. κλαίων ἀψῇ τῶνδε Her. 271. ὁμαρτῆσιν φίλοι κλαίοντες Or. 949. cf. Hip. 1175. παρὰ κλαίεισι θοινᾶσθαι Al. 545. cf. Cy. 424. κλαίεισ' (i. e. κλαίεσσα) ἀδελφὴν Or. 61. cf. Iph. T. 55. et Hel. 1206. ὡς πάνθ' ὁμαρτῆσων ἔχοιτο γενάτων κλαίοντα Hec. 840. προσπιτνῆσα τέκνα ἔκλαιε Ph. 1443. παῖδες ἔκλαιον Al. 188. πάντες ἔκλαιον οἰκέται ib. 190. ἐκλαίομεν δέσποιναν ib. 765. ἐκλαυσα Sup. 1160. et Tr. 482. νεκρὸς κλαῦσαι Med. 1377. cf. An. 1161. τῷ δυστυχῶντι τερπνὸν τὸ κλαῦσαι (Æneï fr. VII. 2. κλαύσῃ (2 sing. fut. 1. med.) Cy. 551. κλαυσόμενος ib. 488.

Κλείειν, 1) claudere. κλείειν πάντα πύργον Bac. 652. κλείει πύλας Her. F. 997. χέρας βρόχοισι κεκλειμένα An. 503. v. not. 2) celebrare. ἐν ἀλύροις κλείοντες ὕμνοις Al. 449. Θέτιν ἰαχῆμασι—κλείεσθαι Iph. A. 1047.

Κλείθρον. τὰς—πονηρὰς κλείθρον εἰρ-

γέτω σέγης Er. fr. II. 20. κλειῖθρα βασιλείων δόμων Or. 1366. κλειῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς ib. 1551. κλειῖθρων τῶνδε μὴ ψαύσης ib. 1567. μοχλοῖς ἄραρε κλειῖθρα ib. 1571. κλειῖθροις ἔκρυψαν πατέρα Ph. 64. ἄρα πύλαι κλειῖθροις—ἡρμοσαι; ib. 114. τὰ πυλωρῶν κλειῖθρα ib. 268. τὰ ἐπὶ τάπτῳ κλειῖθρα γὰς ib. 1065. εὖ φυλάσσετε κλειῖθροισι δωμάτων πύλας An. 952. ἔσω κλειῖθρων Iph. A. 345. κλειῖθροις ἂν εἰργοίμεσθαι Hel. 295.

Κλεινίας, pater Alcibiadis. ὦ Κλεινίε παῖ Eriq. III. 1.

Κλεινός. ὁ κλεινός, εἰ δὴ κλεινός, Ἀγαμέμνων Or. 17. Οἰδίπῳ κλεινός γόνος Ph. 290. πόσις ὁ κλεινός An. 457. et El. 327. cf. Hel. 1415. πατρός κλεινῷ γεγώς An. 648. cf. El. 206. στρατηλατήσω κλεινὸν Sup. 593. παῖδα κλεινὸν Αἰγέως ib. 656. ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινός ἀναξ Tr. 358. τὸν καλλίνικον κλεινὸν Bac. 1159. ὁ κλεινός Ἰόλεως Her. 859. κλεινὸν ζυγὸν Hel. 399. κλεινός ὁ πόνος μοι Ion. 131. ὁ κλεινός Ἡρακλῆς Her. F. 12. et 1414. ὁ κλεινός ἔτος τῆσδε γῆς ἀρχῶν ib. 38. cf. v. 541. et 768. ὁ κλεινός τῶν Μυκηναίων ἀναξ El. 776. κλεινῶν Ἀγνηοριδᾶν Ph. 225. ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται ib. 1746. κλεινοῖς δόμοις Sup. 755. ἐν πᾶσι κλεινοὶ βροτοῖς Iph. A. 429. τῶν Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν Iph. T. 142. κλεινῶν ἀδελφῶν El. 746. κλεινὴν Πολυνεΐκῃς βίαν Ph. 56. Οἰδίπῳ κλεινὴ δάμαρ ib. 1077. et Ζηνὸς ἡ κλ. δάμαρ Her. F. 1303. κλεινὴν ἄλοχον τῇ καταφθιμένῃ Sup. 984. Ἰλίε κλεινὴν πόλιν Hel. 104. et Δαρδάνε κλ. πόλιν El. 5. κλεινὰν ἐπὶ ναυπολίαν An. 797. τὰς κλεινὰς Ἀρεθῶσας Iph. A. 170. Πριάμοιο κλεινὰν γαῖαν ib. 1069. κλεινᾷ σὺν κόπῃ Iph. T. 140. τὰν κλεινὰν Θησέως χώραν Tr. 208. κλεινὰς ἀσπίδος El. 455. κλεινὰς Θήβας Ph. 958. κλεινῶν Ἀθηναίων Hip. 423. Her. 38. et Ion. 30. et κλεινὰς Ἀθήνας Hip. 760. et 1094. et Ion. 590. et 1038. κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αἰλίδος Iph. T. 9. κλειναὶ γυναικες Ion. 1106. κλειναὶ νᾶες El. 432. ὦ κλεινὸν οἶκος θάλας πατρὶ Ph. 88. τὸ κλεινὸν Φοῖβις πέδον

An. 1086. ἐν κλεινῷ δὸρὶ Sup. 593. θέλει τι κλεινὸν ἔτος ὁ σόλος ib. 1055. τὸ κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνωνος Iph. A. 603. τὸ κλεινὸν Ἄργος Iph. T. 508. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας ib. 905. τὸ κλεινὸν Ἴλιον Tr. 25. κλεινὸν ἀρπάσας δόρυ ib. 747. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. τὸ κλεινὸν πέδον Σπάρτης Hel. 57. κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ib. 510. κλεινὸν ἄσιν Ion. 262. τὰ κλείν' αἰνίσματα Ph. 1682. et 1747. ὦ κλείν' Ἀθηναίων Παλλάδος Σ' ὀρίσματα Hip. 1459. λοχεῖα κλεινὰ Iph. T. 1241. τὰ κλεινὰ πεδία Φρυγῶν Tr. 768. τὰ κλεινὰ στρατεύματα Hel. 460. στρατηλατήσας κλεινὰ Her. F. 61. τὰ κλεινὰ λάφυρα ib. 416. κλεινοτάτον σέφανον Iph. A. 1529. κλεινοτάτης ἐν Ἀργείοις Sup. 965. κλεινοτάταν σοφίαν Med. 828. Κενταύρων δὸρὶ κλεινοτάτῳ An. 793.

Κλειτός. δῶμα γαίας κλειτὸν Pelei fr. III. 2.

Κλέμμα. εἴ τις—ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων Hec. 618. θεῶν τῷ κλέμμα γεγονός; Iph. A. 1615.

Κλέος. καλὸν κλέος Hec. 1225. et Iph. A. 357. ἔχομεν κλέος Or. 1151. cf. Ion. 1588. κλέος τοιόνδε σοὶ γένοιτο ἂν ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν Ph. 579. μεῖζον ἄρνημαι κλέος Al. 56. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων τιμὰ καὶ κλέος An. 774. ἔνθα δόξα φέρει κλέος Iph. A. 567. κλέος μὲ μακάριον γενήσεται ib. 1383. κλέος ἔσε μὴ λίπη ib. 1504. κλέος ἀείμνησον ib. 1531. τὸ κάλλιπον κλέος Tr. 386. cf. Hel. 947. ἔρανφ σπρίζον εὐρήσεις κλέος Bac. 970. Ἑλένης αἰσχροὺς κλέος Hel. 134. τὸ Τρωϊκὸν ἔσ καταισχυνῶ κλέος ib. 851. cf. v. 1619. κλέος τῆμῃ πατρός ἐκ ἂν μῖναιμι ib. 1005. κλέος μέγα λαβεῖν El. 1084. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὐξεται κλέος βροτοῖς Fr. inc. XLVI.

Κλέπτειν. πλεκταῖς σῶμα σὺν κλέπτειν λέγεις Tr. 1010. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν Hel. 1293. νείκη ἀνδρῶν φόβια καὶ μάχας χερῶν δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 2. πίνειν κλέπτων σὺ βέβλει Cy. 544. κλέπτοντες ἐκ γῆς ζόβανον καὶ θυηπόλον Iph. T. 1359. πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτησαν Tr. 958. κλέπτεσα μύθοις ἀθλῆς

κλοπὰς Her. F. 100. κλέψαι προσ-
αυγάς τὰς ἡλίας Al. 204. κλέψας
λόγοισιν Ph. 999. διαβολαῖς νέαις
κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματα Sup.
416. κλέψας ἀγαλμα Rh. 502. κλέ-
ψας δέμας σὸν Hel. 1688. εἰδὲ κλέ-
πτομαι φρένας Tr. 677. θεῶν κλε-
φθεῖς ὑπο Or. 1580.

Κλέπτῃς. κλεπτῶν ἡ νύξ Iph. T.
1026.

Κλεπτικός. κλεπτικοῖς βήμασι Rh.
205.

Κληδονεῖν. γλώσσης πικροῖς κέντροισι
κληδονέμενοι Her. F. 1288.

Κληδῶχειν Iph. T. 1463.

Κληδῶχος. φιλάτων θαλάμων κληδῶ-
χον Hip. 541. ὁσίας κληδῶχος δάλα
Iph. T. 132.

Κληδῶν. αἰσχυρὰν προσβαλῶσα κλη-
δῶνα Al. 316. τοιάνδε κληδῶνα ἔξω
ib. 962. εἰ μίας σε κληδῶνος προδυ-
μία μετῆλθον An. 562. κληδῶνα μύ-
θων Rh. 4. τῶνδε κληδῶν—ἀπώλε-
σέν με Tr. 652. λόγων κληδόν' ἦνεγ-
κας φίλην Hel. 1266. κληδῶν ἦλθεν
εἰς Ἑρ. πόλιν Her. F. 1166. κληδῶν
μένει El. 700.

Κλήειν, pro κλείειν. χροσῇ πλάσιγξ
αὐχένα πώλων ἔκλῃ Rh. 304. κλή-
σας στόμα Ph. 872. κλήσας μιν ἐν
παρθενῶσι Dan. 58. ὄρκοις κεκλή-
μεθα Hel. 983.

Κλήζειν. ὄθεν σ' Ἀπόλλων' ἐμφανῶς
κλήζει Phaëth. fr. X. 2. μάτην παι-
δός τοι νεῶν ἐκλήζομεν Her. F. 340.
vid. not. τὰν Διὸς κόραν κλήσωμεν
Iph. A. 1522. παῖς κλήζομαι Μενει-
κέως Ph. 10. Στρώφιος τῷδε κλήζε-
ται πατήρ Iph. T. 917. κληζόμεθ'
ἐν θιάσοις Bac. 1178. ἀφανῆς σὺν
δάμαρτι κλήζεται Hel. 125. θανὼν
κλήζεται ib. 131. ἀπλῶν Τυνδάρειον
ὄνομα κλήζεται ib. 501. εἰδ' ἔδρασας,
οἷα κλήζεται ib. 727. ἡ κληζομαι—
προδῶσ' ἐμὸν πόσιν ib. 933. πατήρ
τε καὶ σοφὸς κλήζῃ θεός ib. 1457.
ἔμωαί τινων κληζέσθε δόμων; Ion.
234. Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἄτερος πρὸς
Θατέρω Iph. T. 249. ἡ πρὶν μακαρία
ἐκκληζόμεν βροτοῖς Her. F. 493. Μα-
κρὰι χῶρός ἐς' ἐκεῖ κεκλησμένοις; Ion.
283.

Κληῖρον. παρὰ κληῖρα Hip. 577.
χαλᾶτε κληῖρα πυλωμάτων ib. 808.

cf. Iph. T. 1304. et Hel. 1196. κλη-
ῖρων ἐξόρμα Iph. A. 149. χαλκό-
τευκτα κληῖρα Iph. T. 99. κληῖρων
λυθέντων Hel. 866. οἷγειν κληῖρα
Her. F. 332. διάνδιχα κληῖρα κλί-
νεται δόμων ib. 1029.

Κληΐζειν. τὰν Κύπριν κληΐζουσιν χῶ-
ραν καταπνεῦσαι Med. 836. τῷ μὲν
ὁ στρατηλάτας πατήρ ἐκκληΐζετο Or.
1402.

Κληῖς pro κλείς. ἐφ' ἄλμυράν πόντη
κληῖδ' ἀπέραντον Med. 213. καθαρὰν
ἀνοίξαντι κληῖδα φρενῶν ib. 661. ῥίπτε
ζαθέες κληῖδας Tr. 257.

Κληῖρον. ἐκλήρον εἰ δεδεγμένη Hip. 1057.
κληῖρον τίθεσθε Iph. A. 1198. κλήρῳ
κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. ἐγγύς
πρὸς κείσαι κλήρῳ Tr. 186. δυστυχεσά-
τῳ προσέπεσα κλήρῳ ib. 291. ὃ σε
δῶλῃν κλήρῳ ἐκπέμπει πάτρας ib.
1271. κλήρῳ λαχόντας Her. 36.
κληῖρος Ἑρμῆς Æol. fr. XXII. ὁ τῆς
τύχης παῖς κλήρῳ Fr. inc. CXLII.
κληῖρος μοι φύλασσε Ph. 845. κλήρῳ
ἐμβατεῦσεσθε χθονὸς Her. 876.

Κληῖρῶν. ὅς γ' ὀμφάν κληροῖς Ion. 908.
εἰς ἐκλήρῳσιν πάλος ib. 416. αἰχμα-
λωτίδων δεσπότης κληρῳμένων Tr. 29.
ἤδη κεκλήρῳσθε ib. 240. ἔν' ἐκλήρῳ-
σθην—δέλη Hec. 102.

Κληῖρῳσις. πικρὰν κληῖρῳσίν μοι κα-
θίσης An. 384.

Κλῆς pro κλείς. χαλᾶτε κληῖδας Med.
1314. κληῖδας φυλάσσειν Tr. 493.
κληῖδες ἀνῆκαν θύρετρα Bac. 448.

Κλιμακτήρ. πλήσασα κλιμακτῆρας εὐ-
σφύρος ποδὸς Hel. 1586.

Κλίμαξ. κέδρος παλαιὰν κλίμακ' ἐκτέρα
ποδὶ Ph. 100. μακραύχενος κλίμακος
προσαμβάσεις ἔχων ib. 1180. κλί-
μακος ἀμείβων ἔξ' ἐνῆλτων βάθρα
ib. 1186. ἐπὶ κλίμακος θορῶν Iph.
T. 1382. ἀπὸ κλιμάκων Ph. 104.
πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις ib.
492. cf. Bac. 1211. ἐκ κλιμάκων ἐσ-
φενδονᾶτο μέλη Ph. 1189. κλιμάκων
ὀρθοστάτων Sup. 497. εἰς ἄκρα κλι-
μάκων ἐνῆλτα ib. 729. κλίμακας
σπεύδοντες Iph. T. 1351. ἀμφὶ σεμ-
νᾶς κλίμακας—θεᾶς ib. 1462. ὥς τις
—κλίμακας ῥάγῃ φόνῳ Rh. 73.

Κλίνειν. ἐκλινε κέρας τὸ λατὸν ἡμῶν
Sup. 704. κλινόν μ' ἐς εὐνὴν Or.
227. cf. v. 311. κλινάτε με Al. 268.

κλήθρα κλίνεται δόμων Her. F. 1030. κλήθῃτι νῦν μοι Cy. 541. κλήθῃτι καὶ πύωμεν Syl. fr. V. 1. κλινθεῖς ἐς ἑδας Her. F. 956. ἐν κομήτῃ λειμῶνι κλινθεῖσα Hip. 211.

Κλίνη. κλίνης ἐν μέσῳ Hec. 1150.

Κλισία. εἰς κλισίαν λύκων δολίην Iph. T. 857. ἐξεύξω κλισίαις ἄκοιτιν Al. 997. κλισίας ὀπλοφόρος Iph. A. 189. τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν—ἐτάσει ἐν κλισίαις Rh. 255.

Κλίσις. τῆς βαρυδαίμονος ἄρθρων κλίσιος Tr. 113.

Κλισμός. ἀποσᾶσα κλισμῷ Or. 1440.

Κλιτύς. πάρα δροσερὰ πύργοις συνεχῆς κλιτύς Hip. 227. cf. Cy. 50. σεμνὰ κλιτύς Ὀλύμπῃ 409. δοχμῶν διὰ κλιτύων Al. 578. κλιτύων ἐν ἐσχάτοις Cy. 27.

Κλίτων, *nom. propr. viri*. Epist. I. et V. Κλοῖος. τὸν χρύσειον κλοιδὸν φορῶντα Cy. 183.

Κλόνος. σκέψαι κλόνον—Γιγάντων Ion. 206.

Κλοπαῖος. ὁ κλοπαῖαν—λαβὼν Al. 1038.

Κλοπή. κλοπῇ ἀφίγμαι Ion. 1254. θεῶν κλοπαῖς Or. 1497. κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς Iph. T. 1400. κλοπαῖς θηρώμενον Ἑλένην Hel. 1191. ἐπεὶ κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο ib. 1691. κλέπτωσα μύθοις ἀθλίς κλοπὰς Her. F. 100.

Κλύδων. πολλῆς ἔριδος συνέπεσε κλύδων Hec. 118. πόντος πελάγιος κλύδων ib. 701. ἐν κλύδωνι κείμεθα Ph. 866. θαλάσσιος κλύδων Med. 29. cf. Hip. 448. εἰς ἄπορον κλύδωνα κακῶν Med. 362. αὐτῷ σὺν κλύδωνι Hip. 1213. πολὺς κλύδων δορὸς Sup. 474. ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον Iph. T. 316. ἦν ἡ δέλτος ἐν κλύδωνι ἀφανῆς γένηται ib. 756. πρὸς ναὸν ἐκπίπτει κλύδων ib. 1196. δεινὸς κλύδων ib. 1379. λάβρῳ κλύδωνι ib. 1393. κλύδων παλιῖρος ib. 1397. ὁ κ' θεῶν δύστηνος κλύδων Tr. 691. ὥς μὴ λύματ' ἐκβάλλῃ κλύδων Hel. 1287. πολέμιος κλύδων Ion. 60. ἐν κλύδωνι—πέπτωκα δεινῷ Her. F. 1091.

Κλυδώνιον. φανήσομαι ἐν κλυδωνίῳ Hec. 48. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς Hel. 1225.

Κλύειν. ἔδ' ἐγὼ κλύειν (sc. τάδε βέλομαι) Hec. 748. κλύει τις; ib. 1094. σαφῇ μᾶλλον κλύειν Or. 640. εἰ κλύεις εἰσὼ χθονὸς τέκνων καλέντων ib. 1231. κλύω βοῇ ib. 1325. κλύειν ἐμὲ θέλεις; ib. 1576. ἀνάγκη σὲ κλύειν ib. 1577. κλύετέ με, et τίς ἂν κλύοι σε Ph. 608. ὁ δοκῶν κλύειν Med. 67. εἰ θέμις κλύειν ib. 678. τίς κλύει σε θεὸς ἢ δαίμων; ib. 1391. μὴ δόκει τάς κλύειν Hip. 119. σὲ πυθέσθαι καὶ κλύειν βελοίμεθ' ἂν ib. 270. σὲ τὰδ', ἐκ ἐμὲ κλύεις ib. 352. ὁ αἶνος ἔστος—σοι μᾶλλον ἀλγίων κλύειν ib. 485. ἰαχὰν κλύω ib. 584. τίνος κλύω; ib. 840. ἡ ποθεῖσα πάντα καρδίᾳ κλύειν ib. 912. βρόμον φρικώδη κλύειν ib. 1202. δεινὰ ἐξαυδῶν κλύειν ib. 1239. κλύει τις ἡ τεναγμόν—Al. 87. ὁ πρέπει θοινωμένους κλύειν τεναγμῶν ib. 553. δισσὰ ἦν μέλη κλύειν ib. 763. ὁ σφαγίων κλύει ib. 978. ἔπω θέμις σοι τῆσδε προσφώνημάτων κλύειν ib. 1148. ὅταν κλύῃ κακῶς Sup. 436. κλύοιμ' ἂν ib. 570. σὺ τῶν σῶν κλύεις τέκνων λόγους ib. 1142. τὰ Ἀγαμέμνονος κλύεις ὦμα καὶ πάντολμα Iph. A. 912. εἰκότα κλύεις ib. 1134. ἔδὲ σοι κλύειν καλὸν Iph. T. 927. κλύεις αὐδὴν θεᾶς ib. 1447. κλύε κόμπης κωδωνοκρότης Rh. 383. κλύω μυχθισμῶν νεκρῶν ib. 789. γάμων τόδ' ὥς κλύω μείζον κακὸν Tr. 715. κλύετ' ἐμᾶς, κλύετ' αὐδᾶς Bac. 576. κλύοις ἂν ἔν τι ib. 1270. μύθους συντομωτάτους κλύειν Her. 785. κλύειν θαύματος παρέσι σοι ib. 853. συμφοράς—τάς παρεώσας κλύω Hel. 491. ἡδὺν τοι μόχθων κλύειν ib. 671. πολλὰ χρῆς' ἐμὲ κλύειν ib. 1463. ταῦτ' ὁ γέλως κλύειν ἐμοί; Ion. 528. φόβος κλύειν ib. 630. κακῶς σ' ἐκ ἐατέον κλύειν Her. F. 173. cf. El. 1040. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 750. ἔδεις θεῶν ἐνοπὰς κλύει τᾶς δυσδαίμονος El. 198. φόνιον οἰμωγὴν κλύω ib. 752. δεινὸν καὶ θεοῖσι κλύειν ib. 1328. αἱ μεζόνων κλύσαι δυσσεβετέρων Bel. fr. XXV. 11. κλύειν τῶν κρείσσωνων Fr. inc. XLI. 2. ἐμαυτῷ κλύειν ἐπίταμαι Fr. inc. B. 19. 1. μὴ κλύων Hec. 743. μύθους, ὧν κλύων ἀφικόμεν ib. 967. ὀνειδὴ τάδε κλύων Or. 1238. κλύων τὰ δεινὰ καὶ

δρατήρια δισσοῖν λεόντοιν ib. 1554. κλύων αὐδῆς Hip. 86. λόγῳ κλύων ib. 1004. et Melan. fr. I. 2. ἄ— ἔδρασε, θανμάση κλύων Al. 155. κλύων τάληθές ib. 711. et τάληθῃ κλύων Hip. fr. VIII. 2. κακῶς κλύοντι Al. 964. τόδε κλύων ἔπος τυγνότατον Sup. 1160. κλύων εὐψυχίαν τε κῆρετην τῆς παρθένου Iph. A. 1561. ὅ, τι χρὴ κλύοντά σε λέγειν Iph. T. 768. ὄνομα δις κλύων ib. 779. εἰδὲν πρὸς αὐτῶν πλημμελές κλύων Rh. 858. παρθένου μέγαν λόγον κλύων Her. 537. κλύων λέγεις Hel. 116. ἐλῖον κλύων γόνον μητρὸς El. 1211. κλύοντα δεινὰ πρὸς κακίωνων Dic. fr. XIII. 5. ἐξ ἐμὴ τὰμὰ μαθήσῃ κλύων Phi. fr. XIII. 3. κλύοντας, ὥς θύοιμεν ξένους Iph. T. 278. τίνος κλύοντες; Cy. 119. γόνον σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων κλύσσα θρήνης Hec. 298. τὴν εἰ κλύσαν, εἰδὲν ὀρώσαν Al. 405. κλύσσα τέσδε σειρήνων λόγους An. 937. δυσήνης γόνος κλύσσα τῶνδε Sup. 288. πόλις κακῶς κλύσσα ib. 880. τάδε κατ' οἴκος κλύσσα Iph. A. 301. φθογῆς κλύσσα σῆς ib. 1534. τάδε κλύσσ' ἀπαγγελῶ Iph. T. 901. φέτιν τιν' οἴκοθεν κλύσσα Hel. 1208. ἀντίφων' ἐμῶν τεναγμάτων κλύσαι Sup. 801. ἐκλυον ἀλκτύπων τινὸς—ἀνόσιον φόνον Or. 373. ἐκ ἐκλυον Ph. 926. ἐκλυες ὦ—τὰς τυράννης πάθεα Hip. 362. ἐκλυον ἔσαν ἀθλίαν σε Iph. A. 897. ἐκλύετε Περγᾶμων κτύπον Tr. 1325. ὄμαδον ἐκλυον' ἄλυρον Hel. 185.

Κλύζειν. θάλασσα κλύζει πάντα τὰν—θρῶπων κακὰ Iph. T. 1193. εἰς ὧτα κλύζων Hip. 654.

Κλύμι. αἰτεμένης κλύθι με Hip. 872. cf. El. 1238. κλύτε Pelei fr. II.

Κλυταμινῆτρα, uxor Agamemnonis. Or. 20. 71. 77. et 114. An. 885. et 1116. Iph. A. 50. 417. etc. Iph. T. 22. El. 9. etc.

Κλυτός. κλυτὰν Θροναῖδ' ἐκλιπὼν πόλιν Iph. A. 263.

Κλῶν. κλῶν' ὄρειον χεροῖν ἄγων Bac. 1066. κλῶνα μυρσίνης ἔλαβε El. 324. δαφνηφόρος λαβῆσα κλῶνας Ion. 423.

Κλωός. δῆσαντές σε κλωῶ τριπύχει Cy. 234.

Κλωπικός. ἵζειν κλωπικαῖς ἔδραις Rh. 512.

Κλωτήρ. λίνε κλωτήρα περιφέρει Fr. inc. CCVI.

Κλωτός. κλωτῆ ἀμφιβόλοισι λινέοισι Tr. 537.

Κλώψ. πανῆργον κλώπα Al. 769. μὴ κλωπὸς αἶνει φωτὸς αἰμύλον δόρυ Rh. 709. κλώπες ἄνδρες ib. 645. cf. v. 678. et 777. et Cy. 222. εἰ κλώπες ἐσμὲν Hel. 560.

Κνεφαῖος. ἀμφὶ ἀελίς κνεφαίαν ἱππότασιν Al. 595.

Κνέφαλλος. κνεφάλῳ ἐχ' ὑπερτείνεις πόδα Sci. fr. I. 2.

Κνέφας. εὐφρόνης κνέφας Ph. 734. τὸ κατὰ γὰς κνέφας μετοικεῖν Hip. 836. νύχιον κνέφας Tr. 543. σκοτίον κνέφας Bac. 510.

Κνήμη. κνήμην διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ Ph. 1403.

Κνίζειν. εἰ σε μὴ κνίζοι λέχος Med. 568. ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα ib. 599. τὸ βάλεσθαι μ' ἐκνίζε Iph. A. 330. ἥ σὺ κνίζῃ Med. 555. ἦν τι κνισθῆς An. 208.

Κνισσᾶν. βωμὸς κνισσᾶν βεθύτοισι προστροπαῖς Al. 1159.

Κνώδαλον. δισσοῖν κνωδάλοιν Sup. 146.

Κνώσσιος. ταῦρον Κνώσσιον κατακτανῶν Her. F. 1327.

Κοῖλος. χοιράδος κοῖλον μυχὸν Σηπιάδος An. 1266. cf. Tr. 84. Αὐλίδος κοίλως μυχῆς Iph. A. 1600. τύμβω τάφρον ἐς κοίλην Al. 900. κοίλης ἀντίπηγος Ion. 19. ἐκ κοίλης πέτρας ib. 31. κοίλης φλεβὸς ib. 1011. κοίλη, ὅρεσι περιδρομος Cresph. fr. XII. 2. τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201. κοῖλον αὐλώνων βιάδος Rh. 112. νεῶς κοῖλον σκάφος Cy. 465. τὰ κοῖλα γαστρός Ph. 1420. κοίλοις ἐν ἄντροις Inus fr. XXII.

Κοιλωπὸς ἀρμός Iph. T. 263.

Κοιμᾶν. εἴθε με κοιμάσειε ἄθε ἀνάγκα Hip. 1387. ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος Rh. 439. ἐκοιμήθην βίᾳ σὺν δεσπόταισι An. 390.

Κοιμίζειν. τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει φλογμῷ Hec. 473. μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις Ph. 193. ἐπεὶ ἄγρυπνον ὄμμ' ἐν εὐφρόνῃ ἔτ' ἐκοίμιο, ἔτ' ἐβρίξεν Rh. 825. θεκτὰ κοιμίσαι

ξίφη ib. 669. πρὸς σῆσι πλευρῆς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται Hec. 826.

Κοιῆ, *adverb.* κατθανόντων δέμας θάψον κοιῆ Or. 1067. κοιῆ ταῦτα πάσχειν με δεῖ ib. 1074. τῆς νόσου τῆσδε μοι κοιῆ μετασχὼν Hip. 731. κοιῆ τ' ἐπλευσα, δεῖ με καὶ κοιῆ θανεῖν Iph. T. 675. ξυνέθεσθε κοιῆ τάδε Bac. 806. κοιῆ ξυνάψων δαῖτα Ion. 807. τὸ σῶμα κοιῆ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν ib. 1228. κοιῆ δίδωμι τῷ τῶν ἄμφοιν ἔχειν El. 232. χρὴ πόσει γυναῖκα κοιῆ τὰς τύχας φέρειν Phry. fr. XIII. 2.

Κοινός. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον Or. 495. κοινῷ ποδὶ Ph. 1333. κοινῷ θανάτῳ ib. 1492. κοινὸν ἐνυάλιον ib. 1565. ὁ μῦθος κοινὸς ἑδαμῶς ὅδε Hip. 609. κοινὸν φόρτον Sup. 20. κοινὸν ἐς ᾗδην ib. 797. κοινὸς ἀγὼν Iph. A. 1096. κοινῆ στρατῆ ib. 1591. κοινὸν ἀγγελῶν λόγον Tr. 238. κοινὸς ἐσιν ἕρανος πᾶσι βροτοῖς Hel. 912. τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος Ion. 366. εἰς τις ἐστὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος Dic. fr. VIII. 1. τύμβον κοινὸν Er. fr. I. 38. εἰς κοινῆς λόγους ἔλθωμεν Or. 1098. νόμοι κοινοὶ Sup. 431. κοινοὶ λόγοι ib. 849. cf. Tr. 54. et Bac. 714. κοινὸς αἰρόμενος πόντος Ion. 199. κοινοὶ πότμοι El. 1305. νόμους κοινῆς Ἑλλάδος Antiop. fr. IV. 3. κοινῆς τραπέζης τυχὼν ἐμοὶ Hec. 793. cf. Or. 9. ὡς κοινὴν (sc. τὴν σὴν δύναμιν) λάβω Tr. 58. κοινῇ ἐκέλευν Hel. 835. κοινὴν μηχανὴν σωτηρίας ib. 1040. κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πρῶν Ion. 652. κοινὴν συμφορὰν Epist. II. Ἀργείων κοινῇ γνώμα Hec. 189. κοινὰν τὰν εὐκλείαν An. 801. κοινὰν χάριν ὀλβῷ Iph. T. 455. κοινὰν τεκῶν τύχαν Ion. 1101. κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην Or. 863. εἰς κοινὰς ἑώρας ib. 871. κοινὰς βραβεῖας Ph. 453. παλαίερας κοινὰς An. 601. κοινὰς τὰς τύχας ἡγόμενος Sup. 226. τιμὰς κοινὰς Bac. 209. κοινὰ ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι Ion. 566. κοινὰ πράξεις El. 1305. κοινὸν κακὸν Hec. 640. ἐ κοινὸν στρατῷ ib. 860. πᾶσι κοινὸν τόδε ib. 902. ἐὼ τῷτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. κοινὸν ἔγκλημα ib. 764. εἰς κοινόν τι λέγειν ib. 772.

κοινὸν αἷμα Ph. 254. εἰς κοινὸν φέροι πατρίδι ib. 1023. λέξαντες εἰς κοινὸν ib. 1228. - κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις ἦλθεν Hip. 1462. cf. Alex. fr. XVII. 1. οἷς πένθος ἐν κοινῷ τόδε Al. 266. πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε Sup. 538. ἐς κοινὸν ἀλαγεῖν Iph. A. 408. κοινὸν ἐσιν εἰκάζειν τάδε ib. 845. πᾶσιν κοινὸν ib. 918. τὸ κοινὸν αὐξιν ib. 967. πᾶσι μ' Ἑλλήσι κοινὸν ἔτεκες ib. 1386. εἰς τὸ κοινὸν δὲς Iph. T. 673. κοινὸν ἔπος Tr. 55. εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλους ib. 696. ἅπασιν κοινὸν ῥῦμα Her. 261. δράσων τι χρηστὸν εἰς κοινὸν Hel. 1044. κοινῷ δορὶ Ion. 296. χρηστῆριον κοινὸν ib. 420. τί δ' ἐστὶ Φοῖβῳ σοὶ τε κοινόν; ib. 1284. κοινὸν γένος ib. 1589. λέγ' εἰς τὸ κοινὸν Her. F. 86. ἔ το πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος Er. fr. I. 48. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασιν κείσθαι Pol. fr. III. 2. κοινὸν λέχος Prot. fr. IX. κοινὸν ἔχοντες αὐτὸ (sc. τὸ κατθανεῖν) Tem. fr. XV. 2. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Fr. inc. CLII. 4. κοινὰ τὰ τῶν φίλων Or. 733. κοινὰ φίλων ἄχη Ph. 250. κοινὰ—Φοινίσσα χώρα ib. 251. κοινὰ τέκεα ib. 254. κοινὰ βελεύματα ib. 699. κοινὰ χρήματα An. 377. πρὸς τὰ κοῖν' ἀποβλέπειν Sup. 422. ὡς κοινὰ πράσσεια Iph. T. 668. κοινὰ πράγματα ib. 1062. κοινὰ ἀγγέλματα Tr. 706. τὰ κοινὰ χαίρων Ion. 358. κοινοῖσιν αὐτοῖς χρώμεθα Æol. fr. XIII. 4. v. not. κοινὰ πάσχομεν πάντες Tem. fr. XV. 2.

Κοινῶν. ἐπεὶ περ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσα λόγον Med. 811. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς Iph. A. 44. τέτρω θεῶ μάντευμα κοινῶσαι θέλω Med. 685. κοινῶσθαι φυγῆς Ph. 1703. πένθος γυναικὸς τῆσδε κοινῶσαι λέγω Al. 428. ὦν καὶ σὺ κοινῶς Cy. 296. ὡς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα ib. 630. ἴν' ἐν μέρει λέχος δίδωσι πολλαῖς εἰς ἀνὴρ κοινόμενος An. 216. τῷ σῷ παιδὸς αἵματος κοινωμένην ib. 655. σοὶ λέχους κοινωμένην ib. 934. κοινωμένη τὰς συμφορὰς σοι Ion. 608. cf. v. 858. ὡς φίλῳ ὄντι σοι κοινώσομαι Med. 499. κοινώσῃ (2 sing. fut. 1. med.) λόγους; Tr. 61. αἰσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται φόγον Melan. fr. XXVI.

3. ἐχ' ἐκῶσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει An. 38.
 Κοινόφρων. κοινόφρων σοι ζῆν θέλοιμ' ἂν Iph. T. 1008. εἰς τὰς Ἀθήνας εἶχε κοινόφρων πατρὶ Ion. 577.
 Κοινωνεῖν. κοινωνεῖν τάφῳ Or. 1055. ἥ καὶ σὺ τῷδε κοινωνεῖς φόνῃ; ib. 1591. cf. An. 916. et Cy. 469. τῇσδε κοινωνῶ τύχης Med. 302. ὥς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης Iph. T. 1067. σὺ κοινωνῶναι λόγῳ Hel. 709. ὅταν τις—παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμῳ Fr. inc. III. 4. κοινωνῶν πλάτης Hel. 1228. ὃς κακοῖς ἐκοινωνήσεν Her. 301. τίς ἂν πατρός σε φόνον ἐκοινώησέ μοι; El. 1048.
 Κοινωνία. ἐξαιτεῖ παίδων ἀρσένων κοινωνίαν Ph. 16. τίς θαλάσσης βεκόλοις κοινωνία; Iph. T. 254. μὴ γένεσ κοινωνίαν ἔχοντι Rh. 904. ἐμῇ τε καὶ πατρός κοινωνία Bac. 1275. κοινωνίαν δύσηνον Her. F. 1363. λυγραί τῶνδ' ὅπλων κοινωνία ib. 1377.
 Κοινωνός. τῆς συμφορᾶς κοινωνός Ion. 773. ὅθεν—σέ δαιτὶ κοινωνὸν καλῇ El. 637. κακῶν κόνωνός εἰ Med. 1361. τὴν κοινωνὸν γάμων Her. F. 584. cf. El. 600. κοινωνῶ ξίφει Iph. T. 1173.
 Κοινῶς Ion. 1462.
 Κοίρανος. τὸν νεωτὶ κοίρανον Ph. 1637. κοίρανος χθονός Med. 71. Al. 510. et Iph. T. 1080. et κοίρανον χθ. Iph. T. 1287. et Her. F. 138. κοίρανῳ Τυρινθίῳ Al. 494. δαιμόνων τῷ κοίρανῳ ib. 1143. δώμασι κοίρανός Dan. 52. ἐχθρὰ γαίης κοίρανοίς καθίσταμαι Med. 875. κοίρανοίς χθονός ib. 936. et κοίρανός χθ. ib. 1299. ἔτι πάντες εὖ φρονέσι κοίρανοίς Al. 208. ἃ (pro ἧ, sc. τύχη) πάρεσι κοίρανοίς ib. 213. Ἀχαιῶν κοίρανοι κοινῇ στρατῷ Iph. A. 1591. κοίρανοισι γαμβρὸν πέλειν Rh. 198. ἐν κοίρανοισι Πυθικοῖς σαθεῖς Ion. 1219. μὴ νείκος κοίρανοίς τίθῃ Dic. fr. V. 1. κοίρανός τευγεῖν CEn. fr. XI.
 Κοίτη. ἔρριψεν αὐτὴν ἐς κοίτην Al. 186. ἀπελθὼν εἰς κοίτην Rh. 779. 2) dor. κοῖτα, ὀλέθριον κοίταν Hec. 1084. ἀπὸ κοίτας Or. 143. τᾶς ἀπλήθους κοίτας ἔρωσ Med. 151. τᾶς ἀνάνδρως κοίτας ὀλέσασα λέκτρον ib. 437. τειρομένην νοσερᾷ κοίτῃ Hip.

132. κρυπτᾷ κοίτῃ τῶν σῶν λεχέων ib. 154. νοσερᾶς δέμνια κοίτας ib. 181. νυχίαν κοίταν Rh. 22. κοίτῃ ἐν οἰκτροτάτῃ θανάτῳ El. 158. 3) plur. κοίτας ματεύων Ph. 419. Ζηνὸς μελάθρων παρὰ κοίταις Hip. 749. νυμφίδαι κοῖται Al. 249. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους ib. 928. τίνες τὰς ἡμετέρας κοίτας πλάθῃσι; Rh. 14. ἔγρεσθε κοιτᾶν ib. 532. τάσδ' ἔφραζεν Ἐκτορος κοίτας ib. 576. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν Tr. 494. λείπῃσιν Παρνασσῷ κοίτας Ion. 155. εἰς ἀντρὸς κοίτας ib. 892.
 Κοῖτος. πᾶ τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἱάει; Rh. 740.
 Κολάζειν. ἃ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε Or. 769. ἂν κολάζῃ τῇνδε An. 741. χρῆσθαι ἃ κολάζομεν Sup. 575. τὴν θεὸν κόλαζε Tr. 948. ὥς κολάζω τὸν ἀδικεῖντά σε Bac. 1321. ἃ γὰρ τι θανάτῳ τὲς κακὸς κολάζομεν Hel. 1188. ἄλοχον κολάζειν προδότιν El. 1028. ἔσι τοι καλὸν κακὸς κολάζειν Sci. fr. IV. 2.
 Κόλαξ. κολάκων ἀναπιμπλάναι τὸν οἶκον Epist. IV.
 Κόλασμα Sis. fr. I. 4.
 Κολαστής. τέτων κολαστὴν Sup. 255. κολαστὴς τῶν κακῶν ib. 341. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 389. cf. Fr. inc. B. 7. νόμος θέσθαι κολαστᾶς Sis. fr. I. 6.
 Κολεός. φάσγανον ἐξεῖλκε κολεῷ Hec. 544. ἔθηκεν ὃν φάσγανον σπάσας κολεῷ ἔσωθεν Iph. A. 1567.
 Κολλητός. κολλητῶν ὄχων Hip. 1225.
 Κολέειν. ὅστις δῆμον κολέει Alcmen. fr. IV. 2. πάντας—σπάθῃ κολέων φασγάνῳ μελανδέτῃ Eu. fr. II. 2.
 Κόλπος. ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεῶς Iph. T. 1292. Μῆσας δι' ἀκρηάτων δινηθεῖς κόλπων Rh. 354. Τροίας ἐν κόλποις Tr. 130. ἐν κόλποις Λήδας Hel. 1159. εὖτ' εἰς κόλπος κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 888. κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο Dan. 34.
 Κολπώδης. πρὸς τὰν κολπώδῃ πτέρυνγ' Εὐβοίας Iph. A. 120.
 Κολχίς. τᾶς θυζάνῃς Κολχίδος Med. 132.
 Κόλχοι. Κόλχων ἐς αἶαν Med. 2.

Κολωνός *ισρός* Ph. 1701.

Κομᾶν. βεκόλον, κομῶντα κισσῷ An-
tiop. fr. XXXII. 2.

Κόμη. κόμης κατείχον (sc. ἐμὲ) Hec.
1166. κόμης ἀπαρχὰς φέρουσα Or.
96. αὐχμῶδη κόμην ib. 223. κατ-
όπτρῳ σχηματίζεται κόμην Med. 1161.
χρυσέας κόμης ἀνάδημα Hip. 82. cf.
El. 882. κόμης ἀποσπασθεῖσα An.
403. τῇσδ' ἐπισπάσας κόμης ib. 711.
cf. Tr. 882. et Hel. 115. εὐκοσμος
κόμην Bac. 235. κόμην ἐπὶ σῶ κρατὶ
ταναὸν ἔκτενῶ ib. 829. βοσρῦχες ξαν-
θῆς κόμης Hel. 1240. τὲς ἀκηράτες
πλόκους κόμης Ion. 1267. ἃ ῥίψεθ'
ἄδω τάσδε περιβολὰς κόμης Her. F.
562. κόμης ἀπρηξάμην El. 91. κό-
μης ἀγάλματα ib. 871. κόμης ξαν-
θίσματα Dan. fr. V. 2. κόμη μόνον
καὶ σάρκες Fr. inc. LI. 2. κόμην
ἔχων κεκαρμένην Epist. III. v. not.
2) dor. κόμα. ἐμὰν λευκόχροα κείρο-
μαι κόμαν Ph. 327. κράδεμα δικέσσα
κόμας ἀπ' ἐμᾶς ib. 1497. ξανθᾶ ἀμ-
φὶ κόμα Med. 980. σπάραγμα κόμας
An. 827. ἃ σπαράξομαι κόμας; ib.
1210. σέφανοι κόμας Sup. 974. ἐπεὶ
ἔσεισε κόμαν Iph. T. 1276. μίτραν
κόμας ἀπο ἔρριψεν Bac. 1113. πινα-
ρὰν κόμαν El. 184. τὰν κόμαν ἐγὼ
ib. 1209. 3) plur. εἴ μοι γένοιτο
φθόγγος ἐν—κόμαισι Hec. 837. λάβε
κόμας ἐμὰς Or. 113. ἐς κόμας δακτύ-
λος δικῶν ib. 1469. κόμαι εἰς ὄλυμ-
πον Ph. 1191. κόμας κερῆνται σοι
Hip. 1426. ᾧ ξανθαὶ κόμαι Iph. A.
681. cf. Iph. T. 51. τίς μ' εὐπλο-
κάμης κόμας ἀπολωτιεῖ; Iph. A. 791.
πρὶν σπαράξασθαι κόμας ib. 1459. δά-
κρυα καὶ κόμας δότω τάφῳ Iph. T.
703. κόμας σὰς μητρὶ δέσσα σῇ ib.
820. ἀνασεύοντα κόμας Bac. 241.
καθεῖσαν εἰς ὤμους κόμας ib. 694.
ἀπὸ παρθένοι κόμας ἔδεντο Hel. 372.
ἐκ κρατὸς κόμας ἀπέθρισας ib. 1204.
κόμα σθ συγχέω κόμαις ὁμῶ Thes. fr.
I. 1.

Κομήτης. ἐν κομήτῃ λειμῶνι Hip. 210.
θύρσον κισσῷ κομήτην ἐξανέσεφον Bac.
1053.

Κομίζειν. κομίζε με Hec. 432. et Ion.
738. ἅτις ποντοπόρος κομίζεις ἀκάτεις
Hec. 445. κομίζε τὸν Μενοικέως Ph.
697. νεκρῶν τῶνδε τὸν μὲν εἰς δόμους

χρεῶν κομίζειν ib. 1622. κομίζεσαντὴν
δόμων ἔσω ib. 1630. εἰς δόμους τήνδε
κομίζετε ib. 1654. κομίζ' Ἰάσονα Med.
820. χρεῶν κόσμον κομίζειν δεῦρο
ib. 951. πῶς κομίζειν χρὴ τὸν ἄθλιον;
Hip. 1261. cf. v. 1265. ὅθεν κομί-
ζω τήνδε Al. 1031. κομίζε ἀπ' ὀμμα-
των γυναῖκα τήνδε ib. 1067. νεκρὸς
κομίζετε; Sup. 754. cf. An. 1263.
μὴ δῶς τάδ' ὅσα — παισὶν κομίζειν
Sup. 1185. σφραγίδα, ἣν ἐπὶ δέλτῳ
τῇδε κομίζεις Iph. A. 156. ἐπὶ σφα-
γὰς κομίζω νιν ib. 906. κομίζε τὲς
ξένους Iph. T. 342. μόνας δὴ μ'
Ἀχαιοὶ κομίζοιτο Tr. 1093. κομίζετ'
ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ ib. 1200. κό-
μιζε διὰ μέσης με Θηβαίας χθονὸς
Bac. 959. μόνος μόνῳ κομίζε πορ-
θμίδος σκάφος Cy. 361. τῷ ποτ' ἐν
χερὶ σᾶ κομίζεις νεοτρεφεῖς κόμης;
Her. 93. ἐφέστιον φλόγ' εἰς δόμους κο-
μίζετε Hel. 878. ὡς κομίζοις οἶκον
εὐγενέστατον Ion. 1562. κομίζ' αὐτὴν
ἐκ δωματίων Her. F. 720. γυναικῶν
λυμενῶνας ξένους κομίζων καὶ ξυνοικέ-
σθαι κακῶν Hip. 1069. κομίζων ἡη-
ρὸν ἐκ πόντος πόδα An. 1260. θάπ-
των κομίζων S. ὕβρις θς ἀπώλεσεν
Sup. 495. Θησέα κομίζων Her. F.
619. νεκρὸν τόνδε μοι ἦκει κομίζουσα
Hec. 672. τήνδε κομίζουσ' ἔξω μελά-
θρων Hip. 172. παῖδα κομίζουσ' ἐν-
θάδε Iph. A. 147. ὑπότροφον νεανί-
δα Σπάρτῃ κομίζουσα ib. 1205. πρὸς
ἄνακτα τῇσδε γῆς κομίζομεν (i. e.
ἐκομίζ.) νιν Iph. T. 334. σοὶ σφάγιον
ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Or. 1614. αὐτο-
σφαγῇ δύστηνον ἐκόμισ' ἐν χερσὶν Ph.
1326. ἐκόμισε παῖδα Iph. A. 432.
ἢ μ' ἐκόμισ' ἐκ δόμων ib. 884. ἃς
ἐκ βαρβάρων ἐκόμισα Bac. 57. κο-
μίσαι παῖδας Ἀργείων θέλων Sup.
126. τὰν Ἑλέναν ἐκ Πριάμου κομίσαι
θέλων εἰς γαῖαν Ἑλλάδα Iph. A. 770.
τῶνδ' ἔξω κομίζε τειχεῶν Ph. 596.
δόξαν ἐσθλὴν κομίζεται Hip. 432.
τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι λαβὼν ἀδελφὴν
Iph. T. 1362. κομίζομαι τὸν κατ'
θανόντα παῖδα Bac. 1223. ἣν ἐκ
Φρυγῶν κομίζομαι Hel. 579. πῶς εἰ
κομίζῃ παῖδ' ἀλητεύοντα σὸν; El.
1113. τέκνων θνατῶν κόμισαι δέμας
Sup. 273. κόμισαι μ' ἐς Ἀργος Iph.
T. 774. ἔξω κομίσασθ' οἴκων Tr.

167. κόμισαί μ' εἰς ἄδ' ib. 589. ἐκομίσθη Ἀθήναζεν ἡ γενομένη σοι συμφορὰ Epist. II. κομιζόμενοι συντόμως Epist. V. κομισθεῖς αἰχμάλωτος Tr. 35.

Κομισῆρ. πομπὴς καὶ κομισῆρας κόρης Hec. 222.

Κομισῆς. λαβῆσα — κομισῆν σε An. 1269. νεκρῶν κομισῆν γενέσθαι Sup. 25.

Κομισρον. ἀθλίς κυνὸς κόμισρα Her. F. 1387.

Κομπάζειν. κομπάζειν μάτην Hip. 978. κομπάζειν χρῶν Bac. 1205. τοσόνδ' ἐκόμπασε Ph. 1181. κομπάσειεν ἂν ποτε Tr. 478. σοὶ γυναῖκ' ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν Al. 325. μέγιστον κομπάσαι παρέξί σοι Bac. 1231. εἰ πάρεργον χρή τι κομπάσαι Er. fr. I. 14. κρείσσον' Ἀρτέμιδος εἶναι κομπάσαντα Bac. 340. τίνος παῖς πατρὸς κομπάζεται; Al. 500. ὃς θνεκ' ὄλβη μέγας ἐκομπάσθη ποτὲ Her. F. 64.

Κομπεῖν. ὥς σὺ κομπεῖς Or. 570. et Rh. 438. et 876. ἐκ τῶν καλῶν κομπῆσι τοῖσι Θεσσαλοῖς εἶναι τόδε El. 815. κόμπει (i. e. ἐκόμπει) μάτην Sup. 127.

Κόμπος, subst. κόμπω μεταρσίω An. 1221. κόμπω χάριν Tr. 1038. ὁ κόμπος ἀδελφὸς Bac. 461. τόδ' ὁ κόμπω λέγω Hel. 400. μέγας ὁ κόμπος Her. F. 1116. γλώσσης κόμποι Hec. 627. ὅς ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις Hip. 950. ἔτοι μ' ἐπαίρεις τοῖς σοῖσι κόμποις Sup. 582. κλύε κόμπως κωδωνοκρότης Rh. 383. κόμπως ἐκβαλὼν Tr. 1180. cf. Her. F. 148. κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι Cy. 316.

Κομπός, *adject.* Ph. 603.

Κομφός. κομφός γ' ὁ κῆρυξ Sup. 426. κομφός γενήσῃ Cy. 314. τρίβων εἴ τὰ κομφὰ Rh. 625. κομφὰ θηλειῶν ἔπη Tr. 646. τὰ κομφὰ ποικίλοι Ael. fr. VII. 2. τὰ κομφὰ σοφίσματα Antio. fr. XXXIII. 5.

Κονία. ἀνίκ' ἔλειπον ἄν τε — ἐν κονίαις An. 112. εἶδε με ἔναρον ἐν κονίαισιν Sup. 821.

Κόνις. Ἰδαία κόνις Hec. 325. κόνει φύρεσα δύστηνον κάρᾳ ib. 496. ὃ τις ἀμφὶ τῷδ' ὑγρὰν θήσει κόνιν Ph. 1658. τὴν εἰς ἑρᾶν κόνιν προσαν-

τέλλεσαν Sup. 688. κόνις ἴσα καπνῷ Tr. 1320. τὰδ' ὄμματα μέτεστιν ἡμῶν κόνιος Cy. 637. κελαινὰ ἀμφὶ νῶθ' ἴετο κόνις El. 478.

Κοντός. ἔχων χεῖρ' ἐπὶ κοντῷ Al. 254. κοντοῖς πῶρας εἶχον Iph. T. 1350.

Κόπις, *masc.* orator vanus et nugax. Hec. 134.

Κοπίς, *fact.* culter. Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς οἶσει τις ἡμῖν κοπίδα El. 837. κοπίδας θήξεις μαχαίρας Cy. 240.

Κόπος. κόπω πάρεμι Ph. 859. κόπω δαμέντες Rh. 764. κόπη ὕπο — παρείται Bac. 634. εὐδεν ἐκ κόπων ἀρειφάτων Rh. 124.

Κόπτειν. κόπτει El. 838. κόπτων Cy. 371.

Κορεῖν. βορᾶς κορεσθεῖς Hip. 112.

Κορεύειν. πῶς κορευθήσῃ καλῶς; Al. 314.

Κόρευμα. παρθένια κορεύματα Al. 176.

Κόρη, et dor. κόρα, 1) puella, filia. τῆς θυγατρὸς κόρης Hec. 46. ἄλις κόρης σῆς θάνατος ib. 394. ἡ τύραννος κόρη Med. 1125. Διὸς κόρην Hip. 15. Λητῆς κόρη ib. 1285. et Iph. T. 1398. τὴν κόρην Δήμητρος Al. 359. et ita κόρη simpliciter *Proserpinam* denotat ib. 855. et Sup. 34. κόρη μίγνυται ἀδελφῷ An. 175. Σπαρτιατίδων κόρη ib. 597. Μενέλεω κόρην ib. 898. et Μεν. κόρη ib. 1050. Νηρέως κόρη ib. 1225. et Iph. A. 701. Τυνδαρίς κόρη Iph. A. 61. et Iph. T. 1319. τῆς Διὸς κόρης ἄγαλμα ib. 1384. ἔρωρ ἐνθάδε κόρης Tr. 255. cf. El. 1032. βακχεύσαν κόρην Tr. 341. ἡ Κάδμος κόρη Bac. 2. κόρην ἔρημον Her. 524. Θεσιᾶς κόρη Hel. 132. ἄρρητος κόρη Alex. fr. XXI. παρθενικὴν κόρην Epig. I. 3. Λάκαινα κόρα Hec. 652. cf. Or. 1439. Δωρὶς κόρα Hec. 934. παρθένης κόρας αἰνιγμ' ἀσύνετον Ph. 1721. ὃ κόρα Λατῆς Hip. 63. cf. v. 1092. et 1137. σύγκασι κόρα Al. 412. Ἰλιάς κόρα An. 128. cf. v. 490. παῖς τᾶς Διὸς κόρας ib. 145. cf. Iph. A. 782. ὃ Νηρηΐ κόρα Iph. A. 1062. Τυνδαρίς κόρα ib. 1335. διογενεῖ κόρα Tr. 526. κόρας ἔργα Παλλάδος ib. 561. τᾶς θεσπιωδῆς κόρας Hel. 522. τὰν χρυσεοσέφαγον κόραν Ion. 1085. κό-

- ρας ἀρείας Her. F. 413. βαρβάρης
 κόρας λάφυρα ib. 417. Τρωάδες κό-
 ραι Hec. 485. κόραι Φρυγῶν ib. 1063.
 et Tr. 339. Τρώων κόραι Hec. 1152.
 τὰς αἱματωπὲς καὶ δρακοντώδεις κό-
 ρας Or. 256. νυκτὶ προσφερεῖς κό-
 ρας ib. 408. Πελιάδας κόρας Med.
 9. τριτάλαινα κόραι Hip. 740. κό-
 ραι ἄζυγες ib. 1425. Ἀργείας κό-
 ρας Sup. 135. cf. v. 1073. et Dan.
 23. θῆσει κόρας πολυκλαύτης Iph.
 A. 779. πεντήκοντα κορᾶν τῶν Νη-
 ρήδων χοροὶ Iph. T. 427. πηγαίαις
 κόραις Rh. 929. Κάδμω κόραι Bac.
 976. et 1087. χθονὸς κόραι Hel.
 167. Ἑλλανίδες κόραι ib. 193. κό-
 ρας Λευκιπίδας ib. 1481. Νηρέως
 ἀγναὶ κόραι ib. 1601. Ἀγραύλης κό-
 ραι τρίγονοι Ion. 496. ὑμνοῦδὲς κό-
 ρας Her. F. 394. Ἀσωπίδες κόραι
 ib. 785. 2) κόραι, pupillæ oculorum.
 ἐκ ἂν δυναίμην προσβλέπειν σ' ὄρ-
 θαῖς κόραις Hec. 972. ἔ ποτ' ὄμμα
 λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις ib. 1045.
 αἰμάξας κόρας ib. 1117. et Ph. 62.
 τὰς ταλαιπώρας κόρας κεντῶσιν Hec.
 1170. λεπτὰ λεύσσω κόραις Or. 224.
 ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. γέ-
 ροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας ib.
 469. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων
 ib. 1261. κόραισι δίδοτε διὰ βοσρύ-
 χων πάντη ib. 1267. σκυθρωπὲς ὀμ-
 μάτων ἔξω κόρας ib. 1319. δεργμά-
 των κόραισι πολυπλάνοις Ph. 664.
 διαδόντες κόρας ib. 1380. ὀμμάτων
 ἄπο κόρας σρέφουσιν Med. 1175. δα-
 κρύοισιν κόρας εἰζώ An. 533. τί σιγῇ
 δακρύοις τέγγεις κόρας; Iph. A. 1434.
 ξυνάψαις βλέφαρα βασιλείοις κόραις
 Bac. 746. δῖηνεγκαν κόρας ib. 1085.
 διασρόφες κόρας ἐλίσσασα ib. 1121. cf.
 Her. F. 868. φωσφόρες ὀλεῖ κόρας
 Cy. 608. εἰζέσσι κόραι δακρύοισιν
 ἔμαι Ion. 876. τί συναμπίσχῃ κό-
 ρας; Her. F. 1111. πρὸς αἰθέρ' ἐξα-
 μίλλησαι κόραις Hyp. fr. XI. 1. διόλ-
 λυμεν κόρας Œdip. fr. III. 2. Re-
 liquas hujus voc. formas, kéra et kérη
 vid. infra suo loco.
- Κορίνδιος. τῷ Κορινθίῳ ξένῳ St. fr.
 IV. 2. γῆν Κορινθίαν Med. 10. cf.
 v. 70. 702. et 916. Κορινθίας παι-
 δὸς Sci. fr. I. 1. Κορίνθιαι γυναῖκες
 Med. 214.
- Κορμός. κορμὸς φέροντες πευκίνες Hec.
 575. ὑψηλῆς ὀρυθὸς κορμὸς πλατείας
 Cy. 383. cf. Her. F. 242. κορμὸς
 ναυτικὸς Hel. 1617.
- Κόροιβος, *nom. propr. viri*. Rh. 539.
- Κόρος, 1) puer, adolescens, filius. κό-
 ρος ἀξιοθρήνος Al. 907. δόμοις ἄρ-
 σεν' ἐντίκτω κόρον An. 24. διογενεῖ
 κόρῳ μονοτέκνῳ Πρόκλῃς Her. F. 1021.
 ἀμφιμάτορας κόρος An. 467. νεκρῶν
 τῶν ὀλωλότων κόροι Sup. 107. λε-
 κτὲς Ἀθηναίων κόρος ib. 356. νεοτρε-
 φεῖς κόρος Her. 93. οἱ Τυνδάρειοι
 κόροι Hel. 136. κόροι Λεύκιπιοι ib.
 645. ἐνοπλοὶ γῆς Ἀθηναίων κόροι
 Her. F. 1164. σώσας κόρος δις ἐπτὰ
 ib. 1326. Ἀγήνορος κόροι Phry. fr.
 II. 1. 2) satietas. ἐπεὶ πολλῶν δα-
 κρῶν εἶχεν κόρον Al. 183. κόρος
 πάντων Antiop. fr. XXVII. 1. ἐδέ
 ἐσί τις τέτθ κόρος Epist. IV. κόρος
 ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν Ph. 1739.
- Κορύβαντες Bac. 125. ἐκ σεμνῶν Κο-
 ρυβάντων Hip. 143.
- Κόρυμβον. ἀμφὶ ναῶν κόρυμβα Iph.
 A. 258.
- Κορύνη. ὄπλισμα δεινῆς κορύνης Sup.
 715.
- Κόρυς. ἀρτιγένυν ὑπὸ κόρυ' ἀπαλό-
 τριχα—βάλλει Bac. 1184.
- Κορύσσειν. φιλαϊμάτης ἀλκὰς κορύσ-
 σοντα Rh. 933. χρυσέων ὄπλων κε-
 κορυθμένος Iph. A. 1073. ἔριδι τυ-
 γερᾷ κεκορυθμένον εὐμορφίας An. 279.
- Κορυφή et dor. νύα. κορυφῆς ὑπερτέλ-
 λοντα πέτρον Or. 6. κορυφὴ θεῶν
 Fr. inc. CLXII. 1. ὑπὲρ ἄκρας τύμ-
 βη κορυφᾶς Hec. 94. τὰν Παρνασίου
 κορυφᾶν Iph. T. 1244. δίπορον κο-
 ρυφᾶν Tr. 1097. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν
 ἐχθρῶν Bac. 877. et 897. Ἰλιάσιν
 ἐν κορυφαῖς Tr. 1256. κορυφαῖς Κω-
 ρυκίαις Bac. 559. κορυφαῖς ὑποβα-
 λῶν ὄμον ib. 948. Παρνησιᾶδες ἄβα-
 τοι κορυφαὶ Ion. 86. κατ' ἀκροτάτας
 κορυφὰς Διὸς ib. 457.
- Κοσμεῖν. χρεῶν κοσμεῖν γυναῖκας τὰς
 γυναικεῖς φύσεις An. 957. σκευῇ
 τῇδε τῷ χάριν κοσμεῖς δέμας; Sup.
 1054. κόσμει συμμάχους Rh. 138. σὺ
 κόσμει Bac. 932. ὃς κοσμεῖ τάφον
 Hel. 1430. οἱ μηχαναῖς κοσμοῖσι (sc.
 τὰ ἄδικα) Ion. 834. Σπάρτην ἔλα-
 χες· κείνην κόσμει Tel. fr. XX. 1.

Σαλαμίνα κοσμών πατρίδα Meleag. fr. VI. 3. τὸ σὸν κακὸν κοσμεῖσα Tr. 982. φίλοι ἐκόσμεν τῇσδε πρόμον χθονὸς Ph. 1250. εὖ τάσδ' ἐκόσμησας λόγους Med. 576. ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν Tr. 1147. γῆς κοσμήσαι τάφῳ An. 1161. μὴ σε κοσμήσαι καλῶς Her. 568. ἀντίπαλον χαλκῷ κοσμήσας Ph. 804. σέφανον ἐξ ἀκηράτῃ λειμῶνος κοσμήσας Hip. 74. Ἄρει τῷ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορί Iph. A. 931. vid. not. θυγατρὶ κοσμήσων τάφον Or. 610. Ὁρῆκα κοσμήσων τρατὸν Rh. 662. κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες Her. F. 333. ἐξότῃ πέπλοις κοσμεῖσθε σῶμα ib. 703. ἐπεὶ χαλκοῖς σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις Ph. 1368. ὅπλοις κοσμησάμενοι Rh. 994. τοῖς τῷ θεῷ κοσμημέσθ', ᾧ δαεζόμεν Ion. 327. σκύλοισι θεῶν κεκόσμηνται δόμοι Φρυγίοις El. 1000. κοσμηθεὶς ὅπλοις Ph. 868. σέφανοισι κοσμηθέντες Ion. 1169. χλωροκόμῳ σέφανῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 760.

Κόσμος. ἃδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων Hec. 578. κόσμον ἀγείρασα ib. 615. λαβῆσα κόσμον Med. 787. cf. v. 951. 954. 972. et 1156. τὸν αἰτὰ κόσμον ib. 981. κόσμον προστιθεὶς ἀγάματι καλὸν κακίῳ Hip. 631. κόσμος ἔτοιμος Al. 147. cf. v. 159. 616. 621. et 634. ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. κόσμον χρυσέας χλιδῆς An. 147. τὰ φθιτῶν τοῖς ὀρώσι κόσμος Sup. 78. κόσμον φυλάττεσα ib. 245. κόσμος ὁ μυριοπληθὺς Iph. A. 571. πολύν σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ Iph. T. 632. ποίων δώρων κόσμον ἐκ ἐπέμψαμεν; Rh. 403. λιπαραῖσι κόσμον Ἀθήναις Tr. 801. κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ ib. 1200. cf. v. 1208. τὸ δεύτερον σχῆμα τῷ κόσμῳ Bac. 830. κόσμον Πενθεὶ προσάψων ib. 855. ἔνεγχ' ὀπλίτην κόσμον μοι Her. 699. κόσμῳ πυκάζῃ τῷδε ib. 725. ἧ καθήσομαι κόσμον τάφῳ σῷ Hel. 1068. cf. v. 1074. et 1295. et Her. F. 329. 334. et 548. κόσμος σιγῆς σέφανος ἀνδρὸς ὃ κακῷ Antiop. fr. X. 1. θεῶν θνητῶς κόσμον ὃ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. ἀθανάτῃ φύσεως κόσμον ἀγήρω eorund. CLIII. 6. θεῶς κόσμος Iph. T. 1223.

Κόσσαβος, vel κότταβος. ἄθλα κοπ-τάβων διδῶς Cenei fr. VIII. 3. πολὺς κοσσάβων ἀραγμὸς Pl. fr. IV. 1. Κότος. μὴ μοι κότον θῆς Rh. 827. Κερά. κερά θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος Or. 458. κερά ξυρήκει Al. 429. et Tr. 141. τί χρῆμα κερά τῇδε πενθίμῳ πρέπει; Al. 515. κεράν βλέπεις ib. 821. cf. v. 830. κεραὶ Sup. 97. πένθιμοι κεραὶ ib. 974. γυναικεῖοις κεραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1060. Κέρη et κέρα, pro κόρη. κέρη Διώνης Hel. 1104. ὧ κέρα Hip. 141. Λήδας ἂ τλάμων κέρα Iph. T. 210. τῷ τῆς Νηρέως κέρας ib. 217. ἐνθα κέρα διατέγγει βωμὸς ib. 403. θεῶς ἀμφίπολον κέραν ib. 1114. Μέροπος Τιτανίδα κέραν Hel. 388. τῆς ἀρρήτης κέρας ib. 1323. Ἀγαμέμνονος κέρα El. 116. κακόφρων κέρα ib. 482. ἃ μ' ἔτικτε κέραν ib. 1183. κέραι An. 1228. et Tr. 145. σὺν Δηλιάσι κέραισιν Hec. 462. μετὰ κεράν Hel. 1330. πεντήκοντα κέραι Νηρέος Ion. 1081.

Κέρητες. ὧ θαλάμειμα Κερήτων Bac. 120. Κερήτων Βάκχος ἐκλήθη Cret. fr. II. 15.

Κέριμος. σίδαρὸν κέριμον Or. 964. ἄρασσε κρᾶτα κέριμον Tr. 279. κερύμης τριχὸς El. 521.

Κῆρος, ποῖτ. pro κόρος. ἔτεκες καὶ σὺ κῆρον Sup. 55. cf. Ion. 898. τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κέρῳ El. 463. τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κέροις Διὸς ib. 990. ὃς ἀπώλεσα κῆρος Sup. 274. ἐπὶ τὰ κῆρος ἐγενάμεθα ib. 963. οἱ Θεεῖς κῆροι Meleag. fr. VI. 7.

Κεροτόκος. κεροτόκος ἐν Ἀργεῖαις Sup. 957.

Κεροτρόφος. Ἑλλάδι κεροτρόφῳ Tr. 565. κεροτρόφον θεῶν Bac. 420.

Κεφίζειν. δύστηνον αἰώρημα κεφίζω Sup. 1047. ἀλγυδόνας ταῦτα κεφίζει φρενῶν Ceno. fr. V. 3. πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι κεφίζων Ph. 123. ἑράνιον πῆδημα κεφίζεσα El. 861. τὰλλα ῥαδίως εἴσω νεὺς ἐδέμεσθα κεφίζοντα Hel. 1571. v. not. λόγος δις τόσον μ' ἐκέφισας Rh. 281. ὡς ὅχλος βροτῶν πλήθος τε κεφίσσει μητέρα χθόνα Hel. 40. ὅταν σῶμα κεφισθῇ νόσος Or. 43. κεφισθήσομαι ψυχὴν Med. 473.

Κέφισμα. χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κέφισματά Ph. 855.

Κῆφος. τὸ κῆφον ἄλμα ποδῶν El. 439. κῆφῃ χθονὶ Hel. 859. εἰ κῆφα χθὼν Al. 464. κῆφα δαπάνα Bac. 891. σφυρῷ κῆφῃ Al. 589. κῆφον βῆμα Tr. 342. τὰ κῆφα τοῖς νικῶσιν ἦν—Al. 1032. κῆφων ἑκατὶ γραμμάτων Iph. T. 594.

Κεφότης. ἔχει κεφότητα μόχθων And. fr. XXII. 3.

Κέφως. κέφως φερῶση κρεισσόνων βεβλύματα Med. 449. κέφως φέρειν συμφορὰς ib. 1018.

Κόχλος. κόχλος φυσῶν Iph. T. 303.

Κραδαίνειν. Παλλὰς κραδαίνεσθ' ἔγχος ἐπίλογχον χερὶ Her. F. 1003.

Κράδεμνον. κράδεμνα δικῶσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς Ph. 1497.

Κράδη. προσπηγνύναι κράδαις ἐρίναις Sc. fr. II. 2.

Κραδία, poët. pro καρδία. κινεῖ κραδίαν Med. 99. μαινομένα κραδία ib. 433. et Hip. 1274.

Κράδης, nom. fluvii. Tr. 228.

Κραίνειν. μὴ τελεσφόρες ἀρὰς θεοὶ κραίνωσιν Ph. 70. cf. Fr. inc. B. 9. 2. ubi pro ἀρὰς est εὐχὰς. πολλὰ ἀέλπτως κραίνεσι θεοὶ Med. 1416. Al. 1163. An. 1286. Bac. 1387. et Hel. 1705. τεκτόνουν—ἔριν Μῆσαι φιλέσι κραίνειν An. 478. εἰ δαίμων τάδε δὴ κραῖνοι Sup. 1008. κυρίως κραίνειν δίκας Her. 144. μαντεύματα κραίνει Ion. 464. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Al. fr. XII. 8. ἐκ ὁρθῶς ταῦτα κραίνουσιν θεοὶ Hip. fr. XVI. εἴτε τύχα, εἴτε δαίμων, τὰ βρότεια κραίνει Fr. inc. CLXXXVII. πολλὰ κραίνει θεὸς eorund. CXCIH. παρθένοισι κραίνων γάμον Sup. 139. ἄλλαν μοῖραν ἔκρανε Hel. 1334. θεὸς ἔκρανε συμφορὰς An. 1204. εἰς σὴν ἀνεύρεσιν θεὸς ὁρθῶς ἔκρανε Ion. 570. ἂ μοῖρα Ζεὺς τ' ἔκρανε σθ' περὶ El. 1248. κρανεῖ ποτ' ἄρα Sup. 375. ἐπὶ σοι πολύθυτος αἰεὶ τιμὰ κραίνεται Her. 778. κέκρανται συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκρανται An. 1273. cf. Tr. 780. πῶς κέκρανται δίπτυχον δῶρον θεᾶς; Ion. 1010. ὃ πόνοιο οἴκων οἶος ἐκράνθη Hip. 1345. ἐν οἷς ἀγὼν ἐκράνθη Sup. 814. χρησμοῦ

μὴ κρᾶνθέντος Her. 606. πρὸς τὸ κρᾶνθῆν Hip. 868. τὸ κρᾶνθῆν ὡς ἂν ἐκμάθω Ion. 77. εἰ σῖγα τέρξεις τὰ κρᾶνθέντα; Or. 1023. καλῶς κρᾶνθέντων Iph. A. 1022.

Κράνα, dor. pro κρήνη. ὃ καλλίσα κρᾶνᾶν Bac. 518. b. (est versus a Barnes. insertus.)

Κρανεῖαι Phaëth. fr. XI. 1.

Κρανίον. τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον τείχοντα Cy. 643. τὸ κρανίον παίσας κατέαγα ib. 679.

Κράνος. εἰς κράνος βλέψαντα Sup. 318. ἐπὶ χρυσεοτύπῳ κρᾶνει El. 470.

Κράντωρ. ὃ χθονὸς Φθίας κρᾶντορες An. 508.

Κράς. πολὺν ἐπὶ κρᾶτα Hec. 653. κρᾶτα θεῖσθ' εἰσὼ πέπλων Or. 280. κτύπον κρατὸς ib. 961. σίδαρον ἐπὶ κρᾶτα τιθεῖσα κέριμον ib. 964. κτύπησε κρᾶτα ib. 1467. ξανθὸν κρᾶτα διεπάλυνε Ph. 1166. ἐπὶ κρατὶ τέφαρος Med. 1065. cf. v. 1186. σείεσσα χαίτην κρᾶτά τε ib. 1191. αἷμα ἐξ ἄκρῃ ἔσαζε κρατὸς ib. 1199. ὁρθὸν κρᾶτ' ἔψησαν Hip. 1203. ὅτε τόδ' ἔγχος κρατὸς ἀγνίσκει τρίχα Al. 77. τέφει κρᾶτα μυρσίνης κλάδοις ib. 762. cf. v. 1018. et Iph. A. 1567. κόσμον ἀμφὶ κρατὶ—ἔχουσα An. 147. ἐκκαλύψας κρᾶτα Sup. 111. ἔπαυρε λευκὸν κρᾶτα ib. 289. cf. Rh. 789. εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιζόντων Sup. 692. σεφανῆσθε κρᾶτα Iph. A. 436. Ἀγαμεμνόνειον κρᾶτ' ἐνέγκοι Rh. 259. κερᾶ κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσθ' οἰκτρῶς Tr. 142. ἄρασσε κρᾶτα κέριμον ib. 279. cf. v. 1235. πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον ib. 353. πλήγματα κρατὸς ib. 789. κρᾶτ' ἀπεσκυδισμένην ib. 1026. δύσηνε κρατὸς ib. 1173. σεφανῆν κρᾶτα κισσίνους βλασθήμασιν Bac. 177. κρᾶτα σῆσαι πολὺν ib. 185. κρᾶτα κισσώσας ib. 205. κόμην ἐπὶ σφ' κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ ib. 829. κρᾶτα ἄθλιον—πήξασθ' ἐπ' ἄκρον θύρσον ib. 1137. τίς εἰς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν; Cy. 228. ἐπὶ κρατὶ χέρας ἔθηκεν Hel. 377. κρατὶ ὁρθίας ἐδείρας ἀνεπτέρωκα ib. 638. ἐκ κρατὸς εὐγενῆς κόμας ἀπέδρασε ib. 1203. κρᾶτα κρύψας Ion. 967. κρᾶτα ἀνόσιον τεμὼν Her. F. 567. ἐπὶ κρατὶ κεῖται ib. 640. τί μὲ κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίφ; ib. 1231.

τὸν σὸν κρατ' ἀνασέψαι θέλω Ar. fr. III. κρατας αἵματέμενοι Ph. 1156. πολμοῖσι νεκρῶν κρατας ἐξεσεμμένα Her. F. 526.

Κραῖσις. κρασιν ὑγράν ἐκ ἔχων Phaëth. fr. VII. 2.

Κράσπεδον. ἄκροισι λαΐφας κρασπέδοις Med. 524. πρὸς κρασπέδοις στρατοπέδω Sup. 661. παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Th. fr. VI.

Κρασπεδῶσαι. κεκρασπεδῶται ὄφειν Ion. 1423.

Κραταβόλος. χερμάδας κραταβόλος Bac. 1094.

Κραταιλέος. ἐν κραταιλέῳ πέδῳ El. 534.

Κραταῖος. κραταιῶς χειρὸς Her. F. 964.

Κρατεῖν. ἢ τὰς κρατύντας χρή κρατεῖν, ἢ μὴ χρεῶν Hec. 282. κρατεῖς ξένος; ib. 1047. κρατεῖν γῆς Or. 1600. Ἄργος Ὁρέσην ἔα κρατεῖν ib. 1660. σκῆπτρων κρατεῖς Ph. 1259. κρατεῖς πρὸς τέκνων ἔτι Med. 1015. κρατεῖ, μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι Hip. 248. τὸ δάκνον σὲ τὴν διάγνωσιν κρατεῖ ib. 696. γῆς, ἥς ἐμὸν κρατεῖ δόρυ ib. 975. ἀγῶνας κρατεῖν Ἑλληνικὸς ib. 1016. ὦν ἐγὼ κρατῶ Al. 427. τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν An. 583. ὃς κρατεῖ Κάδμω χθονὸς Sup. 400. κρατεῖ εἰς ib. 431. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. ὃ σε κρατεῖ ib. 1409. τὸ χρεῶν σὲ τε καὶ θεῶν κρατεῖ Iph. T. 1486. cf. Tr. 964. Θρασύς Ἐκτωρ, ἐπεὶ κρατεῖ Rh. 579. κρατῇ νῦν γε, κὲ κρατεῖς ἔτι Her. 944. κρατεῖν σόματος Hel. 1404. ἀρχόμεσθ' ἄρ', ἢ κρατῶμεν ib. 1654. ἐπεὶ κρατεῖς, ἀρετὰς δίδωκε Ion. 439. ὃς ἔρανθ' κρατεῖ ib. 446. τῷ ἄκοντος ἢ κρατῶ ib. 746. ὅσον εὐσεβεῖα κρατῶμεν ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν ib. 1094. ἐχ' ὁ καταρῶν κρατεῖ χθονὸς τῆσδε Her. F. 246. ἢ τῆς θόσιας ἄλλοι κρατῶσι ib. 338. cf. v. 709. ὁ παλαιότερος κρατεῖ ib. 770. Ἥρα κρατεῖ ib. 1253. ἄρσην κρατεῖ El. 537. βωμῶν ἢ Μυκηναίων κρατεῖς ib. 674. τῶν ὁμοίων κρατεῖν Antig. fr. V. 3. γαστρός κρατεῖν Inus fr. XIV. 4. εἰς δίκαιος μυρίων ἐκ ἐνδίκων κρατεῖ Pal. fr. IX. 2. ἐμπειρία τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Pelei fr. V. 3. κρατεῖν δορὶ Tem. fr. VII. τὸ ἔχειν

πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Fr. inc. LXXXVI. 2. κρατεῖν ἀζημίως (sc. τῶν μεγάλων) Fr. inc. B. 28. 5. ὁ κείνων κρατῶν Hec. 799. ὄξυνθ' μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198. σκῆπτρων κρατύντα Ph. 594. ὡς κρατῶν ib. 1425. ὡς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις κρατύντα Her. 884. v. not. σώματος κρατῶν Her. F. 232. τὸν κρατύντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ El. 4. τοῖς κρατῶσι μὴ μάχεσθαι Hec. 404. τὰς τῶν κρατύντων ἁμαθίας φέρειν χρεῶν Ph. 396. πολλὰ κρατύντες Med. 120. λίσσεταις κρατύντας θεὸς Al. 252. εἰργασιν οἱ κρατύντες Sup. 18. κρατύντων πρὸς πύλας Iph. T. 1301. ὡς ἐπεύθετο κρατύντας ὑμᾶς Rh. 768. οἱ σὲ κρατύντες Her. 101. τῶν κρατύντων ἀδικίαις Ion. 254. αἰεὶ ἀρέσκειν τοῖς κρατῶσι Alcmen. fr. V. 1. σέβειν τὰς κρατύντας Dic. fr. V. 2. ἄγαν κρατύντες Cenei fr. IX. 2. πρὸς κέντρα μὴ λάττιζε τοῖς κρατῶσι σε Peliad. fr. IV. τὸ κρατεῖν σε πείσει An. 133. τὰ τῆς γυναικὸς κρατύντ' ἐν δώμασι Melan. fr. IX. 3. καὶ κράτεν, ἡσώωντό τε Sup. 683. Συρηκοσίως ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν Epiq. II. 1. ἦν περ κρατήσῃ τὰ μὰ Ph. 782. ἦν κρατήσω An. 187. Κύπριν κρατήσαι Hip. 401. κρατήσας δεσπότην Al. 493. Μινύας κρατήσας Her. F. 50. μάχῃ κρατήσας ib. 612. δεσποτῶν κρατήσεις δέλοος ὦν; Hel. 1646. κρατήσῃν Θηβαίας χθονὸς Ph. 638. εὐορκησίᾳ ψυχὴν κρατήσῃν Hip. 1040. κρατήσῃν ἐχθρῶν El. 194. τὸν ἀνικατον ὡς κρατήσων βία Bac. 999. κρατῇ σὺ Tr. 725. ἢ κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων ib. 933. λόγχῃς ἀριθμῷ πλείονος κρατέμεναι Bel. fr. XXV. 12. ἦν κρατηθεῖς Ph. 581. Πυθίῳ ψήφῳ κρατηθεῖσα Ion. 1251.

Κρατῆρ. κρατῆρα Βάκχε Iph. A. 1061. κρατῆρα τὸν φθιμένον Iph. T. 160. ὁπόταν—ἀνδράσι κρατῆρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ Bac. 384. οἰνωμένας κρατῆρι ib. 686. κρατῆρα ἐξέπλησεν ὡς δεκάμορον Cy. 387. τί τὸν κρατῆρ' ὀπισθέ μὲ τίθης; ib. 542. ἐς κρατῆρα καινὸν Ion. 1177. νέον κρατῆρα πληρῶν ib. 1192. ἐν κρατῆρων γνάλοις Iph. A. 1052. πλήρεις κρατῆρας Bac. 222. γάλακτος πλέῳ κρατῆρες Cy.

215. δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1051. κρατῆρας ἱερὸς ib. 1195.

Κρατῖνος, *nom. propr. viri*. Epist. II. Κράτισος. τὸν κράτισον Ἑλλάδος Hel. 41. καθανεῖν ἐδόξέ μοι κράτισον Hip. 402. cf. Hel. 305. κράτισον εἰκῇ ταυτ' ἔαν ἀφειμένα El. 379. κράτισον εἶναι φημί μὴ φῦναι βροτῶ Bel. fr. XVI. 2. κράτις—φαρμάκοις αὐτὰς κτανεῖν Med. 384.

Κράτος. ἔπερ μέγιστον ἦν κράτος Hec. 556. πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσαι κράτος; ib. 883. ὃ Διὸς ἀένναον κράτος Or. 1299. ἢ διώρισαν κράτος Ph. 1433. μηδὲν δίκας ἔξω κράτος—δυνασθαι An. 789. σὸν τὸ κράτος Iph. A. 472. ὃ πολῖσχον κράτος Rh. 821. ὃς τῶν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος Tr. 949. ὃ κράτος δίδωμι γῆς Bac. 213. μὴ τὸ κράτος αἰχρὶ δύναμιν ἀνδρώποισι ἔχειν ib. 310. κράτος ἔχουσ' ἐμὸν ib. 1036. δεδήμενται κράτος Cy. 119. τίς τῶνδε δωμάτων ἔχει κράτος; Hel. 68. κράτος ἔχων Πελασγίας Her. F. 464. τὸ Κάδμω ἐπτάπυλον ἔχει κράτος ib. 543. θετῶν παίδων πᾶς κράτος; Er. fr. VII. 1. πρῶτος γέγραπται τῶν κακίωνων κράτει Eu. fr. VI. 2. ἔργα μὲν νεωτέρων, βελαι δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος Melan. fr. XVII. 2. δῆμῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσης κράτος Plis. fr. I. 1. χρυσὸς ἐστίν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B. 36. Σφιγγὸς ὃς μόνος κατέσχον κράτη Ph. 1748. τὰς σέβοντας τὰμὰ κράτη Hip. 5. σφαλερὰ ἢ φιλῶ τρατηγῶν κράτη Rh. 132. παισὶ προσθεῖναι κράτη Fr. inc. XL. 2. et fr. inc B. 48. 2.

Κρατύνειν. βασιληΐδα τιμὰν κρατύνεις Hip. 1282. Πόντιον Αἰγαῖον ἐπ' ἀκτάν—κρατύνει Al. 599. κρατύνων τῆσδε Θηβαίας χθονὸς Bac. 659. ἐνὸς πρὸς ἀνδρὸς, ἐκ ὅχλῳ κρατύνεται Sup. 411.

Κραυγῇ, et dor. κραυγά. κραυγῆς ἀκέσας Hec. 1109. et Hip. 902. ἔ τι πε κραυγὴν ἔθικας Μενέλεω βοηδρομεῖν; Or. 1510. ἔησαι κραυγὴν ib. 1529. κραυγῇ δύσφημος An. 1145. εὖ πυρσεύετέ μοι κραυγὴν ἀγῶνος τῆδε El. 695. κραυγὰν μ' αὐδῶσαν Ion. 893.

Κρεανόμος. τῷ κρεανόμῳ Cy. 244.

Κρέας Cy. 134. γλυκύτατα τὰ κρέα φορεῖν ib. 126. τῶν κρεῶν μηδὲν λίπης τῆδε ib. 312. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ ib. 367. ἀνδρώπων θερμὰ κρέα ib. 373. ἐξ ἀναιδὸς φάρυγος ὠδήσῃ κρέα ib. 588. κρέασι βοείοις Fr. inc. CXLVII. 1.

Κρέκειν. εἰ ἔκρεκον πέπλος El. 542.

Κρεμαννύναι. εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθεῖν γένος Hip. 1252. ὥς ἂν κρεμασθῇ Bac. 1238.

Κρεμασός. κρεμασὸν βρόχον Hip. 769. et 802. et βρόχως κρεμασὸς Or. 1036. et κρεμασοῖς ἐν βρόχοις Hip. 779. παρασάδος κρεμασὰ τεύχη An. 1123. κρεμασὰ ἔσαζ' ὑπ' ἐλάταις Bac. 740.

Κρέεσα, uxor Xuthi. Ion. 11. etc.

Κρεωκοπεῖν μέλη ξένων Cy. 358.

Κρέων, *nom. pr.* 1) rex Thebanorum. Ph. 11. etc. Sup. 358. etc. Her. F. 8. etc. ὃ παῖ Κρέοντος Alcmaeon. fr. VIII. 1. 2) rex Corinthiorum. Med. 19. etc.

Κρέων, *appell. dominus, princeps.* πόντες κρέοντι Hip. 1168. cf. El. 1262.

Κρήδεμνον. πέτρινα κρήδεμνα Tr. 508.

Κρηθεύς, filius Aëoli. Aëol. fr. XXIII. 3.

Κρήμνασθαι. παρηΐδων ἐξ ἐμᾶν ἐκρήμνατο El. 1217.

Κρημνίζειν. κρημνίσαι αὐτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 1.

Κρημνός. ἐφεύγομεν πρὸς κρημνὸν Iph. T. 1373. κρημνῶν ἐκ δρακοντείων Ph. 1325. παγὰν προιεῖσα κρημνῶν Hip. 124.

Κρηναῖαι πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1130.

Κρηναῖος. κρηναίων νασμῶν Hip. 225. ἐπὶ κρηναίοισι δρόσοις Iph. A. 182. κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 2.

Κρήνη. κρήνην παρ' αὐτὴν Ἄρεος Sup. 660. εὗρυτον παρὰ κρήνην Iph. A. 421. κρήνην ἔξανηκ' οἶνός Bac. 706. καλὴν γε κρήνην εἶπας Cy. 148. κρήναι ἀμβροσίαι Hip. 748. μήτ' ἀλσώδεις ἔξω κρήνας Iph. A. 142. κρήναι Νυμφᾶν ib. 1294. κρήναις ἐπ' αὐταῖς Bac. 765. κρήναισι παρ' ὑδροχότοις Cy. 66. λετρῶν καὶ κρηνῶν Hel. 682.

Κρηνίς. δροσερᾶς ἀπὸ κρηνίδος Hip. 208.

Κρηπίς. ἔρχεται ἀνακτόρων κρηπίδος

ἐντός An. 1113. κρηπὶδ' Ὀλύμπου καλλέσαν Tr. 215. ἀμφὶ βωμίαν κρηπίδα Her. F. 985. κρηπίς γένεος ib. 1261. κρηπίδας λαΐνας ἀγάλατος Iph. T. 997. πρὸς κρηπιδῶν βάθροις Tr. 16. κρηπιδῶν ἐπὶ ναῦ Ion. 38. ἀμφὶ κρηπίδας δόμων ib. 510. ἔκειτο κρηπιδῶν ἐπὶ Her. F. 1008.

Κρής. ζάθειοι Κρήτες Bac. 121. ὦ Κρήτες Cret. fr. I. 1.

Κρήσιος. Κρησίως δόμους Hip. 719. ὦ παῖ Κρησία ib. 372. ὦ λευκόπτερε Κρησία πορθμὺς ib. 752. Κρησίας ἐκ γᾶς ib. 759. Κρησίαν χθόνα Tr. 944.

Κρήσσα. Κρήσσης ματρὸς ἀπο Or. 18. λέκτρα Κρήσσης Ἀερόπας δολίας ib. 1008.

Κρήτη, et dor. Κρήτα. Κρήτην Hel. 774. ἀνάσσων Κρήτης Cret. fr. II. 4. Κρήτας ἔξορμος Hip. 156.

Κρητῆρ, poet. pro κρατῆρ. παρὰ κρητῆρα καὶ θοίνην Pol. fr. IV. 1. χρυσέας κρητῆρας ἔθηκε Ion. 1166.

Κρητικός. Κρητικὰς αὐλὰς Pol. fr. X. 1.

Κρίνειν. ὥς μοι κρίνωσιν ὀνείρες Hec. 89. ἔρις, ἂν ἐν Ἰδᾷ κρίνει τρισσὰς μακάρων παῖδας ib. 645. ὥς κρίνω δικάως ib. 1131. τὰλλότρια κρίνειν κακὰ ib. 1240. ἐμὴν αὐτὴν—κρίνω δάμαρτα Or. 1093. σὺ τῇδε κρίνεις Al. 532. μεγάλα κρίνω τάδε An. 370. ἐκ ἐμὸν κρίνειν τάδε ib. 989. κρίνετε ταλαίνας χέρας γεραιὰς Sup. 276. τὰ Ταντάλης ἐσιάματα ἅπισα κρίνω Iph. T. 388. τίς ἂν δίκην κρίνοιεν; Her. 180. εἰ λόγους κρίνῃσι σὺς ib. 198. εἰ ἄμῃλλα κρίνει νιν αἵματος Hel. 1170. Ἔρωτα ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν Aug. fr. III. 1. τρισσῶν βιότων ἐνὶ κρίνω νίκην μίαν Bel. fr. XVI. 3. τὸν ὄλβον ἐδὲν ἔδαμ᾽ κρίνω Pelei fr. IV. 1. τὸ τρατηγεῖν τῶτ' ἐγὼ κρίνω—Tem. fr. IX. 1. κρίνει τίς αὐτὸν ἀνθρώπων μέγαν—; Fr. inc. XXVII. 1. μή μ' ἄφρονα κρίνης eor. CXXXIV. 2. ἐκ ὀφθαλμοῦ τὸ ταῦτα κρίνόν ἐστιν, ἀλλὰ νῆς eorund. CLI. 6. ἔκριν' ὁ δαίμων, ἐχ' ἃ σοι δοκεῖ Ph. 1656. ἔκρινε τρισσὸν ζεύγους τρισσῶν θεῶν Tr. 924. εἴ σφε κρίνειεν Πάρις ib. 928. οὐξ ὄφρων κρίναι λέχη γυναικῶν Med. 644. σέ

κρίνας μὴ ἀδικεῖν Hec. 1249. ὁ τὰς θεὰς κρίνας Iph. A. 72. ἐμοὶ μέγιστον κειμήλιον κρίνας σε Rh. 655. ἔτε τῷ δίκῃ κρίναντες An. 569. κρίνασα Iph. T. 1471. ἢ κρινεῖ τί πρᾶγμα; Or. 755. κρινεῖ φάος τὸ μέλλον Ph. 1315. πῶς τις αὐτὰ ὀρθῶς κρινεῖ; El. 373. τῇ ὁμιλίᾳ βροτῶς κρινεῖτε; ib. 385. ἐκρινῆμαι τῶνδ' ἐμοὶ τὰ πλεονα Med. 609. ἐν γέ μοι κρίνοιτ' ἂν ἐ καλῶς φρονεῖν Dic. fr. IV. 3. ἐκεῖνο κέκριται Ph. 1657. ἐκρίθη ἔρις Hec. 644. ἐράτευμα Παλλάδος κριθήσεται Sup. 601.

Κρίσις. κρίσις θεῶν Iph. A. 580. κρίσιν ἐπὶ συγγὰν ib. 1307. μορφῆς διαπεράνασθαι κρίσιν Hel. 26. cf. v. 684. et 685. σὴ ἡ κρίσις Fr. inc. XX. 2.

Κριτής. κριτής τις θεῶν γένοιτο Ph. 470. ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ Al. 804. ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτής An. 1163. κριτής ἂν εἴης ἐ σοφὸς γνώμης ἐμῆς Sup. 1053. πονηρῶ χρησεται κριτῇ El. 374. πολλῶν ἡρέθην λόγων κριτής Ph. fr. IX. 1. ἀλόγιος τῆς ἀληθείας κριτής Fr. inc. XXXII. 2.

Κροκάλη. παρὰ κροκάλαις Iph. A. 211. Κρόκεος. ἐν κροκῇ πέπλω Hec. 468. ἀσέρων κρόκεος ὄχος Tr. 856. κρόκεα πέταλα Ion. 889.

Κρόκη. τρίβωνες ἐκλείποντες οἴχονται κρόκας Aut. fr. III. 12.

Κροκόεις. σολίδα κροκόεσσαν Ph. 1498.

Κρονίδας. Ζεὺς Κρονίδας Hec. 474. et Κρονίδα Ζεὺς Bac. 95.

Κρόνιος. Κρονίς Πανδὸς Rh. 36. Κρόνιε πρῦτανι Tr. 1288.

Κρόνος. Αἰὼν, Κρόνῃ παῖς Her. 900.

Κρόταλον. οἷδ' ἄνδρα κρόταλον Cy. 104. κρόταλα χαλκῇ ib. 204. κρόταλα βρόμια Hel. 1324.

Κρόταφος. οἱ μοι κροτάφων Tr. 115.

Κροτεῖν. θύρῳ κροτῶν γῆν Bac. 188.

Κρότημα αἰμυλώτατον Rh. 499.

Κροτητός. πεπτά καὶ κροτητά Cress. fr. IX. 5.

Κρότος. ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν Tr. 546. κρότος Σικιννίδων Cy. 37. παννυχίους ποδῶν κρότοιςιν Her. 783.

Κρῆειν. πέπλον κρῆν Cy. 327. κρῆσσα Ζητὸς ἀρβύλῃ πέδον Her. F. 1304. χρυσεοσάνδαλον ἵχνος ἐν γῇ κρῆσαι Iph. A. 1043. ἔκρσσα χεῖρας Sup.

720. κρήσον πεύκην πυρός Hel. 876. κρέσας πλευράν πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3. ἑλκτόν κρέσω πόδ' ἐμόν El. 180.

Κρέμα. Ἀσιάδος κρέματα Er. fr. XIX.

Κρενός. Θερμός κρενός αἵματος Rh. 790. κρενοὶ ἐχώρων Hec. 568.

Κρευρός. κρευρά θανάτω τελευτή Fr. inc. CLX. 6.

Κρυμός Scy. fr. I. 3.

Κρύος Epist. II.

Κρύπτειν. κρύπτειν, ἃ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεῶν Hec. 570. παῖδα κρύπτειν τάφῳ ib. 726. μὴ κρύπτει σύνδουλον σέθεν Med. 65. ἄλλο σκότος ἀπίσχον κρύπτει νεφέλαις Hip. 192. κρύπτει ib. 245. κρύπτω ib. 250. κρύπτει πῆμα ib. 279. cf. v. 330. κρύπτειν νόσον ib. 394. κρύπτειν δυσπραξίας ib. 915. πῶς ἔχ' ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δέμας; ib. 1290. εἰδ' ἐμοὶ καλὸν κρύπτειν, ἐν οἷσπερ ἔσα τυγχάνω κακοῖς An. 1055. κρύπτει ἄθλιον δέμας Tr. 772. πόσιν—κρύπτει χθονί; Hel. 1238. πατέρα—χάσμα σὸν κρύπτει χθονός; Ion. 281. τί πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κάρα; Her. F. 1198. πύθοντ' ἂν ἀσσοὶ πάντες, ἃ κρύπτειν χρεῶν Inus fr. VI. 4. ὥρῳ σε δεξιὰν ὑφ' εἵματος κρύπτοντα χεῖρα Hec. 343. κρύπτων ὑπ' αἰδῆς τὰς τύχας Hel. 424. καλῶς κρύπτοντα τάδε Cress. fr. VI. 3. τὰ κρύπτοντα Ph. 1124. ἔκρυπτον σῶμα ὅπλοισι ib. 1248. ἔκρυπτεν Ἰσθμόν καὶ πέτραν Ἀσκληπιῷ Hip. 1209. πῶς ἔκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα; Al. 564. cf. v. 860. ἐνθ' ἐκρύπτομεν δέμας Bac. 729. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς κρύπτοντο πλευρὰ Her. 824. πῶς ἔκρυπτες τόδε; Ion. 1342. εἰ ἐγὼ γάμους ἔκρυπτον ib. 1544. κλείδουσι ἔκρυψαν πατέρα Ph. 64. ἔκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς τύχας Al. 1041. ἔκρυψα πέπλοισι νεκρὸν Tr. 623. ἔκρυψαν ἄρμα λυγαίῳ νέφει Her. 855. πάλιν με κρύψον κεφαλὰν Hip. 243. κρύψον με πρόσωπον πέπλοισι ib. 1458. cf. Iph. T. 1207. et Her. 561. et 604. μάχαιραν ἐς γαῖας μυχὸς κρύψας Sup. 1206. εἰ με ναῶ τῶδε κρύψας λάδρα Iph. T. 1024. ὅστις κακῶν σὼν συμφορὰν κρύψειεν ἄν Her. F. 1217. μὴ

κρύψης δαρὸν Hec. 184. κρύψῃ πεσῶσαν ἐκ καρχησιῶν ib. 1261. ὥς κρύψω δέμας Iph. A. 1340. cf. Iph. T. 106. γῇ ἐπ' ἂν κρύψης νεκρὸς Her. F. 1364. χθονὶ κρύψαι δέμας Al. 469. cf. An. 1265. ἵν' ὁ πατὴρ ἔθετό νιν κρύψας Hec. 712. ἐν ἄντροις μυχοῖς κρύψας γυναῖκα Hel. 432. κρύψας ἐμαντόν ib. 514. κρᾶτα κρύψας Ion. 967. σκότῳ νιν κρύψας Dan. 40. τὴν φύσιν κρύψας Pelei fr. III. 3. κρύψαντε δέμας Iph. T. 119. σῶσαι κρύψαντας An. 312. κρύψαντες αὐτὰς Bac. 722. κρύψασα Hec. 1013. κρύψας ὁμαίμονα Hel. 896. πῶς κρύψω πῆμα Hip. 674. λόγους κρύψω An. 264. ἐλάταισιν ἐμόν κρύψω δέμας Bac. 952. ἐκέτι κρύψω λέχος Ion. 874. δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω Her. F. 1070. κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἥν σε κρυφθῆναι χρεῶν Bac. 953. ἐν δόμοις κρύπτεται σέθεν Or. 1107. σκοτίᾳ κρύπτεται Ph. 338. δαλὸς κρύπτεται εἰς σποδιὰν Cy. 610. ἔρανθ' κρύπτεται Hel. 612. ἐτοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκείνος κρύπτεται Her. F. 263. κρυπτόμενον λέχος Ion. 1484. ἐπεὶ γῆς σκότῳ κέκρυπται Hel. 62. ἐνθάδε κέκρυψαι σπαργάνοισιν Ion. 1351. τὸν κεκρυμμένον δόλον Dan. 33. κεκρυμμένως θήρας ξιφῆρεις Or. 1271. ἐν παρθενῶσι κεκρυμμένην Iph. T. 826. κεκρυμμένας θήκας χρυσοῦ Hec. 1146. ὥς ἐννοῶμαι δὴ τι τῶν κεκρυμμένων Med. 900. φαρμάκοις κεκρυμμένοις An. 32. βέβηλα καὶ κεκρυμμένα Her. 405. ἵν' ἦν κεκρυμμένα Ion. 1362. cf. v. 1405. ἵπποι ἔκρυφθεν (pro ἐκρύφθησαν) Hip. 1247. ὥς τῶδ' ἀδελφῶ—κρυφθῆτον χθονὶ Hec. 897. cf. Hel. 526. δεῖ γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω Med. 1296. χλανιδίων ἔσω κρυφθεῖς Or. 43. κρυφθεῖς δόμοις Hel. 1049. εἰ κρυβήσονται χθονὶ Sup. 543.

Κρυπτεύειν. κρυπτεύεσι ποικίλως δαρὸν χρόνῳ πόδα Bac. 886. εἰ τι πᾶς κρυπτεύομαι—ἐκ βουλευμάτων Hel. 548.

Κρυπτός. ὁ κρυπτός πόσις Or. 560. κρυπτός καταστὰς An. 1065. κρυπτόν λόχον Rh. 560. κρυπτός ἐν ἄντροις χθονὸς ib. 970. συνερείδει περόναις κρυπτόν Bac. 98. σκοταῖς κρυπτόν ἐν εἰρκταῖς ib. 549. κρυπτός λόγος Fr. inc. CCXXIV. γάμοι κρυπτοὶ

Ion. 73. cf. v. 1524. λόγοισιν κρυπτοῖσιν ib. 430. κρυπτὰν βάσιν Hes. 1069. κρυπτὰ κοῖτα Hip. 154. κατὰ Κύπριν κρυπτὰν Iph. A. 570. κρυπταῖσιν εὐναῖς El. 922. κρυπτῶ πένθει Hip. 139. κρυπτὸν δόρυ Tr. 14. μάντευμα κρυπτὸν Ion. 334. κρυπτὰ ξίφη Or. 1125. τὰ κρυπτὰ πέφυκε Hip. 594. προδέδοται τὰ κρυπτὰ με Iph. A. 1140. διακονῆσα κρυπτὰ Ion. 396. τὰ κρυπτὰ μηχανήματα ib. 1116.

Κρυσαλλόπηκτος. φυσμήματα κρυσαλλόπηκτα Rh. 441.

Κρυφαῖος. δόλος κρυφαῖος Rh. 92. ξιφήρης κρυφαῖος ἐν πέπλοις ib. 714. κρυφαῖον εἰς παῖδα Ion. 1114. θεῶ χορὰς κρυφαῖας Bac. 1107. νόσον κρυφαίαν Ion. 944. εὐνήν κρυφαίαν Dan. 14. κρυφαῖα νυμφευθεῖσα Ion. 1371.

Κρύφιος. εἰς εὐνὰς κρύφιος ἡπίσω μόλειν Her. F. 344. ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσηλθὼν χθόνα ib. 598. ἃ ναῦς Ὀρέσθ κρύφιος ἦν ὠρμισμένη Iph. T. 1328. κρύφιον ὠδινα Ion. 1487. κρυφαῖαι εὐναῖς El. 720.

Κρυφίως Hes. 993.

Κρύψις. κρύψη σὺ κρύψιν, ἦν σε κρυφθῆναι χρεὼν Bac. 953.

Κρωσσός. κρωσσὸς ὑδρηλὸς Cy. 89. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1173.

Κτᾶσθαι. κτᾶσθ' ἐταίρας Or. 802. τί δεῖ με—αὐτὴν δις τόσα κτᾶσθαι κακά; Med. 1047. εὐδαιμονῶντας εἰς φόβους κτᾶσθαι φίλους Sup. 225. κτᾶσθαι πλεῖτον καὶ βίον τέκνοις ib. 450. τί κτᾶσθε λόγχα; ib. 950. λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην Bac. 1206. τὰ κτητὰ κτᾶσθαι Hel. 910. ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε ib. 1167. τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον Her. F. 1404. cf. El. 1038. πένητας ἑδεῖς βέλεται κτᾶσθαι φίλους El. 1131. κῆδος καδ' αὐτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεὼν Antioip. fr. XVII. κέρδη κτᾶσθαι Cresph. fr. V. 1. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματα Er. fr. II. 11. κτᾶσθε πλεῖτον Inus fr. IV. 2. ζηλωτὸς, ὅστις—μὴ' πισήμους συμφορὰς ἐκτίσαστο Or. 542. δύσκειαν ἐκτίσαντο καὶ ῥαθυμίαν Med. 218. καινὰ ἐκτίσω λέχη ib. 489. ὦν ἐκτίσω, κακῶς ἤρχες Iph. A. 383. παρ-

θένον Πισάτιδα ἐκτίσαστο Iph. T. 825. λέχος γε τῆσδ' ἂν ἐκ ἐκτίσάμην Tr. 416. ἡ κάλλος ἐκτίσω Hel. 1103. ἂν (sc. δύσκειαν) Ἰδαίων ἐρίδων πονηθεῖσ' ἐκτίσαστο ib. 1525. γῆν, ἣν ἐκτίσαστο Ion. 1296. ἔποτ' ἂν σε δεσπότην ἐκτίσαστο Her. F. 274. μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτίσάμην ib. 339. ἐπεὶ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτίσάμην ib. 1269. ὃν χ' ὧ κάκιος ῥαδίως ἐκτίσαστο Ael. fr. XIV. 2. ἑδεῖς ἐπαινὸν ἡδοναῖς ἐκτίσαστο Alop. fr. V. ὅστις παῖδας θυραῖς εἰς δόμους ἐκτίσαστο Melan. fr. XII. 2. ἄλλην νύμφην κτήσαι Or. 1638. κτήσαι Μυκῆνας Her. 177. εἶδε σὰν χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον κτησαίμαν An. 526. πῶς κτήσαι' ἂν ὄλβον; Aut. fr. III. 6. φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο Dan. fr. XI. 3. ὥς εὐψυχίαν φίλων κελυσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα Cy. 649. παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρος κτησάμενος Iph. T. 696. πόθεν κτήση φίλους Hes. 879. νόσον κτήση τινὰ Or. 305. μακάριον κτήση λέχος ib. 1208. σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρην Ph. 943. ἐκ εἰς γάμους σὺς συμφορὰν κτήση γόοις ib. 1666. κακὸν λόγον κτήση πρὸς ἁσῶν Her. 167. ἐκ ἔσιν ὅπως ἤβην κτήση πάλιν αὖθις ib. 708. ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτῆμεθα Or. 267. ἔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοὶ Ph. 558. αὐτὴ ὑφ' αὐτῆς πλεῖστα κέκτηται κακὰ Hip. 397. πρὸς τὰς τύχας τὰς φρένας κεκτῆμεθα ib. 701. ταυτὸν πατρῶν αἵμα σοι κεκτῆμεθα Sup. 264. ἔ τι κεκτῆμεθα ἡμέτερον αὐτὸ ib. 534. νησιῶτην σποράδα κέκτηται βίον; Rh. 701. ὡς εἰκὲς ἡδέας πατρὸς κέκτησθ' ἐν ἄρδρσι Tr. 1179. παραδοχὰς, ἃς ὁμήλικας χρόνῳ κεκτῆμεθα Bac. 202. ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακὰ Hel. 279. ἀνόνητα κεκτῆμεσθα τὰ γαδὰ Ion. 379. μικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις El. 1003. ἃ οἱ πλετῶντες ἐ κεκτῆμεθα Ael. fr. VI. 6. ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτῆμεθα Inus fr. IX. 2. μεγάλα κέκτηται κακὰ Melan. fr. XIII. 2. cf. Phryg. fr. XV. 4. κέκτησο σὺ τῶτ', ἐγὼ δ' ἐ κτήσομαι Or. 489. φίλους τὸς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο Er. fr. II. 19. κέκτησο ὀρθῶς, ἃ ἂν ἔχῃς ἀνευ ψόγῃ Inus fr. XV. 1. μάτην ἤβην ἂν κεκτώμεθα

πολλήν Her. 283. δόξαν κεκτηῖσθαι μάτην ψευδῇ Hec. 489. μυρίων κρείσσων ὁμαίμων ἀνδρὶ κεκτηῖσθαι φίλος Or. 804. ἐκ οἷδα δεσπότης κεκτημένος Hec. 397. τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὐτῷ Sup. 431. κείνῳ μελήσει ταῦτα, τῷ κεκτημένῳ Iph. A. 715. τίνα τροφήν κέκτημένος; Ion. 322. δύο νόσω κεκτημένος ib. 591. ἐγκληρα πεδία τὰμὰ γῆς κεκτημένος Her. F. 468. βίον κεκτημένος Antiop. fr. VIII. 1. et XXIX. 1. et fr. inc. XXXV. 1. σωτήριοι εἰ τοῖς καλῶς κεκτημένοις Or. 127. ὦ γῆν Ἰνάχῃ κεκτημένοι ib. 930. τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις Ph. 899. τὸ γαῦρον ἐν χερσὶν κεκτημένοι Sup. 217. οἰκεῖον τὸν φόνον κεκτημένοι Iph. T. 1171. τὸν Διὸς γόνον σύμμαχον κεκτημένοι Bac. 1341. βίον ἀχρεῖον ἀνόσιον κεκτημένοι Her. F. 1302. τὸ δῶλον—τῇ τύχῃ κεκτημένοι Alex. fr. VII. 2. κοινὰς ἀδελφῶ συμφορὰς κεκτημένην Or. 863. ἄδην νυμφίον κεκτημένη ib. 1109. ὦ τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη ib. 1204. κεκτημένη κόσμον Med. 954. μορφήν εὐπρεπῇ κεκτημένην Iph. A. 822. τί πνεῦμα συμφορὰς κεκτημένη; Iph. T. 1317. εὖ τὰς τύχας κεκτημένη Tr. 732. ἀνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη Eī. 927. τῇ νῦν κεκτημένη Fr. inc. CLI. 5. τόλμας ἐ καλὰς κεκτημένας Hip. 414. φίλος ἄρ' ἐχὶ κεκτήμην; Iph. A. 404. τῷ θελόσυνος πρὸς οἶκον κτηθεῖς ἄφιξομαι; Hec. 449. σὲ ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται Al. 179. δειλίαν καὶ κάκην κεκτήσομαι Iph. T. 676. ἐφ' ἰσοῖς δμῳῖδας κεκτήσομαι Bac. 514.

Κτεάνων. αὐτῶν ἐπιβάς κτεάνων An. 1035. μετὰ κτεάνων μετρίων Ion. 490.

Κτέαρ. πρὶν τίνα συντυχίαν κτεάτεσσιν ἐμοῖς γενέσθαι Phi. fr. V. 3.

Κτείνειν. κτείνει με χρυσὴ χάριν Hec. 25. τήνδε μὴ κτείνετε ib. 385. κτείνει ib. 1281. κτείνω Κύκλωπας Al. 6. γυναικα δυστυχῇ κτείνεις ἀτίμως An. 635. μὴ κτείνε τὸν ἰκέτην γὰρ ἐξέμις κτανεῖν Fr. inc. CLXXX. κτείνοντα τὰς ἐναντίους Or. 685. ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες Hec. 517. κτείνεσθα τὰς ἐχρὴ θανεῖν An. 811. τὸν ἱερὸν ὡς κτείνεσαν Ion. 1224. ἐκτείνον, ἐκτείνοντο Sup. 700. ἅς τὸ πρῶτον ἐκ

ἐκτείνετε Hec. 289. et fr. inc. B. 53. 2. ἐλευθέραν με κτείνετε Hec. 551. ὡς—διηπέτη κτείνει Phoen. fr. X. 2. v. not. δράκοντα κτείνασα Med. 482. τίς νιν ἔκτανε; Hec. 708. μηδὲ κτανητε (sc. τὸ τέκνον μὲ) ib. 278. φαρμάκοις αὐτὰς κτανεῖν Med. 385. ἀλάστορας κτανεῖν Melan. fr. XXIV. κτανῶν Hec. 26. et 713. πολέμιον σὸν κτανῶν ib. 1176. ματέρα κτανῶν Or. 505. ἐχ' ἀγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανῶν Her. 1011. κτανῶν μητρὸς γεραίον πατέρα Her. F. 1258. κτανόντε νανσάθμων κατάσκοπον Rh. 591. τὰς κτανόντας ἀνταποκτείνειν Hec. 262. ἔκτας Med. 1398. τὸν τρισώματον οἷσιν ἔκτα βοτῆρα Her. F. 424. φῶτα βάρβαρον κτενεῖς; Hec. 877. κτενεῖ νιν ἢ τῷ ἄλοχος ib. 1277. ἐν κτενεῖ σ' ἔπος Med. 585. τέκνων ἄροτον αὐτόχειρι μοῖρα κτενεῖς; ib. 1281. τὸν μὲν—κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν Hip. 44. ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με; Fr. inc. CLXXXI. ὡς κτενῶντας αὐτίκα Or. 729. etc.

Κτενίζειν. ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας Hip. 1174.

Κτενισμός. πλόκος κτενισμοῖς θῆλυς El. 529.

Κτερίζειν. κτερίζε Hel. 1260.

Κτερίσμα. κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. εἰ πλεσίῳ τις τεύζεται κτερισμάτων Tr. 1249. ἐνάλια κτερίσματα Hel. 1407.

Κτῆμα. ἀνιαρὸν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως Or. 230. κτῆμα τιμώτατον ib. 702. παλαιὸν οἴκων κτῆμα Med. 49. ἄδικον κτῆμα Iph. A. 334. κάλιστα οἴκος κτῆμα Rh. 190. cf. Meleag. fr. XIII. 1. ἄξιον τὸ κτῆμά μοι Ion. 1618. ποιεῖνδόν κτῆμα Dan. 31. ὦ κρεῖττον ὄλβη κτῆμα Antiop. fr. XXXVIII. ἐκ ἔσιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Fr. inc. IV. 1. ἐ μικρὸν κτῆμα Epist. IV. κτημάτων ἀποσερεῖν Bel. fr. XXV. 6. ἀδίκως μὴ κτῶ κτήματα Er. fr. II. 11.

Κτῆσις. ἐκ ἔσιν—κτῆσις κακίων, ἐδ' ἀνωφελεστέρα Alex. fr. VI. 4. ὅσον ἢ κτῆσις ἥρμोजε Epist. I.

Κτητός. κτητὸν βίωτῃ μέρος Hip. 1295. τὰ κτητὰ κτᾶσθαι κελεύει πάντας Hel. 909.

Κτίζειν. σοὶ νιν ἔκγονοι κτίσαν (i. e.

- ἔκτισαν) Ph. 688. ποτανὰν εἰ σέ τις
 θεῶν κτίσαι Sup. 620. ἀγαμόν μ'—
 ὦφελ' ἀμέρα κτίσαι ib. 788. ᾧ δῶν-
 μοι θεαὶ ἐκτίσαντο Ph. 694. πόλεις,
 πεσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι
 Er. fr. I. 9.
- Κτίτωρ. κτίτωρ' Ἀσιάδος χθονὸς Ion.
 74.
- Κτύπη. ἱππίς Ἄργως κτίται Or. 1621.
 Κτυπεῖν. μὴ κτυπεῖτε Or. 141. et Her.
 F. 1048. κτυπεῖ κλειῖθρα βασιλείων
 δόμων Or. 1366. ἀμφὶ δώματα κτυ-
 πεῖτε Πενθέως Bac. 61. κτυπεῖ δόμος
 Hel. 865. παύσω κτυπῶντα θύρσον
 Bac. 240. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν
 κτυπῶν Cy. 327. ἅπανα σέγη πυκνοῖ-
 σιν ἐκτύπει δρομήμασιν Med. 1180. cf.
 El. 802. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύ-
 πει φόβον Rh. 308. Δίβυς λωτὸς
 ἐκτύπει Tr. 544. κτύπησε κῤῥα μέ-
 λεον πλαγὰν Or. 1467. ἐκτύπησε
 χθὼν Ph. 1188.
- Κτύπημα. κτύπημα χερὸς ὁλοὸν An.
 1212. δεινὰ κτυπήματα βροντῆς Sis.
 fr. I. 32.
- Κτύπος. φόβον παρέσχευ ὅδε κτύπος
 Hec. 1113. μὴδ' ἔσω κτύπος Or. 137.
 et 141. μεθεμένα κτύπῃ ib. 172. κτύ-
 πον ἡγάγετε ib. 183. κτύπον κρατὸς
 ib. 961. ἥσθόμην κτύπῃ τινὸς ib.
 1311. κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ
 βοὰν ib. 1353. ἥ κτύπον φοβέμεθα;
 Ph. 276. χερῶν κτύπον Al. 87. λύρας
 κτύπος ib. 432. σέρνων κτύπον Sup.
 87. ποδῶν ἔσω κτύπος Iph. A. 438.
 πληγῆς κτύπον πᾶς τις ἥσθετο ib.
 1582. ἐκ ἥκσας τευχέων τινὰ κτύ-
 πον; Rh. 566. ἐκλύετε Περγάμων
 κτύπον Tr. 1326. κτύπον εὐάσμασι
 Βακχᾶν Bac. 129. χεῖρα—βύρσης
 κτύπῃ παύσας ib. 513. λευκοπήχεις
 κτύπῃ χερσὶν Ph. 1360. σεργοτυπεῖς
 κτύποι Sup. 605. σέρνων κτύπῃ Tr.
 789.
- Κύαθος. κύαθον Eu. fr. I. 1.
- Κυαναυγής. ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι Al.
 261.
- Κυανέμβολος. πρόραις κυανεμβόλοισιν
 El. 436.
- Κυάνεος. κυανέαν ἄλα Iph. T. 7. κυ-
 νέαν ἐπὶ γαῦν Tr. 1094. Κυανέας
 Συμπληγάδας Med. 2. cf. v. 1263. et
 Iph. T. 241. διὰ Κυανέας ἀκτὰς An.
 865. κυανέαις ἵπποις ib. 1012. κυά-
 νει σὺνοδοι θαλάσσας Iph. T. 392.
 Κυανέας πέτρας ib. 746. et 889.
 Κυανοειδής. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ Hel.
 179.
- Κυανόπτερος ὄρνις An. 863.
- Κυανόχρως, vel ως. βοσρύνχων κυανό-
 χρωτα πλόκαμον Ph. 315. κυανόχροα
 κυμάτων ῥόδια Hel. 1518.
- Κυανωπός. κυανωπὸν νώτισμα θηρὸς
 Fr. inc. B. 46. 3.
- Κυβέλη. ὄργια Κυβέλης Bac. 79.
- Κυβερνήτης. διὰ κυβερνήτην κακὸν
 Sup. 880.
- Κυβεύειν. κυβεύων τὸν πρὸς Ἄργεῖος
 Ἄρην Rh. 446.
- Κυβισητήρ. εἶδες ἂν πυκνὸς κυβισητῆ-
 ρας ἐκπεπνευκότας Ph. 1158.
- Κύβος. τῷ κύβῃ μὴ σφαλῆς Pol. fr.
 IX. 2. βέβληκε δύο κύβῳ Tel. fr. IV.
 ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βα-
 λεῖν πέποιθα Sup. 330. ἐν κύβοισι
 δαίμονος Rh. 183.
- Κυδίων. τί μοι ζῆν κύδιον; Al. 963.
 κύδιον βροτοῖς, πένητα—γαμβρὸν πε-
 πᾶσθαι An. 640.
- Κύειν, 1) in utero ferre. κύεσα An-
 tiop. fr. XXXVII. 2) osculari. ἔμ'
 ἔτος ἔκυσεν Cy. 550.
- Κυκλάς. κυκλὰς Καρνείας μηνὸς ὥρα
 Al. 450. Κυκλάδας νησαῖας πόλεις
 Ion. 1583.
- Κυκλεῖν. ποῖ σὺν πόδα κυκλεῖς; Or.
 631. cf. El. 561. κυκλεῖ χθόνα Or.
 1379. κυκλῶν πρόσωπον Ph. 367.
 πόνοι καὶ πόνων ἀνάγκαι κρείσσονες
 κυκλῶνται Hec. 639. δρομάδες εἰρό-
 φιγξιν ἐνδοθεν κυκλέμεναι Ph. 1133.
 quorum locorum tria ultima etiam ad
 κυκλεῖν referri possunt, quod vid. infra
 suo loco.
- Κύκλιος. κυκλίων χορῶν ἔξω παρθενίων
 Hel. 1328. κύκλιος ἔνοσις αἰθερία
 ib. 1379. εἰλισσόμεναι κύκλια Iph.
 A. 1056.
- Κύκλος. κύκλον ἡλῖς Hec. 412. et Al.
 206. κύκλῳ εἰληθεῖσαν κακοῖς ἐσίαν
 Or. 358. κύκλῳ εἰλισσόμεθα παγχάλ-
 κους ὀπλοῖς ib. 444. ἀγορᾶς χραίνων
 κύκλον ib. 917. εὐπαγεῖ κύκλῳ πτερίνῳ
 ib. 1428. ἐναυτῷ κύκλον ib. 1645. et
 Ph. 480. τὸν ἐναύσιον κύκλον Ph.
 547. κύκλῳ αὐτὸν περιβαλῶ χερσὶν
 ἑμαῖν Al. 850. cf. Iph. T. 331. Bac. 463.
 ὥς μιν περισαδὸν κύκλῳ κατεῖχον An.

1138. φρεσὶ μ' ἐν κύκλῳ Sup. 103. σελήνης εὐτυχῆς κύκλος Iph. A. 717. ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς ἔθρεξε ib. 1568. κλείειν πάντα πύργον ἐν κύκλῳ Bac. 652. περιᾶσαι κύκλῳ ib. 1104. ὅμμ' ἀνατρέφων κύκλῳ Hel. 1573. ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ Ion. 19. ἀνιπυόντος ἡλίου κύκλῳ ib. 41. ἐν αἰθέρος κύκλῳ ib. 1147. κύκλος πανσέληνος ib. 1155. δεκάτῳ μηνὸς ἐν κύκλῳ ib. 1486. ἐν κύκλῳ κανὼν εἰλικτὸ βωμῷ Her. F. 926. κίονος κύκλῳ ib. 977. ἀσπίδος ἐν κύκλῳ El. 455. φαέθων κύκλος ἀελίοιο ib. 465. γοργῶπα κύκλον ib. 1257. κύκλῳ ἔρπει Æol. fr. XIII. 3. κύλικος ἐρπύσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. κύκλος αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς, θνητῶν τε γενεᾷ Inus fr. XVII. 3. κύκλος τις ὡς τὸρνοισιν ἐκμετρήμενος Thes. fr. V. 3. ὑφίζανον κύκλοις Ph. 1391. εἰς συσάσεις κύκλῳ τ' ἐχώρει An. 1090. ἐπὶ τα καρπίμῳς ἐτῶν κύκλῳ Hel. 111.

Κυκλῶν. Πέργαμον—κυκλώσας Ἄρει φοινῶ Iph. A. 775. κυκλώσω δαλὸν ἐν Κύκλωπος ὄψει Cy. 461. κυκλῶτο (pro ἐκυκλ.), ὥστε τόξον Bac. 1064.

Κύκλωμα. κύκλωμ' Ἰξίονος Ph. 1192. βυρσότονον κύκλωμα Bac. 124.

Κυκλώπειος. γὰ Κυκλωπεία Or. 963. Κυκλωπείαν πόλιν Her. F. 15. τείχεα Κυκλωπεία Tr. 1088. et El. 1158. ἐπ' αὐτοῖς Κυκλωπείοισιν ὦν Her. F. 998.

Κυκλωπίδες ἐστία Iph. T. 844.

Κυκλώπιον, demin. a Κύκλωψ Cy. 265.

Κυκλώπιος. ἐκ Μυκῆνας τᾶς Κυκλωπίας Iph. A. 265. Κυκλωπίαν γνάθον Cy. 92. Κυκλωπίων πόνον χερῶν Iph. A. 1501. τείχεσιν Κυκλωπίοις ib. 534.

Κύκλωψ Tr. 437. Cy. 26. etc. κτείνω Κύκλωπας Al. 6. ἐπὶ Κυκλώπων ἰεῖς θυμέλας Iph. A. 152. οἱ μόνῳ πες—Κύκλωπες Cy. 22. etc. Κυκλώπων βάθρα Her. F. 944.

Κύκνειος. ὕδωρ κύκνειον Iph. T. 1104.

Κυκνόπτερος. κυκνοπτέρη Λήδας σκύμνη Or. 1388.

Κύκνος. τὰν κύκνη δολιχαύχενος γόγον Iph. A. 794. κύκνος μελωδὸς Iph. T. 1104. ποταμὶς κύκνη πτερὸν Rh. 618. πολιόχρως κύκνος Bac. 1362. κύκνη μορφώματ' ὄρνιθας λαβῶν Hel.

19. χιονόχρως κύκνη πτερῷ ib. 218. πρὸς θυμέλας ἐρέσσει κύκνος Ion. 162. κύκνος ὡς Her. F. 692. κύκνος ἀχέτας El. 151. 2) Κύκνος, nom. propr. filius Martis. Al. 506. et Her. F. 391.

Κυλίνδειν. κυλίνδετ' εἰσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Bel. fr. II.

Κύλιξ, ἐκπιδύειν κύλικα Cy. 163. ἄλλην ἔδωκα κύλικα ib. 420. ὥσπερ πρὸς ἰξῷ, τῇ κύλικι ib. 432. κύλικος ἐρπύσης κύκλῳ Cress. fr. VIII. κυλίκων οἰνοπλανήτοις—ἀμίλλαις Rh. 363. κυλίκων πλήρωμα Tr. 823.

Κῦμα. ἐπὶ πόντιον κῦμα Hip. 735. cf. v. 754. ἐκπερᾶσαι κῦμα συμφορᾶς ib. 824. ἱερὸν εἶδομεν κῦμ' ἄραν ὧ τηρίζον ib. 1207. κῦμ' ἐξέθηκε ταῦρον ib. 1214. τί με προσπίπτεις, ἄλιαν πέτραν, ἢ κῦμα An. 539. πρὸς κῦμα λακτίζοντες Iph. T. 1396. μηδὲ προσίτη πῶραν βίωτῃ πρὸς κῦμα Tr. 104. ὃς ἐκ θαλάσσης ἔφυγε κῦμα Bac. 901. βαρύβρομον κῦμ' ἄλιον Hel. 1321. κακῶν κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ Ion. 927. γέμισαν κύματος θεοπόρου Alor. fr. VI. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Ar. fr. XXIV. 1. πολλοῖς διανύοις κυμάτων φορέμενος Hec. 29. ἐκ κυμάτων γαλήν' ὀρῶ Or. 279. πόνων—ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι ib. 344. κυμάτων ἄτερ πόλιν ναυτολήσεις Sup. 473. τὸν δι' ὕγρων κυμάτων τεθραμμένον Iph. A. 948. διαβρώξ κυμάτων—ἀρμὸς Iph. T. 262. ἐπὶ πόντια κύματα ib. 409. παρείσαν αὐτὰς κυμάτων δρομήμασιν Tr. 688. μὰ ἱερὰ κύματα Cy. 264. ἐν κύμασι λέλοιπεν βίοτον Hel. 229. κυανόχροα κυμάτων ῥόδια ib. 1518. κατὰ κυμάτων ἔρροι Her. F. 650. πόντος κύμασι ξένων ib. 861. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5. ἐν ὕγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι ib. 6. δεινὰ ὄργαα κυμάτων θαλασσίων Fr. inc. LIII. 1. ἄωρὶ πόντε κύματ' εὐρέως περῶντα eorund. CLXXV. 1.

Κυματοφθόρος. ὀρῶ—νομάδα κυματοφθόρον Pol. fr. I. 2.

Κυμοδέγμων. ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας Hip. 1173.

Κυναγέτας, dor. pro κυνηγέτης Bac. 869. et 1187.

Κυναγετεῖν, dor. pro κυνηγ. κυναγετεῖ τέκνων διωγμὸν Her. F. 896.

Κυναγία, dor. pro κυνηγ. *τερπνὸν ἐκ κυναγίας τράπεζα πλήρης* Hip. 109.
Κυναγός, dor. pro κυνηγός. *κυναγός ὡσεὶ* Ph. 1176. cf. Iph. T. 284. *ἐκ ἔσι σοι κυναγός* Hip. 1397. *ὁ τῆς κυναγῆς ἐκγονος* Ph. 1113. cf. Sup. 888.
Κυνέα. *ἐπικείμενον κára κυνέας θερίζων* Sup. 717.
Κυνεῖν. *κύνει* (i. e. ἐκύνει) *ὁ μὲν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κára παίδων* Med. 1141. cf. v. 1207. *κύνει προσπιτνῶσα* Al. 181. *κυνήσομαι τοιόνδε πῶμα* Cy. 171.
Κυνηγέσιον. *τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτης;* Hip. 224.
Κυνηγέτης Hec. 1174. *ὁμαρτεῖν, ὡς κυνηγέτη κύνα* Her. F. 860. *ἐ παρῶν κυνηγέταις* Rh. 325.
Κυνηγία. *ἐν κυνηγίαις* Bac. 339.
Κύνδιος. *παρὰ Κύνδιον ὄχθον* Iph. T. 1098.
Κύντατος. *τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν* Sup. 807.
Κυνῶπις. *αἱ κυνῶπιδες γοργῶπες* Or. 260. cf. El. 1252.
Κυνάριστος Cret. fr. II. 9.
Κύπρις, appellatio Veneris notissima Hec. 825. Ph. 7. et passim per totum Euripidem.
Κύπρος, nom. insulæ. Bac. 400: et Hel. 147.
Κύρειν. *κύρει* (quanquam hoc potius imperf. est a κυρεῖν pro ἐκύνει) *πλησίον θρώσκεισά με* Bac. 727. *μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε* Med. 1363. *ὦν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμῆς* Sup. 1169. cf. v. 1172. *νόθε παιδὸς ἐκυρσεν* Ion. 1105. *ἐσθλὰ ἐκυρσα δαίμονος* ib. 1269. *ἐκυρσεν, ὡς ἐκυρσεν* (sc. τύμβος) El. 289. *εὐτεκνίας χρονίης—κύρσαι* Ion. 471. *μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων—κύρσαι* Melan. fr. X. 3. *κακοῖς πήμασι κύρσαι* An. 1172.
Κυρεῖν. *ἕτερα ἀφ' ἐτέρων κακὰ κακῶν* κυρεῖ Hec. 689. *ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασσiais* ib. 698. *ὅστις αἶμ' ἔχων* κυρεῖ Or. 513. *ἄτος ὁ τᾶς Πολ.—τύμβος ὁμόγαμος* κυρεῖ; Ph. 139. *πόθεν* κυρεῖ; ib. 175. *τίς ἐν πύλαισι δωματίων* κυρεῖ; ib. 1074. *οἷας ἀμειβῆς ἐξ Ἰάσονος* κυρεῖ Med. 23. *ὅταν ἐς εὐνὴν ἡδικημένη κυρῇ* ib. 265. *ὅς ἂν μάλιστα φίλτατος κυροῖ βροτῶν* Hip.

1421. *ὅστις ἐχθρὸς ὦν κυρεῖ* Al. 957. *εἰ ξυνεῖναι μὴ ὑπιτῃδεία κυρεῖς* An. 205. *καὶν θυραῖος ὦν κυρῇ* ib. 423. et Antiop. fr. XXXIX. 2. *ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ* Iph. A. 1605. *πολλὰ πολλῶν* κυρεῖ Iph. T. 759. *ἄλλα ἐξ ἄλλων* κυρεῖ ib. 865. *ὅτῳ κυρεῖ* ib. 1071. *πῶ κυρεῖ βεβῶς;* ib. 1285. *κακὸν κυρεῖν τι Θρηκίῳ στρατεύματι* ἔοικεν Rh. 745. *ἐνθα πημάτων κυρῶ* Tr. 680. *κυρεῖ εἰσβαίνουσα* *μαντεῖον* δεῖ Ion. 41. *τῆς πάλαι κυρῶ φίλα τυραννίδος* ib. 709. d. *πελάσας δείπων* κυρεῖ ib. 711. *εἰ φρονῶν ἤδη* κυρεῖς Her. F. 1117. *τύμβος* κυρεῖ; El. 288. cf. Hec. 50. *τῶ ποτε τότε παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων* κυρεῖ; El. 554. *κυρεῖ κήποις ἐν καταβρύτοις* *βεβῶς* ib. 777. *εἰ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς* Cress. fr. XI. 3. *τέρμονα κυρῶν ἔρανθ* Hip. 746. *θανεῖν μοι ξυντυχία κρείσσω* ἐκύρησεν Hel. 215. *τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι ἀλόχας* Al. 475. *συμφορὰς τίνας κυρῆσαι* Ion. 536. *ἂ μὴ κυρῆσας* Ph. 493. *ὅπως κυρῆσας τέσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους* Iph. T. 1297. *μακάριος κυρῆσας ἐσθ* Rh. 196. *εἰ κυρῆσει δαίμων* Med. 1109. *ἐσθλῶν κυρῆσεις* Iph. A. 1035. *εἰ μὴ κυρῆσεις πολέμους* Rh. 113. *πόθεν νιν κυρήσω;* ib. 695. *δίκης κυρήσει* Her. 253. *ἐχθρῶ, ἂ δοκεῖς, κυρήσεις* ib. 375. *ξενίῳ κυρήσεθ', οἷ' ἐμὸς κενύει δόμος* El. 359.
Κύριος, 1) *subst.* Sup. 1188. Iph. A. 703. *τῶ κυρίῳ σέθεν* An. 559. *ἐκᾶν ἐγὼ τῶνδ' ἐνθάδ' εἰμὶ κύριος;* Her. 263. *κύριος τῶν ἐμῶν τίς;* Hel. 1651. *ἐ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται* El. 259. *γαίης Λακαίνης κύριον* Cresph. fr. XIV. 2) *adject.* *κυρία ἡμέρα* Or. 48. cf. Al. 156. *κυρία ἐστὶ νῦν* Hel. 974. *καθ' αὐτῶν κυρίως κραινείν δικας* Her. 144. *τόδ' ἡμάρ ἡμῖν κύριον* Or. 1035. cf. Al. 104. *τῇσδε πολλῶν κυριώτερος γεγὼς* An. 581. conf. Bac. 505. et Hel. 1650. *ἐμὸς, ἐχθρὸς τῶσδε μῦθος, κυριώτερος λέγειν* Iph. A. 318.
Κυρῶν. *τῆς θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι* σφαγὰς El. 1069.
Κυρτὸς τροχὸς Bac. 1064.
Κυρτῶν. *κυρτῶν νῶτα* Hel. 1574.
Κύτος. *τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει* Sup. 1201. *λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον*

Cy. 398. πλεκτόν κύτος Ion. 37. ἀναπτύξας κύτος εἰδικτόν ἀντίπηγος ib. 39. περιπλεύρω κύτει El. 473. ἐν ἀσπίδος κύτει Antiop. fr. XLII. 3.

Κύων. κύων γενήση Hec. 1265. κυνὸς ταλαίνης σῆμα ib. 1273. ὁ Πλέτωνος κύων Al. 361. προδότιν αἰκάλλων κύνα An. 631. τὸν τρισώματον κύνα Her. F. 24. τὰν μυριόκρανον πολυφόνον κύνα Δέρνας ὕδραν ib. 420. cf. v. 1274. κύνα τρίκρανον ib. 1277. ἀθλίς κυνὸς κόμιτρα ib. 1386. Ἐκάτης ἀγαλμα φωσφόρος κύων ἔση Fr. inc. CXXVI. κυσὶ φονίαν δαῖτα Hec. 1077. διώκω τὰς μαιφόνους κύνας ib. 1173. εἰ δικαίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται; Ph. 1644. cf. Her. 1050. κυσὶν ταχεύαις θῆρας ἐξαίρει χθονὸς Hip. 18. θηροφόνου κύνης ib. 217. κυσὶ θωύξαι ib. 219. κυνῶν ὠκυπόδων ib. 1127. κυνῶν ὑλάγματα Iph. T. 293. ὧ δρομάδες ἐμαὶ κύνες Bac. 730. δρόμημα κυνῶν ib. 870. θοαὶ λύσσης κύνες ib. 975. ἔπερ Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες ib. 1290. θῆρας ἰχνεύων κυσὶν Cy. 130. κυσὶν πεποιθὼς Hel. 153. κυνῶν ἔλκημα Her. F. 568. κύνας τάσδ' (i. e. *Furias*) ὑποφεύγων El. 1342. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. κύνας καὶ τόξ' ἔχουσα Meleag. fr. VI. 4.

Κώδων. πολλοῖσι σὺν κώδωσιν Rh. 308.

Κωδωνόκροτος. κλύε κόμπες κωδωνοκρότες Rh. 383.

Κώκυμα Or. 1298.

Κωκυτός. ἀνάγετε κωκυτὸν Ph. 1359. ἀντίμολπον ἦκεν ὀλοδυγῆς μέγαν κωκυτὸν Med. 1177. βοῇ καὶ κωκυτὸς ἦν ἀνὰ πτόλιν Sup. 721. πολλοῖς κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτῖδων Tr. 28. 2)

Κωκυτὸς, fluvius infernalis. ἐκ Κωκυτοῦ ρεέθρων Al. 460.

Κωλῆν. εἰδὲ κωλῆνες νεκρῶν Sci. fr. III.

Κῶλον. ἰθύνων νοσερὸν κῶλον Ὀρέσε Or. 1016. κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι Ph. 1400. προβάς κῶλον δεξιὸν ib. 1421. ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον Med. 1181. ἀβρὸν τιθεῖσα κῶλον ἀσθενές θ' ἅμα Iph. A. 614. κῶλον ἄγει ταχύπεν Bac. 168. λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν ib. 664. ἐκὼν ὀρεῖ

μα κῶλον, ὥς ἐπείγεται; Her. 734. τάφῳ ξυνάψω κῶλον Hel. 551. δρομάδι κῶλῳ ἐσύθη ib. 1317. τῷ γήρωσ μοι συνεκπονῶσα κῶλον Ion. 740. βαρὺ κῶλον Her. F. 119. βάρος φέρων τροχληάτοιο κῶλῳ ib. 123. φυγῇ νωθεῖς πέδαιρε κῶλον ib. 819. τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας καὶ κῶλα Hec. 1164. χεῖρες καὶ κῶλ'—ἐλίσσεται Ph. 1192. τρέμεσα κῶλα Med. 1169. κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν—εἰς πλευρὰ—ἡκοντίζετο Iph. T. 1369. κῶλα κῶλοις καθαρμόσας Rh. 211. σχιστὰν παρ' ἄντυγα κῶλοις ἐρεθίζων ib. 373. θανάσης κῶλα ποικίλης νεβροῦ Pol. fr. X. 2.

Κωλύειν. μὴ τὸ σὺν κωλυέτω. Ph. 997. χάριν δῶναι τήνδε κωλύει τί σε; Iph. T. 507. τί σε κωλύει λαβεῖν κέρδος; Phi. fr. VII. 3. κῶλυε ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Pl. fr. I. 6. οἰκοφθόρον ἄνδρα κωλύει γυνὴ ἐσθλὴ Fr. inc. XLVIII. 1. τί μ' ἐκώλυσας ρίψαι τύμβε τάφρον ἐς κοίλῃν; Al. 899. ἂν με κωλύσῃ θανεῖν An. 44. cf. Iph. A. 1428. εἰ τις με λύειν τῆσδε κωλύσει χέρας An. 717. ἡ ἐμὴ ψυχὴ πάντα κωλύσει τάδε Iph. A. 1390. εἰ πρὸς τῷ θεῷ κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν, ἂ βέλομαι Ion. 391. πρὸς τοῖς ἔργοις εἰδὲν κωλυόμεθα τοῖς τέτων γίνεσθαι Epist. V.

Κῶλυμα. τί ἐμπόδιον κῶλυμ' ἔτι μοι; Ion. 862.

Κωμάζειν. εἰ γὰρ σε κωμάζοντ' ἂν ἡχθόμην ὀρῶν Al. 818. τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν Her. F. 180.

Κωμήτης. Φεραίας τῆσδε κωμῆται χθονὸς Al. 479.

Κῶμος. κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις Ph. 797. προσπόλων ὀπισθόπης κῶμος Hip. 55. κῶμος καὶ γέλωτος ἄξια Al. 807. πολυάχρητος κῶμος ib. 921. κῶμον δέχεσθαι ἀσπιδιφόρον Sup. 390. δέχεσθε κῶμον εἰνὶ θεῷ Bac. 1166. ἀμφὶ κῶμον πάντες Cy. 345. ἐπὶ κῶμον ἔρπειν ib. 444. κῶμος αὐτὸν ἀπαλλάξω ib. 450. ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς ib. 495. vid. etiam v. 506. 532. et 535. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1197. παύσω κῶμος Al. 344. πρὸς τάφον ὀμηλικῶν κῶμος ἀπάξω Tr. 1184. Βακχίῳ κῶμοι συνασπίζοντες Cy. 39. cf. Pal. fr. V.

2. κώμοις παιδενύσωμεν τὸν ἀπαίδευτον Cy. 490. ξυνελθῆσα κώμοις Ὑακίνθῃ Hel. 1485. φιλοσεφάνῃς κώμῃς Cresph. fr. IV. 8.
 Κώπη. φάσγανον κώπης λαβὼν Hec. 543. ἔλκει (sc. ἡνίας), κώπην ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ Hip. 1221. εἴ π' κώπη ψυχοπομπὸς Χάρων Al. 362. ἔτοιμακρὸν ἤλθομεν κώπῃ πόρον Iph. T. 116. γυμνὰς ἐκ χειρῶν ἐπωμίδας κώπη προσαρμόσαντες ib. 1405. ὀρῶ—κώπης ἀνακτας Cy. 86. δαλᾷ κώπην ὀχυμάσας ib. 482. πλεῖζον ἐράτευμα κώπῃ διορίσας Τροίαν ἐπὶ Hel. 401. Φοίνισσα κώπῃ ταχύπορος ib. 1288. cf. Hel. 1468. κώπην χρυσόκολλον Pal. fr. IV. κώπης ἀνάσσει Tel. fr. II. 1. 2) Form. dor. κώπα. ἀλιήρει κώπα Hec. 456. ὃς ἐπὶ κώπα—νε-

κροπομπὸς ἵζει Al. 441. ποταμίανερτέρῃ τε κώπα ib. 461. ἔρημον ἔσαν ἐναλίς κώπας An. 856. cf. Hel. 534. κλεινᾷ σὺν κώπα χιλιοναύτῃ Iph. T. 140. πετομένας κώπας Hel. 673. 3) Plur. κώπας ἀρπάσαντε φασγάνων Ph. 1413. δικρότοισι κώπαις Iph. T. 408. κώπαις ἐπιθωύξει ib. 1127. νεὼς λάβεσθε κώπαις ib. 1387. κώπαις δι' ἅλα βαίνουσαι Tr. 123. κινεῖν κώπας ib. 181. διπλαῖσι κώπαις Cy. 466.
 Κωπηλατεῖν. τρύπανον κωπηλατεῖ Cy. 460.
 Κωπῆρης. κωπῆρης χεῖρ Tr. 161. κωπῆρες σκάφος Hel. 1397.
 Κωρύκιος. κορυφαῖς Κωρυκίαις Bac. 559.

Λ.

Λαῖας. λαῖαν ἐμβαλὼν κάρῃ ἀμαζοπληθῇ Ph. 1164.
 Λαβδακίδαί. Λαβδακίδαίς πολυμόχθοις Ph. 807.
 Λάβδακος, avus Œdipi. Ph. 8.
 Λάβρος. λάβρῳ κλύδωνι Iph. T. 1393. λάβρῳ μαχαίρῃ Cy. 402. λάβρον δράκοντος γένυν Her. F. 253: πῦρ λάβρον Or. 696. ὄμματι λάβρῳ Hel. 385. λάβροις ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι Or. 344.
 Λάβρως Her. F. 861.
 Λαγχάνειν. τίνα πότμον εἴληχε βίωτῃ Iph. T. 914. τὰς μὲν Ἀρκὰς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεὼς εἴληχε Tr. 31. πρόσθεν εἴληχας φόνε El. 668. ἀρχὴν τῶνδε καὶ θεῶν ἰδρύματα εἴληχεν Dan. 4. ἀβάκχευτον αἰ θίασον ἐλάχετε Or. 319. ὃν ἔλαχ' ἢ κατὰ χθονὸς—Περσέφασσα ib. 961. λουβάν, ἂν ἔλαχ' Ἀτίδας Ph. 1569. ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 864. τίς ἔλαχον; Tr. 244. τῆμόν τις ἄρ' ἔλαχε ἄνεκος; ib. 247. Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἀναξ δέλην σ' ἔχειν ib. 278. αἰὼν δυσαῖνον τις ἔλαχεν Hel. 215. ὥς πολὺν ματρὸς ἐμᾶς ἔλαχες πλεόν ib. 383. τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον, εὐκλειάν τ' ἴσην Er. fr. I. 38. οἷας

ἔλαχες τιμῆς Hip. fr. XVIII. 1. πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3. Σπάρτην ἔλαχες Tel. fr. XX. 1. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχον Hip. 80. τάφῃ τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. εἰ τὰς θανόντας νοσφίσεις, ὧν δεῖ λαχεῖν ib. 539. λαχεῖν ἴσον Iph. T. 1009. πατρώων εἰ λαχὼν Tr. 1192. σώματος λαχὼν μέρος Inus fr. V. 3. σκότιαν αἰῶνα λαχόντων Ph. 1492. διπλῆ βίῃ λαχόντες Sup. 1086. κλήρῳ λαχόντας Her. 36. λαχῆσά γ' ἀθλία, καὶ μὴ λαχῆσα δυστυχὴς καθίσταται An. 386. τῆς εὐδοξίας λαχῆσα πλεῖον Tr. 639. ἢ λαχῆσα θνησκέτω Her. 546. cf. v. 548. εἴ ὅμῃ λελόγχατε Tr. 243. μυσαρῷ δολίῳ τε λέλογχα φωτὶ θελεύειν ib. 281.
 Λαγών. ἐρρόξε λαγόνος εἰς μέσον Hec. 559. παῖει σιδήρῳ λαγόνας Iph. T. 298. ἀνεῖτο λαγόνας El. 826.
 Λάγως. δειλοὶ πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι Fr. inc. B. 14. 5.
 Λαέρτης, pater Ulyssis. τὸν Λαέρτα τόκον Iph. A. 204. ὁ Λαέρτης γόνος Iph. T. 533.
 Λαερτιάδης Hec. 135.
 Λαερτίδας Rh. 907.

Λαέρτιος, i. q. Λαέρτης. παῖ Λαερτίς Hec. 402. et Rh. 669. Λάρτις (pro Λαερτίς) τόκος Tr. 421.

Λάζυσθαι. λάζυσθε Bac. 503. et Ion. 1266. λάζυσθε τήνδε Ph. 1654. et Ion. 1402. λάζυσθε φερνάς τάσδε εἰς χέρας Med. 956. παῖδα τόνδε λάζυσθε Iph. A. 622. λάζυσθε χειρῶν τῷδε Bac. 451. λάζοισθ' ἄγοντες αὐτὸν εἰς δόμους ἑμέας Rh. 877. λάζυσθαι χρεῶν μοχλῆς Her. F. 943. Λάδα, dor. pro λήδη Iph. T. 229.

Λαδοσύνα, dor. pro ληδοσύνη. λαδοσύναν νυκτωπὸν Iph. T. 1278.

Λάδρα. πολὺν σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάδρα Hec. 10. λάδρα τόλμας ἢ καλὰς κεκτημένας Hip. 414. μαζῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθη λάδρα Al. 642. ὑπεκτέμπω λάδρα ἄλλης ἐς οἶκος An. 47. cf. v. 310. κεντῶσ' ἀτευχῇ παῖδ' Ἀχιλλέως λάδρα ib. 1120. ἂ σὺ κάκ' εἰργάσω λάδρα Iph. A. 326. εἰ με ναῶ τῷδε κρύψειας λάδρα Iph. T. 1024. λάδρα ἄνακτος —δράσεις τάδε; ib. 1048. λάδρα κτείνει τὸν ἐχθρὸν Rh. 510. ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάδρα Tr. 939. κἄν θέλῃς λάδρα Bac. 815. λάδρα πωλῶν τὰ σὰ Cy. 259. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάδρα; ib. 549. παῖδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάδρα πατρός Ion. 340. εἰ λάδρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει ib. 357. cf. v. 438. 816. 819. 944. 1031. 1408. et 1544. ἥλθ' ἴσως πῶς σὸς κασίγνητος λάδρα El. 518. εἰ ἐκ δόμων ἥρπασο λάδρα ib. 1041. εὐνῇ συνελθεῖν λάδρα Dan. 28. φυγῇ λάδρα τῇσδε γῆς ὀρμωμένην ib. 38.

Λαδραῖος. λαδραῖον ὥδινα Ion. 45. ξίφη λαδραῖα Hel. 1591.

Λαδραῖως. φρέδος σκηνὰς ἐς ἱερὰς λαδραῖως Ion. 806. μή τω λαδραῖως τέκνα γενναῖω τέκοι El. 26. τίττει με λαδραῖως Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 5.

Λαιμητόμος. λαιμητόμος κεφαλὰς Iph. A. 776.

Λαιμόρutos. ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμόρutos σφαγᾶς Hel. 360.

Λαιμός. πάρεσι λαιμός εὐτρεπῆς ὅδε Hec. 565. βρότειον αἰμάσσοντες λαιμόν Iph. A. 1084. λαιμόν ἐπεσκοπεῖτο ib. 1579. τέμνων λαιμόν Hel. 1600. ἄνπερ διελέθῃ λαιμόν Ion.

1037. παῖεν λαιμῶν εἴσω ξίφος Or. 1472. εἴ γε λαιμὸς εἶχε τριπτύχως ib. 1513. ξίφος λαιμῶν διήκε Ph. 1099. λαιμὸς τρεῖς τριῶν μήλων τεμῶν Sup. 1200. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων ἕριον φόνον Her. 822. λαιμῶν ἐξάψεν βρόχον Ion. 1064.

Λαιμότμητος. τὸ λαιμότμητον κᾶρα Γοργόνος Ph. 458.

Λαιμοτόμος. Περσέα λαιμοτόμον El. 459. Γοργῆς λαιμοτόμον ἀπὸ θαλαγμῶν Ion. 1054. λαιμοτόμῳ δεσποῖνας χερὶ Iph. T. 444.

Λαῖνεος. λαῖνέοις Ἀμφίονος ὀργάνοις Ph. 116.

Λαῖνιος. λαῖνιον εἰς τάφον Sup. 62. cf. Hel. 968. λαῖνις περὶ πύργους Iph. A. 774. cf. Tr. 5. λαῖνις ὀρδοσάτας Her. F. 979. λαῖνις ἀμφὶ κίοσιν οἰκῶν ib. 1037. λαῖνοι θριγκοὶ δόμων El. 1150. κρηπίδας λαῖνας ἀγάλματος Iph. T. 997. λαῖνῳ τειχίσματι Her. F. 1096. μνήμα λαῖνον El. 328. κατὰ λαῖνα τείχεα Ph. 804. cf. Tr. 1088. et Ion. 207. εἰς ἔδρανα λαῖνα Tr. 540. ἀντὶ περιβόλων λαῖνων ib. 1141. λαῖνα κίοσιν ἔμβολα Bac. 591. λαῖνοισιν ἐξογκώμασι Her. F. 1332. ἐξ αὐτομόρφων λαῖνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.

Λαῖος, rex Thebarum, a filio Œdipo occisus. Ph. 9. 13. 35. 39. 226. 295. 344. 875. 1592. et 1605.

Λαιός. λαῖον πόδα Ph. 1419. λαῖοισιν ἐν βραχίοισιν ib. 1143. τοίχους λαῖος Hel. 1589. λαῖον πῆχυν Her. 728. πρὸς λαῖᾷ χερὶ Her. F. 159. κέρας τὸ λαῖον Sup. 705. Iph. A. 290. Rh. 485. et Her. 671. τὸ λαῖον ἵχνος ποδὸς Meleag. fr. VI. 7.

Λαῖφος. λαῖφος ἀκάτῃ θοᾶς Or. 341. ἄκροισι λαῖφος κρασπέδοις Med. 524. ἔποτ' ἕριον εἰσῆλθε λαῖφος Hel. 414. πόμπιμοι λαῖφει πνοαὶ γένοιοντο ib. 1080. σχεδίας λαῖφει προτόνοις ἐπειριδομένας Hec. 114. λαῖφεισι χαίρειν Iph. A. 1326. ἡνίκ' Ἀρης ἔφανσε λαῖφει τῇσδε γῆς Rh. 323. ἐπὶ λαῖφεισιν βεβῶς Tr. 685.

Λαιψηροδόμος, epitheton Achillis. Iph. A. 207.

Λαιψηρός. λαιψηρῷ ποδὶ Hec. 1039. et El. 549. et λαιψηρὸν πόδα Hel. 562. λαιψηραῖς γνάθοις Al. 497. τὸ

λαιψηρόν φρενῶν Fr. inc. VIII. 1.
 λαιψηρά πηδᾶ Ion. 717.
 Λάκαινα τὴν Λάκαιναν—'Ελένην Hec.
 441. cf. v. 651. Or. 1439. Tr. 34. et
 869. τὴν Λάκαιναν 'Ερμιόνην An.
 29. ἡ Λάκαινα Τυνδαρίς (i. e. Cly-
 tæmnestra) Iph. T. 806. ἐκ Λακαί-
 νης Σπαρτιάτιδος χθονὸς An. 151.
 ἡ Λάκαινα πόλις ib. 193. et 208.
 γαίαν Λάκαιναν Tr. 1110. cf. Hel.
 1489. et Cresph. fr. XIV.
 Λακεδαίμονιος. τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμ-
 φα Tr. 250.
 Λακεδαίμων. Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι
 An. 128. vid. etiam Iph. A. 73. et
 Hel. 481. 502. et 1128.
 Λάκισμα. τρυχηρὰ πέπλων λακίσματα
 Tr. 497.
 Λακτίζειν. πρὸς κέντρα λακτίζοιμι
 Bac. 794. cf. Peliad. fr. IV. πρὸς
 κῦμα λακτίζοντες Iph. T. 1396. ὦν
 λακτίσας πολλὴν χάριν Rh. 411.
 Δάλημα. ποικίλων λαλημάτων An.
 938.
 Δάλος. ἦσσαν λάλον σε πεμπέτω· τιν'
 ἄγγελον Sup. 462. αἰεί ποτ' ἐσὶ σπέρ-
 μα κηρύκων λάλον Fr. inc. CCXXI.
 κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίεστος Cy.
 314.
 Λαμβάνειν. σκῆπτρ' ἐπαθλα τῆσδε
 λαμβάνει χθονὸς Ph. 52. ἀνηβήτη-
 ρίαν ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν An.
 554. τὴν πείραν εὐθὺ λάμβανε Syl.
 fr. V. 2. μεταμέλειαν λαμβάνει Fr.
 inc. LXXVIII. 3. ὃς τὰ μικρὰ λαμ-
 βάνειν ἀπέσχετο Fr. inc. B. 28. 3. τὸ
 λοῖσδιον μίαςμο λαμβάνων χεροῖν
 Or. 516. χρόνῳ καιρὸν λαμβάνων
 Ion. 659. 'Ελλάδα κακίστην λαμβά-
 νων εἰς παῖδ' ἐμόν Her. F. 223. ὃς
 τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Fr.
 inc. B. 28. 4. λαμβάνουσ' ἐν ἀγκά-
 λαις ἡσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον Al. 188.
 δίκην ἀζίαν ἐλάμβανεν Bac. 1311.
 μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας, ἡ
 δέδωκας Med. 535. ὅσας εἴληφα δε-
 σμῆς Bac. 226. τὸ σῶφρον ἔλαβεν
 ἂν τῆς συμφορᾶς Or. 501. ἂ ἔλαβες,
 ἀπόδος, πατρὸς ἐμῆ λαβὼν πάρα ib.
 642. ἀνόνητον ἀπὸ Τροίας ἔλαβε τὸν
 'Ελένας γάμον ib. 1502. σαυτὸν σύ
 γ' ἔλαβες ib. 1617. ἀτοπον ἡδονὰν
 ἔλαβον Iph. T. 842. ἐλάβετε Τροίαν,
 τὴν 'Ελένην τε χειρίαν; Cy. 176. ἐν

ἀγχόναίς θάνατον ἔλαβεν Hel. 202.
 συμφορὰς ἔλαβον Ion. 764. ἀτεκνον
 ἔλαβεν ἀρὰ βίον ib. 790. πόθεν
 ἐλάβομεν χαράν; ib. 1449. σὲ δό-
 κησις ἔλαβεν εὐκλείης δορὸς Her. F.
 288. εὐκλείαν ἔλαβον ἐκ ἀνευ πολ-
 λῶν πόνων And. fr. IX. ἐλεγχον
 ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII.
 7. λάβετε—μὲ δέμας Hec. 62. λάβε
 χοῆς τάσδ' ἐν χεροῖν, κόμας τ' ἐμὰς
 Or. 113. λάβε σὸν παῖδ' ἐν ἀγκά-
 λησι Hip. 1431. λαβ' ὄρκον Sup.
 1187. σύλλογον ψυχῆς λάβε Her.
 F. 626. ἔτοι πλέον γ' ἂν, ἡ μίαν
 ψυχὴν, λάβοις Al. 55. cf. v. 73. et
 493. et Iph. T. 496. τίν' ἂν τῶνδ'
 αἰτίαν λάβοιμι; Sup. 607. ὀρμὴν
 λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βελενμάτων ib.
 1050. εἰ γάμος ἐξαιρέτως ἄλλως λά-
 βοιμ' ἂν; Iph. A. 486. τίν' ἂν λά-
 βοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν; Iph.
 A. 1124. ἔτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις
 ἂν Bac. 327. ὥς ἀσθενῇ λάβοι φόβον
 El. 39. τίν' ἐπικερτίαν λάβω; Or.
 266. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ;
 ib. 468. μὴ λάβωσι σ' ἄσμενοι ib.
 774. σμικρὰς ἀφορμὰς ἦν λάβωσι
 τῶν λόγων Ph. 207. cf. Bac. 266.
 πῶς τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς;
 Ph. 321. μείζω συμφορὰν λάβῃ τινὰ
 Med. 43. μὴ τιν' αἰσχύνῃν λάβῃς
 An. 878. cf. Ion. 395. τὸ δυσμενὲς
 μὴ μὲ λάβῃς Iph. T. 636. μὴ πα-
 λαμναῖον λάβω; ib. 1218. ἡνίκ' ἂν
 σχολὴν λάβω ib. 1432. ἰσῆρεις ὅστις
 ἂν ψήφως λάβῃ ib. 1472. ἐρημία
 πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ Tr. 26. ὅταν
 τις ἡμῶν δυστυχὴ λάβῃ τύχην ib. 471.
 ὅταν πημάτων λάβῃ τέλος Hel. 541.
 ὥς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω ib. 1427.
 ἴν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος Ion. 315. δόξ'
 ὅταν λάβῃ κακὴ γυναικα El. 1013.
 αἰτεῖ, ἀδελφὴν—τύμβῳ φίλον πρόσφα-
 γμα καὶ γέρας λαβεῖν Hec. 41. ἐνευσε
 παρθένον λαβεῖν ib. 545. ἦπε χρυ-
 σὸν ἡράσθη λαβεῖν; ib. 775. λαβεῖν
 ἀδικόν τι Or. 645. δεσπότην σώμα-
 τος λαβεῖν Med. 234. ἀνδρῶν τυ-
 ράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. ἐς ἔν-
 νοιαν λαβεῖν Hip. 1027. γυναῖκ'
 ἀρίστην λαβεῖν Al. 325. σκῆπτρον
 λαβεῖν An. 23. ὑποχείριον (sc. πό-
 λιν) λαβεῖν ib. 737. δι' οἴκῳ λαβεῖν
 τύχας Sup. 194. εἴφανον εὐκλείας

λαβεῖν ib. 315. χειρῶν περιβολὰς λαβεῖν Iph. T. 903. ἡδονὰς λαβεῖν ib. 908. νόσον λαβεῖν ib. 1016. δόξαν λαβεῖν Hel. 847. θεῶ λαβεῖν μαντεύματα Ion. 421. εἴσω πνευμόνων τόξα λαβεῖν ib. 524. πατρώον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν El. 611. κλέος μέγα λαβεῖν ib. 1084. εὐγένειαν λαβεῖν Rha. fr. II. 2. φίλων πείραν λαβεῖν Fr. inc. CXIII. 2. ἄλλης λέκτρον λαβεῖν eorund. CLVII. 2. περαιτέρω τὸ κάλλος, ἢ μέσως, λαβεῖν eor. CLXVIII. 2. πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. λαβῶν Πολυξένην χερὸς Hec. 523. πληρὲς ἐν χερσὶν λαβῶν δέπας ib. 527. φάσγανον κώπης λαβῶν ib. 543. λαβῶν προμηθίαν ib. 795. πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντα ib. 1242. ἄλλο λέκτρον λαβῶν Or. 1080. κῆδος Ἀδράστῃ λαβῶν Ph. 77. ἄρχειν ἀνὰ μέρος λαβῶν ib. 481. cf. v. 489. τένομα λαβῶν γενναῖον ib. 1324. λαβῶν ἀτηρὸν εἰς δόμους κακὸν Hip. 630. νικητήρια λαβῶν Al. 1032. δύναμιν εἰς χεῖρας λαβῶν Sup. 235. λόγους ματαίους λαβῶν ib. 583. μισθὸν ἐκ αἰσχροῦ λαβῶν Iph. T. 593. αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λαβῶν ib. 976. vid. not. ποντίῳ λαβῶν σάλψ ib. 1443. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβῶν Rh. 796. τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβῶν ἀπαρχὰς Ion. 402. τίνα τύχην λαβῶν ib. 748. λαβῶν δῶλα λέκτρα ib. 819. conf. Her. F. 345. γάμον τοιῆτον λαβῶν El. 258. πόθεν πεύκης πανὸν ἐξεύρες λαβῶν; Alemen. fr. XIII. λαβῶν μικρὸν τῆς τύχης Tem. fr. XVI. 2. λαβῶν πείραν Fr. inc. LXXVIII. 3. λίνε κλωσῆρα περιφέρει λαβῶν eorund. CCVI. δικτύων ἔσω με λαβόντες Ph. 271. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες Iph. T. 906. σκότος λαβόντες ib. 1025. τὴν πέτραν ἐπήλυγα λαβόντες Cy. 677. δόξαν κακὴν λαβόντας Her. F. 292. φρέρια λαβόντας Epist. V. λαβῆσα πέπλος Hec. 558. λαβῆσα τεύχος ib. 609. φάσγανον χερὶ λαβῆσα ib. 877. λαβῆσα πρεϊμένειαν Or. 1323. ποιῶν ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβῆσ' ἐμῷ Tr. 360. λαβῆσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων Hec. 1161. πόρπας λαβῆσαι ib.

1170. λαμβάνεσθ' ἐμῶν πέπλων Her. 48. δεξιὰ χεῖρ, ἧς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνεις Med. 496. ἵνα συμφυγάδας λήψωμ' οἰκτρὰς Bac. 1380. λαβῆ, λαβῆ δῆτα Or. 219. λαβῆ αὐτῷ Ph. 853. λάβεσθε χειρὸς δεξιὰς Med. 899. λαβῆ μὲν Hip. 1445. λάβεσθέ μοι τῆσδε An. 426. νεὺς λάβεσθε κώπαις Iph. T. 1387. πόρρῃ λάβεσθε Bac. 1105. λαβῆ χερῶν καὶ πέπλων Her. F. 124. cf. El. 999. ἐνὸς εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῖμεν ἂν Or. 1172. τίνος λάβωμαι; Her. F. 487. ἐκεῖν ἐγὼ—λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χερὸς; El. 1006. χεῖρὶ λαβέσθαι γενειάδος An. 575. πῶς θράσος—λήψῃ; Med. 858. τέκνοισιν ταφὰς ληψόμεθα Sup. 376. ἀνδρὸς ἀγαθῆς κῆδος λήψῃ Iph. A. 626. δύσνευ με λήψεσθε Iph. T. 350. εἰ μὴ ληψόμεθα θεᾶς βρέτας ib. 986. βακχεύσαν ἢ λήψῃ κόρην; Tr. 341. ὦν ἔχω, λήψῃ τάδε ib. 1202. εἰ αὐτὸν εἴσω τῆσδε λήψομαι σέγης Bac. 239. λήψῃ ἴσως σφᾶς, ἣν σὺ μὴ ληφθῆς πάρος ib. 958. λήψεται τὸν τράχηλον—τῷ ξένων δαιτυμόνος Cy. 604. λήψομαι πολὺν πόγον Hel. 852. γέλωτ' ἐν αὐτοῖς, μωρίαν τε λήψομαι Ion. 600. λήψομαι ἐγὼ καλῶς ib. 1410. ἔτι περ λελήμεθα—ἐκπορίζεσθαι φόνον; ib. 1113. ὥς ἐγκύμων εἰληπται Dan. 57. λελημένος πτέρυγας Cy. 432. ἐπεὶ γ' ἐλήφθης Hip. 955. πῆ δῆτ' ἐλήφθης—φάσγανον θήγασα; Tr. 1012. ἦν ληφθῶμεν Iph. T. 101. cf. v. 109. ἀγλωσσίᾳ πολλάκις ληφθεὶς Alex. fr. III. 2. ληφθέντες Cy. 23. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσίᾳ ληφθεῖσα Iph. T. 27. εἰ ληφθήσομαι δόμους ὑπερβαίνουσα Med. 381.

Λαμία. Λαμίας τῆς Λιβυτικῆς γένος Lam. fr. vers. 2.

Λαμπαδῆχος ἡμέρα Iph. A. 1505.

Λαμπάς. δεξιᾷ λαμπάδα ἔφερεν Ph. 1128. ἄκραν λαμπάδα ib. 1263. ἡ 'πιῖσα λαμπὰς θεῶ Med. 352. σελάννα κατ' αἰθέρα λαμπάδα Sup. 993. ἅπτε κεραύνιον αἰδοσα λαμπάδα Bac. 594. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων Ion. 1076. λαμπάδων σέλας Or. 1573. et Iph. T. 1224. λαμπάδας ἀνασχέθειν Med. 1027. δαμασθεὶς λαμπάσιν κεραυνίοις Sup. 1011. cf. Bac.

244. αἶθροι λαμπάδας πυρός Rh.
95. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν Tr.
310. ὑπὸ λαμπάδων Hel. 645. et
Ion. 1473. λαμπάδων μεμνήμεθα
Hel. 729. ἀλὶς ἀναβλέπει λαμπάσι
Ion. 1467.

Λάμπειν. ἃ ἀρετὰ καὶ θανῶσι λάμπει
An. 778. ἥλιος λάμπει κατὰ γῆν
Ion. 83. οἷς ἂν λάμπωσιν νεάνιδες
ἦβαι ib. 476. πέλτη χρυσοκολλήτοις
τύποις ἔλαμπε Rh. 306. λάμπουσα
πέτρα πυρός δικόρυφον σέλας Ph. 234.
λάμπουσ' ἥως Iph. A. 158. ἃς ἔπω
πεῦκαι πρὸ γάμων ἔλαμψαν Hel.
1493. δόλιον ἀσέρα λάμψας ib.
1142. σῶμα λάμπονται πυρί; Iph.
T. 1155. μᾶλλον δις τόσονδ' ἔλαμ-
πετο Med. 1194. εἰδ' ἔτι πῦρ ἐπιβώ-
μιον—λέλαμπε An. 1025. λέλαμπεν
Ἴλιος Tr. 1295.

Λαμπρός. λαμπρὸς αἰθὴρ Or. 1087.
cf. Iph. T. 29. et Hip. fr. XIV. 1.
ταῦθ' ὁ χρήζων, λαμπρὸς ἐσι Sup.
440. τὸν εὐτυχῇ, λαμπρὸν, ἂν τις
αἶρῃ μοῖρα ib. 608. ἐκ ἐν λόγοις ἦν
λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι ib. 902.
χρυσῷ λαμπρὸς Iph. A. 74. et χρ.
λαμπρὸν Tr. 992. λαμπρὸν ἱππόδρο-
μον βαίην Iph. T. 1138. λαμπρὸς
φανήσεται σοὶ Her. 281. ἀργύρε
σκοπὸν λαμπρὸν χαρακτῆρα El. 559.
ἐν τάτῳ λαμπρὸς ἑκάστος Antiop. fr.
XXXIV. 2. τύραννος λαμπρὸς Plis.
fr. I. 5. λαμπρὸς μύδρος Sis. fr. I.
35. πολλὴν λαμπρὸς Syl. fr. III. 4.
cf. Epist. III. ἔσαν λαμπρῶ Ph.
1252. ἔξωθέν εἰσιν λαμπροὶ An. 331.
λαμπροὶ εἰς γένος El. 37. λαμπροὶ
ἐν αἰχμαῖς Ἀρείος Æol. fr. VII. 1.
λαμπροὶ ἐν ἡβῇ Aut. fr. III. 10. λαμ-
πρὰ ἀκτὶς Sup. 650. λαμπρὰν ὄψιν
Cy. 484. λαμπρὰς αἰθέρος ἀναπτυ-
χαὶ Ion. 1445. λαμπρὰν τὰν Ἑρα-
κλέος ἀλκὰν Her. F. 805. λαμπρὰ
γαλήνη Dan. fr. I. 7. ὄμμα λαμπρὸν
Hec. 1045. et Cy. 596. λαμπρὸν
ἡλὶς φῶς Med. 752. λαμπρῷ κατόπ-
τρῳ ib. 1161. φέγγος λαμπρὸν Hip.
179. λαμπρὸν δῶμα Sup. 222. τὸ
λαμπρὸν φάος Iph. A. 1571. et λαμ-
πρὸν Ἑσπέρη φάος Ion. 1149. λαμ-
πρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. τὸ λαμ-
πρὸν φῶς καταισχύνων γένος Fr. inc.
B. 2. 1. λαμπρῶν ἄστρων Or. 1685.

et Hel. 1514. λάμπρ' ἀναρπάσας
ὄπλα Sup. 698. λαμπρὰ κηρύσσει
Her. 864. λαμπρὰ ἀμφιβλήματα
Hel. 430. λαμπρὰ πνέματα Ion.
79. ἄρματα λαμπρὰ τεθρίπων ib.
82. ἐκ κείνων τῶν τότε λαμπρῶν
νεύει βίोटος And. fr. XIX. 2. ἡδὴ
λαμπρὰ συγγελᾶν Er. fr. II. 22.
λαμπρότερος (sc. αἰθὴρ εἶναι μοι δο-
κεῖ), ἡ πρὶν Bac. 1266. ἐσιᾶ λαμπρό-
τερον, ἡ ἐμοὶ φίλον ἦν Epist. V. διὰ
λαμπροτάτης βαίνοντες αἰθέρος Med.
829. λαμπρόταται θεῶ ἀνγαὶ Her.
749.

Λαμπρύνειν. ὅχοις τε καὶ πολλῇ λαμ-
πρύνεται El. 966. ἐν ἡμῖν ὁ φόγος
λαμπρύνεται ib. 1039.

Λαμπρῶς Fr. inc. XXVI. 2.

Λαμπτήρ. λαμπτήρος φάος ἀμπετάσας
Iph. A. 34. μικρὰ ἐκ λαμπτήρος Inus
fr. VI. 2. φαεινοὶ ἡλὶς λαμπτήρες
Rh. 60. πυρός λαμπτήρας ib. 109.
λαμπτήρων σέλας Hel. 871.

Λανθάνειν, et λήθειν. μήτε λανθάνειν
καλὰ Hip. 403. cf. v. 466. τὸ λαν-
θάνειν μόνον Ion. 957. χρηστὸς ὢν
ἐλάνθανεν Tr. 397. εἰ σ' ἐλάνθανεν
πάρος Fr. inc. XII. 1. πῶς—ὑμᾶς
κατάσκοποι λήθουσιν αἰσχροῦς Rh. 810.
ὑποπεσῶς ἔλαθεν Antiop. fr. II. μὴ
λάθοι σε Med. 332. λάθοιμι τῷτ' ἂν
Iph. A. 516. εἰ γὰρ ἂν λάθοιμι σφε
Iph. T. 1049. μὴ τι σε λάθῃ—παρά-
μειψαμένη Iph. A. 145. τὴν θεὸν
ὅπως λάθω Iph. T. 995. μὴ λάθῃ με
προσπεσὼν Her. 339. ὥστε καὶ λα-
θεῖν Rh. 845. λαθεῖν εἴ οἶόν τέ μοι
Hel. 830. ὃ λαθεῖν βάλεται Ion. 365.
ἐκ ἔσι πράττοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν
Melan. fr. XXV. 1. Καδμείης λαθὼν
Bac. 838. λαθὼν τυράννης El. 93.
τῆσδε σκοπὸς λαθὼν χθονὸς ib. 546.
τίκτει λαθὼν Dan. 18. λαθόντες ὄμ-
μα τέρμον Rh. 54. τὰς νεωστὶ δεσπότας
λαθῶσα Hec. 618. ὅποι χθονὸς κρύ-
ψαντε λήσομεν δέμας Iph. T. 119.
φύλακες, εἰς εἰ λήσομεν ib. 1027. σὸν
γε λήσεις πόσιν, ἃ σε σπεύδει λαθεῖν
Ion. 1028. τῷτ' εἰ λήσει τὰς θεὰς
Sis. fr. I. 23. μὴ κατθανὼν σε σύγ-
γονος λέληθ' ὅδε Or. 209. σοφὸς λέ-
ληθας ὢν; Al. 59. εἰ λέληθεν, ὥς
δοκεῖ Ion. 68. λέληθεν εἰδὲν τῶνδ' ἐμε
Chry. fr. I. 1. λέληθεν αὐτὸν τοῖς

ζυνῆσιν ὦν βαρὺς Dic. fr. XVII. 2. πεσόν νιν λέληθεν ἑδὲν ἐκ χειρὸς St. fr. IV. 1. μὴ δόκει λεληθέναι Rh. 940. λεληθέναι σκοπὸς Hel. 1190. ὡς λεληθέναι δοκῶν Her. F. 985. τῆς θεᾶς λεληθέναι Phry. fr. V. 2. λαθὲ παίδων σέθεν Med. 1248. τῶν ἀλγέων λαθοίμαν Sup. 86. τῶν πάρος λαθοίμεθα Hel. 1249. τῶν πάροιθε λόγων λαθώμεθ' ἄμφω Hip. 289. λαθέσθαι κακῶν Her. F. 1044. ἐκεῖν' ἔ λήσμαι Iph. A. 516. πῶς λήσῃ; Fr. inc. XXVIII. 1. ἔπω λελήσμεθα Ph. 857. λέλῃσαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφᾶς Iph. A. 363. ἔ λελήσμεθα Ion. 361. ἀπορία λελησμένος Bac. 1100. v. not.

Λαομεδόντιος. Λαομεδόντιε παῖ Tr. 822.

Λαομέδων Tr. 813.

Λαός. φίλιππον λαὸν Hec. 9. ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἑδρας Or. 871. πέφρακται λαὸς ἄρμασιν Ph. 740. Κάδμους λαὸς ib. 1233. 1245. et 1476. et Sup. 664. et 744. et Κάδμους λαὸν Sup. 329. Σπαρτῶν λαὸς Ph. 1241. ἀνῆξεν ὀρθὸς λαὸς ib. 1469. λαὸς οἰκῆτωρ Θεῶ An. 1090. τευχεςφόρον λαὸν Sup. 654. ὑβρισην λαὸν ib. 728. πετράπτολιν ξύνοικον λαὸν Her. 82. Μυκηναῖος λαὸς ib. 89. Θεᾶς πόλις καὶ λαὸς ib. 923. λαὸν εἰς αὐτόχθονα κλεινῶν Ἀθηνῶν Ion. 29. πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοῖνῃν καλῶν ib. 1140. λαὸς ἐπώνυμος ib. 1594. πένης λαὸς Æol. fr. VI. 2. λαοὶ ἐπεπόρθησαν Hec. 553. σιγᾶτε, λαοὶ Sup. 669. λαῶν φθείρει γέναν Hel. 1345. ἐπιφυλῖς χθονὸς λαῶν Ion. 1578.

Λαπίδαι. σὺν Λαπίδαισι An. 792.

Λαπρέτης, *nom. propr.* Euripidis familiaris Epist. II.

Λάρισσα, *nom. urbis.* Al. 838.

Λαρκαγωγός. τῆς ὄντος τῆς λαρκαγωγῆς Aut. fr. I. 2.

Λάρυγξ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκίναξέ σς καλῶς; Cy. 157.

Λάσκειν. ξένης ὑπὲρ τοιαῦτα λάσκεις τῆς ἀναγκαίης φίλης; An. 672. τί λάσκων; Rh. 724. βῶν ἔλασκε τάνδε El. 1213. ζῶσαν λέλακας Hec. 678. ἔχῃ ἡσυχος—λέλακ' ἀνὰ στρατὸν ἀχῶ ib. 1110. πολὺς ἂμ' αὐτῷ προσπόλων—κῶμος λέλακεν Hip. 55. ἄδικα τότε

ἀρ' ἔλακεν, ἔλακεν Or. 162. sq. cf. v. 330. ἑδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακε Iph. T. 461. τί τόδ' ἔλακες; Tr. 269. ὅτι ποτ' ἔλακεν αἰάγμασι τένησσα Hel. 186. κακὸν ἄκρον ἔλακες Ion. 777. πρὸς Δίβυν λακεῖν αὐλὸν Al. 347.

Λατογενῆς παῖς (i. e. Diana) Ion. 465.

Λατρεία. καλλίσταν λατρείαν Tr. 824. Φοιβείαισι λατρείαις Ph. 233.

Λατρεύειν. ἔνθα—παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω Iph. T. 1115. ὃ λατρεύομεν Cy. 24. σοὶ πρὸ δόμων λατρεύω Ion. 129. τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον λατρεύεις; El. 131. λατρεύων τὸ κατ' ἡμᾶρ Ion. 124. Φοίβῳ λατρεύων μὴ πανσαίμαν ib. 152.

Λάτρευμα. ὅτι με—λάτρευμα γᾶθεν ἐξορίζει Tr. 1106. πολύχρυσα λατρεύματα Iph. T. 1275.

Λάτρις, ὁ. Καπανέως ἦν λάτρις Sup. 639. παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτριν Iph. A. 868. ἀγύρτης λάτρις Rh. 715. δεινὸς ὁ λάτρις Tr. 424. τόνδ' Ἀχαιϊκὸν λάτριν ib. 702. ἢ μ' ἐγείνατο—Ζηνὶ λάτριν Ion. 4. ὁ θεὸς σ' ἐβέλετ' ἐν δόμοις ἔχειν λάτριν ib. 1343. λάτρις πενέτης Phry. fr. VII. 2) ἡ. ἀρχαία λάτρι Hec. 609. Φοίβῳ λάτρις ἐγενόμαν Ph. 229. σῶφρονος ἔση λάτρις γυναικὸς Tr. 422. τὴν Ἀπόλλωνος λάτριν ib. 450. θυρῶν λάτριν ib. 492. τὴν Θεῶν λάτριν Her. F. 823.

Λατῶ, *nom. deæ*, Latona. Hec. 460. Ph. 109. Hip. 64. et 1138. Iph. T. 126. 1102. et 1234. Ion. 127. 143. 188. 681. 885. 907. et 922. et Her. F. 689.

Λάφυρον. λαφύρων αὐτὸς αἰρήσῃ Rh. 179. λάφυρα Ἀχιλλεῖς τάφῃ Tr. 1124. τὰ κλεινὰ βαρβάρους κόρας λάφυρα Her. F. 417.

Λάχνη. λάχνα (*dor. pro λάχνη*) γυῖων Hel. 384.

Λαχνῶδης. λαχνῶδες τέδας ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539.

Λεάινα. τοκάδος δέργμα λεαίνης Med. 187. Λεαίνα, ἡ γυναῖκα ib. 1342. cf. v. 1358. et 1407. λεαίνας τινὸς γένος Bac. 988. σχῆμα λεαίνης ἐξάλλαξασα Hel. 385. v. not. πύρπνοος Λεαίνα El. 474. ὀρεία Λεαίνα ib. 1163.

Λέβης. ἐκ λέβητος Cy. 245. πατρώον
τὸν λέβητα ib. 342. χάλκεον λέβητα
ib. 391. cf. v. 398. et 403. ἀμφὶ
ἐσχάρας λέβητας ὥρθην El. 802.

Λέγειν. ἣν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν
λέγητέ τι Hec. 257. κἄν κακῶς λέγη
ib. 293. ἐκ ἄλλως λέγω ib. 302. et
Or. 708. ὡς φίλ' ἂν λέγοις Hec. 506.
ἔτι μᾶλλον, ἢ λέγω ib. 667. ἐμαυτὴν
λέγω, λέγυσά σε ib. 736. τὸ πραχθὲν
ἐ λέγεις; ib. 740. ὡς εὖ κᾷς σέθεν
λέγεις ib. 990. ἢ νῦν λέγων ἔστι τις,
ἢ μέλλει λέγειν ib. 1179. χρήτ' ἔδει
λέγειν ib. 1189. τὰδικ' εὖ λέγειν ib.
1191. τάληθ' λέγειν ib. 1206. ὀρθῶς
ἐλεξας, ἐ φίλως δέ μοι λέγεις Or.
100. εὖ λέγεις ib. 111. et 173. λέ-
γειν κακὰ ib. 393. ἀπαιδεύοντες λέγειν
ib. 410. ἣν λέγω κακῶς ἐκείνην ib.
558. εἰς κοινόν τι λέγειν χρή ib.
772. τίς χρήζει λέγειν; ib. 883.
λέγεις ἀκῶσαι μαλθακά Med. 316. μὴ
λόγους λέγε ib. 321. μὴ κακὸν φῦναι
λέγειν ib. 522. σοφὸς λέγειν ib. 580.
λέγειν δεινὸς ib. 585. τὴν σὴν Κύ-
πριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω Hip.
113. cf. v. 1059. πῶς ἂν σύ μοι λέ-
ξεις, ἂ ν μ' ἐχρῆν λέγειν ib. 345.
ταίσχρα ἣν λέγεις καλῶς ib. 505. παρ'
ὄχλῳ μυστικώτεροι λέγειν ib. 989. πρὸ
τάτης λέγειν ἐχ' ἄζομαι Al. 327. ἄσημα
λέγεις ib. 525. λέγ', ὡς ἐμὸν λέξαντος
ib. 711. φίλον πρὸς ἄνδρα χρή λέγειν
ἐλευθέρως ib. 1011. ἐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ
λέγειν τύχην ib. 1073. αἰσχροῖα σπαντῶ
λέγεις An. 649. λέγω κατ' ὄμμα σὸν
Rh. 421. κἄν εὖ, κἄν κακῶς δόξω λέ-
γειν Tr. 914. ἐ κακῶς λέγεις ib. 1054.
λέγειν οἶδος τ' ἀνὴρ Bac. 270. τῷτ'
ιδῶν ὄναρ λέγω; Cy. 8. δέδορξ', ὅπως
λέγω ib. 697. ἐκέτ' ἀνθρώπος κακῶς
λέγειν δίκαιον Ion. 450. ταπεινὰ λέ-
γειν Alcmaeon. fr. II. 2. δῶλφ ἐχ'
οἷόν τε τάληθ' λέγειν Bus. fr. vers.
1. τυραννικόν τι πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν
Dic. fr. III. λέγειν, ἵν' ἀσφαλὲς Inus
fr. XIV. 2. λέγε τι σιγῆς κρεῖττον
Fr. inc. XXXVI. σὺ λέγεις ταῦτ', ἐκ
ἐγὼ Fr. inc. B. 35. μηδὲ—τὸν εὖ λέ-
γοντα δυσμενῇ ποιῆς Hec. 300. λέγων
κακὰ ib. 519. λέγοντες ἄλλα μὲν
γλώσση, φρονεῖν δ' ἄλλα An. 452.
ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένη λέγυσσα Hec.
373. λέγυσ' αἰεὶ κακῶς τυράννης Med.

457. συνετὰ λέγυσσα Iph. A. 653. μὴ
λέγυσαν ἔνδικα Tr. 970. ἔργον, ἐ λέ-
γον Hip. 1077. τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγον
(i. e. ἔλεγον, dicebant) παιδὸς θανάσης
Hec. 580. τί δῆτ' ἐλεξας; Hec. 249.
τοσαῦτ' ἐλεξε ib. 542. ἐλεξε πάντων
τλημονέστατον λόγον ib. 562. καλῶς
ἐλεξας τῇδε ib. 1007. ὀρθῶς ἐλεξας Or.
100. et 110. πολλὴν ἐλεξας ἐν λόγοις
προμηθεῖαν Med. 741. πικρὰν τήνδε
μοι ναυκληρίαν ἐλεξας Al. 259. γεν-
ναῦ' ἐλεξας Iph. A. 504. τλήμονά γ'
ἐλεξας ib. 1132. θαύμας' ἐλεξας Iph.
T. 340. χέρα ψεδνὸν ἐλεξ' ἐκ Διὸς
θρόνων ib. 1270. vid. not. κρείσσον',
ἢ λέξαι λόγῳ Sup. 844. πολλὰ λέ-
ξας κακὰ Ph. 924. cf. Al. 73. ὦ
δεινὰ λέξας Her. F. 1186. et ὦ δ.
λέξασα Hip. 498. δίκαια λέξας Alex.
fr. III. 3. λέξασα κακῶς σε Med.
473. τί λέξω; Hec. 488. τί λέξεις; ib.
511. 713. et 1124. λέξεις τί καινόν;
Or. 239. αὐτῷ μαλθακὸς λέξω λόγους
Med. 776. ἐ λέξων φίλα Hec. 517.
τῶν ἀπορρήτων πόλις ἐκέτι λέξῃ ib.
907. αὐτίκ' ἐν τοῖς ἐκ ἔτ' ὅσι λέξομαι
Al. 323. λέζεται μίασμα ἔχων Iph. T.
1047. ἐκ ἄρ' Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος
λέξομαι Her. F. 582. ἐν Ἀχαιῶν
ἐυνόδῳ λέγεται δόξα Hec. 110. ἵνα
μεσόμφολοι λέγονται μυχοὶ γὰς Or.
331. παρά σοι λεγέσθω Bac. 334.
τῷ τῷ Διὸς λεγομένῳ Διοσκόρῳ Hel.
291. σοὶ εὖ λέλεκται Ph. 1619. λέ-
λεκται μῦθος Med. 354. ταῦτά σοι
βραχέα λέλεκται Iph. A. 400. ὡς
λέλεκται τῆς ἀληθείας ὑπο Melan. fr.
II. 1. et Pir. fr. V. 4. λόγοι οἱ λελε-
γμένοι Sup. 334. τῶν πάρος λελε-
γμένων μύθων Iph. A. 402. ἂ εἰς
τυράννης ἔσι σοι λελεγμένα Med. 453.
αἰδεύμεθα τὰ λελεγμένα μοι Hip. 244.
τὰς εἰλεγμένας (delectas)—αἰχμαλώ-
τιδας ἄγω Tr. 296. τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι
συγχωρεῖν λόγοις Hip. 299. πᾶν τὸ
λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκῶσεται Sis. fr. I.
20.

Ληλατεῖν. Θρήκης πεδία—ληλατῆν-
τες Hec. 1143. ληλατήσων Rh. 293.
Λεῖα. Λεῖας Τρωϊκῆς ἐξάιρετον An. 15.
ἐ παρὼν κυνηγέταις, αἴρσει Λεῖαν Rh.
326. ἀγόμεθα Λεῖα Tr. 610.
Λεῖβειν. Λεῖβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων
σέθεν Iph. A. 650. cf. An. 418. σπον-

δας θεοῖς λείβειν Ion. 1033. λείβομαι An. 533. ἐν λειβομένοισι δακρύουσιν Ph. 1522.
 Λείμαξ. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα Ph. 1564. νεβρός χλοεραῖς ἐμπαίξουσα λείμακος ἡδοναῖς Bac. 865. λείμακας ἀνθηφόρος Iph. A. 1544.
 Λειμών. λειμῶν ἐς Ἡρας Ph. 24. ἐξ ἀκηράτης λειμῶνος Hip. 74. cf. v. 77. ἐν κομήτῃ λειμῶνι κλιθεῖσα ib. 211. λειμῶνος ἡρινθία χυλὸν Sup. 448. λειμῶν ἀνδρῶν θάλλων χλωροῖς Iph. A. 1296. Ἀρτέμιδος εἰς λειμῶνα ib. 1464. παρεσκευασμένη ψαῦσαι χερσὶν λειμῶνος Cy. 170. εἰς λειμῶνων χλόην Iph. A. 422. ἐπὶ τε λειμῶνας ποιμένα τ' ἄλλον Tem. fr. XVIII. 3.
 Λείπειν. λείπετε σέγας Med. 894. cf. Al. 23. μακρὰν λείποις ῥαδίως ὁμιλίαν Hip. 1441. λείπε χαμεύνας φυλλοσρώτης Rh. 9. παισὶν χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr. II. 7. λειπόντων βίον Sup. 693. τέκνω πεσόντ' ἐλείπετῃν βίον Ph. 1437. ἦν ἀρτίως ἐλείπον εἰς φάος τότε Hip. 907. δόμον ἐλείπες ἔρμῃον An. 1205. σὲ ἔποτ' ἄλγῃ πατρώα λείψῃ Sup. 1157. ἦν κατ' οἶκος ἑλῖφ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει Or. 63. πῶς ἔλιπον φάος; Ph. 1548. ἔλιπε φιλίαν Al. 934. τὸν τῷδε νεκρὸν ἐκ ἄθαρπτον ἀν' λίποις Tr. 733. μὴ λίπῃς μ' ἀπαιδα Hec. 440. μὴδὲν ἐνδεές λίπῃς Ph. 388. μὴ λίπῃς παῖδας σέθεν Al. 389. κλέος ἔσ' σε μὴ λίπῃ Iph. A. 1504. λιπεῖν φέγγος Or. 952. ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας Ph. 1175. λιπεῖν βίον An. 383. et Hel. 396. λιπεῖν (sc. ζῶντας) ἐχθρὸς ἐχθρῶν An. 521. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν Sup. 554. αἰσχροῦς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον Her. 451. εὐκλεῶς λιπεῖν βίον ib. 535. φῶς λιπεῖν ἡλῖς Fr. inc. LXXXI. 11. νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότῃς πύλας λιπὼν Hec. 2. ἐδ' ἐγὼ μιν τήνδ' ἀπειμ' αὐτῇ λιπὼν ib. 401. τέκν' ἔρῃμα λιπὼν ib. 1075. λιπὼν μέλαθρα Or. 757. μυρίης λιπὼν νεκρῆς Ph. 582. Κρέοντι λιπὼν γένος ib. 1064. ἄκλῃς ἄδελφά δῶμαθ' ἐστίας λιπὼν An. 594. λιπὼν Αἰγαῖον βάθος πόντος Tr. 1. Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν Cy. 618. λιπὼν βίον Her. 1017. λιμένα λιπὼν τὸν Ἀχερόντιον Her. F. 770. Πλέτωνος δῶμα λιπὼν νεότερον

ib. 808. παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλῳ λιπὼν El. 11. βίον μὴ λιπόντες ἐνθάδε Ph. 1240. τὸν εὐνδρον λιπόντες Εὐρώταν Iph. T. 400. λιπῶσ' Ἀσίαν Hec. 481. λέχη φίλα λιπῶσα ib. 934. λιπῶσ' αἰσχροῦς δόμος Or. 99. ποθεῖν δάκρυα—λιπῶσα Ph. 1727. λιπῶσα—ἐχθροῖσι παῖδας τὰς ἡμέρας Med. 781. μήτε ναῖαν λιπῶσ' ἀπῆν-νην, μήτ' ὄχον πεδοσιβῇ ib. 1123. λιπῶσ' αἰῶνα κεραυνίῳ πλαγῇ Bac. 92. ποιηρὲς λιπῶσα νομὸς Cy. 61. ὄμβρον λιπῶσαι χειμέριον Hel. 1497. πατὴρ ὕδωρ λιπῶσαι Her. F. 787. Εὐβοΐδας ἀκτὰς λιπῶσαι El. 442. ἀπολέμῳ χερσὶ λείψει βίον Hec. 1034. οἶκον ὄρφανόν λείψω πατὴρ Or. 663. αὐτόχειρι σφαγῇ ὑπέσχετο λείψει βίον ib. 946. βίον ὁπόθεν λείψωσι τέκνοις Med. 1102. ἄλλοις δόμον λείψει ἔμελλες ὄρφανόν Al. 660. πολυπλέθους σοι γύναι λείψω ib. 691. ἐδ' ἐγὼ λείψω χάριν Iph. T. 631. ἔ ποτ' ἔρις λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις Hel. 1172. λείπομαι Hip. 1106. πῶς σε μόνῃ λείπεσθαι θέλει; Med. 52. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων ib. 76. λείπομαι φίλας ματρός Al. 407. ἐκέτι μοι τέκνα λείπετ' ἐν οἴκοις An. 1179. τῇ φύσει λείπεται Tr. 667. ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς ib. 676. ἐκ ἔτι ποίας λείπεται τόθ' ἡδονῆς And. fr. XIII. 3. σὲ λειπόμενος El. 1310. ὑτέρῳ ποδὶ ἐλειπόμεσθα Hip. 1244. ἐλείπετο El. 643. τὸ ὄνομα ἐλείπει μοι Or. 390. λέλοιπεν Ἠλέκτραν Iph. T. 562. ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα Hel. 209. ἐν ἀλλὴ κύμασι τε λέλοιπεν βίον ib. 229. ὅτε λέλοιπε ποδὸς ἀμυρὸν ἵχνος Her. F. 125. τὸ κακοτυχεῖς ἐλέλοιπεν ἐκ τέκνων ib. 133. ἔκην τιμωρὲς ἐμὸς χρήζω λιπέσθαι ib. 169. εἰ με δὴ λείψει (attic. pro λείψῃ, 2 sing. fut. 1. med.) Al. 387. ἦ πῶς λέλειψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων; Or. 1085. λέλειμαι τῶν ἐν Ἑλλήσιν νόμων Hel. 1262. ἔπω λέλειμαι; Her. F. 1173. πανταχῶς λελεῖμμεθα ἀρσένων Dan. fr. IX. 1. cf. Inus fr. VIII. 4. εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελεῖμμεθα Fr. inc. LXI. 1. μόνον λελειμμένον βασιλέα An. 1248. ὧν λελειμμένος Sup. 774. γνώμῃ ἀδελφῷ λελειμμένος ib. 904. νεὺς πί-

τυλος εἷς λελειμμένος Tr. 1123. σὺν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων Or. 689. οἱ λελειμμένοι ib. 926. λελειμμένη τέκνων Ion. 680. πατὴρ ὀρφανῶν λελειμμένοι El. 1010. τρόπῳ ἐλείφθη ποικίλων ἁρμοσμάτων Hel. 418. πο- λέμιος λειφθεὶς Hec. 1138. λειφθεὶς μάχης Her. 732. εἰδέν σε ξίφους λε- λείβομαι Or. 1041. ἐν σοὶ λελείβο- μαι Hip. 324.

Λειπόγαμος. τὰν λειπόγαμον Or. 1305.

Λειποπάτωρ. τὰν λειποπάτορα ib. eod. vers.

Λειπτέον Her. F. 1385.

Λείψανον. Ἀργῆς κάρη σὺν λειψάνῳ πεπληγμένος Med. 1387. λείψανον Φρυγῶν Tr. 711. παλαιὸν λείψανον φίλων El. 554. λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν An. 775. λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII.

Λεκτός. λεκτοὶ Ἀχαιῶν νεανίαι Hec. 525. λεκτὸς Ἀθηναίων κόρης Sup. 356. κακὸν ἔτλητόν, εἰδὲ λεκτόν Hip. 875.

Λέκτρον. ἄλλο λέκτρον λαβὼν Or. 1080. Πυλάδῃ ἀδελφῆς λέκτρον δὸς ib. 1658. κόρης λέκτρον σέθεν Ph. 1582. cf. v. 1632. τῆς ἀνάνδρου κόι- τας ὀλέσασα λέκτρον Med. 437. ὦ λέκτρον Al. 175. ἦλθες εἰς νότον τι λέκτρον; Ion. 545. πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 2. ὁ μὲν ἄλλης λέ- κτρον ἰμείρει λαβεῖν Fr. inc. CLVII. 2. τῆς μαντιπλῆς Βάκχης ἀνέχων λέκτρα Hec. 124. cf. v. 130. Ἐλένας ἐπὶ λέκτρα ib. 635. εἰς ἀνδρὸς ἦει λέκτρα Or. 558. ἡ προδῶσα λέκτρ' ἐμῷ πα- τρὸς ib. 937. λέκτρα Κρήσσης Ἀερό- πας ib. 1008. λέκτρ' ἐπήνεσα ib. 1672. χρόνια λέκτρα τὰμ' ἔχων ἐν δώμασιν Ph. 14. λέκτρον ἀνδρὸς ἐτε- ρημένη Med. 286. γῆμαι λέκτρα βα- σιλέως ib. 594. ἐτέροις ἐπὶ λέκτροις ib. 641. ὅς ἔτε λέκτρον νεογάμων ὀνήσομαι ib. 1348. ἀναίνεται λέκτρα Hip. 14. νοσῶνθ' ὀρῶντας λέκτρα ib. 463. ἄζυγα λέκτρον ib. 546. χρῆσθ' λέκτρα ib. 636. et Iph. A. 382. λέ- κτρον ἀδίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγὰς Hip. 652. ἥσυχνε τὰμ' ἀλέκτρα ib. 944. λέκτρον ἄμιλλα ib. 1141. ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται Al. 350. λέ- κτρον κοίτας ἐς ἐρήμους ib. 928. ἐκ-

βαλῶσα λέκτρα τὰκείνης βίᾳ An. 35. ἀμφὶ λέκτρον διδύμων ib. 123. cf. v. 466. δελεῦσομεν νόθοισι λέκτροις ib. 929. κακῶν λέκτρον μὴ πιδυμίαν ἔχειν ib. 1282. φίλα ποιησαμένα λέ- κτρα πόσει σῶ Sup. 56. λέκτρ' ἀμ- πλακῶν Iph. A. 124. Διὸς λέκτρον τρύφημα φίλον ib. 1050. ἄλλως λέκτρ' ἔγνημεν Iph. T. 538. λέκτροις ἐπλά- σθην Στρυμόνος φυταλμίους Rh. 920. ἐν τερόοις λέκτροισι ταθεῖσα Tr. 114. λέκτρον σκότια νυμφευτήρια ib. 252. βασιλικῶν λέκτρον τυχεῖν ib. 259. παρξένων ἐπὶ λέκτροις ib. 322. et 324. καινοῖσι λέκτροις ib. 663. φεύγσας λέκτρα ib. 981. ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλῃ Hel. 7. δίοισιν ἐν λέκτροις ib. 1099. πρῶτ' ἀλέκτρα σώματος κενὰ ib. 1277. λαβὼν δῶλα λέκτρα Ion. 819. λέκτρον προδότης ib. 880. τάλ- λτρια λέκτρα λαβὼν Her. F. 345. ὦ λέκτρον δύο συγγενεῖς εὐναὶ ib. 798. εἰ λέκτρα ἀλλήλοισιν—συνῆψαν; ib. 1316. χρανθεῖσα λέκτροις ἀνδρὸς Dan. 57. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς An- tiop. fr. XXVII. 2. μετρίων λέκτρον κύρσαι Melan. fr. X. 1. παρέξω λέ- κτρα σοι καλῶς ἔχειν Fr. inc. LII. 1. Λελογισμένως Iph. A. 1021.

Λεοντόπης. ὑπὸ λεοντόπην βάσιν CEd. fr. XVI. 1.

Λεοντοφυῆς. ἄγραν λεοντοφυῆ Bac. 1194.

Λεπαῖος. λεπαῖας χθονὸς Hip. 1248. λεπαῖαν ὀφρύην Her. 395. λεπαῖας νάπας Iph. T. 324.

Λέπας. ἐς Κιθαιρῶνος λέπας Ph. 24. cf. Bac. 750. et 1043. Ἰδαῖον λέπας An. 295. Rh. 287. et Inus fr. VI. 2. εἰς λέπας Πάγγαιον Rh. 921. πρὸς λέπας ὑπεξήκριον Bac. 676. πρὸς πετραῖον λέπας Her. F. 121.

Λεπτόμιτον φάρος An. 832.

Λεπτός. λεπτὸς δόνακος Or. 146. νῆς λεπτός Med. 529. λεπτόν πέπλον ib. 786. et 949. λεπτῷ χρωτὶ Fr. inc. XCV. πέπλοι λεπτοὶ Med. 1188. et λεπτοῖσι πέπλοις ib. 1214. λεπτῶν ἀπ' οἴκων Dan. fr. XII. 3. λεπτῶν μύθων Fr. inc. XCVII. 2. ἐπὶ λεπ- ταῖς Εὐρίπῃ προαῖς Iph. A. 813. λεπτόν ἵχνος ἀρβύλλης Or. 140. λεπτὰ φάρεα Hip. 133. cf. Sup. 286. λεπτῶν διὰ καλυμμάτων Iph. T. 372. λεπτὰ

λεύσσω κόραις Or. 224. διὰ λεπτο-
τέρων μύθων ἔμολον Med. 1081.

Λεπτεργεῖν. ἔκ ἐν δέοντι λεπτεργεῖς
Hip. 923.

Λερναῖος. Λερναία Τριαῖνα Ph. 195.
Λερναῖον Ὑδραν Ion. 191. Λερναῖα
νάματα Ph. 127.

Λέρνη. Λέρνης ὕδωρ Ph. 616. τὰν
μυριόκρανον — κύνα Λέρνας Ὑδραν
Her. F. 420.

Λέσχη. Λέσχη ἀτρίβωνα Lic. fr. I.
3. μακραί λέσχαι Hip. 384. Λέσχας
πονηρὰς καὶ κακοσύμους Iph. A. 1001.

Λεύειν. πέτροις λεύει μνήμα λάϊνον
πατρός El. 328. σῶμα λουσθῆναι
πέτροισι Iph. A. 1350.

Λευκαίνειν. Λευκαίνει τόδε φῶς ἥως
Iph. A. 157. ῥόδια λευκαίνετε Iph.
T. 1387. ἄλα ῥοδίοισι λευκαίνοντες
Cy. 17.

Λευκάς. Λευκάδος πέτρας ἀπο Cy.
165.

Λεύκασπις. Λεύκασπιν Ἀργείων τρα-
τὸν Ph. 1106.

Λευκήρετρος. Λευκήρετρον Ἀρη Iph.
A. 283.

Λευκιππίδες. κόρας Λευκιππίδας Hel.
1482.

Λεύκιππος. κόροι Λεύκιπποι Hel. 646.

Λευκοδέα, nom. propr. deæ. Iph. T.
270. et Fr. inc. B. 31. 1.

Λευκόθριξ. Λευκοτρίχων πλοκάμων μαλ-
λοῖς Bac. 112.

Λευκούμων. Λευκούμοσι πρὸς Γεραι-
σίαις Or. 993.

Λευκολόφος Ph. 120.

Λευκόπηχυς. Λευκοπήχεις κτύπος χε-
ροῖν Ph. 1360. Λευκοπήχεσιν χειρῶν
ἄκμαῖσι Bac. 1204.

Λευκόπτες. Βάκχαις σὺν Λευκόποσιν
Cy. 72.

Λευκόπτερος. ὦ Λευκόπτερε Κρησία
πορθμῆς Hip. 752. Λευκοπτέρες ἀμέ-
ρας φέγγος Tr. 848.

Λευκόπωλος. τῷ Λευκοπώλῳ Her. F.
29. Θεῶν τῶν Λευκοπώλων δώματα
Ph. 609.

Λευκός. Λευκὸν ὄνυχα Or. 959. et
Sup. 76. Λευκὸν πῆχυν Or. 1466.
Λευκὸν ἀφρόν Med. 1174. Λευκὸν
χρόα Al. 157. Λευκὸν κῤῥα Sup.
289. Λευκὸν πόδα Bac. 861. et Λευ-
κῷ ποδὶ Ion. 221. Λευκὸς ἄργυρος
Ced. fr. V. 1. Λευκῶν πέπλων Al.

926. et Hel. 1094. et 1203. Λευκοῖς
καρποῖς χειρῶν Ion. 891. Λευκὸς λί-
θος Fr. inc. CCXVI. Λευκὴν παρητί-
δα Med. 923. et 1148. et El. 1023.
Λευκὴν σάρκα Med. 1189. Λευκὴν
αἰθέρα An. 1229. Λευκὴν ἐπ' ἄκτῃν
ib. 1263. Λευκὴν δέρην Iph. A. 875.
Λευκὴν χροῖαν Bac. 457. Λευκῆς χιό-
νος βολαὶ ib. 661. cf. Hel. 3. Λευκᾷ
δέρῃ Hip. 771. Λευκὰν ἄκτῃν Ἀχι-
λῆος Iph. T. 436. πῶλοι Λευκαὶ Rh.
617. Λευκὰς σάρκας El. 823. ἄρμα
Λευκὸν Ph. 176. ἀμφὶ τὸ Λευκὸν ὕδωρ
Iph. A. 1294. Λευκὸν κῶλον Bac.
664. Λευκὸν γάλα ib. 699. et Cy.
388. Λευκὲ πώματος Bac. 707. τεύ-
χος νεοσσῶν Λευκὸν Hel. 265. νᾶμα
Λευκὸν Her. F. 573. Λευκὸν ὄμμα
El. 102. Λευκὸν πρόσωπον ἄς ib.
730. φάρεων Λευκῶν Ph. 328. Λευ-
κῶν ὑδάτων Hel. 1352. Λευκὰ ἱεῖα
ib. 1551. ὦ Λευκὰ γῆρα σώματα Her.
F. 910.

Λευκόζικτος. Λευκοζίκτῳ τριχὶ Iph. A.
221.

Λευκοφάης. παρὰ Λευκοφαῖ ψάμαδον
Iph. A. 1054.

Λευκόχρως. Λευκόχροα κόμαν Ph.
326.

Λευρός. ἐν ψαμάθῳ Λευρᾷ Hec. 700.
Λευρὰς ἀπὸ πέτρας Bac. 980. εἰς τὸ
Λευρὸν πέδον Ph. 843.

Λεύσιμος. Λεύσιμον δῶναι δίκην Or.
613. cf. Bac. 356. et Her. 60. Λευ-
σίμῳ χερὶ Or. 861. Θανάτῳ Λεύσι-
μον ἄταν Ion. 1240. Λεύσιμοι κατ-
αφθοραὶ ib. 1236. Λευσίμῳ πετρώ-
ματι Or. 50. et 442. Λεύσιμον Ἀρ-
γος Her. 765. vid. not.

Λεύσσειν. Λεπτὰ Λεύσσω κόραις Or.
224. τί Λεύσσω; ib. 385. δεινὸν
Λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib.
389. Λεύσσειθ', ὥς παρ' ἑλπίδα μοῖρα
βαίνει ib. 975. τόνδε Λεύσσω δόμων
πέλας ib. 1549. εἰς χεῖρας Λεύσσεις
ἐμάς; Ph. 599. εἰ Λεύσσει φάος ib.
1091. cf. v. 1541. Al. 83. Rh. 967.
El. 349. Bel. fr. XXIII. 2. et Hip.
fr. XIV. 2. πάρα Λεύσσειν πτώματα
νεκρῶν Ph. 1490. Λεύσσειθ', ἃ πάσχω
Med. 161. ἡδὺ φίλον κᾶν νυκτὶ Λεύσ-
σειν Al. 357. γυναῖκα Λεύσσω τήνδ'
ἐμὴν ib. 1127. Λεύσσειτ', ἀδρήσατε
An. 1228. σώματα Λεύσσω τῶν οἰ-

χομένων παιδων Sup. 794. λεύσσει Iph. A. 145. τήνδε τίνα λεύσσω γυναῖκα ib. 821. εἰ λεύσσετε μηνάδος αἶγλαν; Rh. 534. λεύσσω φῶτε περιπολῶνθ' ἡμῶν στρατὸν ib. 773. νέα τεκέων σώματα λεύσσω Tr. 201. ἀρά μοι ἀέλιον λεύσσει; ib. 269. θέαμα εἰ φίλον λεύσσειν ἐμοὶ ib. 1157. λεύσσω αὐτῆς ὄψιν ἐκ εὐδαίμονα Bac. 1230. τῷ Διὸς τὸν θρόνον λεύσσω Cy. 576. λεύσσω τὰμὰ φίλτατα; Her. F. 514. εἰ μὴ γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν ib. 517. ὥς ἂν σχολὴν λεύσσομεν πόνων ib. 725. τὰ τέθριππα εἰς ἄρματα λεύσσω ἀελίῃ Ph. 1555. γραφῇ λεύσσω Hip. 1005. ἐν τε τύχαις θνατῶν καὶ ἐν ἔργασιν λεύσσω ib. 1107. τάσδε τύχας λεύσσω βασιλέως Al. 240. λεύσσω δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὀμήλικας ib. 956. λεύσσω ταῦτα, καὶ κλύων Sup. 684. λεύσσω τὸδε πῆμα Rh. 889. γῆς ἐφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν λεύσσω ib. 955. γύαλα λεύσσοντες Θεῶ Ion. 245. βρότεια λεύσσοντες πάθῃ Fr. inc. CXLIV. 2. ἐνόπτρων λεύσσω (i. e. λεύσσω) ἀτέρμονας εἰς αὐγὰς Hec. 926. νόσδε λεύσσωσι πέπλος ib. 1154.

Λευστήρ. βαῖνε λευστήρων πέλας Tr. 1039.

Λεχέρης Ph. 1536.

Λέχος. Κλυταιμνήστρας λέχος Or. 20. ἄπο λέχους ib. 185. μένε ἐπὶ πρῶτῃ λέχους ib. 313. cf. Her. F. 555. ἐκ ἔσσωεν ἀκηρατον λέχος Or. 574. Αἰγίσθευ λέχος ib. 618. ἀντὶ γαμηλῆς λέχους ib. 1050. ἥς λέχος γ' ἐπήνεσα ib. 1092. μακάριον λέχος ib. 1208. τίνι τρόπῳ ἔσχος λέχος; Ph. 417. σύναιμον εἰς λέχος ἦλθεν ib. 824. ἔχει λέχος ib. 953. εἰς ματρός ἦλθον λέχος ib. 1603. ποῖ ἐκφεύξῃ λέχος; ib. 1668. ἔν' ἔσρωται λέχος Med. 41. et 380. τὸν ἐν λέχει προδόταν ib. 206. ἐρασθῆναι λέχος ib. 491. σὸν ἐχθραίνων λέχος ib. 555. εἰ σε μὴ κνίξοι λέχος ib. 568. ἦν γέννηται ξυμφορά τις εἰς λέχος ib. 571. βάρβαρον λέχος ib. 591. λέχος ἄπειρος ὢν ib. 672. σὸν ἐχθαίρων λέχος ib. 697. παρεσάναι λέχει ib. 887. ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον ib. 1291. εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχος ib. 1338. τὴν

δεσπότην προδοῖσαν λέχος Hip. 590. πικρὸν λέχος ib. 635. κεδνὸν λέχος ib. 835. λέχος ἄγνόν δέμας ib. 1003. θάλαμον εἰσπεσῶσα καὶ λέχος Al. 173. καινὸν λέχος ib. 466. πῶς ἐπεισφῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει; ib. 1059. δῶλον λέχος An. 30. ἀπλησίαν λέχος ib. 217. λέχος σέρεσθαι ib. 371. διὰ πυρὸς ἦλθ' ἐτέρῳ λέχει ib. 489. σοὶ λέχος κοινημένην ib. 934. τὸν ἔχοντ' ἀπόσασθαι λέχος Iph. A. 63. κακὸν λέχος ib. 389. κασιγνήτης λέχος ἐκ ἂν προδοῖν Iph. T. 716. σκότιον λέχος Tr. 44. τὸ παρθένιον λέχος ib. 671. εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχος Bac. 29. Ἡβας ἐρατὸν χορίζει λέχος Her. 916. κρυπτόμενον λέχος Ion. 1484. δίκαια διαδρόμῃ λέχος El. 1156. γενναῖον λέχος And. fr. XIV. 2. δῶλος τῷ λέχος Phaeth. fr. XV. 1. κοινὸν —καὶ γυναικεῖον λέχος Pro. fr. IX. λέχη τὰμὰ δῶλος χρανεῖ Hec. 365. cf. Hip. 1266. λέχη φίλα λιπῶσα Hec. 933. τὰμὰ κηρύσσει λέχη Ph. 47. καινὰ λέχη Med. 155. et 489. κρῖναι λέχη γυναικῶν ib. 644. νυμφιδίων ἔνεκεν λεχέων ib. 1000. τὰμ' ἀτιμάσας λέχη ib. 1354. κρυπτῇ κοίτῃ τῶν σῶν λεχέων Hip. 154. αἰσχύνειν λέχη ib. 408. νυμφίδια ἀπόλωλε λέχη ib. 1140. λέχη ἔρημα An. 307. μητρός λεχέων δεῦτε ὑπερθνήσκεις ib. 499. δίσσ' ἔχειν λέχη ib. 910. τὰμ' ἐκαρπῆτ' ἂν λέχη ib. 936. Φρυγίων λεχέων Rh. 911. λεχέων τυγεῶν χάριν Tr. 593. Θεοπόννητα λέχη ib. 953. et Hel. 590. δεῦτε λέχη λυμαίνεται Bac. 354. τὰ κέν' ἐξάξεις λέχη Hel. 596. δύσκειαν βαρβάρων λεχέων ib. 1523. χρόνια σπείρας λέχη Ion. 64. ἐπίσημα γήμαντι καὶ μείζω λέχη El. 936. ἀπηνέγκω λέχη τὰλλότρια ib. 1089. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω σῶφρον' ἐν δόμοις λέχη ib. 1099. φοῖνια ὥπασας λέχεα ib. 1192.

Λέχριος. εἰς ἀντλον ἐμπεσὼν λέχριος Hec. 1026. λεχρία πάλιν χωρεῖ Med. 1168.

Λεχὼ El. 652. 654. et 1108.

Λέων. κάπρῳ λέοντι θ' ἀρμόσαι παίδων γάμους Ph. 414. cf. Sup. 140. λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδος Ph.

1127. λέοντ' ἐντείνειν βρόχοις An. 721. μόσχεσ ὀρέσας εἰς μέσας λέων Iph. T. 297. ὅστις μ' εὐτυχῶντ' ἐνόσφισας, θοίνης λέοντα Rh. 57. πυριφλέγων λέων Bac. 1017. ὀρεσέρσ λέοντος ib. 1140. κῤῥατα λέοντος ib. 1213. cf. v. 1277. et 1282. ἐχθρῶ λέοντος βλασηματα Her. 1006. Διδὸς ἄλσος ἡρήμωσε λέοντος Her. F. 360. πολὴν θηρὸς—λέοντος ib. 466. λέοντι ἐλθεῖν εἰς μάχην ib. 579. κατάσχε λέοντος ἀγρίῳ θυμὸν ib. 1211. ὑπόπτερον λέοντα τῆζεται Dan. 15. λέοντος βλέπων πρὸς ἐμβολὴν Syl. fr. IV. 4. λέοντες Ἑλλανες δύο διδύμω Or. 1401. cf. v. 1555. ὥστε λέοντας ἐναύλεις Ph. 1566. λεόντων ἂ δαφοινὸς ἴλα Al. 584. σκύμνοι λεόντων Sup. 1222. ἄλις λεόντων ἐσὶ μοι θοινωμένω Cy. 247. ὕδρας λεόντας τ' ἐξαπολλύναι Her. 950. λεόντων ἀγρίων θηράματα Ion. 1162. ποίεις λέοντας—ἐκ ἐξήνυσα; Her. F. 1271. ἅπαντες οἱ λεοντές εἰσιν ἄλκιμοι Fr. inc. B. 14. 4.

Λεῶς, attice pro λαός. λεῶς Ἀχαιῆκός Hec. 510. σῖγα πᾶς ἔσω λεῶς ib. 532. πρὸς Ἀργεῖον οἴχεται λεῶν Or. 844. Θηβαῖος λεῶς Ph. 297. et Her. F. 1389. Θεσσαλὸς λεῶς An. 19. et Tr. 30. Ἐρεχθειδῶν λεῶν Sup. 387. Καδμεῖος λεῶς ib. 467. ναυβάταν λεῶν Iph. A. 295. Παλλάδος λεῶν Iph. T. 960. cf. v. 1452. et 1458. σοὶ δελῶσας λεῶν παρέσχον Rh. 410. Σκύθης λεῶς ib. 426. Θρήκιον λεῶν ib. 622. Ἀχαιῆκός λεῶς ib. 857. Ἀρκὰς λεῶς Tr. 30. ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεῶς ib. 522. Πελασγικὸν λεῶν Her. 317. ὄνομα χώρας τῆσδε καὶ λεῶν, τίς ἦ, ἐκ οἶδα Hel. 421. ποιμένων λεῶς And. fr. XXVII. 1. λεῶς ἐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Er. fr. I. 7. Θραξ λεῶς ib. 53.

Λεωφόρος. λεωφόρος πρὸς ἐκτροπὰς Rh. 881.

Λήγειν. μὴ λήγοις τεφανῶσα Or. 1693. Ph. 1754. et Iph. T. 1499. οἰκτων λήγετε Ph. 1578. cf. Iph. T. 904. λήγε κακῶν φρενῶν Hip. 473. δειπνῶν ὅταν λήγῃσι Ion. 1032. σφάζοντες ἂ λήγῃτ' ἂν ib. 1404. τοῖς δ' ἄρτι λήγει (sc. τὰ κακὰ) Inus fr. XVII. 2. λήξον ὑβρίζουσα Hip. 474.

πτέρυγας—λήξαιμι θοάζουσα Iph. T. 1142. λῆξαι ὕπνῃ Rh. 71. et λήξας ὕπνῃ ib. 770. et Her. F. 1011. λήξαντα μόχθῃ El. 340. λήξαντες πόνων Sup. 951. λήξας ὀδυρμῶν, πενήμιων τε δακρύνῃ Ph. 1078. λήξουσα ὀργῆς Med. 615. παλαιγενέων λήξουσιν αἰοιδᾶν ib. 422. Μεσσα—ὑπ' ἀντυγι χορδᾶν λήξει Hip. 1136. μαυῶν λήξω Iph. T. 981. τὸν αὐτὸν μῦθον ἂ λήξει λέγων Rh. 874. ἂ λήξω τὰς βόσκοντας θεραπεύων Ion. 182.

Λήδα, uxor Tyndarei. Or. 464. et 1388. Iph. A. 49. 116. 686. 796. 827. 856. 1106; et 1345. Iph. T. 210. et 440. Hel. 19. etc. et Meleag. fr. I. 5.

Λήθειν. vid. λανθάνειν.

Λήθη. ὃ πότνια λήθη τῶν κακῶν Or. 213. cf. Bac. 282. λήθη λόγων, λήθη δὲ πάτρας Chry. fr. VI. τὰ τῆς λήθης φάρμακ' ὀρῶσας Pal. fr. II. 1.

Λητίζεσθαι. ὃς ἐξ ἐμῶν δόμων δάμαρτα ἐλήσατο Tr. 866. ἔτι περ λελήσμεθ' ἐξ ἄντρων λέχους; Hel. 482. τί μ' ἄρτι πημάτων λελημένον ὀρδοῖς; Dic. fr. XV. 1. ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελησμένοι Rh. 74. ἐκ γῆς βαρβάρῃ λελησμένη Med. 256. ἂ βία λελησμένης Tr. 373.

Λήϊτος, nom. propr. ducis Græcorum. Iph. A. 259.

Λῆμα. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον Or. 1625. εἰ πως λῆμα φρενῶν μεδείη Med. 177. λῆμα τυραννικὸν ib. 348. μετὰ γενναῖς λήματος Hip. 206. κακὸν τὸ λῆμα Al. 726. ἀποτόμῃς λήματος ib. 986. ὃ λῆμ' ἄριστον Iph. A. 1422. Iph. T. 609. ἀγαμαι λήματος Rh. 245. λῆμα ἀρκέντως θρασὺς ib. 499. ὃ λῆμ' Ἀχαιῶν Tr. 587. παρακόπῃ λήματι Bac. 998. πέτρας τό λῆμα κᾶδάμαντος ἔχομεν Cy. 592. ὁ εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνείμενον Her. 3. οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα ib. 200. λῆμα ἔπω σόρνυσι χρόνος τὸ σὸν ib. 702. εἰς τὸ λῆμα παντὸς ἦσσαν Her. F. 1416. λῆμ' ἔχουσαν εὐγενὲς Pro. fr. III. 4. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119.

Λῆμνος, nom. insulæ. Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξέφκισαν Hec. 887. vid. etiam Tr. 90.

Ληΐης. πανῶργον κλῶπα καὶ ληΐην
τινα Al. 769. cf. Rh. 516. γένος
Τυρσηνικὸν ληΐων Cy. 12. ληΐας
διώκων ib. 112. ληΐαι τινες κατέσχον
χθόνα ib. 222.

Ληΐεις κακῶν Cy. 171.

Λητώ, *nom. dea*, Latona. Or. 1626.
Hip. 1092. et 1285. Iph. T. 386.
1230. et 1398. et Ion. 1619. vid.
etiam Λατώ.

Λιάζεσθαι. σπεδῇ πρὸς σ' ἐλιάσθην
Hec. 100.

Λίαν. τὸ λίαν παρεῖλες Hec. 591.
ἐπείπερ λίαν θρασυνομεῖ ib. 1286.
τῷ λίαν παρειμένῳ Or. 210. τῷ λίαν
χρησθαι καλῶς ib. 704. μέθετον τὸ
λίαν Ph. 587. μὴ λίαν τάκω Med.
158. ἐπειδὴ λίαν πυργοῖς χάριν ib.
526. ἕκ ἀκριβῶς αὐτὰ θέσομαι λίαν
ib. 532. τί λίαν τοῖσδ' ἐπιστένεις τέ-
κνοις; ib. 929. τὸ λίαν ἥσσον ἐπαι-
νῶ τῷ μηδὲν ἄγαν Hip. 264. εἰδ' ἐκ-
πονεῖν χρὴ βίον λίαν βροτῆς ib. 467.
οἱ καλοὶ λίαν λόγοι ib. 487. ὅπως
μοι μὴ λίαν φανῇ σοφὴ ib. 518. μὴ
λίαν πένθει Al. 808. λίαν οἰκείος
ἦν ib. 814. τὸ λίαν ἔτ' ἐκείν' ἐπή-
νεσα An. 867. τοῖς κακοῖς μηδὲν τι
λίαν δυσφρονεῖν ib. 1235. πιέζειν τὴν
τύχην λίαν Sup. 249. λίαν δεσπό-
ταισι πιστὸς εἶ Iph. A. 304. ἔτοι
καταίνῳ λίαν σ' ἐγὼ ib. 336. cf. v.
977. μὴ λίαν ἂν ᾧ ib. 378. ἔτοι
χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον ib. 517. cf.
v. 1012. μὴ λίαν φρονεῖν ib. 924.
λίαν φιλοψυχεῖν ib. 1385. ἔστιν ἡ λίαν
δυσπραξία λίαν διδῶσα μεταβολὰς
Iph. T. 721. sq. μισεῖς τε λίαν, καὶ
φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ Tr. 68. τὸ βασι-
λικὸν λίαν Bac. 670. ἐπεξέρχῃ λίαν
ib. 1344. ἐπίφθορον λίαν ἐπαινεῖν
ἔσι Her. 204. πείσῃ λίαν Her. F.
215. μὴ πείγῃ λίαν ib. 586. ναυ-
τίλον τολμῶντα λίαν Antiop. fr. XI.
4. αἰδεῖσθαι χρὴ τὸ λίαν ejusd. fr.
XX. 2. πεπειράμαι λίαν Cress. fr.
V. 1. ὑπ' αἰδῆς εἰ λίαν ἀσπάζομαι
Er. fr. II. 33. τῷ λίαν παρείλετο
Fr. inc. XXIV. 2.

Λίβανος. λιβάνης καπνὸς Bac. 144.

Λιβᾶς. πετρίνα πιδακόεσσα λιβᾶς An.
116. λισσάδος πέτρας λιβᾶς ἀνῆλιος
ib. 535. ποία λιβᾶς σειρὴν And. fr.
II. δακρύων λιβάδες Iph. T. 1106.

Λιβύη. Λιβύης ἐρήμης Hel. 411. cf. v.
774. et 1227.

Λιβυκός. Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν
Phaëth. fr. VII. 1.

Λίβυς. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλὸν Al.
347. cf. Her. F. 684. διὰ λωτῷ Λί-
βυος Iph. A. 1036. cf. Tr. 544. et
Hel. 169. Λίβυες οἰωνοὶ Hel. 1495.

Λίβυσσα. Γοργόνων Λιβυσσᾶν γένος
Bac. 989.

Λιβυτικός. Λαμίας τῆς Λιβυτικῆς γέ-
νος Lam. fr. vers. 2.

Λιγυρός. λιγυρὰ ἄχρα Med. 205.

Λίγυς. λίγεια λωτῷ χάρις Her. 893.

Λίγυσις Tr. 437. vid. not.

Λίην, *poët.* pro λίαν. γνώμην λίην σο-
φὴν El. 296.

Λιδόβολος. δράκοντος αἷμα λιδόβολον
Ph. 1069.

Λίδος. πρὸς ὄξυν ὄνυχα πετραῖα Λίδω
Cy. 400. Μαγνητὶς Λίδος Cenei fr.
V. 2. λευκὰς Λίδως ἔχοντες Fr. inc.
CCXVI.

Λιμήν. λιμένα Ναυπλείον Or. 54.
μέγας πλέθω λιμὴν ib. 1077. λιμὴν
τῶν ἑμῶν βουλευμάτων Med. 769. λι-
μένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις Hip.
157. ᾧ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν
φανεῖς An. 892. ἕως ἐντὸς ἦν λι-
μένος Iph. T. 1392. λιμένα ἔκειχεν
Bac. 901. Ταινάρω λιμὴν Cy. 291.
λιμένα λιπὼν τὸν Ἀχερόντιον Her. F.
770. ἵτε πρὸς λιμένας Hec. 1293.
λιμένας ἤλθες εἰς εὐνήμες An. 750.
διὰ λιμένας Ἑλλάδος εὐόρμης Tr. 125.
ὥς ἔπω λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς
Hel. 528. ἐν λιμέσιν Ναυπλείοισι El.
453.

Λίμνη, et *dor.* λίμνα. ὁ ποντομέδων
πορφυρέας λίμνης Hip. 744. ἐκφυγὼν
λίμνης ὕδωρ Tr. 442. λίμνης ἐνὺδρε
Τριτωνιάδος ἀκτὰν Ion. 872. ἐπ' οἴδ-
μα λίμνας Hec. 446. cf. Her. F. 410.
δέσποινα δίας λίμνας Hip. 228. λί-
μναν Ἀχεροντίαν Al. 445. περὶ καλ-
λίναον Βοιβίαν λίμναν ib. 593. χέθο-
νιαν λίμναν ib. 905. λίμναν εἰλίσ-
σσαν ὕδωρ Κύκνειον Iph. T. 1103.
λίμνας τᾶς Δηλιάδος Ion. 167. φοιτᾷ
διὰ λίμνας Hip. 148. 2) Αἷμνα, *nom.*
loci. τὸν ἀμφὶ Αἷμνας τρέχον Hip.
1133.

Λιμός. ἡδὺ λιμῷ σχετήριον Cy. 135.
λιμῷ θηρᾷ τύμβον ἰκετεύοντε νῆ Hel.

987. λιμὸν ἐν ἀνδρὸς πλεσίῃ φρονή-
ματι El. 371.
- Λίνεος. κλωτῆ ἀμφιβόλῳσι λινέοισι
Tr. 538.
- Λινόδετος. χαλινοῖς λινόδετοισι Iph. T.
1043.
- Λινόκροκον φᾶρος Hec. 1081.
- Λίνον. λίνον ἡλακάτῃ δακτύλοις ἔλισ-
σέν Or. 1431. ἀγάλματα συζολίσαι
λίνῳ ib. 1436. λίνε κλωτῆρᾳ Fr. inc.
CCVI.
- Λινοπόρος. λινοπόροις αὔραις Iph. T.
411.
- Λιπαίνειν. πεδιά λιπαίνειν Hec. 454.
χώραν ὕδασι καλλίσουσι λιπαίνειν Bac.
575.
- Λιπαροζώνος. ὦ λιπαροζώνε θυγάτερ
ἀελίς Ph. 179.
- Λιπαρὸς Cy. 499. λιπαρὰν Ἀθηναίων
γαῖαν Iph. T. 1130. λιπαραῖσιν ἐν
Ἀθάναις Al. 454. cf. Tr. 801.
- Λίς. νέον λιν Bac. 1173.
- Λισσάς. λισσάδος πέτρας An. 534. et
Her. F. 1148.
- Λίσσεσθαι. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι
Hec. 1127. et Hip. 312. μηδὲν τόδε
λίσσε Med. 153. μὴ προδῆναι λίσσε-
ται Al. 200. λίσσε τῆς κρατύντας
οἰκτεῖραι θεᾶς ib. 252. λίσσε γέννασι
δεσπότης χρίμπτων An. 529. παρά-
πεισον σὸν, ὃν λισσόμεθ', ἐλθεῖν Sup.
60. σιωπῶν λίσσεται ὃ ὕδα Iph. A.
1245. πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσ-
σομαι Tr. 1045. cf. Hel. 906. λισσό-
μεσθ' αὖ σε Bac. 1342. λισσόμενος θα-
νάτῃ προβολὰν Or. 1487. ποῖον ἐκ
ἐλίσσετο δαμογερόντων; An. 299.
τόνδ' ἐλίσσομεν γάμους ἀφείναι σὺς ib.
973. συμμάχεας ἐλίσσετο Her. 829.
- Λιταίνω El. 1215.
- Λιτῇ, vel dor. λιτά. ἐμᾶς λιτᾶς εἰσά-
κυσσον Or. 1233. λιταί σε διακλώσας
ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς Hec. 149. πολ-
λὰς γενεὴς ἐκτείνει λιτὰς Or. 290.
ἀφύλλῃ τόματος ἐξάπτων λιτὰς ib. 383.
βαρβάρους λιταῖς Ph. 686. ἀμφὶ βω-
μίης λιτὰς ib. 1738. ἑδὲν αἰδέσῃ λι-
τὰς; Med. 326. λιταῖς ἱκετεύων An.
539. παῖδα πείσαι λιταῖς Sup. 24.
ἑδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν ib. 262.
ἔει λιτὰς εἰς θεᾶς El. 593.
- Λιτός. ἐν πάννυ λιτῇ τινι ἐλπίδι τεθει-
μένος Epist. III.
- Λιχμῶν. λιχμῶσαν γένυν Bac. 697.
- Λίχνος. ἐν τοῖς κακοῖσι λίχνος ἔσα
καρδία Hip. 913.
- Λοβὸς El. 827.
- Λογάς. λογάσιν Ἀργείων στρατῷ νεα-
νίας Hec. 544. στρατηγῶν λογάσιν
Ἑλλήνων An. 324.
- Λογίζεσθαι. πολὺν γὰρ τὸν κάτω λογί-
ζομαι χρόνον Al. 695. τὸν κατ' ἡμέ-
ραν βίον λογίζεσθαι ib. 792. ταῦτ'
ἐν λογίζεσθαι An. 316. τί ἐλογίζομαι
κακά; ib. 398. ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς
λογίζεται Rh. 981. σκέψαι τὴν σὴν
ἐλπίδ', ἣ λογίζομαι Her. F. 295. εἰ
λογίζεσθαι θέλοις Dic. fr. XIV. 4.
λογίζομαι πολλὰ El. fr. I. 5. ἐλο-
γίζεται καλῶς Ceno. fr. IV. 2. λογι-
ζομαι τάλῃ θεῶς Phoen. fr. IX. 5. ἐλο-
γισάμεν Or. 554. λόγισαι τὸ παρὸν
κακὸν An. 126. λελογισμένοι οἱ τοιοῦδ'
εἰσὶ βροτῶν Iph. A. 922. τὸ λελο-
γισμένον παρὲς ib. 386.
- Λόγιον. λόγια παλαιὰ Her. 406.
- Λόγιος. τῶν λογίων—εἰς ἀξίωμα βᾶς
Ion. 602.
- Λογισμὸς Alcmen. fr. IX. 3.
- Λόγος. τῷ δικαίῳ τόνδ' ἀμιλλῶμαι λό-
γον Hec. 271. λόγος, ἐκ τ' ἀδοξέντων
ἰδὼν,—εἰ ταυτὸν σθένει ib. 294. τόνδ'
ἐσήμηνεν λόγον ib. 546. ἔλεξε πάν-
των τλημονέστατον λόγον ib. 562. τῷ
λόγῳ κενὸν τόδε ib. 824. τόνδ' ἐμοὶ
μέσας λόγον ib. 888. τῷ σῷ τῷτο ση-
μάνεις λόγῳ ib. 999. λόγον ἀπόδος
Or. 150. λόγῳ μετὰδος ib. 153.
βραχυὸς λόγος ib. 446. et fr. inc. XC.
1. ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγῳ Or. 548.
ἔστιν, ὃ σιγῇ λόγῳ κρείσσον γένοιτ' ἂν,
ἔστι δ', ὃ σιγῆς λόγος ib. 637. sq. ἔργῳ
ἐστὶ μείζων (sc. κακόν), ἣ λόγῳ Ph.
392. ἀρχέτω τις λόγῳ ib. 450. ὃ ἀδι-
κὸς λόγος ib. 474. πᾶν ἐξαίρει λόγος
ib. 519. εἰρηταί λόγος ib. 1019. Ἀρ-
γεί ἐυκλεᾶ δῶναι λόγον ib. 1257. βρα-
βεὺς λόγῳ τῷδ' εἰμὶ Med. 274. ἐπι-
φθορὸς λόγος διελθεῖν ib. 530. ἐκ
ἂν ἦν λόγος σέθεν ib. 541. ἐκ ἀσμένῃ
τόνδ' ἐξ ἐμῶ δέχῃ λόγον; ib. 924. et
1007. εἰπερ ἡμᾶς ἀξιοὶ λόγῳ τινὸς
ib. 962. τὸ σὸν ἐκποδῶν μοι ἔσω λόγῳ
ib. 1222. μάτην λόγος ἔρριπται ib.
1404. μανίας ἐποχὸν ρίπτῃσα λόγον
Hip. 214. σὸς ἐντέθεν λόγος ib.
336. ἑδὲν ἔξω λόγῳ πέπονθας ib.
437. τὸν εὐθὺν ἐξεπόντας ἀμφὶ σῷ

λόγον ib. 492. καὶ ἄμμα λύσειν λόγον ib. 671. εἴ τι μοι λόγος μέτα ib. 876. εἰς ὄχλον δῶναι λόγον ib. 986. μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον σοι ib. 1157. ἔχω λόγον γε Al. 52. λόγῳ ἦσαν, ἐκ ἔργῳ, φίλοι ib. 340. ἐκ τίνος λόγος νοσεῖ δόμος; An. 549. cf. Iph. A. 878. σοί πε μέτεσιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγος; An. 592. ἢ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον ib. 758. διὰ λόγος κάμψαι κακά Sup. 748. φόνῳ καθαιρεῖσθ', ἢ λόγῳ, τὰ πράγματα ib. 749. πάντα προσφέρων λόγον Iph. A. 97. λόγος πρόσω Iph. T. 840. τίνι λόγῳ πορθεύετε; ib. 1358. οἳ πάρεισιν ἐν λόγῳ Rh. 149. λόγος δις τόσον μ' ἐκέφισας ib. 281. στρατῷ πληθὺς ἐν ψήφῳ λόγῳ θῆσθαι ib. 309. λόγος γ' ἦν, ὡς ἔπλευσ' ἐπ' Ἴλιον ib. 493. μακρῷ δὲ καὶ σοφῷ λόγος ib. 837. ἐκ λόγος ἄλλος ἐκβαίνει λόγος Tr. 701. παρὰ λόγον Bac. 938. ὡς ἂν μὴ λόγῳ π' αὐτῆς μόνον Cy. 155. οἶδα ἢ λόγῳ μαθῶν Her. 5. κακὸν λόγον κτήση πρὸς ἁέτων ib. 166. ἐν τῷδε κεύχόμεσθα σωθῆναι λόγῳ; ib. 499. παρθένος μέγαν λόγον κλύων ib. 536. ὑπερφέρεῖς λόγῳ χρηστῷ λόγον ib. 555. ἀπλῆς λόγος Hel. 985. ὀλβίως τῷ λόγῳ δοκῶντας εἶναι Her. F. 588. ἦν ἐν Μυκῆναις τῷ λόγῳ ib. 963. ἐνὶ λόγῳ πενθήσατε νεκρὰς τε καὶ ib. 1391. τὸ δῆλον ἢ λόγῳ ἔχοντες Alex. fr. VII. 1. ἐκ ἔσι Πειθῆς ἱερὸν ἄλλο, πλὴν λόγος Antig. fr. II. 1. λόγῳ πολίτης ἐστὶ Er. fr. I. 13. λόγῳ κλύων Melan. fr. I. 1. λόγον δίκαιον μισθὸν ἂν λόγος φέροις Fr. inc. XCIII. 1. ἀνοισέος λόγος eorund. CXXV. κρυπτός λόγος eor. CCXXIV. τὸ δίκαιον ἐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν Fr. inc. B. 10. 1. λόγος τινὸς ἀξίως Epist. IV. σπεδαὶ λόγων κατατεινομένων Hec. 132. πολλῶν λόγων εὐρήματα ib. 250. ἔμοι λόγοι πρὸς αἰθέρα φρῆδοι ib. 334. εἰς καιρὸν τοῖσι φαίνεται λόγοις ib. 666. ἐπισκῆπτοντα παντοίως λόγος ib. 840. ὡς μὴ μακρὸς τείνω λόγος ib. 1177. τὰς λόγους σαθρὰς ib. 1190. λόγοις ἀμείψομαι ib. 1196. χρηστῶν ἀφορμὰς λόγων ib. 1239. τοῖς λόγοις ἠύφρανε Or. 287. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπιπροσθέν ἐστὶ ib. 639. μαλθακοῖς λόγοις ib. 691. cf. Med. 776.

et 1052. ἡδὺς τοῖς λόγοις Or. 905. εἰς κοινὰς λόγους ἔλθωμεν ib. 1098. λόγους πέμψας' ἔσω ib. 1221. λόγοισι χαίρει Ph. 363. περιπλοκάς λόγων ἀθροίσας ib. 498. ἢ λόγων ἔς' ἀγῶν ib. 591. ὡς εἰς λόγους συνῆψα Πολυνείκει ib. 709. τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς ib. 723. σοὶ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται ib. 778. εἰς ἀγῶν' ἔρχη λόγων ib. 937. et An. 233. ἀνῆξεν εἰς ἔριν λόγων Ph. 1469. ἐδὲν δὲ περιαμπίσχειν λόγους Med. 282. μὴ λόγους λέγε ib. 321. λόγους ἀναλοῖς ib. 325. λόγων ματαίων ἔνεκα ib. 450. ἄμειλλαν σὺ πρῶθ' ἔγκας λόγων ib. 546. et Sup. 428. λόγοις συμβὰς Med. 737. δέχεσθαι μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους ib. 773. περισσοὶ πάντες οἳ ἔν' ἐμῷ λόγοι ib. 819. ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμεν ib. 872. μεριμνητὰς λόγων ib. 1226. τὰς σώφρονας ἐν λόγοις Hip. 413. λόγοι θελήκῃρι ib. 478. οἳ καλοὶ λίαν λόγοι ib. 487. ἢ λόγων εὐσχημόνων δεῖ σε ib. 490. δεῖ με δὴ καινῶν λόγων ib. 688. πλήσει πᾶσαν γαίαν αἰσχίσιων λόγων ib. 692. θηρεύσεις σεμνοῖς λόγοισιν ib. 957. ἀνάλωσεν λόγων ἐλέγχους ib. 1337. λόγους κεδνὰς ἔχω Al. 39. νεανίας λόγους ib. 682. πλεῖστον ἀψάμενος λόγων ib. 967. μὴ τὸ θαλέειν με σοὶ λόγων ἀπόσῃ An. 186. λόγους ἢ φίλους ἀκέσεται ib. 427. πέμψω λόγους Κρέοντι Sup. 357. λόγων τίς ἐμποδὼν ἐδ' ἔρχεται; ib. 395. λόγους ματαίους ib. 583. λόγων ξυν-αλλαγαῖς ib. 602. ἐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς ib. 902. εἰς νεωτέρους λόγους ib. 1032. λόγων ἀκοσμία Iph. A. 317. δευδόν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους ib. 376. λόγων εὐφημίαν ib. 608. γυναῖξι συμβάλλειν λόγους ib. 830. οἳ λόγοι γε καταπαλαίσειν λόγους ib. 1013. ταῦτ' ἦλθον ἡδὴ διὰ λόγων ib. 1194. μὴ λόγοις ἐκπλησέ με Iph. T. 773. τὴν ἡδονὴν ἢ λόγους αἰρήσομαι ib. 794. λόγους πειτηρίδας εὗρισκε ib. 1053. φέρω σοι κεδνὰς λόγους Rh. 272. εὐθεῖαν λόγων τέμνω κέλευθον ib. 422. σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι ib. 639. πλέκων λόγους ib. 834. ἢ χάρις ἢ μακρῶν λόγων δέεται Tr. 87. ἐκ τῶν λόγους ἐλθῆναι ib. 905. δὲ τὰς ἐναντίας λόγους ἡμῖν κατ' αὐτῆς ib. 907. διὰ

λόγων ἰόντα ib. 916. προφήτης σοὶ
 λόγων γενήσομαι Bac. 211. ἐκ οἷσθα,
 πῶ ποτ' εἰ λόγων ib. 358. τρίβων
 λόγων ib. 716. ταρβῶ εἰπεῖν τὰς
 λόγους ἔλευθέρους ἐς τὸν τύραννον ib.
 774. λόγων εὐμορφίαι Cy. 316. πο-
 λεμίους λόγους ἔχων Her. 655. πικρὰς
 λόγους ἔδωκα Hel. 489. λόγους ὄνει-
 δισηφρας ἐνδατέμενος Her. F. 218.
 τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ El. 47.
 λόγων ματαίων εἰς ἀμιλλαν ἐξῶν
 Dic. fr. XIII. 3. τράπεζ', ἀπόντων
 τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B.
 24.

Λόγχη. λόγχης αἰχμῇ Hec. 104. τῆς
 Ἀχιλλείας λόγχης ib. 131. λόγχη
 μῖα ἔησαι τρόπαια τῶν κακῶν Or.
 711. μυρίαν ἄγων λόγχην Ph. 445.
 ἣν φθάσω παῖδας πρὸ λόγχης ib.
 1287. λόγχην ἐνώμα ζώματι ib. 1394.
 τέρνα Πολ. βία διήκε λόγχην ib. 1407.
 εἰς κράνος βλέψαντα καὶ λόγχης ἀκ-
 μὴν Sup. 318. ὥς σε λόγχη Σπαρτὸς
 ἐν πόλει βλάβη ib. 578. τρῶμα λόγ-
 χης πολεμίων ib. 848. λόγχης ἰσσης
 πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς ib. 851.
 Πέλοπος παλαιὰν λόγχην Iph. T.
 823. παύσω λόγχην ib. 1484. φεύ-
 γοντας αὐτὰς—λόγχη καθέξω Rh.
 101. αἱματηρὸς πέλανος—ἦντλεῖτο
 λόγχη ib. 431. πυλῶν ἔσω λόγχη
 πλατεῖαν εἰσδρομὴν ποιῆμενον ib.
 604. λόγχην πρὶν διὰ τέρνων μολεῖν
 ib. 684. πρὶν λόγχης θιγεῖν Bac.
 304. εἰδ' ἦλθε λόγχης ἐγγυὲς Her.
 F. 160. θραύσας λόγχην ib. 193.
 πρὸς λόγχην βλέπων El. 377. λόγ-
 χης ἀριθμῷ πλείονος κρατέμεναι Bel.
 fr. XXV. 12. λόγχη ἄνδρες εὐσο-
 χώτεροι Dan. fr. VIII. 2. πρισοῖσι
 λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν. Tel. fr.
 XXV. 2) dor. λόγχα. ἀμφιτόμε
 λόγχας ἔραμαι Hip. 1375. ὅπως
 πολυφόνος χειρὸς ἀπονάσαιο λόγχα
 Rh. 466. δαῖτα λόγχα Tr. 1301. δο-
 ρὸς λόγχαν ib. 1318. 3) plur. λόγ-
 χαις ἀκοντισήρες εὐσοχώτατοι Ph.
 142. Αἰτωλίσιν λόγχαῖσιν—ἀκοντί-
 ζοντας ib. 1173. ἦσσαν λόγχαῖς ib.
 1391. λόγχαῖς πιτνόντων ib. 1481.
 λόγχαῖς κοινὸν ἐννάλιον ib. 1564. εἰς
 —ἀλάληντο νέοι λόγχαῖς An. 306.
 τί κτᾶσθε λόγχας; Sup. 950. ὄλουντο
 λόγchai Iph. A. 658. δοριπόνοις ἀ-

σπίσι καὶ λόγχαῖς ib. 772. cf. v. 1528.
 πολεμίων ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαῖς Iph.
 T. 1110. ἡγέμενος λόγχαῖσιν Bac.
 1357. Ἀχαιῶν ὑπὸ λόγχαῖς Hel.
 1123. δορὸς ἀλκαῖς λόγχαῖσι ib.
 1168. μακραί λόγchai Her. F. 65.
 λόγχας φέρεσαν ib. 224. λόγχας
 θέντες El. 798. λόγχαῖς πολεμίων
 ἀμείνονες Bel. fr. XXI. 3.

Λογχήρης. λογχήρεσι σὺν Μυρμιδό-
 νων ἀσπισαῖσι Iph. A. 1067.

Λογχοποιός. λογχοποιῶν ὄργανα Bac.
 1206.

Λογχοφόρος. Θρήκης λογχοφόρον γέ-
 νος Hec. 1089.

Λογχωτὸν βέλος Bac. 760.

Λοιβή, et dor. λοιβά. λοιβὴ θεῶ Ion.
 1201. ψυχρὰν λοιβὰν, φονίαν Ph.
 1568. χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβὰν ἐν
 κρατήρων γνάλοις Iph. A. 1051. λοι-
 βὰν αἰῖδα Iph. T. 168. τᾶς Διονυ-
 σιάδος λοιβάς Her. F. 892. Βάκχῃ
 οἰνηρὰς λοιβὰς Iph. T. 164.

Λοιδορεῖν. δεσπότης εἰς λοιδορῶ Hec.
 1237. ἄγαν προνωπῆς εἰς τὸ λοιδο-
 ρεῖν φέρη An. 730. λοιδόρει μὴ Cy.
 105. αἰεὶ λοιδορῶσα Ion. 430. ἐλοι-
 δόρην Fr. inc. LXXXI. 3. ἐλοιδό-
 ρησα Med. 873. ἐμαντὸν πόλλ' ἐλοι-
 δόρησα Hel. 1187.

Λοῖδορος. πυγμαῖς ὁ κῶμος λοῖδορόν τ'
 ἔριν φιλεῖ Cy. 532.

Λοιπός. λοιπὸς εἰς σπαρτῶν γένους Ph.
 949. τὸν λοιπὸν χρόνον Al. 296. et
 654. cf. v. 653. περιπλάκηθι τῷ λοι-
 πῷ πατρὶ Fr. inc. CLXVI. 2. εἰδὲν
 λοιπὸν κακῶν Hec. 784. τὰ λοιπὰ
 νῦν σκόπει Rh. 83.

Λοῖσδιος. λοῖσδιος βροτῶν Al. 419.
 τὸν λοῖσδιον φόνον Her. F. 1279. τὸ
 λοῖσδιον πῆμα Hec. 1168. τὸ λοῖ-
 σδιον μίσμα Or. 516. τὸ πάντων
 λοῖσδιον κακὸν Med. 1105. cf. Tr.
 489. et 1272. φάος λοῖσδιον βλέπων
 Hip. 57. τὸ λοῖσδιον τῷ τρίτῳ προσ-
 εμφερὲς Thes. fr. V. 13. τάδε λοῖ-
 σδιά μοι προσφδέγματά σε El. 1333.

Λοῖσδος. λοῖσδον δόρην Hel. 1613.

Λοκροὶ Iph. A. 262. et Rh. 700.

Λοξίας, nomen Apollinis. Or. 165.
 268. 285. 419. 1666. et 1681. Ph.
 211. 223. 291. 412. et 1697. An. 51.
 et 1066. Iph. T. 943. 1013. 1084.
 1280. et 1438. Rh. 979. Tr. 1174.

Ion. 36. etc. El. 399. et 1266. Dan. 17. et Cres. fr. II. 2.
 Λοῦς. λοῦσαι τρεῖς, sc. γραμμαὶ Thes. fr. V. 9.
 Λαεῖν. ἔλασσα νεκρὸν Tr. 1152. ὅπως λαση—ἐκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμὸν Ph. 1329. cf. Hec. 613. ὕδασι ποταμίους λευκὸν χροῖα ἐλάσατο Al. 158.
 Λατρὸν. λατροῖς τοῖς πανυσάτοισι Hec. 611. λᾶτρ' ᾗχετ' οἴσους ἐξ ἁλὸς Πολυξένη ib. 780. φόνια λατρά ib. 1281. ὃ λατρ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. λατρά ἐπὶ χρωτὶ βάλε ib. 303. λατροῖσιν περιπεσὼν πανυσάτοισι ib. 367. cf. El. 157. νεκρῷ λατρά περιβαλεῖν Ph. 1661. λᾶτρ' ἐς Αὐλιν μιτρὸς ἀνεδέξω πάρα; Iph. T. 818. ἐροσέοντα λατρά Tr. 833. λατρῶν καὶ κρηνῶν Hel. 682. λατρῶν τύχε ib. 1312. λατροῖς χροῖα ἔδωκα ib. 1399. λατρά χεροῖν Ion. 1493. ἐμοὶ δάκρυα, λατρά Her. F. 482. λᾶτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω El. 791. ἡγνίσμεθα λατροῖσι καθαροῖς ib. 794. λατροῖς ἔπεισεν ib. 1148.
 Λατροφόρος. λατροφόρος χλιδαῖς Ph. 350.
 Λοχαγέτης. πύλας ἐφ' ἐπτά καὶ λοχαγέτας μολῶν Ph. 981. cf. v. 1100. et Sup. 502.
 Λοχαγός Ph. 124. et 150. λοχαγὸν ib. 134. τάξω λοχαγὰς πρὸς πύλαισιν ib. 756. μελέων ματέρες λοχαγῶν Sup. 598. αὐδῶ λοχαγοῖς Tr. 1260.
 Λοχαῖν. πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχαῖς ἐμοῖς; El. 225. λοχήσας αὐτὸν—μάρψω Al. 849.
 Λοχεῖα. λοχεῖαν—συντείνουσι Iph. T. 206. ἦν τις λοχεῖας θίγη ib. 382. Ἄρτεμιν λοχεῖαν ib. 1097.
 Λοχεῖον. λοχεῖα κλεινὰ λιπῆσα Iph. T. 1241. κλύσσα λοχεῖ' ἐμῷ νοσήματος El. 656.
 Λοχεύειν. τίς λοχεύει σε; Ion. 948. cf. v. 1596. αὐτὴ λοχεύον El. 1129. λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο—σέ Ion. 921. ἐνθ' ἐλοχεύθην Tr. 597. λοχευθεῖσ' ἀτραπιφόρῳ πυρὶ Bac. 3. Τιτᾶνι λοχευθεῖσαν Ion. 455.
 Λόχευμα. λόχευμα τὸ χρυσόμαλλον ἄρονος Or. 998. λόχευμ' Ἰοκάτης Ph. 810. ματρὶ λόχευμα ib. 823. γὰς λόχευμα ib. 1026. cf. Her. F. 252. Φυλῶς λόχευμα Iph. A. 285. λοχεύ-

ματα σεμνὰ Ion. 921. ἤκασας τῶν ἐμῶν λοχευμάτων El. 1124. χρῆσθαι τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασι Fr. fr. I. 55.
 Λόχιος. λοχείους θαλάμοις Bac. 94. Ἄρτεμιν λοχία Sup. 958. τὰν ὠδίνων λοχίαν Ion. 452. ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι Bac. 89.
 Λόχη. λόχην κενώσας Bac. 729. ἐν λόχημαῖς ἔχουσθαι ib. 955.
 Λόχος. ἐκ λόχου Ph. 731. et Al. 1145. προσῆγε—πύλαις λόχον Ph. 1112. cf. v. 1136. ξιφήρης λόχος An. 1115. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. ποτὶ σὸν λόχον Rh. 26. κρουπτὸν λόχον εἰσπεσὼν ib. 560. μῶν λόχος βεβήκε πη; ib. 577. ξεσὸν λόχον Ἀργείων Tr. 534. λόχος ἐξέβαινεν Ἄρης ib. 559. λόχος κατάσκοπος Bac. 914. χαλκασπίδων λόχος Her. F. 795. ἐξανίστανται λόχος El. 217. χωρίζουσιν ἀλλήλων λόχος Ph. 108. ξυνωρίδας λόχων ib. 451. λόχων ἀνάσσειν ib. 746. 749. et 750. λόχος ἐνεμεν ἐπτά ib. 1100. ποιέουσιν λόχων ib. 1147. ἐπτά δεσποτῶν λόγοι Sup. 636. λόχοις ἐνεσῶς ib. 896. αἰεὶ ἐν λόχοις εὐρίσκεται Rh. 507. ὑπερβαλὼν λόχος Τρώων ib. 844.
 Λυγαῖος. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας Iph. T. 110. λυγαίῳ νέφει Her. 855.
 Λύγξ. τὴν ἄμορφον λύγγα Fr. inc. CLXXII. 2. βαλῖαι λύγκες Al. 582.
 Λύγος. τρεπταῖς λύγοις Cy. 224.
 Λυγρός. λυγρὰς θήσω γάμους Med. 399. λυγρὰν λώβαν El. 164. ὦ λυγραὶ φιλημάτων τέρψεις, λυγραὶ τε τῶνδ' ὅπλων κοινωνία Her. F. 1376. sq. ἐν λυγρῷ πεσήματι Ph. 1429. αἵματι λυγρῷ ib. 1503. πένθος λυγρῷ Iph. A. 1618. λυγρὸν πήδημα Tr. 750. νεφέλης ἀγαλμα λυγρὸν Hel. 712. τὸ λυγρὸν γῆρας Her. F. 649. ἐντὸς λυγρῷ τοξεύματος ib. 991, λυγρὰ μέλη Sup. 70.
 Λυδία. ἔρημα Λυδίας Bac. 55. Λυδία μοι πατρίς ib. 464. hinc Λυδίανδε, in Lydiam, ib. 572.
 Λύδιος. Λυδίας ἀπὸ χθονὸς Bac. 234. εἰς ὄρεα Λύδια ib. 140.
 Λυδός. πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα Al. 678. λιπὼν Λυδῶν γνάς Bac. 13. αἱ πολύχρυσοι Λυδαὶ Iph. A. 787.
 Λύειν. ἐμοὶ λύει (i. e. λυσίτελεῖ, προ-

dest: v. not.)—τὰ ζῶντ' ὀνήσαι Med. 566. cf. v. 1112. et 1362. et Al. 631. λύω νεῖκος πατρὶ Hip. 1442. λύειν χέρας An. 717. λύεις γράμματα Iph. A. 38. cf. v. 110. λύε' ἱππικὰς φάτνας Hel. 1196. λύε πακτὰ δωμάτων Fr. inc. CCVII. ἔριν λύσσα Ph. 81. cf. v. 1283. ἔνθα παρθένοι' ἔλυσ' ἐγὼ κορεύματα Al. 175. οἷαις ἔλυσας συμφοραῖς ἄγνευμα σὸν Tr. 501. ἢ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων El. 1128. καρδίας ἔλυσε τὸς ἄγαν πόνης Ceno. fr. V. 4. ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν Tel. fr. I. 7. λύσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν Rh. 8. ὡς—τάσδ' ἀνάγκας ἱκεσίης λύση Sup. 39. νεῶν λύσαι πόδα Hec. 1020. μίασμα λύσαι Or. 597. ἀσκεῖ τὸν πρῆχοντα μὴ λύσαι πόδα Med. 679. λύσαι ἀνασσαν ἐξ ἐπισπασῶν βρόχων Hip. 783. λύσαι δέλτον Iph. A. 307. λύσαι τεύχος θεῶς Ion. 273. λύσαντα σεμνὰ σεμμάτων μυθήρια Sup. 470. λύσας ἀσκὸν El. 511. κληῖδρα λύσαντες μοχλοῖς Iph. T. 99. τὸν φύβον λύσασα Or. 104. συγγὴν ὄφρην λύσασα Hip. 290. λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος Tr. 50. φόνῳ φόνον λύσει; Or. 510. ὦ τόδ' ἄμμα λύσομεν δέρης Hip. 781. τί τέρμον εἰ λύσω τόμα; ib. 1060. θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς Iph. A. 1268. λύσει μ' ὁ δαίμων Bac. 498. cf. v. 648. λύσω δεσμὰ παιδός; Her. F. 1123. λύσειν βίον Iph. T. 692. λύσαι πρύμνας Hec. 539. λύεται μὲν μέλη ib. 438. cf. Her. 602. λελυμαι μελέων σύνδεσμα Hip. 199. λελυμένα πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι Bac. 445. ὅσαισιν ἀρμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο ib. 696. ἦν λυθῆς Hip. fr. XIII. ἐκ δεσμῶν λυθεῖς Hip. 1244. λυθέντες Iph. T. 1340. κληῖδρων λυθέντων Hel. 866. Λύκαιος. Λυκαίης πλησίον σηκώματος El. 1274. Λυκάων, nom. propr. viri. Al. 505. Λύκειος. Λύκειον δορὰν Rh. 208. Λύκεια Al. 112. et Rh. 224. Λύκιος. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλὸν Λύκιε Tel. fr. VI. Λυκίων ἀνδρῶν Rh. 29. vid. etiam v. 543. et 562. Λύκος, rex Thebarum. Her. F. 27. alius hujus nominis, ejus filius, ab Hercule occisus. ib. 38. 139. 541. et 1167.

Λύκος, nom. appell. lupus. ἔλαφον λύκος αἶμονι χαλᾷ σφαζομέναν Hec. 91. τετράπην μμήσομαι λύκος κέλευθον Rh. 212. εἰς κλισίαν λύκων Iph. T. 857. εἶδον λύκος ἐπεμβεβῶτας Rh. 783. σκύμνος λύκων ἀγρίως ἔχουσαι Bac. 698. Λύμα. ὡς μὴ πάλιν γῇ λύματ', ἐκβάλλη κλύδων Hel. 1287. Λυμαίνεσθαι. ἔς λέχη λυμαίνεται Bac. 354. αὐτῷ τάδ' ἄλλα λυμαίνεται ib. 632. τὸν δ' (sc. νόμον) πολλάκις λυμαίνεται Pi. fr. VII. 4. ὧδε τῇσδ' ἐλυμῆνω χέρας; An. 720. ἄλις λύμης, ἦν ἐλυμῆνω πάρος Hel. 1105. Λυμεῶν. γυναικῶν λυμεῶνας Hip. 1068. ἔπανσ' ὀδεράς λυμεῶνας Ar. fr. XXVIII. Λύμη, et dor. λύμα. ἄλις λύμης Hel. 1105. τὸν ἐμὸν βίον, λύμαν Hec. 213. λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς ib. 1074. ποίοισιν οἴκοις τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις; Tr. 198. πατρὸς μεμνημένοι λύμας Her. 471. Λυπεῖν. εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν Al. 238. εἰ μὴν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βέλομαι ib. 1021. τὸ φιλότιμον λυπεῖ προσιστάμενον Iph. A. 23. τί ἐπὶ τοῖς μέλλεσι νῶν κακοῖσι λυπεῖς; Iph. T. 483. λυπεῖν μηδὲν αὐτὸν Cy. 337. γυναῖκα τὴν ἐμὴν εἰ βέλομαι λυπεῖν Ion. 658. λυπεῖ βροτὰς Acol. fr. X. 2. μὴ ἔθελε λυπεῖν σαντὸν Antig. fr. XIV. 1. λυπεῖσιν τὸν φύσαντα Ceno. fr. II. 8. λυπῶν ἐμέ Iph. A. 409. πατέρα τῶνδε τοῖς τῶτων κακοῖς λυπεῖσιν Med. 1047. τὸ λυπεῖν ὕστερον χαρὰν ἄγει Antig. fr. XIV. 2. ὅπως σὲ μέλλω σὴν τε λυπήσειν φρένα Or. 544. εἴκοι καὶ σὲ τὰμὰ λυπήσειν κακὰ ib. 766. λυπήσομέν τιν', ὦν λελυπήμεσθ' ὑπο Ion. 1311. λυπῇ (2 sing. praes. med.) Med. 286. et 1361. συγγνωστὰ ἦν, σὲ λυπεῖσθαι ib. 703. εἰ πρέπει λυπεῖσθαι ξένος Al. 553. δεῖ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι Iph. A. 31. παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς Tr. 1005. ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπόμενον Or. 880. εἰθ' εὐρομέν σε μὴ λυπόμενον Al. 539. εἴη ἐμοὶ ζῆν μέτρια μὴ λυπεμένῳ Ion. 632. λυπεμένῳ μῦθος εὐμενῆς φίλων Fr. inc. CXVIII. 2. λυπεμένοις ὀχληρὸς ξένος Al. 543. ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπόμενοι Her.

F. 505. cf. Antiop. fr. XXV. 5. τῶν
τάλαχιστα λυπμένων Fr. inc. B. 38.
2. τί κινεῖς με λυπμένην; Hec. 502.
τί σοι πλέον λυπμένη γένοιτ' ἄν;
Hel. 330. σὺ λυπήσῃ Med. 474. δις
λυπηθεῖμεν ἂν Hel. 777.

Λύπη. τῷ καλῷ λύπη πρόσσειν Hec.
383. παρακαλεῖ ἐκεῖθεν λύπη τις ἄλλη
ib. 588. λύπη μάλιστ' ἢ διαφθείρε-
σά με Or. 398. λύπην πικρὰν ib.
1105. λύπην ἀνιαροτάτην Med. 1113.
λύπη φρενῶν Hip. 188. λύπη πα-
χνωθεῖσα ib. 803. λύπη κᾶμοι ib.
1339. τὴν ἄγαν λύπην ἀφείς Al. 797.
λύπη καρδίαν δηχθήσομαι ib. 1103.
cf. Rh. 596. λύπης μεδίεασο Al.
1125. παῦσαι λύπης An. 1271. et
παῦω λύπην ib. 1277. τί λύπην ταῖσδε
προσθεῖναι θέλεις; Sup. 946. λύπης
ἀφαίρει Iph. A. 1609. λύπη ἑτερομένη
Rh. 425. λύπη τὸν σὸν οἰκτεῖρω γό-
νον ib. 905. ὁ παῦει τὰς ταλαιπώρας
βροτὰς λύπης Bac. 281. λύεται μέλη
λύπη Her. 603. ἄχεα λύπης Hel.
386. λύπη σὰς διέφθαρσαι φρένας
ib. 1208. λύπης τί προσδεῖ σε; Her.
F. 90. λύπη τι παίδων μὴ πάθω ib.
1388. λύπη ἄτη περιπεσεῖν αἰσχυρᾷ
τινι Cress. fr. VI. 1. ἐν κοινῷ λύπης
ἡδονῆς τ' ἔχουν μέρος Fr. inc. CLII.
4. 2) dor. λύπα. λύπα εὐναία δέ-
δεται ψυχὰ Hip. 159. μὴδ' ὑπεράλγει
φροντίδα λύπα Her. 620. λύπας ἄλις
ἔχων Hel. 595. πλέον ἔχει χάριτος,
ἢ λύπας ib. 661. λύπαν ἐξαλλάξας
ἀλαλᾷ ib. 1360. 3) plur. συνίεις λύ-
πας παύειν Med. 195. λύπας παραιεῖ
Hip. 1104. λύπαι φίλων Al. 898.
δυσμενεῖς λύπας An. 469. δυσφρονες
λύπαι ib. 1044. ἀπλᾶς λύπας ἐξόν,
ἐκ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. Μῆσα,
ἢ λύπας ἔχει Tr. 605. λύπας ὀρᾶν
ib. 1140. πρὸς λύπαις Hel. 1459.
λύπαις συντέηκας El. 240. κάμπτειν
τῷ χρόνῳ λύπας χρεῶν Alex. fr. XIX.
1. ὅστις λύπας φησὶ πημαίνειν βρο-
τὰς Fr. inc. LXV. 1. λύπαι ἀνθρώ-
ποισι τίκτωσιν νόσους eorund. LXVI.
Λυπηρός. λυπηρὸς ἡμῖν τέσδ' ἂν ἐκλίπη
δόμους Hip. 796. λυπηρὸς ἐκ ἦν Sup.
893. cf. Bac. 1320. πρὸς βαλβίδα
λυπηρὰν βίης Med. 1245. λυπηρὸν Al.
880. αἱ μεταβολαὶ λυπηρὸν Her. F.
1292. τὰν δόμοισι λυπηρὰ Ion. 623.

Λυπηρῶς Bac. 1262.

Λυπρός. λυπρὸς φανῇ Med. 301. λυ-
πρὸς βίος ib. 598. et Hip. 1049. λυ-
πρὸν διάζω βίοντον Med. 1037. et Al.
943. λυπρὸς χρόνος Her. F. 94. λυ-
πρὰν ἡμέραν Hec. 364. λυπρὰν γε
τὴν ἄρνησιν Or. 1582. λυπρὰν χάριν
Ph. 434. τῷτο λυπρὸν ib. 397. ἔπος
λυπρὸν Al. 274. πένθος λυπρὸν ib.
371. ὥς τὸ τέτων λυπρὸν ἐξέλη χθονὸς
Sup. 38. ὁ σὺ λυπρὸν κἀπονείδισον
λέγεις Iph. T. 689. θανεῖν—λυπρὸν
οἶμαι τῷ θανόντι Rh. 759. λυπρὸν
θάμα Tr. 1157. πράσσω ἐγὼ τί λυ-
πρὸν; Her. F. 1114. μὴ λυπρὰ ἐξισο-
ρῆσαι Hec. 235. λυπρὰ κηρύγματα
ib. 662. τὰ χρυσὰ μὴ σοι λυπρὰ φαι-
νέσθω Med. 601. λυπρὰ πρὸς φίλων
πεπονθέναι Rh. 803. τὰ Ἑκτορὸς σοι
λύπρ', ἄκωσον, ὥς ἔχει Tr. 394. πολλὰ
χρήσ' ἐμὲ κλύειν, καὶ λυπρὰ γε Hel.
1464. λυπρὰ τὰ κρείσσονα Ion. 597.

Λυπρῶς. παιδὸς τερηθεῖς—ιδίᾳ λυπρῶς
Ph. 1213. λυπρῶς ἔφερεν Sup. 898.
ζῆν λυπρῶς Tr. 632. λυπρῶς νῦν
εἰσίδοιμ' ἂν ἐξινοώμενας Bac. 812.

Λύρα. τὰς Ἀμφιονίας λύρας ὑπο Ph.
831. λύρας ὥπασε θέσπιν ἀοιδὰν
Med. 424. λύρας κτύπος Al. 432.
ἔχων κέλαδον ἑπτατόνους λύρας Iph. T.
1129. ῥίψον τὴν λύραν Antiop. fr.
XXVI.

Λυσιμελής. θανάτῳ λυσιμελεῖ Sup.
46.

Λύσις. λύσις τύχας Al. 212. πημά-
των δόιης λύσιν An. 901.

Λύσσα. ταχὺς μετέθε λύσσαν Or. 254.
ἐκλαθέσθαι λύσσας μανιάδος φοιταλῆς
Or. 326. ἡρῶ λύσσης πότε; ib. 401.
λύσσης μετασχεῖν ib. 791. Θεομανεῖ
λύσση δαμείς ib. 843. ἐνεῖς ἐλαφρὰν
λύσσαν Bac. 849. θοαὶ λύσσης κύνες
ib. 975. πρὶν ἂν ἐμᾶς λύσσας ἀφῇ
Her. F. 866. λύσσα μαινὰς Fr. inc.
CXLV. 4. 2) Λύσσα, dea furoris,
seu Furia. Her. F. 823. 878. 883.
887. et 898.

Λυσσάς. λυσσάδι μοίρᾳ Her. F. 1024.

Λύσσημα. εἴ μ' ἐκφοβεῖεν μανιάσιν
λυσσημασί Or. 270.

Λυσσώδης. μαινάδων κατάσκοπον λυσ-
σώδη Bac. 979.

Λυτήρ πόνων El. 136.

Λυτήριος ἐκ θανάτου Al. 224.

Λύχνος. λύχνα ἀμμένα δαΐα Cy. 512.

Λωβᾶσθαι. ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι Or. 927.

Λώβη, et dor. λώβα, qua forma apud Euripidem semper occurrit. λώβαν ἐχθίζαν Hec. 200. τὸν ἐμὸν βίον, λώβαν,—ἐ μετακλαίομαι ib. 213. ἐπὶ ἐμῶν μελάθρων λώβα ib. 648. ἀρνύμενος λώβαν ib. 1073. ᾧμοι ἐμᾶς λώβας ib. 1098. φυγὰς ἀποσαλεις ὁμαίμης λώβα Ph. 323. μεγάλην Πριάμης πόλεως λώβαν An. 298. πατρὶά λώβα Iph. T. 211. Κάτορι λώβαν Tr. 132. ὡς ἐπὶ λώβα Her. F.

881. λυγρὰν Αἰγίσθε λώβαν θεμένα El. 165.

Λωτίσμα. ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα Hel. 1609.

Λωτός. λωτῆ κατὰ πνεύματα Ph. 794. λωτός βοάσθω Iph. A. 438. διὰ λωτῆ Λίβνος ib. 1036. cf. Tr. 544. et Hel. 170. λωτῆ ἔρωτες Tr. 439. λωτός εὐκέλαδος Bac. 160. λωτῆ ψόφῳ ib. 686. λίγεια λωτῆ χάρις Her. 893. ἦν—λωτῆ συνηλάαζαν Her. F. 11. λωτός φθόγγον κελάδει κάλλιτον El. 716.

Λωτοτρόφος. λωτοτρόφον κατὰ λείμακα Ph. 1564.

M.

Μάγειρος. τῷ θεοσυγεῖ ᾄδῃ μαγείρῳ Cy. 396.

Μάγευμα. μαγεύμασι παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1110.

Μαγνήτις λίθος Cenei fr. V. 2.

Μάγος. μάγων τέχναις Or. 1497.

Μαζός. μαζὸς σπαργῶν ἔτι Bac. 700. σῶν ἀπὸ μαζῶν Hec. 144.

Μάθημα. τί τᾶλλα μὲν μαθήματα μοχθέμεν—; Hec. 814.

Μάθησις. ὧν μάθησιν ἐκ ἔχει Sup. 915. ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν Fr. inc. CLIII. 2.

Μαῖα, *nom. propr. mater Mercurii*. ὁ Μαΐας πομπαῖος ἀναξ Med. 759. cf. An. 275. Rh. 216. Ion. 3. et El. 463.

Μαῖα, *nom. appell. mater Al.* 394. 2) *nutrix*. Hip. 243. et 311.

Μαΐας, *eadem, quæ Μαῖα, mater Mercurii*. Or. 998. et Hel. 248. et 1686.

Μαίναλος. Μαινάλης κόρη Ph. 1169.

Μαινάς. τὰν βακχεύσαν Κασσάνδραν —μαινάδα Tr. 172. cf. v. 307. 349. et 415. et El. 1032. γυναικὸς Μαινάδος Βάκχης Bac. 913. λύσσα μαινὰς Fr. inc. CXLV. 4. ὄρεσι Μαινάδων Ph. 1741. συνάψω Μαινάσι στρατηλατῶν Bac. 52. et sic passim de mulieribus bacchantibus in *Bacchis* occurrit. vid. etiam Ion. 552.

Μαίρειν, in *activ.* semel tantum oc-

currit, sc. σ' ἔμνηε θεῶ τις βλάβη; Ion. 520. 2) *med.* σὺ μαινῇ Hec. 1280. et Ph. 538. ὥστε μαινέσθαι δοκεῖν ib. 1134. τί μαινομαι; Med. 873. μὴ ἐ μαινέσθαι Iph. A. 42. μαινεται, ὃς εὐχεται θανεῖν ib. 1251. μαινῇ Iph. T. 1300. μαινῇ ὡς ἀλγισα Bac. 326. ὃς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαινεται Cy. 167. μαινόμεσθαι τοῖς εὐρήμασι ib. 463. πρὶν παθεῖν, μαινομαι Alex. fr. XXII. 3. τὸ μαινέσθαι ἦν ἔρωε βροτοῖς Antig. fr. VII. ἀνδρῶπων μαινονται φρένες Pol. fr. VI. 1. μαινόμενος Cy. 613. μαινομένη πιτύλῳ πλαγχθεῖς Her. F. 1187. μαινόμεν' (i. e. ὁμενοί) οἴτρων Iph. A. 547. μαινόμενοι Σάτυροι Bac. 130. μαινομένων οἶδε τρόποι ib. 398. μαινομένα κρᾶδιά Med. 433. et Hip. 1274. σὺν μαινομένα δόξα Bac. 885. τὰν μαινομένην ἔριν Cresph. fr. IV. 11. τὸ μαινόμενον, κακὸν Hip. 248. ὡς ἐμαίνετο Ph. 1179. μέμνηεν ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῷ Iph. A. 1274. μέμνης ἦδη Bac. 359. ἀδελφὸν ὅταν ὀρῶ μεμνήντα Or. 135. μεμνήνως ἄρα τυγχάνει πόσις; Iph. A. 876. λέγειν τὸ μέλλον τὸς μεμνήντας τοιῷ Bac. 301. μεμνήντας ξένος Ion. 526. 3) *pass.* ἐμάνην Hip. 241. ἐμάνητε Bac. 1294. μήπω μανείη τοσόνδε Hec. 1278. μανεῖς Her. F. 1137. μανέντα Hel. 96. ἡγγέλης μανεῖς Iph. T. 932.

μανεύσαν ἐκ Θεῶν Med. 1284. μα-
νεῖσα πραπίδι Bac. 997.

Μαιῶτις Her. F. 409.

Μάκαρ. ὁ μάκαρ Bac. 73. et Hip. fr.
XVIII. τρισὰς μακάρων παῖδας
Hec. 645. cf. Med. 825. μάκαρες, οἱ
μετρίας Θεῶ—μετέσχον Iph. A. 543.
δαίμονα πρῶτον μακάρων Bac. 377.
μακάρων ἐς αἶαν ib. 1337. conf. Hel.
1693. ἑρανίων μακάρων Her. F. 758.
σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας El. 994.
καλλίτα μακάρων Θεῶν Cresph. fr. IV.
2. τίνα μακάρων ἐκδυσαμένους Fr. inc.
CLV. 12. μάκαιρα δαίμων Al. 1006.
Ἄρτεμιν, τὴν μάκαιραν Iph. A. 1483.
τύχας μάκαρος Iph. T. 646. ὁ μά-
καιρα Δίρκα Bac. 530. μάκαιρ' ὦ
Πιερία ib. 565. μάκαιρ' Ἀγανὴ ib.
1177. ὁ μάκαρ Ἀρκαδία παρθένη Hel.
380.

Μακαρίζειν. τὸν, κατ' ἡμᾶρ ὅτ' ὅς βίωτος
εὐδαίμων; μακαρίζω Bac. 909. τίς σ'
ἐκ ἂν μακαρίσει; Epist. IV.

Μακάριος. ὁ μακάριος Τάνταλος Or.
4. σὺ εἶ μακαρία, μακάριός θ' ὁ σὸς
πόσις ib. 86. μακάριος ἀνὴρ ib. 539.
μακάριος αἰὼν ib. 602. μακάριος ὁ
γαμέτας Tr. 312. μακάριος ἦσθ' ἂν,
εἴ τι τῶνδε μακάριον ib. 1170. φωτὶ
(νῖο) μακαρίῳ Her. F. 1291. μακα-
ρίων τυράννων φάσματα El. 709. ἐπὶ
μακαρίας Or. 970. ματρὶ μακαρίᾳ
Ph. 348. πολλὰς με μακαρίαν Ἑλ-
ληνίδων ἔζηκας Med. 509. τῇ τυ-
ράννῳ μακαρίᾳ νύμφῃ ib. 957. ἀρχὴν
μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832.
μακαρίας τῆς σῆς χερὸς El. 1006.
ἀποσολαὶ μακάριαι Iph. A. 688. μα-
καρίαις ἀοιδαῖς Tr. 336. μακαρίαις
ὑμνωδαῖς Hel. 1450. μακάριον λέχος
Or. 1208. φῶς μακάριον Iph. A. 439.
κλέος μακάριον ib. 1384. μακάριον
θήραμα Bac. 1170. μακαρίων φασμά-
των Ion. 1354. πόλιν δείξω τήνδε
μακαριωτέραν Tr. 365. μακαριω-
τάτας τυχεῖσ' ἡδονᾶς Ion. 1461. ἐπὶ
πατρὸς ἐμῆ μακαριωτάταις τύχαις Tr.
327.

Μακαρίως Hel. 915.

Μακεδονία Epist. V.

Μακράν. ἔοικεν ὁ μακράν λέξειν τάκεϊ-
θεν Or. 848. ὁ μακράν ἄπеси Ph.
913. ὁ μακράν τειχέων περιπτυχαὶ
ib. 1366. πρὶν ἐκ δόμων μακράν ἀπεί-

ναι Med. 1158. ὡς μακράν ἔτεινον
Iph. A. 420. μακράν ἀπαίρεις; ib.
664. μακράν βαρβάρους ναίει χθονὸς
Iph. T. 629. ὁ μακράν δέξεσθαι με
Tr. 460. ὡς ὁδηθεῖς μακράν Cy. 12.
ὡς παραινῶ μὴ μακράν Hel. 1023.
μακράν ἔρπει γῆρας El. 754. εἰ μὴ
μακράν διὰ πόνων ἐναντὸς Fr. inc.
CLXVII. 2.

Μακραύχην. μακραύχενος κλίμακος
Ph. 1180.

Μακρηγορεῖν. τί δεῖ μακρηγορεῖν; Ph.
768. μακρηγορεῖται Hip. 704.

Μακρόπτες. ἔλκεις μακρόπτην ζῶαν Ph.
1531.

Μακρός. μακρὸν χρόνον Or. 662. cf.
v. 978. Hip. 375. et 1322. Al. 673.
Iph. T. 481. Bac. 893. Hel. 783.
Ion. 1130. Dan. 25. et Pal. fr. I. 2.
ὁ μῦθος ὁ μακρὸς μακρῶν περὶ Or.
756. μακρὸς αἰὼν Med. 429. Gl. fr.
IV. Ceno. fr. IV. 3. et Fr. inc.
LXXVII. et δι' αἰῶνος μακρῶ Hip.
1426. ὑφ' ἡλίῳ μακρῶ Al. 149. μα-
κρῶ βίῃ ib. 718. et Her. 448. λόγος
μακρῶ Sup. 639. et Rh. 837. μακρὸν
πόρον Iph. T. 116. μακρὸς μῦθος
Her. 952. σκύφος μακρὸς Eu. fr.
VIII. μακρὸς λόγος Hec. 1177. et
Iph. A. 313. ἡ χάρις ὁ μακρῶν λό-
γων δεῖται Tr. 87. πόντος μακρὸς ib.
1040. διὰ μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226.
μακράν ὁμιλίαν Hip. 1441. μακρὰ
ἀπεσία Iph. A. 651. et διὰ μακρᾶς
ἀπεσίας ib. 1172. cf. Rh. 467. ἐν
μακρᾷ φλογὶ φασφόρῳ Hel. 635. διὰ
μακρᾶς κελεύθας Ion. 549. μακρὰ
ἰσχύς Aol. fr. XI. 2. μακρὰὶ λέσχαι
Hip. 384. μακρὰὶ λόγχοι Her. F.
65. μακρὰὶ ἄρραι πεδίῳ ib. 369.
μακρὰς οἰκῆρας ib. 1373. διὰ μακρῶ
ἡ χάρις Hec. 320. cf. Ph. 1076. Iph.
A. 1399. et Iph. T. 480. μακρὸν
μῆκος χρόνος Or. 72. ὁ μακρῶ λῶσα
βροτοῖσι Med. 126. μακρὸν φῆλης
ματέρος σερηθεῖς Al. 410. μακρὸν τὸ
μέλλειν Bac. 197. μακρῶ ἀρίτας θυ-
γατέρας ib. 1232. μακρὸν ἵππευμα
And. fr. XXVIII. 2. μακρῶν ὁδου-
μάτων Hec. 297. τὰ μακρὰ τῶν σμι-
κρῶν λόγων ἐπιπροσθέν ἐστι Or. 639.
τῶν μακρῶν νοσητημάτων Ph. 595.
μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λό-
γοισιν Med. 1351. ὁ μακρὰ πένθη

Al. 898. μακρά κέλευθα Iph. T. 891. τυράννης διὰ μακρῶν νύξημένους Inus fr. XVI. 1. ἐσμέν μακρότεροι Cy. 631. μακρότατον πέρας εὐρεῖν Hel. 1153. 2) Μακραί πέτραι, *nom. speluncæ*. Ion. 13. 283. 937. et 1400. *vid. etiam vers. 494. ibique not.*

Μάλα. ὦ μοι μάλ' αὖθις Hec. 1037. cf. Ph. 1076. Med. 1009. etc.

Μαλακός. μαλακῶ χρωτὸς Med. 1403. μαλακῇ γνώμῃ Iph. A. 601.

Μαλάσσειν. ὀργὰς μαλάσσης (i. e. ἄσσης) ἀνδρὸς Al. 774. χρόνος μαλάξει σε ib. 382. cf. v. 1088. et Or. 1201.

Μαλέα, *nom. loci*. Or. 362. et Cy. 18. et 292.

Μαλερός. μαλερὰ μέλαθρα Tr. 1300.

Μαλθακίζειν. μαλθακισθέντα Med. 291.

Μαλθακός. ὃ μαλθακὸς χρῶς Med. 1075. μαλθακοῖς λόγοις Or. 691. et μαλθακὸς λόγος Med. 776. et 1052. εἰς τὸ μαλθακὸν Or. 713. πρὸς τὸ μαλθακὸν βίβη Sup. 883. ἣν ἐνδιδῶ τι μαλθακὸν Hel. 515. τῷ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταῦτόν ἐλθὼν Fr. inc. XXIV. 1. λέγεις ἀκῆσαι μαλθακὰ Med. 316. εἰς τὰ μαλθακὰ γαίας Hip. 1226. μαλθακὰ ψευδῇ Fr. inc. XX. 1.

Μαλθάσσειν. ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἄν; Her. F. 298.

Μᾶλλον. μᾶλλον εὐτυχέστερος Hec. 377. ἔτι μᾶλλον, ἢ λέγω, ὀλωλας ib. 667. ὁ αἶνος ἔστος—μᾶλλον ἀλγίῳ κλύειν Hip. 485. μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἥει Iph. T. 1406.

Μαλλός. λευκοτρίχων πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 113.

Μάν, *dor. pro μήν*. εἰ μάν Al. 89.

Μανθάνειν. σπυδαζόμεν μισθὸς διδόντες μανθάνειν Hec. 818. μανθάνω τὸ σύμβολον Or. 1130. μανθάνω, οἷα τολμήσω κακὰ Med. 1078. ἔκην λέγειν μὲν χρή σε, μανθάνειν δ' ἐμέ; Iph. T. 810. σοφῆ παρ' ἀνδρὸς χρή σοφόν τι μανθάνειν Rh. 206. ζῆν ἔτε μανθάνουσιν εὖ Aut. fr. III. 3. κακῶ ἐγγυὲς ὦν ἐμάνθανεν Bac. 1111. ἐμαθον, ἐδάην Hec. 78. ἐμαθον ἐνύπνιον ib. 703. ἐμαθον τὸς τρόπους

ἀπλῆς ἔχειν Iph. A. 927. ἐμάθετ', ἐκλύετε Περγάμων κτύπον Tr. 1325. ὁψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς Bac. 1343. εἰ σωφρονίζειν ἐμαθον Antiop. fr. XX. 1. κείνη τὸς λόγους μάθε Bac. 656. τῷτο ἦν τις εὖ μάθοι Hec. 601. ἂ ἂν μάθοι τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ πρὸς γῆρας Sup. 916. ὡς μάθης περαιτέρω Ph. 1675. ἔν' ἤθῃ μὴ μάθῃ κακῶν βροτῶν Iph. A. 709. ὡς ἂν μάθωσιν πάσχειν κακῶς Rh. 473. ὡς σαφέστερον μάθης Cy. 143. πρὸς μάθῃ Her. F. 1059. τὰ γ' εἰσω τειχέων σαφῶς μάθῃ El. 101. τρανῶς ὡς μάθης τύχας σέθεν ib. 758. τὸ μέλλον ἔκ' ἔχῃ μαθεῖν Hec. 761. τί βέλει μαθεῖν ἐμέ; ib. 991. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βέλεω Hip. 517. ὦν ἐφίεμν μαθεῖν Rh. 300. τὸ σὸν θέλω μαθεῖν Tr. 63. μάντευμα κρυπτόν μαθεῖν Ion. 334. σιωπῇ μαθεῖν εἰ βέλομαι Her. F. 1126. τὰληθές ὄψει προσκοπόμενος μαθεῖν Dan. 41. cf. v. 60. τὸ αἰσχρὸν κανόνι τῷ καλῷ μαθὼν Hec. 602. τῷτο πάντ' ἔχῃ μαθὼν Or. 747. συμφορὰν μαθὼν Al. 757. μαθὼν τὰς ἐμας ἐπιτολὰς Iph. T. 1446. εἰ λόγῳ μαθὼν Her. 532. ὦ τεκμηρίῳ μαθὼν Alex. fr. II. 1. τῷτο παρὰ σοφῆ τινος μαθὼν Thes. fr. IV. 1. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς Rh. 129. μὴ μαθεῖσαν οἰκοθεν Med. 239. μαθεῖσα Θεονόης φίλος λόγος Hel. 536. σωφρονεῖν μαθήσεται Hip. 731. et Her. 273. ἐξ ἐμῆς τὰμὰ μαθήσῃ κλύων Phi. fr. XIII. 3.

Μανία. νόσος μανίας Or. 228. μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον Hip. 214. Λοξία δίκην δίδωσι μανίας An. 52. πῶς τροχηλάτῃ μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος Iph. T. 83. μανίας πίτυλον μεθεῖς ib. 307. μανία καὶ τῷτ' ἐστὶ Διονύσῃ πάρα Bac. 305. τὸ ματρός αἰμὰ νιν τροχηλατεῖ μανίασι Or. 37. cf. v. 400. μανίαις ἀλαίνων ib. 531. et Iph. T. 284. βεβάκχονται μανίαις Or. 833. μανιῶν λήξω Iph. T. 981. αὐτὰς ἐκ δόμων οἰσησ' ἐγὼ μανίαις Bac. 33. ἐγγυὲς μανιῶν ἐλαύνει Her. 904. μανίας ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε—ἐλαυνε Her. F. 835. μανίασι Λύσσης χορευθέντ' ἐναύλοισι ib. 878.

Μανιάς. λύσσας *μανιάδος* Or. 326. *μανιάσιν* λυσσήμασι ib. 270.
Μανίειν, dor. pro *μηνίειν*. *μανίω* θεοῖ-
 σιν Hip. 1146.
Μανιώδης. τὸ *μανιώδες* *μαντικὴν* πολ-
 λὴν ἔχει Bac. 299.
Μαντεία. τὰδε *μαντείας* ἄξια πολλῆς
 Hip. 236. *μαντείας* βροτοῖς ἀναφαί-
 ρων Iph. T. 1255. *μαντείας* ἔῃν
 Hel. 760.
Μαντεῖον. Φοῖβη λιπὼν *μαντεῖον* An.
 927. cf. Ion. 1122. *μαντεῖον* χθρόνιον
 Iph. T. 1249. εἰσβαίνουσα *μαντεῖον*
 Θεῶ Ion. 42. cf. v. 69. *μαντεῖα* σεμ-
 νὰ Ph. 291. *μαντεῖα* Δωδωναῖα An.
 887. *μαντεῖων* ἐπέβας ζαθέων Iph.
 T. 1252. πρὸς *μαντεῖ* Ἀπόλλωνος
 Ion. 66. αἰπεινά μοι *μαντεῖα* ib.
 739.
Μαντεῖος. ὦ Λοξία *μαντεῖε* Or. 1666.
 ὦ *μαντεῖ* ἀναξ Tr. 454. *μαντεῖον*
 τιμὰν Iph. T. 1267. *μαντεῖον* ἔδραν
 Ion. 130.
Μαντεύεσθαι. εἰ *μαντεύομαι* Ph. 847.
 τί δῆτα *μαντεύομεθα*; Hel. 759. φή-
 μας ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλουσιν *μαντεύεσθαι*
 Ion. 100. ταῦτα καὶ *μαντεύομαι* ib.
 346. ἥ τοι φυγῆσα γῆς ὑπὲρ *μαν-*
τεύεται; ib. 431. μάτην *μαντεύε-*
ται ib. 1537. πῶς, ὃ λαθεῖν βέλε-
 ται, *μαντεύεται*; ib. 365. εὖ με-
μαντεύσθαι El. 981.
Μάντευμα. τάτῳ Θεῷ *μάντευμα* κοινῶ-
 σαι θέλω Med. 685. τὸ τῷ Θεῷ γ' εἰ
 διέφθειρέν με πῶ *μάντευμα* Iph. T.
 720. *μάντευμα* κρυπτόν Ion. 334.
 Λοξίης *μαντεύμασιν* Sup. 7. cf. Dan.
 17. ἐρεῖ *μαντεύματ'* Ἀργείων στρατῷ
 Iph. A. 518. αἰδοῖ τῶν πάρος *μαν-*
τευμάτων Iph. T. 713. ὡς τύχῳ *μαν-*
τευμάτων Hel. 145. ἔποτ' ἄλλον ἄν-
 δρα ψεύσεται *μαντεύμασιν* ib. 1642.
 χάριν *μαντευμάτων* Ion. 301. τῷ Θεῷ
 προλαμβάνειν *μαντεύματα* ib. 408.
 Θεῷ λαβεῖν *μαντεύματα* ib. 421. *μαν-*
τεύματα κρᾶναι ib. 464. καθαροῖς
μαντεύμασι ib. 471.
Μαντευθεῖον Ion. 373.
Μαντευτὸς γόνος Ion. 1209.
Μαντικός. τέχνην *μαντικὴν* Ph. 779.
 hinc *μαντικῇ*, subst. sine addito τέχνη.
 τὸ *μανιώδες* *μαντικὴν* πολλὴν ἔχει
 Bac. 299. *μαντικῇ* εἰ λέγω ib. 368.
 ἀρίστην *μαντικὴν* ἔχοι δόμοις Hel.

766. βροτῶν *μαντικὴν* χαίρειν ἐῷ
 El. 400. τὸ *μαντικὸν* σπέρμα Iph.
 A. 520.
Μαντιπόλος. τῆς *μαντιπόλου* βάκχης
 Hec. 123.
Μάντις. ἔτοι πέφυκα *μάντις* Hec.
 743. ὁ Θρηξὶ *μάντις* εἶπε τὰδε ib.
 1267. ὁ *ναντίλοισι* *μάντις* Or. 363.
 ὁ *μάντις* Ἀμφιάραος Ph. 177. et 1118.
 οἶωνόν, ὥστε *μάντις*, εἰσορῶ κακῶ Hip.
 873. Κάλχας ὁ *μάντις* Iph. A. 89.
 956. 1262. et 1565. et Iph. T. 531.
 ὁ Φοῖβος, *μάντις* ὢν Iph. T. 711. cf.
 v. 1128. ἐδὲν *μάντεως* ἔδει Rh. 952.
μάντις ὁ δαίμων ὅδε Bac. 298. *μάν-*
τις οἷσθ' ἄρ' εἰ καλὸς τὰδε Her. 65.
μάντιν ἐχ' ἕτερον ἄξομαι Her. F. 911.
μάντις ἀρίστος, ὅστις εἰκάζει καλῶς Fr.
 inc. CXXVIII. ἀκόλαστ' ἐάσας *μάν-*
τεων *θεσπίσματα* Ph. 978. *μάντεων*
 φήμας Hip. 1055. *μάντεων* ὅπα ib.
 1321. σὺν *μάντεσιν* Πυθικοῖς An.
 1104. *μάντις* ἐπῆλθες; Sup. 155.
 κατὰ σπλάγχχνων πτόχας *μάντις*
 προσημαίνουσιν ib. 213. *μάντεων* πεισ-
 δεῖς λόγοις Iph. T. 574. οἱ σοφοὶ
 καὶ τὸ θεῖον εἰδότες *μάντις* Rh. 66.
 τὰ *μάντεων* ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐστὶ Hel.
 750. cf. v. 764. ἐν ἱερῷ *μάντεσιν* τ'
 ἐσθλοῖς τραφεῖς Ion. 1190. 2) *μάν-*
τις, *fact.* δεῖ *μάντιν* εἶναι, μὴ μαθεῖ-
 σαν οἰκοδεῖν,—Med. 239. εἰ *μάντις*
 εἰμὶ Hip. 346. γνῶμη ἀρίστη *μάντις*
 Hel. 763. ἔσα *μάντις* ib. 925.
Μαντόσυνον κέλευσμα An. 1032.
Μανύειν, dor. pro *μηνύειν*. *μάνυσόν*
 μοι Hec. 194.
Μάραγμα Rh. 817.
Μαραθῶν, nom. loci. *Μαραθῶνα* ἐλ-
 θόντες Her. 32.
Μαραίνειν. *μαραίνεται* νόσῳ Al. 201.
 et *μαραινομένην* νόσῳ ib. 236.
Μαργᾶν. ἔσχε *μαργῶντ'* αὐτὸν Ph.
 1163. ὅς νιν φόνος *μαργῶντος* ἔσχε
 Her. F. 1005. *μαργῶντ'* (i. e. *μαρ-*
γῶντε) ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ Ph.
 1253. *μαργῶσαν* χέρα Hec. 1128.
μαργῶσαι φρένας Hip. 1230.
Μάργος. φεύγετε *μάργον* ἄνδρα Her.
 F. 1083. ἔνεχ' Ἑλένης *μάργος* ἦν
 El. 1027. πάρες τὸ *μάργον* σῆς γνά-
 θος Cy. 309.
Μαργότης An. 950.
Μαρμαίρειν. πεδίον πυρὶ *μαρμαίρει* Ar.

fr. XXXIII. 2. χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων Ion. 888. ἵπποισι μαρμαίροντε Iph. A. 1154.

Μάρμαρος. ὃν ὠλεσε μαρμάρῳ Ph. 667. ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410.

Μαρμαρωπὸς Λύσσα Her. F. 883.

Μάρνασθαι. μάρνανται δορὶ Med. 249. πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν Tr. 726. μαρναμένους ἐπὶ τραύμασιν αἵματος Ph. 1567. τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις ἐμαρνάμεσθα ib. 1149. εὐλαβετέρως ἐμαρνάμεσθα Iph. A. 1376.

Μάρπτειν. μάρπτει χερσὶν ἡνίας Hip. 1188. cf. Phaeth. fr. VIII. 2. μάρπτει τὰς κακὰς Fr. inc. II. 4. τῶσδ' ἐμαρψα Rh. 681. ἐμαρψα τόνδ' ἀνευ βρόχων Bac. 1172. τὰς ἀνδροφόνους μάρψαι χρήζων Hec. 1061. ἀνπερ λοχήσας αὐτὸν—μάρψω Al. 850. cf. v. 1145. μάρψω σ' αὖ τόξοις Ion. 158.

Μάρτυρ, vel μάρτυς. νεκρῷ παρόντος μάρτυρος σαφεσάτω Hip. 972. εἰ ἦν μοι μάρτυς, οἷός εἰμ' ἐγὼ ib. 1022. μάρτυρ' ἂν λάβοις πάτραν Her. F. 187. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκείνῃ δεῖ με; Or. 531. μάρτυρας τῶνδε δαίμονας καλῶ Ph. 494. μάρτυρας πολλὰς ἔχειν Hip. 404. εἰς τὰς ἀφώνας μάρτυρας φεύγεις; ib. 1076. θεὸς τε καὶ γῆν—θέμεναι μάρτυρας Sup. 261. μάρτυρές μοι πύργων πυλωροὶ Tr. 955. σὺν μάρτυσιν' θεοῖς Her. F. 176. μαρτύρων ὑπο Phoen. fr. IX. 2.

Μαρτυρεῖν. Ἑλλὰς πᾶσα τῶτο μαρτυρεῖ Her. 220. μαρτυρεῖς σαντῷ Ion. 532. μαρτυρῶν Iph. T. 965. εἶδε μαρτυρήσαιτε Hip. 1075. εἰ μαρτυρήσει μ' Ἰσθμῖος Σίνις ποτὲ κτανεῖν ἑαυτὸν ib. 977.

Μαρτύρεσθαι. γαῖαν καὶ θεὸς μαρτύρομαι Ph. 629. cf. Med. 22. 619. et 1410. Ἀρτεμιν μαρτύρομαι Hip. 1451. ὄρκους παλαιὰς—μαρτύρεται Iph. A. 78. Ἥλιον μαρτυρόμεσθα Her. F. 858.

Μαρτύρημα Sup. 1203.

Μάρων, filius Bacchi. Cy. 141. hinc pro vino ponitur ib. 411. et 612.

Μασεύειν. τί δῆτα τᾶλλα μὲν—μασεύομεν; Hec. 815. τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μασεύων μαθεῖν, εἰ μηκέτ' εἴη Ph. 36. μασεύων σε κιχάνῳ μόλις Hel. 603. τί χρῆμα μασεύουσα; Hec.

754. μασεύουσα πόρες—δολῆς Hel. 1337.

Μασῆρ Bac. 983.

Μάσιξ. Πανὸς τρομερᾷ μάσιγι φοβῆ Rh. 37. μάσιγι εὐ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236.

Μασὸς. ὅτ' ἐξέβαλε τὸν μασὸν Or. 526. φαρῶν μασὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν ib. 839. ἀμφίβαλλε μασὸν ὠλέναισι ματρὸς Ph. 313. ἥς πρῶτα μασὸν εἴλκυσα ib. 994. τέκεσι μασὸν ἔφερεν ib. 1561. μασὸν ποδῶντα ib. 1597. μασῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Al. 642. μασὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον An. 223. ὥς ἐσείδες μασὸν ib. 630. ἀμφὶ μασὸν ὑποβάλλω σποδὸν Sup. 1159. διακενῆς σε μασὸς ἐξέδρεψ' ὅδε Tr. 754. μασῷ δραγμὸς Cy. 169. ἔπω ποτ' ἐγγων μασὸν Ion. 319. μασῷ προσαρμόσαι τέκνα ib. 762. μασὸν διώκειν ib. 962. μασὸν ἐχ' ὑπέσχεν ib. 1372. cf. v. 1492. ἔδειξε μασὸν ἐν φοναῖς El. 1207. ὃ μασοὶ, οἳ μ' ἐθρέψαθ' ἡδέως Hec. 424. μασὸς ἔδειξε ib. 560. μασοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι Or. 567. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μασοῖς ὑφείτο Ph. 31. ἐδρῆναι τὸν πολλὸν μασῶν πόνον ib. 1443. ἐν διδύμοις γάλακτος παρὰ μασοῖσιν ib. 1525. κείσο μασοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς An. 512. μασῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας Iph. A. 1152. παρὰ εἰρεσίᾳ μασῶν Tr. 569. σπαργὼντάς μοι τὰς μασὸς χάλασον Cy. 55. πρὸς μασοῖς εἰσιν; ib. 206.

Μάταιος. ὅστις ἐμπύρῳ χρᾶται τέχνη, μάταιος Ph. 962. μάταιος ἄρ' ἦν Hip. 1012. ἄλλος τις μάταιος Iph. T. 275. συγγόνῳ ματαίῳ Hel. 924. λόγων ματαίων ἔνεκα Med. 450. cf. An. 693. Sup. 583. et Dic. fr. XIII. 3. ὃ μάταιοι Sup. 549. ὃ ματαῖα Med. 151. 333. et 959. μάταιον εὐχὴν ἢ ξῶ Iph. T. 628. ἀμφω ματαίῳ El. 1064. μηδὲν μάταιον ἐς τρεῖς εὐχασθαι δεῶ Hip. 46. μή σε δράσῃ τι μάταιον Cy. 658. μάταια μοχθεῖς Ph. 1660. μάταια βάζει Hip. 119.

Ματαίως Fr. inc. CXLVIII. 4.

Μάταν, dor. pro μάτην. μάταν μόχθος ἔρρει Med. 1261. μάταν γένος φίλιον τέκες ib. 1262. μάταν Ζηνὸς ἔχεις

κυλίκων πλήρωμα Tr. 820. μάταν πόνον ἔξει Her. 617. μάταν τέκεια γεννᾶται Her. F. 903.
 Ματεύειν. κόραι ματεύουσι El. 448. κοίτας ματεύων Ph. 419. τῷτον ματεύουσα Hec. 779. βάρβαρα μέλη ματεύουσα Iph. T. 1338. πόσιν σὸν ζείχῳ ματεύσων Iph. A. 854.
 Μάτην. μάτην ριφέντες ἀμφὶ σὲ φόνε Hec. 335. δόξαν κεκτῆσθαι μάτην ψευδῇ ib. 489. ταῦτα νῆς ἐτόξευσεν μάτην ib. 603. ἀνάλωται χρόνος μάτην Ph. 592. ὅπως σίδηρος ἐξολισθαίνοι μάτην ib. 1392. τί μάτην ὀδύρομαι; ib. 1750. τί μάτην τείνεται βοᾶν; Med. 201. ὡς μάτην κεχρώσμεθα κακῷ πρὸς ἀνδρὸς ib. 497. μάτην θυμωμένη ib. 883. μάτην λόγος ἔρριπται ib. 1404. μάτην ὄχλον γέγει δῶμα προσπόλων Hip. 842. πόλλ' ἁμαρτάνοντες μάτην ib. 916. κομπάζειν μάτην ib. 978. μάτην ἂν ὄρκοις συγχέαιμι ib. 1063. μάτην οἱ γέροντες εὐχονται θανεῖν Al. 672. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὠλβισαν θεοὶ An. 1219. μάτην πονεῖν Iph. A. 353. μάτην ἦξα ib. 742. μάτην ἐγκεκτομῶν ib. 1006. μάτην σ' εἰσρωῶ θυμωμένην σὺ πόσει ib. 1369. παραμυθεῖσθαι τῷδε μάτην μῦθος ib. 1617. μάτην ἡμᾶς ἐδέενασε Rh. 950. μάτην ἐμύχθην Tr. 755. cf. Her. 449. μάτην ἐβεδυτῆμεν Tr. 1242. μάτην πονῶν Bac. 626. cf. Her. F. 501. λογοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην Bac. 1206. εἴρηται μάτην Her. 118. μάτην ἦβην ἂν κεκτῶμεθα πολλὴν ib. 283. πόνης μυρίες τλῆναι μάτην Hel. 609. πόλις ἀνηρπᾶσθαι μάτην ib. 757. ὡς ἔρρεις μάτην ib. 1236. μάτην λόγος Ion. 275. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνεμένης ib. 621. μάτην μαυτεύεται ib. 1537. μάτην ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην Her. F. 339. μάτην παιδὸς τοι νεὼν ἐκλήζομεν ib. 340. τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ μάτην πόσιν ib. 717. μάτην τὰς νόθας φεύγσει παῖδας φυτεύειν Eu. fr. V. I. μάτην οἴκῳ σὺ τόδ' ἐκβαίης τέλος Pol. fr. VIII. τύχας τὰς μάτην πλανωμένας Fr. inc. XXXIX. 2. et fr. inc. B. 47. 3. μάτην πόνους ἔχοντες Fr. inc. CVI. 1.
 Μάτηρ, dor. pro μήτηρ. μελανοπτερυγῶν μάτερ ὀνειρώων Hec. 71. δυσανο-

τάτας ματέρος ib. 173. αἷε ματέρος αὐδῶν ib. 174. ᾧ δυσάνε μάτερ βιοτᾶς ib. 199. cf. v. 211. Κρήσης ματρὸς Ἀερόπης ἅπο Or. 18. ματρὸς ἀνοσιωτάτας ib. 24. πατροφόνος ματέρος ib. 193. Ἰδαία μᾶτερ, μᾶτερ ὀβρίμα ib. 1454. τῇ καλλιτόξῳ ματρὶ Ph. 1169. ματρὸς ἐρείας φοιταλέης Hip. 144. ἀσάκτων μάτηρ ὑδάτων Iph. T. 1242. Πιερίς μάτηρ Rh. 349. Σικελῶν ὀρέων μάτερα Tr. 222. ματρὸς μεγάλας ὀργια Bac. 78. cf. v. 128. et 131. ἅμα ματέρει φορβάδι ib. 167. μάτηρ θεῶν (i. e. h. l. Ceres: vid. not.) Hel. 1318. ἰάλεμοι ματέρων Ph. 1040. γενοίμεθ' ὧδε ματέρες ib. 1067. etc.
 Ματρόθεν Hel. 216.
 Ματροκτονεῖν. μήτε προσφωνεῖν τινα ματροκτονέοντας Or. 48.
 Ματροκτόνος Or. 586. ματροκτόνον αἷμα ib. 831.
 Ματροφόντης Or. 1140.
 Ματρῶν αἷμα Or. 285.
 Μάχαιρα. δξύτομον μάχαιραν—κρύψον Sup. 1205. λάβρω μαχαίρα Cy. 402. ἕκῃ κοπίδας—δήξει μαχαίρας; ib. 241.
 Μάχεσθαι. τοῖς κρατῶσι μὴ μάχεσθαι Hec. 404. μάχῃ πολλοῖσιν εἰς; Iph. A. 1358. πρὸς εὐτραφέας καὶ νεανίας ξένους μάχεσθαι Iph. T. 305. μάχεσθαι πολεμίοις Rh. 488. κακῶς Ἀργείοισιν—μάχοντό Her. 173. πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύο El. 845. ἃ καὶ μάχοιτο Er. fr. I. 31. θεοῖσι μὴ μάχεσθαι Fr. inc. XXX. 1. μαχόμενοι πάτρας ὑπὲρ Ph. 1009. πότερα μαχέμεθα; Hec. 315. cf. Aut. fr. III. 19. μαχῆμ' ἀριθμόν ἐκ ἐλάσσοσι Her. 689. ὡς μαχεμένους τάχα Ph. 721.
 Μάχῃ. μάχῃ ἂν ἐχ' υπερβαλοίμεθα Πελασγῶν Ἀργος Or. 690. σχῆμα φοινίς μάχης Ph. 259. σὺν πολλοῖσιν ἦλθες εἰς μάχην; ib. 601. πρὶν εἰς μάχην—μολεῖν ib. 701. ζυσαθέντα διὰ μάχης ib. 762. ἐκ ἐλασσον Ἀρεος εἰς μάχην φρονῶν ib. 1135. ὡς ἐνικῶμεν μάχῃ ib. 1150. συνάψω συγγόνῳ τῷ μὲν μάχην ib. 1236. cf. Al. 505. et 1143. Sup. 144. Her. 808. et 831. σῆμα φοινίς μάχης Ph. 1387. ἀνευ μάχης Al. 489. et Rh. 103. μάχης αἰσiores An. 683. μάχης ἀγῶν

ib. 726. κατ' ὅμ' ἐλθὼν μάχη ib. 1065. μάχην δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας Sup. 146. διὰ μάχης μολεῖν Iph. A. 1392. cf. Her. F. 220. Δαναΐδαισι διὰ μάχης ἐλθὼν Iph. A. 1415. cf. Hel. 984. ἡ μάχης ἐρᾶν Tr. 727. παῦσον μάχης Ἑλλήνας ἡμᾶς τε ib. 1018. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν Bac. 636. συμβαλὼν Βάκχαις μάχην ib. 835. ἀμφὶ γηγενῇ μάχην δορὸς Cy. 5. cf. Ion. 987. μᾶς χειρὸς ἀσθενῆς μάχη Her. 275. μὴ μετασχεῖν ἀλκίμῃ μάχης φίλοις ib. 683. λειψθεὶς μάχης ib. 732. ἐκαρτέρει μάχῃ ib. 837. ὕδρα ἐλθεῖν εἰς μάχην λέοντί τε Her. F. 579. μάχῃ κρατήσας—; μάχῃ ib. 612. sq. εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταται ib. 1168. τῆς ὑπ' Ἰλίου μάχης El. 881. ἔκ ἂν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς Er. fr. I. 29. εἰς μάχην ὀρμωμένους ib. 34. δειλοὶ ἄνδρες ἐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν Meleag. fr. VII. 1. μάχῃ δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. σχετλῖαισι μάχαις βρίδων Ph. 1551. δεινὸν, κασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους μάχας τε Iph. A. 377. μάχας ἀνδρῶν τιθεῖσα ib. 1418. μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βασάζομεν Rh. 274. μάχας Μινυῶν, ἃς ἔτλην, ἀπέπτυσαν; Her. F. 560. μάχας ἀφαιρῶν καὶ τᾶσις Aut. fr. III. 27. μάχας χειρῶν δόλοισι κλέπτει Bel. fr. XII. 1.

Μαψίδιος. μαψίδιον ἔχει φάτιν Hel. 259.

Μεγαλανορία. μεγαλανορίαν ὑπεράνορα κομίζεις Ph. 192.

Μεγαληγορία. μεγαληγορίασιν ἐμὰς φρένας δ' φοβήσεις Her. 357.

Μεγαλόπολις Tr. 1291.

Μεγαλόσπλαγχνος ψυχῇ Med. 109.

Μεγαλοφροσύνη Epist. I.

Μεγαλύνειν. ὅταν τὸ Πενθέως ὄνομα μεγαλύνῃ πόλιν Bac. 320.

Μεγάλως. εἰ μὴ μέgalως Med. 123. πένθος μέgalως τὸδ' ὀρμάται ib. 183. μέgalως Τροίαν ἐπύργωσας Tr. 843.

Μεγάρα, uxor Herculis, ab ipso per furem interemta. Her. F. 9. 14. 712. et 926.

Μέγας. ἄγων μέγας Hec. 229. Ph. 867. Hip. 496. Iph. A. 1254. Rh. 195. et 820. εἰς κίνδυνον ἐλθόντες

μέγαν Hec. 244. μέγας πόνος ib. 378. et fr. inc. LXXXIII. 2. μέγαν χόλον Hec. 1118. et Med. 590. Θησαυρὸς μέγας Hec. 1229. ὁ μέγας ὄλβος Or. 340. et 805. et μέγαν ἐς ὄλβον Ion. 703. θυμὸς μέγας Or. 701. et ὁ θυμὸς ὁ μέγας Fr. inc. XXIII. 2. οἰωνὸς μέγας Or. 786. μέγας πλῆθος λιμὴν ib. 1077. μέγας φίλος Med. 549. et Her. F. 1252. μέγαν ἔρωτα Med. 698. μέγαν κοκυτὸν ib. 1176. πύργον μέγαν Al. 312. μέγας Ζεὺς Iph. T. 1077. μέγας πνέων Rh. 323. ξυνέσει, γένει, πλῆτ' τε κἄνδρεϊά μέγαν Tr. 669. ψόγος μέγας Bac. 778. μέγαν λόγον Her. 536. μέγαν οἶκτον Hel. 163. αἰθέρ' εἰς μέγαν El. 59. ἔπαθον μεγάλων ἀξί' ὀδυνῶν Med. 111. μεγάλοις ὄρκοις ib. 161. τῶν μεγάλων ἀξιοπενθεῖς φῆμαι Hip. 1465. ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασι Iph. A. 594. πόθοι μεγάλοι Tr. 590. μεγάλων ἀθλων Tem. fr. XVIII. 1. ἀσέβεια μεγάλῃ Or. 821. μεγάλη θνητοῖς μοῖρα El. 69. γνώμην μεγάλην ib. 372. μεγάλα ἃ δυνάμεις Or. 1546. ὧ μεγάλα θέμι Med. 160. Ἑλλάδι τᾷ μεγάλῃ ib. 440. et Tr. 1115. ἐλπίδα γὰ πατρίᾳ μεγάλαν Tr. 858. ματρός μεγάλας Bac. 78. cf. Hel. 1371. μεγάλα θεός El. 190. μεγάλοι μεγάλων εὐδαιμονίαι Iph. A. 590. ἔξω μεγάλων ἐλπίδων Tr. 345. ἀγγελίας βάρος μέγα Hec. 108. μέγα κακὸν Or. 126. et 248. μέγα ἡγυγένειά σε ib. 782. τί μέγ' ἡγήσαιο τόδε; Ph. 553. νεῖκος μέγα An. 643. μέγα φέρος' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562. μέγα τι, θηρεύειν ἀρετὰν ib. 568. φίλτρον μέγα ib. 917. μέγα φῶς ib. 1063. et μέγα φάος ib. 1502. μέγα, κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν Rh. 198. μέγα θράσος ib. 693. χάρις μέγα Her. 637. ὡς μὴ, μέγα λέγων, μεῖζον πάθης Her. F. 1244. μέγα σθένος El. 958. κλέος μέγα ib. 1084. τὸ μέγ' εἰς εὐδὴν μεθίστησι Bel. fr. XX. 5. δύνασθαι τι μέγα Epist. V. et Hel. 1374. μέγα adverbial. usurpatum: τῷ μέγ' ὀλβίῳ Hec. 493. cf. Or. 1338. μέγα φρονέσ' ἂν Ἑλλάδα Or. 806. Hæc dictio, μέγα φρονεῖν, legitur etiam Ph. 41. Hip. 6. (ubi additur εἰς ἡμᾶς) et 445. Iph. T. 503.

Alcmæon. fr. IX. 2. And. fr. XV. 2. et sæpius. ὦ μέγα σεμνή Νίκα Or. 1691. Ph. 1752. et Iph. T. 1497. μέγα τένειν Med. 291. et μέγα τενά-
ζων Iph. T. 957. μέγα μοι—λύπας
παραίρει Hip. 1102. μέγ' ἀρίστα Al.
745. cf. v. 901. μέγ' ἀλγεί An. 815.
μέγα φυσσῶν Iph. A. 125. μέγα
ἀνέκλαγον ib. 1062. μέγα σθένει
Rh. 69. et Bel. fr. VII. τὰς μέγ'
αὐχέντας δορὶ Rh. 452. cf. Her. 354.
et fr. inc. CCXVI. μέγα ὀλβισθεῖς
Tr. 1253. πνέων μέγα Bac. 640. et
ita ὦ μεγάλα ἀμπνέσσα Tr. 1277. vid.
etiam An. 188. εἰς πόλεμον ἰσχύει
μέγα Antiop. fr. XII. 2. cf. Ar. fr.
XXII. 2. et Dic. fr. II.: συμκοροῖσι τὰ
μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν πόνοισιν; Or.
693. μεγάλα φέρω κακὰ Ph. 1347.
cf. Med. 293. An. 352. et Hel. 1645.
μεγάλα πάθεα Ph. 1350. et Iph. A.
1334. ὦ μεγάλα πράσσων An. 387.
cf. Iph. A. 346. μεγάλα ἄχρα Iph.
A. 1334. μεγάλα ἐπινόεις ἔλειν Rh.
195. μεγάλα διώκων Bac. 396. με-
γάλα τένοι Cy. 197. μεγάλοισι χαί-
ρων Ion. 647. μικρὰ μεγάλων ἀμείνω
σώφρον' ἐν δόμοις λέχη El. 1099. cf.
Cress. fr. IV. 5. μεγάλα βελείοντες
εὔ Æol. fr. VII. 3. τὰ μεγάλα, με-
γάλα καὶ πάσχει κακὰ Alcmæon. fr.
III. μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr.
VII. 4. ὅς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ
λαμβάνων Fr. inc. B. 28. 4. μεγάλα
χαριστήρια Epist. III. 2) Comp. μεί-
ζων. Διὸς γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον
Al. 716. ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχον-
τες, ἢ φρενῶν Tr. 1158. ἐκείνων μεί-
ζον' ἐξαντλῶ πόνον Cy. 10. ἐκ ἐξ
ἐμαντὲ μειζόνων γαρμῖν θέλω Rh.
168. μείζονας σαυτὲ ξένους El. 405.
εἴ τι μείζω δύναμιν ἔχεις Hec. 336.
μή μοι μείζων ἔλθοις Al. 979. "Ἦραν
νομίζω θεσφάτων. μείζω πολὺ Her.
1039. μείζονος τόλμης Bel. fr. IX. 4.
ἀρετὴν ἐχέσης μείζον', ἢ λόγῳ φράσαι
Cresph. fr. XV. ὀφρὺν μείζω τῆς
τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3.
πρὸς ἀμύλλας ἡλθον μείζους Med.
1083. ἀρένων μείζονες ψυχὰι Sup.
1102. ἐπὶ μείζον ἔρχεται Hec. 380.
μὴ προβαίη μείζον κακὸν Med. 907.
μείζον ἀρнуμαι κλέος Al. 56. παντὸς
θανάτου μείζον ib. 275. τῷ θεῷ μείζον

σθένειν Sup. 216. cf. v. 519. φρόνημα
μείζον ib. 863. μείζον τῆς ἀληθείας
κακὸν Hel. 278. μείζον φρονεῖν Ph.
710. cf. An. 701. et Her. 979. τὸν
θεὸν μείζον τίσις τῆς ἐμῆς ἔχθρας
Her. 1013. ἐπαίρεται μείζον, ἵνα
μείζον πέσῃ Fr. inc. XXVI. 5. δύ-
νασθαι δεῖ σε μείζον eorund. CCXVII.
2. ὅπως ὁρῶ κακῶν κακὰ ἄλλα μείζονα
Hec. 233. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας
εἵληφας Med. 534. μείζω βροτείας
προσπεσῶν ὀμιλίας Hip. 19. εἰς μεί-
ζον' ἦκω Bac. 1235. μείζω τῆς τύχης
φρονῶν πολὺ Her. 933. μείζω λέχη
El. 936. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων
τίκτει νόσους Fr. inc. XXIX. 1. ἐρῶν-
τες μειζόνων eorund. LXXI. 3. 3)
Superl. μέγιστος. μέγιστος ἀνὴρ Ph.
1747. τῷ μεγίστῳ Ζηνὸς Al. 1139.
θεὸς μέγιστος Iph. A. 974. ἀγὼν μέ-
γιστος ib. 1004. πάντων μέγιστος πο-
λέμιος Syl. fr. I. 2. δημιουργὸς κακῶν
μέγιστος Fr. inc. LIII. 8. μεγίστη σω-
τηρία Med. 14. πῖσιν μεγίστην ib. 22.
μεγίστην μωρίαν ib. 1227. θεῶν ἂ δύ-
ναμις μεγίστη Al. 219. Ἑλλὰς ἡ με-
γίστη Iph. A. 1378. ἔλαφος ἰδεῖν με-
γίστην ib. 1588. ναῦς ἡ μεγίστη Fr. inc.
B. 16. τιμὰς μεγίστας Hip. 1424. εἰς
τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφικνήμενος Iph.
A. 453. μέγιστον κράτος Hec. 556.
ὦ μέγιστον Ἑλλησιν φάος ib. 841. cf.
Bac. 608. μεγίστη θάυματος ἀξίον
Hip. 906. μέγιστον ἄλγος Sup. 785.
ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον Iph. A. 633.
μέγιστον κειμήλιον Rh. 654. Τροίας
μέγιστον ὠφέλημα Tr. 698. κακῶν
μέγιστον φάρμακον Her. 596. μέγιστον
ἄρ' ἦν ἡ φύσις Phœn. fr. VII. 1. ἀρετὴ
μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν Fr.
inc. V. ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι Med.
1323. μέγιστον κομπάσαι πάρεσί σοι
Bac. 1231. ὦ μέγιστον ἐκπρέπῃς εὐ-
ψυχίας Her. 597. ζῶσιν μέγιστόν γ'
εὐκλείεις ib. 792. ἐν κακοῖς εἰ μεγίστοις
Or. 753. μεγίστων αἴτιος κακῶν Med.
1080. πένθη μέγιστα Hip. 1427. μέ-
γιστα πῆματα Rh. 808. τὰ μέγιστα φί-
λων ὀλέσαντες Her. F. 1428. τίς τῶν
μεγίστων δειλὸς ὢν ὠρέεζατο; Ar. fr.
XII. 3. τὰ μέγιστ' ἀγαθὸν Lic. fr. I.
1. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπειν'
ἔθηκε Fr. inc. XXX. 3. εὔ τὰ μέγιστα
πεπονθέναι Epist. III.

Μέγεθος. πόλεως μεγέθει ἐπληρμένη
An. 196. ἐκ ἂν δυνάμην μέγεθος
ἐξεκτεῖν Bac. 273. μέγεθος τῶν πό-
νων Hel. 599.

Μέγης, unus e ducibus Græcorum ad
Trojam proficiscentium. Iph. A. 284.

Μεδεῖν. τῷ πάντων μεδέοντι Fr. inc.
CLV. 1. μεδέεσσα θαλάσσης Or.
1690. τόξων μεδέσαν Hip. 167.

Μεθαμέριος, dor. pro μεθιμ. μεθαμε-
ρίων ἐφόδων Ion. 1050.

Μεθαρμόζειν. μεθαρμόσμεσθα βελτίω
βίον τῷ πρόσθεν Al. 1160.

Μέθη. μέθη βρεχθεῖς El. 326. μέθης
ταράσσει Fr. inc. LXXV. 4. v. not.

Μεθήκειν. μεθήκασιν σ' Ὀδυσσέως
πάρα Tr. 1270.

Μεδιάναι. μεδίμη' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφα-
γῆς Or. 1671. μεδίμη νείκος τὸ σὺν
Hel. 1252. ὀρθὸν μεδίει διὰ χειρῶν
βλάσημ' ἄνω Bac. 1069. ἐς οἶδμ'
άλος μεθῆκέ με Hec. 27. μεθῆκαν,
sc. τὴν παρθένον ib. 556. ἐπεὶ σε
μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν μεθῆκε
Ph. 90. μεθῆχ' ὁ δύσμορος ψυχὴν
Med. 1218. βαρὺν βρόμον μεθῆκε
Hip. 1202. ἦν παρθένον μεθῆκ'
Ἀπόλλων Tr. 42. μεθῆκα τόξα Ion.
256. κρῆσας πλευρὰν—ὀχημάτων,
μεθῆκεν Phaëth. fr. VIII. 4. εἰ εἰς
γυναῖκα σωφρονεσέραν ξίφος μεδεῖμεν
Or. 1133. τάλαιναν μεδεῖτε Τροίαν
An. 1017. μεδεῖσαν θεῶ με γύαλα
τάδ' εἰσιδεῖν Ion. 233. τῷτον μεδεῖ-
σαν ἐκ μέσθ λόγον El. 797. τόνδ'
ἐμοὶ μέδες λόγον Hec. 888. μέδες μ'
ἐφείναι τῇδε μαργῶσαν χέρα ib. 1128.
μέδες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένα δέμας
Or. 1197. μέδες με Ph. 1219. cf.
Or. 264. δεξιὰς ἐμῆς μέδες Hip. 333.
μέδετε τάλανα ib. 1372. μέδετε, μέ-
δετέ μ' ἤδη Al. 267. τεμένη—μέδες
παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας θεῶ Sup.
1211. μέδες ὀφρὺν Iph. A. 648. μέ-
δετε τῶν ξένων χέρας Iph. T. 468.
τέμματ' ἀνέμοις καὶ θνέλλαισι μέδες
Bac. 350. εἰς τόνδ' αἰθέρ' ὄμμα σὸν
μέδες ib. 1263. εἴσω προξένων μέδες
πόδα Ion. 1039. μέδετον τὸ λίαν,
μέδετον Ph. 587. εἴπως—ὀργάναι καὶ
λῆμα φρενῶν μεδείη Med. 177. ἐκ
ἂν μεδείην τὴν γυναῖκα προσπόλοις
Al. 1114. εἰ μεθῶσ' ἀναίμακτον χροά
Ph. 271. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς με-

θῶ ξίφος ib. 283. ἢ σε μὴ μεθῶ ποτε
Med. 728. τάτοις ἄγεσιν εἰ μεθῆς ἂν
ἐκ γαίης ἐμὲ ib. 736. πρὶν γυναῖκ'
ἐμοὶ μεθῆ Al. 852. ἐάν σοι τέσδ'
ἐφέλκεσθαι μεθῶ Her. 257. μὴ με-
θῆτε Her. F. 521. ἀμχανῶ, πότερ'
ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ ib. 1378. μεδεῖναι
παρθένον Hec. 554. μεδεῖναι καρδίας
μέγαν χόλον Med. 590. πνεῦμα με-
δεῖναι Tr. 780. ἱκεσίαν μεδεῖναι ξέ-
νων Her. 108. μεδεῖναι σῶμ' ἐς οἶδμα
πόντιον Hel. 1412. τόνδε κίνδυνον
μεθεῖς Ph. 1235. ῥαδίως ἔτω μεθεῖς
Sup. 1185. μανίας πίτυλον μεθεῖς
Iph. T. 307. τὰ γγύθεν μεθεῖς Rh.
482. φίλιον πρόσφθεγμα μεθεῖς μη-
τρὸς Tr. 777. φάσγανον ματέρος ἔσω
δέρας μεθεῖς El. 1223. ἐλευθέραν με-
μενέντες Hec. 551. βίη χάριν με-
δεῖσα Med. 227. ἐχθρὰς μεδεῖσα
τὰς ἐμὰς ἀζημίους ib. 1050. φόβη με-
δεῖσα Hel. 562. ἢ τοι μεθήσω Or.
262. μεθήσω σῶμα Hip. 356. μὴ
μεθήσεις αὖθις αἰσχίτες λόγους; Hip.
499. ἐκ ἐλευθέραν θύρας μεθήσεις
χεῖρα; Bac. 254. τάχα τις ὑμῶν τῷ
ξύλῳ δάκρυα μεθήσει Cy. 210. μὴ ὥς
μεθήσομεν δόξης ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χα-
λυβδικῆς Her. 161. τὰ πάρος νείκη
μεθήσω Hel. 1697. μεθήσειν ἐκασίῳ
τρόπῳ Med. 751. μέδεσθ' ἐμῶν πέ-
πλων Her. F. 627. ἐκ ἂν μεδείμην,
sc. τὴν δέλτον Iph. A. 310. μεδεμένα
(dor. pro ἐνή) κτύπη Or. 172. τῇσδ'
ἐκῆσα παιδὸς εἰ μεθήσομαι Hec. 400.
ἐκείνο ἐχ' ἐκὼν μεθήσομαι Ph. 522.
τῷδ' εἰ μεθήσομαι νεκρῷ ib. 1655. σῶν
γε γονάτων εἰ μεθήσομαι ποτε Hip.
326. ἢ μεθήσεσθε; Tr. 464. τῶνδε
εἰ μεθήσομαι Her. 267.

Μεδιζάναι. τὰς τρόπους μεδιζάναι Iph.
A. 346. τὸ μέγ' εἰς ἐδὲν ὁ πολὺς χρόνος
μεδίτῃσι Bel. fr. XX. 6. τὴν δόξαν
ἔλκει, καὶ μεδίτῃσιν πάλιν Cenei fr.
V. 3. δυσθυμίας ψυχὴν μεδιζᾶσα
Phry. fr. XI. 4. ἐδὲ τῷπιόν κακὸν
μεδίτῃ χρωτὸς εὐειδῇ φύσιν Al. 172.
μεδέτηκεν χόλος Med. 898. εἰς τὸ
λῶν σὸν μεδέτηκεν κέαρ ib. 911. με-
δέτηκεν φρυγῇ ib. 1295. μεδέτηκας
φρενῶν Bac. 942. πάλιν μεδέτηκ'
αὖθις εἰς ἀμύχανον Her. 488. νέος
μεδέτηκ' ἐκ γέροντος ib. 796. μετέτη-
σεν τύχας ib. 935. μετὰτησόν με

Θεᾶς σφαγίων Iph. T. 775. μεταστή-
σον ἡμᾶς κακῶν Hel. 1458. ὡς με-
ταστήσω φόβῳ, sc. τὸ ἄγαλμα Iph. T.
1177. θέλω σε μεταστήσαι πόνων ib.
991. ὄνομα μεταστήσαντες Bac. 296.
ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς
Med. 551. μετέστημεν φόβῳ Rh. 295.
μεταστήτω κακῶν Hel. 862. μεταστῆναι
βίῃ Al. 21. ἐκ χαρμονῆς πάλιν με-
ταστᾶς Ion. 584. τάχα μεταστήσοι
ὑπνε τόνδ' ἡσυχάζοντα Or. 133. εἰς
ἄλλην χθόνα μεταστήσω πόδα Bac. 49.
ἐ μεδίεσθαι θρόνων Ph. 75. μετὰ δ'
ἵσταται ἀνδράσιν αἰὼν Hip. 1109. με-
δίεσθαι πνεύματα Ion. 1507. τυράν-
νοις ἐκποδῶν μεδίεσσο Ph. 40. λύπης
μεδίεσσο Al. 1125. φρόνημα σὸν με-
τεσάδῃ πρὸς αὔραν El. 1202. μεταστα-
θεῖσα τῶν πάρος φρενῶν Bac. 1269.
Μεθορμίζειν. ἐξ ἔδρας μεθώρμισα, sc.
τὸν πλόκαμον Bac. 929. τῷ νῦν σκυ-
θρωπῆ καὶ ξυνεστώτος φρενῶν μεθορ-
μει σε Al. 801. ἐ μητέρα—μεθορ-
μίσασθαι τῇσδ' ἔχεσθαι συμφορᾶς Med.
258. μεθορμίσασθαι μόχθων ib. 443.
Μέθυ. μελαίνης μητρὸς εὐζωρον μέθυ
Al. 760. ἄκρατον μέθυ Cy. 149. ὡς
ἀπέσπεισαν μέθυ Ion. 1198.
Μεθύειν. μεθύωμεν Cy. 533. μεθύων
ib. 486. et 667. μεθύσθεις ib. 166.
et 536.
Μειζόνως. 'Εκάβη με — ἐκ ἀπώλεσ',
ἀλλὰ μειζόνως Hec. 1121. οἱ μει-
ζόνως παθόντες Rh. 849.
Μειλιγμα. ὅταν — μὴ πᾶσι πάντα
προσφέρῃ μειλίγματα Bel. fr. XXIV.
2.
Μείλιος. μείλινον ἄδοναν Iph. A. 234.
Μειλίσσειν. μειλίσσων αὔραν ἄλλοις
ἄλλαν θνατῶν Iph. A. 1325. μειλίσ-
σων συγίης ματρὸς ὀργὰς Hel. 1355.
Μελαγχαίτας Al. 440.
Μελαγχίμος. πέπλος μελαγχίμος Ph.
375. οἷν μελαγχιμον πόκῳ El. 513.
γαίας εἰς μελαγχιμον πέδον Rh. 962.
Μελαγχρῶς. μελαγχρῶτες Εὐμενίδες
Or. 321.
Μελαθρον. ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον Hec.
1101. ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον Or. 378.
τίς ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ; ib. 1269.
ἐπ' ἀμφιτύλῃ ἔσω μελάθρῳ Med. 135.
πρὸς πατρῶον μέλαθρον An. 924. cf.
Her. F. 337. τὸ σὸν μέλαθρον αὐξέ-
σα Iph. A. 1160. αὐλεῖται πᾶν μέ-

λαθρον Iph. T. 368. ἄγνισον χρό-
σῳ μέλαθρον ib. 1216. μέσον γᾶς
ἔχων μέλαθρον ib. 1258. δάλειον
ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311. ἐπὶ ἐμῶν
μελάθρων λῶβα Hec. 648. λιπὼν
μέλαθρα Or. 757. ποδὶ βοηθόρῳ
μέλαθρα προσμίξει ib. 1291. κτύπον
ἐγείρετε — πρὸ μελάθρων ib. 1354.
ἔπεισε μέλαθρα τᾶδε δι' αἱμάτων ib.
1547. 'Ελένην Ζηγνὸς μελάθροις πε-
λάσω ib. 1684. cf. Hip. 749. μελά-
θρων ἐς διήρης ἔσχατον Ph. 90. ὑπώ-
ροφα μέλαθρα ib. 306. et Her. F.
107. ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμὸς Θεῶν
Ph. 370. τήνδε κομίζεσθ' ἔξω μελά-
θρων Hip. 172. δίδυμον μελάθροις
πένθος θεόθεν καταληπτὸν ib. 1346.
λείπω μελάθρων τήνδε σέγην Al. 23.
cf. v. 248. πρὸς μελάθροις ib. 29.
πρόσθε μελάθρων ib. 78. τὰμ' ἐκ
ἐπίσταται μελάθρ' ἀπωθεῖν—ξένους ib.
570. συγεαὶ πρόσδοι—χέρων με-
λάθρων ib. 865. ἀνὰ μέλαθρα An.
484. 'Αχιλλέως παιδὸς μέλαθρα ib.
883. μελάθρων ἐκτὸς Sup. 982. ἐρη-
μίαν ἰδὼ πολλῶν μελάθρων ib. 1096.
τᾶς φυγῆσας μέλαθρα Iph. A. 270.
χῶρει μελάθρων ἐντὸς ib. 678. ἴθ'
εἰς μέλαθρα ib. 685. μέλαθρα Θεᾶς
Iph. T. 69. εἰς Πηλέως μέλαθρα ib.
376. φιλόπλεστον ἄμμιλλαν αὐξόντες
μελάθροισιν ib. 413. καθαρά, ἐ νο-
σῶντ' ἔχεις μέλαθρα ib. 694. διὰ με-
λάθρων—ἄϊον οἴκτας Tr. 155. παρὰ
Δαρδάνια μέλαθρα ib. 841. μαλερὰ
μέλαθρα ib. 1300. Θεῶν μέλαθρα ib.
1316. τίς μελάθροις; Bac. 69. τὰ
Βακχίς ναίειν μέλαθρα Cy. 429. χω-
ρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων ib. 489.
ἐκπεσεῖν μελάθρων Her. 776. ὑπὸ
μέλαθρα νύχια Hel. 177. πάτρια
μέλαθρα ib. 230. ἀννυμφα μέλαθρα
κεῖται ib. 1135. μελάθροις ἐρμένειν
Er. fr. II. 12.
Μελαμβαθής. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ
δράκοντος Ph. 1017.
Μελάμβροτος. γείτονες μελάμβροτοι
Phaëth. fr. I. 4. ἐκ μελαμβρότοιο
Αἰδισοπίδος γῆς Ar. fr. II. 3.
Μελάμπεπλος Or. 457. ἄνακτα τὸν
μελάμπεπλον νεκρῶν Al. 816. με-
λαμπέπλος σολμὸς ib. 822. μελαμ-
πέπλω σολῇ ib. 429. μελάμπεπλος
Νηὲς Ion. 1150.

Μελαμφαής. μελαμφαῆς δι' ἔρεβος Hel. 525.
 Μελανανγής. νασμῶ μελανανγεῖ Hec. 154.
 Μελάνδετος. μελάνδετον ξίφος Or. 819. et Ph. 1098. φασγάνῃ μελανδέτῃ Eu. fr. II. 2.
 Μελάνιππος, *nom. propr. viri*. Meleag. fr. XVIII. 2.
 Μελανόπτερος. φάσμα μελανόπτερον Hec. 705.
 Μελανοπτέρυξ. μελανοπτερύγων μάτερ ὀνείρων Hec. 71.
 Μελανοχρώς. τὸν ἐς αἶδα μελανοχρῶτα πορθμὸν Hec. 1105.
 Μέλας. μέλανα σολμὸν Al. 215. πόντος μέλας Iph. T. 107. μέλας θάνατος Tr. 1314. μέλας σκότος Fr. inc. XL. 3. μέλανες σολμοὶ Al. 926. μέλανας πέπλος Iph. A. 1439. et 1449. et Hel. 1094. et 1202. μέλαινα πέτρα Hec. 1010. μέλαιναν κῆρα Ph. 957. ἄδῃ μέλαινα νύκτερός τ' ἀνάγκα Hip. 1388. μελαίνης μητρός εὐζῶρον μέθυ Al. 760. μέλαιναν αἶγλαν Tr. 549. νεῶς μελαίνης Cy. 465. μελαίνης νυκτός ib. 597. et ὧ νύξ μέλαινα El. 54. χθονὸς μέλαιναν ὄρφνην Her. F. 46. μέλαν αἷμα Hec. 536. cf. Iph. A. 1114. et El. 319. φάσγανον μέλαν Or. 1148. μέλαν ξίφος ib. 1472. et Hel. 1672. εἰς μέλαν πέδον Bac. 755. et 1063. μέλαν νέφος Her. F. 1216.
 Μελέαγρος, *nom. propr. viri*. Sup. 904. et Meleag. fr. II.
 Μελέδημα. τὰ θεῶν μελεδήματα Hip. 1103.
 Μέλει. ἔδεν μέλει μοι Hec. 1274. ταῦτα κῆμοι μέλει Or. 1097. ὡς μέλει μοι καὶ τότε Ph. 1091. θεοῖς μέλει ib. 1205. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει Hip. 104. σοὶ μέλει πομπίμῃ φάτις δωμάτων ib. 578. κακῶς ἀκείνῃ εἰ μέλει θανόντι μοι Al. 729. ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακὰ ib. 816. σοὶ μέλει γυναῖκα χρῆ ib. 1037. ἵνα θανῶσα νερότεροις μέλω An. 851. αὐτὸς δμῶσιν ἂν μέλοι πόνος Sup. 939. ὧ Δελφῶν μέλει ib. 1202. πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ στρατηλάτῃ μέλει Iph. A. 645. σφάγια ἄλλοισιν μέλει Iph. T. 40. τῇ τύχῃ

οἶμαι μέλειν τῷδε ἔδεν ἡμῖν ib. 909. σοὶ μέλειν χρῆ τᾶλλα ib. 1051. et Bac. 450. σοὶ χρῆ πῶλων μέλειν Rh. 623. μέλει ὁ σὸς μοι πόλεμος ib. 647. μέλειν πάντ' ἐμοὶ δοκεῖ τάδε ib. 665. ἔτος μητρὶ κηδεύειν μέλει ib. 983. μέλει, μέλει μοι Tr. 1077. μισεῖ, ὧ μὴ ταῦτα μέλει Bac. 424. οἷς σὲ θεραπεύειν μέλει ib. 930. ὧ θεῶν ἔδεν, ἢ βροτῶν, μέλει Cy. 601. μέλει μοι μάλιν' ἀδελφῶν τῶνδε Her. 481. Ζηνὶ τῶν σῶν μέλει πόνων ib. 717. τῆς τύχης μέλει Hel. 1440. ἀρχαὶ νεῶς μέλῃσι μοι ib. 1596. τῶν ἑσῶ ἄλλοις μέλει Ion. 414. χοροὶ καὶ θालαὶ μέλῃσι Θήβας ἱερὸν κατ' ἄστῃ Her. F. 763. θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλῃσι καὶ τῶν ὀσίων ἐπατεῖν ib. 772. ἔδεν μέλει μοι σύν γε σοὶ πράσσειν κακῶς ib. 1220. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν; ib. 1242. δακρύων μοι μέλει El. 182. μέλει αὐτοῖς ἔδεν Bel. fr. XXIV. 4. γυναιξὶ τέχναι μέλῃσι Dan. fr. VIII. 2. εἰ κερκίδων ἀνδράσιν μέλοι πόνος Meleag. fr. XI. 1. ἢ νόμων ἔδεν μέλει Fr. inc. CLXXI. ὧ μέλει τὰ τῷ θνητῷ βίῃ Fr. inc. B. 12. 4. ἐρανίδασι μέλων Tr. 842. μελέσῃ καρδίᾳ Rh. 770. πυρὶ μέλῃσαν Ἰδαίῳ Hel. 198. μηδὲν μᾶλλον ἡμῖν—μέλον, ἢ τῶν Ἀριε.—οἷσθ' ἀποτε μέλον Epist. V. cf. Iph. A. 1563. ἄλλοις μελήσει ταῦτα Ph. 935. αὐτῷ μελήσει Med. 1055. κείνῳ μελήσει ταῦτα Iph. A. 715. ἔτι σοι τῷ Βρομίῃ μελήσει Bac. 536. παιδὸς μελήσεις παισὶ τοῖς ληλειμμένοις Her. 713. τὰ ἄλλ'—ἡμῖν μελήσει Ion. 36. cf. Her. F. 727. τοῖσδε μελήσει γάμος El. 1342. 2) *med.* γάμος ἀδελφῆς—σοὶ χρῆ μέλεσθαι Ph. 766. Ἀρτεμιν, ὧ μελόμεσθαι Hip. 60. σίτων μελεσθε ib. 109. ἔτεροι σὲ πλεόν εἰ μέλονται Her. 355. αἶδα μέλονται κάτω Hel. 1176. σὲ τῶν χερνίβων ῥανίσιν μελόμενον αἵμακταῖς Iph. T. 644. λόγων πόλεως μελομένην τυχεῖν Her. 97. ἱαχὰν μελομένην νεκροῖς Ph. 1312.
 Μέλειος. μέλεια ἔτλας Hel. 366. vid. not.
 Μέλεος, *propr. niger*, sed plerumque *pro infelice seu misero usurpatur*. ὧ μέλεος Or. 90. 160. 447. et 837. δοάζων σε τὸν μέλεον ib. 335. ὧ μέ-

λεός ἑμῶν κακῶν ib. 670. ὦ μέλεος ἥβης σῆς καὶ πότμῃ ib. 1029. φυγάδα μέλεον Ph. 170. μέλεον Οἰδίπῳ ib. 876. αἰῶνα μέλεον ib. 1529. vid. etiam v. 1734. πόσις μέλεος Hel. 347. αἶδαν μέλεον ib. 1133. ὦ μέλαι μελέων ματέρες λοχαγῶν Sup. 598. Ἰλίς μελέας πύργος Hel. 665. παιδὸς μελέας Hec. 151. οἱ ἐγὼ μελέα ib. 155. τέκνον μελέας ματρὸς ib. 187. ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις; ib. 447. ἂ μέλεος Or. 207. μελέα πόνων Med. 96. μελέα τῶν σῶν ἀχέων ib. 358. χερὸς μελέας Hip. 815. τὸν ἑμὸν μελέας πόσιν An. 107. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας Iph. T. 868. ὦ μελέα ψυχὰ ib. 882. δυσδαίμονα καὶ μελέαν Rh. 899. τί ἐ πάρα μοι μελέα σενάχῃν; Tr. 106. ἀκάτῃ μελέας ib. 1100. τράγῃ χλαίνα μελέα Cy. 80. μέλεος ἡμέρα Hel. 342. ἵνα με λέχεσι μελέαν μελέοις ἐξεύξω Ion. 900. μελέαν ἄγραν Meleag. fr. II. μέλεον ἀπόφονον αἶμα δὲς πατροφόνων ματέρος Or. 192. μελέα πάθεια Ph. 1724. Hip. 363. Tr. 1117. et Her. F. 1180. et μ. πάθη Hip. 830. μελέων κακῶν ib. 811. ὄρεα μέλεα Hel. 1143.

Μελεόφρων πατήρ Iph. T. 854.

Μελετᾶν. κρεῖσσον τῶν νόμων μελετᾶν Bac. 890.—μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾶ Alex. fr. XVII. 2.

Μελέτη. μελέτη κατατρυχομένης Med. 1099. τί κυνηγεσίῳ καὶ σοὶ μελέτης; Hip. 224. κερκίδος αἰοιδῷ μελέτας Meleag. fr. III.

Μελέτημα αἰσχυρῶν ἔργων Fr. inc. CLIII. 8.

Μέλι. γλυκεῖα μέλιτος ῥοαὶ Bac. 710. τὸ Νεστέριον εὐγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1.

Μελίκρατα γάλακτος Or. 115.

Μελίσσα. ἀκήρατον μέλισσα λειμῶν ἥρινόν διέρχεται Hip. 77. μέλισσα οἷα τις πεπόταται ib. 563. τῆς ὀρέας γάνος ἐσθῆς μελίσσης Iph. T. 634. ξιστόπτερος μέλισσα Her. F. 488. cf. Cress. fr. IX. 6. ξισθᾶν πόνημα μελισσᾶν Iph. T. 165. ῥεῖ μελισσᾶν νέκταρι πέδον Bac. 143.

Μελισσοτρόφος. μελισσοτρόφος Σαλαμῖνος Tr. 794.

Μέλλειν. τί μέλλεις παῖδα σὴν κρυπ-

τειν τάφῳ Hec. 726. τί μέλλετε; ib. 1094. et Or. 275. μέλλει λέγειν Hec. 1179. μέλλει, *cunctatur*, Or. 420. ὅπως σὲ μέλλω σὴν τε λυπήσειν φρένα ib. 544. ὥς τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἡδονὴν ib. 1182. τί μέλλεθ' οἱ —σφάγια φοινίσσειν ib. 1283. τί μέλλεις μέλαθρα περᾶν Ph. 305. τί μέλλετ' ἐμπίπτειν πύλαις; ib. 1153. μέλλετον τολμήματα αἵσχυτα ib. 1225. μή τι μέλλειν Med. 274. πράξας, ἂ μέλλω ib. 758. τί μέλλομεν—μὴ πράσσειν κακά; ib. 1242. —ἐξορίζεται κακόν, εἰδὲ μέλλει Hip. 1381. τί μέλλεις; Al. 255. μὴ μέλλ', εἴ τι μοι χρήξεις λέγειν Iph. A. 866. cf. v. 1539. τί μέλλετε; Rh. 532. τί μέλλετε σῶσαι βίον; ib. 673. μακρὸν τὸ μέλλειν Bac. 197. μέλλουσιν, ἢ πάρευσιν; Her. 384. τί χρῆμα μέλλεις; ib. 709. τί μέλλετε σφάζειν βαρβάρους; Hel. 1609. τί γ' ἐ μέλλεις; Ion. 999. τῷ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ ib. 1300. τί μέλλομεν; El. 757. τί τῷδε πείθεσθαι μέλλεις; Tel. fr. X. σὴ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοὶ Al. 1109. εἰς μέλλοντα χρόνον Iph. A. 865. πρὸ μέλλοντος τόκῳ El. 626. μέλλων ἱατρὸς Fr. inc. LXVII. 1. τεθνήξουσιν παραχρῆμα μέλλων Epist. IV. τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν Al. 51. τοῖσι μέλλουσιν γάμοις Iph. A. 988. μάλις Ἄρης σὺ γαί μέλλοντας Her. 723. τὴν αὐρίον μέλλουσαν Al. 787. τὴν ἐμὴν μέλλουσαν εὐνὴν Iph. A. 1355. τὰς μελλόσας γυναικας ib. 1380. τὸ μέλλον ἐκ ἔχῳ μαθεῖν Hec. 761. τὸ μέλλον ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω Or. 426. τὸ μέλλον ὥς κακόν τὸ μὴ εἰδέναι ib. 478. τὸ μέλλον πείσομαι Ph. 902. κρινεῖ φάος τὸ μέλλον ib. 1315. ὄρα τὸ μέλλον Rh. 332. ὥς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει Bac. 1287. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 353. μέλλον τι προσφέρεις ἔπος Ion. 1002. τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν And. fr. XVIII. 1. τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις Med. 566. μέλλοντα πάντ' ὑπῆτατο Hel. 14. σῆς ἑμελλον γῆς τεμεῖν βλασθήματα Hec. 1204. ἐ πρόμαντις ὧν ἑμελλεν Or. 1445.

Μέλλημα. τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα Iph. A. 818.

Μελλητέον Ph. 1285.

Μελοποιὸς ἀηδονὶς Rh. 550.

Μέλος, 1) carmen, cantus. μέλος γοερὸν Hec. 84. ἀρμάτειον μέλος Or. 1385. ἥϊον μέλος Ph. 1044. ξυνετὸν μέλος ib. 1511. Ὀρφῶς κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος Med. 543. cf. Al. 358. μέλος φθεγγόμενον Hip. 879. δακρύων φέρων μέλος ἡμῖν ib. 1178. μόρε παρὰτροπον μέλος An. 528. ταὐτὸ μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης Iph. A. 1280. μέλος εἰς Τροίαν ἰαχίσω Tr. 515. Βακχεῖον μέλος Bac. 1055. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον Her. F. 750. δάιον μέλος ib. 895. μέλος αἶδα El. 143. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς ib. 756. ἅπαν Μωσῶν ἐννεάφθογον μέλος Bel. fr. XVII. 11. Κύπριδος προσωδὸν ἀχεῖ μέλος Plis. fr. IV. 3. ἀγῆτωρ μελέων Med. 426. τοῖαν ἔλιπες μολπὰν μελέων ἀοιδοῖς Al. 456. χαρᾷ μελέων ib. 581. δισσὰ ἦν μέλη κλύειν ib. 763. ἂν τίκτη μέλη Sup. 180. βάρβαρα μέλη Iph. T. 1338. cf. Bac. 1033. τοῖς τῆσδε μέλεσι γαμηλίοις Tr. 352. Φρύγια μέλεα ib. 545. μέλεσι μέλεα Hel. 172. 2) membrum. λύεται μὲ μέλη Hec. 438. τεμὼν φασγάνῳ μέλεα ib. 720. ἀδέλφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Or. 222. ἀσθενῶ μέλη ib. 228. ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη Ph. 1190. λέλυσμαι μελέων σύνδεσμα Hip. 199. οἱ καταλείψωσι μέλη Sup. 45. νέκυ' ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη ib. 70. μόλις γεραῖα κινῆσαι μέλη ib. 172. ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη Iph. T. 1371. εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων Tr. 118. γεραῖα εἰς πῆδον τιθεῖσα μέλεα ib. 1305. τρομερὰ μέλεα ib. 1329. ἀμφὶ βεπόροισι πηχθέντας μέλη ὀβελόισι Cy. 301. λύεται μέλη λύπη Her. 602. γυνυὰ ἐκ πέπλων μέλη ἦκεν Ion. 1208. γόνημα μέλεα El. 1209. κάλυπτε μέλεα ματέρος ib. 1227.

Μέλπειν. ἰαχάν, οἶαν μέλπει Med. 149. ὅπως—χοροὶ μέλπωσιν ἐγκυκλίους—πνοαῖς Iph. T. 429. μέλπει' ἐμὸν γάμον Tr. 339. μέλπεις, ἂ μέλπωσ' ἡ σαφῇ δείξεις ἴσως ib. 407. μέλπετε τὸν Διόνυσον Bac. 155. ἱακχὸν ᾠδὴν μέλπω Cy. 70. μέλπε μοι τόνδε, sc.

τὸν παιᾶνα ib. 660. ὦ τᾶς ἐπτάφθόγγος μέλπων κιθάρας ἐνοπᾶν Ion. 881. παιᾶνας μέλπων ib. 906. ἔ τὰν Ἀργεὶ μέλπωσ' (i. e. ἔσα) Ἦραν Iph. T. 221. βοᾶν ἔμελπον εὐφρόνα Tr. 547. πολλὰ σε μωσοπόλοι μέλψωσι Al. 448. λωτῷ κατὰ πνεύματα μέλπη (2 sing. praes. med.) μῆσαν Ph. 794. ἀχόρες σοναχὰς μέλποντο An. 1039. Ἄρτεμιν ἔμελπόμαν χοροῖσι Tr. 554.

Μελωδία. μεγίστην εἰς ἔριν μελωδίας Rh. 923.

Μελωδός. κύκνος μελωδός Iph. T. 1104. τᾶς μελωδῆς Μῆσας Rh. 351. cf. v. 393. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελωδὸν Hel. 1115. Πιερίδες μελωδοὶ Iph. A. 1045.

Μεμηχανημένως Ion. 809.

Μεμπτός. ἔ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος Ph. 428. cf. Iph. A. 712. et Hel. 1440. τί δὴ τὸ Νεῖλω μεμπτόν ἐστὶ σοι γένος; Hel. 469. cf. Ion. 1519. ὀνόματι μεμπτόν τὸ νόσον Antig. fr. IX. ἔ τοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται Med. 958.

Μέμφεσθαι. τὸ θῆλυ μέμφομαι γένος Hec. 885. conf. v. 1184. εἴ τι μέμψη τῆς ἐμῆς ἀπασίας ib. 962. Λοξία μέμφομαι Or. 285. εἰδὲ μέμφομαι Med. 558. cf. v. 908. et 1011. μέμφομαι δὴ, μέμφομαι παθὼν τάδε Al. 1020. μέμφομαι πόσει σῶ Iph. A. 899. τὰ τῆς θεᾶς μέμφομαι σοφίσματα Iph. T. 380. μέμφομαί σοι Rh. 421. ἔ μεμφομέσθαι γε ib. 480. μέμψη τὸν ἔρασην; Cy. 584. τὸ πάνσοφον εὐρημα—μέμψη Her. F. 189. τέχνην μαντικὴν ἐμεμφάμην Ph. 779. ἐμεμφάμην τὸν Ἑλλήνων νόμον Aut. fr. III. 13. στρατὸς ἂν ἔ μεμψαίτῳ με Iph. A. 1020. ὅστις ἂν μεμψαίτῳ σοι El. 903. μή μοι τι μεμψήσθαι Med. 215. ἔχεις τὰμὰ μέμψασθαι κακὰ Hip. 695. μέμφομαί ποτε τὴν νῦν σιωπὴν Sup. 297. ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται Rh. 723. cf. Hel. 1310. τιμῆς ἐμέμφθη Hip. 1402. ἔ τὰτ' ἐμέμφθη Hel. 470. cf. v. 643. τὸ ἀσθενὲς με—κακῶς ἐμέμφθης Antiop. fr. V. 2. μεμψέψατο Hel. 31.

Μέμψις. διπλὴν φοβῆμαι μέμψιν Al. 1060. ὥς ἂν μὴ ποτὲ τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς Rh. 51. πολλὴν ἔξεις

μέμψιν Her. 974. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον μόλῃ Ion. 1558. μέμψιν εὐλαβημένη Dan. 37.

Μενεαίνειν. ἀσπερχές μενεαίνουσα Dan. 51.

Μένειν. μένειν ἀνάγκῃ Hec. 901. τίς κακῶν τελευτὰ μένει; Or. 187. μέν' ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις ib. 258. μένε ἐπὶ σωτῇ λέχους ib. 313. τὸ σὺν βέβαιον ἔτι μοι μένει ib. 1275. ἐν ᾗ σε λέκτρον Αἴμονος μένει Ph. 1632. μέν' εὐτυχῶσα ib. 1679. εἰ μένειν δεῖ Med. 355. μένε καὶ γῆρας ib. 1396. τίς σε παναμέριος ὅδε χρόνος μένει; Hip. 369. εἴτ' αὐτῷ μένεις An. 962. μένε κατ' οἶκον Iph. A. 656. ἕκ ἐξ ἴσου μένομεν Εὐρίπῃ Πύλας ib. 804. cf. v. 813. et 815. μενέτω κατ' οἴκους ib. 996. παγαὶ πατρῷαι μένσσι σε ib. 1518. ζῶν ἐν θεοῖσι σὺν μένουν φράζει τέκος ib. 1614. ἔτι τὸν νόμον μένειν κλύω Iph. T. 959. ὃ μένσσι τῶν ἐμῶν δυσκόπων βελὰς Rh. 68. ψυχρὰν ἄησιν—μένσσι καρτερῶντες ib. 418. χρὴ μένειν Τυρσηνικῆς σάλπιγγος αὐδὴν ib. 988. μένσσι πρὶν μνηθεῖν ἔρον Tr. 19. ἔτ' ἐν ταυτῷ μένεις ib. 350. ἕκ οἶδ', οἷά νιν μένει παθεῖν ib. 431. τὸ φρονεῖν ἀσάλευτον μένει Bac. 390. ὃ σε λεύσιμος μένει δίκη Her. 60. μῆριοι με μένουν ἀσπιστῆρες ib. 278. Ἀλκάδῃ ἐπ' ἐσχάτοις τέρμασιν μένει ib. 280. εἴσω ἥσυχον μένειν δόμων ib. 478. δειλίᾳ μένειν ib. 701. μένειν δόρυ ib. 744. πειράσομαι παρθένος μένειν αἰὲς Hel. 1014. ἐν ταυτῷ μένειν ib. 1032. cf. Ion. 969. et Antiop. fr. VII. 4. σιωπῇ τῷτ' ἀκύρωτον μένει; Ion. 801. δύσκειαν, ἥ μένει με Her. F. 1152. εἰδὲ δορὶ μᾶλλον βραχύνον σθεναρὸς ἀσθενῆς μένει El. 389. ὅστις εὐτυχῶν οἶκα καὶ μένει Phi. fr. VIII. 1. πέπονθεν, οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Pro. fr. V. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισιν κατθανεῖν μένει Tem. fr. XV. 1. ἀθῶος μένει Fr. inc. XVI. 5. ἡ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει eorund. LXI. 2. ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων An. 76. τὰς σὰς ὃ μένων ἐπιστολὰς ib. 965. τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα Iph. A. 818. σαίρειν τέγγας μένων τέταγμαί τάσδε Cy. 30. μένοντες Al. 425. οἱ μένοντες τὰς

ἀπόντας ἡδίκων Sup. 152. δόμων πάρος μένουσα Or. 1217. τὴν ἐπιῦσαν ἡμέραν μένουσα Ph. 1632. ὥς μένουσ' ἄκασίως Tr. 1011. ἡ τὸ χρεῶν πόσει μένουσα Melan. fr. VIII. 3. vid. not. ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκα Meleag. fr. XII. 1. ὅτε σε κρίσις ἔμενε θεῶν Iph. A. 580. ὃς ἔτε πίπει, ἔτε μάντεων ὅπα ἔμεινας Hip. 1322. εἰδὲς μέχρι τέλους ἔμεινεν εὐτυχῶν Antiop. fr. XXXIX. 5. μείνον Ph. 904. et Iph. A. 855. μείνον παρ' ἡμῖν Al. 1154. ἦν δορυξένων ἐμῶν μείνωσιν ὄρκοι An. 1001. μίαν με μείναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν Med. 340. cf. v. 374. παῖδας μείναι τὰς ἐμὰς αἰτήσομαι ib. 780. ἡμέρας μείναι φάος Rh. 66. εἰδὲ τὰς ἀπόντας ἐκ δόμων μείναντες An. 570. μείνας' ἔτι σμικρὸν χρόνον Med. 389. μείνας' ἄκασον El. 226. ὃ ἐπιὼν νιν βίωτος εὐδαίμων μενεῖ Or. 1659. ἀπορίαν ὃ μενῶ Ph. 747. ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν Med. 323. μενεῖς ἄστυλος ib. 728. θανὼν αὐτῷ μενεῖς Al. 491. cf. Ion. 1038. μενῶ πρὸς ἀγναῖς ἐσχάrais δυοῖν θεῶν Sup. 33. ὃ μενέμεν ἥσυχοι Iph. T. 1434. ὃ μενῶ Rh. 687. μάραγμα—μενεῖ σε ib. 818. τίνα πότμος εὐτυχῆς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 245. εἰ διὰ τέλους ἐν τῷδ' αἰὲ μενεῖτε Bac. 1260. ξίφος μενεῖ σε μᾶλλον, ἢ τῆμόν λέχος Hel. 809. ὥς ὃ μενέντᾳ με Rh. 145. cf. Her. 693. ἵνα δόρατα μέμονε δαῖα Iph. A. 1495. δίδυμα μέμονε φρήν Iph. T. 656.

Μενέλαος, rex Spartæ. Or. 65. 68. etc. An. 63. etc. Iph. A. 71. Iph. T. 4. et 929. Tr. 131. etc. Hel. 115. etc. El. 1043. et 1279. Dicitur et Μενέλαος Rh. 257. et Tr. 212. et att. Μενέλεως Or. 18. 20. etc. An. 40. etc. Iph. A. 84. etc. Iph. T. 14. 357. et 521. Rh. 174. Tr. 984. et 996. Cy. 184. Hel. 48. etc. et El. 1041.

Μενοικεύς, Thebanus, pater Creontis et Jocastæ Ph. 10. 296. et 697. et Her. F. 8. 2) ejusdem nepos, filius Creontis. Ph. 776. etc.

Μενοινᾶν. σφάζει νιν μενοινᾶς Cy. 447.

Μένος. μένος ζῦψασίς τε σῶν φρενῶν δεινὴ Hip. 983. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος Her. 429.

Μερίμνα. δισση μερίμνα Hec. 897. διπλῆς μερίμνης διπτύχης ἰὼν ὁδὸς Or. 632. Καδμείαν μερίμναν ὁρμήσας ἐπ' ἔργον Ph. 1070. μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον Hip. 1157. μεσοποιὸς ἀηδονὺς μερίμνα Rh. 550. εἰσὶν, οἷ σι μερίμναν ἔξῃσι Her. 344. τί ποτε μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες; Ion. 244. ἀφίκε εἰς μερίμναν ib. 404. ἀποπαῦσαι μερίμνας Bac. 380. εἰ ἔχομεν κᾶ-κεῖ μερίμνας Her. 594.

Μερίμνηται λόγων Med. 1226.

Μερίς. τρεῖς πολιτῶν μερίδες Sup. 238.

Μέρμερος. κακῶ μερμέρῳ παλαίμεν Rh. 509.

Μέρος. μάλισα τῷ κείνῳ εὐνυχῆς μέρος Hec. 989. ἀκᾶσας σῶ τε τῇσδὲ τ' ἐν μέρει ib. 1130. conf. Ph. 1442. Sup. 406. Cy. 179. Her. 183. et 185. τὸ ἕμῳ οἵχεται βίῃ τὸ πλεον μέρος ἐν σοναχῇσι κ. τ. λ. Or. 203. ἀντιλάζει πόνων ἐν τῷ μέρει ib. 452. ἀνὰ μέρος Ph. 481. et 489. ἔχει δόμων ἑμῶν μέρος ib. 486. τῷ μέρει ἔχων τὸ πλεῖστον ib. 606. τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς ib. 1649. τῷτο ἐν βίῳ σπάνιον μέρος Al. 477. παγκληρίας μέρος κατασχεῖν Sup. 15. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖστον μέρος ib. 241. δεῖ δῶνα μέρος ib. 570. μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα μέρος ib. 1079. σοὶ νέμω τῷ μόνῳ μέρος Iph. A. 499. μέτεστιν ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος Iph. T. 1299. τὸ σὸν μέρος, quod ad te attinet, quantum in te est, Rh. 405. cf. Her. 678. ubi est τῷ μόνῳ μέρος. Πενθεὶ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἑμῆς Bac. 1300. εὐδόκιμον ἔχει θανάτου μέρος Her. 621. ἡμῖν πατρικῆς ἐκ τῆς μέρος; Ion. 1304. φέρη σὺ τῷδ' ἴσον μέρος ἀγῶνος El. 888. νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τέτῳ μέρος Antiop. fr. XXXIV. 3. εἰ τὸ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος Er. fr. I. 48. τῷ πλεσίῳ δὲ, τῷ τε μὴ, διδᾶς μέρος ejusd. fr. II. 7. ἀνδρὸς ἡγῆμαι μέρος Fr. inc. CIII. b. ἐν κοινῷ λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος eorund. CLII. 4. μέρη χθονὸς ἀπαιτεῖ Ph. 80. cf. v. 604. μέρη σαδμῶν ib. 544.

Μέροψ. Μέροπος Τιτανίδα κέραν Hel. 388. δοθῆναι Μέροπι Phaeth. fr. I. 1. πολέσιν μερόπων Iph. T. 1262.

Μεσάγκυλον. τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις

ἑμαρνήμεσθα Ph. 1148. cf. An. 1134.

Μεσάτος, Euripidis inimicus. Epist. V.

Μέσαυλος. Δύρας μεσαύλος Al. 552.

Μεσημβρία Fr. inc. CXCI. 1.

Μεσόμφαλος. μεσόμφαλοι μυχοὶ γὰς

Or. 331. μεσόμφαλος ἐσία Ion. 462.

μεσομφάλος ἔδρας Or. 590. παρὰ

μεσόμφαλα γάλα Φοίβη Ph. 244.

Μεσονύκτιος Hec. 914.

Μεσόπορος. μεσοπόρος δι' αἰθέρος Ion. 1152.

Μέσος. εἰς μέσον φόνον Or. 1313.

μέσον ἄκοντ' ἔθραυσεν Ph. 1411. διὰ

μέσῃς αὐχένος ib. 1466. τὸν ὀφθαλ-

μὸν μέσον Cy. 173. ὀμφαλὸν μέσον

Ion. 6. et 223. εἶπον ἐν μέσοις τάδε

Hec. 531. ἐν μέσοις Θρήκης ὄροις

ib. 963. ἐν μέσοισι συμμάχοις Rh.

486. Διάσοις ἐν μέσοισιν Bac. 221.

μέσοι τὴν ἡλικίαν Epist. V. νηὸς ἐκ

μέσης Iph. T. 1385. ἱτέαν εἰς μέσην

Cy. 7. μὴ τῶν παροῖδε μέμψιν εἰς

μέσον (pro μέσην) μόλῃ Ion. 1558.

ἄρκυν εἰς μέσην El. 965. ἐκ μέσης

ἀντηρίδος Fr. inc. CCXII. 2. παρ-

Δενειοῖσιν ἐν μέσαις Iph. T. 45. μό-

σχευς εἰς μέσας ib. 297. πρὸς μέσας

βολὰς ἀκτίνος Ion. 1135. λαγόνος

εἰς μέσον Hec. 559. κλίνης ἐν μέσῳ

ib. 1150. τὰς ἐν μέσῳ σιγῷ τύχας

Or. 16. ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1114. et

1121. οἱ ἂν μέσῳ λόγοι Med. 819.

πολὺ τὸ μέσον Al. 917. χρηστὸν τι

βέλενμ' εἰς μέσον φέρειν Sup. 439.

εἰς μέσον ἤκει Iph. T. 421. μέσον γὰς

ἔχων μέλαθρον ib. 1258. φέρω—κοι-

νὸς—εἰς μέσον λόγος Tr. 54. πολλὰς

ἐν μέσῳ λόγους ἔχων Hel. 636. cf. v.

950. δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων

ib. 1558. τί ἐσι Φοίβῳ σοὶ τε κοινὸν

ἐν μέσῳ; Ion. 1284. τῷτον μεθεῖσαν

ἐκ μέσῳ λόγον El. 797. ἐκ τευχέων

μέσων Ph. 1144. μέσα Αἰετὸς ἔραν

ποτάται Rh. 531. μέσοισιν ἐν μετ-

αιχμίσις δορὸς Her. 803. βροτοῖς τὰ

μεῖζω τῶν μέσων τίκτει νόσος Fr. inc.

XXIX. 1.

Μεσῶν. ἐν ἀρχῇ πῆμα, κἀδέπω μεσοῖ

Med. 60.

Μεσσήρης. Σείριος ἔτι μεσσήρης Iph.

A. 8. γαίας μεσσήρεις ἔδρας Ion.

910.

Μέσσορ, poet. pro μέσσορ. ἔραν ὑπὸ μέσσαν ἔδραν Her. F. 403.

Μεσόρ. τὸ Ἄργος αὐτῆ μετὸν Iph. T. 804.

Μέσωρ. φόβον παρέσχευ ἢ μέσως ὅδε κτύπος Hec. 1113. πόλεωρ ἢ μέσως εὐδαίμονορ An. 874. μέσως εὖνερ ἔμοι Her. F. 58. περαιτέρω τὸ κάλλορ, ἢ μέσωρ, λαβεῖν Fr. inc. CLXVIII. 2.

Μετὰ, 1) cum genit. νεκρῶν μέτα Hec. 209. μετ' ὅπλων Or. 572. ἔμῃ μέτα ib. 1071. νεβρίδων μέτα Ph. 798. πολλῶν μέτα ib. 901. μὰ τὸν μετ' ἄσρων Ζῆνα ib. 1013. δυνόντων μέτα ib. 1124. δυοῖν παῖδοιν μέτα ib. 1358. μετ' ἀνδρὸρ Med. 33. μητρὸρ μέτα ib. 897. μετ' ὄλβω Hip. 1113. δαίμονορ τῆμῃ μέτα Sup. 592. ἡσυχοῖ μετ' ἡσύχων ib. 952. ὅπλων μέτα Iph. A. 65. τῷ ὅχλω μέτα ib. 526. μέτα σωφροσύναρ ib. 544. Δαναίδων μέτα ib. 729. γνώμηρ μέτα ib. 923. μετὰ φιλοχόρ κισάραρ ib. 1037. χρημάτων μέτα Iph. T. 756. ἀλλήλων μέτα ib. 841. συγγόνωρ μέτα ib. 1420. χειρὸρ ἀσιδῆρωρ μέτα Bac. 735. ὑμεναίων μέτα ib. 1272. μετὰ Νυμφῶν Cy. 68. ἀσκῇ μέτα ib. 151. ἀμαθίαρ μέτα Antig. fr. XII. 1. μετ' ὀργῆρ Fr. inc. XXIII. 1. κινδύνωρ μέτα eorund. fr. LI. 6. 2) cum dat. Ἰδαίαισι γυναιξὶ παρθένοισι τε μέτα Hec. 355. vid. not. 3) cum accus. μετ' ἡμέραν Or. 58. et Bac. 485. ἂ γὼ μετ' ἡκω δεῦρο Ph. 444. ἦν σὺ νῦν ἡκειρ μέτα Al. 47. ἱππειον μέτα ὄχημα ib. 67. ἄρμα Διομήδεωρ μέτα ib. 486. νεκρὸρ μέτα Sup. 670. ζωτήρα τὸν πολυκτόνον μέτα Her. 218.

Μεταβαίνειν. ἄνω μεταβὰρ βίονον Hip. 1292.

Μεταβάλλειν. δρομήματα πλειάδορ εἰς ὁδὸν ἄλλαν Ζεὺρ μεταβάλλει Or. 1006. χαλεπῶρ ὀργὰρ μεταβάλλωσι Med. 121. μὴ χαλεπῶρ μετάβαλλε δέμαρ Hip. 204. μεταβάλλει δυσδαιμονία Iph. T. 1120. φαεννάρ ἄσρων μεταβάλλει ὁδὸρ Ζεὺρ El. 728. καιναὶ καινῶν μεταβάλλωσαι χροὶ συντυχίαι Tr. 1118. ἔριρ τὸ πτερωτὸν ἡελίωρ μετέβαλεν ἄρμα Or. 1002. μορφήν ἐμήν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸρ φύσιν Bac. 54. ταχὺ τὸν εὐτυχῇ μετέβαλε δαίμων Her. F. 884. μεταβαλὼν ἄλλωρ

τρόπωρ Iph. A. 343. μεταβαλὼν ἄλλωρ γραφὰρ ib. 363. ὄνομα μεταβαλὼν Cy. 687. ὃ μεταβαλῶσα μυρίερ βροτῶν Ion. 1512. μεταβαλῶσ' αἰδρίας ib. 1614. μεταβαλῶσα ἡ τύχη Her. F. 480. Θεῷ πνεῦμα μεταβαλὼν ib. 216. μεταβαλλομένωρ δαίμονορ ἀνέχωρ Tr. 101. ῥάδια ἡθεα τὸν αὐριον μεταβαλλομένα χρόνον αἰεὶ Hip. 1118.

Μεταβολή, et dor. ολά. μεταβολή πάντων γλυκὺ Or. 234. μεταβολὰ κακῶν Her. F. 734. εἰρ μεταβολὰρ ἦλθον Iph. A. 500. πολλὰρ εἰῶσα μεταβολὰρ ὁδυρμάτων ib. 1101. λίαν διδῶσα μεταβολὰρ Iph. T. 722. μεταβολὰρ τοσάσδ' ἔχον Tr. 611. cf. Bac. 1265. φωτὶ μακαρίω ποτὲ αἰ μεταβολαὶ λυπηρόν Her. F. 1292. μεταβολὰρ τῆρ τύχηρ Oed. fr. XI. 2. ἡμέρα τοι μεταβολὰρ πολλὰρ ἔχει ejusd. fr. XII. μεταβολὰρ πόνων αἰεὶ φιλῷ Fr. inc. CLXX.

Μεταβλεῦσθαι. μεταβλευσόμεσθα Or. 1526.

Μεταγιγνώσκειν. μετέγνων τὰ πρόσθ' εἰρημένα Med. 64. ἴσωρ γε κἂν μεταγνοίηρ τάδε Iph. A. 1425.

Μεταγράφω Iph. A. 108.

Μεταδιδόναι. μεταδιδῶς σοι πόνων ἐμῶν Or. 281. λόγωρ μετάδορ ib. 153. μετάδορ φίλοισι σοῖσι τῆρ εὐπραξίαρ ib. 450. μετὰ νῦν δὸρ ἐμοὶ σὰρ διανοίαρ. μετάδορ δ', ὅσπον κ. τ. λ. Sup. 57. sq. δόξηρ μετάδορ Iph. T. 1030. δακρύων μεταδῶρ And. fr. XXII. 2.

Μεταδρομή. μεταδρομαῖρ Ἐριννύων ἡλανόμεσθα Iph. T. 941.

Μεταίρειν. τί τόδε μεταίρειρ ἐξ ἀκινήτων βάρων Θεᾶρ ἀγαλμα; Iph. T. 1157.

Μεταίτιορ. τάφωρ μεταίτιον γενέσθαι Sup. 26.

Μεταίχιμον. εἰρ μέσον μεταίχιμον Ph. 1370. ἐν μεταίχιμοιρ ὄρκωρ συνῆψαν ib. 1246. ἡγῶ σὺ πρὸρ μεταίχιμα ib. 1285. ἔτη μέσοισιν ἐν μεταίχιμοιρ δορὸρ Her. 803.

Μετακαλεῖσθαι Epist. IV.

Μετακλαίειν. τὸν ἐμὸν βίον—ἢ μετακλαίωμαι Hec. 214.

Μετακύμιωρ ἄταρ Al. 91.

Μεταλαγχάνειν. μετέλαχερ τύχαρ Οἰδιπόδα μέρος Sup. 1077.

Μεταλαμβάνειν. Ἄρεως μοῖραν μετα-
λαβὼν ἔχει τινὰ Bac. 302.

Μεταλλαγή. μεταλλαγαὶ δακρῶν Her.
F. 765. μεταλλαγαὶ συντηχίας ib.
766. φθίνουσ' αἰτίοις προσφόροις με-
ταλλαγαῖς Dan. fr. I. 9. v. not.

Μεταλλάσσειν. ὥς εὖ μεταλλάσσειν,
sc. αἱ τύχαι Ar. fr. XXVI. 2. σκλη-
ρῶς μεταλλάσσειν εἰς τὰμήχανα Aut.
fr. III. 9. μεταλλάσσω ἀεὶ Antiop.
fr. XXXI. 3.

Μεταμείβειν. ὅς γὰν τέκνων τέκνοις
μεταμείβει Her. F. 796. μυριάδας
ἀγαθῶν ἐτέρας ἐτέραις μεταμειβομένα
πόλεις Ph. 838.

Μεταμέλεια. μεταμέλειαν λαμβάνει Fr.
inc. LXXVIII. 3. ἔδεμία μείζων
ἀνδρὶ μεταμέλεια, ἥ κ. τ. λ. Epist.
IV.

Μετανίσσεσθαι. τὰν Μενελάω μετα-
νισσόμεναι στυγνὰν ἄλοχον Tr. 131.

Μεταξύ. ξίφους μεταξύ καὶ πυρᾶς Ἀχιλ-
λέως Hec. 437.

Μεταπέμπειν. Ἀγαμέμνωνος πέμπαν-
τος μέτα Hec. 504.

Μεταπίπτειν. μεταπίπτοντος δαίμονος
Al. 916. μετέπεσον, *sententiam mu-*
tanti Iph. A. 502. μεταπέσοι βελτίονα
Ion. 412.

Μετάρσιος. διὰ Μέσας καὶ μετάρσιος
ἦσα Al. 966. κόμπῳ μεταρσίῳ An.
1221. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαιρε Hec.
499. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα
Iph. T. 27. ἀγχῶναι μετάρσιοι Hel.
306. μετάρσι', εἰ βέβαια Her. F.
1093.

Μετασασίς. πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς
ἐμῆς μετᾶσασιν; Hec. 1266. μετᾶ-
σασίς γνώμης An. 1004. ἡλὶς μετᾶ-
σασιν Iph. T. 816. πολλὰς τῷ βίῳ
μετασάσεις CEd. fr. XI. 1.

Μετασείχειν. ἦν μετασείχω ποδὶ Sup.
90. μετασείχων σε Hec. 509.

Μετασένειν. μετασένομαι σὸν ἄλγος
Med. 996.

Μετασρέφειν. ἔτε ναυκλήρῳ χερὸς,—
μετασρέφουσαι Hip. 1226. ὄρας τὰμ'
ὅσῳ μετεσράφῃ Bac. 1328.

Μετατιθέναι. τάδε μετατιθέμενος νόει
Rh. 131. ταχὺς μετέθε λύσαν Or.
254. μετετέθην εὐβελίᾳ Iph. A. 388.

Μετατροπὰ, *dor.* pro οπή. ἔτι σοι
μετατροπὰ τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων An.
494.

Μετάρτροπος. μετάρτροποι πνέουσιν αὔραι
δόμων El. 1147.

Μεταφέρειν. ἀτρεμέα κέντρα καὶ σώ-
φρονα πόλοισ μεταφέρων Ph. 184.

Μεταχειρίζειν. σκῆπτρον τὸ Διὸς με-
ταχειρίζων Fr. inc. CLV. 7.

Μεταψαίρειν. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον
Ph. 1399.

Μετῆναι. μέτεσιν ἐδὲν Hec. 436. ὦν
μέτεσί μοι πόνων Ph. 256. μετῆναι
τῶν βουλευμάτων Med. 886. σοὶ πε
μέτεσιν ὥς ἐν ἀνδράσιν λόγος An. 592.
cf. Her. 665. et 666. ἐδ' εὐτυχίας
μέτεσιν μοι Sup. 956. εἴ τι κόρης
σῆς θεοφάτων μέτεσί σοι, μὴ μοι με-
τέσω Iph. A. 498. sq. τί μοι μέτεσι
τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων Ἑλένης τε; ib.
1236. μέτεσιν ἡμῖν τῶν πεπραγμένων
μέρος Iph. T. 1299. ὄμματα μέτεσιν
ἡμῶν κόνιος, ἡ τέφρας Cy. 637. μέ-
τεσι τοῖς δάλοισι δεσποτῶν νόσας Alc-
maeon. fr. IV. τί παίδων τῶν ἐμῶν
μέτεσί μοι; Er. fr. I. 45. μέτα pro
μέτεσι: φέγγος εἰσορᾶν θεῶ τόδ' ἐκέθ'
ἡμῖν μέτα Or. 1026. εἴ τι μοι λόγος
μέτα Hip. 876. τί Ἑλένης παρθένη
τῇ σῇ μέτα Iph. A. 494. τί ἡμῖν τῷ
ξένων. δρασμῆ μέτα; Iph. T. 1300.
κάμοι μύθε μέτα; El. 1295. ἔκην
μετῆν μοι Or. 434. σοὶ τί θνητῶν
ονόματος μετῆν; Ph. 415. τοῖς
Αἰόλῃ πῶς μετῆν τῆς Παλλάδος; Ion.
1297.

Μετέρχεσθαι. ὅς μετέρχεται δόμους Ph.
267. ἡ τὸν εἰκόνθ' ἡσυχῇ μετέρχεται
Hip. 444. εἶχ' ὥδε φαύλως αὐτ' ἐγὼ
μετέρχομαι Ion. 1546. πηγὰς ποτα-
μίας μετέρχομαι El. 56. ἦν ἐκσπά-
σωμαί γ', ὃν μετέρχομαι, βόλον ib.
582. τὰ τῶν τεκόντων ὥς μετέρχεται
θεὸς μῖάσματα Alcmæon. fr. VII. 1.
ἐκ ἄρ' ὥς θαναμένους μετῆλθες ἡμᾶς;
Hec. 512. ὥς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἷμα
ματέρος θεαὶ Or. 423. τὸ μέρος εἰ
μετῆλθε γῆς Ph. 1649. οἱ τὸ πάγ-
χρυσον δέρας Πελλία μετῆλθον Med. 6.
εἰ μῖας σε κληδόνος προθυμία μετῆλθον
An. 563. τὸν θεὸν εὐχαΐσιν ἂν με-
τῆλθες Bac. 712. τῆς κακίης οἱ με-
τῆλθεθ' ἀρπαγὰς Ἑλένης Cy. 279.
τῶν παρεσῶτων κακῶν μετῆλθες ἄλλων
πημάτων κακὰς ὁδὰς Ion. 930. μὴ
μετέλθοι με πωλικοῖς δώγμασι An.
993. τὸς ὕβρισθέντας γάμους Ἑλένης

μετελθεῖν Iph. T. 14. νεκρὸν τοῖς με-
τελθεῖσιν φίλων δώσω Her. 1023.
Μετεύχεται. οἷσθ', ὥς μετεύξῃ Med.
600.
Μετέχειν. τί σοι παῖδες πατρὸς ἀμ-
πλακίας μετέχουσι; Med. 117. μετέ-
χοιμι τὰς Ἀφροδίτας Iph. A. 556.
μέτεχε νῦν Δοίνας. τί μετέχω; Bac.
1182. μετέχω σοι Her. 629. εὐτυ-
χίας μετέχειν Ion. 508. χθονίων
Ἀιδῇ μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV.
8. εἰδὲν μετέχων An. 500. τέτων
μετέχουσα Al. 748. εἰδὲν γνώμης μετέ-
χουσα Fr. inc. CLVIII. 5. κἀγὼ με-
τέσχον φόνος Or. 32. οἷ—μετέσχον
λέκτρων Ἀφροδίτας Iph. A. 544. πό-
νων πλείων μετέσχον Ἡρακλεῖ Her.
8. cf. Hel. 722. κἀγὼ μετέσχον
Πριαμίδαίς δυσπραξίας Hel. 1237.
ὅς μετέσχε τῆς τύχης Ion. 1368. με-
τάσχες ἰκεσίας φίλοις Or. 1337. πα-
τὴρ μετασχέτω τῆς ἡδονῆς τῆσδε Ion.
1468. λύσσης μετασχεῖν Or. 791.
ἐκὲν μετασχεῖν καὶ μετὰ τῶν σῶν κα-
κῶν; Ph. 1684. μιάσματος μετασχεῖν
Her. 559. μετασχεῖν ἀλκίμῃ μάχης
φίλοις ib. 683. κοινῇ μετασχεῖν τὰ-
γαθὰ καὶ τὰ κακὰ El. 607. ἴσον με-
τασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Phi. fr.
I. 3. τῆς νόσος τῆσδε μοι κοινῇ με-
τασχῶν Hip. 731. μετασχῶν τῆς ἐμῆς
εὐπραξίας Hel. 742. σπονδῶν μεδέξεις
ib. 1684. πατρῶν μὴ μεδέζοντας δό-
μων Hip. 306.
Μετεωρολόγος. μετεωρολόγων σκολιὰς
ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2.
Μετιέναι. δόλω μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ
φόνον Med. 391. αἰμάτῃ θεᾶς βω-
μόν, ἣ μέτεισι σε An. 259. τῆς σῆς
ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον δίκη μέ-
τειμι Bac. 346. τῶνδ' ἅπουν' ὑβρισμά-
των μέτεισι Διόνυσός σε ib. 517.
Μετοικεῖν. τὸ κατὰ γὰς κνέφας μετοι-
κεῖν Hip. 837. τὸς μετοικέντας ξέ-
νης Sup. 892.
Μετοίκος Bac. 1352. et Her. 1033.
Μετοίχεσθαι. καθαρμόν, ὃν μετέχετο
Iph. T. 1332.
Μετόπισθεν Hip. fr. XVIII. 5.
Μετόπωρον Fr. inc. CXXIV.
Μέτοχος. μέτοχος τῷ φόνῳ Her. F.
721. πολυκτήτων δόμων μέτοχος An.
770. ἐλπίδων μέτοχος Ion. 698.
Μετρεῖν. πῶλοισι χόρτον ἀφθόνῳ με-

τῷ χερὶ Rh. 772. ἄνω τε καὶ κάτω
τείχη μετρῶν Ph. 188. ἦν—εὐδὲ με-
τρήσεας ἂν Oed. fr. XVII. 2.
Μέτρημα. ἴσον ἅπασι βακχίῃς μέτρη-
μα πληρώσαντες Iph. T. 954. μέ-
τρημ' ἔχουσαν—μυρίων ποδῶν ἀριθμὸν
Ion. 1138.
Μετρητός. ὃ πένθος εἰς μετρητὸν Bac.
1242.
Μέτριος. μέτριος χειμὼν φέρειν Tr.
683. ὄχλον μέτριον Ion. 635. με-
τρίων γάμων Melan. fr. X. 1. με-
τρίας Θεᾶ Iph. A. 543. εἴη μοι με-
τρία Χάρις ib. 554. cf. Hel. 1111. et
fr. inc. CXXIII. 1. μετρία βιοτὰ.
σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII.
1. μετρίας ἀνέμων αἶρας Med. 838.
μετρίας φιλίας Hip. 253. μέτριον
ἄχος Al. 887. μέτριον τὸ χαρίσασ-
θαι δεομένοις ἡμῖν Epist. I. τῶν μέ-
τρίων τένομα νικᾷ Med. 125. μετρία
θυμῷ φέρειν Sup. 556. μετρία θέ-
λοντος ib. 740. μετρία ἐξαρκεῖν ἐφη
ib. 866. εἰς μετρία πάσχομεν κακὰ
Tr. 717. μετὰ κτεάνων μετρίων Ion.
490. εἴη γ' ἐμοὶ ζῆν μετρία ib.
632. μετρίων λέκτρων Melan. fr. X. 1.
Μετρίως. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξ-
ωγκωμένοις Iph. A. 921. ἃ χρὴν σε
μετρίως σπεδῆν ἔχειν Her. F. 709.
τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν Alex.
fr. XVII. 2.
Μέτρον. ὃν γ' ἔτε μέτρον, ἔτ' ἀριθμὸς
ἔστι μοι κακῶν Tr. 616. σοὶ ταῦτόν
ἤβης εἶχ' ἂν μέτρον Ion. 354. εἰ μέ-
τρω μοχθητέον Her. F. 1251. παι-
σιν χρημάτων μέτρον λείπειν Pal. fr.
II. 6. μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη
σαθμῶν ἰσότης ἔταξε Ph. 544. ταῦτ'
ἔχουσ' Ἀλκίτιδι μορφῆς μέτρ' ἴσθι Al.
1066.
Μέτωπον. ἰδρῶς, ὃν ἐκ μετώπου πολ-
λάκις ἔταζεν Tr. 1198. μετώποις
ἱπποκοῖσι Rh. 307. μέτωπα ψήχων
Hel. 1584.
Μηδαμῶς. μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ Hip.
607. ὕρκος μηδαμῶς ἀτιμάσης ib.
611. cf. Her. 228. ὥστε μηδαμῶς
φυγεῖν Tr. 910.
Μῆδεια, uxor Jasonis. Med. 7. etc.
et Peliad. fr. I.
Μηδεῖς. σὺ ἡμῖν μηδὲν ἐμποδῶν γένῃ
Hec. 372. ὥς εἰς τὸ μηδὲν ἤκομεν
ib. 622. εἰ καὶ μηδὲν ἔστιν ib. 843.

μηδὲν θρασύνει ib. 1183. μηδὲν ἄγαν
Hip. 265. τὰ μηδὲν ὄντα Tr. 609.
μηδὲν καὶ ἔδεν ἐνθάδ' ὦν κεκλήσομαι
Ion. 594. τὸ μηδὲν εἰς ἔδεν ῥέπει
Meleag. fr. XV. 2.

Μήδεσθαι. ἃ τὰδε μήσατο πήματα
γᾶς βασιλεῦσι Ph. 806. Κύπρις ὦδ'
ἐμήσατο Hip. 1400. τί σοι μήσομαι;
ib. 593. κακὰ μήσεται Her. F. 1076.

Μῆδοι. τὴν δύσχειμον χθόνα Μήδων
Bac. 16.

Μηκάς. μηκάδων βοσκήματα Cy. 188.
Μηκιστὺς, nom. propr. viri. Iph. A.
244.

Μῆκος. μακρὸν μῆκος χρόνος Or. 72.
cf. v. 1215. πόσον ἀπείργει μῆκος
ἐκ γαίης δόρυ; Hel. 1284. πλέθρε
μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137.

Μηκύνειν. χρόνον μηκύνωμεν Her. F.
87. cf. Gl. fr. III. 2. μηκῦναι βίον
Her. F. 143.

Μήλειος. αἷμα μηλείς φόνος El. 92.
μήλειον γάλα Cy. 217.

Μηλοβότας. μηλοβότα τασίωρον Cy.
53.

Μηλοθύτης, vel dor. ύτας. ἐπὶ τίνα
μηλοθύταν πορευθῶ Al. 119. βω-
μὲς μηλοθύτας ζητῶσα Iph. T. 1116.

Μῆλον, ovīs. μάνταις μῆλ' ἔσφαζον
Ph. 1261. μῆλα λαβόντες An. 1101.
λαιμὲς τρεῖς τριῶν μῆλων τεμῶν Sup.
1200. μῆλα νέα Cy. 28. ὡς μῆλα
εἰσδεχόμεθα ib. 35. μῆλων βορᾶ ib.
122. μῆλων τόκον ib. 161. ἐπὶ ἀσφά-
κτοις μῆλοισι Ion. 229. προβωμίοις
σφαγαῖσι μῆλων ib. 377.

Μηλονόμας Al. 576.

Μηλονόμος, τὸν Αἵτνας μηλονόμον
Cy. 656.

Μηλόσπορος. Ἐσπερίδων ἐπὶ μηλόσπο-
ρον ἀκτῶν Hip. 742.

Μηλοσφαγεῖν. μηλοσφαγεῖτε δαιμό-
νων ἐπ' ἐσχάραις Plī. fr. III.

Μηλοφόρος. μηλοφόρον καρπὸν Her.
F. 396.

Μῆν, nom. subst. mensis. ἐς τρίτην
μηνὸς Al. 322. κύκλος Καρνείας με-
νὸς ὥρα ib. 452. κύκλος πανσέληνος
μηνὸς διχήρης Ion. 1156. δεκάτῳ με-
νὸς ἐν κύκλῳ ib. 1486. μηνῶν φθινᾶς
ἡμέρα Her. 779. θέραις τε χειμῶνός
τε μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1.

Μηνάς. ἃ λεύσσετε μηνάδος αἶγλαν;
Rh. 534.

Μῆνη Fr. inc. CCIX.

Μηνίειν. μηνίων στρατηλάταισιν Rh.
494.

Μήνιμα. Κάδμος παλαιῶν Ἄρεος ἐκ
μηνιμάτων Ph. 941.

Μῆνις. χθονίαν ἀφελεῖν θεᾶς μῆνιν
Iph. T. 1273. μῆνιν κεύθειν Her.
762. μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρὸς
Hel. 1371. μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων
νυμφευμάτων El. 1261.

Μηνύειν. σαφῶς τὸδ' ἔργον σὲ μηνύει
κακὸν Hip. 1077. σὸν τὸ μηνύειν ἐμοὶ
Sup. 98. τί μηνύεις νέον; Bac. 1028.
ἐσθλὸν τι μηνύσεις El. 620. μή μοι
τι Θησέως τῶνδε μηνύσης τόκῳ Hip.
520. μηνύσαι κακὰ Ph. 1224. εἰ
ἀγαθὰ μοι μηνύσετε Ion. 750. ὡς
ιατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ Hip. 296.
πρᾶγμα μηνυθὲν Ion. 1563.

Μηνυτής. μηνυτὴν χρόνον Hip. 1051.

Μηριόνης, nom. propr. Iph. A. 201.

Μηρός. κατὰ μηρῷ καλύψας Bac. 96.
cf. v. 243. 287. 295. et 523. γυμνοῖσι
μηροῖς An. 599.

Μήτηρ. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Hec. 30.

μήτηρ ib. 402. ὦ μήτηρ ib. 55. et
414. ὦ φίλη μοι μήτηρ ib. 409. γε-
ραῖα μήτηρ τέκνων ib. 621. ὦ γαῖα
μήτηρ Hip. 601. et sine ὦ Fr. inc.
CLXXVIII. 1. πίνει μελαίνης μη-
τρὸς εὐζωρον μέθυ Al. 760. ἡ μοι
πᾶσι τ' οἰκέταισιν ἦν μήτηρ ib. 773.

παῖ τῆς μελωδῆς μητέρος Rh. 393. μυ-
ρίων μήτηρ τροπαίων Tr. 1222. Ῥέας
μητρὸς Bac. 59. μητέρα χθόνα Hel.

40. μῆνιν ἔχεις μεγάλας μητρὸς ib.
1372. ῥοδίοισι μήτηρ εἰρεσία φίλα ib.
1468. μήτηρ πάντων (i. e. terra)

Chry. fr. VII. 7. ὑγρὰ μήτηρ St.
fr. III. 3. ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ

ἔφν Fr. inc. XLV. ἔσιν μήτηρ φιλό-
τεκνος μᾶλλον πατρὸς eorund. LVII.

1. ἦδε μοι τροφὸς, μήτηρ; ἀδελφῇ eor.
CLXXXV. 2. τῶν κακῶν μητέρων
φεύγειν τρόπος χρὴ τέκνα An. 229.

etc.

Μητρόθεν Ion. 672.

Μητροκτονεῖν. μητροκτονῆντα Or. 885.

Μητροκτόνος El. 975. τῷ μητροκτόνῳ
τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα Or. 1559. μη-
τροκτόνης ἀγῶνας Tr. 363. κηλὶς

μητροκτόνος Iph. T. 1200. δίκην αἵ-
ματος μητροκτόνος Or. 1649.

Μητροφόντης Or. 1587. et An. 1000.

ὁ μητροφόντης δράκων Or. 479. et ὁ μητροφόντας δρ. ib. 1424.

Μητριὰ. μὴ 'πιγίμης τοῖσδε μητριὰν τέκνοις Al. 306. ἐχθρὰ ἢ 'πίσσα μητριὰ τέκνοις τοῖς πρόσθε ib. 310. ὑπὸ μητριὰν πεσεῖν Ion. 1270. φθονεῖν φασι μητριὰς τέκνοις ib. 1025. ἡμεῖς μητριαῖς, sc. δυσμενεῖς ἐσμέν ib. 1330. ἐδὲν ὑγιές φασι μητριὰς φρονεῖν νόδοισι παισὶν Phry. fr. XII. 1.

Μητῶος. μητῶον φόνον Med. 1305. λέκτρα μητῶων γάμων Ph. 59. χειρὶ μητῶα Med. 1309. μητῶ' ὀνειδή An. 623.

Μήτρως. μή ποτε μήτρως ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην Her. F. 43.

Μηχανᾶσθαι Rh. 513. ἐκ τῶν ἐσθλῶν αἰσχροῖς μηχανώμεθα Hip. 331. πάντα μηχανᾶσθαι ib. 918. μηχανᾶ τάδε Rh. 855. τόδ' ἤδη δόλιον εἰς με μηχανᾶ Bac. 804. αἰσχροῖς μηχανώμενοι Hip. 957. ἄκριτα μηχανώμενοι An. 550. εἰσβάσεις μηχανώμενοι Iph. T. 101. οἳ ἐμχανῶ Her. 951. ὥστ' εἰς ἔμ' ὄμματ'—ταῦτ' ἐμχανησάμην Ph. 1608. ἐπεὶ ἐδὲν προτιμᾶ μηχανήσασθαι τέκνοις Med. 343. ταῦτα θεοὶ κῆγ' ἐμχανησάμην ib. 1014. τοιόνδ' ἐμχανήσατο El. 31.

Μηχανή. μηχανή σωτηρίας Ph. 897. cf. Hel. 1040. ἦν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ Med. 260. μηχανή πεπλεγμένη An. 996. ἂν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα Rh. 141. ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν σήσων τινὰ ib. 578. δεῖ μηχανῆς τινος Hel. 819. εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησε Dan. 29. παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ πατρίδος—ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 1. 2) dor. μηχανά. ἐς ἀρκυζάταν μηχανὰν ἐμπλέκειν Or. 1423. ἐξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν Al. 221. 3) plur. εἰ μὴ μηχανὰς εὐρύσσομεν Hip. 481. τροφᾷ διώλετο μηχαναῖς ib. 1305. ποίας μηχανὰς πλέκεσι; An. 66. πολλὰς ἂν εὐροῖς μηχανὰς ib. 85. ἐπ' ἄλλας εἰμι μηχανὰς τινὰς Iph. A. 413. πάσας προσφέροντα μηχανὰς Iph. T. 112. μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς Rh. 129. μηχαναῖσι Παλλάδος Tr. 10. "Ἦρας μηχαναῖς ἐδνήσκετο Hel. 616. μηχαναῖς κοσμήσι, sc. τὰ ἄδικα Ion. 833. πώματος μηχανὰς ib. 1216. ὥς μ' ἔκτεινεν ἤδε

μηχαναῖς ib. 1326. μηχαναῖς ἐρρύστατο ib. 1565. ἄλλων ἐδεσῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 5.

Μηχάνημα. ὦφθι πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα; Ion. 1116. τὰ "Ἦρας καλὰ μηχανήματα Her. F. 855. σκοτεινὰ μηχανήματα Bel. fr. VIII. 1. τὰ ἄλλ' ἀφείναι μηχανήματ' ἀνδράσιν Peliad. fr. VI. 5.

Μηχανορράφος An. 1117. μηχανορράφοι κακῶν ib. 448.

Μῆχος κακῶν An. 537.

Μιαίνειν. μιαίνει πόλιν Ph. 1057. νόμους βροτῶν μὴ μιαίνειν Sup. 378. ὥς μὴ μιαίνοι βωμόν εὐγενεῖ φόνῳ Iph. A. 1595. μιαίνεις τὰ τῶν θεῶν; Her. F. 1232. ἐμῶ γε μὴ μιαινόντος θεός Her. 265. κλέος τῷ πατρὶ ἐκ ἂν μάναιμι Hel. 1006. προσφθέγμασιν ἔ μιαινομαί σέθεν Or. 75. σέφῃ μιαίνεται Her. 71. ἔ μιανθῆναι θέλων Ion. 1118.

Μιαίφονεῖν Iph. A. 1364.

Μιαίφονος. Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μιαιφόνος Hec. 24. ἀνδρῶν μιαιφόνων Or. 1563. μιαιφόνων συγγόνων Hip. 1379. Σφιγγὸς τῆς μιαιφόνος Ph. 1748. τέκνων μιαιφόνος Med. 1346. τὰς μιαιφόνους κύνας Hec. 1173. μιαιφόνουσι χερσὶ El. 322. τὸ μιαιφόνον παύων Or. 523. μιαιφόνον μύσος An. 335. ἐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μιαιφονωτέρα Med. 266. τῆς μιαιφονωτάτης κόμης Tr. 881.

Μιαιρός. Κιθαιρῶν μιαιρὸς Bac. 1382. ὁ ξένος ὁ μιαιρὸς Cy. 673. χαίρω τὸν μιαιρὸν ἐξολωλὸτα Sis. fr. III. 2. ἔ μιαιρά σοι ταῦτ' ἔστιν Aug. fr. IX. 3.

Μίασμα. τὸ λοῖσθιον μίασμα λαμβάνων Or. 516. μίασμα λῦσαι ib. 597. μίασμα πατρὸς Ph. 823. μίασμα φεύγων αἵματος Hip. 35. φρὴν ἔχει μίασμα τι ib. 317. ἐπειδὴ γ' εἰς μίασμα' ἐλήλυθας ib. 946. μὴ μίασμα μ' ἐν δόμοις κιχῇ Al. 22. ἐκ τῶ χερῶν μιάσματος Iph. T. 946. ταῦτ' ὅν χειροῖν μιάσμ' ἔχων ib. 1047. cf. v. 1178. et 1226. μιάσματος μετασχεῖν Her. 558. ἀνόσιον μίασμα Her. F. 1233. χέρας σὰς ἀγνίστας μιάσματος ib. 1324. μίασμα δρυὸς Er. fr. XVIII. χαλεπὰ βροτοῖς ὁμογενῇ μιάσματα Med. 1268. τὰ τῶν τεκόντων ὥς μετέρχεται θεὸς μιάσματα Alcmaeon. fr. VII. 2.

Μιάσωρ. σέ, μιάσωρ' ὡς τιν', εἰσέδεορκα An. 616. οἷδ' εἰσιν σῶ κάρα μιάσωρες Med. 1371. ἀνοσίεες μιάσωρας El. 683. τὴν Ἑλλάδος μιάσωρα Or. 1584.

Μιγάς. μιγάδα βάρβαρον στρατὸν Bac. 1353. πολλοὶ ἐπιπτον μιγάδες An. 1143. μιγάσιν Ἑλλησι βαρβάρους ὧ ὅμω Bac. 18.

Μιγύνναι. Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη Ph. 889. πατήρ τε θυγατρί, πᾶις τε μητρὶ μίγνυνται An. 174. πᾶν μίγνυνται μέλος βοῆς El. 756. σπονδάς—ἐχίδνας σαγόσι μίγνυνμένας φόνω Ion. 1233. ταύρας μέμικται καὶ βροτῆ διπλῇ φύσει Thes. fr. VII. 2. ταῖς κακαῖσιν αἰ' ἄγαθαὶ μεμιγμέναι Ion. 399. γαῖα μυχθήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. Φοίβῳ μιγῇναι Ion. 338.

Μικρός. μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα Or. 462. μικρὸς ἐπικερος Iph. A. 1241. et Bac. 1364. ἐν μικρῷ χρόνῳ Iph. T. 306. μικρῷ ἐκ λαμπτήρος Inus fr. VI. 2. βίος ὁ μικρὸς Melan. fr. XV. 2. αἰτίας μικρᾶς πέρι An. 387. μικρᾶς ἐκ τυραννίδος Rh. 406. ἐχὶ μικρὰν θεὸν Tr. 940. δύναμιν ὁ μικρὰν Pol. fr. IV. 3. πόλεις μικρὰς Bel. fr. XXV. 10. ἄλγος ὁ μικρὸν Iph. A. 1580. ἔφθης με μικρὸν Iph. T. 669. φίλτρον ὁ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. ἐν μικρῷ ib. 1040. παρὰ μικρὸν Her. 296. παραινέσαι σοι μικρὸν θέλω ib. 1018. εἰς μικρὸν ἵκει El. 430. λαβὼν μικρὸν τῆς τύχης Tem. fr. XVI. 2. μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. ἐπὶ μικροῖς An. 352. μικρ' ἔχουσα Tr. 993. μικρὰ τὰ τῷ βίῳ Her. F. 503. ἐν τε μικροῖς, ἐν τε μὴ, σέρεσσ' ὅμως El. 407. μικρὰ λέχη ib. 1098. cf. Cress. fr. IV. 4. καὶν μικρ' ἔχει τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη Dan. fr. XII. 6. μικρὰ σώζω Inus fr. XV. 2. μικρὰ τὰ σφάλλοντα ejusd. fr. XVI. 2. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνείς Fr. inc. CXXIX. 2. 2.) Comp. a) ἐλάσσων. πενία ἐλάσσων Bel. fr. XVI. 13. τῶν ἐλασσόνων ὕπο An. 189. ἐκ ἐλάσσονα βλάβην ib. 359. πόλιν ἐδὲν ἐλάσσον' Ἀργεῖς Her. 364. πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν Antiop. fr. XVI. 2. σὺν ἐκ ἐλασσον, ἢ κείνης,

χρέος Hec. 892. τέλασσον ἔλαβε Ph. 513. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον καθίσταται τέλασσον ib. 543. θαῦμα, ἐλασσον τένον', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. ἐκ ἐλασσον Ἀρεὸς εἰς μάχην φρονῶν Ph. 1135. δοκῶ, τὰς συμφορὰς ἔχειν ἐλασσον Sup. 733. φρονεῖν ἐλασσον Fr. inc. CCXVII. 1. κακῶν ἐλασσόνων πευρώμεναι πόλεις Ph. 1024. ἐκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἔχει κακῶν Tr. 674. ἅπαντ' ἐλάσσω κείνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ Her. F. 1411. τὰ ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. b) μείων. νικᾷ ὁ μείων τὸν μέγαν Sup. 437. ἐπεὶ μοι συμφορὰ ἐδὲν ἂν μείων ἐγίνετο Al. 559. μείων πόλεις An. 193. τὸ μέιον αὖξει Bel. fr. XX. 7. 3) Superl. ἐλάχιστος. ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις Iph. A. 541. τῶν τάλάχιστα λυπεμένων Fr. inc. B. 38. 2.

Μίλαξ. σεφάνης μίλακος ἀνδρυσφόρος Bac. 702.

Μίμας, nom. gigantis. Ion. 215.

Μιμεῖσθαι. εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ μιμέμεθα Ion. 451. μιμεῖσθαι τὸν ἄνδρα El. 1037. μιμῶ τρόπως πατρὸς δικαίης Hel. 946. τετραπῇν μιμήσομαι λύκω κέλευθον Rh. 211.

Μίμημα. δαλῶ πικρὸν μίμημα Tr. 922. ὅσον μίμημ' ἔχεις Ἑλένης Hel. 73. τῷ σῷ μιμήματος ib. 881. μίμημ' ἄνδρὸς Her. F. 294. μυδροκτύπων μίμημα ib. 992. Ὀλύμπιε καλάμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 578. ἃ φᾶσ' Ἑρινύς ἰέναι μιμήματα Iph. T. 294. Ἐριχθονίῃ τῷ πάλαι μιμήματα Ion. 1429. οὐνείρων ἔρπομεν μιμήματα Ael. fr. XVIII. 3.

Μιμητέον Hip. 114.

Μίμνειν. εἰδὲ αἰδῶς Ἑλλάδι τῇ μεγάλῃ μίμνει Med. 440. μίμνει κατ' οἶκον Ion. 513. μίμνε An. 1267. et Iph. A. 1344. ἐν παρθενῶσι μίμνε σῶς Ph. 202. μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν Med. 355. ἐν δόμοις μίμνειν Iph. T. 1210. cf. Tr. 645. ἐνδ' ἐμίμνομεν Or. 1475. φυλακὰς ἔχων ἐμίμνον An. 962.

Μιμνήσκειν. ἔμνησας, ὃ μὲ φρένας ἠλκωσεν Al. 881. ἵνα μνήσῃ (2 sing. aor. 1. conj. med.) πατρὸς Iph. A. 667. μεμνήμεθ' εἰς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν Hec. 224. εἰ τῆς τεκνύσης

τῆσδε μέμνηται τί μὲ ib. 992. οἶον
ἠβήσαντά σε μεμνήμεθ' ἡμεῖς Her.
741. ἔ βακχεύσας μέμνημαι φρένας
Her. F. 1122. ἃ Τροία ἅμῃ πατέρος
μέμνεται El. 189. ὡς τάχιστα τῆς
πάλιν μέμνησ' ὁδῶ Or. 125. μέμνησο
μητρὸς An. 416. μέμνησ' ἀκέσας Rh.
522. ἄλλε λόγε μέμνησο Hel. 119.
μέμνησο τέτων Epist. IV. μεμνήσθαι
πόνων And. fr. X. 2. τῶνδε μεμνη-
μένους Sup. 1168. γάμῃ μεμνημένους
Iph. A. 840. μεμνημένοι Her. 315.
πατρὸς μεμνημένοι λύμας ib. 470. ἐν
ἔ καλῶ ἐμνήσθην θεῶν Or. 578. ὦν
ἔ μνασθεῖσα El. 745. τῶνδ' ἐγὼ
μνησθήσομαι Med. 933. ὡς πολλὰ
σῶν κακῶν μεμνήσομαι Hip. 1461.
Μῆμος. τετράπεν μῆμον ἔχων ἐπὶ Θηρὸς
Rh. 256.

Μιν, pro αὐτὸν et αὐτὴν, passim per
totum Euripidem.

Μινύαι, nom. gentis ab Hercule de-
victæ. Her. F. 50. 220. et 560.

Μιζοβάρβαρος Ph. 140.

Μιζόθρη. μιζόθρηας φῶτας Ion. 1161.

Μιζοπάρθενος Ph. 1030.

Μισεῖν. μισῶ γυναικάς ἀνοσίεας Or.
517. μισεῖ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυ-
μίας, μισθεῖ δ' ἀσὸι ib. 707. sq. ἐμὸν
πόσιν μισῶ Med. 311. μισεῖν τὸ
σεμνὸν Hip. 93. μισῶ τὰς σῶφρονας
μὲν ἐν λόγοις, κ. τ. λ. ib. 413. σοφὴν
μισῶ ib. 640. μισεῖν σε φήσεις τήνδε
ib. 962. μισεῖ (sc. με) γαῖα Φθιάς
An. 926. μισεῖ ὕβρισιν λαὸν Sup.
728. ὡς μισῶ σ' ἔχων ib. 1108. μισῶ,
ὅσοι χρήζουσιν ἐκτείνειν βίον ib. 1109.
μισθεῖσι τὰς αἰνῆντας Iph. A. 980.
μισῶ φίλοιςιν ὕπερον βοηδρομεῖν Rh.
333. μισεῖς τε λῖαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν
τύχῃ Tr. 68. μισεῖ, ᾧ μὴ ταῦτα μέλει
Bac. 424. μισῶ τὸν ἄσκον Cy. 527.
μισεῖ 'Ελλάς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην
Hel. 80. μισεῖ ὁ θεὸς τὴν βίαν ib.
909. ἐσθλὰς μισεῖ Ion. 628. μισεῖ
σ' ἃ Δᾶλος ib. 919. τὰ ἐχθρὰ μισεῖν
Her. F. 586. τὸ λυγρὸν φόνιόν τε γῆ-
ρας μισῶ ib. 650. ἦν ἀξίως μισεῖν
ἔχεις El. 1016. αἰνεῖσθαι δυστυχῶν
ἐγὼ μισῶ Alcmen. fr. IX. 3. μισῶ
ὄντως, οἵτινες φρονῶσι κ. τ. λ. Ar. fr.
XXV. 2. τὴν ἐναντίαν (sc. γνώμην)
μισεῖν Er. fr. II. 10. ἀκόλαστα ἥδη
μίσει ib. 23. τὰ αἰσχροῦ μισεῖ Inus fr.

X. 3. πῶς μισῶ γελοῖους Melan. fr.
XX. 3. μισῶ εὐάγκαλον τόξον Phaëth.
fr. XI. 1. κακὲς μισεῖ Tem. fr. VI. 3.
μισῶ γυναικάς Fr. inc. LIV. 1. μισῶ
σοφιστὴν eorund. CXI. μισῶ πολίτην
Fr. inc. B. 32. 1. μισῶν ματέρα Or.
571. μισῶν ἔποτ' ἐμπλησθήσομαι γυ-
ναικάς Hip. 664. μισῶν τὰ μὴ δίκαια
An. 668. οἱ πέρα μισέντες Fr. inc.
B. 45. 2. πᾶσαν μισῶσ' (i. e. ὅσα)
'Ελλάδα Iph. T. 1187. ἄγαλμα μι-
σῶν πατρίδα An. 246. ὃν ἐμίσησα
ἐδέποτε Epist. V. θεοὶ σε μισήσειαν
Or. 130. cf. v. 618. ἐμαντῆς δεσπό-
ταις μισήσομαι Tr. 659. τῶν ἀδυνά-
των ὑπο μισησόμεθα Ion. 597. cf. v.
611. μισέμεθα ib. 400. μισέμεθ'
ἔτως, ὥστε μὴ προσεννέπειν Or. 428.
μισῇ πρὸς θεῶν ib. 530. μισεῖται
ἀνόσιος γυνὴ El. 645. μισέμενον
πρὸς τῶνδε Her. 1001. πόσει μιση-
μένην An. 33. οἷδά σοι μισημένη Tr.
898. Τροία πόλεων ἔκκριτον μισημένη
ib. 1241. ἄλγιστόν ἐστι δῆλον μισηθὲν
γένος Melan. fr. XXVI. 1.

Μίσημα. μίσημα πᾶσιν Hip. 407. Κύ-
πριδος μίσημα 'Αρκὰς 'Αταλάντῃ Me-
leag. fr. VI. 4.

Μισθός. μισθός ἐστιν ἔτος ἀνδρὶ δυσ-
σεβεῖ Hip. 1050. μισθὸν δόντα An.
610. κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι
Iph. A. 1169. τοιόνδε μισθὸν κατα-
λιπὼν ib. 1179. μισθὸν ἐκ αἰσχροῦ
λαβὼν Iph. T. 593. ἄξιον μισθὸν
φέρεσθαι Rh. 162. τάξαι μισθὸν ib.
165. τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχουσ' ἐν
ἀγκάλας ib. 948. μισθὸν ἔχεις Hel.
977. δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν
Her. F. 19. εὐδαιμονοίης μισθὸν ἡδί-
των λόγων El. 231. μισθῶ τὰς γάμους
ὠνημένη ib. 1090. πλείστον μισθὸν εἰς
χείρας λαβὼν Bel. fr. IX. 2. πλείω
μισθὸν μεζόνος τόλμης ἔχων ib. 4.
μισθὸν λαβῆσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα
Cresph. fr. X. 2. λόγον δίκαιον μι-
σθὸν ἂν λόγε φέροις Fr. inc. XCH.
1. μισθὸν ἐκ ἀηδῆς, εἰδὲ ἀπονον, ἀνα-
πράσσεσθαι Epist. V. μισθὸς φέρειν
Bac. 257.

Μῖσος. τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πα-
τρὶ Or. 432. μῖσει ἀνδρὸς λόγοισιν
ἥσθην τοῖσδε Hip. 1257. γέλωτα ἐξ
αὐτῶν καὶ μῖσος ὠφίσκανον Epist. V.
ᾧ μῖσος Med. 1323. et Her. 52, et

941. ὦ μῖσος εἰς Ἑλλήνας Iph. T. 525.
- Μίτος. μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχλαις Er. fr. VI. 1.
- Μίτρα Bac. 831. ὑπὸ μίτρᾳ ib. 927. μίτραν κόμας ἀπο ἑρρίψεν ib. 1113. πλόκαμον ἀναδέτοις μίτραισιν ἑρρύθμιζομαν Hec. 924. ἡ μίτραις σέ γυνή δέξαιτο El. 162.
- Μναμοσύνα, dor. pro μνημοσύνη. κελαδῶ μναμοσύναν Her. F. 679.
- Μνασθαι, unde μέμνημαι, vid. μιμνήσκαι.
- Μνασεύειν, dor. pro μνησ. μνασευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων Iph. T. 208.
- Μνεία. κακῶν μνηδαμῶς μνείαν ἔχειν Ph. 467. ὡς σε κάρτα νῦν μνείαν ἔχω Med. 328. ἐν εὐχαῖς εἰδαμῶ μνείαν ἔχει, sc. ἐμῶ Bac. 46.
- Μνήμα. προσελθεῖν μνήμα Or. 118. ματέρος μήτ' ἴδοιμι μνήμα ib. 796. πῶς μνήμα δέξαιθ' ἐν; ib. 1053. ἀμφὶ μνήμα τῷ Ζήθῃ Ph. 147. πῶς θήσεις μνήμα; Sup. 937. βωμὸς θεᾶς μοι μνήμα Iph. A. 1445. ἀμφὶ μνήμ' Ἀχιλλεῖς τάφῃ Tr. 39. ὁρῶ μητρὸς μνήμα Bac. 6. ὅθι θύρσος μνήμ' ἀνάκειται ib. 1384. Πρωτέως μνήμα Hel. 64. cf. v. 322. 473. 967. et 1181. πέτροις λεύει μνήμα λαῖνον πατρὸς El. 328. ἔνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος Sup. 663. παῖδός ἐν οἴκοις κεῖται μνήματα ib. 973.
- Μνημεῖον. τέτο ἔχω σέθεν μνημεῖον Iph. A. 1240. μνημεῖα ὄρκων Sup. 1203. ταῦτα μνημεῖα μὲν διὰ μακρῶ Iph. A. 1398. ἐπίθες μνημεῖά μοι Iph. T. 702. μνημεῖα—τάφῃ ib. 821.
- Μνήμη. τάφῃ μνήμην τίθεσθαι Ph. 1579. τέκνοις μνήμην παραγγέλλοντας ὦν ἐκύρσατε Sup. 1172. μνήμην σώζομαι σφατεύματος Iph. A. 302. μνήμην εἶχον Ἀγαμέμνονος ib. 1103. τῶν τῶν λόγων μνήμην ἔχω ib. 1231. νεκρῶν εἰδενὸς μνήμην ἔχων Hel. 1599. μνήμην παλαιὰν ἀνεμνηρσάμην τινα Ion. 250. πόνων σῶν ἐκέτι μνήμην ἔχεις; Her. F. 1410.
- Μνημονεύειν. μνημονεύων εἰδέν, ὦν ἐχρῆν φίλον Fr. inc. LXXXV. 2. ἐμνημόνευσε παλαιὰ νείκη An. 1165. μνημονεύσεθ' (i. e. εὐσεταί) ἡ χάρις Her. 335.
- Μνητεύειν. μνήτευε πολλὰς Al. 723. μνητεύω γάμος ἐκ ὄντας Iph. A. 847. cf. v. 841. ὦ ἐμὲ μνήτευον El. 313.
- Μνήτευμα. ὦ κακὰ μνητεύματα Ph. 583. ἄλλης ἐκπόνει μνητεύματα γυναικὸς Hel. 1530.
- Μνητῆρ. μνητῆρ Ἑλένης Hel. 98. μνητῆρες An. 624. cf. Iph. A. 52. 59. 68. et 392. et El. 21.
- Μογεῖν. μογεῖντα πλευρὰ Al. 852.
- Μογερός. ὦ παῖ παιδὸς μογερῶ Tr. 785. μητρὸς μογερᾶς ib. 778. ἄχρα μογερὰ Med. 205.
- Μόγις. ὡς ἐξένευσα μόγις Cy. 573. ἡλῖος μυρῖες μόγις διελθὼν Hel. 659. κατέϊπ' ἀναγκασθεῖς μόγις Ion. 1215. ἐκ κακῶν πρῆλαβον μόγις πόδα ib. 1253.
- Μόθων Bac. 1058. vid. not.
- Μοῖρα. παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει Or. 976. θανεῖν αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ἱφεί ib. 1656. πολυπόνῳ μοῖρα Ph. 160. ποῖα μοῖρα ἔλιπον φάος; ib. 1547. τίνι ὤλετο μοῖρα ib. 1559. ὅπε μοι μοῖρα ib. 1681. πολλὰ ἀμετέραν ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν Med. 431. πῶς ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις; ib. 861. μοῖραν θανάτῃ προσλήψεται ib. 987. μοῖρας ὅσον παροίχῃ ib. 995. τέκνων ἄροτον αὐτόχειρι μοῖρα κτενεῖς; ib. 1281. ἔχει μοῖραν Hip. 988. et ἔχεις μοῖραν ib. 1436. εἶθε μοι θεόθεν τάδε μοῖρα παράσχοι ib. 1112. εἴ' ἐσι μοῖρας ἀπαλλαγῇ ib. 1256. ἐκ οἷσθα, μοῖρας ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεῶν; Al. 526. ἐχθρῶν ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφήν δαίμων δίδωσι An. 1008. εἰς ἐν μοῖρας συνέκυρσα ib. 1173. τάφῃ τε μοῖρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν Sup. 309. τὸν εὐτυχῇ—ἂν τις αἶρῃ μοῖρα ib. 609. χωρὶς τινὰ τῶνδ' ἴσχεσσα μοῖραν ib. 970. ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν Iph. A. 1508. ὁποίας ἐκ θεῶν μοῖρας κυρεῖ ib. 1605. ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοῖρας Iph. T. 1491. κλήρῃ κατὰ μοῖραν Rh. 545. et 564. Ἄρεως μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινα Bac. 302. παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα μοῖρα δῶκει Her. 612. μοῖρα τελεσισιδώτεira ib. 899. ὦ μοῖρας σᾶς Hel. 213. ἄλλαν μοῖραν ἐκραινε ib. 1334. ἀγαθᾶ μοῖρα Ion. 153. τέκνα λυσσάδι συγκατεργάσω μοῖρα Her. F. 1024. μεγάλη θνητοῖς μοῖρα El. 69. ἡ μοῖρα Ζεὺς τ' ἐκρανε σὺ περὶ ib. 1248. πε-

πρωμένην μοῖραν ἐκπλήσας φόνος ib. 1290. μοῖρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεῶν ib. 1301. πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν Antiop. fr. XVI. 2. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεῶν παρατρέφω Melan. fr. XII. 3. ὦ μοῖρα Ph. 1589. An. 1082. et Iph. A. 1136. ὦ μοῖρα δυστάλαινα Her. F. 456. δυοῖν μοῖραιν θατέρᾳ πεπλήξεται Hip. 894. τριῶν μοιρῶν ἢ ἂν μέσῳ σώζει πόλεις Sup. 244. 2) Μοῖραι, Parcæ, deæ sic dictæ. Al. 12. et 34. Iph. T. 207. Bac. 99. et Pelei fr. II.

Μοιρίδιος. ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους Epig. I. 4.

Μολεῖν. κακὸν τᾷ Σιμωντίδι γὰρ ὀλέθριον ἔμολε Hec. 642. ἀνὰ κέλαδος ἔμολε πόλιν ib. 928. ἐφ' ὃ, τι χρέος ἔμολετε Or. 151. διὰ σάρκα ἔμᾶν ἔλεος ἔμολε ματρός Ph. 1294. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον Med. 1082. διὰ πύλας ἔμολεν, ἔμολέ σοι βοᾷ Hip. 587. sq. διὰ πυρὸς ἔμολον El. 1182. μόλετε πρὸς θεῶν Hec. 1093. μόλε κατάπτερος—ἐπὶ δόμον Or. 178. μόλε πρόδομος Ph. 303. ὦ μόλε φίλοις ἐπὶ κερὸς An. 509. μόλε τοξήρης Rh. 226. ὅπως ἐς γῆρας μόλοι Al. 53. μόλοι, ὡς ἐγὼ χρήζω μολεῖν Hel. 1217. εἰς ὑποπτα μὴ μόλοις ἐμοὶ El. 345. εἰς ταυθ' ὅταν μόλητον Ph. 588. μὴ τῶν πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον μόλῃ Ion. 1558. εἰς πάτραν μολεῖν Hec. 541. δευρὸ γ' ὡς σὲ κρυφίως ἐζήτει μολεῖν ib. 993. βέλη τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν; Or. 94. ἐπὶ κερὸν μολεῖν τοῖς δεομένοισι ib. 1226. τειχέων ἔσω μολεῖν Ph. 269. πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν ib. 730. πρὶν εἰς φῶς ματρός ἐκ γονῆς μολεῖν ib. 1591. δόξασά περ ἢ Πανὸς ὄργας, ἢ τινος θεῶν μολεῖν Med. 1172. μολεῖν κατὰ γαίας Al. 105. ἐκ ἔτι τὰς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. διὰ μάχης μολεῖν πᾶσιν Ἀργείοις Iph. A. 1392. cf. Her. F. 220. πρὶν φάος μολεῖν χθόνα Rh. 223. λόγῃην πρὶν διὰ στένων μολεῖν ib. 684. μολεῖν εἰς κατασκοπὴν Bac. 836. ἀρκύνων μολεῖν ἔσω Cy. 195. ὠφελος εὐτυχέστερον μολεῖν Her. 248. πρὶν σοι θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν Ion. 846. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν μολεῖν Dan. 24. ἐς εὐνὴν μολεῖν Antiop. fr.

XXX. 3. πᾶς τις εἰς σὲ βέλετ' ἀνδρώπων μολεῖν Fr. inc. LXXVIII. 2. ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἐσίαν Hec. 1216. ἀθλίως πράσσειν εὐτυχῆς μολῶν Or. 449. μὴ δὲ ἔχθρας τῷδε καὶ φόνος μολῶν Ph. 482. ὡς εἰς λόγους συνῆψα Πολυνείκει μολῶν ib. 709. σὺν πατρὶ μολῶν ποδὶ Hip. 661. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδεῖας μολῶν; Sup. 137. δρυμὸν ἔνθηρον μολῶν Rh. 289. εἰς ἄδρα μολῶν ib. 915. τὸν γὰς ἐνέρων τ' ἐς ὄφθαν μολόντα Her. F. 353. ἐς φάος μολῶν ib. 524. ὦ φάος μολῶν πατρὶ ib. 531. κατὰ χθονὸς μολῶν ib. 1158. ἐπ' Αἰνέαν—μολόντε Rh. 586. πρὸς θρόνους ἔσω μολόντες Or. 1408. ἥβης τέλος μολόντας Med. 921. τῶν ἡθάδων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι An. 820. πάλιν μολῶσα δεσποτῶν χέρας Iph. T. 1421. νεωσὶ μοι μολὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος Iph. A. 602. δόξας ἀσήμες πολεμίων μεμβλωκότων, pro μεμοληκότων Rh. 629. vid. not.

Μόλιβδος τηκτὸς An. 266.

Μόλις Ph. 1430. μόλις φανείς ib. 317. πυκνὴν βαίνων ἡλυσιν μόλις περῷ ib. 851. μόλις φθάνει θρόνοις ἐμπεσῶσα Med. 1169. ἐπίσπευσον μόλις Tr. 1275. ὀρμαῖται μόλις Bac. 880. μόλις τόδ' ἐξερευνήσας φέρω ib. 1298. μόλις πάντα δρῶντες Her. 841. θέλυσαν ἐ μόλις καλεῖς Hel. 341. ἐσώθη μολίς ib. 419. μαεῦναι σε κιχῶν μολίς ib. 603. ὃν μόλις ποτὲ λαβῶσα ib. 902. ὥσθ' ἐξορᾶσθαι ῥόδια χερσὶν μολίς ib. 1285. μόλις προβαίνουσ' ἢ τύχη El. 403.

Μολοσσία γῆ An. 1245. et sine γῇ vers. 1249.

Μολοσσοί. αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν Al. 597.

Μολπή, vel dor. μολπά. τοίαν ἔλιπες μολπὰν μελέων ἀοιδοῖς Al. 455. χαίρωνσ' εὐφρονη μολπᾷ ib. 590. τὰς ἐκ εὐμέσων μολπᾶς Iph. T. 145. ὅπως ἐξάρξω γὰρ μολπὰν Tr. 149. ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ Her. F. 349. παρὰ χέλυνος ἐπτατόνως μολπὰν ib. 684. μολπᾶν ἀπο—καταπαύσας Hec. 917. τὰδε κέρδος ἀκεῖσθαι μολπαῖσι βροτῶς Med. 200. ἄδρα μολπὰς ἐκχέω δακρυρρόως Sup. 773. τὰν ἐν μολπαῖς αἰδᾶς ὑμνεῖ Iph. T. 184. πόσιν κε-

- λαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς ib. 1093. χορῶν μολπαὶ Her. 780. μολπαὶ ᾠέζοντ' ἐραταὶ El. 718. μολπαῖσιν ἡσθεῖς Antiop. fr. XXIX. 3. et fr. inc. XXXV. 3.
- Μομφή, et dor. μομφά. ἐν σοι μομφὴν ἔχω Or. 1069. σοὶ μομφὰν αὐδάσω Ion. 885. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν Ph. 780. μομφὰς ἐκ ὑπὸ σπλάγχχνους ἔχειν Al. 1012.
- Μονάμπυκος. μονάμπυκον ψήχων δερρὴν Hel. 1583.
- Μονάμπυξ. μονάμπυκας πώλες Al. 430. μοναμπύκων φάλαρα Sup. 586. μοναμπύκων ἀναξ ib. 680.
- Μοναρχία Hip. 1015. μοναρχίας ἐκ ἄξια An. 366. κατέστησ' αὐτὸν εἰς μοναρχίαν Sup. 352. ὀλίγη ἐν πόλει μοναρχία Aug. fr. VII. 2.
- Μονάς. ἐπακτίαν ὥσπερ μονάδ' ἔρημον ἔσαν ἐναλίς κόπας An. 855. μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν Bac. 609.
- Μονή. χάριν μονῆς ἔχων Tr. 1129. διελεθὼν εἰς βραχὺν χρόνον μονῆς Her. F. 957.
- Μόνιμος. ὁ μέγας ὄλβος ἢ μόνιμος ἐν βροτοῖς Or. 340.
- Μονογενής. μονογενὲς ἀφ' αἵματος Hel. 1701.
- Μονοδέρκτας. Κύκλωπι τῷ μονοδέρκτῃ Cy. 78.
- Μονόκωπος ἀνὴρ Hel. 1139.
- Μονομάτωρ Ph. 1518.
- Μονομαχεῖν Ph. 1226. εἰς ἀγῶνα μονομαχεῖντ' ἀλκὴν δορὸς ib. 1372.
- Μονομάχος. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυθέτην Ph. 1309. μονομάχου δι' ἀσπίδος Her. 819. μονομάχου δορὶ Ph. 1335.
- Μονόπαις Al. 909.
- Μονόπεπλος Hec. 933.
- Μονόπωλος. μονόπωλον εἰς αῶ Or. 1004.
- Μόνος Hec. 80. μόνος συνάψω συγγόνῳ τῷ μῶ μάχην Ph. 1236. οἶκον οἰκίσσω μόνος ib. 1237. ἔσσι σοὶ τάδ' ἦλθε δὴ μόνῳ κακὰ Hip. 834. παῖς μόνος παῖδος μόνος An. 1084. μόνος μόνουσιν ἐν δόμοις ἀνατρέφῃ ib. 1222. μόνος μάχεσθαι πολεμίοις θέλω Rh. 488. ἐμοὶ μόνος μόνῳ μάχῃ συνάψας Her. 807. ἢ μόνῳ πάροιθε δῆτα ταῖσδ' ἐφέστατον πύλαις; Iph. A. 862. μόνῃ κατεῖπέ μοι Hec. 243. τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνῃν ib. 816. εἰ φεύξομαι—σὺν τέκνοις μόνῃ μόνους Med. 513. μόνῃ αἰῶνα διάξασα Ph. 1521. ὦ μόνῃ γυναικῶν Al. 462. ἡμεῖς μόναι Hec. 1018. πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον ib. 356. etc.
- Μονότολος Al. 408. μονοτόλος δορὸς Ph. 749.
- Μονότεκνος. μονοτέκνος Πρόκνης Her. F. 1021.
- Μονοτράπεζα ξένια Iph. T. 949.
- Μονότροπος. βοτήρη ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν An. 281.
- Μονῶσθαι. σὺ μόνεμενος Al. 381. δεσποτῶν μόνεμενος Rh. 871. λύπη τι παίδων μὴ πάδῳ μόνεμενος Her. F. 1388. μωνοθεῖς σῆς δάμαρτος Al. 297. cf. v. 655. ἀνευ τύχης πόνοος μωνοθεῖς ἐκέτ' ἀλγύνει βροτὸς St. fr. V. 2. μωνοθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος Iph. A. 669.
- Μονόχαλος. μονόχαλα ὑπὸ σφυρὰ Iph. A. 225.
- Μόνωψ. τὸν μόνωπα παῖδα γῆς Cy. 644. οἱ μόνωπες ποντίης παῖδες θεῶ ib. 21.
- Μόριον. μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον An. 542.
- Μόρος. τίني μὲν θνήσκες; Hec. 695. et τ. μ. θνήσκει Bac. 1039. παῖδες γυνῆς θανάσιμον μόνον Hec. 1145. ζένω γε τὸν Κλυταίμνητρας μόνον Or. 77. τὸν αὐτὸν ἐκ ἀποίσεται μόνον Ph. 598. ἐκ ἡρκεσέ σοι μόνον Ἀδμήτη διακωλύσαι; Al. 33. μόνος ἀποτμος πλάθει ib. 116. ἐκφεύγει μόνον An. 381. ἢ ὑπεκδράμης μόνον ib. 415. μόνος παράτροπον μέλος ib. 527. σὺ παῖδες παιδὶ πορσύνων μόνον ib. 1064. ἐπὶ μὲν θανάτῳ Iph. A. 1288. δόξω ῥά σοι μόνον σοι Iph. T. 681. καταφθίμενον Ὀρθὴ μὲν Rh. 378. δεῖ νῦν τῷδε κατθανεῖν μὲν ib. 517. κραινίτης μόνος ib. 817. τῷδ' Ἀθάνα παντὸς αἰτία μόνος ib. 938. ἐμοὶ ἔδοξε τὸν ἐν Τροίᾳ μόνον Ἑλένης ἔασαι Tr. 876. ὄρας τὸν Ἀκταίωνος ἄλιον μόνον Bac. 337. ἐκ ἂν δυναίμην σὺ παρεσθάναι μὲν Her. 564. διαφυγεῖν μόνον Hel. 1083. τὸν παῖδα χερσεύει μόνος Pol. fr. I. 3.
- Μόρσιμος. μορσίμως σφαγὰς Rh. 636. παρὶς τὸ μόνσιμον Al. 942. μὲ θάψῃ, ἢ τὸ μόνσιμον Her. 1030. τὸ

μόρσιμον σώσασα Hel. 619. τῷ Με-
νέλω θεῶν πάρα—ἐπὶ μόρσιμον ib.
1693. μόρσιμα ἔτι φνυγεῖν θέμις Her.
615.

Μορφή. πῶς οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς
μετάτασιν; Hec. 1266. μορφῆς ἐπω-
δὸν ib. 1272. μορφῇ ἐκ εὐωπὸς Or.
916. μορφῆς τύπωμα Ph. 165. ταῦτ'
ἔχουσ' Ἀλκίτιδι μορφῆς μέτρ' ἴσθι Al.
1066. μορφὴν εὐπρεπῇ κεκτημένην
Iph. A. 822. παρὴν ὁρᾶν ἃ ταῦτα
μορφῆς σχήματα Iph. T. 292. μορφῆς
πéρι Tr. 975. μορφὴν ἀμείψας ἐκ
θεῆ βροτησίαν Bac. 4. μορφὴν ἐμὴν
μέτεβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν ib. 54.
πρέπεις Κάδμω θυγατέρων μορφῇ μιᾷ
ib. 915. μορφῆς θέλεσαι διαπεράνα-
σθαι κρίσιν Hel. 26. ἄγριος μορφὴν
ib. 552. ποῖόν τι μορφῆς σχῆμ' ἔχου-
σαν ἀγρίας; Ion. 992. μορφὴν ἔχον
τίνα; ib. 1420. μορφὴν ἰδίαν ἀπέ-
δειξε Chry. fr. VII. 14. ἑρᾶνός τε
γαῖα τ' ἦν μορφῇ μία Melan. fr. XXII.
2. ἀνθρώποισι πᾶσιν αἱ τύχαι μορφὴν
ἔχουσι Pal. fr. III. 2. 2) dor. μορφαί.
ἔριν μορφαῖς Iph. A. 184. νεκρᾷ μορ-
φᾷ Tr. 192. μορφαῖ θηρᾶν Hel. 384.
ἵνα θεαὶ μορφαὶ ἐφαίδρυναν ib. 683.
μορφαῖ μόνον ἤνχεις ib. 1384. 3)
plur. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων
Al. 1162. An. 1285. Bac. 1386. et
Hel. 1704. πεσσῶν ἡδομένους μορ-
φαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. ἵν'
ὧντὸς λόγος ἔχη μορφαῖς δύο Tr.
1265. μορφαὶ (sc. τῶν συμφορῶν)
διαφέρουσιν Ion. 382. εἰς ἄλλας βιώται
μορφαῖς κάτεισιν ib. 1068. βρότειαι
πημάτων ὅσαι τύχαι, ὅσαι τε μορφαὶ
Antiop. fr. XXI. 2. μορφαῖς (sc. τῶν
γραμμάτων) λέξω Thes. fr. V. 2.
πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων
σφάλλουσιν ἡμᾶς Fr. inc. CXV. 1.

Μορφώμα. γυναικομίμω διαπρέπεις
μορφώματι Antiop. fr. XXXV. 2.
κύκτω μορφώματ' ὄρνιθος λαβὼν Hel.
19.

Μορφώτρια συῶν Tr. 437.

Μόσχιος. μοσχίαν τρίχα τεμὼν El.
811.

Μόσχος. τετρασκελὲς μόσχος Ph. 643.
τόνδε μόσχον νεαγενῇ (de infante hu-
mano) Iph. A. 1623. νέος ὁ μόσχος
(de catulo leonis, vel potius de Pen-
theo juvene, quem mater furibunda

pro leone habitum discerpserat) Bac.
1183. μόσχον ὀπτόν Cy. 324. ἔσφαζ'
ἐπ' ὦμων μόσχον El. 813. λαβὼν
μόσχος πόδα ib. 822. ἔρειων ἐκ μό-
σχων Iph. T. 163. ἡλλάσσετο φθογ-
γὰς μόσχων ib. 293. ἀγελαῖα βοσκή-
ματα μόσχων Bac. 677. ὄχον μόσχων
ib. 1331. sed vid. not. μόσχων τέ-
ρειναι σάρκες Cress. fr. IX. 4. 2)
μόσχος, ἡ. ἑριδρέπταν μόσχον Hec.
205. σκίρτημα μόσχος σῆς (de Po-
lyxena) ib. 526. τεῖρος ἕσα μόσχος
(de Hermione) An. 712. ὀρέων μό-
σχον ἀκήρατον Iph. A. 1083. οἷ μ'
ὥστε μόσχον—ἔσφαζον Iph. T. 359.
μόσχον, ἂν λίποιτ' οἴκοις Hel. 1492.
Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις Iph. A. 575.
μόσχος ὀρέσας εἰς μέσας Iph. T. 297.
νεμομέναις χλόην μόσχοις ἐπῆλθον
Bac. 735. μόσχος ἀμέλλας Cy.
388.

Μέναρχος, poët. pro μόν. γυμνητῶν
μέναρχοι Rh. 31.

Μενύχιος. Μενυχίς ἐπ' ἀκταῖς Hip.
760.

Μῆσα. μέλη μῆσαν Ph. 795. ἄλυ-
ρον ἀμφὶ μῆσαν ib. 1035. μῆσαν ἐπὶ
καλλίνικόν τ' ἑράνιον τε ib. 1719. λύ-
πας μῆση καὶ ῥῖδαῖς παύειν Med. 196.
ἔτι Μῆσα καὶ ἡμῖν ib. 1085. Μῆσα
ἄνθρωπος Hip. 1135. τὰν ἐν θρήνοις
μῆσαν Iph. T. 182. Μῆσα αὐτῇ τοῖς
δυσηήνοις Tr. 120. Μῆσα, ἡ λύπας
ἔχει ib. 605. τίνα μῆσαν ἐπέλθω;
Hel. 164. τίς ἦδε μῆσα; Ion. 757.
κέραιον ἐν ἀψύχοις ἀχεῖ μῆσαν ib.
884. κατὰ Μῆσαν ἰόντες ib. 1091.
παλίμφαμος αἰοῖδ' αὖ καὶ Μῆσ' εἰς ἀνδρας
ἴσω ib. 1097. μῆσαν ἡδύθροον El.
703. Μῆσα, dea, mater Rhesi, Rh.
352. 387. et 652. Μῆσαι λήξουσιν
τὰν ἐμᾶν ὑμνεῦσαι ἀπιστόνιν Med.
421. Πιερίδας Μῆσας ib. 833. εἰσὶν
ἐν μέσαις αἰῇ Hip. 452. παύσω μῆσαν
Al. 345. διὰ Μῆσας ἤξα ib. 965.
Μῆσαισι προσφιλεσάτη Sup. 489.
πρὸς ἡδονὰς Μῆσῶν τραπέσθαι ib.
883. ἔνθα κύκνος—Μῆσας θεραπεύει
Iph. T. 1105. Μῆσῶν ἔρις Rh. 917.
τὰς Χάριτας Μῆσαις συγκαταμιγνύς
Her. F. 674. ἔπω καταπαύσομεν
Μῆσας ib. 686. Μῆσῶν Ἑλικωνιά-
δων δῶματα ib. 791. Μῆσῶν θερά-
πων El. 717. ἅπαν Μῆσῶν ἐννεά-

φθογγον μέλος Bel. fr. XVII. 11.
ἀηδόνα Μεσῶν Pal. fr. VII. 4. κά-
λισα Μεσῶν φθέγγεται πλετῶν ἀνὴρ
Fr. inc. CLXXIII.

Μεσαῖος, *nom. poetæ*. Rh. 945.

Μεσεῖον. μεσεῖα θρηνημασι ξυνφῶδᾷ
Hel. 173. μεσεῖα καὶ θάκως ἐνίζεσαν
ib. 1114. χελιδόνων μεσεῖα Alcmen.
fr. II. 2.

Μεσεῖος ἔδρα Bac. 408.

Μεσιζέσθαι. ἄχαριν κέλαδον μεσιζό-
μενος Cy. 487.

Μεσική. εὐρὼν ἀκριβῇ μεσικὴν ἐν Ἀ-
σπίδι Sup. 906. μεσικὴν παρὲς Bel.
fr. XVII. 2. οἱ μεσικῆς φίλοι Pal.
fr. III. 3.

Μεσικός. μεσικὸν ἔρωσ διδάσκει St. fr.
VIII. 1. παρ' ἄλλῳ μεσικώτεροι λέ-
γειν Hip. 989.

Μεσοποῖος Tr. 1189. μεσοποῖος μέ-
ριμνα Hip. 1428.

Μεσοπόλος. πολλά σε μεσοπόλοι μέλ-
ψοι Al. 447. τίνα μεσοπόλον σονα-
χὰν—ἀνακαλέσομαι; Ph. 1505.

Μοχθεῖν. τί τᾶλλα μὲν μαθήματα
μοχθῶμεν—; Hec. 815. πολλά μο-
χθεῖν Ph. 555. μάταια μοχθεῖς ib.
1660. εἴτ' ἐπὶ φλαύροις, εἴτ' ἐπὶ χρη-
στοῖς μοχθῶσι Med. 1104. μοχθεῖν
βροτοῖσιν ἀνάγκη Hip. 207. ἄλλως
τέσδε μοχθῶμεν πόνως ib. 301. τί
μόχθον μοχθεῖς; An. 134. τί ταῦτα
μοχθεῖς; ib. 852. et Her. 59. πόνως,
ὅς ἐκ παιδὸς μοχθῶμεν αἰὶ Ion. 103.
εὐφάμοις πόνους μοχθεῖν ἐκ ἀποκάμφω
ib. 134. μόνῃ μοχθεῖς τάδε; ib. 948.
τί τὰδ' ἐμὴν μοχθεῖς χάριν; El. 64.
μοχθεῖν ἀνάγκη Æol. fr. XVII. 1. et
Tel. fr. XVIII. ἐμὲ ὃ μοχθεῖν δι-
καιον; Ar. fr. XII. 2. αἰσχροὺς,
μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr.
III. 2. χρημάτων ὑπὲρ μοχθῶσιν
Pal. fr. III. 5. μοχθῶμεν ἄλλως
θῆλυ φρεσὲν γένος Fr. inc. LV. 1.
cf. Fr. inc. B. 15. 1. μοχθῶν Bac.
1216. τοῖς μοχθῶσι μόχθος εὐτυχῶς
συνεκπώνει And. fr. VII. 4. μο-
χθῶντα τέκνα καὶ δραστήρια Alex. fr.
XV. 4. ἂ πόδα σὸν—θεραπεύμασιν
αἰὲν ἐμόχθει Ph. 1544. ἄλλως ἐμό-
χθων Med. 1030. μάτην ἐμόχθων
Tr. 755. ἅλις μόχθων, ὅς ἐμοχθῶ-
μεν πάρος Hel. 1462. Ἑλένη ἐμό-
χθῃσ' ἔχ' ἐκός', ἀλλ' ἐκ θεῶν An. 681.

ᾧ ἐμόχθησεν χάριν Her. F. 226.
ἂ "τικτον, ἂ' μόχθησα ib. 281. πολλὰ
μοχθήσας Iph. A. 690. Tr. 862. et
Her. 449. (ubi additur μάτην) μο-
χθήσας τὸν ἄκυμον θῆκεν βίοτον βρο-
τοῖς Her. F. 698.

Μόχθημα. ἀντὶ τῶν σῶν καὶ πόλεως
μοχθημάτων Sup. 1186. πολλὰ παρ'
ἄσπιδά μοχθήματ' ἐξέπλησας Hel.
741. σκηνὰς ἀνίστη τεκτόνων μοχθή-
μασι Ion. 1129.

Μοχθηρός. ἔκ' ἔστι πρᾶττοντάς τι μο-
χθηρὸν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1.
μοχθηρὸν ἐστὶν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τεκνῶν
Phœn. fr. IV. 1.

Μοχθηρῶς. τὸ σῶμα ὃ μοχθηρῶς δια-
τετέντες Epist. V.

Μοχθητέον Her. F. 1251.

Μόχθος. ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει
Ph. 702. ἐν τῷδε μόχθῳ ib. 1405.
et Ion. 1196. μόχθῳ χάριν τήνδ' ἐπι-
δώσω Med. 186. μάταν μόχθος ἔρρει
τῶν τέκνων ib. 1261. θήρας μόχθον
ἐκλειοιπτότα Hip. 52. κέρδος σὺν μό-
χθῳ βραχεῖ ib. 96. τί μόχθον μο-
χθεῖς; An. 134. ἄδας τὸν ἐμὸν ἔχει
μόχθον Sup. 922. μόχθον Ἑλλάδος
Iph. A. 748. μόχθος ἑδεῖς τοῖς νέοις
σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. μόχθος
ἐκ μόχθων αἰτσει ib. 191. ἐνὸς μό-
χθῳ σ' ἀπαλλάξας ἔχω Tr. 1150.
διαμεθεῖς τόνδε μόχθον Bac. 627.
βραχυὸς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν ib. 1278.
ταύτης ὁ μόχθος θάπτειν πόσιν Hel.
1292. ἦν δὴ φερόντων μόχθος—Ion.
1181. μόχθῳ πικροφίζεσαν El. 72.
λήξαντα μόχθῳ ib. 340. μόχθος
μέγας Inus fr. V. 5. ὁ ἐν καιρῷ μό-
χθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίττει θνη-
τοῖσι Tem. fr. VIII. 2. τῶν δεσπο-
σύνων πειρασόμεναι μόχθων Hec.
1295. φεῦ μόχθων Or. 161. et 327.
μεθορμίσασθαι μόχθων Med. 444.
μόχθων ἐκ ἄλλος ὑπερθεῖν ib. 651.
πολλῶν μόχθων ἀπέχονται ib. 1097.
μόχθῳ ἄλλως τῆς εὐσεβείας ἐπό-
νησα Hip. 1368. πολλῶν μόχθων
εὐκλεὲς ἐπαύσατο Al. 941. πολλῶν
μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμὰς ib.
1028. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πό-
νοις ἐπληρόμενοι An. 706. σύλλαβε
μόχθων Iph. A. 160. φεῦ τῶν Ἀργεῖ
μόχθων Iph. T. 156. ἔτος συμπλεῖ
τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν ib. 600. μέ-

λεαι μόχθων Tr. 166. μόχθους ἔξω
κρείσσεις ib. 202. ἡνίκα μόχθοις—
ῥώσκη Bac. 871. ὅς ὑπερθε μόχθων
ἐγίνετο ib. 902. ἐπεὶ μόχθων τέρματ'
ἐκ ἐξήνυτον ib. 1103. ἃ ἀρετὰ βαίνει
διὰ μόχθων Her. 625. ἡδὺ τοι μό-
χθων κλύειν Hel. 671. μόχθων βρα-
βεὺς ib. 710. ἄλις μόχθων ib. 1462.
ἐκπαύσω μόχθους Ion. 144. οἷς ἔγκει-
μαι μόχθοις ib. 181. σεφάνωμα μό-
χθων Her. F. 355. ἐπεὶ μόχθους διπλέ-
ρας Εὐρυσθέως ib. 830. μόχθους, ὅς
ἔτλην, τί δεῖ λέγειν; ib. 1270. ἃ γὰρ
παρεσκεύαζον ἐκ μόχθων βίᾳ ib. 1369.
μόχθους ἀσπιστὰς ἔφερον τευχέων El.
444. τάτῃς χαλεπὸν ἐκλύοντες μό-
χθων ib. 1353. τοῖς μοχθῶσι μόχθους
εὐτυχῶς συνεκπώνει And. fr. VII. 4.
ἔχει καθόλητα μόχθων ejusd. fr. XXII.
3. φεύγει μόχθους Dan. fr. V. 3.
ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχεῖαι χάριν
Phil. fr. II. 1. εὐρεῖν μόχθων ἀνά-
παυλαν Fr. inc. CLV. 13.
Μοχλεῦν. πέτρως μοχλεῦν Cy. 239.
μοχλεῦει θύρετρα Her. F. 999.
Μοχλῆς. καυσὸν μοχλὸν λαβόντας Cy.
629. θύρετρα καὶ θαλάμους μοχλοῖσιν
ἐκβιβλόντες Or. 1475. κλεῖδρα συμ-
περαίνοντες μοχλοῖς ib. 1551. μο-
χλοῖς ἄραρε κλεῖδρα ib. 1571. μο-
χλοῖσιν ἐξανασπάσας βίᾳ (sc. τὴν πό-
λιν) Ph. 1139. εὐ φυλάσσετε κλεί-
δροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας
An. 952. κλεῖδρα λύσαντες μοχλοῖς
Iph. T. 99. θάκας μοχλοῖς τριαίνε
Bac. 348. μοχλὰς φέρωμεν ib. 947.
ἀσιδήρους μοχλοῖς ib. 1102. λάζυσθαι
χρεῶν μοχλὰς Her. F. 944.
Μυγδῶν, *nom. propr. viri*. Μυγδόνο
υῖον Rh. 539.
Μυδροκτύπος. μυδροκτύπων μίμημα
Her. F. 992.
Μύδρος λαμπρὸς Sis. fr. I. 35.
Μύειν. ἐξ ἀναίδου καὶ μύσαντος ὄμμα-
τος Med. 1183.
Μυελός. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς
Hip. 255.
Μυθεῖν. λόγοισι μυθεύουσα Her. F.
77. παρ' ἰσοῖς μυθεῦσαι Iph. A. 789.
ὅς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ πῆναισιν Ion.
196. ὡς μεμύθεται βροτοῖς ib. 265.
Μῦθος. ἐνός μοι μῦθος ἐνδεὴς ἔτι Hec.
835. ὁ μῦθος ἐκ μακρὸς μακρῶν περὶ
Or. 756. ἀπλῶς ὁ μῦθος τῆς ἀλη-

θείας ἔφην Ph. 472. τίν' εἶπας τόνδε
μῦθον; ib. 922. τίν' εἶπω μῦθον; ib.
1345. ὁ μῦθος εἰ σαφὴς ὅδε, ἐκ οἷδα
Med. 72. λέλεκται μῦθος ib. 354.
κάλλισον εἶπας μῦθον ib. 1127. ὁ
μῦθος κοινὸς ἑδαμῶς ὅδε Hip. 609.
δάκνει σε μῦθος; ib. 1313. διπλῶς
ἐπ' αὐτὴν μῦθος ἔστι μοι λέγειν Al.
522. μῦθος ἰσχύων μέγα An. 1110.
τῶνδε μῦθος ὁ ἐντεῦθεν Sup. 109. εἰς
ὀκνὸν μοι μῦθος φέρει ib. 295. σφρι-
γῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ib. 478. βάλει
συνάψω μῦθον ἐν βραχεὶ σέθεν; ib.
566. ἐ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλὰς ἐρεῖς
ib. 1066. κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς
Iph. A. 44. ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων
ἔχει ib. 72. ἑμὸς, ἔχ ὁ τῷδε μῦθος,
κυριώτερος λέγειν Iph. A. 318. ἀπέ-
πτυσσα μῦθον ib. 874. ἀπιστον εἶπας
μῦθον Iph. T. 1293. πρὸς σ' ὅδ' ἡμῖν
μῦθος ib. 1442. ἀπλῶς ἐπ' ἐχθροῖς
μῦθος Rh. 84. cf. Ar. fr. VIII. 1.
τὸν αὐτὸν μῦθον ἐκ λήξει λέγων Rh.
874. μῦθον σαφῆ Her. 181. μακρὸς
μῦθος ἂν γένοιτό μοι ib. 952. εἰς
ποῖον ἔρπεις μῦθον; Hel. 323. ἡμῖν
ὅδ' αὐτὸς μῦθος ib. 1016. ὁ μῦθος
εἰσηνήκεται νέος Ion. 1340. ἐπεὶ
κινεῖς μῦθον El. 302. τὸν ὄντα εἴσῃ
μῦθον ib. 346. μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω
ib. 659. κἄμοι μῦθος μέτα; ib. 1295.
καινοτρόπος μῦθος Dan. 49. βραχεῖ
μῦθῳ πολλὰ συλλαβῶν Er. fr. II. 5.
μῦθος εὐμενὴς φίλων Fr. inc. CXVIII.
2. δισσωμ μῦθων ῥήτορες Hec. 126.
λέγουσα μῦθους ib. 967. εἰς ὅς ἀεὶ
πέμπουσα μῦθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον
Or. 616. πτηνοῖσι μῦθοις τέρψω φρέ-
νας ib. 1176. σὸν ἔργον, λέγειν
τοῖσδε μῦθους Ph. 448. βραδεῖς μῦ-
θοι ib. 456. παραθαλοπόμενα φρένα
μῦθοις Med. 143. πῶς ἂν μῦθων
αὐθαδέντων δέξαιτ' ὁμῶν ib. 174. ἐκ
ἐξ ἐτέρων μῦθων ἔχομεν φράσασθαι
ib. 655. διὰ λεπτοτέρων μῦθων ἔμο-
λον ib. 1082. δείξω μῦθων τῶνδ' ἀλή-
θειαν Hip. 9. μῦθοις ἄλλως φερό-
μεσθαι ib. 197. ψευδέσι μῦθοις πεισ-
θεῖς ἀλόχως ib. 1288. τὸς σὲ μῦθος
ῥαδίως ἐγὼ φέρω An. 745. τὸς ἐκεῖ
ἐκλιπὼν εἰς τὰ σά γε μῦθους Sup. 840.
μῦθων πέρα Iph. T. 900. πείσασα
μῦθοις ib. 1049. ὄναισθε μῦθων ib.
1078. κληδὸνα μῦθων Rh. 4. νεοχμῶν

μύθων ταμίας Tr. 231. μύθος συντομοτάτης κλέιν Her. 784. ἄλις μύθων Hel. 142. ἐκ ἐμπλήσαιμί σε μύθων ib. 776. κλέπτωσα μύθοις ἀδλίεσ κλοπὰς Her. F. 100. φοβεροὶ μύθοι El. 743. μύθος εὐπροσηγόρεος Dan. 45. ὅστις μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ Aut. fr. III. 26. μή μοι λεπτῶν δίγγανε μύθων Fr. inc. XCVII. 2. Μυκάσθαι. μυκάται Her. F. 870. πόριν μυκωμένην Bac. 737. Μύκημα. μύκηματα βοῶν Bac. 690. Μυκῆναι, *nom. urbis*. Ph. 194. et 611. Sup. 1130. Iph. A. 1499. Iph. T. 510. 592. et 982. Her. 87. 137. 177. et 759. Her. F. 418. 943. et 963. El. 963. et Tel. fr. XX. 2. Dicitur et in sing. Μυκήνα Iph. A. 265. et Iph. T. 845. Μυκηναῖος Ph. 126. et El. 170. ὑπὸ Μυκηναίῃ ξένος An. 1076. Μυκηναῖος λαὸς Her. 88. Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ Her. F. 388. Μυκηναίων ἄκροι Ph. 433. ἐν Μυκηναίοις Iph. T. 532. vid. etiam Her. 188. 262. 291. et 337. et El. 35. 248. et 776. βωμῶν Μυκηναίων El. 674. Μυκηναῖς δορὸς Ph. 516. et 1089. Μυκηνίς. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβὰς Or. 1470. πρὸς ἀλκην Μυκηνίδα Ph. 869. Μυκηνίδες ὦ φίλοι Or. 1246. ὦ παρθένοι Μυκηνίδες El. 761. Μύκονος, *nom. insulae*. ἀκταὶ Μυκόνος Tr. 89. Μυκτῆρ. εἰ μή γε πῦρ πνέσσι μυκτῆρων ἅπο Al. 496. γλώσση διαψαίρῃσα μυκτῆρων πόρεσ Fr. inc. CCXIII. Μυριάς. μυριάδας ἀγαθῶν Ph. 837. μυριάδας πόλεις Rh. 913. μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων Bac. 744. μυριάδας Δαναῶν Hel. 698. Μυριόκρανος. τὰν μυριόκρανον κύνα Her. F. 419. Μυριοπληθὴς κόσμος Iph. A. 571. Μυρίος. μυρίον χρυσὲ σαθρὸν Bac. 810. μυρίον ὄχλον Cy. 198. πόνοισι μυρίοις Or. 688. et μυρ. πόνοις ib. 1662. et πόνεσ μυρίεσ ib. 1615. Cy. 1. Her. 332. Hel. 609. et CEnom. fr. IV. 3. et μυρίων πόνων Her. F. 1275. et 1353. et σὺν μυρίοις πόνοις Fr. inc. XXXIV. μυρίων ὁμαίμων Or. 804. μυρίεσ νεκρὲς Ph. 582. et μυρίων νεκρῶν ib. 1480. μυ-

ρίων λόγων Med. 965. μυρίων ὑπ' ἀγγέλων An. 563. μυρίων ὄντων πέλας ib. 1128. μυρίοι πεπόνθασ' αὐτὸ Iph. A. 366. μυρίων πέπλων Rh. 960. μυρίεσ ἀπώλεσαν Tr. 369. cf. v. 775. μυρίαι μυρίοισιν εἰσὶν ἐλπίδες Bac. 905. μυρίοι ἀσπισηῆρες Her. 277. πορθμὲς μυρίεσ Hel. 539. ἡλίεσ μυρίεσ ib. 658. βαρβάρων μυρίων ib. 1396. μυρίεσ οἷσεσ Her. F. 196. ἔρωτας μυρίεσ Bel. fr. XV. 6. στρατηλάται μυρίοι Pal. fr. I. 1. εἷς τοι δίκαιος μυρίων ἐκ ἐνδίκων κρατεῖ ejusd. fr. IX. 1. μυρίαν λόγχην Ph. 444. μυρία φίλων ἡλίκων ὁμήγυρις Hip. 1179. σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν Al. 547. ἀλκῆς μυριάς Rh. 276. ἡ μυρία γερασία ib. 936. μυριάς χερὸς Tr. 1163. et μυρίαν χέρα Bac. 1107. μυρίαίς ἐν ἀμέραις Ph. 312. τέχνας μυριάς Hip. 917. μυρίαὶ κόραι Iph. A. 959. γυναικῶν μυρίων ib. 1394. μυρίων ἐκ χειρῶν Iph. T. 328. ἐν μυρίῳ στρατεύματι Hec. 606. et μυρίῃ στρατεύματος Ar. fr. X. 2. μυρίοις ὅπλοις Ph. 113. εὐδαιμονήσει ἐχ' ἐν, ἀλλὰ μυρία Med. 952. μυρίοις ὀνείδεσι ib. 1344. κακῶν μυρίων Al. 773. Aut. fr. III. 1. et Fr. inc. LXXXI. 8. μυρὶ' ἐστὶν ἄλλα σοι, ἐφ' οἷσι τέρψῃ Rh. 193. κάκ' ἐν δόμοισι μυρὶ' εὐρήσει Tr. 443. μυρίων τροπαίων ib. 1221. μυρίοις οἰμώγμασι Bac. 1110. μυρίοις ζητήμασι ib. 1216. μυρίων δώρων Her. F. 1352. ὁρᾷς ἀέλπτων μυρίων ἀναστροφὰς Bel. fr. XXI. 1. μυρίοισι νάμασι Cresph. fr. XIII. 2. Μυριοτένχος. μυριοτεύχοις τῶν Ἀτρεΐδαν Iph. T. 141. v. not. Μυρμιδόνες, *nom. gentis*. Iph. A. 237. 814. 1068. et 1352. Μύρον. ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας Or. 1112. Μυρόχριστος Cy. 499. Μυρσίνη, et dor. ἰνα. σέφει κῤατα μυρσίνης κλάδοις Al. 762. κλῶνα μυρσίνης El. 324. δρέπων τερεΐνης μυρσίνης κάρῃ πλόκεσ ib. 778. μυρσίνας ἱερὰν φόβαν Ion. 120. τύμβῳ ἀμφέθηκα μυρσίνας El. 512. Μυρσινός. πτόρθων μυρσινῶν Al. 170. Μυρτίλος, *nom. propr. viri*. Or. 992. et 1548.

Μυσαρός. μυσαρόν εἰς ἀγῶνα Ph. 1059. μυσαρόν ὡς ἡγεμένη Iph. T. 383. φόνον μυσαρόν ib. 1224. μυσαρῷ δολίῳ τε φωτὶ Tr. 281. μυσαροῖσιν ὁδῶσιν Cy. 372. εἰ μυσαροῖς τοῖσδε σφαγίοις El. 1294. τοῖς μυσαροῖς ἐκ ἐπαρήγομεν ib. 1350. φεῦ μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ Med. 1393. cf. v. 1406. αἷμα ματρός μυσαρόν Or. 1624. μυσαρὰ τὰ τοιάδ' ἐστὶ Iph. T. 1211. ἔργα φόνια μυσαρὰ El. 1178.

Μυσάττεσθαι. παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδως Med. 1149.

Μυσία. σχῆμα Μυσίας χθονὸς Lic. fr. III. ἀποβάς εἰς Μυσίαν Tel. fr. II. 1.

Μυσοί, *nom. gentis.* ἐν αἰχμαῖς Μυσῶν Rh. 251. v. etiam v. 542.

Μύσος. μαιφόνον μύσος An. 335. τὸ τῶν ξένων μύσος Iph. T. 1168. μή τῳ προσπέσῃ μύσος τότε ib. 1229. τεκνοκτόνον μύσος Her. F. 1155. μύσος σῶν πρόσφραγμάτων ib. 1219.

Μυσηρίον. σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυσηρίων Hip. 25. Δήμητρος εἰς μυσηρία Sup. 173. σεμνὰ σεμμάτων μυσηρία ib. 470. μυσηρίων τῶν ἀπορρήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943.

Μύτης. Διὸς Ἰδαίης μύτης Cret. fr. II. 11. τὰ μυτῶν ὄργι' εὐτύχησ' ἰδὼν Her. F. 613.

Μύχαρα Hel. 190. vid. not.

Μυχθισμός. κλύω μυχθισμῶν νεκρῶν Rh. 789.

Μυχός. ἐλθὼν παλαιᾷ χοιράδος κοῖλον μυχόν Σηπιάδος An. 1266. ἐν μυχῷ χθονὸς Sup. 545. κοῖλον Εὐβοίας μυχόν Tr. 84. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχόν Ion. 229. ἐν μυχῷ γῆς Fr. inc. B. 42. οἰκῶν τῶνδ' ἀναβρίξω μυχὰς Hec. 1040. ποῖ με φυγὰ πτώσσει μυχῶν; ib. 1065. μεσόμφαλοι μυχοὶ γὰς Or. 331. μυχοῖς ναῖσσαν ἐτίας ἐμῆς Med. 397. εἰς μυχὰς χθονὸς Sup. 926. conf. Her. F. 37. ἐς γαίης μυχὰς Sup. 1205. ἐν Αἰλίδος μυχοῖς Iph. A. 660. cf. v. 1600. πιμπρᾶσιν μυχὰς; Tr. 299. ἐπεὶ γῆς ἦλθε μυχὰς ib. 952. γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς Cy. 290. cf. v. 296. ἐν μυχοῖς πέτρας ib. 406. ἄδω ἐρεμῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν πατέρα σὸν Her. 219. ἐν ἀντρὶ μυχοῖς Hel. 431. ἄσρων βεβηκυῖαν μυχὰς ib. 623. φήμη τις οἰκῶν ἐν μυχοῖς ἰδρυ-

μένη ib. 826. αἰθέρος μυχῶν ib. 872. μυχοὶ δαῖσι μακραῖς Ion. 494. vid. not. χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν ib. 1239. ποντίας ἁλὸς μυχὰς εἰσέβαινε Her. F. 401. ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Ἄιδος κόρης ib. 607.

Μῶν, *partic. interr.* num, utrum, an? Hec. 676. et 754. Med. 567. et 606. et aliis innumeris locis.

Μῶνυξ. μώνυχα πώλων Ph. 799.

Μώνυχος. ἐν μωνύχοις ἄρμασιν Iph. A. 250.

Μωραίνειν. εἰδὲς ταῦτα μωραίνει Aut. fr. III. 22. ἄγαν μωραίνοντι νεθετήματα Fr. inc. CXVIII. 3. γυναικα μωραίνεσαν ἐν δόμοις ἔχων An. 675. μωρανεῖς Med. 614.

Μωρία. μωρία σοι ἔνεσι τις Ph. 1674. εἰς τοσῶτον μωρίας ἀφίκετο Med. 371. ἐκ ἀνείης μωρίας ib. 457. μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν ib. 1227. cf. Al. 1096. Iph. T. 488. et Alcmaeon. fr. V. 2. μωρίαν ἀφηρέθη Hip. 644. ἐξηνεμώθη μωρία An. 939. μωρία φρενῶν Iph. A. 394. μηδ' ἐξομόρη μωρίαν τὴν σὴν ἐμοὶ Bac. 344. μωρίαν τιν' εἰς σὲ ἔσκεμμένοι Her. 148. μωρίαν ἐμὴν κατηγορέντων ib. 418. εἰδὲ μωρία ξύμβελος ἔσομαι τε κασιγνήτε Hel. 1024. μωρία γε τῷ νέῳ Ion. 545. μωρίαν λήψομαι ib. 600. μωρία καὶ θέλειν (sc. τύραννον εἶναι) Antig. fr. V. 2. ἡ μωρία ἀδελφῇ τῆς πονηρίας ἔφν Fr. inc. VII. 1.

Μῶρος, vel μωρὸς Or. 1527. Ph. 1641. Tr. 1203. El. 50. Bel. fr. XXV. 3. τί μῶρος εἶ Al. 555. μῶρος, θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις, κ. τ. λ. Tr. 95. μῶρα μῶρος λέγει Bac. 369. ὅστις γαμῇ πονηρὰν, μῶρός ἐστι El. 1098. et Cress. fr. IV. 4. ὅστις πράσσει πολλὰ—μωρὸς Antiope. fr. XIII. 2. εἰ ἄτερ πόνων δοκεῖς ἔσσεσθαι, μωρὸς εἶ Thy. fr. II. 2. ἐν τοῖσι μωροῖς τῶτον ἐγκρίνω—Phaëth. fr. III. 1. ὦ μῶρος (in fact.) Med. 61. τὸ μῶρον ἀνδράσιν ἐκ ἐνι Hip. 966. εἰς φόβον βαλεῖ τὸ μῶρον αὐτῶν Tr. 1059. μῶρον ἔπος Her. 682. μῶρον γυναικες El. 1035. τὸ μωρὸν αὐτὸ τῷ πατρὸς νόσημ' ἐνι Antig. fr. XI. 1. ἐκ εἰς τὸ μωρὸν τρέπων με Dic. fr. I. 2. τὰ μῶρα πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτῃ βροτοῖς Tr. 989.

N.

Ναί, *partic. affirm.* Ph. 1659. Med. 1277. Hip. 605. Al. 1122. Sup. 936. Iph. A. 1247. Iph. T. 742. Rh. 164. Cy. 147. Ion. 991. et 1009. Her. F. 1061. et El. 658. ναί ἔτω Or. 148. ναί τὰν βοτρυνώδη Διούσης χάριν οἶνας Bac. 534. ναί μὰ Δία Cy. 552. 557. et 582.

Ναίειν. αἰ—τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων ναίεισιν Hec. 617. ξένην πόλιν ναίω Ph. 373. ναίω χθόνα ib. 1375. cf. v. 1620. ἐπὶ ξένῳ ναίεις χθονὶ Med. 436. μήτ' ἐμποδῶν σοι—ναίειν ib. 937. ὅσοι πόντες τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν ναίεισιν εἰσω Hip. 4. αἰ μέγαν κατ' ἑρανὸν ναίετε ib. 68. cf. v. 457. ἐν δώμασι ναίειν ἐλευθέροισι ib. 624. οἱ Ἀθηναίων πόλιν ναίεισι ib. 1159. δῶμα ναίειν ὀλβιον τυραννίδα Al. 287. σὲ Ἀπόλλων ἠξίωσε ναίειν ib. 575. κείν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν ib. 870. Φθίας—σύγχροτα ναίω πεδία An. 17. ναίειν οἶκον θέλω τόνδε ib. 34. σὺν τῷδε ναίεις ἀνδρὶ ib. 968. εἰσω δόμων, ἐν οἷσι ναίω Iph. T. 66. ἀξίειν πόντες δυσχόρτες οἴκας ναίω ib. 219. μακρὰν βαρβάρῃ ναίει χθονὸς ib. 629. ἐνθάδ' εἰ πρέπει ναίειν ib. 1088. τίνες ναίεισιν νιν; Cy. 113. τὰ Βακχίῃς ναίειν μέλαθρα ib. 429. ἐξὸν κατ' Ἀργὸς ἡσύχως ναίειν Her. 7. ἐπεὶ κατ' ἑρανὸν ναίει ib. 10. οἱ ναίειτ' ἑράνιοι Hel. 1515. Λοξίῃς ἐν δόμοις ἀπρετα ναίεισι Ion. 1198. δὲν μετὰ Περσεφόνας ἐδόκεν ναίειν ib. 1442. σκόπελον οἱ ναίεισ' ἐμὸν ib. 1578. εἰ τέσδε ναίει τόπες El. 106. ἐν χέρνῃσι δόμοις ναίω ib. 208. ἐκ τῶ ναίεις ἐνθάδε; ib. 246. ἐν τοῖσδ' ἐκείνῃς τηλερὸς ναίω δόμοις ib. 251. ὑπὸ σέγαισιν οἶαισι ναίω ib. 306. φλογερὰν αἰθέρ' ἐν αἶσροις ναίεισι ib. 992. ἐν τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις ib. 1120. ἐγγὺς ναίειν τῶν βορῶν τιμωρίας And. fr. XXVI. 2. εἶδε πάντες, οἱ ναίεισιν σε, ἔτω φιλοῖεν Er. fr. I. 58. ναίειν ἔφασκε τῆς θεᾶς ἐνταῦθα Sis. fr. I. 27. ναίειν Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἰδης τόποις Fr. inc.

CI. χωρὶς ἀγρίων ναίοιμι τρόπων eorund. CLXV. 8. πένητα ναίειν Fr. inc. B. 1. 3. μεσομφάλας ἑδρας ναίων Or. 591. ὃ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας ib. 1225. ὃ φαεινὰς ἑρανῆς ναίων πτύχας Ph. 84. δόμοις ναίοντα νησιωτικὰς An. 1262. ἀγρὸς ναίων Sup. 884. ὃ ναίων ἅλα Hel. 1600. ὃ Πόντες—πέτρας Εὐξείνης ναίοντες Iph. T. 125. αἰθέρα ναίοντες Bac. 391. πλάκας ναίοντες ὀρέων ib. 718. αἶψα Θηβαίας χθονὸς ναίοντες ib. 1201. μνηστῆρας ναίεισαν ἐστίας ἐμῆς Med. 397. τηλερὰ ναίεισ' ἀφ' ἡμῶν πεδία An. 891. ἐρείας ναίεισ' ἐρίπνας El. 210. τὰν ἀγχιεῦσαν γῆν Ἰονίῳ ναίεισθαι πόντῳ (sc. ἀέθῳ) Tr. 225. Νάιος. ναίει στρατῷ Iph. A. 260. ναίεις δρασμοῖς Iph. T. 892. ναίειν ἀπήνην Med. 1122. νάιον πόρευμα Iph. A. 300. ναίον ὄχημα Iph. T. 410. τὸ νάιον δόρυ Rh. 458.

Ναίς, 1) *adject. imperitus, rudis.* ζεύξας ἀπειρεσίαν δρομάδα, τὰν νάϊδα Hip. 550. 2) *nom. propr.* Νύμφα Ναῖς Hel. 187.

Νᾶμα. Δίρκης νᾶμα Ph. 102. et Her. F. 573. cf. Ph. 939. et Bac. 5. νᾶμα παμφάγῃ πυρὸς Med. 1187. νᾶμα ποτάμιον Cy. 96. Λερναῖα νάματα Ph. 127. νάματ' ἐννύδρα ib. 663. νάματ' ὅσων Her. F. 625.

Ναῖα Hel. 1606. vid. not.

Ναὸς An. 162. ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίστατο Hip. 31. Φοίβῃς ναὸν ἐκπέρσαι θέλων An. 1096. πρὸς ναὸν θεᾶς Iph. A. 1432. ἐλίσσειτ' ἀμφὶ ναὸν ib. 1480. Λυκίας ναὸν ἐμβατεύων Rh. 225. τὸν ἐν Ἰλίῳ ναὸν—πρῶτον καὶ Ἀχαιοῖς Tr. 1061. ἔσωθε νᾶς Her. 42. πρόσθε νᾶς ib. 657. πρὸ νᾶς Παλλάδος Hel. 1482. κρηπιδὼν ἐπὶ νᾶς τῆδε Ion. 39. vid. etiam v. 79. 140. et alia hujus dramatis loca quamplurima. ἴδι νᾶς Hec. 146. σοῖσιν ἐν ναοῖς Hip. 620. οἱ νᾶς ἔχετε θεᾶς Sup. 2. ναοῖσιν ἐν τοῖσδ' ἱερίαν τίθησὶ με Iph. T. 34. etc. ἐκ οἷσδ' ὑβριστείαν με καὶ νᾶς ἐμός; Tr. 69.

vid. etiam v. 96. et 576. ἔχειν ναῶν ἔδρας Cy. 289. ναῶν ἀοίδαι Her. 780. ἐρρύεθ' ἡμᾶς τὰτ' ἴσον ναοῖς θεῶν Hel. 807. τείχετε ναὺς Ion. 97. cf. v. 111. 115. etc. ὑψηλῶν ἐπὶ ναῶν τέθεικε σκῦλα El. 7. ζαθέες ναὺς προλιπῶν Cret. fr. II. 5. ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσὸν Phi. fr. VII. 2.

Ναοφύλαξ. ὦ ναοφύλακες Iph. T. 1284.

Ναπαῖος. Ἰσθμῷ ναπαίας πλάκας Her. F. 958.

Νάπη, et dor. νάπα. εὐλειμος νάπη Bac. 1082. διὰ χειμάρρος νάπης ἐπήδων ib. 1091. λιπῶσ' Ὀδρυσος νάπαν Al. 584. Ἰδαίαν ἐς νάπαν An. 274. ἐν νάπαισι Πηλῖς Med. 3. φυγῇ λεπταῖς ἐξεπίπλαμεν νάπας Iph. T. 324. ἀνὰ πρυμνᾶς Ὀσσας ἱερὰς νάπας El. 446.

Νάπος. ὦ ζαθέων πετάλων πολυθηρότατον νάπος Ph. 809. ὑλοκόμον νάπος An. 283. νιφοβόλον Φρυγῶν νάπος Iph. A. 1284. ποιηρὸν νάπος Bac. 1046. νάπος Ἰσθμῖον Ion. 176. Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη Tr. 1066. ἀν' ἰλάεντα νάπη Hel. 1319. κρηναῖα νάπη Bel. fr. I. 2.

Νάρθηξ. ἐκ νάρθηκος αἴσσει Bac. 147. νάρθηκι βακχεύοντα ib. 251. νάρθηκ' εἰς πέδον καθῆκε γῆς ib. 705. δε—νάρθηκα, πιτὸν αἰδαν, ἔλαβεν ib. 1155. ἀμφὶ νάρθηκας ὑβρίζας ib. 113. νάρθηκας ἐς ἱερὰς Hel. 1377.

Νασμός. νασμῷ μελαναυγῇ Hec. 154. τί κρηναίων νασμῶν ἔρασαι; Hip. 225. ἃ γὰρ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρομαι ib. 653.

Νᾶσος, dor. pro νῆσος. νᾶσον—πεμπομένην Hec. 455. Φοινίσσας ἀπὸ νᾶσος Ph. 212. νᾶσος περικύμονος οἰκίσας ἔδραν Tr. 795. νᾶσον τὰς Ἀφροδίτας Bac. 401.

Ναυαγία. οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας Hel. 1076.

Νανάγιον. θαλάσσης ἀλμυρᾶς νανάγια Tr. 438. ναῦς—πολλὰς ἀριθμὸς ἀγνυται ναυαγίων Hel. 417. εἶμι πρὸς νανάγια ib. 514.

Ναυαγὸς Hel. 415. et. 456. ναυαγὸν ἐκπεσόντα ib. 546.

Ναυάτης, poët. pro ναύτης. φόβος ἦν ναυάταις τέγξει πόδα Iph. T. 1380. ναυάταις τοῖσι σοῖς βοᾷ—Hel. 1611.

Ναυβάτης, et dor. ἀτας. ναυβάτης ἀνὴρ Hip. 1221. πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης Iph. A. 1598. ναυβάτας τις Hip. 155. ναυβάταν εἰδόμεν λεῶν Iph. A. 294. ναυβάταισιν ἄσπον ὡς Ph. 842. εὖσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. vid. etiam v. 266. et 287. ἡρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἑρετμὰ Hel. 1626.

Ναύδετον. ναῦδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν Tr. 811.

Ναυκληρία. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι Med. 527. ναυκληρίαν σείλας Al. 110. πικράν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν ἔλεξας ib. 258. τίς νιν ναυκληρία ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; Hel. 1535. δόλιος ἢ ναυκληρία ib. 1605.

Ναυκλήριον. μῶλοι ναυκλήρια Rh. 233. Ναύκληρος. κακὸς ναύκληρος Inus fr. XV. 3. ναυκλήρος χερὸς Hip. 1224.

Ναυλοχεῖν. ἐξῆς ἐναυλόχει Iph. A. 249.

Ναύλοχος. Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπυχαὶ Hec. 1015.

Ναυπηγία. ναυπηγίαν ἀρμόζων Cy. 459.

Ναυπλείος. λιμένα Ναυπλείου Or. 54.

Ναύπλιος, 1) nom. propr. viri. Hel. 773. 2) *adject.* ἐν Ναυπλίῳ (sc. λιμένι) σέλμαθ' ὥρμιζαι νεῶν Or. 242. ἐν λιμέσιν Ναυπλίοισι El. 453. Ναυπλίας χθονός Or. 369. et εἰς Ναυπλίαν ib. 472. cf. Iph. T. 804. et El. 1278. ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας Hel. 1602.

Ναύπορος. ναυπόρῳ πλάτῃ Tr. 877.

Ναῦς. ἐπεὶ νόσιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα Hec. 940. ναῦς ὅπως ib. 1080. πρὸς ἰσθὺν ναὸς ἀμβήσῃ ib. 1263. ὥστε νηὸς κεδνὸν οἰακοσφόρον Med. 523. νεὼς αὐτῆς ἡσυχος Sup. 509. ναῦν ποντίαν Iph. T. 70. πόδα ναὸς ὠκυπόμπς ib. 1137. ἔπω ναὸς εἰσέβην σκάφος Tr. 681. cf. v. 1049. Cy. 85. ἀντλον εἰργων' ναὸς Tr. 686. νεὼς ἕριον πτερόν Hel. 146. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι ib. 429. cf. v. 1230. ναῦν πεντηκόντορον Σιδωνίαν ib. 1428. cf. v. 1547. ναῦν τοι μὲ ἄγκυρ' ἑδαμῶς σῶζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. ναῦς ἢ μεγίστη κρείσσει, ἢ μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. ναῦς ἔχοντες Hec. 35. χαλινωτήρια νεῶν ib. 540. νεῶν

λῦσαι πόδα ib. 1019. ναῶν εἰς ἀρι-
 θμὸν ἤλυθον Iph. A. 231. ναυσὶ θε-
 ρίαις ib. 238. ναῶν χαλκεμβολάδων
 πρύμνας ib. 1320. πορθμὸς ναῶν ib.
 1379. χιλίων ναῶν τόλον Ἑλληνικῶν
 συνήγαγε Iph. T. 10. cf. El. 2. νεῶν
 φύλαξ Iph. T. 270. νηῶν ἐρετμὰ ib.
 1485. νεῶν σαθρὰ Rh. 43. ναυσὶν
 ἐμβαλεῖν φλόγα ib. 120. cf. v. 990.
 ubi est αἶθρον pro φλόγα. νεῶν πρή-
 σων σκάφη ib. 392. περάσας ναυσὶ
 πόντιον τόμα ib. 436. πρῶραι ναῶν
 ὠκεῖται Tr. 122. νεῶν τερηθεῖς Hel.
 881. εὐηρέτους ναῦς Ion. 1160. κλει-
 ναὶ νᾶες El. 432. δεινὸν ναυσὶν πόντε
 σάλον παύσαντε ib. 1241. σώσουντε
 νεῶν πῶρας ἐνάλης ib. 1348. θοαῖσι
 ναυσὶ Bel. fr. XX. 2.

Ναυσθλῆν. ἥπ'ε με ναυσθλῶσθαι πα-
 τρώας ἀπὸ γᾶς; Tr. 164. εἰς τὴν
 πατρίδα ναυσθλῶσων νεκρὸν Sup.
 1037. ναυσθλῶσθε τὸν Ἀγαμέμνωνος
 παῖδ' εἰς Ἀθήνας Iph. T. 1487. ναυσ-
 θλῆμαι ἐγὼ πρὸς Ἑλλάδα Tr. 672.
 βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλέμενον
 Hel. 1226.

Ναυσίπομος. ὥστε ναυσίπομπον αὐ-
 ραν Ph. 1706.

Ναυσιπόρος. ναυσιπόρος στρατὸς Rh.
 48. πλάτας ναυσιπόρος Iph. A. 172.

Ναῦσαθμον. τείχωμεν ναυσάθμω πέ-
 λας Rh. 582. κατ' ἀντίπρωρα ναυ-
 σάθμων ib. 136. cf. v. 244. 448. 591.
 602. et 673.

Ναυτολεῖν. τήνδε ναυτολεῖς χθόνα
 Med. 682. cf. Hip. 36. ὅταν πρὸς
 οἴκας ναυτολῶσ' ἀπ' Ἰλίου Tr. 77. cf.
 Hel. 808. πρὸς ἅκτας ναυτολεῖν Tr.
 1125. σὺν τέκνοισι ναυτολῶ Cy. 13.
 δάμαρτα τὴν κακίην ναυτολῶν Or.
 739. ὁ ναυτολῶν εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφο-
 ρὰς Iph. T. 599. Σικελίαν ναυτολῶν
 Cy. 106. μακρὰν διὰ πόνων ἐναυσό-
 λην Fr. inc. CLXVII. 2. ἥπερ δεῦρ'
 ἐναυσολήσαμεν Iph. T. 103. μὲν
 ναυσολήσῃ γῆς ὅρας Ἑλλανίδος; Hec.
 1260. κυμάτων ἄτερ πόλιν σὴν ναυ-
 σολήσεις Sup. 474. ἄλλον ὑπ' οἶδμα
 ναυσολήσων Hec. 634. ἐνθα ναυτο-
 λήσεται Tr. 1048. τὰ ναυτολέμενα
 ἔσω δόμων σώζῃσι Melan. fr. XX.
 6.

Ναυσόλημα. πόντε ναυσολήματα Sup.
 209.

Ναυτολία. κλεινὰν ἐπὶ ναυτολίαν An.
 797.

Ναύτης, et dor. ας. ναύτην κακὸν An.
 458. νεὼς ναύτης ἥσυχος καιρῷ σο-
 φός Sup. 509. ναῦταν ὄμιλον Hec.
 921. ναύτας Ἀχαιῶν τις ἔμολεν Hel.
 194. δακρύων ἐπλησεν ναύτας ἐμὸς
 Or. 368. ἔσαι σπονδαῖς ἔντιμος—
 ναύταις ib. 1690. λιμένα τὸν εὐξείνου-
 τaton ναύταις Hip. 157. ναύταις ἐκ
 ἔθ' ὁδὸν νέμει ib. 745. ναύτας πεν-
 τήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας ἔχοντας
 Iph. T. 1347. vid. etiam v. 1386. et
 1403. κατὰ πρύμνας ναῦτα σέλλον-
 ται Tr. 180. cf. v. 683. Cy. 701. Hel.
 440. 1233. 1261. 1431. 478. et
 1520. et Her. F. 668.

Ναυτικός. κορμὸς ναυτικὸς Hel. 1617.
 ναυτικὴ ἀναρχία Hec. 607. ναυτικὸν
 εἶρατευμα Iph. A. 914. ναυτικῶν ἐρει-
 πίων Hel. 1086.

Ναυτίλλεσθαι. εἰ πάλιν ναυτίλλεται
 Phi. fr. VIII. 2.

Ναυτίλος. ἔτε ναυτίλον φιλῶ τολμῶν-
 τα λίαν Antiop. fr. XI. 3. ναυτίλοις
 τέκμαρ Hec. 1273. ὁ ναυτίλοισι μάν-
 τισ Or. 363. vid. et v. 726. et 1637.
 πνοιαὶ ὅταν φέρωσι ναυτίλους θοαὶ An.
 479. ὃ ναυτίλοισι χεῖματος λιμὴν
 φανείς ib. 892. ναυτίλους ἐφθαρμένους
 Iph. T. 276. βορὰν ὁδησαι ναυτίλοις
 κεχρημένοις Cy. 98. εἰοίγμεν ναυτί-
 λουσιν Her. 428. ναυτίλοις σαφέστα-
 τον σημεῖον Ion. 1156. πρόσω ναυτί-
 λουσιν Cresph. fr. XVII. σεμνὸς Πα-
 λαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται Fr. inc.
 B. 31. 2. ναυτίλῳ πλάτῃ Ar. fr. I.
 2.

Ναύφορος. ναυφόροις ἡσθημένοι πέ-
 πλοισιν Hel. 1555. ἀντὶ ναυφόρου
 σολῆς ib. 1398.

Ναύφρακτος. εἶρατευμα ναύφρακτον Iph.
 A. 1259.

Νεαγενής. μόσχον νεαγενῇ Iph. A.
 1623.

Νεάζειν. μὲν νεάζων ἐχ' ὁρᾶς, ἢ χρή
 σ' ὁρᾶν Ph. 720. ἔτι νεάζων αὐτὸς
 εὐροίμ' ἂν βίον; ib. 1613.

Νεανίας. ἡ τῷ καλῷ σὲ πρῶθ' ἀνεν νεα-
 νίᾳ Al. 701. βοτῆρα ἀμφὶ μονότροπον
 νεανίαν An. 281. νεανίᾳ μετ' ἀνδρὸς
 ib. 605. νεανίαν ἔχει σε ποιμέν' ἐσ-
 θλὸν Sup. 190. νῦν εἰ νεανίας (i. e.
 audax, ferox) ib. 580. νεανίαν τεκῶν

ἄριστον ib. 1092. ἃ δὴ κατ' ἄνδρα γίνεται νεανίαν Iph. A. 933. Κάσσορος νεανίης Tr. 1000. νεανίαν πόνον Hel. 211. ἐπὶ λέκτρον βαρβάρως νεανία ib. 672. νεανίας γενῆ ἔργοισι Ion. 1041. νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα Her. F. 1095. ἄνδρὸς ὀρῶντος εἰς Κύπριν νεανίης ἀφύλακτος ἡ τήρησις Antig. fr. VI. 1. νεανίαν ἄνδρα χρὴ τολμᾶν αἰεὶ Ar. fr. VII. 1. νεανίας τε καὶ πένης σοφός 3' ἅμα ejusd. fr. XIV. 1. αἰσχροὺς μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Cress. fr. III. 2. ὦ νεανία Hec. 563. An. 1105. Iph. T. 647. et Bac. 274. μετὰ δυοῖν παῖδων νεανίαιν Epist. III. λεκτοὶ Ἀχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαί Hec. 525. cf. v. 545. et 554. δισσοὶ γέροντος Οἰδίπῳ νεανίαί Ph. 1249. cf. v. 1369. πρόσπολοι νεανίαί Hip. 784. νεανίας λόγος ῥίπτων ἐς ἡμᾶς Al. 682. ἀποῖς ἡδεται νεανίαις Sup. 443. Ἑλλάδος νεανίαί Iph. A. 52. δίπτυχοι νεανίαί Iph. T. 242. et 1289. νεανίαισι Θηβαίοις ἅμα Bac. 1252. δεινὸν ἔχθροῖς βλασάνοντες εὐγενεῖς, νεανίαί τε Her. 470. ἐκῶσιν ἄρξας Ἑλλάδος νεανίαις Hel. 403. νεανίαις ὥμοισι ib. 1578. γυναῖκί τοι αἰσχροὺς, μετ' ἄνδρων ἐσθλῶν νεανίων El. 344. ἐσθλῶν χαίρει πτώμασιν νεανίων Tem. fr. VI. 2.

Νεανίδη, νεανίδαισιν ἀγκάλαις ἔπι Iph. A. 615.

Νεανικός, φόβος νεανικός Hip. 1204. νεανικὸν βέλευμα Antiop. fr. XLII. 5.

Νεᾶνις, vel νεανίς. τῇ νεανίδι ἢ πέπλον—ἐν χερσὶν ἔχων Hec. 577. νεάνιδος ὥραις Ph. 793. ὀργάς τ' ἀφῆρει καὶ χόλον νεάνιδος Med. 1150. Ἀρτέμιδι προτελίσσει τὴν νεανίδα Iph. A. 433. ὑπόζοφον νεανίδα Σπάρτη κομίζουσα ib. 1204. τίς ἐστὶν ἡ νεᾶνις; Iph. T. 660. cf. v. 1313. ἐπεὶ δὲ τὴν νεᾶνιν εἴλετε Cy. 178. πῶ νεᾶνις πότνι' ἐμή; El. 487. ὦ νεᾶνι An. 191. Iph. A. 1403. Iph. T. 336. et 619. Hel. 1002. et 1304. ἔδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεανίδας Ph. 426. τίς ἐκ ἔβα νεανίδων; Tr. 527. ἐρημία νεανίδων ib. 564. τελετὰς προτεινῶν εὐτὶς νεάνισιν Bac. 238. μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων ib. 744. περοφόροι νεάνιδες Hel. 166. νεάνι-

δες ἦβαι Ion. 477. ὦ νεάνιδες Or. 375. Ph. 308. Iph. A. 1468. et 1491. et Bac. 1077.

Νεανίσκος, περὶ τῶν Πελλαιῶν νεανίσκων Epist. I. cf. Epist. III.

Νεαρὸς Hyp. fr. fin. σάρκας νεαρὰς Hip. 1343. βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις νεαρὸν τροφῆς, νεαρὸν ἐν δόμοις Iph. T. 835. sq. πρόσωπα νεαρὰ Tr. 835.

Νεβρίς, Καδμείαν νεβρίδα Ph. 1742. νεβρίδ' ἐξάψας χρὸς Bac. 24. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἐνδυτὸν ib. 137. νεβρίδων μέτα Ph. 798. σικτῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων Bac. 111. ἐν ποικίλαισι νεβρίσι ib. 249. νεβρίδας ἀνεσεῖλαντο ib. 695.

Νεβρός, ποικιλόθριξ νεβρός Al. 588. νεβρᾷ σικτὸν δέρας Bac. 833. νεβρός ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς ib. 864. νεβρὸν διώκων El. 574. νεβρός ἑράνιον πῆδημα κεφίζουσα ib. 860. θανάσεως κῶλα ποικίλης νεβρᾷ Pol. fr. X. 2. νεβρῶν δορὰς ἔχειν Bac. 176. νεβρῶν παμποίκιοι σολίδες Hel. 1374. νεβρῶν δοραῖς καθαρπτός Hyp. fr. I. 1.

Νεηθαλής, ὦ νεηθαλὲς—προπόλευμα δάφνας Ion. 112.

Νεΐαιρα, νεΐαιραν εἰς πλευρὰν Rh. 794.

Νεῖκος, νεῖκος διαλύεσθε Or. 1679. νεῖκος πατρός ἐξαίρεμένη Med. 904. νεῖκος ἐσπεῖσθαι ib. 1140. λῶν νεῖκος πατρί Hip. 1442. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει An. 643. ἔχειν νεῖκος πρὸς ἄνδρα Her. 982. νεῖκος ἐχ' ἐκὼν τοδ' ἡράμην ib. 986. μεδίημι νεῖκος τὸ σὸν Hel. 1252. μὴ νεῖκος κοιράνοις τίθῃ Dic. fr. V. 1. νεῖκος αἵρεσθαι κακοῖς Fr. inc. XLIII. 2. νεικέων ἐπώνυμον Ph. 640. ἀκόρετα νείκη Med. 639. παλαιὰ νείκη An. 1166. ὅμηρον ἐκδίδες—Ἥρας νεικέων Bac. 294. τὰ πάρος νείκη μεδίησω Hel. 1697. ζωπυρεῖς νείκη νέα El. 1121. θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Antig. fr. XVI. 1. νείκη ἀνδρῶν φόνια Bel. fr. XII. 1. ἐκλύσασθαι τὰ νείκη Epist. V.

Νεῖλος, fluvius Aegypti notissimus. An. 651. Hel. 1. 88. 469. 498. et 677. et Ar. fr. II. 2.

Νεῖν, 1) accumulare. βωμὸν πέριξ νῆσαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243.

2) *med.* νεῖσθαι, abire, redire. νεῖσθε
Al. 740. νεόμενος εἰς ἀγόρας El
723.

Νείσσεσθαι. Ἀργείαν χθόνα νείσσεσθε
Ph. 1240.

Νεκροθήκη. νεκροθήκης ὁ χριμπτόμενος
Cret. fr. II. 18.

Νεκροπομπὸς Al. 443.

Νεκρός. δις τόσον ῥόμ' αἵματος γενή-
σεται—νεκρῷ Hec. 393. νεκρὸν τόνδε
Πολυξένης (i. e. mortuam Polyxenam)
ib. 671. σῶμα γυμνωθὲν νεκρῷ ib.
679. ὁρᾷς νεκρὸν τόνδε ib. 760. πά-
ρεδρος ἀδελφῷ νεκρῷ. νεκρὸς γὰρ ἄστος
—Or. 83. sq. ὡς νεκρὸν νιν ἐκτείνουσι
Hip. 789. εἰ γενοίμαν ἀντὶ σὲ νεκρὸς
ib. 1410. ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς
κάτω νεκρὸν Al. 14. νοσφεῖς με τῷδε
δευτέρῃ νεκρῷ ib. 44. ὀθνεῖς ἔνεκ' εὖ
πάσχει νεκρῷ ib. 813. ἱερὸν νεκρὸν
Sup. 935. νεκρῷ μορφῇ Tr. 192. πάν-
τα νεκρὸν σύμμαχον λαβὼν El. 680.
δύω νεκρῷ κατόψεται Hec. 45. et Or.
1536. κεισόμεσθα νεκρῷ δὴ ἐξῆς Hel.
992. νεκρῶν κενθμῶνα λιπῶν Hec.
1. νεκρῶν μέτα κείσομαι ib. 209.
χοὰς νεκρῶν ἀγωγὰς ib. 536. ἐν νε-
κροῖσι δέλη κεκλησθαι—αἰσχύνομαι
ib. 551. διπτύχως νεκρὸς θάπτε ib.
1287. τῶν ὑπ' Ἰλίου νεκρῶν Or. 102.
νεκροὶ ἔπιπτον ib. 1489. πολλοὶ νε-
κροὶ παρὰ νεκροῖς πεπτωκότες Ph. 888.
cf. v. 1202. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν
νεκρὸς δήσω Med. 374. ἦξω εἰς νε-
κρὸς νικηφόρος Tr. 460. νεκρῶν ἱαχὼν
ib. 1229. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν
Hel. 1293. πολμοῖσι νεκρῶν κρατὰς
ἐξεσεμμένα Her. F. 526. νεκρῶν ἀ-
γάλμασιν ib. 703. νεκρὸς ὑβρίζειν
El. 902. ἀπὸ νεκρῶν ἐρείπια Aug. fr.
IX. 2. εἰδὲ κωλῆνες νεκρῶν Sci. fr.
III. etc.

Νέκταρ. ῥεῖ μελισσᾶν νέκταρι Bac.
144.

Νέκυς. νέκυς ὦν Or. 1486. ἀπόδος
δάμαρτος νέκυν ib. 1585. πότερον νέ-
κυν ὀλόμενον ἱαχίσω; Ph. 1302. νέ-
κυν παιδὸς ἀγαπάζων ἐμῷ ib. 1337.
νέκυν ἔνερθεν ib. 1539. Πολυνείκης
νέκυν ib. 1623. ὅπως σὺ τόνδε τιμή-
σεις νέκυν ib. 1664. ὃς ἐκ δόμων νέ-
κυς ἀδαπτος οἴχεται ib. 1733. ὁρ-
θώσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip.
786. εἰ δὴ φρεσὶς γ' ἐξ οἴκων νέκυς

Al. 94. τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχε νέ-
κυν ib. 602. νέκυν—φέρουσιν ἄρδην
πρὸς τάφον ib. 610. σῆς προκείμενον
νέκυν γυναικὸς ib. 1015. τόνδε Αἰ-
γίσθης νέκυν—καλύψουσιν τάφῳ El.
1276. ἄστος ἐν φάραγι σήπεται νέκυς
Phaeth. fr. IX. 2. ὅταν τις ἐν δόμῳ
ἔλθῃ νέκυς Fr. inc. LXXXVI. 4. φέ-
ρομαι Βάκχα νεκρῶν Ph. 1496. ἃ δὴ
νεκρῶν πένθεισι τιτνεῖ Al. 102. νε-
κρῶν πορθευὲς ib. 254. νεκρῶν ἐς
αὐλὰν ib. 261. φθιμένων νεκρῶν Sup.
45. νεκρῶν ἀμειννόν ἀγαλμα Tr.
193. νέκυσιν ὀλομένοις Hel. 178.
ἀτιμάζων νέκυς Antig. fr. XVI. 4.
νέκυα μέλη παιδὸς Sup. 70.

Νέμειν, 1) tribuere, distribuere, dis-
pensare. τῷ ὄχλῳ πλεον νέμεις Hec.
868. βροτοῖσι τόμα σαφέστατον νέμει
Or. 591. ἴνα—ναῦταις ἐκ εἴ' ὁδὸν
νέμει Hip. 745. τὸ ἦσσαν ἀδικία νέ-
μεις αἰεὶ Sup. 380. τίνες ἄλλοι νέμωσι
συμφοράς; ib. 611. κακῶν ἀναψυ-
χὰς θεοὶ βροτοῖσι νέμωσιν ib. 616.
σοὶ νέμω, τῷ μόν μέρους Iph. A. 499.
ἔκην χρῆ σε συγγόνῳ πλεον νέμειν
ματὰ τῷ μᾶλλον, ἢ χρηστῷ πατρὶ Hel.
924. νέμει δίκαν θεὸς El. 1169. ὅσ-
τις νέμει κάλλιπα τὴν αὐτὴ φύσιν Pol.
fr. VII. 1. κᾶν τι τρηχὺ νέμωσι θεοὶ
Tel. fr. XXI. τὸ μὴ εἶ σε προσφιλῇ
νέμειν αἰεὶ Fr. inc. LVIII. 2. τοῖς
τεκῆσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν Fr. inc. B.
51. νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τέτῳ
μέρος Antiop. fr. XXXIV. 3. νέμον-
τες τῷ φθόνῳ πλεῖστον μέρος Sup. 241.
σοὶ Ἄργος ἔνεμ' ὁ κατθανὼν πατήρ
Her. F. 462. λόχως ἐνεμειν ἐπὶ τὰ Ph.
1100. εἰ χρόνῳ μακρῷ σκέψιν γ' ἐνει-
μας Hip. 1323. ὅμιν τοῖς αὐτόθι
ἐταίροις καὶ ἐπιτηδεύοις νευήσοντας ἄ-
παντα Epist. V. ἴνα θελεξίφρονες νέ-
μονται θνατοῖσιν ἔρωτες Bac. 402.

2) pascere. νέμωσι κατ' Ἰδαν ποίμνια
Rh. 551. νέμωσι μῆλα νέα Cy. 28.
εἰ τάδε νέμῃ (pascere); ib. 49. λέαινα
δρύοχα νεμομένα El. 1164. νεμομέ-
ναις χλόην μόσχους Bac. 734. 3)
habitare, incolere. εἰ πόλιν νεμοίμην
ἀσφαλῇ Rh. 475. παραλίαν Λοκρῶν
νεμομένος πόλιν ib. 700. ἴνα τέχιστα
—ἐράνῃα νέμονται Tr. 1088.

Νέμειος. τὸν Νέμειον θῆρα Her. F.
153.

Νέμεσις. Θεῶν νέμεσις Or. 1362. ἰὼ νέμεσις Ph. 189. τάτῃ ταχεῖαν νέμεσιν εὐδὺς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4.

Νεγάμος. τῆς νεογάμης κόρης Med. 324. λέκτρων νεογάμων ib. 1348.

Νεογνός. νεογνὸς ἄρσενας Iph. T. 1223. νεογνῶν ἐκ τόκων El. 1108. παίδων νεογνῶν Dan. fr. X. 7. βρέφος νεογνὸν Ion. 31. et 280. νεογνὸν θρέμμα El. 495.

Νεόγονος. ὄντι νεογόνῳ Ion. 1001. παιδὶ νεογόνῳ ib. 1431. νεόγονον βρέφος ib. 1339. νεόγονα βλασήματα Cy. 205.

Νεοδμής. νεοδμήτες γάμοι Med. 1366.

Νεοδμήτος, 1) modo interfectus. Rh. 887. 2) *fæm. recens nupta*. τῆς νεοδμήτης κόρης Med. 623.

Νεόζυγος. τῆς νεοζύγης νύμφης Med. 804.

Νεόζυξ. νεόζυγα πῶλον Fr. inc. CLXVII. 3.

Νεοθαλής. αἰσχύνῃ νεοθαλεῖ Iph. A. 188.

Νεολαία γυναικῶν Al. 103.

Νεοπτόλεμος, filius Achillis, ab Oreste occisus. Or. 1655. An. 14. et Tr. 1126.

Νεόρτος. νέορτον προσπεσὸν Thes. fr. IV. 6.

Νέος Dic. fr. XVI. νέῳ βραχίονι Hec. 15. et ἐκ νέου βραχίονος ib. 407. νέος ἐγὼ λείπομαι μητρὸς Al. 407. ἐν ἡβᾷ νέα νέου προθανῆσα φωτὸς ib. 474. παρὲς ἄλλῃ θανεῖν νέῳ ib. 638. νέου γάμου πόθος ib. 1090. στρατηλάτης νέος Sup. 1216. ἄφρων, νέος τ' ἦν πρὶν Iph. A. 489. τὸν δαίμονα νέον Bac. 256. cf. v. 272. νέον λῖν ib. 1173. νέος ὁ μόσχος ib. 1183. νέος μεδέσῃ ἐκ γέροντος Her. 796. cf. v. 852. πατὴρ νέος Ion. 712. παιδὶ τῷ νέῳ ib. 807. cf. v. 1186. et Her. F. 149. τῷ νέῳ δεσπότη Ion. 1183. νέον κρατῆρα ib. 1191. ὁ μῦθος νέος ib. 1340. ᾧ ξύνοπλα δῆρατα νέα νέῳ ξυνῆν ποτε Her. F. 128. sq. νέα ἀπεζεύχθη νέου El. 284. νέος πεφυκὼς ib. 338. et νέοι πεφυκότες Cy. 28. κακὸν, γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Æol. fr. XI. 1. cf. fr. inc. CLVII. 1. συννεάζων ἡδὺν παῖς νέῳ πατρὶ Dan. fr. VI. 6. νέος καὶ σκαῖος οἶος

ἐς' ἀνὴρ Melan. fr. V. ἐκ νέου Epist. V. ἡ ὑμπερία ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον Ph. 533. νέου πεδαίρσασα ib. 1034. τὰς νέου εἰς μιμητέον Hip. 114. νέοι θανόντες ἀलगυνῆσι σε ib. 798. οἷδ' ἐγὼ νέου εἰδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλερέας ib. 967. ὃ νέοι ib. 1098. νέων φθινόντων Al. 56. ἐν νέοις τραφωμένη ib. 1055. νέου λόγος An. 60. πολλῶν νέων, καὶ γέροντων εὐψυχος ἦ, κρείσσων ib. 765. τῶν ἡθάδων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέτεροι ib. 820. νέων ἀνδρῶν θόρυβος Sup. 160. νέοις παραχθῆεις ib. 232. ἐν νέοις ἀνδρώπων τότε ἔνεσι ib. 250. νέοι βραχίονισ ib. 738. σοφώτερος νέοις ἀπὸ τῶνδε ib. 843. νέου δις εἶναι ib. 1081. cf. v. 1084. ἐκποδὼν εἶναι νέοις ib. 1113. μόχθος εἰδὲς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. τευχοφόρων νέων (nisi νέων ad sequens μῦθων referendum est) Rh. 3. νέου θεῶς Bac. 467. νέων βραχιόνων Her. 857. νέων τι δρᾶν ἐντονοὶ χεῖρες Bel. fr. XXII. 1. ὄρεγε γεραίαν νέα χεῖρα Ph. 104. ἐκπληξιν νέαν ib. 1276. νέα φροντίς (i. e. animus puerorum) Med. 48. νέα τυραννεῖ ib. 967. πατρὸς νέαν γυναῖκα ib. 970. παρθένο νέα Hip. 429. et Phi. fr. XI. 1. et νέαν παρθένον El. 51. et νέας παρθένας Her. 43. νέα γυνή Al. 1052. sq. ἐν δαιμόνιοις πίτνειν νέας ib. 1062. νέα πέφυκας An. 237. αὐδᾶν νέαν Sup. 600. νέαν βάξιν Rh. 46. νέα τοι τεκέων σώματα λείσσω, νέα τοι μόχθος ἔξω κρείσσης Tr. 201. sq. νέαν ἀμέραν ἀπολιπῶν Ion. 720. πικρὸν νέα γυναῖκί προσβύτης ἀνὴρ Phoen. fr. V. νέαι Bac. 693. διαβολαῖς νέαις Sup. 415. ἔσαι τι νέον Hec. 83. τί νέον κηρύξασα; ib. 178. νέον τι σημανῶν ἔπος ib. 217. μή τι βελεύσῃ νέον Med. 37. κακὸν νέον ib. 79. cf. Æol. fr. XVI. 2. μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἰργασαί νέον; Hip. 794. θέλει τί σημεῖναι νέον; ib. 857. τί νέον τότε; Al. 935. κακὸν γε θνητοῖς τὸ νέον, ἐν τε τῷ νέῳ τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει An. 183. τῷ νέῳ—σώματι ib. 195. μή μοι τι μήτηρ—ἔχῃ νέον Sup. 91. προσδοκῶ τι νέον ib. 99. τί νέον, τί νέον περὶ σοι; Iph. A. 43. νέον πρόσφαγμα

Iph. T. 457. τί σε φῶ νέον ἀγγέλλειν; Rh. 39. νέον πρᾶγμα ib. 86. ἑδὲν ἐν τρατῷ νέον ib. 661. θερμός κρηνός αἵματος νέος ib. 791. ὃ νέον ὑπαγκάλισμα Tr. 752. βρέφος νέον Bac. 289. μηδὲν νέον δρᾶν ib. 362. τί μηνύεις νέον; ib. 1028. νέον τί πολεμίων λέγεις πέρι; Her. 383. φέρεις τι τῇδε τῇ σπυδῇ νέον Hel. 608. μωρία τῶ νέος Ion. 545. τῷ νέῳ ἐσφαλμένοι Her. F. 75. νέον (adverbial.) ἀπ' οἰκῶν ἀνδρὸς ἐξωρημένους El. 1070. νέων πημάτων Hec. 675. συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. μῆλα νέα Cy. 28. δειπνῶν νέων Ion. 712. νέικη νέα El. 1121. τέκνα νέα Hypr. fr. IV. 3. ἐγὼ σε τὸν νεώτερον —θάπτω νεκρὸν Tr. 1185. εἰς νεωτέρης λόγους Sup. 1032. ἐπείπερ ἔφθης—νεωτέρης Her. 121. παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις Dan. fr. VI. 1. ἔργα νεωτέρων Melan. fr. XVII. 1. συμφορὰ νεωτέρα Hip. 1160. τῶν νεωτέρων φρενῶν Pelei fr. V. 1. τί νεώτερον λέγεις; Or. 1327. cf. Ph. 716. δράσαντε μηδὲν πολέμους νεώτερον Rh. 590. τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον; Bac. 214. ὡς ἑδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν Med. 62. cf. Her. F. 1173. νεώτατος Πριαμίδων Hec. 13. et 1132. Νεοσσός. ὁ σὸς νεοσσός (i. e. *filiolus*) Al. 404. cf. An. 442. Iph. A. 1248. Tr. 746. et Her. F. 982. et ita νεοσσοὶ in plur. de *filiis* Her. 240. et Her. F. 72. et 224. τεύχος νεοσσῶν λευκὸν Hel. 265. Νεοσφαγῆς. τῆς νεοσφαγῆς Πολυζένης Hec. 894. Νεότης And. fr. XI. et dor. ἡ νεότης Her. F. 637. Νεοτόκος, quæ recens peperit. Bac. 700. Νεότομος. ἔλικα νεότομον Bac. 1169. Νεοτρεφής. νεοτρεφεῖς κόρης Her. 93. Νεοφόνος. μητρὸς νεοφόνους ἐν αἵμασι El. 1172. Νεοχμός. νεοχμῶν μύθων ταμίας Tr. 231. νεοχμὸν κακὸν Hip. 866. πρᾶγμα νεοχμὸν Sup. 1057. τί φροιμιάζῃ νεοχμὸν; Iph. T. 1162. τί νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάβετε; Tr. 260. νεοχμὰ κακὰ Bac. 216. Νέρθε. τὰ νέρθε ἑδεῖς, sc. βλέπειν εὐχεται Iph. A. 1251.

Νέρθεν. τὰς γῆς νέρθεν Hec. 791. τὰν νέρθεν ἑδὲν ὠφελεῖς Al. 878. πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν εἰς φάος τόδε; ib. 1142. τὰς ἐμὰς καλῆσα νέρθεν ἀκοίτας Tr. 1309. αἱ Κιθαιρωνος λέπας νέρθεν κατωκάσιον Bac. 751. πατέρα νέρθεν ἀνακαλέμενον Hel. 972. τὰ νέρθεν εὐτρεπῇ ποιεῖ Her. F. 497. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκόμενον ib. 516. νέρθεν ἄσμενος φυγῶν ib. 621. σώσας με νέρθεν ib. 1170. νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὧν ib. 1415. Νέρτερος. ὃ νέρτερ' ἄδη Hel. 975. νερτέρων δωρήματα Or. 123. τίνα δέδορκα νερτέρων; ib. 385. οἱ νερτεροὶ Θεοὶ ib. 619. cf. Al. 1148. ἃ κατὰ χθονὸς νερτέρων Περσεφάσσα Or. 962. πάροιδε νερτέρων πυρᾶς ib. 1019. σπείσασα νερτέροις χοῆς ib. 1322. νερτέροις πάρα νυμφοκομήσει Med. 985. μὰ τὰς παρ' ἄδην νερτέρας ἀλάτορας ib. 1059. νερτέρων ὀρῶ πύλας Hip. 1447. νερτέρων ἀγάλματα Al. 616. φάσμα νερτέρων ib. 1130. ἵνα θανῶσα νερτέροισι μέλω; An. 851. νόμφ τῶν νερτέρων ib. 1200. νερτέρων ζέφη Tr. 1247. τίσις τῶνδ' ἐστὶ τοῖς τε νερτέροις Hel. 1019. προσφάζεται αἷμα νερτέροις ib. 1271. φανερά θύματα νερτέρων Ion. 1234. κόσμος πίπλων νερτέροις πρέπων Her. F. 548. νερτέρης ἐχίδνας Ph. 1027. νερτέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. et νερτέρα χθονὶ Her. F. 335. et νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. νερτέρα κόπη Al. 461. νερτέρα βροντῇ El. 748. Πλέτωνος δῶμα νερτέρον Her. F. 808. et νερτέρων ἐκ δωμάτων Al. 1076. Νεσόρειος. τὸ Νεσόρειον εὐγλωσσον μέλι Fr. inc. X. 1. Νέτωρ, nom. pr. Iph. A. 273. Νεύειν. ἐκ—λαμπρῶν νεύει βίος, νεύει δὲ τύχα And. fr. XIX. 3. 4. τῷ δὲ νεύοντος κάτω El. 839. ἔστην νευκῶς Iph. A. 1581. λογάσι—τρατῇ νεανίας ἔνευσε Hec. 545. Ζεὺς ὃ, τι νεύσῃ τελευτᾷ Al. 981. Νευρά. ζεύγυντε κερόδετα τόξα νευραῖς Rh. 33. τῶζων χερὶ ψάλλεσι νευρὰς Bac. 783. Νεφέλη, et dor. ἔλα. νεφέλη καλύψας Hel. 45. νεφέλης ἄγαλμα ib. 712. cf. v. 713. 756. 1148. et 1235. ἀνεμώκεος δρόμον νεφέλας Ph. 166. δι-

ναι νεφέλας δρομαίς Al. 245. πλαγ-
κτὰ νεφέλα Sup. 961. σκότος κρύπτει
νεφέλαις Hip. 192. ἐν νεφέλαισιν
Her. F. 667. νεφέλαι ἔνυδροι El.
733.

Νέφος. Ἑλλάνων νέφος Hec. 908.
ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι; Or.
468. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν Ph. 258.
ἦν περίεξ ἔχει νέφος τοιῶτον, ὥστε—ib.
1321. νέφος οἰμωγῆς Med. 107.
συγγνὸν ὀφρύων νέφος αὖξεται Hip.
173. ἔκρυσαν ἄρμα λυγαίῳ νέφει
Her. 855. τεναγμῶν με περιβάλλει
νέφος Her. F. 1140. μέλαν νέφος
ib. 1216. συντιθεῖς πυκνὸν νέφος
Dan. fr. I. 4. σύννομοι νεφέων δρόμοι
Hel. 1504. πρὸς νέφῃ Fr. inc. B. 46.
2.

Νεὼν Her. F. 340. vid. not.

Νεώριον. περίβολον νεωρίων Hel.
1546.

Νεωσί. τὰς νεωσί δεσπότας Hec. 617.
τοῖς νεωσί νυμφίοις Med. 366. et τῷ
νεωσί νυμφίῳ ib. 514. ἡμεῖς ἂ νεωσί
δυστυχεῖς Hip. 343. νεωσί μοι μολὸν
τέκνον Iph. A. 602. τὸν νεωσί δαί-
μονα Bac. 219. μάλιστά σ', ἂ νεωσί
δῆ—αἰνεῖν ἔχω Her. 485. νεωσί τε-
κῆσαν El. 653.

Νηδύς. κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν Ph.
1423. δι' ἐμᾶς νηδύος Hip. 165. νη-
δὺς ἀκύμων An. 158. νηδὺν ἐξαμ-
βλᾶμεν ib. 356. ὥς ἄρδῃ νηδὺν Sup.
207. νηδύος ἐκβολὸν ἔτεκε Bac. 91.
ἄρσενα νηδὺν ib. 527. ἔρνος νηδύος
ib. 1305. πλήσσει νηδὺν τὴν ἐμὴν
Cy. 243. cf. v. 302. et Alop. fr. VII.
1. τέγξας ἄδιψον νηδὺν Cy. 571.
νηδύος ἡσσημένος Aut. fr. III. 5.

Νηῖται πόλαι, una e septem Thebarum
portis. Ph. 1111.

Νηλῆς Cy. 368.

Νῆμα. νήματα ἵετο πέδῳ Or. 1433.

Νήνεμος. νήνεμον ἔσησ' ὄχλον Hec.
533. οἶδμα νήνεμον Iph. T. 1412.
πέλαγος αὔραις νήνεμον Hel. 1472.

Νήπιος. παῖδα νήπιον An. 756. cf.
Iph. A. 466. et 622. et Ion. 43. αἰ-
σθημά τι κᾶν νηπίοις γε τῶν κακῶν
ἐγγίνεται Iph. A. 1244. τὰς νηπίας
ἔτι Her. 956. γυνὴ νηπία Sth. fr.
VII. 2. βρέφος νήπιον Ion. 1399.
τὸ νήπιον ἀπληστον ἔχων Hyp. fr. V.
5. ἀντιτίνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων

Med. 891. νηπίοις ἀθύρμασιν Aug.
fr. V.

Νηρεὺς, nom. propr. Or. 364. An.
1225. 1233. 1258. et 1275. Iph. A.
701. 949. et 1057. Iph. T. 217. et
273. Cy. 262. et 263. Hel. 15. 1009.
et 1601. et Ion. 1082.

Νηρηΐς, vel contr. Νηρηΐς, filia Nerei,
i. e. Thetis. An. 46. 135. et 161. Iph.
A. 626. 819. 836. 896. 1062. et 1078.
Iph. T. 537. Hel. 325. et 1663. plur.
Νηρηΐδες, vel Νηρηΐδες, filiae Nerei.
An. 1268. Iph. A. 240. Iph. T. 274.
et 428. Tr. 2. et El. 434. et 442.

Νησαῖος. νησαιῶν χωρᾶν Tr. 188.
νησαιᾶς πόλεις Ion. 1583. ἀπὸ νη-
σαιῶν ὀρέων Iph. A. 203.

Νησιώτης. νησιώτην βίον Rh. 701. et
Her. 86.

Νησιωτικός. δόμοις νησιωτικὰς An.
1262. ὄνομα νησιωτικὸν Hel. 148.

Νῆσος. Φάρον οἰκῶν νῆσον Hel. 5.
νῆσον λέγω ib. 1689. μακάρων κατοι-
κεῖν νῆσον ib. 1693. νήσων ἐρήμων
Hec. 1285. τὰς Ἐχινάδας λιπῶν νή-
σους Iph. A. 287.

Νῆσις βορᾶς Iph. T. 973.

Νήχειν. νηχόμενον (natantem) Epist.
II.

Νίζειν. φόνον νίζεσσα Iph. T. 1338.

Νικᾶν. νικᾶ λέγων Or. 942. et Tr.
716. τὸ νικᾶν ἐστὶ πᾶν εὐθελία Ph.
728. καλὸν τὸ νικᾶν ib. 1206. τῶν
μετρίων τῆνομα νικᾶ Med. 126. γνώ-
μῃ νικᾶν τὴν Κύπριν Hip. 1304.
νίκα νυν Al. 1111. νικᾶ ὁ μείων
τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων Sup. 437. νι-
κᾶς ib. 947. οἴκτω τὸ δεῖμα τέλεθρε
νικᾶν Iph. T. 485. νικᾶν, ἰσῆρεις
ὅστις ἂν ψήφῃς λάβῃ ib. 1472. cf. El.
1269. νικᾶτε Rh. 137. ἥδειν, ἃ μ'
ἐχρῆν νικᾶν πόσιν Tr. 650. νικᾶ ἢ
'κ θεῶν με δύστηνος κλύδων ib. 691.
νικᾶ Κύπρις θεὰς ib. 932. cf. Hel.
29. et 31. ἦν νικῶ λόγῳ Her. 254.
νικᾶτε ἐχθρὸς ib. 531. cf. v. 786. et
Er. fr. I. 56. ἀρετῇ σε νικῶ Her.
F. 342. νικᾶν τὴν δίκην El. 955.
λογισμὸς τῆργον ἢ νικᾶ ποτε Alemen.
fr. IX. 3. ὅθεν νικᾶν χρή σε, δυσ-
τυχεῖς Alex. fr. IV. 1. δαίλοισι τοῖς
σοῖσι νικᾶς ib. 3. σοφὸν ἐν βάλευμα
τὰς πολλὰς χέρας νικᾶ Antiop. fr.
XII. 4. τοσφῶδε νικᾶ Bel. fr. XVI.

16. ὥστε νικᾶν Ix. fr. III. 2. τὸ νικᾶν τᾶνδ' ὡς καλὸν γέρας Fr. inc. XVII. 1. νικᾶ χρεία με eorund. CLIX. 1. νικῶν Rh. 119. νικῶντι συννικᾶς ἔμοι Al. 1106. νικῶντα ἵπποις στρατὸν Sup. 694. νικῶν ἀπῆρα φόνια πειρατήρια Iph. T. 967. ὀρνίθων γαμφηλαῖς ἰσχὺν νικῶν Ion. 160. νικῶντ' Ὀρέσῃν πᾶσιν ἀγγελῶ φίλοις El. 762. τὰ κῆφα τοῖς νικῶσιν Al. 1032. τοῖσι τὰ μείζονα νικῶσι ib. 1034. ἡ πάντα νικῶσ' ἀνδρα καὶ θῆλυν σπορὰν κακοῖσιν Hec. 659. ἔγνωσ τὴν νικῶσαν βελὴν Med. 912. τὴν ἀνοίαν—τῷ σωφρονεῖν νικῶσα Hip. 399. νικῶσα νίκην τίνα; Sup. 1060. τὸ νικῶν, sc. τῷ στρατῷ μέρος ib. 708. ὡς ἐνικῶμεν μάχῃ Ph. 1150. νενικηκῶς μάχῃ ib. 1425. πολυλάκις ξηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορὰ An. 638. τοιαῦτα νίκησειε τῶν αὐτῷ πέρι Tr. 719. ἦν νίκησῃ σ' ὅδε Ph. 564. ἐνθα νικήσαι σε χρὴ Or. 1652. ἐχ' ἵπποισι νίκησαντα Tr. 1209. πάντα νικήσω λόγον Iph. A. 1249. ὁ νικήσων Bac. 973. νικῶμαι κακοῖς Med. 1077. νικῶμαι Ἀργείας δεῦ Tr. 23. νικώμεσθα El. 759. τὰ μὲν ὅκνη νικώμεθα Aug. fr. IV. 1. νικώμενος Rh. 115. πανταχῇ νικώμενος Iph. A. 745. Βακχίης νικώμενος Cy. 453. πρὸς τῷ παρόντος ἡμέρῃ νικώμενος Dan. 19. χρημάτων νικωμένῳ Dic. fr. XII. 1. πρὸς τέκνων νικώμενον Fr. inc. XL. 4. et fr. inc. B. 48. 4. κρεισσόνων νικώμενοι Med. 315. ἔμφορᾷ νικώμενοι Hip. 458. τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι Antio. fr. IX. 3. πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένους Bel. fr. XXIX. 2. συμφορᾷ νικωμένη Med. 1195. τὴν ἐν γένειαν τῆς τύχης νικωμένην—ἐσεῖδον Her. 234. νικωμένη Παλλὰς ἐκ ἀνέξεσται ib. 353. ἔ ποτε—νικωμένη δίκη νύφει El. 697. τῇ βίᾳ νικώμενον Hec. 333. ἐδέτερον αὐτοῖν φθόνον ἔχει νικώμενον Ph. 548. ἐνικώμενην κεκραγμῇ Iph. A. 1357. νικηθεὶς πόθῳ Her. 300.

Νίκη. νίκης σῆμα Ph. 1264. ὡς θανόντων ἐδαμῇ νίκη πέλοι ib. 1473. ταῦτα νίκην δίδωσιν Sup. 596. νίκην Θησέως ἀγγελῶν ib. 638. νικῶσα νίκην τίνα; ib. 1060. ἡδεῖν—κείνῳ

νίκην ὧν μ' ἐχρῆν παριέναι Tr. 651. νίκην δὸς ἡμῖν El. 675. τρισσῶν βιότων ἐνὶ κρίνῳ νίκην μίαν Bel. fr. XVI. 3. b) dor. νίκα. νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν An. 779. περὶ νίκας Iph. A. 215. τάχα ἂν νίκαν δόιη δαίμων Rh. 995. θεὸς ἀμετέραν τις ἄγει νίκαν El. 591. νίκας τεφανηφορίαν—τελέσας ib. 862. καλὸν ἂ νίκα Epig. III. 2. c) plur. Συρηκοσίους ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν Epig. II. 1. 2) Νίκη, nom. propr. dea victoriæ, seu Minerva. Iph. T. 1497. et Ion. 1529. et dor. Νίκα Or. 1691. Ph. 1752. et Ion. 457.

Νικητέον. ἔ σθένει νικητέον γυναικας Bac. 951.

Νικητήριον. εἰ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον Dan. fr. VIII. 3. νικητήρια λαβὼν Al. 1031. ἀντὶ νικητηρίων Tr. 963.

Νικηφορεῖν. ἧ δάκρυα νικηφορεῖ Bac. 1145.

Νικηφόρος. κῤῥα νικηφόρον Tr. 353. et ἀδελφῇ κῤῥα τῷ νικηφόρῳ El. 872. πατὴρ ἐκ νικηφόρῳ γεγῶς ib. 880. ἐν δίκη νικηφόρῳ Ph. 788. δεξιὰν νικηφόρον ib. 1377. σωτηρίαν νικηφόρον Iph. A. 1474. ἦξω εἰς νεκρὸς νικηφόρος Tr. 460. νικηφόρον ἄγραν Bac. 1198. νικηφόρος δῶρῳ τύχοιτε Iph. A. 1557.

Νιν, pro αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸς et αὐτὰς, passim per totum Euripidem, e. c. Hec. 265. 515. Or. 1214. etc.

Νιόβη, nom. propr. fæminæ. Ph. 163. et Cresph. fr. II. 2.

Νίπτειν. ἐνίψεν αὐτῶν σφαγὰς; Sup. 765. ἦν νίψω φόνον τῶνδε Iph. T. 1230. νίψαι ἐρᾷ ib. 1041. ἀγνοῖς καθαρμοῖς νιν νίψαι θέλω ib. 1191. βῆς ἡλδομεν νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ ib. 255. ὀρειᾷν πιδάκων νίψαντο σώματ' ἐν ῥοαῖς An. 284. νίψαντο αἶμα Bac. 766.

Νίπτρον. χρόνια νίπτρα ποταμίας δρόσῳ Hel. 1400. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἐπεμπε νίπτρα Ion. 1174.

Νιρεῦς, unus e ducibus Græcorum ad Trojam proficiscentium. Iph. A. 204.

Νίττος, nom. pr. Νίττος πόλιν ἦκειν ἔφασκε Her. F. 954.

Νίσσεσθαι. πᾶ δή μοι νίσσῃ σκοπέλως; Cy. 43. νίσσονται Hel. 1498.

Νιφάς. πυκνῇ νιφάδι (de lapidibus confertim projectis) πάντοθεν σποδόμενος An. 1130.

Νιφοβόλος. ὑπὸ δειράσι νιφοβόλοιο Παρνασσῷ Ph. 214. νιφοβόλον Φρυγῶν νάπος Iph. A. 1283.

Νοεῖν. τῇδε νόει νόσον πρὸς οἴκῳ Iph. T. 1018. τάδε μετατιθέμενος νόει Rh. 131. νοεῖν σοφὸς ib. 625. ὃς θεὸν ἐχὶ νοεῖ Fr. inc. CLVIII. 1. δέδοικα δὴ, μὴ τοι νοήσης Fr. inc. B. 32. 2. νοήσας πως Ph. 1416.

Νοητέον. θεὸν ποῖον νοητέον; Fr. inc. CXLVI. 1.

Νοθαγενής Ion. 592. παῖδας νοθαγενεῖς An. 943. τέκνῳ νοθαγενεῖ ib. 913.

Νόθος. δεσπότην νόθον Hip. 309. μηδείας ποτ' εἶη τῶν ἐμῶν φίλων νόθος ib. 1083. εἴ τις νόθος πέφυκε An. 637. νόθος παιδὸς ἔκυρσεν Ion. 1105. νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σὸν ib. 1472. μασὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον An. 223. νόθοι πολλοὶ γησιῶν ἀμείρονες ib. 639. παῖδας ἐκ ἐὼ νόθους λαβεῖν And. fr. XXIV. 1. cf. Eu. fr. V. 1. εἰδὲν ὑγιές φασι μητρυιᾶς φρονεῖν νόθοισι παισιν Phry. fr. XII. 2. τὸ νόθον τοῖς γησιῶσι πολέμιον πεφυκέναι Hip. 962. νόθον λέκτρον Ion. 545. et νόθοισι λέκτροις An. 929. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον Antig. fr. IX.

Νομάς. ὁρῶ — νομάδα κυματοφθόρον Pol. fr. I. 2. νομάδες Cy. 120.

Νομίζειν. εἰ κακῶς νομίζομεν τιμᾶν τὸν ἐσθλὸν Hec. 326. θεὸς νομίζεις τὸς τότ' ἐκ ἄρχειν ἔτι; Med. 493. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σῴτειραν εἶναι ib. 527. πάντ' ἔχειν νομίζετε ib. 570. μηδείας με φαύλην κᾶσθενῇ νομίζέτω ib. 807. μ' ἐνομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι Al. 644. γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον τῷ μὲ νομίζω ib. 939. νῦν θεὸς νομίζω Sup. 732. νόμιζε ταῦτα Rh. 868. τῶν εὐδαιμόνων μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν, πρὶν ἂν θάνη Tr. 510. σωτήρας αἰεὶ καὶ φίλους νομίζετε Her. 313. cf. v. 316. "Ἦραν νομίζω θεσφάτων μείζων πολὺ ib. 1039. ἐ νομίζειν (moris esse) φήσομεν καθ' Ἑλλάδα—Hel. 1071. τὸ κατθανεῖν δεινὸν νομίζω Her. F. 282. σὲ πρῶτον—πιστὸν νο-

μίζω καὶ φίλον El. 83. γαμβρὸν νόμιζε Alcmaeon. fr. XI. 2. vid. not. χρυσὲ νόμιζε σαυτὸν ἐνεκ' εὐτυχεῖν And. fr. XVI. 4. τὰ φύντα κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεῶν Er. fr. VII. 2. τὰ ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eu. fr. VI. 3. τῶτον (sc. τὸν αἰθέρα) νόμιζε Ζῆνα Fr. inc. I. 3. εἰδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας eorund. XIII. 2. τὸν εὐτυχέοντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν eor. CCIV. ἐχ' ἓνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. τὸς νομίζοντας τέχνην Alcmaeon. fr. XIII. 2. ἐ νομίζοντες δίκην δώσειν Cenei fr. IX. 2. τὸ πληθὸς ὅτι φαυλότερον ἐνόμισε Bac. 432. νομίσας πολέμιον δυσδαίμονα Ph. 1595. ὥς νομίζεται (ut moribus est receptum) Al. 99. et 612. et El. 1126. cf. Iph. T. 471. et Hel. 1278. χωρὶς τό, τ' εἶναι, καὶ τὸ μὴ, νομίζεται Al. 531. μηδὲ νεκρῶν ὥς φθιμένων χῶμα νομίζεσθω τύμβος σᾶς ἀλόχῃ ib. 999. καθ' Ἑλλάδ' ὥς κακῶς νομίζεται An. 694. τὸ θνήσκειν ἐ τάφος νομίζεται; Iph. A. 1444. ἄλλως νομίζῃ θεὸς Cy. 354. ὁ Βάκχιος τίς θεὸς νομίζεται; ib. 519. ἡ αἰσχύνῃ βάρος τῷ ζῆν νομίζεται Her. 202. τὸ θανεῖν κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται ib. 596. δυσπρεπὲς νομίζεται Hel. 307. ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται Ion. 271. τυραννὶς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται Ar. fr. IX. 1. μεγάλ' ἔχειν νομίζεται Aug. fr. VII. 4. τὸ κατθανεῖν ζῆν κάτω νομίζεται Pol. fr. II. 2. ὃς ὀρκῶν θνατοῖς ταμίης νενόμισαι Med. 170. ὅστις χρητὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισαι Al. 109. τὰ θεῶν ἔτω νενόμισαι Iph. A. 33. ἐκ ἀδίκῃς μῆτηρ πάντων νενόμισαι (sc. ἡ γαῖα) Chry. fr. VII. 7. κρείσσω νομισθεῖς ἐν πόλει Med. 301. τῶν ἐλευθερωτῶν οἴκων νομισθεῖσα An. 13. τὰ νομισθέντα Bac. 71.

Νόμιμος. οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες Ph. 822. πυρὸς φῶς νόμιμον ἐν γάμοις ib. 347. τὸ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώποις ἔφν ib. 541. τὸ ἐν χρόνῳ μακρῷ νόμιμον Bac. 894. τοδ' Ἑλλάς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; Hel. 1286. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν Sup. 19. νόμιμα πάσης συγγέοντας Ἑλλάδος ib. 311.

τὰ ἔξω νόμιμα δίκας Bac. 1008. νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν Hel. 1293. Νόμισμα. νόμισμ' εἰς ταυτό γε Iph. T. 1471. vid. not. in fin. νόμισμα δώσομεν Cy. 159. ἐμπλησθέντες νομίματος Er. fr. II. 29. ἔτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον καὶ χρυσὸς ἐστίν· ἀλλὰ κἄρετ' ἑβροτοῖς νόμισμα κεῖται Œdip. fr. V. 1—3. τῷ νομίματος χάριν Fr. fal. cit. V. 4. Νόμος. νόμος—τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος καὶ τοῖσι δούλοις—κεῖται Hec. 291. ὁ κείνων (sc. Θεῶν) κρατῶν νόμος· νόμῳ γὰρ τὰς Θεὸς ἡγάμεθα ib. 800. αἰτιὸν τι καὶ νόμος ib. 974. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον Or. 495. τῷ νόμῳ ἂν εἶχετο ib. 502. ἀμυνῶ τῷ νόμῳ ib. 522. τὸν οἰκοῦσιν νόμον σέβουσα Ph. 301. βροτοῖσιν ὃς κατέστηκεν νόμος Hip. 91. πρὸς τῶν ἐχόντων τὸν νόμον τίθης Al. 58. πατρῶον νόμον ib. 686. νόμῳ τῶν νετέρων An. 1200. τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὐτῷ Sup. 431. τὸν Πανελλήνων νόμον σώζων ib. 526. et τ. II. ν. σώζοντες ib. 671. νόμος παλαιὸς δαιμόνων ib. 563. νόμον τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδῶσαι Hel. 877. Ἑλλήνων νόμῳ ib. 1577. προγόνων νόμον σώζεσα Ion. 20. Θεῶν νόμον ἢ παραβαίνουмен ib. 230. τῷ νόμῳ ὀλλυμαι ib. 1256. τρίποδος ἀρχαῖον νόμον σώζεσα ib. 1322. νόμον παρέμενος Her. F. 779. λέκτρα, ὧν ἐδεῖς νόμος ib. 1316. τῷ νόμῳ χάριν ib. 1322. ἐχ' ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον El. 234. νόμῳ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Alex. fr. XII. 8. νόμῳ νοσῶσιν (sc. οἱ νόθοι) And. fr. XXIV. 3. ἔτ' ἐχρῆν εἶναι νόμον Antig. fr. V. 1. τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτὰς Bel. fr. XIX. 2. νόμος λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν Cress. fr. VII. ἀρχαῖος νόμος Dic. fr. V. 2. κοινὸς ἀνθρώποις νόμος ejusd. fr. VIII. 1. τρόπος ἐστὶ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμος Pir. fr. VII. 1. τὸν νόμον χαίρειν ἔων Fr. inc. XLII. 2. νόμος τὸν ἐχθρὸν δρᾶν κακῶς eorund. CIII. a. 2) plur. κατάρχομαι νόμων βακχείων Hec. 684. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν ib. 847. νόμων γραφαὶ ib. 866. κατὰ νόμους Or. 429. τῶν νόμων μὴ πρότερον εἶναι θέλειν ib. 487.

Φρυγίοισι νόμοις ib. 1426. βαρβάροις νόμοισιν ib. 1430. et 1507. et νόμοις βαρβάρους Hel. 806. εἰς καινὰ ἤθη καὶ νόμους ἀφειγμένην Med. 238. νόμοις χρῆσθαι ib. 538. νόμοις βροτῶν ξυλλαμβάνουσα ib. 812. εἴπερ Θεῶν νόμοις χρώμεθα Hip. 98. ἢ βαρβάρων νόμοισιν οἰκῶμεν πόλιν An. 242. νόμους βροτῶν μὴ μιαίνειν Sup. 378. νόμοι κοινοὶ ib. 430. ἀνομία νόμων κρατεῖ Iph. A. 1095. θύραζε τῶν νόμων Bac. 331. οἱ νόμοι διάφοροι ib. 484. ἢ κρείσσον ποτε τῶν νόμων γινώσκειν χρῆ ib. 889. νόμοις θνητοῖς εἰς λόγους ἀποσπρέφει Cy. 298. λείλειμμαί τῶν ἐν Ἑλλήσιν νόμων Hel. 1262. τὰς Πελοπιδῶν ἐὼ νόμους ib. 1445. ἀσπόνδοις νόμοισιν El. 906. νόμους κοινὰς Ἑλλάδος Antiop. fr. IV. 3. χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. νόμοι γυναικῶν ἢ καλῶς κεῖνται περί Inus fr. VII. 1. νόμους θέσθαι κολατὰς Sis. fr. I. 5. cf. v. 9. ἢ νόμων ἐδὲν μέλει Fr. inc. CLXXI. πῶς—νόμοις χρώμεθα; eorund. CLXXXVI. 2. σέβοντα τὰς Θεῶν νόμους Fr. inc. B. 1. 2. Νομός, sedes, habitaculum. νομὸν τῆς Ἑλλάδος πορθεῖν Rhes. 477. ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίβη Pol. fr. I. 7. 2) pascuum. ποιηρὰς λιπῶσα νόμους Cy. 61. Νόος. νόος φιλοδέσποτον Ion. 709. c. (est vers. a Barnes. insertus) νόῳ ἀκέων καὶ βλέπων Sis. fr. I. 18. Contr. νῆς vid. infra suo loco. Νοσεῖν. Hoc verbum (uti et subst. νόσος) sæpius de morbis tropice sic dictis, v. c. statu reip. turbulento, pravīs moribus etc., quam de physicis, ab Euripide usurpatur. νοσεῖ τλήμων Ὀρέτης Or. 34. κἄν μὴ νοσῆς, ἀλλὰ δοξάζης νοσεῖν ib. 314. ἐκ φασμάτων τὰδε νοσεῖς ποίων ὕπο; ib. 407. νοσεῖ ἤδε γῆ πάλαι Ph. 874. νοσεῖ τὰ φίλτατα Med. 16. κρεῖσσον νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν Hip. 186. εἰ νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν ib. 293. νοσῶμεν ἐδὲν ὄντες αἰτιοὶ ib. 933. χεῖρον' ἀρσένων νόσον ταύτην νοσῶμεν An. 220. *ἐκ τίνος λόγος νόσεϊ δόμος; ib. 549. τῶν αὐτῶν καὶ νοσῶμεν ib. 907. δόμοι νοσῶσιν ἀν-

δρῶν ib. 951. Ἑλλάς σὺν σοὶ κατὰ
 θεὸν νοσεῖ τινα Iph. A. 411. τὸ τῆς
 τύχης, καὶ τὸ τῆς θεᾶς, νοσεῖ ib. 1404.
 πάντα τὰ κείνη νοσεῖ Iph. T. 536.
 νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν Tr. 27. νοσεῖς χ'
 ἄτερα ib. 615. ἦν ἡ δόξα σε νοσῇ
 Bac. 311. ἔτ' ἀνευ τῶν νοσεῖς ib.
 327. τοῖς ἐκείνη πῆμασιν νοσεῖς; Hel.
 102. τὸ ὄμμα μὲν νοσεῖ ib. 581. ἐκεῖ
 νοσεῖμεν ib. 587. ὅποι νοσοῖεν ξύμ-
 μαχοι, κατασκοπῶν ib. 1623. τί ἐκ
 ἐκείνη—νοσεῖ; Ion. 364. ἀπαιδίαν
 νοσεῖν ib. 620. τί θεσφότοις δεσπο-
 τῶν νοσῶ; ib. 755. σὺν σοὶ νοσῶ ib.
 808. νόμῳ νοσεῖσιν (sc. οἱ νόθοι)
 And. fr. XXIV. 3. ταρασσὼν μηδὲν
 ὦν πόλις νοσεῖ Antiop. fr. VI. 2. νο-
 σεῖν τίθῃσι τῶν ἀμεινόνων φρένας Gl.
 fr. II. 2. κέρδης ἔκατι καὶ τὸ συγ-
 γενὲς νοσεῖ Cenei fr. VI. 2. νοσεῖν
 αἰσχροῦ νόσον Phry. fr. VIII. 2. βρο-
 τῶν νοσεῖσιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλω-
 λότες ἔδεν νοσεῖσιν ejusd. fr. XV. 3.
 4. ἡ παῖς νοσεῖ σε Scy. fr. I. 1. πλε-
 τῶν νοσεῖν Tel. fr. XXII. 3. νοσῶν
 Ph. 884. φίλον τοι τῷ νοσῶντι δέμνιον
 Or. 229. δυσχερὲς ψαύειν νοσῶντος
 ἀνδρὸς ib. 790. πρὸς τῆς τύχης νοσῶν
 Ph. 66. λόγος νοσῶν ἐν αὐτῷ ib. 475.
 μὴ νοσῶντί μοι νόσον προσθῆς Al.
 1050. τοῖς τῷ νοσῶντος πῆμασιν Sup.
 227. νοσῶντα οἶκον Iph. T. 992. θά-
 τερον νοσῶν δυοῖν Ion. 579. τὸ μὴ
 εἰδέναι ἡδονὴν ἔχει τινὰ νοσῶντα An-
 tiop. fr. XXIV. 3. τί με πλεῖτος ὠφε-
 λεῖ νοσῶντά γε; Tel. fr. XXII. 1.
 σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσῶντι συννοσεῖς
 ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 5. δυσάρεστον
 οἱ νοσῶντες Or. 232. ἥ πε νοσῶντας
 ὕβρισην δόμης; Iph. T. 930. φίλων
 νοσῶντων Rh. 412. νοσεῖσα Hip. 477.
 ἰδίᾳ νοσεῖσα Iph. A. 982. ὥς νοσεῖς
 εὖρον νόσος Ion. 320. εἰσείσει νοσεῖσαν
 πόλιν Her. F. 34. cf. v. 273. Fr. inc.
 XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1. τῷ
 νοσῶντι τειχέων (sc. μέρει) Ph. 1104.
 τῷτο παύσαντες νοσεῖν ib. 1178. νο-
 σεῖντα λέκτρα Hip. 463. ἐπὶ νοσεῖσι
 δώμασιν Iph. T. 680. νοσεῖντα μέ-
 λαθρα ib. 693. ἐν ἀνθρώποισι κακοῖς
 νοσεῖντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Peliad.
 fr. III. 2. νοσησάσης χθονὸς Her.
 F. 542.

Νοσερός, τειρομένην νοσερᾷ κοῖτα Hip.

131. et νοσερᾶς δέμνια κοῖτας ib. 180.
 νοσερὸν κῶλον Or. 1016.
 Νόσημα. νόσημα κυδένοντα παιδαγω-
 γία Or. 881. λοχεῖ ἔμῃ νοσημάτων
 El. 656. τὸ μωρὸν αὐτὸ τῷ πατρὸς
 νόσημ' ἐνι Antig. fr. XI. 1. ὅσον νό-
 σημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα Inus fr.
 IX. 2. ἐγγίνεται νοσηματ' εἰς κρυ-
 πτὰς γάμους Ion. 1524.
 Νόσος. αἰσχίσην νόσον Or. 10. ἀγρία
 συντακεῖς νόσῳ ib. 34. ὅταν σῶμα
 κεφισθῇ νόσος ib. 43. ἐπὶ κερὸν νόσος
 ib. 211. νόσος μανίας ib. 227. τίς
 σ' ἀπόλλυσιν νόσος; ib. 395. πλευρὰ
 νοχελῇ νόσῳ ib. 798. παρειμένον
 νόσῳ ib. 879. νόσος τήνδ' ἀπαλλάξω
 χθόνα Ph. 1021. ὥς ὤλεσθε πατρώα
 νόσῳ Med. 1364. ξυνοιδεῖν ἕτις οἰκε-
 τῶν νόσον Hip. 40. τὴν νόσον δυσ-
 κλεᾷ ib. 405. εὖ πως τὴν νόσον κατα-
 ξερέψῃ ib. 477. δεινὰ Ἀφροδίτας νόσῳ
 ib. 766. μαραίνεται νόσῳ Al. 201.
 cf. v. 237. μὴ νοσῶντί μοι νόσον
 προσθῆς ib. 1050. χεῖρον' ἀρσένων
 νόσον ταύτην νοσεῖμεν An. 219. νόσον
 Ἑλλάς ἔτλα, νόσον ib. 1045. τὴν
 νόσον τὴν τῶν θεῶν προσθῆς ἐμοὶ Tr.
 1042. ὃς εἰσφέρει νόσον καινὴν γυ-
 ναιξὶ Bac. 353. Ἥρα με κάμνειν τήνδ'
 ἔθηκε τὴν νόσον Her. 990. νόσον
 κρυφαίαν Ion. 944. ἔχει νόσον πενία
 El. 375. vid. etiam Antiop. fr. fin.
 σῶμα εἰς νόσον πεσὼν El. 428. ἐκασία
 νόσος Dic. fr. VII. 4. ἐχθίστη νόσος
 Ceno. fr. II. 6. νοσεῖν αἰσχροῦ νόσον
 Phry. fr. VIII. 2. πόλει εὐτυχῶντες
 οἱ κακοὶ νόσος Plis. fr. I. 7. τῇ νόσῳ
 διδὼς χρόνον Fr. inc. LXVII. 1. ἀλλ'
 ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ eorund.
 CXVIII. 1. μεῖζον προσάπτει τῆς
 νόσος τὸ φάρμακον Fr. inc. B. 43. 2.
 δύο νόσω κεκτημένος Ion. 591. ὄχλον
 παρέχων παρδένῳ νόσοις ἐμαῖς Or.
 282. ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νό-
 σων πασῶν ἀναίδεια Med. 471. cf.
 Inus fr. V. 7. ubi de invidia dicitur.
 συγεραὶ νόσοι Hip. 177. παίδων νό-
 σος Al. 888. ὥς νοσεῖς εὖρον νόσος
 Ion. 320. ἀκεσφόρον νόσων Ion. 1005.
 νόσος ἀπειργεῖ ib. 1013. νόσοι θνη-
 τῶν αἰ μὲν εἰς αὐθαίρετοι κ. τ. λ. Bel.
 fr. XIX. 1. τὸ γῆρας ὥς ἔχει πολλὰς
 νόσους Gl. fr. III. 1. βροτοῖς τὰ μεῖζω
 τῶν μέσων τίκτει νόσος Fr. inc. XXIX.

1. λύπαι ἀνθρώποισι τίκτεσιν νόσος
eorund. LXVI. τὰς νόσος σκοπεῖν
χρεῶν eor. CLXI. 3.

Νοσεῖν. μόνος νοσῶ Hel. 435. ἔπω
νενόσηκ' οἶκον Iph. T. 534. ἐπεὶ δεῦρ'
ἐνόσησεν An. 972. νοσησάμην Al.
1026. πατρίδα νοσησάμην Hel. 1031.
γῆν τήνδε νοσήσας ib. 897. Λακεδαί-
μονος γῆς δεῦρο νοσήσας ἀπο ib.
481.

Νόσιμος. ἐπεὶ νόσιμον ναῦς ἐκίνησε
πόδα Hec. 940. νόσιμος ἔλθοις δόμον
Al. 1156.

Νόσος. πρευμαίνῃ νόσῃ τυχόντας Hec.
541. πικρὸν Ἀδράσῳ νόσον—θήσει
Ph. 956. cf. Tr. 66. εὖ νόσον ἀγγέ-
λεις σέθεν Sup. 641. κακὸν νόσον ib.
1208. et Her. 1042. νόσον ἐκ ἀποί-
σεται Iph. A. 298. Ἐλένης νόσος ib.
882. εἰ πρὸς Ἴλιον ἐν τῷδ' ἔκαμνε
νόσος ib. 966. νόσον πονηρὸν ib.
1187. οἷς νόσος ἐκ ἔσ' Ἰλίου πύργος
ἐπὶ ib. 1261. ὡς τύχοι νόσῃ στρατός
ib. 1603. ἐκ τερμάτων νόσον ἄρωμεν
πάλλιν; Iph. T. 117. vid. etiam v. 527.
535. 662. 1003. 1016. 1019. 1066. et
1112. νόσον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾶν
Rhcs. 427. δύσνοσον νόσον Tr. 75.
σέλλασ' Ἀργεῖοι νόσον ib. 168. νόσον
ἄθλιον σχήσασι Bac. 1335. νόσος εἰς
πάτραν Her. 311. cf. v. 587. et 645.
ἐδ' οἷσθα νόσον οἴκαδε Hel. 883. cf. v.
890.

Νοσφίζειν. ὅστις μ' εὐτυχῶντ' ἐνόσφισας
Rh. 56. ἐκ δόμων ἐνόσφισαν θεοὶ σε
Hel. 647. τάλαιπωρον ἐμὲ γέροντ'
ἄπαιδα νοσφίσας An. 1208. βρέφος
μητρὸς ἀπόπρο νοσφίσας Iph. A. 1287.
νοσφιεῖς με τῷδε δευτέρῃ νεκρῷ; Al.
44. εἰ τὰς θανάτων νοσφίσεις, ὦν
δεῖ λαχεῖν Sup. 539. ἥ πε σοφ' ἀδελ-
φὸς χρημάτων νοσφίζεται; ib. 153.

Νοσῶδης. σίλβει νοσῶδεις ἀστράπας
Or. 480. νοσῶδες τῶτο τοῖς ἀμείνοσιν
Sup. 423.

Νοτερός. πόντος νοτερὸν ἐπ' ἐκβολῶν
Iph. T. 1042. νοτερὰν πέπλων πτύχα
Sup. 978. νοτερῷ βλεφάρῳ Al. 601.
πέδον νοτερὸν Ion. 106. νοτερὸν ὕδωρ
ib. 149.

Νότιος. νοτίας ἄλμας (i. e. ἄλμης)
Hip. 150. σαγόνας νοτίες Chry. fr.
VII. 3.

Νοτίς. ποντία νοτίς Hec. 1259. καλ-

λυπόταμος ὕδατος νοτίς Ph. 649. et
δροσώδης ὕδ. v. Bac. 704. ταχεῖα
νοτίς διώκει μ' ὁμμάτων Iph. A. 684.
ἂ πόντος νοτίδι διακλύζει Iph. T. 107.
ὅταν ξηρὸν πέδον—νοτίδους ἐνδεῶς ἔχη
Ced. fr. XVII. 8.

Νεθεσία. πρὸς νεθεσίας τὰς σὰς Her.
F. 1256.

Νεθετεῖν. ἡμᾶς χρή σε νεθετεῖν φίλα
Or. 299. ἡ θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν
νεθετεῖν ἐπίσταται Hip. 396. σὺ γ' εὖ
με νεθέτει ib. 724. ὁρῶ κἀγὼ ταῦθ',
ἅπερ με νεθετεῖς Sup. 337. cf. Bac.
824. ὥστε μή σε νεθετεῖν Iph. A.
692. τὴν σὴν μητέρα νεθέτει Ion.
1307. μή με νεθέτει ib. 1397. cf.
Her. F. 855. σὺ γε με νεθετεῖς Her.
F. 1249. λέληθες εἰδὲν τῶνδ' ἐμ', ὦν
σὺ νεθετεῖς Chry. fr. I. 1. ἅπαντες
ἐσμέν εἰς τὸ νεθετεῖν σοφοὶ Fr. inc.
XXXIII. 1. παῖδα νεθετῶν Phaëth.
fr. VIII. 6. ἐνεθέτην σὲ πολλὰ, πολ-
λάκις Tr. 1015. τί δή με δρᾶσαι νε-
θετέμενον χρεῶν; Ion. 1332. νεθε-
τέμενος ἔρως μᾶλλον πιάζει St. fr. II.
1. νεθετεμένη Med. 29. Κύπρις εἰδὲ
νεθετεμένη χαλᾶ Dic. fr. VI. 1.

Νεθέτημα. τῶν μακρῶν ἀπαλλαγῆσα
νεθετημάτων Ph. 595. ἀγαν μωραί-
νοντι νεθετήματα Fr. inc. CXVIII.
3.

Νεθετητός Bac. 1254. et Ion. 436.

Νενεχῆς Dan. 48.

Νῆς. ταῦτα νῆς ἐτόξευσεν μάτην Hec.
603. ὅσοι σὺν νῷ χρηστὰ βεβλήσας αἰε-
Or. 907. δεῦρο νῦν ἔχε ib. 1181.
τὸν νῦν ἐκεῖσ' ἔχει Ph. 363. cf. v.
1427. σοὶ ἐστὶ νῆς λεπτός Med. 529.
νῦν ἔχων, ὅσον σε δεῖ Hip. 105. cf.
An. 251. οἷσιν ἐκ ἔνεσι νῆς Hip. 920.
cf. An. 230. et 668. Antiop. fr. XIX.
1. et Tel. fr. XIV. 2. ὁ νῆς ὁ σὸς
μοι μὴ ξυνοικοῖη An. 236. τὰς νῦν
ἔχοντας ib. 945. cf. Iph. A. 374. et
Bel. fr. XVII. 1. νῆς εἰ βέβαιος Iph.
A. 334. ὁ νῆς ὅδ' αὐτὸς νῦν ἔχων εἰ
τυγχάνει ib. 1139. τὸν νῦν διδάσκα-
λον ἔχεσθα Tr. 647. νῆς βροτῶν ib.
886. ὁ σὸς νῆς ἐποιήθη Κύπρις ib.
988. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ
νῆς ib. 1052. τὸ γῆρας, νῦν ἐκ ἔχον
Bac. 252. cf. v. 271. νῆς ὁρᾷ Hel.
121. τῆνομ' ἐκ ἔχων ἐλεύθερον, τὸν
νῦν δὲ ib. 737. ὁ νῆς τῶν κατθανόν-

των ib. 1020. οἴκοι τὸν νῦν ἔσχον Ion. 251. τὸ τῷ νῦ ταχὺ ib. 742. ἐκέισε τὸν νῦν δὲ ib. 1370. νῦς ἐκέτ' ἐστὶν Æol. fr. XVIII. 4. νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τῷ νῦ πλέον And. fr. XI. νῦν χρὴ θεᾶσθαι Cæd. fr. VIII. 1. εἰς φροντίδας νῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμεν Thes. fr. IV. 2. τὸν νῦν ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ βάλεται Fr. inc. XVI. 4. τῇ νῦν κεκτημένη eorund. CLI. 5. ἐκ ὀφθαλμοῦ τὸ ταῦτα κρινόν ἐστιν, ἀλλὰ νῦς ib. 6. τὸν νῦν ἔβλαψε Fr. inc. B. 25. 2. τὰ οἴκοι ἴσθι κατὰ νῦν Epist. II.

Νύκτερος. νύκτεροι κατὰ στρατὸν φύλακες Rh. 87. ἄδω νύκτερος ἀνάγκα Hip. 1388. νυκτέρω πλάτῃ Rh. 53. νυκτέρας ἐκκλησίας ib. 139. φυλακαῖσι νυκτέροισιν ib. 765. νυκτέρων ἀσπασμάτων Hec. 831.

Νυκτερωπός. δόκημα νυκτερωπὸν ἐν νύχων ὀνείρων Her. F. 111.

Νυκτηγορεῖν. τί χρήμα—νυκτηγορεῖσι; Rh. 89.

Νυκτηγορία. νυκτηγορίαν τιν' ἔχων Rh. 20.

Νυκτιδρόμος. νυκτιδρόμω σύριγγος ἰάν Rh. 552.

Νυκτιπόλος. νυκτιπόλῳ Ζαγρέως Cret. fr. II. 12. νυκτιπόλοις ἅμα συμβάκχαις Ion. 718. τῶν νυκτιπόλων ἐφώδων ib. 1049.

Νυκτίφαντος. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel. 576.

Νυκτωπός. λαδοσύναν νυκτωπὸν Iph. T. 1279.

Νύκτωρ Bac. 469. 485. et 486.

Νυμφαγωγός Iph. A. 610.

Νύμφαιος. ψαμάδων Αὐλίδος ἐπέβασαν νύμφαιον Iph. T. 216. vid. not. νυμφαίας σκοπίας El. 447.

Νυμφεῖος. νυμφεῖς εἰς ἀγκώνων εὐνὰς Iph. A. 131.

Νυμφεύειν. νυμφεύετε Med. 313. νύμφευε ib. 625. νυμφεύσα Iph. A. 458. Ἀχιλλεῖ παῖδα νυμφεύσα σὴν ib. 885. ἀνόνῃ ἐνύμφευσας Al. 414. νυμφεύσας λάδρα Ion. 819. ἔ σε μήτηρ ἔτε νυμφεύσει ποτέ Al. 318. ἄδης νιν νυμφεύσει Iph. A. 461. cf. El. 1144. φονεύσιν Ἐκτορος νυμφεύομαι An. 404. εἰ τὰμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται Sup. 455. νυμφεύομαι νυμφεύματ' αἰσχροῖα πρὸς σέθεν Iph.

T. 364. νυμφεῖς δέμας Ἥλέκτρας El. 1340. νυμφευσαμένην κατεύνασε Hip. 561. ἔ νυμφεύσεται Tr. 1139. νυμφευθεῖσα παρ' ἀνδρὶ τῷδε Med. 1336. νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητῶ τινος Bac. 28. κρυφαῖα νυμφευθεῖσα Ion. 1371.

Νύμφευμα. καλὸν νύμφευμα Tr. 420. ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων—ἀπολαῦσαι Ph. 1210. θεᾶς χάριν νυμφευμάτων An. 20. cf. v. 1232. ἀπωθῶ σε γνησίων νυμφευμάτων; ib. 192. νυμφευμάτων τῶν ἐμῶν μέριμναν ἔξει ib. 988. ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων Iph. A. 832. νυμφεύματ' αἰσχροῖα Iph. T. 365. ἀνοσίων νυμφευμάτων El. 1261.

Νυμφεύτας, dor. pro ης. τῷ ἐμῷ νυμφεύτῃ Ion. 913.

Νυμφευτήριον. λέκτρων σκότια νυμφευτήρια Tr. 252.

Νύμφη, et dor. νύμφα, 1) sponsa, uxor. ἐδρέφθην—βασιλεῦσαι νύμφη Hec. 352. νύμφην ἀνυμφον ib. 612. διὰ μιᾶς νύμφης γάμον ἀπωλόμεσθα Ph. 584. καινῆς νύμφης ἰμέρῳ πεπληγμένος Med. 556. cf. v. 785. 805. 888. 957. 1003. et 1066. νύμφη Θεσσαλὶς Al. 332. νύμφην τὴν ἐνερθ' αἰτήσομαι Rh. 963. αὐτοκασιγνήτας νύμφας ὁμόγαμος Ph. 138. ἐσιγάθῃ σᾶς εἰσοδος νύμφας ib. 352. ἃ δύσανος νύμφα Med. 149. cf. v. 163. et 978. ἄδω νύμφα προσεδρεύοις Al. 749. ὦ παντάλαινα νύμφα An. 140. τῇ Λακεδαιμονίᾳ νύμφα Tr. 250. βοάσαι εὔ—νύμφαν ib. 337. τέρευνα νύμφα Cy. 513. νύμφα δύνω El. 1033. νύμφαι ἀρίστων νυμφίων τητῶμεναι Hec. 324. cf. Or. 1136. νύμφας ἡκροθιναζόμεν Her. F. 476. νύμφας ἡμῖν κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν ib. 481. Ἀργεῖοις ἅμα νύμφαις El. 179. νύμφας ἐς οἶκος ἐρματίζονται Inus fr. VII. 8. 2) nom. pr. Nympha. Νύμφα Ναῖς Hel. 187. Νύμφας τὰς Περσηίδας Her. F. 801. ὠκυθάει Νύμφαι Sup. 993. κρῆναι Νυμφᾶν Iph. A. 1295. τὰ Νυμφῶν ἰδρυμάτα Bac. 949. Νύμφας ὀρεῖας ἐκλείπων Cy. 4. μετὰ Νυμφᾶν ib. 68. cf. v. 429. ibique not. Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπίας Hel. 1340. Νύμφαι πετραῖαι El. 805.

Νυμφίδιος. νυμφιδίῳ σέγα An. 859. νυμφίδιαι κοῖται Al. 249. νυμφίδιες εὐνάς ib. 888. νυμφιδίων ἔνεκεν λέχων Med. 999. et νυμφίδια λέχη Hip. 1139. τεράμνων ἀπὸ νυμφιδίων ib. 769.

Νυμφικός. νυμφικὰς δόμους Med. 1137. νυμφικὰς ὀμιλίας Hel. 1416. νυμφικὰς ἐς εὐνάς El. 1200. δῶμα νυμφικὸν Med. 378.

Νυμφίος, 1) *subst.* sponsus, maritus. ἄδην νυμφίον κεκτημένη Or. 1109. τῷ νεωστὶ νυμφίῳ Med. 514. et τοῖς νεωστὶ νυμφίοις ib. 366. ὡς μήποτ' ἄνδρα τότῳδε νυμφίον καλῶν Al. 1097. ἔπερ ἔσθ' ὁ νυμφίος Iph. A. 727. ὅπως τάχισ' ἐς ἄδῃ νυμφίῳ γηνώμεθα Tr. 445. νυμφίος πέλας τάφου ib. 449. εἰδ' ἥρμοξε νυμφίῳ τινὶ (sc. Electram) El. 24. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γυνὴ Phoen. fr. IV. 3. νύμφαι ἀρίστων νυμφίων τητῶμεναι Hec. 324. ὁ νυμφίος πρέπει Iph. A. 733. εἰς ἀζώμα νυμφίων ἐξαίρετον Tr. 485. 2) *adj.* νυμφίοισι παρθένοις Iph. A. 741.

Νυμφοκομεῖν. νερτέροις πάρα νυμφοκομήσει Med. 985.

Νυμφοκόμος Iph. A. 1087.

Νῦν. ἐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει Ten. fr. v. 2.

Νύξ. ὧ σκοτία νύξ Hec. 68. φυλάξας νύκτα Or. 57. πότνια νύξ ib. 174. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας ib. 408. δῶμα ναιῶν νυκτὸς ὀρφναίας ib. 1225. ὧ φῶς καὶ νύξ ib. 1496. νύξ ἦν Ph. 418. νυκτὸς ἀφεγγές βλέφαρον ib. 546. νύξ δαλενέει βροτοῖς ib. 549. νύξ ἐκείνη Δαναΐδων μ' ἔξει μίαν ib. 1669. ἐδέεις μ' ἄρεσκε νυκτὶ θανυσατὸς θεῶν Hip. 106. νυκτὸς ἐν μακροῷ χρόνῳ ib. 375. νυκτὸς ἀσερωπὸς σελάνα ib. 851. σκοτία ἐπ' ὅσοισι νύξ ἐφέρει Al. 270. ἡδὺ φίλον κἄν νυκτὶ λεύσσειν ib. 357. ἐλθόντε φυγάδες νυκτὸς Sup. 142. καινὰ φάσματα φέρσσαι νύξ Iph. T. 42. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας ib. 110. κλεπτῶν ἢ νύξ ib. 1026. τετράμοιραν νυκτὸς φρερᾶν Rh. 5. νυκτὸς ἐν καταστάσει ib. 111. ἔρρει νύξ αὐτὰ Tr. 204. κακὸς βακῶς τάφῳ νυκτὸς ib. 446. ἔτε νύκτ', εἴθ' ἡμέραν Bac. 187. ἡμαρ εἰς νύκτα ib. 1006. ὧ μελαινης νυκτὸς ἐκπαίδευμα Cy.

597. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν Her. 994. ἄστρα φεύγει εἰς νύχθ' (i. e. νύκτα) ἱερὰν Ion. 85. ἡξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπόμενοι Her. F. 505. νύξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῶ ib. 1071. ὧ νύξ μελαινα El. 54. ὧ γαῖα, καὶ νύξ ib. 867. ὧ νύξ ἱερὰ And. fr. XXVIII. 1. ὀρφναῖα νύξ αἰολόχρως Pi. fr. II. 4. ἐμὲ συντήξῃσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύους Iph. A. 398. ἐκ νυκτῶν Rh. 13. et 17. ἐν νυκτῶν φόβῳ ib. 691. κατὰ φάος νύκτας τε φίλας Bac. 425. ἐκείτι νύκτας δέρκεται Ion. 1466. 2) Νύξ, *nom. propr.* dea, cujus filia *Lyssa* esse fingitur. Her. F. 822. 834. 844. et 882.

Νύσσα, *nom. montis.* Bac. 556. et Cycl. 68.

Νυχεύειν. ἔνθα χρή στρατὸν τὸν σὸν νυχεῦσαι Rh. 520.

Νύχευμα. πῶ νυχευμάτων χάρις Sup. 1135.

Νύχιος El. 603. νυχίος ὀνείρες Iph. T. 1277. γόος νυχίος El. 142. δι' ἄλλα νύχιον Med. 211. νυχίαν κοίταν Rh. 21. νύχιον εἰς εὐφρόναν Hel. 1486. νυχίος ἐνοπίας Iph. T. 1273. νύχιον ἐπὶ κνέφας Tr. 543. κατ' ἀντρα νύχια An. 1225. νύχια φάσματα Iph. T. 1260. ὑπὸ μέλαθρα νύχια Hel. 177.

Νωδῆς. νωδὲς κῶλον Her. F. 819.

Νωμᾶν. ἐμπύρες ἀκμὰς ῥήξεις τ' ἐνώμων κ. τ. λ. Ph. 1262. λόγῃν ἐνώμα ib. 1394.

Νωτιαῖος. νωτιαῖα ἄρθρα El. 841.

Νωτίζειν, 1) tegere. ὄν—ἐρνεσι κατασκίοισιν ἐνώτισε Ph. 657. 2) tergum vertere. πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν An. 1142.

Νώτισμα θηρὸς Fr. inc. B. 46. 2.

Νῶτον. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα Hec. 739. νῶτον χαραχθεῖς Rh. 73. διαδῆναι νῶτον Tr. 117. μάστιγι εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν Cy. 236. τὸ νῶτον οἰκτείρομεν ib. 639. τύμβῳ πὶ νῶτῳ Hel. 848. et τ. πὶ νῶτοις ib. 990. πρὸς κίονα νῶτον πατάγας Her. F. 1007. χρύσειά μοι πτέρυγες περὶ νῶτῳ—ἀρμόζεται Fr. inc. CLIV. 1. νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ Hec. 486. ὑποπτεροῖς νῶτοισιν ib. 1264. θερμᾶς ἐπὶ νῶτα πέτρας Hip. 128. χθονὸς νῶτα Iph. T. 46. γαῖας ἐν νῶτοις

ib. 162. πτέρυγας ἐν νώτοις ἀμοῖς
λήξαιμι θοάζεσσα ib. 1141. πόντε
νώτα ib. 1445. cf. Hel. 780. λύκειον
ἀμφὶ νῶτα Δήσομαι δορὰν Rh. 208.
ῥυσσοῖσι νώτοις Tr. 495. ποῖ ποτ'
ἀπήνης νώτοις φέρη; ib. 571. ἀμφὶ
ὠλένας ἔλισσ' ἐμοῖς νώτοις ib. 758.
πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην
Bac. 683. ἔχουσα νώτοις δεσπότην
ἐφήμενον ib. 1072. ποίοισιν ἐν νώ-

τοις ποντίας ἀλός; Hel. 128. κυρ-
τῶν νῶτα ib. 1574. ὁ χαλκίοισι νώ-
τοις ἐρανὸν ἐκτρίβων Ion. 1. κελαινὰ
ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνας El. 478. τὰ
ἔσπερα νῶτα ib. 731. ἀπεροιδέα
νῶτα And. fr. XXVIII. 3. ὅπισθε
νῶτα Σειρίε βεβῶς Phaeth. fr. VIII.
5.

Νωχελής. πλευρὰ νωχελῆ νόσῳ Or.
798.

Ξαίνειν. ξαίνεις Fr. inc. B. 2. 2.
τέμματα ξήνασα Or. 12.

Ξάνδισμα. κόμης ξανδίσματα Dan.
fr. V. 2.

Ξανθός. ξανθὸν κράτα Ph. 1166. et
Her. F. 362. τὸν ξανθὸν Μενέλαον
Iph. A. 175. ξανθὸν βόσπρχον Cy.
497. ξανθὸν πλόκαμον El. 1071.
ξανθοῖς βοσπρχοῖς Or. 1532. et ξαν-
θοῖσι βοσπρχοῖσιν Bac. 235. ξανθὰς
πλοκάμους Iph. A. 758. τὰς ξανθὰς
πλόκους Her. F. 233. ξανθῆς ἐδείρης
Iph. A. 1366. ξανθῆς κόμης Hel.
1240. ξανθὰ ἀμφὶ κόμα Med. 980.
ὦ ξανθαὶ κόμαι Iph. A. 681. et κόμας
ξανθὰς Iph. T. 52. ξανθῆς χαίτης
El. 515. ξανθὰν χαίταν Iph. T.
173. Tr. 227. et Cy. 75. et παρὰ
χαίταν ξανθὰν Hip. 220. ξανθὰν
Ἀρμονίαν Med. 834. ξανθὰν κεφα-
λάν Hip. 133. ξανθὸν κάρα Med.
1141. Hip. 1344. et Her. F. 993.
ξανθὰ τριχώματα Iph. T. 73.

Ξεναπάτας, poët. pro ξεναπάτης Med.
1392.

Ξεῖνος, poët. pro ξένος. ξεῖνε πατρώῳ
Hec. 82. δέξεται ξεῖνον νοτερῷ βλε-
φάρῳ Al. 601. ξεῖνε Iph. T. 798.
Cy. 508. et Her. 356. ὦ ξεῖνε El.
247. αἰμορρῶντων ξείνων Iph. T.
225. ἐν ξείνῳ χυθὸν Hec. 480. ἀξείνως
πόντε ξεῖνα δυσχόρως οἴκους ναῖω Iph.
T. 218. μηδὲ θόρυβον—ξεῖναι ξεῖναις
παρέχωμεν Iph. A. 606.

Ξεναπάτης Tr. 866. et dor. ας. ἄν-
δρα τινὰ ξεναπάταν St. fr. IX.

Ξενία. ξενίας ἀριθμῷ Hec. 794. ξε-
ρίαν κατήσχυε Rh. 842.

Ξενίζειν. ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε;
Al. 825. ἀλλὰ μ' ἐξενίζεις ἐν δόμοις
ib. 1016.

Ξενικός. ξενικῶς ἐπ' ὄχοις Tr. 568.
ξενικὸς ἱκτῆρας Cy. 370. ξενικὸν εἰς-
βολὰν Ion. 722. ξενικῶν κρεῶν Cy.
366.

Ξένιον. τὰ προστυχόντα ξένια Al.
757. ξένια μονοτράπεζα Iph. T. 949.
ξένια δῆναι Cy. 300. ξένια λήψῃ
τοιαύδε ib. 341. cf. v. 353. θάνατος
ξενία σοι γενήσεται Hel. 487. ξένια
ἀνθρώπων πάρα ἔξεις ib. 1684. παι-
δὸς προθύσων ξένια Ion. 805. ξενίων
κυρήσετε El. 359.

Ξενοδαίκτας. Κύκνον ξενοδαίκταν Her.
F. 391.

Ξενοδαίτας. θηρὸς τῷ ξενοδαίτα Cy.
654.

Ξενοδοχεῖν Al. 555.

Ξενοῖς. ἐν ξενόεντι θρόνῳ Iph. T.
1281.

Ξενοκτονεῖν Hec. 1247.

Ξενοκτόνος. τέχνην ξενοκτόνον Iph.
T. 53. ξενοκτόνως τιμὰς ib. 776.

Ξένος. ὀρηκίς ξένος Hec. 7. πατρώῳ
ξένῳ ib. 19. et ξένος πατρώος ib. 26.
cf. v. 709. 790. 852. et 1244. χρῆ
ξένον κάρτα προσχωρεῖν πόλει Med.
222. ἐβροφόρβον ξένῳ Al. 8. ἀλλό-
χως τις ἐκδημος ξένος An. 880. ξένον
πόδα Sup. 171. ξένος πρὸς τράπεζαν
ἡκέτω ξένων Rh. 337. ξένῳ προδῶσα
πατρίδα Tr. 947. τῷ Κορινθίῳ ξένῳ
St. fr. IV. 2. ξέγε Iph. T. 547. Bac.
453. Cy. 116. 319. et 563. Her. 102.
et 649. Hel. 450. Ion. 288. El. 259.
302. et 562. ὦ ξέγε Iph. A. 855.

1349. et 1419. Iph. T. 509. Bac. 263. 441. et 1057. Cy. 102. et 545. Her. 138. Hel. 104. 150. 483. 1266. 1452. et 1595. Ion. 247. 264. 266. 312. 360. 392. 415. 514. et 520. El. 265. 283. 332. 555. 817. et 831. And. fr. VI. et Antiop. fr. XXII. πῶ δίκαι ξένων; Hec. 715. ξένοισιν ἐν δόμοις Ph. 341. ξένοις πέμπειν σύμβολα Med. 613. ἔτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρῆσαιμεθ' ἂν ib. 616. τίνος ξένων δόμος ἔσειμι Hip. 1066. πολλοὶ σοι ξένοι Φεραιῶν Al. 1048. εὐσέβει περὶ ξένους ib. 1151. τὸς μετοικῶντας ξένους Sup. 892. τῶν κατθανόντων τάκρο-δίνια ξένων Iph. T. 75. μ' εἰδὲς ξένων ἐκὼν ἐδέξατο ib. 947. ἐλέγχει ξένους ἢκ ἤξιον ib. 955. ὅσοι περὶ ξένους Cy. 125. γλυκύτατα φασὶ τὰ κρέα τὰς ξένους φορεῖν ib. 126. τὰς ξένους μὴ ἀδίκει ib. 271. κρεωκοπεῖν μέλη ξένων ib. 358. φίλτατε ξένων ib. 417. τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοι Her. F. 305. ξένοις ἐπήρκεις Bel. fr. XXVIII. 2. ξένοισιν ἄξενος Fr. inc. LXXXV. 1. ξένοι, ο hospites, Iph. T. 612. Cy. 96. et Her. 475. ὦ ξένοι Iph. T. 579. Cy. 274. Her. 79. 86. et 94. El. 348. et 779. et Œnei fr. IX. 1. ὦ ταλαίπωροι ξένοι Cy. 89. ξένην πόλιν Ph. 372. ἐπὶ ξένῳ χθονὶ Med. 435. ξένην ἐπ' αἶαν Hip. 898. et 1049. τόλμα δίγειν ξένης Al. 1120. ξένης ὑπερ τοιαῦτα λάσκες; An. 671. γυναῖκα ξένην Iph. A. 469. et ξένης γυναικὸς ὑπο Ion. 1221. ἐν ξένῃ γῇ Tr. 378. et ἐν ξένῃ γαίᾳ Hel. 74. ὦ ξένη Iph. T. 597. et Ion. 339. ἐπὶ ξένας (pro ης, sc. γῆς) An. 136. et ita ξένα pro ξένη Bac. 1033. ξέται γυναῖκες Ph. 285. et An. 882. et ξένους γυναῖκας Sup. 94. ξένας εἰς εὐνάς Tr. 1038. ὦ ξέται Iph. A. 542. et 1276. Iph. T. 645. et Ion. 221. et sine ὦ Or. 1375. ξένον κῆδος Ph. 342.

Ξενῶν. ἢκ ἀκέετε πάλαι ξενῶσθαι τόνδε πρῶννέποντά με; Hip. 1085. πόλει ξενῶσθαι Æg. fr. X. 2. ἐξενωμένον τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν Ion. 820. ξενώσεις τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτῃ δόμοις Al. 69. Ξενοφορεῖν Iph. T. 1021.

Ξενῶν. χωρὶς ξενῶνές εἰσιν Al. 546. ἐξωπίως ξενῶνας οἶξας ib. 550.

Ξένωσις. τίς ὁ τρόπος ξενώσεως τῆσδε; Her. F. 965.

Ξεσός. τύμβον ξεσὸν Al. 839. ξεσὸν λόχον Ἀργείων Tr. 534. ἐπὶ ξεσῶ τάφῳ Hel. 992. ξεσὸν ὄχθον Bel. fr. XXVII. ὀβελθὸς ξεσθὸς Cy. 393. ξεσὰι πόλεως ἀγνία Her. F. 782. ξεσὸν ἄγαλμα Iph. T. 111. ξεσὸν πύργωμα Tr. 46. ξεσῶν Περιγάμων Or. 1389. κλίμακος ξέσ' ἐνηλάτων βάθρα Ph. 1186.

Ξηραίνειν. ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος Cy. 572.

Ξηρός. κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντος πόδα An. 1260. ξηρὰν γαῖαν Ph. 1159. ξηρὰ σπορά An. 638. ὀμμάτων ξηραῖς κόραις Or. 389. ξηραὶ Ἀμμωνίδες ἔδραι El. 734. ἐν χρόνῳ τελέθει ξηρὸν An. 784. ξηρὸν δέμας El. 239. ξηρὸν πέδον Œd. fr. XVII. 7. αὐτὴ ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτὸς Bac. 277.

Ξιφήρης. ὃς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρη Or. 1627. ξιφήρης λόχος An. 1115. ξιφήρης κρυφαῖος ἐν πέπλοις Rh. 713. ὁ ξιφήρης Ὠρίων Ion. 1153. πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾶς ἐμοῖς; El. 225. κεκρυμμένος θῆρας ξιφήρης Or. 1272. φίλοι ξιφήρης ib. 1346. ἀγωνισαὶ ξιφήρης Ion. 1258. ξιφήρη χεῖρ' ἔχων Ph. 366.

Ξιφηφόρος. ξιφηφόρον εἰσορῶ βαίνοντ' Ὀρέστην Or. 1504. ἀνὴρ παρ' ἄνδρα σήσεται ξιφηφόρος Hel. 1078. ξιφηφόρος ὀπάνας Ion. 980. βρόχοισιν ἀρκύων γενήσεται ξιφηφόροισι Her. F. 730. ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων ἄμυλλαν ib. 812. δίκαι ξιφηφόρος Bac. 991. et 1011.

Ξιφοκτόνος. ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμορῦτς σφαγᾶς Hel. 360.

Ξίφος. ξίφος βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχ. Hec. 436. τεκέσης εἰς σφαγᾶς ὦσαι ξίφος Or. 291. μελάνδετον φόνῳ ξίφος ib. 820. ξίφος θήγειν χερὶ ib. 1036. εἰδέν σε ξίφος λελεῖψομαι ib. 1041. πῶς ἂν ξίφος νῶ ταυτὸν κτάνοι; ib. 1052. εἰ εἰς γυναῖκα σωφρονεσέραν ξίφος μεθεῖμεν ib. 1133. ξίφος χρή δέρη πρὸς αὐτῇ παρθένῃ σπάσαντ' ἔχειν ib. 1193. ξίφος ἐκ θανάτος πέφευγα ib. 1369. παῖιν λαιμῶν εἶσω μέλαν ξίφος ib. 1472. ξίφος πρόκωπον ἐν χερσὶν ἔχων ib. 1478. Μενέλεων—ἀναλαβεῖν εἶσω ξίφος ib. 1531. θα-

νεῖν Δελφικῷ ξίφει ib. 1656. εἰς ἡμᾶς
 ξίφος φόνιον ἐμβαλὼν Ph. 597. ἐκέθ'
 αἵματιπρὸν τέμον ἀργήσῃ ξίφος ib.
 628. μελάνδετον ξίφος λαμῶν διήκε
 ib. 1098. ὄρκιον ξίφος ib. 1671. ἐγ-
 γὺς ἐσμέν ἀρκῶν ξίφος Med. 1278.
 τέκνοισιν ἐμβαλεῖν ξίφος ib. 1325.
 ὥς κατάρξωμαι ξίφει Al. 75. ἐκβαλὼν
 ξίφος An. 630. ξίφος λαβῶσα ib. 722.
 cf. Ion. 844. τί μοι ξίφος ἐκ χειρὸς
 ἡγρεύσω; An. 842. ἐκαινόμην ξίφει
 Iph. T. 27. περισπάσας ξίφος ib. 296.
 ξίφει θύεσσα θῆλυς ἄρσενας ib. 621.
 πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῶ παλάξαι ib.
 880. μητέρα κατειργάσαντο κοινῶν
 ξίφει ib. 1173. ἐπισχέτω ξίφος δέρη
 πρὸς ἀνδρὸς ib. 1459. κατατομεῖν
 ξίφει Rh. 586. παῖε με νεῖαιραν εἰς
 πλευρὰν ξίφει ib. 794. ξίφος κελαιὸν
 ἀρπάσας Bac. 628. διαμεθεῖς ξίφος
 ib. 635. οἰκεῖον αὐτὸν ὦλεσ' ἄλμ' ἐπὶ
 ξίφος Hel. 95. ξίφος μενεῖ σε ib. 809.
 ταυτῷ ξίφει ib. 843. δίστομον ξίφος ib.
 989. et διτόμῳ ξίφει ib. 1050. δεξιᾷ
 ἑλὼν ξίφος ib. 1597. cf. v. 1624. ἴσχε
 σῆς συγγόνε μέλαν ξίφος ib. 1672.
 Ξηκτὸν ξίφος Ion. 1064. παίσω κᾶρα
 τέμον ἀμφήκει ξίφει El. 688. ξίφος
 ἐφαψάμην ib. 1225. κρύπτ' ἐν πέ-
 πλοισιν ἔξομεν ξίφῃ Or. 1125. ἐκ-
 κεκῶφωται ξίφῃ ib. 1287. ξίφεσι σιδα-
 ρείοισιν ib. 1399. ξίφῃ σπάσαντες ib.
 1458. ξίφεσι βράδων Ph. 1551. ἐκ
 δεξιᾶς ξίφῃ καθαρπάζουσιν An. 814.
 δίπαλτα ξίφῃ Iph. T. 323. θηκτὰ
 κοιμίσαι ξίφῃ Rh. 669. ὑφ' εἵμασι
 ξίφῃ λαθραῖ' ἔχοντες Hel. 1590. cf. v.
 1617. ξίφεσιν ἀμφιτόμοις El. 164.
 Ξόανον. κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανον
 Iph. T. 1359. ἱερὸν ξόανον Tr. 525.
 χρυσέων ξόανων τύποι ib. 1074. βωμῷ
 λιπῶσα ξόανα Ion. 1403.
 Ξεθύπτερος μέλισσα Her. F. 487. et
 Cress. fr. IX. 5.
 Ξεῖθος, Creusæ maritus, pater Ionis.
 Ion. 58. etc.
 Ξεῖθος, *adject.* γάνος ξεῖθης μελίσσης
 Iph. T. 634. ξεῖθᾶν πόνημα μελίσσῃν
 ib. 165. διὰ ξεῖθᾶν γενύων Hel.
 1117.
 Ξυγγάμος (pro σύγγ. et sic in reliquis,
 quæ sequuntur, a ξὺν compositis.)
 Ξυγγάμοισι δυσμενὲς An. 182.
 Ξυγγενής. εὖρομεν φίλος καὶ ξυγγε-

νεῖς τέσδε Her. 306. ξυγγενῆς πέρι
 γυναικὸς An. 888.
 Ξυγγηθεῖν. ξυγγέγηθε Hel. 733.
 Ξύγγονος, ἢ, soror. τοῖν ἀγαθοῖν ξύγ-
 γονε κέροιν Διὸς El. 990.
 Ξυγκαταθνήσκειν. ξυγκαταθνόντι κατ-
 θανεῖν Hel. 1419.
 Ξυγκελεύειν. ξυγκελεύων παῖδ' ἄγειν
 θανομένην Iph. A. 892.
 Ξυγκύναγος Bac. 1144.
 Ξυλλαμβάνειν. νόμοις βροτῶν ξυλ-
 λαμβάνουσα Med. 813. ξύλλαβε Δαρ-
 δανίδαίς Rh. 230. εἰ μοι ξυλλάβῃ,
 χαίρομεν ἂν Ion. 331. ἔρημον ξυλ-
 λαβὼν Cy. 446.
 Ξυλλέγειν βίον El. 81.
 Ξυλληπτέον Cy. 470.
 Ξύλλογος. ξύλλογοι γυναικοπληθεῖς
 Al. 954.
 Ξυλλύειν. ξύλλυε μητρὸς δεσμὰ An.
 724.
 Ξύλον. ἀποδαυλίζων ξύλῳ Sup. 717.
 τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ δάκρυα μεδή-
 σει Cy. 209. σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς
 ἀμπέλους ib. 569. ἀλεξητήριον ξύλον
 Her. F. 471. ξύλον καθῆκε παιδὸς
 εἰς ξανθὸν κᾶρα ib. 993. ἀρμός πονηρὸς
 ἐν ξύλῳ παγείς Er. fr. I. 12. σιδη-
 ροβριδέες ξύλον Meleag. fr. IV. ξύλῳ
 δραστήριος Syl. fr. III. 4. φίλον ξύλον
 ejusd. fr. VII. 1. μέγαν φάκελον ξύ-
 λων ἐπιθεῖς Cy. 241. βωμὸν πέριξ
 νήσαντες ἀμφήρῃ ξύλα Her. F. 243.
 ἐξ ὅρας οἴσειν ξύλα Aut. fr. I. 2.
 Ξυλουργικός. ἔπραττες ἢ ξυλουργικὰ Fr.
 inc. CXLI.
 Ξυμβαίνειν. ἔκ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως
 Ph. 593. ξυμβάντε ib. 71. ξυμβε-
 βάσιν οἱ λόγοι οἱ τῆσδ' ἀληθεῖς Hel.
 628.
 Ξυμβάλλειν. ξυμβάλλεται πολλὰ τῷδε
 δέματος Med. 284.
 Ξύμβασις. δὸς ξύμβασιν τέκνοις Ph.
 85. cf. v. 590. εἰς ξύμβασιν χρή σε
 καὶ σὴν παῖδ' ἄγειν An. 424.
 Ξύμβολον. εἰς ξύμβολ' ἐλθόντες Hel.
 298.
 Ξύμβελος. ξύμβελον ἔν μ' ἐπῆλθε; ;
 Sup. 125. εἰδὲ μωρία ξύμβελος ἔσο-
 μαί τῷ κασινότης Hel. 1025.
 Ξυμμαρτυρεῖν. ὥς ἂν παρῶσα καὶ σύ
 μοι ξυμμαρτυρῆς Hip. 286. τάδε—
 ῥάκη ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρείπιων
 Hel. 1086.

Ξυμμαχία. *ξυμμαχία* τάδε φράζωμεν Rh. 994.

Ξύμμαχος Or. 1219. ἐγὼ σοι ξύμμαχος γενήσομαι; Sup. 246. πῶς μοι ξύμμαχος γενῇ τᾷδ' εὐμενῆς ib. 630. Ζεὺς μοι ξύμμαχος Her. 766. ἡ ξυμμάχος ξυμμάχοις συνδεῖ Ph. 540. πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν Sup. 696. εἰδὲν οἶδε ξύμμαχοι Cy. 638. ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι, κατασκοπῶν Hel. 1623. ξυμμάχος οἷος ὀλέσασα Her. F. 135. ἔρημος ξυμμάχων Œneī fr. II. 1. ἔς' ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος θεοῖς ἴση Hel. 825.

Ξυμπεραίνειν Med. 887. ξυμπεῖναι φροντίδα ib. 341.

Ξυμπερθεῖν. ξὺν γε πέρας (pro ξυμπερας γε) Hel. 105.

Ξυμπηδᾶν. κἀγὼ ξυμπηδῆσα Bac. 728.

Ξυμπήπτειν. ξυμπησόντων πραγμάτων ἄλλων Fr. inc. LXXXIX. 1.

Ξυμπιτνεῖν. τὸ ὑπέγγυον δίκῃ καὶ θεοῖς ἢ ξυμπιτνεῖ Hec. 1030.

Ξυμπληγᾶς. ποντίαν ξυμπληγάδα An. 796.

Ξυμπολίτης. ὃ ξυμπολῖται Her. 826.

Ξυμπονεῖν. οἵτινες πάλαι μὴ ξυμπονῶσιν Rh. 322. θέλοντά μ' ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι Hec. 862. ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βέλομαι Or. 682.

Ξύμφημι. ξυμφήσῃσι σοφοὶ μοι Hip. 266.

Ξυμφορά. ξυμφορὰ θείλατος Or. 2. ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς ib. 414. ξυμφορὰν ἡκεις φέρων Ph. 1079. et Iph. A. 1536. ξυμφορᾶς βαρυποτωτάτας Ph. 1354. χρῆστοις δόλοισι ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνεῖντα Med. 54. ξυμφορὰ ἀμήχανος ib. 392. ἦν γένηται ξυμφορὰ τις εἰς λέχος ib. 571. ξυμφορᾷ νικώμενοι Hip. 458. πρὸς τὴν παρῆσαν ξυμφορὰν ib. 483. μὴν ξυμφορὰν τιν' ἔσαν ἐκ ἔφραζέ μοι; Al. 815. ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσῆσα An. 984. ξυμφορὰν οἶδ' ὁρῶν Rh. 800. ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ ἄπειμι Bac. 1146. ἀναβοᾷσωμεν ξυμφορὰν τὰν—τῇ Πενθέως ib. 1152. ταῦρον προηγητῆρα ξυμφορᾶς ἔχων ib. 1157. τὰ τῶν φίλων καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς Iph. T. 606. τὰς τῶνδ' ἀβέλας ξυμφορὰς κατ-οικτίειν Her. 153. ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν Hel. 957. αἱ ξυμφοραὶ γε Ion. 957.

Ξύμφορος. δοκεῖ μοι ταῦτα—ξύμφορ' εἶναι Med. 779.

Ξὺν, attic. pro σύν. ξὺν δόλῳ Hec. 884. ξὺν παισὶν ib. 1022. ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ Ph. 788. ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοις Med. 11. πᾶσι' ἐφέλκεται φυγὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ ib. 463. ξὺν νέοις An. 598. ξὺν φθόνῳ δυνάμει τε ib. 781. ξὺν Ἀργείοις Sup. 645. ξὺν ἱεροῖς Iph. A. 674. ξὺν ὕμναίσι-σιν ib. 693. τῇ τύχῃ οἶμαι μέλειν τῷδε ξὺν ἡμῖν Iph. T. 910. ξὺν θεῷ Rh. 358. ξὺν τοῖσδε πορπῆμασιν ib. 442. ξὺν σοὶ στρατεύειν—θέλω ib. 471. ἐμῷ ξὺν παιδί Tr. 984. ξὺν οἷσπερ ἡλθον δεῦρο Cy. 480. ξὺν Ἡρακλεῖ Her. 741. ξὺν τῇδε Hel. 888. ξὺν πόσει σῷ ib. 1679. ξὺν οἷς (sc. ὅπλοις) τὰ κάλλις' ἐξέπραξα Her. F. 1383.

Ξυνάγειν. δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαὸν ξύναγε (pro ξυνήγε) Iph. A. 290.

Ξυναινεῖν. δῶρά μοι ξυναίνεσον Rh. 172.

Ξυναλγεῖν Al. 636.

Ξυναλγηδών. ὃ ξυναλγηδόνες Sup. 74.

Ξυναλλαγή. λόγων ξυναλλαγαῖς Sup. 602.

Ξυναντᾶν. ὅτῳ ξυναντήσκειν Ion. 787.

Ξυναόρος, 1) ὁ, maritus. νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων Or. 1136. 2) ἡ, uxor. ὅπως τὴν σὴν ἀπολάβῃς ξυναόρον Or. 653. cf. v. 1556. et 1566. ὃ ξυναόρ' ἀθλιωτάτῃ Ph. 1689. cf. Hip. 1404. Al. 827. Iph. A. 50. Her. F. 140. et 527. et Fr. inc. CLI. 1.

Ξυνάπτειν. ξυνάπτειτον πόδα ἐς ταῦτον ἄμφω Ph. 37. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1014. ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη Iph. T. 1371. ξύναπτε—χέρα Bac. 198. κοινὴν ξυνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας Hel. 1040. πρῶτα δὴτ' ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν; Ion. 538. φόνος νιν ξυνῆψε φίλα γὰ Ph. 677. δρόμῳ ξυνῆψεν ἄστυ Καδμείας χθονὸς ib. 1108. ξυνῆψαν ἔγχη ib. 1199. et sine ἔγχη ib. 1390. ἐκ ἐγγενῇ ξυνῆψα κηδείαν δόμοις Sup. 134. μάχην ξυνῆψε ib. 144. ξυνῆψέ μοι πόλεμον Rh. 428. ξύναψον Ph. 106. ἡ σὺ ξυνάψαις βλέφαρα κόραις Bac. 746. τάφῳ ξυνάψω κῶλον Hel.

551. τέτρω ξυνάψειν λέκτρα Ph. 49.
 'οἱχ' ὁ δαίμων πολλά κακὰ ξυνάψειν
 Ἰάσονι Med. 1232. κοινῇ ξυνάψων
 δαῖτα παιδὶ τῷ νέῳ Ion. 807.
 Ξυναρμόζειν. ὅψιν ὁμμάτων ξυνήρμο-
 σεν Iph. T. 1167. ξυνάρμοσον βλέ-
 φάρα μὲ τῇ σῇ χειρὶ Ph. 1460. ἐγκύμον'
 ἵππον τευχέων ξυναρμόσας Tr. 11.
 Ξυναρπάζειν. σκύμνον οἷά νιν ἐν χε-
 ροῖν ὀρεῖαν ξυνήρπασαν Or. 1493.
 ξυναρπάσας τρατὸν Iph. A. 531. πο-
 λεμίῳν δίκην ξυναρπάσασαι (sc. χέρας)
 Hec. 1163. ξυναρπάσσει καὶ κατα-
 σκάψει γῆν Iph. A. 535.
 Ξύναυλος. ἴτω ξύναυλος βοῶα χαρᾷ El.
 879.
 Ξυναύζειν. εἰ μὴ ξυναύξοιεν' οἱ πέπλοι
 τῷ σώματι El. 544.
 Ξύνδωλος. ὦ ξύνδωλε Ion. 1109.
 Ξυνεῖδειν, vel ξυνειδεῖν. ὅταν ξυνειδῇ
 μητρός ἢ πατρός κακὰ Hip. 425. ξύν-
 οἷδα θεόθεν πιτυᾶντ' ἐπὶ δόμοις ἀχη
 Med. 1269. ξύνοιδεν ἔτις οἰκετῶν νό-
 σον Hip. 40. ξύνοιδε Πηνειὸς κ. τ. λ.
 Her. F. 368. ξύνοιδ' ὄρος παρθέμιον
 Tel. fr. I. 5. ξυνειδότα ἔχθραν πα-
 τρώαν Her. 1001. ἰδενὸς ξυνειδότος
 El. 88. εἰδὲ ξυνῆδει σοὶ τις ἔκδεσιν
 τέκνα; Ion. 956.
 Ξυνεῖναι. σοὶ ξύνειμι Hip. 85. ἐμοὶ
 γ' ἄλντος δι' αἰῶνος ἂν ξυνεῖη Al. 478.
 εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεῖα κυρεῖς An.
 205. ἐμοὶ εἰδὲ ξύνεσιν ἐλπίς Tr. 677.
 ὅταν πόσις πικρὸς ξυνῇ γυναικὶ Hel.
 304. τέτρω ἀνδρὶ—μήτε ξυνεῖην Æol.
 fr. IV. 3. ἐπεὶ τοῖς ἀγαθοῖς αἰεὶ ξύν-
 εσι (sc. ἡ σωφροσύνη) Fr. inc. XIII.
 3. ὅταν τοῖς ἐνδον ἀχθῇται ξυνῶν
 Med. 244. παρθένω ξυνῶν αἰεὶ Hip.
 17. μετὰ σκαιῶν ξυνῶν El. 943. τὸν
 ξυνόν' ὑπερφρονεῖ CEd. fr. I. 2. οἷ-
 σπερ ἦδεται ξυνῶν Phœn. fr. IX. 9.
 ξυνῶν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς Fr. inc.
 LXVIII. 4. ταύτῃ τῇ νόσφ' ξυνῶν
 eorund. LXXV. 3. ἃ ἂν τῷ ξυνόντι
 πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν eor. CLII.
 2. τοῖς ξυνῶσιν ὦν βαρὺς Dic. fr.
 XVII. 2. τοῖς πᾶσιν βροτοῖς ξυνῶσα
 Hip. fr. III. 2. τῇ δίκῃ ξυνῶσ' αἰεὶ
 Inus fr. XV. 2. ταῦτα ξυνόν' ὁμᾷ
 Sup. 595. ὃ ξύνοπλα δόρατα νέα νέῳ
 ξυνῆν ποτε Her. F. 129. τίς σοι ξυν-
 ἔσαι χεῖρ; Hec. 879.
 Ξυνέμπορος. Μελέλεω ξυνέμποροι Hel.
 1554. ἄς ἐκ βαρβάρων ἐκόμισα—ξυν-
 εμπορος ἐμοὶ Bac. 57.
 Ξυνεξαίρειν. ξυνεξελὼν δορὶ Ion. 61.
 Ξυνέπεισθαι. ἀντυγι ξυνεῖπετο Hip.
 1231.
 Ξυνεργᾶν. ἐγὼ τὴν σὴν χάριν σοὶ καὶ
 ξυνήρων An. 222.
 Ξυνεργάτης. εἰδὲ σκότον φρίσσει τὸν
 ξυνεργάτην Hip. 417. τὸν ξυνεργάτην
 ἄγρας Bac. 1144.
 Ξυνεργεῖν. ξυνεργῶν αὐτὸς Hel. 1443.
 Ξυνεργός. ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων Hip.
 676. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργὸς Med.
 845. ἦν ξυνεργὸν εἰλόμην ib. 396.
 θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργὸς Hel. 1119.
 Ξυνέρχεσθαι. ξυνήλθομεν Bac. 713.
 χρόνῳ ξυνελθῶσα χοροῖς Hel. 1484.
 εἰς ἐν ξυνελθόντα Tr. 1155.
 Ξύνεσις. ξύνεσιν τιν' ἐλπίδι κεύθων
 Hip. 1105. ξύνεσιν ἦν ἔχων τύχη
 Iph. A. 375. ξυνέσει ἀχρηστον Tr.
 667. ξυνέσει μέγαν ib. 669. εἰ θεοῖς
 ἦν ξύνεσις Her. F. 655.
 Ξυνέσιος Al. 1154.
 Ξυνετὸς Or. 919. ξυνετὸς πολέμῳ ib.
 1406. εὐξυνετον ξυνετοῖσι βοᾶν Iph.
 T. 1092. δυσξυνέτω ξυνετὸν μέλος
 Ph. 1511. ξυνετὰ μοι δοκεῖς λέγειν
 ib. 501.
 Ξυνεύδειν. ἢ παιδὶ πατρὸς τολμᾶς ξυν-
 εύδειν An. 172. ὥπερ ξυνηῦδες ἐν
 φάει El. 1145.
 Ξυνευνέτης. ὅτῳ μάλιστα χρῆσεται ξυν-
 ευνέτῃ Med. 240. ξυνοικεῖ τῷ πάρος
 ξυνευνέτῃ Iph. T. 524. οἷαν γενέσθαι
 χρή σε σῷ ξυνευνέτῃ Hel. 1309. αἶ
 πῶς ποτε βλέψουσιν εἰς πρόσωπα τῶν
 ξυνευνετῶν; Hip. 416. αἰ' ῥεταὶ τέρ-
 πσι τὰς ξυνευνέτας An. 207.
 Ξυνευνέτης. τὴν αἰχμάλωτον Ἑκτορος
 ξυνευνέτιν An. 909.
 Ξυνεύχεσθαι. ταυτὰ δὴ ξυνεύχομαι
 Hel. 651.
 Ξυνέχειν. εἰ φαεινοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλῖν
 λαμπτήρες Rh. 59.
 Ξυνηρεφής. ξυνηρεφὲς πρόσωπον εἰς
 γῆν βαλῶσα Or. 955.
 Ξύνθημα. ξύνθημα παρφέροντι ποιμέ-
 σιν λόχων Ph. 1147. ξύνθημα ἡμῖν
 Φοῖβος Rh. 521. ξύνθημα λέξας ib.
 763.
 Ξυνθνήσκειν. ξυνθάνομι' ἂν Hel. 1418.
 ξυνθανεῖν δεῖ με σοὶ καὶ τῇδ' ὁμᾷ Or.
 1091. cf. v. 1565. δυοῖν παῖδοιν ξυν-

- θανάσσει Med. 1289. ξυνθανῆμαι Ph. 1675.
 Ξυνιέναι (ab ἴημι). τὰ ἄλλα μὴ δοκεῖς
 ξυνιέναι Pol. fr. V. 1. ξυνήκα Ph. 751. Cy. 446. El. 260. et 644. τίς ἔ-
 τάδε ξυνήσεται; Ion. 694.
 Ξυνίστημι. ξυνισμεν πάνθ', κ. τ. λ. Sup. 1175.
 Ξυνιστάναι. ὅτῳ ξυνέστη τῶνδ' ἕκαστος ἐν μάχῃ Sup. 847. κατ' ἀλλήλων φόνος ξυνίστατο Iph. A. 54. ξυνεσῶτος στρατῷ ib. 87. τῷ σκυθρωπῷ καὶ ξυνεσῶτος φρενῶν Al. 800. ξυσαθέντα διὰ μάχης Ph. 762.
 Ξυνίστωρ Sup. 1173.
 Ξυνόδοτος. ἐν Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ Hec. 109.
 Ξυνοικεῖν. ἂν ἡμῖν εὖ πόσις ξυνοικῇ Med. 242. ἄλλῃ ξυνοικεῖ πόσις συν-
 είνῳ ib. 1001. ὁ νῆς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικῶν An. 236. τῷδε ξυνοικεῖ Iph. T. 915. et antea ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνεννέτῃ vers. 524. ᾧ ἂν ἐν δόμοις χρόνον ξυνοικεῖ πλεῖστον (sc. τὰ χρήματα), ὅτος εὐτυχὴς Æol. fr. XIII. 5. ἱπποκόις ἐν ἡδέσι πολλὸς ξυνοικῶν Hip. 1220. ἴν' ἡ θαλασσία Πηλεῖ ξυνώκει —Θέτις An. 18. ἡ ξυνοικήσασά σοι Al. 737.
 Ξυνοικίζειν. ἔδεισα, μὴ Τροίαν ξυνοικίσῃ πάλιν Hec. 1139. παῖδά μοι ξυνοικίσας Pro. fr. VIII. 2.
 Ξυνόκοτος. ξυνόκοτον λαὸν Her. 82.
 Ξυνοίκετος. ξυνοικέτης κακῶν Hip. 1069.
 Ξυνόλλυσθαι. αὐτῷ γ' ἔξυνωλόμην ὁμῶς Hel. 103.
 Ξυνομαίμονες Hel. 646.
 Ξυνοπλος. ξυνοπλά δέματα Her. F. 128.
 Ξυνεσία. αἱ ξυνεσίαι Dan. fr. XI. 4.

- Ξυντείνειν. σέργηθρα φρενῶν ξυντεῖναι Hip. 257.
 Ξυντιθέναι. δυεῖν ἀμύλλαιν ξυντιθεῖς El. 95. εἰδῶλον ἔμπνευ ἕρανθ' ξυν-
 θεῖς ὑπο Hel. 34. ἃ ξυνεθέμην γε-
 ραιτέρῳ Bac. 175. ξυνέθεσθε κοινῇ
 τάδε ib. 806. ξυνεθέμην τῷ θεῷ ib. 807.
 Ξυντράπεζος. ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον An. 659.
 Ξυντυγχάνειν. ὁ αἰεὶ ξυντυχῶν Hec. 1182.
 Ξυντυχία. ξυντυχία κρίσσων Hec. 215. ὅστις ξυντυχία μὴ τι καμνεὶ
 θνητῶν El. 1358.
 Ξυνωδίνειν κακοῖς Hel. 733.
 Ξυνωδός. ὃ ξυνωδοὶ κακοὶ Sup. 73. τοῖς ἐμοῖς θρηνημασι φίλαι ξυνωδοὶ Or. 133. τὰδ' ἔξυνωδὰ τοῖσιν ἐξηγ-
 γελμένοις Med. 1008. μεσεῖα θρη-
 νήμασι ξυνωδὰ Hel. 173.
 Ξυνώνυμος Hel. 502.
 Ξυνωρίζεσθαι. ξυνωρίζε χέρα Bac. 198.
 Ξυνωρίς. ξυνωρίς τέκνων Ph. 1092. εὐτεκνος ξυνωρίς ib. 1612. cf. Med. 1145. πολλὰ ξυνωρίς Bac. 324. ἂν δίδως ξυνωρίδα Sci. fr. V. 2. ξυνωρί-
 δας λόχων Ph. 451. πληρεῖτ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987.
 Ξυρηκής, vel ξυρήκης. κερά ξυρήκει Al. 429. et Tr. 141. κάρα ξυρηκές Ph. 375. et κ. ξυρήκες El. 335.
 Ξυρός. ὡδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυρῷ Her. F. 630. κράτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ Al. 241.
 Ξύσασις. μένος ξύσασις τε σῶν φρενῶν δεινὴ Hip. 983.
 Ξυσθὼν Hec. 920.
 Ξυσρατηγοὶ Ph. 752.

Ο.

- Ὁβελός. ἀμφὶ βεπόροισι πηχθέντας μέλη ὀβελόισι Cy. 302. ὀβελός ἄκρης ἐγκεκαυμένες πυρὶ ib. 392.
 Ὁβρία Peliad. fr. VIII.
 Ὁβριμος. Ἰδαία μάτερ ὀβρίμῃ Or. 1454.
 Ὁγκος. ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλή-

- νων πάρα Ph. 724. cf. Iph. A. 865. τοῖς ζῶσιν ὄγκος Rh. 760. ὃ πολλὸς ὄγκος συσελλομένων προγόνων Tr. 108. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἡ φρενῶν ib. 1158. γαστρός δαήνεγκ' ὄγκον Ion. 15. ἐς ὄγκον ἐκ ἄνω βλέ-
 πειν τύχης (sc. χρῆ) Alcmaeon. fr. II.

2. ἐγένετο ὄγκος κακὸν Melan. fr. XV. 2. vid. not.

Ὅγκων. τὸ Ἄργος ὀγκῶν Her. 196. τὸν δαίμον' ὀγκῶν Sis. fr. I. 39. μυρίοισι βροτῶν βίοτον ὠγκώσας μέγαν An. 320. εἶτα δῆτ' ὀγκέμεθα Hec. 623. δοκήσει δωμαίων ὠγκωμένος El. 381. μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Fr. inc. XVII. 4. δῶμα πλέτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr. XIV. 2. ὡς ὀγκωθῇ τάφῳ Ion. 388.

Ὅδαν. ὁδῶσον ἡμῖν σῖτον Cy. 133. βορὰν ὁδήσαι ναυτίλοις ib. 98. ὡς ὁδηθεῖς μακρὰν ib. 12.

Ὅδαξ. γαῖαν ὁδαξ ἐλόντες Ph. 1432.

Ὅδηγεῖν. ὁδηγήσω ἐγὼ Her. F. 1402.

Ὅδμή. ὦ θεῖον ὁδμῆς πνεῦμα Hip. 1391.

Ὅδοντοφυής. τὰν ἀπὸ—δράκοντος γένναν ὀδοντοφυῆ Ph. 828.

Ὅδος. ἡγεμῶν ὁδῶ Hec. 281. et El. 669. σὼν ὁδὸν βελευμάτων Hec. 744. ψεύσει σ' ὁδὸς τῆσδ' ἐλπίς ib. 1032. ὡς τάχις α τῆς πάλιν μέμνησθ' ὁδῶ Or. 125. καθ' ὁδὸν εἶμι ib. 549. cf. v. 1682. ὦ τὴν ἐν ἄστροις ἔρανθ' τέμνων ὁδὸν Ph. 1. ἐς ταυτὸν Φωκίδος σχιζῆς ὁδῶ ib. 38. ἄκκε θεσφάτων ἐμῶν ὁδὸν ib. 918. εἰς ὁδὸν βεβήκαμεν Med. 766. εἶμι δὴ τλημονεζάτην ὁδὸν ib. 1067. γνώμης ὁδὸν Hip. 290. et 391. ἵνα—ναύταις ἐκ ἔθ' ὁδὸν νέμει ib. 745. τὴν εὐθὺς Ἄργως κἀπιδαυρίας ὁδὸν ib. 1197. οἶαν ὁδὸν προβαίνω Al. 263. ἐξῆσαν ὑζάτην ὁδὸν ib. 613. εἰς ἐρημίαν ὁδῶ An. 753. οἶαν ἐκελσας ὁδὸν Rh. 898. τίς ὁδῶ; τίς ὁδῶ; Bac. 68. ἐπιχειρήσεις ὁδῶ ib. 817. τήνδ' ἀφικόμεσθ' ὁδὸν Her. 38. ἔχεις ὁδὸν τινα δίκαιον ib. 901. πόλλ' ἀνὴρ με—μῖα ὁδῶ Hel. 771. εἰδὲ μ' ἐξέπληξ' ὁδῶ Ion. 635. εἴκειν ὁδῶ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν ib. 637. τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδὸν ib. 1226. πικρὰς ἐκ Τροίας ὁδῶ βελᾶς El. 161. πάρεργ' ὁδῶ ib. 509. ποίαν ὁδὸν τραπόμεσθ' εἰς ἐχθρὰς ἔμες; ib. 604. ὁδὸν αὐτὴν ἀγρὰς ἔχει ib. 636. τῆς ἀληθείας ὁδὸς φαύλη τίς ἐστὶ Bel. fr. XII. 2. δείξας ἄσρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Cress. fr. X. 1. δράκων ὁδὸν ἡγεῖται ταῖς—ῶραις Fr. inc. CLXXVII. 1. αἰτιάται ἡμᾶς τῆς πρὸς Ἀρχέλαον ὁδῶ Epist. V. διπλῆς μερίμνης διπύ-

χως ἰὼν ὁδῶ Or. 632. πολλὰς ἔχουσα θανάσιμος αὐτοῖς ὁδῶ Med. 376. εὐσεβεῖς ὁδῶς ἦκοντα An. 1126. πυκνὰς ὁδῶς ἐλθόντα Tr. 235. ὁδῶς ἐρήμους ἵμεν Bac. 839. τρισαῖ μ' ἀναγκάζουσι συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. μετῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὁδῶς Ion. 930. cf. Thes. fr. IV. 4. φαεννὰς ἄσρων μεταβάλλει ὁδῶς El. 728.

Ὅδων. ὁδῶσον δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα Ion. 1050.

Ὅδερὸς. ἀξία ἡμῶν ὁδερὸς Ion. 1617. ἔπαντο' ὁδερὸς λυμεῶνας Ar. fr. XXVIII.

Ὅδός. γαπετεῖς δικῶν ὁδόντας Ph. 672. λόχος ὁδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. χεῖλεσιν διδῶς ὁδόντας Bac. 621. μυσταροῖσιν ὁδῶσιν Cy. 372. τὲς ὁδόντας ἐκβαλεῖν ib. 640.

Ὅδυνῃν. τὸ ὀρθεῖσθαι γινώμαν, ὁδυνᾷ Hip. 247.

Ὅδυνη, et dor. ὕνα. οἷα μ' ὁδύνη τείρει Rh. 749. cf. v. 799. δι' ὁδύνας ἔβας Ph. 1554. Al. 877. et El. 1210. ὁδύνα μ', ὁδύνα βαίνει Hip. 1371. ἄλλοις ἄλλα προσέβα—ὁδύνα Iph. T. 196. διανταῖος ἔτυπεν ὁδύνα με Ion. 766. ὁδύναισι λέγω Ph. 1550. διὰ με κεφαλᾶς ἀττίσας' ὁδύναι Hip. 1352. δεινῶν ὁδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι El. 1346. τίς πετραῖον σκόπελον—ὁδύναισι δώσει; Antig. fr. XVI. 4.

Ὅδυνηρός. ὁδυνηρός ὁ πλεῖτος—γενήσεται Θήβαισι Ph. 569. πᾶς ὁδυνηρός βίος ἀνθρώπων Hip. 189.

Ὅδύρεσθαι. τί ὁδύρη; Hec. 740. τί ταύτα θρήνη καὶ μάτην ὁδύρομαι; Ph. 1750. cf. An. 397. et Iph. T. 482. ἄκραντ' ὁδύρη Sup. 770. ὁδυρομένα σὸν εὐνέταν Med. 159.

Ὅδυρμα. πικρὸν ὁδυρμα Tr. 1227. μακρῶν ὁδυρμάτων κλύουσα θρήνης Hec. 297. ἄλις ὁδυρμάτων ἐμοὶ Ph. 1737. πολλὰς εἶσα μεταβολὰς ὁδυρμάτων Iph. A. 1101.

Ὅδυρμός. ποῖον ὁδυρμόν; Hec. 156. λήξας' ὁδυρμῶν Ph. 1078. ὄρνις ὁδυρμοῖς ἐμοῖς συνφῶδες ib. 1519. ἔπαθον μεγάλων ἄξ' ὁδυρμῶν Med. 112. θρήνων ὁδυρμοὶ Tr. 605. ὁδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιρροαὶ CEno. fr. V. 2.

Ὅδυρσεὺς, rex Ithacensis. Hec. 143. etc. Or. 587. Iph. A. 107. 525. et 1362. Iph. T. 24. Rh. 219. etc. Tr.

278. etc. Cy. 103. etc. et Tel. fr. XIX. 1. ἐκ οἶδα τὰς σὰς Ὀδυσσεάς Rh. 866.
- Ὀζος, παρὰ—Ἀρεος ὄζον Iph. A. 202. τὼ Θησείδα, ὄζω (in dual.) Ἀθηνῶν Hec. 125. ἐλατίνων ὄζων ἐπι Bac. 1068. cf. v. 1096.
- Ὀζι, ubi. Hip. 125. et 1127. Iph. A. 547. 1285. 1294. etc.
- Ὀθνεῖος. ὀθνεῖς ἔνεκ' εὖ πάσχει νεκρῇ Al. 813. ὀθνεῖος γυνή ib. 535. et 536. et γυναικ' ὀθνεῖαν ib. 649.
- Ὀθρυς, nom. montis. λιπῶσ' Ὀθρυος νάπαν Al. 583.
- Οἶ, exclamatio dolentium et lamentantium. Hec. 155. et passim per totum Euripidem; inprimis οἶ μοι.
- Οἰακοσρόφος Med. 523.
- Οἶαξ, nom. pr. viri. Or. 432.
- Οἶαξ, appell. clavus, gubernaculum. οἶαξ ποδός μοι Or. 793. παρ' οἶακα Tr. 685. σρέφ' οἶακα Hel. 1607. ἔχων οἶακας Hip. 1227. οἶακας ἐξηρῶμεν νωὲς Iph. T. 1357. οἶάκων φύλαξ Hel. 1594. ἐπ' οἶάκων βὰς ib. 1626.
- Οἶγειν. οἶγειν κληῖδρα Her. F. 332. δωμάτων ἐξωπίες ξενῶνας οἶξας Al. 550. θύραν τίς οἶξει μοι; Cy. 500.
- Οἶδιπδης, rex Thebarum. Ph. 356. 1502. 1509. et 1529. Sup. 836. et 1078.
- Οἰδίπυς, idem, qui præc. Ph. 27. etc. Sup. 14. 149. et 928. Alcmaeon. fr. XVII. 1. Antig. fr. I. 1. et Fr. inc. B. 3. 2.
- Οἶδμα. ἐς οἶδμ' ἀλὸς μεθῆκέ με Hec. 26. ἐπ' οἶδμα λίμνας ib. 446. ἄλιον ὑπ' οἶδμα ναντολήσων ib. 634. ἐς οἶδμα πόντις Or. 992. Τύριον οἶδμα Ph. 210. πορφύρεον εἰς οἶδμα Hip. 739. κατ' οἶδμα πόντιον Iph. A. 704. et κατ' οἶδμα sine πόντιον Hel. 6. cf. Hel. 407. et 1412. Αἰγαῖον οἶδμα Iph. A. 1601. Εὐξενὸν ἐπ' οἶδμα Iph. T. 395. οἶδμα περῶντες ib. 417. οἶδμα νήνεμον ib. 1412. ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel. 374. κατ' οἶδμ' ἄλιον ib. 527. cf. v. 1517. ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καδίετε; ib. 1282. ποταμῷ παρ' οἶδμα ib. 1482. αἷματος ἀπορρόαί ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον ib. 1604. βαρβάρως ῥίπτειν ἐς οἶδμα ib. 1611.
- δὲ Εὐξείνον οἶδμα λίμνας Her. F. 410. οἶδμα θαλάσσιον Bel. fr. XXI. 2. ἔκεν ἔσθ' ὁ παῖς ἐν οἶδμασιν Pol. fr. I. 8.
- Οἰεσθαι. σὲ γαμβρὸν οἰηθεῖσ' ἔχειν Iph. A. 986.
- Οἰζὺς Hec. 949.
- Οἰκάδε. νεῶν λῦσαι ποθέσιν οἰκάδ' ἐκ Τροίας πόδα Hec. 1020. ἅπαγ' οἰκάδε στρατὸν Iph. A. 817. ὡς οἰκάδ' ὀρμίση πλάτην Tr. 1155. ὡς τελλώμεθ' οἰκάδ' ἄσμενοι ib. 1264. ἐδ' οἶσθα νόσον οἰκάδε Hel. 883. οἰκάδ' εἰσπορευέτω El. 1285. βίος—οἰκάδ' ἔρχεται St. fr. III. 5.
- Οἰκεῖν. Παρράσιον οἰκεῖν δάπεδον Or. 1645. Λερναῖα οἰκεῖ νάματα Ph. 127. οἰκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβῶν ib. 489. γῆν οἰκεῖν ib. 521. τὴν χθόνα ἑατέ μ' οἰκεῖν Med. 314. οἰκοῖμεν καλῶς ib. 559. αἱ τόδ' ἔσχατον οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. πολυμηλοτάταν ἐσίαν οἰκεῖς Al. 592. ἐ βαρβάρων νόμοισιν οἰκῶμεν πόλιν An. 242. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον ἐκ ἑάσομαι; Iph. A. 331. ἐ μή ποτ' οἰκεῖν ὠφελε ib. 663. Χείρων ἴν' οἰκεῖ—Πηλῖς βάθρα ib. 705. οἰκεῖ ἄψυ ποῖον Ἑλλάδος; ib. 712. δόμους οἰκεῖ πατρός Iph. T. 699. ἀπαρὰ Κύνδιον ὄχθον οἰκεῖ ib. 1098. οἱ κατ' Ἰδαῖον λέπας οἰκῶμεν Rh. 288. ὅρος οἰκῶσι Bac. 33. οἰκῶσ' ἀντρ' ἔρημα Cy. 22. ἄχαριν οἰκῶσι χθόνα ib. 124. γῆς Ἑλλάδος μυχὲς οἰκεῖς ib. 297. ἐλεύθερον οἰκεῖν γαῖαν Her. 246. μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρως Hel. 302. δεσ οἰκεῖς τόνδε λαῖνον τάφον ib. 968. ἴν' οἰκεῖς ἀσέρων ποικίλματα ib. 1102. ναοῖσιν οἰκεῖς τοῖσδέ γ', ἢ κατὰ σέγας; Ion. 314. ἐμελλες οἰκεῖν τὰμὰ ib. 1295. Κυκλωπείαν πόλιν ὠρέεατ' οἰκεῖν Her. F. 16. πάτραν οἰκεῖν ib. 18. οἰκῶσ' ὀλυμπόν ib. 1318. οἰκεῖ πόλιν τήνδε ib. 1365. φασὶ νιν ἐν γάμοις ζευχθεῖσαν οἰκεῖν El. 99. ἄλλῃ σύγγαμος οἰκεῖ ib. 212. τὰς πόλεις οἰκῶσιν εὖ ib. 386. ἄλγιστα οἰκεῖς, ἐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς ib. 925. δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους ib. 1005. σὲ Ἀρκάδων χρὴ πόλιν—οἰκεῖν ib. 1274. οἰκεῖν γαῖαν Æol. fr. VI. 1. κᾶν τῷ κακίῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει (sc. ὁ ἔρως) And. fr.

XIII. 3. εἰ οἰκεῖ νεκρέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ῥαδίως οἰκοῖμεν ἂν σε Er. fr. I. 60. πᾶ καὶ πότ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος; Inus fr. V. 3. δώματ' ἦν οἰκῇ καλῶς Phry. fr. XI. 2. ἄλυπον οἰκεῖν βίοτον Tel. fr. XXII. 3. Ἑλλάδ' οἰκῶν Al. 862. συγγεῖτον' οἰκῶν γαῖαν Sup. 386. ὧ φαεινῶν ἀτέρων οἰκῶν ἔδρας Cy. 352. Φάρον οἰκῶν νῆσον Hel. 5. ὧ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν El. 677. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5. οἰκέντων ὁμᾶ Ph. 70. ὧ τὰς Ἀθήνας δαρὸν οἰκᾶντες χρόνον Her. 69. οἰκᾶντες πόλιν ib. 143. τῇ τὸδ' οἰκᾶσῃ πέδον Iph. A. 91. ὧ κλεινὸν οἰκᾶσ' ἄψον Ion. 262. εἰ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροισιν ὤκεις Med. 541. τὸ Τροίης ἡνίκ' ὤκῃμεν πέδον An. 58. σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις ὤκεν Tr. 393. ἡ Τυρσηνὸν ὤκησεν πέδον Med. 1359. ὃς Παγγαίᾳ πέτραν ὤκησε Rh. 973. Φρυγῶν ὤκησα πολυχρύσας δόμους Hel. 934. τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ὤκησαμεν Her. F. 271. ὤκησεν Ἄργος Cenei fr. I. 4. πῶς ἂν δόμους Ἀθάμαντος οἰκῆσαιμι; Inus fr. II. 2. ἦν δώματ' οἰκῆσθε Her. 312. σὸν οἰκῆσαι δόμον Hip. 1010. νᾶσαι περικύμονος οἰκῆσας ἔδραν Tr. 796. ἐγὼ τὸν ἐμὸν οἰκῆσω δόμον Ph. 605. οἰκὼν οἰκῆσω μόνος ib. 1237. cf. An. 582. πῶς οἰκῆσω; Al. 916. ἀσφαλῶς οἰκῆσομεν Sup. 1230. ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκῆσομεν Iph. A. 1508. καθαρὸν οἰκῆσεις δόμον Iph. T. 1231. πῶς τόνδ' ἔτ' οἰκῆσεις τάφον; Hel. 1244. ὀρφανθὲς δόμους οἰκῆσω Ion. 791. Εὐρυσθέως ἐμελλες οἰκῆσειν δόμους Her. F. 463. ὧ φασὶ Κενταύρειον οἰκεῖσθαι γένους Iph. A. 706. γνῶμη ἀνδρὸς εὖ οἰκᾶνται πόλεις Antio. fr. XII. 1. τοσῆσδ' οἰκαμένης Ἑλληνίδος γῆς Her. 306. εὖ οἰκαμένης πόλεις Hip. 486. πᾶ τὰς Φρύγας λέγουσιν ὤκησθαι Iph. A. 662.

Οἰκεῖος, οἰκεῖος ἀρμάτων ὄχος Hip. 1166. κάρτα καὶ λίαν οἰκεῖος νεκρὸς Al. 814. οἰκεῖς φίλῃ An. 987. οἰκεῖς στρατῷ Sup. 709. οἰκεῖον τὸν φόνον κεκτημένοι Iph. T. 1171. οἰκεῖος γεγὼς Bac. 1248. οἰκεῖος πόλεμος Her. 420. et Antig. fr. IV. 1. δεινὸν ἔχθρα οἰκεῖων φίλων Ph. 377. οἰκεῖων

ὑπὲρ θαλάμων Iph. T. 1140. τοῖσιν οἰκεῖος φίλοις χρῆσθαι μ' ἀνάγκη Cy. 646. φροντίς τις ἦλθ' οἰκεῖος Her. 634. οἰκεῖα χεῖρ El. 629. οἰκεῖας βλάβας Scy. fr. III. ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον Ph. 1114. οἰκεῖον ἄλμ' ἐπὶ ξίφος Hel. 95. οἰκεῖα βελεύματα Ph. 699. κακοῖσιν οἰκεῖος Tr. 406. οἰκεῖα σπάργανα Ion. 917.

Οἰκετεύειν. χαίρωσα—τὸν ἀνάλιον οἰκὸν οἰκετεύεις Al. 439.

Οἰκέτης. εἶχον οἰκέτην βίον Ion. 1373. πέμψας' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν Med. 774. ξύνουδεν ἕτις οἰκετῶν νόσον Hip. 40. πάντες ἔκλαιον οἰκέται Al. 190. cf. v. 765. πᾶσιν οἰκέταισιν ἦν μήτηρ ib. 772. ἄκράντον εἰδὲν εἰς οἰκέτας ἔχων Sup. 870. βλασφημίαν τῆς οἰκετῶν ἐφθέγγατο Ion. 1189. οἰκετῶν ὄχλος Her. F. 976. ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέτας λόγος Fr. inc. CCXIX.

Οἰκέτις γυνή El. 104.

Οἰκητήριον σμικρὸν Or. 1114.

Οἰκήτωρ. λαὸς οἰκήτωρ θεῷ An. 1090. οἰκήτωρ χθονὸς Ion. 1299. Ἀμφιναίας οἰκήτορ' ἄμικτον Her. F. 393. παλαιᾶς Κεκροπίας οἰκήτορας Sup. 658.

Οἰκίζειν. ἡ πε μ' εἰς ἄλλα δώματ' οἰκίζεις; Iph. A. 670. ὃς τῷ ἐμῷ νυμφεύτῃ παῖδ' εἰς οἶκας οἰκίζεις Ion. 915. ὅστις ἀπ' ἄλλης πόλεως οἰκίζῃ πόλιν Er. fr. I. 11. ἔπερ τὸν ἐμὸν ὤκισας γόνον Hec. 1022. εἰς τήνδ' ὤκισεν (ἐμὲ) Ταύρων χθόνα Iph. T. 30. cf. v. 786. τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ὤκισεν Her. 613. ὤκισ' Ἰνάχης πόλιν Ar. fr. II. 6. τὸν βεκόλον—οἰκίσαι ἄμφι τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1293. ὅπη γῆς πύργον οἰκίεμεθα Her. 46. ἴν' αἰδὴς ὤκισαι Hec. 2. ὧ δὴ σενὸν δίαυλον ὤκισαι τέρας Tr. 435.

Οἰκλῆς, pater Amphiarai. Sup. 925.

Οἰκοθεν. τὸν οἰκοθεν νόμον σέβουσα Ph. 301. μὴ μαθῶσαν οἰκοθεν Med. 239. τοῖς οἰκοθεν φίλοις ἐχθρὰ καδέσθηκα ib. 506. ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἰκοθεν An. 980. cf. Alcmen. fr. XII. 2. οἰκοθεν ἀτώμενος Sup. 182. ἀργὸς ὢν τῶν οἰκοθεν Iph. A. 1000. οἰκοθεν αἰσχροῦς ἰὼν ib. 1187. ἡδονὰς τὰς οἰκοθεν Tr. 371. τὸν νῦν διδάσκαλον οἰκοθεν ἔχουσα χρῆσθαι ib.

648. τὰ οἰκοθεν ib. 963. φάτιν τιν' οἰκοθεν κλύεσσα Hel. 1207.
 Οἰκοί. τὰ οἰκοί Tr. 379. et Epist. II. εἰ ἦσαν οἰκοί Tr. 397. οἰκοί τὸν νῦν ἔσχον Ion. 251. ἂν τις οἰκοί πλεσιάν ἔχη φάτιν Eu. fr. VI. 1. ὅστις εὐ- νυχῶν οἰκοί μένει Phi. fr. 1. VIII. 1. τὴν σωτηρίαν οἰκοί σχόντες Fr. inc. CXXXVI. 2.
 Οἰκος. πρὸς οἶκον εὐδύνοντας εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. τῷ δολόσυννος πρὸς οἶκον—ἀφίξομαι ib. 448. πατρῶν ἐς οἶκον ib. 952. cf. El. 611. οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρὸς Or. 663. ὑπὲρ οἴκῃ παντὸς ἱκετεύω τάδε ib. 672. ἐπὶ μακαρίας ζηλωτὸς οἶκος ib. 971. κατ' οἶκον ib. 1283. Hip. 639. An. 57. 564. 805. et 1053. etc. οἰκεῖν τὸν ἑμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβὼν Ph. 489. οἶκον οἰκήσω μόνος ib. 1237. "Ελλην' ἐς οἶκον Med. 1331. Ζηνὸς πολύ- χρυσον οἶκον Hip. 69. ἔρημος οἶκος ib. 847. cf. Sup. 1132. τὸν ἀνάλιον οἶκον Al. 439. ὃ πολύζενος καὶ ἐλεύ- θερος—οἶκος ib. 572. τὸν ἑμὸν οἰκεῖν οἶκον ἐκ ἑάσομαι; Iph. A. 331. πάν- τα γ' οἶκον Πριαμίδων ἐπέρσαμεν Cy. 177. Θεῶν παλαιὸν οἶκον Ion. 2. Πύδιον οἶκον ib. 458. ἐλθὼν ἐς οἶ- κον ἀλλότριον ib. 607. ὥς κομίζοις οἶκον εὐγενέστατον ib. 1562. πρὸς οἶ- κον Κεκροπίας εὐδαίμονα El. 1289. ἔπ' οἶκον—ὀρθώσειν ἂν Archel. fr. V. 2. cf. Er. fr. X. 3. ἐνὸς οἶκος ὃ πλεῖον σθένει Er. fr. I. 25. οἶκος μέγας Ix. fr. III. 3. μάτην οἶκῳ σῶ τόδ' ἐκβαίη τέλος Pol. fr. VIII. ποῖος ἂν οἶκος—δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι Fr. inc. CLVI. 1. οἶκον ἄγκυρα ἑμῶν Hec. 80. ἔξελθ' οἶκων ib. 174. οἶκων μ' ὥστ' ὄρνιν—ἐξέπταξας ib. 179. οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσιν οἴκοις ib. 457. ὃ σχήματ' οἶκων ib. 619. ὅν μοι Θρηξ' ἔσωσ' οἴκοις ἀνὴρ ib. 682. ἦξετ' ἐς οἶκας ib. 932. cf. v. 1019. Or. 1119. 1211. et 1220. etc. ἐξώ- κισέ μ' οἶκων γάμος Hec. 948. οἴ- κων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχὰς ib. 1040. κατ' οἶκας Or. 63. et 403. Med. 249. Hip. 509. Al. 19. et 953. An. 41. et 900. etc. ἀπ' οἶκων Or. 170. πῆ- ματ' οἶκων ib. 965. ὃ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ Ph. 88. ἐξ οἶκων πα- τριῶν ἔπλευσας Med. 432. τέρεμνα

οἶκων Hip. 418. ὀλβίων ἀπ' οἰκῶν ib. 756. ὃ πόνοτος οἶκων ib. 1345. ἐξ οἶκων Al. 94. οἶκων δεσπότην ib. 684. βᾶδι κεῦθος οἶκων ib. 875. ἐν οἴκοις δυστυχῆσι ib. 1019. φόβον οἶκων ἀφελέσθαι An. 523. οἶκας ἐρή- μες ἐκλιπόντες Iph. A. 806. ἄισον οἶκων ἑμῶν με δῆσει Tr. 1321. ἐν ἀσκή οἶκας ἔχων Cy. 523. Περσεῖων οἶκων Hel. 1480. εἰς χρυσήρεις οἴ- κας Ion. 157. τέρομαι οἶκων ib. 865. τῶν εὐπατριδῶν γεγῶσ' οἶκων ib. 1073. οἶκων θεοδόκων ib. 1549. τεῖχωμεν οἶκας ib. 1616. ἀπρωπὸς κατέσχευ οἶκας Her. F. 406. ἱερὰ καθάρσι' οἴ- κων ib. 923. δεξώμεθ' οἶκων κατα- λύσεις El. 393. ἦκω ἀτενῆς ἀπ' οἴ- κων Alcmaeon. fr. XV. ἀργὸς οἶκος καὶ πόλει γενήσεται Antiop. fr. XXIX. 4. et Fr. inc. XXXV. 4. λεπτῶν ἀπ' οἶκων Dan. fr. XII. 3. τὰ κακῶς οἶκας ἐσελθόντα Er. fr. II. 13. ἀνό- νητον ἀγαλμα οἴκοισι τεκῶν Thes. fr. III. 2. τὰς ἀπ' οἶκων ἀναπίπτοντας ἄτερ βίης Fr. inc. CLXXXVII. 3. τηλὲ οἶκων βίοτον ἐξιδρυσάμην eorund. CXCVI. etc.
 Οἰκέρημα. πικρὸν οἰκέρημα Hip. 787. αἰσχροὺς οἰκέρημα Her. 700. τάνδον οἰκέρηματα Or. 926.
 Οἰκερία. μακρὰς διαντλῆσ' ἐν δόμοις οἰκερίας Her. F. 1373.
 Οἰκερός. λείπει με — τροφὸν τέκνων οἰκερὸν Her. F. 45. οἰκερός πικρὰ Hec. 1277.
 Οἰκοφθόρος ἀνὴρ Fr. inc. XLVIII. 1.
 Οἰκτεῖρειν. οἰκτεῖρω σε Ph. 1453. Iph. A. 1336. et Her. F. 1236. οἰκτερε αὐτὰς Med. 344. ὥς σε συμφορὰν οἰκτείρομεν ib. 1233. οἰκτερε ἡμᾶς Iph. A. 985. et El. 672. λύπη τὸν σὸν οἰκτεῖρω γόνον Rhes. 905. οἰ- κτεῖρειν γῆν Tr. 403. οἰκτερέ με Bac. 1118. τὸ νῶτον τὴν ράχιν τ' οἰκτείρομεν Cy. 639. τὴν σὴν ἄλο- χον οἰκτεῖρω Ion. 618. οἰκτερε σὲ φύντας ἐγγόνες El. 673. οἰκτείρον- τες Or. 949. δέσποιναν οἰκτείροντες Al. 191. οἰκτεῖρσα—τάσδε ματέρας τέκνων Sup. 34. ὠκτεῖρατε Hec. 290. σὲ ὃ πόλις, ὃ φίλων τις ὠκτερε Med. 657. ὠκτεῖρ' ἀκῆσας An. 422. Her. 233. et Antiop. fr. XXXIX. 1. cf.

Iph. A. 478. Iph. T. 664. et Fr. inc. B. 30. 1. οἰκτερον Hec. 287. cf. v. 807. Or. 1341. Med. 711. et An. 894. λίσσιν τὰς κρατύντας οἰκτεῖραι θεὸς Al. 252. τὰ μὲν οἰκτεῖρας κακὰ Sup. 168. οἰκτεῖρας ἐμὲ Iph. T. 584. Οἰκτίζειν. καὶ τις ἂν γέ μ' οἰκτίσειε Or. 782. νεκρὸς φέρονσιν ἐνθάδ', οἰκτίσαι φίλος Ph. 1486. τήνδε τάλαιναν παρθένον ὡς ῥκτισα Iph. A. 462. ὅστις ᾄδῃν ἐγγυὲς ὄντ' οἰκτίζεται Iph. T. 486. ὅς οἰκτίζει ἄιον οἰκτὲς Tr. 155. εἴδ' ῥκτίσω Hec. 721. οἰκτисαὶ ἀμφὶ τέκνων μ' ἰκέταν Sup. 280. γυναικεῖοις ἂν οἰκτισταίμεθα κωραῖσι καὶ θρήνοισι Hel. 1059. Οἰκτισμα. εἰς τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα βλέψας Her. 159. Οἰκτος. σῆς παιδὸς οἰκτῶ Hec. 519. cf. v. 566. ἐγὼ σε—δί' οἰκτὲ ἔχω ib. 851. ἔνεσιν οἰκτος Or. 701. et El. 294. ὑπ' οἰκτῶ Ph. 964. εἰσηλθέ μ' οἰκτος Med. 931. Φαέδοντος οἰκτῶ Hip. 740. εἴ τις οἰκτος σῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς ib. 1089. οἰκτῶ τῷ σῷ An. 62. τὸ σὸν οἰκτῶ φέρουσα τυγχάνω ib. 144. δι' οἰκτῶ λαβεῖν τύχας Sup. 194. εἰς οἰκτόν μ' ἄγεις Iph. A. 653. τοσῶτον οἰκτον περιβαλὼν ib. 934. οἰκτῶ τὸ δέημα τέλεθρα νικᾶν Iph. T. 485. οἰκτος ἐ ταῦτα ib. 645. ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἰκτον γυνή ib. 1054. εἰς οἰκτον ἦλθες πυρὶ κατησθαλωμένης Tr. 60. τοῖς κακοῖσι πατρὸν οἰκτον ἐμβαλῶ ib. 473. εἴτ' οἰκτε τύχοι ib. 731. ὥστε μοι βαλεῖν οἰκτῶ δάκρυ Her. 130. μέγαν οἰκτον Hel. 163. δόλιον οἰκτον εἰς μέσον φέρων ib. 1558. οἰκτῶ ἀφῆκεν ὁμότητα Ion. 47. μή γ' ἐπ' οἰκτόν μ' ἔξαγε ib. 361. ὁ οἰκτος ὅσος ib. 1276. μῶν σ' οἰκτος εἶλε; El. 968. ἐν οἰκτῶ Ar. fr. XXVII. 4. εἰ τῶν κακῶρων οἰκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης Aug. fr. II. οἰκτοῖσι κατασπένδω σε Or. 1239. οἰκτων λήγει Ph. 1578. cf. Iph. T. 904. ἐν κηδεῖοις οἰκτοῖσιν Iph. T. 147. ὅς οἰκτίζει ἄιον οἰκτὲς Tr. 156. ποίοισιν οἰκτοῖς τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσεις; ib. 197. μὴ νῦν εἴτ' οἰκτων ἀντεχώμεθα Ion. 970. οἰκτοὶ θνητῶν πολυμόχθων El. 1330. Οἰκτρός. οἰκτρός ἐξελαύνομαι χθονὸς Ph. 1749. ἀλάταν οἰκτρόν, ἰήλεμον

οἰκτρόν ἐῖσαν Sup. 281. πρὸς τίν' οἰκτρός εἶ; Hel. 463. οἰκτρός πάρεμι Her. F. 1237. δὴ οἰκτῶ φῶτε Hel. 1100. παρ' οἰκτὲς τέσδε Sup. 938. οἰκτὲς λόγους Iph. A. 981. σείχομεν οἰκτροὶ Her. F. 1427. οἰκτρά σὺν Hec. 417. et Hel. 951. οἰκτράν βιοτάν Hec. 457. οἰκτρά πρόκειται Ph. 1690. ὁδὸν οἰκτράν φίλοισιν κ. τ. λ. Al. 265. οἰκτράν ἄταν Iph. T. 226. ἥ παῖς οἰκτρά τέθνηκε Tr. 40. πρόσπολος οἰκτρά ib. 206. οἰκτρά τύχα ib. 584. οἰκτρά μήτηρ Bac. 1323. πενία σὺν οἰκτῶ Her. F. 304. οἰκτράν ἀδελφεᾶν El. 132. συμφυγάδας οἰκτὰς Bac. 1380. πᾶσιν οἰκτρόν ἢ φίλῃ ψυχῇ βροτοῖς Or. 1034. οἰκτρόν δάκρυ Sup. 96. τέλος οἰκτρόν Tr. 597. οἰκτρόν οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι Hel. 950. τὸ θῆλυ μᾶλλον οἰκτρόν ἀρσένων Her. F. 536. ὁ σενάζων οἰκτρόν Sup. 104. οἰκτρόν ἀνεβόασεν Hel. 184. οἰκτρά πάσχειν Hec. 321. cf. Ph. 630. Sup. 68. Iph. A. 887. et 985. El. 672. et 1312. οἰκτρά τάδε Or. 1023. οἰκτρά τὰ δυστυχῇ βροτοῖς ἅπασι An. 422. et Antio. fr. XXXIX. 1. οἰκτρά ὅσων δάκρυα Sup. 48. τὰ οἰκτρά δεδοικέναι ib. 179. τὰ οἰκτρά δέδορκε ib. 190. τὰ οἰκτρά συνετός εἰμι Iph. A. 1255. οἰκτρά ἔπη Ion. 959. οἰκτροῖς προοιμίους Her. F. 1179. ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ σάζειν Antio. fr. XL. 1. οἰκτρότατον, sc. θάνατον Hel. 1225. αἰθάλη κηλὶδ' οἰκτροτάτα Hec. 912. οἰκτροτάτα ἔμοιγ' ἔμολες An. 141. κοῖτα ἐν οἰκτροτάτα θανάτῳ El. 158. οἰκτρότατα θοινάματα Or. 812. οἰκτροτάτοισι δακρύοισι Ph. 1537. οἰκτροτάτων ἀχέων Med. 649. Οἰκτῶς. ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν ἀνάγκη οἰκτῶς Hec. 93. πρόσπιπτε οἰκτῶς τῷδ' Ὀδυσσεὺς γόνυ ib. 339. οἰκτῶς Ἴλιον πυρέμενον An. 400. οἰκτῶς θανόντ' ὑπ' ἐχθρῶν Rh. 892. κωρᾷ κωρᾷ ἐκπαρθηθεῖς οἰκτῶς Tr. 142. Οἰλεὺς, nom. viri. Iph. A. 193. et 263. et Rh. 175. Οἶμος. ἄλλον οἶμον Or. 1252. ὄρθη παρ' οἶμον Al. 838. κατ' οἶμον El. 218.

Οἰμωγή. ἡκέσας ἄνδρος Θρηκὸς οἰμωγὴν; Hec. 1036. νέφος οἰμωγῆς Med. 107. πόσον τινὰ σεναγμόν, οἰμωγὴν. Ὡς Her. 833. φόνοιον οἰμωγὴν κλύω El. 752.

Οἰμωγμα. μυρίοις οἰμώγμασι Bac. 1110.

Οἰμῶζειν. ὥμωξα Med. 791. ὥμωξεν Ph. 1441. et Med. 1206. ὥμωξα πατὴρ δυνπραξίας Hip. 1405. ὥμωξα τόλμαν Iph. T. 862. ὥμωξ ἄδελφόν σόν El. 248. ὥμωξα πρὸς τέκνων χειραμένης ib. 1168. ὥς ἂν οἰμῶξῃ (2 sing. aor. 1. conj. med.) πλέον Hip. 1314. οἰμωγμένον γε πρόσθεν Bac. 1284.

Οἰνάνθα, dor. pro η. οἰνάνθας εἵσα βότρυν Ph. 238. cf. Hyp. fr. II.

Οἰνεῖδας, nepos Cenei, i. e. Diomedes. Rh. 906.

Οἰνεὺς, nom. propr. viri. Ph. 135. et 422. Meleag. fr. I. 3. et Cenei fr. I. 3.

Οἶνη, vel dor. οἶνα. Διονύσεσ οἶνα Ph. 236. cf. Bac. 535.

Οἰνηρός. Βάχχης οἰνηρὰς λουβὰς Iph. T. 164. οἰνηρὰ σκευή Ion. 1179.

Οἰνοδότας, epitheton Bacchi. Her. F. 682.

Οἰνόμαος, nom. propr. Iph. T. 2. et 825. et Hel. 393.

Οἰνοπλάνητος. κυλίκων οἰνοπλανήτοις ἀμίλλαις Rh. 363.

Οἶνος. φλοῦξ οἶνος Al. 762. ρεῖ πέδον οἶνω Bac. 143. οἶνος τέρψιν ἄλυπον ib. 423. κρήνην ἐξανῆκ' οἶνος ib. 706. οἶνος μηκέτ' ὄντος ib. 772. οἶνος χλωραὶ σαγόνες Cy. 67. ἀντ' οἶνα σκύφης ib. 255. τρώσει νιν οἶνος ib. 421. πλέως οἶνος ib. 501. τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα; ib. 549. φιλῶν τὸν οἶνον ib. 551. ὦ' νος (i. e. ὁ οἶνος) γλυκὺς ib. 557. δεινὸς οἶνος ib. 674. εἰς οἶνον βαλὼν φάρμακον Ion. 1184. οἶνος ἐξέτησέ με Aug. fr. VIII. 1. οἶνος περάσας πνευμόνων διαβρόας Fr. inc. CXXXV. οἶνον αἰδοπα εἶο. CLXIX. 3. ἀρκεσίγνιος οἶνος eor. CCXXV.

Οἰνεσθαι. οἰνωμένας κρατῆρι Bac. 686.

Οἰνοχόη. χρυσέαις εἰν οἰνοχόαις Tr. 821.

Οἰνοχόος Cy. 557. et 563.

Οἰνωῶτις θεὰ Her. F. 379.

Οἰνώνη, nom. insulae. Iph. A. 699.

Οἰνωπὸς Bac. 236. οἰνωπὸς δράκων Iph. T. 1245. οἰνωπὸν ἄχνην Or. 115. οἰνωπὸν γένυν Ph. 1167. et Bac. 438.

Οἰοπολεῖν. ποῖ οἰοπολεῖς; Cy. 74.

Οἶος, solus. Her. 743.

Οἶος. οἶας οἶος ὦν ἀμαρτάνεις Al. 142.

Οἶός τε. ἄτε φέρειν ὄπλα, ἔτ' ἔγχος, οἶός τ' ἦν Hec. 15. οἶός τε εἶ, sc. ὠφελεῖν Or. 680. λέγειν οἶός τ' ἀνὴρ Bac. 270. θεωμαχεῖν οἶός τ' ἐκείνος ib. 1254. δρᾶν σὺ γ' ἔχ οἶός τε Her. 692. ἐν βραχεὶ πολλὰς λόγους οἶός τε συντέμνειν καλῶς Aol. fr. V. 2. ἡμεῖς πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν οἶοί τε Tr. 727. πένεσθαι κᾶλυπηρετεῖν τύχαις οἶοί τε Aut. fr. III. 8. ἐκέτ' εἰμὶ προσβλέπειν οἶα τ' ἐς ὑμᾶς Med. 1077. ἔχ οἶόν τε μὴ σένειν κακὰ Or. 1033. ἐδ' οἶόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν Med. 237. ἐδ' ἀπειπεῖν μ' ἦν πόνους οἶόν τέ μοι Al. 490. ἐδ' οἶόν τ' ἰδεῖν φόνον—Bac. 1242. λαθεῖν ἔχ οἶόν τέ μοι Hel. 830. δέλω ἔχ οἶόν τε τάληθ' ἡ λέγειν Bus. fr. vers. 1. γέροντι ἔχ οἶόν τε μῆκύνειν χρόνον Gl. fr. III. 2.

Οἶς. οἶν μελάγχμιον πόκφ El. 513.

Οἰσεόν. οἰσεόν τάδε Or. 767. τὸν ποσὶν οἰσεόν κακὸν Al. 742. βαρὺ μὲν, οἰσεόν δ' ὄμως Hel. 275. οἰσεόν τὴν τύχην Ion. 1260.

Οἰσός. ἀφυκτον οἰσὸν Med. 635. οἰσὸι An. 1134. μυρίεσ οἰσὸς ἀφείς ἄλλοις Her. F. 196.

Οἰσεῖν. αὐτὰς ἐκ δόμων οἰσερσ' ἐγὼ μανίαις Bac. 32. καθ' Ἑλλάδ' οἰσερσας μόνος Iph. A. 77. οἰσερθεῖς Διονύσφ Bac. 119.

Οἰσεροπλήξ. οἰσεροπλήγας ἀθλίας Bac. 1227.

Οἰσρος. μὴ θεαί μ' οἰσερσ κατάσχωσι Or. 789. σῆς γυναικὸς οἰσερον Hip. 1300. οἰσρος ὁ ποτῶμενος Ἀργόθεν Iph. T. 394. vid. not. κεραυνῷ οἰσρος Her. F. 862. πῶ οἰσρος ἡμᾶς ἔλαβε; ib. 1144. μαινόμεν' οἰσερων Iph. A. 547. οἰσεροις Ἑρινύων Iph. T. 1456. αἰ—οἰσεροισι κῶλον ἐξηκόντισαν Bac. 664.

Οἶτος. ἔλεγον οἶτον ἀεΐδεις Iph. T. 1091.

Οἰχαλία, nom. loci. Her. F. 473. τὰν Οἰχαλίαν πῶλον Hip. 545.

Οἰχεσθαι. οἰχομαι Med. 226. Iph. A. 888. et Tr. 290. etc. οἰχόμεσθα Or. 305. et 732. Ph. 983. Her. 602. etc. αἰχμάλωτος οἰχομαι Hec. 822. χρυσὸν ὄντισι οἰχεται ib. 1231. τὸ ἐμὸν οἰχεται βίη τὸ πλεόν μέρος ἐν σοναχῇσί τε καὶ γόοις Or. 202. πόσον χρόνον ματρός οἰχονται πνοαί; ib. 421. πρὸς Ἀργεῖον οἰχεται λεὼν ib. 844. οἰχεται τέκνων πρόπαα γέννα ib. 969. ἄφαντος οἰχεται ib. 1557. ὃς ἐπὶ θάνατον οἰχεται Ph. 1062. ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄσπατος οἰχεται ib. 1733. καρδία οἰχεται Med. 1042. ἥτις εἰς ἄδης δόμῳ οἰχῇ ib. 1235. ὁλόμενος οἰχομαι Hip. 878. et ὁλ. οἰχεται Hel. 205. προθανῆσα φωτὸς οἰχῇ Al. 474. cf. v. 519. μὲν ἔρημον οἰχεται λιπὼν An. 919. cf. Iph. A. 1314. οἰχεται φυγὰς δόμων An. 1056. πῶς οἰχεται μοι παῖς μόνος παιδὸς μόνος; ib. 1084. οἰχεται μοι κῆρυξ πρὸς ἄστυ Sup. 36. οἰχεται τὰ Παλλάδος ib. 712. λόγων παρακείμενα σὼν ἀέρι φερόμενον οἰχεται ib. 1155. εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν οἰχοίτο Iph. A. 63. οἰχεσθαι δορὶ Iph. T. 519. ἐκ γυναικὸς οἰχεται σφαγείς ib. 552. ἔξω χθονὸς οἰχεται ib. 1315. μὴ—δραπέται οἰχοίετο ib. 1341. οἰχεται θανὼν Tr. 395. et οἰχ. θανῆσα Hel. 133. et sine θανῆσα ib. 221. πόλις οἰχεται Her. 14. ἔπω μελαμφαῖς οἰχεται δι' ἔρεβος Hel. 525. ἐς αἰθέρ' οἰχεται ib. 1235. γῆς πατρίδος οἰχεται πέδον; Her. F. 620. οἰχόμεσθ' οἰχόμεσθα πτανοὶ ib. 1186. ἢ φύσις οἰχεται Antiop. fr. XXIX. 5. et Fr. inc. XXXV. 5. τρίβωνες ἐκλείποντες οἰχονται κρόκας Aut. fr. III. 12. κρανεῖται γυμνάσιά τ' οἰχοίτο Phaëth. fr. XI. 2. οἰχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν Epist. IV. οἰχονται αὐτὰ φέροντες Epist. V. οἰχόμενος (mortuus) ὑπὲρ Ἑλλήνων Hec. 141. cf. Sup. 795. Σπάρταν οἰχομένων Rh. 366. οἰχομένας (i. e. ἐνῆς) σῆ Al. 417. οἰχομένας πόλεως Tr. 591. σὼν—τερηθεῖς ὥχόμην γάμων An. 982. λῆτρ' ὥχετ' οἴσας ἐξ ἀλός Hec. 780. ᾧ κόρος—ᾧχετ' ἐν δόμοισι Al. 908. ὥχόμεθα An. 1178.

Οἰώνισμα. οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαδὼν Ph. 846.

Οἰωνόμαντις Ph. 774.

Οἰωνός. ἔτος οἰωνὸς μέγας Or. 786. οἰωνὸν ἐξέμην καλλίνικα σὰ τέφη Ph. 865. cf. Ion. 1191. οἰωνὸν εἰσορῶ κακῇ Hip. 873. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν Iph. A. 1347. οἶον οἰωνὸς ὑπὲρ τεκέων βοᾷ Tr. 828. οἰωνοῖς βορὰν Ph. 1628. οἰωνῶν ἄπο Sup. 213. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφὸν Iph. T. 662. ποτανοὶ Λίβυνες οἰωνοὶ Hel. 1496. δι' οἰωνῶν Ion. 377. οἰωνοῖς ἔρρει συλαθεῖς ib. 917. ὑπ' οἰωνῶν καλῶν ib. 1333. οἰωνῶν γαμψηλαῖς ib. 1495. σκύλον οἰωνοῖσιν El. 897.

Οἰωνοσκοπεῖν. οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ Ph. 963. ἵν' οἰωνοσκοπῇ Bac. 347.

Οἰωνοσκόπος Sup. 500.

Ὀκέλλειν. δεινὸς κλύδων ὥκειλε ναῦν πρὸς γῆν Iph. T. 1379.

Ὀκνεῖν. ἐκ ὁκνεῖν δεῖ Bac. 779. Ἀργεῖοις ὁκνῶ ἱκέτας προδῆναι Her. 246. cf. v. 28. et Al. 178. ὁκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχεαί χάριν Phi. fr. II. 1. ἐκ ἄρ' ὁκνήσεις; Or. 792. ἐκ ὁκνήσασιν θανεῖν Ph. 1008.

Ὀκνος. ὁκνος τοῖς φίλοις κακὸν μέγα Or. 792. ἀπέλυσ' ὁκνῶ ib. 1236. εἰς ὁκνον μοι μῦθος φέρει Sup. 295. τὰ θησέως γ' ἐκ ὁκνῶ διεφθάρη ib. 697. τὰ μὲν ὁκνῶ νικώμεθα Aug. fr. IV. 1.

Ὀκτὼ Epig. II. 1.

Ὀλβίζειν. τήν τε θανῆσαν κᾶμ' ὀλβίζων Al. 922. εὐάνδρον ὀλβίζων γὰν Tr. 229. ἐν ἡμάρ μ' ὀλβισε Ph. 1683. μάτην σ' ἐν γάμοισιν ὀλβισαν θεοὶ An. 1219. ἂν—ὀλβισαν, ὀλβισαν τὸ πρόσθεν Hel. 646. ὥς σε τὴν τεκέσαν ὀλβισα Ion. 308. βρέφος—ἔρνεσι κατασκίοισιν ὀλβισας ἐνώτισε Ph. 657. ἀδέποτ' ἔτι πάτρια μέλαθρα—ὀλβιεῖς Hel. 231. οἱ τὰ πρῶτ' ὀλβισμένοι Iph. A. 51. μέγα ὀλβισθεῖς Tr. 1253.

Ὀλβιόδωρος χθὼν Hip. 750.

Ὀλβιος. Πριάμης τῷ μέγ' ὀλβίῳ Hec. 493. θεῶν ὀλβιον δόμον Or. 1674. ὀλβιος θάνοις Med. 715. χρὴ ἔσποτ' εἰπεῖν ἅδεν' ὀλβιον βροτῶν An. 100. σοφὸν, πενίαν εἰσορᾷ τὸν ὀλβιον Sup. 176. ὁ ὀλβιὸς νιν ὑψηλὸν αἶρει ib. 554. θνητῶν ὀλβιος εἰς τέλος ἅδεις Iph. A. 161. ὀλβιος εἰ Iph. T. 693. εἰς τὸν ὀλβιον Bac. 421. ἢ τινά φημι

θεῶν ἄτερ ὄλβιον—γενέσθαι Her. 608.
 τὸν ὄλβιον παροῖθεν ib. 863. ἀνδρὸς
 ὄλβιος Hel. 438. ὁ μὲν ὄλβιος ἦν
 And. fr. XIX. 1. ἐγὼ ἔποτ' αὐτὸν
 ὄλβιον καλῶ Antiop. fr. VIII. 3. τί
 δ' ἐκ ἂν εἴη χρηστὸς ὄλβιος γεγώς;
 Ar. fr. XXI. ὄλβιος, ὅστις τῆς ἰσο-
 ρίας ἔσχε μάθουσιν, κ. τ. λ. Fr. inc.
 CLIII. 1. τὸ παλαιὸν ὄλβιοι Med.
 824. ὄλβιων ἀπ' οἴκων Hip. 756.
 οἱ μὲν ὄλβιοι, ἀνωφελεῖς τε Sup. 238.
 ὄλβιοι γενοίμεθ' ἂν Iph. A. 1621.
 ἀδόκιμ' ὄλβιους ἔχειν Tr. 497. ὄλ-
 βίης τῷ λόγῳ δοκῦντας εἶναι Her. F.
 588. ἦμεν ὄλβιοι ib. 1300. ὄλβιων
 ἀνδρῶν τέκνα El. 45. φιλᾷσι τῶν
 ὄλβιων σοφὰς τίθεσθαι τὰς λόγους
 Dan. fr. XII. 1. vid. etiam Fr. fal.
 cit. V. 3. et 8. τῇ μέγ' ὄλβια Or.
 1338. παρθέν' ὄλβια Hip. 1440. τὰς
 ὄλβιας ἐξ Ἑλλάδος Iph. A. 1381.
 ἐκ μεγίτης ὄλβιας τυραννίδος Dic. fr.
 XIV. 7. ἐν ὄλβιας Ἀθάναις Al.
 454. ἐκ τῶν Μυκηναίων, αἱ ποτ' ἦσαν
 ὄλβιαι Iph. T. 510. ἐν ἀγέλαις ὄλ-
 βιαῖς Hel. 1276. δῶμα ὄλβιον τυ-
 ραννίδι Al. 287. cf. Sup. 5. et Hel.
 731. ὄλβιον σκηπτρον Ion. 578. ἀντὶ
 τῶν πρὶν ὄλβιων φρονιμάτων An. 164.
 ὄλβιώτατος Hec. 627.
 Ὀλβοδότας, τὸν τὰς εὐδαιμονίας βρο-
 τοῖς ὄλβοδόταν Bac. 573.
 Ὀλβοδότειρα εἰρήνη Bac. 419.
 Ὀλβος, τὸν πάντα ὄλβον ἡμαρ ἔν μ'
 ἀφείλετο Hec. 285. ὁ μέγας ὄλβος
 ἂ μόνιμος ἐν βροτοῖς Or. 340. cf. v.
 805. et Her. F. 511. ὁ ὄλβος ἂ βέ-
 βαιος, ἀλλ' ἐφήμερος Ph. 561. ὄλβος,
 ὅστις—κνίζοι φρένα Med. 599. τοῖς
 δ' ὄλβος ἐστὶ ib. 740. ὄλβος ἐπ' ὀρνέν-
 τος ib. 1229. ὄλβον ὀμμάτων ἐκτί-
 νομεν Hip. 626. cf. v. 633. τύχαν
 μετ' ὄλβος ib. 1113. πολλὸς ὄλβος An.
 941. ἀπώλεσ' ὄλβον Sup. 730. ἦκι-
 σα ὄλβῳ γαῦρος ἦν ib. 862. ὄλβος
 βάρος Iph. T. 416. γνώμα ἄκαιρος
 ὄλβος ib. 420. κοινὰν χάριν ὄλβῳ ib.
 455. τὸν ὄλβον αὐτῆ τὸν παροῖθ'
 ἀνασένω ib. 551. ὄλβῳ βρίζειν Tr.
 216. βέβακεν ὄλβος ib. 582. ἐτέρῳ
 ἑτέρος ἑτέρον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρήλ-
 θεον Bac. 904. cf. v. 907. ἔστιν ἐν
 ὄλβῳ καὶ τόδ' ἐκ ὀρθῶς ἔχον Her. 745.
 ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον Ion. 631. μέ-

γαν ἐς ὄλβον ib. 703. δόμων σῶν
 ὄλβος ὡς χειμάζεται ib. 966. ἔνεκ'
 ὄλβος μέγας ἐκομπάσθη Her. F. 64.
 Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὄλβος ib. 644.
 ἂ καλλίσα ἐν ὄλβῳ ib. 647. ἔθραν-
 σεν ὄλβος κελαινὸν ἄρμα ib. 780. ὁ
 ὄλβος ἄδικος El. 943. ἐν ὄλβῳ μὴ
 σαφεῖ βεβηκότες Antiop. fr. XXV. 4.
 ὃ κρείττον ὄλβος κτήμα ejusd. fr.
 XXXVIII. φεύγει ὄλβος Ar. fr.
 XXIV. 3. πῶς κτήσαιτ' ἂν ὄλβον
 εἰς ὑπερβολὴν πατρός; Aut. fr. III.
 6. ὑπέφρονα ὄλβον Bel. fr. VI. 2.
 ὄλβος διοίγων θάλαμον ἥδιον ejusd.
 fr. XVI. 8. ὄλβος μέτα Dan. fr. I.
 8. τὸν ὄλβον εἰδὲν εἰδαμὲ κρίνω βρο-
 τοῖς Pelei fr. IV. 1. ὄλβος τυφλὸς
 Phaeth. fr. V. 3. βαίως ὄλβος ἀβλα-
 βῆς Phry. fr. XIV. 1. ἐν τῷ ὄλβῳ
 φανulότης ἔνεστί τις Pol. fr. V. 2. ὁ
 ὄλβος ἔξωθέν τις ἐστὶ πραγμάτων Fr.
 inc. LI. 4. γυναικὶ ὄλβος, ἂν πόσιν
 ἐρέγοιτ' ἔχη eorund. fr. LVI. θνη-
 τῶν θνητὸς ὄλβος eor. LXVIII. 5.
 Ὀλβοφόροι Iph. A. 596.
 Ὀλέθριος, ὀλέθριον κοίταν Hec. 1084.
 ὀλέθριον βιοτὰν Med. 993. στρατεῖαν
 ὀλεθρίαν Sup. 116. ζωῆρος ὀλε-
 θρίης ἄγρας Her. F. 415. κακὸν
 ὀλέθριον Hec. 642. et 1031. κῆδος
 ὀλέθριον Med. 1341. ὀλέθριον βάρος
 Tr. 12. ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι Or.
 344.
 Ὀλεθρος, ὀπαδῶν τίς ὀλεθρος γενή-
 σεται; Or. 1126. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν
 χρωμένων Ph. 537. cf. Iph. A. 886.
 et 1237. Iph. T. 601. τὸν Ἑλένης
 τίσαντας ὀλεθρον Iph. A. 1382. οἴ-
 κτῳ τὸ δεῖμα τελέδρα νικᾷν Iph. T.
 485. ὀλεθρον ἀνόσιον ib. 872. Πο-
 λυξένης ὀλεθρον Tr. 675. ὀλέθρῳ
 διὰ παντὸς ib. 793. εἶδε Περγᾶμων
 ὀλεθρον ib. 852. ὁ τῇσδ' ὀλεθρος ib.
 1058. τεναάζω τέκνων ὀλεθρον Her.
 F. 1065.
 Ὀλεσίθρος Ph. 668.
 Ὀλιγάκις Or. 393. et 917.
 Ὀλίγος, ἀριθμὸν ὀλίγον Her. F. 6.
 ὀλίγοι εὐθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κά-
 κῶν Ar. fr. XIII. cf. Er. fr. III. ὀλίγη
 ἐν πόλει μοναρχία Aug. fr. VII. 2.
 ὀλίγαις ὕπερον ἡμέραις Epist. V. δι'
 ὀλίγης Ph. 1105. ὀλίγος σοφώτερος
 Hip. 987. ἐν ὀλίγῳ πάντα συνθεῖς

Sup. 1126. σποδῆ πληθους ὀλίγον
ib. 1129. παρὰ ὀλίγον Iph. T. 871.
ὀλίγον φροντίσας δεσποτῶν Cy. 162.
πόλλ' ἀνὴρ μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771.
ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ Ar. fr. X. 1.
ὀλίγ' ἀρχόμενοι Med. 120. ὃς ὀλίγ'
ἀληθῆ—λέγει Iph. A. 957. εἰς εὐγέ-
νειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλὰ Dic. fr.
X. 1.

Ὀλκᾶς Cy. 503.

Ὀλκός. προσμῖξω νεῶν ὀλκοῖσι Rh.
146. φεύγειν πρὸς ὀλκὸς ναυσάθ-
μων ib. 673. δάφνας ὀλκοῖς Ion.
145.

Ὀλλύναι. ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὀλλυσ'
ἀεὶ Or. 524. ὀλλύναι πόσεις ib. 568.
ὀλλυτε ib. 1302. cf. Hip. 1374. ὠλέ-
σατε Hec. 168. εἰδ' ὠλεσέν με Ζεὺς
ib. 232. κείνη ὠλεσέν μιν ib. 266.
ὃς παῖδα Θέτιδος ὠλεσεν ib. 388.
Θρήξ νιν ὠλεσε ξένος ib. 774. ἢ
πλείεσς Ἀχαιῶν ὠλεσεν Or. 741.
ὠλεσας κεδνὸν λόχος Hip. 1835. εἰ
δυσμενεία σῇ τὰ φίλτατ' ὠλεσεν ib.
965. cf. Tr. 371. οἰκείος αὐτὸν ὠλεσ'
ἀρμάτων ὄχος Hip. 1166. ἄκων ὠλε-
σάς νιν ib. 1433. πῶς ἐν οἴκοις σοῖ-
σιν ὠλεσεν βίον; Al. 537. εἰ σὺ
πρῶτος ὠλεσας γυναικα ib. 895. ὃς
—ὠλεσε Πέργαμα Τροίας Tr. 593.
Κύκνον ξενοδαίκταν τόξοις ὠλεσεν Her.
F. 392. πολλὰς βροντῆς πνεῦμ' ἀναι-
μον ὠλεσε Fr. inc. CXXXVII. ὀλέ-
σας βίοντον Hip. 1367. τὰ μέγιστα
φίλων ὀλέσαντες Her. F. 1428. τὰς
ἀνάνδρς κοίτας ὀλέσασα λέκτρον Med.
437. ξυμμάχες οἷας ὀλέσασα Her.
F. 136. ὀλεῖς Or. 157. ψυχὴν ὀλεῖς
Hip. 440. ὀλεῖ μ' ἐνδίκως An. 921.
ἄλλες ὀλεῖ πρόσθεν Iph. A. 659.
πυρὶ φωσφόρες ὀλεῖ κόρας Cy. 608.
ἂ τὸν εὐεργέταν ὀλεῖς Her. F. 878.
εἰ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς ib. 989. etc.
2) med. ὀλλυσθαι. νύμφη τύραννος
ὀλλυται Med. 1066. ὀλλόμεσθα ib.
1272. ποίας ὀλλυμαι πρὸς αἰτίας;
An. 1127. δι' ἔργ' ἀνεργ' ὀλλυσται
Hel. 366. ὀλλυται κακῶς ib. 720.
τῷ νόμῳ γ' ὀλλυμαι Ion. 1256. ὅτ'
ὀλλυτο Hec. 520. ἡνίκ' ὀλλυτο πτό-
λις ib. 767. μεσονύκτιος ὠλλύμαν
ib. 914. ὅτ' ὠλλύμην ἐγὼ Al. 636.
ὠλωλα Hec. 784. Hip. 1408. 1447. et
1457. ὠλωλας Hec. 513. et 668.

ἐπεὶ ὠλωλε ib. 312. ὠλωλε γλυκεῖα
φροντίς Med. 1035. ὠλωλεν οἶκος
Al. 417. πανταχῇ ὠλώλαμεν An.
904. ἀβέλως κᾶκλεῶς ὠλώλαμεν Rh.
761. ὠλωλεν, ὡς ὠλωλεν Tr. 626.
παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὠωλότων
Ph. 1352. ὀλόμεσθ', ὀλόμεσθ' ἰσονέ-
κυες Or. 200. θάνατον, οἷω πρὸς δά-
μαρτος ὠλετο ib. 361. ὡς ὠλεσθε
πατρώα νόσω Med. 1364. ἔτι πρὸς
ἡμῶν γ' ὠλετο Al. 721. ὀλοιτο μὲν
μὴ Med. 83. πῶς ἂν ὀλοίμαν ib. 97.
et Al. 867. ὡς ὀλοιτο παγκάκως Hip.
407. ἦτ' ἂν γ' ὀλοίμην ἀκλεῆς ib.
1028. cf. v. 1325. ὀλοιντο λόγχοι
Iph. A. 658. κακῶς ὀλοιτο Hel. 161.
cf. Tel. fr. VII. et κακῶς ὀλέσθαι
Sup. 1194, εἰ τῶν κρατάντων ἀδικίας
ὀλοίμεθα Ion. 254. κᾶν γραῦς ὀλη-
ται Al. 57. κεραυνῷ ὀλέσθαι An.
1194. καλῶς ὀλέσθαι Tr. 402. διὰ
τὸν ὀλόμενον Ἰδαῖον Πάριον Or. 1364.
νέκυν ὀλόμενον Ph. 1302. σὺ γὰρ
ὀλόμενος Tr. 1312. εὐδαι ὕπνον ὀλό-
μενον Her. F. 1061. ὀλόμενον δο-
λίοις βρόχων ἔρκεσιν El. 154. ὀλο-
μένους—τυράννων δόμους Hip. 869.
νέκυσιν ὀλομένοις Hel. 178. ὀλομέ-
νους Ἀχαιῆς ib. 392. ὀλομένην Ἑριν-
νὸν Ph. 1036. τὰν ὀλομένην γυναῖκα
Med. 1253. ὡς σ' ὀλόμενον τένω
Or. 1384. ὀλόμενον σκάφος Hel.
235. ὀλῇ Hip. 329. κακῶς ὀλεῖται
Med. 788. et An. 1007. ὀλέμεθα
Her. 443. τῷ κακῶς ὀλομένῳ Cy.
472. et Her. 874. ἢ κακῶς ὀλομένη
γαστήρ Fr. inc. CLIX. 1. πόλεως
ὀλομένας Tr. 1079. etc.

Ὀλολυγή. ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς
μέγαν κωκυτὸν Med. 1176. σεμναὶ
ὀλολυγαὶ Tr. 1073.

Ὀλολύγματα Her. 782.

Ὀλολυγμός Or. 1137.

Ὀλολύζειν. ἢ σὴ μήτηρ ὠλόλυξεν
Bac. 688. ὀλολύζεται πᾶν δῶμα El.
691.

Ὀλοός. τέρας ὀλοὸν Or. 1000. ὀλοὸν
κακὸν Hip. 883. κτύπημα χερὸς ὀλοὸν
An. 1212. φέγγος ὀλοὸν Tr. 850.

Ὀλος. ἐκπιεῖν ὄλον πίθον Cy. 216.
ὄν ἐξαλείφει πρόφασις ἢ τυχεῖς ὄλον
Fr. inc. XXVII. 2. ἐπ' ὤμοις ὄλην
πόλιν φέρων Ph. 1138.

Ὀλοφύρομαι Rh. 896.

·Ολύμπιος Ζεὺς Her. F. 1304. et El. 782.

·Ολυμπος, 1) *nom. montis.* βῶλον ἐξ' Ὀλύμπου Or. 983. cf. Tr. 215. Bac. 409. 554. et 560. 2) *nom. viri.* Iph. A. 577. *vid. not.* 3) *cælum.* κόμαι εἰς Ὀλυμπον Ph. 1191. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ Med. 1415. τῶν κατ' Ὀλυμπον παρθένων Hip. 71. ἐς Ὀλυμπον ὁμαθεῖς Iph. T. 1269. ἔρπ' Ὀλυμπον Tr. 92. εἰς Ὀλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν Bac. 289. οἰκῶσ' ὅμως Ὀλυμπον Her. F. 1319. τῷ σεμνοτάτῳ δὲ Ὀλύμπῳ And. fr. XXVIII. 5.

·Ὀλως, ἢ σε γινώσκω γ' ὄλως Rh. 737. ὄλως μὴ πανομένως τῆς ἀναγωγίας Epist. V.

·Ὀμαδος. ὁμαδον ἐκλυον ἄλυρον Hel. 185.

·Ὀμαιμος, ὁ, *frater, cognatus.* ὦ πατρός ὅμαιμε Or. 673. ὁμαίμω λῶβα Ph. 323. τῇσδ' ὅμαιμος Iph. T. 1361. μυρίων κρείσσων ὁμαίμων Or. 804. 2) ἡ, *soror.* Hip. 339. et Meleag. fr. I. 5.

·Ὀμαίμων. κρύψας' ὁμαίμονα Hel. 896. τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν Or. 683. φιλεῖν τὰς ὁμαίμονας Iph. T. 1402.

·Ὀμαρτεῖν. μήτηρ ὁμαρτεῖ Iph. A. 417. ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας ib. 1212. πολλὸς ὄχλος γυνυῆς ὁμαρτεῖ Rh. 313. ὁ θεὸς ὁμαρτεῖ πρόσθεν Bac. 921. ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρός ποδὶ Her. F. 336. cf. v. 622. ἐπιρροίβδην ὁμαρτεῖν ib. 860. ὃς ποίμναις ὁμαρτεῖ El. 412. ἄσπρα ὠμάρτει Θεῶ Ion. 1151. τίς ἡγεμὼν μοι ποδὸς ὁμαρτήσῃ τυφλῷ Ph. 1610. οἶδ' ὁμαρτήσῃ σοι Iph. T. 1208.

·Ὀμαρτῆ, *adverb. simul.* Hec. 839. Hip. 1195. et Her. 139.

·Ὀμβριμος. κεραυνὸν ὀμβριμον Ion. 212.

·Ὀμβρος. Ζεὺς ὀμβρον—πέμψει Tr. 78. ὅταν ἄνωθεν ὀμβρον ἐκχέῃ Cy. 322. ὀμβρον λιπῶσαι χειμέριον Hel. 1497. καλλίστων ὀμβρων διόθεν σερεῖσαι El. 736. ἐρᾷ ὀμβρος γαῖα Œd. fr. XVII. 7. ἑρᾶνός πληρῶμενος ὀμβρος ib. 10. ὁ ὕγρὸς ὀμβρος Sis. fr. I. 36.

·Ὀμευνέτης, et dor. ἑτας. ἀνδρός γ' ἀρίστου σὺ τυχεὺς' ὀμευνέτης Med. 953. θεὸς ὀμευνέτας Ion. 894.

·Ὀμήγυρις φίλων ἡλικῶν Hip. 1180.

·Ὀμηλιξ. τῇσδε γῆς μοι ὀμηλικες Hip. 1098. πρὸς τάφον ὀμηλικῶν κώμης ἀπάξω Tr. 1183. δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὀμηλικας Al. 956. ἄς ὀμηλικας χρόνῳ κεκτήμεθα Bac. 201.

·Ὀμηρεύειν. Θεῶ θεὸς Ἥρα ποθ' ὀμηρέυσε Bac. 297. τῶνδ' ὀμηρέυσας τέκνα Rh. 434.

·Ὀμηρος. τοῖον ὀμηρον—"Αἰδῇ θάνατος παρῆδωκεν Al. 873. τόνδ' ὀμηρον ἐκδιδᾷς—νεικέων Bac. 293. συλλαβεθ' ὀμηρον τήνδε Or. 1189.

·Ὀμιλεῖν. εὐτυχία αὐτὸς ὀμιλεῖς Or. 354. θεοῖς ὀμιλεῖν Her. 872. μῆδ' ὀμιλοῖν κακοῖς Dic. fr. XII. 2. cf. Phœn. fr. IX. 7. χρηστοῖς ὀμιλῶντα Fr. inc. LXII. 2. ἐγγελαστῆς τῶν ὀμιλῶντων Hip. 1000. Κενταύρων ὀμιλῆσαι δορὶ κλεινοτάτῳ An. 793. βραχὺν ὀμιλῆσαι χρόνον El. 940. ἐν ἀσπίδος κύτει ὀμιλήσας Antiop. fr. XLII. 3.

·Ὀμιλήμα κακὸν Antiop. fr. X. 3.

·Ὀμιλία. ὦ ποθεινὸν ὄμμι' ὀμιλίας ἐμῆς Or. 1082. ὀμιλία χθονὸς Ph. 1417. μείζω βροτείας προσπεσὼν ὀμιλίας Hip. 19. τῆς σῆς σερηθεῖς φιλάτης ὀμιλίας ib. 838. μακρὰν λείποισι ῥαδίως ὀμιλίαν ib. 1441. ἡ ὀμιλία πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος An. 684. ἔχει ὄντως ἐν θεοῖς ὀμιλίαν Iph. A. 1622. ἀδελφῶν ἡ παρῶσ' ὀμιλία Her. 581. τῇ ὀμιλίᾳ βροτὰς κρινεῖτε; El. 384. κρείσσον εἰς ὀμιλίαν πεσόντα Æol. fr. IV. 1. πάνσω συμποτῶν ὀμιλίας Al. 344. αἱ συγγενεῖς ὀμιλῖαι Tr. 51. νυμφικὰς ὀμιλίας Hel. 1416. ὀμιλίας τὰς γεραιτέρας φίλει Er. fr. II. 21. ὀμιλῖαι κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX.

·Ὀμιλος. ναῦταν ἀκέθ' ὀρῶν ὀμιλον Hec. 921. ἐκ ἔπειθ' ὀμιλον Or. 941. φεύγας' ὀμιλον An. 19. πᾶς εἰς θέαν ὀμιλος ἔρχεται δρόμῳ Iph. A. 427. Σατύρων—ὀμιλον εἰσορῶ Cy. 100. Δοινατόρων ὀμιλος Ion. 1206.

·Ὀμμα. θανάσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σὸν Hec. 430. τέγξω τόδ' ὄμμα ib. 520. ὄμμα λαμπρὸν ib. 1045. ὄμμα τυφλὸν ib. 1117. ὄμμα ἐκτῆξ' ἐμὸν δακρυοῖς Or. 134. ὄμμα σὸν τάρασσεται ib. 253. ὄμμα φαιδρωπὸν ib. 891. εἶδ' ὄμμι', ἔδειξεν ib. 1058. ὦ

ποθεινὸν ὄμμα ὁμιλίας ἐμῆς ib. 1082. ἡσύχῳ ὄμματι ib. 1317. διὰ τὸ τᾶς ὀρνιθογόνου ὄμμα ib. 1387. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι ib. 1410. ὄμμ' ἔχων δακρυρρόον Ph. 373. cf. Al. 829. σχάσον δεινὸν ὄμμα Ph. 457. Ἀρτέμιδος χιονότροφον ὄμμα ib. 809. σκυθρωπὸν ὄμμα ib. 1343. ἀλαδὸν ὄμμα ib. 1528. ἔτ' ὄμμ' ἐπαίρῃσα Med. 27. εἶδον ὄμμα νιν ταυρεμένην ib. 92. ὄμμα συντέτηκε ib. 689. τί δὴ κατηφείς ὄμμα; ib. 1012. ὄμμα φαιδρὸν ib. 1043. ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος ib. 1183. ἐπ' αἰσχύνῃν ὄμμα τέτραπται Hip. 246. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας ib. 886. ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς ib. 1438. σκοτεινὸν ὄμμα Al. 386. ὄμμα ἐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ τέγγοντες ib. 766. cf. Sup. 21. Iph. A. 496. ᾧ φιλάτης γυναικὸς ὄμμα Al. 1136. κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχη An. 1065. κατ' ὄμμα τᾶς ib. 1118. εἰ ἦν παρ' ὄμμα θάνατος Sup. 484. αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων Iph. A. 381. ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; ib. 455. ὄμμα πωλικὸν ib. 620. ποθῶ ὄμμα σὸν ib. 637. ὄμμα ἔκτεινον φίλον ib. 648. ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον ib. 994. cf. Her. F. 221. ὄμμα δὸς φίλημά τε Iph. A. 1238. ὄμμα πανταχῶς τρέφων Iph. T. 68. νυκτὸς ὄμμα ib. 110. ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ib. 194. λαθόντες ὄμμα τέμονι Rh. 54. λέγω κατ' ὄμμα σὸν ib. 421. ῥέλγει ὄμματος ἔδραν ὕπνου ib. 554. ὑπαφρον ὄμμ' ἔχων ib. 711. ἀγρυπνον ὄμμα ib. 824. ὄμμα ἡσυχον Tr. 649. κατ' ὄμμα, interdiu, Bac. 469. λαμπρὸν πυρώσας ὄμμα Cy. 596. ὄμματος ὄψις ib. 623. κατηφές ὄμμα Her. 633. ἐκ ἐβάλετο ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα ib. 887. ὄμματι λάβρω Hel. 385. τὸ ὄμμα με νοσεῖ; ib. 581. ὄμμ' ἀνατρέφων κύκλῳ ib. 1573. ᾧ ταυρόμορφον ὄμμα Ion. 1261. δὸς πατροφὸς δώμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν Her. F. 600. παῖδες προσέσχον ὄμμα ib. 931. ἀγρυπνὸν ὄμμα Γοργόνος ib. 990. Ἔως λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται El. 102. διάβροχον ὄμμα ib. 503. ὄμμ' ἐγείρει Inus fr. I. 2. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. ἄρ' εἶδες τοιοῦνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος; Epig. I. 2. 2) *Plur.* ὀμμάτων ἅπο Hec. 240. ἀφίημι ὀμ-

μάτων ἐλεύθερον φέγγος τῷδε ib. 367. διὸ καλῶν ὀμμάτων ib. 442. ἂ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεὼν ib. 570. ὀμμάτων ἐμῶν ὄψιν ib. 703. τυφλῶμαι φέγγος ὀμμάτων ib. 1035. ἐμῶν ὀμμάτων—κόρας κεντῶσιν ib. 1169. cf. v. 1255. κατ' ὄμματα Or. 288. ὀμμάτων ξηραῖς κόραις ib. 389. ἦ—εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν ib. 461. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περᾶν ib. 512. πάντα ταῦτ' ἐν ὀμμασιν ib. 783. δόχημα κόρας διάφερ' ὀμμάτων ib. 1262. σκυθρωπὸς ὀμμάτων ἔξω κόρας ib. 1319. εἰς ὄμματ' αὐτῇ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. ὀμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν ib. 148. καλοῖς βλέψεσι γ' ὀμμασιν ib. 400. εἰς ταῦτ' ὀμμασι βλέπων ib. 461. ὅταν—ὄμματ' ὀμμασιν διδῶ ib. 465. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὀμμασιν βαλὼν ib. 957. σικτοῖς ὀμμασιν δεδορκότα ib. 1122. ὄμματα βλέποντα ib. 1123. ὀμμάτων ἅπο προσεῖπε δακρύοις ib. 1449. ὀπτόν ὄμμασι σοῖσι βαλὼν ib. 1530. ὄμματα προσβαλῶσα τέκνοις Med. 860. τί προσδέρκεσθ' ἐμ' ὀμμασιν; ib. 1040. πρέκκαλύψατ' ὄμματα ib. 1147. ὀμμάτων ἅπο κόρας τρέφεσαν ib. 1174. ἔτ' ὀμμάτων δηλὸς ἦν κατάσας ib. 1197. κατ' ὀμμάτων σάζεις πόθον Hip. 525. ἰδὼν ἐν ὀμμασι τὸν—ib. 1265. φῶς ὀμμασιν δεδορκῶς Al. 121. κόμιζε ἀπ' ὀμμάτων γυναιῖκα τήνδε ib. 1067. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατερρώγασιν ib. 1070. θέα διδόντες ὄμματα An. 1088. ἐπ' ὀμμάτων φάρη βαλῶσα Sup. 286. αὔπνα ὀμμάτων τέλη ib. 1136. νοτὶς ὀμμάτων Iph. A. 684. ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποσεῖλαι ib. 743. ὀρθοῖς ὀμμασιν ib. 851. παραγμὸν ὀμμάτων ib. 1128. ὄψιν ὀμμάτων ξυνήρμωσεν Iph. T. 1167. καλλίστων ὀμμάτων ἅπο Tr. 767. αἰρεῖ ἀνδρῶν ὄμματα ib. 892. ἢ φανερὸς ὀμμασὶν γ' ἐμοῖς Bac. 501. ἀποβαλῶσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον ib. 691. ὄμματ' ἐκτίξω πυρὶ Cy. 458. cf. v. 468. καλὸν ὀμμασιν δεδορκῶς ib. 509. τὰδ' ὄμματα μέτεσιν ἡμῶν κόνιος ib. 636. σύννοιαν ὀμμασιν φέρων Her. 382. εἰς ὄμματ' εὖνε φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ὀμμάτων αὐγαὶ Her. F. 132. ἄς παύσατ' ὀμμασιν προσδέρκομαι ib. 457. ἐν σροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος ib.

932. μύσος εἰς ὄμμαθ' ἤξει—ξένων ἐμῶν ib. 1156. "Ἐκτορος ὄμμασι τροπαῖοι El. 469. συννεφῆσαν ὄμματα ib. 1078. ὀμμάτων ἀπο αἵμοσαγεῖς πρηστῆρες ρεύσονται Thes. fr. I. 2. etc.

Ὀμματοσερῆς Ph. 331.

Ὀμνύναι. ὀμνυμι γαῖαν, κ. τ. λ. Med. 752. ὀμνυμι σεμνήν "Αρτεμιν Hip. 713. ὄρκιον σοι Ζῆνα—ὀμνυμι ib. 1026. ὀμνυ Iph. T. 743. ὀμνυ πέδον γῆς, κ. τ. λ. Med. 746. τόνδ' ὀμνύναι χρεὼν Sup. 1187. ἡ γλῶσσ' ὀμώμοκε Hip. 612. δισσοῖς ὤμοσεν γαμβροῖς τόδε Ph. 430. ὄρκους, δς ὤμοσα Hip. 1063. ὤμοσεν πόλιν πέρσειν Sup. 498. ὤμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὄρκον Iph. A. 391. ὄμοσον Or. 1516. κάλλιπα ὀμόσασα Iph. T. 789. Ζεὺς ὀμώμοσαι πατὴρ Rh. 816.

Ὀμόγαμος Ph. 139. μάτην ὀμόγαμόν σ' ἐκτησάμην Her. F. 339.

Ὀμογενέτωρ Ph. 168.

Ὀμογενής. ἀνὴρ ὀμογενής Or. 244. ὀμογενῇ κτανεῖν Ph. 1378. ὀμογενής ἐμοὶ Iph. T. 918. ἀνδροκτόνῃ γυναῖκος ὀμογενῆς ἔφυε Fr. inc. B. 29. 1. ὀμογενεῖς ἐπὶ Λαίῃ Ph. 226. ὀμογενεῖς φίλος ib. 439. ὀμογενᾶ δέραν ib. 1298. ὀμογενᾶ ψυχάν ib. 1299. ὀμογενῇ μιάσματα Med. 1268.

Ὀμόγνιος Ζεὺς An. 922.

Ὀμόδαλος, ἡ, Hec. 60.

Ὀμόθεν. τὸν ὀμόθεν τιμᾶν Or. 486. τὸν ὀμόθεν πεφυκότα ἐργῶν Iph. A. 501. καὶν ὀμόθεν ὦσι Fr. inc. LXXXVI. 2.

"Ὀμοιος. ὅμοιος (sc. ὁ δῆμος) ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον Or. 696. ὑμῖν ἐγένεθ' ὅμοιος Bac. 1301. cf. Cy. 38. ἐκ ἔξεργέ σοι ὅμοιος εἶναι Ion. 818. ὅστις κακοῖσιν ὅμοιος ἢ Dic. fr. XIII. 2. πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἰρεῖνται Alex. fr. IX. 2. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμβῶσ' αἰεὶ ejusd. fr. XI. τῶν ὁμοίων κρατεῖν Antig. fr. V. 3. σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις Fr. inc. XCVII. 4. Ἐλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλισ' εἶδον Hel. 569. ὁμοίαν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ὁμοίαις συμφοραῖς Ph. 1352. εἰ τὰς φρένας ἔχεις ὁμοίας Hel. 160. ὁμοιον Sup. 1069. εἰδ' ὁμοιον εἶδεν, εἰτ' ἴσον βροτοῖς Ph. 504. et Fr.

inc. CCXXVI. Ἐλένη ὁμοίων σῶμ' ἔχουσα Hel. 159. ὁμοία τοῖς βουλευμασιν Hec. 331. ὁμοία τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι Or. 1064. ὁμοὶ ἐκείσε δευρό τ' ἡγαγες πάλιν (sc. τὰ τεύχη) Ap. 619. τὰ οἴκοι τοῖσδ' ὁμοὶ ἐγίνετο Tr. 379. φιλεῖ τὰ πόλλ' ὁμοία σώματος πεφυκέναι El. 523. τέκνα ὁμοία τῇ φύσει τῇ τῷ πατρὸς Alcmaeon. fr. VIII. 3. ἐφόις ὁμοία (adverb.) φλεγέθων βο-λαῖς ἀελίῃ Ph. 172.

Ὀμοῖον. ὁμοιώσας' ἐμοὶ εἰδῶλον ἔμπην Hel. 33. ὁμοῖσθαι κακοῖς Med. 890. ὄργας πρέπει θεῆς εἶχ' ὁμοῖσθαι βροτοῖς Bac. 1346. ἄστροις ὁμοιωθέντε Hel. 139.

Ὀμοίως. δράσεις ὁμοίως ταῦτα Al. 72. θεοῖσιν ὁμοίως τιμᾶσθω ib. 1001. πεσσῶν ὁμοίως Er. fr. I. 9. vid. etiam Iph. A. 65. Iph. T. 489. Tr. 636. Bac. 192. Her. F. 1371. Fr. inc. B. 19. 2. Epist. IV. et V.

Ὀμόλα, dor. pro ὅλη, nom. montis. Her. F. 371.

Ὀμόλεκτρος γυνή Or. 507. Ζηνὸς ὀμόλεκτρον κᾶρα ib. 476.

Ὀμολογεῖν. ὁμολογῶ σε ἀδικεῖν Aug. fr. VIII. 1. ὁμολογῶ εὖ τὰ μέγιστα πεπονθέναι κ. τ. λ. Epist. III. cf. Epist. IV. αὐτὸ τὸ σιγᾶν ὁμολογεῖντος ἐστὶ σε Iph. A. 1142.

Ὀμολωίδες πύλαι, una e septem Thebarum portis. Ph. 1126.

Ὀμόπτερος. βορῦρχος ὀμοπτέρης El. 530. ἀπήνας ὀμοπτέρης Ph. 331.

Ὀμορρόθεῖν. ἐν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὀμορρόθει Or. 529.

Ὀμόσε χωρεῖν τοῖς λόγοις Or. 919.

Ὀμόσπορος. ὀμοσπόρος φῦναι τυράννης παῖδας Med. 596. τῶν ἐμῶν ὀμοσπόρων ὅσπερ λείπειται Iph. T. 611. φόνον ὀμοσπόρων ἐκπράζειν Her. F. 1079. 2) ἡ, soror. σφάγι' ἐμῆς ὀμοσπόρος Or. 657. cf. Iph. T. 695. et 922. αἱ ὀμόσποροι Bac. 971. cf. v. 1090. et Er. fr. I. 41.

Ὀμόφυλος. φιλίαν ὀμόφυλον Her. F. 1200. εἰς θάμόφυλον Iph. T. 346.

Ὀμφαλός. παρ' ὀμφαλὸν Hec. 559. δι' ὀμφαλῶ καθῆκεν ἔγχος Ph. 1421. ὀμφαλὸν γῆς Θεσπιπῶδον Med. 668. cf. Ion. 5. et 223.

Ὀμφή, vel dor. ὀμφά. πῶς μύθων ἀν-δαξέντων δέξαιτ' ὀμφάν; Med. 175.

ὅς ὁμῶν κληροῖς πρὸς χρυσέας θάκας
 Ion. 908.
 "Οναρ. τῆναρ ὧδε συμβάλλω τόδε Iph.
 T. 55. cf. v. 59. μηδ' ἰδὼν ὄναρ ib.
 518. ὡς ὄναρ δοκῶν Rh. 782. τῆτ'
 ἰδὼν ὄναρ λέγω; Cy. 8. εἰδ' ὄναρ—
 φίλοις ἔδειξεν αὐτὸν Alop. fr. VII. 1.
 "Ονασις, dor. pro ὄνησις. κακονυμφο-
 τάταν ὄνασιν Hip. 757.
 "Ονειδίζειν. ἐκ ονειδίζω τύχας Or. 4.
 cf. v. 85. ονειδίζεις φίλοις Al. 704.
 ἃ ονειδίζεις πατρὶ Hel. 1015. τὰς αἰ-
 ματωπὰς θεὰς ονειδίζων ἔμοι An. 979.
 εἰδῶσιν ονειδίσας Hec. 670. ἃ εἰς
 γάμους μοι βασιλικὰς ὠνειδίσας Med.
 547. ὠνειδίσας δὴ τῷτο Διονύσῳ κα-
 λὸν Bac. 651. μηδὲν τῶτ' ονειδίσας
 ἔμοι An. 88. cf. Iph. A. 1148. τάλ-
 λα ἐκ ονειδιῶ Tr. 430. ονειδίζομαι
 ib. 936.
 "Ονειδισηρ. λόγως ονειδισηρας ἐνδατέ-
 μενος Her. F. 218.
 "Ονειδος. ταῖς ἂν Θήβαις τόδε γένοιτ'
 ὄνειδος Ph. 516. Θήβαις κάλλιπον
 ὄνειδος ib. 828. cf. Med. 514. Iph. A.
 305. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος; Ph.
 1722. σοὶ τῶτ' ὄνειδος Al. 724. ἔμοι
 ὄνειδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνων An. 411.
 ὄνειδος ἔγκειται δόμων ib. 785. Δελ-
 φοῖς ὄνειδος ib. 1242. σοὶ ὄνειδος
 ἵζεται Iph. A. 906. μήτ' εἰς ὄνειδος
 ἁμαρτὸς ἔλθωμεν ib. 999. τὸ Διὸς
 ὄνειδος Tr. 847. πόλει ὄνειδος Her.
 72. τέκνοις ὄνειδος λιπεῖν ib. 302.
 κακὸν γένοιτ' ὄνειδος ib. 464. τῶτ'
 ἔχων τῶνειδος Ion. 593. τί λέγων
 μεῖζόν σε τῶδ' ὄνειδος ἐξείποι τις
 ἂν; Bel. fr. XIII. 2. ονειδὴ τάδε
 κλύων Or. 1238. ἐκ ἐπ' ονειδεσιν—
 λέγω Ph. 1549. ἐκ ἂν σε μυρίοις
 ονειδεσι δάκοιμι Med. 1344. ἐκφέρουσι
 μητρῷ ονειδὴ An. 623. ἡμῖν ονειδὴ
 (sc. λέγεις) ib. 650. Ἀργεῖ ονειδὴ
 Tr. 418. τὰ Ἑλλάδος δύσφορα ονειδὴ
 Cy. 295. πατρίδος ἐκ ονειδὴ Her. F.
 130.
 "Ονειράτα. ονειράτ' ἀγγέλλωσα τὰγα-
 μέμενος Or. 617. ἐν ονειράσι φοι-
 τῶσά μ' εὐφραίνουσι ἂν Al. 355. καὶ
 ονειράσι συμβαίνειν οἴκοις—Iph. T.
 452.
 "Ονειρος, et ὄνειρον. πατὸν ὄνειρον
 Ph. 1539. ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων
 ib. 1713. εἰ μὴ γ' ὄνειρον ἐν φάει τι

λεύσομεν Her. F. 517. τὸ ὑπὸ γῆν
 ἄδω σκότος ἔδεις ὄνειρον—μολεῖν Mel.
 fr. XVII. 2. μελανοπτερυγῶν μᾶτερ
 ὄνειρων Hec. 71. ὄψιν, ἂν—δι' ὄνει-
 ρων εἶδον ib. 76. ὡς μοι κρίνωσιν
 ὄνειρος ib. 89. οἷαν ἰδόμεν ὄψιν ὄνει-
 ρων Iph. T. 151. ψευδεῖς ὄνειροι ib.
 569. πτηνῶν ὄνειρων ἐκ ἀψευδέτεροι
 ib. 571. παῦσε νυχίης ὄνειρος ib. 1277.
 ἐννύχοις πεπεισμένη ὄνειροις Hel.
 1207. cf. Her. F. 112. ποῦ ὄνειρα κη-
 ραίνεσθ' ὀρῶ; Her. F. 518. ὄνειρων
 ἔρπομεν μιμήματα Ael. fr. XVIII. 3.
 "Ονειρόφρων Hec. 708.
 "Ονημι. ὄπη ὦνησας Med. 533. ἐμὸς
 γάμος ὦνησεν Ἑλλάδα Tr. 933. εἰδε-
 μίαν ὦνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον,
 ἡ ῥετὴ δ' ὦνησε πολλὰς Fr. inc. CLI.
 1. 2. ὄση πλείονα σεαυτὸν ὦνησας,
 ἢ ἄλλον τινὰ Epist. III. παῖδας ὀνή-
 σαι Hip. 314. cf. Med. 567. γὰν
 φίλαν Ἰνάχης θεῖτ' ὀνήσας Sup. 372.
 εἰδὲ νιν μετὰσας γνώμης ὀνήσει An.
 1005. ἃ σμικρὰ ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν
 Her. 705. ὑμᾶς ὀνήσω ib. 1044.
 δῶμ' ὀνήσων El. 1025. ὀναίμην τῷ
 παρόντος Hec. 997. ὄναιο Or. 1677.
 Iph. A. 1008. et Hel. 651. et 1434.
 ὡς ὀναίμην Sup. 256. ὄναιο τῶν φρε-
 νῶν Iph. A. 1359. ὄναισθε μύθων
 Iph. T. 1078. ὀναίμαν τύχας Hel.
 650. πρὶν σφῶν ὄνασθαι Med. 1025.
 ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν, βέλες Hip. 517.
 ὥστ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα
 ib. 718. εἰδ' ὄνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν
 Her. F. 1368. ἄτε λέκτρων νεογάμων
 ὀνήσομαι Med. 1348. ὀνησόμην
 Iph. A. 1360. χρημάτων ὀνήσομαι
 Hel. 941. σὺ ἐκ ὀνήμεθα Al. 336.
 "Ονησις. χρυσὴ ὄνησις οἴχεται Hec.
 1231. τέρεψι κενὴν ὄνησιν Or. 1043.
 βίη ὄνησις Med. 254. κακὸς ἀνδρὸς
 δῶρ' ὄνησιν ἐκ ἔχει ib. 618. τῶνδ'
 ὄνησιν εὐχομαι θεοῖς γενέσθαι Al.
 335. ὑμῖν ὄνησιν Iph. T. 579. ἔχει
 δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τινά; Bac. 473.
 τὰς ὀνήσεις τῷ ταλαιπῶρῳ βίῳ Sis. fr.
 I. 30.
 "Ονομα. τῆς εὐγενείας τῆνομα Hec.
 381. προσεπτειν σὸν ὄνομ' ἐξεστὶ μοι
 ib. 435. τῷμῳ ὄνομα σὸν κεκλήσεται
 ib. 1271. τὸ ὄνομ' εἰ λείλοιπέ μοι Or.
 390. ὄνομα, ἔργον δ' ἐκ ἔχουσιν οἱ
 φίλοι ib. 454. ὄσιος (sc. εἰμὶ) ἕτερον

ὄνομα ib. 546. σοὶ τί θνητῶν ὀνόματος μετῆν; Ph. 415. ὄνομ' ἔχει μόνον ib. 556. τῆνομα λαβὼν γενναῖον ib. 1324. ὃ φίλτατον ὄνομα Πολυνείκης ἐμοὶ ib. 1696. τῶν μετρίων τῆνομα νικᾷ Med. 126. κρεῖσσον τῆργον, — ἢ τῆνομα—Hir. 502. ὄνομ', ἐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. ὡς ἀνολβον εἶχες ὄνομα ib. 354. ὄνομα τὸ σὸν μ' ἀπώλεσε ib. 910. cf. v. 947. et 962. ὄνομα φέροντα Δαναΐδαισιν ib. 1309. τὸ σῶμα θύσεις τῆμόν, ἐχὶ τῆνομα Iph. T. 504. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες ib. 905. τί ποτ' ἔχουσι τῆνομα κήρυκες ἐν; Tr. 424. τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα ib. 1278. ὄνομα γὰρ ἀφανὲς εἰσιν ib. 1322. ἐνδυστοχηῖσαι τῆνομ' ἐπιτήδειος εἶ Bac. 508. ἀγέραιον ἔχων ὄνομα ib. 1375. ὄνομα δυσκλῆες Hel. 66. ὄνομα νησιωτικὸν ib. 148. δι' ἐμὸν ὄνομα πελύνον ib. 200. θαῦμα, ἔλασσον τῆνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον ib. 607. τῆνομ' ἐκ ἔχων ἐλευθερον ib. 736. χρηστήριον τῆνομα ib. 828. τὸν ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος ὄνομα λέγω Ion. 139. ὄνομα ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει ib. 800. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόσον Antig. fr. IX. τέλευθρον ὄνομα παντὸς ἄξιον Aug. fr. VII. 3. πόλεως ἀπάσης τῆνομ' ἐν Er. fr. I. 21. δῆλον ἐσθλὸν τῆνομ' εἰ διαφθερεῖ Melan. fr. VI. 1. πολλοῖσι δόλοισι τῆνομ' αἰσχροὺν Phry. fr. X. 1. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει Fr. inc. CXXII. τοῖς ὀνόμασιν εὖ λέγεις Iph. A. 1115. νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' εἰς οἴκας Hel. 406. πολλοὶ ὀνόματα ταῦτ' ἔχουσι ib. 505. δεῖ εἰ ταῖς φήμας τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπος Alex. fr. XXIII. 2. πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Fr. inc. CXLV. 2. etc.

Ὀνομάζειν. ὀνομάζειν αἰδέσθαι θεὰς Εὐμενίδας Or. 37. εἰ θεμιτόν σοι ματρός ὀνομάζειν κἄρα Ph. 615. ἀναφανῶ σε Θήβαις ὀνομάζειν Bac. 529. ἤδη τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος Hel. 1209. ὄνομα ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει Ion. 800. τὸ ἐν μέσῳ τῇ ἑρατῇ τε καὶ χθονὸς ὀνομάζεσσι χάος Cad. fr. vers. 2. Ἰππολύτῳ ἐπὶ ὀνόμαζεν ἰδρύσθαι θεῶν Hir. 33. ὃν ὀνόμαζε Διομήδην Sup. 1217. τίς σε ἐν δεκάτῳ τόκον ὀνόμασε; Æg. fr. I. 2. ὀνομάσαι εἰ βέλομαι Or. 409. εἰδ' ὀνομάσαι δύναμι' ἂν ὧς

ἐστὶν φίλον Ph. 410. πλὴν ὀνομάσαι ib. 505. πῶς σε μείζον ὀνομάσας τύχῳ; Iph. A. 1321. τὰ ἔργα σε—ὀνομάσασαν Iph. A. 1116. τίς ὀνομάζεται; Ph. 125. Ζεὺς, εἴτ' Ἀΐδης, ὀνομαζόμενος τέργεις Fr. inc. CLV. 3. ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὀνομάζετο Fr. inc. XXXIX. 4. et Fr. inc. B. 47. 5. ὅστις τῷ ἄρσενος πατρὸς ἐκ ὀνόμαται El. 935. Πελασγίωτας ὀνομασμένους Ar. fr. II. 7. Ἴωνες ὀνομασθέντες Ion. 1588.

Ὀνομαστός. ὀνομαστὰ πράσων Her. F. 509.

Ὀνος. τὰς ὄνους τὰς λαρκαγωγὰς Aut. fr. I. 1.

Ὀντως. ἔχει ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν Iph. A. 1622. vid. etiam Ion. 223. et Ar. fr. XXV. 2.

Ὀνυξ. δίαυον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς Hec. 656. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηίδων Or. 959. cf. Sup. 76. Hel. 378. et 1095. et El. 147. πρὸς δὲν ὄνυχα πετραῖς λίθῃ Cy. 400. sed v. not. ὀνύχων δαί' ἀμύγματα θήσομαι An. 827. cf. Sup. 825. et Tr. 280. εἰς ἄκρας τὰς ὄνυχας Cy. 158. et ὄνυχας ἐπ' ἄκρας El. 840. ὄνυξιν ἄγραν φέρεσαι El. 471.

Ὀξύη. χειρὶ ἐνδεις δξύην Her. 727.

Ὀξύθηκτος. δξύθήκτῳ φασγάνῳ An. 1151. et δξύθήκτοισι φασγάνοις ib. 1119. δξύθήκτῳ βέλει El. 1158.

Ὀξύθυμῖν. ἦν δξύθυμῆς An. 690.

Ὀξύθυμία An. 729.

Ὀξύθυμος. γυνὴ δξύθυμος Med. 319. συγγένεια τραχεῖα κῶξύθυμος Fr. inc. B. 40. 2. δξύθυμῃ μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198. τέξύθυμον Bac. 670.

Ὀξύτης Or. 1550.

Ὀξύς. σίδηρον δξύν Sup. 590. πρὸς δξύν ὄνυχα πετραῖς λίθῃ Cy. 400. δξύς Ἀρης Her. 290. δξύς θεῶν ὀφθαλμοὺς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν ἐστὶ Fr. inc. B. 12. 1. δξύ βοῆς ἤκῃσαν Ἀργος Or. 1530. ἐπ' ὀφθαλμοῖς δξύ πάρεσιν Iph. A. 5. δξύ φάσγανον ib. 1566. et Iph. T. 785. δξύ βλέπει ὁ χρόνος Melan. fr. XXV. 2.

Ὀξύτομος μάχαιρα Sup. 1205.

Ὀξύφων Med. 644.

Ὀπα, dor. pro ὄπη Or. 1545.

Ὀπαδός. τέκνων ὀπαδὲ Med. 53. ὀπαδὸν Ἰππολύτου τόνδ' εἰσορῶ Hip. 1151. ὀπαδοὶ ib. 108. Her. 1053. Hel. 1197. et El. 360. ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται; Or. 1126. ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠδήσῃ βίᾳ Med. 335. δέδορκα τόνδε τῶν—ὀπαδῶν ib. 1119. vid. et Al. 615. Iph. A. 1463. Iph. T. 1208. et Her. F. 950. αἱ ὀπαδοὶ in *fæmin.* Al. 134.

Ὀπάζειν. λουβάν, ἂν ὥπασεν Ἀρης Ph. 1569. ὥπασε θέσπιν ἁοιδᾶν Med. 425. τί—τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὥπασας σαφῇ; ib. 517. ἀραΐσιν, ἃς—ὥπασεν Θησεΐ γέρας Hip. 45. cf. v. 890. φοίνια ὥπασας λέχεια El. 1192.

Ὀπάων. ὀπάονες Tr. 880. et El. 1135. vid. etiam Hec. 979. Or. 1110. Ion. 980. et El. 848.

Ὀπη. ὀπη γῆς Her. 19. et 46. etc.

Ὀπίας τυρὸς Cy. 136.

Ὀπισθε Iph. T. 1333. Cy. 542. et Phaëth. fr. VIII. 5. et ὀπισθεν Ph. 1419. Hip. 1222. et Sup. 665.

Ὀπισθόπτες. προσπόλων ὀπισθόπτες κῶμος Hip. 54. ὀπισθόπτες φίλων ἡλικῶν ὁμήγυρις ib. 1179.

Ὀπίσω. γράμματα σφραγίζεις; λύεις τ' ὀπίσω Iph. A. 38. τῆπίσω ἔδεν σκοπεῖ Alex. fr. VIII. 2. χωρεῖ ὀπίσω—εἰς γαῖαν Chry. fr. VII. 8.

Ὀπλητες Ion. 1580.

Ὀπλίζειν. ὀπλίζειν χέρα Rh. 84. ἔδαιθ' ὀπλίζει Ion. 852. χέρα τοξήρη ὀπλίσας Al. 36. ξιφηφόρος ὀπλίσας ὀπάοντας Ion. 980. ὀπλίζεσθαι χέρα Or. 924. ὀπλίζόμεσθα φασγάνῳ χέρας ib. 1223. ὀπλίζει Med. 1242. ὀπλίζει χέρα σύμμαχον Rh. 23. cf. v. 99. et 986. θυσίας, ἃς θεοῖς ὀπλίζετο Ion. 1124. βεσφαγεῖν ὀπλίζετο El. 627. ὡς ἐς ἔργον ὀπλίζεται στρατὸς Her. 672. ὀπλισμένος χεῖρα φασγάνῳ Ph. 274. cf. An. 1119. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὀπλισμένον Ion. 993. οἶδα τὰς ὀπλισμένους Ph. 146. οἶδ' ὀπλισμένοι Her. 172. θύρσοις διὰ χειρῶν ὀπλισμένοι Bac. 732.

Ὀπλισμα. ὀπλισμα τῆπιδαύρειον Sup. 714. τῶν Βοιωτῶν ὀπλισμα Iph. A. 253.

Ὀπλίτης. γοργὸς ὀπλίτης An. 459.

et 1124. ἀνδρ' ὀπλίτην Sup. 585. ὀπλίτην κόσμον Her. 699. ἡ παιδαγωγεῖν τὸν ὀπλίτην χρεών; ib. 729. ὀπλίτην στρατὸν ib. 800. ἀνὴρ ὀπλίτης δελὸς ἐσι τῶν ὀπλων Her. F. 190. ὀπλίτας ἔταξεν ἀσπιδηφόροις ἐπι Ph. 1103. ἱππεῖς ὀπλῖται ib. 1198. πολλῶν ὀπλιτῶν ἄρχομεν An. 761. πῶς ὀπλίταις τευχέων ἄτερ φανῇ; Her. 694.

Ὀπλόν. κάκιον ὄπλον Her. F. 161. τῷ καλλινίκῳ ὄπλῳ ib. 570. ὄπλον χερὸς ib. 942. 2) frequentius occurrat plur. ὄπλα. φέρειν ὄπλα Hec. 14. χρυσέοις σὺν ὄπλοις ib. 112. κύκλῳ εἰλισσόμεθα παγχάλκοις ὄπλοις Or. 444. cf. Ph. 1248. et 1368. Sup. 1150. Iph. A. 1260. Tr. 573. μεθ' ὄπλων ἀπόντα Or. 572. μυρίοις ὄπλοις βρέμων Ph. 113. ὄπλοισι χρυσέοισιν εὐπρεπῆς ib. 171. ἄσῃ' ὄπλα ib. 1119. εἰς ὄπλ' ἦσσαν ib. 1475. ὄπλων ὄντες καὶ μάχης αἰτορες An. 683. φαεινοῖς εἰλβῶν ὄπλοις ib. 1147. παρ' ὄπλοις ἡμεῖος Sup. 357. cf. v. 674. λάμπρ' ἀναρπάσας ὄπλα ib. 698. ὄπλων ἄρχοντα Iph. A. 374. ὄπλων ἡφαιστοπόνων ib. 1072. ὄπλοις κοσμησάμενοι Rh. 993. στρατὸν ἐν ὄπλοις ὄντα Bac. 303. εἰς ὄπλ' ἐχώρων ib. 758. ὄπλ' ἐπαίρεσθαι θεῶ ib. 788. ὄπλων δίχα ib. 803. ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὄπλα ib. 808. ὄπλ' ἔχων πορεύεσθαι ib. 843. πόλις ἐν ὄπλοις Her. 400. αἰχμάλωθ' ὄπλα ib. 695. ὄπλων τήνδ' ὄρᾳς παντευχίαν ib. 720. ὄπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις Hel. 99. χαλκήλαθ' ὄπλα ib. 1279. σῶμ' ὄπλοις ἡσκήσατο ib. 1395. ἔτοι σὺν ὄπλοις ἡλθον εἰς τὴν σὴν χθόνα; Ion. 1292. ὄπλοισιν αὐτὴν—ἐρρύσατο ib. 1298. δελὸς τῶν ὄπλων Her. F. 190. ὄπλοις ἀπαντῶν ib. 542. λυγραὶ τῶνδ' ὄπλων κοινωναί ib. 1377. γυμνωθεῖς ὄπλων ib. 1382. εἰς ὄπλ' ἔλθω; El. 377. κέχρησ' ὄπλοις Antiop. fr. XXVI. ὄπλων ἡδοναί Meleag. fr. XI. 2. etc.

Ὀπλοφόρος. σὺν ὀπλοφόροις Ph. 796. ὀπλοφόρος Δαναῶν Iph. A. 190.

Ὀπόθεν Iph. A. 696.

Ὀποῖα, *adverb.* qualiter. Hec. 398.

Ὀπτεσθαι. εἰ παῖδας ὄψει ζῶντας

Hec. 1046. cf. Med. 803. ὄψει νιν αὐτίκα Hec. 1049. πότε ὄψομαι Μελέαον Or. 67. εἰ σ' ἡ πῖσσα λαμπὰς ὄψεται θεῷ Med. 352. μητέρ' ἐκέτ' ὁμασιν φίλοις ὄψεσθε ib. 1039. σὺν τέκνων ὄψει φόνον ib. 1313. ἔσθ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέστερον ὄψεσθε Hip. 1101. γυναῖκα κατθανῶσαν ὄψει Al. 233. πανώλεθρόν μ' ὄψει πιτῶντα πρὸς γᾶν An. 1226. ὄψει δόμους ναῖοντα νησιωτικὰς ib. 1262. εἶπερ ὄψομαι τὸν ἄελπον ἡμέραν Sup. 783. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει ib. 1075. ἐκέτι φίλον ἄγαλμ' ὄψομαι σῆς ματρὸς ib. 1163. πᾶς σ' αὖθις ὀφόμεσθα; Iph. A. 1026. εὐδαίμονος ἄνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαι σε ib. 1224. σὺν σοί μ' ὄψει καρτερεῖντα Rh. 148. ἐμὴ τρὸς ὄψεται δέμας ib. 969. cf. Ion. 563. ἐκείνας ἐκέτ' ὄψομαι ποτε Tr. 488. πρῶτά νιν—ὄψεται δοκεύοντα Bac. 981. πικρότατον ὕπνον ὄψομαι Cy. 585. πόλιν πατρὸς ὄψεσθε Her. 876. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων ὄψεται Ion. 1077. εἰ σ' ὄψεται τις θῆλυν Her. F. 1412. ἐκ ἔτι σ' ὄψομαι El. 1331. ὀφόμενοι τυράννων φάσματα ib. 710. ὦφθη Ion. 1215. ὦφθη εὐτυχέσσα Hec. 970. ὦφθημεν—ὄντες ἄθλιοι Iph. T. 933. ὦφθη μᾶλλον, ἢ κατεῖδε M. Bac. 1073. ὦφθη πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα; Ion. 1116. ἐπεὶ ὦφθης Her. F. 593. ὦφθητί μοι Bac. 912. μὴ δρῶς ἐκεῖνον ὀφθείην κακῶς Hip. 321. παρ' οἷσι μὴ ποτ' ὀφθείην ib. 430. ἦν ὀφθῆς ἐκεῖ Bac. 821. φόνητον ὄψωμ' αἶμα El. 486. ὀφθῆναι κόραις Iph. A. 678. ὀφθεις Rh. 335. ἔτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι Tr. 487. ὀφθῆσόμεσθα Her. F. 1155. etc.

Ὀπηρία, τὰ. παιδὸς ἀντ' ὀπηρίων Ion. 1127.

Ὀπτός. μόσχον ὀπτὸν Cy. 324. ἐφθὰ καὶ ὀπτά ib. 357.

Ὀπώρα Fr. inc. CXLIII. 2.

Ὀπωρινός. ὀρχάτες ὀπωρινὰς Fr. inc. CLXIX. 2.

Ὀπῶς, sic, ita. Hec. 398.

Ὀρᾶν. ὅπως ὀρῶ κακῶν κάκ' ἄλλα μείζονα Hec. 232. ὀρῶ σε δεξιάν—κρύπτοντα χεῖρα ib. 342. ἔτ' ἐλπίδος ὀρῶ θάρσος παρ' ἡμῖν ib. 370. ἀνδρῶπες ὀρᾶν ib. 488. δυστυχεσάτην

σε ὀρῶ ib. 582. τίν' ἄνδρα τόνδ'—ὀρῶ θανόντα ib. 733. cf. v. 833. ὡς ὀρᾶς ib. 1053. πνοὰς—πομπίμους ὀρῶ ib. 1290. ὄρα,—μὴ κατθανόν σε λέληθε Or. 208. ὀρᾶς εἰδέν, ὦν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι ib. 259. γαλήν' ὀρῶ ib. 279. φάος ὀρῶ ib. 386. cf. Al. 273. Iph. A. 484. et 1394. Iph. T. 564. et 608. Rh. 850. Her. 969. Ion. 1121. μὴν ἐχ' ὀρᾶς, ἃ χρὴ σ' ὀρᾶν Ph. 720. cf. Bac. 910. et 922. Ion. 558. et Inus fr. XIV. 3. εἷς ἀνὴρ ἐ πάνθ' ὀρᾶ Ph. 752. ἐχ' ὀρᾶ Δίκα κακὰς ib. 1717. ὀρῶ ἐξαμαρτάνων Med. 350. ὀρᾶς, ἃ πάσχεις; ib. 404. ὀρῶμεν τάσδε δυσήνες τύχας Hip. 268. πόσους δοκεῖς—νοσῶνθ' ὀρῶντας λέκτρα, μὴ δοκεῖν ὀρᾶν; ib. 463. ἐμοὶ ἐθέμις φθιτὰς ὀρᾶν ib. 1437. νερετέρων ὀρῶ πύλας ib. 1447. ὀρῶ δίκωπον, ὀρῶ σκάφος Al. 253. ὄρα γε, μὴ τι φάσμα νερετέρων τόδ' ἦ ib. 1130. κακῶν τοσέτων ἐχ' ὀρᾶς ἐπὶρροὰς; An. 349. κακὸν οἶον ὀρῶ τόδε ib. 1174. cf. Sup. 792. ταναγκαῖ' ὀρᾶν Sup. 855. ὀρῶ τελευτὰν ib. 1012. εἰδὲ ἡδέως ὀρᾶς Iph. A. 1122. στρατὸς πρὸς πλεῖν ὀρᾶ ib. 1624. τάρρῃθ' ὀρᾶν Iph. T. 1198. ὄρα τὸ μέλλον Rh. 332. ὄρα,—μὴ φύλαξιν ἐντύχης ib. 570. τέλος οἰκτρὸν ὀρᾶς Bac. 210. ὀρῶσιν τὰ βροτῶν ἐρανίδαι ib. 392. τὸν θεὸν ὀρᾶν σαφῶς ib. 477. ὀρᾶν μοι δύο ἡλῖες δοκῶ ib. 916. ὡς ὀρῶμεν, ἐχ' ὀρῶμενοι ib. 1048. ὀρῶ μέγιστον ἄλγος ib. 1281. τίν' ὄχλον τόνδ' ὀρῶ; Cy. 221. ξένι' ὄρα τάδε ib. 353. τόνδ' ἀγῶν' ὀρῶ πέλας Her. 333. ἀγγέλοισι τὰς ἐναντίας ὀρᾶν ib. 393. ἡδίστον, ἐχθρόν ἄνδρα δυστυχῆνθ' ὀρᾶν ib. 940. ὥσπερ σὲ—ὀφθαλμοῖς ὀρῶ Hel. 117. χθόνα πάτριον ἐχ' ὀρᾶς ib. 224. αὐχμηροὶ ὀρᾶν ib. 1556. δεσπότην ὀρᾶν πάρα Ion. 516. θαύματ' ἀνθρώποις ὀρᾶν ib. 1142. τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελλέτων ὀρῶ; ib. 1395. μὴ τὰ δαιμόνων ὀρῶμεν, εἰ μὴ καιρὸς ἐσθ' ἡμᾶς ὀρᾶν ib. 1552. ποῖ ὄνειρα κηραίνεσθ' ὀρῶ Her. F. 518. ὄρα, μὴ παρὰ γνώμην πέσης ib. 593. ὡς ὀρᾶν ἐφαίνετο ib. 1002. παρ' Ἥρας ὀρᾶς θρόνων τάδε; ib. 1127. τὰς ἐμὰς φυχὰς ὀρᾶς ib. 1358. ὀρῶ ἐλπιδ' ἐξ ἀμυγχανῶν El. 624.

ὄρατε τὸν τύραννον Alcæon. fr. IX. 1. ταῦτα σκεδρῶς ὄραν ἡμᾶς ἀνάγκη ejusd. fr. XIII. 1. ὄρῳ ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα πόλον Alop. fr. IV. 1. τὸ δαιμόνιον ἔχ ὄρᾳς—And. fr. VIII. 1. τὸ δᾶλον ἔχ ὄρᾳς ὅσον κακόν; Antioip. fr. XV. ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὄρᾳ Melan. fr. XXV. 2. ὄρᾳς μ' ὥς ἐπράϊνας Meleag. fr. XIX. ὄρῳσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr. VII. ὄρᾳς τὸν ὑψᾶ—αιθέρα—Fr. inc. I. 1. τὸ φῶς ὄρῳν Or. 1523. cf. Al. 694. ὄρῳν ὀρῳντα Bac. 470. ὀρῳντος εἰς Κύπριν Antig. fr. VI. 1. ὁ βέλεται μόνον ὄρῳν Fr. inc. XXXII. 1. τὸν πάνθ' ὀρῳντα, κ' αὐτὸν ἔχ ὀρῳμενον eorund. CXLVI. 2. τὸν καταθρόνῳ ὀρῳντες ὁ τιμῳμενον Hec. 316. πλεν ὀρῳντας ἡσυχον ib. 901. φῶς ὀρῳντες ἡλῖς Hip. 4. τὰ φσιτων τοῖς ὀρῳσι κόσμος Sup. 78. τυφλοῖς ὀρῳντας ἐτάσας τοξεύμασιν Her. F. 199. τῇσδ' ὀρῳσης φέγγος Hip. 1023. τὴν ὁ κλύσαν, εἰδ' ὀρῳσαν Al. 405. εἰς τὴν τύχην ὀρῳσα Tr. 1008. Δίκη πάνθ' ὀρῳσα El. 771. σκόλα βροτοσφόρα χαίρεις ὀρῳσα Aug. fr. IX. 2. ἔχ ὀρῳσθ' ἐκηβόλων τόξων γλυφίδας; Or. 273. τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγος ὀρῳσθαι; An. 113. τύμβον βελοῖμην ἂν ἀξιέμενον τὸν ἐμὸν ὀρῳσθαι Hec. 320. πολλῇ ἀβροσύνῃ δηλὸς ὀρῳσθαι Or. 350. πυριφλέγων ὀρῳσθαι λέων Bac. 1017. κακὸς ὀρῳσθαι Her. 511. πρόσθεν μελᾶθρῳν ὀρῳμένη An. 879. ὁ γε μὴδ' ὀρῳμένη πίσις παρῆν Iph. A. 1586. ἔσιν ἔχ ὀρῳμενον—δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 2. ἐγγύθεν ὀρῳμένων (sc. πραγμάτων) Ion. 586. etc.

Ὀργαίνειν Al. 1109.

Ὀργανον. παλαιὸν ὄργανον Ion. 1030. λαῖνους Ἀμφίονος ὀργάνους Ph. 116. ὀργάνουσι ἐξησκημένοι Mῆσαι Rh. 922. λογχοποιῶν ὄργανα Bac. 1206.

Ὀργάνος. ὄργανον χέρα An. 1014.

Ὀργάς. ἐν ὀργάσιν Bac. 340. πρὸς Ἰδης ὀργάδας Rh. 282. cf. Bac. 445. et El. 1163.

Ὀργή. ὀργή σε καὶ τὸ γῆρας ὁ σοφὸν Or. 490. εἰς ὀργὴν πεσὼν ib. 695. ὀργὴν Μενέλεω ποίεμενος ib. 1630. τραχεῖαν ὀργὴν Med. 447. δεινὴ καὶ δυσίατος ὀργή ib. 520. cf. Iph. T.

987. λήξασα ὀργῆς Med. 615. ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας Hip. 689. ὀργῆς ἐξανεῖς κακῆς ib. 900. ἐκ ὀργῆς χάριν An. 689. ὀργῆς ὑπο Iph. A. 335. et Bac. 757. ἡν ὀργῇ—ἐξόρες Βάκχας ἀγειν ζητῇ Bac. 51. ὀργῇ ὑπόθες ἡσυχον πόδα ib. 646. ὀργῇ εἶξα μᾶλλον, ἢ μ' ἐχρῆν Hel. 79. ὀργῇ χολωθεῖς Dan. 40. ὀργῇ ὅστις εὐθῆως χαρίζεται Æol. fr. III. 1. ὀργῇ φαυλὴ πόλλ' ἔνεσ' ἀσχήμονα Ar. fr. VI. ἔξω ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Hyp. fr. VII. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi. fr. X. 2. ὀργὴν πραύνησα Phry. fr. XI. 3. αἰδῶς ὀργῆς πλεῖον ὠφέλει βροτῶς Tem. fr. IV. εἰδεις μετ' ὀργῆς εἰδὲν εὐ βαλεύεται Fr. inc. XXIII. 1. 2) dor. ὀργά. βαρύθυμον ὀργὰν Med. 176. ἐκ πατρὸς ὀργᾶς Hip. 1124. οἷαν ὀργὰν ἀναφαίνει Bac. 537. παρανόμῳ ὀργᾷ ib. 995. 3) plur. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλεσι Med. 121. βασιλέων ὀργὰς ἀφῆρσιν ib. 456. cf. v. 1150. ἀμφιλόγους ὀργὰς ib. 638. ὀργὰς φέρειν ib. 870. ὀργὰς ποιεῖσθαι ib. 909. Πανὸς ὀργὰς ib. 1172. ὀργαὶ εἰς σ' ἐπέσκηψαν Θεᾶς Hip. 438. et ὀργαὶ κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας ib. 1418. ὀργὰς μαλάσσει' ἀνδρὸς Al. 774. ὀργὰς ἡπίους Tr. 53. ὀργὰς πρέπει Θεῶς ἔχ ὁμοιῶσθαι βροτοῖς Bac. 1346. μελίσσων τυγῆς ματρὸς ὀργὰς Hel. 1356. ἐπίσχεις ὀργὰς ib. 1658. ὀργὰς δικαίας ἔχειν Her. F. 276. ἥλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν El. 1110. δειναὶ ὀργαὶ κυμάτων θαλασσίων Fr. inc. LIII. 1. cf. Fr. inc. B. 39. 1.

Ὀργια, sacra in honorem Bacchi celebrata. Bac. 34. 79. 262. 470. 471. 476. 482. 996. et 1078. τὰ μυσῶν ὄργι' εὐτύχῃσ' ἰδὼν Her. F. 613.

Ὀργιάζειν Bac. 416.

Ὀργίζεισθαι. ὁ πεπρωμένοις ὀργίζῃ γάμοις Hel. 1662. ἀπειλήσας ὀργιῖσθαι μὴ λαβῶσιν Epist. I. ὥς τότ' ἦσθ' ὀργισμένος Hip. 1413. ὅταν ὀργισθῇ δαίμων Med. 129. ὀργισθῆς δὲ μὴ Iph. A. 631. et 637.

Ὀρέγειν. ὀρεγε νῦν, ὀρεγε γεραῖαν νέα χεῖρα Ph. 103. cf. v. 1704. ὀρέξας δεξιᾶν Her. 844. ἄρα φίλῃν ὀρέξεν ὠλένην; Med. 902. Κυκλωπεῖαν πόλιν ὠρέξας οἰκεῖν Her. F. 16. τίς

- τῶν μεγίστων δειλὸς ὢν ὠρέξατο; Ar. fr. XII. 3. σίτον ὀρεῖται Or. 303. φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ὀρέξομαι Hel. 359. ἰκέτις ὠρέχθης ἐμῷ Hel. 1254. εἰ δυνάμειός τινος ὠρέχθημεν Epist. V. ὀρεχθῆναι γάμων Ion. 842. οἷον ὀρεχθεῖς Or. 328.
- Ὀρεγμα παρηΐδων Ph. 314.
- Ὀρειβάτης Tr. 436.
- Ὀρειδρόμος ἔλαφος Iph. A. 1593.
- Ὀρεῖν. οἶαν σοι λῶβαν—ὥρσέ τις δαίμων Hec. 201. ὥρσε στρατὸν An. 1149. δι' ἄλσος Ἀρτέμιδος ἡλυθον ὀρομένα Iph. A. 186.
- Ὀρεινόμος. τὰν ὀρεινόμον Κενταύρων γένναν Her. F. 364.
- Ὀρειος. δρῦμός ὀρειος Hip. 1127. κλῶν ὀρειον Bac. 1066. θηρῶν ὀρείων Al. 498. et θηρσὶν ὀρείοισι Sup. 47. πέτρας ὀρείας παῖς Hec. 1110. σκύμνον ὀρείαν Or. 1493. καὶ ἐπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 448. τῆς ὀρείας μελίσσης Iph. T. 633. ὀρεία μάτηρ Θεῶν Hel. 1317. cf. Cret. fr. II. 14. ὀρεία Λαίνα El. 1163. ὀρειῶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 284. Νύμφας ὀρείας Cy. 4.
- Ὀρεσκόος. δαιτὸς ὀρεσκόος Cy. 246. et
- Ὀρεσκόος. ὀρεσκόων σκυλάκων Hip. 1277.
- Ὀρεσιγόνοος. ὀρεσιγόνοισι θεαῖς Xan. fr. vers. 1.
- Ὀρέσειος. τῆς Ὀρεσείας χερὸς An. 1243. Ὀρέσειον δάπεδον Or. 1647.
- Ὀρέτερος. θηρὸς ὀρετέρω Hec. 1058. ὀρετέρω Λέοντος Bac. 1139. κάπροι ὀρέτεροι Or. 1460. τὰν ὀρετέραν παρθένον Tr. 551.
- Ὀρέτης, Agamemnonis et Clytæmnestræ filius. Or. 24. etc. An. 886. Iph. A. 418. 465. 622. 1119. et 1451. Iph. T. 56. etc. El. 15. etc. et dor.
- Ὀρέτας Or. 1438. et 1470. et Iph. T. 235.
- Ὀρθεύειν. ὃς σὸν ὠρθευεν δέμας Or. 405.
- Ὀρδιος. ἀπ' ὀρδίης πύργω Ph. 1229. et πύργων ἀπ' ὀρδίων An. 10. ὀρδιαν σάλπιγγος ἡχώ Tr. 1266. πρόσβασιν ὀρδιαν El. 489. ὀρδίης ἐδείρας Hel. 638. ὀρδίῳ κηρύγματι Iph. A. 94. ἐπεὶ ἐσήμην' ὀρδιον σάλπιγγι Her. 830. περγάμων ἀπ' ὀρδίων Ph. 1105. ὀρδια φδέγματα Hel. 1591.
- Ὀρθὸς Iph. A. 559. ἀνῆξεν ὀρθὸς λαὸς Ph. 1469. cf. Rh. 792. Bac. 692. et Hel. 1616. τένοντ' ἐς ὀρθὸν Med. 1166. ὀρθὸν κρατ' ἔησαν Hip. 1203. ὀρθὸς φίλος Iph. T. 610. ὀρθὴ ἐς ὀρθὸν αἰδέρ' ἐσηρίζετο Bac. 1071. ὀρθῷ βῆναι ποδὶ Hel. 1465. ἐκ ἡθέλ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κατά ib. 1572. ὀρθὸν λόγον Antiop. fr. XLII. 1. ἡμεῖς ὀρθοὶ An. 762. ὀρδοῖσιν κανόνιν Tr. 6. ὀρθὴν παρ' οἶμον Al. 838. ὀρθὴν σφαγίδα El. 811. τρίαῖναν ὀρθὴν εἶσαν Er. fr. I. 52. ὀρθαῖς κόραις Hec. 972. ἔησαν ὀρθαὶ Bac. 1085. ὀρθὰς ὠλένας Hel. 1101. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. πρὸς ὀρθὸν χῶμα τάφω Hec. 221. μ' ἐς ὀρθὸν εἴησον Or. 231. cf. Sup. 1229. γραῖαν πεσῖσαν αἶρετ' εἰς ὀρθὸν πάλιν Tr. 465. ὀρθὸν μεδίει βλάστημ' ἄνω Bac. 1069. τέρπον ἐξανίσταται (sensu obscaeno) Cy. 168. εἰς ὀρθὸν ἔση Ar. fr. XXVI. 3. εἰς ὀρθὸν μία (sc. γραμμή) Thes. fr. V. 8. ἔως γῆς ὀρθ' ἔκειθ' ὀρίσματα Hec. 16. ὀρδοῖς ὁμμασιν Iph. A. 851. ὀρθά, adverbial. φρονεῖς ὀρθά; Med. 1129. ὀρθά λέγειν Al. 796. ἐκ ὀρθά πυρφορεῖς Tr. 348. ἐκ ἄρ' ὀρθ' ἀκούμεν; Ion. 533.
- Ὀρδοσάδῃ. ἐπὶ ἐμπύρως ὀρδοσάδας Hel. 554.
- Ὀρδοσάτης. περιβολὰς σκηνωμάτων ὀρδοσάταις ἰδρύνετο Ion. 1134. λατῆες ὀρδοσάτας ἔδενυσεν Her. F. 980.
- Ὀρδοσάτος. κλιμάκων ὀρδοσάτων Sup. 497.
- Ὀρθεῖν, ὀρθεῖτε κάρα Hip. 198. cf. Bac. 931. ὀρθε πρόσωπον Al. 389. τί δῆτ' αὖ ὀρθετε; Tr. 505. cf. Bac. 1167. et Dic. fr. XV. 2. ὀρθεῖσαι τὴν ὁμόθελον Hec. 60. λέβητας ὠρθεν El. 802. ὀρθώσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν Hip. 786. ὀρθωσον κάρα Her. 635. μὴ Τροίαν ποτὲ πεσῖσαν ὀρθώσειεν Tr. 1161. ἔτ' οἶκον, ἔτε πόλιν, ὀρθώσειεν ἂν Ar. fr. V. 2. ὀρθώσης στρατὸν Antiop. fr. XLII. 3. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας τρόπαιον Ph. 1256. οἶκον πατρώον ὀρθῶσαι Iph. T. 993. τὰ τῆς λήθης φάρμακ' ὀρθώσας Pal. fr. II. 1. ὀρθεῖσθαι γνώμαν Hip. 247. ἐκέτ' ὀρθεῖναι Rh. 799. ἐν ἀγγέλῳ κρυπτὸς ὀρθεῖται λόγος Fr.

inc. CCXXIV. ὀρθαμένης εὐνῆς
 Med. 569. ὠρθάντο Hel. 1621. τὰ
 θεῶν ἐκ ὀρθωθέντα Iph. A. 24.
 Ὀρθρεύειν. ὀρθρεύσαν ψυχὰν ἐκπλη-
 χθεῖσα Tr. 182. γόοισιν ὀρθρευομένα
 (dor. pro ἐνή) Sup. 977.
 Ὀρθρος. δι' ὀρθρων El. 909.
 Ὀρθῶς Hip. 94. Bac. 836. et Ion. 1025.
 ὀρθῶς ἔλεξας Or. 100. et 110. et Ion.
 745. μὴ σκοπῶς ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157.
 ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς ib. 937. ὀρθῶς ἀκ-
 σας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων Hip. 1170.
 ἐκ ἧσδ' ἄρ' ὀρθῶς τᾷδε σώματος πατήρ
 Al. 639. οἵτινες φίλοι ὀρθῶς πεφύκασι
 An. 377. ἐμοὶ λόγοι—ὀρθῶς ἔχουσ'
 εἰς τόνδε Sup. 335. ὀρθῶς εὐθύνην
 πόλιν ib. 418. ἔτ' ἂν γ' ἔτ' ὀρθῶς—
 δέμας καπνῶται ib. 496. ὑπέδηκας
 ὀρθῶς τῆς λόγους Iph. A. 507. ὀρθῶς
 διαζῆν τὸν βίον ib. 923. ὀρθῶς πο-
 θεῖς εἰδέναι τάκεϊ Iph. T. 542. ἐκ
 ὀρθῶς φρονεῖ ib. 1476. ὀρθῶς ἀτί-
 ζεις Rh. 327. τᾶνον' ὀρθῶς ἀφροσύ-
 νης ἄρχει θεᾶς Tr. 990. ὀρθῶς ἔχει
 πέπλος Bac. 936. ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς
 Μαινάδων αἰσχυρῆργίαν ib. 1060. σκέ-
 ψαι νυν ὀρθῶς ib. 1278. ἴν' ὀρθῶς
 ἐκμάθης Cy. 672. ἐκ ὀρθῶς ἔχον Her.
 745. πρὶν εἰδέν ὀρθῶς εἰδέναι Hel.
 329. ἔγνωσ ὀρθῶς ἄνδρα ib. 571. ζη-
 τῶντά γ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ'
 ἐμὴν ib. 961. ὀρθῶς ἦδε συμφορὰ
 δακρύεται; ib. 1242. ὀργᾶς αἴσιν ἐκ
 ὀρθῶς φέρῃ ib. 1658. θεὸς ὀρθῶς
 ἔκρανε Ion. 570. cf. Hip. fr. XVI.
 ὁ ἧξας ὀρθῶς Ion. 572. οἱ ὄντες ὀρ-
 θῶς (sc. φίλοι) Her. F. 56. ὅταν
 κρηπίς μὴ καταβληθῇ γένεος ὀρθῶς ib.
 1262. πῶς τις αὐτὰ—ὀρθῶς κρινεῖ;
 El. 373. εἰ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα Alcmen.
 fr. IX. 1. πολλὰ ἐκ ὀρθῶς ποιεῖ (sc.
 ὁ πλεῖστος) Alex. fr. XIV. τὰ ἐκ ὀρ-
 θῶς πρᾶσσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσειν
 κακὸν ἦλθε Ar. fr. XXXII. τὰ πρά-
 γματ' ὀρθῶς ἦν τιδῇ Bel. fr. XXIV.
 5. ὀρθῶς μ' ἐπήρῃ Er. fr. II. 1. τὰς
 βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀδρῆσαντα Eu.
 fr. VII. 2. κέκτησο ὀρθῶς, ἃ ν' ἔχῃς
 Inus fr. XV. 1. χρῆσθαι ὀρθῶς (sc.
 τῷ ἑρᾶν) Fr. inc. CLXV. 11.
 Ὀριγνᾶσθαι. ὅταν θηρῶν ὀριγνῶτο
 Bac. 1253.
 Ὀρίζειν. ὀρίζω τῶτο Fr. inc. LVIII.
 5. εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνος

Hec. 259. ἐπεὶ μ' ἀπὸ γᾶς ὥρισεν
 Ἰλιάδος ib. 941. ἦν περ ἡμῖν ὥρισεν
 σωτηρίαν Iph. T. 979. χειμῶν ἄλλοσ'
 ἄλλον ὥρισεν Hel. 127. εἰ ὥρισέν σε
 ib. 1686. ὥρισαν πετροῤῥιφῇ θανεῖν
 ἐμὴν δέσποιναν Ion. 1222. τὸ δᾶλον
 γένος πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν
 θεὸς Antiop. fr. XVI. 2. διδύμους
 ὀρίσασα πόντῳ πέτρας Med. 434.
 γαῖα, ἣν Πέλοψ ὀρίζεται Tel. fr. I. 1.
 ἱερὸν ὥρισαντ' ἔχειν Iph. T. 969.
 γόοις ματρὸς ἐκ χειρῶν ὀρίξῃ Ion. 1459.
 ἀδικα καὶ δίκαι' ὥρισμένοι Hec. 801.
 ὄροις ὑγροῦσιν ὥρισμένην Ion. 295.
 Ὀριον. εἰ γῆς ὄρι' ἀποσερέμενοι Tr.
 375. ἔτε γαίης ὄρι' ἂν ἐκβαῖμεν λά-
 θρα Her. F. 82.
 Ὀρισμα. ὄρισμα βαρβάρων Iph. A.
 952. ἔως γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὀρίσματα
 Hec. 16. ὦ κλείν' Ἀθηνῶν Παλλάδος
 θ' ὀρίσματα Hip. 1459. πρὶν τὰ Τροίαις
 εἰσβαλεῖν ὀρίσματα An. 969. τὰ ἄλλα
 πεζὸς γῆς περὶ ὀρίσματα Rh. 437.
 Ὀρκάνη. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσέ-
 μενος Bac. 611.
 Ὀρκιος. ὄρκιον Ζήνα Hip. 1025. ὄρ-
 κίως θεᾶς Ph. 484. cf. Iph. T. 747.
 τὰν Ζηνὸς ὀρκίαν Θέμιν Med. 208.
 ὄρκιον μοι ξίφος Ph. 1671. ὄρκίοισι
 ζυγίς Med. 735. ὄρκια δῶμεν τῷδ'
 ἀνδρὶ πόλει τε Sup. 1231.
 Ὀρκος. ὄρκῳ μὴ ἐμμένων Med. 754.
 εἰδ' ὄρκον—ἐλέγξας Hip. 1055. λάβ'
 ὄρκον Sup. 1187. cf. v. 1190. ὄρκον
 ἐκλιπόντες ib. 1193. cf. Iph. T. 750.
 ὤμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὄρκον Iph. A.
 391. ὄρκον δότω μοι Iph. T. 735.
 ἔξαρχ' ὄρκον ib. 743. τὸν ὄρκον εἶναι
 τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον ib. 758. τὸν ὄρ-
 κον ἐμπεδώσομεν ib. 790. ἀγνὸν ὄρ-
 κον σὸν κάρα κατώμοσα Hel. 841.
 ὄρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν Fr. inc. III. 2.
 ὄρκους συνῆψαν Ph. 1247. cf. Iph. A.
 58. βοᾷ ὄρκους Med. 21. μεγάλοις
 ὄρκοις ἐνδησαμένα—πόσιν ib. 161.
 ὄρκων ταμίαις ib. 169. βέβακέν ὄρκων
 χάρις ib. 439. ὄρκων φρέθῃ πίσις ib.
 492. ὄρκους μηδὰ μῶς ἀτιμάσης Hip.
 611. ὄρκους θεῶν ἀφρακτοῖς ib. 657.
 ποῖτοι ὄρκοι κρείσσονες; ib. 960. ὄρκους
 παρασχὼν ib. 1037. μάτην ἂν ὄρκοις
 συγχέαιμ', ὅς ὤμοσα ib. 1063. δι'
 ὄρκων ib. 1306. ὄρκων ἀφεῖλε πίτιν
 ib. 1309. ἣν δορυξένων ἐμῶν μείνωσιν

ὄρκοι An. 1001. ἔγγραψον ὄρκους τρί-
ποδος ἐν κοίλῳ κύτει Sup. 1201. μνη-
μεῖα ὄρκων ib. 1203. τόνδ' ἐν ὄρκους
ζειέξομαι ib. 1228. ὄρκους παλαιῶς—
μαρτύρεται Iph. A. 78. τὰς κακῶς
παγέοντας ὄρκους ib. 395. ὦ ῥαδίῳις
ὄρκοισι περιβαλῶσά με Iph. T. 788.
ὄρκοις κεκλημέδα Hel. 983. ὄρκους πα-
ραβαίνοντας Bel. fr. XXV. 7.
Ὀρκωμοτεῖν. πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊ-
δῶν ὀρκωμοτεῖ Sup. 1189.
Ὀρμάθειν, verb. poët. ὅταν τις—πέ-
λας ὀρμάθῃ Med. 189. τίνος ἀγαλ-
μάτων ἰκέτις ὀρμάθῃ; An. 860.
Ὀρμᾶν. ἐκ ἀδίκου εἰς ἀγῶνα τόνδ'
ἐνοπλος ὀρμᾶ Ph. 266. cf. v. 788.
ὀρμᾶν πύργωμα ἐπὶ Sup. 1219. εἰς
ἀδίκους πράξεις ὀρμῶν Fr. inc. CLIII.
4. εἰς πατρός δόμους ὥρμησεν Med.
1178. εἰδ' ἄκρανδ' ὥρμησμεν Bac.
435. ἐς ἄλλην δὴ τιν' ὀρμήσω πόλιν;
Her. F. 1286. ἐνοπλος ὀρμήσας Or.
1289. πρὸς ἵππων εὐδύς ὀρμήσας
εἰσὶν Hip. fr. XII. Καδμείαν μέ-
ριμναν ὀρμήσας' ἐπ' ἔργον Ph. 1071.
πήδημ' ἐς ἄδης πικρὸν ὀρμήσασά μοι
Hip. 829. ἐνθεν ὀρμάσω Sup. 1016.
πῶλον—ἐκ γεραῖας χειρὸς ὀρμήσων
Hec. 145. βαρείας χειρὸς ὀρμάται
βέλος ib. 1041. πένθος μεγάλως τόδ'
ὀρμάται Med. 183. ὀρμᾶσθαι χρεῶν
πάντ' ἄνδρ' ὀπλίτην Sup. 584. ὀρμᾶ-
ται μόλις Bac. 880. σπεδῇ σκυθρω-
πὸν πρὸς δόμους ὀρμώμενον Hip. 1152.
σὺν δίκῃ ὀρμώμενον Sup. 328. σπε-
δὴν ἐπ' ἄλλον ὀρμώμενος ib. 1198.
εἰς φυγὴν ὀρμώμενοι Rh. 143. εἰς
μάχην ὀρμώμενος Er. fr. I. 34. εἰς
δόμους ὀρμωμένην Bac. 1164. φυγῇ
λάδρα τῆσδε γῆς ὀρμωμένην Dan. 38.
ἐπὶ τῷδ' ὀρμημένος Bac. 630. πρὸς
δόμους ὀρμημένον El. 340. κῆμοι κατ'
ὄσσων ὀρμήθῃ δάκρυ Med. 906. εἵπερ
πρὸς ἄλλε δώμαδ' ὀρμήθῃς ξένε Al.
1043. εἰς θάλασσαν ὀρμήθῃ ποσὶν
Iph. T. 1407. πρὸς πύλας ὀρμάθῃ
(dor. pro ἡθῃ) Tr. 532. ὀρμήθῃτε
Alcmæon. fr. XII. 1. ἐς Ὀλυμπον
ὀρμαθεῖς Iph. T. 1269. εἰς τὸ πρῶ-
τον πόλιος ὀρμηθεῖς ζυγὸν Ion. 595.
Ὀρμεῖν. ἀκταῖσιν ὀρμεῖ Or. 55. εἰ
ναῦς—ὀρμεῖ σέθεν Iph. T. 1043. τῶν
ἄσσων ὀρμεῖ Iph. A. 291.
Ὀρμή, et dor. ὀρμά. ὀρμήν λάβοις ἄν

τῶν ἐμῶν βελευμάτων Sup. 1050.
πυρὸς ὀρμά Tr. 1081. σύντεινε ποδὸς
ὀρμὰν El. 112. et 127.
Ὀρριά. ὀρμὰν τείνων Hel. 1631.
Ὀρμίζειν. ὥς οἰκαδ' ὀρμίση πλάτην
Tr. 1155. στρατὸν ὀρμίσας εἰς γῆν
Ἀσίαν Or. 352. ἐν Ναυπλίῳ σέλ-
μαδ' ὥρμιζαι νεῶν ib. 242. δεσμοῖς
ναῦς ὅπως ὥρμισμένος Her. F. 1094.
μὴ 'κ τύχης ὥρμισμένος ib. 203. εἰ
ναῦς Ὀρέως κρύφιος ἦν ὥρμισμένη
Iph. T. 1328.
Ὀρμος. Δωριδὸς ὄρμον αἶας Hec. 450.
χρυσῶν ὄρμον Alcmæon. fr. XVII. 2.
μή μοι ναῶν πρύμνας δέξασθαι τέσδ'
εἰς ὄρμους Iph. A. 1322. τὰς Αὐλίδος
τενοπόρους ὄρμοις ib. 1497. ἐπὶ χρυ-
σείοις ὄρμοις El. 177.
Ὀρνιδόγονος. διὰ τὸ τὰς ὀρνιδογόνε
ὄρμα Or. 1387.
Ὀρνις. οἰκῶν μ' ὥστ' ὄρνιν—ἐξέπαξας
Hec. 179. ὄρνις—ἀμφὶ κλάδοις ἐξο-
μένη Ph. 1516. πτερῶσαν ὄρνιν
Hip. 733. ὄρνις ὥς τις ἐκ χειρῶν
ἄφαντος εἶ ib. 828. cf. Sup. 1046.
κυανόπτερος ὄρνις An. 863. ὄρνιδα
τόνδ' αἰσιον ποιούμεδα Iph. A. 607.
ὥς ἔτυχε Λήδ' ὄρνιδ' ἵπταμένῳ ib. 796.
ὄρνις σοι γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν
γάμοις ib. 988. ὄρνις ἀλκυνὼν Iph.
T. 1089. ἄπτερος ὄρνις ib. 1095.
ὄρνις πολυχρως κύκνος Bac. 1362. cf.
Hel. 19. ὄρνιδος ἔνεκα (boni ominis
causa) Her. 730. κακὸς ὄρνις Hel.
1057. τὰν ἀοιδόταταν ὄρνιδα μελω-
δὸν ib. 1115. θάμβησεν ὄρνιδος πό-
νους Ion. 1206. ὄρνις ὑφειμένη Her.
F. 72. πολὺς ὄρνις ib. 110. ὄρνιν
ιδῶν τιν' ἐκ ἐν αἰσίοις ἔδραις ib. 596.
ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Pol. fr. I. 5.
οἰωνίσματ' ὄρνιδων μαθὼν Ph. 846.
τὰς ὑπὲρ κᾶρα φοιτῶντας ὄρνις—χαί-
ρειν λέγω Hip. 1059. φθόγγος ὄρνι-
δων Iph. A. 9. πτηνοῖς ὄρνισιν Tr.
148. ὄρνιδες ἀρδεῖσαι Bac. 747. ὄρ-
νιδας ὥς ib. 955. cf. Cy. 406. εὐνδες
τὸ δοκεῖν ὄρνιδας ὠφελεῖν βροτῆς Hel.
754. ὄρνιδων γαμφηλαῖς ἰσχὺν νι-
κῶν Ion. 159. τίς οὐδ' ὄρνιδων καινὸς
προσέβα; ib. 170.
Ὀρυνσθαι. ἐς ἔριν ὀρυνμένα Iph. T.
1149.
Ὀρος. πεδίῳν δαπέδοις ὄρον Al. 594.
τῷδ' ὄρος τίς ἔστι μοι; Iph. T. 1219.

τὸν Ἑλλήνων ὄρον φεύγειν Her. 190.
 ὄρος σαφῆς Her. F. 669. γῆς πα-
 τρώας ὄρον ἐκλιπεῖν El. 1315. cf.
 Sup. 147. et Her. 134. πάτρας ὄρος
 Æg. fr. X. 2. ἐκ ἔστιν ὄρος κείμενος
 εἰς Fr. inc. CLX. 4. ἐν μέσσοις
 Θρήκης ὄροις Hec. 963. γῆς ὄρος
 Ἑλλανίδος ib. 1260. γῆς ὑπερβα-
 λὼν ὄρος Or. 443. cf. v. 1644. ὑπὲρ
 ἁκρων ὄρων χθονὸς Ph. 676. ἡ δυοῖν
 ὄρος ἔχει ib. 1263. ὄρων ἕξω χθονὸς
 ib. 1624. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις
 Med. 541. cf. Iph. T. 1451. ἐν Φθίας
 ὄροις Iph. A. 713. Ταυρικῆς ὄρος
 χθονὸς Iph. T. 85. Εὐρώπης ὄρος
 Tr. 927. et Ion. 1356. πρὶν ὄροις
 Πελάσαι στρατὸν Ἀργείων Her. 289.
 ὄροις ὑγροῖσιν ὠρισμένη Ion. 295.
 Ἀτλαντικῶν πέρα φεύγειν ὄρων Her.
 F. 235. Ἀργείας ὄρος γαίας El.
 410. πατρώας γῆς ἀτιμάζων ὄρος
 Dic. fr. IV. 4
 Ὅρος. Ἰδὰς ὄρος ἱερὸν Or. 1383. cf.
 Ph. 241. πέμπτε μ' εἰς ὄρος Hip.
 215. cf. v. 233. ὄρος οἰκῶσι Bac.
 33. εἰς ὄρος, εἰς ὄρος ib. 116. et
 164. ἐκὼν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσο-
 μεν ib. 191. ἐξ ὄρος οἴσιν ξύλα Aut.
 fr. I. 2. ὄρος παρθέμιον Tel. fr. I.
 5. ἂ κατ' ὄρη Ἀρτεμῖς ἱεμένα Ph.
 153. ὄρεσι Μαινάδων ib. 1741. cf.
 v. 1744. κατ' ὕλαν ὀρέων An. 850.
 ἀπὸ νησαίων ὀρέων Iph. A. 203.
 Κενταύρων ἐν ὄρεσι ib. 1047. ὀρέων
 μύσχον ἀκήρατον ib. 1083. Ἰδὰς
 ὄρεα ib. 1285. Σικελῶν ὀρέων Tr.
 222. ἐν ὄρεσι βακχεύων Bac. 76.
 Φρυγίων ἐξ ὀρέων ib. 86. cf. v. 140.
 ἡδὺς ἐν ὄρεσιν ib. 135. ἐν δασκίοις
 ὄρεσι θοάξιν ib. 219. ὄρεσι φυγάδα
 Hel. 188. ἀλίμενα ὄρεα μέλεα ib.
 1143. Ἀργείων ὀρέων El. 700. ὄρε-
 σι περιδρομος Cresph. fr. XII. 2.
 κατ' ἐναύλους ὀρέων ἀβάτως Tem. fr.
 XVIII. 2.
 Ὅρεῖν. ὥρεον ἄλλος ἄλλοσε Her. F.
 972. ἐκ τάξεων ὄρεσε Ph. 1243.
 μύσχος ὀρέσας εἰς μέσας Iph. T.
 297.
 Ὅροφος. ὀρόφω πτέρυγα περιβάλλει
 πέπλων Ion. 1143. ἐς ὀρόφους Φοίβης
 ib. 89.
 Ὅρπαξ. Θεσσαλὸν ὄρπακα Hip. 221.
 Ὅρρωδεῖν. ὀρρωδῶ τινα δόλον θυραῖον

El. 831. ὀρρωδῶν θανεῖν Hec. 768.
 ὀρρωδῶν παθεῖν And. fr. XXI. 2.
 Ὅρρωδία. διὰ φίλων ὀρρωδίαν Ph.
 1398. εἴσω φρενῶν ὀρρωδία μοι, μή
 τι βελεύσης κακὸν Med. 317. μὼν σ'
 ἐξέπληξ' ὀρρωδία; Ion. 403. τήκω
 καρδίαν ὀρρωδία Fr. inc. CXLVIII.
 6.
 Ὅρυγμα τύμβος Hel. 553.
 Ὅρυκτός. ὀρυκτὸν ἀναρρήξων τάφον
 Tr. 1153.
 Ὅρφανεύειν. παῖδας ὠρφάνευες Al.
 298. τέκν' ὀρφανεῦσαι ib. 163. et
 τέκν' ὀρφανεύεται Hip. 847. ἐνθάδ'
 ὠρφανεύετο Al. 538. ὀρφανεύσομαι
 Sup. 1132.
 Ὅρφάνευμα Her. F. 546.
 Ὅρφανίζειν. ὠρφάνισσε (pro ισε) Al.
 398.
 Ὅρφανός. οἶκον ὀρφανὸν λείψω πα-
 τρός Or. 663. ὀρφανὸς ἀποζυγείς
 Ph. 995. τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρ-
 φανὸν σέθεν τίθησιν; Med. 1209.
 δόμον ὀρφανὸν Al. 660. et ὀρφανὸς
 δόμος Ion. 791. σὺν παισὶν ὀρφανοῖ-
 σιν Al. 289. τεκῶν ὀρφανοὶ An. 308.
 et ὀρφ. τέκνων Dic. fr. XIV. 6. σέ
 λιταὶ διακωλύσας ὀρφανὸν εἶναι παι-
 δὸς Hec. 150. ὀρφανὴν πατρός El.
 914. et πατρός ὀρφανὰ ib. 1010.
 νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων Or.
 1136.
 Ὅρφειος. Ὅρφεία γῆρας Al. 971.
 Ὅρφεύς, ποτ. ποῖτα. Med. 543. Hip.
 953. Al. 358. Iph. A. 1211. Rh.
 944. et 966. Bac. 561. Cy. 642. et
 Bel. fr. XVII. 10.
 Ὅρφναῖος. ὀρφναῖα νύξ Pi. fr. II. 3. cf.
 Or. 1225. et Sup. 994.
 Ὅρφνη. ἐν ὀρφνῇ δραπέτης μέγα σθέ-
 νει Rh. 69. cf. v. 587. et Ion. 955.
 πυκνῆς δι' ὀρφνης Rh. 774. ὀρφνης
 ἐκδὺς αἰθρίης Her. 857. χθονὸς μέ-
 λαιναν ὀρφνην Her. F. 46. 2) dor.
 ὀρφνα. νυκτός, τὰς ἐξῆλθ' ὀρφνα Iph.
 T. 152. πᾶσαν ἀν' ὀρφναν Rh. 42.
 κατ' ὀρφναν ib. 570. et 678. et Tr.
 1072. δι' ὀρφνας Rh. 697. γὰς ἐνέ-
 ρων τ' ἐς ὀρφναν Her. F. 352.
 Ὅρχατος. ὀρχάτως ὀπωρινὰς Fr. inc.
 CLXIX. 2.
 Ὅρχη=ς Cy. 170.
 Ὅσιος. ἐχ' ὄσιον ξένον Hec. 1235.
 ὄσιος ἕτερον ὄνομα Or. 546. φόνος

ὅσιος ib. 934. ὅσιν ἀνδρὸς ὅσιος (sc. οἶκος) ὦν ἐτύγχανε Al. 10. πόδα ὅσιον Iph. T. 131. τὸν ὅσιον δώσω φόνῳ ib. 1037. ὁ χορὸς ὅσιος Tr. 328. ὅσιον ἀνοσῖαις σφαγαῖς ib. 1315. ὅσιος εἰς ἐμέ Her. 719. ὅσιον εἰ τίθμῃ νιν Hel. 1027. ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὦν Ion. 150. εἶχ' ὁσίῳν ἐρώτων νόσῳ Hip. 764. πόθοι ὅσιοι Iph. A. 555. ὁπίοισι καθαρμοῖς Bac. 77. ὅσιοι περὶ ξένους Cy. 125. τῶν ἀδίκων καὶ τῶν ὁσίῳν ἐπατεῖν Her. F. 773. αἵματος δίκην ὁσίαν Or. 500. τὰν εἶχ' ὁσίαν Med. 850. ὁσίας κλη- δέχῃ Iph. T. 131. ὁσία ψήφος ib. 945. ὁσία δίδωμι ἔπος τόδε ib. 1161. ὁσίας ἔκατι Θεᾶς ib. 1461. ὁσία, πότνα Θεῶν, ὁσία δ', ἅ—περὰ—φέ- ρεις Bac. 370. sq. εἶχ' ὁσίαν ὕβριν ib. 374. εἰ Θέμις, εἴθ' ὁσία Hel. 1369. vid. not. Παλλάδος ὁσίαν πόλιν El. 1319. θυσίας εἶχ' ὁσίας Iph. T. 465. Θεὸς ὁσιόν τι δράσας Sup. 40. ὅσιον ἔσ' ἐμοὶ μόνῃ Iph. T. 1045. φθέγμα ὅσιον Her. F. 927. ἔτε Θήβαις ἐνοι- κεῖν ὅσιον ib. 1282. οἷσιν ὅσιον φί- λον El. 1351. εἶχ' ὁσία, εἴδ' ἀνεκτὰ Hec. 715. ὁσία παθεῖν ib. 788. εἰ τολμᾷς ὁσία Or. 825. τὰς τεκόντας ὁσία δρᾶν Hip. 1081. ὁσία χρήζον- τος σέθεν Sup. 123. ὁσία περὶ Θεὸς ib. 367. ὁσία δρᾶν τάνδ' ἐκδικῶ Hel. 1654. ἐξ ἐμῆ εἶχ' ὁσί' ἔθνησκες Ion. 1501. φρονεῖς ὁσία El. 1203. ὁσιω- τέραν πληγὴν Cresph. fr. XI. 1. ὁσιώτερον τῇ Θεῷ πέσοιεν ἂν Iph. T. 1194. Ὅσιον. φυγαῖσιν ὡσίον (sc. αἷμα) Or. 514. σόμα εὐφημον ἅπας ὁσιόσθω Bac. 70. ἀμφὶ νάρθηκας—ὁσιόσθε ib. 114. ὁσιωθεῖς Cret. fr. II. 16. Ὅσιως. παῖδ' εἶχ' ὁσίως σὸν ἀποκτεί- νας Hip. 1287. θεῖναι νεκρῶν σώ- ματα εἰς τάφον ὁσίως Sup. 63. Ὅσμῃ. ὥς καλὴν ὁσμὴν ἔχει Cy. 153. ὁσμῇ κατῆρες El. 498. Ὅσος. ἤξει ὅσον ἐκ ἡδῆ Hec. 143. ὅσον τάχος ib. 1284. An. 1067. Iph. A. 1539. Iph. T. 1301. et El. 421. et ὅσον τάχιστα Rh. 672. et Tr. 295. ὅσον ἐτύγχανε πνέων Bac. 1130. Ὅσσα, *nom. montis*. El. 446. Ὅσος. μέλας σ' ὅσσε κατακαλύψει

θάνατος Tr. 1314. ἡμος ὕπνος ἐπ' ὅσσοις κίδναται Hec. 916. ἐνθα— ἀφήσιν ὅσσων ἀνγὰς ib. 1104. δι' ὅσσων ὅμῃ ἔχων δακρυρρόων Ph. 373. ἐμοὶ κατ' ὅσσων ὠρμήθῃ δάκρυ Med. 906. cf. Hip. 245. et 1396. et Ion. 1369. κατ' ὅσσων κιχάνει μ' ἡδὴ σκό- τος Hip. 1444. σκοτία ἐπ' ὅσσοισι νυξ ἐφέρπει Al. 270. cf. Fr. inc. XL. 3. et fr. inc. B. 48. 3. οἰκτρὰ ὅσσων δάκρυα Sup. 48. cf. v. 96. et Iph. A. 477. ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων Bac. 236. ἐν διασρόφοις ὅσσοις ib. 1166. μήτε Κιθαιρῶν ὅσσοισιν μ' ἐγὼ ib. 1383. vid. not. αὐτὸς ὅσσοις εἰδόμην Hel. 121. πρόσδι' ὅσσοισιν Ion. 193. γραῖας ὅσσων πηγὰς Her. F. 450. νάματ' ὅσσων ib. 625. ρίζας ἐν ὅσσοις αἱματωπὰς ἐκβαλὼν ib. 933. Ὅσέον, et contr. ὁσῆν. σαρκῶν ὁσέων τ' ἐμπλησθῶ Hec. 1071. φυλάσσων ὁσέων ἀναίρειν Or. 404. ῥάφας ἔρ- ῃξεν ὁσέων Ph. 1167. cf. Sup. 503. et Her. F. 994. σάρκες ἀπ' ὁσέων— ἀπέρρεον Med. 1200. cf. v. 1217. ὁσᾶ προσάξεσθε Sup. 949. cf. v. 1107. 1115. et 1184. ὁσέων ῥαγέντων Tr. 1177. Ὅσφραίνομαι Cy. 154. Ὅτιῃ pro ὅτι Cy. 639. Ὅτρυνειν. ὅτρυν' ἔγχος ἀείρειν Rh. 25. ὥτρυνεν φέρειν Al. 758. ὦν νεῶν ὥτρυνε κατόπταν Rh. 558. Ὅττε, pro ὅτε Hel. 1326. Ὅττοτοῖ, *partic. lamentandi* Or. 1390. Ph. 1527. An. 1198. et 1201. in- terdum syllaba το saepius repetitur, ut Tr. 1287. et 1294. Ion. 789. et Her. F. 874. Οὐδαμῇ Æol. fr. XV. Οὐδαμῶ. δειλοὶ εἰσὶν εἰδὲν εἰδαμῶ Iph. T. 115. cf. Pel. fr. IV. 1. Οὐδαμῶς. ὁ μῦθος κοινὸς εἰδαμῶς ὅδε Hip. 609. θνητοῖς εἰδαμῶς ὑποστατὸς Antig. fr. XVII. 2. ναῦν μί' ἄγκυρ' εἰδαμῶς σώζειν φιλεῖ Phaeth. fr. IV. 1. εἰδαμῶς ἀνεκτὸς Phil. fr. III. Οὐδας. πεσεῖν πρὸς ἕδας Hec. 405. Θεσπρωτὸν ἕδας Ph. 989. ἐς ἕδας ἐκπεπνευκότας ib. 1157. πιτυεῖ ἐπ' ἕδας Med. 1195. cf. Sup. 165. αὐ- χμηρὸν ἕδας Al. 950. σέγος βεβλη- μένον πρὸς ἕδας Iph. T. 49. πίπτει

πρὸς ἕδας Bac. 1110. λαχνῶδες τῆ-
δας ἀνθρῶς χλόης Cy. 539. σὸν
ἕδας γᾶς Her. 770. τί προσήκει ἕδας ;
Ion. 434. κλινθεῖς ἐς ἕδας Her. F.
956. Ἀργεῖον ἕδας El. 88.
Οὐδείς. ἑδέν' ἑδέν' εὐλαβημένη Iph. A.
1417. ἀκείει ἑδέν ἑδείς ἑδενός Cy.
120. πρὸς ἑδέν' ἡμιλλᾶτο Her. F.
960. ὁ ἑδενός ἐκφύς χρόνος Bel. fr.
VI. 4. ὁ ἑδέν ἑδείς ejusd. fr. XVI.
15. ὄντες ἑδένες An. 701. cf. Iph.
A. 371. ἑδέν παθέων ἀποκεφίζουσα
Hec. 106. ἑδέν ἤττον ib. 270. et
322. ὁ πονηρὸς ἑδέν ἄλλο, πλὴν κα-
κὸς ib. 596. τὰδ' ἑδέν ib. 626. ἑδέν
τι μᾶλλον ib. 817. παρ' ἑδέν αὐταῖς
ἦν ὀλλύναι πόσεις Or. 568. ἑδέν αἰ-
σχυνθεῖς ib. 800. τὰ φίλων ἑδέν, ἦν τις
δυστυχῇ Ph. 406. πρὸς τὸν ἑδέν ib. 601.
σὺ ἑδέν εἶ An. 642. ἑδέν εἰμὶ ib. 1078.
Iph. A. 968, et Hel. 1210. δειλοὶ εἰσὶν
ἑδέν ἑδάμῃ Iph. T. 115. μὴ θῆται παρ'
ἑδέν τὰς ἐμὰς ἐπιτολάς ib. 732. ἑδέν
οἶδε ξύμμαχοι Cy. 638. cf. v. 663.
τὰ τῶν θανόντων ἑδέν Hel. 1437.
μῆδέν καὶ ἑδέν ἐνθάδ' ὧν κεκλήσομαι
Ion. 594. cf. Her. F. 157. 314. et
635. τὸ μῆδέν εἰς ἑδέν ῥέπει Me-
leag. fr. XV. 2.
Οὐλή El. 573.
Οὐλόμενος. πύργων ἐλομένων Iph. T.
1109. πατρίδος ἐλομένης (dor. pro
ἐννης) Iph. A. 793. ἐλόμεν' αἰκίσματα
Ph. 1526.
Οὐλυμπος, poët. pro ὄλυμπος Her. F.
872.
Οὐνεκα. δέλων σφαγίων ἔνεκα Hec.
137. ἔνεκα σμικρᾶς πνοῆς Or. 84.
Οὐνομα, poët. pro ὄνομα Hel. 1669.
Οὐρά. θείνοντε ἐρᾷ πωλικῆς ῥινῶ τρί-
χα Rh. 784. ἐρᾷν ὑπὶ λλυσ' ὑπὸ
λεοντόπων βάσιν Œd. fr. XVI. 1.
Οὐραῖος. ἄρκτος τρέφει' ἐραῖα Ion.
1154.
Οὐρανίδης. θεὸς τὸς οὐρανίδας Hec.
148. εἰς ὑμεναίους ἡλυθὼν οὐρανί-
δαι Ph. 830. οὐρανίδαισι μέλων Tr.
842. ὀρώσιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαι
Bac. 392. οὐρανίδαι τέμψουσί σε
θανάτοισι El. 483. ἐν τοῖς οὐρανί-
δαις οἴκτοι θνητῶν ib. 1329. ἐν θεοῖς
τοῖς οὐρανίδαις σκηπτρον—μεταχειρί-
ζων Fr. inc. CLV. 6.
Οὐράνιος. αἰθέρα οὐράνιον Hec. 1100.

βρόχῳ δέρην οὐρανίῳ πελάσαι Al.
230. οὐράνιον τέφανον Tr. 800. ἐλά-
της οὐράνιον ἄκρον κλάδον Bac. 1062.
εἰς οὐράνιον πόλον Chry. fr. VII.
10. οἱ ναίει' οὐράνιοι Hel. 1515.
οὐρανίων μακάρων Her. F. 758. θεῶν
τῶν οὐρανίων El. 1235. ἐπὶ μούσαν
οὐράνιον Ph. 1720. φλόξ οὐρανία
Med. 144. τὰν Διὸς οὐρανίαν Ἀρ-
τεμιν Hip. 59. cf. v. 166. οὐράνιον
ἔδραν Tr. 1078. et Ion. 715. οὐρα-
νία γὰ Tr. 1298. οὐράνιαι δῖναι νε-
φέλας Al. 244. οὐράνιον θεᾶς βρέ-
τας Iph. T. 986. οὐράνιον πῆδημα
El. 860. ἐξ οὐρανίων Hel. 1333. οὐ-
ράνια τεῖχεα Tr. 1088. et El. 1158.
ἵππον, οὐράνια (adverb.) βρέμοντα
Tr. 519.
Οὐρανός. τὰν οὐρανῶ μέσον καὶ χρο-
νός—πέτραν Or. 980. τὰν πρὸς ἑσπε-
ρον κέλευθον οὐρανοῦ ib. 1003. τὴν
ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν Ph. 1.
etc. 2) ut nom. propr. dei cujusdam
usurpatur Her. F. 844.
Οὐρείος pro ὄρειος, montanus. οὐρείου
Πανὸς Iph. T. 1126. οὐρείων ἐκ μό-
σχων ib. 163. οὐρείαν ἐκβολὰν Hec.
1078. ματρός οὐρείας Hip. 144.
Δίκτυν' οὐρεία Iph. T. 127. πεύκη
ἐν οὐρείᾳ Tr. 533. οὐρεῖαι σκοπιαὶ
θεῶν Ph. 240. οὐρείας ἐρίπνας El.
210. οὐρειον τέρας Ph. 813.
Οὐρεσιδρόμοι, sc. Μαινάδες Bac. 983.
Οὐρίθρεπτος. οὐρίθρέπταν μόσχον Hec.
204.
Οὔριος. πλεῖν οὔριον Iph. A. 1596.
οὔριον φόνον Her. 822. οὔριος δρό-
μος ἐκ κακῶν Her. F. 95. οὔριας
πομπῆς Iph. A. 352. οὔριας πνοᾶς
Hec. 900. cf. Tr. 882. et Hel. 1628.
νεῶς οὔριον πτερόν Hel. 146. οὔριον
λαῖφος ib. 413. πνεῦμα ἔριον ib.
1679. οὔρια ξένῳ ib. 1604.
Οὔρος, masc. ventus secundus. κατ'
οὔρον An. 555. μένουσι πρύμνηθεν
οὔρον Tr. 20. οὔρος ἐκ κακῶν Ion.
1509.
Οὔρος, poët. pro ὄρος Bac. 975.
Οὐς. εἰς οὐς αἰεὶ πέμπουσα μύθος Or.
615. cf. Hip. 932. An. 1092. Ion.
696. 911. et 1521. οὐς εἰς οὐρανὸν
ἵπποι, sc. ἔστησαν Hip. 1203. πρὸς
οὐς βάλλω Her. F. 1060. δι' ὧτων
ἦν πολὺς λόγος Med. 1139. ἔ τι τοῖ-

σιν ὡς τερπνὰ δεῖ λέγειν Hip. 488. εἰς ὧτα κλύζων ib. 654. δι' ὧτων γῆρυν—ἐδεξάμεσθα Rh. 294. φόφος σάζει δι' ὧτων ib. 566. ὡσιν ἡχῆν οὐ σαφῶς δεδεγμένοι Bac. 1084. βά-ξιν εἰς ὧτα φέρειν Dan. 55.

Οὐσία. παρούσης οὐσίας Hel. 1269. πατὴρ οὐσίαν λέγω Ion. 1288. οὐ τῆς οὐσίας ἄλλοι κρατοῦσι Her. F. 337. τὰς οὐσίας—τιμᾶν δίκαιον Er. fr. IX. 1.

Οὐτάζειν. πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. οὐτάσας πυρὶ Hip. 684. τυφλοῖς ὀρώντας οὐτάσας τοξεύμασιν Her. F. 199. τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν—οὐτάσει; Rh. 255.

Οὐτις, nomen fictum, quo Ulysses se nuncupavit. Cy. 546. 668. 669. et 671.

Οὗτος i. q. *lat.* heus. Hec. 1127. et 1280. Or. 1567. Al. 776. Cy. 549. et Hel. 1643.

Ὁφείλειν. μηδὲ τόνδ' ὀφείλομεν (sc. κτείνειν) Hec. 395. ψυχῇ μᾶ ζῆν, οὐ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. οἷσιν οὐκ ἐλάσσονα βλάβην ὀφείλω An. 360. γενναῖα—ἡμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφείλομεν Sup. 1178. ὀφείλω οὐκ αἰεὶ πράσσειν κακῶς Hel. 1464. ὀφείλομεν πολλὰ δώμασιν καλὰ Her. F. 287. ἔδρεψά σε ὀφείλων Al. 685. ὀφείλων ἦλθε συμπονεῖν ἐμοὶ Rh. 957. ἦ ζῆν ἅπασιν, ἦ θανεῖν, ὀφείλεται Or. 1245. πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται Al. 421. cf. v. 785. An. 1273. et Æg. fr. IX. 1.

Ὁφειλέτις Rh. 965.

Ὁφελος CEd. fr. VIII. 2.

Ὁφθαλμός. δακρύνει γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω Or. 528. τυφλῷ ποδὶ ὀφθαλμός εἴ Ph. 842. προσήγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν ib. 1396. πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα Med. 1146. ὀφθαλμός βίβη An. 407. ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν Iph. T. 76. τὸν ὀφθαλμὸν μέσον Cy. 173. et 234. cf. v. 473. 632. et 659. οὐκ ὀφθαλμός τὸ—κρίνον ἔστιν Fr. inc. CLI. 6. δίκη οὐκ ἔνεσ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν Med. 219. ἐπ' ὀφθαλμοῖς δὲ πᾶρεςιν Iph. A. 5. δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων Cy. 404. cf. Hel. 957. ὥσπερ σέ—ὀφθαλμοῖς ὀρῶ Hel. 117. εἰ—τοιούτον ὀφθαλμοῖς ὀρᾷ Bel.

fr. XV. 5. αἰδῶς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται Cresph. fr. III. τὰ αἰσχροῖα—κατ' ὀφθαλμούς ἐχει Inus fr. X. 3. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις Fr. inc. LXXXVI. 3.

Ὁφθαλμότεγκτος. ὀφθαλμοτέγκτω πλημυρίδι Al. 182.

Ὁφεις. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος Sup. 703. cf. Bac. 1025. ὄφεος ἀλλάξει τύπον ib. 1329. δορὰς ὄφεισι κατεζώσαντο ib. 697. ὄφεισιν ἐν χρυσήλατοις Ion. 25. κεκρασπέδωται ὄφεισιν ib. 1423. ὄφειων ἰαχήμασι Her. F. 883. γοργωπούς ὄφεις ib. 1266.

Ὁφλιεν. γέλωτα ὄφλιεν Med. 404. et 1049. cf. Sup. 846. et Bac. 852. μὴ ὄφλω βλάβην An. 187. δειλίαν ὄφλιεν Her. 985. cf. Her. F. 1348. μὴ μοι—αἰσχύνην ὄφλη Hel. 67. ἀμαθίαν ὄφλήσομεν Hec. 327.

Ὁφλισκάνειν. ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει Ph. 770. πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει Med. 581. μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν ib. 1227. cf. Alcmaeon. fr. V. 2. μωρίαν ὀφλισκάνεις Al. 1096. cf. Iph. T. 488. ἀνομίαν ὀφλισκάνειν Ion. 443. γέλωτα ἐξ αὐτῶν καὶ μῖσος ὀφλισκάνον Epist. V.

Ὁφρύν. λεπταῖαν ὀφρύν καθήμενος Her. 395.

Ὁχρός. συγγνή ὀφρὺν λύσσα Hip. 290. μέδεις ὀφρὺν Iph. A. 648. ἐκαίετε τὴν ὀφρὺν Θηρὸς Cy. 653. οὐλήν παρ' ὀφρὺν El. 573. ὀφρὺν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Fr. inc. XXVI. 3. συγγνὸν ὀφρῦων νέφος αὖξεται Hip. 173. ὑπ' ὀφρῦσι κυανανυγέσι Al. 261. καταβαλὼν τὰς ὀφρῦς Cy. 166.

Ὁχεῖν. ἄγκυρα δὴ με τὰς τύχας ὀχεῖ μόνῃ Hel. 284. δι' ἀστέος σε ὀχήσω Or. 800. ἐπ' ἀσδενοῦς ῥώμης ὀχούμεθα ib. 69.

Ὁχετός. βρωτοῖσι—παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1111. παρὰ Σιμεντίοις ὀχετοῖς Or. 807. et sine παρὰ Iph. A. 767.

Ὁχημα. τοιόνδ' ὄχημα—δίδωσιν ἡμῖν Med. 1321. ἀψίδα πέτρω προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. ὄχημ' ἵππειον ib. 1355. et Al. 68. νάϊον ὄχημα Iph. T. 410. ὄχημα πωλικὸν Rh. 621. et 797. ὦ γῆς ὄχημα Tr. 884. ἀσειρωτον ζυγοῖς ὄχημα Ion. 1151. πολύκαρπον ὄχημα Fr. inc. CLXXXVII.

3. αἶρα θεῶν ὄχημα τιμώτατον Fr. inc. B. 26. λαβὼν ὀχήματα Ph. 44. ἀρμάτων ὀχήματι Sup. 662. ὀχημάτων ἐξω πορεύεσθε—φερνὰς Iph. A. 610. cf. v. 616. Θρηκίοις ὀχήμασιν Rh. 302. πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3.

Ὀχθη. Νεῖλε παρ' ὀχθαις Hel. 498.

Ὀχθος. Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον Sup. 655. πέτρινον ὄχθον Iph. T. 290. εἰς Ἀρειον ὄχθον ib. 961. παρὰ Κύνδιον ὄχθον ib. 1098. ὄχθον ἐπεμβὰς Bac. 1059. Αἰτναῖος ὄχθος Cy. 114. ἄνω ἐπ' ὄχθον εἶμι ib. 702. ἀνεμόεντι ἐπ' ὄχθῳ Her. 781. Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ Ion. 12. ἐξεπέρασ' ὄχθον Her. F. 387. τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ib. 1178. Ἀρεος ὄχθος El. 1258. ξεσὸν ὄχθον Bel. fr. XXVII. ἱερὸν ὄχθον Fr. inc. XCIV. 3. et ὄχθοις ἱεροῖσιν Tr. 798. ὄχθοις ἐπισαδέντες Iph. T. 1375.

Ὀχληρὸς. λυπεμένοις ὀχληρὸς ξένος Al. 543. ὀχληρὸς ἴσθ' ὦν Hel. 459. ὀχληρὸς οὐ Cenei fr. XI.

Ὀχλος, 1) populus, turba hominum, it. bestiarum. ὄχλος πᾶς Ἀχαικοῦ στρατοῦ Hec. 521. νήνεμον ἔτησ' ὄχλον ib. 533. εἰς ὄχλον ἔρπειν Or. 108. Ἀργεῖον ὄχλον ib. 119. et Ἀργεῖων ὄχλος Iph. A. 1546. ὄχλος πάνοπλος Ph. 150. ὄχλος γυναικῶν ib. 204. οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσῃ Hip. 213. ὄχλον προσπῶλον ib. 842. εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον ib. 986. cf. v. 989. Ἑλλήνων ὄχλον ἀθροίσας An. 606. πόλις—ἐκ ὄχλῳ κρατύνεται Sup. 411. κεκμηκότων (i. e. peremtorum) ὄχλος ib. 756. ἵππων ὄχλον Iph. A. 191. τῷ ὄχλῳ δεαλεύομεν ib. 450. ταρβεῖν ὄχλον ib. 517. ἐν ὄχλῳ στρατῷ ib. 735. Δαναῶν δι' ὄχλου ib. 1030. ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας ib. 1338. ὄχλος γυμνῆς Rh. 312. ἄλις τῶν τεθνηκότων ὄχλος ib. 870. θηλυγενῆς ὄχλος Bac. 117. et θῆλυν ὄχλον ib. 1056. ὄχλος Βακχῶν ib. 1128. μυρίον ὄχλον Φρυγῶν ὑπέστην Cy. 198. νέας παρθένας αἰδέμεθα ὄχλῳ πελάγαις Her. 44. ὥς ὄχλος βροτῶν—κεφίσσει χθόνα Hel. 39. ὄχλον εἰσπεσεῖν ἡσυχυρόμην ib. 422. ἐν ἀνδρῶν ὄχλῳ Her. F. 527. οἰκετῶν ὄχλος ib. 976. σὺν ὄχλῳ ἀμαθία πλέον κακὸν

Antiop. fr. XII. 4. φιλημάτων ὄχλῳ Dan. fr. XI. 2. ἀκριτος ἄσρων ὄχλος Pi. fr. II. 5. λόγους ἐμβάλλοντες εἰς τὰς ὄχλους Epist. V. 2) molestia. ὄχλον παρέχων παρθένω Or. 282. cf. Med. 337. et Hel. 446. ὄχλον μέτριον Ion. 635. ὄχλος καὶ σχῆμα Æol. fr. XVIII. 2.

Ὀχμάζειν. μέσον μ' ὀχμάζεις Or. 265. ἵππες ὀχμάζει El. 817. δαλὲ κώπην ὀχμάσας Cy. 482.

Ὀχος. ὄχον πεδοσιβῆ Med. 1123. ἀρμάτων ὄχος Hip. 1166. et Sup. 681. cf. Ph. 1197. et Iph. T. 370. τέθριππος ὄχος Hip. 1212. φόβῳ τέτρωρον ἐκμαίνων ὄχον ib. 1229. ἱππότην ὄχον Sup. 660. πωλικῷ δαμείς ὄχῳ Iph. A. 623. et πωλικὰς ὄχους ib. 613. Ἀχιλλέως ὄχον Rh. 190. ἀτέρων ὄχος Tr. 856. Πενθέως ὄχον δύσηνον Bac. 1098. ὄχον μόσχων ib. 1331. v. not. ἴν' ἔξω τῷ ὄχῳ σῆσω πόδα El. 999. κολλητῶν ὄχων Hip. 1225. εὐῖππες ὄχους An. 1019. ἐλαύνεις ὄχους Sup. 131. ποιμένες ὄχων τετραόρων ib. 674. πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους ib. 676. τροχάλοισιν ὄχους Iph. A. 146. τὴν βασιλείαν δεξώμεθ' ὄχων ἀπο ib. 599. παρ' ἱππέοις ὄχοις Rh. 416. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις Tr. 568. ὄχων ἀποβάσσα ib. 622. ἐκὼν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν Bac. 191. οἵτινες τετραζύγων ὄχων ἀνάσσωσι Hel. 1046. ὄχοις τε καὶ σολῇ λαμπρύνεται El. 966. τέσθ' ὄχους—ἀγοντες ib. 1135.

Ὀχυρὸς. ὀχυροῖσι παρθένωσι Iph. A. 738.

Ὀχυρῶς Med. 124.

Ὀψ. ἦκεσαν ὑστάτην ὅπα Hec. 555. κλύειν ὅπα Or. 1669. σαφές ἐκ ἔχῳ γεγωνεῖν ὅπα Hip. 586. οἷων λόγων ἀρρήτον εἰσήκεσ' ὅπα ib. 602. μάντεων ὅπα ib. 1321. γιγνώσκειν ὅπα Sup. 204. βοᾷ τὴν ἐναντίαν ὅπα Hel. 1612. ἐξέκλαγ' ὅπα ἀξύνετον Ion. 1204. δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὅπα Dan. 10.

Ὀψέ. ὀψέ φρονεῖς εὖ Or. 99. ὀψέ γ' ἄνδρες ἐξέυροισιν ἂν Hip. 480. ὀψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς Bac. 1343. ὀψέ σενάζεις El. 1111.

Ὀψις. ἐννυχον ὀψιν Hec. 72. εἶδον φοβερὰν ὀψιν ib. 77. ὀμμάτων ἐμῶν

ὄψιν ib. 704. εἰς ὀμμάτων ὄψιν περᾶν Or. 512. ἡδεῖαν ὄψιν ib. 725. cf. Epist. III. πάνοπλον ὄψιν Ph. 675. ὄψιν τυφλώσας ib. 771. πῶς ἂν εἰς ὄψιν τὰν ἀμετέραν ἔλθοι Med. 173. cf. v. 775. Iph. T. 902. Ion. 389. et 1557. et Dan. 24. in quorum locorum duobus postremis pro ἔλθειν est μολεῖν. ὄψιν—ἐπλησα δακρῶν Med. 905. σεμνῶν εἰς ὄψιν μυσηρίων Hip. 25. τὰν γυναικεῖαν ὄψιν ὀμμάτων Iph. A. 233. μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν ib. 998. οἷαν ἰδόμεν ὄψιν ὀνειρώων Iph. T. 151. ὄψιν ὀμμάτων ζυνήρ-μοσεν ib. 1167. εἰς ὄψιν πελάζειν ib. 1212. ὄψιν ἐκ εὐδαίμονα Bac. 1230. τίς αὐτὸν ὄψιν εἰς ἐμὴν καλέσειεν; ib.

1256. εἰς μέσσην Κύκλωπος ὄψιν Cy. 458. cf. v. 462. 484. 591. 624. et 693. ἐκ ἔς' ἐν ὄψει τραῦμα Her. 684. ἀελπτον ὄψιν ib. 930. τίν' εἶδον ὄψιν; Hel. 71. cf. v. 564. et Her. F. 1132. ὄψιν προσβαλῶσα παιδὶ Ion. 43. πα-ράδειγμα—εἰς ὄψιν ἔχει El. 1085. τί ποτ' εἰς φανεράν ὄψιν βαίνεισι βροτοῖ-σιν; ib. 1237. τὰληθές ὄψει—μα-θεῖν Dan. 41. ὁμοίαν ὄψιν Alex. fr. XII. 5. ἐν ὄψει τῶν τε φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν Epist. V. συγναὶ ὄψεις χή-ρων μελάθρων Al. 864. πικραὶ ὄψεις Sup. 945.

*Οψον. τράπεζα πλήρης ὄψων ποντίων Cress. fr. IX. 3.

Π.

Πᾶ, dor. pro πῇ Hec. 1057. 1071. 1075. et 1079. Cy. 41. 43. et 501.

Παγά, dor. pro πηγῇ. βαπτὰν κάλπισι ρυτὰν παγὰν Hip. 123. τὰν ἀένναον παγὰν Ion. 118. ἐκ τευχέων ρίψω γαίης παγὰν ib. 147. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωρῶσι παγαὶ Med. 411. χερ-νίσβων παγαῖσιν Iph. A. 1479. cf. v. 1513. et 1517. ἐν σαῖς παγαῖς Bac. 521. παρὰ καλλιχόροις παγαῖς Ion. 1075.

Πάγγαιον, nom. montis. Rh. 408. 922. et 972.

Πάγκακος. ὁ παγκάκιος Her. F. 731. ὦ παγκάκιε Med. 465. Sup. 513. et Cy. 685. ὦ παγκάκιος Alex. fr. VII. 1. ὦ παγκακίση Hip. 682. et Bel. fr. XIII. 1.

Παγκάκος Med. 1135.

Παγκάλως ἀλγύνεσθαι Bel. fr. XVI. 7.

Παγκαρπεία. θυσίαν ἄπυρον παγκαρ-πείας δέξαι Fr. inc. CLV. 4.

Παγκληρία. παγκληρίας μέρος κατα-σχεῖν Sup. 14. σὴν παραλαβῶν παγ-κληρίαν Ion. 814.

Πάγκληρος. παγκλήρης δόμος Ion. 1542.

Πάγκοινος. ἀπέχθημα πάγκοινον βρο-τοῖς Tr. 425.

Παγκρατής, epitheton Apollinis, Rh. 231. et Jovis, Phæd. fr. vers. 4.

Πάγος. τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχεῇ πάγον An. 1011. Σκελὸν Αἰτναῖον πάγον Cy. 95. Παλληνίδος πάγον Ἀθάνας Her. 849. τὸν ἐλαιοφυῇ πάγον Ion. 1480. πάγον παρ' αὐτὸν El. 1271. πάγοισιν ἐν ἀρείοισιν Or. 1651. conf. Iph. T. 1470.

Πάγχαλκος. πάγχαλκον ἀσπίδα Ph. 122. πάγχαλκον αἰχμὴν Her. 277. παγχάλκοις ὅπλοις Or. 444. et Ph. 1248.

Πάγχρυσος. δέπας πάγχρυσον Hec. 528. τὸ πάγχρυσον δέρας Med. 5. et 480. πάγχρυσον τεύχος Iph. T. 167. παγ-χρῦσφ γένν Ion. 1427.

Πάθημα. ὁ πάντ' ἀνατλὰς παθήματα Ph. 60. τῶν ἐμῶν παθημάτων Hip. 570. τὰ τῶν βασιλέων παθήματα ἴσασι πάντες Iph. T. 670. εἰ μὴδὲν αἰσθάνονται τῶν παθημάτων Antig. fr. XVI. 5.

Πάθος Or. 2. σένειν πάθος Hec. 589. πάθος παθεῖν δεινὸν Sup. 11. πά-θος περισσὸν ib. 791. εἰδὲν παθεῖν ἀποκεφίξασα Hec. 106. πατρώων πα-θέων ἀμοιβὰν Or. 841. φονίων πα-θέων ib. 1455. πολύπονα πάθεα ib. 1500. μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα Ph. 1350. ὧμοι ἐμῶν παθέων ib. 1545. τὰδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθεα ib. 1724. παθεῖσαν δεινότατον παθέων Med.

658. ἐπὶ δειν' ἔρχη πάθῃ Bac. 969
θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθῃ Fr. inc.
CXLIV. 2. etc.

Παιάν, 1) cantus, hymnus. παιᾶν
καὶ σάλπιγγες ἐκελάδον Ph. 1109.
ἀντηχῆσατε παιᾶνα—θεῷ Al. 426.
vid. etiam Iph. A. 1469. Iph. T.
1404. Tr. 126. et 578. Cy. 660. et
Her. F. 687. et plur. παιᾶνες Iph.
T. 185. Hel. 177. Ion. 906. et Her.
F. 691. 2) medicus. καὶ μοι θάνα-
τος παιᾶν ἔλθοι Hip. 1373. 3) cog-
nomen Apollinis. Al. 92. et 220. Ion.
124. et 141. Her. F. 820. et Lic. fr.
IV.

Παῖγμα. ἱερὰ παῖγματα Bac. 162.
Παιδαγωγεῖν Her. 729. γέρων γέ-
ροντα παιδαγωγῆσω σ' ἐγὼ Bac. 193.

Παιδαγωγία. νόσημα κυδεύοντα παι-
δαγωγία Or. 881.

Παιδαγωγός. ὃ πρέσβυ παιδαγωγῷ
Ἐρεχθέως Ion. 725. πατὴρ παιδα-
γωγός El. 287.

Παιδεία. τερῶν παιδείαν Iph. T. 206.
πλεκτὰν Αἰγύπτῳ παιδείαν ἐξηγήσα-
σθε Tr. 129. κατὰ παιδείαν Epist.
IV.

Παιδεύειν. εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας
παιδεύετε An. 602. παῖδας εὖ παι-
δεύετε Sup. 917. κώμοις παιδεύσωμεν
τὸν ἀπαιδευτον Cy. 490. ἢ τις ἔτω
παῖδας εὖ παιδεύεται Fr. inc. LXIII.
1. παιδεύεται κατ' Ἄργος Sup. 891.
ἐν θεῷ δόμοισιν παιδεύεται Ion. 822.
ἄδῃ ἐν δόμοις παιδεύεται ib. 953. τρο-
φαὶ αἱ παιδευόμεναι Iph. A. 561.

Παιδεύμα. ἀνδρὸς εὐσεβεσάτος παί-
δευμα El. 887. κακὸν παῖδευμα Alex.
fr. XV. 1. παῖδευμα Ἐρωσ σοφίας
Fr. inc. CLXV. 1. ἀγνῷ Πιτθέως
παιδεύματα Hip. 11. φυλλάδος Παρ-
νησίας παιδεύματα An. 1102. χρο-
νίων τ' ἀερίων τε παιδεύματα Æol. fr.
IX. 5.

Παιδιά. παιδιαῖσι Tr. 975.

Παιδικά. ἥδομαι τοῖς παιδικοῖσι Cy.
580.

Παιδίον Phaëth. fr. VI. 1. τίς τὰ
παιδὶ ἐξέθηκεν; Melan. fr. XXI. cf.
ejusd. fr. XXIII. 2.

Παιδογόνος. τὰς παλαιομάτορος παι-
δογόνος Sup. 629.

Παιδοκτονεῖν. παιδοκτονήσας Her. F.
1280.

Παιδοκτόνος. παιδοκτόνους φρενῶν τα-
ραγμὸς Her. F. 835. ἡμᾶς ἔχεις
παιδοκτόνους σὺς ib. 1381.

Παιδολέτεια Med. 849.

Παιδολέτωρ. παιδολέτωρ ἀηδονὶς Rh.
549. φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτωρ
Med. 1393.

Παιδοποιεῖν Her. 525. παιδοποιήσαι
Or. 1080.

Παιδοποιός. παιδοποιὸν ἄδοναν Ph.
340. δάμαρ παιδοποιὸς An. 4. ὃ
παιδοποιὸι συμφόραι Rh. 980.

Παιδοτρόφος, ἡ Her. F. 902.

Παιδεργεῖν. ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειῷ
παιδέργει Ion. 175.

Παιδοφόνος. παιδοφόνος λεαίνης Med.
1407. αἷμα παιδοφόνον Her. F. 1201.

Παίειν. τὸδ' εἰ τέρνον παῖειν προθύμῃ,
παῖσον Hec. 564. παῖειν λαιμῶν
εἴσω ξίφος Or. 1472. παῖει σιδήρῳ
λαγόνας Iph. T. 298. παῖε, παῖε
Rh. 685. παῖει νείαιραν εἰς πλευρὰν
ξίφει ib. 794. παῖων πρὸς ὄνυχᾳ πε-
τραῖς λίθῳ Cy. 400. ἔπαισε μέλαδρα
τάδε δι' αἱμάτων Or. 1547. δίκης
ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον Hip. 1172.
ἔπαισαν ἄλμην Iph. T. 1391. ἔπαισεν
εἰς πέτραν Bac. 703. εἰς σφονδύλης
ἔπαισε El. 841. παῖσας πρὸς ἡπαρ
φασγάνῳ Or. 1063. cf. Fr. inc. II. 2.
τὸ κρανίον παῖσας Cy. 680. γνάθον
παῖσας καλῶς Aut. fr. III. 17. σα-
νίδα παῖσασα Or. 1221. παῖσω κᾶρα
τέμνον ξίφει El. 688.

Παίζειν. παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης;
Her. F. 952. παίζω Fr. incert.
CLXX.

Παῖς, ὁ. ὁ τῆς τύχης παῖς, κληρὸς
Fr. inc. CXLII. δυοῖν παῖδων δύο
νεκρῶ κατόψεται Hec. 45. φρεῖδοι
παῖδες ib. 162. ὃ παῖδες Ἑλλάνων
ib. 930. οἱ μὴ νόμιμοι παῖδες Ph.
822. θεῶν παῖδες μακάρων Med. 825.
θεῶν σκότιοι παῖδες Al. 993. Δελφῶν
παῖδας (i. e. incolae) An. 1125. etc.
2) ἡ πέτρας ὀρείας παῖς, ἀχῶ Hec.
1110. ἡ Τυνδαρίς παῖς Or. 1154.
τὴν δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διὸς
And. fr. XXVI. 1. cf. Antiop. fr.
III. 1. ubi pro Διὸς est χρόνος. τρις-
σᾶς μακάρων παῖδας Hec. 646. etc.

Παῖων στρατὸς Rh. 541. Παίωνων γῆν
ib. 408. οἷα φυσθήματα—Παίονας
ἐπεξάρει ib. 441.

Πακτός, dor. pro πηκτός. λῦε πακτὰ
δωμάτων Fr. inc. CCVII.

Πάλαι. ἔσιν ἡ πάλαι γυνή Or. 129.
πατέρες οἱ πάλαι ib. 511. πάλαι πα-
λαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809.
πάλαι Πελασγοὶ ib. 931. νοσεῖ ἥδε
γῇ πάλαι Ph. 874. Ἐριχθονίε τῷ
πάλαι μμήματα Ion. 1429. etc.

Παλαιγενής. Λαῖφ τῷ παλαιγενεῖ
Ph. 344. παλαιγενέων λήξουσιν αἰοιδᾶν
Med. 421.

Παλαίειν. κακῷ μερμέρῳ παλαίομεν
Rh. 509. παλαίσας εὖ Aut. fr. III.
16. οἶνος παλαίεσθαι βαρὺς Cy.
674. παλαισθεῖς El. 686.

Παλαίμων, nom. dei marini. Iph. T.
271. et Fr. inc. B. 31. 2.

Παλαιομάτωρ. τᾶς παλαιομάτορος παι-
δογόνε Sup. 628.

Παλαιός. χρόνον παλαιὸν Hip. 908.
et Iph. A. 419. cf. Hel. 632. πα-
λαιὸς φίλος Al. 210. νόμος παλαιὸς
Sup. 563. παλαιὸς πατήρ ib. 787.
παλαιὸν λάτρην Iph. A. 868. παλαιὸς
χρησμός Cy. 692. et χρησμῷ παλαιῷ
Her. 1028. θεῶν παλαιὸν οἶκον Ion.
2. παλαιὸν τροφὸν πατρὸς El. 409.
παλαιὸς αἶνος Æol. fr. XVIII. 1.
Dic. fr. XI. 1. et Melan. fr. XVII. 1.
τῷ παλαιῷ λόγῳ Bel. fr. XXV. 3.
παλαιῶν προγεννητόρων Hip. 1380.
ὄρκους παλαιᾶς Iph. A. 78. τῶν πα-
λαιῶν λόγων ib. 479. τὰς σὲς πα-
λαιᾶς ἐκγόνας Ion. 737. εἰς θρόνους
παλαιᾶς ib. 1618. παλαιῶν πατρὸς
σφαγιασμῶν El. 199. πατρὸς παλαιοὶ
δμῶες ib. 851. τῶν παλαιῶν πόλλ'
ἔπηε καλῶς ἔχει Fr. inc. LIX. 1. πα-
λαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων Or. 809.
παλαιᾶς ἐσίας ib. 1442. παλαιὰν
κλίμακα Ph. 100. παλαιᾶς χαρμονᾶς
ib. 321. παλαιᾶς χοιράδος An. 1266.
παλαιᾶς Κεκροπίας Sup. 658. πα-
λαιὰν λόγχην Iph. T. 823. ἡ πα-
λαιὰ Τροία Rh. 360. παλαιᾶ ἡμέρα
ib. 389. μνήμην παλαιὰν Ion. 250.
παλαιὰν ἀντίπηγα ib. 1338. παλαιᾶ
φυγᾶ El. 587. παλαιὰ Bac. 693.
χρυσὴ παλαιὰ Πριαμίδων κατ' ὤρυγες
Hec. 1002. παλαιὸν κτῆμα Med. 49.
εἰ κακὸν προσοίσομεν νέον παλαιῷ ib.
79. Φοῖβε παλαιὸν χρησίμιον ib.
667. τὸ παλαιὸν ὄλβιοι ib. 824. τὸ
παλαιὸν Ἐρεχθεὺς γένος Ion. 469.

παλαιὸν ὄργανον ib. 1030. τὸ πα-
λαιὸν λῆχος Her. F. 802. ὃ γῆς πα-
λαιὸν Ἄργος El. 1. παλαιὸν θησαύ-
ρισμα Διονύσου ib. 497. παλαιὸν λεί-
ψανον φίλων ib. 554. παλαιὰ γεῖσσα
Or. 1570. παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μνη-
μάτων Ph. 941. παλαιὰ καινῶν λεί-
πεται κηδενμάτων Med. 76. παλαιὰ
νείκη An. 1166. τείχη παλαιὰ Rh.
232. λόγια παλαιὰ Her. 406. πα-
λαιὰ πῆματα Hel. 610. παλαιὰ σκῆπ-
τρα El. 11. παλαιὰ καινοῖς δακρύοις
ἐχρὴ σένειν Alex. fr. XX. παλαιὰ
θέσμια Her. fr. I. 50. ὁ παλαιέτερος
κρατεῖ Her. F. 769. γραφὰς τῶν πα-
λαιτέρων Hip. 451. ἐνθα παλαίτα-
τοι θάσσεσι Med. 68.

Παλαιότης Hel. 1062.

Πάλαισμα. σᾶς χερὸς πάλαισμα Hip.
815. πάλαισμα ἡμῶν ὁ βίος Sup.
550. δεινὰ παλαίσματα Med. 1214.

Παλαισῆς δεινός Sup. 704.

Παλαίστρα. δρόμους παλαίστρας τε κοι-
νὰς ἔχουσι An. 600. παλαίστραις τρα-
φεῖς πλόκος El. 528.

Παλαμάσθαι. πρὸς ταῦθ' ὃ τι χρὴ πα-
λαμάσθω Fr. inc. XCVI. 1.

Παλάμη, et dor. ἄμα. τοκέων πυριγε-
νεῖ τέμνειν παλάμη χροά Or. 818.
βέβακεν Ἄτρ. ἀλόχευ παλάμαις An.
1027.

Παλαμίδης, nom. propr. viri. Or. 433.
et Iph. A. 198.

Παλαμναῖος. μὴ παλαμναῖον λάβω
Iph. T. 1218.

Πάλη. τοῖς νικῶσι πυγμὴν καὶ πάλην
Al. 1034. πάλης ὑπο Bac. 455. εἰς
πάλην καθίσταται δορὸς τὸ πρᾶγμα
Her. 160.

Παλιγκότως Æno. fr. III. 2.

Παλιμβλασῆς. παλιμβλαστῇ κύνα ὕδραν
Her. F. 1274.

Παλίμφαμος αἰοιδᾶ Ion. 1096.

Πάλιν. φύρυσιν αἰῶν οἱ θεοὶ πάλιν τε
καὶ πρόσφω Hec. 958. ὡς τάχιστα τῆς
πάλιν μέμνησ' ὁδῷ Or. 125. πάλιν
ἀνῆλθ' ἐξ ἐντυχίας ib. 808. δίκαι καὶ
πάντα πάλιν ἐρέφεται Med. 412. λε-
χρία πάλιν χωρεῖ ib. 1168. ὁ θεὸς
πάντ' ἀνατρέφει πάλιν Sup. 331. etc.

Παλίντροπος Her. F. 1067.

Παλιέρος. παλιέρος κλάδω Cy. 393.

Παλιόροπον γόνυ El. 492.

Παλιόρρος. κλύδων παλιόρρος Iph. T.

1397. *Θεῶν παλιρρῶς πότμος* Her. F. 739. *παλιρρῶς τάνδ' ὑπάγεται δίκαι* El. 1155.

Παλίσσυτος Sup. 388.

Παλλαντίδαι Hip. 35.

Παλλὰς, nom. deæ. Hec. 466. Ph. 671.

Iph. A. 183. etc.

Πάλλειν. *πέλτας ὅσοι πάλλεσι* Bac.

782. *πάλλε πόδ' αἰθέριον* Tr. 325.

πάλλων δόρυ An. 698. cf. Her. F. 437.

ἦν (sc. λόγην) χερσὶ πάλλων Iph. T.

824. *δίβολον ἄκοντα πάλλων* Rh.

374. *τόξα πάλλων* Fr. inc. XXXIX.

5. et fr. inc. B. 47. 6. *πάλλεσαν ἴνυν*

Ion. 210. *τέκν' ἐν χεροῖν ἔπαλλον*

Hec. 1158. *ἀσεῖρωτον ζυγοῖς ὄχημ'*

ἔπαλλεν *Ion.* 1151. *ἴν' ὁ φίλανλος*

ἔπαλλε δελφίς El. 435. *ἐν δορὶ φονίῳ*

ἵπποι ἔπαλλον *ib.* 477. *φόνιαι ψυχὰι*

δορὶ παλλόμεναι Ph. 1306.

Πάλλευκος. *παλλεύκῳ ποδὶ* Med. 1164.

πάλλευκον δέρην *ib.* 30. *τὸ πάλλευκον*

κάρα Hec. 500. *πάλλευκα εἴματα*

Cret. fr. II. 17.

Παλληνίς. *Παλληνίδος Ἀθάνας* Her.

849. cf. v. 1031.

Πάλος. *βρέφος τὸ μὸν σῶ προσέρισας*

πάλῳ *Iph. A.* 1151. *ταύταν τῷ πά-*

λος ἔζυξεν; Tr. 263. *ἄνευ πάλας*

Her. 547. *ὅς ἐκλήρωσεν πάλος* *Ion.*

416.

Παμσὺς Cresph. fr. XVI.

Πάμπαν. *πάμπαν ἄπειροι* Med. 1091.

εὐδ' εὐτυχεὶ τὸ πάμπαν, ἔτε δυστυχεῖ

Antiop. fr. XXV. 2.

Παμπησία *Ion.* 1305.

Παμποίκιλος. *νεβρῶν παμποίκιλοι το-*

λίδες Hel. 1375.

Παμφάγος. *νάμα παμφάγας πυρὸς* Med.

1187.

Παμφαῆς. *παμφαῆς ἀκτὶς ἀελίῳ* Med.

1251. *παμφαῆς σέλας πυρὸς* Tr. 548.

Πὰν, nom. propr. dei. Med. 1172. Hip.

142. *Iph. T.* 1126. Rh. 36. Bac. 950.

Hel. 191. *Ion.* 492. 501. et 938. et

El. 703.

Πᾶν, verb. *μέδες πεπᾶσθαι πατρὶ παρ-*

θένης δέμας Or. 1197. *γαμβρόν πε-*

πᾶσθαι An. 642. *πλῆτον, ἢ σθένης,*

—πεπᾶσθαι Her. F. 1426. *δέλεος ἐ*

καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσπο-

τῶν Alex. fr. X. 2.

Πανάθλιος. *Ἐκάβη ἢ παναθλία* Hec.

658. cf. An. 67.

Παναμερεύνειν. *τὰς προπότης παναμε-*
ρεύσει *Διάσους ἐρώτων* Rh. 361.

Παναμέριος χρόνος Hip. 369. cf. *Ion.* 122.

Πανδάκρυτος. *ὦ πανδάκρυτος ἡ κτα-*
νῶσα *Iph. T.* 553. *πανδάκρυτ' ἐφα-*
μέρων ἔζη Or. 974.

Πανδερκέτης. *Ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν*
El. 1177.

Πάνδημος. *ἀγῶνα πάνδημον* Al. 1029.
ἐν δεσμοῖσι πανδήμους σέγης Bac. 444.
et *πανδήμοις σέγαις* *ib.* 227.

Πανδίκως Rh. 720.

Πανδίῳ, rex Athenarum, avus Thesei.
Med. 665. et 1385. *Hip.* 26. *Sup.* 6.
et 562. et *Her.* 36.

Πανέλληνες *Sup.* 526. et 671. *Iph. A.*
350. et 414. et *Tr.* 413. et 716.

Πανήγυρις. *νεοσσῶν τήνδ' ἔχων πανή-*
γυριν *Her.* 240. *εἰς πανήγυριν φίλων*
Her. F. 1283.

Πανδοῖδας Rh. 28.

Παννύχιος. *ἐν παννυχίοις χοροῖς* Bac.
860. *παννυχίοις κρότοισιν* *Her.* 782.
παννύχιος σελάνα *ib.* 748.

Παννυχίς. *παννυχίδες* *Θεᾶς* Hel. 1381.

Πάννυχος. *παννύχης σελάνας* Al. 453.

Πανόδυτος. *πανοδύτοις* *Θρήνοις* Hec.
212.

Πανὸν πεύκης Alcmen. fr. XIII.

Πάνοπλος. *ὄχλος πάνοπλος* Ph. 151.
νυχίαν κοίταν πανόπλης κατέχοντας
Rh. 22. *πάνοπλον ὄψιν* Ph. 675.
ἔγχει Γοργῷ πάνοπλος Hel. 1332.
πάνοπλᾳ ἀμφιβλήματα Ph. 786.

Πανόπτης Ph. 1122.

Πανουργεῖν Med. 583.

Πανῆργος Hip. 940. *πανῆργον κλῶπα*
Al. 769. *Θηρὸς πανῆργος* Cy. 441.
ὦ πανῆργε *Her.* 947. et in *fæmin.*
Hec. 1257. *Κύπρις ἡ πανῆργος* *Hip.*
1400. *ἴδεσθε τὴν πανῆργον* *Ion.*
1279. *τὸ πανῆργον* *Hip.* 642. *πα-*
νῆργων λαλημάτων An. 938.

Πανσέληνος κύκλος *Ion.* 1155.

Πάνσοφος. *τὰν πάνσοφον ἀηδόνα Με-*
σᾶν *Pal. fr.* VII. 2. *τὸ πάνσοφον*
εὖρημα *Her. F.* 188.

Πανσυδίᾳ Tr. 792.

Παντάλας. *ὦ παντάλαινα* Hec. 667.
et An. 140.

Πανταχῇ. *πανταχῇ ὀλώλαμεν* An.
904. *πανταχῇ νικώμενος* *Iph. A.*
745. *πανταχῇ ἄσεος* *Ion.* 1107. etc.

Πανταχόθεν. Epist. IV.

Πανταχῶ. ὄμμα πανταχῶ σρέφων Iph. T. 68. ἔτι—κῆδαμῆ, καὶ πανταχῶ ib. 568. τὸ πανταχῶ θρυλλέμενον Bel. fr. XVI. 1. πανταχῶ πατρίς ἡ βόσκεισα γῆ Phaëth. fr. II. εἰ πανταχῶ Φρύξ εἰμι Fr. inc. LXXXII. 1. etc.

Παντευχία. πολέμιον παντευχίαν Sup. 1191. cf. Her. 720. et 787.

Πάντη. κόραισι δίδοτε διὰ βοσρύχων πάντη Or. 1267. σκοπῆσαι πάντη ib. 1295. πάντη πόρον σχισὸν ἀμείβων Iph. A. 144. ἀκόλαστα πάντη γίνεται δῶλων τέκνα Fr. inc. CXXX.

Παντλάμων, dor. pro ἡμων. εἰ παντλάμων Hec. 198.

Παντοδαπός. παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς Hel. 532.

Πάντοθεν. πάντοθεν θηρώμενοι σύμμικτα κ. τ. λ. Inus fr. IV. 2. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1.

Παντοῖος. παντοῖος λόγος Hec. 840. ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίαι Rha. fr. II. 1. παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργῆς Med. 845. ἀπὸ παντοίας χθονὸς Al. 750.

Πάντολμος. τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει Sup. 1075. ὦμα καὶ πάντολμα Iph. A. 913.

Παντόσυνος. θεῶ παντόσυνοι ἀνάγκαϊ Iph. A. 761.

Πάντως. πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν Or. 1163. ἔλθ' ἐπὶ κερον ἐμοῖς φίλοισι πάντως ib. 1300. σὲ πάντες πάντως ἱκετεύομεν Med. 854. πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν ib. 1062. et 1240. πάντως πέπρακται ταῦτα ib. 1064. ἀθῶος ἐξ ἐμῶ πάντως ἔση Bac. 671. etc.

Πανύσατος. τὸν πανύσατον γέλυον Med. 1041. πανύσατον ἀκτίνα κύκλον θ' ἡλίου Al. 205. cf. Hec. 411. ubi pro πανύσατον est πανύσατα. πανυσάτην πρόσοψιν Or. 1021. πανύσατόν σε προσπιτνῶσ' αἰτήσομαι Al. 162. cf. Her. F. 513. λητροῖς τοῖς πανυσάτοις Hec. 611. cf. Or. 367. et El. 157. τὰ πανύσατα εἰς ἐμέ—ἦλνδε Or. 1010. εἰς πανύσατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι Her. F. 457.

Πανώλεθρος. πανώλεθρόν μ' ὄψεται πινύνητα πρὸς γᾶν An. 1226. ἡ πανώλεθρος μήτηρ El. 86.

Πανώλης. πανώλης ἀπόλλυμαι Med.

277. ἡ πανώλης Τυνδαρίς El. 60. πανώλεις ἐφολκίδες Her. F. 1424.

Παπαῖ Iph. A. 655. Cy. 110. et 569. Her. F. 1120. et Melan. fr. V.

Παπαυῖς Cy. 153.

Παρά, 1) cum. genit. αἰχμαλωτῖδων πάρα Hec. 615. κείνη πάρα Or. 69. ἄλλε πάρα ib. 552. πατὴρ ἐμῶ πάρα ib. 642. πολεμίων πάρα ib. 873. ἐμοὶ θαύματ' ἐπὶ τὰ παρὰ σῶ Iph. A. 844. παρ' ἡμῶν ἐδὲν ἀδικήσῃ ib. 1437. etc.

2) cum dat. παρ' ἀνδρὶ Θρηκί Hec. 19. παρὰ φίλῳ ib. 1152. παρὰ Σιμεντίοις ὀχετοῖς Or. 807. παρ' ὅπλοις ἡμενος Sup. 357. εἰμι παρὰ σοὶ ἅπας Iph. A. 647. etc. 3) cum. accus. παρ' ὀμφαλὸν Hec. 559. παρ' ἐδὲν αὐταῖς ἦν Or. 568. cf. Iph. T. 732. παρ' ἄσπιδι Or. 652. et Ph. 1008. et 1080. et Med. 250. παρ' ἐλπίδα Or. 975. et Fr. inc. CLXXXVII. et παρ' ἐλπίδας Hec. 680. παρὰ βόσρυχον Or. 1427. παρὰ φύσιν Ph. 398. παρὰ γνώμην Med. 577. παρ' εὐτυχῇ πότμον Al. 929. παρ' ὄμμα Sup. 484. παρὰ καιρὸν Iph. A. 800. etc.

Παραβαίνειν. θεῶ νόμον εἰ παραβαίνομεν Ion. 231. ὄρκους παραβαίνοντας Bel. fr. XXV. 7. εἰ με παρέβα φάσμα Hec. 704.

Παραβάλλειν. ἐγὼ σοι παραβάλλομαι θρήνης Iph. T. 1094. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων παραβαλλόμεναι An. 288.

Παραγγέλλειν Rh. 70. ἐπίσημα θεὸς παραγγέλλει Her. 907. τέκνοις μνήμην παραγγέλλοντας, ὧν ἐκύρσατε Sup. 1172. στρατῷ παρήγγειλε Her. 825.

Παράγειν. παρήγεν ἡμᾶς El. 789. ἡ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαδὲς Iph. T. 478. παρήκται σφάγια Her. 673. νέοις παραχθεῖς Sup. 232.

Παράδειγμα. τὰ κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν El. 1085. παράδειγμ' ἔχοντας Gl. fr. II. 3.

Παραδέχεσθαι. ὑγροβόλος σαγόνας νοτίης παραδεξαμένη Chry. fr. VII. 4.

Παραδίδοναι. Ἀργεῖ ὀνειδὴ—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμι Tr. 419. ὅστις παῖσι—παραδίδωσ' ἐξοσίαν Phaëth. fr. III. 3. ὅταν ἄλλοις δόμοις παῖδας παραδιδῶ πατὴρ Iph. A. 690. ἦν ἐμῇ ματρὶ παρέδωκε τρέφειν Or. 64. εἰ

εὐδοξίαν—παρέδωκαν ἀνδράσιν Med. 629. τοῖον ὄμηρον Ἀῖδη Θάνατος παρέδωκεν Al. 874. cf. Iph. A. 1278. ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαισιν παρέδωκε φάρμακα Al. 973. παράδος ἐμοὶ φῶς Tr. 348. θύρσον παράδος ἐκ χεροῖν Bac. 495.—κάρυκι βοᾷν παραδέναι Epig. III. 8. τῷδε παραδώσω πόλιν Ph. 1238. πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν ib. 1402.

Παραδοχὴ. πατρὸς παραδοχᾶς Bac. 201.

Παραζευγνύναι. εἰ παραζεύζειε τις χρυσῷ πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 1. φρερῷ παραζεύξασα φύλακας σώματος Ion. 22. γυνὴ ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα fr. inc. XLVIII. 2.

Παραθάλπειν. φίλων ἔδενος ἔδεν παραθαλπομένα (dor. pro ἔνη) φρένα μύθοις Med. 143.

Παραιβάτης. παραιβάτας ἔτησαν εἰς τάξιν δορὸς Sup. 677. cf. v. 679.

Παραινεῖν. ῥῆον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν Al. 1081. κῆμοι παραινεῖν ἔ φόβον φέρει Sup. 307. εὖ παραινεῖς Rh. 339. φαύλως παραινεῖν Her. F. 89. σοὶ ἔ παραινῶ μεγάλα βέλεσθαι κακὰ ib. 854. τὰ πρὶν ἔ καλῶς παρήνευσε μοι Hip. 707. cf. Bac. 330. παρήνευσε κακὰ Er. fr. I. 36. παραινέσαι σφῶν τι βέλομαι σοφὸν Ph. 463. cf. Er. fr. II. 3.

Παραίνεσις. εἰς ποῖον ἔρπεις μῦθον, ἢ παραίνεσιν; Hel. 323. ἀνδρὸς ἐσθλῆ καὶ φίλης παραίνεσις Fr. inc. LXXV. 2.

Παραρρεῖν. λύπας παραιρεῖ Hip. 1104. τῶν ἀδίκων παραιρεῖν φρονήματος Er. 908. τὸ λίαν παρῆλες Hec. 591. cf. Fr. inc. XXIV. 2. ubi est τῇ λίαν παρῆλετο. ὦν (sc. ἁρῶν) τὴν μίαν παρῆλες εἰς παῖδα τὸν σὸν Hip. 1316. μητρός με παρῆλοντο Iph. T. 25.

Παραρτεῖσθαι. σὲ παραρτεῖμαι τάδε Iph. A. 685. ἔ παραρτεῖμαί σε Her. 1026. παραρτήση πατρὸς φυγὰς ἀφῆναι κ. τ. λ. Med. 1154. cf. Her. F. 302.

Παρακαθίστασθαι. πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίστασθαι Hel. 1552.

Παρακαλεῖν. παρακαλεῖ ἐκείθεν λύπη τις ἄλλη Hec. 587. παρακαλεῖς εἰς φόβον Or. 1583. ἐμὲ παρακαλεῖν An. 652. εὖ δρῶν παρακάλει με Iph. A. 409. ἐπὶ δαῖτα Ὀθήβας κῆμὲ παρακα-

λεῖς Bac. 1245. χορεῦσαι παρακαλεῖ με Cy. 156. ἐμὲ παρακαλῶν εἰς δάκρυα Iph. A. 497. παρακαλῶντες εἰς μάχην Ph. 1260. ἐμὲ παρεκάλεις Iph. A. 356.

Παρακελεύομαι Epist. IV.

Παρακένεσμα. λόγων παρακένεσμα ὧν Sup. 1154. τὸ δεινὸν παρακένεσμα Iph. T. 320. vid. etiam Hel. 1618.

Παρακομίζειν. γέρον γέροντα παρακομίζει Her. F. 126.

Παράκοπος. παράκοποι φρενῶν Bac. 33. παρακόπῳ λήματι ib. 998.

Παρακόπτειν. παρακόπτει φρένας Hip. 238.

Παράκτιος. παράκτιοι δραμεῖσθε Iph. T. 1424. ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος Iph. A. 164.

Παραλαμβάνειν. ἀρὰς παραλαβὼν Λαῖς Ph. 1605. σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν Ion. 814. τὸ σπέρμ' ἄρσρα παραλαβῶσ' ἄλλως πάρα Or. 552.

Παραλείπειν. ἃ σοι παρέλιπεν ἦδε τῶν λόγων Hel. 982. τὸ τῷ Θεῷ παραλιπὼν, τό, τ' εὐσεβέες Tr. 43. πάντα παραλιπὼν Hel. 779.

Παραλεύσσειν. παρὰ δ' ἐλπίδα λεύσσει (i. e. ἐλπ. δὲ παραλ.) Hip. 1121.

Παράλιος. παράλιον αἰγιαλὸν Iph. T. 425. παραλίαν Δοκρῶν πόλιν Rh. 700. γῆς παραλίας Ion. 1592.

Παραλλάσσειν. λόγοι παραλλάσσοντες ἔξεδροι φρενῶν Hip. 935.

Παράλογος. ὃ παράλογόν μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία Or. 391.

Πάραλος, 1) *nom. propr.* Sup. 659. vid. not. 2) *adject.* χέρσες παράλεις Ion. 1584.

Παραλύειν. πολλὰς παρέλυσεν θάνατος δάμαρτος Al. 936. παρέλυσεν ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινὰς πόνας An. 304. δυεῖς παραλύσαι ψυχὰν Al. 115.

Παραμείβειν. τροχάλοισιν ὄχους παραμειψάμενη Iph. A. 146.

Παραμελεῖν. τῶν παρημελημένων (sc. γυναικῶν) Fr. inc. B. 15. 3.

Παραμένειν. παραμένει σοι τότε Or. 1249. αἰεὶ παραμένεσθαι El. 942.

Παράμυσος Βρομῖς ἑορταῖς Ph. 792.

Παραμυθεῖσθαι Iph. A. 1617. σύ μοι τὸ δεινὸν—παραμυθεῖ Or. 298. ταῖς ἐλπίσιν τάλγεινὰ παραμυθεύμενος Fr. inc. XLVII. 2.

Παρανοεῖν. παρανοῶσα Iph. A. 838.
 Παράνοια κακοφρόνων ἀνδρῶν Or. 822.
 Παράνομος. παρανόμῳ ὀργᾷ Bac. 995.
 δίκας παρανόμῳ δάκει Tr. 284.
 Παρανόμως Med. 1121.
 Παραπάλλειν. οἷς παρεπάλλετο Πελεΐ-
 δας Iph. A. 228.
 Παραπείθειν. παράπεισον σὸν τέκνον
 Sup. 59.
 Παραπίπτειν. εἰ πόθεν ἄελπτος παρα-
 πέσοι σωτηρία Or. 1173.
 Παραπλάζεσθαι. ποῖ παρεπλάχθη
 γνῶμας ἀγαθᾶς; Hip. 240.
 Παραπλήττειν. γέλῳτι παραπεπληγμέ-
 νῳ Her. F. 935.
 Παράσειρος Or. 1017.
 Παράσημος δόξα Hip. 1116.
 Παρασκευάζειν. ἃ γὰρ παρεσκεύαζον
 ἐκ μόχθων βία Her. F. 1369. παρ-
 εσκευάσμεθ', ὥστε κατθανεῖν ib. 1241.
 παρεσκευασμένῳ ψαῦσαι χεροῖν λειμῶ-
 νος Cy. 169. ἄριστον εὖ παρεσκευα-
 σμένον ib. 213. μή τοι μ' ἔρυκε ὄρν
 παρεσκευασμένον Her. 691.
 Παρασκευή. σῆς παρασκευῆς χάριν
 Iph. A. 424. λευκὴν χροῖαν εἰς πα-
 ρασκευὴν ἔχεις Bac. 457.
 Παρασπίζειν. ἀδελφὴ ἢ παρασπίζεσα
 Ph. 1444. cf. Ion. 1528. ἃ παρασπί-
 ζοντ' (i. e. οντα, sc. τόξα) ἐμοῖς βρα-
 χίοσιν Her. F. 1099.
 Παρασπισῆς Cy. 6. et El. 886. παρα-
 σπισᾶς πυκνῆς Ph. 1172.
 Παρασῆς, ἄδος, subst. παρασᾶδος κρε-
 μασὰ τεύχη An. 1122. Ἀδράσῃ ἤλ-
 θον εἰς παρασᾶδας Ph. 418.
 Παρασᾶσις. ἔχ' αὐτῇ πόδα σὸν ἐν πα-
 ρασᾶσει Iph. T. 1159.
 Παρασατεῖν. Ἀδράσῃ πλησίον παρα-
 σατεῖ Ph. 163. ἐν πόνοις παρασατεῖν
 Rh. 638.
 Παρασάτης. τὸν Ἡράκλειον παρασάτην
 Her. 90. cf. v. 126. παρασάτας πυ-
 λῶν Rh. 506. δίκης παρασάτας Bel.
 fr. XXIX. 1.
 Παρατρέφειν. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ
 χρεῖων παρατρέφων Melan. fr. XII. 3.
 Παρατιδέειν. σκύφος κισσῷ παρέδετο
 Cy. 389.
 Παράτονος. παρτόνῃς χέρας Al. 400.
 Παρατρέχειν. παρέδραμε τὰ τότε κακὰ
 Her. F. 1019.
 Παρατροπή vel dor. οπα. θανάτῳ πα-
 ρατροπᾷ Ion. 1230.

Παράτροπος. μὲν παράτροπον μέλος
 An. 528.
 Παραυλίζειν. παραυλίζουσα πέτρα Ion.
 493.
 Πάραντα, *adverb.* Fr. inc. LXXV. 5.
 Παραντίκα Or. 908. ἄδην τὸν παραν-
 τίκ' ἐκφυγεῖν Al. 13. ἢ παραντίκ', ἢ
 χρόνῳ Aug. fr. VI. 2.
 Πάραφέρειν. αἰσχύνομαι παραφέρῃς
 οἰκτρῆς λόγῃς Iph. A. 981. λαμπά-
 δων, ἃς παρέφερον Hel. 730.
 Παράφορος. παραφόρῳ ποδὶ Hec. 1050.
 Παράφρων. παράφρον ἔπος Hip. 232.
 Παραχορεύειν. παραχορευομένῳ τρί-
 ποδι Ion. 463.
 Παραχρήμα Epist. II. et IV.
 Παραψυχή. ἥδ' ἀντὶ πολλῶν ἐστὶ μοι
 παραψυχή Hec. 280. ἔχει τιν' ἄλ-
 γῶν παραψυχήν Or. 62.
 Παρεᾶν. τὰ κατ' οἴκῃς ἀμελεία παρεια-
 σεν Antiop. fr. XXIX. 2.
 Παρεγγυᾶν. παρηγγύων κελευσμὸν
 ἀλλήλοισι Sup. 700.
 Πάρεδρος. πάρεδρος, ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων
 ἔργων Hip. 676. σύλλογος σὲ περὶ
 ἑσᾶς πάρεδρος Ζηνὶ Hel. 885. τᾷ σο-
 φῷ πάρεδρος ἔρωτας Med. 843. πά-
 ρεδρος Ἀθλίῳ νεκρῷ Or. 83. Ἡβῇ
 πάρεδρος ib. 1687. πάρεδρος χαλκείῃς
 Ἐκτορος ὄπλοις Tr. 572. αἶ μοι πά-
 ρεδροι—ναίησιν Hec. 616. ἃς—ἐκό-
 μισα πάρεδρος ἐμοὶ Bac. 57.
 Παρειά. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι
 Hec. 410. δρύνπτεται παρειὰν ib. 655.
 ἔλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειὰν Tr.
 280.
 Παρεῖκειν. καὶ δὴ παρεῖκεν Hel. 1065.
 (nisi potius est perf. a παρίεναι.)
 Παρεῖναι. πάρεσι λαιμὸς εὐτρεπῆς ὅδε
 Hec. 565. ἀκμὴ καλεῖ Ἐκάβῃ πα-
 ρεῖναι ib. 1043. αἰδ' αὖ πάρεσι τοῖς
 ἐμοῖς θρηνημασι Or. 132. ματρὶ μὲν
 πάρεσι σύμμαχοι θεαὶ, τῷ δ' ὁ πάρε-
 σι—; ib. 582. sq. ἣν πολὺς παρῇ ib.
 1200. εἰς μέσον φόνον πάρεσι ib.
 1314. πράσσειν εὖ πάρεσι Hip. 1019.
 σοί τι πάρεσι σθένος Sup. 66. ἐπ'
 ὀφθαλμοῖς ὀξὺν πάρεσιν Iph. A. 5. πά-
 ρεσι γόοι Ion. 769. ἐκ θεῶν πάρεσιν
 (sc. νόσοι) Bel. fr. XIX. 2. ἐν γῇ
 τῇδε—ἐκ Τροίας πάρα (pro πάρεσι)
 Hec. 34. ἃ γ' εἰσορᾶν πάρα Or. 532.
 cf. v. 712. Ph. 968. 1490. et 1546.
 Med. 1347. Hip. 899. Al. 342. et

1117. etc. παρὼν τὰς ἀπόντας εὐφρανεῖς Sup. 649. ἡμᾶς παρόντας χρή σε νοθετεῖν φίλα Or. 299. ἃ γε παρῶσ' ὁρᾷς ib. 81. cf. v. 208. εἰς τὴν παρῶσαν ἡμέραν Ph. 1204. πρὸς τὴν παρῶσαν ξυμφορὰν Hip. 483. cf. Al. 676. πρῶως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρήσῃ δυνάμει Epist. IV. τὰς παρέσας ἔχῃ σώζοντες τύχας Fr. inc. LXXI. 2. ὀναίμην τῇ παρόντος Hec. 997. τὸ συντετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρόν Or. 1180. τὸ παρὸν αἶμα ματέρος ib. 1589. ἄρχειν παρόν μοι (cum mihi regnare liceat) Ph. 523. cf. Med. 448. Al. 285. Sup. 315. et 723. etc. τῷ παρόντι τῆπιόν πιζόμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. ἐκ οἷδ', εἰς ὃ, τι βλέψω κακῶν, πολλῶν παρόντων Hec. 586. παρὴν ὄχλος πᾶς ib. 521. πλησίον παρήσθα κινδύνων ἐμοὶ Or. 1159. ὥς εἰσορᾶν παρὴν Ph. 1125. παρὴν ἐκάστω τῶνδ' ἐμοὶ θεάματα ib. 1146. τὸν τρατηγὸν αἰνέσαι παρὴν Sup. 707. cf. v. 730. ἃ γε μὴδ' ὀρωμένη πίσις παρὴν Iph. A. 1586. ὅτω παρέσαι μὴ φίλος τιμᾶν Med. 659. etc.

Παρεκτρέπειν. παρεκτρέποντες ὀχετόν Sup. 1111.

Παρεμβλέπειν. εἰς κέρας παρεμβλέπων Hel. 1574.

Παρεμπολᾶν. γάμους παρεμπολῶντι ἀλλοῖς Med. 910.

Παρεξίναί (ab εἶμι). παρεξιόντες ἄλλος ἄλλοθεν φίλων Ph. 1254.

Παρεργάτης λόγων Sup. 426.

Πάρεργον. καλὸν πάρεργον πόνων Or. 609. ὥς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας Iph. T. 514. πάρεργον δῆσα τῷτο τῆς τύχης Hel. 931. εἰ πάρεργον χρή τι κομπάσαι Er. fr. I. 14. πάρεργα τὰδ' ἐστ' ἐμῶν κακῶν Her. F. 1340. πάρεργ' Ὀρέσῃν κἀμὲ ποιεῖται δόμων El. 63. πάρεργ' ὀδῶ ib. 509.

Παρέρχεσθαι. παρήλθε νυμφικὸς δόμους Med. 1137. cf. v. 1275. et Hip. 108. ὃν παρήλθομεν λόγον Iph. T. 753. ἑτέρα ἕτερος ἕτερον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρήλθεν Bac. 904. πολλὸς παρήλθεν—χρόνος Dan. 21. τὴν τεκῶσαν τῇ φιλανδρίᾳ παρελθεῖν An. 229. παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην Al. 698. βία παρελθὼν θεός Sup. 231. παρελθὼν εἰς μέσον χέδον

Ion. 1171. φόβον παρελθὼν Fr. inc. XXI. 3. πρὸς τὰς παρελθέσας τύχας An. 406.

Παρέσιος κάσις Med. 1334.

Παρευκληῖν. παρευκλήλει (sc. τὰ τέκνα) λόγοις Her. F. 99.

Παρευτρεπίζειν. παρευτρεπίζετε τάνδον Iph. T. 725. παρευτρεπίζαι ἑδὲν ἄλλο, πλὴν—Cy. 590.

Παρέχειν. μὴδ' ὄρουβον, μὴδ' ἔκπληξιν—ξείναις παρέχωμεν Iph. A. 606. παρέχε φῶς Tr. 308. cf. Iph. A. 733. ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν Epist. IV. παρέχειν λόγους Epist. V. ὄχλον παρέχων παρθένῳ Or. 282. cf. Med. 337. et Hel. 446. ὄνομ', ἐκ ἔργον, παρέχων Iph. A. 128. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων ib. 931. γλώσσης τε σιγῇ, ὅμμα θ' ἥσυχον πόσει παρείχον Tr. 650. πόνους παρείχες σῷ πόσει—Hel. 627. καλῶς γε σωφρονεῖν παρείχε σοι El. 1080. φόβον παρέσχεν Hec. 1113. Hip. 434. et Rh. 289. ἴσον παρέσχεν ὄνομα διὰ τέχνης δορὸς Sup. 905. ξένια μονοτράπεζά μοι παρέσχον οἰκῶν Iph. T. 950. σοὶ δαλώσας λεῶν παρέσχον Rh. 411. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβυτιδι τιμωρὸν Hec. 842. τῷ τάφῳ τὴν δίκην παρασχέτω Ph. 1648. cf. Hip. 49. et Iph. T. 944. et δίκας παρασχεῖν An. 1108. τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐξαυτεμένῃ Hip. 711. εἶδε μοι—τάδε μοῖρα παράσχοι ib. 1112. πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας Ph. 900. τὰς τρόπους δόλους παρασχεῖν Sup. 877. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον ib. 887. σφάγιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα Iph. A. 1200. τῷ καλῷ ἔργῳ—παρασχεῖν σοι χαριστήρια Epist. III. δῶλον παρασχεῖν θάνατον Or. 1170. γῆν ἄσυνον καὶ δόμους ἔχεγγυός παρασχεῖν Med. 388. ὄρκους παρασχεῖν Hip. 1037. τῷνομα παρασχέσ', εἰ τὸ σῶμα Hel. 1106. παρέξω δέρην εὐκαρδίως Hec. 549. et Iph. A. 1560. ἥσυχον ὕπνῳ χαρὰν παρέξεις Or. 186. εἰ γάρ—παρέξω σῷ πόσει τὸ μὲν δέμας Iph. A. 937. δάκρυα παρέξω ib. 1215. παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν Fr. inc. LII. 1. τοῖς θεοῖς παρέσχετ' (i. e. ετο) ὄνομα Hel. 1669. ἐργ' αὖ καὶ παρέσχετο Fr. inc. XCIII. 2. εἰ πως θεὸν παράσχοιτ' εὐμενῇ An. 55. ἐκ

ἐκ γυναικῶν χρῆν παρασχέσθαι τὸδε Hip. 619. τὰ πῖς ἐμαντῷ τῷ δράσας παρέξομαι Ph. 275. ἔτοι τό γ' ἦθος δυσγενὲς παρέξομαι El. 363. etc.

Παρηγορεῖν. πόλιν θυμωμένην παρηγορεῖτον Ph. 1458. παρηγόρησον Hec. 288.

Παρηΐς. τῆσδε γεραίας προσπιτνῶν παρηΐδος Hec. 274. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι ib. 410. αἶραν—πρὸ παρηΐδος αἰσῶν Or. 1429. βοσρυχῶδες ἀβρὰ παρηΐδος Ph. 1494. ἐρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηΐδα Med. 923. cf. v. 1006. et 1148. διὰ παρηΐδος ὄνυχα λευκὸν αἱματῷτε Sup. 76. cf. Or. 959. φοινίσσῃσα παρηΐδ' ἐμὰν αἰσχύνῃ Iph. A. 187. λευκὴν διήμησ' Ἰφιγόνῃς παρηΐδα El. 1023. παρηΐδων ὄρεγμα Ph. 314. ὧ ἐρένα καὶ παρῆδες Iph. A. 681. etc.

Παρήσθαι. Διὸς ἐσχάραις παρημένη Sup. 290.

Παρθενεία. παρθενείαν αἰδεμένη Rh. 927. ἡ παρθενείαν πατρὸς ἐξηγήσατο Tr. 980. ἀντὶ παρθενείας Her. 592.

Παρθένειος. παρθένειος ἡδονή Hip. 1302. τὸ παρθένειον λέχος Tr. 671. παρθένεια κορεύματα Al. 175.

Παρθενεύειν. παρθενεύειν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς Sup. 452. ἀνάνδρος πολὺ παρθενεύεται Hel. 290. παρθενεύς Ph. 1631.

Παρθένευμα. ὧ χρόνιον ἰσῶν παρθένευμα τῶν ἐμῶν Ion. 1425. νόσον με παρθένευμ' ἔτικτε σὸν ib. 1472. ἐν παρθενείμασι Ph. 1271.

Παρθενία. ὑπὸ παρθενίας Ph. 1494.

Παρθενικός. παρθενικὴν κόρην Epig. I. 3. παρθενικαὶ (i. e. παρθένοι) El. 174.

Παρθένιος. πόδα παρθένιον Iph. T. 130. χορῶν ἔξω παρθενίων Hel. 1329. παρθένιον χλιδὰν Ph. 232. τὸ παρθένιον πτερόν ib. 813. ὅρος παρθένιον Tel. fr. I. 6. παρθένια σπάργανα Ion. 1489.

Παρθενοπαῖος, *nom. propr. viri*. Ph. 152. et 1113. et Sup. 889.

Παρθένος. φοινισσομένην αἵματι παρθένον Hec. 153. παρθένον ἀπαρθένον ib. 612. σοφῆς αἰνιγμα παρθένης Ph. 48. ἡ περῆσσα παρθένης ib. 1049. cf. v. 1721. παρθένης νέα Hip. 429. τὰν Φοίβη παρθένον Tr. 253.

Νυκτὸς κελαινῆς ἀννύμεναι παρθένη Her. F. 834. παρθένοισιν ἀπόβλεπτος μέτα Hec. 355. εἰς ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν ἢ καλὸν Or. 108. ἐπὶ παρθένων τάφῳ πέλας Νιόβης Ph. 162. νυμφίοισι παρθένοισι Iph. A. 741. 2) *interdum adjective ponitur*: παρθένῳ χειρὶ Ph. 845. et εἰς παρθένης χεῖρας Ion. 270. παρθένον ψυχὴν Hip. 1006.

Παρθενῶν. παρθενῶνας ἐκλιπεῖν Ph. 89. cf. v. 1281. ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς ib. 202. ὄχυροῖσι παρθενῶσι φρεσῶνται Iph. A. 738. κενὸς παρθενῶνας ib. 1175. ἐν παρθενῶσι κεκρυμμένην Iph. T. 826. *vid. etiam Dan. 22. et 59.*

Παρθενωπὸς El. 949.

Παριέναι (ab εἶμι). ἔσω πάρεμι Hel. 458. δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχὸν Ion. 229.

Παριέναι (ab ἔημι). ἀπανδῶ Ἀδρασον εἰς γῆν τῇδε μὴ παριέναι Sup. 468. νίκην παριέναι Tr. 651. παρεῖσαν αὐτῆς κυμάτων δρομήμασιν Tr. 688. πάρες Bel. fr. I. 1. θάψαι νεκρὸς μοι τέσδε καὶ κλαῦσαι πάρες Med. 1377. πάρες γόνον Sup. 111. πόσει πάρες χόλον Iph. A. 1609. πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθῃ Cy. 309. κόσμον πάρες μοι παισὶ προσδεῖναι νεκρῶν Her. F. 329. πάρες ἀπ' ὀμμάτων πέπλον ib. 1203. εἰ παρείην σκῆπτρα τὰμὰ τῷδ' ἔχειν Ph. 517. τέτο τὸ χρῆσθον ἐχὶ βάλομαι ἄλλῳ παρεῖναι ib. 511. παρεῖναι κέρδος Al. 1036. παρεῖς ἄλλῳ θανεῖν νέῳ Al. 637. παρεῖς τὸ μόρσιμον ib. 942. Πελοπίαν παρεῖς χθόνα Sup. 184. τὸ λελογισμένον παρεῖς καὶ τὸ καλὸν Iph. A. 386. παρεῖς γραμμάτων διαπτυχὰς Iph. T. 793. τέσδ' εἰς γαῖαν παρεῖς Her. 154. μουσικὴν παρεῖς Bel. fr. XVII. 2. τὰ κατ' οἴκῃς ἀμελία παρεῖς Fr. inc. XXXV. 2. παρεῖσα τὸ δυσμενὲς Iph. A. 1376. τέτῃ παρεῖσα πόδον Tr. 645. παρεῖσ' ἐὼ σόμα ib. 690. χηλὰς παρεῖσα Ion. 1208. ἢ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα Ph. 526. ὅπως—παῖδας παρήσω τέες ἐμὸς καθυβρίσαι Med. 1061. εἰ παρήσω τόνδε σὺλᾶσθαι—βωμόν Her. 244. παριέμεσθα Med. 892. νόμον παρέμενος Her. F. 779. παρεῖται

σώμα Sup. 1070. κόπη ὑπο—παρεῖται Bac. 635. παρειμένον νόσῳ Or. 879. ὑπὸν παρειμένον Cy. 587. et Her. F. 1043. παρειμένη χειρὸς ἄθλιον βάρος Al. 202. σώμασιν παρειμέναι Bac. 682. ἔμ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ Or. 210.

Παριππεύειν. πόντον παριππεύοντε Hel. 1681.

Πάρις, filius Priami. Hec. 387. Or. 1365. et 1409. An. 103. Iph. A. 180. Rh. 586. Tr. 398. Hel. 29. etc.

Παριζάναι. παρέστηχ', ὡς ἔοικ', ἀγὼν μέγας Hec. 229. ἐκ ἐνδεῆς ὑμῖν παρέστην Her. 590. ἐμοὶ γενέσθαι πάντα μᾶλλον—παρέστη τῶνδε Ion. 1451. τέκεσιν ἂν παρέσαν ἀλκᾷ Her. F. 439. πολλοῖς παρέστην βροτῶν Dic. fr. XIII. 1. ὅπως παραστῶσιν τύχαι Med. 331. ὅταν παραστῶ σοι ἐγγύθεν ποδὸς Ion. 612. παραστὰς Hec. 531. ὅσον σοι ῥαδίως παρίζεται An. 231. καὶ ὑπὸν μοι δόξα τις παρίζεται Rh. 780. παρίζασθαι σφαγῇ Her. 503. ἢ νῦν ἀδε βωμοῖς παρίζατο Iph. T. 1314. παρίζεσθαι λέχει Med. 887. ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεσάναι Al. 209. ἐκ ἂν δυναίμην σὺ παρεσάναι μόρῳ Her. 564. εὗξῃ τοῖσιν ἄνδρα σοι παρεσάναι Fr. inc. LXXXIX. 2. ἐξαλλαγεῖς τῷ παρεστῶτος πόνοι Ph. 1418. σοῖς κακοῖσιν ἐγγὺς παρεστῶς Al. 1014. Ῥήσῳ παρεστῶς Rh. 782. παύσω τὴς παρεστῶτας λόγους Ph. 1319. τὰς παρεστῶσας τύχας Or. 1024. cf. Hel. 491. τῶν παρεστῶτων κακῶν An. 94. cf. v. 1234. Sup. 1042. et Ion. 929. ἐμφανῶς μοι παρασταθεῖς Or. 365.

Παρνάσιος. ὁ Παρναύσιος Φωκεὺς Ἑπειὸς Tr. 9. τὰν Παρναύσιον κορυφὰν Iph. T. 1244.

Παρνασὸς, nom. montis. Ph. 215. Ion. 155. 713. et 1267. et Her. F. 240. et Παρνασσὸς Hyp. fr. I. 2.

Παρνησιάδες κορυφαὶ Ion. 86.

Παρνήσιος. μῆλα, φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα An. 1101.

Παροίγειν. πύλας παροίξας Iph. A. 857.

Πάροιθε et πάροιθεν. δάλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. τῆς πάροιθ' εὐπραξίας ib. 58. ἡγῶ πάροιθε Ph. 841. τῆς πάροιθεν ἡμέρας ib. 860. πύργων

πάροιθε ib. 1009. τῶν πάροιθε λόγων Hip. 288. τῶν πάροιθεν τιнос ib. 833. δόμων πάροιθε An. 878. et Iph. A. 1. etc.

Πάροικος. πάροικον Ἀλφεὸν Iph. A. 276. δόμων πάροικον εἰς ἀνάκτορον An. 43.

Παροιμία St. fr. V. 1.

Παροίχεσθαι. μοίρας ὅσον παροίχῃ Med. 995.

Παροξύνειν. πατρὸς μὴ παροξύνῃς φρένα Al. 677.

Πάρος, *adverb.* i. q. πάροιθε. δωμάτων πάρος Hec. 1049. et Ph. 1277. et δόμων πάρος Or. 112. et 1217. et Ph. 1270. τίνα ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον—σέβεσθαι με χρή; Or. 345. τὰ πάρος εὐτυχήματα Ph. 1723. τῶν σῶν πάρος πινυῖσα γονάτων An. 573. ἀδελφῶν πάρος (i. e. *pro*) θανεῖν Her. 537. etc.

Παρυσία. γίνωσκε παρυσίαν κακῶν τῶν σῶν Hec. 227. τί τέκνων τῶνδε δεῖ παρυσίας; ib. 1005. σὴν ἀγγελῶ παρυσίαν Al. 207. εὐμενῆς παρυσία ib. 609. ἔτ' ἐν φίλοισι σὴν παρυσίαν λέγω ib. 633. καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρυσίαν Iph. A. 1433. οἷα δὴ γ' ἐμῆ παρυσία Her. 632. ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν παρυσίαι Thes. fr. VIII. 2.

Παροχετεύειν. ταῦτ' ἔν παρωχέτευσας εὖ Bac. 479.

Παρῤῥάσιον δάπεδον Or. 1645.

Παρῤῥησία. ἀμαθεῖ παρῤῥησίᾳ Or. 903. ἐκ ἔχει παρῤῥησίαν Ph. 394. et Ion. 675. παρῤῥησία θάλλοντες Hip. 422. πότερά σοι παρῤῥησίᾳ φράσω τάκειθεν; Bac. 667. ὥς μοι γένηται μητρόθεν παρῤῥησία Ion. 672. ἀντίθες παρῤῥησίᾳ El. 1049. cf. v. 1056. καλὸν γ' ἀληθῆς κἀτενῆς παρῤῥησία Tem. fr. II.

Παρφέρειν, *poët.* *pro* παραφέρειν. ξύνθημα παρφέροντι ποιμέσιν λόχων Ph. 1147.

Παρωδός. παρωδοῖς αἰνίγμασιν Iph. A. 1147.

Παρωδεῖν. παρώσας εὐσεβετέρους φίλους Or. 627. τῆμόν παρώσας δῆλον λέχος An. 30. τᾶνδον παρώσας λέκτρα El. 1037. παρώσας Ἑκτορος φίλον κᾶρα Tr. 656. μὴ παρώσασθαι ξένους Her. 238.

Πᾶς. ἐξιᾷσι πάντα κάλων Med. 278. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς Hip. 542. πᾶν κέρδος ἡγῶ Med. 454. πᾶν περίεξ φρονῶντες An. 449. πάντα δυστυχῶ Hec. 429. μεταβολὴ πάντων γλυκὺ Or. 234. etc.

Πασσαλεύειν. θεοῖσιν αὐτὰ (sc. τὰ λάφυρα) πασσάλενε Rh. 180. ὡς πασσαλεύση κρᾶτα τριγλύφοις τόδε λείοντος Bac. 1212.

Πάσσαλος. ξυθὸν ἐπὶ πασσάλῳ Hec. 920. κρεμασὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας An. 1123. cf. Her. 698.

Παζάς. παζάδων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371.

Πάσχειν. οἰκτρὰ πάσχειν Hec. 321. cf. Iph. A. 887. et 985. δεινὰ πάσχομεν κακὰ Hec. 693. cf. v. 904. et Or. 413. εἰσορᾶς, ἃ πάσχομεν; Hec. 1115. τί πάσχεις; ib. 1127. et sæpius. ἀνθ' ὅτε πάσχεις τάδε Hec. 1131. τί χρῆμα πάσχεις; Or. 395. διὰ σὲ πάσχω ἄδικός ib. 1227. χαρτὰ πάσχω Ph. 621. ὀθνεῖς ἔνεκ' εὖ πάσχει νεκρῷ Al. 813. πτωμάτων ἄξια πάσχω τε, καὶ πέπονθα, καὶ τι πείσομαι Tr. 468. κοινὰ πάσχομεν πάντες Tem. fr. XV. 2. πάσχοντος ἀνδρὸς Θρηκός, οἷα πείσεται Hec. 873. πάσχων ἀνέχω Fr. inc. CII. etc. b) σορ. 2. ἔπαθον. ὃς ἐξ ἐμῷ ἔπαθες, οἷα φῆς παθεῖν Hec. 252. τί γὰρ πάθω; ib. 614. ὅταν τις κρείσσειν, ἢ φέρειν, κακὰ πάθῃ ib. 1108. ὅσα παθεῖν ib. 788. ὅς' ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα, πέπονθας Al. 656. sq. ἐδὲν ἐξ ἐμῷ παθὼν Med. 692. σχέτλια παθὼν ἔργα Al. 409. ἐδὲν ἐκδικὸν παθὼν ib. 717. γενναῖα παθόντες Sup. 1178. ὃ δεινὰ παθῶσα Hec. 198. et πάθος παθῶσαι δεινὸν Sup. 11. ἄδικα παθῶσα Med. 207. ὃ παθῶς ἀμήχανα Hip. 598. παθῶς ἀνάξια Iph. A. 852. ὃ παθῶσα σχέτλια ib. 932. etc. 2) med. a) perf. δεινὰ πεπόνθαμεν Hec. 1097. cf. Or. 1616. Al. 819. Iph. A. 847. τοιάδε σπείδων χάριν πέπονθα τὴν σὴν Hec. 1176. εἰ περισσὸν ἐδὲν, ἐδ' ἔξω λόγῳ πέπονθας Hip. 438. cf. Sup. 790. πέπονθας ἄξ' αἰαγμάτων Al. 876. εἰκὸς πέπονθα Iph. A. 501. πέπονθας ταῦτό ἐμοί; Iph. T. 658. πέπονθεν, οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Pro. fr.

V. ἄδικα πεπονθῶς Ph. 470. b) fut. 1. πείσομαι. ἃ πείσῃ μὴ σύ γε Hec. 408. εἴ τι πείσεται—ἄδε γαῖα Ph. 251. τὸ μέλλον, εἴ χρὴ, πείσομαι ib. 902. ἔγ' ἔν τι δράσω φλαῦρον, ἕτε πείσομαι An. 732. πείσῃ λίαν Her. F. 215. πείσεσθαι με καὶ τὴν δόκει τάδε Iph. A. 691. θνητὰ πείσεσθαι δόκει Fr. inc. LXX. 1. etc.

Πάταγος ἀσπίδων Her. 832.

Πατάσσειν. πατάξαι δορὶ Ph. 1472. πρὸς κίονα νῶτον πατάξας Her. F. 1007.

Πατήρ. πατὴρ ὅς' ἑλευθέρας Hec. 420. τὸν καλλίστων ὑδάτων πατέρα ib. 452. ἄνευ πατρὸς τέκνον ἐκ εἴη ποτ' ἂν Or. 553. χρόνος, παλαιὸς πατήρ Sup. 787. πόνος, εὐκλείας πατήρ Lic. fr. II. ὅμοι πατέρων Hec. 476. δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίου νεκρῶν Or. 102. πατέρες οἱ πάλοι ib. 511. πολὺς πατέρας An. 614. πατέρων ἀγαθῶν εἶην ib. 768. etc.

Πάτρα. εἰς πάτραν μολεῖν Hec. 541. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν ib. 1291. ἐκ ποίας πάτρας—πελάζετε; Ph. 285. ἄμφω κατὰ εἰς εἰς πάτραν ib. 432. ἐλὼν πάτραν ib. 576. ἐξελανόμεσθα πάτρης ib. 610. σφάζαι τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας ib. 920. cf. v. 1009. et Iph. A. 1553, ἐλαύνει τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας Ph. 1715. ὃ πάτρας κλεινοὶ πολῖται ib. 1746. νόσῃ μὴ ποτ' ἐς πάτραν τυχὼν Iph. T. 535. Ἀργολὶς πάτρα Her. F. 1016. πάτρας ὅρος Æg. fr. X. 2. λήθη πάτρας Chry. fr. VI. 2. ὠφελεῖν πάτραν Fr. inc. B. 32. 1.

Πατρικός. πατρικῆς μέρος Ion. 1304.

Πάτριος. ἐξ οἰκῶν πατρίων Med. 432. ἐν θαλάμοις πατρίοις Ion. 477. γὰς πατρίας Med. 653. et Hel. 529. et γὰ πατρίαν Tr. 857. et Ion. 483. πατρίας Ἰωλκῆ Al. 250. ἀμφὶ γῆν πατρίαν Rh. 932. χθόνα πάτριον Hel. 224. πάτριον πέδον Sup. 365. πάτρια μέλαθρα Hel. 230.

Πατρίς. ὃ πατρίς Ἰλιάς Hec. 905. γῆ πατρίς Ph. 287. πατρίδος ἐρᾶν ib. 362. ἐρέσσει πατρίδος ib. 391. ἢ πατρίς φίλτατον βροτοῖς ib. 409. πατρίδος πολέμιος ib. 612. πατρίδα ἐξέκοισθε γῆν Iph. A. 1558. ἅπανα

χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς Fr. inc. XXXVII. 2. ἡ φύσις ἐκάστῳ τῷ γένει ἐστὶν πατρίς eorund. LX. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr. inc. B. 41. ἅπας μοι πύργος Ἑλληνῶν πατρίς eorund. 44. 2.

Πατριῶτις, τῆς πατριώτιδος γᾶς Her. 755.

Πατροκτόνος, ἐκ πατροκτόνης χερὸς Iph. T. 1083.

Πατροφόνος, πατροφόνος ματέρος Or. 193.

Πατρώος, πατρώῳ ξένῳ Hec. 19. cf. v. 26. et 82. πατρώον ἐς οἶκον ib. 952. θάνατον πατρώον Or. 783. πατρώον δόμον Ph. 322. cf. Hip. 1136. Iph. A. 1030. et Iph. T. 698. πατρώον νόμον Al. 686. πατρώον θάλαμον ἐξίας Tr. 1111. πατρώον τὸν λέβητα Cy. 342. ὦ Ζεῦ πατρώε El. 671. ὦ Θεῶν βωμοὶ πατρώοι Ph. 607. δόμος πατρώος Med. 801. cf. Hip. 306. Iph. T. 51. et Dan. fr. VII. 1. πατρώων οἰκῶν ἔδρας Iph. T. 136. cf. v. 154. et 188. πατρώων πύργων Tr. 778. Θεοῖς πατρώοις Her. 877. πατρώων πέπλων Her. F. 520. ἐν θαλάμοις πατρώοις El. 133. Θεῶν πατρώων καὶ τάφων Dan. fr. VII. 4. πατρώα ἐξία Hec. 22. cf. Med. 681. Al. 741. γᾶς ἐκ πατρώας Hec. 947. cf. v. 1221. Ph. 302. 907. 955. 1063. et 1457. Hip. 1065. et 1148. Al. 167. etc. πατρώαν χάριν Or. 826. et Her. 242. χθονὸς πατρώας Ph. 1459. et Med. 35. cf. Hip. 1048. πατρώα νόσῳ Med. 1364. εἰς πατρώαν ἄλοχον Hip. 1073. πόλιν πατρώαν An. 97. cf. Iph. T. 453. Rh. 153. et Bac. 1365. δίκᾳ πατρώος Sup. 1146. πατρώα λῶβᾳ Iph. T. 211. πατρώαν δόξαν Her. 326. ἐχθραν πατρώαν ib. 1002. et Her. F. 983. πατρώαν τιμωρίαν El. 978. χάριτας πατρώας ἐκτίνων Or. 453. ἀραίς πατρώαις Sup. 150. παγαὶ πατρώαι Iph. A. 1518. τιμὰς πατρώας Her. 810. πατρώον δῶμα Or. 1595. et πατρώοις δώμασιν Her. F. 600. πατρώον μέλαθρον An. 924. et Her. F. 337. et πατρώων μελάθρων El. 1323. πατρώον αἷμα Sup. 264. πρὸς πατρώον γόνυ Her. F. 79. πατρώων πα-

τρώων Or. 841. πατρώα σκῆπτρα Ph. 80. τείχη πατρώα ib. 369. et Tr. 1174. ἄλγη πατρώα Sup. 1157.

Παύειν, λύπας μῆσθαι καὶ ὥδαις παύειν Med. 197. cf. An. 1277. παῦν τῆς λόγος Iph. A. 683. ὁ παῦει τῆς τάλαιπώρης βροτῆς λύπης Bac. 280. τὸ θηριῶδες καὶ μαιφόνον παύων Or. 524. τόνδ' ἐπαύσα τὸν νόμον ib. 570. ἐπαυσε καρδίαν χόλον Med. 245. παῦσε νυχίης ὀνείρους Iph. T. 1277. ἐπανσ' ὀδερῆς λυμεῶνας Ar. fr. XXVIII. παῦσον μάχης Ἑλληνῶν ἡμᾶς τε Tr. 1018. παύσωμεν βοῇν Or. 1314. παῦσαι πόνων Ph. 440. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος παῦσαι Sup. 312. παῦσαι λέκτρων ἀρπαγὰς Ἑλληνικὰς Iph. A. 1266. χεῖρα δόπης καὶ βύρσης κτύπε παύσας Bac. 514. δεινὸν πόντε σάλον παύσαντε El. 1242. τῷτο παύσαντες νοσῶν Ph. 1178. παύσω τῆς παρεστώτας λόγος ib. 1319. παύσω σ' ὄντ' ἅπαιδα Med. 717. ἂ σε παύσει νόσος τῇσδε Hip. 512. παύσω κώμης, κ. τ. λ. Al. 344. παύσω λόγῃν — νηῶν τ' ἑρετμὰ Iph. T. 1484. σφᾶς παύσω κακέργας τῇσδε βακχείας Bac. 232. παύσω κτυπῆντα θυρσον ib. 240. παύσω ψόγῃ σε Hel. 1308. 2) med. ἔπω παύεται γόων Med. 59. μὴ πανομένους τῆς ἀναγωγίας Epist. V. ἐπεὶ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο Med. 1211. πολλῶν μόχθων ἐπαύσατο Al. 941. παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθνηγμένον Or. 1625. παῦσαι πόνος τῷδε Med. 1319. παῦσαι λέγῃσα Hip. 706. παῦσαι λύπης An. 1271. ὁμμα παῦσαι δακρύοις τέγγων Iph. A. 496. παῦσαι πλέκῃσα Ion. 1410. τρόμος παῦσαι Her. F. 627. παῦσαι λόγων τῶνδε El. 1123. παῦσαι ἀοιδῶν Antiop. fr. XXXIII. 2. παύσασθον ἡδὴ An. 692. ὥς σε πένθους λυγρῇ παύσαιμην Iph. A. 1618. παύσομαι σ' αἰνῶν Or. 1161. εἰδὲ παύσεται χόλος Med. 93. παύσῃ θυμὸς ib. 1152. cf. Al. 65. εἰδὲ παύσομαι κακῶν Bac. 1357. παύσομαι θυμωμένη El. 1118. 3) pass. τὸ εἶσμα δέλον πέπανται Ion. 675. πέπανται διδῶς ὁ Θεός Epist. IV. ἐκ τρόχων πεπανμένον Alop. fr. IV. 2. cf. Med. 46.

τὸν πόνων πεπαυμένον Cresph. fr. I. 3. cf. Tr. 524. νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη El. 1108. πεπαύσεται ἀγνοῶν Epist. V.

Παῦρος. παύρων μετ' ἄλλων Her. 328. σὺν παύροις φίλοις Hel. 546. παῦρον γένος Med. 1087.

Πανσίλυπος. τὴν πανσίλυπον ἄμπελον Bac. 771.

Πανσίπονος δαλείας Iph. T. 451.

Πάφος, urbs Cypri. Bac. 404.

Παχρῆν. λύπη παχρωδεῖσα Hip. 803.

Πάχος σαρκὸς Cy. 379.

Πεδαίρειν. νωθὲς πέδαιρε κῶλον Her. F. 819. πέλταν δοχμίαν πεδαίρων Rh. 372. Διρκαίων ἐκ τόπων νέες πεδαίρσασα Ph. 1034. πεδαίρσασα γενναῖον πόδα Her. F. 872.

Πέδη. πέδαις ἀχαλκεύουσιν ἔξευκται πόδας Pi. fr. IV. βρόχοισι καὶ πέδαισιν St. fr. III. 5.

Πεδιὰς ἀμαξιτὸς Rh. 283.

Πεδίλον. ποτανοῖσι πεδίλοισι El. 460. ἐν πεδίλοις ἔχειν πόδα Meleag. fr. VI. 8. τὰ Σειρήνων ἐρόεντα πέδιλα Fr. inc. CLIV. 2.

Πεδίον. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀσράπτει Ph. 111. αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνος ib. 725. χλοεροτρόφον πεδίον ib. 833. Πριάμης πεδίον Iph. A. 355. πεδίον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. Φλεγυαῖον εἰς πεδίον Her. F. 1194. πεδίον πυρὶ μαρμαίρει Ar. fr. XXXIII. 2. Τροίας πεδίον ἀπέβησαν Hec. 142. πεδία λιπαίνειν ib. 454. Θρήκης πεδία ib. 1142. σκόπει πεδία Ph. 101. ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων Σικελίας ib. 219. πεδία πίμπλασθ' ἀρμύτων ib. 525. πεδία πυροφόρα ib. 646. πεδία ἐξεπίμπλασαν φεύγοντες ib. 1479. πεδίων δαπέδοις Al. 594. σύγχορτα ναῖω πεδία An. 17. τηλερὰ πεδία ib. 891. τῶν ἱπποβότων Φθίας πεδίων ib. 1231. καλλίπυργα πεδία Sup. 618. πλήρη πεδία πολεμίας χερὸς Rh. 286. τὰ κλεινὰ πεδία Φρυγῶν Tr. 768. πεδίων ἄπειροι Hel. 1048. ἄβροχα πεδία καρποφόρα τε ib. 1501. ἀντιπορθμα ἡπείρουν δυοῖν πεδία Ion. 1586. πεδία εὐδαίμονα Meleag. fr. I. 2.

Πεδόθεν. Tr. 98.

Πέδον. εἰς Τροίας πέδον Or. 521. cf.

An. 11. et 58. κάρπιμον πέδον Or. 1086. νήματα ἴετο πέδῳ ib. 1433. θὲς ἵχνος πέδῳ ib. 1440. cf. Ph. 843. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπισροφᾶ πέδον; Med. 666. ὄμνυ πέδον γῆς ib. 746. Τυρσηνὸν πέδον ib. 1359. πέδον χθονὸς Hip. 1025. ὃ πέδον Τροιζήνιον ib. 1095. τόδ' ἐκλιπῆσα πέδον An. 314. Φοίβης πέδον ib. 1086. et Iph. T. 972. ὃ πάτριον ἐμὸν πέδον Sup. 365. πέδον γᾶς ib. 829. ῥίπτις πέδῳ πένκην Iph. A. 39. ποίας πατρῷας γῆς ἐρμύσας πέδον; Rh. 278. γαίας εἰς μελάγχμιον πέδον ib. 962. ἐν πέδῳ κοίτας ἔχειν Tr. 494. ἄβατον πέδον Bac. 10. πρὸς πέδῳ πεπτώκατε ib. 605. Αἰγύπτῃς πέδον Hel. 2. πέδον Σπάρτης ib. 57. εἰ πέδον τίκτει τέκνα Ion. 542. ἀπρώτῳ πέδῳ Her. F. 52. et Er. fr. XIII. 1. γῆς πατρίδος οἶχεται πέδον; Her. F. 620. Ζηνὸς πέδον ib. 1304. ἐν κραταίῳ πέδῳ El. 534. ξηρὸν πέδον Œd. fr. XVII. 7. γῆς πατρῷας πέδον Œnei fr. I. 1. ἐκ ἔσι τῇ θρέψαντος ἡδίων πέδον Phoen. fr. III. 3. ἐς Θήβης πέδον Phry. fr. I. 2.

Πεδόσε Bac. 137. et 600.

Πεδοσιβής. ὄχον πεδοσιβῆ Med. 1123. ὁ πεδοσιβῆς σφαγὴς Rh. 254. πεδοσιβεῖ ποδὶ Hel. 1532. εὐδομεν πεδοσιβεῖς Rh. 763. εἰ πεδοσιβῆς τροφὸς θάλασσαν St. fr. III. 3.

Πεζεύειν. ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων Al. 872.

Πεζὸς Rh. 437.

Πειθαρχεῖν. πειθαρχεσά σοι Iph. A. 1120.

Πείθειν. πείθει στρατιάν Hec. 135. πείθε ib. 340. ἵν' ἢ ποτε πείθειν, ἃ τις βάλοιτο ib. 819. πείθει Ὀρέστην, μητέρα κτεῖναι Or. 29. πείθειν δῶρα καὶ θεὸς, λόγος Med. 964. πείθειν τὰς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. πόλιν πείσαι Or. 704. κρυφίαις εὐναῖς πείσας ἄλοχον Ἀτρέως El. 721. ἐκ ἂν πείδοιμι γαστέρα Bel. fr. XVII. 12. τὸ ἀξίωμα—τὸ σὸν πείσει Hec. 294. τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε; ib. 1205. etc. 2) med. πείδομαι Or. 144. et πείδομαί σοι ib. 110. ἦν γε πείδη τοῖσι σὺ σοφωτέροις Hec. 399. ᾧ πειδόμεσθ' ἅπαντα Or. 592. φίλοις

μὲν ἂ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασιν
 Sup. 747. πείθεσθαι εἰδισμαὶ σέθεν
 Iph. A. 726. πειθόμεθ' αὐτὶς πα-
 τέρα ib. 1011. (ubi pro activo po-
 nitur) πατρὶ πείθεσθαι χρῶν παῖδας
 Alop. fr. III. 2. cf. Ar. fr. XVII.
 γυναικὶ πείθε-μῆδὲ τὰ ἄλῃ κλύων
 Hip. fr. VIII. 2. τί σὺ τῷδε πείθεσθαι
 μέλλεις; Tel. fr. X. σύριγγι πει-
 θόμεναι ποιμένος Hel. 1499. πέποι-
 θα μέντοι πατρί, κὲ πέποιθ' ἄμα Ph.
 279. τῇ σῇ πέποιθα χειρὶ δεξιᾷ μόνῃ
 Al. 1118. πέποιδας ἤδη πολέμιος
 ἡρηκένας; πέποιθα Rh. 330. sq. ὅς-
 τις ἐλπίσι πέποιθεν αἰεὶ Her. F. 106.
 σπονδαῖς πεποιθὼς Ph. 603. κυσὶν
 πεποιθὼς Hel. 153. πιδῶ μοι Hec.
 402. cf. v. 842. et Or. 1101. πιδῶ
 ἂν δῆτά μοι τι Or. 92. ἐπικηρυκεύ-
 μασιν ἕκ ἂν πιδῶιο Med. 739. ἕκ
 ἂν πιδόμην τοῖσι σοῖς κόμποις Hip.
 950. τέτρω πιδόμενος Or. 593. πεί-
 σμαι σοῖς λόγοις ib. 1670. etc. 3)
 pass. συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισμαι
 θυμὸν El. 578. ἐννύχοις πεπεισμένη
 ὀνείροις Hel. 1206. ὅσαι Ἑρ. ἕκ
 ἐπείσθησαν νόμῳ Iph. T. 970. εἰ
 μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις Iph. A.
 1240. ψεύδει μύθοις πεισθεῖς ἀλό-
 χος Hip. 1288. γυναικὸς βαρβάρου
 πεισθεῖς λόγοις An. 871. cf. Med.
 802. An. 192. et Iph. T. 574. πει-
 σθεῖσαι δίκη Iph. T. 968.

Πειδῶ. πειδῶ, τὴν τύραννον ἀνδρώοις
 —μανθάνειν Hec. 816. πειδῶ εἶχον
 τήνδε Iph. A. 104. πειδῶ διαφθεί-
 ρεσσα τῇσδε Tr. 967. τίς τῷδε πειδῶ;
 Hel. 802. 2) Πειδῶ, nom. propr.
 dea, Suada, Antig. fr. II. 1.

Πειρᾶν. ἐν πλησμονῇ τοὶ Κύπρις, ἐν
 πεινῶντι δ' ἂ Fr. inc. CLXIV.

Πεῖρα. εἰς πείραν ἔλθωμεν φίλων Her.
 310. τὴν πείραν εὐθὺ λάμβανε Syl.
 fr. V. 2. λαβὼν πείραν Fr. inc.
 LXXVIII. 3. φίλων πείραν λαβεῖν
 eorund. CXIII. 2.

Πειρᾶν. εἰ Χάριτες πειρῶσί με Cy.
 577. 2) Frequentius occurrit med.
 πειρᾶσθαι. πειρῶ ἀνορθῶν σῶμ' ἐμὸν
 Bac. 364. πειρῶ σῶσαι Her. 577.
 ἔχειν πειρῶ Er. fr. II. 14. μὴ κάμνε
 πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Fr.
 inc. B. 41. φίλοις μὴ ἀδικεῖν πειρω-
 μένοις Hip. 997. τῶν τρόπων πειρω-

μενοι Inus fr. VII. 7. θανεῖν πειρω-
 μένη Hip. 276. πειρωμένη νόσον
 πυθέσθαι τῇσδε ib. 282. γνώμη νι-
 κᾶν τὴν Κύπριν πειρωμένη ib. 1304.
 γάμον θεῶν τινος πειρωμένη Tr. 979.
 τέμνον αἰσχροὺς ἀποφυγεῖν πειρωμένη
 Ion. 1526. κακῶν ἐλασσόνων πειρώ-
 μεναι πόλεις Ph. 1025. Τυνδάρεων
 τέ σοι πειράσομαι πόλιν τε πείσαι Or.
 703. τῆς δίκης πειράσομαι Ph. 493.
 πειράσομαί σι προξενεῖν Med. 724.
 σώζειν Μενέλεων πειράσομαι Hel.
 1010. πειράσομαι παρθένης μένειν
 αἰεὶ ib. 1014. εἰ—μῆδὲν δόμοισι τῶν
 καλῶν πειράσεται Antiop. fr. VIII.
 2. τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι μό-
 χθων Hec. 1294. 3) pass. πεπειρά-
 μαι λίαν Cress. fr. V. 1. μὴ πεπει-
 ρᾶσθαι καλῶν Bel. fr. XVI. 18.

Πειρατήριον. φόνια πειρατήρια Iph. T.
 967.

Πειρηναῖος πῶλος El. 475.

Πειρήνη. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ
 Med. 69. Πειρήνα, dor. Tr. 205.

Πεῖσμα. ποντίοις πείσμασι Hec. 1080.
 πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762.

Πειτέον. πειτέον πατρὸς λόγοις Hip.
 1182. cf. Iph. T. 118.

Πεισθήριος. λόγος πεισθήριος εὑρίσκει Iph.
 T. 1053.

Πελάγιος. πελάγιος κλύδων Hec. 701.
 σκυλάκων πελαγίων Hip. 1278. πε-
 λαγίας ἐς ἀγκάλας Hel. 1068. et πε-
 λαγίος ἐς ἀγκ. ib. 1452.

Πέλαγος. ἄλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 938.
 cf. v. 950. et An. 1013. ὑπὲρ πελά-
 γος—νοτίας ἄλμας Hip. 149. κακῶν
 πέλαγος ib. 822. Sup. 824. et Her.
 F. 1088. ὅταν ᾗ—ἐν πελάγει πόλις
 Rh. 247. πέλαγος Αἰγαίας ἀλός Tr.
 88. et πέλ. Αἰγ. πόρος Hel. 129. πέλα-
 γος νήνεμον ib. 1472. ὁπότε πελάγισι
 διεδίφρευσε Or. 991. βαρβάροισι πε-
 λάγεσιν ναυσθλέμενον Hel. 1226.

Πελάζειν. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν
 Hec. 1289. ἐκ ποίας πάτρας Ἑλλη-
 νικοῖσι δώμασιν πελάζετε Ph. 286.
 μὴ πέλαζε (act. sc. τὰ τέκνα) μητρὶ
 Med. 91. φοράδην—δῶμα πελάζει
 An. 1168. ὅταν—εἰρεσίᾳ πελάζῃ Σι-
 μωντίοις ὀχετοῖς Iph. A. 766. εἰς
 ὄψιν πελάζειν Iph. T. 1212. παρ-
 θένης αἰδέμεθα ὄχλῳ πελάζειν Her.
 44. τοῖσδε δώμασι κοιρανὴν πελάζω

Dan. 52. σιγῇ πελάζων Hip. 1231. τάφροις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν Rh. 213. μ' ἐπέλασε Νείλω Hel. 677. ὧδ' ἐπέλασ' Αἰγύπτῳ ib. 688. σέ—πελάσειε δόμοις Med. 760. μὴ πελάσῃ ὄμματός ἐγγυὲς ib. 101. βρόχῳ δέρην ἑρανίῳ πελάσαι Al. 230. Ἐλέγην Ζηνὸς μελάθροισι πελάσω Or. 1684. θανάτῳ πελάσεις Iph. T. 886. αὐτοσίδαρὸν ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς Hel. 361. ἔδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω El. 1332. ὡς ἔ τις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται Or. 1279. πελάζεσθαι στρατῷ Rh. 776.

Πελάθειν. τί ποτ' ἐ πελάθει σκοπός; Rh. 557. εἰς φθογγὰς—πελάθειν El. 1293.

Πέλανος. ἐκ δ' ὁμορξον—ἀφρώδῃ πέλανον Or. 220. πρὸς αἵματηρὸν πέλανον Al. 854. cf. Iph. T. 300. et Rh. 430. εἰ ἐθύσατε πέλανον Ion. 226. καλλίφλογα πέλανον ib. 707. πελάνῳ μελίσσης δεδενμένα Cress. fr. IX. 6. πολὺν μοι πέλανον ἐκπέμπει δόμων Er. fr. XVI. 1. σοὶ χοῆν πέλανόν τε φέρω Fr. inc. CLV. 2. ἀμπλακίαις ἀδύτων πελάνων Hip. 147. πελάνων φλόγα Tr. 1063. ἀφλεκτοὶ πέλανοι Hel. 1350.

Πέλας. αὕτη πέλας σε Hec. 486. πέλας ἐγὼ ib. 524. παρῆσα πέλας Or. 208. πέλας τείχοντα ib. 875. θανάτῳ πέλας βεβῶσι ib. 1044. πέλας δωματίων ib. 1214. πέλας φόνος Ph. 1314. πᾶς τις αὐτὸν τῷ πέλας μᾶλλον φιλεῖ Med. 86. τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας Hip. 441. βαῖνε λευσήρων πέλας Tr. 1039. δίκαιος τοῖς πέλας Her. 2. τὰδ' ἀγχόνῃς πέλας ib. 247. ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας; Her. F. 1109. πέλας γραμμῆς El. 955. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν Alcmen. fr. XII. 1. τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν Bel. fr. XXIII. 1. πείθειν τὸς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha. fr. II. 6. εἰ τρέφοι τὰ τῶν πέλας Fr. inc. CCXIV. Πελασγία Or. 958. Sup. 368. Iph. A. 1498. et Her. F. 464.

Πελασγικός. Πελασγικὸν λεὼν Her. 317. ἐν Ἀργεὶ τῷ Πελασγικῷ Or. 1601. cf. Ph. 263. Πελασγικὸν σπέρμα Ph. 107.

Πελασγιῶται Ar. fr. II. 7.

Πελασγός. ψήφῳ Πελασγῶν Or. 855.

πάλαι Πελασγοὶ ib. 931. Πελασγὸν Ἀργος ib. 691. et 1296. κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων ib. 1247.

Πέλειαι. πελείας ὠκίτητ' ἔχ ἥσσονες Bac. 1088. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1197.

Πεליάδες, columbæ. An. 1141.

Πέλειν, verb. proē. i. q. εἶναι. ὡς θανόντων ἑδαμῶ νίκη πέλοι Ph. 1473. δεινὴ τις ὀργὴ καὶ δυσιάτος πέλει Med. 520. κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν Rh. 198. αἶτ' ἐν νεφέλαισιν ἄσρων νάνταις ἀριθμὸς πέλει Her. F. 668. ἀτρέκεια ἄριστον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίᾳ πέλει Alcmen. fr. III. 2. πολλὰ—εὐπορ' ἀνθρώποις πέλει ejusd. fr. XI. 2. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτην πέλει Fr. inc. B. 24.

Πέλεκυς. πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω Hec. 1279. πέλεκυν ἔχ ὑμνήσομαι Tr. 361. πικρὰς πελέκεως τομᾶς σᾶς El. 160. cf. v. 279. et 1160. τμηθεῖσα Χαλύβων πελέκει—κυπάρισσος Cret. fr. II. 7. πελέκεως δίτομον γένυν Meleag. fr. VI. 5. πέλεκυν ἐν χερσὶν ἔχων Tel. fr. XVI. 1. πελεκῶν γνάθοις Cy. 394.

Πελιάδες κόραι Med. 9. et 504.

Πελίης, 1) rex Colchorum. Med. 6. 486. et 734. 2) pater Alcestidis, Admeti uxoris. Al. 38. 83. et 437. 3) pater Acasti. Tr. 1128.

Πελλαῖος γέρων Epist. III. Πελλαῖοι νεανίσκοι Epist. I. cf. Epist. IV.

Πέλλη, nom. urbis. Epist. I.

Πελοπίδαι, posterii Pelopis. Iph. T. 985. et 1415. Tr. 706. et Hel. 1258. 1280. et 1445.

Πελόπιος. χώρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. Πελοπίαν χθόνα Sup. 184. cf. v. 263. et Meleag. fr. I. 1. κατ' αἶαν Πελοπίαν Ion. 1591.

Πελοπόννησος Temen. fr. XVII.

Πέλοψ, filius Tantali. Or. 11. 970. 991. et 1441. Med. 684. Sup. 263. Iph. A. 473. et 1233. Iph. T. 1. 807. et 823. Tr. 1099. Her. 208. et 212. Hel. 394. et Tel. fr. I. 1.

Πελταστής. πολλὰ πελταστῶν τέλη Rh. 311.

Πέλτη. ζαχρύσε Θρακίας πέλτης ἀναξ Al. 501. πέλτη ἐπ' ὤμων—ἐλαμπε Rh. 305. vid. etiam v. 371. 410. et

487. Er. fr. VI. 4. et Meleag. fr. VI. 1. πέλτας ὅσοι πάλλῃσι Bac. 782. Πελώριος. γὰρ πελώριον τέρας Iph. T. 1248. Πέμπειν. πέμπωσιν με δισσοὶ Ἀτρεΐδαι Hec. 509. τί ἐχὶ θυγατρὸς πέμπεις δέμας; Or. 107. δίσομα φάσγανα πέμπετε ib. 1303. πέμπε γῆς ἕξω νεκρὸς Sup. 1209. πρὸς σὰν αὐλὰν πόδα πέμπω Iph. T. 132. πέμπε φάσματ' εὐμενῇ Hel. 575. τάραγμα τάρταρειον εἰς δόμους πέμπεις Her. F. 909. πέμπειν ἑκάστῳ ζημίαν Melan. fr. III. 7. δαπάνας ὅταν θανῶσι πέμπωσιν κενὰς Pol. fr. VI. 2. φήμιαν πέμπων βασιλείᾳ Hip. 158. ναύταις εὐαεῖς ἀνέμων πέμποντες διόθεν πνοὰς Hel. 1521. εἰς ὅς ἀεὶ πέμπῃσα μύθος Or. 616. πέμπῃσαι χορὸς El. 434. σῇ μ' ἀλόχῳ πέμπειν φερνὴν Iph. A. 47. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα Ion. 1174. φάσγανον εἰσὼ σαρκοῦς ἔπεμψεν Ph. 1571. πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν εἰς φάος τόδε; Al. 1142. cf. v. 458. ἀπ' ἐμάς τόδε παιδὸς πέμψατε Hec. 99. πέμψων μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διὰ στρατῷ γυναῖκα ib. 889. πέμψων με χώρας τῆσδ' ὅποι προσωτάτῳ An. 923. πέμψων φῶς ψυχᾶς Fr. inc. CLV. 9. αἶδα πέμψας (sc. τὸν κασίγνητον) Iph. T. 159. φόβον πέμψας ἔσω ib. 1308. λόγους πέμψας ἔσω Or. 1221. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα πέμψασά με Iph. T. 30. πέμψω λόγους Κρέοντι Sup. 357. σέ ποτ' ἔρα- νηδαι πέμψωσι θανάτοισι El. 484. τί χροῖμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα; Hec. 977. πέμφομαι γε θυγατέρα Or. 111. εἰς Ἀθήνας πέμφομαι Θηβῶν ἅπο Her. F. 1421. πέμπομαι κατὰ γαίης An. 504. νῆσον ἀλῆρει κώπᾳ πεμπομένην Hec. 456. ἐνταῦθ' ἐπέμφθη—χρυσὴ φύλαξ ib. 772. διόθεν θανάτῳ πεμφθεῖσα τελευτῇ Fr. inc. CLX. 7. etc. Πέμπτος. πέμπτην φυλακὴν Rh. 543. et 562. τὸ πέμπτον, sc. γράμμα Thes. fr. V. 10. Πένεσθαι. διαλλαγὰς, ὧν πένοιτο γῇ Sup. 210. θοίνην πένεσθαι El. 785. ἢ πένεσθαι οἰοί τε Aut. fr. III. 7. ἐν τῷ πένεσθαι ἐστὶν ἢ τ' ἀδοξία, κ. τ. λ. Er. fr. II. 16. τὸν χρυσὸν δέναι πε- νομένους Hec. 1220.

Πενέσης Her. 639. et Phry. fr. VII. Πένης. μ' ἔφερβε σὸς δόμος πένητα Or. 868. πένης ἔδεν εὐγενὴς ἀνὴρ Ph. 445. πένητα φεύγει πᾶς—φίλος Med. 561. πένητα χρηστὸν—γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 641. σοφὸν, πένητα εἰς τὰς πλεσίς ἀποβλέπειν Sup. 177. ὁ πένης ἔχων ἴσον ib. 408. πένης λαὸς Aol. fr. VI. 1. cf. v. 5. et 7. νεανίας τε καὶ πένης σοφός 3' ἄμα Ar. fr. XIV. 1. ἢ βῆλομαι πλετῶντι δωρεῖσθαι πένης Fr. inc. CXXXIV. 1. πένητα ναίειν Fr. inc. B. 1. 3. χρημάτων πένητες El. 38. πένητας ἔδεις βέλεται κτᾶσθαι φίλος ib. 1131. πένητας εἰς δόμους ib. 1139. ἐν πένητι σώματι ib. 372. Πενθεῖν. πενθεῖν τύχας Med. 268. φθιμένην τὴν βασιλείαν πενθεῖν Al. 82. μὴ λίαν πένθει ib. 809. ἢ πενθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεῶν; Iph. A. 1442. πενθεῖντα δεσπότην ὄρων Al. 754. ἐνὶ λόγῳ πενθήσατε νεκρὰς τε κῆμ' Her. F. 1391. Πενθερός. "Αἰδὸν νομίζων πενθερὸν Her. F. 484. τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν El. 1286. πενθερὸς ἀνωφελεῖς λαβὼν Hip. 636. λιπὼν πενθερὸς Her. F. 14. Πενθεὺς, rex Thebarum, a matre dis- cerptus. Bac. 44. etc. Πενθήρης. δακρυόεσσαν ἰεῖσα πενθήρη Ph. 327. κερᾷ ξυρήκει πενθήρει Tr. 141. Πενθήτρια Hip. 805. Πένδιμος. ἐπ' ἀνδρὶ πενδίμῳ Sup. 1056. κερᾷ πενδίμῳ Or. 458. et Al. 515. et πένδιμοι κερᾷ Sup. 973. πεν- δίμως σεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 676. γῆρα πενδίμῳ Al. 625. πενδίμων δακρύων Ph. 1078. Πένθος. πένθος μεγάλως τόδ' ὀρμάται Med. 183. κρυπτῷ πένθει Hip. 139. πένθος θεόθεν καταληπτὸν ib. 1347. πένθος ἡμῖν ἐστὶ Al. 821. ὥς ἄρτι πένθος τῷδε γεύομαι πικρῷ ib. 1072. διπλὴν πένθος δαιμόνιον ἔχων Sup. 1035. πένδων ὑπὸ πένθος ib. 1117. ὥς σε πένθος λυγρῷ πανσαίμαν Iph. A. 1618. Θρηξὶν πένθος τολυπεύσας Rh. 744. et 751. ὅπως μὴ πένθος εἰσίσσει δόμοις Bac. 367. ὦ πένθος ἢ μετρητὸν ib. 1242. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὸ πένθος αἵρεσθε Her. F. 147.

πένδεα γαίας Ph. 814. πένδη μέ-
γιστα δακρύων καρπόμεναι Hip. 1427.
νεκῶν πένδεσι Al. 102. ὃ μακρὰ
πένδη ib. 898. Τροίαν ἄγει εἰς πένδη
δαίμων Rh. 883.

Πενία. σοφὸν, πενίαν εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον
Sup. 176. πενία σὺν οἰκτρᾷ Her. F.
304. ἔχει νόσον πενία El. 376. πενία
δύστηνον μὲν, κ. τ. λ. Alex. fr. XV. 3.
ἔτι θάλλει πενία Ar. fr. XXIV. 2.
ἐκ ἔσι Πενίας ἱερὸν ejusd. fr. XXV. 1.
πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3.
δεινὸν πενία Fr. inc. LIII. 3.

Πεντήκοντα. πεντήκοντ' ἄμοιροι τέκνων
Hec. 421. πεντήκοντα Νηρήδων χο-
ρὸν An. 1268. cf. Iph. A. 1056. Iph.
T. 274. et 427. et Ion. 1081. πεντή-
κοντα ναυσὶ Iph. A. 238. cf. v. 254.
ναύτας πεντήκοντα Iph. T. 1347. τὸν
πεντήκοντ' ἄροτῆρα τέκνων Tr. 135.
ζυγῶν πεντήκοντα Hel. 1548. σὺν
παισὶ πεντήκοντα Ar. fr. I. 2. ὁ πεν-
τήκοντα θυγατέρων πατήρ ejusd. fr.
II. 1.

Πεντηκόντορος, sc. ναῦς Iph. T. 1124.
et Hel. 1428. ubi ναῦς addita est.

Πεπαίνειν. πεπαίνοντ' ὀρχάτους ὀπωρι-
νὸς Fr. inc. CLXIX. 2. ἦν πεπα-
νθῆς Her. 160.

Πέπλος. ἐν κροκέῳ πέπλῳ Hec. 468.
ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ'
ἐμῇν ib. 246. ἀμφιδεῖς πέπλοισι κάρα
ib. 432. συγκεκλυσμένη πέπλοισι ib.
487. πέπλων ἐντὸς ib. 1013. ἐν
πέπλοισι κινεῖ δέμας Or. 166. et sic
porro; admodum enim frequens apud
Eurip. hujus voc. usus est.

Πέπλωμα. πεπλώματ' εἰς θεωρικὰ Sup.
97.

Πέπρωται. γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιό-
νην Or. 1654. τῇδε σφ' ἐν ἡμέρᾳ θα-
νεῖν πέπρωται Al. 21. hinc. particip.
πεπρωμένος. εἰς ἄρ' Ἰφιδγένειαν Ἐλέ-
νης νόσος ἦν πεπρωμένος; Iph. A.
882. τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ πόσιν
Tr. 340. σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ Ion.
1582. εἰς πεπρωμένοισιν ὀργίζῃ γάμοις
Hel. 1662. cf. Melan. fr. VIII. 1.
πεπρωμένη ἡμέρα Al. 145. τὴν πε-
πρωμένην τύχην ib. 698. πεπρωμένην
μοῖραν El. 1290. hinc πεπρωμένην,
subst. fatum, Hec. 43. τὸ πεπρωμέ-
νον δέ σ' ἐκκομίζειν An. 1269. ἐκ
ἂν δύναιο τῷ πεπρωμένῳ πλέον Rh.

634. ἥσσαντες ἤμεν τῷ πεπρωμένῳ
Hel. 1676. πεπρωμένοις θεσφάτοισι
Iph. T. 1438. τὰ πεπρωμέν' ἐδ' ὑπερ-
βαίην ποτ' ἂν Ion. 1388.

Πεπτός. πεπτὰ καὶ κροτητὰ Cress. fr.
IX. 5.

Πέρα. θανμάτων πέρα Hec. 714. et
Iph. T. 839. μή γε πέρα προβῆς
τῶνδε Hip. 504. ἐμοὶ εἰς θέμις λέγειν
πέρα ib. 1033. καιρὸς πέρα Sup. 745.
πέρα δίκης Iph. A. 397. μηδ' ἐρωτή-
σης πέρα Iph. T. 554. μύθων πέρα
ib. 900. εὐτυχῆμεν εἰς πέρα Ion. 264.
Ἀτλαντικῶν πέρα ὕρων Her. F. 234.
πέρα γε παῖδες El. 1186. οἱ μὲν
πέρα σέρξαντες, οἱ δὲ καὶ πέρα μισῶν-
τες Fr. inc. B. 45.

Πέραθεν Her. 83.

Περαίνειν. περαίνει ἐδὲν ἢ πρόθυμία
Ph. 592. conf. Sup. 584. et Rh. 445.
ὥς περαίνω πρᾶγμα καὶ χρησμός θεῶ
Ion. 1569. εἰς ἀνάστασιν δόμων πε-
ραίνει τὰ τοιαῦτα Dic. fr. VI. 4. πέ-
ραινε Iph. T. 781. μὴ νῦν πέραινε
τὴν δόκησιν Or. 635. πέραιν', ὅπως
λέγεις ib. 1118. πέραινέ μοι λόγον
Med. 701. cf. Ion. 1348. πέραινε,
ὦν σ' ἀνιστορῶ περὶ Ion. 362. ἄλλος,
ὃ βιοτῷ, πέραινε Phi. fr. V. 1. ποῖαν
περαίνων ἐλπίδα; An. 1063. χρησ-
μός Λοξίς περαίνεται Ph. 1697.

Περαιτέρω. ὥς μάθης περαιτέρω Ph.
1675. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω
An. 270. ἐν τῷ οἴδῳ, καὶ περαιτέρω
Iph. T. 247. περαιτέρω τὸ κάλλος,
ἢ μέσως, λαβεῖν Fr. inc. CLXVIII.
2.

Περᾶν, verb. περᾷ ἢ δ' ὑπὸ σκηνῆς πό-
δα Ἀγαμ. Hec. 53. εἰς ὀμμάτων ὄψιν
περᾶν Or. 512. δόμων ἔσω περᾶν ib.
1572. τίς ἔστος ἀμφὶ μνήμα τῷ Ζήθῃ
περᾷ; Ph. 147. ὑπώροφα μέλαθρα
περᾶν ib. 307. πυκνὴν βαίνων ἡλυσὶν
μολὴς περῶ ib. 851. ποῖ περῶ; ib.
988. γῆς ἔξω περᾶν φυγάδα Med.
272. χρῆν εἰς γυναικᾶς πρόσπολον
εἰς περᾶν Hip. 645. περᾶν δόμους ib.
782. δωματίων ἔξω περᾷ Iph. T. 724.
cf. v. 1217. νόσον τὸν πρὸς Ἴλιον
περᾶν Rh. 427. πρὸς οἴκας διὰ σπῆ-
δης περᾷ Bac. 212. γῆς περῶν ὀρίσ-
ματα Rh. 437. ἄωρὶ πόντος κύματ'
εὐρέως περῶντα Fr. inc. CLXXV.
οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περῶντες

Iph. T. 418. *περῶσα τυγχάνει δόμων ἄπο* Hec. 665. *περῶσα ποταμίης διαρροῆς* Rh. 919. *ἢ διὰ Κνανέας ἐπέρας* ἄκτας An. 865. cf. Iph. T. 424. *δόμων ἔξω πέραςον* Iph. A. 1533. *Δελφὸς περάσας* Ph. 987. *περάσας ἡμέραν* An. 102. *περάσας κοῖλον αἰλῶνων βάθος* Rh. 112. *περάσας ναυσι πόντιον τόμα* ib. 436. *οἶνος περάσας πνευμόνων διαρροῆς* Fr. inc. CXXXV. *πῶς περάσει σκόλοπας* Rh. 116. *ἔκῃν ὄχοισιν εἰς ὅρος περάσομεν* Bac. 191.

Πέραν, *adverb.* *πέραν Πόντε καὶ τόπων Ἀτλαντικῶν* Hip. 1053. *ὑψικόμων πέραν βαίνεσ'* ἐλατᾶν Al. 588. *πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχως* Sup. 676. *πέραν Ἑβρον* Her. F. 386.

Πέρας. *πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται*; Or. 510. *πέρας ἔδὲν τιθεῖς ἀλγέων* Al. 893. *πῶς εἰς πέρας ἄερθῶ*; An. 849. *ἐκ ἔχων πέρας κακῶν* ib. 1217. *πέρας ἔδὲν, μὴ διὰ γλώσσης ἰδὼν* Sup. 112. *ἐνδένδ' ἔδὲν ἐρήθη πέρας* Iph. T. 91. *μακρότατον πέρας εὐρεῖν* Hel. 1153.

Περάσιμος Fr. inc. XXXVII. 1.

Πέργαμος, *arx Trojana, vel tota urbs.* Iph. A. 773. et Tr. 1065. *sæpius in plur. occurrit Πέργαμα, ut* Or. 1389. An. 292. et 401. Iph. A. 589. 762. et 1576. Tr. 556. Hel. 391. etc. 2) *dicitur etiam de arce quacunque*, Ph. 1105. et 1183.

Πέρθειν. *πέρθοντα* Hip. 542. *πέρσας κατάκρας πόλιν* Iph. A. 778. *δεσπότης πέρσαντος Ἀχαιῶν* Rh. 239. *πέρσας δέγματα θηρῶν* Her. F. 700. *Ταφίων ἄνυ πέρσας* ib. 1080. *ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες πόλιν* Hec. 547. *τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν πέρσαντες* ib. 932. *δόμους πέρσας* Ἀτρειδῶν Tr. 461. *Ἑλλάνων νέφος—δορὶ πέρσαν* Hec. 909. *πολλὰς πέρσεις πόλεις* Bac. 1333. *Τρωάδ' εἰ πέρσοι πόλιν* An. 971. *ῥομοσεν πόλιν πέρσειν* Sup. 499. *ὃς ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔβα πέρσων* Ph. 155. cf. v. 1622. Sup. 724. et Her. 934.

Περί, 1) *cum genit.* *περί παιδὸς ἐμῷ* Hec. 73. *περί σᾶς ψυχᾶς* ib. 177. et 197. *αἵματος περί* ib. 292. *σοφίας περί* Or. 491. *μακρῶν περί* ib. 756. *τίνος ἀναγκαῖς περί*; ib. 772. *σῶ*

κασιγνήτης περί ib. 849. *εὐρωμνῆς περί* Ph. 424. *τυραννίδος περί* ib. 527. et Sup. 446. *σιγὴν τῶνδε θήσομαι περί* Med. 66. etc. 2) *cum dat. τί νέον περί σοι*; Iph. A. 43. *περί σώματι* ib. 1071. *περί παρθένω* Hel. 1358. *περί νότῳ* Fr. inc. CLIV. 1. 3) *cum. accus.* *περί γόνυ* Or. 1414. *εὐσέβει περί ξένους* Al. 1151. *περί τείχη* An. 107. *ὅσια περί θεῶς* Sup. 367. etc.

Περίαγειν. *περιάγασθιν σε πρὸς τὰρισερὰ* Cy. 682.

Περιαμπίσχειν λόγους Med. 282.

Περιβάλλειν. *ἦδῃ με περιβάλλει σκότος* Ph. 1462. *ὃς τὸ Σάρδεων ἄνυ περιβάλλει κύκλῳ* Bac. 463. *ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων* Ion. 1143. *τεναγμῶν με περιβάλλει νέφος* Her. F. 1140. *κύκλῳ περιβάλλοντες* Iph. T. 331. *τῷδε περί βρόχους ἔβαλλε γόνασι* (pro περιέβ. βρ. γ.) Bac. 619. cf. v. 1020. *περίβαλ', ὦ τέκνον* Hypr. fr. III. *ποῖος ἂν οἶκος—δέμας τὸ θεῖον περιβάλῃ τοίχων πτυχαῖς*; Fr. inc. CLVI. 2. *μή μοι περιβάλῃς ἀνανδρίαν* Or. 1031. *πέπλοις κρατὶ περιβάλῃ σκότος* Her. F. 1159. *δοκῶν Ὀρέσῃν—χερσὶ περιβαλεῖν* Or. 372. et *περιβαλεῖν χέρας—βεβῶσι* ib. 1044. cf. Ph. 1468. et An. 115. *πιθανὸς αὐτὰς περιβαλεῖν κακῷ τινι* Or. 904. *ἐν αἵματι σάξσαν χέρα περιβαλεῖν τέκν'* Bac. 1163. *τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς* Ion. 829. *περιβαλεῖν σωτηρίαν* Her. F. 304. *περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰ* Or. 798. *δελείαν περιβαλὼν* Ph. 197. *τοσῶτον οἶκτον περιβαλὼν* Iph. A. 934. *περιβαλὼν βραχίονι* Iph. T. 796. *ἀθίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα* ib. 799. *ἄνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονὸς* Tr. 1243. *δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν* Cy. 329. *φόβος εἰς τὸ δέημα περιβαλὼν μ' ἄγει* Hel. 319. *πόσιν ἀπείρῳ περιβαλῶσ' ὑφάσματι* Or. 25. *τέθριππον ἄρμα περιβαλῶσα χάσματι* Sup. 501. *ὦ ῥαδίως ὄρκους περιβαλῶσά με* Iph. T. 788. *εἴσω με περιβαλῶσα δωμάτων* Ion. 1273. *κύκλῳ περιβαλῶ* (sc. τὸν Θάνατον) *χεροῖν ἐμαῖν* Al. 850. *πρὸς σέρνα πατρὸς σέρνα τὰμὰ περίβαλῶ* Iph. A. 632. *νεκρῷ λωτῶν περιβαλεῖν*

μ' ἔα Ph. 1661. φάρεα καὶ πλοκάμους περιβαλλομένα (i. e. ἐν) Iph. T. 1151. ὅταν κόσμον περιβάλησθε σώμασιν Her. F. 334.

Περιβλέπειν. περιβλέπων βίαν Ion. 624. περιβλέπεσθαι τίμιον; Ph. 554.

Περιβλεπτος. περιβλεπτος βίος An. 89. περιβλεπτος βροτοῖς Her. F. 508. cf. Iph. A. 429.

Περιβόλαιον. θανάτε περιβόλαι' ἀνήμεθα Her. F. 549. σαρκὸς περιβόλαια ἡβῶντα ib. 1269.

Περιβολή. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθ' ὧ ξίφος Ph. 283. ἐπτάπυργοι περιβολαὶ ib. 1085. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864. χειρῶν περιβολὰς λαβεῖν Iph. T. 903. περιβολὰς εἶχον χθονὸς Tr. 389. ἀτοίχως περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133. ἄδεν περιβολὰς Her. F. 562.

Περιβόλος, 1) *subst.* ὡς ἡλθομεν σῶν περιβόλον νεωρίων Hel. 1546. ἀντὶ περιβόλων λαίμων Tr. 1141. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὤπλισμένον Ion. 993. 2) *adj.* ἐφέφα περίβολα Iph. A. 1477.

Περίδεσμα, τὰ Her. F. 1035.

Περιδρομή. διήλθον ἐπτά περιδρομὰς ἐτῶν Hel. 782.

Περιδρομος, 1) *subst.* ἵππος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις Tr. 1197. 2) *adj.* περιδρόμῳ ἵππος ἔδρα El. 458. ὄρεσι περιδρόμος, sc. χώρα Cresph. fr. XII. 2.

Περιεῖναι. ταυτὸ τῷ μοι περίεσιν ἀπὸ παντὸς ἔργου Epist. IV. περιόντος σῆ Epist. II.

Περίεπειν. ἐμὲ ὑμῶν καὶ περιέπων Epist. III.

Περίχειν. ὁ περὶ χθον' ἔχων (i. e. περιέχων χθ.) αἰθῆρ Fr. inc. CLXII. 1.

Περιῖναι (ab εἶμι). περιῖει Epist. III. Περιῦσάναι. τοιςδε περιέστησεν ἀνθρώποις φόβον σοίχης Sis. fr. I. 37. περιεῖσσαι κύκλῳ Bac. 1104.

Περικαλύπτειν. περικαλύφαι τοῖσι πράγμασι σκότον Ion. 1522.

Περικίων. πρὸς Ἀθηνᾶς περικίοσιν θαλάμοις Er. fr. VI. 4.

Περικλύζειν. ὑδατι χλωρῷ περικλυζόμενον Ἀκροκόρινθον Fr. inc. XCIV. 1.

Περικλύμενος, *nom. propr. ducis Thebani*. Ph. 1164.

Περίκλυτος. Ταφίων περίκλυτον ἄντ' Her. F. 1080.

Περικύμων. νᾶσσε περικύμονος οἰκήσας ἔδραν Tr. 796.

Περιλείπειν. τὰς περιλειμμένους φίλων Hel. 433.

Περινίσσεσθαι. κυκλὰς ἀνίκα Καρνείη περινίσσεται ὥρα μηνὸς Al. 451.

Περίξ. ὅτε περίξ πύργος εἶχ' ἐτι πτόλιν Hec. 1209. περίξ Καδμείων πόλεως—ἐπῆλθον Ph. 705. cf. v. 717. πέφρακται λαὸς ἄρμασιν περίξ ib. 740. ἦν περίξ ἔχει νέφος τοῦτον, ὥστε—ib. 1321. περίξ ἀφρόν πολὺν καχλάζον κύμα Hip. 1210. εἰ περίξ σ' ἔχει τηκτὸς μόλιβδος An. 265. πᾶν περίξ φρονῶντες ib. 449. βωμόν περίξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα Her. F. 243. τί κυκλεῖ περίξ πόδα; El. 561. περίξ ἐλίξας Antioch. fr. XXXI. 2. γῆν περίξ ἔχονθ' ὕγραῖς ἐν ἀγκάλας Fr. inc. I. 2.

Περιπεταννύναι. περιπετάσασα χέρα φίλιον Hel. 634.

Περιπετής. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας An. 983.

Περιπίπτειν. αἰσχροῖς περιπεσεῖν τύχῃ Hec. 498. cf. Cress. fr. VI. 1. λεπτροῖσιν ἀλόχῳ περιπεσῶν παννύχτοις Or. 367.

Περιπλέκειν. περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρὶ Fr. inc. CLXVI. 2.

Περίπλευρος. περιπλεύρῳ κύτει El. 472.

Περιπλοκή. περιπλοκὰς λόγων ἀδροίσας Ph. 497.

Περιπολεῖν. περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα Iph. T. 84. et 1455. λεύσω φῶτε περιπολῶνθ' ἡμῶν στρατὸν Rh. 773.

Περιπτύγν' ἀντίπηγος Ion. 1391.

Περιπτύσσειν. περιπτύσσων χέρας Al. 351. et An. 418. πέπλοι δέμας περιπτύσσοντες Hec. 735. περιπτύξαι γόνυ Iph. A. 992. περιπτύξας χέρας Med. 1206.

Περιπτυχή. Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαὶ Hec. 1015. τειχέων περιπτυχαὶ Ph. 1366. περιπτυχαῖσι χέρας προσαρμόσας Sup. 815. ἐν φαειναῖς ἡλῖς περιπτυχαῖς Ion. 1516.

Περίρρυτος. περιρρύτων ὑπὲρ—πεδίων Σκελίας Ph. 217.

Περίσαμος, *dor. pro ημος*. ὁ φόνος περिसαμότατος Her. F. 1017.

Περισπᾶν. περισπάσας ξίφος Iph. T. 296.

Περισπείρειν. περισπείρσαν Ἀχελὺς δρόσον An. 167.

Περισσόμυθος ὁ λόγος Alex. fr. XII. 1.

Περισσός. περισσὸς ἀνὴρ Hip. 948. cf. v. 445. περισσοὶ λόγοι Med. 819. περισσὴν παρὰ φωτῶν Bac. 429. τὰς περισσὰς τιμῶμεν Phi. fr. I. 5. ἄγραν περισσὰν Bac. 1195. περισσὸν ἐδὲν πέπονδας Hip. 437. cf. Sup. 791. περισσὰ φωνῶν Sup. 459. τί περισσὰ φρονεῖς; Fr. inc. XCVII. 3. τῇ περισσῇ εὐκαρδίῳ Hec. 579. ὃ περισσὰ τιμῆς τέκνον Tr. 735.

Περισσῶς. παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεισθαι σοφῆς Med. 295. λαβῶσαν ἄγραν τάνδε—περισσὰν περισσῶς Bac. 1195.

Περιζαδὼν An. 1137.

Περιελλεῖν. καταδανόντοιν εὖ περίκειλον δέμας Or. 1066. cf. Med. 1034. Al. 667. Tr. 1143. et Her. F. 1360. πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεῖρ περιεῖλειεν ἄν; Iph. T. 627. χρὴ περιεῖλαι καλῶς κρύπτοντα Cress. fr. VI. 2. γλώσση αὐχεῖν τὰδ' εὖ περιελεῖν Med. 582. τὰ σὰ περιελλῆς κακὰ Her. F. 1129. χερσὶν περιζαλέντες, ὧν ἐχρῆν ὑπο Tr. 390.

Περιεφεῖς κισσὸς Ph. 654.

Περιτύλοισ. ἐν περιτύλοις δόμοις An. 1100.

Περισώζεσθαι Epist. II.

Περιτέμνειν. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 2.

Περιτιθέναι. χρυσότευκτον ἐφέφανον περιθέσθαι Med. 984.

Περιφέρειν. λίνε κλωστῆρα περιφέρει λαβῶν Fr. inc. CCVI. τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων Or. 464.

Περιφερής. περιφερῇ εἰβὼν χθονὸς Ion. 743. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς Hel. 437.

Περιφορά. περιφορὰν ἔλκη δρόμον Bac. 1065. vid. not. ἐκ τῆς ὑπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31.

Περιχορεύειν. ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρὸ περιχορεύεσσα Ph. 320.

Πέρνημι. τοῖς ξένοις τὰ χρήματα πέρναντα σ' εἶδον Cy. 270.

Περόνη. χρυσοδέτοις περόναις ἐπίστα-

μον Ph. 812. χρυσαῖσιν συνερείδει περόναις κρυπτὸν Bac. 98.

Πέρσειος. Περσείων οἴκων ἐπ' ἀκτᾶς Hel. 1480.

Περσεὺς, rex Argivorum. Al. 512. Iph. A. 1500. Hel. 775. Her. F. 3. et El. 459.

Περσέφασσα, Proserpina. Or. 962. et Ph. 690. vocatur etiam Περσεφόνηα Sup. 271. et 1022. et Περσεφόνη Hec. 138. et dor. Περσεφόνᾱ Ion. 1442.

Περσηῖς. ἐς εὐνὰς Νύμφας τὰς Περσηίδος Her. F. 801.

Πέρσης. Περσῶν ἡλιοβλήτης πλάκας Bac. 14.

Πέσημα. πέσημα φοινίς δορὸς Hec. 699. Μυρτίλει πέσημ' ἐκ δίφρου Or. 1548. ἀδάμασον πέσημα Ph. 643. ἐν λυγρῷ πεσήματι ib. 1429. ἀναίξας πεσήματος Iph. T. 315. τὸ ἑρᾶν πέσημα ib. 1384. ὃ πεσήματ' ἄδλια Ph. 1695. πεσήματα δεριπετῇ An. 653. τὰ Πενδέως μέλαδρα διατινάζεται πεσήμασιν Bac. 587. πεσήμασι τέγης Her. F. 1007. τέκνων πεσήματα ib. 1131.

Πέσος. πέσεα δαῖα Ph. 1307.

Πεσσός. πεσσὸς προσελθὼν Med. 68. ὥσπερ ἐν πεσσοῖς Sup. 409. πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις Iph. A. 196. πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς Er. fr. I. 9.

Πέταλον. ὃ ζαθέων πέτάλων—γάτος Ph. 808. ῥόδεα πέταλα Hel. 251. κρόκεα πέταλα Ion. 889. χρυσέων πέτάλων ἅπο Her. F. 396.

Πέταμαι. σμύρνης καπνὸς ἐς ὀρόφους Φοῖβη πέταται Ion. 90.

Πετεῖνος. πετεινοῖς γυνὴ Rh. 515. πετεινὰ Melan. fr. XXII. 5.

Πέτεσθαι. γυνὴ πέτη Bac. 332. ἔκ—πετομένης κώπας (genit. dor.), πετομένης δ' ἔρωτος Hel. 673. sq. ὁ πετόμενος—γοργοφόνος Fr. inc. CXXXVIII. ἂν θηρεύων πετόμαν Cy. 71.

Πέτρα. μέλαινα πέτρα Hec. 1010. πέτρας ὀρείας παῖς ib. 1110. τὰν ἑρᾶν μέσον καὶ χθονὸς τεταμέναν πέτραν Or. 982. λάμπεσσα πέτρα πυρὸς δικόρυφον σέλας Ph. 234. πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος Hip. 30. ὥκεανθ' τις ὕδωρ σάζεσσα πέτρα λέγεται ib. 122. θερμᾶς ἐπὶ νῦτα πέτρας εὐαλίς ib. 128. πέτραν Ἀσκληπιᾶ ib. 1209.

λισσάδος πέτρας λιβάς An. 534. ἄλιαν πέτραν ib. 538. Δελφίς πέτρα ib. 999. ἐξ ἀλιβάτῃ πέτρας Sup. 80. ἔχει καταφυγὴν θῆρ πέτραν ib. 267. σκιώδης Ἑλευθερίας πέτρα ib. 759. αἰθερίαν πέτραν ib. 987. ἀπὸ πέτρας πηδήσασα ib. 1017. cf. v. 1045. χάσμα εὐρωπὸν πέτρας Iph. T. 626. κατασύφλες πέτρας ib. 1429. Παγγαίῃς πέτραν Rh. 972. Τρωάδος ἀπὸ πέτρας σαθεῖς Tr. 523. ἐς Αἰτναίαν πέτραν Cy. 20. ἡ Σανίς—ὑπάργυρος πέτρα ib. 293. τῇ πυρισάκτῃ πέτρᾳ ib. 297. πέτρας τὸ λῆμα—ἔξομεν ib. 592. ἐκ κοίτης πέτρας Ion. 31. Πυθίαν πέτραν ib. 550. παρ' ἀηδόنيον πέτραν ib. 1482. ἰέναι πέτρας ἀπο Her. F. 320. ὃ Πυθίς δεινδρῶτι πέτρα ib. 790. πέτραν δρῶν Antiop. fr. XXXI. 3. μή τις—ἐς πετρῶν ἔλθῃ βολὰς Or. 59. πετρῶν ἀραγμοῖς (sc. ἐμαρνάμεσθα) Ph. 1150. διδύμους ὀρίσασα πόντῃ πέτρας Med. 435. κυναεῖν λιπῶσα Συμπληγάδων πετρᾶν εἰσβολὰν ib. 1264. cf. Iph. T. 124. 281. 355. etc. Σκευρονίδες πέτραι Hip. 980. et Her. 860. κρᾶνγῇ—πέτραισιν ἀντέκλαγξεν An. 1146. ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας Iph. A. 1212. ἀνορόφοις εἶνται πέτραις Bac. 38. ἐπὶ Δελφίσι πετραις ib. 306. πέτραις Καφρηαῖς Hel. 1139. προσβόρρος πέτρας Ion. 11. Κεκροπίας πέτρας ib. 936. πετρῶν ῥίπτειν ἀπο Fr. inc. LXV. 2.

Πετραῖος. πετραῖς λίθῃ Cy. 400. πετραῖον σκόπελον Antig. fr. XVI. 3. πετραῖαν χθόνα Cy. 381. Νύμφαι πετραῖαι El. 805. πετραῖον ἄλμα Ion. 1268. πρὸς πετραῖον λέπας Her. F. 120. πετραίων ἀπ' ἀντρων Iph. A. 1082.

Πετρηεφής. Μακρὰς πετρηρεφεῖς Ion. 1400. ἄντρα εἰς πετρηρεφῆ Cy. 82.

Πέτρινος. πέτρινον ὄχθον Iph. T. 290. πετρίνα πιδακόεσσα λιβάς An. 116. παρὰ τὰς πετρίνας πόντῃ δειράδας Iph. T. 1089. πετρίναις ῥιπαῖσιν Hel. 1132. πέτρινα κρήδεμνα Tr. 508. πετρίνων ἔξω μελάδρων Cy. 489. ὑπὸ πέτρινα μύχατα Hel. 190. πέτρινα κατὰ θρύα ib. 1342. πετρίνοις ἐπιστὰς βάθροις El. 706.

Πετρορρίφης. πετρορρίφῃ θανεῖν Ion. 1222.

Πέτρος Med. 28. κορυφῇς ὑπερέλλοντα δειμαίνων πέτρον Or. 6. μὴ πέτρος γένῃ, δέδοικας ib. 1520. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον Ph. 1399. ἀφήκε μάρμαρον πέτρον ib. 1410. ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος Med. 1279. ἀψίδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχύματός Hip. 1233. πέτρον βάλλων An. 1154. πάντα κινῆσαι πέτρον Her. 1002. Σισύφειον πέτρον Her. F. 1103. αὐτῇ γενεόμην πέτρος ib. 1397. πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον Tel. fr. I. 2. καταφονευθῆναι πέτροις Or. 535. et 624. ἀποκτεῖναι πέτροις ib. 912. πέτρως ἐν χερσὶν ἔχων ib. 1477. ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις An. 1129. πέτροις καταξανθέντες ὀσέων ῥαφὰς Sup. 503. σῶμα λευσθῆναι πέτροισι Iph. A. 1350. cf. Iph. T. 318. 327. 332. et 1376. πέτρως μοχλεῖν Cy. 239. πέτροις λεύει μνήμα λαῖνον πατρὸς El. 328.

Πετρῶν. πετρώμενος Ph. 1184. πετρωμένος θανεῖν Or. 944. πετρωμένη Ion. 1112. πετρωθῆναι Or. 563.

Πέτρωμα. θανεῖν λευσίμῳ πετρώματι Or. 50. et 442.

Πεύθεσθαι. τῷτ' ἐμῷ πύθῃ πάρα ; Iph. A. 1138. ὡς ἐπύθετο κρατῶντας ὑμᾶς Rh. 767. Reliqua, hinc formata, vid. in πυνθάνεσθαι.

Πευκαῖες. πευκαῖεν σκάφος An. 864.

Πεύκη. τμηθεῖσα πύκη Med. 4. τὴν ἐν Ἰδῷ πύκην Hip. 1254. ῥίπτεις πύκῃ πύκην Iph. A. 39. πύκης σέλας Tr. 298. πύκης πανδὸν Alcmen. fr. XIII. 2) dor. πεύκα. πεύκα ἐν ἑρείᾳ Tr. 533. φλόγα πεύκας Bac. 146. 3) plur. ἄπτει πεύκας Or. 1543. εἶμι παρὰ πεύκας Hip. 216. πεύκαις σὺν Πηλιάσιν Al. 918. εἰσφέρετε πεύκας Tr. 351. πηδῶντα σὺν πευκαῖσι Bac. 307. ἀμφιπύρως ἀνέχων πεύκας Ion. 717. πεύκαισιν χέρας πληρῶντες Her. F. 372.

Πεύκινος. κορυμὴς πευκίνως Hec. 575. πεύκινον δάκρυ Med. 1200.

Πευσηρία. ὅπως πευσηρίαν θοινασόμεσθα El. 835.

Πέφνειν. ὅς σὸν παῖδ' ἔπεφνε An. 656.

Πηγαῖος. πηγαῖον χέρνιβα Al. 99. πηγαίαις κύραις Rh. 929. πηγαῖον ἄχθος El. 108.

Πήγασος. ὃ φίλον μοι Πηγάσῃ πτερὸν Bel. fr. III.

Πηγῇ. ἐξ ὀμμάτων πηγαὶ κατερρώγα-
 σιν Al. 1071. conf. Her. F. 99. 450.
 et 1355. πηγὰς ἐρείων ἐκ μόσχων
 Iph. T. 163. πόντε σε πηγαῖς ἀγνί-
 σαι βελήσομαι ib. 1039. πηγαῖσιν
 ὑδάτων ib. 1192. εἰ μὰ τὰς Σιμοεντί-
 δας πηγὰς Rh. 827. ζαδέαις πηγαῖσι
 τρέφων Tr. 228. βοτρυῶν φίλαισι πη-
 γαῖς Cy. 494. πηγὰς ἀμπαύει δροσε-
 ρὰς Hel. 1351. ἐκχεῖτε πηγὰς Her.
 F. 941. πηγαὶ ποταμῶν ib. 1297.
 πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι El. 56.
 cf. v. 309. εἰ πρόσω πηγαὶ μελάδρων
 τῶνδε ib. 78. πηγαῖσιν ἐχ' ὑγραίνουσιν
 πόδας Er. fr. XIII. 2.

Πηγύναι. σκόλοψι πῆξωμεν δέμας
 Iph. T. 1430. κρᾶτα πῆξας' ἐπ' ἄκρον
 θύρσον Bac. 1139. cf. El. 898. ἄρδρα
 πέπηγέ μιν Her. F. 1395. ἀμφὶ βε-
 πόροις πηχθέντας μέλη ὀβελοῖσι Cy.
 301. ἀρμός πονηρός ἐν ξύλῳ παγεῖς
 Er. fr. I. 12. τὰς κακῶς παγέντας
 ὄρκους Iph. A. 395.

Πηδάλιον. ὅς ἐπὶ κώπα πηδάλῳ τε ἵζει
 Al. 442. κατὰ πηδάλιον An. 480.
 συριζόντων—εὐναιῶν πηδάλιον Iph.
 T. 432. πηδάλια ζεύγλαισι παρακα-
 θίετο Hel. 1552.

Πηδᾶν. δεμνίων ἅπο πηδᾶ ὁρομαῖος
 Or. 45. πηδᾶν δυστυχῇ πηδήματα
 ib. 263. ἐπὶ τὸν εὐτυχῇ πηδῶσ' αἰεὶ
 κήρυκες ib. 894. κατὰ γ' ἐγκέφαλον
 πηδᾶ σφάκελος Hip. 1353. τί ὦδε
 πηδᾶς ἄλλοτ' εἰς ἄλλας τρόπως; Tr.
 67. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib.
 1206. ἵνα Βάκχους—λαίψηρὰ πηδᾶ
 Ion. 717. ἐνθα πῦρ πηδᾶ θεῷ Βακ-
 χεῖον ib. 1125. τυραννίδα, ἥς μακρὰ
 λόγχοι πέρι πηδῶσ' ἔρωτι Her. F. 66.
 εἰς τὰ πῖσθημα ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ
 Bel. fr. X. 2. ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν
 κίτα πηδᾶ Hyp. fr. I. 3. δοκεῖτε πη-
 δᾶν τὰδικήματ' εἰς θεᾶς πτεροῖσι;
 Melan. fr. III. 1. αὐτὸν ὅφει πηδῶν-
 τα σὺν πεύκαισι Bac. 307. πρὸς ἀγ-
 κάλαισι καὶ ξέρνοισ ἐμοῖς πηδῶν ἀδύροι
 Dan. fr. XI. 2. ἐν μέτῃ τῇ γαστέρι
 πηδῶντες Cy. 220. τὰ θεῶν—ἀντι-
 λόγοις πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις Hel.
 1157. τροχοὶ ἐπήδων Ph. 1201. διὰ
 χειμάρρος νάπης ἀγμῶν τ' ἐπήδων Bac.
 1092. τὸ Τρωϊκὸν πῆδημα πηδήσας
 ποδοῖν An. 1140. τᾶσδ' ἀπὸ πέτρας
 πηδήσασα πυρὸς ἔσω Sup. 1018. ἢ

δόμων ἐξώπιος βέβηκε πηδήσασα ib.
 1039.

Πήδημα. πῆδημ' ἐς ἄθε πικρὸν Hip.
 829. τὸ Τρωϊκὸν πῆδημα An. 1140.
 λυγρὸν πῆδημα Tr. 750. ὡς τὸ μέλ-
 λον καρδία πῆδημ' ἔχει Bac. 1287.
 ἐράνιον πῆδημα El. 861. δυστυχεῖ
 πηδήματα Or. 263.

Πηκτός. πηκτῶν κλιμάκων Ph. 492.
 πηκτῆ γάλακτος Cy. 189.

Πηλείδης, vel dor. ας, filius Pelei, i. e.
 Achilles. Hec. 191. Iph. A. 229. et
 Rh. 371.

Πηλεὺς, pater Achillis. Hec. 37. 383.
 et 534. An. 18. etc. Iph. A. 701.
 Iph. T. 369. et 375. Rh. 119. etc.
 Tr. 1127. et Hel. 97.

Πηλιάς. Πηλιάδα καθ' ὕλαν Iph. A.
 1048. τὰν Πηλιάδ' ἄκταν Her. F.
 389. Πηλιάδες Θεράπαι ib. 370.
 πεύκαις σὺν Πηλιάσιν Al. 918.

Πήλιον, nom. montis et sylvæ. Med. 3.
 Al. 599. An. 1278. Iph. A. 705. et
 1040. et El. 445.

Πηλιῶτις. τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἴωλκὸν
 Med. 484.

Πῆμα. δεινὸν πῆμα Hec. 583. τὸ
 λοισθιον πῆμα, πῆματος πλεόν ib.
 1168. ἐν ἀρχῇ πῆμα Med. 60. δι-
 πλιν αὐτῇ πῆμ' ἐπεσρατεύετο ib. 1185.
 σμικρὸν πῆμα ib. 1368. κρύπτει πῆμα
 Hip. 279. cf. v. 674. τὸ ἐπὶ τῷδε
 πῆμα φρίσσω πάλαι ib. 855. πῆματος
 ἕξω ib. 1293. θυραῖς πῆματος σπασ-
 δὴν ἔχων Al. 781. et 1017. cf. v. 817.
 et El. 291. ἐπὶ τοῖς πάλαι κακοῖς
 προσκείμενον πῆμα Her. 484. δικαίως
 τὸν θειμεινόντά σοι δράσειεν ἂν τι
 πῆμα Ion. 372. ὅσον μοι πῆμα—ἔφυς
 ib. 1272. πῆμα Ἑλλάδι θέλων γε-
 νέσθαι Fr. inc. C. 1. ὦ κακ' ἐνεγκέ-
 σαι πῆματα Hec. 167. νέων πημάτων
 ἐχ' ἅπτεται ib. 675. τῶν Ἀτρείδων
 πῆματ' οἰκῶν Or. 965. ἕτερα ἐτέροις
 ἀμείβεται πῆματα ib. 978. μή τις—
 πῆματα πῆμασιν ἐξέυρη ib. 1257. ἃ
 τὰδε μήσατο πῆματα γὰς βασιλεῦσι
 Ph. 806. πρὸς πεπραγμένοις ἄλ-
 λους πῆμασιν ib. 1348. ἀργὴ πημά-
 των Hip. 272. πημάτων ἄκος ib. 600.
 εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε Al.
 567. πημάτων δοίης λύσιν An. 901.
 κακοῖς πῆμασι κύρσας ib. 1172. τοῖς
 τῷ νοσῆτορος πῆμασιν διώλεσεν τὸν

συννοσῶντα Sup. 227. τάκεϊ παρόντα πολλά πῆματα ib. 686. πημάτων γ' ἄλις βάρος ib. 818. τοιαῦτα τὰμὰ πῆματα Iph. A. 536. ἐπὶ πῆμασι βροτῶν Iph. T. 415. ὃ μέγιστα πῆματ' ἐξεργασμένοι Rh. 808. cf. Her. 960. διδάσκεις μ', ἔνθα πημάτων κυρῶ Tr. 680. πολλῶν σοφίτης πημάτων Her. 993. τοῖς ἐκείνῃ πῆμασιν νοσεῖς Hel. 102. παλαιὰ θρηνεῖς πῆματα ib. 610. καὶν' ἀέσση πῆματ' ἐξ ἑμῆ ib. 1529. πημάτων κακὰς ὁδὸς Ion. 930. πημάτων ἄδην ἔχω ib. 975. ἀπότροπος γένουσι μοι τῶν πημάτων Her. F. 821. ἄποιν' ἑμῶν πημάτων El. 1180. βρότεια πημάτων ὄσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. πημάτων λελημένον Dic. fr. XV. 1.

Πημαίνειν. πόσιν πημαίνει τις Hip. 153. πημαίνειν βροτὰς Fr. inc. LXV. 1. πημαίνεσα σέ Med. 1398. ὃ, τι σὲ κἄμ' ἐπημανεῖ Iph. A. 525.

Πημονή. ὅστις ἤρξε πημονῆς Med. 1372. ἐξ ἐπακτῆ πημονῆς ἐχθρῶν τινος Hip. 318. ἀπὸ τέκνων σῶν πημονὴν εἶργοι θεὸς Al. 517. τίς αὐτὴν πημονὴν δαμάζεται; Scy. fr. I. 2. 2) dor. πημονά. ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι Hec. 630. φέρων πημονὰν Ἑρινύων Ph. 262.

Πημοσύνη. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνη Fr. inc. CLIII. 3.

Πηνειὸς, nom. fluvii. Tr. 214. et Her. F. 368.

Πήγη. ἐν δαιδαλέαισι ἀνδοκρόκοισι πῆναις Hec. 471. ὃς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ πῆναισιν Ion. 197.

Πήχυν. λευκὸν ἐμβαλῆσα πῆχυν ἑρποῖς Or. 1466. λαῖον ἔπαιρε πῆχυν Her. 728. εἰς εὖρος τριῶν πῆχυν Cy. 390.

Παίειν. ἡ γῆ τὰμὰ παίειν βοτὰ Cy. 332.

Πιδάκοις. πιδάκοεσσα λιβάς An. 116.

Πίδαξ. ὀρειᾶν πιδάκων ἐν ῥοαῖς An. 284.

Πιέζειν. πιέζει τὰγαθὸν τὸ δυστυχὲς Hip. 637. συμφορὰ ἐτέρως ἐτέρα πιέζει Al. 897. τὴν τύχην λίαν πιέζειν Sup. 249. νυθετέμενος ἔρωις μᾶλλον πιέζει St. fr. II. 2.

Πιερία Bac. 408. et 565.

Πιερίς Rh. 349. ἐννέα Πιερίδας Μόσας Med. 832. conf. Iph. A. 1041. ἐν δέλτοις Πιερίσι Iph. A. 798.

Πιδανός. πιδανὸς αὐτὰς περιβαλεῖν κακῷ τινι Or. 904. πιδανὸν λόγον Antiop. fr. XLII. 2. εἴπερ ἐστὶν—ψευδηγορεῖν πιδανὸν Thy. fr. III. 2. Πίδος. ὥστ' ἐκπιεῖν σε ὄλον πίδον Cy. 216.

Πικρός. πικρὸν νόσον Ph. 956. et Tr. 66. πικρὸς καθέστηκε Ph. 963. πικρὸς πολίταις ἐστὶν Med. 224. πικρὸς ἔρωτος Hip. 727. πόσις πικρὸς Hel. 303. πικρὸν συνδοινατόρα El. 638. πικρὸς δανεισμὸς ib. 858. πικρὸς γόσος Ph. 890. πικρὸς γάμος Med. 399. et Sup. 833. et πικρῶν γάμων Ion. 506. πικροὶ αὐτοῖς ἤξετε Sup. 1221. πικρὸς προχύτας χέρνιβας τε Iph. A. 955. πικρὸς λόγος Hel. 488. ἀγωνισαὶ πικροὶ Ion. 1257. ἄθλος πικρὸς Her. F. 827. οἰκερὸς πικρὰ Hec. 1277. λύπην πικρὰν Or. 1105. πικρὰν βάξιν Med. 1374. πικρὰν θείαν Hip. 825. πικρὰν ναυκληρίαν Al. 258. πικρὰν σύγχυσιν βίῃ An. 291. πικρὰν κλήρωσιν αἰρεσὶν τε βίῃ ib. 384. πικρὰν Φοῖβη φάτιν Sup. 834. conf. Hel. 668. et Ion. 1325. συγγένειαν πικρὰν Iph. A. 510. πικρὰν, πικρὰν ἰδῶσα δυσελάναν ib. 1315. sq. πικρὰν φλόγα Tr. 344. πικρὰν γῆρυν ib. 441. πικρὰν βάκχευσιν Bac. 357. δαῖτα πικρὰν Cy. 307. ἀλγείαν πικρὰν Hel. 940. πικρὰν ἡλυσιν Her. F. 1041. πικρὰς μὲν πελέκεως τομὰς σᾶς, πικρὰς δ' ἐκ Τροίας ὁδὸς βελᾶς El. 160. sq. πικρὰς τελευτὰς γάμων Med. 1388. ὃ πικρὰ γοναὶ Hip. 1082. πικραὶ ὄψεις Sup. 945. πικρὰς ἐς ἀρχὰς βαίνεις Hel. 667. σὺν πικραῖς ἀλγυδόσι Fr. inc. CXLVIII. 2. πικρὸν θέαμα Or. 950. cf. Sup. 783. τῇ δίκῃ πικρὸν τῷτο Ph. 530. πικρὸν τότε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις ib. 899. πικρὸν κῆδος Med. 400. πικρὸν λέχος Hip. 635. πικρὸν οἰκέρημα ib. 787. πῆδημ' ἐς ᾗδ' πικρὸν ib. 829. πένθος γεύομαι πικρὸν Al. 1072. ἵνα σοι μηδὲν ἐνδῶπην πικρὸν An. 224. ὃ πικρὸν φίλων προσηγόρημα ματέρων Sup. 802. πικρὸν φίλημα Iph. A. 679. δαλᾶ πικρὸν μίμημα Tr. 922. δίσκημα πικρὸν ib. 1121. πικρὸν ὀδυρμα ib. 1227. ἢ τὸ δέρμα σοι πικρὸν; Cy. 526. πικρὸν ὄν Her. 416. vid. not. τὸ σῶμ' ἐστὶν πικρὸν Hel. 304.

πικρὸν ἀγώνισμα El. 987. γῆρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. πικρὸν νέαν γυναῖκα πρεσβύτης ἀνὴρ Phoen. fr. V. ἔδεν ἔσαι μοι πικρὸν Fr. inc. CLII. 6. ὃ δῶρα πατρὸς σὺ πικρά Hip. 1411. ἴδοις ἂν ἡδέως, ἃ σοι πικρά; Bac. 813. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδονόμενοι Her. F. 1288. πικρά ἀγγεῖλαι μεν ἂν El. 418. πικροτάτης χρυσὴ φύλαξ Hec. 772. πικροτάτον ὕπνον Cy. 585. πικροτάτης δεσμῆς Bac. 634.

Πικρότης El. 1014.

Πικρῶς. τὰς κρίσεις λόγος πικρῶς φέρει τῶν ἐλασσόνων ὑπο An. 189. πικρῶς πατρὸς φόνιον αἰτήσῃ δίκην Φοῖβον ib. 1003. πικρῶς νιν θέραιπες ἦγον ἐκ φόνου Sup. 762. πικρῶς ἐδέλευστα Tr. 964. πικρῶς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν τὰς σὲς λόγους Hel. 455. τὴν τύχην οἶσει πικρῶς Ion. 610. τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς ib. 613.

Πιμπλάναι. ἐκ ἂν δυνάμην μὴ ἐξογοντα πιμπλάναι Fr. inc. XI. 1. πεδία πιμπλασθ' ἀρμάτων Ph. 525.

Πιμπράναι. ναὺς πιμπράναι πυρὶ Tr. 81. πιμπρᾶσι μυχέες; ib. 299. cf. v. 306. πίμπρησιν οἴκες ib. 893. πιμπράναι Πριάμω ἄσπυ ib. 1260. πίμπρη Ion. 527. πίμπρη—Λοξίω χρησθήρια ib. 974. πίμπρα Syl. fr. II. 2. ἐπίμπρας Ἐρεχθίδος δόμους Ion. 1293. πιμπρᾷ σὺ (pass. incenderis) Tr. 1279.

Πιναρός. πιναρὰν κόμαν El. 184.

Πίνειν. πίνει μελαίνης μητρὸς εὐζωρον μεθ' Al. 760. πίνει ib. 791. πίνοντα τύμβος πλησίον προσφαγμάτων ib. 848. πίνων κελαινὸν αἷμα Syl. fr. II. 3. cf. Hec. 536. ἐπὶνον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένου δόμοις Al. 833. πεπωκός' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν Cy. 534. ἐν τρυφαῖς πεπωκός ib. 584. πῆγος μεθ' ἡμῶν Al. 798. πῶμεν Syl. fr. V. 1.

Πίνος. πίνω ὅσῳ βέβριθα El. 305.

Πινῶδες. ὃ βοσρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα Or. 225.

Πιπράσκειν. πρᾶξις ὑπό τινος Ion. 310. εὐμορφία πρᾶξις Tr. 936.

Πίπτειν. ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ Hec. 787. cf. Al. 951. et Sup. 43. οἷς μὴ πίπτουσιν εὔ (sc. γάμοι) Or. 602. πίπτω εἰς ἄταν Iph. A. 137. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας πίπτεις κυβέεων—Rh. 446.

vid. not. εἰς ἀηθίαν πίπτει Hel. 426. ὅσοι εἰς ἔρωτα πίπτουσιν And. fr. XII. 1. ἃ εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις Pal. fr. II. 8. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπὲρ ὁρῶ Inus fr. XVI. 5. πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννοεῖ El. 639. cf. Antig. fr. XV. 1. τὰ μὲν εἰ, τὰ δ' ἐκαλῶς πίπτοντα δέκομαι βροτῶν El. 1101. πόσον χρόνον δεινίοις πέπτωχ' ὄδε; Or. 88. εἰ πεσήματα πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε An. 654. ταῦτ' ὁ μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης Iph. A. 1280. εἰς ἔρον τῷ μαθεῖν πεπτώκαμεν Iph. T. 1172. cf. Bac. 811. πρὸς πέδῳ πεπτώκατε Bac. 605. χρησθήριον πέπτωκε τοῖς ἐπὶ λυσι κοινὸν πρὸ ναῖ Ion. 419. πρὸς ἀσμένους πέπτωκα σὰς παρηΐδας ib. 1438. ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταραγμᾷ πέπτωκα δεινῷ Her. F. 1092. λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίας πέπτωκα Fr. inc. LXXXI. 6. ἔγνω πόνον τιν' εἰς δόμους πεπτωκότα Her. F. 597. νεκροὶ παρὰ νεκροῖς πεπτωκότες Ph. 888. πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα Hip. 718. ὅθι δάκρυα δάκρυσιν ἔπεσε Or. 1309. ἔπεσον δαίμονος ἄτα Hip. 241. εἴ ποτ' Ἴλιω τείχῃ πέσοι Hec. 11. ὥς πέσοιμ' ἐς εὐνὰν ib. 927. κέφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσειε Al. 465. τάχ' ἂν εἰς δέον πέσοι χάρις ib. 1104. εὐτυχέες τάχ' ἂν πέσοι Hel. 1088. ἐν τοῖς τοιούτοις ἡνίκ' ἂν γνώμῃ πέσοι El. 426. εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ Hip. 1310. ὅταν πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβου πέσῃ Iph. T. 730. καθαρὰν ἦν τις εἰς πόλιν πέσῃ ξένος Ion. 673. μὴ εἰς ἀνανδρίαν πέσης El. 982. ὅταν ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενῆς πέσης Peliad. fr. VI. 4. δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ Hec. 5. εἰς χέρας μητρὸς πεσεῖν ib. 50. πεσεῖν πρὸς ἑδας ib. 405. εὐσχήμως πεσεῖν ib. 569. χαμαὶ πεσεῖν Med. 1170. ἔτι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν Hip. 41. ὥστε τῷ μπαλιν πεσεῖν φρενῶν ib. 390. πεσεῖν ἄχρητον θέσφατον Iph. T. 121. πολεμίων πεσεῖν δορὶ Rh. 398. ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν Her. 232. πρὸς ἀγκάλας πεσεῖν Ion. 962. ὑπὸ μητρὶν πεσεῖν ib. 1270. πεσὼν ἐν δεινίοις κεῖται Or. 35. cf. v. 152. εἰς ὕπνον πεσὼν ib. 217. εἰς ὄργην πεσὼν ib. 695. πεσὼν ἐν φόβῳ ib. 1419. et εἰς φόβον πεσόντε Ph. 69. εἰς

βαρχειὼν πεσὼν ib. 21. ἐκ ἀνώνυμος πεσὼν ἔρωσ Hip. 1429. εἰς τὸ δυστυχέως πεσὼν Tr. 634. δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. κρείσσον' εἰς ὀμιλίαν πεσόντα Æol. fr. IV. 2. ὑπ' αὐτῆς πεσὼν Bel. fr. XVI. 10. Φρυγῶν πύργους πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ Hec. 1112. cf. Tr. 479. et 868. κακῶν εἰς τῶσχατον πεσόντες Her. 305. ἀνδρὸς εἰς ἐχθρῶ χέρας πεσόντας ib. 451. πεσῶσαν ἐκ καρχησίων Hec. 1261. σῶμα εἰς νόσον πεσὼν El. 428. σώματα πεσόντα φασγάνῳ Hel. 977. ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσῆ Or. 1141. τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται Med. 986. εἰ πτώμα θανάσιμον πεσῆ El. 686. εἰς σκοτεινὰς ὀρέκνας πεσέμενος Bac. 611. Πίσσα, nom. urbis. Iph. T. 1. et Hel. 393.

Πισάτις παρθένης Iph. T. 824.

Πιστεύειν. γυναιξὶ πισεύω βραχὺ Or. 1103. cf. St. fr. VI. 1. σοὶ πισεύω λόγοις Rh. 663. τὸν παρ' αἵδῃ πατέρα—πιστεύεθ' ἥξειν; Her. F. 146. ὅστις δόλῳ φωτὶ πιστεύει Alcmæon. fr. V. 1. λόγοις ἐμοῖσι πίστευσον τάδε Hel. 716.

Πίσις. σὴ πίσις (sc. ὠφελεῖ με) Ph. 368. πίσιν μεγίστην Med. 22. Θεῶν ἑκέτι πίσις ἄρρηε ib. 414. ὄρκων φρέδη πίσις ib. 492. πίσις εἰ γένοιτό μοι τέτων ib. 731. πίσιν ἔσμικράν Θεῶν Hip. 1037. cf. v. 1055. 1309. et 1321. et Rh. 415. φόβων πίσις ἄδε πρῶτα Sup. 627. ἔ γε μὴδ' ὀρωμένη πίσις παρῇ Iph. A. 1586. καλόν τι γλῶσσ' ὄτῳ πίσις παρῇ Iph. T. 1064. τὰν πίσιν σμικρὰν παρ' ἐμοὶ γ' ἔχει El. 737.

Πισός. ἔ πισὸν ξένον Hec. 1234. πισὸς ἐν κακοῖς ἀνῆρ Or. 725. πισὸς φίλος ib. 1405. cf. Med. 698. πόσιν πισὸν Med. 511. ἀλόχῳ πισὸς φίλος Al. 1098. πρὸς ἀνδρ' ἀγαθὸν πισὸν τε Iph. A. 45. πισὸς ἀλόχῳ τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἶ ib. 114. πισὸς πῶς ἔσομαι; ib. 153. λίαν δεσπόταισι πισὸς εἶ ib. 304. πισὸν αἰδαν Bac. 1155. πατρὸς πισὸς παραστάτης Her. 126. γαμίαν πισὸν Ion. 55. σὲ πρῶτον ἀνθρώπων πισὸν νομίζω καὶ φίλον El. 83. πισὸν εἶναι χρῆ τὸν διάκονον Eu. fr. IV. 1. ἀνδρα δήμῳ πισὸν Pl. fr. I. 3. τίς νῶν

πισὸς φίλος; Fr. inc. XXVIII. 1. τύμβῳ ἑδείς πισὸς ἀνθρώπων φίλος eorund. LXXXIV. βασιλίδος πισὴ τροφὴ Hip. 267. τῆς μόνης πισῆς ἐμοὶ Al. 369. πισῆς ἀλόχε ib. 883. conf. Hel. 1246. πισὰς ἡδονὰς Iph. T. 641. ἐκ ἔσιν ἑδὲν πισὸν Hec. 956. cf. Cress. fr. XI. 3. τὸ πισὸν τὸδε λόγων ἐμῶν δέχεσθαι Or. 245. γλώσσῃ ἑδὲν πισὸν Hip. 395. πισὸν Ἑλλάς οἶδεν ἑδὲν Iph. T. 1205. πισὸν τό γε θεῖον σθένος Bac. 881. τὸ ἐμὸν εἴσεται δέσποινα πισὸν Ion. 709. δάλευμα πισὸν ib. 748. πισὸν μοι τὸ παλαιὸν λέχος τὸ σὸν Her. F. 801. ἑδὲν ἀνδρὶ πισὸν ἄλλο, πλὴν τέκνων Cenei fr. VI. 1. τὰνδον πισά; Hec. 1017. τὰ πίσ' ἐμὰντῳ τῷ θράσους παρῆξομαι Ph. 275. εἰς πάντα σοὶ τὰ πισὰ χρώμεθα Med. 821. ἡ δέλτος ἥδε κατηγορεῖ σε πισά Hip. 1058. δαίην' ἰδὼν—καὶ πισὰ Cy. 375. πῶς μοι πισὰ σημαίνεις τάδε; El. 765. ὁ πισότατος πάντων Or. 1014. ὃ πισοτάτῃ El. 1337. ψυχὰς τὰς πισοτάτας Al. 904.

Πισῶσαι. τῷ παρόντι τῶπιον πισέμενοι Fr. inc. LXVIII. 6. ἐπεὶ ἐπισώθησαν Iph. A. 66.

Πίσρα. ὕδωρ ποταμῶν ἐν πίσραις κεῖται Cy. 47.

Πίσρον. πληρὴν πίσρα Cy. 29.

Πίσυνος. θορύβῳ πίσυνος, κάμαθ' ἐπαρρήσι' Or. 903. κήρυξιν Ἑρμῆ πίσυνος Sup. 121.

Πιτάνα, nom. urbis. Tr. 1112.

Πιτθεὺς, rex Troezeniæ. Med. 683. Hip. 11. 24. 691. et 794. Sup. 4. et Her. 208.

Πίτνασθαι. θυμέλαι ἐπίτναντο χρυσήλατοι El. 713.

Πιτνεῖν. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πιτνεῖ Hec. 23. εἰς ἀγῶνα φοβερὸν πιτνεῖ Or. 1538. σὺν αἵματηραῖς σαγόσι πιτνεῖ Ph. 1424. πιτνεῖ ἐπ' ἑδῶς Med. 1195. Θεῶν αἷμα πιτνεῖν φόβος ὑπ' ἀνέρων ib. 1257. οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πιτνεῖ Hip. 576. ἂ νεκῶν πένθεσι πιτνεῖ Al. 102. ἐν ἄλλῃς δεμνίοις πιτνεῖν νέας ib. 1062. ἐνθ' Ἀχιλλέως πιτνεῖ παῖς An. 1150. ὥς πρὸς γαίαν πιτνεῖ ib. 1153. περὶ σοῖσιν γένεσσι πινῶ Sup. 285. cf. Hel. 900. εἰς αἵδῃν πιτνεῖ Tr. 463. πρὸς

τῷ ποτ' ἐν γῇ πτόμα δύστηνον πιτνεῖς; Her. 78. ἡ δίοισιν ἐν λέκτροις πιτνεῖς Hel. 1099. πιτνεῖ εἰς πέδον Her. F. 1006. ὁ πρὶν εὐτυχῶν πιτνεῖ Ar. fr. XXVI. 3. σύ μ' ὄψαι πιτνῆντα πρὸς γᾶν An. 1226. πιτνῶν πρὸς ἕδας Sup. 165. εἰς ἔλεγχον πιτνῶν Her. F. 73. ἀναστήσας ἡμᾶς πιτνῆντας Al. 629. βῶμιοι πιτνῆντες An. 358. τὰς πιτνῆντας ἐκ ἀπωθῆμαι πόνας Phi. fr. II. 2. τῶν σῶν πάρος πιτνῆσα γονάτων An. 574. θεῶν τιμᾶς, πιτνῆσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὑπο Her. F. 853. τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνῆντα Med. 55. θεόθεν πιτνῆντ' ἐπὶ δόμοις ἄχῃ ib. 1270. θριγκὸν δόμων πιτνόντα Iph. T. 48. νεκρῶν, λόγχαις πιτνόντων Ph. 1481. cf. Sup. 691. παίδων ικετῶν πιτνόντων Med. 863.

Πίτυλος. πολλῶν δακρῶν ἔσαι πίτυλος Hip. 1464. πίτυλος σκύψ Al. 801. μανίας πίτυλον μεθεῖς Iph. T. 307. νεῶς πίτυλος εὐήρης ib. 1050. ταρσῷ κατῆρει πίτυλον ἐπτερωμένον ib. 1346. cf. Tr. 1123. πίτυλος Ἀργεῖς δορὸς Her. 834. εἰς πίτυλον φόβῃ Her. F. 816. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεῖς ib. 1187. δις δυοῖν πιτύλοι Tr. 817. πιτύλας διδῶσα χειρὸς ib. 1235.

Πλαγᾶ, dor. pro πληγή. κτύπησε κρατὰ μέλεον πλαγὰν Or. 1467. σκέψαι τεκῶν πλαγὰν Med. 851. ἴν' ἀνταῖαν ἐρείσω πλαγὰν An. 845. κεραυνίῳ πλαγᾷ Bac. 93. πλαγᾷ χερὸς ὑπ' ἐμᾶς El. 1179. φονίαισι πλαγαῖς Hel. 379.

Πλάγιος. πλάγια φρονεῖς Iph. A. 332.

Πλαγκτός. πλαγκτὰ νεφέλα Sup. 961.

Πλάζεσθαι, errare, vagari. δαρὸν χρόνον ἄλαιοι πλαγχθεῖς Or. 56. πλαγχθεῖς πλατείας πεδιάδος θ' ἀμαξίτῃ Rh. 283. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεῖς Her. F. 1188.

Πλάθειν, i. q. πελάζειν. μῦθος ἀποτομὸς πλάθει Al. 117. τίνες τὰς ἡμετέρας κοίτας πλάθουσι; Rh. 14. conf. v. 777. ἐπλάσθης φίλιν πρὸς αὐλάν ib. 347. λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος ib. 920. cf. Tr. 203. Θρηκὶ πλασθεῖσα ξένῃ Hec. 890. πλασθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδὶ An. 25. πλαθεῖσ' (pro πλασθεῖσα) ὑπ' Ἰλίου Rh. 911.

Πλάκτρον (dor. pro πληκτρον) διόβολον πυρὸς κεραυνίῃ Al. 127.

Πλανᾶσθαι. οἱ κενῶν δοξασμάτων πλήρεις πλανᾶσθε El. 384. φυγὰς πλανώμενος Ph. 419. ἐμμανῇ πλανώμενον El. 1253. τύχας τὰς μάτην πλανώμενας Fr. inc. XXXIX. 2. et Fr. inc. B. 47. 3. πᾶσαν πλανηθεῖς τήνδε βάρβαρον χθόνα Hel. 604.

Πλάνη. βίσιος ἀνθρώπων πλάνη Rha. fr. II. 8.

Πλάνης Bac. 716. οἱ φέρονται πλάνητες Iph. T. 417. πόντε πλάνητες Fr. inc. B. 31. 1.

Πλανήτης. τῷ πλανήτῃ Μενέλεω Hel. 1692. πλανήτην βίον Her. 878. ἐρεθίζων πλανάτας (dor. pro πλανήτας) Bac. 148.

Πλάνος. πλάνον φρενῶν Hip. 283. τῷ συνέζευξαι πλάνῳ; Al. 485. πόσον χρόνον—ἀλιον ἐφείρες πλάνον Hel. 780. πλάνος καρδίᾳ προσίσταται Fr. inc. B. 39. 2. ἐδ' ἀγύμνασον πλάνοις Hel. 540. κερκίδος ἐμᾶς πλάνος Ion. 1491.

Πλάξ. τὴν ἀρίστην Χερρόνησιαν πλάκα Hec. 8. δικόρυφον πλάκα Bac. 307. δι' αἰθερίας πλακὸς El. 1349. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. πλεσίαν ἀροῖ πλάκα St. fr. I. 3. Περσῶν ἡλιοβλήτες πλάκας Bac. 14. σεμνὰς πλάκας ναῖοντες ὀρέων ib. 717. Παρνασσὸς πλάκας Ion. 1267. Ἰσθμὲς ναπαῖας πλάκας Her. F. 958.

Πλάσμα Fr. inc. LIII. 7.

Πλάσσειν. ὃν λέγῃσ' ἡμᾶς πλάσαι καὶ —ζῶα Fr. inc. B. 14. 1. τίνος πλάσαντος θεῶν; Hel. 591. τῆνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον Ion. 830. οἶκος, τεκτόνων πλασθεῖς ὑπο Fr. inc. CLVI. 1.

Πλάσιγξ χρυσῇ Rh. 303.

Πλαστός. πλασαῖσι βακχεῖαισιν Bac. 218.

Πλάτη. εἰναλίαν πλάτην Hec. 39. λιμένα Ναυπλίου ἐκπληρῶν πλάτη Or. 54. πλάτη φυγόντες Iph. T. 242. νυκτέρῳ πλάτῃ αἵρεσθαι φυγὴν Rh. 53. ναυπόρῳ πλάτῃ Tr. 877. κοιωνῶν πλάτης Hel. 1228. πλάτην καθίστατο ib. 1550. ἀφελὼν σκαλμῷ πλάτην ib. 1614. ναυτίλῳ πλάτῃ Ar. fr. I. 2. 2) dor. πλάτα. πρωτόπλες πλάτα An. 866. κέρας δεξιὸν πλάτας ἔχων Iph. A. 236. πλάταν ποντο-

πόρον Tr. 809. ἀλίῳ πλάτῃ Her. 83. θήραμα βαρβάρῃ πλάτας Hel. 192. cf. v. 238. et 1125. Χάρωνος πλάτα Her. F. 432. 3) *plur.* πλάτας ναυσιπόρος Iph. A. 172. πλάταισιν ἐσχάταισι ib. 291. παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις ib. 723. εὐπόροισι πλάταις ib. 765. vid. etiam Iph. T. 1133. et 1347. et Hel. 1477.

Πλατύς. πλαγχεῖς πλατείας πεδιάδος θ' ἀμαξιτῷ Rh. 283. πλατεῖαν εἰσδρομὴν ib. 604. πλατείας ἐσχάρας Cy. 383.

Πλέγμα. εὐρὺς ἅπεσι πλεγμάτων Ion. 1393.

Πλέθρον. πλέθρῃ σαθμήσας μῆκος εἰς εὐγώνιον Ion. 1137.

Πλειάς, *nom. sideris.* Or. 1005. Iph. A. 8. et Ion. 1152. et in *plur.* Πλειάδες Rh. 530. Hel. 1505. El. 468. et Phaëth. fr. VIII. 1.

Πλεῖν. πλεῖν Φρυγὼν ἐπὶ χθόνα Iph. A. 1197. cf. v. 1265. πλεῖ (*imper. naviga*) κατὰ πορθμὸν, πλεῖ κατὰ δαίμονα Tr. 102. πάλιν πλέωμεν Ναξίαν Hel. 1606. πλεῖν ξὺν πόσει ib. 1679. Ἀτρέως πλέων σὺν παιδὶ ib. 1084. πλέσσα τύχαισιν Tr. 104. βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν Iph. T. 1040. Διβύης—ἐπιδρομάς πέπλευκα πάσας Hel. 412. οἱ πέπλευκ' ἄρα ib. 468. πορθμὸς μυρίες πεπλωκότα (*quasi* α πλώ) ib. 539. Μαλέας πλησίον πεπλευκότας Cy. 18. ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον ἔπλευσ', ὅπως δ' ἔπλευσα θεομανεῖ πότμῳ Or. 79. εἰ γὰρ ἂν—πύργῳ γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας Med. 7. ἐξ οἰκῶν πατρίων ἔπλευσας ib. 432. ὡς διὰ μακρῷ τήνδ' ἔπλευσατε χθόνα Iph. T. 480. ἔπλευσ' ἐς αἶδαν Her. F. 427. εὖ ἐς πάτραν πλεύσαιμεν Hec. 1291. εἰς τὸ πρόσθεν πλεύσωμεν; Hel. 1596. τὸν καταιβάτην Ἀχέροντα πλεύσας Bac. 1359. πλεύσαντες αὖθις Hec. 1205. Ἴονιον κατὰ πότον πλεύσασα Ph. 217. etc.

Πλέκειν. ποίας μηχανὰς πλέκῃσι; An. 66. φλοῖνας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II. Ὀλύμπῳ καλάμοις μιμήματα πλέκων Iph. A. 578. πλέκων λόγῳ Rh. 834. παῦσαι πλέκῃσιν Ion. 1410. ἔπλεκε πλοκάς τοιάσδε ib. 826. ἐκ τέχνης τέχνην οἷαν ἔπλεξε ib. 1280. μηχανὴ πεπλεγμένη An. 996.

Πλεκτός. πλεκτὸν σέφανον Hip. 73. πλεκτὰν Αἰγύπτῳ παιδείαν Tr. 128. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχὰς Hip. 762. πλεκτὰς ἱμάντων τροφίδας An. 719. πλεκτὰς ἀγκύρας Iph. T. 1408. πλεκτῶν κλιμάκων Bac. 1211. πλεκταί, *subst.* funes, Tr. 958. et 1010. πλεκτὸν κύτος Ion. 37. πλεκτοῖσι φύλλοις Hip. 807.

Πλεονεξία Iph. A. 509.

Πλέος. φόβῳ πλέα Med. 263. et 903. ἐν πόλει φόβῳ πλέα Ion. 601. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον Al. 730. τὰ μάντεων ἐπὶ ψευδῶν πλέα Hel. 751.

Πλευρά. μετάρσιον πλευρὰν ἔπαυε Hec. 500. κρέσας πλευρὰν πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3. πρὸς σῇσι πλευρῇσι παῖς ἐμὴ κοιμίζεται Hec. 826. εἰς πλευρὰς ἰεῖς (*sc.* τὸν σίδηρον) Iph. T. 298. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἔκρυπτον πλευρὰ Her. 824. ἀσπρώτω πᾶσι πλευρὰς τιθέντες Her. F. 53. etc.

Πλευρόν. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρὰ Or. 223. cf. v. 798. et Al. 367. sq. κάμψας πλευρὰ Ph. 1423. τίς ἐφέστηκε δεξιὰ πλευροῖς; Hip. 1360. αὐτὸν μογῶντα πλευρὰ Al. 852. πλευρὰ φασγάνῳ τυπεῖς An. 1151. κῶλα—εἰς πλευρὰ ἠκοντίζετο Iph. T. 1370. ὑπ' ἀσπίδων πλευραῖς ἔκρυπτον πλευρὰ Her. 824. πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη Her. F. 179. μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς; Scy. fr. I. 3.

Πλέως, *att.* pro πλέος. ἀνὴρ πολλῶν θανμασίων πλέως Bac. 449. πόθῳ πλέως ib. 456. πλέως οἶνε Cy. 501. πλέων τὸν σκύφον δίδῃ ib. 553. φόβῳ πλέως Her. 474. cf. El. 25. γάλακτος πλέῳ κρατῆρες Cy. 215.

Πληγή. πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν Ph. 1402. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ἥσθε' ἂν Iph. A. 1582. πέπτωκε δολίῳ πληγῇ Rh. 748. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβὼν ib. 796. ὅσιωτέραν τήνδ' ἐγὼ δίδωμι σοι πληγὴν Cresph. fr. XI. 2. τοιάσδε φασγάνων πληγὰς ἔχει An. 1075. πληγαῖς Φρυγίαις εὐκόμποις Tr. 151. πληγαῖς πρόσωπον ἐξφδοκῶτα Cy. 226. πληγαὶ τριαίνης Ποντίς Ion. 282.

Πληγμα. δεινὰ πλήγματα γενειάδων

- Iph. T. 1366. πλήγματα κρατὸς Tr. 789.
- Πλήθειν. δακρύων ἔπλησεν ἐμέ τε— πολλῶν Or. 368. δακρύουσιν Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε ib. 1363. cf. Med. 905. πλῆσον νεκρῶν Εὐβοίας μυχὸν Tr. 84. εἰ τὴν ἐν Ἰδῇ γραμμάτων πλήσειε τις πεύκην Hip. 1253. ὅψιν ὀμμάτων ὥς πλήσαιμι ἄδονα Iph. A. 234. εἰδ' ἂν τὴν γνάθου πλήσειε με Cy. 146. πλήσας νηδὺν Alop. fr. VII. 1. πλήσασα κλιμακτῆρας ποδὸς Hel. 1586. πλήσει πᾶσαν γαῖαν αἰσχίων λόγων Hip. 692. πᾶν ἐπλήσθη σέγος (sc. τῆς αὐτῆς) Her. 646. ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλα ροῆς Bac. 281. ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεῖς βορᾶς Cy. 408.
- Πληθός. πλήθος πόλεος Hec. 866. δεινὸν τὸ πλήθος ib. 884. πλήθει γυναικῶν ἐδὲν ἦννον ib. 1167. ὅταν—πείθῃ τὸ πλήθος Or. 906. ἐν πλήθει λέγων ib. 942. ἀλόγιζόν τι τὸ πλήθος ib. 1157. σμικρὸν τὸ πλήθος τῆσδε γῆς Ph. 722. σίτων πλήθος Al. 551. σοφῶν πλήθος ἀθρόον An. 482. εἰς πλήθος αὐτῶν εἶμι Sup. 355. σποδῆ πλήθος ὀλίγον ib. 1129. στρατῷ πλήθος Rh. 309. πλήθος συμμάχων Her. 668. ὥς ὅχλε βροτῶν πλήθες τε κεφίσσειε χθόνα Hel. 40. χρυσὸς πλήθει χαίρειν Fr. inc. LXIV. 1.
- Πληθύνειν. τί νεκρῶν τῶνδε πληθύνει πέδον; Her. F. 1172.
- Πληκτρον. κιθάραν ἐλαύνων πλήκτρον χρυσέῳ Her. F. 351. πλήκτρα ἐκ ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων καθήρμεσο Rh. 766.
- Πλημμελεῖν. τί πλημμελήσας; Ph. 1649.
- Πλημμελής. μή τι πλημμελὲς πάθης Med. 306. ἐδὲν πρὸς αὐτῶν οἶδα πλημμελὲς κλύων Rh. 858. ἦν τι πλημμελὲς σε ἐρᾷ Hel. 1091.
- Πλημμυρὶς ὀφθαλμότεγκτος Al. 182.
- Πλημοχόαι Pi. fr. I. 1.
- Πλήρης. ἁγὼν πλήρης τεναγμῶν Hec. 230. ὅχλος πλήρης ib. 522. et Or. 882. πλήρεις κρατῆρας Bac. 221. κενῶν δοξασμάτων πλήρεις El. 384. ἐν Ἀχαιῶν πλήρει ἑννόδῳ Hec. 109. τράπεζα πλήρης Hip. 110. cf. Cress. fr. IX. 3. ὥς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω Hel. 1427. θυσίαν πλήρη Fr.
- inc. CLV. 5. et θυσίαι πλήρεις Al. 132. πλήρεις πόλεις Bac. 19. πληρεὶς δέπας Hec. 527. πληρὲς τεύχος Ion. 1184. πλήρη πεδία πολεμίας χερὸς Rh. 286. χρυσὸς πλήρη δώματα Her. F. 645.
- Πληρῆν. πληρῶσιν πυρὰν Hec. 574. πληρῆτ' αὐχένας ξυνωρίδων Rh. 987. πληρῆν πίερα Cy. 29. νέον κρατῆρα πληρῆν Ion. 1192. πένκαισιν χέρας πληρῶντες Her. F. 373. πληρῆσα θυμὸν Hip. 1328. εὐόχθης βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρην Ion. 1170. cf. El. 425. εἰς ἄγχος—βακχίς μέτρον πληρῶσαντες Iph. T. 954. ὅς—πληρῆται ροᾶς Ar. fr. II. 3. ἐρανὸς πληρέμενος ὄμβρος CEd. fr. XVII. 9. ὅστις δόμοις ἡδεται πληρῶμένοις Dan. fr. IV. 1. πᾶσα χθὼν φδέγματος πληρῶμένη Hip. 1215. γαστρί μὴ πληρῶμένη Bel. fr. XVII. 5. ἀρχαὶ ἐπληρῶντο An. 1098. πολλοὶ ἐπληρώθημεν Iph. T. 306. ὥς ἐπληρώθη σέγη Ion. 1168. δαιτὸς πληρωθεῖς Antiop. fr. XXVII. 3.
- Πλήρωμα. ἀφθόνος πληρώματος Or. 1642. δαιτὸς πλήρωμα Med. 203. κυλίκων πλήρωμα Tr. 824. πλήρωμα τυρῶν Cy. 208. τῶν φίλων πλήρωμ' ἀθροίσας Ion. 664. σέγει πλήρωμά τι ib. 1412. δυσθανάτων κρατῆρων πλήρώματα ib. 1051.
- Πλησιάζειν. πῶς ἂν αὐτῷ πλησιασθεῖην; El. 634.
- Πλησίον, *adverb.* ὥς—πλησίον μιᾷ φλογί—κρυφθῆτον χθονὶ Hec. 896. μηδ' ἔρα τῶν πλησίον ib. 996. αὐται πλησίον θρώσκεσί με Or. 257. cf. Bac. 727. πλησίον παρήσθα κινδύνων ἐμοὶ Or. 1159. πλησίον κακῷ Hip. 1439. πλησίον ἄδας Al. 269. τύμβος πλησίον ib. 848. μνήμην εἶχον πλησίον βεβηκότος Iph. A. 1103. σαρθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον ib. 1551. πλησίον παρὼν Bac. 500. et 621.
- Πλησίος, *adject.* πλησίος δόμος Med. 969. πλησία σαρθεῖσα Iph. A. 629.
- Πλησίσιος. πλησιεῖσι πνοαῖς Iph. T. 430.
- Πλησμονή. ὧν ἐκ ἀπαρκεῖ πλησμονῇ Fr. inc. XIV. 4. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις eorund. CLXIV. ἐκ εἰς πλησμονῆς θηρῶμενον Tr. 1211.
- Πλήσσειν. ἵνα πλήξειεν ἂν Iph. A.

1579. βαρεία συμφορᾷ πεπλήγμεθα
Al. 406. cf. v. 859. ὑπ' ἐχθρῶν ἔδε-
νός πεπλήγμεθα Rh. 867. καινῆς
νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος Med. 556.
Ἄργεος κᾶρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμέ-
νος ib. 1387. θεαὶ ἄχει πεπληγμένοι
El. 1270. πληγεῖς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς
ὑπὲρ κᾶρα Or. 497. τὸν Διὸς πλη-
γέντα πυρὶ Sup. 934. μὲν πληγέντες
ἀθλίῳ τύχῃ Her. F. 1393. πληγεῖσα
El. 1144. δυοῖν μοίραιν θάτερᾳ πε-
πλήζεται Hip. 894.

Πλόκαμος. πλόκαμον ἀναδέτοις μί-
τραισιν ἐρρύθμιζόμενον Hec. 923. ὡς
ἡγρίῳσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν Or.
387. βοσρύχων πλόκαμον Ph. 316.
καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A. 1081.
cf. v. 1438. et 1478. τρυφερὸν πλό-
καμον Bac. 150. πλόκαμον ἐσκυδι-
σμένον ξυρῷ El. 241. ξανθὸν κατ-
όπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις ib. 1071.
πλοκάμων ἐμῶν ἅπο An. 831. ῥίπτειν
ξανθὰς πλοκάμους Iph. A. 758. πλο-
κάμους περιβαλλομένα Iph. T. 1150.
vid. etiam Bac. 104. 112. etc.

Πλοκή. ἐμπλέκειν πλοκαῖς Iph. A. 936.
εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817. ἐπλεκε
πλοκάς τοιάσδε Ion. 826.

Πλόκος. πλόκον χρυσήλατον Med.
786. εὐώδη ῥόδῳ πλόκον ἀνθέων
ib. 842. χρυσὴς πλόκος ib. 1186.
χαίτης πλόκος El. 527. τὸς ἀκηρά-
τες πλόκος κόμης Ion. 1266. τῷδε
τὸς ξανθὰς πλόκος καδημάτωσ' ἄν
Her. F. 233. μυρσίνης πλόκος El.
778.

Πλῆς. εἰ ἦν στρατῷ πλῆς Hec. 899.
πλῆν ὀρῶντας ἤσυχον ib. 901. πλῆν
ἔσεσθαι—θύσασι Iph. A. 92. cf. v.
359. 667. 1575. 1596. et 1624. πλῆς
αὐτὸς σημαεῖ Hel. 150. περὶ τὸν
εἰς Χίον πλῆν Epist. II.

Πλέσιος. ὁ δαίμων ἐς ἐμὲ πλέσιος
κακῶν Or. 394. κακὸν καὶ πλέσιον
γαμβρὸν πεπᾶσθαι An. 641. λιμὸν
ἐν ἀνδρὸς πλεσίῳ φρονήματι El. 371.
ἐμοὶ πένης εἴη πρόθυμος πλεσίῳ μάλ-
λον ξένος ib. 395. πλεσίῳ γάμῳ Ar.
fr. XX. 2. εἰς τὸς πλεσίους ἀποβλέ-
πειν Sup. 177. ἐκ πλεσίῳ δόμων
Hel. 439. πρὸς πλεσίαν τράπεζαν
ib. 302. πλεσίαν φάνην Eu. fr. VI.
1. πλεσίαν πλάκα St. fr. I. 3. πλέ-
σιον ἦθος Sup. 907. πλέσιον ὕδωρ

Dan. fr. X. 3. πλεσίῳ ἐν δώμασιν
Hec. 624. πλεσίῳ κτερισμάτων Tr.
1249.

Πλεσίως θάπτεσθαι Al. 57.

Πλετεῖν. πλετεῖς ἐν ἑ πλετῷ An.
210. πλετεῖν τερπνὸν Ion. 639. πλε-
τεῖς; Ar. fr. XXIII. et Pol. fr. V. 1.
σκαῖον τὸ πλετεῖν Fr. inc. LXIV. 2.
cf. Phaëth. fr. V. 1. τίμιος πλετῶν
ἀνὴρ And. fr. XVI. 2. τὸν πάρος
χρόνον πλετῶν Bel. fr. XVI. 10.
πλετῶν νοσεῖν Tel. fr. XXII. 3. ἑ
βέλομαι πλετῶντι δωρεῖσθαι πένης
Fr. inc. CXXXIV. 1. κάλλιπα Με-
σῶν φέγγεται πλετῶν ἀνὴρ eorund.
CLXXXIII. οἱ πλετῶντες Æol. fr.
VI. 6. ἐδείς ἐπλετῆς ἐμπύροισιν Hel.
762.

Πλῆτος. μέγας πλέτε λιμὴν Or. 1077.
ὀδυνηρὸς ὁ πλῆτος γενήσεται Θήβαισι
Ph. 569. δειλὸν ὁ πλῆτος ib. 600.
τῷ πλέτῳ διδῶς τὸ πλεῖστον Sup. 407.
κτᾶσθαι πλῆτον τέκνοις ib. 450. πλέ-
τῳ μέγαν Tr. 669. ὁ πλῆτος τοῖς
σοφοῖς θεὸς Cy. 315. πλέτε ἀξίος
οἴκος Hel. 69. ἐατέος ὁ πλῆτος ἐς;
ἀδικός τις ὢν Hel. 911. cf. Alex. fr.
XIV. 1. et Er. fr. IX. 2. διαδέκτο-
ρα πλῆτον Ion. 478. πλέτε πάρος
ib. 485. πλῆτον εἰσιδὼν El. 1097.
et Cress. fr. IV. 3. πλέτε βάρος El.
1287. μὴ πλῆτον εἴπῃς Æol. fr. XIV.
1. τὸν κάκιον πλῆτος εἰς πρώτους
ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. σκαῖον τι
χρῆμα πλῆτος ejusd. fr. VIII. ὕβριν
τίκτει πλῆτος Hip. fr. X. ὑπόπτερος
ὁ πλῆτος Inus fr. XVI. 4. πλῆτος
— ἀνόνητος Melan. fr. IX. 5. δῶμα
πλέτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Phry. fr.
XIV. 2. λαμπρῶς πλέτῳ γαυρέμε-
νον Fr. inc. XXVI. 2. πλέτῳ ἀρε-
τῶν κατεργάσασθαι δοκεῖτε eorund.
CXVII. 1. πλέτῳ χλιδῶσα eorund.
CXXXIX. πλῆτον αὐτάρκη Epist.
IV. τῶν πλέτων ὁδ' ἄριστος And. fr.
XIV. 1.

Πλῆτων, deus inferorum. Al. 361.
Her. F. 808. et 1104.

Πλωτήρ. πλωτήρων εἰ τις ἔβα Iph.
T. 449. τὸς σὺς πλωτήρας παρεῖναι
δεῖ Hel. 1076.

Πνεῖν. εἰ μὴ γε πῦρ πνέσει μυκτῆρων
ἅπο Al. 496. ἐδὲ πνεῖν ἐὼ Cy. 621.
γενεαίσι παρὰ σέθεν πνέω Ion. 1460.

πνοᾶς θερμᾶς πνέω Her. F. 1092. μετὰ τροποι πνέουσιν αἶραι δόμων El. 1147. Ἄρης μέγας πνέων Rh. 323. cf. Bac. 640. ὅσον ἐτύγγχανε πνέων Bac. 1130. κεραυνῷ οἷστρος ὠδῖνας πνέων Her. F. 862. Πᾶνα μῆσαν ἡδύδροον πνέοντα El. 704. καὶ ἐπίσχη πνέων Epist. IV. οἱ πνέοντες μεγάλα An. 188. ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνον Iph. T. 288. θυμὸν πνέουσαι Rh. 786. τοσόνδ' ἐπνευσας An. 327. ὅταν θεῶ παντόσυνοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι Iph. A. 761. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεύσαι πομπὰν ib. 1324.

Πνεῦμα. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαρροᾶς Hec. 567. ἐπεὶ ἀφῆκε πνεῦμα ib. 571. πνεῦμ' ἀνεῖς ἐκ πνευμόνων Or. 277. πνεῦμ' ἀπορρήξαι ib. 862. cf. Tr. 751. πνεῦμ' ἄθροισον Ph. 858. πνεῦμ' ἡδισον τέκνων Med. 1075. πνεῦμα ἡρετισμένον ib. 1119. ὃ θεῖον ὁδμῆς πνεῦμα Hip. 1391. πνεῦμα πρὸς αἰθέρα Sup. 533. πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν ib. 554. τί πνεῦμα συμφορὰς κεκτημένη; Iph. T. 1317. ὃ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα Tr. 753. πνεῦμα μεδεῖναι ib. 780. ἡδυβόα Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι Bac. 128. πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα Hel. 413. πνεῦμα καθαρὸν ἔρανθ' ib. 873. πνεῦμα ἔριον ib. 1679. ὅταν θεῶ σοι πνεῦμα μεταβαλὼν τύχη Her. F. 216. κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων And. fr. XIX. 4. πνεῦμ' ἀφείς εἰς αἰθέρα Fr. inc. CXXVII. 2. βροντῆς πνεῦμ' ἀναιμον eorund. CXXVII. 1. λωτὴ κατὰ πνεύματα Ph. 794. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων ἀίσσω Sup. 962. πνευμάτων ἐ τυγχάνων Iph. T. 15. πνεύμασιν θαλασσίους—ἐξωσθέντες Cy. 277. μεδίεσθαι πνεύματα Ion. 1507. πνεύματ' ἀνέμων Her. F. 102. τὰδ' ἐκ ἄσσημα πνεύματ' αἶρεται El. 749. πνεύματα καὶ φοινίας ἔχει ροᾶς Fr. inc. CLXXXIII.

Πνευμὼν. πνεῦμ' ἀνεῖς ἐκ πνευμόνων Or. 277. πρὶν εἶσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν Ion. 524. cf. v. 767. πνοᾶς θερμᾶς πνέω—πνευμόνων ἅπο Her. F. 1093. οἶνος περάσας πνευμόνων διαρροᾶς Fr. inc. CXXXV.

Πνοή. ἕνεκα μικρᾶς πνοῆς Or. 84. 2) dor. πνοᾶ. πνοᾶ λεπτοῦ δόνακος

Or. 145. πυρὸς φοίνικι πνοᾷ Tr. 815. προχενμάτων πνοᾷ Hel. 1146. 3) plur. οὐρίας πνοᾶς Hec. 900. cf. Hel. 1628. πνοᾶς πομπίμης Hec. 1289. cf. Hel. 1080. πόσον χρόνον ματρὸς οἰχόνται πνοαί; Or. 421. ὅταν ἀνῆ πνοᾶς ib. 699. ζεφύρος πνοαῖς ἱππεύσαντος ἐν ἔρανθ' Ph. 220. σχάσον—θυμῷ πνοᾶς ib. 457. εὐηλήσιν αἰθέρος πνοαῖς ib. 680. πνοαί Ἀφροδίτης φίλαι Iph. A. 69. ἐπὶ λεπταῖς Εὐρίπῳ πνοαῖς ib. 813. πλησιζίοισι πνοαῖς Iph. T. 430. πνοαῖσι ζεφύρος ib. 434. ἴτ', ὃ πνοαί ib. 1487. θεῶ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς Bac. 1092. πνοαῖσιν ἡλάθησαν εἰς πόντον Her. 431. εὐαεῖς ἀνέμων πνοᾶς Hel. 1521. πνοᾶς μάθω Her. F. 1059. πνοᾶς θερμᾶς πνέω ib. 1092. νασι πόρον πνοαί—ιδύνουσι Bel. fr. XX. 3. ἐν πνοαῖσι χείματος Cresph. fr. XIII. 4. πυρὸς θερμαί πνοαί Fr. inc. LIII. 2. ἐνδιδὸς θνητοῖς πνοᾶς eorund. CL. 4. 4) dicitur et πνοαί An. 479. et Tr. 883.

Ποδαγός, ἡ Ph. 1707.

Ποδαπὸς Iph. T. 916. Rh. 682. et Hel. 1222. ποδαποὶ Iph. T. 246. et Cy. 275.

Ποδῆρης. πέπλοι ποδῆρεις Bac. 831.

Ποδώκεια. ποδώκειας χάριν Iph. T. 33.

Ποθεῖν. ποθεῖν Her. F. 1408. νεῶν λῦσαι ποθεῖσιν—πόδα Hec. 1020. ποθεῖν ὄμμα σὸν Iph. A. 637. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τάκεῖ Iph. T. 542. ποθεῖσιν—βλαχαὶ συμκορὼν τεκῶν Cy. 58. τῷ Μενέλεω ποθεῖν λόγους ἀκῆσαι Hel. 951. σ' οἶμαι μητέρα ποθεῖν Ion. 360. cf. v. 564. τὸ τρίτον ποθεῖν μάθειν ib. 1432. ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ Her. F. 268. τί ποθεῖ τράπεζα; Cress. fr. IX. 2. ποθεῖ πᾶς τις δακρύειν τὰς προσήκοντας φίλους Phry. fr. XVI. 2. οἱ τὴν ἐπιτείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν ποθεῖτε Fr. inc. LXXXI. 8. μαζὸν ποθεῖντα Ph. 1597. ἡ ποθεῖσα πάντα καρδίᾳ κλύειν Hip. 912. ποθεῖσα τὸν πάρος πόσιν Tr. 1014. ἐξ ἐκείνης τῷ ποθεμένῳ Hip. 513.

Ποθεινός. ἡ ποθεινὸς φίλοις, ἡ ποθεινὸς Θήβαις Ph. 324. sq. ποθεινός γ' ἦλθες Iph. T. 515. ἀνῆρ ἐκ δόμων

θανών, ποθεινός ib. 1006. Βρόμιον ποθεινόν Cy. 617. ὡς ποθεινός ἄν μόλοις Hel. 547. ποθεινὴ δακρύοισι συμφορὰ Med. 1221. ὦ ποθεινός ἡμέρα Hel. 629. ποθεινὸν ὄνομα Or. 1045. ὦ ποθεινὸν ὄμμ' ὀμιλίας ἐμῆς ib. 1082. ποθεινὸν κτῆμα Dan. 31. ποθεινὰ δάκρυα Ph. 1726.

Πόδι, *adverb.* Ph. 1710. et Bac. 556.

Πόθος. εἰδὲ πόθον ἔχει βορᾶς Or. 189. ἐπεὶ πόθος εἰς τέρψιν ἤλθες Ph. 202. πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων ib. 332. διὰ πόθου ἐλήλυθας ib. 387. πόθῳ τῆς νεοδητῆς κόρης αἰρῇ Med. 623. ἐπὶ Θήρας πόθον ἐτέλλε Hip. 234. κατ' ὀμμάτων σάζεις πόθον ib. 526. νέε γάμος πόθος Al. 1090. πόθῳ θανεῖν An. 825. πόθῳ ἀπωλλύμην Sup. 1088. πόθον ἔχων θυγατρὸς Iph. A. 431. ἃ ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Κύπρις ib. 1303. λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται ib. 1411. ὥς μοι πόθος εἰλίζει καὶ διαδῶναι νῶτον Tr. 116. τάττε παρῆσα πόθον ib. 645. μή σ' ἔλῃ πόθῳ ib. 891. πόθος πλέως Bac. 456. λευκὴ πώματος πόθος ib. 707. νικηθεὶς πόθῳ Her. 300. πόθος τις τὰ τῶν φίλων φίλοισιν αἰσθῆσθαι κακὰ Hel. 769. λέξω τὰδ' ἀμφὶ μνήμα σὺ πατὴρ πόθῳ ib. 967. πόθῳ τᾶς—ἀρρήτε κέρας ib. 1322. τῷτο κἄμ' ἔχει πόθος Ion. 572. τῷ βίε πόθος Her. F. 316. πόθῳ δεδηγμένοις Dan. fr. X. 6. πόθοι ὅσοι Iph. A. 555. πόθοι μεγάλοι Tr. 590.

Ποῖ, *adverb.* Or. 510. 597. 631. etc.

Ποία, *herba.* γῇ τίκτεσσα ποίαν Cy. 332.

Ποιεῖν. τὴν δόσιν ἐχέγγον τὴν πρόσδε ποιῶ νῦν Ph. 767. εἰ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς Al. 1111. ἐχθρὰ ποιεῖ An. 736. ταῦτα ἀξίως σαντῆς ποιεῖς ib. 1276. μὴ ἀμαθεὶς ποιεῖ θεὰς Tr. 981. λέγειν τὸ μέλλον τὰς μεμνηότας ποιεῖ Bac. 301. ἀνδάνοντα τοῖς φίλοις ποιεῖν Alcmen. fr. V. 3. ὁ πλεῖστος πολλὰ ἐκ ὀρθῶς ποιεῖ Alex. fr. XIV. μηδὲν εὖ ποιεῖν βροτῶν, beneficiis afficere, Antiop. fr. XL. 3. cf. Epist. IV. sed bene seu recte agere, Med. 472. Iph. A. 642. Epist. V. θάλλειν τε, καὶ μὴ, ζῆν τε, καὶ φθίνειν ποιεῖ Dan. fr. I. 5. τὰς ποιεῖν τι κατὰ παιδείαν

δυναμένους Epist. IV. ποιεῖν τι τῶν εἰωθότων Epist. V. πολλῶν νεκρῶν ποιῆσα δορυπετῇ φόνον Cy. 304. ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεὰς ἐποίησεν Hel. 396. φῶς ἐποίησεν Bac. 630. ἐπεὶ περ ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεὰς Hel. 1675. cf. An. 1257.

2) *med.* τὸν εὖ λέγοντα μὴ δυσμενῇ ποιῶ Hec. 300. ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς ποιεῖσθαι Ph. 519. ὄργας ποιεῖσθαι Med. 909. ὄρνιθα τόνδ' αἰσιον ποιέμεθα Iph. A. 607. τὰ νέρθεν εὐτρεπῇ ποιῶ Her. F. 497. πάρεργ' Ὀρέσῃν κἄμ' ποιεῖται δόμων El. 63. ὄργην Μενέλεω ποιέμενος Or. 1630. σύμβασιν ποιέμενος Sup. 739. πυλῶν ἔσω λόγῃ εἰσδρομὴν ποιέμενον Rh. 604. τέμον' εὐτρεπὲς ποιέμενος Bac. 440. ἐχθρὰς τὰς πρὶν εὐμενεῖς ποιέμενοι Hec. 849. καταφυγὰς ποιέμενος εἰς τέκνα Or. 566. σύλλογον ποιέμενοι Aut. fr. III. 14. et Cresph. fr. I. 1. πρὸς τὸ γῆρας τὰς γάμους ποιέμενος Dan. fr. VI. 2. χερνίβας καὶ κατάργματα εὐτρεπῇ ποιέμενη Iph. T. 245. εἰ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον Al. 1131. ἀσφαλεσέραν, ἢ ταχύτεραν, ποιήσαιο τὴν ἐπάνοδον Epist. II. φίλα ποιησάμενα λέκτρα πόσει σῶ Sup. 56. ἀσῶν σύλλογον ποιήσομαι Her. 336. εὐτρεπὲς ποιήσομαι (sc. τὸ ἐξίφος) El. 689. 3) *rass.* ὁ σὸς νῆς ἐποιήθη Κύπρις Tr. 988.

Ποιηρός. ποιηρὸς νομῆς Cy. 61. ποιηρὰ βοτάνα ib. 45. ποιηρὸν νάπος Bac. 1046.

Ποιητός. ποιητῷ τρόπῳ Hel. 1563.

Ποικιλία. ποικιλία πραπίδων Aiol. fr. IX. 2.

Ποικίλλειν. ποικίλλοντες ἀνδρῶπων βίον Cy. 338. ἐν δαιδαλείσι ποικίλλεσσα—πῆναις Hec. 470. cf. Iph. T. 223. πεποικίλται τρόπος Sup. 187.

Ποικιλμα. χρόνος καλὸν ποικιλμα Sis. fr. I. 34. ἀσέρων ποικιλματα Hel. 1102.

Ποικιλοδέρμων. ποικιλοδέρμονας (sc. πῶλες) Iph. A. 227.

Ποικιλόθριξ νεβρός Al. 587.

Ποικιλόνωτος δράκων Iph. T. 1245. δόρκαν ποικιλόνωτον Her. F. 376.

Ποικιλόπτερος Hip. 1270.

Ποικίλος. ποικίλος αἰὲ πέφυκε Iph. A. 526. πέπλος ποικίλος Med. 1159. cf. An. 148. τὰς θυλάκας τὰς ποικίλες

—ιδῶσα Cy. 181. τὰ κομψὰ ποικίλοι
Æol. fr. VII. 2. κῶλα ποικίλης νε-
βρῆς Pol. fr. X. 2. ἐν ποικίλαισι νε-
βρίσι Bac. 249. εἰδέναι τι ποικίλον
Med. 300. ὁ θεὸς ὡς ἔφν τι ποικίλον
Hel. 717. ποικίλων ἐρμηνευμάτων
Ph. 473. ποικίλων λαλημάτων An.
938. ποικίλα ζυγὰ Bac. 1054. ποι-
κίλων ἄρμους Hel. 418. τῇ
Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεσι ποικίλα Æol. fr.
X. 1. δίδαγμα ποικιλώτατον Bel. fr.
XXII. 3.

Ποικιλόφρων Hec. 133.

Ποικίλως Bac. 886.

Ποιμαίνειν. ποιμένας Κύκλωπος ποι-
μαίνομεν Cy. 26. ποιμαίνειν στρατὸν
Tem. fr. X. 2. ἐποιμαίνοντο βασιαὶ
λύγκες Al. 581.

Ποιμένιος. ποιμένα ἄλση Tem. fr.
XVIII. 3.

Ποιμὴν Hip. 75. ἔχει σε ποιμέν' ἐσ-
θλὸν Sup. 191. σύριγγι πειθόμεναι
ποιμένος Hel. 1500. ποιμέσιν λόχων
Ph. 1147. ποιμένες ὄχων τετραόρων
Sup. 674. βεκόλοι καὶ ποιμένες
Bac. 713. ποιμένων βοσκήματα Cy.
187. ποιμένων λεῶς And. fr. XXVII.
1.

Ποίμνη, et dor. ποίμνα. ποίμνης νεο-
γνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας El. 495. χρυ-
σεόμαλλον ποίμνα ib. 726. ποίμνας
δεσπότας—ἀγγελῶν Rh. 267. ἵεμεν
ποίμνας ἐς ἄκρας ib. 292. ποίμνας
Κύκλωπος ποιμαίνομεν Cy. 26. παῖ-
δας προσνέμοντας εἰσορῶ ποίμνας ib.
37. ποίμναις ἔχ' ἱεὶ θαλαρὰς βοσκὰς
Hel. 1346. ὅς ποίμναις ὀμαρτεῖ El.
412. ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Cresph.
fr. XIII. 3.

Ποιμνήτης. συρίζων ποιμνήτας ὕμε-
ναίς Al. 580.

Ποιμνιον. Λόχενμα ποιμνίοισι—ὅποτε
γένετο Or. 998. εὐτυχύντα ποίμνια
Rh. 270. ἥδη νέμῃσι κατ' Ἴδαν ποί-
μνια ib. 552. ποιμνίων ἐπισατῶν
Antip. fr. XXXIII. 4.

Ποινᾶν. ὑμᾶς ποινασόμεσθα Iph. T.
1433.

Ποινάτωρ. Ἀγαμέμνωνος ποινάτορας
El. 23. cf. v. 268.

Ποινῇ, et dor. ποινά. ἔνθεν—ἐκβαίνει
ποινά γ' ἐς οἶκας Iph. T. 201. εἰρήνην,
ποιναῖσιν ἐχθρὰ Sup. 490. ποινὰς
δῶσ' ἀντιπάλης Iph. T. 446. ποινὰς

ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβῆσ' ἐμῶ Tr.
360. cf. v. 879.

Πόκος. οἷν μελάγχμιον πόκῳ El. 513.

Πολεῖν. τίς ὁδ' ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ
σόν; Or. 1269. τί σὺ τῇδε πολεῖς;
Al. 30.

Πολεμεῖν. τῇ ὑγιείᾳ πολεμεῖν Hip.
263. τῷ θεῷ προθυμίᾳ πολεμῷ Ion.
1386.

Πολεμικός. Σπαρτῶν τῶν ἄγαν πολε-
μικῶν Fr. inc. CCV.

Πολέμιος. πολέμιός σοι λειψθεῖς Hec.
1138. πολέμιον σὸν κτανὼν ib. 1176.
πατρίδος πολέμιος Ph. 612. πολέμιος
κλύδων Ion. 60. πολέμιος ἐμοῖς δό-
μοις El. 833. τοῖς φιλότατοις πολέ-
μιον πεφυκέναι Dan. fr. IV. 4. πῶ-
λεμῷ βραχίονι Tel. fr. II. 2. πολε-
μίων ἀγωνία Hec. 314. πολεμίων
δίκην ib. 1162. πολεμίων πάρα ἄγ-
γελμά τι Or. 873. πολεμίς λόγος
ἔχων Her. 655. πολεμία με ἡγέμε-
νος Hec. 741. πολεμία ἦν (sc. ἡ μή-
τηρ) Or. 796. ἔρημα πολεμίας χερὸς
Med. 1322. cf. Rh. 286. πολέμιον
παντευχίαν Sup. 1191. ἐ πολεμίαν
με φεύγετε Ion. 1553. πολεμία φλόξ
Er. fr. I. 28. πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν
Fr. inc. B. 17. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέ-
μιον καθίσταται τέλασσον Ph. 542. ἥ
τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν Her.
F. 1128. πέφυκέ πως παῖσι πολέμιον
γυνὴ τοῖς πρόσθεν Æg. fr. VIII. 1.
ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων Ph.
864. τοῖς τῶνδ' ἐκγόνοισι πολεμιώ-
τατος Her. 1034. Ἑλλησιν πολεμιώ-
τατος Hel. 475. φίλος τιθέντες τέ-
γε πολεμιωτάτες Hec. 848. τοῖς ἀνθ-
αμίλλοις πολεμιώτατοι Ion. 606. ψύ-
χος λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον Fr.
inc. XCV. τὰ λῶσα καὶ κάλλιπα πο-
λεμιώτατα τίθεσθε Med. 572.

Πόλεμος. πόλεμον συγγόνῳ θῆσθαι Or.
13. ζυνετὸς πόλεμος ib. 1406. ὁ τλή-
μων πόλεμος Sup. 119. ὅσῳ πόλεμος
κρεῖσσον εἰρήνῃ ib. 488. ζυνήψέ μοι
πόλεμον Rh. 428. οἰκεῖος πόλεμος
Her. 420. et Antig. fr. IV. 2. ὅσοι
τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε Hel. 1166.
ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις
Her. F. 1133. πρὸς τῶν ὁμοίων πόλε-
μον αἰρῶνται μέγαν Alex. fr. IX. 2.
φιλεῖ τοι πόλεμος ἐ πάντ' εὐτυχεῖν
Tem. fr. VI. 1. οἵτινες πολέμους αὐ-

ζάνεσ' άνεν δίκης Sup. 233. πολέμων έρασας Her. 378. χαλεποί πόλεμοι αδελφών Fr. inc. XCII. etc.

Πολίαρχος Rh. 381.

Πολιήται, ποët. pro πολίται El. 119.

Πολιήτης. ὦ ψάμαθοι πολιήτιδος ακτῆς Hip. 1126.

Πολιός. πολιόν ἐπὶ κράτα Hec. 653. cf. Bac. 185. πολιόν αἰθέρα Or. 1376. πολιός ανήρ Sup. 166. πολιῷ σιδάρῳ Her. 758. πολιός ὄρνις Her. F. 110. πολιὸς πατέρας An. 614. et Cy. 306. πολιάν χαίταν Al. 473. cf. v. 912. χήραν πολιόν An. 348. πολιά ξυνωρίς Bac. 324. ανανδρος πολιά παρθενεύεται Hel. 290. πολιάς ματέρας Sup. 35. σαρκῶν πολιῶν ib. 50. πολιάν ἐκ γενύων Her. F. 693. ἐν πολιαῖσι φήμαις El. 701. πολιόν αἰθέρος εἰδῶλον Ph. 1538. γῆρας πολιόν Sup. 170. Bac. 258. et Ion. 700. et πολιῷ γῆραϊ Er. fr. VI. 3. πολιόν δάκρυον Her. F. 1209. κάρα πολιόν Er. fr. VI. 4. ῥόδια πολιά θαλάσσας Hel. 1519.

Πολιῆχος. ὦ πολιῆχον κράτος Rh. 821.

Πολιόχως κύκνος Bac. 1362.

Πόλις. Φρυγῶν πόλιν Hec. 4. Παλλάδος ἐν πόλει ib. 466. πληθος πόλεος ib. 866. Ἀργείων πόλις Or. 49. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις; ib. 427. πόλις πρὸς πόλιν ἔπηξε Sup. 268. Ἰδαίαν πόλιν Hel. 664. Κυκλωπεῖαν πόλιν Her. F. 15. ὦ πόλις Ἀργεῖ Tel. fr. V. πόλις νοσῆσα Fr. inc. XXXVIII. et fr. inc. B. 47. 1. ἢ (sc. ἡ ισότης) πόλεις πόλεσι συνδεῖ Ph. 540. etc.

Πόλισμα. πόλισμα Παλλάδος Med. 771. cf. Iph. T. 1014. et Her. F. 1323. πόλισμα Τροίας Iph. A. 777. πόλισμα Περσέως ib. 1500. πόλισμ' ἐπτάστομον Bac. 917. Ἀχαιῶν πόλισμα Her. 195. πόλισμ' ἐλεύθερον ib. 957.

Πολιτεύεσθαι. εἰ πένης ἅπας λαὸς πολιτεύοιτο Æol. fr. VI. 2. πεπολίενται σοι καλῶς Epist. IV.

Πολίτης. κακὸς πολίτης Bac. 271. et κακοὶ πολῖται Antiop. fr. VII. 3. λόγῳ πολίτης ἐστὶ Er. fr. I. 13. ἀργὸς πολίτης Melan. fr. IV. ἐν πολιταῖς τίμος κεκλημένος Hec. 625. τίνες

πολιτῶν ἐξαμυλλῶνται σε γῆς; Or. 431. cf. v. 754. 764. et 973. ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται Ph. 1746. τρεῖς πολιτῶν μερίδες Sup. 238. πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνη Fr. inc. CLIII. 2. Πολίτιδες El. 1336.

Πολλάκις. κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχῶν ἐμοὶ Hec. 793. ἀγλωσσία πολλάκις ληφθεὶς ανήρ Alex. fr. III. 2. etc.

Πολλαχῶς Hel. 594.

Πόλος. λαμπρῶν ἄσρων πόλον ἐξανύσας Or. 1685. χρυσῆρει πόλῳ Ion. 1154. εἰς ἐράνιον πόλον Chry. fr. VII. 11. τὸν Ἀτλάντειον πόλον Pi. fr. III. 5. τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος τέμνων Erig. I. 1.

Πολυαίνετος. πόλιν δορὸς ἀλκῆ πολυαίνετον Her. 761.

Πολυάνωρ. πολυάνορι ἐν ξενόεντι θρόνῳ Iph. T. 1281.

Πολύατρος. τὸ Διὸς πολύατρον ἔδος Ion. 870.

Πολυάχρητος (i. e. πολυήχ.) κῶμος Al. 921.

Πόλυβος, nom. propr. viri. Ph. 28. 45. et 1601. et CEd. fr. III. 1.

Πολύβοτρυς. τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον Bac. 650.

Πολύβροχος. πολύβροχ' ἁμμάτων ἐρείσματα Her. F. 1035.

Πολύδακρυς Ph. 369. πολύδακρύν με γὰρ ἐξορίζει Tr. 1105. πολύδακρυν ἄδοναν El. 126.

Πολυδάκρυτος. τὸν πολυδάκρυτον ἐς αἶδαν Her. F. 426. πολυδάκρυτος κόρα Hec. 651.

Πολυδένδρος. ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπῳ θαλάμαις Bac. 560.

Πολυδέυκης, Pollux, Tyndari et Leda filius. Or. 1636. et El. 1240.

Πολύδωρος, 1) filius Priami, a Polymestore interfectus. Hec. 3. 428. 682. 987. et 1133. 2) filius Cadmi. Ph. 8.

Πολυέλκτος. πολυέλκτον ἄδοναν Ph. 319.

Πολυετής Or. 473. et Hel. 657.

Πολυζήλωτος, ἢ Hip. 169.

Πολύθηρος. ἁμφὶ τὰν πολύθηρον Δίκτυναν Hip. 145. πολυθηρότατον νάπος Ph. 808.

Πολύθροος. δέλτος πολύθροοι διαπτυχαὶ Iph. T. 727.

- Πολύθυτος. πολύθυτος τιμὰ Her. 777. πολυ-
 πολύθυτον ἄλσος Iph. A. 185.
- Πολύκαπνον τέγος El. 1140.
- Πολύκαρπος. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας
 βότρυν Ph. 238. πολύκαρπον ὄχημα
 Fr. inc. CLXXVII. 3.
- Πολύκλαυτος. τόκες πολυκλαύτης Ion.
 869. τείχομεν πολύκλαυτοι Her. F.
 1427. κόρα πολύκλαυτος Iph. A. 782.
 et κόρας πολυκλαύτης ib. 779.
- Πολύκρανος δράκων Bac. 1015.
- Πολυκτήμων βίβς Ion. 581.
- Πολύκτητος. πολυκτήτων δόμων μέτο-
 χος An. 769.
- Πολυκτόνος. ζωτήρα τὸν πολυκτόνον
 Her. 218. Ἑλένης τῆς πολυκτόνης Or.
 1142. cf. Hel. 199. ἃ πολυκτόνος
 Κύπρις Hel. 242.
- Πολυκώπος. πολυκώπῳ σκάφει Iph. T.
 981.
- Πολύμετρος. πολύμετρον λαβὼν εἶχυν
 Meleag. fr. I. 6.
- Πολύμηλος. πολυμηλοτάταν ἐσίαν οἰ-
 κεῖς Al. 591.
- Πολυμήτωρ, rex Thraciæ, ab Hecuba
 excoecatus. Hec. 7. 771. 969. 974. et
 1116.
- Πολύμοχος. ὦ πολύμοχος Ἄρης Ph.
 791. Λαβδακίδαις πολυμόχοις ib.
 807. οἴκτοι θνητῶν πολυμόχων El.
 1330. ὦ πολύμοχος βιοτὰ θνητοῖς
 Fr. inc. CLX. 1. τῶν πολυμόχων
 Τρωϊάδων Hec. 96. ἧ πολύμοχον
 ἄρ' ἦν γένος, ἧ πολύμοχον ἀμερίων;
 Iph. A. 1330. sq. ἐκ ἂν γ' εἰδείης
 πολυμοχότερον — θνατῶν Her. F.
 1196.
- Πολυνείκης, filius Œdipi. Ph. 56. etc.
 Sup. 15. etc.
- Πολυνιφής. πέτρινα κατὰ θρύα πολυ-
 νιφέα Hel. 1342.
- Πολυξένη, filia Priami. Hec. 40. etc.
 Tr. 40. etc.
- Πολύξενος οἶκος Al. 571.
- Πολύολβος. χώρας τῆς πολυόλβης Ar.
 fr. XXXIII. 1.
- Πολυόρνιθος. τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν
 Iph. T. 435.
- Πολύοχος τυραννὶς Rh. 166.
- Πολύπηνος. πολύπηνα φάρεα El. 191.
- Πολύπλαγκτος. ἐκ ἂν γ' εἰδείης ἔτε-
 ρον — πολυπλαγκτότερον θνατῶν Her.
 F. 1197.
- Πολυπλανῆς Hel. 204.
- Πολυπλάνητος αἰὼν Hip. 1110. πολυ-
 πλανήτων πόνων Hel. 1335.
- Πολύπλανος. δεργμάτων κόραισι πο-
 λυπλάνοις Ph. 665.
- Πολύπλεθρος. πολυπλέθρες γύας Al.
 690.
- Πολυπλόκος. σπείραις πολυπλόκοις Med.
 481. πεσσῶν μορφαῖσι πολυπλόκοις
 Iph. A. 197.
- Πολυποίκιλος. πολυποίκιλα φάρεα Iph.
 T. 1149.
- Πολύπονος Her. F. 1191. τῶν πολυ-
 πόνων βροτῶν Or. 176. cf. Al. 974.
 πολυπόνῳ μοίρα Ph. 160. χάρις γόων
 πολύπονος Sup. 80. δόμων πολυπό-
 νοις ἀνάγκαις Or. 1011. ἐκ Μυκηνηῶν
 πολυπόνων Her. 932. ὧ γυναικῶν
 λέχος πολύπονον Med. 1291. ἐφα-
 μέρων ἔθνη πολύπονα Or. 975. πο-
 λύπονα πάρεα ib. 1500. πολυπονω-
 τάτην βροτῶν Hec. 722.
- Πολυπόταμος. Μαῖωτιν ἀμφὶ πολυπό-
 ταμον Her. F. 409.
- Πολύπτυχος. Φωκῶν ἐν πολυπτύχῳ
 χθονὶ Iph. T. 677.
- Πολύς. πολὺν χρυσὸν Hec. 10. ἦν
 πολὺς (i. e. vehemens, iracundus)
 παρῇ Or. 1200. πολὺς γέλως ib.
 1560. Tr. 983. Bac. 250. et Ion. 1172.
 ὁ πολὺς βίος Hip. 252. ἱππικοῖς ἐν
 ἡθεσι πολὺς ξυνοικῶν ib. 1220. ὅταν
 ὁ θεὸς (sc. Bacchus, i. e. vinum) εἰς
 τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς Bac. 300. πολλὰ
 πολλοῖς εἰμὶ διάφορος βροτῶν Med.
 579. μάχῃ πολλοῖσιν εἰς; Iph. A.
 1358. πολλάί γε πολλοῖς εἰσὶ συμφο-
 ραὶ βροτῶν Ion. 381. πολλοῖσι πολ-
 λὴν, δις τοσοῦδε πλείονα Fr. inc.
 CIX. οἱ πολλοί, multitudo plebis
 Hec. 257. Or. 770. El. 382. et Antig.
 fr. III. dicitur et πολέες pro πολλοῖ
 Iph. T. 1262. Hel. 225. et 1348.
 πολλῆς ἔριδος κλύδων Hec. 118. πολλὴ
 ἀνάγκη ib. 396. et Med. 1013. πολλὴ
 ἐν βροτοῖσι — θεὰ κέκλημαι Hip. 1.
 πολλὴν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας El. 971.
 τὸ πολὺ (i. e. multitudo plebis) δεινὸν
 κακὸν Iph. A. 1357. ἧ πολλῆς γε δεῖ
 Tel. fr. XIII. πολλὰ μοχθεῖν, πόλλ'
 ἔχων ἐν δώμασι, βάλει; Ph. 555.
 πονῆσα πολλὰ, πόλλ' εὐδαιμονεῖ Sup.
 577. πόλλὰ πολλῶν κυρεῖ Iph. T.
 759. πόλλ' ἀνατρέφει θεὸς Rh. 332.
 πόλλ' ἀνὴρ μ' ἐν ὀλίγῳ Hel. 771.

πολλά κραίνει θεός Fr. inc. CXCIH. etc. 2) *Comp.* πλείων, vel πλέων λόγῃς ἀριθμῷ πλείονος κρατέμεναι Bel. fr. XXV. 12. ὅταν τις ἐσθλὸς —μηδὲν φέρεται τῶν κακίωνων πλέον Hec. 308. τῷ ὀχλῷ πλέον νέμεις ib. 868. πήματος πλέον ib. 1168. ἐκ ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον ib. 1188. βίη τὸ πλέον μέρος Or. 203. δεῖ σε πλέον φέρεσθαι ib. 660. τὸ πλέον ἀπολέσας Ph. 512. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον καθίσταται τέλασσον ib. 542. φρονῶσα πλείον, ἢ γυναῖκα χρῆν Hip. 641. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλείον μέρος Sup. 241. τῷ θεῷ πλείον φρονῶν Her. 259. πλειόνων ἐρῶσι Sup. 239. ζητῶν τὰ πλείονα Inus fr. XV. 4. etc. 3) *Superl.* πλείστος. ἢ πλείστος Ἀχαιῶν ὤλεσεν Or. 741. ἐχὶ τῷ πλέτῳ διδῶς τὸ πλείστον Sup. 408. ὃ πλείς ἔχων Hec. 620. ὁ πλείσα πρᾶσσαν πλείσθ' ἀμαρτάνει βροτῶν Ceno. fr. I. etc.

Πολύσπορος. Ἀσιάδος πολυσπὸρος Tr. 743.

Πολύστονος. ὃ δαίμονος πολυστόνος Hel. 212. τὴν πολύστονον Ἑλένην Or. 56. ἀρὰ πολύστονος ib. 997. ὃ πτερεῖσσα —πολύστονος Ph. 1029. ἰαχὰν πολύστονον γόνων Med. 204. ἃ πολύστονος Ἑριννὺς Sup. 835. cf. Her. F. 880. ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον Ph. 1499. ἐφαμέρων ἔθνη πολύστονα Or. 975.

Πολύτεκνος. ἐδ' εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον σπεδὴν ἔχων Med. 557.

Πολύτῃμος. θεός Ion. 1074.

Πολύτῃμος, *nom. propr. viri.* Cy. 25. et 91.

Πολύφθορος Ph. 1029.

Πολυφόνος. πολυφόνῳ χερὶ Rh. 62. cf. v. 465. τὰν πολυφόνον κύνα Her. F. 420.

Πολύχορδος. πολυχόρδοις ψδαῖς Med. 196. πολυχорδοτάτῃ γήρῳ Rh. 548.

Πολύχρυσος. Ζητὸς πολύχρυσον οἶκον Hip. 69. τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν Hec. 492. cf. Hel. 934. σὺν πολυχρῶσῃ χλιδῇ An. 2. cf. Dan. 2. et Thes. fr. VIII. 1. αἱ πολύχρυσαι Λυδαὶ Iph. A. 787. cf. Bac. 13. πολύχρυσά λατρεύματα Iph. T. 1275.

Πόμα, πόμ' αἵματος Hec. 392. καθα-

ρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. βότρυος ὑγρὸν πόμα Bac. 279.

Πομπαῖος. ὁ Μαίας πομπαῖος ἀναξ Med. 759. ἐλάταν πομπαῖαν Iph. A. 1323.

Πομπεύς σωτήριος Rh. 229.

Πομπή, et dor. πομπά. ἐρίας πομπῆς σπανίζων Iph. A. 352. ἀνταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπὰν ib. 1324. ἦν νιν πομπαῖς ἀντήσας ib. 150. ὃ σχέτλιοι πομπαὶ Iph. T. 651. πομπαῖσιν Ἀφροδίτας Hel. 1131. Εὐρυσθέως πομπαῖσι Her. F. 580.

Πόμπιμος. πόμπιμος ὁ δαίμων Ph. 991. πῶς—πόμπιμόν σε χώρα τὰν παιδολετειραν ἔξει; Med. 848. πομπίμαν ἔχων ἐμέ Ph. 1705. πομπίμα φάτις δωμάτων Hip. 578. πνοὰς πομπίμης Hec. 1290. cf. Hel. 1079.

Πομπός. πομπὸς σωτήριος Bac. 963. ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίαῖς ib. 1045. ἡμᾶς πομπὸς—κόρης τάσσειν εἶναι Hec. 222. ὃ πομποὶ Bac. 1379.

Πονεῖν. μὴ πόνει Ph. 617. cf. El. 1007. πονῶμεν ἡμεῖς Med. 334. τί πονεῖς; Iph. A. 42. et Her. 704. μάτην μὴ πονεῖν Iph. A. 353. ἐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν; ib. 410. τί δεῖ πονεῖν; ib. 1035. ἐκὲν πονεῖν με χρή' πονῆντα δ' ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 161. cf. v. 182. ὁ μὲν πονεῖ, ὁ δ' εἰς πονήσας αὐθις ἔλλυται κακῶς Hel. 719. sq. μάτην πονῶ Her. F. 501. conf. Bac. 626. Melan. fr. VIII. 2. χρή' πονεῖν Ar. fr. XXX. 2. ἡπισάμην ἂν πονεῖν Bel. fr. XVII. 2. ἔφθ' εἰς, ὅστις εἰ πονεῖ, βροτῶν Hyp. fr. IV. 2. Μυκηναῖῳ πονῶν τυράννῳ Her. F. 388. τῷ πονῶντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει Tem. fr. III. εἰ τῶν πονόντων τῆργον ἡγῶνται τότε An. 696. πονῶς (i. e. ἔσα) ἄλλον πόνον Hec. 779. πονῶσα πολλὰ Sup. 577. ἄμιλλαν ἐπόνει ποδοῖν Iph. A. 213. μόχθας ἄλλως τῆς εὐσεβείας—ἐπόνῃσα Hip. 1369. ἄλλοισι πόνῃσ' (i. e. ἐπόνῃσα) ἀμιλληθεῖς λόγῳ Sup. 195. ἃ 'πόνῃσα πόλλ' ἐγὼ Her. F. 259. μίαν πονήσας ἀμέραν ἡμῶν ὑπερ Or. 655. πόνους πονήσας μυρίαῖς ib. 1615. πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον Rh. 490. πονήσας εἶλον ἂν τάχα ξένους Hel. 1639. πονήθεισα ib. 1525.

Πόννημα μελισσᾶν Iph. T. 165.

Πονηρία Cy. 641. ἡ μωρία—ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφν Fr. inc. VII. 2.
 Πονηρός. ὁ πονηρὸς ἐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς Hec. 596. πονηρὸς ἀνὴρ Sup. 424. πονηρὸς φῶτος ἡδοναὶ κακαὶ Iph. A. 387. νόσον πονηρὸν ib. 1187. πονηρὸν οἰωνὸν ib. 1347. ἐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδὸς πονηρὸς ἐδίδε Ion. 636. πονηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. πονηρῷ τῷ φθόνῳ Bel. fr. XXIX. 2. ἀρμός πονηρὸς Er. fr. I. 12. ἄμφω πονηρῷ ὄντε El. 928. πονηρῶν προστατῶν Sup. 243. φόβος πονηρὸς ib. 548. ἄνδρες πονηροὶ Cy. 638. τὰς πονηρὰς φίλας ἔχειν Ion. 627. γνώμης πονηροῖς κανόσιν El. 52. τὰς πρὸς χάριν—πονηρὰς Er. fr. II. 20. cf. v. 28. πονηρὰν αἶρεσιν Iph. A. 1364. πονηρὰν χεῖρα Ion. 1316. ὅστις γαμεῖ πονηρὰν El. 1098. et Cress. fr. IV. 4. φειδοῖ πονηρᾷ Antiop. fr. XL. 3. λίσσας πονηρὰς Iph. A. 1001. τελετὰς πονηρὰς Bac. 260. χάριτας πονηρὰς Hel. 908. πονηρὸν γλῶσσ' ἐπίφθορον σοφῇ Iph. A. 333. πονηρὸν λέκτρον Meleag. fr. X. 2. πονηρὰ δρᾶν Hec. 1190. ἣν πονηρὰ ἦ (sc. τὰ ἐντεταλμένα) Ph. 1643. κέρδη πονηρὰ Cy. 311. ἐκ τῶν πονηρῶν σωματίων Meleag. fr. XIV. 3. δοκεῖ πονηρὰ Phry. fr. V. 3. πονηρὰ τὰρ γ' ἔχουσα Fr. inc. LIV. 2.
 Πόνος. τὸ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος Hec. 378. et Fr. inc. LXXXIII. 2. ἐδίδε τὸν αὐτὸν εἶχεν πόνον Hec. 572. πονεῖσ' ἄλλον πόνον ib. 779. Ἀχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσω διπλῆν ib. 1197. τεκτόνων πόνον Or. 1570. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον Ph. 30. cf. v. 1443. εἰ πόνος πολλὸς με δεῖ Hip. 23. φαῦλον ἀθλήσας πόνον Sup. 317. εὐσεβῆς πόνος ib. 373. πῶς πόνος ἐμῶν τέκνων; ib. 1134. Κυκλωπίων πόνον χερῶν Iph. A. 1501. πόνος εὐκλείης Rh. 197. πόνον ἡδὺν Bac. 66. βάλει πόνον μοι τῇδε προσδεῖναι χερὶ; Her. 63. τὰ τῶν θανόντων ἐδὲν, ἀλλ' ἀπλῶς πόνος Hel. 1437. πόνος εὐκλείας πατὴρ Lic. fr. II. ὁ βίος—πόνος ἔργῳ πέλει Fr. inc. CXXII. etc. 2) *Plur.* πόνοι καὶ πόνων ἀνάγκαι κρείσσονες Hec. 638. τῶν ἀμετρήτων πόνων ib. 783. τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων ib. 1292. μεταδίδεσ' σοι

πόνων ἐμῶν Or. 281. δεινῶν πόνων—ἐν κύμασι ib. 343. ἀντιλάξω πόνων ib. 452. καλὸν πάρεργον πόνων ib. 609. πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος ib. 688. σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν πόνοισιν; ib. 694. σὺ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνους ib. 1224. πόνους πονήσας μυρίας ib. 1615. cf. v. 1663. μελέα πόνων Med. 96. πόνων ἀφύκτων ἐκσῶσαι δέμας ib. 531. πόνων ἀνάπαυσις Hip. 190. ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὐρεῖν An. 121. μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπληρμένοι ib. 706. ἐδίδε αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ Iph. T. 729. εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν Ion. 134. τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Æg. fr. IX. 2. ἐκ ἄνευ πολλῶν πόνων And. fr. IX. μεμνησθαι πόνων ejusd. fr. X. 2. οἱ πόνοι τίκτεσι τὴν εὐδοξίαν Arc. fr. VII. 3. et οἱ π. τίκτ. τὴν εὐανδρίαν Fr. inc. LI. 7. τὸν πόνων πεπαυμένον Cresph. fr. I. 3. πόνοισιν ἐκ ἀγύμναστος φρένας Dic. fr. XVI. ἐκ τῶν πόνων τοι τάγαθ' αὖξεται βροτοῖς Er. fr. X. 1. σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Fr. inc. XXXIV. εἰ μὴ μακρὰν διὰ πόνων ἐνανυόλην eorund. CLXVII. 2. μεταβολὰς πόνων αἰεὶ φιλῶ eor. CLXX. etc.

Ποντίας αὔρα Hec. 444.

Πόντιος. ἀφῆκε πόντιον Hec. 797. cf. Dan. 43. ὁ πόντιος ἀναξ Hip. 44. πατὴρ πόντιος ib. 1318. ὁ πόντιος (i. e. Neptune) An. 1011. cf. Rh. 188. Hel. 1601. et Ion. 282. Ἀρης πόντιος Iph. A. 765. ποντίῳ σάλῳ Iph. T. 1443. et ποντίων σάλων Or. 994. πόντιος δαίμων Rh. 240. ποντίος παῖδες Θεῶ Cy. 21. cf. v. 285. et 412. ἱκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφ' ὀφθαλμοῖς ib. 299. ποντίας ἁλὸς Hec. 610. Hel. 128. et Her. F. 400. ποντίας ἀκτῆς ἐπὶ Hec. 778. cf. Med. 1288. et Al. 598. ποντία νοτις Hec. 1259. ὁ δέσποινα ποντία Hip. 415. et 522. τὰς ποντίας Θεῶ An. 130. cf. Iph. A. 836. et Hel. 325. ποντίαν ξυμπληγάδα An. 796. ναῦν ποντίαν Iph. T. 70. ὁ ποντίας παῖς Λευκοθέας ib. 270. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. ποντίας πενήκοντα νῆας Iph. A. 253. ἐπὶ πόντιον κύμα Hip. 735. cf. v. 753. ποντίῳ φουρήματι ib. 1211. κατ' οἶδμα

πόντιον Iph. A. 704. cf. Hel. 407. et 1412. πόντιον τόμα Rh. 436. πόντιον σκάφος Tr. 1085. ποντίους πείσμασι Hec. 1080. ἐπὶ πόντια κύματα Iph. T. 409. ποντίων καθαρμάτων Her. F. 225. ὕψων ποντίων Cress. fr. IX. 3.

Πόντισμα. Μενέλεω ποντίσματα φέροντες Hel. 1564.

Ποντομέδων Hip. 744.

Ποντοπόρος. πλάταν ποντοπόρον Tr. 810. τὰς ποντοπόρας σχεδίας Hec. 113. ποντοπόρας θοᾶς ἀκάτῃς ib. 445.

Πόντος. ἐν πόντῃ σάλῳ Hec. 28. cf. El. 1241. πόντῃ πελάγιος κλύδων Hec. 701. γένος ἔτε πόντος, ἔτε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. δεινῶν πόνων, ὡς πόντες—ἐν κύμασι Or. 343. ἐς οἶδμα πόντῃ ib. 992. Ἰόνιον κατὰ πόντον Ph. 216. cf. Tr. 225. ἐφ' ἀλμυρὰν πόντῃ κληῖδ' ἀπέραντον Med. 212. πόντῃ κρέοντι Hip. 1168. cf. El. 1262. πρὸς πόντον Σαρωνικὸν Hip. 1200. πόντῃ ναυτολήματα Sup. 209. πόντος μέλας Iph. T. 107. πόντῃ εὐξείνῃ ib. 123. et ἀξείνῃ πόντῃ ib. 218. πόντῃ ἀνάκτωρ ib. 1414. ἐπὶ πόντον Σικελὸν Cy. 699. et El. 1347. δεινὰ φύλα πόντῃ Æol. fr. IX. 3. καλὸν, πόντῃ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνημον Dan. fr. X. 2. πόντῃ κύματα Fr. inc. CLXXV. 1. πόντῃ πλάνητες Fr. inc. B. 31. 1. etc.

Πορεύειν. πορεύει αὐτὸν ἐκκλήτων ἅπο Or. 947. ὀχημάτων ἔξω πορεύετε φερνάς Iph. A. 611. ἐπεὶ σε χρόνῳ—ποταμὸς πορεύει Στρυμὼν Rh. 350. πορεύων εἰς δόμους ματέρος αἶμα σᾶς Or. 337. πορεύων—Ἀχιλλῆϊ El. 438. πορεύσ' (i. e. σσα) ἀνδρα σοι μέγαν φίλον Rh. 650. cf. v. 460. εἰς ἀπορόν σε κλύδωνα θεὸς κακῶν ἐπόρευσε Med. 363. ἃ—ἐπόρευσας ἐμὰν ἀνίσσαν Hip. 755. με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρός Or. 794. δευρό νιν πόρευσον οἴκων ἔξω Med. 180. πορεύσατ' ἐξ ὀχημάτων Iph. A. 616. κατὰ με γᾶς ζῶντα πόρευσον Rh. 831. δέσμιον πορεύσατε δεῦρ' αὐτὸν Bac. 355. πόρευσον ἄλλα τὸν ἐπάγοντα στρατὸν Her. 773. ἥδε πυλωρὸν—εἰς φάος ὅπως πορεύσαιμι Her. F. 1278. cf. Al. 1076. χρυσέαν ἄρνα πορεύσαι El.

706. γυναῖκ' ἀρίσαν λίμαν Ἀχερον—τιαν πορεύσας Al. 445. τὸν θανόντα—πορεύσας Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν An. 1241. ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις; Hec. 447. ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν Ph. 992. τοῖον ἐράτευμα πορεύσετε Sup. 1225. ἐμὲ πόντιον σκάφος πορεύσει Ἄργος Tr. 1086. 2) ημεδ. ἐπ' ἔργον πορεύομαι Or. 1068. χαίρων πορεύς Med. 756. ἔξω δωμαίων πορεύεται Hip. 1156. ἵνα πορεύηται στρατὸς Iph. A. 879. ἄρκυν εἰς μέσσην πορεύεται El. 965. ποῖ πορευθῶ; Hec. 1099. cf. Ion. 1240. πορευθεῖς Ἰλίου πυργώματα Hel. 51. etc.

Πόρευμα νάϊον Iph. A. 300.

Πορεύσιμος. ἥνπερ (sc. ὁδὸν) πορεύσιμον El. 1046.

Πορευτέον Iph. A. 1016. et Her. 730.

Πορδαίων, nom. propr. viri. Meleag. fr. I. 4.

Πορθεῖν. πορθεῖν πατρίδα Ph. 491. πορθεῖς (sc. οἴκως) An. 634. φίλος πορθεῖν Peliad. fr. V. 3. πορθεῖντα γῆν Ph. 514. ἡνίκα Σπάρτην ἐπόρθεῖς Her. 742. ἥ γὰρ πατρῶν δῶμα πορθήσεις; Or. 1595. πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἰσμηνὴ πόλιν Sup. 1213. πορθήσων πόλιν Ph. 573. ἔς (sc. βωμῆς) σὺ πορθήσων πάρει ib. 607. πατρίδα πορθήσων ἐμὴν ib. 763. et 1385. σὰ πορθήσων σαθρὰ Rh. 293. κόρας βίᾳ πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθεμένας Ph. 568. βεφόρβια πορθέμενα Iph. T. 302. πόλις πορθηθεῖσα Tr. 9.

Πορθητής. τῷ τὰς Τροίας πορθητῇ Tr. 213.

Πορθμεῖν. τίς ἀπὴρ ὅδε πορθμεύει; Iph. A. 6. τίτι λόγῳ πορθμεύετε; Iph. T. 1358. ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις; ib. 1435. ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἵχνος ib. 266. πορθμεύων πλάτῃ ib. 1445. εἰς δάκρυα πορθμεύσ' (i. e. σσα) ὑπόμνησιν κακῶν Or. 1032. ἐν ἁρμάτων ὄχοις εἰς αἵματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας Iph. T. 371. τί ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα; ib. 936. Θρηῖκα πορθμεύσαι στρατὸν Rh. 429. δεῦρο πορθμεύσαι βρέφος Ion. 1599. πορθμεύσειν γραφὰς πρὸς Ἄργος Iph. T. 735. λευκὴν αἰθέρα πορθμενόμενος An. 1230. ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθμενομένην Tr. 568.

Πορϑμεὺς νεκύων Al. 254.
 Πορϑμὶς Iph. T. 355. ὦ λευκόπτερε
 Κρησία πορϑμὶς Hip. 753. πορϑμί-
 δος σκάφος Cy. 361. δῆναι κελεύσω
 πορϑμίδα Hel. 1067.
 Πορϑμός. τὸν ἐς αἶδα πορϑμὸν αἰῆξ;
 Hec. 1106. πορϑμός ναῶν Iph. A.
 1379. πλεῖ κατὰ πορϑμὸν Tr. 102.
 πορϑμὸν ἐκ ἥδειςθα πατρῷας χθονός;
 Cy. 108. ἐ πᾶσι πορϑμός αὐτὸς Ἀρ-
 γείοισιν ἦν; Hel. 126. ἀκύματος
 πορϑμός Fr. inc. CCVIII. πορϑμὸς
 μυρίες πεπλωκότα Hel. 539.
 Πορίζειν. πορίζε (sc. μηχανήν τινα
 κακῶν) Al. 222. ἐπὶ τοῖσι φιλτάτοις
 τέχνας πορίζω Iph. A. 745. πλείω
 πορίζει φίλτρα Fr. fal. cit. III. 2.
 θεῶν ποριζόντων καλῶς Med. 879.
 Πόριμος. μισῶ πολίτην—πόριμον ἀν-
 τῷ Fr. inc. B. 32. 3.
 Πόρις. πόριος Ἰνάχης Sup. 629. εὐθη-
 λον πόριν Bac. 736.
 Πόρος. Δικαῖος πόρος Ph. 737. cf. v.
 832. χρημάτων τίς πόρος; ib. 991.
 ἦν μοι πόρος τις—ἐξευρεθῇ Med. 260.
 τῶν ἀδοκῆτων πόρον εὔρε θεός ib. 1418.
 it. Al. 1165. An. 1288. Bac. 1389.
 et Hel. 1707. τίς ἂν πως πόρος κα-
 κῶν γένοιτο; Al. 211. ἐντὸς εὐξείνης
 πόρος An. 1263. cf. Iph. T. 1388. et
 ἀξένης πόρος Iph. T. 253. πόρον σχι-
 σὸν ἀμείβων Iph. A. 144. τίνα πό-
 ρον εὔρω ποδέν; ib. 356. cf. Iph. T.
 876. ἔτοι μακρὸν ἡλθομεν κόπη πό-
 ρον Iph. T. 116. πόρον ἄπορον ἐξα-
 νύσας ib. 897. ἐ γὰρ ἀγχίπλων πόρον
 φεύγεις ib. 1325. Αἰγαῖον πόρον
 Tr. 82. cf. Hel. 129. δι' Ἀχερῆσιον
 πόρον Her. F. 838. ναυσὶ πόρον
 πνοαὶ—ἰθύνεσι Bel. fr. XX. 2. χρη-
 μάτων εἰσὶν πόροι Sup. 777. μασεύ-
 σσα πόρες Hel. 1337. μυκτῆρων πό-
 ρες Fr. inc. CCXIII.
 Πόρπαμα. γυμνὸν σῶμα θεῖς πορπα-
 μάτων Her. F. 959. εὐπρεπῇ πορπά-
 ματα El. 820.
 Πόρπαξ. πόρπαχ' ὑπ' αὐτὸν Ph. 1134.
 ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κείται τύπος
 Tr. 1196. ἐμβαλὼν πόρπακι χέρα
 Hel. 1392. παρὰ πορπάκων Rh. 384.
 Πόρπη. πόρπας λαβῆσαι Hec. 1170.
 χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἰμάξας κόρας
 Ph. 62. χρυσείας ἐξευγμέναις πόρπαι-
 σιν El. 318.

Πόρπημα. ξὺν τοῖσδε πορπήμασιν Rh.
 442.
 Πόρρω. μὴ νῦν τὰ πόρρω σκόπει Rh.
 482. πόρρω Τροίας Tr. 189. καίει
 τὰ πόρρω Phaëth. fr. XIV.
 Πορσύνειν. παισὶ πόρσυν', οἷα χρὴ καθ'
 ἡμέραν Med. 1020. μεγάλα πορσύν-
 νειν κακὰ An. 352. cf. Fr. inc. B. 25.
 1. ἔτως, ὅπως ἂν μὴ ὕγκαλῃ, πορσύν-
 νετε Rh. 878. σὲ γε παιδὸς παιδὶ
 πορσύνων μόρον An. 1064. γαμβροῖς
 τήνδε πορσύνων χάριν Sup. 132. cf.
 Al. 1077. Νύμφαις ἐορτὴν πόρσυνε
 (pro ἐπόρσ.) El. 625. ξένων εἰς δαῖτα
 πορσύναι τινὰ ib. 414. τὸν προκείμε-
 νον πόνον—τυράννω—πορσυνῶ Al.
 1153. κακὸν κακῶς διάδοχον—πορσύν-
 νεται An. 804.
 Πορφύρα. πορφύραν καὶ σκῆπτρον φο-
 ρεῖν Epist. V.
 Πορφύρεος, vel πορφυρεῖς. βίος πορφυ-
 ρεῖς θαλάσσιος St. fr. III. 1. vid. not.
 ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων Or. 1457.
 πορφυρέας λίμνης Hip. 744. ἄλλα
 πορφυρέην Fr. inc. CLXXXII. πορ-
 φύρεον εἰς οἶδμα Hip. 738. φάρεα
 πορφύρεα Or. 1436. et Hip. 126.
 Πορφυρευτικός. πορφυρευτικαὶ ζέγαι
 Iph. T. 263.
 Πορφυροειδής. δι' ἄλλα πορφυροειδέα
 Tr. 124.
 Ποσειδῶν, Neptunus. Hip. 45. et 887.
 Iph. T. 1415. et 1444. Tr. 2. Hel.
 1601. et Ion. 446. dicitur et Ποσειδᾶν
 Iph. A. 198.
 Ποσειδώνειος. Ποσειδωνεῖος ὕδασι Ph.
 196.
 Πόσις, maritus. Hec. 422. et 919.
 Or. 588. etc. nam hæc vox Euripidi
 est frequentatissima.
 Ποτάμειος. χιόνι ποταμεῖα Tr. 1067.
 Ποτάμιος. ποταμὶς κύκνῃς Rh. 618.
 ποταμίᾳ δρόσῳ Hip. 127. cf. Hel.
 1400. ποταμίᾳ κόπῳ Al. 461. πο-
 ταμίαισι δρόσοις Hip. 78. ποταμίς
 διαβροῦς Rh. 919. πηγὰς ποταμίας
 El. 56. et π. ποταμίας ib. 309. πε-
 δῖον παρὰ ποτάμιον Bac. 872. νᾶμα
 ποτάμιον Cy. 96. ποτάμιον χεῦμ'
 ὑδάτων Hel. 1320. ὕδασι ποταμίους
 Al. 157. ποταμίους παρὰ χεῦμασι
 El. 152. ποταμίων ρεῖθρων ἀπο ib.
 794.
 Ποταμός. Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν

Iph. A. 713. ὦ ποταμῆ παῖ Rh. 346. cf. v. 394. ὁ καλλιγέφυρος ποταμὸς ib. 350. βαρβάρῃς ποταμῆ Bac. 405. ποταμῆ παρ' οἶδμα Hel. 1481. ἀμφὶ ποταμὸν Τανὸν El. 410. Ἄργεῖς ποταμῆ Xan. fr. vers. 3. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν Med. 410. cf. v. 846. ἀεννάων ποταμῶν δίνας Ion. 1083. πηγαὶ ποταμῶν Her. F. 1297.

Ποτανός. ποτανοὶ ἦνυσαν τὸν αἶδαν Sup. 1141. ποτανοὶ οἰωνοὶ Hel. 1494. ποτανὰν εἰ σέ τις θεῶν κτίσαι Sup. 620. ἐν ποταναῖς ἀγέλησιν Hip. 734. ὦ ποταναὶ δολιχαύχενες Hel. 1503. ποτανοῖσι πεδίλοισι El. 460.

Ποτᾶσθαι. αἶρι ποτᾶται Or. 7. ποτᾶται ἐπὶ γαῖαν Hip. 1272. μέσα Αἰετὸς ἔρανθ ποτᾶται Rh. 531. Οἶστρος ὁ ποτῶμενος Ἀργόθεν Iph. T. 394. ποτωμένην ψυχὴν Or. 674. μέλισσα οἶα τις πεπόταται Hip. 564.

Ποτῆρ. ποτῆρα ἐν χεῖρεσσι κίσσινον λαβὼν Al. 759. ἐφέλκω ποτῆρα Cy. 151.

Ποτὶ, vox poët. i. q. πρὸς. ποτὶ τέρμα δύσανον Hip. 140. ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν An. 119. ποτὶ Τροίαν Rh. 898. ποτὶ τὰν Κύπρον Bac. 400. ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας Cy. 504. ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλὰν El. 168. ποτὶ θῆσσαν ἐσίαν ib. 205.

Πότμος. τίνι πότμῳ κῆσαι; Hec. 696. τίνος πότμος τυχῶν; ib. 773. αἰδῶς μ' ἔχει ἐν τῷδε πότμῳ ib. 971. θεομανεῖ πότμῳ Or. 79. πρόδηλος ὁ πότμος ib. 190. ὦ μέλεος ἥβης σῆς καὶ πότμος ib. 1029. πότμῳ φονίῳ Hip. 561. πότμον ἀποτμον ib. 1144. παρ' εὐτυχῇ πότμον Al. 929. οἱ μοι πότμος An. 848. τὸν ἐμόν πότμον ἐκ ἐσοράτε; Sup. 808. ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ Iph. A. 550. ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ ib. 1523. ἀπάτορα πότμον ἔλαχον Iph. T. 864. τίνα πότμον εἵληχε βίωτε; ib. 913. τίνα πότμος εὐτυχῆς τῶν Ἰλιάδων μενεῖ; Tr. 244. ἔχει πότμος νιν ib. 270. τίνι πότμῳ συνεζύγη; Hel. 262. τίς σε πότμος σολᾷ πάτρας; ib. 675. ἔχει πότμον ib. 1302. ὁ πότμος σ' ἐξέϋρεν Ion. 554. τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος; ib. 1422. εὐδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι ib. 1605. ἐν ἀσθενείᾳ τὸν πότμον διώλεσας Her. F. 269. θεῶν

παλίρροες πότμος ib. 739. τοῖνδ' ἐλθ' δυοῖν πότμοι τὸν ἕτερον Ph. 958. ὦ κακοτυχεῖς γυναικῶν πότμοι Hip. 669. κοινοὶ πότμοι El. 1305.

Πότνα Tr. 292. πότνα θεῶν Bac. 370.

Πότνια. ὦ πότνια χρῶν Hec. 70. πότνια νύξ Or. 174. ὦ πότνια λήθῃ τῶν κακῶν ib. 213. πότνι' Ἥλέκτρα ib. 851. cf. v. 1248. πότνια παῖ Λατῆς Ph. 109. ὦ πότνια Ἥρα ib. 1374. ὦ πότνι' Ἀρτεμι Med. 160. cf. Hip. 61. ὦ πότνι' αἰδῶς Iph. A. 821. ὦ πότνια τύχη ib. 1136. λίμνης Τριτωνιάδος πότνιαν ἀκτὰν Ion. 873. etc.

Ποτνιας. ποτνιαδες θεαὶ Or. 318.

Ποτνιαδες πῶλοι δρομάδες Ph. 1131.

Βάκχας ποτνιαδας εἰσίδων Bac. 663.

Ποτὸν Hip. 516. σπλάγχχ' ἐθέρμαινον ποτῷ Cy. 423. ἀποκερδαίνων ποτῆ ib. 431. χωρίσας ποτὸν Ion. 1035. ποτῆ ἐγεύσατο ib. 1203. ἀσθενεσέρῳ ποτῷ El. 499. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι — παρεκτρέποντες ὀχετὸν Sup. 1110.

χρειοῖ ποτῶν Her. F. 52. σέργειν ὑδρῆοις ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6. ποτοῖς ἀφαιρεῖν νόσον Inus fr. V. 6.

Πελυπινῆς, poët. pro πολυπ. κάρα πελπινῆς Rh. 716.

Πελύπονος, pro πολ. δι' ἐμόν ὄνομα πελύπονον Hel. 200.

Πῆς. περᾷ ὑπὸ σκηνῆς πόδα Hec. 53.

ὦ τλαῖμον πῆς ib. 171. ἔρχεται σπεδῇ ποδὸς ib. 216. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα; ib. 812. ἐπεὶ νόστιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα ib. 940. cf. v. 1020. τί

χρημ' ἐπέμψω τὸν ἐμόν ἐκ δόμων πόδα; ib. 977. λαιψηρῷ ποδὶ ib. 1039. τυφλῷ εἰσέχοντα παραφόρῳ ποδὶ ib. 1050.

ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 136. γέροντι δευρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ ib. 456. ποῖ σὸν ποδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; ib. 631. cf. El. 561. ναῦς ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ Or. 705. ἦν χαλὰ πόδα ib. 706.

οἷα ποδὸς μοι ib. 793. ποδὶ βοηδρόμῳ ib. 1290. ἐνόλῳ ποδὶ ib. 1622. τυφλῷ ποδὶ ὀφθαλμὸς εἴ σὺ Ph. 841.

ἀφ' ἡσύχης ποδὸς δύσκειαν ἐκτῆσαντο Med. 217. ἀσκέ τὸν πρῶχοντα μὴ λῦσαι πόδα ib. 679. ὑσέρῳ ποδὶ ἐλειπόμεσθα Hip. 1243. κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντε πόδα An. 1260. τύχα μοι

ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1014. ἐκπετάσσει πόδα ναὸς Iph. T. 1136. πάλλε ποδ' αἰθέριον Tr. 325. δαρὸν χρόνῳ

πόδα Bac. 887. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. εἰ εἰς ἀντλον ἐμβήσῃ πόδα ib. 169. πῆς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ ib. 836. τῆσον λαιψηρόν πόδα Hel. 562. ποδὶ τείβων ἀνοσίῳ ib. 874. ἦν μὴ ποδὶ ἀντιδῆ ποδὶ ib. 986. ὄρθῳ βῆναι ποδὶ ib. 1465. πεδοσιβεῖ ποδὶ ib. 1532. ταύρειος πῆς ib. 1571. σύντεινε ποδὸς ὄρμην El. 112. et 127. ποδὶ ἀλάταν ib. 139. τὸν ἰσάνεμον ποδοῖν Iph. A. 206. ἄμιλλαν ἐπὶ ποδοῖν ib. 213. δέλης ποδῶν πάροιθεν Hec. 48. ποδῶν βάσει ib. 837. ἐπὶ γαίης ἀρμόσαι πόδας Or. 233. ὁ σθένω ποσὶ Al. 269. τὴν ποσὶν οἰσέον κακὸν ib. 742. cf. An. 397. Iph. T. 1312. et Tr. 938. τὸν ταχὺν πόδας An. 1237. ἐν ἄκροισι βᾶς ποσὶ Ion. 1166. etc.

Πρᾶγμα. αἰσχύνην φέρει, πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπόσασθαι τόδε Hec. 1242. ἢ κρίνει τί πρᾶγμα; Or. 755. τὸ πρᾶγμά γ' ἐνδικόν μοι ib. 780. ἀελπτον πρᾶγμα Med. 225. ἐμοὶ ἐδὲν πρᾶγμα (mihi non curae est) ib. 451. τοιούτῳ ἀπέβη τόδε πρᾶγμα ib. 1419. it. Al. 1166. An. 1289. Bac. 1390. et Hel. 1708. εἰς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκενάσμεθα Sup. 1057. θαῦμα, ἔλασσον τῷ νομῷ, ἢ τὸ πρᾶγμ', ἔχον Hel. 607. δυοῖν παρόντων πραγμάτων Er. fr. II. 9. ἔκ ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον Hec. 1188. τὰ χρηστὰ πρᾶγματα ib. 1238. ὄρθς τὰμὰ πρᾶγμαθ' ὥς ἔχει Al. 281. τὰ θνητὰ πρᾶγματα ib. 783. cf. Inus fr. IX. I. φίλοις μὲν ὁ πεῖθεσθε, τοῖς δὲ πρᾶγμασιν Sup. 747. σώζειν κοινὰ πρᾶγματα Iph. T. 1062. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα Her. 110. τοῖς πρᾶγμασιν τέθνηκα Hel. 293. ὁ σπένδουσιν εἰς τὰ πρᾶγματα Ion. 599. πραγμάτων εὐμυσίαν ἄσκει Antiop. fr. XXXIII. 2. τοῖς πρᾶγμασιν ἔχῃ θυμῶσθαι χρῶν Bel. fr. XXIV. 3. πρᾶγματα βόσκειν Thes. fr. II. ὁ ὄλβος ἔξωδέν τις ἐπὶ πραγμάτων Fr. inc. LI. 4.

Πρᾶγος. ἀνασσα πρᾶγος τῷδε Tel. fr. XV. 1.

Πρᾶξις. ἔκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε Hip. 1004. πρᾶξιν Ἑλλάς ὥς λάβοι Iph. A. 272. πρᾶξιν φορίαν El. 1297.

κοινὰ πράξεις ib. 1305. εἰς ἀδίκως πράξεις ὀρμῶν Fr. inc. CLIII. 4.

Πρᾶος Bac. 436.

Πραπίς. ἀπέχειν πραπίδα — περισσῶν παρὰ φωτῶν Bac. 428. μανείσθαι πραπίδι ib. 997. διδύμα πραπίδων γνῶμα An. 481. ποικιλίᾳ πραπίδων Aol. fr. IX. 2. πολλάκι μοι πραπίδων διήλθε φροντίς Fr. inc. CLXXXVII.

Πράσσειν. ὥς πράσσεις κακῶς Hec. 56. cf. v. 957. Or. 719. etc. αὐτὸς πράσσεις ὥδε Hec. 1232. τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ib. 1251. τοῖσιν θεοῖς μὴ πρᾶσσ' ἐναντία Or. 534. τί πράσσεις; ib. 730. ἐπὶ φόβῳ πράσσεις φόβον ib. 1579. cf. v. 1587. πολλὰ πράσσειν Hip. 785. Sup. 576. et Antiop. fr. XIII. 1. πράσσειν εὖ Hip. 1019. cf. Hec. 371. 984. etc. πράσσω τιν' Εὐρυσθεὶ πόνον Al. 484. πράσσόμεν ἔχῃ οἷα κόμης — ἄξια ib. 806. πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς Sup. 41. σκοτεινὰ πράσσεισιν ib. 324. Ἄργος εἰ πράσσει καλῶς Iph. T. 668. cf. Hec. 820. et 957. etc. σεμνόν τι πράττειν Tr. 447. σωφρόνως πράττειν τι Hel. 1673. εὐδαίμονα πράσσει El. 1359. τὰ πεσαλμένα πράσσειν προθύμως Dan. 48. ἐμὲ πράσσοντος, ὥς πράσσω τανῶν Or. 659. πάντα πράσσω σὺν δίκῃ Ph. 495. ὦ μεγάλα πράσσω An. 387. cf. Iph. A. 346. ἐπὶ τοῖς αὐτῷ τέκνοις ἀνόσια πράσσω Iph. A. 1105. χάριν πράσσω ἀδελφῷ Ion. 37. cf. v. 896. et El. 1133. πρόθυμα πράσσω Ion. 1173. ὀνομαστὰ πράσσω Her. F. 509. ἀθλίως πράσσεισιν εὐτυχῆς μολὸν Or. 449. ἔκ ἐστι πρᾶτοντάς τι μοχθηρόν λαθεῖν Melan. fr. XXV. 1. κοινὰ πράσσεσσα Iph. T. 668. εἰ — τοῖσι δυσσεβεστάτοις εἰς ταῦτ' ἐπραττον Phry. fr. VI. 2. ἐπραττες ὁ ξυλουργικὰ Fr. incert. CXLI. ἐπραξεν ἐνδίκῃ Or. 537. κακῆς γυναικὸς αἷμ' ἐπράξαμεν ib. 1139. ἐπραξεν, οἷα χρὴ πράσσειν κακῆς ib. 1352. ἐπραξε δεινὰ Ph. 1466. cf. Hip. 1325. πῶς ἂν ἐρῃμον τάφον — ἐπραξε γυναικός; Al. 97. ἐπραξε βέλησιν, ἣν ἐβέλετο Her. F. 1305. γενναίως ἐπραξας Alcmen. fr. IX. 2. κάρτα γ' εὖ πράξις ἂν Hip. 472. πλέον πράζωμεν ἐδὲν Iph. A. 1373. τῷτο βέ-

λομαι εὐκλεῶς πράξει ib. 1376. θεό-
 δεν πράξας, ἅπερ ἦνχε Or. 355. δι-
 καία πράξας ib. 1229. πράξας, ὃ μὴ
 τύχοιμι Al. 1026. πράξας ἐκ θεῶν
 κάλλιπα Her. 794. αὐτόματα πράξας
 τάγαθ' εὐτυχέστατα Hel. 725. ἔτ' ἄρα
 πράξεις ἑδὲν Ion. 337. ἢ χρητὸς
 εὐτυχῶντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεὶ Hec.
 283. εἶκα πράξειν ἑδὲν ib. 813.
 κεδνὰ πράξειν Al. 608. ἕκ' ἔννομον
 τὴν δίκην πρᾶσσεσθ' ἐν Ph. 1645.
 κακῶς πεπραγότε Al. 964. λαὸν εὖ
 πεπραγότε Sup. 329. διώκεις μ'
 ἀδελῶς πεπραγότε Her. F. 707. cf.
 Or. 87. εὐτυχῶς πεπραγότες Her.
 500. τὰ ἐκ ὀρθῶς πρᾶσσόμεν' ὀρθῶς
 τοῖς πρᾶσσοσιν κακὸν ἦλθε Ar. fr.
 XXXII. πέπρακται Hip. 680. et
 778. πέπρακται καὶν' ἔσω δόμων κα-
 κὰ Hec. 1038. κακῶς πέπρακται παν-
 ταχῇ Med. 364. πάντως πέπρακται
 ταῦτα ib. 1064. ὥς ἀδελῶς πέπρα-
 γμαι Her. F. 1375. τάκεῖδεν εὖ πε-
 πραγμέν' ἐστὶν Hec. 732. πρὸς πε-
 πραγμένοισιν ἄλλοις πήμασιν Ph.
 1348. ὁ πραχθεὶς φόνος Or. 1354.
 τὸ πραχθέν ἢ λέγεις; Hec. 740. cf.
 Hip. 842. τὸ ἔργον τῷτ' ἐμοὶ πεπρά-
 ξεται Her. 980, etc.

Πράυνειν. ὀργὴν πράυνεσα Phry. fr.
 XI. 3. μ' ὥς ἐπράυνας Meleag. fr.
 XIX.

Πρᾶως χρῆσθαι τῇ παρέσῃ δυνάμει
 Epist. IV.

Πρέπειν. ὥς πρέπει ματρὶ μακαρίᾳ Ph.
 348. ὥς πρέπει δόλοισι λέγειν Hip.
 115. τί χρῆμα κεῖρ' αὐτῇ πενδύμῳ
 πρέπει; Al. 515. ἢ πρέπει θοινω-
 μένης κλύειν σεναγμῶν ib. 552. ἐσθῆ-
 τι καὶ κόσμῳ πρέπει ib. 1053. εἴ τι
 σοὶ δοκεῖ πρέπειν γυναικὶ ib. 1124.
 ὥς ἐκ ἐπ' ἀνδρὶ πενδύμῳ πρέπει σ'
 ὄρᾳ Sup. 1056. παρέξω φῶς, ὃ νυμ-
 φίοις πρέπει Iph. A. 733. πρέπειεις
 Κάδμω θυγατέρων μορφῇ μιᾷ Bac.
 915. πρέπει ὥστε θηρὸς ἀγραυλὸς φό-
 βη ib. 1186. ὄργας πρέπει θεὸς ἀχ-
 ὁμοῦσθαι βροτοῖς ib. 1346. φῶς ἐμ-
 πολήμασι πρέπει Cy. 137. πᾶς τὰδ'
 ἐν χρῆσσι πρέπει; Her. 511. cf. v.
 527. ὥς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει
 Hel. 1220. τέκνα, ἃ μετ' ἀνδράσιν
 πρέποι Er. fr. I. 31. θεῶν θνητὸς
 κόσμον ἢ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX.

2. ἢ πρέπει τύραννον—νεῖκος αἵρε-
 σθαι κακοῖς eorund. XLIII. 1. Ζεὺς
 πρέπων δι' αἰθέρος Hel. 217. κό-
 σμος πέπλων νεγτέροις πρέπων Her.
 F. 548. φωτὶ ἐκ ἔτη πρέπων Fr. inc.
 CCXX. εὐλοῖν πρέπασαν ἔργῳ Rh.
 205. ἡ ἀρχὴ τῷ λόγῳ πρέπασά μοι
 Ion. 517. τὸ σῶμα ἐν γυναικὶ πρέ-
 πον Or. 1205. τῇ τύχῃ πρέπον Ion.
 661. ἐν πρέποντι χωρίῳ Sis. fr. I.
 39. Ταντάλῳ πρέποντα ἔλεξας Iph.
 A. 505. δεσπότηαισι μὴ πρέποντα Bus.
 fr. vers. 2.

Πρεπόντως Rh. 202.

Πρέσβειρα Iph. T. 963.

Πρεσβεύειν, 1) colere, honorare. τὸς
 σέβοντας τὰμὰ πρεσβεύω κράτη Hip.
 5. πόλιν σὴν πρεσβεύομεν Rh. 941.
 οἷσι πρεσβεύει γένος Her. 45. σὲ
 πρεσβεύεσσα Al. 283. 2) πρεσβεύειν,
 legationis munere fungi. Her. 480.

Πρέσβευμα. πρεσβεύματ' ἢ Δήμητρος
 εἰς μυθήρια Sup. 173. "Ἐκτορος πρεσ-
 βεύματα Rh. 936.

Πρεσβυγενής. ὃ τέκνων ἀμῶν πρεσ-
 βυγενὲς Tr. 588.

Πρέσβυς Ph. 330. et 379. φρεῖδος
 πρέσβυς Hec. 162. ὃ πρέσβυν Or.
 476. etc. ἑδὲν πρεσβύτερον νομίζω
 τᾶς σωφροσύνας Fr. inc. XIII. 1.
 πρεσβυτάτα σύριγγι Hel. 1498.

Πρεσβύτης. πῶς πρεσβύτης Ph. 854.
 γυναικὶ ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνὴρ
 Dan. fr. VI. 4. cf. Phœn. fr. IV. 1.
 et V. πρεσβύται Hec. 323. ἀνει-
 μένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος An.
 728.

Πρεσβύτις. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσ-
 βύτιδι Hec. 842.

Πρευμένεια. λαβῆσα πρευμένειαν Or.
 1323.

Πρευμένης. πρευμένης ἡμῖν γενεᾷ Hec.
 538. πρευμένης νόσος τυχόντας ib.
 540. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμε-
 νῆς τυχὼν Dan. 9. φιλία ἢ σὴ πρευ-
 μένης Or. 138. πρευμένης Κύπρις
 Rh. 646. Ἀχαιῶν πρευμενεστέρων τύ-
 χους Tr. 734.

Πρήθειν. ποῖον ἔπρησα δῶμα; An. 390.
 μικρὴ ἐκ λαμπτήρος Ἰδαίων λέπας πρή-
 σειν ἂν τις Inus fr. VI. 3. πρήσαν-
 τες οἴκος τάσδε Or. 1150. πρήσαν
 πόλιν Ph. 1129. νεῶν πρήσαν σκάφη
 Rh. 392.

Πρηνης Rh. 797.

Πρηστήρ. αἰμοσαγεῖς πρηστήρες Thes. fr. I. 3.

Πριαμίδης, vel dor. ας, filius Priami, i. e. Paris. An. 286. et Hel. 237. et 363. plur. Πριαμίδαι Hec. 13. etc. Rh. 167. 299. et 338. Cy. 177. Hel. 244. et 256.

Πριαμῖς γὰ Hel. 1173. ἐν πύλαισι Πριαμῖσι Or. 1481.

Πρίαμος, rex Trojæ. Hec. 4. etc. An. 3. etc. Iph. A. 355. etc. Rh. 880. Tr. 17. etc. Cy. 303. Hel. 35. etc. El. 5. et Alex. fr. VI. 1.

Πρίασθαι, χρημάτων ὑπερβολῇ πόσιν πρίασθαι Med. 233. παίδων πρίασθαι σπέρμα Hip. 622. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσσι Iph. A. 342. ἀμείνονας αὐτῷ πρίασθαι Syl. fr. IV. 2. πριαμένη τὸ κάλλος ὠνητοῖς γάμοις Hel. 891.

Πρίειν. πρισθεῖς Hel. 396.

Πρίν. τῶν πρίν ἀπολειφθεῖς φρενῶν Or. 216. κακῶν τῶν πρίν μηδαμῶς μνείαν ἔχειν Ph. 467. etc.

Πριζός. πριζοῖσι λόγχῃς θέλλεται ρινήμασιν Tel. fr. XXV.

Πρό. πρὸ τύμβου Hec. 522. et Or. 1018. πρὸ δωμάτων Or. 479. πρὸ ἄστεος ib. 727. πρὸ παρηίδος ib. 1429. πρὸ δορός ib. 1603. πρὸ τειχέων Ph. 246. et 1157. πρὸ λόγχῃς ib. 1287. πρὸ θυρῶν Hip. 171. πρὸ πύργων Sup. 910. πρὸ χειρῶν Iph. A. 36. φ θυμὸς ἦν πρὸ δίκας Her. 925. πρὸ δεσποτῶν θανεῖν Hel. 1656. πρὸ μέλλοντος τόκεα El. 626. etc.

Προάγειν. δάκρυα προῆγεν Iph. A. 1550.

Προαιρεῖσθαι. βιοῖ ἑδεῖς ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. cf. Epist. V.

Προάσιον. ἐκ προασίε Al. 839.

Προβαίνειν. οἶαν ὁδὸν προβαίνω Al. 264. πρόβαινε Ph. 844. cf. Alex. fr. 1. θᾶσσον, ἢ μ' ἐχρῆν, προβαίνων Or. 727. σκῆψιν ἐς ποίαν προβαίνων; ib. 747. μόλις προβαίνωσ' ἢ τύχῃ El. 403. πρόβα Al. 875. πρόβατ' ἐκέισε Or. 142. ἐκασέρω πρόβατε Her. F. 1047. μὴ προβαίῃ μεῖζον κακὸν Med. 907. μὴ πέρα προβῆς τῶνδε Hip. 504. μὴ προβῇ λόγος Ion. 396. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβὰς Or. 1470.

προβὰς κῶλον δεξιὸν Ph. 1421. πέρας ποῖ κακῶν προβήσεται; Or. 510. караδοκῶ τάκειθεν, οἱ προβήσεται Med. 1117. ποῖ προβήσεται λόγος; Hip. 342. τῆς βροτείας ποῖ προβήσεται φρενός; ib. 936. τὸ τῆς τύχῃς ἀφανές, οἷ προβήσεται Al. 788.

Προβακχῆϊος. προβακχῆϊε δαῖμον Bac. 412.

Προβάλλειν. Κύπριν προβάλλειν Hec. 825. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοις δαίμονος Rh. 183. Πηλεΐδα προβαλῆ κατ' ὄμμα πέλταν ib. 371.

Πρόβλημα. δεινὸς ἄρχομαι προβλήματος El. 985. πρόβλημα Θηρός Meleag. fr. VI. 2. χερίματος προβλήματα Sup. 208. νεῶν προβλήμασιν πελάζων Rh. 213.

Προβολὰ, dor. pro ολή. λισσόμενος θανάτῳ προβολὰν Or. 1488.

Προβώμιος. προβωμίους σφαγαῖσι μήλων Ion. 376. Ζηνὸς ἐκ προβωμίων Her. 80.

Προγενήτωρ. παλαιῶν προγενητόρων Hip. 1380.

Προγιγνώσκειν Hip. 1072.

Πρόγονος, 1) progenitor, proavus. ὃ Ζεὺ πρόγονε Or. 1242. προγόνος Νηρέως πάρα Hel. 15. πατρός σε πρόγονος πατήρ Ion. 267. cf. v. 1000. προγόνος εἰ κατασχύνεις σέθεν Iph. A. 505. ὃ πολὺς ὄγκος συσπλομένων προγόνων Tr. 109. προγόνων ἀξίως ib. 1033. προγόνων νόμον σώζεσσα Ion. 20. προγόνων παλαιὰ θέσμινα Er. fr. I. 50. 2) privignus. προγόνους δάμαρτες δυσμενεῖς Ion. 1329.

Πρόδηλος. πρόδηλος ὁ πότμος Or. 190.

Προδιδόναι. προδίδωσι παῖδας Ion. 438. μὴ προδίδς Cy. 360. ἀνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων—πρῆδωκε Or. 574. εἰδ' ἐγὼ πρῆδωκά σε ib. 1237. ὃν σὺ πρῆδωκας θανεῖν ib. 1588. cf. Al. 662. ποίαν πόλιν πρῆδωκα; An. 389. ὡς ξένες πρῆδωκαμεν Her. 464. οἱ με πρῆδοσαν Or. 1165. ἐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Pro. fr. VII. μὴ προδῶς με Hip. 1456. συγγόνῳ τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῶς τὴν σὴν Hel. 907. ἱκέτας προδῆναι Her. 247. σὲ προδὰς Or. 1087. κασιγνήτε προδὰς γόνον ib. 1464. πατέρα καὶ κασιγνήτην προδὰς Ph. 1010. cf. Iph. A. 412. προδὰς αὐτῷ τέκνα Med. 17. τῷ λόγῳ

προδὲς Sup. 351. προδὲς με ἔρημον Iph. A. 1314. μὴ προδὲς τὰς συμφορὰς Her. F. 1110. ὦ γάμος ἐμὲς προδόντε Ph. 1446. χάριν προδόντες Her. 1036. ἡ προδῶσα λέκτρ' ἐμὲ πατρός Or. 937. πατέρα καὶ δόμους προδῶς ἐμὲς Med. 483. προδῶσα σὺς παῖδας Hip. 305. τὴν δεσπότη προδῶσαν λέχος ib. 590. ἐμαντὴν ἐ προδῶσα An. 190. σὲ τὸν θανόντ' ἔποτ' ἐμᾶ προδῶσα ψυχᾶ Sup. 1024. ξένῳ προδῶσα πατρίδα Tr. 947. προδώσεις ταῦτα; Sup. 265. οἶδ' ἐ προδώσεσιν σε ξένοι Her. 715. προδέδομαι Or. 720. cf. v. 1228. προδέδοσαι Hip. 592. προδέδοται τὰ κρυπτά μὲ Iph. A. 1140. etc.

Πρόδομος. μόλε πρόδομος Ph. 303. διὰ προδόμων Or. 1495.

Προδοσία. καλὴν προδοσίαν Hel. 1649.

Προδότης. ὁ προδότης τῆμ' πατρός Or. 1057. προδότην γενέσθαι πατρίδος Ph. 1003. τὸν ἐν λέχει προδότην (dor. pro ἦν) Med. 206. cf. Ion. 864. et 880.

Προδότης. πατρός καὶ γῆς προδότην Med. 1332. προδότην αἰκάλλων κύνα An. 631. προδότης ἂν εἴης Hel. 840. cf. v. 937. et 1162. et El. 1028.

Πρόδοτος ἐκ φίλων Hip. 595.

Πρόδρομος Iph. A. 424.

Προεῖδιν. πρὶν σὰν χαρίεσσαν προῖδειν ὦραν Cresph. fr. IV. 6.

Προηγητήρ. ταῦρον προηγητῆρα ξυμφορὰς ἔχων Bac. 1157. τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρημένον Fr. inc. LXXXI. 2.

Προδνήσκειν. παῖδων προδνήσκειν Al. 687. σὲ προδνήσκων ib. 713. οἱ προδνήσκοντες σέθεν ib. 384. ἦτις τῆς σῆς πρῶθανε ψυχῆς ib. 623. cf. v. 38. 474. 701. et 1005. πρῶθانون γένους Her. 590.

Προδύνειν. ὑπὲρ χθονὸς ἀρότῃ προδύνειν Sup. 29. παιδὸς προδύων ξένια καὶ γενέθλια Ion. 805.

Πρόδυμα, subst. victima. Iph. A. 1311.

Προδυεῖσθαι. εἰ ξέρνον παῖειν προδυμῇ Hec. 564. ἐπεὶ προδυμῇ τῆσδε κοινῆσθαι φυγῆς Ph. 1703.

Προδυμία. περαίνειν ἂδεν ἡ προδυμία Ph. 592. εἰς τί μ' ἄλλο δεῖ προδυμίαν ἔχειν; ib. 909. cf. Her. 411. προδυμία ποδὸς Ph. 1439. αἰνῶ σε τῆς

προδυμίας ib. 1677. ἐ μὴν ἀνήσω—προδυμίας Hip. 285. ἀπαντᾶν προδυμία τῇ τῷ θέλοντος ib. 1329. Κύπριδος ἐκ προδυμίας ib. 1417. ἔχω—προδυμίαν σέθεν Al. 52. cf. v. 1110. ἐ μίᾳς σε κληδόνος προδυμία μετῆλθον An. 562. τὸν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προδυμίας Iph. A. 1371. πολλή τις προδυμία σε τῷδ' ἔχουσα τυγχάνει Iph. T. 616. γνώσῃ καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προδυμίαν Rh. 667. προδυμίαν ἔχουσι πόνων Tr. 684. κρείσσον ὕψος τῆς προδυμίας ἔχων Bac. 1099. δορὸς προδυμία Hel. 723. τίς προδυμία ποδῶν ἔχει σε; Ion. 1109. σὴ ἡ προδυμία ib. 1211. τῷ θεῷ προδυμία πολεμῷ; ib. 1385. ἡ προδυμία ἄφρων Her. F. 310. μισεῖ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προδυμίας Or. 707.

Πρόδυμος. πρόδυμος ὢν ἀνὴρ Hec. 307. πρόδυμος ἦσθα ib. 1202. ἦν σὺ διολέσαι πρόδυμος ὢν Or. 1629. τήνδε σοι δῆναι χάριν πρόδυμός εἰμι Med. 720. πρόδυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα ib. 1146. ἄκοντας φίλος πρόδυμος—εὐεργετῆν Hip. 694. ἂδὲ ταῦτα σκοπεῖν πρόδυμός εἰμι ib. 1006. πρόδυμος ἰέναι δόρυ Rh. 63. θεατῆς Μαινάδων πρόδυμος Bac. 827. cf. v. 910. μὴ θανεῖν πρόδυμος ὢν Her. 577. μάταν ὁ πρόδυμος (sc. μόρσιμα ἀπωθεῖν) ἀεὶ πόνον ἔξει ib. 617. εἴθ' ἦσθα δυνατός δρᾶν, ὅσον πρόδυμος εἶ ib. 731. ἐπειδὴ μ' ἐ διώλεσαν—πρόδυμον ὄντα ib. 1010. εἰδέναι πρόδυμος Hel. 1539. τὰς τῶν θεῶν ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας, πρόδυμός ἐστιν Her. F. 310. ἐμοὶ πένης εἴη πρόδυμος πλεσις μᾶλλον ξένος El. 395. δῆναι μᾶλλον πλεσίῳ πᾶς τις κακῷ πρόδυμός ἐστιν, ἢ πένητι κἀγαθῷ Fr. fal. cit. V. 7. πρόδυμος μᾶλλον, ἢ σοφωτέρα Med. 485. ἦν τι πρόδυμος ἦ (sc. ἡ τύχη) Iph. T. 910. πρόδυμον ἦσαν ξένοις ἀρήγειν πόλιν Her. 426. ὑπὲρ θυμέλας διορίσαι (sc. τὸν παῖδα νήπιον) πρόδυμος ἦν Ion. 46. μή τοι τό γ' ἐμὸν πρόδυμον φίλοισιν ἀπέτω Med. 178. τὸ πρόδυμον ἔχω—σε εἰσιδεῖν Iph. T. 989. τὸ πρόδυμον ἦνεσα ib. 1023. ἂν μὴ τὰμά σοι πρόδυμά γ' ἦ Tr. 355. πρόδυμα πράσσω Ion. 1173. cf. Her. F. 113. βεληθέντα—προδυμότατα ὑπεδεξάμην Epist. V.

Προθύμως. εἰ βέλεσθ' ἐμοὶ χρῆσθαι
προθύμως Her. 551. τάπεσαλμένα
πράσσειν προθύμως Dan. 48.

Πρόθυρον. ἐπὶ πρόθυρα Al. 101. τὰν
παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχευσα Tr.
194.

Προϊέναι (ab εἴμι). ὅπως προΐωσιν ἐν
ταῖς ἐαυτῶν τέχναις Epist. IV.

Προϊέναι (ab ἦμι). πέτρα—ῥυτὰν πα-
γὰν προΐεῖσα κρημνῶν Hip. 124.
προέσθαι μαλθακὰς λόγους Med. 1052.

Προϊσάναί. πρᾶξῃμεν καλῶς An. 220.
οἱ τῶνδε πρᾶξῃσαν μόνοι Her. 307.
τοιούτων ξένων πρᾶξῃτε ib. 1037. τί
τάδε πρᾶξῃσω λόγῳ; Cy. 318.

Προϊτίδες πύλαι, una e septem Theba-
rum portis. Ph. 1116.

Προκαθῆσθαι. οἱ τετράμοιραν νυκτὸς
φρενῶν—προκάθηνται Rh. 7.

Προκαλεῖσθαι. προκαλέμεθ' εὐγένειαν
σέθεν Her. F. 308.

Προκαλύπτειν. πέπλων πρέκάλυπτεν
ὑφαῖς Iph. T. 312. ἔ προκαλυπτο-
μένα (dor. pro ἐνν) βοσφυρῶδεος ἁ-
βρὰ παρηγίδος Ph. 1493. πρέκαλύ-
ψατ' (i. e. ατο) ὄμματα Med. 1147.

Προκάμνειν. μὴ προκαμήτε πόδα βαρὺ
τε κῶλον Her. F. 119.

Προκεῖσθαι. οἰκτρά προκείται Ph. 1690.
ἐκλυτοί προκείσθ' ἐμοὶ Tr. 1179. ψυ-
χῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον περὶ δώ-
σων Or. 845. cf. Ph. 787. σῆς προ-
κείμενον νέκυν γυναικὸς Al. 1015.
τὸν προκείμενον πόνον ib. 1152. τὸν
νόμον τὸν προκείμενον Iph. T. 1189.
τοσαύτης συμφορᾶς προκειμένης Al.
554. κακῇ τοσούτῃ δώμασι προκειμένης
ib. 836. τῶν προκειμένων σπυδὴν ἔ-
χοντες Iph. T. 1433. εἴ τι πράσσειν
τῶν προκειμένων θέλεις Rh. 984.

Προκλαῖν. μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν Al.
529.

Πρόκνη, nom. fæminæ. Her. F. 1021.

Προκόπτειν. τί ἂν προκόπτοις; Al.
1082. ταῦτα—προκόπτοντ' ἔθεν εἰς
πρόσθεν κακῶν Hec. 961. τὰ πολλὰ
πάλαι προκόψασα Hip. 23.

Προκρίνειν. προκρίνας, οἵπερ ἀλκιμώ-
τατοι Ph. 750. cf. v. 753. πάντων
προκρίνας σωφρονέεσσαν βροτῶν Hel.
47.

Πρόκωπον ξίφος Or. 1478.

Προλάζυσθαι. προλάζυμαι τῷ χρόνῳ
τῆς ἡδονῆς Ion. 1027.

Προλαμβάνειν. μὴ προλάμβανε γόης
Hel. 346. τῷ θεῷ προλαμβάνειν μαν-
τεύματα Ion. 407. ἐκ κακῶν πρᾶλα-
βον μόγις πόδα ib. 1253. χάριν ἔ
προλαβὼν ib. 914.

Προλέγω Fr. inc. CLXV. 9.

Προλείπειν. προλείπω (animo deficio)
Hec. 438. φόνος—ἔ προλείπει Ἀτρεί-
δαις Or. 815. προλείπεις; Al. 392.
προλείπω βωμὸν An. 412. μή με
προλίπης Iph. A. 1467. λέχη προ-
λιπὼν Med. 1000. φυλακὰς προλιπὼν
Rh. 18. ζαθέας ναὺς προλιπὼν Cret.
fr. II. 5. τὰς δεσποσύνας σκηναὺς προ-
λιπῆσα Hec. 101. Δίρκαν προλιπῆσα
Ph. 245. βιοτὰν συγεράν προλιπῆσα
Med. 147. προλιπῆσα ἔδρας σκοτίης
αἰδὰ τε πύλας Al. 122. προλιπῆσα
ἄμον βίον ib. 397. πόλιν ἑμὴν προ-
λιπῆσα Iph. A. 168. πόσιν προλι-
πῆσα ib. 783. προλιπῆσα δόμον Rh.
910. προλιπῆσ' Ἀκροκόρινθον Fr. inc.
XCIV. 2. εἰ προλείψεις με Or. 304.

Προμανθάνειν. ἄλως προμαθεῖν Fr.
inc. CLV. 10.

Προμαντεύεσθαι. ἡ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα
πρᾶμαντεύσατο Melan. fr. XXVII.
1.

Πρόμαντις. ἔ πρόμαντις, ὧν ἔμελλεν
Or. 1445. πρόμαντις θυμὸς An. 1073.
πρόμαντις ἀλγέων Hel. 345. ὦ παῖ
πρόμαντι Λατῆς Ion. 681.

Προμάτωρ Ph. 681. et 835.

Προμηθεύς Fr. inc. B. 14. 1. Τιτὰν
Προμηθεύς Ph. 1129. cf. Ion. 455.
ibique not.

Προμηθία. λαβὼν προμηθίαν Hec.
795. σοφῇ προμηθίᾳ ib. 1137. εἴ
πως προμηθία καθῆτο ἀσπίδων ἔπι Ph.
1475. πολλὴν ἑλέας ἐν λόγοις προ-
μηθίαν Med. 741. ἐγὼ σὺν προμηθίαν
ἔχω Al. 1057. ἐμοὶ κέρδος ἡ προμηθία
An. 691. Παλλάδος προμηθία ib.
1253. τῷτό μοι τάνδρειον, ἡ προμη-
θία Sup. 510. δίκαιος ἡνσέβεια καὶ
προμηθία Iph. T. 1202. τὰς ἡδονὰς
τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες Ion.
448.

Προμνήστρια. τὴν κακῶν προμνήστριαν
Hip. 589.

Πρόμος. ἐκόσμεν τῆσδε πρόμον χθονὸς
Ph. 1250. Οἰνώνης πρόμον Iph. A.
699. Ἀθηναίων Θησεΐδαι πρόμοι Tr.
31. cf. Her. 670.

Προμοχθεῖν. ἄζια ἡμῖν προμεμοχθή-
κασι σέβασθαι Sup. 1233.

Προνοεῖν. ὥρα προνοεῖν Her. 289. τὴν
ἄνοιαν εὖ φέρειν πρᾶνοησάμην Hip.
399. εἰ σὴς πρᾶνοησάμην φρενός; ib.
685.

Πρόνοια. πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐ-
σχήμως πεσεῖν Hec. 569. θεὸς λέγεις
πρόνοιαν Or. 1179. cf. Epist. II. ἔρ-
ρόι τᾶς ἡσύχης προνοίας Or. 1407.
ἄνομα—ἔδετό σοι θεία προνοία Ph. 640.
τίς πρόνοια γίνεται σοφωτέρα; ib. 743.
τῆς θανάσεως πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μὲν
ἔχειν Al. 1064. προνοία τῇ τε σῇ
καμῇ An. 661. ὦ τύχῃ, πρόνοιά σου
ἢ μὴ Iph. A. 864. ἐκ προνοίας Her.
F. 598.

Προνωπής. ἄγαν προνωπής εἰς τὸ λοι-
δορεῖν φέρῃ An. 730. ἤδη προνωπής
ἔσι (sc. εἰς τὸ θανεῖν) Al. 141. cf. v.
184.

Προνώπιος Bac. 644. ἔσχατον χώρας
Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. εἰς
προνώπιν ἀντίχ' ἤξει Bac. 639.

Προξενεῖν. πειράσομαι σε προξενεῖν
Med. 724. ἡμεῖς ἄλλα προξενήσομεν
Ion. 335.

Προξενία Med. 359.

Πρόξενος. προξένω σοι χρώμενος Tel.
fr. XXIV. σὺν προξένοισι—Πνυθι-
κοῖς An. 1104. cf. Ion. 551. et 1039.

Προοίμιον. προοίμιον κάλλιον Med. 663.
ἀρχὴ ἦδε μοι προοιμίς El. 1060. οἰκ-
τροῖς προοιμίσις Her. F. 1179.

Προονομάζειν. Δανάην πρῶνόμασσε
τὴνδε Dan. 20.

Πρόπαν, *adverb.* prorsus, plane. Ph.
1509.

Πρόπαρ. πρόπαρ ὅς ἀγεῖται στρατῷ Ph.
121. πρόπαρ Ἰσμηνῆ ib. 834.

Προπάροιθεν. τῶν προπάροιθεν εὐγε-
νεῖαν Ph. 1513.

Πρόπας. ἐρρέτω πρόπας δόμος Ph. 627.
οἶχεται τέκνων πρόπασα γέννα Πέλο-
πος Or. 970.

Προπάτωρ Or. 1441.

Προπέμπειν. Ἐλένην πρῆπεμψεν εἰς
δῶμ' ἡμέτερον Or. 60. ἡμᾶς προπέμ-
ψατε χθονός Hip. 1099.

Προπετής. πολιὰς ἐπὶ χαίτας προπετής
ὢν Al. 913. τύμβος προπετῇ παρθένον
Hec. 152.

Προπίνειν. Ἑλλήσιν ἡμᾶς πρῆπιες Rh.
405.

Προπίπτειν. ἐχ' ὑπ' ἀνάγκας προπί-
πτεσσα Sup. 63.

Προπόλευμα Ion. 113.

Πρόπολος, ἢ, i. q. πρόσπολος, ministra.
νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας Hel.
576. πρόπολοι Ph. 200.

Προπότης. τὰς προπότας παναμερεύσει
διάσας ἐρώτων Rh. 361.

Πρόπυλον. πρόπυλα ἐτίας ἐμῆς Her.
F. 523.

Πρόρριζος. Ζεὺς πρόρριζον ἐκτρίψει σε
Hip. 684.

Πρὸς, 1) cum genit. φίλων πρὸς ἀν-
δρῶν Hec. 43. πρὸς Ἀχαιῶν ib. 105.
πρὸς θεῶν ib. 551. etc. πρὸς τῷ φέ-
ροντος ib. 576. πρὸς τίνος ἀνδρῶ-
πων; ib. 697. πρὸς δάμαρτος Or.
361. πρὸς ἐχθρῶν ib. 445. πρὸς
Ἀργείας χθονός, eod. vers. πάντων
πρὸς ἀσῶν ib. 446. εἰ θανῶσα πρὸς
σέθεν ib. 1632. πρὸς τῆς τύχης νο-
σῶν Ph. 66. δόλος πρὸς κασιγνήτη
ib. 365. πρὸς ἀνδρὸς ἡδίκημένη Med.
26. πρὸς γενεῖς ib. 65. ποίας ὅλλυν-
μαι πρὸς αἰτίας; An. 1127. πρὸς ἐμῷ
γενῷ Iph. A. 646. ἑπειδὴ Ζεὺς πρὸς
ἡμῶν ἐστιν (a nobis stat) Rh. 320. etc.

2) cum dat. βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ
Hec. 23. πρὸς τάφῳ ib. 520. πρὸς
σῇσι πλευρῇς ib. 826. λευκοκύμοσι
πρὸς Γεραῖσις Or. 993. πρὸς ἐμῷ
ψυχῇ Al. 607. γήρως ἐσχατοῖς πρὸς
τέρμασιν An. 1082. πρὸς κρασπέδοισι
στρατοπέδῳ Sup. 661. etc. 3) cum
accus. πρὸς οἶκον Hec. 39. πρὸς χάριν
ib. 257. et Sup. 385. πρὸς πεσῖν πρὸς
ἔδας Hec. 405. πρὸς βίαν ib. 406.
it. Med. 1216. Al. 45. An. 731. et
754. Sup. 158. et sæpius. πρὸς τὸ
δεινὸν ἦλθετε Hec. 516. πρὸς τὸ δυσ-
μενές ib. 745. θανάσιμον πρὸς αἶδαν
ib. 1033. τὰ πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις;
Or. 427. πρὸς δεξιὰν αὐτῷ εἰς ib. 474.
πρὸς τὸ δυστυχέστερον ib. 605. γόνος
πρὸς αὐτὴν θησόμεσθα ib. 1121. πρὸς
ισχύος χάριν Med. 538. πρὸς ἡδονὴν
ib. 773. πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίης
ib. 1245. πρὸς Λίβυν αὐλὸν Al. 347.
πρὸς αἶπός ἐρχεται ib. 503. πρὸς
τάναιδός Iph. A. 379. πρὸς κέντρα
μὴ λάκτιζε Peliad. fr. IV. etc. 4)
adverbial. sine casu positum, ubi no-
tat *præterea*, *insuper*, ut Or. 621.
Hel. 962. et sæpius.

Προσάγειν. παισὶν ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις Med. 993. προσάγετ' ὧ δυσπότμῳ σώμαθ' αἵματοςαγῇ Sup. 811. δεινὰν προσάγεσθαι τόλμαν Med. 859. προσῆγε Νηῒταις πύλαις λόχον Ph. 1111. cf. v. 1131. et 1136. εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμὸν ib. 1395. ἐκ ἂν ποτε—προσῆγον ἂν σε δεῦρο Hip. 496. ἐλπίς μ' αἰεὶ προσῆγε An. 27. ταύτη προσῆγε χεῖρὶ δεξιᾷ ξίφος Hel. 1624. προσάγαγε νῦν με Ph. 1687. ποῖα προσάξει στρατόπεδον Her. 397. ἢ ποτ' Ἀργεὺς γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν προσηγόμεσθα Or. 714. τῇ ῥετῇ προσηγόμην πόσιν An. 225. ἥ γ' ἐμὴν γενειάδα προσήγετ' αἰεὶ σόματι Sup. 1100. ὁσᾶ προσάξεσθε ib. 949. προσάξομαι δάμαρτα Ion. 659.

Προσαιτεῖν. τυράννης βίον προσαιτεῖν Hel. 519. προσαιτῶν βίον Dan. fr. V. 4. cf. Hel. 797. προσαιτῶσ' ἔμολον θεῶν θυμέλας Sup. 64.

Προσάμβασις. πηκτῶν κλιμάκων προσάμβασεις Ph. 492. cf. v. 1180. et Bac. 1211. ἀμύνειν τειχέων προσάμβασεις Ph. 751.

Προσαντέλλειν. τὴν εἰς ἔρανὸν κόνιν προσαντέλλουσιν Sup. 688.

Προσάντης Med. 305. κείνῳ μοι μόνον πρόσαντες Or. 788. cf. Med. 381. et Iph. T. 1012.

Προσαπολλύναι. προσαπόλλυτέ με Hip. 1374.

Προσάπτειν. ὅστις—μεῖζον προσάπτει τῆς νόσος τὸ φάρμακον Fr. inc. B. 43. 2. πρὸς θάτερον γνώμην προσάπτων Er. fr. II. 10. πῶς ἂ πατρώης δόμης ἡμῖν προσῆψας; El. 1089. περὶ μοι σέρνοις σέρνα πρόσαψον ib. 1321. προσάψαι καὶνὸν αἶμ' αὐτῷ θέλει Her. F. 831. φίλην προσάψας χεῖρα Sup. 361. χλιδὴν τέκνῳ προσάψασα Ion. 27. κόσμον Πενθεὶ πρόσαψον Bac. 857. γῇ τῇδε ἑορτὴν καὶ τέλη πρόσάψομαι Med. 1382.

Προσαρκεῖν. μ' ἔχεις ταχὺν προσαρκεῖσαι Hec. 862.

Προσαρμόζειν. τῷ προσαρμόσω σόμα; Her. F. 486. μαζῷ προσαρμόσαι τέκνα Ion. 762. περιπτυχαῖσι χέρας προσαρμόσας Sup. 816. ἐπωμίδας κώπῃ προσαρμόσαντες Iph. T. 1405. τὰν πρὸς ἑσπερον κέλευθον προσαρμό-

σας ἔρανῳ εἰς ἁῶ Or. 1003. ᾧ τις εἰ προσαρμόσοι βαρβάρους βάριδας Iph. A. 296.

Προσανυγῇ. κλέψαι προσανυγὰς τὰς ἡλίας Al. 204.

Προσανυδᾶν. νῦν σφε προσανυδᾶς Med. 1401. προσανυδῶ σε τὸν θανόντα Sup. 804. προσανυδῶν τοιάδε Med. 1207. τίνα λόγον—προσανυδῶν τύχῳ; Hip. 827. φίλος προσανυδῶν Sup. 774.

Προσαύλειος. τὰς προσαυλείας τύχας Rh. 273.

Προσβαίνειν. πρόσβαινε Her. F. 1418. Ἰσθμῷ ναπαίας προσβαίνειν πλάκας ib. 958. δι' ἀμφιτρήτος τῆσδε προσβαίνων ποδὶ Cy. 703. προσέβαν ἐξ ἐμῶν οἴκων Sup. 1000. ἄλλοις ἄλλα προσέβα—μελάθροισι ὀδύνα Iph. T. 195. πᾶς Ἀγαμεμνόνειαν προσέβα στρατὸς—σκηνὰν Rh. 44. τίς ὁδ' ὀρνίθων καὶνὸς προσέβα; Ion. 170. Φεραίων ἄστυ προσβῆναι Al. 483. σάνιδα προσβῆναι κατά Hel. 1572. γέροντι προσβῆναι ποδὶ El. 490. προσβὰς δῶμα An. 991.

Προσβάλλειν. ἀμφὶ δεῖπνον ἔσι προσβάλλω δόρον; Ph. 735. δεῖμα προσβάλλεις πατρὶ Ion. 584. τί τῷτο μητρὶ προσβάλλει φόνον; El. 655. εἰ νυκτος αὐτοῖς προσβάλομεν ἐκ λόχου Ph. 731. μηδέποτ' ἀμφιλόγους ὀργὰς—προσβάλοιμι Med. 642. παριάν προσβαλεῖν παρηίδι Hec. 410. τέκνοις προσβαλεῖν χερ' αὐτοκτόνον Med. 1254. cf. v. 1283. προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην γαῖαν Hip. 940. βέλομαι τὰ σὰ σέρν' ὑποδραμῆσα προσβαλεῖν Iph. A. 636. ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις ib. 951. ἀψίδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος Hip. 1233. κλίμακας προσβαλὼν πύλαισιν Sup. 498. χώρα τῇδε προσβαλὼν πόδα Her. 661. τῷδε προστροπῶναι αἶμα προσβαλὼν Her. F. 1161. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν σόμα Antiop. fr. XXVII. 4. ὅμματα προσβαλῆσα τέκνοις Med. 860. cf. Ion. 43. σοί τιν' αἰσχροὺς προσβαλῆσα κληδόνῃ Al. 316. παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ ib. 308.

Πρόσβασις. πρόσβασιν ὀρθίαν οἴκων El. 489. ἐπὶ τὰς πρόσβάσεις πύργων Ph. 187.

Προσβλέπειν. αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον Hec. 968. et προσβλ.

ὀρθαῖς κόραις ib. 972. cf. Med. 1076. et Her. 943. ἡλίον τε προσβλέπεις καὶ γαῖαν Med. 1327. εἶθ' ἦν ἐμαν- τὸν προσβλέπειν Hip. 1078. τόλμα προσβλέπειν με Fr. inc. XXX. 2. εἰδείς ἐμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέ- ζεται Her. 687. γραπτὰς προσβλέ- πων τύπας Hyp. fr. XI. 2. τίς προσβλέψεται παίδων σε; Iph. A. 1192.

Προσβολή. ὦ γλυκεῖα προσβολή Med. 1074. φίλαι προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. κακὰς ἔφαινον τῷ σκο- πῶντι προσβολὰς El. 829.

Πρόσβορρος. προσβόρρος πέτρας Ion. 11. πρόσβορρον ἄντρον ib. 937.

Προσγελᾶν. τί προσγελάτε τὸν πα- νύστατον γέλων; Med. 1041. ἄψυ- χον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος ib. 1162.

Προσγίγνεσθαι. εἰ τόλμα προσγένειτο An. 703.

Προσδεῖν. λύπης τί προσδεῖ σε; Her. F. 90.

Προσδέρκεσθαι. σ' ἡδέως προσδέρκο- μαι Or. 356. τί προσδέρκεσθ' ἐμ' ὁμ- μασιν; Med. 1040. cf. Her. F. 457. τίν' ὄψιν σὴν προσδέρκομαι; Hel. 564. ἢ προσδεδορκῶς Ph. 146.

Πρόσδετος Rh. 307.

Προσδέχεσθαι. τίνα βίβ' ἐλπίδα προσ- δέχομαι; Al. 129. τίς σε πύργος Ἀτθίδος προσδέξεται; Ph. 1700.

Προσδιδῶναι. καὶ μοι πρόσδοτέ τι τῆς ἡδονῆς Hel. 707. ἀδελφοῖς προσδῆναι ποτ' Cy. 529.

Προσδοκᾶν. μῶν τὴν θανῆσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς; Al. 1094. προσδοκῶ τι νέον Sup. 99. ἐκεῖσε προσδόκα με Al. 364. προσδόκα—κακὸν τι πράξειν Her. F. 727. τότε ταχεῖαν νέμεισιν εὐδὺς προσδόκα Fr. inc. XXVI. 4. ὥς τι προσδοκῶν An. 1073. προσδοκῶν σὴν παῖδα Iph. A. 328. σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν Rh. 144. ὃ βέλεται μόνον ὀρίων καὶ προσδοκῶν Fr. inc. XXXII. 1. τί προσδοκῶσαι κέρδος; Iph. T. 1311. ὥς προσδοκῶμεν ἡμεῖς Epist. V. μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμε- νον Oed. fr. XIV. 2. εἰδὲ προσδοκώ- μενον δαιμόνιον Fr. inc. B. 12. 3.

Πρόσδρεύνειν. Ἄϊδα νύμφα προσδρεύ- οισ Al. 749. πρόσδρεύνων πυρᾷ Or. 403.

Προσεδρία. ἄσυχλος συγγόνῃ προσε- δρία Or. 93. cf. v. 304.

Προσεῖδεν. χρόνῳ σὸν ὄμμα—προσεῖ- δον Ph. 312. τὴν μὲν ἂν προσεῖδες πόριν ἔχουσιν ἐν χερσὶν Bac. 736. πρὸς ἰδ' ὅσοισιν Ion. 193.

Προσεῖειν. προσεῖων αὐτὸν (sc. τὸν πλόκαμον) Bac. 928. προσεῖων χεῖρα Her. F. 1218.

Προσεικάζειν. προσεικάζει μέ τῳ; El. 559. πλάττω οἶκος ἄλιος προσεικάσαι Hel. 69. τίνι προσεκάσω; Rh. 696.

Προσεῖκειν. λέοντι προσεοικέναι Bac. 1282. προσήϊζαι δέμας Al. 1066.

Προσεῖλᾶν. μὴ προσεῖλα χεῖρα Hel. 452.

Προσεῖναι. τῷ καλῷ λύπη πρόσσειν Hec. 383. τὲτ' ἂν προσεῖη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακὸν Or. 762. ἔχ' ἅπαντα τῷ γῆρα κακὰ πρόσσειν Ph. 532. κᾶν προσῇ, κᾶν μὴ προσῇ Tr. 642. ἡμῖν τε τιμὴ, παντὶ τῷ γένει προσῇ Bac. 336. χάρις ἐπρόσσει Her. 549. πρόσ- ειμι—τειχίσματι Her. F. 1096. ἡ εὐσέβεια τίς πρόσσειτι σῷ πόσει El. 254. ὄτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ Bel. fr. XVI. 4. πλείους φόβος πρόσ- ει Peliad. fr. V. 4. ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακὰ Hel. 279. λοβὸς ἐπ' προσῇν σπλάγχχνους El. 827. μέλλει Τροία κακὸν τι κακὸν προσέσεσ- θαι Tr. 1259.

Προσεῖπειν. ὃν μοι προσεῖπας πόσιν Iph. T. 370. χαίρειν προσεῖπα τὸν γεραίτερον Cy. 101. προσεῖπατε πα- τέρα Med. 895. προσεῖπαθ' ἡμᾶς Hip. 1099. προσεῖπατ' ἐξῆσαν ὑπά- την ὁδὸν Al. 613. προσεῖπεν ἄλλος ἄλλον Or. 1418. προσεῖπε δακρύοις Ph. 1450. βεθύτῳ σὺν ἡδονῇ πρόσσει- πε (sc. τὰς φάλας) Ion. 665. πρόσσειπε ἐσίαν Her. F. 599. Ἑλένην ἐκ ἂν προσεῖποιμι Or. 520. πῶς σε προσεί- πω; Iph. A. 1616. προσεῖπειν σὸν ὄνομ' ἐξεσί μοι Hec. 435. παῖδας προσεῖπειν Med. 1069. et 1350. θεὸς προσεῖπειν Her. F. 609. τίν' ἂν προσ- ειπῶν; Al. 945. προσεῖπ' ὅτ' ὕστατον πρόσφθεγμα Her. 573.

Προσελκύνειν. προσελκυσαι σὸν παῖδα Hip. 1432. conf. Iph. A. 1452.

Προσεμφέρης. τὸ λοισθιον τῷ τρίτῳ προσεμφέρēs Thes. fr. V. 13.

Προσεννέπειν Or. 428. et Tr. 50. πῶς
σὺ σεμνὴν δαίμον' ἐ προσεννέπεις ;
Hip. 99. εὐφρόνως προσεννέπειν ib.
793. παλαιᾷ σ' ἡμέρα προσεννέπω
Rh. 389. etc.

Προσεργάζεσθαι. ὥς μηδὲν προσεργά-
σαιτο τοῖς δεδραμένοις Her. F. 1012.

Προσερεῖν. τοιά νιν προσερεῖσι φῆμαι
Al. 1008.

Προσέρχεσθαι. ἐν τρίβῳ προσέρχεται
Or. 1268. προσῆλθον Hel. 439. ὥς
ἡδὺ μοι προσῆλθες Or. 212. προσ-
ῆλθεν ἐλπίς ib. 857. πάντας βωμὸς
προσῆλθε Al. 169. προσῆλθον ἀ-
κταῖς Hel. 1555. πέλας πρόσελθέ με
An. 590. conf. Her. 309. μηδὲ προσ-
έλθῃτε Med. 102. προσελθεῖν μνη-
μα Or. 118. πεσσὸς προσελθὼν Med.
68. προσελθὼν δῶμα ib. 1205. cf.
Her. F. 599. προσελθῶσ' ἡ δίκη Fr.
inc. II. 1.

Προσεύχεσθαι. προσευχόμεσθαι τοῖσι
σοῖς ἀγάλμασι Hip. 116. προσεύχε-
ται θεῷ An. 1118. τοιαύτη θεῷ τίς
ἂν προσεύχοιτο ; Her. F. 1308. προσ-
ῆζατο Al. 169. προσεύζατ' εἰσιδὼν
Iph. T. 269. προσηυξάμην σε Tr.
887. τῇ Εὐλαβείᾳ προσευξόμεσθαι
Ph. 790. προσεύζεται θεοῖς El.
415.

Προσέχειν. προσέχων ταῦτα Sis. fr. I.
19. παῖδες προσέσχον ὄμμα Her. F.
931. προσείχεθ' (i. e. ετο) ὥστε —,
πέπλοις Med. 1213. ἐ δεσμῶν ὑπο
προσείχετο Bac. 755.

Προσζευγνύναι. οἶα συμφορᾷ προσεζύ-
γης Hip. 1389.

Προσηγορεῖν. Ἰοκάστην προσηγορήσων
εἶμι Ph. 996.

Προσηγόρημα Sup. 803.

Προσῆκαιν. ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκο-
μεν Or. 692. ἐ προσήκομεν κολάζειν
τοῖσδε ib. 769. τί γὰρ προσήκει κατ-
θανεῖν σ' ἐμῷ μετὰ ib. 1071. τί μοι
προσήκει ἔδδαι ; Ion. 434. προσήκει
μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Phi.
fr. X. 2. προσήκοντ' ἄδην Ἀργείων
πόλει Sup. 472. οἱ προσήκοντες γέ-
νει Med. 1304. cf. Phry. fr. XVI.
3. ἐκτὸς τῷ προσήκοντος Her. 215.
μῶν προσήκέ σοι ; Iph. T. 550. Πεν-
θεῖ τί μέρος ἀφροσύνης προσήκ' ἐμῆς ;
Bac. 1300.

Προσημαίνειν. τόσον σοὶ προσημαίνω

Med. 725. ἃ ἔσ' ἄσσημα—μάντεις
προσημαίνουσιν Sup. 213.

Προσῆσθαι. χαίρω σε προσήμενον πύρ-
γοισιν ἐχθρῶν Rh. 390.

Πρόσθε, vel πρόσθεν. τὴν πρόσθεν
ἄνασσαν Hec. 61. λέκτρα—πρόσθεν
θήσειν λόγχης ib. 131. προκόπτοντ'
ἔδδεν εἰς πρόσθεν κακῶν ib. 961. πρόσ-
θεν εἰληχας φόνος El. 668. αἰσχροῖα
κέρδη πρόσθε τῷ καλῷ ζητεῖν Rha. fr.
II. 7. τάπικεῖν πρόσθεν ἡγῶνται δι-
κης Fr. inc. III. 6. etc.

Πρόσθημα. προσθήματ' ἀγλαίας El.
192.

Προσθιγγάνειν. ἀπάσης δεξιᾶς προσ-
θιγγάνων Iph. A. 339. μή σε προσ-
θίγω γενειάδος Hec. 344. εἰ τῶνδε
προσθίξεις χερσὶ Her. 652.

Πρόσθιος. βάσιν χερσὶ πρόσθιαν κα-
θαρμόσας Rh. 210.

Προσιέναι (ab εἶμι). πρόσιθ' ἀτρέμας
Or. 149. ὅτε Βακχίῳ—Ἀλθαίας δό-
μους προσῆτε Cy. 40.

Προσιέναι (ab ἵημι). προσηκάμην τὸ
ρήδην El. 622. τὸ ἀκαιρον ἅπαν
ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Fr. inc.
CLXIII. 2. ἦν ἂν προσῆται Κύπρις
Antig. fr. VI. 4.

Προσίζειν. ἐδὲ ρανίδ' ὑπ. δρόσος τῷ
σῷ προσίζειν ἀνδρὶ ἑᾶς An. 227. βω-
μὸν προσίζει Fr. inc. XLII. 2. τοῖς
τοιούτοις ἐδέεποτ' αἰσχροῦν ἔργων μελέ-
τημα προσίζει eorund. CLIII. 8. σε-
μὴν προσίζωσ' Ἀρτεμιν Hec. 935.

Προσιπτασθαι. ἐκ ἄφρων κακὸν τόδε
προσέπτατο Al. 423.

Προσιζάναι. μηδὲ προσίση πῶραν
βιότῃ πρὸς κύμα Tr. 103. πλάνος
καρδία προσίζαται Fr. inc. B. 39. 2.
τὸ φιλότιμον λυπεῖ προσιζάμενον Iph.
A. 23.

Προσίσχειν. Μαλέα προσίσχων πῶ-
ραν Or. 362. κύμαθον—προσίσχων
τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις Eu. fr. I. 2.

Προσκαθίζειν. προσκαθίζω θᾶκον ἐκ
εὐδαίμονα Hel. 901.

Προσκεῖσθαι. ἐπτα προσκεῖσθαι πύλαις
Ph. 746. ἄλλω ἄλλο πρόσκειται γέ-
ρας Rh. 107. πόλλ' ἀγρώταις σκαῖά
πρόσκειται φρενὶ ib. 266. τῷ πρόσ-
κειμαι δάλα ; Tr. 185. ἐμοὶ τῷτο
πρόσκειται Hel. 450. κακοῖς ἐ σὺ
πρόσκεισαι μόνῃ Inus fr. XXI. 2.
ἐγγὺ κλυδῶνα πολεμίων προσκείμενον

Iph. T. 316. μ' αἰε προσκείμενοι Iph. A. 814. ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι Iph. T. 319. cf. v. 325. τὸ ἄρσεν αὐτὸς ὠφελεῖ προσκείμενον Hip. 970. ἄλγος ἄλγει τῷ ἄν ἦν προσκείμενον Al. 1042. προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ Rh. 162. ἐπὶ τοῖς πάλοι κακοῖς προσκείμενόν τι πῆμα Her. 484. Προσκέπτεσθαι. πατρὸς δωμάτων προσκεψάμην Ph. 476. εἰ τὸ σὸν προσκέφομαι An. 256. Προσκλαίω Ph. 1520. Προσκοπεῖν. πάντα προσκοπεῖν χρεῶν Her. 471. τὸ σὸν προσκοπόμενος Med. 460. τάληθές ὅψι προσκοπόμενος μαθεῖν Dan. 41. προσκοπεμένη πόσιν Iph. A. 1098. Προσκυνεῖν. προσκυνῶ σε Or. 1507. προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἡθέλες Tr. 1021. Προσλάζυσθαι. γεραῖας χειρὸς προσλαζύμεναι Hec. 64. Προσλαμβάνειν. τὸ ἀναίσχυντον προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ Iph. A. 1145. κῆδος τὸδ' ἡμῖν προσλαβὼν Med. 885. ἐγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν Hip. 1011. μοῖραν θανάτε προσλήφεται Med. 988. Προσμένειν. προσμένεσα τὴν τύχην Med. 1116. δόμων ἀνακτα προσμενῶ γε Hel. 512. Προσμιγνύναι. ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαδρα προσμίξει Or. 1291. προσμίξω νεῶν ὀλκοῖσι Rh. 145. Ζηνὶ προσμίξων Fr. inc. CLIV. 3. Προσνέμειν. παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ ποίμνας Cy. 36. Πρόσοδος. συγεραὶ πρόσοδοι Al. 864. Προσοιζέος Hec. 394. Προσομιλεῖν. Μῆσα, ἢ προσομιλεῖ Med. 1085. προσομιλεῖν ἡδιστος θνητοῖς Fr. inc. CLXV. 2. Προσόμοιος γίγαντι γηγενέτῃ Ph. 130. Προσώπτεσθαι. ἔποτ' αἰθῆς — ἀκτῖνα κύκλον ὧ ἡλῖος προσόφομαι Hec. 412. cf. Al. 206. πῶς νιν προσόψει σὺ Hip. 662. τίς εὐσεβὴς ἐμὸν κᾶρα προσόφεται; El. 1195. Προσορᾶν. αὐγὰς προσορῶν Al. 871. Προσερίζειν. βρέφος τὸ μὸν σὺ προσέρισας πάλῳ Iph. A. 1151. Πρόσοψις Or. 388. πρόσοψις ἀθλία ib. 950. πανυσάτην πρόσοψιν ib. 1021. εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν

γυναϊκὸς An. 686. ὃ φιλάττη πρόσοψις Hel. 642.

Προσπηγνύναι κράδαις ἐρίναις Sci. fr. II.

Προσπίπτειν. τί με προσπίπτεις; An. 538. πρόσπιπτε οἰκτρῶς τῷδ' Ὀδυσσεὺς γόνυ Hec. 339. conf. v. 737. An. 165. Iph. A. 900. et Hel. 953. πρόσπιπτε τὴν τεκῆσαν Tr. 757. δυστυχεσάτῳ προσέπεσα κλῆρῳ ib. 291. προσπέσοις τέκνοισι σοῖς Iph. A. 1191. δάλα δάλοισι γένασι προσπέσω An. 861. cf. Or. 1332. et Her. F. 986. μὴ τῷ προσπέσῃ μύσος τότε Iph. T. 1229. ὅταν προσπέσῃ γῆρας πικρὸν Aut. fr. III. 11. νόμοισι βαρβάροισι προσπεσὼν Or. 1507. μεῖζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας Hip. 19. μὴ λάθῃ με προσπεσὼν Her. 339. προσπεσὼν ἔκλυσσα El. 510. σῇ ματρὶ προσπεσῶσα Or. 1338. ἀελπτον πρᾶγμα προσπεσὼν Med. 225. νέορτον προσπεσὼν Thes. fr. IV. 6. τὰ προσπεσόντα, quæ forte eveniunt, casus fortuiti, Fr. inc. CXXI. 1. ὃ προσπεσῆμαι Al. 351. πρὸς πατῶρον προσπεσέμενοι γόνυ Her. F. 79.

Προσπιτνεῖν. γονυπετεῖς ἔδρας προσπιτνῶ σε Ph. 300. τί προσπιτνεῖς με; ib. 931. μήτηρ ἢ τάλαινα προσπιτνεῖ ib. 1438. προσπιτνεῖ νεκρῷ Med. 1205. τί σοι φρενῶν βαρὺς χόλος προσπιτνεῖ; ib. 1266. αἰ ἰκτῆρι θαλλῷ προσπιτνεῖς ἐμὸν γόνυ Sup. 10. προσπιτνεῖ νιν Bac. 1113. Πρωτέως μνήμα προσπιτνῶ Hel. 64. προσπιτνῶ σε μὴ θανεῖν El. 221. μὴ προσπιτνεῖ τὰ θεῶν ὑπερ Her. 619. μέλλεις προσπιτνεῖν τοῖς φιλάτοις; El. 576. γεραῖας προσπιτνῶν παρηίδος Hec. 274. ποτὶ σοῖσι προσπιτνῶν εἰμασιν Al. 404. ἀμφὶ σὴν γενεαῖδα — προσπιτνῶν Her. F. 1208. προσπιτνεῖς (i. e. ἔσα) ἐμῷ μέτα Ph. 1284. cf. v. 1442. it. Al. 162. et 181. πλεονὰ τὰμα προσπιτνόντα (sc. ὄπλα) Her. F. 1379.

Προσποιεῖσθαι. σὲ προσποιέμεθα εὐνεν Hel. 1403.

Προσπολεῖν τύμβῳ Tr. 264.

Πρόσπολος, ὁ, ἡ, minister, stra. Or. 106. 628. et passim per omnia Eurip. opera.

Πρόσπτυγμα Or. 1049.

Προσπύσσειν. Παλλάδος σεμνὸν βρέ-
τας πρόσπυζον El. 1255. πρόσπυ-
ζον σῶμα ib. 1325. τόματος παίδων
προσπύξασθαι Med. 1400. τόμα σὸν
προσπύξομαι Ph. 1665. ἔκ ἐτι τὸν
μητρὸς πατέρα προσπύξῃ Bac. 1318.
Προσρεῖν, alloqui. προσεῤῥήθη Al. 193.
et 313. τῷ προσρηθεὶς ὕπο; ib. 945.
Πρόσρησις. διδὼς πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσι
Iph. A. 341. ἔνεκ' ἐμῆς προσρήσεως
Hel. 1182.
Προσαίνειν. τύποι σφενδόνης—προσ-
σαίνεσσί με Hip. 863.
Πρόσσω, poët. pro πρόσω. βιώτε πρόσ-
σω Al. 914.
Προστάσσειν. χωρεῖτε ἕκαστος, οἱ προσ-
τάσσομεν Or. 1678. πῶς ταῖς Ἀθή-
ναις τόνδε προστάσεις πόνον; Sup.
185. σοὶ προστάσσω μένειν ib. 589.
ὅς με προστάσσει τάδε εἰπεῖν Hel.
896. ὅστις δώσειν ναῦν—πρόσταζον
ib. 1427. αὐτῷ τόνδε προστάξας πό-
νον Ion. 1176. τί προστεάχθαι
δρᾶν; Ph. 745. ἔν' ἐκκληρώθην καὶ
προσετάχθην δάλη Hec. 102.
Προσατεῖν. ἐπεὶ περ τῆσδε προσατεῖς
χθονὸς Her. 207. τῶν μὲν Ἥρα
προσατεῖ,—ib. 350. προσατεῖν δωμά-
των El. 932.
Προσάτης. θεᾶσθαι ὧδε χρὴ τὸν προσ-
τάτην ἰδόντα Or. 909. προσάτην χθο-
νὸς Iph. A. 373. et Antiop. fr. XI. 4.
προσάτην βίβη τὸν δῆμον ἔχομεν Iph.
A. 449. προσάτης ἀπλῆς πόλει σφα-
λερὸς Phaëth. fr. IV. 2. κακέργης
προσάτας Or. 770. γλώσσαις πονη-
ρῶν προσατῶν φηλέμενοι Sup. 243.
τοῖς τῆσδε χώρας προσάταισιν ὃ δοκεῖ
Her. 964.
Προστιθέναι. οἷς προστίθῃμι γόνασιν
ὠλένας ἐμὰς An. 896. σμικρὸν τὸ
σὸν σκῆνωμα προστίθεις φίλοις Her.
690. ἐκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προσ-
τιθεῖς Hel. 556. τῷ θεῷ προστιθῆς
τὴν αἰτίαν Ion. 1525. σὲ προστίθῃς
ἄλλῳ πατρὶ ib. 1545. ἐπεὶ ἀνάγκην
προστιθεῖς ἡμῖν θανεῖν Her. F. 710.
τὸ φῶς ἀνάγκην προστίθῃσι σωφρονεῖν
Meleag. fr. XXII. 2. κόσμον προσ-
τιθεῖς ἀγάλματι καλὸν κακίῳ Hip.
631. τόδ' ἔργον προστιθεῖς ἐμῷ τέκνῳ
Sup. 27. ὅποιαν προστιθεῖς σπεδὴν
λόγῳ; Bac. 662. φυγὰς ἐμαυτῷ προσ-
τιθεῖς πάτρας ἐμῆς, κ. τ. λ. Thes. fr.

IV. 3. προστιθέντες ἄλλοισιν πόνους
Her. 506. ἄδη προστιθεῖς ἐμὸν δέμας
Hec. 368. ἀπλησίαν λέχους πάσαις
γυναιξὶ προστιθεῖσα An. 218. προστι-
θεῖς ἁπαιδίαν ib. 360. μυρίαν χεῖρα
προσέδεσαν ἐλάτῃ Bac. 1108. πρόσ-
θες τυφλὴν χεῖρ ἐπὶ πρόσωπα Ph.
1693. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες
Iph. T. 1204. τέσδ' ὄχθας φάτναις
ἄγοντες πρόσθετε El. 1136. ἐτι καὶ
προσθεῖς Epist. V. μὴ νοσῶντί μοι
νόσον προσθῆς Al. 1051. ὅταν τέσδε
προσθῶμεν πυρὶ Sup. 948. πρὶν ἄδη
παῖδ' ἐμὴν προσθῶ Iph. A. 540. θρά-
σος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς πρόσθῃτε
Her. 476. σφαγέντα παῖδα προσθεῖ-
ναι πόλει Ph. 971. εὐκλεᾶ παισὶ προσ-
θεῖναι βίον Hip. 717. λύπην τινὶ
προσθεῖναι Sup. 946. βάλει πόνον
μοι τῇδε προσθεῖναι χερί; Her. 63.
τίνων χρήζουσα προσθεῖναι κακῶν Hel.
681. χάριτι προσθεῖναι χάριν Her.
F. 327. κόσμον παισὶ προσθεῖναι
νεκρῶν ib. 329. προσθεῖναι δοκῷ ib.
1413. παισὶ προσθεῖναι κράτη Fr.
inc. XL. 2. et fr. inc. B. 48. 2. ὃ κακὰ
μνηστῆματα προσθεῖς Ph. 584. προσ-
θεῖς κάτοπτρον Hip. 429. προσθεῖς
φερινὰς ib. 628. θεοῖσι προσθεῖς ἁμα-
θίαν ib. 951. τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
προσθεῖς ἐμοὶ Tr. 1043. ὀργάνων
χεῖρα Ἐνναλίῳ προσθέντες An. 1016.
τέτοις με προσθήσῃσιν Tr. 492. τῇ
σῇ ἡδὺν προσθήσω φρενὶ El. 1059. 2)
med. ἄλγος ἂν προσθεῖμεθα Hec. 742.
ἄχθος ἐπ' ἄχθει προσθέσθαι διπλῶν
An. 396. ἴδια προσθέσθαι κακὰ Her.
147. Ἀργεὺς τοσὴνδε χεῖρα—προσ-
θέσθαι πόλει ib. 158. πατρὸς ἐέρνα
προσθέσθαι θέλω Her. F. 1408.
Προστρέπειν. κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπ'
Ἀργείων χθόνα Sup. 1194.
Προστρόπαιος Her. 1015. et Her. F.
1259. προστρόπαιον αἷμα Ion. 1260.
et Her. F. 1161.
Προστροπή. θεὰς τῆσδε προστροπὴν
ἔχω Iph. T. 618. βωμὸς κνισσᾶν
βελύτοις προστροπαῖς Al. 1159.
Προστυγχάνειν. τὰ προστυχόντα ξένια
Al. 757.
Πρόσφαγμα. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα
Hec. 41. cf. v. 265. et Iph. T. 243.
et 458. πίνοντα προσφαγμάτων Al.
848. ἀνοσίων προσφαγμάτων Tr. 624.

Προσφάζειν. προσφάζεται αἷμα νερέ-
ροις Hel. 1271.

Προσφέρειν. προσφέρειν πύργοισι κλι-
μάκων παραμβάσεις Ph. 491. βάκτρα
προσφέρει ib. 1711. ἐκ ἀνάγκην προσ-
φέρεις Hip. 282. τίς ἐ σίδηρον προσ-
φέρει; An. 1154. τί ἄλλο προσφέρειν
νομίζεται; Hel. 1278. μέλλον τι
προσφέρεις ἔπος Ion. 1002. ὅταν—
μὴ πᾶσι πάντα προσφέρῃ μειλίγματα
Bel. fr. XXIV. 2. καινὰ προσφέρων
σοφὰ Med. 298. ἀνδροκμήτας προσ-
φέρων ἀγωνίας Sup. 525. πάντα
προσφέρων λόγον Iph. A. 97. πάσας
προσφέροντα μηχανὰς Iph. T. 112.
ἐ μὴ προσοίσης χεῖρα Hip. 606. cf.
Bac. 343. εἰ κακὸν προσοίσομεν νέον
παλαιῷ Med. 78. πῦρ σοὶ προσοίσω
An. 256. φίλοι προσφέρεσθε πρὸς
φίλον Cy. 175.

Προσφερῆς. Διόνυσον, ἐ Κύκλωπι προσ-
φερῇ Cy. 435. Ἑλένη προσφερῆς Hel.
597. νυκτὶ προσφερεῖς κόρας Or. 408.
πατὴρ προσφερεῖς ὀμμάτων αὐγαί
Her. F. 131. ἐ πῶποτ' εἶδον προσφε-
ρεσέραν δέμας Hel. 566.

Πρόσφδέγγεσθαι. προσφδέγγῃ νῖν;
Or. 481. εἰδ' Ἀρτεμις προσφδέγγαιτ'
ἂν τὰς ἀτέκνες Sup. 959. ὕστατόν σ'
εἰσορῶν προσφδέγγομαι Hip. 1097.
ἐ τις ἀντὶ σὸ τόνδ' ἄνδρα νύμφη προσ-
φδέγγεται Al. 332.

Πρόσφδεγμα. φίλιον πρόσφδεγμα με-
δεῖς μητρὸς Tr. 777. ὕστατον πρόσ-
φδεγμα Her. 573. τέλος δέχσε τῶν
ἐμῶν προσφδεγμάτων Hec. 413. προσ-
φδεγμασιν ἐ μαίνομαι σέθεν Or. 75.
τάδ' ἀντὶ παίδων—προσφδέγματ' ἀμφὶ
τοῖς ταλ. πάρα ib. 1051. χρόνια προσ-
φδέγματα Iph. A. 1625. Θρηκίους
προσφδέγμασι Rh. 297. φίλα διδῶς
προσφδέγματα Tr. 1184. τῶν ἐμῶν
προσφδεγμάτων λαβὼν ἀπαρχὰς Ion.
401. μύσος σῶν προσφδεγμάτων Her.
F. 1219. δείγματ' ἁθλίων προσφδε-
γμάτων El. 1174. λοισθία προσφδέ-
γματα ib. 1333.

Προσφιλές. προσφιλές μοι ἐράτευμ'
Ἀχαιῶν Hec. 982. ὅσον μοι ψυχῇ
προσφιλές ἐσιν εἰπεῖν Rh. 345. προσ-
φιλεῖ νέμειν Fr. inc. LVIII. 2. εἰρήνην
Μέσαισι προσφιλεσάτη Sup. 489.

Προσφόρημα. πολλά τοι—ἂν εὖροι δαιτὶ
προσφορήματα El. 423.

Πρόσφορος. ἐχὶ πρόσφορος ἀμερίῳ γέν-
να Ph. 132. εἰμὶ γάρ πως πρόσφορος
Her. 481. προσφόροις μεταλλαγαῖς
Dan. fr. I. 9. v. not. τοῖς ἐμοῖσιν ἐχὶ
πρόσφορον τρόποις Sup. 338. ἦκετα
τῷτο πρόσφορον λέγεις ib. 942. τὸ
ταῖσδε πρόσφορον Tr. 304. ὥς γυναικὶ
πρόσφορον γυνή Hel. 836. λέγεις
σαντῷ πρόσφορα Hec. 1246. ὅπως
γυμνάσω (sc. τὰς ἵππους) τὰ πρόσφορα
Hip. 112. πρόσφορά μ' αἶρετε ib.
1361. ἐκὼν ἐπ' αὐτοῖς πράσσεται τὰ
πρόσφορα; Al. 146. τὰ πρόσφορ' ἠΰ-
ξατο Iph. A. 1603. ζητῶν φίλοις τὰ
πρόσφορα Hel. 436. cf. v. 515. et 1315.
et Ion. 73.

Προσφῦναι. σῶ κέρατε κρατὶ προσπε-
φυκέναι Bac. 919.

Προσφωνεῖν. μὴ προσφωνεῖν ματροκτο-
νῆντας Or. 47. τῷδε προοίμιον κάλ-
λιον ἐδεῖς οἶδε προσφωνεῖν φίλοις Med.
664. προσφωνεῖν τινα Hip. 647. vid.
etiam Tr. 942.

Προσφώνημα. προσφωνημάτων κλύειν
Al. 1147.

Πρόσχημα. πρόσχημα σεμνὸς Syl. fr.
III. 2. πρόσχημα εἰς τὰς πολλὰς
Epist. I.

Προσχωρεῖν πόλει Med. 222.

Πρόσχωρος πόλις Rha. fr. I.

Πρόσω. φύρεσιν οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ
πρόσω Hec. 958. πρόσω πατὴρ ib.
1158. ἐ πρόσω βέβηκας Ph. 599.
πρόσω τὰ κοῖλα γαστὴρ εὐλαβήμενος
ib. 1420. πρόσω ἥδη βίοτος Hip. 795.
ἦ καὶ πρόσω τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν;
An. 248. ἐ πρόσω Σπάρτης ib. 734.
κόμπῳ μεταρσίῳ πρόσω ib. 1221. ὑψη-
λόφρων μοι θυμὸς αἶρεται πρόσω Iph.
A. 919. λόγῳ πρόσω Iph. T. 840.
ἀποσιῆναι πρόσω ib. 1330. τί βλέπεις
πρόσω; Hel. 333. πρόσω ἀπόντα ib.
943. γαίης πρόσω ib. 1593. cf. Ion.
797. τὰς ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω
Ion. 1453. αἰδῶς γ' ἀποικεῖ τῇσδε τῆς
θεῆς πρόσω Her. F. 557. θάνατος ἐ
πρόσω ib. 752. πρόσω ἄεσος El. 298.
πρόσω ναυτίλοισιν Cresph. fr. XVII.
πρόσω βάντι ποταμὸν ejusd. fragm.
XVIII. 1. 2) Superl. προσωτάτω
An. 923. et προσώτατα Iph. T.
712.

Προσῳδός. τίνα προσῳδὸν—ἀνακαλέ-
σμαι; Ph. 1504. προσῳδὸς ἡ τύχη

τῷ μῶ πάδει Ion. 359. Κύπριδος προσφῶδον μέλος Plis. fr. IV. 2.
 Πρόσωθεν. πρόσωθεν αὐτὴν ἀσπάζομαι Hip. 102. πρόσωθεν ποδὲν ἀνακομίζομαι τύχαν ib. 831. τῶν πραγμάτων πρόσωθεν ὄντων Ion. 586.
 Πρόσωπον. πρόσωπον τῆμπαλιν ἐρέφοντα Hec. 343. προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα ib. 739. εἰ πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμὸν ib. 1165. αὐχμῶδη κόμην ἄφελε προσώπῳ Or. 224. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; ib. 468. ξυνηρεφές πρόσωπον εἰς γῆν βαλῶσα ib. 956. δι' ἄστεος κυκλῶν πρόσωπον Ph. 367. πρόσωπον πρὸς κασίγνητον ἐρέφε ib. 460. σκυθρωπὸν πρόσωπον ib. 1343. ἐρύθημα προσώπῳ ib. 1496. ἕτ' ἀπαλλάσσεια γῆς πρόσωπον Med. 28. πρόσωπον εὐγενές ib. 1072. εὐφυνές πρόσωπον ib. 1198. εἰς πρόσωπον βλέπων Hip. 280. cf. v. 416. ἔδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίζομαι ib. 720. συγγῶ πρόσώπῳ Al. 780. γελῶντι προσώπῳ Bac. 1019. τὸ τυραννίδος πρόσωπον ἦδ' Ion. 622. ἔτοι σὸν βλέπων ἐπιμύλαμαι πρόσωπον ib. 926. ἀνδρήλιον πρόσωπον ib. 1550. λευκὸν πρόσωπον αἶς El. 730. δυσγνωσίαν εἶχον προσώπῳ ib. 768. θύραισιν εὐπρεπές φαίνειν πρόσωπον ib. 1075. ἐπὶ πρόσωπα δυστυχῇ Ph. 1693. φίλια προσβολαὶ προσώπων Sup. 1137. πρόσωπα νεαρὰ Tr. 835. διδύμων προσώπων φῶς Ion. 188. τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοι Her. F. 305. etc.
 Προσωφελεῖν. τοῖσδ' εἰ οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν Al. 42. τοῖς ἀμηχάνοις προσωφελεῖν Her. 331. ἀδύνατοι προσωφελεῖν Her. F. 56. ἕτ' ἐμοὶ πάρα προσωφελῆσαι An. 50. cf. Her. 34. κακὸς ἡμεῖς οὐ προσωφελήσομεν Her. 520. νεκροῖσι—προσωφελήσων Sup. 327.
 Προσωφέλημα Med. 611.
 Προταινί, *adverb.* Rh. 523. *vid. not.*
 Προταρβεῖν. προταρβῶν ὀρφάνεμ' ἐμῶν τέκνων Her. F. 546. προταρβῶνδ' ἰκέσιον ψαύειν χερὸς ib. 968. θάνατον προταρβῶσα Er. fr. I. 30.
 Προτείνειν. προτείνειν χεῖρα Al. 1120. cf. v. seq. τελετὰς προτείνων εὐτὺς νεάνισιν Bac. 238. προτείνων ἐλπίδα Fr. inc. LXXIV. 1. σκῆψιν προτεί-

νυσα El. 1067. δεξιὰν προῖτειν' ἐκάψω Al. 192. προῖτεινα παιδὸς θάνατον An. 429. προῖτεινε τεύχη ib. 1131. τῆμὸν κάλλος προτείνασα Hel. 28.
 Προτέλεια, τὰ Iph. A. 718.
 Προτελίζειν. Ἀρτέμιδι προτελίζεσι τὴν νεανίδα Iph. A. 433.
 Πρότερος. τῶν νόμων μὴ πρότερον εἶναι θέλειν Or. 487.
 Προτιθέναι. βραδύπεν ἤλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα Hec. 67. ἄμυλλαν σὺ πρῆθικας λόγων Med. 546. et Sup. 428. σὺ σταντῶ τόνδε πρῆθικας νόμον Hip. 1046. οἷς δεῖτ' ἀνὰ πρῆθικα Al. 752. θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς πρῆθικε βωμίαν Iph. A. 1593. ὃν θηρσίαν ἀρπαγὴν πρόθες El. 896. ὥς τῷ σάφ' εἰδέναι τάδε προθῶμεν ib. 895. προθεῖς ἀνάγκην σιτοποιῶν Hec. 362. ὃ σοὶ προθεῖς γάμος Med. 1356. ὀμμάτων πέπλον προθεῖς Iph. A. 1550. cf. Iph. T. 1218. ubi est πέπλ. ὀμμ. προθέσθαι. ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τῆ καλῆ Hip. 382. δύο λόγους προθεῖς' ἄμα Ph. 562. ἡμᾶς προθήσει χρημάτων Med. 963. τὸν ὑποθέντα—τῇ δίκῃ προθήσομεν Bac. 675. ἃ φθιμένους παῖδας ἐμὸς ἔτε δόμοις προθέμαν Sup. 53. ὅσα προθέμην ἐγὼ ξένοισι Iph. T. 1225. Φρυγῶν ἐς Ἀλκήν προθέμην Hel. 42. ἀριθμὸν τοσόνδε προθέμην Bel. fr. XVI. 5. ἕτ' ἐν δίκῃς βελαῖσιν ὀρθὸν ἂν ποτε λόγον προθεῖο Antiop. fr. XLII. 2. ὥς παῖδα—προθῶμαι Hec. 613. cf. Ph. 1329. εἰαν αὐτῶν προθέμενος κτάνης τινὰ Iph. A. 1193. οἱ σὲ προθήσονται νεκρὸν Al. 667. τὸν θανάτῳ προτεθέντα Ph. 810.
 Προτιμᾶν. ἐπεὶ πατὴρ ἐδὲν προτιμᾶ μηχανήσασθαι τέκνοις Med. 343. τῶν ἐν Ἀδμήτῃ κακῶν ἐδὲν προτιμῶν Al. 765. πόλιν προτιμῶν Ἄργος Her. 21. τὸ σὸν προτιμῶν ib. 883. πόσιν προτιμῶσα Al. 153. τὸ τῇσδ' ἐπ' προτιμῆσω κακὸν Hip. 48.
 Πρότονος. σχεδίας, λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας Hec. 114. πρότονοι κατὰ πρῶραν Iph. T. 1134.
 Προτρέπειν. ἐν προτρέπῳ ἐγὼ εὐρημα—συμφορὰς ἔχω Hip. 715.
 Προϋννέπειν. πρηνέπω σοι Med. 351. πρηνέποντά με Hip. 1085. v. et προεννέπειν.

Προὔξερυνᾶν. ὡς ἂν πρέξερυνήσω τί-
 βον Ph. 92.
 Προὔξερυνηταὶ στρατῷ Rh. 296.
 Προὔπαρχεῖν. πρέπῃρξε Ph. 1229.
 Προὔπτως. πρέπτον ἐς ἄδην τείχω Hip.
 1366.
 Προὔργω. ὡς ἐσείδομεν πρέργω πεσόντα
 Iph. T. 309. πρέργω—σῶμ' ὅπλοις
 ἡσκήσατο Hel. 1395.
 Προὔφειλεῖν Her. 241. κἄμοί τι πρέ-
 φείλει κακὸν Iph. T. 523.
 Προὔχειν. ἀσκῷ τὸν πρέχοντα πόδα
 Med. 679.
 Προφαίνεσθαι. πρέφαίνετ' εἰς τῷμπρο-
 σθεν ταῦρος Hip. 1228.
 Πρόφασις. ἔχεις πρόφασιν Hec. 340.
 Ἀχιλλεὶ πρόφασιν ὡς γαμμένην Iph.
 A. 362. cf. v. 884. βραχείας προφάσεως
 ἔδει ib. 1180. ἔχω πρόφασιν, ὥστ'
 ἀλγεῖν φρένα ib. 1435. τίς γὰρ πυ-
 ραΐθειν πρόφασις Ἀργείων στρατόν;
 Rh. 78. πρόφασις ἡ τυχεῖσα Fr. inc.
 XXVII. 2. πολλὰς προφάσεις δίδω-
 σιν εἰς σωτηρίαν eorund. CV. 2.
 Προφέρειν. προσφέρειν εἰς εὐτυχίαν τῶν
 γειναμένων Med. 1092. τίν' αὐδὰν
 τάνδε προσφέρεις νέαν; Sup. 600.
 πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν
 Tr. 1334. μῦθον προσφέρων Med. 189.
 ἐς αἰδαν προσφέρων σώματα τέκνων ib.
 1111.
 Προφητεύειν. τίς προφητεύει θεῷ; Ion.
 413. ἔκ ἔσιν, ὅστις σοι προφητεύσει
 τάδε ib. 369.
 Προφήτης. Νηρέως προφήτης Or. 364.
 Βάκχης προφήτης Rh. 972. προφή-
 της λόγων Bac. 211. σὰς προφήτας
 (ut *fæmin.* pro προφήτιδας) ib.
 551.
 Προφήτης Ion. 42. 321. et 1322.
 Προφθάνειν. προφθῆναι θέλων Ph.
 1394.
 Πρόφρων Al. 746.
 Προφωνεῖν. σοὶ προφωνῶ El. 685. cf.
 Ar. fr. IV. 1.
 Προχεῖν. ἵνα πλημοχόας τάσδ' εὐφή-
 μως προχέωμεν Pi. fr. I. 2. θυσίαν
 δέξαι—πλήρη προχυθεῖσαν Fr. inc.
 CLV. 5.
 Πρόχειρος. τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν Her.
 F. 161. φάσανον πρόχειρον Hel.
 1580. πρόχειρον ἔγχος El. 696.
 τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν Rh. 71. cf.
 Her. 726.

Πρόχευμα. προχευμάτων πνοῇ Hel.
 1145. sed vid. not.
 Προχόος. χρυσταῖς προχόοισιν Ion. 435.
 Προχορεύειν. κῶμον ἀναυλότατον προ-
 χορεύεις Ph. 797.
 Προχύτης. πικρὲς προχύτας—ἀνάξεται
 Iph. A. 955. cf. v. 1112. προχύταις
 καθαρσίοισι ib. 1472. λαβὼν προχύ-
 τας El. 803.
 Προχωρεῖν. νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων
 κατάσασις Ph. 1272. εὖ προχωρῆσαι
 Her. 487.
 Πρύμνα. χωρεῖ πρύμναν An. 1121.
 vid. not. κατὰ πρύμναν Iph. T. 431.
 πρύμνης ἐπὶ σαδέντες ib. 1377. ἐν
 πρύμνῃ ἄκρα Cy. 14. λύσαι πρύμνας
 Hec. 539. ἔσασαν πρύμναις Iph. A.
 241. κατειδόμεν πρύμνας ib. 275.
 ναῶν πρύμνας δέξασθαι ib. 1321. cf.
 Ion. 1243. ναυδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν
 Tr. 811.
 Πρύμνηθεν Iph. T. 1349. Tr. 20. Hel.
 1619. et Ion. 928.
 Πρυμνήσια, τὰ. ἦγον διὰ χειρῶν πρυ-
 μνήσια Iph. T. 1352. cf. v. 1356. et
 1395. ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι
 Her. F. 479.
 Πρυμνήτης κάλως Med. 770.
 Πρυμνός, extremus. ἀνὰ πρυμνᾶς Ὀσ-
 σας ἱεράς νάπας El. 445.
 Πρυμνῆχος Αἰλῆς El. 1022.
 Πρύτανις. Κρόνιε πρύτανι Tr. 1288.
 Πρῶνις ἔρημοι ἀνθρώπων Cy. 116.
 Πρῶρα, vel πρῶρα. Μαλέα προσίσχων
 πρῶραν Or. 362. πρότονοι κατὰ πρῶ-
 ραν Iph. T. 1135. πρῶραν βίωτε Tr.
 103. ἔκων—ταύρειον δέμας εἰς πρῶ-
 ραν ἐμβαλεῖτε; Hel. 1579. εἰς πρῶ-
 ραν εἶρπε ib. 1598. κοντοῖς πρῶρας
 εἶχον Iph. T. 1350. πρῶραι ναῶν
 ὠκεῖαι Tr. 122. δελφίς πρῶραις κυ-
 νεμβόλοισιν εἰλισσόμενος El. 436.
 σώσοντε νεῶν πρῶρας ἐνάλης ib.
 1348.
 Πρωτεσίλαος, unus e ducibus Græcorum
 in expeditione adversus Trojam.
 Iph. A. 195.
 Πρωτεὺς, rex Ægypti. Hel. 4. etc. et
 El. 1280.
 Πρώτισος. τὸ πρώτισον, adverbial.
 Sup. 430. et ita in plur. πρώτισα El.
 664.
 Πρωτόβολος. τέρμονα πρωτόβολον ἀλίῳ
 Tr. 1068.

Πρωτόγονος φοῖνιξ Hec. 458. πρωτόγονον θάλος Iph. T. 209.
 Πρωτόλεια Or. 382.
 Πρωτόπλευς πλάτα An. 866. ναῦν πρωτόπλεον Hel. 1547.
 Πρῶτος. ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατῷ Hec. 304. conf. An. 1238. Ἑλλάδος πρῶτοι χθονὸς El. 21. τὸν κάκισαν πλῆθος εἰς πρώτης ἄγει Alcmen. fr. VII. 2. τὰς γάμους τὰς πρώτης ἔχειν Er. fr. II. 15. τῷτό μοι πρῶτον βίῃ Hec. 350. ἐκ τῶν πρώτων πρῶτον ἀρξομαι λέγειν Med. 475. οἶμαι, ἡμᾶς τῇσδε γῆς Κορινθίας τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι ib. 917. πρῶτά σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἡμειψομαι Sup. 517. τὸ σκαῖον εἶναι πρῶτ' ἡμισίας ἔχει Fr. inc. XII. 2. ἄρματι πρῶτα δραμεῖν Epig. III. 4. etc. Cæterum πρῶτα sæpius adverbial. ponitur, ut Hec. 357. et 794. Sup. 572. Iph. A. 51. etc.
 Πταῖειν. πταίσαντ' ἄρετὰν ἀποδείξασθαι Æg. fr. II. 1. οἶκος πταίσας Er. fr. I. 26.
 Πτανός, dor. pro πτηνός. Ἔρωσ πτανός Hip. 1275. πτανός πατήρ Hel. 1159. πτανὸν πυρίφλεκτον αἶρει Ion. 195. ἵπποισιν πτανοῖς Iph. T. 193. λείπεσιν πτανοὶ Παρνασθ κοίτας Ion. 155. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν θοῖναν ib. 504. cf. v. 903. οἰχόμεσθα πτανοὶ Her. F. 1186. τὸ πτανὸν δίωγμα πῶλων Or. 989. πτανὸν ὄνειρον Ph. 1539. πτανοῖς βέλεσιν Her. F. 367.
 Πτέρινος. κύκλῳ περίνῳ Or. 1429.
 Πτεροῖς. πτερῶντος ἵππῳ Ion. 202. ἀπτερόσσα παρθένος (i. e. Sphinx) Ph. 1049. cf. v. 1026. πτερῶσσαν ὄρνιν Hip. 733. φυγὰν πετρούσσαν Ion. 1238. ἵπποις πτεροέσσαις El. 466.
 Πτερόν. τὸ παρθένιον πτερόν Ph. 813. ὠκυτάτῳ πτερῷ Hip. 1271. ποταμὶς κύκλῳ πτερόν Rh. 618. cf. Hel. 218. νεὼς ἔριον πτερόν Hel. 146. μ' ἀφείλεθ' ἢ τύχη, ὥσπερ πτερόν Her. F. 510. ὦ φίλον μοι Πηγάσῃ πτερόν Bel. fr. III. ἐξακρίζετ' αἰθέρα πτεροῖς Or. 276. ἦν γε μὴ φύγης πτεροῖς ib. 1593. φοιτάσι πτεροῖς Ph. 1031. πόδα, ἴσον πτεροῖς Iph. T. 32. πτεροῖς ἐρέσσει ib. 289. σκάφος αἰσσον πτεροῖσι Tr. 1086. χρύσεια πτερά Bac. 372. τὰ κείνῃ τέκν' ἔχων

ὑπὸ πτεροῖς Her. 10. πτεροῖσιν ἀρθεῖσα Hel. 1532. δι' οἰωνῶν πτεροῖς Ion. 377. πτεροῖσι φορεῖσθω Her. F. 654. δοκεῖτε πηδᾶν τὰδικήματ' εἰς θεὰς πτεροῖσι; Melan. fr. III. 2.
 Πτεροῦσθαι. ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον Iph. T. 1346.
 Πτεροφόρος. δρομάδες ὧ πτεροφόροι—θαῖ Or. 317. πτεροφόροι νεάνιδες Hel. 166. πτεροφόρων ὀχημάτων Phaëth. fr. VIII. 3.
 Πτέρυξ. σᾶ πτέρυγι συγκαταβαίνω An. 506. πρὸς τὰν κολπῶν πτέρυγ' Εὐβοίας Iph. A. 120. πτέρυγι καπνὸς ὥς τις—καταφθίνει γὰ Tr. 1298. cf. v. 1320. ἄμ' ἡελίς πτέρυγι δοῇ Ion. 123. ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων ib. 1143. ὠκεῖα πτέρυξ Meleag. fr. XIII. 2. πτέρυγας θοάζεσσα Iph. T. 1141. πτέρυγας εἰσπιτινῶν ἑμᾶς Tr. 746. ὥσπερ πρὸς ἰζῶ—λελημμένος πτέρυγας Cy. 433. παρὰ πτέρυγας Ion. 166. vid. not. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Pi. fr. III. 4. χρύσεια πτέρυγες Fr. inc. CLIV. 1.
 Πτερωτός. πτερωτὸς ἄδας Al. 262. εἰ γὰρ πτερωτός Her. F. 628. cf. v. 1158. σκοπεῖν πτερωτὸς Bac. 257. τόξων πτερωτὰς γλυφίδας Or. 274. τὸ πτερωτὸν ἡελίς ἄρμα ib. 1001. πτερωτοῖσιν ἄρμασιν Iph. A. 251. πτερωτῶν φδέγματα Hel. 753. πτερωτοῖς τοξέμασι Her. F. 571. πτερωτὰ ἔγχη ib. 1098.
 Πτηνός. πτηνός ἄνω μεταβάς βίοντον Hip. 1292. πτηνὸς κῶμος πελειῶν Ion. 1196. πτηνοῖσι μύθοις Or. 1176. πτηνῶν ὀνείρων Iph. T. 571. πτηνοῖς ὄρνισιν Tr. 147. πτηνάς διώκει τὰς ἐλπίδας Fr. inc. LXXIII. 1. πτηνὸν ἄραι σῶμα Med. 1297. πτηνῶν ἀγέλας Ion. 106. πτηνὰ βέλη Her. F. 179.
 Πτήσσειν. ἐκέτι φόβῳ πτήσσω Bac. 1034. ἐπτήσσω ὑπείκων μᾶλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. πόλις πρὸς πόλιν ἐπτήξε Sup. 269. ἐπτήξάτην Rh. 775. εἰ βωμὸν ἐπτήξεν θεῷ Ion. 1280. βωμὸν ἐπτήξε ὑπο Her. F. 974. cf. v. 985. δεῖ σε πτήξει ταπεινὴν An. 165. εἰς ἐρημίαν ὁδὸν πτήξαντες ib. 754. ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες Cy. 407.
 Πτοεῖσθαι. ὥς ἐπτόηται Bac. 214. τρεῖςσαν ἐπτοημένην Iph. A. 1029.

- χεῖρας ἐπτοημένας Tr. 559. εἶρξει νιν ἐπτοημένας δεινοῖς δράκεσιν El. 1255. ἔρωτι αὐτὸς ἐπτοῦσθης (dor. pro ἡσθης) Iph. A. 586. τὸ πτοηθὲν εἴ τι σῆ ψυχῇ πάρα; Bac. 1267.
- Πτόλις, ποῖτ. pro πόλις. ἡνίκ' ὄλλυτο πτόλις Hec. 767. ὅτε περίξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν ib. 1209. ἀνὰ πτόλιν Ph. 1045. Sup. 721. Tr. 555. Bac. 216. et Fr. inc. LXXXI. 1. κατὰ πτόλιν An. 700. Rh. 711. et Dan. 54. οἶσθα θεᾶς πτόλιν Ion. 30. φιλεῖσα πτόλιν ib. 1617.
- Πτόρδος. τροφαῖσιν, ὡς τις πτόρδος, ἠϋζόμην Hec. 20. πτόρδος λάβεσθε Bac. 1105. ἱερὸς ἀνέσχε πτόρδος Hec. 460. πτόρδων ἀποσχίζουσα μυρσινῶν φόβην Al. 170. πτόρδοισι δάφνης Ion. 103.
- Πτύξ. δάκρυνσι νοτεράν πέπλων πτύχα τέγγω Sup. 979. ὦ φαεινὰς ἐρανῶ νείων πτύχας Ph. 84. εἴμι Πηλίας πτύχας An. 1278. κατὰ σπλάγχνων πτύχας Sup. 212. Αὐλίδος κατὰ πτύχας Iph. T. 1082. εἰς Κιθαιρῶνος πτύχας ἐλθὼν Bac. 62. cf. v. 943. πρὸς αἰθέρος πτύχας Hel. 611. cf. Phaëth. fr. VIII. 4. Παρνασσὸς πτύχας Her. F. 240.
- Πτυχή. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Or. 1631. et 1636. πρὸς Κιθαιρῶνος πτυχαῖς Sup. 757. cf. Bac. 796. et 1217. ἐν δέλτε πτυχαῖς Iph. A. 98. cf. v. 112. et Iph. T. 760. et Melan. fr. III. 2. κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος Iph. T. 9. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος Hel. 44. σώματος ἀμφὶ πτυχᾶς Ion. 519. τοίχων πτυχαῖς Fr. inc. CLVI. 2.
- Πτώμα. Ἐλένης πτώμ' ἰδὼν ἐν αἵματι Or. 1196. Ἐτεοκλῆς πτώμα, Πολυνείκες τε πῆ; Ph. 1691. πτώμα δύστηνον Her. 78. ὁρῶ πτώματος τεκμήριον El. 575. πτώμα θανάσιμον ib. 686. πτώματα νεκρῶν τρισσῶν Ph. 1490. πτωμάτων ἄζια πάσχω Tr. 467. τὰ θεῶν πτώματα (casus adversi, a Diis immissi) Her. F. 1228. ἐσθλὼν χαίρει (sc. ὁ πόλεμος) πτώμασιν νεανιῶν Tem. fr. VI. 2.
- Πτώσσειν. ποῖ με φυγᾶ πτώσσεσι μυχῶν; Hec. 1065. ἄλλην ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν πτώσσεσαν Bac. 223.
- Πτωχικός. πτωχικὴν ἔχων σολὴν Rh. 503.
- Πτωχός Hel. 796. δεῖ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον Tel. fr. VIII. 1. cf. ejusd. fr. XI. 2. ἐμοὶ γένοιτο πτωχός, εἰ δὲ βέλεται, πτωχῶ κακίῳ Fr. inc. XXI. 1. 2. πτωχὸς παῖδας Med. 515. πτωχὸς ἀλήτας Her. 319.
- Πυγμή. πυγμὴν νικᾶν Al. 1034. πυγμαῖ ἦσαν ἐγκροτέμεναι Iph. T. 1368. πυγμαῖς ὁ κῶμος φιλεῖ Cy. 532.
- Πυθικός. σὺν προξένοισι μάντεσιν τε πυθικοῖς An. 1104. ἐν κοιράνοισι πυθικοῖς Ion. 1219. πυθικὴν ἀνά χθόνα An. 1001. πυθικὴν πρὸς ἑστίαν ib. 1068. et πυθ. πρ. ἐσχάραν ib. 1241. et Sup. 1199.
- Πύθιος. ὁ Πύθιος Φοῖβος Or. 953. ὁ Πύθιος Ἀπόλλων Al. 573. hinc Πύθιος, subst. pro Apolline, sine addito nomine, Ion. 285. et Her. F. 790. Πύθιον οἶκον Ion. 458. Φοῖβε ἐπὶ πυθίοις τεράμνοις Hip. 536. πυθίων δόμων Iph. T. 1271. πυθίαν πέτραν Ion. 550. πυθίῳ ψήφῳ ib. 1251. πυθίαις ἀποστολαῖσιν Ph. 1050. ἀσραπαὶ Πύθιαι Ion. 285.
- Πυθόχορος Ion. 1218.
- Πυθῶ. ἐς Πυθῶ μολῶν An. 52.
- Πυθῶδε, adverb. Dan. 7.
- Πυκάζειν. Πύκαζε τεύχεσιν δέμας τὸ σὸν Rh. 90. Πύκαζε κρατ' ἐμὸν νικηφόρον Tr. 353. κόσμῳ πυκάξῃς τῷδε Her. 725. τεφάνοις πυκασθεῖς Al. 799. et 835. ῥακοῦδ' ὅλῃ πυκασθεῖς Rh. 713.
- Πυκνός. πυκνὸς τις ἀνὴρ Sis. fr. I. 12. πυκνὸς κυβιστητῆρας Ph. 1158. παρρασιπῆας πυκνὸς ib. 1172. πυκνὴν βαίνων ἡλυσιν ib. 851. πυκνῇ νιφάδι An. 1130. λόγχῃς πυκνῆς Sup. 851. πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. πυκνὴν ἄμυσιν Rh. 419. πυκνῆς δι' ὄρφνης ib. 774. πυκναῖσιν ἀσπίσιν Ph. 1112. πυκναῖς αὖραις Iph. T. 6. πυκνὰς ὁδὸς Tr. 235. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν Ph. 258. et πυκνὸν νέφος in sensu proprio et physico, Dan. fr. I. 4. πυκνοῖσιν δρομήμασιν Med. 1180. πυκνοῖς Βακχίς τοξεύμασιν Œnei fr. VIII. 1.
- Πυκτεύειν. τίς εἰς σὸν κρατ' ἐπύκτευσεν; Cy. 228.
- Πυλάδης, amicus Orestis. Or. 33. etc. Iph. T. 69. etc. El. 82. etc.
- Πύλη. σκότῃ Πύλας λιπὼν Hec. 1.

ἐκβάλλων πύλας ib. 1044. πυλῶν ἔσω βαίνων Or. 864. ἐν πύλαισιν ἀκοῦν βάλλω ib. 1281. ἐν πύλαισι Πριαμίσι ib. 1481. πύλας ἐφ' ἑπτὰ (sc. Θηβῶν) Ph. 1101. Septem portarum Thebanarum nomina vid. Ph. 1111. 1117. 1120. 1126. 1130. 1136. et 1141. ἀνεωγμένας πύλας ᾗδς Hip. 56. cf. Al. 124. σόματος ἐν πύλαις Hip. 882. νερτέρων ὧν πύλας ib. 1447. ἀμφὶ πύλας Κάδμω Sup. 11. cf. v. 101. 402. et 588. μένομεν Εὐρίπῃ πύλας Iph. A. 804. εὐωποὶ πύλαι Ion. 1611. πύλαι καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828. ἰὼ πύλαισιν ἥτις ἐν δόμοις Pelei fr. I. etc.

Πύλος, nom. loci. Iph. A. 273.

Πύλωμα. Ὠγύγια εἰς πυλῶματα Ph. 1120. χαλᾶτε κλῆθρα πυλωμάτων Hip. 808. βαρβάροις πυλωμασιν Hel. 795. ὡς πρὸ ναῆ λαμπρὰ θῆ πυλῶματα Ion. 79.

Πυλῶν. πυλῶνα καταβαλεῖν Cy. 239.

Πυλωρὸς, ὁ, Hel. 442. ναῶν πυλωρὸς Iph. T. 1227. ᾗδς πυλωρὸν κύνα Her. F. 1277. τὰ πυλωρῶν κλείθρα Ph. 268. πύργων πυλωροὶ Tr. 956. 2) πυλωρὸς, ἡ, Iph. T. 1153.

Πυνθάνεσθαι. τίς σὺ πυνθάνῃ τάδε; An. 884. cf. Iph. T. 540. εἰδὲ πυνθάνεσθε ταῦτα; Alcmaeon. fr. I. πατρῶν ἐκ δόμων τι πυνθάνε Iph. T. 809. ὡς ἔσι πυνθάνεσθαι Epist. I. cf. Epist. IV. πυθέσθαι δεόμενος τὰ τ' ἀμφὶ σῆ, κ. τ. λ. Or. 865. cf. Hip. 270. et 283. πυθόμενος θανάμας; ἐμοὶ Iph. T. 797. ἔ πευσόμεσθα; τὰν δόμοις ὅπως ἔχει Or. 1368. εἰ πεύση Hip. 327. cf. Iph. A. 3. et 1540. πέπυσται τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον; An. 70. πέπυσται στρατὸς Iph. A. 425. πόθεν φῆς εἰδέναι πεπυσμένος; ib. 890. ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος Her. 1037. εἰδὲν τῷδὲ πω πεπυσμένοι An. 1102.

Πῦρ. ναυτικὴ ἀναρχία κρείσσων πυρὸς Hec. 608. πυρὸς φλογέας ἀφίησιν ὄσων αὐγὰς ib. 1103. πυρὶ καθήγνισται δέμας Or. 40. μὴ πυρὶ δέχσθαι ib. 47. ἀνηφαίεω πυρὶ ib. 620. πῦρ κατασβέσαι λάβρον ib. 696. πῦρ ἀνάψουσιν θεοῖς ib. 1137. πυρὶ ἀνάψομεν δόμους ib. 1594. τήνδ' ἐπισφάζας πυρὶ

ib. 1596. κεραύνιον πῦρ αἰθαλόεν Ph. 191. cf. Tr. 80. ἴτω μοι πῦρ Ph. 524. βοᾷ πῦρ καὶ δίκηλλαν ib. 1162. τὸ σεμνὸν πῦρ Διὸς ib. 1182. cf. Sup. 934. νᾶμα παμφάγος πυρὸς Med. 1187. τέκτονας διὲς πυρὸς Al. 5. πλάκτρον πυρὸς κεραυνίς ib. 127. εἰ μὴ γε πῦρ πνέσσι μυκτῆρων ἄπο ib. 496. conf. Iph. T. 288. δορὶ καὶ πυρὶ δηιάλῳτον An. 105. ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω ib. 270. διὰ πυρὸς ἧλθ' ἐτέρω λέχει ib. 489. πῆ μοι πυρὸς φίλα φλόξ; ib. 848. πῦρ ἐπιβύμιον ib. 1024. et El. 715. πυρὸς φῶς κατέβησα Sup. 1002. πῦρ τεδρίππων τῶν ἀελίς Iph. A. 159. πῦρ καθάρειον ib. 1112. πῦρ ἱερὸν Iph. T. 626. εὐάλιον πῦρ ib. 1139. δίψιον πῦρ θεῶ Rh. 417. κεραυνοφαῆς πῦρ Tr. 1104. λοχευθεῖσ' ἀσπαρηφόρῳ πυρὶ Bac. 3. cf. v. 8. et 288. πυρὸς ἐξ ἀθανάτης ib. 523. φῶς σεμνὸς πυρὸς ib. 1081. πυρὸς δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαῖς; Zeis Her. 913. πυρὶ Ἰδαίῳ Hel. 198. κλεινὸν τὸ Τροίης πῦρ ib. 510. ἄσπρα φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰδέρος Ion. 84. πῦρ θεῶ Βακχεῖον ib. 1125. ἐφ' ἀγνὸν πῦρ El. 812. διὰ πυρὸς ἔμολον ib. 1182. ἀντὶ πυρὸς ἄλλο πῦρ μείζον ἐκβλαστῆμεν Hip. fr. VII. ὄμμα πυρὸς γέμεις Syl. fr. IV. 3. πυρὸς Θερμαίπνοαι Fr. inc. LIII. 2. γαῖα μιχθήτω πυρὶ Fr. inc. B. 27. 1. etc. 2) πυρὰ in plur. (ut videtur) occurrit Rhcs. 136. ubi legitur πυρὰ δαίεται, nisi est a πυρὰ, quod statim sequitur.

Πυρά. πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως Hec. 386. cf. v. 437. πληρῶσιν πυρὰν ib. 574. προσεδρεύων πυρᾷ Or. 403. ἔτι πυρὰ Θερμὴ τάφῃ ib. 422. πάροιθε νερτέρων πυρᾶς ib. 1019. πρὸς τάφον τε καὶ πυρὰν Al. 611. ὡς ἂν ἐν πυρᾷ θῶμεν νεκρὸν ib. 743. τὸ σὸν ἄγαλμα —ἐκκομίζομαι πρὸς πυρὰν Sup. 633. vid. etiam v. 936. 1010. 1046. 1058. et 1065. ὑπὲρ πυρᾶς μεταρσία ληφθεῖσα Iph. T. 26. ἐφ' Ἑρκίῳ πυρᾷ Tr. 483. εἰς πυρὰν δράμωμεν ib. 1282. εἰ ἐν πυρᾷ κατεσφάγη Hel. 942. ἴζε νῦν πυρᾶς ἐπι Ion. 1258. πυρᾷ ἐπέσφαζ' αἶμα μηλείης φόνος El. 92. πυρὰ χέρσος ἀγλαϊσμάτων ib. 325.

Πυραΐθειν. πυραΐθει στρατός Ἀργόλας Rh. 41. cf. v. 78. et 823.

Πυργηρέμαι. σῶμα πυργηρέμεθα Or. 760. δόμων ἐπ' ἄκρων πυργηρέμεναι ib. 1574. cf. Ph. 1094.

Πύργος. ὅτε περίξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν Hec. 1209. ἀπ' ὀρθίης σαθεῖς πύργος Ph. 1230. πύργος ἀσφαλῆς Med. 390. παῖς ἄρσην πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν Al. 312. πύργον εὐαγῇ λαβὼν Sup. 652. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς Fr. inc. B. 44. 2. πύργοι ἄθραυτοι Hec. 17. ἀπὸ εσφάναν κέκαρσαι πύργων ib. 911. Φρυγῶν πύργος πεσόντας Ἑλλάνων δορὶ ib. 1112. ἐπτά προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων Ph. 188. πύργων ἐπ' ἄκρων εἰς ib. 1098. πύργος γῆς Ἰωλκίας Med. 7. πάρα δροσερὰ πύργοις συνεχῆς κλιτὺς Hip. 226. ριφθέντα πύργων ἀπ' ὀρθίων An. 10. ἀπ' ἐχθρῶν ἦκετε πύργων ib. 517. πρὸ πύργων θανεῖν Sup. 910. λαῖνες περὶ πύργος Iph. A. 774. Ἰλίου πύργος ἐπὶ ib. 1261. Ἑλλάδος εὐίππε πύργος Iph. T. 133. τῆς Τροίας πύργος ib. 139. πύργων ἐλομένων ib. 1108. προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν Rh. 391. Ἰλίου πύργος ἔπερσα Hel. 409. cf. v. 665. et 1527.

Πυργῶν. ἐπειδὴ λίαν πυργοῖς χάριν Med. 526. τὰ μὲν πυργῶσ' ἄνω Tr. 608. cf. Bel. fr. XXV. 15. δις τόσα πυργῶν τῶν γιγνομένων Her. 294. ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίσι πατὴρ ἐπύργω Her. F. 475. ἡνίκα—αἰοιδᾶς εὐδαιμονίας ἐπύργωσε Sup. 998. τότε μεγάλως Τροίαν ἐπύργωσας Tr. 844. ὃς ἐπύργωσ' ἄσιν Θηβαίων Bac. 172. ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰδίῳ εὐτειχεῖ πύργον An. 1010. ὃς πεπύργωσαι θράσει Or. 1568. πεπύργωται χερὶ Rh. 122. οἷς πεπύργωσαι λόγοις Her. F. 238.

Πύργωμα. ἐπτάτομον πύργωμα Θηβαίας χθονὸς Ph. 294. cf. Sup. 1220. ξεσὸν πύργωμα Tr. 46. Λοξίς πυργώματα ib. 1174. πόλεως πυργώματα Cy. 115. Ἰλίου πυργώματα Hel. 51.

Πυρέσσω Cy. 227.

Πυριγενής. πυριγενῆς δράκων Fr. inc. CLXXVII. 1. πυριγενεῖ παλάμη Or. 818. εἶσμα πυριγενῆ Hip. 1223.

Πύριμος. εἰσὺν πύριμον Eu. fr. II. 2. πυρίμης χλόης Eg. fr. XVI. 2.

Πυριπνεῖν. τὰν πυριπνέσαν ἐναίρει Ion. 203.

Πυρίς. πυρίδες Phoen. fr. X. 1.

Πυρίζακτος. τῇ πυρίζακτῳ πέτρα Cy. 297.

Πυριφλέγων λέων Bac. 1016.

Πυρίφλεκτος. πτανὸν πυρίφλεκτον αἶρει Ion. 195.

Πυρκαϊά. παρ' αὐτὰς ἐπτά πυρκαϊᾶς νεκρῶν Sup. 1206.

Πυρῆν. πυρῆν Κύκλωπος ὄψιν Cy. 590. πυρῆτε σώματα πάντων Her. F. 244. ὃν ἐπύρωςας ἐν θαλάμοις Hel. 1370. ναῦς πυρῶσαι Rh. 61. Θήβας πυρῶσας Ph. 578. λαμπρὸν πυρῶσας ὄμμα Cy. 596. πυρῶσοντες δόμους τὰς Τανταλείας Or. 1543. πυρρεμένη Med. 1190. σὺν πατρίδι πυρρεμένη Tr. 1283. Ἰλίον πυρῶμενον An. 400. πυρωθῆναι δέμας Iph. T. 685.

Πυροφόρος. πυροφόρος θεὰς Ph. 694. πεδία πυροφόρα ib. 647.

Πύρπνοος. ταύρων πυρπνόων Med. 478. πύρπνοος λέαινα El. 473.

Πυρπόλημα. τὰ Ναυπλῆς Εὐβοικὰ πυρπολήματα Hel. 773.

Πυρπόλος. κεραυνῷ πυρπόλῳ Sup. 640.

Πυρρήχη. δεινὰς ἂν εἶδες πυρρήχας—παιδὸς An. 1136.

Πυρρόδριξ. πυρρότριχας Iph. A. 225.

Πυρρός γενέσσειν Fr. inc. B. 54.

Πυρσεύειν. εἴ πυρσευέτέ μοι κραυγὴν ἀγῶνος τῷδε El. 694. ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσεύων Κραῖδης Tr. 227. πυρσεύσας φλογερὸν σέλας Hel. 1136.

Πυρσόνωτος δράκων Her. F. 398.

Πυρσός, subst. fax. ἐπεὶ ἀφείδη πυρσός Ph. 1386. εἰδείας ἐμφανῇ πόλει πυρσὸν El. 587.

Πυρσός, *adject.* rufus. πυρσαῖς γένυσιν Ph. 32. πυρσῷ (sc. δέρματι) ἀμφεκαλύφθη Her. F. 361. πύρσ' ἔχουσα δέρυγμα Hec. 1265. ἐκκαίαντες πυρσ' (ubi *faces* seu *ignes* notat, ut *subst.* πυρσός) ἐπ' εὐσέλμων νεῶν Rh. 97.

Πυρσῶν. διῦπετῇ νεῶν πυρσοὶ σαθρὰ Rh. 43.

Πυρσώδης φλόξ Bac. 146.

Πυρφορεῖν. ἐκ ὀρθὰ πυρφορεῖς Tr. 348.

Πυρφόρος Θεά Sup. 260.
 Πύσις εὐτυχῆς El. 690.
 Πωλεῖν. λάθρα πωλῶν τὰ σὰ Cy. 259.
 Πωλικός. πωλικῷ δαμείς ὄχῳ Iph. A. 623. et πωλικὸς ὄχος ib. 613. πωλικῶν ζυγῶν ib. 619. πωλικῆς ῥινῆ Rh. 784. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων ib. 567. ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620. ὄχημα πωλικὸν Rh. 621. et 797. πωλικοῖς διώγμασι An. 993.
 Πωλοδαμνᾶν. πωλοδαμνήσας Rh. 187. πωλοδαμνήσεις ib. 624.
 Πῶλος, ὁ. πηδᾶ—, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγῆ Or. 45. πῶλος de homine adolescente, Ph. 954. et Rh. 386. χάριν ἄζυγος ἄμβροτα πῶλος Tr. 536. ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες Her. F. 122. cf. Rh. 304. Πειρηναῖον θορώσα πῶλον El. 475. πῶλον ἂν δίδως ἕνα Sci. fr. V. 1. νεόζυγα πῶλον Fr. inc. CLXVII. 4. ζεύξομαι ἄρματι πῶλος Hec. 469. τὸ πτανὸν δίωγμα

πῶλων Or. 989. ἀτρεμέα κέντρα πῶλοις μεταφέρων Ph. 183. ψαλίοις τετραβάμοσι μώνυχα πῶλων ib. 799. v. not. πῶλος Ἐνέτας δαμαζομένα Hip. 231. cf. v. 235. et 1132. μονάμπυκας πῶλος Al. 431. χρυσοδαυδάλτης πῶλος Iph. A. 219. etc. 2) πῶλος, ἡ a) de puella dicitur Hec. 144. Hip. 546. An. 622. et Rh. 261. b) de pullis brutorum faeminei sexus: δρομαία πῶλος Hel. 550. πῶλοι δρομάδες Ph. 1132. διφρεύσων βαλιαῖσι πῶλοις Rh. 356.

Πῶμα, i. q. πόμα, potus (nec alio significatu in Eurip. occurrit) Hip. 227. ὅπως δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα Iph. T. 952. λευκὲ πώματος πόδος Bac. 707. Βρομίς πῶμα Cy. 123. cf. v. 139. it. Ion. 1034. 1195. 1199. 1212. et 1216. πώματος ὑδρηχός Fr. inc. XIV. 2.
 Πῶς. πῶς ἀγῶνος ἤκομεν; El. 751.

P.

Ῥαδάμανθυς, iudex inferorum. Cy. 272.
 Ῥάδιος. ῥαδίους ὄρκοισι περιβαλῶσά με Iph. T. 788. ἦν ἡμῖν ἡ φυλακὴ ῥαδία Epist. I. ῥαδίῳ γ' ἀπαλλαγὰι Med. 1375. αἱ διαλύσεις ἐ ῥαδίαι Melan. fr. IX. 6. ῥαδίῳ ἐτί σοι Hec. 755. παρ' ὑμῖν ῥάδιον ξενοκτονεῖν ib. 1247. ἐ ῥάδιον, λόγῃ μιᾷ εἶσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 711. τὸν ἡβώντα ἐ ῥάδιον εἶργειν Al. 1056. τὰ ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν ἐ ῥάδιον Iph. A. 1370. ἐ ῥάδιον ζήτημα Bac. 1137. ῥαδία ἦθεα Hip. 1117. ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται—καὶ ῥαδία Iph. A. 400. πορθεῖν ῥαδία δορὶ Rh. 478. 2) Comp. ῥάων. ῥάων φυλάσσειν Med. 320. ῥάων ἔσομαι Ion. 875. et ῥάων ἔση Her. F. 1407. ῥάων γένοι' ἂν Dic. fr. XIV. 4. ῥᾶον παραινεῖν, ἡ παθόντα καρτερεῖν Al. 1081. ῥᾶον αἰδῶς ὑπολαβῶν φίλ' ἂν τύχοις Her. F. 301. ῥᾶον νόσον οἶσεις Hip. 205. cf. El. 72. et Bel. fr. IX. 5. 3) Superl. ῥᾶτος. ταχὺς ᾄδης ῥᾶτος ἀνδρὶ δυστυχεῖ Hip. 1047. ῥᾶσον, ὅτφ

τὸ μηδὲν, κ. τ. λ. ib. 638. τὸ ῥᾶσον εἶπας Ar. fr. XXXI. 2. ῥᾶσον βάρος φέρειν Pl. fr. VI. 1. τὸν βίον χορὴ ὡς ῥᾶσα διεκπερᾶν Sup. 954. ὡς ῥᾶσα τὰ ναγκαῖα τῷ βίῳ φέρειν Hel. 261.
 Ῥαδίως. τύχοις ἂν αὐτῷ ῥαδίως, ὅσον θέλεις Or. 700. εἴτοι ῥαδίως γε—καλλίνικον οἶσεται Med. 44. μακρὰν λείποις ῥαδίως ὁμιλίαν Hip. 1441. ὅσον σοι ῥαδίως παρίσεται An. 231. πῶς ῥαδίως ἀνέξεται; ib. 340. τὰς σῆς μύθους ῥαδίως φέρω ib. 745. τὸ θεῖον ῥαδίως σ' ἀπεσράφη Sup. 159. ῥαδίως ἔτω μεθεῖς ib. 1185. δακρῦσαι ῥαδίως αὐτοῖς ἔχει Iph. A. 447. ῥαδίως ἔλκει ζυγὸν Tr. 665. ἐκ οἷδ', ὅπως σοι ῥαδίως εἶπω κακὰ ib. 712. αὐτὸς ἐξέσωσ' ἑμαυτὸν ῥαδίως Bac. 614. ῥαδίως αὐτὸν οἶσω ib. 640. ἐκ ἄρ' ἐς Ἄργος ῥαδίως ἄπει πάλιν Her. 269. διδάξω ῥαδίως ib. 1022. ῥαδίως ἐπαύσατ' ἂν Her. F. 313. ὃν χ' ὦ κάκιος ῥαδίως ἐκτίησας Ael. fr. XIV. 2. ῥαδίως οἰκοῖμεν ἂν σε Er. fr. I. 59. ῥαδίως ἐπανορθωθήσεται Epist. II.

- *Ραθυμία. δύσκειαν ἐκθήσαντο καὶ ῥαθυμίαν Med. 218. τίς ἡ ῥαθυμία; Cy. 202.
- *Ράθυμος Ar. fr. VII. 2.
- *Ραΐζειν. ραΐσας τὸ σῶμα Epist. II.
- *Ραίνειν. ὥς ἂν τις—κλίμακας ῥάνη φόνῳ Rh. 73. ῥανεῖ ἐγκέφαλον Thes. fr. I. 2. ἥς αἵματι βωμὸς ραίνειτ' ἀρδην τῆς Θεῆς Iph. A. 1589.
- *Ρακοῦντος. ρακοῦντῳ πολλῇ πυκασθεῖς Rh. 712.
- *Ράκος. ἀμφίβληττα σώματος ῥάκη Hel. 1085.
- *Ρανίς. ρανίδ' ὑπαιθρίας δρόσος An. 226. ρανίσιν αἱματορρόντους θανέσαν Iph. A. 1515. τῶν χερνίβων ρανίσιν μελόμενον αἱμακταῖς Iph. T. 643. ὑγραῖς ρανίσιν Ion. 106.
- *Ράπτειν. μῶν εἰς γυναικ' ἑρράψας, οἷα δὴ γυνή; An. 912. δόξω τοῖς πολλοῖσι—ράψαι μόνον σοι Iph. T. 681. φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σέθεν An. 837. ἐν μηρῷ ποτ' ἑρράφη Διὸς Bac. 243.
- *Ραφή. ραφὰς ἑρρήξεν ὀσέων Ph. 1166. cf. Sup. 503.
- *Ράχις. ἐμπείρας ῥάχιν Rh. 514. ἐπεμβεβῶτας ἐδραῖαν ῥάχιν ib. 783. τὴν ῥάχιν οἰκτείρομεν Cy. 639.
- *Ρέα, *nom. deæ*. Bac. 59. et 128.
- *Ρέγκειν. ἔρεγκον ἐξ ἀντηρίδων Rh. 785.
- *Ρέεδρον. ῥέεδρα χλοερὰ Ph. 663. ἐκ Κωκυτοῖο ῥέεδρων Al. 460. ὑπὲρ Κασαλίας ῥέεδρων Iph. T. 1257. παρ' Ἀλφειῷ ῥέεδροις El. 863.
- *Ρέζειν. τί ῥέξεις; Al. 263. ὅσα δὴ βροτοῖς ἑρεξας ἤδη κακά; Med. 1292. δαΐας τόλμας, ἂν ἑρεξα An. 839. δεινότατον παθέων ἑρεξας El. 1226.
- *Ρέθος Her. F. 1204.
- *Ρεῖδρον. ποταμίων ρεῖδρων ἄπο El. 794.
- *Ρεῖν, 1) fluere. ἄνω ἂν ῥέοι τὰ πρᾶγμαθ' ἔτως Sup. 520. ῥεῖ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ' οἶνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσᾶν νέκταρι Bac. 142. sq. ἀποσῆσομαι θυμῷ ῥέοντι Θρηκί Hec. 1055. Θρηκίως ῥέων στρατὸς Rh. 290. ἐξ ἀλιβ. πέτρας ῥέεσσα σαγῶν Sup. 81. πόλιν χρυσῷ ῥέεσαν Tr. 995. φάραγγες ὑδάτι χειμάρρῳ ῥέεσαι ib. 449. κακῷ ῥέοντος Fr. inc. B. 37. 2. ἑρβεί χειρὶ χόας θανόντι πατρὶ Hec. 528. ἑρβεί
- αἷμα μυρίων νεκρῶν Ph. 1480. ὥς διὰ σέγας ῥεύσειεν ἐν χερσὶν κόρης Dan. 32. φόνῳ ναῦς ἑρβείτο Hel. 1618. ὀμμάτων ἄπο αἱμοσαγεῖς πρησῆρες ῥεύσονται κάτω Thes. fr. I. 3. ἦν πολλῇ ῥυτῇ Hip. 443. ὅσον ἂν ἐξ ἀσκῶ ῥυτῇ Cy. 147. 2) dicere. ἐνθένδ' ἐδὲν ἑρρήθη πέρας Iph. T. 91. προσηκάμην τὸ ῥηθεῖν El. 622.
- *Ρέπειν. τὸ μηδὲν εἰς ἐδὲν ῥέπει Meleag. fr. XV. 2.
- *Ρεῦμα. ῥεῦμα Διρκαῖον Sup. 637. cf. Iph. T. 401. ῥεῦμα ἐξορμῶν στρατῷ Iph. T. 1437. περὶ ἀενάῳ ῥεύματι Pi. fr. III. 2.
- *Ρηγμίν. ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένος πόρος Iph. T. 253.
- *Ρηγνύναι. ῥηγνῦσα σάρκας Bac. 1128. λαβῆσα πέπλος—ἑρρήξε Hec. 559. ραφὰς ἑρρήξεν ὀσέων Ph. 1167. ἑρρήξεν αὐδὴν Sup. 710. ἑρρήξα πέλτην Rh. 410. δῶμα ἑρρήξεν χαμαῖς Bac. 633. ἑρρήξεν ὀσά Her. F. 994. νωτιαῖα ἑρρήξεν ἄρδρα El. 842. μὴ τὰ τῷ Θεῷ σέμματα ῥήξης χειρὶ Ion. 522. ῥήξας παλαίᾳ γείσσα Or. 1570. ῥήξας μέρος τι αἰδέρος Bac. 292. μάλιστ' αὖν σοὶ περὶ τὰδ' ἑρρώγεν κακὰ Hip. 1338. πίτυλος Ἀργεῖς δορὸς ἑρρήξαθ' ἡμᾶς Her. 835. ὀσέων ῥαγέντων Tr. 1177.
- *Ρῆμα. ἑκατὶ ῥημάτων κτενεῖτέ με; Fr. inc. CLXXXI.
- *Ρῆξις. ῥήξεις ἐνώμων Ph. 1262.
- *Ρῆσος, rex Thraciæ. Rh. 280. etc.
- *Ρητός. ἄλγος ἐ τλητὸν, ἐδὲ ρητὸν Hip. 846. ῥητὸν, ἢ συγκύμενον; Iph. T. 938. ἐπὶ ρητοῖς Hip. 459.
- *Ρήτωρ Pi. fr. VII. 3. δισσωὺν μύθων ῥήτορες ἦσαν Hec. 126.
- *Ρίζα. ἀπ' εὐγενῆς τινος ῥίζης πέφυκας Iph. T. 610. γενόμενοι ῥίζης μᾶς Ion. 1576. ῥίζα κακῶν Fr. inc. CLV. 11. ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς Bac. 1102. ῥίζας ἐν ὀσσοῖς αἱματωπῆς ἐκβαλὼν Her. F. 933.
- *Ρίνημα. πρισοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Tel. fr. XXV.
- *Ρινός. πωλικῆς ῥινὸς τρίχα Rh. 784.
- *Ρίον, promontorium Peloponnesi, Ion. 1592.
- *ΡΙπή, vel dor. ῥιπά. ποδῶν ῥιπᾷ Iph. T. 885. πετρίνας ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαν-

τες Hel. 1133. ταῖς ὠκυπλάνοις πτε-
 ρύγων ρίπαῖς Pi. fr. III. 4.
 ῥίπτειν. ῥίπτεις πέδῳ πεύκην Iph. A. 39.
 ῥίπτειν ξανθὰς πλοκάμους ib. 758. ῥί-
 πτε ζαθέως κληῖδας Tr. 256. ῥίπτετέ
 νιν, εἰ ῥίπτειν δοκεῖ ib. 769. ῥίπτει
 εἰς ναῦν (sc. τὸ δέμας) ib. 773. ῥί-
 πτει ἐν πένθει Hel. 1341. βαρβά-
 ρως ῥίπτειν ἐς οἶδμα ib. 1611. ῥίπτει
 ἐκ χειρῶν κανᾶ Her. F. 941. πετρῶν
 ῥίπτειν ἅπο Fr. inc. LXV. 2. νεα-
 νίας λόγους ῥίπτων ἐς ἡμᾶς Al. 683.
 τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων
 Bac. 150. κίνδυνον μέγαν ῥίπτοντες
 Inus fr. VII. 7. cf. Rh. 155. μανίας
 ἔποχον ῥίπτουσα λόγον Hip. 214. δέ-
 ρην εἰς αἰθέρα δροσερὸν ῥίπτουσα Bac.
 864. χερμάδας κραταβόλους ἔρριπτον
 ib. 1095. τί τόδ' αὖ παράφρον ἔρ-
 ριψας ἔπος; Hip. 232. ἔρριψεν αὐ-
 τήν ἐς κοίτην Al. 186. μίτραν κόμας
 ἅπο ἔρριψεν Bac. 1114. θεῶ ἔρριψε
 φλόγα Æol. fr. XXIII. 4. ἐκ ἀγνυ-
 μνάσῃ φρενὶ ἔρριψεν (sc. λόγον) Pi.
 fr. VI. 2. μετεωρολόγων ἐκὰς ἔρριψεν
 σκολιάς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 2.
 ῥίψον τήν λύραν Antiop. fr. XXVI.
 κατασύφλες πέτρας ῥίψωμεν (sc. αὐ-
 τὰς) Iph. T. 1430. ῥίψαι θέλωσα τέ-
 φανον Med. 1192. ῥίψαι Θεσσαλὸν
 ὄρπακα Hip. 220. τί μ' ἐκώλυσας
 ῥίψαι τύμβε τάφρον ἐς κοίλην; Al.
 900. ῥίψαι πύργων δεῖ σφε Τρωϊκῶν
 ἅπο Tr. 720. ῥίψαι ἐς ἄλμην λευκά-
 δος πέτρας ἅπο Cy. 165. λαθραῖον
 ὦδιν' εἰς θεῶ ῥίψαι δόμον Ion. 45.
 ῥίψας ἅπ' ὤμων εὐπρεπῇ πορπάματα
 El. 820. ῥίψω σῶμα Hip. 356. ῥί-
 ψω πέτρον τάχα σθ Cy. 51. cf. Her.
 F. 1004. χρυσίων ἐκ τευχέων ῥίψω
 γαίας παγὰν Ion. 146. ἢ ῥίψεθ' ἄδᾶ
 τάσδε περιβολὰς κόμης; Her. F. 562.
 κῤᾶτα—ῥίψω κυνῶν ἔλκημα ib. 568.
 ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω Bac. 740.
 μάτην λόγους ἔρριπται Med. 1404. et
 μάτην ῥιφέντες λόγοι Hec. 335. ῥι-
 φθέντα πύργων ἅπ' ὀρδίῳ An. 10. τὸν
 ἅμφι βῶν ῥιφέντα Melan. fr. XXVIII.
 ῥιπτεῖν. Ἀχαιοῖς ῥιπτεῖν ἄρας Tr.
 729. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς ἑρανὸν ῥι-
 πτύντε Hel. 1102. ἐς κίνδυνον ῥιπτύν-
 τε Her. 150.
 ῥόδεος. εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων
 Med. 841. ῥόδεα πέταλα Hel. 251.

ῥοδόεις. ῥοδόεντ' ἄνθεα Iph. A. 1298.
 ῥόδος, *nom. insulae*. Epist. II.
 ῥοή. ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλους ῥοῆς
 Bac. 281. γῆς φιλαίματοι ῥοαὶ Ph.
 178. cf. v. 1159. ἐπὶ Κηφισῶ ῥοαῖς
 Med. 835. ὀρεῖαν πιδάκων ἐν ῥοαῖς
 An. 285. ὑπὲρ Νείλου ῥοὰς ib. 651.
 cf. Hel. 1. et Ar. fr. II. 3. αἵματος
 φοινῆς ῥοὰς Sup. 690. cf. Hel. 990.
 et Fr. inc. CLXXXIII. ἐπ' ἰνάχῃ
 ῥοὰς Sup. 890. cf. El. 1. Ἑλληνι-
 καῖσιν ῥοαῖς Iph. T. 259. Σκαμαν-
 δρῆς διαπερῶν ῥοὰς Tr. 1151. cf.
 Hel. 53. ἐκατόσομοι βαρβάρων ποτα-
 μῶ ῥοαὶ Bac. 405. γλυκεῖαι μέλιτος
 ῥοαὶ ib. 710. παρ' Αἰσωπῶ ῥοαῖς ib.
 748. cf. v. 1042. et Her. F. 1163.
 ἀμπέλους ῥοαῖς Cy. 123. ἐπ' Εὐρώτᾳ
 ῥοαῖς Hel. 123. cf. v. 161. et 499.
 παρὰ Σιμυεντίοις ῥοαῖσι ib. 258. ἐπ'
 Ἀλφειῶ ῥοαῖς El. 1273. et Æol. fr.
 XXIII. 3.
 ῥόδιος. ῥοδίαις πλάταις Iph. T. 1133.
 hinc ῥόδιον, *neutr. subst.* ἐχώρει ῥό-
 διον ἐν πόλει κακὸν An. 1097. ἐπ'
 Ἀμφιτρίτας ῥοδίῳ Iph. T. 426. ῥό-
 δίους εἰλατίνους ib. 407. ῥόδια λευ-
 καίνετε ib. 1387. cf. Cy. 17. ῥόδια
 μέλεια Hel. 1126. *vid. etiam* v. 1285.
 1468. et 1519. et El. 992.
 ῥοῖσθησις. ἐν ροιβδήσει βεκόλων Iph.
 A. 1086.
 ῥόμβος. ῥόμβῳ ἐλισσομένα κύκλιος
 ἔνοσις Hel. 1378.
 ῥόος. δείξω Ἀργεῖοισιν Ἀχελῷος ῥόον
 Hyp. fr. X.
 ῥοπή. ἐπὶ σμικρᾷ ῥοπῇς Hip. 1163.
 βλέπω δύν ῥοπὰς Hel. 1096.
 ῥόπτρον. δίκης ῥόπτρον Hip. 1172.
 ῥόπτρον χέρας ἡδέως κεκρημνάμευσα
 Ion. 1612.
 ῥύεσθαι. τὸν δυστυχῇ πάντα ῥύη Sup.
 380. τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κατθανεῖν
 Her. F. 197. ὥς θεῶν τε βωμὸς πα-
 τρίδα τε ῥυώμευσα Er. fr. I. 20. κακῶν
 μυρίων ἐρρύετο Al. 773. ἐρρύεθ' ἡμᾶς
 τᾶτ' ἴσον ναοῖς θεῶν Hel. 807. ὃν
 θανεῖν ἐρρύεσάμην Al. 11. πατήρ—
 σ' ἐρρύετο ἰκέτην γενόμενον Iph. A.
 1155. ὅπλοισιν αὐτήν, ἢ λόγους. ἐρ-
 ρύετο Ion. 1298. μηχαναῖς ἐρρύ-
 ετο ib. 1565. ῥύσai με πρὸς θεῶν
 An. 576. cf. Hel. 931. τάφος σ' ὄδ'
 ἂν ῥύσαιτο Hel. 1092. ἔδεν σ' ἂ

φόρμιγξ—τόξων ῥύσαιτ' ἂν Ion. 165.
 ὥς ἂν παῖδ' ἐμὴν ῥυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ
 χερῶν μαιφόνων Or. 1563. ὃν ἐκ
 ἔτλαν ῥύσασθαι Al. 472. εἰ μὴ—ῥύ-
 σεταιί με μὴ θανεῖν Or. 598. τίς ῥύ-
 σεται τέμδον δέμας Med. 388. ταῦτα
 πάντα κατθανῆσα ῥύσομαι Iph. A.
 1383. ἔ ῥύσεται νιν Παλλὰς Rh. 978.
 σὲ Ἄρης Ἀρμονίαν τε ῥύσεται Bac.
 1336.
 ῥυθμός. γυναικάς, ἔ ρυθμόν γ' ἔνα
 κακῶν ἐχέσας Sup. 94. φῶτε δύνω
 ἔσφαξε—ῥυθμῷ τινι Cy. 397. cf. v.
 446. ibique not. Ἑλληνα ρυθμόν
 πέπλων ἔχει Her. 131. τίνι ρυθμῷ
 φόνος κτείνει Θυέες παῖδα; El. 772.
 ῥῦμα. ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων
 ἔδρα Her. 261.
 ῥύμβος. ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ Pi. fr. II.
 2.
 ῥύμη. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥύμη θεῷ Rh.
 64.

ῤυπᾶν. ῥυπῶν Epist. III.
 ῤυσιάζειν. ἔ ρυσιάζω Ion. 523. ῥυ-
 σιάζομαι λόγῳ ib. 1406.
 ῤυσός, vel ῥυσσός. ῥυσσῶ. γέροντι
 El. 490. ῥυσὰ σαρκῶν πολιῶν κατα-
 δρύματα χειρῶν Sup. 50. ῥυσσοῖσι
 νώτοις Tr. 495.
 ῤυτός. ῥυτοῖς νασμοῖσιν Hip. 653.
 ῥυτὰν παγὰν ib. 123. ἀμφὶ ῥυτὰν
 Εὐβοίαν Hel. 1137.
 ῤώμη. ἐπ' ἀσθενῆς ῥώμης ὀχήμεδα
 Or. 69. cf. Her. 649. ῥώμην θεῷ
 τιν' ἔσχευ Or. 1169. ἀνηβητηρίαν
 ῥώμην λαμβάνειν An. 554. δορὸς ῥώ-
 μη Sup. 26. ἐκ ἔνεσιν ῥώμη ib. 1117.
 ἐκ ἔσιν, ἢ ποτ' ἦν ῥώμη σέθεν Her.
 688. πνεύματ' ἀνέμων ἐκ ἀεὶ ῥώμην
 ἔχει Her. F. 102. ῥώμη ἐκλέλοιπεν
 ib. 230. ῥώμη ἀμαθῆς Tem. fr. XI.
 ῤωννῶναι. ἔδαμῶς ἐρρώμεδα Her. 636.
 ἐρρώσο fin. omn. V. epp. κατελάβο-
 μεν Κλίτωνα ἐρρώμενον Epist. V.

Σ.

Σάγη. τοξήρη σάγην Her. F. 188.
 Σάγμα. ἐν καλοῖσι σάγμασιν An.
 618.
 Σαθρός. τὲς λόγους σαθρὸς Hec. 1190.
 et σαθροῖς λόγοισιν Rh. 639. αἰνι-
 γμα σαθρὸν Sup. 1064. τῶτ' εἰς γυ-
 ναικάς δόλιόν ἔστι καὶ σαθρὸν Bac.
 487.
 Σαίνειν. σαίνει μ' ἐννυχος φρυκτωρία
 Rh. 55. ἔ με σαίνει θέσφατα Ion.
 685.
 Σαίρειν. σαίρειν δῶμα Hec. 363. et
 An. 166. ἃ τὰν Φοῖβε θυμέλαν σαί-
 ρει Ion. 115. cf. v. 121. et 795. σαί-
 ρειν σέγας Cy. 29. cf. v. 33.
 Σακεσφόροι Ph. 141.
 Σάκος. ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1114. et
 1121. Ἐκτορος φίλον σάκος Tr.
 1222.
 Σαλαμῆς, nom. loci. Iph. A. 194. et
 288. Tr. 794. et 1096. Hel. 87. et
 149. et Meleag. fr. VI. 3.
 Σαλεύειν. ὅταν σαλεύῃ πόλις Rh.
 248.
 Σαλμωνεὺς, nom. propr. viri, Æol. fr.
 XXIII. 4.

Σάλος. ἐν πόντε σάλῳ φορέμενος Hec.
 28. σεισθῆναι σάλῳ Iph. T. 46. ἦν
 τις διαρρώξ κυμάτων πολλῶ σάλῳ ib.
 262. ποντίῳ λαβὼν σάλῳ ib. 1443.
 et ποντίων σάλων Or. 994.
 Σάλπιγξ. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἡχή
 Ph. 1387. cf. Rh. 144. et 989. Tr.
 1267. et Her. 831.
 Σανίς. σανίδα, παίσασα Or. 1221.
 σανίδα προσβῆναι κατά Hel. 1572.
 Θρήσσαις ἐν σανίσι Al. 970.
 Σάρδεις, nom. urbis. Bac. 463.
 Σαρδιανὸς Plis. fr. V.
 Σάρξ. διὰ σάρκα ἐμὰν ἔλεος ἔμολε μα-
 τρὸς Ph. 1292. φάσανον εἴσω σαρκὸς
 ἔπεμψεν ib. 1571. λευκὴν ἔδα-
 πτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος Med.
 1189. σάρκα φωνήεσαν Tr. 440.
 διεφορῶντο σαρκὸς ἐνδυνὰ Bac. 745.
 σάρκα δυσφόρητον Cy. 343. οἱ σαρκὸς
 εἶχον εὐτρεφέσατον πάχος ib. 379.
 αὐτοσίδαρὸν ἔσω πελάσῳ διὰ σαρκὸς
 Hel. 361. σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπρή-
 σας πυρὶ Her. F. 1151. σαρκὸς περι-
 βόλαια ἡβῶντα ib. 1269. ὅσοι σαρκὸς
 εἰς εὐεξίαν ἀσκέσι βίοντον Antiop.

fr. VII. 1. φαγέδαινα, ἥ μὲν σάρκα
δοιναται ποδός Phi. fr. IV. ὁ θάλ-
λων σάρκα Fr. inc. CXXVII. 1. 2)
plur. σαρκῶν ὅσέων τ' ἐμπλησθῶ Hec.
1071. σάρκες ἀπ' ὀσέων—φαρμάκοις
ἀπερρέον Med. 1200. cf. v. 1217. μή-
τε πόντος—δέξαιτό μὲν σάρκας θανόν-
τος Hip. 1031. θραύων σάρκας ib.
1239. σάρκας νεαρὰς διαλυμάνεις
ib. 1343. σαρκῶν πολλῶν καταδρύ-
ματα Sup. 50. δαίνυσθε τῷδε σάρκας
Tr. 770. θαρσεῖτε σάρκας Bac. 607.
ρηγνῦσα σάρκας ib. 1128. διεσφαίριζε
σάρκας Πενθέως ib. 1134. καθαρπά-
σας λάβρω μαχαίρᾳ σάρκας Cy. 402.
μόσχων τέρειναι σάρκες Cress. fr. IX.
4. κάταιθε σάρκας Syl. fr. II. 2.
κόμη μόνον καὶ σάρκες Fr. inc. LI.
2.

Σαρωνικὸς πόντος Hip. 1200.

Σατίνη, vel dor. ίνα. ζεύξασα σατίναν
Hel. 1327.

Σάτυρος Fr. inc. CXCI. 3. ραινόμε-
νοι Σάτυροι Bac. 130. Σατύρων ὅμι-
λον εἰσορῶ Cy. 100.

Σαυλῶσθαι. αἰοδαῖς βαρβίτων σαυλέ-
μενοι Cy. 40.

Σάφα, adverb. ὁρᾷς ἐδὲν, ὧν δοκεῖς
σάφ' εἰδέναι Or. 259. σάφ' οἶδα Ph.
1611. Med. 94. 963. et 1066. etc.
σάφ' ἴσθι Med. 696. et 1362. Hip.
1331. etc.

Σαφής, φίλος σαφής Or. 1155. et Iph.
T. 919. μῦθος σαφής Med. 72. et
Her. 181. καιρὸς σαφής Hip. 386.
ἡσθόμην ἐ σαφῇ λόγον An. 1049. cf.
Hel. 21. ἡλὶς κανὼν σαφής Sup. 650.
σαφῇ κελευσμὸν Bac. 1087. ἐν ὄλβῳ
μὴ σαφεῖ βεβηκότες Antiop. fr. XXV.
4. φίλων τὰς μὲν ἐ σαφεῖς ὁρῶ φίλος
Her. F. 55. χρησιμοῖσι σαφέσιν Me-
lan. fr. XXVII. 2. σαφεῖς ἀρὺς Hip.
890. et 1315. σοφόν τοι τὸ σαφές, ἐ
τὸ μὴ σαφές Or. 397. ὅ, τι σαφές
ἔχεις εἰπεῖν ἐμοὶ ib. 439. σαφές ἐκ
ἔχῳ γεγωνεῖν ὅπα Hip. 585. τῶν
φίλων τεκμήριον σαφές ib. 926. νῆς
ἀβέβαιος ἄδικον κτῆμα, καὶ σαφές
φίλοις Iph. A. 334. ἐσθλὸν σα-
φές ib. 560. σύμβολον σαφές Rh.
220. αἰνιγμ' ἐ σαφῶς εἶπε σαφές Tr.
621. ὡς ἐδ' ἔχνος γε τειχέων εἶναι
σαφές Hel. 107. τὸ σαφές μ' ἀποσε-
ρεῖ ib. 583. ἐδ' ἔχω, τί τὸ σαφές ib.

1164. ὡς ἐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν
σαφές Her. F. 62. πᾶ δὴ τὸ σαφές
θνητοῖσι βροτοῖς; Bel. fr. XX. 1.
σημεῖον σαφές Thes. fr. V. 4. τὰ
σαφῇ κλίνειν Or. 640. τεκμήρια σαφῇ
Med. 517. et Thes. fr. V. 2. ἂ ἐ
σαφῇ δείξεις ἴσως Tr. 407. τῶν δι'
ἀληθείας σαφῇ Hel. 317. λέγεις μοι
δόλια, καὶ σαφῇ τάδε Ion. 1481. φράζέ
μοι σαφέτερον Med. 693. et Peliad.
fr. II. σαφέτερον μάθε Bac. 1280.
cf. Cy. 143. et Hel. 1218. ὦ φίλων
μοι τῶν ἐμῶν σαφέσατε Or. 1619. cf.
Hec. 1226. μάρτυρος σαφεστάτη Hip.
972. τόμα σαφέστατον Or. 591. ὁρῶ
σαφέστατον κακὸν Sup. 792. σαφέστα-
τον σημεῖον Ion. 1157.

Σαφῶς, τόνδ' ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς Or.
728. τὰς μὲν οἶδα συμφοράς, τὰς δ'
ἐ σαφῶς ib. 1360. σαφῶς λέγ' ἡμῖν
ἔκαστα ib. 1393. πῶς αἰσθάνη σαφῶς
τάδε; Ph. 143. ὁρῶ δὴτ' ἐ σαφῶς ib.
164. ἐκεῖνο βέλομαι σαφῶς μαθεῖν
ib. 911. τάφανῇ γινῶναι σαφῶς Hip.
346. σαφῶς ἤκαστας An. 1054. πᾶν
πύση σαφῶς Iph. A. 1540. σοὶ πάντ'
ἐρεῖ σαφῶς Iph. T. 1156. ἐξαυδα
σαφῶς ib. 1162. σαφῶς ἀδρήσας ib.
1323. τῷτ' ἐκεῖνό μοι—αἰνιγμ' ἐ σα-
φῶς εἶπε σαφές Tr. 621. τὸν θεόν
ὁρᾷν σὺ φῆς σαφῶς; Bac. 477. ὣσιν
ἡχῇ ἐ σαφῶς δεδεγμένα ib. 1084.
σαφῶς ἐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων Her. F.
1108. ἔχ' εὖδει σαφῶς El. 617. σα-
φῶς πέειδεν ἐκ ἔχων Dan. 29. σαφῶς
ὡς εἰς τόδ' ἦλθε ib. 36. v. not. ὡς
σαφῶς λέγω Dic. fr. VIII. 2. etc.

Σβεγνύναι. ὡς φόνῳ σβέσση φόνον Her.
F. 40.

Σέβας. Δίκης σέβας Or. 1242. σέ-
βας χειρὸς αἰδῆμαι τὸ σὸν Hip. 335.
τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. ὦ
σέβας ἐμοὶ μέγιστον Iph. A. 633. τὸ
πᾶν δαιμόνων ἄγνων σέβας Cy. 576.
Σέβειν. ἦν ἐγὼ σέβω μάλιστα πάντων
Med. 395. ὑφ' ἡμῶν, ἧς σέβω, διόλ-
λυμαι Hip. 1061. ἦν σὺ θανματην
σέβεις An. 567. χορὸν, τὸν ἄδας σέ-
βει Sup. 75. σὺ τοι σέβεις δίκαν ib.
379. σέβεις τὸ σωφρονεῖν Iph. A.
824. σέβω—τόδ' ἱερὸν Tr. 309. εἰ
σέβεις σὺ γε θανάτης ἀγαθῶν Her.
628. κακὸς, ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσπο-
τῶν Hel. 732. τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον

- ἐκ τίνος σέβει; ib. 1286. φθόνον ἔσβω Phoen. fr. II. 1. ὅστις τὰς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει Fr. fal. cit. IV. 1. σέβετέ νιν (sc. Bacchum). σέβομεν ὦ Bac. 589. sq. ὡς ἀγνωσίᾳ σέβωμεν αὐτοὺς (sc. τοὺς θεοὺς) Hec. 960. ἐπίσταμαι θεοὺς σέβειν Hip. 996. cf. Tr. 86. Hel. 9. et Fr. inc. B. 33. 1. 2. σαντὸν ἥκησας σέβειν Hip. 1080. ἀξία μοι σέβειν Al. 1063. τὸν νόμον τὸν προκείμενον σέβειν Iph. T. 1189. cf. Hip. fr. II. 1. σέβειν τὰ τῶν θεῶν Bac. 1148. ἀξίον γ' ὑμῖν σέβειν, οἳ γῆν τοσῆνδε—ἀπηλλάξαντο Her. 316. σέβειν τοὺς κρατῶντας Dic. fr. V. 2. ἑταιρίαν σέβων Or. 1079. τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων Hip. 896. τὰς κακίονας σέβων An. 915. οὐ σέβων θεὸν Bac. 1301. τὸ συγγενὲς σέβων Her. 6. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν ib. 114. σέβοντα δαίμονας Ion. 1620. σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους Fr. inc. B. 1. 2. τοὺς κρείσσονας σέβοντες Her. 25. τοὺς σέβοντας τὰμὰ πρεσβεύω κράτη Hip. 5. τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα Ph. 301. σέβουσα ἱερὰ ζέμματα Sup. 36. σὴν φιλίαν σεβόμεθα Al. 280. ὅσοι δίκην σέβονται Sup. 595. σὲ τύχας μάκαρος σεβόμεθα Iph. T. 648. σέβεται σ' Εὐῖος Bac. 566. τίνα οἶκον ἄλλον—σέβεσθαι με χρή; Or. 347. ἀξία ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι Sup. 1233.
- Σεβίζειιν. εἰ σὸς πόσις καινὰ λέχη σεβίζει Med. 155. Ἔρωτα—οὐ σεβίζομεν Hip. 541. σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας El. 994. ἀποτλέμεις εὐνὰς σεβίζουσα Med. 643. θυσίας οὐ σεβίζουσα θεοῖς Hel. 1373. εὐχαῖς θεοὺς σεβίζουσα El. 196. τῷτε σύριγγ' αἰοῦν δαί σεβίζον Pr. Hel. 363. v. not.
- Σείειν. θύελλα σείει δῶμα Her. F. 905. σείοντα Βάκχιον κλάδον Bac. 308. ξανθὰν χαίταν σείων Cy. 75. ἀντίπρωρα σείοντες βέλη El. 846. σείουσα χαίτην κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε Med. 1191. ἐπεὶ κόμην ἔσεισε ib. 1194. cf. Iph. T. 1276. εὐπτερον δέμας ἔσεισε Ion. 1204. κρᾶτα σείσαι πολλῶν Bac. 185. σεισθῆναι σάλῳ Iph. T. 46.
- Σειραῖος. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν Her. F. 446.
- Σειραφόροι πῶλοι Iph. A. 223.
- Σειρεύειν. δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ Her. F. 1009.
- Σειρῆν And. fr. II. Σειρῆνες Hel. 168. et Fr. inc. CLIV. 2. impropr. de mulieribus assentatricibus dicitur, An. 937.
- Σείριος, nom. sideris. Hec. 1102. Iph. A. 7. et Phaëth. fr. VIII. 5.
- Σεισμὸς Iph. T. 1166. et Her. F. 862. ubi additur γῆς.
- Σελαγεῖν. σελαγεῖτο ἀν' αὖν πῦρ ἐπιβώμιον El. 714.
- Σελάνα, dor. pro σελήνη. νυκτὸς ἀστροπὸς σελάνα Hip. 851. παννύχης σελάνας Al. 453. vid. etiam Sup. 992. Her. 748. Hel. 1383. et Ion. 1080. Φρυγῶν ζάθεοι σελάναι Tr. 1075.
- Σελαναία Ph. 180.
- Σέλας. λαμπάδων σέλας Or. 1573. et Iph. T. 1224. δικόρυνφον σέλας Ph. 235. θεοῦ σέλας (i. e. sol) Sup. 469. et Rh. 331. πεύκης σέλας Tr. 298. παμφαῖς σέλας πυρὸς ib. 548. ὦ καλλιφεγγές ἡλιε σέλας ib. 860. cf. El. 866. ὀφθαλμοῦ σέλας Cy. 659. λαμπτήρων σέλας Hel. 871. φλογερὸν σέλας ib. 1137. θέρεις λαμπρὸν σέλας Dan. fr. I. 3. κνανωπὸν ἀντανγεῖ σέλας Fr. inc. B. 46. 3.
- Σελήνη. σελήνης εὐτυχῆς κύκλος Iph. A. 717. δεκάτη σελήνη παιδὸς El. 1126. σελήνας δώδεκ' ἐκπληρωμένας Al. 433. πολλὰς σελήνας Hel. 113. φράσον σελήνας τάσδε πυρίμης χλόης Er. fr. XVI. 2.
- Σέλμα. ποτὶ σέλμα γαστρός ἄκρας Cy. 504. σέλματα νεῶν Or. 242. cf. Cy. 144. et Hel. 1582.
- Σεμέλη, mater Bacchi. Hip. 454. Bac. 3. etc. et dor. Σεμέλα Ph. 1744. et Bac. 375. 581. et 597.
- Σεμνομυθεῖν. τί σεμνομυθεῖς; Hip. 490. et An. 233.
- Σεμνός. τίς οὐ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν; Hip. 94. σεμνὸν τέρμονα οὐρανοῦ ib. 745. σεμνῷ τυράννῳ Καδμείων Sup. 384. Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν ib. 392. σεμνὸν Δία Iph. T. 749. σεμνὸν ὑπ' αἰθέρα ib. 1177. σεμνὸς Ποσειδῶν ib. 1415. σεμνὸν πολίτην Rh. 946. σεμνὸς θεὸς ib. 973. σεμνὸν πάγον Ἀθάνας Her. 849. ἐκεῖ πῶ σεμνὸς ἦσθα Hel. 461.

σεμνὸν βίον Ion. 56. ὁ σεμνὸς οὐρανὸς Ced. fr. XVII. 9. πρόσχημα (i. e. κατὰ πρ.) σεμνὸς Syl. fr. III. 2. σεμνὸς Παλαίμων Fr. inc. B. 31. 2. σεμνοὺς γεγῶτας Med. 216. σεμνῶν Κορυβάντων Hip. 143. σεμνοῖς λόγοισιν ib. 957. τοῖς σεμνοῖς καὶ συνωφρωνμένοις Al. 803. σεμνοὶ ἐν ἀρχαῖς ἡμενοὶ An. 700. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκα Or. 1691. cf. Ph. 1752. et Iph. T. 1497. σεμνὴν ἑορτὴν Med. 1382. σεμνὴν δαίμονα Hip. 99. cf. v. 103. σεμνὴν Ἀρτεμιν ib. 713. σεμνῆς Θεοῦ Iph. A. 976. ὦ σεμνὴ—Παλλὰς Ἀθάνα Iph. T. 1492. ὦ γαῖα σεμνὴ Ion. 1220. σεμνὰν προσίζεσθ' Ἀρτεμιν Hec. 935. Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνὰν Hip. 1130. τὰν Πηνειῖς σεμνὰν χώραν Tr. 214. σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπου Bac. 409. ματέρα σεμνὰν Ion. 1086. σεμναὶ (de Furiis) Or. 410. σεμναῖσι Δηὸς ἐσχάrais Sup. 290. ἀμφὶ σεμνὰς κλίμακας Βραυρωνίας Iph. T. 1462. σεμναὶ ὀλοδυγαὶ Tr. 1073. σεμνὰς πλάκας ὀρέων Bac. 717. πύλας σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίης Hel. 438. σεμναὶ Χάριτες ib. 1357. κασίγνηται σεμναὶ τῷ Φοίβῳ Ion. 467. τὸ σεμνὸν πῦρ Διὸς Ph. 1182. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. μισεῖν τὸ σεμνὸν Hip. 93. cf. v. 1064. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμα ib. 886. σεμνὸν βρέτας Iph. T. 1291. et 1489. et El. 1254. σεμνὸν θεᾶς ἄγαλμα Iph. T. 1315. σεμνόν τι πράττειν Tr. 447. cf. Her. F. 151. φῶς σεμνὸν πυρὸς Bac. 1081. Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν Hel. 247. σεμνὸν ἄντρον ib. 613. σεμνὸν χρηστήριον El. 1272. τί σεμνὸν καὶ πεφρονητικὸς βλέπει; Al. 776. μαντεῖα σεμνὰ Ph. 291. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα ib. 989. σεμνῶν μυσηρίων Hip. 25. cf. Sup. 470. σεμνὰ ζέφη Sup. 359. ἔνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος ib. 663. σεμνὰ Πηλῆς βάθρα Iph. A. 705. ρεύματα σεμνὰ Δίρκας Iph. T. 401. τῶν σεμνῶν ὑδάτων Tr. 207. τὰ σεμνὰ καὶ δοκίμασιν σοφὰ ib. 411. σέμν' ἀναθήματα Ion. 108. λοχεύματα σεμνὰ ib. 921. τὰ σεμνὰ Δοξίη χρηστήρια ib. 974. σεμνὰ σεμνύνεται Iph. A. 996. τῷ σεμνοτάτῳ δι' Ὀλύμπου And. fr. XXVIII. 5. σεμνοτάτα (dor. pro ἀτῇ) Hip. 61.

Σεμνότης. εἰ σεμνότητος ἔργον Iph. A. 1344. σεμνότητ' ἔχει σκότος Bac. 486.
 Σεμνῶν. θεῖον σεμνὸν θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν Hel. 872. v. not.
 Σεμνύνεσθαι. τί ἐγὼ σεμνύνομαι; Iph. A. 901. σεμνὰ σεμνύνεται ib. 996. σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις Fr. inc. XCVII. 4.
 Σεμνῶς Ion. 1133.
 Σεύειν, verb. proēt. ὅτε σύτο (pro ἐσέ-συτο) πατρίδος ἀπο Hel. 1145. δρομάδι κώλῳ ἐσύθη ἄν' ὑλάεντα νάπη ib. 1318. ἐξ ἔδρας συθεῖς Al. 849. φρεσὶς ἐκ ναῦ συθεῖς Iph. T. 1294. ἐκ θεῶν συθεῖς Ion. 787.
 Σηκός. σηκὸν ἐς μελαμβαδῇ δράκοντος Ph. 1017. βρόμιος σηκὸς ib. 1740. ἐλθῶσα πρὸς τόνδε σηκὸν Sup. 30. εἰς Ἀθηνᾶς σηκὸν μολῶν Rh. 501. ἄβατον—τίθησι θυγατρὸς σηκὸν Bac. 11. βασιλικὴ σηκὸν τάφῳ Pol. fr. IX. 1. σηκοῖς ἐντρέφει Τροφῶνις Ion. 300.
 Σήκωμα. Λυκαῖς πλησίον σηκώματος El. 1274.
 Σῆμα. κυνὸς ταλαίνης σῆμα Hec. 1273. νίκης σῆμα Ph. 1264. σῆμα φοινίης μάχης ib. 1387. σῆμ' Ἀχιλλεῖς στρατῷ Iph. A. 241. σῆμα ταυρόπην ib. 275. τί τὸ σῆμα θροεῖ; Rh. 12. cf. v. 688. ἀσπίδος ἐν κύκλῳ τοιάδε σήματα—τετύχθαι El. 456.
 Σημαίνειν Hec. 983. ἡ σῶ παιδὶ σημαίνει νόσον Hip. 1306. τί τῷ αἰνιγμα σημαίνει σαθρόν; Sup. 1064. τὰδ' ἐκ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει κακὰ Rh. 754. cf. Ion. 945. τί μοι σημαίνεις φόνον; Her. F. 1218. βλέποντι σημαίνει κακὰ ib. 1230. πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε; El. 765. σήμαινέ μοι Ph. 1083. τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον Hec. 546. ἐπεὶ ἐσήμην' ὄρδιον Τυρσηνικῇ σάλπιγγι Her. 830. σήμνην Ἀργεῖος τάδε Hec. 604. cf. v. 1125. ταῦτ' ἐσθ', ἃ βάλει παιδὶ σημῆναι σέθεν; ib. 1003. ὥστε σημῆναι φίλα Ph. 1450. θέλει τί σημῆναι νέον; Hip. 857. θανμασὰ σοὶ καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω Iph. A. 1538. ἐχθρὰ σημῆνας Ph. 962. τῷ σῶ τῷτο σημαίνεις λόγῳ Hec. 999. ἐκὼν ἐγὼ σοὶ τὰμὰ σημαῖω κακὰ Or. 381. αὐτὸ σημαεῖ Ph. 626. cf. An. 264. νέον

τι πρὸς σε σημανῶν ἔπος Hec. 217. cf. Iph. T. 237. et 1410. et Rh. 632. etc.

Σήμαντρον. σήμαντρ' ἀνείς Iph. A. 325. δεινοῖς σήμαντροισιν ἐσφραγισμένοι Iph. T. 1372.

Σημεῖον. σημεῖον τί; Hec. 1009. ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκει Ph. 1121. τὸ σημεῖον εἰσορῶ τόδε ib. 1342. δεῖ ἐξ ἐκείνου δὴ τι τῷ ποθεμένῳ σημεῖον—λαβεῖν Hip. 514. ναυτίλοις σαφέστατον σημεῖον Ion. 1157. vid. etiam Thes. fr. V. 4. σημεῖα ἀσπίδων Ph. 144. ἢ σημεῖ' ἔχων ὑβρισμένα ib. 1118. σημεῖα ταῦτ' ἀψυχίας Al. 720. νῆας σημεῖοις ἐσολισμένας Iph. A. 255. δύνεται σημεῖα Rh. 529.

Σήμερον Rh. 683.

Σήπεται. ἐν φάραγι σήπεται νέκυς Phaëth. fr. IX. 2. αἷμα πατρὸς μέλαν σέσηπεν El. 319.

Σηπίας χοῖρας An. 1267.

Σθενάρως βραχίον. El. 389.

Σθένει. λόγος—ἢ ταῦτόν σθένει Hec. 295. οἱ θεοὶ σθένεσι ib. 799. cf. Her. F. 759. ἢ σθένω ποσὶ Al. 268. ἴσον γ' ἀνὴρ τε καὶ γυνὴ σθένει An. 673. δείξιν ἔοικεν, ὅσον σθένει ib. 823. cf. Hel. 1034. τὸ σιγᾶν ἢ σθένω Iph. A. 655. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει Rh. 69. χειρὶ εἰ μηδὲν σθένεις Cy. 647. εἰς ὅσον σθένω El. 71. ἐλεύθερος, χρειὸς ὢν, ἐδὲν σθένει And. fr. XVI. 3. θάρσος πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Bel. fr. VII. ἐνὸς οἴκος ἢ πλείον σθένει—Er. fr. I. 25. τόνδ' ἀπείργειν ἐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει Zeῦς Phæd. fr. vers. 4. ἢ σθένειμι δι' ἀσπίδος; Her. 685. cf. v. seq. et Cresph. fr. IX. 2. ἡ φρόνησις τῷ θεῷ μείζον σθένειν ζητεῖ Sup. 216. πῶ τὸ τὰς αἰδῆς—δύνασιν ἔχει σθένειν τι πρόσωπον; Iph. A. 1091. σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει Iph. T. 911. σθένοντα μείζον Sup. 519. ἰδίᾳ σθένων Hel. 792. τοῖσι χρήμασι σθένων El. 939. μάχη δορὸς σθένων Fr. inc. XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6. τὰς κάτω σθένοντας (i. e. deos inferos) Hec. 49. πρὸς τὰς σθένοντας θεὰς ἀμιλλᾶσθαι Iph. T. 1479. σθένοντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων Her. F. 312. καὶ τὰς σθένοντας καταιρῆσιν τύχαι ib. 1396. σθένεσσα μηδὲν Tr. 723.

Σθένελος, 1) filius Persei, Eurysthei pater. Al. 1153. Her. 362. et Alcmæon fr. I. 1. 2) filius Capanei. Iph. A. 247.

Σθένος. τὸ σθένος βραχὺ Ph. 745. cf. Æol. fr. IX. 1. σύλλεξαι σθένος Ph. 857. τῷ μὲν ἐσιν ἐν χερσὶν μέγα σθένος An. 676. σοὶ τι παρέσι σθένος Sup. 66. ἡ ἐλπὶς—ἐξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον, ἢ—τὸ σὸν σθένος Iph. A. 393. λελογισμένως μᾶλλον, ἢ σθένει ib. 1021. ἔπεσαν Ἴλιον τῷ σθένει Tr. 72. πισὸν τὸ θεῖον σθένος Bac. 882. ἢ σθένει νικητὸν γυναικας ib. 951. ἐχ' ὑπὸ σθένος ib. 1125. ἄνευ σθένους ἀρεῖς ib. 1172 b. ὁ σθένος τῇ μῇ χροῖ δίδωσιν Ion. 1584. ἀμαυρὸν σθένος Her. F. 231. εἰ ἐγὼ σθένος ἦβων ib. 436. σκοπῶ τὰ χρήμαθ', ὥς ἔχει μέγα σθένος El. 427. cf. v. 958. ubi de Justitia idem affirmatur. νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τῷ νῦ πλέον And. fr. XI. ἐργῷ δειλὺ τὸ σθένος τὸ τῆς θεᾶς Oed. fr. XVII. 6.

Σίγα, adverb. Hec. 532. Or. 140. 1022. et 1540. Ph. 1230. Hip. 660. Sup. 513. 669. et 674. Bac. 1082. Her. F. 868. et 1042. et Fr. inc. II. 3.

Σιγᾶν. τὰνθένδε σιγῶμεν Hec. 725. τὰς ἐν μέσῳ σιγῷ τύχας Or. 16. τί σιγᾶς; Fr. inc. CCI. σίγα Hec. 533. et 1069. Or. 184. 1103. et 1599. Ph. 932. Al. 706. etc. σίγα πᾶς Rh. 729. σίγα λόγας Med. 81. σιγάτε Hec. 532. et Or. 1311. σιγῶμ' ἂν ἦδη Hip. 336. σιγᾶν ἄμεινον Or. 787. σιγᾶν χρεὼν ib. 1347. σιγᾶν καὶ κρύπτειν νόσον Hip. 394. τὸ σιγᾶν ἢ σθένω Iph. A. 655. αὐτὸ τὸ σιγᾶν ὁμολογῆντος ἐπὶ σε ib. 1142. τί με χρή σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν; Tr. 110. σιγᾶν ταισχροῖ ib. 384. σιγᾶν φρονεῖντα (sc. δεῖ) Æol. fr. IV. 1. cf. Inus fr. XIV. 2. εἰ τὰ ματέρος σιγῶν ἐπήνυν Or. 580. τὸν μὴ σιγῶντ' ἀποκτείνειν χρεὼν ib. 1128. φράσει σιγῶσα τὰ γεγραμμένα Iph. T. 763. καὶ τι σιγῶσ' ὢν σιωπᾶσθαι χρεὼν Ion. 432. σιγῶσα γάμεις, σιγῶσα τόκας πολυκλαύτας ib. 868. sq. σίγησε δ' αἰθῆρ Bac. 1082. σίγησον Hip. 603. et Al. 1091. σιγήσατε Or. 1367. et Hip. 565. πῶς σιγάσω; Ion. 859. ἐμὸς παῖς, ἃ δεῖ, σιγήσεται Ph. 915. ἡδι-

κημένοι σιγησόμεθα Med. 315. ἔκ
ἔς,—ὅπως σιγήσομαι Hip. 604. ἔτε
πάσχω, ἔτε δρῶν, σιγήσεται Bac. 800.
σιγήσομαι, ἃ με καδικετεύσατε Hel.
1023. cf. v. 1029. ἥτις τὸ δίκαιον ἔ
σιγήσεται Inus fr. X. 2. ἴσω μηδεὶς
ταυθ', ἃ σιγᾶσαι χρεῶν ejusd. fr.
VI. 1. ῥητὸν, ἢ σιγῶμενον; Iph. T.
938. σιγῶμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δό-
μοις Tr. 399. τί σεσίγηται δόμος
Ἀδμήτης; Al. 79. ἐσιγάθη σᾶς εἰσο-
δος νύμφας Ph. 352. ἐσιγήθη κακῶς
Sup. 298. ἔκ ἀνώνυμος ἔρως—σιγη-
θήσεται Hip. 1430. ἐξ ἐμῶ γε πάντα
σιγηθήσεται Iph. T. 1076. etc.

Σιγή. σιγὴν—κηρύξαι στρατῷ Hec. 530.
conf. Iph. A. 1564. φέρω σιγῇ κακά;
Hec. 738. ἔσιν, ἔ σιγὴ λόγος κρείστων
γένοιτο' ἂν, ἔσι δ', ἔ σιγῆς λόγος Or.
637. sq. σιγῇ δόμους εἰσβάσα Med. 41.
et 380. σιγὴν τῶνδε θήσομαι περὶ
ib. 66. δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ
φόνον ib. 391. σιγῇ φίλων ib. 587.
ἀπόλλυται σιγῇ Hip. 40. σιγῇ κα-
λύψαθ', ἃ ὕδαδ' εἰσηκέσατε ib. 712.
σιγῇ πελάζων ib. 1231. σιγῇ κάθησ'
ἂν; An. 671. ἔ γάρ τι σιγῇ διεπέ-
ρασας Ἑλλάδα Sup. 117. σιγὴν φυ-
λάσσετε Iph. A. 542. τί σιγῇ δακρύοις
τέγγεις κόρας; ib. 1434. μὴ ψαύσῃ τις
Ἀργείων ἐμῶ σιγῇ ib. 1560. σιγῇ
ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T.
951. ἤλθεν σιγῇ ib. 956. γλώσσης
σιγὴν—πόσει παρῆχον Tr. 649. σιγῇ
ὑπ' ἐλάταις καθήμενος Bac. 814. γυ-
ναικὶ σιγὴ τε καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιστον
Her. 477. σιγῇ τῷθ' ὑφαιρέμεσθ' ἂν
El. 271. κόσμος σιγῆς σέφανος ἀν-
δρὸς ἔ κακῶ Antiop. fr. X. 1. ἔαν σὺν
σιγῇ τι βελεύης κακὸν Sis. fr. I. 22.
ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχε
fr. inc. XXXVI. σιγᾶ (dor. pro σιγῇ)
δόλος Or. 1404. σιγαὶ ἀνέμων Iph.
A. 10. etc.

Σιγηλός. ἔ σιγηλὸς εἶ Sup. 567. τὰ
ἐκ ποδῶν σιγηλὰ Bac. 1047.

Σιγητέον Hel. 1403.

Σιδάρεος, dor. pro σιδήρ. σιδαρέω φασ-
γάνῳ Hec. 718. σιδαρέοισι βέλεσιν
Or. 1309. ξίφεσι σιδαρέοισιν ib.
1399.

Σίδαρος, dor. pro σίδηρος. σίδαρον ἐπὶ
κρᾶτα τιθεῖσα κέριμον Or. 964. εἶτε
σίδαρος, εἶτ' ἔρις,—αἷτιος Ph. 353.

ὥς ἄρ' ἦσθα πέτρος, ἢ σίδαρος Med.
1279. τὸν ἐν Χαλύβεσσι σίδαρον Al.
984. κίνδυνον πολὺν τεμεῖν σιδάρῳ
Her. 758. αἷμα χυθὲν σιδάρῳ El.
486.

Σιδαρόφρων φόνος Ph. 676.

Σιδήρεος, vel σιδηρῆς. σιδηρᾶ ἀρπαγῇ
Cy. 33. σιδηραῖς ἐν ἄρκυσι Bac. 231.
σιδηρᾶ κέντρα Ph. 26.

Σιδηροβριθὲς ξύλον Meleag. fr. IV.

Σιδηρόνωτος. σιδηρονώτοις ἀσπίδος
τύποις Ph. 1137.

Σίδηρος. τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαρ-
ρόας Hec. 567. διὰ σιδήρῳ πνεῦμ'
ἀπορρήξαι Or. 862. σίδηρος πᾶσι
Φρυγῖν ἦν φόβος; ib. 1518. θηκτῷ
σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν Ph. 68. cf.
Cresph. fr. IV. 12. σίδηρος πολεμίων
Ph. 520. σίδηρον εἰσορᾶν Med. 264.
ἔκ οἷσις τις ἀμφιδέξιν σίδηρον; Hip.
781. πῶλως σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων
φόβῃν Al. 431. τίς ἔ σίδηρον προσ-
φέρει; An. 1154. σίδηρον ὀξύν ἐν
χεροῖν ἔχων Sup. 590. cf. Iph. T.
1367. σιδήρῳ διεμάχοντο Sup. 678.
παίει σιδήρῳ λαγόνας Iph. T. 298.
σιδήρῳ τρωτὸν ἔκ ἔχει δέμας; Hel.
816. τρεπτῷ σιδήρῳ συντριανώσκειν
πόλιν Her. F. 946. σιδήρῳ πέλας σᾶς
Aut. fr. III. 22. ὃ καὶ σίδηρον ἀγ-
χόνας τ' ἐφέλκεται Er. fr. II. 26. etc.
Σιδωνιάς κόπια Hel. 1467.

Σιδώνιος. Σιδωνίς γέροντος Bac. 1024.
πόλιν Σιδωνίαν ib. 171. ναῦν Σιδω-
νίαν Hel. 1429. et 1547. Σιδώνιον
ἄνυ Phry. fr. I. 1.

Σικελία, nom. insulae. Ph. 219. (ubi
v. not.) et Cy. 106. et 114.

Σικελός. Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον Cy.
95. ἐπὶ πόντον Σικελὸν ib. 699. et
El. 1347. Σικελῶν ὀρέων Tr. 222.

Σικιννίς. κρότος Σικιννίδων Cy. 37.

Σιμόεις, fluvius terrae Trojanæ. Iph. A.
751. Rh. 546. et Tr. 809.

Σιμοεντίς. Σιμοεντίδα παρ' ἀκτὰν An.
1184. et ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν ib.
1018. ἔ μὰ τὰς Σιμοεντίδας πηγὰς
Rh. 826. ταῖς Σιμοεντίσι Τρωῆσιν
Tr. 1116.

Σιμνέντιος. παρὰ Σιμνεντίοις ὀχετοῖς
Or. 807. cf. Iph. A. 767. παρὰ Σι-
μνεντίοις ῥοαῖσι Hel. 258.

Σιμνεντίς. τᾷ Σιμνεντίδι γᾶ Hec. 641.
Τροίας ἐπὶ Σιμνεντίδας ἀκτὰς El. 441.

Σίνις, latro, a Theseo occisus. Hip. 977.
 Σίπυλος, urbs Lydiæ. Iph. A. 952.
 Σιρός. ἀγοῖζαί σιρος Phry. fr. IV.
 Σισύφειος. Σισύφειον πέτρον Her. F. 1103. ἔ γέλωτα δεῖ σ' ὄφλειν τοῖς Σισυφείους Med. 405. τὸ Σισύφειον σπέρμα Iph. A. 524.
 Σίσυφος, nom. propr. viri. Æol. fr. XXIII. 2. γῆ Σισύφου Med. 1381. ὁ Σισύφου γόνος (i. e. Ulysses) Iph. A. 1362. cf. Cy. 104.
 Σίτον, vel σίτος. σίτον ὄρεξαι Or. 303. ὁδῶσιν ἡμῖν σίτον Cy. 133. ἔτε σίτον πάρα Hel. 427. ἔτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο Or. 41. σίτων μέλεσθε Hip. 109. δι' ἀψύχου βορᾶς σίτοις κατήλευε ib. 953. σίτων πληθός Al. 551. χρειοῖ σίτων Her. F. 52. κάθαιμα σῖτα ib. 384.
 Σιτοποιεῖν Tr. 494.
 Σιτοποιός. προδούς ἀνάγκην σιτοποιὸν Hec. 362.
 Σίφων. τὸν σίφωνα τὸν φίλον χρεεύομεν Cy. 438.
 Σιωπᾶν. πῶς σιωπῶ; Or. 1025. cf. An. 249. et Iph. A. 1144. σιώπα Hec. 533. et Ion. 1601. ὑπὲρ παντὸς Ἑλλήνων στρατῷ αἰσχρὸν σιωπᾶν Phi. fr. IX. 2. σιωπᾶν τὰ γε δίκαι' ἐ χρή ποτε Fr. inc. XXII. φησὶν σιωπῶν Or. 1592. cf. Iph. A. 1245. σιωπῶσα Sup. 297. ἔτ' ἂν γ' ἐσιώπων Al. 93. ἐ σιωπήσαιμεν ἂν Ph. 933. σιωπήσαι βαρὺ Fr. inc. CC. καί τι σιγῶς, ὧν σιωπᾶσθαι χρῆων Ion. 432.
 Σιωπή. σιωπῇ κατθανῶ; Or. 775. σιωπῆς ὅδεν ἔργον ἐν κακοῖς Hip. 911. ἐκ ἂν σιωπῇ Κύπριδος ἀλγίσαις πέρι; An. 239. μέμφομαι ποτε τὴν νῦν σιωπὴν Sup. 298. σιωπῇ τὴν πέτραν λαβόντες Cy. 676. σιωπῇ τῶτ' ἀκῶρωτον μένει Ion. 801. ἐκ ἐν σιωπῇ τὰμὰ ib. 1397. ἔξη σιωπῇ Her. F. 930. σιωπῇ μαθεῖν ἐ βέλομαι ib. 1126. σιωπῇ ἄπορος ἐρμηνεύς λόγων And. fr. XXV. σιωπῇ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις Fr. inc. CXXXI.
 Σιωπήλως Med. 320.
 Σκαιός. σκαιὸς ἀφῶδός Cy. 488. σκαιὸς πέφυκας Her. 259. σκαιὸς ἀνὴρ ib. 459. cf. Her. F. 283. et 299. Aug. fr. III. 3. Bel. fr. XI. 1. Melan. fr. V. Pro. fr. III. 2. Fr. inc. XII. 2. et

LXXXV. 1. et Epist. V. ὅπως Ἀπόλλων σκαιὸς ἦ, τίνες σοφοί; El. 972. σκαιὸς λέγων—τὸς πρόσθε βροτῶς Med. 190. σκαιοῖσι καὶ προσφέρων σοφὰ ib. 298. σκαιοὶ βοτῆρες Rh. 271. μετὰ σκαιῶν ζυνῶν El. 943. τοῖς πλατῆσι τῷτο ἔμφυτον σκαιοῖσιν εἶναι Phaëth. fr. V. 2. σκαιὸν τάνάλωμα τῆς γλώσσης Sup. 547. σκαιὸν χρῆμα Alcmæn. fr. VIII. et Dic. fr. VII. 5. cf. Æd. fr. VI. 3. et fr. inc. LXIV. 2. πόλλ' ἀγρώταις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ Rh. 266.
 Σκαλμός. ἀφελὼν σκαλμῷ πλάτην Hel. 1614. ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας ἔχοντας Iph. T. 1347.
 Σκαμάνδριος. ἐπ' ἀκτὰς Σκαμανδρίως Tr. 374. cf. Hel. 615. Σκαμανδρίως διαπερῶν ροὰς Tr. 1151. cf. Hel. 52. Σκαμάνδριον ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα Hel. 374.
 Σκάμανδρος, fluvius terræ Trojanæ. Or. 1310. Tr. 29. et Cy. 280.
 Σκάπτειν. σκάπτει, μοχλεῖται θύρετρα Her. F. 999. σκάπτων Antiop. fr. XXXIII. 4.
 Σκαρδαμύσσειν Cy. 622.
 Σκαφεὺς El. 252.
 Σκάφος. Ἀργῆς σκάφος Med. 1. et 1335. cf. v. 477. ὁρῶ σκάφος Al. 253. πευκαῖεν σκάφος An. 864. εἰσιδὼν σκάφος Iph. T. 108. ναὸς εἰσβήσω σκάφος ib. 742. cf. v. 1345. et 1406. it. Tr. 539. 681. et 1049. Cy. 85. 465. et 698. πολυκῶπῳ σκάφει Iph. T. 981. πῶ σκάφος τὸ τῷ στρατηγῷ; Tr. 455. πόντιον σκάφος ib. 1085. πορθμίδος σκάφος Cy. 361. σκάφος ὁλκάς ib. 503. ὁλόμενον σκάφος Hel. 236. κωπήρες σκάφος ib. 1397. μικρὸν σκάφος Fr. inc. B. 16. νεῶν πρήσων σκάφη Rh. 392.
 Σκεδρός. ἀτιμίαν σκεδρὴν Alcmæon. fr. XII. 2.
 Σκεδρῶς ejusd. fr. XIII. 1.
 Σκεῖρων. Σκεῖρωνος ἀκτὰς Hip. 1208.
 Σκειρωνίδες πέτραι Hip. 979, et Her. 860.
 Σκέλος. ἐπὶ σκέλος πάλιν χωρεῖ Ph. 1409. περὶ τοῖν σκελοῖν Cy. 182.
 Σκέπτεσθαι. ὅστις τὸ δίκαιον ἐκ ἐσκέψατο Or. 494. σκέψασθε νῦν ἄμεινον ib. 1292. σκέψαι τεκέων πλαγὰν, σκέψαι ψόνον, οἶον αἰρή Med. 851. sq.

σκέψασθε εἰς τόνδε Hip. 943. δεῦρο σκέψαι μεθ' ἡμῶν, ὡς καλῶς λέγω Iph. A. 1377. τὸν ἐνδένδ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον Tr. 931. σκέψαι νυν ὀρθῶς Bac. 1278. σκέψαι κλόνον—Γιγάντων Ion. 206. σκέψαι τὴν σὴν ἐλπίδα Her. F. 295. σκέψαι μὲ πινάρην κόμαν El. 184. σκέψαι χαίτην ib. 520. ἀρβύλης σκέψαι βάσιν ib. 532. τιν' εἰς σὲ μωρίαν ἐσκερμένον Her. 148. Σκευάζεσθαι. σκευάζεται θοίνην Her. F. 956. φარέτραν εὐτρεπῆ σκευάζεται ib. 969. εἰς τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα Sup. 1057.

Σκευή. σκευῇ τῇδε τῷ χάριν κοσμεῖς δέμας; Sup. 1054. σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι Rh. 202. σκευὴν ἔχειν ὀργίῳ Bac. 34. cf. v. 180. et 913.

Σκεῦος. οἶνηρά σκεῦη Ion. 1179.

Σκέψις. ὁ χρόνος μακρῷ σκέψιν ἐνειμας Hip. 1323.

Σκηνή. ὑπὸ σκηνῆς Ἀγαμέμνονος Hec. 53. cf. Rh. 45. et Tr. 139. et 176. τί σκηνῆς ἐκτὸς αἴσσεις; Iph. A. 12. σκηνῆς παρελθὼν εἰς μέσον πέδον Ion. 1171. τὰς δεσποσύνας σκηναῖς προλιπῆσα Hec. 101. τίν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ σκηναῖς ὄρω; ib. 733. δεσποτῶν σκηναῖς πελάζειν ib. 1289. cf. v. 1293. διὰ σκηνῶν μολεῖν Rh. 61. σκηναῖς ἐς ἱεράς Ion. 806. cf. v. 982. et 1129.

Σκῆνωμα. σμικρὸν τὸ σὸν σκῆνωμα προστίθεις φίλοις Her. 690. πάρεδροι τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων Hec. 616. ἐγὼ ἔχω σκηνώματα Cy. 323. ἀτοίχως περιβολὰς σκηνωμάτων Ion. 1133. Σκηπτειν. τὸν σὸν ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἐσκηψαν θεοὶ Med. 1333. τὴν βίαν σκῆψας' ἔχεις Hel. 840.

Σκηπτός. διέβα Φρυγῶν καὶ πρὸς εὐκάρπης γῆας σκηπτός (i. e. impetus belli) An. 1047. σκηπτῷ πίνοντος πολέμιον Rh. 674.

Σκηπτῶχος Iph. T. 235.

Σκῆπτρον. σκῆπτρον ὁ δέλων λαβεῖν An. 23. σκῆπτρῳ τῷδε σὸν καθαίμαξω κάρα ib. 589. et Iph. A. 311. σκῆπτρῳ αὐχεῖς Iph. A. 412. σκῆπτρῳ Πριάμης διεριδομένα Tr. 150. ὄλβιον σκῆπτρον Ion. 578. σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων Fr. inc. CLV. 7. πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν Epist. V. Ἀγαμέμνονος σκῆπτρ' ἔχειν Or. 437.

ἐπὶ σκῆπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα ib. 1058. σκῆπτρ' ἐπαθλα τῇσδε λαμβάνει χθονός Ph. 52. cf. v. 73. 80. 517. 594. 604. et 1259. it. Ion. 660. Her. F. 213. σκῆπτρα ἐρρέτω τάδ' ἐπὶ γαῖαν An. 1224. ἡ σκῆπτρά σοι μόνον διαφέρειν δεῖ; Iph. A. 1194. ἐρρεῖ φόως σκῆπτρων Iph. T. 187. ὁ σκῆπτρα ἀρεῖτε; Her. F. 254. σκῆπτρα Δήμητρος κόρης ib. 1104. σκῆπτρα χώρας τῇσδ' ἀναρπάσας ib. 1167. παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλῳ λιπὼν El. 11. σκῆπτρα—γαυρῶται λαβὼν ib. 321.

Σκῆψις. σκῆψιν ἐς ποῖαν προβαίνων; Or. 747. σκῆψιν τιν' ἔχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι Med. 744. μόχθος ἰδοὺς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. ἰδὲν ἡ σκῆψις φέρει Hel. 1070. τενομένα ἂν πόλις ἔχοι σκῆψιν Ion. 722. εἰς ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα El. 29. σκῆψιν προτείνουσα ib. 1067.

Σκιά. τὰ θνητὰ ἡγῆμαι σκιάν Med. 1224. σκιᾷ ἀντίστοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις An. 746. κατ' εὐφρόνης σκιάν Iph. A. 109. ὑπὸ σκιάς τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος Bac. 458. θάψεις σκιάν; Hel. 1256. σκιά φάνηθί μοι Her. F. 494. ὑπὸ κίονος σκιάν ib. 973. φωνὴ καὶ σκιά γέρον ἀνὴρ Melan. fr. XVIII. κατθανὼν πᾶς ἀνὴρ γῇ καὶ σκιά Meleag. fr. XV. 2.

Σκιάζειν. κεφαλὰν σκιάζειν Hip. 134. σκιάζων δέραν ἐμὴν Ph. 316. γένυσιν ἐσκιάζον Iph. T. 1152. ἐπεὶ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται Ph. 63. δάφνη σκιασθεῖς An. 1116.

Σκιαροκόμος. σκιαροκόμος ἐν ἔρνεσιν ὕλας Bac. 874.

Σκιατραφεῖν. μὴ σκιατραφέμενος Bel. fr. XVII. 8.

Σκιερός. σκιερᾷ δάφνῃ Iph. T. 1246. ὃ σκιερὰ φυλλὰς Bel. fr. I. 1.

Σκίμπων. σκολιῷ σκίμπωνι χερὸς διεριδομένα Hec. 65.

Σκιρτᾶν. πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι Bac. 446. cf. Er. fr. II. 31. πῶλοι ὁρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ Ph. 1132.

Σκίρτημα. σκίρτημα μύσχος σῆς καθέζοντες χερσὶν Hec. 526. σκιρτήμασι Βάκχῃ Bac. 169. ποδῶν σκιρτήματα Her. F. 836.

Σκιώδης πέτρα Sup. 759.

Σκληρὸς Al. 503. σκληρὰς διαίτας Meleag. fr. IX. 5. συμφοραὶ σκληραὶ Scy. fr. II. 3. σκληρόν θράσος An. 260. σκληρὰ τῇ φύσει διδὸς Sup. 884. σκληρ' ἀληθῆ Fr. inc. XX. 2.

Σκληρῶς Aut. fr. III. 9.

Σκολιός. σκολιῷ σκίμπωνι Hec. 65. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀπάτας Fr. inc. CLVIII. 3.

Σκόλοιψ. ἀπὸ σκόλοπος ὄψεται νιν Bac. 981. ὃν ἔρεισον σκόλοπι El. 898. σκόλοψι πῆξωμεν δέμας; Iph. T. 1430. πῶς περάσει σκόλοπας ἐν τροπῇ στρατός; Rh. 116.

Σκοπεῖν. καιρίως σκοπεῖς Rh. 339. λεπαίαν ὀφρύην καθήμενος σκοπεῖ Her. 396. σκοπῶ τὰ χρήματ', ὥς ἔχει μέγα σθένος El. 427. τάπι σὺ σκόπει Or. 1278. σκόπει πεδία Ph. 101. τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει Rh. 83. μὴ νῦν τὰ πόρρω σκόπει ib. 482. δέδοικα, μὴ σκοπῶς ὀρθῶς θεοὶ Ph. 157. τὰ δωμαίων ἔσω σκοποῦμεν Her. F. 748. ἐὼ τῷτ' ἀσαφές ἐν κοινῷ σκοπεῖν Or. 27. ταῦτα χρή μόνον σκοπεῖν Ph. 466. εἰδὲ ταῦτα σκοπεῖν πρόθυμός εἰμι Hip 1005. τὰ τῶν θεῶν σκοπεῖν Sup. 302. σὺν ἱεροῖς χρή τὸδ' εὐσεβές σκοπεῖν Iph. A. 674. ἐγκυκλάντ' ὀφθαλμόν εἰ σκοπεῖν χρεῶν Iph. T. 76. σκοπεῖν πτερωτὲς Bac. 257. εἰδὲν οἶδα, πῶς σκοπεῖν χρεῶν τὴν εὐγένειαν Melan. fr. XIV. 1. τὰς νόσους σκοπεῖν Fr. inc. CLXI. 3. τὰ πράγματα ἐγγύθεν σκοπῶν Iph. A. 490. ἀργύρε σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτηῖρα El. 558. κακὰς ἔφαινον τῷ σκοπῶντι προσβολὰς ib. 829. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν Phoen. fr. IX. 6. σκοπεῖσαι πάντη Or. 1295. σκοπεῖμαι ὄμμα πανταχῶς ἐρέφων Iph. T. 68. πάλαι σκοπεῖμαι τὰς τύχας τῶν βροτῶν Ar. fr. XXVI. 1. τῷτ' ἄρα σκοπέμενοι Hel. 1553. τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπαμένη Med. 1166. etc.

Σκόπελος. σκόπελον ἡμαζαν πέτρας Ion. 274. cf. v. 714. Ἀθάνας σκόπελος ib. 1434. cf. v. 1578. πετραῖον σκόπελον ἐτάζων δορὶ Antig. fr. XVI. 3. πᾶ δὴ μοι νίσση σκοπέλης; Cy. 43. Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων ib. 62. cf. Her. F. 639. τὴν ἐπ' ἐμοῖς σκόπελοις θεῶν Ion. 871. cf. v. 1479.

Σκοπία. τὰν Ἰλιάδος σκοπιὰν πέρσαν-

τες Hec. 931. ἐπ' ἄλλην σκοπιὰν Or. 1264. ἔρειαι σκοπιαὶ θεῶν Ph. 240. σκοπίας Περσέως Hel. 775. Ἰδαίαν Νυμφῶν σκοπίας ib. 1340. cf. El. 447.

Σκοπός, speculator, Rh. 557. ἀπὸ τειχέων σκοποὶ Tr. 956. σκοπὸς πέμψω πρὸς αὐτὸν Her. 338. λεληθέναι σκοπὸς Hel. 1190. cf. El. 546. εἰ μέ τις γνοίῃ σκοπῶν El. 97. σκοπὸς ἐπεμψε τέσδε τῶν ἐμῶν κακῶν ib. 354.

Σκοτεινός. ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς Ph. 283. εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας Bac. 611. σκοτεινὸν ὄμμα Al. 386. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος Her. F. 641. σκοτεινὰ πράσσειν Sup. 324. σκοτεινὰ βλέψουσιν ib. 325. σκοτεινὰ μηχανήματα Bel. fr. VIII. 1.

Σκοτία. σκοτία κρύπτεται Ph. 338.

Σκοτίζειν. τὰς βροτῶν γνώμας σκοτίζων Cenei fr. V. 2.

Σκότιος. σκοτίων ἐκ θαλάμων Ph. 1536. θεῶν σκότιοι παῖδες Al. 992. χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν Ion. 1239. ὦ σκοτία νύξ Hec. 68. cf. Al. 270. σκοτίαν αἰῶνα Ph. 1492. σκοτία γὰρ ib. 1735. ἔδρας σκοτίας Al. 123. σκοτίαις ἐν εἰρκταῖς Bac. 549. σκοτίας εὐνάς Ion. 860. σκότιον λέχος Tr. 44. σκότιον κνέφας Bac. 510. ἀμφιτρύχη τάδε σκότι' ἀμείβομαι Ph. 329. σκότια νυμφευτήρια Tr. 252.

Σκότος, 1) masc. 2) decl. σκότς πύλας λιπὼν Hec. 1. γὰς ὑποπεμπομένην σκότον ib. 208. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; Or. 467. ὑπὸ σκότς ξίφῃ σπάσαντες ib. 1457. ὑπὸ σκότον ἐφεύγομεν ib. 1488. σκότον δεδορκῶς Ph. 380. κακόν τι—τέγεις ὑπὸ σκότῳ ib. 1220. ἡδὴ με περιβάλλει σκότος ib. 1462. ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν ib. 1530. εἰδὲ σκότον φρίσσει Hip. 417. σκότῳ θανὼν ib. 837. κατ' ὅσων κιχάνει μ' ἡδὴ σκότος ib. 1444. σκότῳ με δώσετε Sup. 1105. cf. El. 960. ἐν σκότῳ τίθεις πόδα Rh. 571. σεμνότῳτ' ἔχει σκότος Bac. 486. ἐπεὶ γῆς σκότῳ κέκρυπται Hel. 62. περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον Ion. 1522. σκότῳ κρύψας Dan. 40. ἡ Κύπρις πέφυκε σκότῳ φίλῃ Meleag. fr. XXII. 1. πρὶν ἂν κατ' ὅσων τυγχάνῃ μέλας σκότος Fr. inc.

XL, 3. cf. Fr. inc. B. 48. 3. ἡ εὐ-
λάβεια σκότον ἔχει Fr. inc. LI. 8. 2)
neutr. 3 decl. ἐκ τῆ σκότης — τοῖς
βροτοῖς πολλὴ χάρις Hec. 831. σκό-
τος ἀμπίσχον Hip. 192. σκότος λα-
βόντες Iph. T. 1025. τῇ κάτω σκότης
φίλας ἀμοιβὰς — δεδορκότες Her. F.
563. πέπλοισι κρατὶ περιβάλλω σκό-
τος ib. 1159. τὸ κατὰ σκότος κακὸν
Meleag. fr. V. τὸ ὑπὸ γῆν ᾗδ' σκό-
τος ejusd. fr. XVII. 1.

Σκύθης λέως Rh. 426. αἵματηρὸς πέ-
λανος Σκύθης ib. 430.

Σκυθίζειν. κῆρα πλόκαμόν τ' ἔσκυ-
θισμένον ξυρῶ El. 241.

Σκυθράζειν El. 830.

Σκυθρωπός. ὁπαδὸν — εἰσορῶ — σκυθρω-
πὸν Hip. 1152. cf. Al. 777. et Inus
fr. XX. 1. et de foemina, Med. 271.
et Tel. fr. XV. 2. σκυθρωπὸς ὁμ-
μάτων ἔξω κόρας Or. 1319. σκυθρω-
πὸν ὄμμα καὶ πρόσωπον Ph. 1343. cf.
Bac. 1250. τῷ σκυθρωπῷ καὶ ξυνε-
στῶτος φρενῶν Al. 800.

Σκύλαξ. φύσιν ὀρεσκόων σκυλάκων Hip.
1277. ὠμοσίτοι σκύλακες Bac. 338.

Σκυλεύειν. ἐσκύλευέ νιν Ph. 1426.

Σκύλευμα. λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων
σκυλευμάτων Ph. 864. σκυλεύματ'
εἴσω τειχέων ἐπέμπομεν ib. 1484. σώ-
ζομεν τάδε σκυλεύματα Rh. 593.
Φρύγιά σκυλεύματα Tr. 18. et 1207.
et El. 314. Ἀμαζόνων σκυλεύματα
Ion. 1145.

Σκύλλα. monstrum marinum. Med.
1343. et 1359.

Σκύλον. κάλλιστον οἴκοις σκύλον Rh.
620. σκύλον οἰωνοῖσιν El. 897. σκύ-
λων ἐν ὄχλῳ Hec. 1014. σκύλων
Φρυγίων Or. 1434. cf. El. 1000.
σκύλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνὰχης ῥοαῖς;
Ph. 577. κάλλιτά μοι σκύλ' ἀπὸ Τροίας
ἔλων Iph. A. 1629. σκύλ' ὀρᾶς ἡρ-
τημένα; Iph. T. 74. σκύλοις Φρυ-
γῶν δοριδηράτοις Tr. 573. σκύλ' ἔδει-
ξα Βακχίῳ Cy. 9. σκύλα βαρβάρων
El. 7. σκύλα βροτοφθόρα Aug. fr.
IX. 1.

Σκύμνος. σκύμνον ὥστε Hec. 204.
ἐλόντες σκύμνον ἀνοσίε πατρός Or.
1213. καλλοσύνας Λήδας σκύμνε ib.
1388. σκύμνον ὀρείαν ib. 1493. τὸν
Ἀχιλλεῖον σκύμνον An. 1171. καλὸν
σκύμνον ἔθρεψας Rh. 381. σκύμνοι

λεόντων Sup. 1222. σκύμνεσσι λύκων
ἀγρίαις Bac. 698.

Σκύρος, nom. insulæ. An. 209. et Tr.
90.

Σκύφος. 1) masc. 2) decl. πίτυλος
σκύφῃ Al. 801. ἀντ' οἶνε σκύφῃ
Cy. 255. πλέων τὸν σκύφον δίδω μό-
νον ib. 553. ἐπεισβαλεῖν ἡδὺν σκύφον
τῷδ' ἀσθενεσέρῳ ποτῷ El. 499. σκύ-
φος μακρὸς Eu. fr. VIII. 2) neutr.
3) decl. σκύφος κισσῷ παρέδeto Cy.
389. ἐμπλήσας σκύφος Μάρωνος ib.
410. γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος
And. fr. XXVII. 2.

Σκώπτειν. σκώπτεις Cy. 671.

Σμικρός, att. pro μικρός. ζῆλον ἔ σμι-
κρὸν γάμῃ Hec. 352. σμικρὸν χρόνον
Med. 389. et El. 944. τῶν σμικρῶν
λόγων Or. 639. σμικροῖσι πόνοισιν
ib. 693. cf. Med. 367. σμικρὰς τέσδε
ἐξείργησι γῆς Her. 24. ἔνεκα σμι-
κρᾶς πνοῆς Or. 84. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ
ib. 689. πίειν ἔ σμικρὰν θεῶν Hip.
1037. cf. Rh. 415. et El. 738. ἐπὶ
σμικρᾶς ῥοπῆς Hip. 1163. ἔ σμικρὰ
φύλαξ An. 86. σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς
ib. 643. ἔ σμικρὰν φίλων ἔχθραν
Her. 21. σμικρὰς ἀφορμὰς τῶν λόγων
Ph. 207. σμικραῖς ἐλπίσι Fr. inc.
CLXXVI. σμικρὸν οἰκητήριον Or.
1114. σμικρὸν τὸ πλήθος τῆσδε γῆς
Ph. 722. ἔκ ἔστιν, ὅπως ἐν τινι σμικρῷ
χόλον καταπαύσει Med. 171. σμι-
κρὸν πῆμα ib. 1368. τὸ ζῆν σμικρὸν
Al. 696. σμικρὸν τὸ χρῆμα τῷ βίῃ
Sup. 953. ἔ σμικρὸν φρονῶν εἰς τὰς
Ἀθήνας Her. 387. σμικρὸν τὸ σὸν
σκήνωμα προσίδεις φίλοις ib. 690.
σμικρὸν ὁ καιρὸς ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίῃ
Hel. 309. ἔκην τραπέσθαι σμικρὸν
εἰς ᾗδ' ἐσσι τὸδε El. 662. σμικρὸν γέρας
ib. 1003. ἔ σμικρὸν κακὸν Antiope.
fr. XXIV. 1. et Fr. inc. CXIII. 2.
σμικρὸν ἐμπνέει ἔτι Al. 203. εἰ σμικρ'
ἔχοιμι Hec. 318. conf. Tel. fr. XXII.
2. τὰδ' ἐπὶ σμικρὰ An. 366. βλαχὰι
σμικρῶν τεκῶν Cy. 59. σμικρὰ ἡδέως
ἔχειν Ion. 647. οἰνηρὰ σκευὴ σμικρὰ
ib. 1179. ἐν σμικροῖσιν ὦν El. 408.
σμικρὰ φροντίζων ὄχλῳ Or. 799. ἃ
σμικρὰ ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν Her.
705.

Σμίλαξ. βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι καλ-
λικάρῳ Bac. 108.

Σμύρνα. σμύρνης αἰθερίας καπνὸν Tr. 1064. cf. Ion. 89. ἐξεδυμία σμύρνης ἰδρῶτα Ion. 1175.

Σός. σὼν ἀπὸ μαζῶν Hec. 144. περὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 177. τὸ σὸν, quod ad te attinet, ib. 1195. τὸ σὸν μέρος, quantum in te est, Rh. 405. τοῖσδε σοῖς βελεύμασιν Hec. 251. κέρδη τὰ σὰ ib. 1207. ἐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σὰ Ph. 1282. etc.

Σένιον, nom. loci. Cy. 292.

Σοφία. ἀγὼν σοφίας περὶ Or. 491. δεῖ με σῶζειν σε σοφία ib. 709. φερόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν Med. 828. τᾷ σοφίᾳ παρέδρως ἔρωτας ib. 843. σοφίας ἔνεκεν ib. 1086. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι πάντ' ἔνεστιν σοφίας Al. 606. τὸ αἰδεῖσθαι σοφία Iph. A. 563. τὸ σοφὸν ἢ σοφία Bac. 393. ἢ σοφία τις ἀπώσεται (sc. τὰ μόρσιμα) Her. 615. εἰ θεοὶς ἦν σοφία κατ' ἄνδρας Her. F. 656. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ Alex. fr. XVII. 2. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Lic. fr. I. 3. πενία σοφίαν ἔλαχε Pol. fr. V. 3. παίδευμα Ἔρωσ σοφίας Fr. inc. CLXV. 1.

Σοφίζεῖν. σοφίζομαι Iph. A. 744. εἰδὲν σοφίζομεσθα τοῖσι δαίμοσιν Bac. 200.

Σόφισμα. τί σόφισμα τῷδ' ἡγέμενοι; Hec. 258. θεῶν σόφισμα Ph. 878. τὸ Θεσσαλὸν εἰσήγαγεν σόφισμα ib. 1417. πολλῶν δεομένη σοφισμάτων ib. 65. ὥτε τῶν σοφισμάτων πολλῶ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος Iph. A. 444. τὰ τῆς θεοῦ μέφομαι σοφίσματα Iph. T. 380. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χρήσομαι σοφίσμασιν ib. 1031. Κάδμει σοφίσματα Bac. 30. δίκην σε δῶναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν ib. 489. τὰ κομψὰ σοφίσματα Antiop. fr. XXXIII. 5. πολλὰῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλασιν ἡμᾶς Fr. inc. CXV. 1.

Σοφιστής. δεινὸν σοφιστὴν εἶπας Hip. 921. cf. Sup. 903. σοφιστῇ Ὀρηκί Rh. 924. σοφιστὴν ἄλλον ἐκ ἐπάξομαι ib. 949. πολλῶν σοφιστῆς πημάτων ἐγινόμην Her. 993. μισῶ σοφιστὴν, ὅστις εἰδ' αὐτῷ σοφὸς Fr. inc. CXI.

Σοφοκλῆς, poëta tragicus. Epist. II. et V.

Σοφός. σοφὸς λέγειν Med. 580. et Antiop. fr. XXVIII. 2. παῖ σοφῷ

Πανδίωνος Med. 665. σοφὸς λέλθας ὦν; Al. 59. κριτῆς ἂν εἴης ἢ σοφὸς γνώμης ἐμῆς Sup. 1053. τὸν ἐν οἰωνοῖς σοφόν Iph. T. 662. ἐν κιθάρᾳ σοφόν ib. 1237. σοφῷ παρ' ἀνδρὸς χρή σοφόν τι μανθάνειν Rh. 206. νοεῖν σοφὸς ib. 625. σοφῷ λόγῳ ib. 837. ὁ στρατηγὸς ὁ σοφός Tr. 370. σοφός, σοφός γ' εἶ, πλὴν ἂ δέῃ σ' εἶναι σοφόν Bac. 654. cf. v. sq. τοῖς σοφοῖς εὐκτόν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν Her. 459. τὸ τολμᾶν ἀδύνατ', ἀνδρὸς ἢ σοφῷ Hel. 817. τὸν εὐτυχῆντα χρή σοφόν πεφυκέναι Alcmen. fr. XIV. γνώμῃ σοφός Chry. fr. III. 1. cf. Sis. fr. I. 12. ubi est σοφ. γνώμην. σοφὸς πέφυκεν εἰς τὸ συμφέρον Pol. fr. VII. 2. σοφὸς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγῳ Fr. inc. XI. 2. μισῶ σοφιστὴν, ὅστις εἰδ' αὐτῷ σοφὸς eorund. CXI. σοφοὶ μὲν εἰσ' οἱ τὰδ' ἡκριβωκότες· ἀλλ' ἢ δύνανται διὰ τέλεος εἶναι σοφοὶ Hec. 1192. sq. πᾶν τῷδ' ἀνάγκης δῶλόν ἐσ' ἐν τοῖς σοφοῖς Or. 488. συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς Ph. 397. σοφὸς λόγῳ ib. 1265. cf. Dan. fr. XII. 2. παῖδας περισσῶς ἐκιδιάσκεσθαι σοφὸς Med. 295. cf. Her. 575. οἱ σοφοὶ δαίμονες κεκλημένοι Iph. T. 570. οἱ σοφοὶ μάντιες Rh. 65. ὁ πλεῖστος τοῖς σοφοῖς θεὸς Cy. 315. δυνάμενοι εἶναι σοφοὶ Ion. 598. τὰς σοφὰς στρατηλάτας Er. fr. V. I. ἅπαντες ἐσμέν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοὶ Fr. inc. XXXIII. 1. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνασία eorund. XLIV. σιωπῇ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισις eor. CXXXI. σοφῇ προμηθίᾳ Hec. 1137. ὥς εἶ σοφῇ Or. 213. σοφῆς αἰνιγμα παρθένας Ph. 48. σοφῆς δεῖται φρενὸς Med. 677. σοφὴν (sc. γυναῖκα) μισῶ Hip. 640. σοφῇ χειρὶ τεκτόνων Al. 349. σοφὴν ἔλεξας τήν γ' ἐκείσιον φυγὴν Sup. 151. γλῶσσα σοφῇ Iph. A. 333. γῆρυν κλύων σοφὴν σοφῷ παρ' ἀνδρὸς Bac. 179. γνώμην εἶναι τοῖς σοφοῖς λίην σοφὴν El. 296. σοφῆς ἀγαλμα χειρὸς And. fr. XXIX. 3. σοφόν τι κῆν κακοῖς, ἂ δέῃ, φρονεῖν Hec. 228. σοφόν τοι τὸ σαφές Or. 397. τὸ γῆρας σθ ἢ σοφὸν ib. 490. βραδείας μῦθαι πλείστον ἀνύουσιν σοφόν Ph. 456. σοφὸν χρῆμα An. 958. τὸ σοφόν ἢ σοφία Bac. 393. σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου

Cy. 569. σοφὸν βέλευμα Antiop. fr. XII. 3. φαρμάκων δέται σοφῶν Ph. 475. καινὰ προσφέρων σοφὰ Med. 298. ἡ ταῦτ' ἐν ὑμῖν σοφά; An. 438. πολλά γ' ἐσὶ κατὰ θηλειῶν σοφὰ Sup. 294. πολλά ἐξευρεῖν σοφὰ ib. 903. τὰπ' ἐμὲ σοφὰ Iph. A. 1214. τὰ δοκῆμασιν σοφὰ Tr. 411. ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων Bac. 480. σοφοῖς χαίρειν κακοῖς ib. 1255. etc. 2) *Comp.* τίς ἐστὶ σὺ σοφώτερος; Hel. 584. εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Antig. fr. VI. 3. ἔξω ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Hyp. fr. VII. ἦν γε πείδη τοῖσι σὲ σοφώτεροις Hec. 399. σοφώτερος δὲ βροτῶν εἶναι θεός Hip. 120. δοκῶμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι Sup. 218. τίς ἐν πρόνοια γίνεται σοφώτερα; Ph. 743. πρόθυμος μᾶλλον, ἢ σοφώτερα Med. 485. σοφώτερα φανῇ ib. 600. αἱ δευτέραι πως φροντίδες σοφώτεραι Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. καλῶς ἐλεάσας τῇδε, καὶ σοφώτερον Hec. 1007. ἡ ὑμπερία ἔχει τι λέξει τῶν νεῶν σοφώτερον Ph. 533. τὸ γῆρας τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε Pelei. fr. V. 2. σοφώτερ', ἢ κατ' ἀνδρα συμβαλεῖν, ἔπη Med. 675. etc. 3) *Superl.* ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Ph. fr. I. 3. κακῶν πάντων τέκτονες σοφώταται Med. 409. σοφώτατον χρῆμα Bac. 1149. σοφώταδ' ἄβρὸν πόδα τιθεῖσα Hel. 1544.

Σοφῶς. σοφῶς ἐφεύρες ὥστε μὴ θανεῖν ποτε Ai. 702. κλύοις ἂν ἔν τι καποκρίναι' ἂν σοφῶς; Bac. 1270. σοφῶς κελεύεις Her. 558.

Σπάθη. σπάθη φασγάνος μελανδέτε Eu. fr. II. 2.

Σπᾶν. συνεκθανεῖν σπῶντα χρὴ τῷ πώματι Cy. 568. ἔσπασεν ἄμυσιν ἐλκύσας ib. 416. ξίφος σπάσαντα Or. 1194. cf. v. 1458. νεοσσὸν τόνδ' ὑπόπτερον σπάσας An. 442. λαιμητόμος κεφαλὰς σπάσας Iph. A. 777. φάσγανον σπάσας ib. 1566. et Iph. T. 322. cf. Or. 1148. κάρηνα γέννσι Μελανίππης σπάσας Meleag. fr. XVIII. 2. καὶν σπάση (2 sing. aor. 1. conj. med.) γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολὺν (sc. οἶνον) Cy. 570. τῆς πόδας ἐσώτες ἐσπᾶσθημεν ib. 635. cf. v. seq. ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν Hec. 92. ἐκ νέου βραχίονος σπασθεῖσα ib. 408.

Σπανίζειν. εἰ βίῃ σπανίζομεν Rh. 170. cf. El. 235. et Bel. fr. XVI. 12.— σῖτον, εἰ σπανίζομεν Cy. 133. cf. v. 140. εἰ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις σπανίζομεν Hel. 1276. σπανίζειν πέπλων Med. 960. ἑρίας πομπῆς σπανίζων Iph. A. 352. σπανίζοντας φίλων Med. 881. cf. Her. F. 558. βωμῶ σπανίζουσα Hel. 806. εἰ ἐσπᾶνίζες χρημάτων Hec. 1228. μὴ σπανιζοίμεσθα Med. 560. ὀρεῖς, φίλων ὥς ἐσπᾶνίσμεθα Or. 1055.

Σπάνιος. ἔσω κλείθρων σπάνιος Iph. A. 345. σπάνιον μέρος Al. 477. σπάνιον θήρευμα Iph. A. 1162. σπάνιον ἄρ' ἦν θανέσιν ἀσφαλεῖς φίλοι Fr. inc. LXXXVI. 1. εἰ σπάνια τυρεύματα Cy. 189.

Σπάνις. σπάνις βίῃ Hec. 12. τόλμης σπάνις Or. 940. ἀλκᾶς εἰ σπάνις εὐγενέταις An. 772. φλαύραν εἰ σπάνις γυναικ' ἔχειν Iph. A. 1163. σπάνις τῶν ἀγαθῶν Rh. 245.

Σπάραγμα κόμας An. 827. δαμάλας διεφόρους σπαράγμασιν Bac. 738.

Σπαραγμός. ἐξηλύξαμεν Βακχῶν σπαραγμὸν Bac. 734. δίαιμον ὄνυχά τι θεμένα σπαραγμοῖς Hec. 657. ἀπὸ χαίτας σπαραγμοῖς Ph. 1523. χρωτὸς σπαραγμοῖς Tr. 453. γυμνῆντο πλευραὶ σπαραγμοῖς Bac. 1133.

Σπαράσσειν. τὸν νόμον ἄνω τε καὶ κάτω λόγῳ σπαράσσων Pi. fr. VII. 4. σάρκας ἐσπάραξ' ἀπ' ὀστέων Med. 1217. εἰ σπαράζομαι κόμαν; An. 1210. cf. Iph. A. 1459.

Σπαργῆν. μαζὸς σπαργῶν Bac. 700. cf. Cy. 55.

Σπάργανον. ἐν σπαργάνοις Tr. 754. conf. Ion. 32. 918. 1351. 1490. et 1598. et Her. F. 1267.

Σπαργανῶν. σπαργανώσαντες (sc. τὸν παῖδα) πέπλοις Ion. 955.

Σπάρτη, urbs Græciæ celeberrima. Or. 65. An. 41. etc. Sup. 187. Iph. A. 1205. Iph. T. 524. Tr. 944. et 994. Her. 742. Hel. 17. etc. Her. F. 478. et Tel. fr. XX. 1. et dor. Σπάρτα Al. 450. et Rh. 366.

Σπαρτιάτης Or. 457. plur. Σπαρτιάται An. 726. et Tr. 999.

Σπαρτιάτις. Σπαρτιάτιδος χθονὸς Or. 536. 625. et 1661. et An. 151. cf. El. 411. Σπαρτιατίδων κόρη An. 597.

ἡ Σπαρτιάτις Ἑρμιόνη ib. 890. γυν-
ναῖκα Σπαρτιάτην Hel. 114.

Σπαρτοὶ, genus hominum, quos e dra-
conis dentibus, a Cadmo in terram
satis, ortos fingebant. Ph. 802. 947.
949. 1015. 1241. et 1251. Sup. 712.
Her. F. 5. et 794. et Fr. inc. CCV.
Σπαρτὸς in sing. occurrit Sup. 578.
et Bac. 1273.

Σπείραις πολυπλόκοις Med.
481. Κέροπα σπείρας συνειλίσσοντα
Ion. 1164.

Σπείρειν. ὃς τὴν ἀρίστην Χερρόνησίαν
πλάκα σπείρει Hec. 9. σπείρῃσι Διή-
μητρος εἶχον Cy. 121. τὸς Ἄρης
σπείρει Her. F. 252. σπείρει νέα
(sc. τέκνα) Hyp. fr. IV. 3. μὴ σπείρει
τέκνων ἄλοκα Ph. 18. εὐγενῇ σπείρειν
τέκνα Antiop. fr. XVIII. 2. τὸν Ἀρ-
γείων γύην σπείροντες Her. 840. ἡ
σπείρῃσα καὶ διδοῖς ἔρον Hip. 449.
ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα Ph. 22. cf. Iph.
A. 90. ὃς τὸ γηγενὲς δράκοντος
ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρους Bac. 1025.
cf. v. 1314. παίδων φονὰς σπείραι
Med. 718. βρότειον σπείραι γένος
Hip. 618. ἀρίστας θυγατέρας σπείραι
Bac. 1232. cf. Or. 748. σπείρας βρέ-
φος Ph. 22. ὁ σπείρας πατὴρ ib. 1594.
it. Hip. 628. et Bel. fr. XVII. 1.
σπείρας ἀδελφὸς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέ-
κνοις Med. 563. πρὸς σὲ τῇ σπείραν-
τος ἄντομαι Διὸς Al. 1101. τὸν σπεί-
ραντα γηγενῇ εἶχον Bac. 264. τὸν
σπείραντα ἐκ οἴδε Φοῖβον Ion. 49.
χρόνια σπείρας λέχη ib. 64. σπερῶ
γύας El. 79. σπερῶντα θανάσιμον
γύην Med. 479. ἔγχη τόξα τ' ἔσπαρ-
ται πέδῳ Her. F. 1098. ὡς ὁ πλείστος
ἔσπαρται λόγος Ar. fr. I. 1. τῶτ' ἐκεῖ
νῦν ἔσπαρμεν Ion. 554.

Σπένδειν. σπένδε Bac. 313. ἐνθ' ὁ
καινὸς ἔσπεισεν γόνος Ion. 1202.
σπονδὰς ἔσπεισα El. 512. σπείσασα
νεργέροις χοῶς Or. 1322. σπένδομαι
συμφοραῖς ib. 1680. θεοῖσι σπένδεται
Bac. 284. ἐπὶ τοῖσιν ἔσπείσαντο Ph.
1246. θεοῖς ἔσπεισάμην σπονδὰς Al.
1018. νεῖκος ἔσπεῖσθαι Med. 1140.

Σπέρμα. ἀχάρισον σπέρμα Hec. 254.
τὸ σπέρμ' ἄρρεα παραλαβῶς ἄλλῃ
πάρα Or. 552. παίδων σπέρμα Med.
669. Hip. 622. et Ion. 406. κτανεῖν
σὸν σπέρμα τολμήσεις Med. 816. τὸ

μαντικὸν σπέρμα Iph. A. 520. τὸ
Σισύφειον σπέρμα ib. 524. τὸ Ταν-
τάλειον σπέρμα Iph. T. 988. πᾶν τὸ
θῆλυ σπέρμα Καδμείων Bac. 35.
σπέρμα τῆς θείας φρενὸς Her. 541.
σπέρμα παιδὸς Dan. 8. σπέρμα γεν-
ναῖον Bel. fr. XVI. 4. et 11. θνη-
τῶν σπέρμα Dan. fr. I. 6. συμπλέ-
κοντες σπέρμα Fr. fal. cit. V. 5. σπέρ-
μα δύστηνον βροτῶν Fr. inc. CXL.
σπέρμα κηρύκων eorund. CCXXI.

Σπέρχειν. ὃθεν λαμπρὸς ἀστέρας σπέρ-
χει μύδρος Sis. fr. I. 35. μὴ σπέρχει
Med. 1133. σπερχόμενος ταχύνει Al.
257.

Σπέρσθαι i. q. ἔπασθαι Ph. 429.

Σπένδειν. σπένδω Iph. A. 3. et 140.
δύο κακῶ σπένδεις Ph. 585. ὦν ἐπί-
νοϊαν σπένδεις κατέχων Med. 761.
σπένδει ἀσπένδασα Iph. T. 201. cf.
Bac. 911. ὦν σπένδεις ἴσως (sc. κτα-
νεῖν) Hel. 815. μεγάλα σπένδεις κακά
ib. 1645. εἰ σπένδουσιν εἰς τὰ πρά-
γματα Ion. 599. σὸν γε λήσεις πόσιν
ἢ σε σπένδει λαθεῖν ib. 1028. τὰμα
σπένδεις φίλα Her. F. 1409. τὸν
αἰθέρ' ἰδέσθαι σπένδω Bel. fr. I. 4.
γάμῃς ὅσοι σπένδωσι μὴ πεπρωμένῃς
Melan. fr. VIII. 1. σπένδε Or. 124.
σπένδ' ἐκ Φρυγῶν μοι Iph. A. 672.
πρὸς οἶκῳ σπένδε Hel. 1454. σπέν-
δετε Cy. 652. σπένδωμεν Hec. 507.
ἂν βίᾳ σπένδωμεν ἀκόντων θεῶν Ion.
378. τὸ σὸν σπένδων ἄγαδὸν Hec.
122. τοιάδε σπένδων χάριν πέπονθα
τὴν σὴν ib. 1175. cf. v. 1201. ὁρῶ
δοκῶντα μᾶλλον, ἢ σπένδοντά σε Her.
735. σπένδων, ὅτ' ἔσπευδ', εἰδὲν εἶχε
Hel. 724. κλίμακας σπένδοντες Iph.
T. 1352. σπένδοντες ἄνδρας—θηρά-
σετε ib. 1426. τὰς ἡδονὰς τῆς προ-
μηθείας πάρος σπένδοντες Ion. 449.
ἔσπευδον αὐτὸ τῷτο Tr. 955. ἔσπευδε
δρόμῳ El. 473. cf. Ion. 1556. εὐψι-
χίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβελίας Sup. 161.
ἀπόλεμον πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις
Her. F. 1133. σπένσον Med. 182.
σπένσατε θᾶσσον δώματος εἴσω ib.
100. τὴν ἀθλίως σπένσασαν ἀθλίαν
ὁδὸν Ion. 1226. σπένσω Hec. 66.
σπένσει θανάτοιο τελευτὰν Med. 152.
εἰς θαλάμῃς σπένσεις Hip. 183. εἰ
σπένσετε; ib. 780.

Σπλάγχχον. δοκῶ νιν χρόνῳ μαλάξειν

σπλάγχχον Or. 1201. ἀνδρὸς σπλάγχχον ἐκμαθεῖν Med. 220. σπλάγχχον ἔντονον φέρων Hip. 118. μομφὰς ἔχ ὑπὸ σπλάγχχου ἔχειν Al. 1012. κατὰ σπλάγχχων πτύχας Sup. 212. τὰ σπλάγχχ' ἐξαμήσασθαι βίᾳ Cy. 235. σπλάγχχ' ἐδέρμαινον ποτῶ ib. 423. λρβὸς ἢ προσῆν σπλάγχχου El. 828. σπλάγχχνα λαβὼν ib. 838. ἐν σπλάγχχουσι Inus fr. V. 4.

Σποδεῖν. σποδόμενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα Hip. 1238. πυκνὴ νηφάδι πάντοθεν σποδόμενος An. 1130.

Σποδιά. δαλὸς κρύπτεται εἰς σποδιὰν Cy. 610.

Σποδός. ἀμφὶ σποδὸν κάρα κεχύμεθα Sup. 826. σποδὲ πλῆθος ὀλίγον ib. 1129. πυρὸς τετακότας σποδῶ ib. 1140. ἀμφὶ μαζὸν ὑποβάλω σποδὸν ib. 1159.

Σπονδὴ. ὥσπερ ἐκ σπονδῆς Θεῶ Cy. 467. σπονδαῖς ἔντιμος Or. 1688. σπονδὰς σῶ κασιγνήτῳ φέρων Ph. 97. et 145. ἔν μ' ὠφέλει, σπονδαὶ ib. 368. σπονδαῖς πεποιθὼς ib. 603. σπονδαὶ ἡμῖν (sc. εἰσὶ) Med. 898. Θεοῖς ἔσπεισάμην σπονδὰς Al. 1019. δι' ἐμπύρων σπονδὰς καθεῖναι Iph. A. 60. σπονδῶν ὑπο ὠθεῖ με Bac. 45. σπονδὰς τέμνομεν Hel. 1251. σπονδῶν μεθέξεις ib. 1684. σπονδὰς Θεοῖς λείβειν Ion. 1032. ἐκχέοντι σπονδὰς ib. 1188. τὰς πρὶν σπονδὰς Θεῶ δίδωσι γαῖα ib. 1192. vid. etiam v. 1232. σπονδὰς ἔσπεισα El. 511.

Σπορά. θῆλυν σποράν Hec. 659. et Dan. 12. et θήλειαν σποράν Tr. 503. ξηρὰ σποράν An. 638. δέξει θηλαῖσι σποράς Cy. 56. δεκέτεσιν ἐν σποραΐσιν El. 1153.

Σποράς. νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον; Rh. 701.

Σπεδάζειν. πειθῶ ἑδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπεδάζομεν μανθάνειν Hec. 817. σπεδάζομεν πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. σπεδάζε Hec. 337. ὅτ' ἐσπεδάζες ἄρχειν Δαναΐδαις Iph. A. 337. φαύλως παραινεῖν σπεδάσαντα Her. F. 89. τὸ αὐτῆ σπεδάσας ib. 507. τὰς κατὰ τέχνας σπεδαζομένους Epist. IV. πέλας πᾶν, ὅ, τι σπεδάζεται Sup. 761.

Σπεδατέον Iph. A. 902.

Σπεδῆ. σπεδῆ πρὸς σ' ἐλιάσθην Hec.

100. ἔρχεται σπεδῆ ποδὸς ib. 216. cf. An. 547. Rh. 85. et Her. 119. πάντων Ἀχ. διὰ χερὸς σπεδῆν ἔχειν Hec. 673. μὴ θανεῖν σπεδῆν ἔχων Or. 1056. σῆς βοηδρόμος σπεδῆς ib. 1572. τί με καλεῖς σπεδῆ; Ph. 856. ἀκῆσαι σπεδῆν ἔχεις; ib. 908. εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον σπεδῆν ἔχων Med. 557. ἀφικύμην σπεδῆ Hip. 903. cf. vers. 1152. it. An. 881. θυραῖς πῆματος σπεδῆν ἔχων Al. 781. et 1017. ἐκμαθεῖν σπεδῆν ἔχων An. 1051. σπεδῆν ἐπ' ἄλλην ὁρμώμενος Sup. 1198. τῶν προκειμένων σπεδῆν ἔχοντες Iph. T. 1434. διὰ σπεδῆς, festinanter, Bac. 212. ὁποῖαν προστιθεῖς σπεδῆν λόγος; ib. 662. ὡς φέρεις τι τῇδε τῇ σπεδῇ νέον Hel. 608. ἡμῖν σπεδῇ σύναψαι ib. 1460. σπεδῆς ὑπο ἔπιπτον ib. 1620. ἂ χρῆν σε μετρίως σπεδῆν ἔχειν Her. F. 709. σπεδῆς ἀξίως Epist. IV. σπεδαὶ λόγων Hec. 132. σπεδαῖς ἅμα Iph. T. 579. σπεδαὶ δεσποίνας Ion. 1061.

Σταγών. ὑγρὰ σταγὼν Sup. 81. σταγὼνα ἐκ παρητίδων γλώσση δράκοντος ἐξεφαίδρυνον Bac. 766. σὺν αἵματηραῖς σταγύσι Ph. 1424. σταγόνας ὑδρηλὰς Sup. 206. οἶνε χλωραὶ σταγόνες Cy. 67. σπονδὰς ἐχίδνας σταγύσι μιγνυμένας Ion. 1233. ὑγροβόλες σταγόνας νοτίως Chry. fr. VII. 3.

Σταδιοδραμεῖν Her. F. 863.

Στάδιον. στάδια χλοερὰ Ion. 497.

Στάζειν. ἂ καθαμέριον στάζεις — βότρυν Ph. 237. ὁ κατ' ὀμμάτων στάζεις πόθον Hip. 526. δακρύοισιν κόρας στάζω An. 534. cf. Ion. 876. ψόφος στάζει δι' ὧτων Rh. 566. στάζειν δάκρυ Iph. A. 1467. et Antiop. fr. XL. 2. στάζων ἀφρῶ γένειον Iph. T. 308. ἰδρῶτα σώματος στάζων ἀπο Bac. 620. cf. Tr. 1199. Ὡκεανῶ ὕδωρ στάζεσα πέτρα Hip. 122. ἐν αἵματι στάζουσαν χέρα Bac. 1162. αἷμα ἐξ ἄκρης ἔσταζε κρατὸς Med. 1199. cf. Her. 1041. ἐκ θύρῳν μέλιτος ἔσταζον ῥοαὶ Bac. 710. κρεματὰ ἔσταζ' ὑπ' ἐλάταις ib. 741. ἔτ' ἀπ' ὀμμάτων ἔσταξα πηγὰς Her. F. 1355.

Σταθμῶν. πλέθους σταθμῆσας μῆκος εἰς ἐνγώνιον Ion. 1137. τῇ ῥετῇ σταθμώμενος τὰ πάντα Fr. inc. B. 19. 2.

Στάθμη. παρ' οἷαν ἤλθομεν στάθμην βίη Ion. 1514.

Σταθμός, 1) stabulum. ἐν σταθμοῖσιν ἱππικοῖς Or. 1449. σταθμός ἐπὶ βέτα An. 280. σὰ πορδήσων σταθμὰ Rh. 293. 2) postis. σταθμός μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες Or. 1474. cf. Her. F. 999. ἐξ ἄκρων σταθμῶν Iph. T. 49. 3) libra, pondus. μυρίον δὲ χρυσὸν σταθμὸν Bac. 810. μέρη σταθμῶν ἰσότης ἔταξε Ph. 544. 4) statio. διῦπετῇ νεῶν σταθμὰ Rh. 43.

Σταλαγμός. σταλαγμός αἵματος Ion. 351. φόνος σταλαγμοὶ Hec. 241. δις-σὸν σταλαγμός αἵματος Γοργῆς ἅπο Ion. 1003. cf. v. 1055. et 1265.

Σταλάσσειν. ἔνθα πορφ. σταλάσσειν εἰς οἶδμα—δακρύων αὐγὰς Hip. 738. δάκρυ σταλάσσω Hel. 639. σταλάσσω ἀἰδᾶ φόνον An. 1047. τοῖς ὀρώσιν ἐσάλαξ ἰδρώς Ph. 1397.

Στάσις. στάσις πολίταις An. 476. τὴν Ἰνῆς στάσιν Bac. 923. στάσει νοσῶσαν πόλιν Her. F. 34. cf. v. 273. et 543. οἱ στάσιν ἔθνηκ' ib. 590. τίν' ἔχει στάσιν εὐδορίας Bel. fr. I. 4. ἐχθρὰν στάσιν εἶργ' ἀπ' οἴκων Cresph. fr. IV. 10. πρὸς ἵππων ὀρμήσας στάσιν Hip. fr. XII. μάχας ἀφαιρῶν καὶ στάσεις Aut. fr. III. 27.

Στασίωρον Cy. 53. vid. not.

Στατίζειν. πρὸς ἔδρας Ἀσιήτιδες δμῳαὶ στατίζουσι El. 316. εἰς τις ἀμφιπόλων στατίζετ' (i. e. εταί) ἀμφὶ πύλας Al. 90.

Στάχυς. εἰ γῆ κακὴ—εὖ στάχυν φέρει Hec. 593. χρυσοπήληκα στάχυν Σπαρτῶν Ph. 946. cf. Her. F. 5. κάρπιμος στάχυς Sup. 31. et Hyp. fr. IV. 6. λειμῶνος ἥρινε στάχυν Sup. 448. γηγενὴ στάχυν Bac. 264. Θηβαῖον στάχυν ib. 749. σπείρῃσι Δήμητρος στάχυν; Cy. 121. στάχυς ἄρσῃν Er. fr. I. 27. στάχυν πύριμον Eu. fr. II. 1. ἐκ γῆς πολύμετρον λαβῶν στάχυν Meleag. fr. I. 6.

Στεγανός. δοκὸς στεγανὰς Cret. fr. II. 7.

Στέγειν. κακὸν τι—τέγεις ὑπὸ σκότῳ Ph. 1220. δάκρυον ὄμματ' ἐκέτι τέγει Iph. A. 888. τέγει πλήρωμά τι; Ion. 1412. μάταν ὄχλον τέγοι τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν; Hip. 843. ὥστε τέγειν γε τὰμὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς

El. 273. τέγειν τὰ δεσποτῶν Eu. fr. IV. 2. ἐκ ἂν δυναίμην μὴ τέγοντα πιμπλάναι Fr. inc. XI. 1. δαινύμενος ἐν τέγοντι γαστέρ' ὑπτιάν Cy. 325.

Στέγη. εἰδὲ σέγην καλῶς ἀκριβῶσαι Hip. 468. ἐν δεσμοῖσι πανδήμῳ σέγης Bac. 444. cf. v. 227. ubi est in Plur. πανδήμοισι σέγαις. ἄξενον σέγην ἐμβεβῶτες Cy. 91. συμπίπτει σέγη Her. F. 905. cf. v. 1007. τὰς πονηρὰς κλεῖδρον εἰργέτω σέγης Er. fr. II. 20. ἦδε μοι τροφὸς,—ἀγκυρα, σέγη Fr. inc. CLXXXV. 2. 2) dor-σέα. νυμφιδίῳ σέγα An. 859. σέγας εἶσω Bac. 593. ἰάχῃσσε σέγα El. 1150. 3) plur. Ἀθάνας Ἰλιακὰς σέγαι Hec. 1008. ταῖσδε σώζεται σέγαις ib. 1014. γυναικῶν αἰχμαλωτῶν σέγαι ib. 1016. ἀνὰ σέγας ib. 1171. σέγαις δέχεσθαι Or. 46. λείπετε σέγας Med. 894. μελάρων σέγαι Al. 248. τυραννικαὶ σέγαι An. 883. πορφυρευτικαὶ σέγαι Iph. T. 263. σαίρειν σέγας Cy. 29. σέγας δόμων ib. 118. σέγαι ἐρημοὶ φίλων Her. F. 430. etc. imprimis dictio κατὰ σέγας passim in Eurip. occurrit.

Στεγνός. σέγν' ἔχω σκηνώματα Cy. 323.

Στέγος. εἰ τῷδ' ἴτ' εἰς ταυτὸ στέγος Al. 739. cf. An. 658. et Iph. T. 950. ἐρείψιμον στέγος Iph. T. 48. πᾶν τόδ' ἐπλήσθη στέγος (sc. αὐτῆς) Her. 646. δυοῖν ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν στέγος Ion. 848. πολύκαπνοι στέγος El. 1140. διὰ σέγας Dan. 32.

Στείβειν. ἵνα σείβῃσι κύνες Hip. 217. ἵνα χορὰς σείβῃσι ποδοῖν Ion. 495. ποδὶ σείβων ἀνοσίῳ Hel. 875.

Στείρος μύσχος An. 712.

Στείχειν. ποῖαν—τείχω; Hec. 164. σείχουσιν εἰς φόνον Med. 977. πρᾶπτον ἐς ἄδην σείχω Hip. 1366. conf. An. 415. εἰς καλὸν σείχει Her. F. 729. σείχετῳ ἄχθῃ νεκρῶν Sup. 940. ὡς σείχῃς πάλιν Hec. 1021. cf. Rh. 594. πρὸς φίλον σείχειν τάφον Or. 97. τυφλῷ σείχοντα παραφόρῳ ποδὶ Hec. 1050. δρόμῳ σείχοντα Or. 724. βάρβαρα φύλα καὶ διόδους ἀνόδας σείχων Iph. T. 888. αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον σείχοντα Cy. 644.

τείχων πάτραν Ion. 1331. δι' αἰθερίας τείχοντε πλακὸς El. 1349. νεκρὸς τείχεσθα θάπτε Hec. 1288. ἀκτῖνα τὴν τείχεσαν ἡλῖς Rh. 992. βραδεῖ ποδὶ τείχεσθα Fr. inc. II. 4. etc.

Στέλλειν. σέλλωσ' Ἀργεῖοι νόσον Tr. 168. μὴ σέλλειν τὰν σὰν ἱνὶν πρὸς Αὔλιν Iph. A. 119. σέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέναν ib. 178. μὴ σέλλειν στρατὸν ib. 661. conf. v. 1328. ποντίοις πείσμασι λινόκροκον φᾶρος σέλλων Hec. 1081. ἐνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐπέλαμεν Iph. T. 70. ὅπῃ νεὺς σέλαιμ' ἂν ἕριον πτερὸν Hel. 146. ναυκληρίαν—σείλας Al. 112. ἀπ' Ἰνάχῃ σείλας Sup. 646. σὲ πολυκώπῳ σκάφει σείλας Iph. T. 982. σελῶ σε Bac. 825. ποῖ δὴ σέλλεσθε; Hec. 117. κατὰ πρῆμνας ναῦται σέλλονται κινεῖν κόπας Tr. 181. ὃς ἀδίκῳ γνώμα—σέλλεται Bac. 998. ὡς σελώμεθ' οἵκαδ' ἄσμενοι Tr. 1264. ὡς σέλλῃ (2 sing. præs. conj. med. proficiscaris) πρὸς οἴκῳ Hel. 1456. ἐπὶ θήρας πόθον ἐσέλλῃ Hip. 234. σείλαί νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνες πέπλος Bac. 819. λόγον σελώμεθα ib. 668. σείλασθαι τὴν πρὸς Ἀρχέλαον ὁδὸν Epist. V. τί ὀμφαλὸν γῆς Θεσπιῶδον ἐσάλης; Med. 668. ἕπει ἕνεκ' ἐσάλην An. 250. cf. Dan. 44. ἐπεὶ—πρὸς θάλασσαν ἐσάλη Hel. 1543. ἐσάλην ἠγλέμων γόων αὐιδὸς Her. F. 109.

Στέμμα. σέμματα ξήνασα Or. 12. σεμμάτων ἔχ ἥσονας σοῖς προστίθῃμι γόνυσιν ὠλένας ἐμὰς An. 895. σέβουσα ἱερὰ σέμματα Sup. 36. cf. Ion. 1389. σεμνὰ σεμμάτων μυθήρια Sup. 470. σέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισι μέδεις Bac. 350. δόμος σέμμασιν ἐνδυτὸς Ion. 224. τὰ τῷ Θεῷ σέμματα ib. 522. cf. v. 1310. ὀρῶ παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν σέμμασιν ib. 1338.

Στεμματῶν. στεμματῶτε Her. 530.

Στεναγμα. ἄξια στεναγμάτων Or. 1326. ἀντίφων' ἐμῶν στεναγμάτων κλύεσθαι Sup. 801. τῶν σῶν ἀκέσασα στεναγμάτων Her. 479.

Στεναγμός. κατάρχομαι στεναγμὸν Or. 958. βροντᾷ στεναγμός—ἦν ὁμοῖος Ph. 1046. κλύει τις στεναγμὸν; Al. 87. στεναγμὸν τῶν νεκρῶν αὔσατε Sup. 798. στεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώ-

μενοὶ Iph. T. 1390. πόσον στεναγμὸν Her. 833. cf. Her. F. 1025. Ἀργεῖος ὁ στεναγμός, ἢ φίλων ἐμῶν; El. 755. ἀγὼν πλήρης στεναγμῶν Hec. 230. εἰς στεναγμὸς καὶ γόος δραμβυμένη Or. 957. κλύειν στεναγμῶν Al. 553. πενθίμως στεναγμῶν εἰσβολὰς Ion. 677. στεναγμῶν με περιβάλλει νέφος Her. F. 1140.

Στενάζειν. ὡς σε στενάζω Ph. 1634. et Bac. 1026. τί παῖτ' ἐμὸν στενάζεις; Tr. 578. εἰ μόνον στενάζετε τὰς Ἡρακλείδους παῖδας κ. τ. λ. Her. F. 248. στενάζω τέκνων ὀλεθρον ib. 1065. ὁπὲ στενάζεις El. 1111. σέναζε Tr. 1228. et Her. F. 1064. στενάζεθ', ὡς στενακτὰ Her. F. 913. τότε στενάζειν ἐχρῆν Hip. 1072. εἰ γὰρ ἔνδικον, σὲ μὲν στενάζειν, κ. τ. λ. Iph. A. 483. στενάζειν πολλὰ ib. 1143. στενάζων ἀρὰς τέκνοις Ph. 336. ὁ στενάζων οἰκτρὸν Sup. 104. μέγα στενάζων Iph. T. 957. στενάζων ὅσον ἐτύγχανε πνέων Bac. 1130. στενάζων φροῖμιον φόνος Her. F. 753. ἰάλεμοι ματέρων—ἐσέναζον οἴκοις Ph. 1042. τί ἐσέναζας τῷτο; Iph. T. 550. σέναζον Al. 235. et Her. F. 875. ἦπερ στενάζει' οἷσιν κακοῖς Al. 197. μήπω στενάξης Ion. 768. δεινὸν στενάξασα Med. 1184.

Στενακτεῖν Sup. 291.

Στενακτός. στενακτὰν ἰαχὰν Ph. 1311. στενακτὰν ἄταν Her. F. 917. στενάζεθ', ὡς στενακτὰ ib. 913.

Στενάχειν. ὅταν ἄνδρα φίλον στενάχῃ τις Ar. fr. XXVII. 4. πάρα στενάχειν Ph. 1546. et Tr. 106.

Στένειν. σένει τις—ἐν δόμοις κόρα Hec. 649. τὸν θανόντα εἰ σένεις τόνδε ib. 678. σένω γε τὸν Κλυταίμνησος μόρον Or. 77. ὡς σ' ὀλόμενον σένω ib. 1384. ἦ περ σένους φυχὰς ἐμάς; Ph. 381. πότερ' ἐμαυτὸν, ἢ πόλιν, σένω; ib. 1321. κακῶν σῶν σένω ib. 1434. τὸ πρᾶγμ', ἐφ' ᾧτιν νῦν σένεις Hip. 903. σένω σὲ μάλλον, ἢ μὲ ib. 1409. σένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχῃ Sup. 820. Ἑλλάδος τῆς τάλαιπῶρος σένω Iph. A. 370. τέκνων πληθὸς δάκρυσσι κατὰωρα σένει Tr. 1090. τὰς ἐμὰς σένω τύχας Hel. 470. τὰ πάρος ἐκέτι σένομεν ib. 654. σὲ δακρύοις σένω, κ. τ. λ. Her. F. 1045. σένει διπλὰ Fr. inc. LXXV. 5. cf. Hel. 142. ὅταν σὺ

σένης Or. 298. cf. v. 1166. δεσπύ-
 τιν σένωσιν Al. 952. σένειν πάθος
 Hec. 589. ἔχ οἶόν τε μὴ σένειν κα-
 κὰ Or. 1033. μέγα σένειν Med. 291.
 cf. Cy. 197. σένειν πάρα Al. 342.
 παλαιὰ καινοῖς δακρύοις ἢ χρη σένειν
 Alex. fr. XX. τὴν δυστυχεσάτην σέ-
 νων σρατεῖαν Sup. 23. τίς ὁ σένων;
 Rh. 732. πόντος κύμασι σένων λά-
 βρως Her. F. 861. σένεσα Ph. 1444.
 Hip. 38. et Hel. 186. ἔκ ἂν μονω-
 θεῖς σῆς δάμαρτος ἔσενες Al. 297. cf.
 v. 655. νόσον κρυφαίαν ἡνίκ' ἔσενες
 λάδρα Ion. 944. σενομένα πόλις ib.
 721. etc.

Στενόπορδος. σενόπορδμον Χαλκίδα
 Iph. A. 167.

Στενόπορος. τῆς Αὐλίδος σενοπόροις
 ὄρμοις Iph. A. 1496. σενοπόρος κατ'
 ἐξόδου An. 1144. σενοπόρος πέτρας
 Iph. T. 890. σενόπορ' Αὐλίδος βά-
 δρα Iph. A. 81.

Στενός. σενὸν δίαυλον Tr. 435.

Στέργειν. εἰ τάσδε γ' εὐνῆς ἔνεκ' ἢ
 σέργει πατὴρ Med. 88. σέργεσι ξυμ-
 φορᾷ νικώμενοι Hip. 458. cf. An. 180.
 εἰ μὴ τάσδε γε σέργεις νόμους Hip.
 461. ἄλλην τίν' εὐνὴν σέργει πόσις;
 An. 908. σέργω τὸν φύσαντα τῶν
 πάντων βροτῶν μάστιγα Fr. inc.
 LVIII. 4. Ζεὺς, εἴτ' Ἀΐδης, ὀνομα-
 ζόμενος σέργεις eorund. CLV. 3. τὴν
 μίαν μοι σεργέτω πόσις—εὐνὰν An.
 470. σέργοιμ' ἂν Hec. 789. σέργοι
 με σωφροσύνα Med. 636. χρῆν γυ-
 ναῖκα, καὶ κακῶ πόσει δοθῇ, σέργειν
 An. 213. σέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς
 Sup. 257. cf. Her. F. 711. τὸν πα-
 ρόντα σέργειν πόσιν χρη Hel. 1305.
 cf. v. 1417. λέκτρο', ἃ μὴ θέμις, σέρ-
 γειν Her. F. 1342. πατέρα σέργειν
 El. 1102. σέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς
 Bel. fr. XVII. 6. τὸν ὁμόθεν πεφυ-
 κότα σέργων Iph. A. 502. γυναικὶ δ'
 ὄλβος, ἂν πόσιν σέργοντ' ἔχη Fr. inc.
 LVI. ἔκ ἑσπεργέ σοι ὅμοιος εἶναι
 Ion. 817. ὃν ἑσπερᾶ ἔχ ὁμοίους ἀεὶ
 Epist. V. πέρα σέρξαντες Fr. inc.
 B. 45. 1. ἢ σέρξεις τὰ κρανθέντα Or.
 1023. τὰμ' ἐγὼ σέρξω κακὰ Ph.
 1679. ἔκ ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μὴ,
 σέρξουσ' ὅμως; El. 407. σέργεσθαι
 ὑπὸ τῶν φίλων Epist. IV. etc.

Στέργηθρον. σέργηθρα φρενῶν Hip. 256.

Στερεῖν. διπλῶν τέκνων μ' ἐσέρησε
 Φοῖβος An. 1214. ὅστις θέτιν ἐσέ-
 ρησ' Ἀχιλλέως Hel. 853. τὰς Μυ-
 κήνας—ἀνδρὸς σερήσας Her. 807.
 τέκνων φιλτάτων σερῆσθαι Sup. 793.
 ἀνδρὸς ἐσερήμεθα Cresph. fr. VII. 2.
 μητρὸς ἐσερημένοι Med. 1023. λέκτρων
 ἀνδρὸς ἐσερημένη ib. 286. σφῶν ἐσερη-
 μένη ib. 1036. σερηθῆναι βίη Hec. 338.
 ἐσθλῆς γυναικὸς σερηθῆναι Al. 198.
 σερηθῆναι πάτρας Iph. T. 1058. πα-
 τρὸς σερηθεῖς Or. 586. ματρὸς σερηθεῖς
 Ph. 995. cf. Al. 411. παιδὸς σερη-
 θεῖς Ph. 1212. et παίδων σερ. Her.
 F. 1401. τῆς σῆς σερηθεῖς φιλτάτης
 ὁμιλίας Hip. 838. δάμαρτος σῆς σερη-
 θεῖς Al. 227. σῶν σερηθεῖς γάμων
 An. 982. νεῶν σερηθεῖς, τῷ τε σὺ μι-
 μήματος Hel. 881.

Στερεός. ἔρμα σερεδὸν γῆς Hel. 860.

Στέρεσθαι Ph. 586. σέρομαι σε Bac.
 1369. σέρομαι δ' οἴκων, σέρομαι παί-
 δων Ion. 865. τῶν σῶν εὐδὲς φίλ-
 τρων σέρομαι El. 1309. σέρεσθαι
 πατρίδος Ph. 391. et γὰς πατρίδας
 σέρεσθαι Med. 653. λέχους σέρεσθαι
 An. 371. σέρεσθαι τέκνων Sup. 1090.
 et τ. σερομένην Iph. A. 889. σὲ σερέντα
 Al. 625. σερέντα ἀρχᾶς Iph. A. 357.
 φασγάνῳ βίον σερεῖς Hel. 94. φρονή-
 ματος τῷ πρὶν σερέντες Hec. 623. οἶων
 σερεῖσα διπτύχων νεανιῶν Iph. T. 474.
 σὲ σερεῖσα Bac. 1360. ὁμβρῶν διόθεν
 σερεῖσαι El. 736. δισσοῖν σερήσῃ τέ-
 κνων Ph. 1269. οἷς σερήσεσθ' ἀν-
 δρὸς Hip. 1460. σερήσομαι El. 308.

Στερίσκομαι Sup. 1093.

Στέρνον. σέρνον παῖειν Hec. 563. ὦ
 σέρνα ib. 424. σέρνα κάλλιπα ib.
 560. ἐμβαλῆσα πῆχυν σέρνοις Or.
 1466. Ἀρην Αἰτωλὸν ἐν σέρνοις ἔχει
 Ph. 136. σέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα
 Al. 4. σέρνων κτύπον Sup. 87. cf.
 Tr. 789. πρὸς σέρνα πατρὸς σέρνα
 τὰμὰ περιβαλῶ; Iph. A. 632. cf. v.
 635. λόγχην πρὶν διὰ σέρνων μολεῖν
 Rh. 684. διὰ σέρνων φόβος ἀΐσσει
 Τρωάσιν Tr. 157. σέρνων ἀπονιψα-
 μένη Ion. 874. vid. not. περί μοι
 σέρνοις σέρνα πρόσαπον El. 1321. etc.

Στερνοτυπής. σερνοτυπείς κτύποι Sup.
 604.

Στεροπὰ, dor. et poët. pro ἀσραπή Hec.
 68.

Στεῖρρός. στεῖρρόν δαίμονα An. 98. ἔ-
στιν ἔτω στεῖρρός ἀνδρῶπις φύσις Hec.
296. στεῖρρά ἀνάγκη ib. 1295. στεῖ-
ρρὰν παιδείαν Iph. T. 206. στεῖρράς
ἀλγηδόνας Med. 1031. στεῖρρόν δόρυ
Sup. 711. ἐν στεῖροῖς λέκτροισι Tr.
114.

Στεφάνης, et dor. ἀνα. ἀπὸ στεφάναν
κέκαρσαι πύργων Hec. 910. πύργων
ἐπ' ἄκρας στεφάνας Tr. 779.

Στεφανηφόρια Her. F. 781. et El. 862.
Στεφανηφόρος. στεφανηφόρος Διάσσης Bac.
531.

Στέφανος. ἑδείς στέφανον ἀνδαιρήσεται
Hec. 660. χρυσῶν στέφανον ἔχω Ph.
863. αἰσχιον αἰτῶ στέφανον ib. 1378.
χρυσεότευκτον στέφανον περιδέσθαι
Med. 984. cf. v. 1065. 1160. et 1192.
πλεκτόν στέφανον ἐξ ἀκηράτης λειμῶνος
Hip. 73. πόλει στέφανον εὐκλείας λα-
βεῖν Sup. 315. τῆς Σαλαμῖνος στέ-
φανον Iph. A. 194. χλωροκόμῳ τε-
φάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν ib. 759.
κλεινότατον στέφανον ib. 1529. τὸν
καλλίνικον στέφανον Iph. T. 12. στέ-
φανος ἔκ αἰσχροῦ πόλει Tr. 401. στέ-
φανον ἔφερεν Ἑλλάδι ib. 565. Ἀθά-
νας ἑράνιον στέφανον ib. 800. στέφα-
νον ἐπὶ κάρᾳ λαβεῖν ib. 937. στέφανον
ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι Ion. 1433. τὸν
καλλίπαιδα στέφανον Her. F. 839. κα-
λὸς ἀσπίς στέφανος ib. 1334. ἦκω πὶ
τόνδε στέφανον El. 614. στέφανον ἐξ
ἑμῆς χερὸς δέχω ib. 887. κάλλιστον
ἔξεις στέφανον εὐκλείας Antiop. fr. IV.
4. κόσμος σιγῆς στέφανος ἀνδρὸς ἑ
κακῷ ejusd. fr. X. 1. πόλει πατρῷα
στέφανον λαβὼν Aut. fr. III. 18. ἔκ
ἔνεσι στέφανος (i. e. gloria) Fr. inc.
LI. 5. ἐπὶ καλλιχόρους στεφάνοισι Ph.
793. ἐπ' ἄκροις ἔσاک' ἀρήτοις στεφά-
νοισιν ib. 840. παύσω κόμης—στεφά-
νος τε Al. 345. στεφάνοις πυκασθεῖς
ib. 799. et 835. στεφάνοι κόμης Sup.
974. στεφάνωσεν δρακόντων στεφάνοις
Bac. 102. ἐπέθεντο κισσίνης στεφάνης
ib. 702. στεφάνων ἑ μία χροῖα Cy.
515. στεφάνοισι κοσμηθέντες Ion. 1169.
αἰεὶ ἐν στεφάνοισιν εἶην Her. F. 677.
στεφάνοισιν ἑδαμὶ τιμῆσεται Er. fr. I.
54. στεφάνοις κάρᾳ πολὺν στεφανώσας
eorund. fr. VI. 3. etc.

Στεφανῶν. ὡς στεφανοῖς (sc. τὸν νεκρὸν)
Tr. 1144. τύμβον στεφανῶν αἵματι

Hec. 128. εἴπ' Ὀρέστην στεφανῶν Or.
922. στεφανῶν κῆρα κισσίνοις βλαστή-
μασιν Bac. 177. μὴ λήγοις στεφανῶσα
Or. 1693. Ph. 1754. et Iph. T. 1499.
στεφάνωσεν δρακόντων στεφάνοις Bac.
101. στεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως Tr.
1030. στεφάνοις κάρᾳ πολὺν στεφανώ-
σας Er. fr. VI. 4. στεφανῶ Tr. 1223.
στεφανῶσθε κῆρα Iph. A. 436. στε-
φανῶσθε κισσῶ Bac. 106. et κ. στεφα-
νώθεις ib. 81.

Στεφανώδης. στεφανώδει χλόᾳ Iph. A.
1058.

Στεφάνωμα μόχθων Her. F. 355.

Στέφειν. στέφει κῆρα μυρσίνης κλάδοις
Al. 762. στέφει σὲ κασιγνήτῃ κάρᾳ
El. 854. ἐνδυνὸν νεβρίδων στέφετε—
πλοκάμων μαλλοῖς Bac. 112. τὸν βα-
λόντα στέφειν τετάγμην Cenei fr. VIII.
2. ἔσεψα κῆρα Al. 1018. cf. Iph.
A. 1567. βότρυσιν ἔσεψεν κάρᾳ Me-
leag. fr. VI. 2. τὸν Κλυταιμνήστρας
τάφον στέψασα Or. 1322. σὲ ἐπὶ κάρᾳ
στέψου καλλικόμαν πλόκαμον Iph. A.
1080. οἷσιν στέφει ναὸς Tr. 576. σὲ
στέψω κάρᾳ κισσῶ Bac. 341. cf. El.
872. στέψ κάρᾳ Bac. 313. φύλλοις
στέφουμαι Aut. fr. III. 24. δις στέφ-
θέντ' ἐλαίᾳ Epig. III. 7. κισσῶ στέφ-
θεῖσα χλόᾳ Hel. 1376.

Στέφος. στέφος χρυσήλατον Med. 949.
καλλίνικα στέφη Ph. 865. σέμν' ἀφαι-
ρεῖτε στέφη μητρὸς Sup. 359. στέφεα
περίβολα δίδοτε Iph. A. 1477. ἐπὶ
κάρᾳ στέφη βαλλομέναν ib. 1512. στε-
φῶν ἱερὸς πολυῶς Tr. 258. ὦ στέφη
τῷ φιλότῳ μοι θεῶν ib. 451. νεπτέρων
στέφη ib. 1247. στέφη μαίνεται Her.
71. στέφουσιν ἱεροῖς Ion. 104.

Στήριγμα. χερὸς στήριγματα Iph. A.
617.

Στηρίζειν. κῦμ' ἑρανῶ στηρίζον Hip.
1207. ἑρανῶ στηρίζον εὐρήσεις κλέος
Bac. 970. πρὸς ἑρανὸν καὶ γαῖαν
ἐστήριξε φῶς σεμνῆ πυρὸς ib. 1081. ἐς
ὄρθον αἰθέρ' ἐστηρίζετο ib. 1071.

Στιβάς. στιβάδα πρὸς χαμαιπετῇ Tr.
507. ὄρῳ στιβάδας Hel. 804.

Στίβος. κενὸς στίβος Or. 1274. ὡς
ἂν πρῆξερευνήσω στίβον Ph. 92. φυ-
λάσσω, μὴ τις ἐν σίβῳ βροτῶν Iph.
T. 67. ἦν σταλαγμὸς ἐν σίβῳ τις αἵ-
ματος; Ion. 351. περιφερῇ στίβον
χθονὸς ib. 743.

Στικτός. σικτων ἐνδυντὸν νεβρίδων Bac.

111. νεβρᾷ σικτὸν δέρας ib. 833.
σικτοῖς ὄμμασιν Ph. 1122.

Στίλβειν. σίλβει νοσώδεις ἀτραπὰς
Or. 480. τῷτο σίλβει κατὰ γῆν Hip.
194. σίλβουσιν (sc. πῶλοι, equi), ὥσε
κύκνε περὸν Rh. 618. φαεννοῖς σίλ-
βων ὄπλοις An. 1147.

Στίλξ. Καδμείων εἵχες Sup. 669. et
821. τάσσοντα πολεμίων εἵχας Her.
676.

Στοίχος. περιέστηεν ἀνθρώποις φόβος
στοίχως Dis. fr. I. 38.

Στολή. μελαμπέπλω στολή Al. 429.
ἀνθηρὸς εἰμάτων στολή Iph. A. 73.
τὴν ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἔξεις στολήν;
Rh. 204. cf. v. 207. et Bac. 826. et
828. Ὀθηκίαν ἔχων στολήν Rh. 313.
πτωχικὴν ἔχων στολήν ib. 503. ῥακο-
δύτῳ στολή πυκασθεῖς ib. 712. στολήν
ᾗτην Bac. 826. 834. et 850. στολήν
"Ελλην ἔχει Her. 131. στολήν γ'
ἄμορφον ἄμφι σώμ' ἔχεις Hel. 561.
ἀντὶ ναυφόρου στολῆς ib. 1398. Παλ-
λάδος στολήν Ion. 996. στολήν θηρὸς
ἀμφέβαλλε σφ' κάρῳ Her. F. 465. στολή
λαμπρύνεται El. 966. στολήν ἰδόντι
λαμπρὸς Syl. fr. III. 3. 2) dor. σολά.
ἐν γυναικομίμῳ σολᾷ Bac. 978. τὰν
θηλυγενῆ σολὰν ib. 1154. βαρβάρως
σολᾶς Hel. 1144.

Στολιδοῦσθαι. Καδμείαν νεβρίδα σολι-
δωσαμένα Ph. 1743.

Στολίξειν. Πάραλον ἐστολισμένον δορὶ
Sup. 659. νῆας εἰδόμαν, σημείους
ἐστολισμένας Iph. A. 255.

Στολίσ. σολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα Ph.
1498. πέπλων σολίδες Bac. 934. νε-
βρῶν πάμποικιλοι σολίδες Hel. 1375.

Στόλισμα. γυμνὸν μ' ἔθηκαν διπτύχως
στολίσματος Hec. 1156.

Στολμός. μέλανα στολμὸν πέπλων Al.
215. στολμὸν χρωτὸς ποικίλων πέπλων
An. 148. μελαμπέπλος στολμὸς Al.
822. cf. v. 926. σεφῶν ἱερὸς στολμὸς
Tr. 258. τέκν' ὀρῶ στολμοῖσι νεκρῶν
κρᾶτας ἐξεσεμμένα Her. F. 526.

Στόλος. Φρυγῶν ἐς αἶαν αὖθις αἶριοιεν
στόλον Hec. 1141. τεθριπποβάμονι
στόλῳ Or. 990. τίς στόλος; Sup. 1048.
Θέλει τι κλεινὸν ἔστος ὁ στόλος ib. 1055.
ἐκμετρησαὶ στόλον Iph. A. 816. χιλίων
ναῶν στόλον συνήγαγε Iph. T. 10.
ὑπὲρ στόλον ἐκπετάσσει πύδα ναὸς ib.

1135. ἐκπέμψω στόλον Hel. 1443.
ὀρῶ ἀνδρῶν τόνδε γυνάδα στόλον
Alorp. fr. IV. 1. δώδεκα στόλοι ναῶν
Iph. A. 277.

Στόμα. ἀηδόνος στόμα Hec. 337. εὐ-
φημεῖν στόμα ib. 664. ἐκ' ἐφέεστε στό-
μα; ib. 1283. δεινὸν ἀναβοᾷ διὰ στόμα
Or. 103. φυλασσομένα στόματος ἀνα-
κέλαδον ib. 184. ἀφύλλος στόματος ib.
383. βροτοῖσι στόμα σαφέστατον νέμει
ib. 591. κλήσας στόμα Ph. 872. εἰς
ἄκρον στόμα πύργων ib. 1173. λόγῃν
ἐνώμα στόματι ib. 1394. εὐλαβῶ, μὴ
τι σὸν σφαλῇ στόμα Hip. 100. κατ'
ἀμβροσίῳ στόματος ib. 137. ἐχὶ συγ-
κλείσεις στόμα ib. 498. ὃ στόμα Δίρκας
ib. 556. σίγα ἔξομεν στόμα ib. 660.
τόδε ἐκ' ἐτι στόματος ἐν πύλαις καθέξω
ib. 882. τί τέρμον ἐ λύσω στόμα; ib.
1060. ἀνὰ στόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης
ἔχειν (sc. τὰ κακὰ) An. 95. ἐπιλάζυ-
μαι στόμα ib. 249. ἔχε στόμα Sup.
513. εὐπροσήγορον στόμα ib. 869.
ἐτήτημον στόμα Iph. T. 1085. Ὀθηκῶν
ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα Rh. 409.
περάσας ναυσὶ πόντιον στόμα ib. 436.
Ἀχιλλέως καὶ στρατῷ κατὰ στόμα ib.
491. cf. v. 511. et Her. 801. παρεῖσ'
ἔω στόμα Tr. 690. στόμα εὐφημον Bac.
70. et Ion. 98. ἀθρόω στόματι Bac.
724. σπυρδέντες ἄρδρα στόματος Cy.
621. ἀψενδὲς στόμα Her. 891. κρα-
τεῖν στόματος Hel. 1404. τό γε στόμα
δῆλον πέπανται Ion. 674. Ταινάρως
διὰ στόμα Her. F. 23. ἴσχε τὸ στόμα
ib. 1244. θεᾶς ἔχων ἀνὰ στόμα El.
80. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν στόμα
Antiop. fr. XXVII. 4. τὸ στόμ' εἰς
ἐκπλῆξιν ἀνθρώπων ἄγει Fr. inc. XVI.
3. etc. 2) plur. γεραρῶν ἐκ στομάτων
Sup. 42. εἵργοις στομάτων φθόνον
Rh. 343. ἀχαλίνων στομάτων Bac.
385. cf. Melan. fr. XX. 4. εὐρόοισι
στόμασι Hip. fr. IX. 3.

Στόμαργος. τὴν σὴν στομαργὸν γλωσ-
σαλγίαν Med. 525.

Στόμιον. στόμια πυριγενῇ Hip. 1223.
χρυσοδαδιάλτες στομίοισι πώλως Iph.
A. 219. αἱματηρὰ στόμια Iph. T.
935. στόμια διαπερώσα ib. 1392.

Στομῆν. δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστο-
μωμένη Iph. T. 287.

Στοναχὴ, vel dor. ἄ. τίνα μεσοπόλον
στοναχᾶν—ἀνακαλέσομαι Ph. 1505.

- ἐν στοναχῇσι Or. 204. ἀχόρως στοναχὰς μέλποντο An. 1038. ἔγοι στοναχαῖς—θεὸς σεβίζεσσα El. 195. τίνες ἄλλα στοναχαὶ μείζους; ib. 1314.
- Στόρνυμι. λῆμα ἔπω στόρνυσι χρόνος τὸ σὸν Her. 702.
- Στοχάς. Λίβνες οἰωνοὶ στοχάδες Hel. 1496. vid. not.
- Στόχασμα. ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν Bac. 1203.
- Στρατεία. τὴν δυστυχεσάτην στένων στρατείαν Sup. 23. στρατείαν ὀλεθρίαν ib. 116. εἰς στρατείαν πάντας Ἀργεῖς ἄγων ib. 229. στρατεία διαλυθεῖσα Iph. A. 495.
- Στρατεύειν Or. 925. ἐνὸς ἐπ' ἀνδρὸς σώματα στρατεύομεν Her. F. 825. στράτευε Iph. A. 394. στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργεῖαν θέλω Rh. 471. οἷσθ', ἣν στρατείαν ἐστράτευσε' ὀλεθρίαν; Sup. 116. στρατεύσας ἄδικα Er. fr. IV. ἐπὶ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι πόλιν Ph. 435. ὦν μετ' ἐστρατευσμένην Iph. A. 967. ἣν στρατεύσῃ ib. 1171.
- Στράτευμα. πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικόν Hec. 38. ἐν μυρίῳ στρατεύματι ib. 606. cf. Ar. fr. X. 2. στράτευμ' Ἀχαιῶν Hec. 983. στράτευμα Παλλάδος Sup. 601. συγκλήτε μνήμην σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 302. ἀναρίθμῳ στρατεύματι Bac. 1333. αἰσχροὺν στράτευμα Cy. 282. τὰ κλεινὰ πῶς ἔσι μοι στρατεύματα; Hel. 460. etc.
- Στρατηγεῖν Iph. A. 84. et Her. 392. στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων An. 324. Φρυγίᾳ στρατηγῶντα Tr. 926. αὐτὸς στρατηγῶν Her. 279. εὐγενὴς ἀνὴρ στρατηγῶν Ar. fr. XI. 2. δυοῖν γερόντοιν στρατηγεῖται φυγὴ Her. 39.
- Στρατηγία. τὴν ἐμὴν στρατηγίαν λέγων An. 679. τῇ ἐκεῖ στρατηγία—ἐπηρμένον ib. 705. ἀνάσπων Ἑλλάδος στρατηγίας Iph. T. 17.
- Στρατηγός An. 697. ὀλίγον ἄλκιμον δόρῳ κρεῖσσον στρατηγῷ μυρίῳ στρατεύματος Ar. fr. X. 2. vid. not. δισώω στρατηγῷ Ph. 1371. τῶν κατθανόντων—ἐπὶ τὰ στρατηγῶν Sup. 102. σφαλερὰ ἐφιλῶ στρατηγῶν κράτη Rh. 132.
- Στρατηλατεῖν. δευρ' ἀναξ στρατηλατεῖ Her. 466. ὅπως στρατηλατῇ Sup. 234. γυναικὸς ἔνεκα στρατηλατεῖν Or. 716. στρατηλατεῖν σε δεῖ Iph. A. 1195. ἀλκῆς μυρίας στρατηλατῶν Rh. 276. συναψω Μαινάσι στρατηλατῶν Bac. 52. ἔδεν πρὸς βίαν στρατηλατῶν Hel. 402. ἀνδρα στρατηλατεῖνθ' Ἑλλησιν El. 917. cf. v. 321. στρατηλατήσας An. 737. et Her. F. 61. στρατηλατήσω κλεινὸς Sup. 593.
- Στρατηλάτης. πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην Or. 573. cf. v. 850. et 1402. ἀσφαλῆς ἐς' ἀμείνων, ἣ θρασὺς στρατηλάτης Ph. 602. τῷ στρατηλάτῃ Μενέλεω An. 487. πόλλ' ἀνδρὶ—στρατηλάτῃ μέλει Iph. A. 645. Θρήκιος στρατηλάτης Rh. 670. et 950. τὸν στρατηλάτην ἄγων Her. 862. χθονὸς στρατηλάτης Bel. fr. XXIV. 1. στρατηλάτας dor. pro ης Or. 1402. et Iph. A. 244. διπλῷ στρατηλάτῃ Ph. 1371. στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων Or. 968. cf. Ph. 1231. αἶται, πλὴν στρατηλάτας νεῶν Rh. 173. σὺν θεοῖσι τὰς σοφὰς κινεῖν δόρῳ στρατηλάτας χρὴ Er. fr. V. 2. στρατηλάται ἂν μυριοὶ γενοίμεθα Pal. fr. I. 1.
- Στρατιά. πείθει στρατίαν Hec. 135. Ἀχαιῶν στρατίαν ὥς ἴδοιμ' ἂν Iph. A. 171. ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιάς ib. 753. φρερὰν πάσης στρατιάς Rh. 6. φύλακες στρατιάς ib. 15. τί κινεῖς στρατίαν; ib. 19. cf. v. 38. στρατιάς Ἑλλάδος διόπτας ib. 233. χιλιόναυον ἔχων στρατίαν ib. 263. ἀπὸ στρατιάς κῆρυξ εἰσφέρει Tr. 230.
- Στρατόπεδον. πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδῃ Sup. 661. πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς; Rh. 593. ποῖα προσάξει στρατόπεδον δορὸς Her. 397. πελάζει στρατοπέδοισι Τρωϊκοῖς Rh. 526.
- Στρατός. ἂν' Ἑλλάνων στρατὸν αἰχμητὴν Hec. 120. χιλιόναυον στρατὸν Or. 352. στρατὸς Ἀργόλας Rh. 41. ναυσιπόρος στρατὸς ib. 48. μιγάδα βάρβαρον στρατὸν Bac. 1353. etc.
- Στρεπτός. στρεπτῷ σιδήρῳ Her. F. 946. στρεπταῖς λύγοισι Cy. 224.
- Στρέφειν. τί σρέφω τάδε; Hec. 750. σρέφῃσι φᾶμαι Med. 416. ἄλλος ἄλλοσε σρέφει (sc. τὴν πόλιν) Sup. 413. κυανέαν ἄλα σρέφει Iph. T. 7. σρέφεις ἄλλος ἄλλως εἰς ἀμέραν And. fr. VIII. 3. τὰ τῶν εὐδαιμονόντων ὥς τάχα σρέφει θεὸς Meleag. fr. XVI. πρόσωπον πρὸς κασίγνητον σρέφε Ph. 460. σρέφ' οἶακα Hel. 1607. σρέφ'

ἄρμα Phaëth. fr. VIII. 7. πρόσωπον
 ἑμπαλιν ἐρέφοντα Hec. 344. ὄμμα
 πανταχῇ ἐρέφων Iph. T. 68. ἀγριω-
 πὸν ὄμμα Γοργόνος ἐρέφων Her. F.
 990. ὀμμάτων ἄπο κόρας ἐρέφσαν
 Med. 1175. ἄρκτος ἐρέφσ' ἑραῖα
 Ion. 1154. vid. not. ἔτρεφον πῶλες ἐς
 ἀλκὴν Sup. 678. σεισμός νιν (sc. τὸ
 βρέτας) ἔτρεψε χθονός; Iph. T. 1166.
 εἰ μὴ θεὸς ἔτρεψ' ἄνωθεν Tr. 1243.
 πάλιν με ἐρέφον Her. F. 1406. ἐρέ-
 ψαι θερμὰν ἀελίη—ἔδραν El. 739.
 ἑμπαλιν ἐρέψας κára Iph. A. 1549.
 cf. Med. 1152. ἐρέψασα πάλλευκον
 δέρην Med. 30. cf. v. 923. ἄνδρ' Ἑλ-
 λάδος τὸν πρῶτον—ἄνω κάτω ἐρέψα-
 σα Her. F. 1307. δίκαια καὶ πάντα
 πάλιν ἐρέφεται Med. 412. ἐξεγειρό-
 μενος ἐρέφεται Her. F. 1068. γλαν-
 κῶπις ἐρέφεται μήνη Fr. inc. CCIX.
 Στροφή. ἐν σροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφ' ἑα-
 μένος Her. F. 932.
 Στρόφιγξ. πῶλοι σρόφιγξιν ἔνδοθεν
 κυκλόμεναι Ph. 1133.
 Στρόφιός, pater Pyladis. Or. 763. et
 1403. Iph. T. 60. 917. et 921. et El.
 18.
 Στροφίς. πλεκτὰς ἱμάντων σροφίδας
 ἐξανήσομαι An. 719.
 Στρυνόμιος πῶλος Rh. 386.
 Στρυνῶν, fluviu Thraciæ. Rh. 279.
 etc.
 Στρωμή. στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν ἔνεκ' ἡλ-
 δομεν περὶ Ph. 424.
 Στρωμνῶναι. ἔσρωσέ γ' εὐνάς Sup.
 766. ἴν' ἔσρωται λέχος Med. 41. et
 380.
 Στρωτός. ἐπὶ σρωτῇ λέχος Or. 313.
 cf. Her. F. 555. σρωτὰ λέκτρα Hel.
 1277.
 Στρωφᾶσθαι. ἐν νέοις σρωφωμένη Al.
 1055.
 Στυγεῖν. οἱ στυγεῖσσι σε Ph. 609. στυγεῖ
 παῖδας Med. 36. ὅσις—στυγεῖ δεδορ-
 κῶς ib. 221. εἰ σύ με στυγεῖς ib. 463.
 τὸν ξένον στυγῶ δικαίως Al. 775. στυ-
 γεῖ τὰς τεκόντας ib. 961. ἐκ ἐξ ἐμῶν
 σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις An. 204.
 Ἄρης στυγεῖ μέλλοντας Her. 722. ταῖς
 ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ στυγεῖς; Hel.
 78. cf. v. 84. et 932. τὰς εὐγενεῖς ἔ
 στυγεῖσι δαίμονες ib. 1694. στυγεῖς σὺ
 τῷ θεῷ τὰ φίλτατα; Ion. 287. κακέρ-
 γης ἄνδρας ὡς αἰεὶ στυγῶ ib. 832. ὅσοι

στυγεῖσιν ἀνοσίεσ μετόρας El. 683.
 ὃν στυγεῖς Ἀγισθον ib. 857. ὅσις
 Ἄρη στυγεῖ Fr. inc. LI. 1. πατέρα
 τὸν ἐμὸν μὴ στυγεῖ Iph. A. 1455. conf.
 Hip. 1435. πάσαις γυναιξὶν ἀξία στυ-
 γεῖν Or. 1153. κοιράνες στυγεῖν Cenei
 fr. XI. στυγῶν ἢ μ' ἔτικτεν Al. 339.
 σὸν ἔ στυγῶν πόσιν Ion. 811. τόνδε
 στυγεῖσα Tr. 659. μή με στυγήσῃς ib.
 705. στυγῇ (2 sing. præ. pass.) Med.
 1374. στυγέμαι ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς
 An. 157. θεοῖς στυγεμένον Iph. T.
 948. et 9. στυγεμένους (sc. τρόπως) Al.
 63. et τὴν 9. στυγεμένην Or. 19. ἐμοίγ'
 ἂν εἴη στυγηθεῖς Al. 467.

Στυγερός. στυγερόν θάνατον Med. 994.
 στυγεράν φύσιν ib. 103. στυγεῖας μα-
 τρὸς ib. 113. βιοτὰν στυγεράν ib. 147.
 δαλοσύναν στυγεράν An. 110. ἔριδι
 στυγεῖ ib. 122. et 278. στυγεῖας
 ζωᾶς El. 121. στυγεραὶ νόσοι Hip.
 177. στυγεραὶ πρόσοδοι Al. 864. λε-
 χέων στυγεῶν χάριν Tr. 593.

Στύγημα. στύγημ' ἐμὸν Or. 480.

Στύγιος. στυγίης λύπας παύειν Med.
 195. στυγίης ὀργᾶς Hel. 1355.

Στυγνός. δαίμονα στυγνὸν Hip. 772.
 αὐτῶν παιᾶνι στυγνῷ Tr. 126. στυ-
 γνὸς φονεὺς El. 769. πατέρα στυγνὸν
 Melan. fr. XIII. 2. στυγνὴν ὀφρὺν
 Hip. 290. κρίσιν ἐπὶ στυγνᾷ Iph. A.
 1307. τὰν Μενελάεω στυγνᾷ ἄλοχον
 Tr. 132. στυγνὰ Τυνδαρεὺς κόρα El.
 117. στυγαὶ ὄψεις χήρων μελάρων
 Al. 864. στυγνὸν ὀφρύων νέφος Hip.
 173. ὦ στυγνὸν ὄχημ' ἵππειον ib.
 1355. στυγνῷ προσώπῳ Al. 780. λέ-
 χος στυγῆ χάριν Tr. 776. στυγνοτά-
 την Τροίαν Rh. 734. ἔπος στυγνότατον
 Sup. 1161.

Στύλος, vel στῦλος. μόνος ἐλείφθη
 στῦλος Iph. T. 50. στῦλον Εὐθε θεῷ
 Antiop. fr. XXXII. 2. στῦλον οἴκων
 εἰσὶ παῖδες ἄρσενες Iph. T. 57.

Στυφλός. ὑπὸ στυφλοῖς πέτραις Bac.
 1135.

Σύγγαμος, 1) masc. Ph. 431. et Her.
 F. 149. 2) fact. An. 837. et El. 212.

Συγγεῖτων. συγγεῖτον οἰκῶν γαίαν
 Sup. 386.

Συγγελᾶν Er. fr. II. 22.

Συγγένεια. φίλτατε συγγενείας Or.
 731. ὦ συγγένεια πατρὸς ἐμῆ ib.
 1233. cf. Ph. 298. et Tr. 749. στυγ-

γένειαν ἔννοσμένῳ Iph. A. 492. συγγένειαν πικρὰν ib. 510. συγγένεια τραχεῖα κῆρύθμος Fr. inc. B. 40. 1. Συγγενέτιρα El. 746.

Συγγενής. συγγενής ὢν Hec. 1203. cf. Her. 30. συγγενεῖ φόνῳ Or. 411. γενῆ τοῖσδε συγγενής Her. 230. ἐμός γε συγγενεῖς πεφυκότας Or. 1329. αἱ συγγενεῖς ὁμιλίας Tr. 51. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναὶ Her. F. 798. τὸ συγγενές Or. 802. An. 986. et Her. 241. αἷμα συγγενές Sup. 148. et Cenei fr. I. 2. τὸ συγγενές σέβων Her. 6. κέρδους ἕκατι καὶ τὸ συγγενές νοσεῖ Cenei fr. VI. 2.

Συγγενῶς Her. F. 1293.

Συγγηράσκειν. οἷσι συγγηράσσομαι Fr. inc. LII. 2.

Συγγίγνεσθαι. ὃς ἡμέρας τε κ' εὐφρόνας συγγίγνεται Bac. 237. ὡς συγγένωμαι El. 100. τῷ συγγένωμαι; ib. 603.

Συγγινώσκειν. συγγίνωσκε Tr. 1043. σῶ συνέγγνων πατρὶ An. 973. σύγγνωθι Hip. 615. κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς Iph. T. 1400. σύγγνωθι ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις Hel. 81. σύγγνωθί μοι Her. F. 534. σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις El. 348. συγγνώσεται σοι τήνδ' ἁμαρτίαν An. 841. συγγνώσεται ὁ θεός Ion. 1440. συγγνώσομαί σοι El. 1105.

Συγγνώμη. συγγνώμην ἔχειν Or. 660. Ph. 1002. Hip. 117. et Sup. 251. σοὶ συγγνώμη λέγειν τὰδ' ἐστὶ Med. 814. συγγνώμη ἐμοὶ Tr. 950. συγγνώμης τυχεῖν Hip. 1326.

Συγγνώμων. τῶν εἰρημένων συγγνώμον' εἶναι Med. 870. συγγνώμονάς τοι τὰς θεὰς εἶναι δόκει Fr. inc. III. 1.

Συγγνωστός. πενθεῖν—συγγνωστὸν Al. 137. cf. Her. 981. σύγγνωσθ', ὅταν τις—, ἐξαπαλλάξαι ζωᾷς Hec. 1107. cf. Ph. 1001. Med. 491. et 703. An. 956. Bac. 1037. Her. 436. et El. 1026.

Σύγγονος, 1) *subst.* a) ὁ, frater. Or. 13. et passim. ἐμῷ συγγόνῳ (in dual.) Iph. A. 1153. μαιφόνων συγγόνων Hip. 1379. b) ἡ, soror. Hec. 441. etc. σύγγονοι ὁμόσποροι Bac. 1090. 2) *adject.* αἷμα σύγγονον Her. F. 1077. τρισσὰ αἵμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.

Συγκαθῆσθαι. ἐν ὄρεσι συγκαθημένας Bac. 809.

Συγκαθιέναι. συγκαθήσω κόσμον ἐν ταύτῳ σκάφει Hel. 1074. παίδων ὅπως νῦν σπέρμα συγκαθήσεται Ion. 406.

Συγκαθιστάναι. συγκαθιστάναι νόσον Hip. 294. ἀθλίῃς κυνὸς κόμπειρ' ἐς Ἄργος συγκατάσθησον Her. F. 1387.

Συγκαλύπτειν. ἃ συγκαλύψαι χρόνῳ χρήζοντες Ph. 879.

Συγκάμνειν. πάλαι χορὴν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ Rh. 396. κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων Al. 617. ἐν μοί τι σύγκαμε Her. F. 1386. συγκάμνων δορὶ Rh. 326.

Συγκασιγνήτη Iph. T. 800.

Σύγκασις, ἡ. σύγκασι κόρα Al. 412.

Συγκαταβαίνειν. σῶ πτέρυγι συγκαταβαῖν An. 506.

Συγκατακτείνειν. συγκατέκτανον Or. 1089.

Συγκαταμιγνύναι. τὰς Χάριτας Μέσαις συγκαταμιγνύς Her. F. 674.

Συγκατασκάπτειν. συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς Or. 733. συγκατασκάψων τείχη Rh. 391. συγκατασκάπτῃ (2 sing. praes. pass.) Ph. 891.

Συγκατεργάζεσθαι. τέκνα—λυσσάδι συγκατεργάσω μοίρα Her. F. 1024. ὃς ἡμῖν συγκατείργασαι τὰδε Or. 33.

Συγκατοικίζειν Hip. 646.

Συγκεῖσθαι. τῇδε σύγκειται δόλος Rh. 215.

Συγκεραννύναι. ἔρανον ἔχομεν εὖ συγκεραμένον Er. fr. I. 15.

Συγκεραυνῶν. δρυῖνες συγκεραυνῶσαι κλάδους Bac. 1101.

Συγκλείειν. ὄμμα συγκλείσασα σὸν Ion. 241. conf. Hec. 430. ἐχὶ συγκλείσεις στόμα; Hip. 498. συγκεκλεισμένη πέπλοις Hec. 487. ἥ πᾶν ἐν ἄρδρῳ συγκεκλεισμένον καλῶς; Bac. 1299.

Συγκλήζιν, *verb.* ποët. οἱ σε καὶ Ἑρμιόναν ἐριδι συγεῖρα συνεκλήϊσαν An. 122.

Σύγκληρος. σύγκληρον ἐλθόντες χθόνα Her. 32.

Σύγκλητος. συγκλήτῃ μνήμην σώζομαι στρατεύματος Iph. A. 301.

Συγκλίνειν. ἔκ ἔστιν, ἥτις τῷδε συγκλι-
 θήσεται *Al.* 1093.
 Συγκοιμᾶσθαι. παιδὶ συγκοιμωμένη
Ph. 54.
 Συγκοιμήμα. ὃ γενναῖα συγκοιμήματα
An. 1274.
 Συγκόπτειν. συγκεκομμένος *Cy.* 227.
 Σύγκρασις *Æol.* fr. VI. 4.
 Σύγκροτον ζεύγος *An.* 495.
 Συγκρύπτειν. σοφοὶ συγκρύπτουσιν οἰ-
 κείας βλάβας *Scy.* fr. III. συγκρύ-
 πτων δέμας (sc. ἐν τοῖς ὅπλοις) *Her.*
 721. δεῖ, τάσδε συγκρῦψαι τάδε *Iph.*
 T. 1052.
 Συγκύνναγος, ὁ, *Iph.* T. 709. ἡ, *Hip.*
 1093.
 Συγκύρειν. εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας
An. 1173. πόθεν μοι συνέκυρσ' ἀδό-
 κητος ἡδονά; *Ion.* 1448.
 Σύγκωμος. σὲ δέξομαι σύγκωμον *Bac.*
 1171.
 Συγχεῖν. γράμματα συγχεῖς *Iph.* A.
 37. κára σε συγχέω κόμαις ὁμῶ *Thes.*
 fr. I. 1. νόμιμα πάσης συγχέοντας
 Ἑλλάδος *Sup.* 311. πάντα συνέχεας
Hel. 1569. cf. *Bac.* 349. μάτην ἂν
 ὄρκοις συγχέαιμι *Hip.* 1063. συγχείαι
 δόμους *ib.* 813. δῶμα συγχείας *Ion.*
 615. conf. *Med.* 794. τί συγχυθεῖς
 ἔσηκας; *Med.* 1005.
 Σύγχορτος. σύγχορτοι Ὀμόλας ἔναυ-
 λοι *Her.* F. 371. Φθίας—σύγχορτα
 ναῖω πεδιά *An.* 17.
 Σύγχυσις. πικρὰν σύγχυσιν βίβη *An.*
 291. εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων *ib.*
 960. σύγχυσιν εἶχε *Iph.* A. 354.
 cf. v. 1128. et *Peliad.* fr. III. 2. ἐπὶ
 συγχύσει βιοτᾶς *Iph.* A. 551.
 Συγχωρεῖν. τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχω-
 ρεῖν λόγοις *Hip.* 299. cf. v. 703. γυ-
 ναῖκα χρῆν πάντα συγχωρεῖν πόσει
El. 1052. πόντες δισσᾶς συγχωρῶσας
 πέτρας Εὐξείνῃς ναίοντες *Iph.* T. 124.
 γνώμη μὲν συνεχωρεῖτην *Hec.* 127.
 ὅσις ἀνάγκη συγκεχώρηκεν βροτῶν *Fr.*
 inc. CXX. 1. τίς τύχα μοι συγχω-
 ρήσει; *Iph.* T. 875. ἡ καὶ τύραννος
 ταῦτα συγχωρήσεται; *ib.* 741.
 Συζευγνύειν. τῷ μὲν φίλῃν σύζευξον
 ἄλοχον *Al.* 164. τῷ συνέζευξαι πλά-
 νῳ; *ib.* 485. τεῖρρόν δαίμον', ᾧ συνε-
 ζύγην *An.* 98. cf. *Hel.* 262. εἰ θεῷ
 συνεζύγῃ *Ion.* 343.
 Συζυγία. συζυγίαν, πόλων Ἑνετᾶν

Hip. 1131. συζυγίαι Χάριτες *ib.*
 1147. ἡδίσαν συζυγίαν *Her.* F. 675.
 Σύζυγος. τῷ συζύγῃ τῷ ξένῳ *Iph.* T.
 250. cf. *Tr.* 1001. σύζυγος, ἡ, *uxor.*
Al. 315. 343. et 385.
 Σύζυξ. ὡς εὐπατρίδαι—σύζυγες εἰμὲν
Al. 924.
 Σῦκον. χλωρὰ σῦκα *Fr.* inc. CXLVII.
 1.
 Συκοφαντεῖν *Epist.* I.
 Συλᾶν. ὃς τὸν μόνον με κασίγνητον
 συλᾶς *Iph.* T. 158. τίς σε δαίμων—
 συλᾶ πάτρας; *Hel.* 675. θεῶν συ-
 λᾶν βρέτη *Dan.* fr. IV. 3. cf. *Rh.*
 517. ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νε-
 κρῶν *Ph.* 1483. τέκνων μοι μή τί
 συλᾶται βίος; *Hip.* 799. συλῶμεθα
 σὴν ψυχὴν *Tr.* 786. ἡ περ βαρβάρων
 συλᾶσθ' ὕπο; *Hel.* 606. λέκτρα συ-
 λᾶσθαι βίᾳ *Iph.* A. 1275. cf. *Her.*
 244. οἰωνοῖς ἔρρει συλαθεῖς *Ion.*
 917.
 Συλήτειρα. συλήτειραν ἀγρωσᾶν *Her.*
 F. 377.
 Συλλαβή. συλλαβὰς τιθεῖς *Pal.* fr.
 II. 2.
 Συλλαμβάνειν. τῷ πονῶντι καὶ θεὸς
 συλλαμβάνει *Tem.* fr. III. συλλά-
 βεθ' ὄμηρον τήνδε *Or.* 1189. σύλ-
 λαβε μόχθων *Iph.* A. 160. ζῶντα
 συλλαβὼν *Rh.* 513. συλλαβὼν θοι-
 νάτορας *Ion.* 1217. βραχεῖ μύθῳ
 πολλὰ συλλαβὼν *Er.* fr. II. 5. τὸ
 θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβὼν *Pal.* fr.
 IX. 2. πάντα συλλαβὼν *Fr.* inc.
 CXCI. et π. συλλαβεῖσα *Iph.* T.
 528. συλλαβεῖσα καρδίαν *Her.* F.
 833. ἐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν; *Or.*
 1346. συλλήψομαι τῷδε σοὶ κἀγὼ
 πόνος *Med.* 946. ἦν γε συλληφθῇ μό-
 νον *Hel.* 1192.
 Συλλέγειν. τί τὰ ἐκχυθέντα συλλέγεις
 ἀλγήματα; *Melan.* fr. XIX. 2. εἰ μὴ
 χειρὶ συλλέγοι βίον *Bel.* fr. XXV.
 14. συλλέγων ἐγχωρίης *Iph.* T. 303.
 συλλεξαι σθένος *Ph.* 857.
 Σύλλεκτρος, ὁ *Her.* F. I. ἡ, *ib.* 1268.
 Συλλήπτωρ *Or.* 1230. συλλ. πόνος *Iph.*
 T. 95.
 Σύλλογος. σύλλογον πόλεως ἀκέσας
Or. 728. ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογος
 στρατεύματος *Iph.* A. 514. cf. v. 825.
 et 1545. ἀπὼν σύλλογον ποιήσομαι
Her. 336. cf. *Aut.* fr. III. 14. et

Cresph. fr. I. 1. σύλλογος σὲ πέρι
ἔσαι πάρεδρος Ζηνί Hel. 884. σύλλο-
γον ψυχῆς λάβε Her. F. 626. λαμ-
πρὸς ἐν συλλόγοις Æol. fr. VII. 1.

Συμβαίνειν. αἶ μοι συμβαίνοσ' ἄται
Iph. T. 148. cf. Hel. 37. ἅπις' ἀλη-
θῇ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Thy. fr.
III. 3. ἡ Χάρις ἐμοὶ—συμβέβηκεν
ἔδαμῃ Hel. 1013. ἐξ ὅτῃ συνέβη
Epist. V. καὶ ὀνειράσι συμβαίην οἴ-
κοις κ. τ. λ. Iph. T. 452. ἴσως ἅπαντα
συμβαίη καλῶς ib. 1055. πείθε τῇδε
συμβῆναι λόγοις An. 232. et λόγοις
συμβᾶς Med. 737.

Συμβακχεύειν. πᾶν συνεβάκχευσ' ὄρος
Bac. 725.

Συμβάκχη. νυκτιπόλοις ἅμα συμβάκ-
χαις Ion. 718.

Σύμβακχος, ἦ. ὦ σύμβακχε Κασσ.
θεοῖς Tr. 500.

Συμβάλλειν. ᾧ δάκρυα δάκρυσι συμ-
βάλλει ἀλασφρών τις Or. 336. τῶν
ᾧδε συμβάλλω τόδε Iph. T. 55. γυ-
ναιξὶ συμβάλλειν λόγους Iph. A. 830.
ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέ-
κνοις Dic. fr. IX. 3. cf. Med. 44. El.
906. ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ'
ἔριν Med. 521. θέλω πρὸς αὐτὸν
συμβαλεῖν βελεύματα Ph. 700. σο-
φώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν, ἔπη
Med. 675. Θανάτῳ ἀγῶνα συμβα-
λεῖν Al. 1144. cf. v. 507. δεξιᾶς
συμβαλεῖν ἀλλήλοισι Iph. A. 58.
πολεμίοισι συμβαλεῖν Her. 679. συμ-
βαλὼν Βάκχαις μάχην Bac. 835.
συμβαλόντε ὑσπίδας Ph. 1414. τὰ
πρὶν ἐκ εὐγνώστα συμβαλῶσ' ἔχω Or.
1394. ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; Iph.
A. 455. ὥστε τὴν ἰσχὺν πᾶν σοι
συμβάλλεσθαι Epist. IV.

Σύμβασις. Ἐτεοκλέης σύμβασιν ποιη-
μένης Sup. 739.

Συμβόλαιον. ἂ νῶν συμβόλαια πρόσ-
θεν ἦν Ion. 411.

Σύμβολον. μανθάνω τὸ σύμβολον Or.
1130. σύμβολον ἔχω σαφές Rh. 220.
οἶδα σύμβολον κλύων ib. 573. ξένοις
πέμπειν σύμβολα Med. 613. τὰ μη-
τρός σύμβολ' ὅς γ' ἔωσέ μοι Ion.
1386. συμβόλοισι τοῖς σοῖς πέπεισ-
μαι θυμὸν El. 577.

Συμβέλεσθαι. συμβέλε μοι θανεῖν
Hec. 373.

Συμμάρπτειν. φῶτε συμμάρψας δύνω
Cy. 396.

Συμμαρτυρεῖν. συμμαρτυρῶ σοι Dan.
fr. IX. 1. συμμαρτυρήσεις Iph. A.
1158.

Συμμαχεῖν. τοῖσιν εὖ φρονῶσι συμμα-
χεῖ τύχη Pi. fr. VI. 3.

Συμμαχία. ὅς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει
Rh. 252.

Σύμμαχος. σύμμαχον κτήσεσθ' Ἀρην
Ph. 943. θυγατρὶ σύμμαχος καδίεσα-
μαι An. 371. τὸν Ἡράκλειον σύμμα-
χον Her. 458. πάντα νεκρὸν σύμμα-
χον λαβὼν El. 680. ἀνδρῶν συμμά-
χων κενὸν δόρυ ἔχων Or. 687. ἀπω-
θεῖν συμμαχῆς ἐπίφθορον Rh. 334.
κακὲς ἀνακαλῶ τὰς συμμαχῆς Tr. 469.
cf. Her. 349. ποίοις ἀμύνων συμ-
μάχοις; Her. 165. εἶδε σὰν χεῖρα
καὶ δόρυ σύμμαχον κτησαίμαν An. 525.
χέρα σύμμαχον Rh. 23. ταῖς θεαῖσι
σύμμαχος γενήσομαι Tr. 969. πόλιν
σύμμαχον Her. 56. γυνὴ γυναικὶ
σύμμαχος πέφυκε πῶς Alop. fr. II. cf.
Hec. 1043. ματρὶ πάρεισι σύμμαχοι
θεαὶ Or. 582. σύμμαχον δόρυ Her.
F. 1165. τὸ εὖ μετ' ἐμῷ καὶ τὸ δίκαιον
σύμμαχον ἔσαι Fr. inc. XCVI. 4.
etc.

Συμμετέχειν. συμμετασχόντες δορὸς
Sup. 648. Βάκχαις συμμετασχῆσω
χορῶν Bac. 63.

Σύμμετρος. εἰ σύμμετρος (sc. ἀρβύλης
βάσις) σῶ ποδὶ γενήσεται El. 533.
χαμεύνη σύμμετρος Κορινθίας παιδὸς
Sci. fr. I. 1.

Συμμέτρως Al. 26.

Συμμιγῆς. αἵματηρὸς πέλανος—συμ-
μιγῆς φόνῳ Rh. 431. τεύχη τυρῶν
συμμιγῇ Cy. 225.

Συμμιγνύναι. σῶματα ἄδिका δικαίοις
συμμιγνύναι Sup. 224. σύμμιζον
κόρη (i. e. colloquere cum p.) Hel.
331. λαμπρὸν θολερῷ δῶμα συμμιξας
Sup. 222. σῶμα φλογμῷ πόσει συμ-
μίξασα ib. 1020. κακῷ ἐσθλὸν δὲ συμ-
μίγνυνται Ion. 1017. ὁ ἑρανὸς συμμε-
μιγμένος τῇ γῇ Cy. 574. ὅταν συμ-
μιχθῇτον εἰς ταυτὸν δύο CEd. fr. XVII.
11.

Σύμμικτος. σύμμικτον εἶδος Thes. fr.
VII. 1. θηρώμενοι σύμμικτα μὴ δί-
καια, καὶ δίκαι' ὁμῶς Inus fr. IV. 3.

Σύμμολπος. ἂ φόρμιγξ ἂ Φοίβη σύμμολπος Ion. 165.

Συμμοχθεῖν. εἶ σε συμμοχθῆντ' ἔμοι κτενῶ Iph. T. 690.

Σύμπας. αἶδνα τὸν σύμπαντα Hec. 757. συμπάντων βασιληΐδα τιμάν—κρατύνεις Hip. 1280.

Συμπατάσσειν. συμπατάξαντες μέσον πάντα τρατὸν Sup. 699.

Συμπέμπειν. θς σὺ συμπέμπεις Iph. T. 1329. σῶν μοι σύμπεμπ' ὁπαδῶν ib. 1208.

Συμπενθεῖν. συμπενθήσατε Her. F. 1390.

Συμπεραίνειν. κλειδρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς Or. 1551.

Συμπηγνύναι. συμπήξας τάφον Sup. 938.

Συμπίπτειν. συμπίπτει τέγη Her. F. 905. φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως CEnom. fr. III. 2. ἔμοι σὺ συμπέπτωκας εἰς ταυτὸν λόγῳ Tr. 1036. πολλῆς ἔριδος συνέπεσε κλύδων Hec. 118. ναῦς λάβρῳ κλύδωνι συμπεσῶσα Iph. T. 1393.

Συμπιτνεῖν. θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπιτνεῖ Hec. 846. εἰς ταυτὸν μοι ἦδε συμπιτνεῖ δρωῖς ib. 966. ἴν' ἔτ' ἄγαν πῦρ, ἔτε χεῖμα συμπιτνεῖ Er. fr. I. 16.

Συμπλεῖν. ἔτος συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν Iph. T. 600. μηδεὶς ἐπιόρκων μέτα συμπλεῖτω El. 1355. συμπλεῖν Ἀχαιοῖς Iph. A. 102. συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυστυχῶσιν Her. F. 1225. συμπλεύσομαι Hel. 1073.

Συμπλέκειν. πλάταισιν ἐσχάταισι συμπλέκων—ναυσὶν Iph. A. 292. συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμους τέκνων Fr. fal. cit. V. 5. ἀπόρῳ γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ Bac. 799. ἄρνας σρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένῳ Cy. 224.

Συμπληγάδες Med. 2. et 1263. Iph. T. 241. 260. 355. et 1389.

Σύμπλως, ὁ, Her. 217. et Hel. 1223. ἦ, Iph. A. 666.

Συμποιμαίνειν. σὺν δ' ἐποιμαίνοντο—βαλκίαι λύγκες Al. 581.

Συμπονεῖν. σὺ συμπονεῖς ἔμοι πόνως Or. 1224. ὀφείλων ἦλθε συμπονεῖν ἔμοι Rh. 957. γυναικα συμπονεῖν γυναικὶ χρῆ Hel. 336. ὃν (sc. πολέ-

μιον κλύδωνα) συμπονήσας Ion. 61. συμπονήσεις, ἃ ἔγῳ πρᾶξι θελω; Tr. 62.

Συμπορεύεσθαι. συμπορεύσομαι ἐγὼ Iph. T. 1488.

Συμπορθεῖν. ὃς σῶ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας Or. 886.

Συμπότης. παύσω συμποτῶν ὁμιλίας Al. 344. τί δεῖ συμποτῶν ἄλλων; Cy. 538.

Συμπράσσειν. σὺν κακῶς πράσσει συμπράσσω κακῶς Her. 27. ἦν περ ἡμῖν ὤρισεν σωτηρίαν, σύμπραξον Iph. T. 980. οἶσθ', ὃ μοι σύμπραξον; Her. 452.

Συμπροξενεῖν. συμπροξένησον, ὡς τύχῳ ματευμάτων Hel. 145.

Συμπυρνᾶνεσθαι. θέλω σοι—συμπυρδεῖσθαι παρθένης θεσπίσματα Hel. 335.

Συμπυρᾶν. συμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδὴν Rh. 960. τὰς λελειμμένους συμπυρῶσας Cy. 307. τῷ συμπυρᾶμένῳ πόσει Sup. 1071.

Συμφέρειν. ψυχὴν βιάζεσθαι τὰ μὲν συμφέρον κατὰ Her. F. 1366. πάντα συμφέρειν (i. e. εἶσα) Ἰάσονι Med. 13. συμφέρον σοι ὡς ῥᾶτα τὰ ναγκαῖα τῇ βίῃ φέρειν Hel. 260. εἰς τὸ συμφέρον Pol. fr. VII. 2. πῶς συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόους; Her. F. 488. ἐγὼ σοι πένθος λυπρὸν συνοίσω τῇσδε Al. 371. κακῶν τῶν σῶν συνοίσω Fr. inc. CLII. 6. συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς Her. 919. συνένεγκαι Iph. A. 724. χαίτης πῶς συνοίsetai πλόκος; El. 527.

Συμφεύγειν. ἐγὼ σὺν φεύγῃ συμφεύγω τέκνοις Her. 26. συμφεύξομαι πατρὶ Ph. 1673.

Συμφθείρειν. συμφθείρει λέχος An. 948.

Συμφλέγειν. σύμφλεγε δώματα Πενδέως Bac. 595.

Συμφονεύειν Ion. 851. συμφόνεω ib. 1044. ὑμεῖς μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε Hec. 391.

Συμφορᾶ. 1) propr. casus omnis fortuitus, sive secundus, sive adversus. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι; Ion. 536. etc. 2) sed plerumque in malam partem accipitur, pro fortuna adversa. ἐδὲ συμφορᾶς ὑπο φύσιν διέφθειρε Hec.

597. ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν—γενέσθαι ib. 629. κλαίεσα συμφορὰν δωμάτων Or. 61. ἦκεις συμφορᾶς εἰς τῷσχατον ib. 447. παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων ib. 809. ἔκ εἰς γάμους σὺς συμφορὰν κτήσῃ γόοις Ph. 1666. συμφορᾷ κεχηρημένους Med. 347. διὰ πάσης ἰόντα συμφορᾶς θνατοῖς Hip. 543. χαλεπᾷ ὑπέραντλος ἔσα συμφορᾷ ib. 768. ἀνοσίῳ συμφορᾷ ib. 814. βαρεῖα συμφορᾷ πεπλήγμεθα Al. 406. cf. v. 859. συμφορὰ ἐτέρους ἐτέρα πιέζει ib. 896. ἄλις συμφορᾷ βαρύνομαι ib. 1051. τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη; Iph. T. 1317. ἔρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τὰγαθὸν Rh. 318. χρηστοῖσι δόλοισι συμφορὰ τὰ δεσποτῶν Bac. 1027. τὸ πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει Hel. 92. εἰς συμφορὰν ἀντὶ τὰγαθῷ φέρεται ib. 318. συμφορᾶς κακῆς ἱατρὸν εὐρεῖν El. 69. ἐπισήμους συμφορᾶς Or. 542. κοινὰς ἀδελφῶν συμφορᾶς κεκτημένην ib. 863. σπένδομαι συμφοραῖς ib. 1680. παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων Ph. 1352. πολλὰς ἐφέλκων συμφορᾶς ἀμηχάνους Med. 552. κέκρανται συμφοραὶ νέων κακῶν Hip. 1255. συμφοραὶ θεήλατοι An. 852. εἰς τὰς μεγίστας συμφορᾶς ἀφίγμενος Iph. A. 453. ὦ παιδοποιοὶ συμφοραὶ! Rh. 980. κάμνουν καὶ βροτῶν αἱ συμφοραὶ Her. F. 101. εὖ φέρειν χρὴ συμφορᾶς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. συμφορᾶς τὰς τῶν πέλας διαιρεῖν ejusd. fr. XII. 1. ταῖς συμφοραῖσιν ἔκ εὐτυχῶ And. fr. XVII. 2. τὸ ἐπικεκῆς ὠφελεῖ τὰς συμφορᾶς Aug. fr. 1. θάρσος πρὸς τὰς συμφορᾶς μέγα σθένει Bel. fr. VII. αἱ κακαὶ συμφοραὶ ejusd. fr. XXV. 15. μακρὸς αἰὼν συμφορᾶς πολλὰς ἔχει Gl. fr. IV. et Fr. inc. LXXVII. τῷ θράσει τὰς συμφορᾶς ἀμανῶν Inus fr. III. 1. συμφοραὶ σκληραὶ Sey. fr. II. 2. ἵνα τὰς συμφορᾶς λάβωσιν ἐμφανεστέρως Fr. inc. B. 13. 3. etc. 3) interdum sensu laeto sumitur, pro casu prospero. πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει θεὸς συμφορὰν τῷσδε κρείσσῳ Hel. 648. τὴν συμφορὰν ἀσπάζομαι Ion. 587. ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν Al. 1158. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορᾶς εὐδαίμονας Hel. 464.

Σύμφορος. λέξω ἴδιον τῷτο, σοὶ δὲ σύμ-

φορον El. 633. ὃς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα Med. 876.

Συμφυγᾶς. ἵνα συμφυγάδας λήψωμ' οἰκτρὰς Bac. 1380.

Συμφύρειν. αἷμα συμπεφυρμένον πυρὶ Med. 1199.

Σύμφυρτος. σύμφυρτα ἦν ἅπαντα Hip. 1234.

Σύμφυτος. ἄγαν γ' ἐφήκας γλῶτταν εἰς τὸ σύμφυτον An. 955.

Σύν. χρυσέοις σὺν ὅπλοις Hec. 112.

σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν ib. 1120.

σὺν δόλῳ ib. 1269. σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ

Or. 689. σὺν νῷ ib. 907. σὺν δίκῃ

Ph. 156. et 495. et Sup. 328. σὺν

ἀλαλαῖσιν αἰαγμάτων Ph. 337. σὺν

ὀπλοφόροις ib. 796. ἀμεσοτάταισι σὺν

ῥάδαῖς ib. 814. σὺν αἱματηραῖς σα-

γόσι ib. 1424. σὺν θεῷ εἰρήσεται

Med. 625. σὺν θεοῖς ib. 915. σὺν

μόχθῳ βραχεῖ Hip. 96. σὺν αἵματι,

σὺν καπνῷ ib. 551. σὺν πόνῳ Al.

1038. σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ An. 2.

σὺν πολλοῖς ἔδνοισι ib. 873. σὺν

φθόνῳ θεῶν Sup. 348. σὺν Ἀδρασειᾷ

λέγῳ Rh. 468. σὺν τῷ δικαίῳ Her.

331. σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ Ion. 1582.

σὺν θεοῖσι κινεῖν δόρυ Er. fr. V. 1.

σὺν Ἀθανᾷ καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc.

CCXV. etc. 2) adverbial. sine casu

positum, ubi notat una, simul. Her.

F. 785. et saepius.

Συνάγειν. ἔνθα Ὀρφεὺς σύναγε δέν-

δρεα Μέσαις, σύναγε Δῆρας ἀγρῶτας

Bac. 563. sq. ἐπεὶ—Ἑλλήνας εἰς ἓν

καὶ Φρύγας συνήγαγον Or. 1640.

πάντα ἐν ἡματι τῷδε συνάγαγεν—ἄχη

Ph. 1573. χιλίων ναῶν σόλον Ἑλ-

ληνικῶν συνήγαγε Iph. T. 11. σέ τε

κῆρμὲ συνάγαγε Hel. 649. ἔαν τρισ-

μυρίας ἄλωπτεκάς τις συναγάγοι Fr.

inc. B. 14. 8.

Συναθροίζειν. ἑ συνήθροισται στρατῷ Rh.

613.

Σύναιμος. ὦ σύναιμε Iph. T. 774.

δισσὸς συναίμους Epig. I. 3. σύναιμον

εἰς λέχος Ph. 824.

Συναίρειν. ἑ συναίρεται δόρυ Rh. 495.

συνηράμην φόνον σοι ματρός Or. 765.

Συναλαλάζειν. ἦν πάντες—λωτῷ συνη-

λάλαξαν Her. F. 11.

Συναλγεῖν. συναλγεῖ σοῖς κακοῖς Rh.

807. εἰς συναλγεῖν ἦλθον Her. F.

1202. συνάλγησον And. fr. XXII. 1.

Συναλίζειν. χρησμών ἀοιδὸς πάντας
εἰς ἓν συναλίσας Her. 404.
Συναλλαγή. λέκτρων ἀδικτῶν ἤλθες
εἰς συναλλαγὰς Hip. 652.
Συναλλάσσειν. συναλλάσσειν βαρὺς
Her. 4.
Συναμιλλᾶσθαι. βάρος ἀντίπαλον δα-
κρύους συναμιλλᾶται Her. F. 1205.
Συναμπίσχεςθαι. τί συναμπίσχη κόρας
Her. F. 1111.
Συναμύνειν Iph. A. 62.
Συναναγκάζειν. συνηναγκασμένους ὄρ-
κας Iph. A. 395.
Συναντᾶν. μὴ συναντῶεν φόνῳ Iph.
T. 1210. τὸν συναντήσαντά μοι Ion.
534.
Συνάντεσθαι. ἰόντι ὅτι συνήντετο Ion.
831.
Συνάντησις Ion. 535.
Συναντλεῖν. ὃς κοινὸς πόντος Δίῳ παιδὶ
συναντλεῖ Ion. 200.
Συναοιδός. συναοιδοὶ Νύμφαι Her. F.
787.
Συναποκάμνειν. ὥτε — συναποκαμεῖν
μέλῃ Iph. T. 1371.
Συνάπτειν. ματρὶ γάμους συνάπτει Ph.
1056. conf. Iph. T. 1228. et Ion.
941. τῷ δὲ συνάπτει λύπη φρενῶν
Hip. 187. δὴ ἐξ ἐνὸς κακῷ συνάπτει
Iph. T. 488. τοῖς σοφοῖς εὐκτὸν σοφῷ
ἔχθραν συνάπτειν Her. 460. φασγά-
νων ἀκμὰς συνήψαμεν Or. 1482. εἰς
λόγους συνῆψα Πολυνείκει Ph. 709.
ὄρκους συνῆψαν ib. 1247. cf. Iph. A.
58. ἑλπίς, ἣ πολλὰς πόλεις συνῆψε
Sup. 480. συνῆψαν ἀλκὴν ib. 683.
τόμα ἢ συνῆψα Iph. T. 375. εἰς χο-
ρεύματα συνῆψαν Τριετηρίδων Bac.
133. εἰδὲ σε συνῆψε χεῖρα; ib. 615.
συνῆψε πάντας εἰς μίαν βλάβην ib.
1302. εἰς χεῖρα γῇ συνῆψαν Her.
430. συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην ib.
831. cf. Ph. 1236. et Al. 505. et
1143. συνῆψ' ἐμοὶ σε Ion. 570. ἵχνος
μοι συνῆψας ib. 663. cf. v. 792. λέκ-
τρα ἀλλήλοισιν συνῆψαν Her. F. 1317.
συνῆψεν γένναν Oenei fr. I. 5. δεξιὰν
ἐμῇ χειρὶ σὺναψον Iph. A. 832. συν-
άψαι ἐκ δυοῖν μίαν χάριν Hip. 515.
κῆδος συνάψαι An. 621. cf. v. 649. et
Her. F. 477. συνάψαι τῆνυρ εἰς φίλους
Iph. T. 59. συνάψαι πόλεμον Ἑλλη-
σιν μέγαν Hel. 55. κακὰ κακοῖς συν-
άψαι Her. F. 1213. ψευδῇ συνάψας

γάμιον Iph. A. 105. ἐμοὶ μόνος μόνῳ
μάχῃ συνάψας Her. 808. συνάψω
μῦθον σέθεν Sup. 566. συνάψω Μαι-
νάσι στρατηλατῶν Bac. 52. ὃς με
βρόχοισι συνάψει ib. 546. ἔλκεσιν
ἡμῖν—τὰς συμφορὰς σπεσθῇ σὺναψαι
Hel. 1460.
Συναράσσειν. ἦ γὰρ συνήραξ' οἶκον—
ἐμόν; Her. F. 1142. μή μοι δορὶ
συναράξης—πόλιν Her. 379.
Συναρισεύειν. συναρισεύσων ἄμ' Ἀλκ-
μήνης γόνῳ Tr. 803.
Συναρμόζειν. ὁλόμενον σκάφος συναρ-
μόςας Hel. 236.
Συναρπάζειν. ἄς συνήρπασας Bac. 443.
cf. v. 728.
Συναρτᾶν. συναρτήσας γένους Med. 564.
Συνασοφεῖν Ph. 397.
Συνασπίζειν. Βακχίῳ συνασπίζοντες
Cy. 39.
Συναναίγειν. συνανανῶ κόρας Cy. 462.
Συνδαίνειν. τὲς γάμους—συνδαίσας ἐμοὶ
Hel. 1455.
Συνδεῖν. ἦ φίλος αἰεὶ φίλοις—συνδεῖ
Ph. 541. ἦν λύοντα καὶ συνδῶντά μ'
εἰσεῖδες Iph. A. 110. συνδήσαντες
Cy. 237. σύνδησαι πέπλοις An. 833.
Σύνδειπνος. γέλων ἔθηκε συνδείπνοις
πολὺν Ion. 1172.
Σύνδεσμα, τά. ἀρρηρότως σύνδεσμα χρυ-
σὸς εἶχε Med. 1193. λέλυμαι μελέων
σύνδεσμα Hip. 199. ὅσαισιν ἁμμά-
των σύνδεσμ' ἐλέλυτο Bac. 696.
Σύνδετα, τὰ, Ion. 1390.
Συνδικάσειν. Ζεὺς σοι τάδε συνδικάσει
Med. 157.
Συνδιολλύναι. καὶ με συνδιώλεσεν Oed.
fr. VII. 2.
Συνδοκεῖν Iph. T. 71.
Συνδωλεύειν. ἐκέτι γήρα δειλαίῳ συν-
δωλεύσω Hec. 203.
Σύνδεθος, ἡ Med. 65. et An. 64.
Συνδρᾶν. θυγατρὶ συνδρᾶ τάδε An.
40. ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ ματρὸς φόνον
Or. 406. cf. v. 1535. τὸ συνδρῶν σ'
ἀναγκάσει χρέος An. 337. συνδράσης
μὴ Hec. 871.
Συνδρομάδες πέτραι Iph. T. 422.
Συνδύας. τοιαύτας εἶη με κυρῆσαι συν-
δύαδος—ἀλόχῃ Al. 476.
Συνδυσχεῖν Or. 1099.
Συνδῶδεκα Tr. 1076.
Σύνεδρος. κατεῖδον δὴ Αἴαντε συνέδρω
Iph. A. 192.

Συνεΐδειν. σύννοϊδα δεῖν' εἰργασμένους Or. 396. σύννοισθ' ἄ γ' εἰς ἐμ' ἐκ εὐόρκους ὦν Med. 495. σύννοιδέ μοι Κύπρις El. 43. τὸ συνεΐδως—ἀεὶ μένει Epist. IV.

Συνειλίσσειν. Κέροπα σπείρας συνειλίσσοντα Ion. 1164.

Συνείναι. σὺ θεοῖσιν σύνει; Hip. 949. τοῖς ἀτελέστοις τῶν τῆδε πόνων μήτε συνείην Fr. inc. CLXV. 7. τῶν συνόντων σοι φίλων Epist. II. cf. Epist. IV.

Συνεῖπεν. συνείποιτ' ἂν, οἶον—Hip. 557.

Συνεισβαίνειν. ὅσοι ταυτὸν συνεισέβησαν σκάφος Med. 477.

Συνεισέρχασθαι. θέλω κἀγὼ σοι συνεισελθεῖν δόμος Hel. 334. cf. v. 1089.

Συνεκδήσκειν. συνεκθανεῖν σπῶντα χρή τῷ πώματι Cy. 568.

Συνεκκλέπτειν. ὃς συνεκκλέπτει γάμους τὸς σὺς El. 364. ἡ συνεκκλέπτουσα Hel. 1386. σὲ ἐπὶ ναῦς—πέμψω συνεκκλέψασα Tr. 1018.

Συνεκκομίζειν. τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν Or. 684. παισὶ συνεκκομίζειν Κύπριν Hip. 465. δεῖ με συνεκκομίζειν σοι πόνους El. 73.

Συνεκπνεῖν. ἐκ ἔσθ', ὅπως ἔ χρή συνεκπνεῦσαί με σοι Iph. T. 684.

Συνεκπονεῖν. ὅτι συνεκπονεῖ τάδε Hel. 1422. μοχθῶσι μόχθους εὐτυχῶς συνεκπόνει And. fr. VII. 4. ἐγὼ σοι συνεκπονεῖν θέλω Ion. 850. τῷ θανόντι χάριτα συνεκπονῶν Hel. 1394. τῷ γήρως μοι συνεκπονῶσα κῶλον Ion. 740. συνεκπονήσατε φυγὰς Iph. T. 1063.

Συνεκτρέφειν. συνεκτραφεῖς ἐμοὶ Iph. T. 709.

Συνεκφέρειν. παισὶν ἡδῶς συνεκφέρειν φίλος ἔρωτας Dic. fr. VII. 1.

Συνεμπρήθειν. συνεμπρῆσαι νεῶν πρύμνας Rh. 489.

Συνεξαφρεῖν. συνεξαίρει (sc. τὸν ἐχθρὸν) δόμων Ion. 1044. αἱ συνεξεῖλον Φρύγας Tr. 24.

Συνεξέρχασθαι. χρήμαθ', οἷς συνεξήλθον Hec. 1012.

Συνεξευρίσκειν. συνεξεύρισχ', ὅπως αὐτοῖ τε σωθήσεσθε, κ. τ. λ. Her. 421.

Συνεπαΐδειν. συνεπαΐδειτ' Ἄρτεμιν Iph. A. 1492.

Συνεργάτις. φόνος συνεργάτιν λαβὼν El. 100.

Συνεργός, ὁ Or. 1446. et Ion. 48. ἡ Hip. 523. κακῶν συνεργός Bac. 512.

Συνερεΐδειν. χρυσέαισιν συνερεΐδει πέροναις κρυπτόν Bac. 97. χέρας δεσμοῖς διδύμοις συνερεισθέντες Iph. T. 457.

Συνέρχασθαι. εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα Dan. 28. εἰς ἓν συνελθὼν Ph. 465.

Σύνεσις Or. 396. σώζει σε σύνεσις ib. 1524. ἐνθεῖς σύνεσιν Sup. 203.

Συνέσιος El. 784.

Συνετός. τά τ' οἰκτρά συνετός εἰμι, καὶ τὰ μὴ Iph. A. 1255. συνετὸν ἀτολμον Œd. fr. VI. 2. τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρόν Or. 1180. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν Alex. fr. XII. 9. ἀναβόησεται ἔ συνετὰ συνετῶς Iph. A. 466. συνετὰ λέγασσα ib. 653.

Συνετῶς Iph. A. 466.

Σύνευρος. ἄλλη ζυνοικεῖ συνεύρω Med. 1001.

Συνευτυχεῖν. βίον συνευτυχοῖην Hip. 1119.

Συνεύχεσθαι. συνεύχομαι Iph. T. 1221. συνηῦξάτ' σοι τὰ ἀγαθὰ Epist. III.

Συνέχειν. συνέχει δῶμα Bac. 390. τὰ συνέχον ἀνθρώπων πόλεις Sup. 312. ὃς συνέχευε τῆμόν μελαθρον Bac. 1307. δύο ἄδης ψυχὰς γε συνέσχευ ὁμῶς Al. 904. φροντίς, ἥ συνεσχόμην Her. 634.

Συνεχής. συνεχὴς κλιτύς Hip. 226. τὸ συνεχὲς ἔργον παντὸς εὐρίσκει τέλος Ar. fr. XXIX.

Συνεχῶς Iph. A. 1008.

Σύνηβος. Καδμείων σύνηβοι Her. F. 438.

Συνήδεσθαι. ἐδὲ συνήδομαι ἄλγεσι δώματος Med. 136. τί τοῖσδε συνήδη; Hip. 1286. θανόντι γ' ἑδαμῶς συνήδομαι Rh. 958. ὥς μοι συνησθῆς Ion. 728.

Συνήθης. φθέγματος συνήθη γῆρυν Rh. 609. σύνηδες αἰεὶ ταῦτα βασιάζειν ἐμοὶ Al. 41.

Συνηρεφεῖν Phaëth. fr. V. 3.

Συνθακεῖν. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεὶ Her. 994.

Συνθακος, ἡ Or. 1637. et Hip. 1093.

Συνθάπτειν. ἄρ' Ἀτρείως παῖδ' ὀλόμενον συνθάπτετε; Hel. 1561. Κρητε-

κῆς αὐλᾶς—συνέθαψε Pol. fr. X. 3. σαντήν ἐγγυῆς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ Ph. 1652. κόσμος—, ᾧ σφε συνθάψει πόσις Al. 147.

Συνθέλω Her. F. 832.

Συνθήγειν. ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας Hip. 689.

Σύνθημα τρατῷ Rh. 572. cf. v. 684.

Συνθηρεύειν Er. fr. I. 18.

Συνθήσκειν. μὴ σύνθησκέ μοι Or.

1075. συνθήσκειν θνήσκεισι φίλοις Sup. 1007. συνδάνομί σοι Med. 1210. θυγατρί συνθανεῖν Hec. 396. πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἤθελον; Sup. 769. θανέσιν αὐτοῖς συνθανῶσα κείσομαι Ph. 1289. cf. Sup. 1063. κακοῖσιν ἅπαντα φρεῖδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονὸς Tem. fr. I. 3.

Συνδοινάτωρ. πικρὸν συνδοινάτορα El. 638.

Συνδρανῆν. συντεδράνωται ἅπαν (sc. δῶμα) Bac. 633.

Συνδραύειν. τῷδε θριγκῷ κῤῥατα συνδραύσω σέθεν Or. 1569.

Συνδύειν El. 795.

Συνήμι. συνῆκα Or. 433. et An. 920. συνῆκε θέσφατα Ph. 425.

Συνίστημι. σύνισθι Hec. 870.

Συνιστάναι. πῇ συνέσῃ (sc. φύσεως κόσμος) Fr. inc. CLIII. 6.

Συνισχάνειν. ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχάνει Iph. A. 694.

Συνναῦται Cy. 424. et 704.

Συννέάζειν. συννέάζων ἡδὺ πᾶς νέφω πατρὶ Dan. fr. VI. 6.

Συννεφεῖν Dan. fr. I. 7. συννεφῶσαν ὄμματα El. 1078.

Συννεφῆς Ph. 1318.

Συννικᾶν. σὺ συννικᾶς ἐμοὶ Al. 1106.

Συννοεῖν. ἐν ἐμαυτῷ τι συννοούμενος Or. 633. cf. Ion. 644.

Σύννοια. ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; Or. 631. συννοία, οἷον δέδρακεν ἔργον An. 806. σύννοιαν ὄμμασιν φέρων Her. 382.

Σύννομος. αἱ θαλάσσης σύννομοι Σκειρωνίδες πέτραι Hip. 979. ᾧ ποταναὶ—σύννομοι νεφέων δρόμῳ Hel. 1504.

Συννοσεῖν An. 949. et Iph. A. 407. δῶλεσεν τὸν συννοσέντα Sup. 228. σοὶ νοσῶντι συννοσῶσ' ἀνέξομαι Fr. inc. CLII. 5.

Συννυμφόκομος Iph. A. 48.

Σύννοδος. κύνεαι σύνοδοι θαλάσσης Iph. T. 393.

Συνοικεῖν. μὴ συνοικίην φόβῳ Her. 996. μετὰ δ' ἡσυχίας πολὺ γήραι συνοικίην Er. fr. VI. 3. τᾷ δυστρόπῳ γυναικῶν ἁρμονίᾳ συνοικεῖν Hip. 163. συνοικῆσαι πόσει Hel. 1671. θεὸς συνοικήσεις θεῷ An. 1259. Αἰγεῖ συνοικήσσσα Med. 1385. cf. Al. 365.

Συνοικίζειν. οἶφ' μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνέκισεν; Fr. inc. B. 30. 2. ἐπίσημον εὐνὴν Ἑρακλεῖ συνοικίσας Her. F. 68.

Συνομαίμων, ὁ Iph. T. 848.

Συνομαρτεῖν. σὺν δ' ὁμαρτῶσιν φίλοι κλαίοντες Or. 948.

Συνεσία. φίλων συνεσία Med. 254. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνεσία Fr. inc. XLIV.

Συνοφρυῶσθαι. τοῖς συνωφρυωμένοις—ὁ βίος—συμφορὰ Al. 803. συνωφρυωμένῳ προσώπῳ ib. 780.

Σύνοχος. παίγματα σύνοχα φοιτᾶσιν Bac. 163. σύνοχα δάκρυα Hel. 171.

Συνταράσσειν. ᾧ συνταραχθεῖς οἶκος Iph. T. 557.

Συντάσσειν. τοῖσι συνταχθεῖσιν ἔσι μὴ γαθοῖς Her. F. 191.

Συντείνειν. κοινᾷ συντείνει γνῶμα Hec. 190. Μοῖραι συντείνουσι θεαὶ Iph. T. 207. σύντεινέ ποδὸς ὁρμὰν El. 112. et 127. ἡνίκ' ἂν—συντείνῃ δρόμημα κυνῶν Bac. 870.

Συντελεῖν. ὃν μὴ τὸ θεῖον—συντελεῖ And. fr. XX. 2. v. not.

Συντέμνειν. ἐν βραχεὶ πολλὰς λόγους συντέμνειν καλῶς Aol. fr. V. 2. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν φράσω Hec. 1180. συντεμὼν τῆς σῆς πόνης Rh. 450. ἐν συντεμῶσσι Iph. A. 1249. ὡς δὴ συντεμῶ Tr. 441.

Συντήκειν. τὸν πάντα συντήκεσα δακρύους χρόνον Med. 25. ἐμὲ συντήξεσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύους Iph. A. 398. μὴ τῶν ἐμῶν ἕκατι συντήκεσσι κακῶν Or. 283. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε; Med. 689. λύπαις συντέτηκας El. 240. κακῷ συντέτηκεν ἡδονῇ Fr. inc. CVII. ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε eorund. CLI. 3. συντηχθεῖς αὔραις ἀδόλοις Sup. 1029. ὅστις τρόποισι συντακῇ Or. 803. ἀγρία

συντακείς νόσφ ib. 34. ασιτίαις δέ-
μας γεραίων συντακείς Sup. 1106.
Συντιθέναι. θεῶν συντιθεῖς ἅπαν γέ-
νος Med. 747. συντιθεῖς πυκνὸν νέ-
φος Dan. fr. I. 4. πάσας συντιθεῖς
γυναικας Pro. fr. III. 1. cf. Hec.
1184. συντιθέντες τὰδικα Ion. 833.
ἐπισκῆψω—τὰμὰ πλευρὰ συνθεῖναι πέ-
λας πλευροῖσι τοῖς σοῖς Al. 367. ἐν
ὀλίγῳ τὰμὰ πάντα συνθεῖς Sup. 1126.
ἅπαντα συνθεῖς τὰδ' εἰς ἐν Iph. T.
1016. συνθέντες λόγον Bac. 297.
συνθέντες ἄρθρα τόματος Cy. 621.
συντεθεῖς ὁ πᾶς λόγος Tr. 909.
Σύντλημι. σὺ ἐμοὶ συνέτλας Al. 413.
Σύντομος. σύντομ' ἡμῖν τὰπ' ἐμῷ τε—
εἰς ἐν ξυνελθόντα Tr. 1154. μύθεος
συντομωτάτες κλύειν Her. 784.
Σύντομος Epist. V.
Σύντονος. βακχεῖα συντόνῳ Bac. 126.
σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν Iph. A.
118. συντόνοις δρομήμασιν Bac. 1089.
σύντονα ἔλκετε τὸν κακοδαίμονα Hip.
1361.
Συντρέφειν. συντέδραψαι προσπόλοισι
βασιλέως Hel. 1042. πῶλος, ἦτις ἂν
διαζυγῇ τῆς συντραφείσης Tr. 665.
Συντρέχειν. χρόνος τὸ μῆκος αὐτὸ συν-
τρέχει Or. 1215. cf. Ion. 547. συν-
τρέχει εἰς χρήματα τάττε δὴ πάντες
Pal. fr. III. 2. vid. not. συντρέχουσιν
εἰς μίαν βάσιν Thes. fr. V. 12.
Συντριαινεῖν. ὥστε — τρεπτῶ σιδήρῳ
συντριαινώσειν πόλιν Her. F. 946.
Συντρίβειν. ἐπεὶ σε—συντρίψω Cy.
701.
Σύντροφος Iph. T. 1119.
Συντυγχάνειν. μὴ καὶ Δόλωνα συν-
τυχὼν κατακτάνῃ Rh. 864. πῶ σοι
συντυχὼν ἀμνημονῶ; Her. 638.
Συντυχία. μεταλλαγαὶ συντυχίας Her.
F. 766. πρίν τινα συντυχίαν—γε-
νέσθαι Phi. fr. V. 2. καινὰ καὶ καινῶν
μεταβάλλουσαι χθονὶ συντυχίαι Tr.
1119.
Συνωδός, ἡ Ph. 1519.
Σύρδην Rh. 58.
Συρηκόσιοι Epig. II. 1.
Συρία. Συρίας λιβάνας καπνὸς Bac.
144.
Σύριγμα. ἐνθ' ἔχει συρίγματα Bac.
950.
Σύριγξ. σύριγγος πνοὰ Or. 144. μό-
σχον ἢ σύριγγι τραφεῖσαν Iph. A.

1085. νυκτιδρόμῳ σύριγγος ἰὰν κατα-
κέω Rh. 553. τῷτε σύριγγ' αἰοδαὶ
σέβιζον Hel. 362. vid. not. πρεσβυ-
τάτῃ σύριγγι πειδόμεναι ποιμένους ib.
1499. σύριγγες τροχῶν Hip. 1234.
σύριγγας ἀρματεῖς Iph. A. 230. συ-
ρίγγων ὑπὸ καλαμώεσσαν ἰαχὰν ib.
1038. συρίγγων εὐφρόγγῳ φωνᾷ Tr.
127. Σειρήνες ἔχουσαι σύριγγας Hel.
170. συρίγγων ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς
ὕμνων Ion. 498.
Συρίζειν. ὅταν αὐλείοις συρίζῃς Ion.
500. συρίζων ποιμνήτας ὕμεναίης
Al. 579. βάρβαρα συρίζων Φρυγίων
αὐλῶν Iph. A. 576. συρίζων ὁ κηρο-
δέτας κάλαμος Πανὸς Iph. T. 1125.
συριζόντων κατὰ πρύμναν εὐναίων πη-
δαλίων ib. 431.
Σῦς. σὺς ἀγρίος ἀγῶνος ἡψω Sup.
316. καταβαλεῖν τὰν σὺν Meleag.
fr. XXIII. ἐπ' ὤμοις σὺς φέρων
βάρος Fr. inc. CLXXII. 1. ἡ σὺν
μορφώτρια Tr. 437.
Συσκιάζειν. συσκιάζοντας γένυν Sup.
1218. ἄγκος πεύκαισι συσκιάζον Bac.
1050.
Συσκυδρωπάζειν Fr. inc. CLII. 3.
Συσπύθειν τῷ κάμνοντι Fr. inc.
CCXVIII.
Συσσίτιον. ἐν μέσῳ συσσιτίῳ Ion.
1165.
Συσσώζειν. τὸ τέκνα συσσώζειν κα-
λὸν Iph. A. 1209. ἦν δυνώμεθα—
καὶ σὲ συσσωσαι Hel. 1405.
Συσσωφρονεῖν Iph. A. 407.
Σύσασις. εἰς συσάσεις κύκλος τ' ἐχώ-
ρει λαὸν An. 1089. συσάσεις ἂν εἰσι-
δοις Her. 416.
Συτέλλειν. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς
—συνέειπεν Fr. inc. XXX. 4. ὃ
πολύς ὄγκος συτελλομένων προγόνων
Tr. 108. συνέσταλμαι κακοῖς Her. F.
1417. ὃ πέπλοις συνεσάλησαν Tr.
378. συσαλέντες Iph. T. 295.
Συτενάζειν φίλοις Ion. 935.
Συσολίζειν. ἀγάλματα συσολίσαι χρη-
ζουσα λίνῳ Or. 1435.
Συσφάζειν. συσφαγῆναι Iph. T. 685.
Σφαγεῖον. ἔχ' ὥς σφαγεῖον Δαναΐδας
τέξουσ' ἐμὸν Tr. 742. σφαγεῖον ἔφερον
El. 800. Αἰτναῖα σφαγεῖα Cy. 394.
Σφαγεὺς, 1) mactator. Iph. T. 623. Rh.
254. et Her. F. 451. 2) cultor mac-
tatorius. σφαγεῖς βεσπόροι An. 1135.

Σφαγή. θανασίμω σφαγῇ Hec. 571. δυσήνε σφαγῆς ib. 1037. αὐτόχειρι σφαγῇ—λείψειν βίον Or. 945. μεθ' ἡμ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς ib. 1671. ἐπὶ σφαγὴν An. 430. τὸν ἐφεσῶτα σφαγῇ ib. 548. cf. Iph. T. 726. δίκας τίνεσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς Iph. T. 339. σφαγῆς σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν ib. 994. τῆς σῆς σφαγῆς ἄποινα ib. 1459. παρίσασθαι σφαγῇ Her. 503. σφαγῆς πρὸς τὸ δεινὸν εἶμι ib. 562. ἐπὶ ταυρεῖω σφαγῇ ταιδεῖς Hel. 1598. σφαγὴν αὐτεῖς τήνδε μοι El. 757. 2) dor. σφαγά. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον Or. 1494. ἐπ' αὐτόχειρα σφαγὰν Ph. 334. ἄξια σφαγᾶς τάδε Al. 228. λαιμορῦτς σφαγᾶς Hel. 360. 3) plur. παρῆν ὄχλος—ἐπὶ σφαγᾶς Hec. 522. σφαγαῖς θανῶσα Or. 39. cf. v. 291. Αἵμονος γάμοι σφαγᾶς ἀπειργασί Ph. 952. καιρίως σφαγᾶς ib. 1440. σφαγᾶς Ἑκτορος τροχηλάτης An. 399. ἐνίψεν αὐτῶν—σφαγᾶς; Sup. 765. ἐπὶ σφαγᾶς νιν κομίζω Iph. A. 906. cf. v. 1548. σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν ib. 1318. cf. Tr. 1315. καρατόμους σφαγᾶς Rh. 606. μορσίμους σφαγᾶς ib. 636. δεσπότης παρὰ σφαγαῖς ib. 790. σφαγαὶ ἀμφὶ βωμοῖσι Φρυγῶν Tr. 562. σφαγαῖς ἐκπνεῦσαι βίον Hel. 141. σφαγαὶ ἔχουσιν εὐγενές τι καὶ καλὸν ib. 308. ἦλθες εἰς σφαγᾶς ib. 784. προβωμίους σφαγαῖσι μῆλιν Ion. 377. σφαγᾶς φαρμάκων θανασίμων ib. 616. cf. v. 1250. πέπλοις καθάρμοσον σφαγᾶς El. 1228. etc.

Σφαγιασμός. παλαιῶν πατρὸς σφαγιασμῶν El. 200.

Σφάγιον. σὴν παῖδ' Ἀχιλλεῖ σφάγιον θέσθαι Hec. 111. cf. v. 121. et 305. et Or. 840. σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Or. 1614. cf. Iph. A. 135. et 1200. et Iph. T. 211. οἶν—σφάγιον ἐσεῖδον El. 514. δέλων σφαγίων ἔνεκα Hec. 137. ἃ Αὐλὶς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρου Or. 657. σφάγια γενναίων τέκνων ib. 813. σφάγια φοινίσσειν ib. 1285. σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις ib. 1603. σφάγια ἅμ' αὐτῷ Ph. 178. cf. v. 1117. ἔσφαγιὼν κλῦει Al. 978. τέμνειν σφάγια Sup. 1195. conf. v. 1204. σφά-

για ἄλλοισιν μέλει ἄρρητα Iph. T. 40. σφάγια τύπιχώρια ib. 280. cf. v. 335. 337. et 776. σφαγίων ἔφοροι Rh. 30. σφάγια ἡτοιασμένα ἔσηκεν Her. 400. παρῆκται σφάγια τάξεων. ἑκάς ib. 673. φάσανον—ὥσει σφάγια τῷ τεθνηκότι Hel. 1580. ἔτλη—σφάγια παρθένης κτανεῖν Ion. 278. ἔμυσταροῖς τοῖσδε σφαγίοις. El. 1294. Σφαγίς. ἐκ κανῆ ἑλὼν ὀρθὴν σφαγίδα El. 811. τεθνηγμένα σφαγίς ib. 1142.

Σφαδάζειν Fr. inc. CLXVII. 3. ὁ δ' ἐσφαδάζεν eorund. CCII.

Σφάζειν An. 413. ἃ σφάζει—Πρίαμον Tr. 134. σφάζε An. 259. σφάζε παρθένης δέρην Or. 1199. σφάζων τέκνον Iph. A. 1186. ὥς σφάζων ἐμὲ Bac. 631. σφάζοντες ἔμ' ἰλίου Ion. 1404. μῆλ' ἔσφαζον Ph. 1261. οἱ μ' ὥστε μόσχον—ἔσφαζον Iph. T. 360. προτέλεια παιδὸς ἔσφαξας Θεᾶ; Iph. A. 718. ἔσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον El. 813. σφάξαι σ' Ἀργείων κοινᾷ συντείνειν γνῶμα Hec. 189. cf. v. 221. σφάξαι Μενοιτιάδα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας Ph. 920. σφάξαι κελεύσας θυγατέρα An. 626. ῥυθμοῖσι νιν σφάξαι μενοινᾶς Cy. 447. σφάξας ἐμαυτὸν Ph. 1017. σφάξαντες Or. 1107. λύκς αἵμονι χαλᾷ σφαζομέναν Hec. 91. σφαχθεῖσα Iph. T. 177. πρὶν σφαγῆναι Hec. 433. τὸ σφαγῆναι τόνδε, μοὶ βάρος μέγα Iph. T. 598. τὸ σφαγῆναι δεινὸν Fr. fal. cit. I. 1. σφαγεῖς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μαιφόνος Hec. 24. δεῖ τόνδε—σφαγέντα—γῇ δῆναι χοῆς Ph. 940. cf. v. 971. ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγεῖς Iph. T. 552. cf. El. 123. σφαγέντες Cy. 242. εὐφύῃ σώματος δέρην σφαγεῖσαν Iph. A. 1517. cf. Iph. T. 20. 563. et 770. et Tr. 619. σώματα σφαγέντα Sup. 813. ὅδ' ἀντὶ τῆς σῶματος σφαγήσεται An. 315. cf. Iph. A. 935. 1360. 1367. et 1464. et Her. 583.

Σφάκελος Hip. 1353.

Σφακτός. σφακτὰν δαῖτα Hec. 1077.

Σφαλερός. προσάτης ἀπλᾶς πόλει σφαλερός Phaeth. fr. IV. 3. ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κῆσαι Fr. inc. CLX. 2. σφαλερὸν ἡγεμῶν θρασὺς Sup. 508. τῷτό γ' ἐστὶ τὸ καλὸν σφαλερὸν Iph. A. 21.

σφαλερά ἢ φιλῶ στρατηγῶν κράτη Rh. 132.

Σφαλερῶς Iph. A. 600.

Σφάλλιν. δειναὶ τύχαι σφάλλῃσι δόμῃς Med. 198. σφάλλῃ, ὅσοι φρονέουσιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. 6. πλείετα σφάλλῃ βροτὲς Æol. fr. III. 2. πολλὰ σφάλλῃσιν ἀνθρώπους θεοὶ Ar. fr. XXXI. 1. cf. Fr. inc. CXV. 2. πλέον σφάλλῃσιν οἴκῃς Fr. inc. B. 15. 3. σφάλλῃν πλέον, ἢ τέρπειν Hip. 262. σφάλλῃν δίκαν An. 781. ὡς μικρὰ τὰ σφάλλῃντα (sc. τὲς τυράννῃς) Inus fr. XVI. 2. ὁ καὶ νῦν ἔσφηλε Ph. 1428. cf. Hip. 1232. et Rh. 917. ἔσφηλεν γόνυ γέροντος Her. 129. πᾶσιν ἀνθρώποισιν — δαίμων βίον ἔσφηλε Aug. fr. VI. 3. μὴ σφήλῃς δόμῃς Hip. 871. Μοίρας δολίῃ σφήλῃντι τέχνη Al. 35. εἴ τι σε σφάλῃ Κύπρις An. 222. σφαλῇ ἐν τέτῳ μόνῳ Sup. 303. λέγων τάληθές ἢ σφαλῇ ποτε Fr. inc. XIX. ταχὺ σφάλλῃ Hip. 184. ἐσφάλλῃντο πρὸς γαῖαν δέμας Bac. 743. μῶν ἐσφάλμεθα; An. 897. δόξης ἤμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι Hip. 1414. τῷ νέῳ ἐσφαλμένοι Her. F. 75. αἱ σφαλεῖσαι ταῖσιν ἐκ ἐσφαλμέναις αἴσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI. 2. γάμῃ — ἐσφάλῃς Or. 1078. δόξης ἐσφάλῃν εὐαγγέλις; Med. 1010. ἢ μάλισ' ἐγὼ σφάλῃν Sup. 156. ὑφ' οἷων ἐσφάλῃ βελευμάτων ib. 336. ἐσφάλῃς αἰνιγμὶ ἀκέσας Ion. 533. εἰάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ Ph. 765. μὴ σφαλῶμεν ib. 844. εὐλαβέ, μὴ τι σὸν σφαλῇ τόμα Hip. 100. μὴ δύο σφαλῇθ' ἅμα An. 693. μὴ σφαλῇς ἀτιμάσας Sup. 302. ἣν σφαλῶσι χρημάτων Antiop. fr. VII. 2. ὅς ἂν σφαλῇ, εἰς ὁρόδον ἔσῃ Ar. fr. XXVI. 2. τῷ κύβῃ μὴ σφαλῇς Pol. fr. IX. 2. αὐτοὶ ὅταν σφαλῶμεν, ἢ γινώσκουμεν Fr. inc. XXXIII. 2. σφαλεῖς Ph. 732. φόβῳ σφαλεῖς Or. 1558. ὁ μὴ σφαλεῖς Iph. A. 384. ἐνὸς ἢ σφαλέντες Or. 1151. σφαλέντες οἰχόμεσθα Sup. 128. σφαλεῖσα γνώμη Iph. A. 1541. σφαλεῖσα παρθένος Ion. 1523. πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν Her. F. 847. σφαλεῖσαι Hip. 671.

Σφάλμα. τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτήμενος An. 54. διαβολαῖς νέαις κλέψας

τὰ πρόσθε σφάλματα Sup. 416. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τὰς ἐκγόνας οἱ θεοὶ τρέπεσιν Fr. inc. CXXXIII. 1.

Σφενδονᾶν. ὄπλισμα — διαφέρων ἐσφενδόνα Sup. 715. ἐκ κλιμάκων ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλῃ Ph. 1190.

Σφενδόνη, 1) pala annuli. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτῃ Hip. 862. 2) funda. σφενδόνας ἐκαβάλοις Ph. 1149.

Σφηκία Cy. 473.

Σφίγξ, nom. propr. monstri Thebani. Ph. 46. 50. 814. 1362. 1512. 1722. et 1748. Σφίγγες El. 471.

Σφόνδυλος. σφονδύλοις ἐνήρμωσεν (sc. ἔγχος) Ph. 1422. εἰς σφονδύλῃς ἔπεισε El. 841.

Σφραγίζειν. σφραγίζεις (sc. τὰ γράμματα) Iph. A. 38. δεινοῖς σημάτων τρισὶν ἐσφραγισμένοι Iph. T. 1372.

Σφραγίς. σφραγίδα φύλασσε Iph. A. 155. σφραγίσι δέμας φυλάσσει Dan. 59.

Σφράγισμα. ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων Hip. 864.

Σφριγᾶν. μὴ σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον Sup. 478. σφριγῶντι σώματι An. 195.

Σφυρόν. σφυρῶ κέφῳ Al. 589. σφυρῶν σιδῆρᾴ κέντρα διαπείρας μέσον Ph. 26. μονόχαλα ὑπὸ σφυρᾷ Iph. A. 226. ὑπὸ σφυροῖσι Bac. 934.

Σχάζειν. Σιμόεντι ἐπ' εὐρείῃ πλατάνῃ ἔσχασε ποντοπόρον Tr. 810. σχάσον δεινὸν ὄμμα Ph. 457. γῆρυν ἄφθογον σχάσας ib. 967.

Σχεδία. τὰς ποντοπόρους ἔσχε σχεδίας Hec. 113.

Σχεδόν. σχεδὸν τύχα πέλας φόνος Ph. 1314. σχεδὸν οἶδά σοι μισθμένη Tr. 898, ἐπτα σχεδόν τι καρπίμετος ἐτῶν κύκλῳ Hel. 111. vid. etiam Sci. fr. I. 1. et Thes. fr. VI.

Σχέθειν. ὅτε σφ' Ἀχιλλέως — δόρυ — σχέθῃ Rh. 602. τιν' ἐπίνοιον ἔσχεθες; Ph. 411.

Σχετήριον ἡδὺ λιμῶ Cy. 135.

Σχέτλιος. ὃ σχέτλιε Al. 827. et Bac. 358. σχετλίῳ (in dual.) Al. 473. σχετλίῳ πόνῳ El. 120. σχετλία Med. 873. ὃ σχετλία Hec. 783. et Al. 744. et ὃ σχ. γύναι El. 1152. σχετλίοισι μάχαις Ph. 1551. ὃ σχέ-

τλιοι πομπαι Iph. T. 651. σχετλια
 ἔργα Al. 409. κακοῖς σχετλίοις ἐλαύ-
 νομαι An. 31. cf. Cy. 583. ὦ σχέ-
 τλια παθὼν An. 1180. cf. Sup. 1074.
 Iph. A. 932. et El. 1170. σχετλια
 ἄλγη Tr. 590.

Σχήμα. σχῆμα φοινῖς μάχης Ph. 259.
 ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποσάντες βίη Med.
 1039. σχῆμα εὐγενές ib. 1072. ὦ
 σχῆμα δόμων Al. 915. Ἀσιάτιδος
 γῆς σχῆμα An. 1. ἔχει τι σχῆμα
 Iph. A. 983. et Tr. 470. σχῆμα θη-
 ρὸς Rh. 209. Σχήμα τῷ κόσμῳ Bac.
 830. σχῆμα λεαίνης Hel. 385. τρό-
 πων τεκμήριον τὸ σχῆμ' ἔχεις τόδε
 Ion. 238. cf. v. 240. μορφῆς ἀγρίας
 σχῆμα ib. 992. γέροντες ἐδὲν ἐσμέν
 ἄλλο, πλὴν ὄχλος καὶ σχῆμα Æol. fr.
 XVIII. 3. Τευθράντιον σχῆμα Μυ-
 σίας χθονὸς Lic. fr. III. ὦ σχήματ'
 οἰκῶν Hec. 619. παρὴν ὄρῳν ἐ ταυτὰ
 μορφῆς σχήματα Iph. T. 292. ἀπο-
 λίσσαιτ' ἂν (sc. ἐμὲ) ὑπὸ τῶν σχημά-
 των Cy. 220. φωτὸς κακῆργα σχή-
 ματ' ἐκμιμῆμενον Antiop. fr. XXX. 2.
 σχήματα ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα
 Er. fr. I. 32.

Σχηματίζειν. λαμπρῷ κατόπτρῳ σχη-
 ματίζεται κόμην Med. 1161.

Σχισίς. πόρον σχισὸν Iph. A. 144.
 σχιστῆς ὁδὸς Ph. 38. σχισὰν παρ' ἄν-
 τυγα Rh. 373.

Σχοῖνινος. σχοινίνας — ἡνίας πλέκει
 Aut. fr. II.

Σχοινίων. σχοινίοις ἐν τεύχεσι Cy.
 207. vid. not.

Σχολάζειν. Hec. 730.

Σχολή. σχολὴν ἄγεσαν Med. 1238.
 cf. Phry. fr. V. 4. σχολή, τερπνὸν
 κακὸν Hip. 384. σχολῆς τὸδ' ἔργον
 An. 553. ἐκ ἄφρονον σχολὴν ἔχω
 ib. 733. ἐπὶ σχολῇ Iph. T. 1220.
 ἡνίκ' ἂν σχολὴν λάβω ib. 1432. σχο-
 λῆς τὸ δῶρον Tr. 911. ἐ κάμνω σχο-
 λῇ Ion. 276. τὴν φιλτάτην σχολὴν
 ib. 634. ὥς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν
 πόνων Her. F. 725. σχολῇ τεκνῶσθαι
 παῖδας Dan. fr. VI. 3. σχολή μ'
 ἀπείργε Pal. fr. VIII. 2.

Σώζειν. ὅπερ μόνοι σώζουσι γῆν Or.
 918. σώζει σε σύνεσις ib. 1524. τοῖον
 φαρέτρα Λοξίς σώζει βέλος Rh. 979.
 σώξεις πατρῶαν δόξαν Her. 326. σῶ-
 ζε Al. 1122. ὅταν τις τὰς νόμους

σώζῃ καλῶς Sup. 313. τὸ σὸν σῶμα
 σώζειν ἑτοιμός εἰμι Hec. 302. δεῖ με
 σώζειν σε σοφία Or. 709. σώζειν
 κοινὰ πράγματα Iph. T. 1062. ἀρ-
 γῶσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν Tr.
 1262. ναῦν τοι μὴ ἄγκυρ' ἐδαμῶς
 σώζειν φιλεῖ Phaëth. fr. IV. 1. σῶ-
 ζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πσέηματι Ph.
 1429. τὸν Πανελλήνων νόμον σώζων
 Sup. 527. cf. v. 672. τὸ τῆς δίκης
 σώζων φάος ib. 564. ἐν χερσὶ σώζων
 ὄλβον Ion. 631. τὰ τ' ἐκ ποδῶν σι-
 γηλά—σώζοντες Bac. 1048. τὰς εἰς
 λόγους σώζοντες Hel. 1568. τὰς παρέ-
 στας ἐχὶ σώζοντες τύχας Fr. inc.
 LXXI. 2. σώζεσα κάλλος Or. 129.
 προγόνων νόμον σώζεσα Ion. 20. τρί-
 ποδος ἀρχαῖον νόμον σώζεσα ib. 1323.
 ἂ (sc. τόξα) πρὶν—ἔσωζε πλευράς, ἐξ
 ἐμῶ τ' ἐσώζετο Her. F. 1100. τὰμὰ
 λέκτρ' ἐσώζεις ἀσφαλῶς ib. 1372. ἔσω-
 σά σε Hec. 247. ἐκ ἔσωσεν ἀκήρατον
 λέχος Or. 574. cf. Hel. 48. ἔσωσας
 βίοντον καὶ ψυχὰν Al. 931. σῶσατε
 παῖδ' ἐμὸν Hec. 79. σῶσον, ἔς ἐγὼ
 θέλω Iph. A. 864. σῶσον πατρῶον
 οἶκον Iph. T. 984. ἀλκῇ σ' ἐκ ἂν σώ-
 σαιμ' ἂν Or. 711. ἦν ψυχὴν ἐμὴν
 σώσῃς ib. 644. σῶμα δαπάναισι σῶ-
 σαι El. 429. τὸ σῶμα σώσας, τὰς λό-
 γους σώσεις ἐμοὶ Iph. T. 765. σώσας
 με νέρθεν Her. F. 1170. τὸ μόρσι-
 μον σώσασα Hel. 619. αἶνον τὸν πά-
 ρος γ' εὖ σώσομεν Cy. 201. σώσοντε
 νεῶν πρῶρας ἐνάλης El. 1348. etc.
 2) med. χαίρων σώζεται πικρὸν λέχος
 Hip. 635. συγκλήτῃ μνήμην σώζο-
 μαι τραυέματος Iph. A. 302. μικρὰ
 σώζε Inus fr. XV. 2. ἂ ἂν μάθοι
 τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ πρὸς γῆρας
 Sup. 916. τὴν ἔσαν ἐσθλὴν ἡδέως
 ἐσώζετο Inus fr. VII. 5. ἐπ' εὐτυχίᾳ
 τῆς σωζομένης Μοίρας Iph. T. 1490.
 σώσασθαι βίον Al. 144. σώσει (att.
 pro σώσῃ 2 sing. fut. 1 med.) τὸδε
 Bac. 792. 3) pass. σκύλων ἐν ὄχλῳ
 ταῖσδε σώζεται σέγαις Hec. 1014.
 σώζε Iph. T. 1075. τῷ σωζομένῳ
 κατὰ Θρήκην Hec. 74. σέσωσμαι Iph.
 A. 1441, σεσώσμεθα ib. 916. ὅστις—
 αὐτὸς σέσωσαι Iph. T. 607. πρὸς
 παρδένῃ σεσώσμεθα Hel. 1038. ἦκει
 σεσωσμένος Or. 473. καλῶς σεσω-
 σμένοι ib. 1152. σεσωσμένη ib. 1632.

τῇσδε γῆς σεσωσμένης Ph. 1096. ἄδικτον εὐνὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην Hel. 801. σώθητε Or. 1345. σώθητι Iph. T. 593. et Cy. 434. σωθήτω μοι τέκνα Her. 455. ἦν τι μὴ κείνῃς πάρα σωθῶμεν Or. 70. σωθῆναι κακῶν ib. 777. cf. Hip. 705. ἡδὺ τοι σωθέντα μεμνησθαι πόνων And. fr. X. 2. σωθέντος τέκνης An. 27. σωθήσομαι Rh. 219. πῶς μόνῃ σωθήσομαι; Or. 309. δεῦρο σωθήσῃ πάλιν; Ph. 732. ὅπως αὐτοὶ σωθήσεσθε Her. 422. πῶς σώθησόμεσθα; Hel. 1066. etc.

Σῶμα. σῶμ' ἐρημώσας ἐμόν Hec. 31. τὸ σὸν σῶμα σώζειν ἔτοιμός εἰμι ib. 301. σῶμ' ὑφέϊσ' ἀλγυδόσι Med. 24. δεσπότην σώματος λαβεῖν ib. 233. πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον Sup. 887. τὸ σῶμα θυσεὶς τέμον Iph. T. 504. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμὼν Bac. 241. τὸ σῶμ' ἐκ ἄμορφος εἶ ib. 453. φρεσὶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε Cy. 686. cf. Her. 91. σώματος κρατῶν Her. F. 232. γυμνὸν σῶμα El. 308. ἐν πένητι σῶματι ib. 372. χειμῶνι ἄσκεῖν σῶμα Bel. fr. XVII. 7. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων Phaëth. fr. XV. 2. σώματος πέρι λέγειν Fr. inc. XVI. 1. παῖδων δισῶν σώματα Hec. 1051. νεκρῶν σώματα Sup. 62. σώματα ἄδικα δίκαιοις συμμιγνύναι ib. 223. σώμαθ' αἵματος ἀγῇ ib. 812. τεκῶν σώματα Tr. 201. αὐτῶν ἐκπυρᾶσι σώματα; ib. 301. σώμασιν παρειμέναι Bac. 682. βλέποντα σώματα Hel. 589. ἐνός ἐπ' ἀνδρὸς σώματα στρατεύομεν Her. F. 825. ὦ λευκὰ γῆρα σώματα ib. 910. etc.

Σῶς, pro σάος; salvus. χρυσὸς σῶς Hec. 994. sq. στρατὸς σῶς Sup. 643. sq. εἴπερ ἐστὶ σῶς Rh. 525. εὐδαίμων—σῶς ἦλθεν πάλιν Er. fr. IV. ἡ—Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα Cy. 293. εὖσημα καὶ σᾶ Hyp. fr. XII.

Σωτέον Her. F. 1385.

Σώτειρα. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας σώτειραν εἶναι Med. 528. τὴν σώτειραν ὥς θάψαι χρεῶν Her. 588.

Σωτήρ. τίνα προξενίαν, ἢ δόμον—σωτήρα κακῶν ἐξευρήσεις; Med. 360. ἄλλα τυχὼν σωτήρος Al. 670. ἐμός γέ σωτήρ Iph. T. 923. cf. Alcmaeon. fr. XI. 2. σωτήρ βλάβης Her. 640.

βωμόν σωτήρος Διὸς Her. F. 48. cf. v. 522. σωτήρ ἡμεῖς Hel. 1680. σωτήρας αἰεὶ—νομίζετε Her. 313. σωτήρες τᾶς Ἑλένας Hel. 1516. τιμὰς σωτήρας ἔχοντες El. 993.

Σωτηρία. τὴν σωτηρίαν θηρῶν Or. 677. cf. v. 722. 776. 1173. 1178. 1203. 1343. et 1348. μηχανὴ σωτηρίας Ph. 897. φάρμακον σωτηρίας ib. 900. μεγίστη σωτηρία Med. 14. ὑμῖν πολλὴν ἔθηκε σωτηρίαν ib. 915. ἔχει τῷτο τὴν σωτηρίαν Iph. A. 1018. σωτηρίαν δώσῃς νικηφόρον ib. 1473. σωτηρίας ἀνελπίς Iph. T. 487. τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας λαβόντες ib. 905. σοὶ φέρων σωτηρίαν Tr. 748. δεόμενος σωτηρίας Her. 11. πόλει σωτηρίαν κατεργάσασθαι ib. 1045. ἐν τῷ δικαίῳ ἑλπίδες σωτηρίας Hel. 1037. ἀπορία σωτηρίας Her. F. 54. περιβαλεῖν σωτηρίαν ib. 304. παντὶ λόγῳ—ἐκπονεῖν σωτηρίαν Tem. fr. V. 2. πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν Fr. inc. CV. 2. τὴν σωτηρίαν οἵκοι παρ' αὐτῶν σχόντες eorund. CXXXVI. 1. etc.

Σωτήριος. ἡμῶν ὑπὲρ σωτήριος εἰς Or. 656. σωτήριος πομπὴς Rh. 228. et πομπὸς σωτ. Bac. 963. πόλει σωτήριος μέτοικος αἰεὶ κείσομαι Her. 1032. ναυτίλοις σωτήριος (de Helena) Or. 1637. σωτήριον ἀλκὰν Ion. 484. σωτήριον τοῖς καλῶς κεκτημένοις Or. 127. τῇσδε γῆς σωτήριον Ph. 1099. φάος σωτήριον Med. 482. πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια Ph. 925. cf. Her. 403. et 406.

Σωφρονεῖν. τιμῶν Βρόμιον σωφρονεῖς Bac. 329. σωφρονῶ Ion. 521. ἂν σὺ σωφρονῇς Her. 264. σωφρονεῖν ἐμοὶ δοκεῖς Med. 884. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἰληχον Hip. 80. cf. Bac. 316. τὴν ἄνοιαν—τῷ σωφρονεῖν νικῶσα Hip. 399. v. etiam v. 667. et 731. σέβεις τὸ σωφρονεῖν Iph. A. 824. γυναῖξ σωφρονεῖν πάσαισι θήσει Tr. 1056. μὴ σωφρονεῖν ἐς τὴν Κύπριν Bac. 314. τὸ σωφρονεῖν—κάλιστον οἶμαί γε—εἶναι χοῖμα ib. 1148. cf. v. 1339. it. Her. 273. et 477. El. 1080. et Meleag. fr. XXII. 2. ἄρτι σωφρονῶν Or. 254. σωφρονῶν ἔδρας τᾶδε Med. 311. σωφρονῶντι ἤχθετο Hip. 1402. vid. quoque Bac. 504. et

Fr. inc. LXII. 1. σωφρονέση Ph. 1686. εἰς Ἀφροδίτην σωφρονέσα Iph. A. 1159. πόλις σωφρονέσα Her. 1012. ἐκ ἑσωφρόνεν ἐγὼ Hip. 704. cf. An. 687. ἑσωφρόνησεν, ἐκ ἔχουσα σωφρονεῖν Hip. 1034.

Σωφρονίζειν Antiop. fr. XX. 1. ἀμπνοᾶς ἢ σωφρονίζει Her. F. 869. εἰδὲ σ' αἱ τύχαι σεσωφρονίκασιν Tr. 350.

Σωφρόνως. σωφρόνως ἄσημ' ὅπλα Ph. 1119. ἔτι σωφρόνως ἐδέξατο ξένια Al. 756. πρὸς πέδον κάρα βαλῆσαι σωφρόνως Bac. 685. σωφρόνως εἵασσας οἰκεῖν Ἄργος; Her. 1007. σωφρόνως πράττειν τι Hel. 1673.

Σωφροσύνη. ὁ σωφροσύνη πάντας ὑπερέχων Hip. 1365. διὰ σωφροσύνην Hip. fr. XVIII. 2. μετὰ σωφροσύνης Melan. fr. X. 2. 2) dor. σωφροσύνα. τέργοι με σωφροσύνα Med. 636. μετὰ σωφροσύνας Iph. A. 544. εἰδὲν πρεσβύτερον νομίζω τὰς σωφροσύνας Fr. inc. XIII. 2.

Σώφρων Med. 549. ὑμεναίοισιν ἐχὶ σώφροσιν Or. 557. πανταχῇ ζῆν ἢ δὴ μάλλον, ἢ θανεῖν, τοῖς σώφροσιν ib. 1509. τὰ γ' ἄρκυνθ' ἱκανὰ τοῖσι σώφροσιν Ph. 557. οἱ σώφρονες—κακῶν

ἐρῶσι Hip. 358. αὐδῶ—σωφρονῶν ἢ σώφροσιν Bac. 504. ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσι Cy. 336. σώφροσ' ἐν δόμοις Cress. fr. IV. 5. γυναικὸς ἔργα σώφρονος Med. 913. cf. v. 1369. it. Hip. 494. Al. 180. et 618. Tr. 422. etc. ἀσκέειν σώφρον' εὐοργησίαν Bac. 641. γνῶμαν σώφρονα ib. 1000. σώφρονος ἀπιστίας Hel. 1633. ψυχῆς σώφρονος Dic. fr. I. 4. σώφρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1. μισῶ τὰς σώφρονας ἐν λόγοις Hip. 413. τὸ σῶφρον ἔλαβεν ἂν τῆς συμφορᾶς Or. 501. τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχῇ καλὸν Hip. 431. cf. v. 1007. it. An. 346. et 365. Tr. 1027. Hel. 938. et El. 53. ὁ εἰς τὸ σῶφρον ἄγων ἔρως CEd. fr. XV. 3. et fr. inc. B. 50. 1. κέντρα σώφρονα Ph. 183. τὰ μὰ ἐχὶ σώφρονα; An. 234. ἂν ἢ σώφρων καθ' ἡμᾶς, σώφρον' ἀντιλήψεται ib. 742. ὡς σώφρον' εἶπας Iph. A. 1024. ἡ γυναιεὶ σώφρον' ἔσθ' εὐρημένα Tr. 640. σώφρονα λέχη El. 1099. ἐμῷ σωφρονέστερος γεγώς Hip. 995. cf. v. 1100. et Iph. A. 379. εἰς γυναῖκα σωφρονέστεραν Or. 1132. πάντων σωφρονέστατον βροτῶν Hel. 47. σωφρονεστάτης ἀδελφῆς ib. 1700.

T.

Ταγὸς Iph. A. 269.

Τάινaron, nom. loci. Cy. 291. et Her. F. 23.

Τάκειν, dor. pro τήκειν. τάκει βιοτῶν Med. 141. τάκομαι An. 116. μὴ λίαν τάκε Med. 158. ψυχὰν τακομένα El. 208. πυρὸς τετακότας σποδῶ Sup. 1140.

Ταλαιπωρεῖν Or. 671.

Ταλαιπῶρος. κτείνει με τὸν ταλαιπῶρον Hec. 25. ᾧ ταλαιπῶρε Or. 258. τῷ ταλαιπῶρ πατρὶ ib. 661. ἐπὶ ταλαιπῶρ νεκρῷ Ph. 1639. ταλαιπῶρον γέροντα An. 1207. τῷ ταλαιπῶρ βίω Sis. fr. I. 30. τὸς ταλαιπῶρος βροτὸς Sup. 734. ματρὸς τῆς ταλαιπῶρος Or. 392. et Ph. 1603. Ἑλλάδος τῆς ταλαιπῶρος σένω Iph. A. 370. τὴν ταλαιπῶρον πόλιν Tr. 1276. etc.

Ταλαίφρων Hel. 531.

Ταλανία. θνατοῖς ταλανίας τιθεῖς ἐρετμοῖς Her. F. 402. vid. not.

Τάλαντον. τεσσαράκοντα τάλαντα ἀργυρίῳ Epist. V.

Ταλαῶς, pater Adrasti. Ph. 425. et Iph. A. 245.

Τάλας Hec. 20. τάλανες Ph. 1309. et Hip. 669. ἡ τάλαινα Hec. 210. ταλαίνας ματρὸς ib. 694. ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζωῆς ib. 1108. cf. Hip. 816. κυνὸς ταλαίνης Hec. 1273. ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν Ph. 1704. ὦ πατρὸς τάλαν' ἀρά! Hip. 1241. τάλαιναν καρδίαν ib. 841. cf. Iph. T. 344. ἔριν τάλαιναν Hel. 255. ταλαίνας χέρας γεραίας Sup. 276. cf. Bac. 1243. ὦ ματέρες τάλαιναι τέκνων Sup. 825. cf. v. 941. etc.

Ταλθύβιος, præco Græcorum. Hec. 487.

503. et 727. Or. 886. Iph. A. 95. et 1563. Tr. 238. et 621.

Ταμίαις. ὄρκων ταμίαις Med. 170. πολλῶν ταμίαις Ζεὺς ib. 1415. νεοχμῶν μύθων ταμίαις Tr. 231. ταμίαν πάντων πισὸν Ion. 55.

Τάν. ὧ τὰν Cy. 534. (ubi vid. not.) et Her. 322. et 688.

Ταναός. τὸν ταναὸν αἰθέρα Or. 322. πλόκαμός σε ταναός Bac. 455. cf. v. 829.

Τανός; *nom. fluvii.* El. 410.

Ταντάλειος. Πέλοψ ὁ Ταντάλειος Iph. T. 1. δόμος τὰς Τανταλείας Or. 1544. τῶν Τανταλείων ἐγγόνων El. 1176. τὸ Ταντάλειον σπέρμα Iph. T. 988. γένος τὸ Ταντάλειον Hel. 862.

Τανταλίδαι, *posterii Tantalii.* Or. 351. et 811. et Iph. T. 200.

Τάνταλος, *nom. propr. viri.* Or. 5. 347. et 985. Iph. A. 504. et 1150. Iph. T. 387. et El. 11.

Τάξις. εἰς μάχην καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν Ph. 701. cf. Sup. 677. Ὅμο-
λωϊσιν τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις Ph. 1126. τὴν ἀμφὶ Θησέως τάξιν Sup. 642. τάξιν φυλάζων Rh. 664. ἀπ' ἧς εἰς τάξιν Her. 818. τάξιν ἐμβεβώς Her. F. 164. ἐκ τάξεων ὄρεσε Ph. 1243. προταίνῃ τάξεων φρενὶν Rh. 523. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων ib. 595. ἐκτὸς τάξεων ib. 614. διὰ τάξεων—
ἔδρας ib. 698. εἰδ' ἐν τάξεσιν ἔκειτο τεύχη ib. 765. στρατὸν ἐπὶ τάξεσιν ὄντα Bac. 303. τάξεων ἐκὰς Her. 673. ἐν τάξεσιν κόσμῳ πυκάζει τῷδε ib. 724.

Ταπεινός. ταπεινὸς ὢν Hec. 245. et An. 980. cf. Iph. A. 339. ζῶ σοι ταπεινός Her. F. 1413. ἐνδεέστερος ὢν ταπεινὸς ἔσαι Ar. fr. XXII. 2. ὁ ταπεινὸς Syl. fr. III. 2. ταπεινοὶ ἔζοντο Or. 1411. δεῖ σε πτῆξαι ταπεινὴν An. 165. cf. Tr. 1025. ταπεινὰ λέγειν Alcmaeon. fr. II. 1. τὰ μέγιστα θεὸς ταπεινὸν ἔθηκε, Fr. inc. XXX. 4.

Τάραγμα. τάραγμα ταρτάρειον Her. F. 907. ἐν—φρενῶν ταραγματι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091.

Ταραγμός. ἡ ταραγμός ἐμπέπτωκέ μοι Hec. 857. ταραγμὸν ἐντιθέντες ib. 959. ὡς ταραγμὸς εἰσηλθεν πόλιν Ph. 204. πολλὸν ταραγμὸν—εἶχον

μάχης ib. 1415. ἐπεὶ ταραγμός πόλιν ἐκίνησεν Sup. 752. ταραγμὸν ὁρμάτων ἔχοντες Iph. A. 1128. πολλὸς ταραγμός ἐν τε τοῖς θεοῖς ἐνι, κ. τ. λ. Iph. T. 572. τίν' εἰς ταραγμὸν ἦκομεν; Her. F. 533. ἔχουσι ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν El. 368. παιδοκτόνες φρενῶν ταραγμός Her. F. 836.

Ταράσσειν. ὥς μοι ὑφ' ἡπατι δεῖμα χλοερὸν τaráσσει Sup. 599. τίς σὴν τaráσσει καρδίαν; Bac. 1320. Θεὸν ψυχὰς τaráσσει Phaed. fr. vers. 3. ὅστις—μέθης τaráσσει Fr. inc. LXXV. 4. συμμάχους τaráσσειν Rh. 691. τaráσσων μηδὲν, ὃν πόλις νοσεῖ Antiop. fr. VI. 2. ὅταν τaráξῃ Κύπρις ἡβῶσαν φρένα Hip. 969. ἦν τι μὴ—γνώμη τaráξῃ γλῶσσαν ἐμὴν Iph. A. 1542. πόλιν σὴν μὴ τaráξῃς Her. F. 605. τaráξας Bac. 796. τaráξω πέλαγος Αἰγαίης ἀλὸς Tr. 88. ὄμμα σὸν τaráσσεται Or. 253. ἡ τaráσσεται δόμος Hel. 485. ταραχθεὶς πόντος Tr. 687.

Ταραχὴ ἀδελφῶν Iph. A. 508.

Ταρβεῖν. ταρβῶ Rh. 559. et 889. ἐμὰ φρήν ταρβεῖ Hec. 86. ἐπεὶ ταρβεῖς ib. 868. σὴν ταρβῶ τρίχα Or. 549. ταρβῶ, μὴ τὸ δαλεῦναι με σοὶ λόγων ἀπόσῃ An. 185. ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν ib. 920. ἔτε ταρβῶ σὺν δίκη σ' ὁρμώμενον Sup. 328. νεκρὰς ταρβεῖτε ib. 543. λίαν ταρβεῖ στρατὸν Iph. A. 1012. cf. v. 517. τί ταρβεῖς; Rh. 725. ταρβῶ εἰπεῖν τὰς λόγους ἔλενθέρες Bac. 774. τῷτ' αὐτὸ ταρβῶν El. 261. ταρβῶντες φόβῳ Her. F. 971. ταρβῶσα Ἀργεῖον ὄχλον Or. 118. cf. Iph. A. 1535. μὴ τὸ ταρβῶν—ἄγαν ἀποδέχῃ Or. 312. τεταρβηκὼς Iph. A. 857. μὴ ταρβήσῃ ib. 602. Τάρβος. ὁ τάρβος ἡμῖν Or. 1531. ἔτω τάρβος εἰς φόβον τ' ἀφικόμην Ph. 364. πόλει τάρβος ἦσθα Bac. 1309.

Ταρσός. ταρσῶ κατήρει Iph. T. 1346. ταρσὸν χειρὶ Hel. 1551.

Ταρτάρειος Eu. fr. X. τάραγμα ταρτάρειον Her. F. 907.

Τάρταρος. ὡς βάλλης εἰς τάρταρον Or. 265. τάρταρος εἰς ἄβυσσα χάσματα Ph. 1598. κῆρας ἀνακαλῶν τὰς τάρταρος Her. F. 870. ὑπὸ γῆς τάρταρα Hip. 1290.

Τάσις. πεδίῳν ὑπὸ τάσεις Bac. 748.

Τάσσειν. ἡμᾶς πομπὰς—κόρης τάσσειν εἶναι Hec. 223. χρὴ ἄνδρα τάσσειν, ἢ μάλισ' ἂν ὠφελοῖ Rh. 626. τάσσειν μᾶλλον, ἢ 'πιτάσσεσθαι, Δέλοις Syl. fr. IV. 7. ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνωρίδας λόχων τάσσειν Ph. 452. τάσσοντα πολεμίων εἰσῆς Her. 676. ἐκ ἐγὼ τάσσειν (i. e. ἔτασσειν) τόδε Bac. 478. ξυμβάντ' ἔτασαν—φεύγειν Ph. 71. μέτρ' ἀνδρώποισι καὶ μέρη σαθρῶν ισότης ἔταξε ib. 545. ἱππότης ἱππότηις ἔταξε ib. 1103. ὡς ἔταξεν ὁ ξένος Hel. 1406. τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατῷ κατὰ νόμα Rh. 491. κόσμον, ὄντιν' ἂν τάξῃ πόλις Sup. 245. cf. v. 460. τάξας ναὸν Iph. T. 1453. τάξας ἔτειον δασμὸν εἰς δόμους φέρειν Rh. 435. τάξω λοχαγὸς πρὸς πύλαισιν Ph. 756. cf. Cy. 628. τίνα μέσον τάξω λόγον; El. 908. στρατὸν—τάσσεται, ὃν ἦλθ' ἔχων Her. 664. φρερὰν ἐτάξαντ' ἐν περισύλοις δόμοις An. 1100. τάξαι μισθὸν Rh. 165. τέτο τετάγμεθα Al. 50. πόθεν τέτακται βαρβάρῃ στρατεύματος; Rh. 612. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχ. Tr. 264. οἱ τέταχθε πιμπράναι—ἄσυ ib. 1260. πληρῶν πίερα—τέταγμαί Cy. 30. ἡμεῖς, ἐφ' ᾧ τετάγμεθ', ἐκπονήσομεν Ion. 1040. πρὸς κρασιπέδοισι στρατοπέδῳ τεταγμένον Sup. 661. cf. v. 657. τῷ τεταγμένῳ δίχα Rh. 520. ἐφ' ᾧ τῷ τεταγμένος εἴη τις Alcmén. fr. V. 2. τὴν τεταγμένην ὦραν Bac. 722. τὸν βαλόντα σέφειν ἐγὼ τετάγμην Cenei fr. VIII. 3. στρατῷ ταχθεῖς ὑπο Iph. A. 1363. ἐπὶ πρώτῳ ταχθεῖς Cy. 482. ἢ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένεος Her. 480. ἐπὶ τέτῳ ταγεί Fr. inc. CXLII. πῶς τετάζεται φόνος Iph. T. 1046.

Ταύρειος. ταύρειος πῆς Hel. 1571. ἐκ ταυρεῖος φόνος ib. 1607. ἐπὶ ταυρεῖῳ σφαγῇ ib. 1598. ταύρειον δέμας ib. 1578.

Ταυρικός. Ταυρικῆς χθονὸς Iph. T. 85. τῆς Ταυρικῆς (sc. Ἀρτέμιδος) ib. 1454.

Ταυρόδετος Cret. fr. II. 8.

Ταῦροι, nom. gentis. Iph. T. 30.

Ταυροκέρως θεὸς Bac. 100.

Ταυρόκρανος ὠκεανὸς Or. 1378.

Ταυρόμορφον ὄμμα Ion. 1261.

Ταυροπόλος θεὸς Iph. T. 1457.

Ταυρόπην σῆμα Iph. A. 275.

Ταῦρος. ὃν (sc. ἔρων) ἔσχε ταῦρος Hip. 338. τὸ δύστηνον κἄρα ταῦρος ib. 1248. etc.

Ταυρῶσθαι. εἶδον ὄμμα νιν ταυρῶσθαι Med. 92. τεταύρωσαι Bac. 920.

Ταυτηρίαίς Phoen. fr. X. 1. vid. not.

Ταφή. τέκνοισιν ταφὰς ληψόμεθα Sup. 376. χέρσῳ ταφὰς θεῖναι Hel. 1069.

Τάφιος. Ἀρῇ Τάφιον Iph. A. 284.

Ταφίων πόλιν Her. F. 60. cf. v. 1080.

Τάφος. ὡς τάφος τύχῳ Hec. 47. πρὸς ὀρθὸν χώμ' Ἀχιλλεῖς τάφος ib. 221.

cf. Tr. 39. et 1124. ἐπὶ παρθένων τάφος πέλας Νιόβης Ph. 162. τάφος μνήμην τίθεσθαι ib. 1578. πῶς ἂν ἔρημον τάφον—ἐπραξέη γυναικός; Al. 96.

Θυραῖον κῆδος ἐς τάφον φέρειν ib. 831. λαῖνον εἰς τάφον Sup. 62.

τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι ib. 285.

τάφος μοίρας λαχεῖν ib. 309. τάφῳ δέδονται ib. 757. τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν; Tr. 265.

Δεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον Bac. 597. βασιλικῇ σηκὸν τάφος Pol. fr. IX. 1.

τάφων χώματα Sup. 53. ἐν χωστοῖς τάφοις κείται Rh. 414. ἐπὶ τάφῳ Ἑλληνικὸς Bac. 1356.

τάφων τιμᾶτορον Dan. fr. VII. 4. etc.

Τάφρος. τάφρος πέλας Ph. 1107. ἔξω τάφρος ib. 1195. τύμβῳ τάφρον ἐς κοίλῃν Al. 900. ἐκτὸς τάφρων Ph. 721.

τάφρος υπερβάς Rh. 111. τάφροις πελάζων ib. 213.

Τάχα Or. 133. et passim per totum Eurip.

Τάχος. εἰς τάχος Hip. 491. ἀντὶ τῷ τάχος Sup. 419. τὸ δεσπότης τάχος Tr. 1145. ὃς με βρόχοισι—τάχει συναΐφει Bac. 546.

τὸ τάχος σε τῶν φρενῶν δέδοικα ib. 669. τάχος, adverb. celeriter, cito. Rh. 986. et Her. F. 860.

ὅσον τάχος Hec. 1284. Med. 950. Hip. 599. et 973. An. 1067.

Iph. A. 1539. Iph. T. 334. et 1301. etc. ὡς τάχος Med. 105. Hip. 1458.

An. 1159. Sup. 460. etc.

Ταχυβάτας Rh. 134.

Ταχύνειν. σπερχόμενος ταχύνει Al. 257.

ταχύνεις Rh. 76. ταχύνει ib. 637. μὴ ταχύν' ἀνευ δίκης An. 551.

Ταχύπορος. Θέτιδος γόνον, ταχύπορον πόδε El. 451. κῶπη ταχύπορος Hel. 1288.

Ταχύπους Iph. T. 1268. ἵππων ταχυ-

πύδων Bac. 781. ταχύπυν ἵχνος Tr. 232. κῶλον ταχύπυν Bac. 168.
 Ταχύς, ἔχεις με ταχὺν προσαρκεῖσαι σοι Hec. 862. ταχύς μετέθε λύσαν Or. 254. ταχύς βαδισῆς Med. 1182. ταχύς ἄδης Hip. 1047. τὸν ταχὺν πύδας Ἀχιλλέα An. 1237. ταχύς εἵργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος Her. 340. πάτρην βλάπτειν ταχύς Fr. inc. B. 32. 2. ταχεῖα φήμη Iph. A. 425. ταχεῖα νοτὶς ὀμμάτων ib. 683. ταχεῖα κόπα Hel. 1468. δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα Her. F. 164. ταχεῖαν νέμεσιν Fr. inc. XXVI. 4. κυτὴν ταχείας Hip. 18. ἔτι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει Ph. 455. τὸ τῷ νῦ ταχὺ Ion. 742. ταχὺ adverbial. positum. Hip. 184. Her. F. 884. et 885. etc. ταχυτέραν ἐπάνοδον Epist. II. ὡς τάχιστα Or. 125. et passim. τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις Or. 738.
 Τέγγειν. τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; Med. 922. cf. Iph. A. 1434. Hel. 463. et 1205. et El. 502. ἵνα ὁρόσοι τέγγουσ' ἱερὰ Ion. 117. ὄμμα δάκρυσιν τέγγων Sup. 21. cf. Iph. A. 496. et plur. ὄμμα τέγγοντες Al. 767. et faemin. βλέφαρον τέγγουσ' ἀπαλὸν El. 1339. φάρεα ποταμίᾳ δρόσῳ τέγγουσα Hip. 128. τέγγαι χέρα φοῖνιον Med. 864. τέγγαι πόδα Iph. T. 1380. τέγγας ἀδύσων νηδὺν Cy. 571. τέγγω πόδ' ὄμμα Hec. 520. cf. Sup. 979. δάκρυσί με βλέφαρα—τέγγεται Hip. 854.
 Τέτριπποβάμων σόλος Or. 990.
 Τέτριππος. τέτριππος ὄχος Hip. 1212. et Tr. 855. τετρίππε ὄντος ἡλῆς δι' αἰθέρα Ar. fr. II. 5. τὰς τετρίππας ἀμίλλας Hel. 393. τέτριππον ἄρμα Sup. 501. et plur. τέτριππα ἄρματα Ph. 1555. Her. 802. et Phaëth. fr. I. 2. sed sæpius ἄρματα omittitur, et tantum τέτριππα ponitur, ut Al. 430. Sup. 927. Iph. A. 159. Hel. 349. Ion. 1241. Her. F. 177. et 380. et Cresph. fr. XIII. 5. et ἄρματα λαμπρὰ τετρίππων Ion. 82. ὦ τέτριππον ἡλῆς σέλας El. 866.
 Τείνειν. εἰς τὴνδ' ἐνδίκως τείνει φόνον; Hec. 263. εἰς σὲ τείνει τῶνδε διάλυσιν κακῶν Ph. 438. τί μάτην τείνεις βοάν; Med. 201. ἅπαις δεῦρ' αἰετίνεις βίον; ib. 670. ἔκ εἰς γέρον-

τας ἥδε σοι τείνει τύχη Hip. 797. ἔχ' ἐξῆς πέπλων σολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνῃσιν σέθεν Bac. 934. ὅστις δεδοικὼς—αἰῶνα τείνει Ion. 625. ἀγνὸν βίον τείνομεν Cret. fr. II. 10. ὥς μὴ μακρὸς τείνω λόγος Hec. 1177. αὐτὸ δηλοῖ τῆργον, ἧ τείνεις χρεῶν Or. 1129. ὀρμῖαν τείνων Hel. 1631. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον Or. 1494. ἔτεινόν εἰς πύλας Sup. 720. ὡς μακρὰν ἔτεινον Iph. A. 420. τείναι φόνον Sup. 672. vid. not. ἔκ εἰς σὲ τείνεται γλῶσσα Rh. 875. σώματα νεκρῶν γυφί φέρειν τέταται Tr. 595. φρενὰ παρ' Ἀκτὴν τεταμένη Hel. 1689. τεταμένην αἰωρήμασι πέτραι Or. 981. ἐν σερρόνδε λέκτροισι ταθείσα Tr. 114. Τείρειν. ὀδύνη με τείρει Rh. 749. et 799. χρεῖα τείρει με Hel. 427. ἐτειρόμην πάλαι Al. 423. λύπη ἐτειρόμην Rh. 425. τειρομένην νοσερᾷ κοῖτα Hip. 131. ἄς ὑπο τειρομένα An. 114. Τειρεσίας, nom. propr. vatis. Ph. 774. etc. Bac. 173. etc.
 Τείχισμα. θραυστῷ λαΐνῳ τειχίσματι Her. F. 1096. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων And. fr. XXIX. 2.
 Τείχος. γεῖσσα τείχεος Or. 1620. ὦ Θήβας ἱερὸν τεῖχος Hip. 556. ἔ τειχος ἂν λάβοις δὴ Antiop. fr. XLII. 4. Ἰλῆς τεῖχη Hec. 11. Τρωϊκῶν ἐκ τευχέων Or. 246. ἐπτάπυλα τεῖχη Ph. 79. ἄνω τε καὶ κάτω τεῖχη μετρῶν ib. 188. τεῖχη πατρῶα ib. 369. et Tr. 1174. κατὰ λαΐνα τείχεα Ph. 804. cf. Tr. 1087. et Ion. 206. περὶ τεῖχη An. 107. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274. πρόσδε τευχέων ib. 664. τευχέων εἶσω ib. 723. ἀκίνητοι φυλακαὶ τευχέων Iph. A. 15. τείχεσιν Κυκλωπίοις ib. 534. cf. Tr. 1087. et El. 1158. Τροίας τεῖχη παλαιὰ Rh. 232. ἀπὸ τευχέων σκοποὶ Tr. 956. ἄκρα τευχέων ib. 1297. Βάκτρια τεῖχη Bac. 15. ἔχ' ὑπερβαίνεσι τεῖχη θεοί; ib. 653. Ἀργεῖα τεῖχη Her. F. 15.
 Τεκμαίρεσθαι. ἐπτά προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων Ph. 187. εἰς πρόσωπον ἔ τεκμαίρεται βλέπων; Hip. 280. τεκμαυρόμεσθα τοῖς παρῶσι τὰφανῇ CEnom. fr. VI. εἰ τοῖς πάροιθε χρὴ τεκμαίρεσθαι Rh. 705. cf. Al. 239.

Τέκμαρ Hec. 1273.

Τεκμήριον. τῶν φίλων τεκμήριον σαφές
Hip. 925. ἔχεις τι τῶνδ' ἐμοὶ τεκμή-
ριον; Iph. T. 808. ἀσφαλές τεκμή-
ριον Rh. 94. τρόπων τεκμήριον Ion.
237. ἔχω ἑδὲν τεκμήριον ib. 329.
ποιῶ χρωμένη τεκμηρίῳ; ib. 349. τί
χρήμα δόξης τῇσδ' ἔχεις τεκμήριον;
Her. F. 714. πτώματος τεκμήριον
El. 575. ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν Alex. fr.
II. 1. ἐν μοι τεκμήριον Dan. fr. V.
3. τεκμήριον μὴ λόγῳ μόνον μάθης
Æd. fr. XVII. 5. τεκμήρια σαφῇ
Med. 517. et Thes. fr. V. 2. τάδε
φράσω τεκμήρια Iph. T. 822. τάφαν' ἡ
τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλίσκεται Phœn.
fr. I. 2.

Τεκνοκτόνον μύσος Her. F. 1155.

Τέκνον. γὰρ τέκνον Ion. 218. ὧ τέκνα
Δαναῶν (i. e. ο Danai, vel Græci)
Ph. 1152. πᾶσιν ἀνθρώποις ἄρ' ἦν
ψυχὴ τέκνα An. 420. εἰς τέκν' εὐτυ-
χεῖν Ion. 567. οἰωνοῖσιν, αἰθέρος
τέκνοις El. 897. Ἰδὲς τέκνα Cret.
fr. I. 1.

Τεκνοποιὸς πόσις Tr. 853.

Τεκνῶν. οἱ Κάδμῳ πόλιν τεκνῶσι παί-
δων παισὶν Her. F. 7. μοχθηρόν
ἔσιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τεκνῶν Phœn. fr.
IV. 1. πτανός σε—ἐτέκνωσε πατὴρ
Hel. 1160. εἰ τεκνώσεις παῖδα Ph.
19. cf. Med. 805. τεκνῶσθαι Med.
574. et Dan. fr. VI. 3. ἄλλως εἰσο-
ρῶν τεκνωμένους Sup. 1087. νύχια
χθῶν ἐτεκνώσατο φάσματα Iph. T.
1261. ἐξ ἧς τεκνώθη Λαῖος Ph. 875.

Τέκος Ph. 321. ζῶν ἐν θεοῖσι σὸν μέ-
νειν φράζει τέκος Iph. A. 1614. ὅτι
τέκος ἄφαρ ἔβα Iph. T. 1274. vid.
etiam Tr. 247. et 261. El. 1215. et
Sis. fr. III. 1. τέκεα Tr. 580. etc.

Τεκταίνεσθαι. πάντ' ἐπὶ μοι τεκταίνε-
σθω Fr. inc. XCVI. 2. σιγῇ ἐτεκτῆ-
ναντ' ἀπόφθεγκτόν με Iph. T. 951.

Τεκτοσύνα, dor. pro ὕνῃ An. 1015.

Τέκτων. τέκτονος σοφῆ Sis. fr. 1. 34.
τέκτων ὦν ἔπραττες ὁ ξυλουργικὰ Fr.
inc. CXLI. τεκτόνοιν ὕμνοισιν ἐργά-
ταιν δυοῖν An. 477. τεκτόνων πόνον
Or. 1570. τέκτονας δις πυρὸς Al. 5.
σοφῇ χειρὶ τεκτόνων ib. 349. τεκτόνων
μοχθήμασι Ion. 1129. οἶκος τεκτόνων
πλασθεὶς ὑπο Fr. inc. CLVI. 1.

Τελαμῶν, nom. propr. viri. Iph. A.

193. Tr. 795. Hel. 87. et 91. et Me-
leag. fr. VI. 1.

Τελαμῶν, appell. fascia. ἀμφὶ τραύματ'
ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν Ph. 1663.
cf. Tr. 1232.

Τελαμώνιος Αἴας Hel. 854.

Τελέθειν. εἴθ' ἡδὺν βροτοῖς, εἴτ' ἀνια-
ρόν παῖδες τελέθεισι Med. 1096. ἐν
χρόνῳ τελέθει ξηρόν An. 784.

Τελεῖν. εἰ σοι τὰδ' ἀρεσκόντως πόλις
ἦδε τελεῖ Iph. T. 464. τὰ ἱερὰ νύκτωρ,
ἢ μεθ' ἡμέραν, τελεῖς; Bac. 485. τί
δὴ τόδ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ;
ib. 820. εἰς ἀνδρῶν ὁ τελεῖσ' ἀριθ-
μὸν Melan. fr. XX. 5. ἀνίκα Μοῖραι
τέλεσαν ταυροκέρων θεὸν Bac. 100.
ὅρος, εἰς ὅντινα χρόνῳ τελέσαι θνητοῖς
Fr. inc. CLX. 5. οἶον ἔργον τελέσας
Or. 832. νίκας σεφανηφορίαν—τελέ-
σας El. 863. τὰς ὁμοφάγους δαῖτας
τελέσας Cret. fr. II. 13. ἐπειδὴ—
διαλλαγὰς ἔγνωσαν ὁ τελεσμένος Her.
820. εὐ τελεῖται Or. 1670. τελεμέ-
νων (sc. τῶν πραγμάτων) An. 999.
πάντ' ἡδὴ τετέλεται βασιλεῦσι Al.
130. τὰ δοκηθέντ' ἔκ ἐτελέσθη Med.
1417. Al. 1164. An. 1287. Bac. 1388.
et Hel. 1706.

Τέλειος. τελείας Γοργόνος Er. fr. I.
51. τὰ παρ' ἀνδράσι τελεία σοι φαί-
νεται Rh. 200.

Τέλεος. ὕφασμα ὁ τέλεον Ion. 1419.

Τελεῖν. ἀρετὴ τελεσμένη Fr. inc. IV.
5. sed vid. not.

Τελεσιδῶτειρα Μοῖρα Her. 899.

Τελεσφόρος. πελεσφόρον διδῶσα χρη-
μὸν Ph. 644. ἔρως τελεσφόρος Med.
714. παιδὸς ἀριθμὸν τελεσφόρον El.
1132. τελεσφόρος ἀράς Ph. 69. τε-
λεσφόρος εὐχὰς Fr. inc. B. 9. 1.

Τελετῇ. κλύω, Ἀθηναίοισι τὰμὰ δυσ-
τυχῇ τελετῇ γενέσθαι Iph. T. 959.
καταστήσας ἐμὰς τελετὰς Bac. 22. τε-
λετὰς θεῶν εἰδὼς ib. 73. τελετὰς
εὐνίας Ib. 238. τελετὰς πονηρὰς εἰσά-
γων ib. 260. πόθεν τελετὰς τάσδ'
ἄγεις εἰς Ἑλλάδα; ib. 465.

Τελευταῖος. τὴν τελευταίαν ἡμέραν
An. 101. εἰς τελευταίαν φλόγα Ion.
1148. τελευταῖον, adverb. tandem.
Epist. V.

Τελευτᾶν. ὃς τὰδε τελευτᾶ Ph. 1575.
cf. Al. 982. αἱ μὲν (sc. ἐλπίδες) τε-
λευτῶσιν ἐν ὄλβῳ βροτοῖς Bac. 907.

κακῶς τελευτᾷ *Æol. fr. III. 2.* ὁ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκει *Θνητοῖσι τελευτῶν Tem. fr. VIII. 3.* πρὸς τελευτώσας βίον (*sc. βολὰς ἀκτῖνος*) *Ion. 1136.* ὅταν τελευτήσης βίον *Hel. 1682. cf. Hec. 419. et Hel. 846.* τελευτήσω τὰδε *Al. 375.* ἵν' εἰδῆς, οἱ τελευτήσω λόγον *Tr. 1029.* τελευτήσεται τι καὶνὸν δόμοις *Hip. 370.* πρὶν τελευτηθῇ φόνοις *Or. 1218.*

Τελευτή. πρὸς τὴν τελευτὴν ὑέραν ἔσαν φέρη *An. 393.* ἔχει τελευτὴν ἥσπερ ἔνεκ' ἐγένετο *Fr. inc. CVIII.* κρυερὰ θανάτῳ τελευτῇ εὐρυνδ. *CLX. 7.* 2) *dor.* τελευτά. θανάτοιο τελευτὰν *Med. 152.* ὁρῶ τελευτὰν *Sup. 1012.* ἃ ἐπ' αὐτοῖσι τίς τελευτά; *Iph. T. 874.* πόνων τελευτὰν *Her. F. 427.* 3) *plur.* πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων *Med. 1388.* ποίας τελευτάς (*sc. κακῶν ἐξείπω*); *El. 908.*

Τέλος. τέλος δέχσθαι τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων *Hec. 413.* ἐς τέλος σπινδαζόμεν μανθάνειν *ib. 817.* ἢ δύνανται διὰ τέλους εἶναι σοφοὶ *ib. 1193.* τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖσι, τέλος, ὅπα θέλει *Or. 1545.* ἤβησε τέλος μολόντας *Med. 920.* τέλος κάμψαιμι, ὥσπερ ἠρξάμην βίῃ *Hip. 87. cf. El. 956.* εἰδὲ γήρως ἔβας τέλος *Al. 416.* τῶν ἐν βροτοῖς ἄκ' ἔστιν εἶδεν διὰ τέλους εὐδαιμονεῖν *Sup. 270. cf. Iph. A. 161. Her. F. 103. Antiop. fr. XXXIX. 5. et Aug. fr. VI. 3.* πικραὶ ὄψεις ἅμα τῷ τέλει νεκρῶν *Sup. 945.* πῶς μανίας ἂν ἔλθοιμι εἰς τέλος *Iph. T. 83.* οἶόν σε βίῃ τέλος εἶλεν; *Rh. 735.* τέλος οἰκτρὸν *Tr. 597.* ὃς πέφυκεν ἐν τέλει θεὸς δεινότατος *Bac. 858.* εἰ διὰ τέλους ἐν τῷδ' αἰεὶ μενεῖτε *ib. 1259.* πημάτων τέλος *Hel. 541.* τέλος ἐφ' ἡμῖν *ib. 893.* τὰ τῶν θεῶν εἰς τέλος ἔκ' ἀσθενῇ *Ion. 1615.* εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων *ib. 1621.* κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακὸν *Æol. fr. II.* θάνατος ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει *Antig. fr. XVI. 1.* ἢ ποτ' ἂν πράξειαν ἐς τέλος κακῶς *Antiop. fr. XVIII. 3.* τὸ συνεχές ἔργον παντὸς εὐρίσκει τέλος *Ar. fr. XXIX.* διὰ τέλους δυστυχῶν *Bel. fr. XVI. 15.* μάτην οἶκω σῶ τόδ' ἐκβαίη τέλος *Pol. fr. VIII. 2)* *plur.* εὖ ἀρχὰς εἶπας,

εὖ δὲ καὶ τέλη *Iph. A. 990.* αὔπνα ὀμμάτων τέλη *Sup. 1136.* πολλὰ πελτασῶν τέλη *Rh. 311.* *imprimis sacra vel mysteria denotat, ut Med. 1382. Hip. 25. et Dan. fr. XII. 6.* 3) τέλος, adverbial. positum, tandem. *Iph. T. 1343. et Bac. 1101.*

Τέμενος. ἐς Ἡρας τέμενος *Med. 1379.* ἀγγὸν τέμενος ἐναλίας *Θεῶ An. 252.* τεμένη μέδεις παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας *Θεῶ Sup. 1210.* πανταχῶ μοι χθονὸς τεμένη δέδασαι *Her. F. 1329.* **Τέμνειν.** τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαρροὰς *Hec. 567.* πῶλως σιδήρῳ τέμνει' αὐχένων φόβην *Al. 431.* τοκέων πυριγενεῖ τέμνειν παλάμα χροά *Or. 818.* τέμνειν σφάγια *Sup. 1195.* τέμνειν ὀρυθὸς κορμῆς *Her. F. 241.* τὴν ἐν ἄστροις ἔραν τέμνων ὁδὸν *Ph. 1. cf. Epig. I. 1.* εὐθείαν λόγων τέμνων κέλουν *Rh. 423.* τέμνων λαμὸν *Hel. 1600.* Ἀργείας ὄρες τέμνοντα γαίης *El. 411.* τίς ἔτεμε τὰν δακρυόεσσαν Ἰλὶφ πένκαν; *Hel. 234.* ἔταμες βοσφύχες *ib. 1240.* σπονδας τέμωμεν *ib. 1251.* γῆς τεμῖν βλασήματα *Hec. 1204.* σιδάρῳ τεμῶν φασγάνῳ μέλεα *ib. 719.* λαμὸς τρεῖς τριῶν μῆλων τεμῶν *Sup. 1200.* τράχηλον σώματος χωρὶς τεμῶν *Bac. 241.* κράτα ἀνόσιον τεμῶν *Her. F. 567.* μοσχίαν τρίχα τεμῶν *El. 812.* τεμῶν χροά *Fr. inc. LXVII. 2.* τεμῷ τρίχα *Al. 214. cf. Bac. 493. et Hel. 1093.* φίλιά μοι τεμοῖ *Sup. 376.* κίνδυνον πολιῷ τεμῖν σιδάρῳ *Her. 758.* Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν—ἐτάμετο *Hec. 633.* οἷς χρὴ ταῦτα τέμνεσθαι *Θεῶν Her. 401.* τρίχας ἐτμήθη *Tr. 480.* τμηθεῖσα πένκη *Med. 4.* et *τμ. κυπάριστος Cret. fr. II. 6.*

Τένων. τένοντ' ἐς ὄρθον ὄμμασι σκοπυμένη *Med. 1166.* ὄρθῳ παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος *Bac. 936.* τένοντος ἀρπάσας ἄκρῃ ποδὸς *Cy. 399.* πῶλοί νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν *Ph. 42.*

Τεὸς, *vox proët. pro σὸς, tuus.* τεὸς γόνος *Her. 911.* ἀμφὶ κἀρα τεὸν *Iph. A. 1530.*

Τέραμνον. ὑπὲρ τέραμνα ἀγχόνας *Ph. 335.* ἐπὶ Πυθίοις τεράμνοις *Hip. 536.* τεράμνων ἀπὸ νυμφιδίων *ib. 768.* ἐξ αἰθέρος τεράμνων *Al. 459.*

Τέρας. ἔρειον τέρας Ph. 813. δάιον τέρας ib. 1030. δεξιὸν Διὸς τέρας ib. 1196. ἄγριον τέρας Hip. 1214. γᾶς πελώριον τέρας Iph. T. 1248. ξενὸν διάυλον τέρας Tr. 435. ἀγριωπὸν τέρας Bac. 542. ἄρ' ἡ τεκῆσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας; Hel. 263. cf. v. 267. τέρας, ἐ τέρας ib. 1147. δεινὸν τέρας Ion. 989. τέρας ἐκκομίζει πρὸς δώματα El. 722. ἀποφώλιον τέρας Thes. fr. VII. 1.

Τερασκόπος Bac. 248.

Τέρεμνον. κεδρωτὰ πασάδων ὑπὲρ τέρεμνα Or. 1371. τέρεμνα οἴκων Hip. 418. Περγάμων τέρεμνα Tr. 1297.

Τέρην. ὄψιν τερείνην Med. 905. τέρεινα νύμφα Cy. 513. τερείνης μυρσίνης πλόκος El. 778. μόσχων τέρεινα σάρκες Cress. fr. IX. 4.

Τέρθρον Eu. fr. III. 2.

Τέρμα. σωτηρίας τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη Or. 1343. θανάτε ποτὶ τέρμα δύσανον Hip. 140. τί τέρμα τόλμης καὶ θράσους γενήσεται; ib. 937. ἐπὶ τέρμ' ἦκων βίῃ Al. 646. ἐπὶ τέρμα—ἐμῶν κακῶν ἰκόμενος Sup. 369. cf. Tr. 1273. et El. 1232. ἀπάντων τέρμ' ἔχοντες Sup. 617. τέρμα ἐκ εἵποι τις ἂν Antior. fr. XXI. 2. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν An. 1082. ἐκ τερμάτων νόσον ἄρωμεν Iph. T. 117. μόχθων τέρματ' ἐκ ἐξήντων Bac. 1103. Ἀλκάθῃ ἐπ' ἐσχάτοις τέρμασιν μένει Her. 280.

Τέρμων. οἶον τέρμονα βίῃ—ἔτλης Ph. 1361. σεμνὸν τέρμονα κυρῶν ἔρανθῃ Hip. 746. τέρμονα πρωτόβολον ἀλίῳ Tr. 1068. τροχῷ τέρμονι δίσκος Hel. 1488. πρὶν ἂν σε γαίης τερμόνων ἔξω βάλῃ Med. 276. cf. v. 353. τερμόνων ἀνθήπτετο ib. 1182. τερμόνων Ἀγλαντικῶν Hip. 3. γῆς τέρμονας Τροιζηνίας ib. 1159. τέρμονας κλεινῶν Ἀθηνῶν Her. 37. ἀφικόμην πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδε El. 96.

Τέρπειν. αἰ ῥεταὶ τέρπεσι τὰς ξυνεννέτας An. 207. τέρπει τε μάλισα καὶ λυπεῖ βροτὰς Æol. fr. X. 2. σφάλλειν πλέον, ἢ τέρπειν Hip. 262. τέρπειν ἄλλως Sup. 183. τί δὴν ἔτερψάς με; Her. 434. δις τόσον ἂν τέρψαις ἡμᾶς Med. 1135. γέροντα τυφλὸν ὥς τέρψω Ph. 1096. τέρψαι φρένα Her. 663. et 939. cf. Or. 1176. Κύπριν

τέρψω Hip. 727. εἴ τι τέρψω τὰς ἐμὰς ἐχθρὰς Her. 445. ὄμμα τέρψει Ion. 231. δειπνοῖσι σε τέρψω ib. 655. τέρπεται εὐπαιδία Sup. 490. τέρπεται τιμώμενος Bac. 321. τέρπεται τυμπάνων ἰάκχοις Pal. fr. V. 3. τέρπη κενὴν ὄντησιν Or. 1043. κλύων ἂν τέρποιο τῆς σωτηρίας Ph. 917. τιμαῖς τέρπεσθαι Al. 54. ἔριν, θεκτῷ τερπομένην σιδήρῳ Cresph. fr. IV. 12. ἥς ἔχουσα δῶρ, ἐν οἷς ἑτερπόμην Al. 290. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων τέρφομαι; An. 1181. ἐφ' οἷσι τέρψῃ Rh. 194. ὥστε τερφθεῖς Iph. A. 418. τερφθῆναί τι βίῃ Ion. 1376. τερφθεῖς τῷτο ib. 541. τερφθεῖς ἄλαλαγμῷ Hel. 1368.

Τερπνός. τερπνὸν βίοτον Med. 1355. et τ. βίον Al. 167. λόγοισι τερπνοῖς ἀκῶσαι An. 290. ἐν τερπνοῖς πόνοις Bac. 1051. τερπνῆς εἰσόδῃ Al. 946. τερπνὸν φήμην Iph. T. 1495. βίῃ τερπνὰς ἀκοὰς Med. 194. τερπνὰς ἡδονὰς Sup. 453. εἰ τερπνὸν τόδε θανάτε πέλας βεβῶσι Or. 1043. τερπνὸν ἐκ κυναγίας τράπεζα πλήρης Hip. 109. τερπνὸν κακὸν ib. 384. τερπνὸν ἐδὲν ἀνθρώποις ἐτι Bac. 773. πλετεῖν τερπνὸν Ion. 630. τερπνὸν τὸ φῶς μοι Meleag. fr. XVII. 1. τῷ δυστυχῶντι πως τερπνὸν τὸ κλαῦσαι Cenei fr. VII. 2. τοῖσιν ὥσι τερπνὰ λέγειν Hip. 488.

Τέρψις. ἐπεὶ πόθῃ εἰς τέρψιν ἦλθες Ph. 203. πῶς—τέρψιν παλαιᾶς λάβῃ χαρμονᾶς ib. 320. ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτῆς Med. 202. σύ με τέρψιν ἐξείλε βίῃ Al. 348. ψυχρὰν τέρψιν ib. 354. τέρψις τῶν παρεστώτων κακῶν An. 94. εἰς τέρψιν εἶμι Iph. T. 797. ὥς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενὶ Tr. 630. οἶνε τέρψιν ἄλυπον Bac. 423. cf. Fr. inc. CLXV. 5. εἰς τέρψιν βίῃ Cy. 520. ἢ τέρψις ἀρτίως πάρα Hel. 632. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Er. fr. II. 23. ὧ λυγαὶ φιλημάτων τέρψις Her. F. 1377.

Τεσσαράκοντα Epist. V.

Τέσσαρες, vel τέττ. βάθος τεσσάρων πήχεων Cy. 390. παῖδες τέσσαρες Ion. 1576. ἐπὶ τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν Sci. fr. V. 2. μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1. βέβληκε δύο κύβῳ καὶ τέτταρα Tel. fr. IV.

- Τέταρτος. τὸ τέταρτον γράμμα Thes. fr. V. 8.
- Τετραβάμων. τετραβάμονες ἵπποι El. 476. τετραβάμονος ὑπ' ἀπήνης Tr. 516. τετραβάμοσι χηλαῖσι Ph. 815. ψαλίοις τετραβάμοσι ib. 799. τετραβάμοσι γυίοις Hel. 382.
- Τετράζυγος. τετράζυγων ὄχων Hel. 1045.
- Τετράμοιρα νυκτὸς φρερὰ Rh. 5.
- Τετράμορφος. ταῖς τετραμόρφοις ὥραις Fr. inc. CLXXVII. 2.
- Τετράορος. ὄχων τετράορων Sup. 675. τετράοροις ἵπποις Hel. 729. τετραόροιςιν ἄρμασιν Sup. 667.
- Τετράπες. τετράποδος βάσιν Θηρὸς Hec. 1058. τετράπεν μῖμον ἔχων ἐπὶ Θηρὸς Rh. 256. cf. v. 211.
- Τετράπτολις λαὸς Her. 81.
- Τετραρχία Al. 1157.
- Τετρασκελής. τετρασκελὴς μόσχος Ph. 642. τετρασκελεῖς Her. F. 1272. τετρασκελὲς ὕβρισμα ib. 181.
- Τέτρωρος. τέτρωρον ὄχον Hip. 1229. τέτρωρον ἄρμα Al. 486. Iph. A. 214. et Her. 860.
- Τευδράντιον Lic. fr. III.
- Τεῦκρος, *nom. propr. viri*. Hel. 86.
- Τευμησὸς, *nom. loci*. Ph. 1107.
- Τεύχειν. τὸν ἀλήταν, εὐδαίμονα τεύχει Her. 614. φίλοις τεύχειν ἔριν An. 645. ἔτοιμος τῷδε τεύχει τάφον Rh. 959. ἔκλυον—τοιὰδε σήματα—τεύχθαι El. 457.
- Τευχεσφόρος. τευχεσφόρον λαὸν Sup. 654. δεσπότηις τευχεσφόροις Rh. 267.
- Τεύχος. λαβῆσα τεύχος Hec. 609. πάγχρυσον τεύχος Iph. T. 168. τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν Hel. 265. τεύχος Θεᾶς Ion. 273. πλήρες τεύχος ib. 1184. θὲς τὸδε τεύχος El. 140. εἶδον ἄπεως ἀγνίαις τεύχεσιν πεφραγμένας Or. 759. ἄλλος ὅδε τεύχεων τρόπος Ph. 134. cf. v. 786. et 1477. An. 618. Iph. A. 81. Rh. 71. Tr. 11. Her. 694. Hel. 1390. El. 444. etc. ἐκ χρυσηλάτων τευχέων An. 167. cf. Ion. 146. τεύχη κενὰ Cy. 88. vid. etiam v. 207. et 225. et El. 360. et 496.
- Τευχοφόροι Rh. 3.
- Τέφρα Cy. 637.
- Τεχνᾶσθαι. τεχνώμενος Her. 1003. τεχνωμένη Med. 369. 382. et 402. et Hel. 1097.
- Τέχνασμα. κέδρε τεχνάσματα Or. 1053. τῷ μητροκτόνι τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα ib. 1560.
- Τέχνη. τέχνην μαντικὴν Ph. 779. ἐμπύρῳ τέχνῃ ib. 961. ἔκ ἔχεις τέχνην, ὅπως μενεῖς παρ' ἡμῖν Med. 322. Μοίρας δολίῳ σφήλαντι τέχνῃ Al. 35. ἐδ' ἀλίσκεται τέχνῃ ib. 789. τέχνην αἰεὶ τήνδ' ἔχων Sup. 381. διὰ τέχνης δορὸς ib. 905. τέχνην ξενοκτόνον Iph. T. 53. τέχνην θέμενος ib. 712. ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδέσνασεν τέχνην Rh. 925. ἐκ τέχνης τέχνην οἷαν ἐπλεξε Ion. 1279. τῆς νομίζοντας τέχνην Alcæon. fr. XIII. 2. 2) dor. τέχνα. τίνα τέχναν ἔχομεν; Hip. 670. 3) plur. Δαιδάλε τέχνασιν Hec. 838. μάγων τέχναις Or. 1497. εἰ κατῶρ-θωνται τέχναι Hip. 680. τί δὴ τέχνας μυρίας διδάσκετε; ib. 917. ἐπὶ τοῖσι φιλτάτοις τέχνας πορίζω Iph. A. 745. Ὀδυσσέως τέχναις Iph. T. 24. cf. Rh. 953. δεινὰ αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας Iph. T. 1032. τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας γυναιξὶ Bac. 674. σῶσαι σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς ib. 805. τέχναις θεῶν ὦλοντο Hel. 936. γυναι-κεῖαις τέχνασιν αἰρεθεῖς ib. 1637. conf. Dan. fr. VIII. 1. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες Pol. fr. III. 1. τὰς κατὰ τέχνας σπαδαζομένους Epist. IV.
- Τέχνημα. δόλια τεχνήματα Iph. T. 1355.
- Τέως, *adverb. usque ad eum locum*. Her. 725.
- Τήκειν. τήκω καρδίαν ὀρώδια Fr. inc. CXLVIII. 6. ψυχὴν ἐθήκε Her. 645. ἐφ' ἃ καὶ τετηκότα Cy. 245. ἡνίκ' ἂν τακῇ χιῶν Ar. fr. II. 4. et τακείσης χιόνος Hel. 3. Cf. supra Τάκειν.
- Τηκτὸς μόλιβδος An. 266.
- Τηλέμαχος, filius Ulyssis. Or. 588.
- Τήλεφος, filius Herculis. Tel. fr. IX. et XIV. 1.
- Τηλίκος. γεγῶσα τηλίκη Meleag. fr. XVII. 3. τηλικῶσδε ἔσιν ἡμῖν Epist. V.
- Τηλόθεν Her. F. 1112. et El. 753.
- Τηλόσε Iph. T. 175.
- Τηλῆ Cy. 685. et Fr. inc. CXCVI.
- Τηληρός. τηληρὸς ἔσα δωμάτων Or. 1325. ἐν τοῖσδ' ἐκείνη τηληρὸς ναίω δόμοις El. 251. τηλερὰ ναιέσθ' ἀφ' ἡμῶν πεδία An. 890.

Τηλύγετος Iph. T. 828.
 Τημελείν Epist. IV. παρθένης τημέλει
 Iph. A. 731. σώματος ἐτημέλει Iph.
 T. 311.
 Τήμερον Tel. fr. VIII. 1.
 Τηνικαῦτα Iph. A. 730. et Sis. fr. I.
 11.
 Τηρεῖν. τὸν Ἀτλάντειον τηρεῖσι πόλον
 Pi. fr. III. 5. τηρεῖν ἐτέρως δυνάμεθα
 Fr. inc. LXXVI. 1.
 Τήρησις Antig. fr. VI. 2.
 Τητᾶν. χαρμάτων τητῶμεθα Or. 1084.
 τῷ εὖ τητῶμενος Bel. fr. XVI. 16.
 πατρὸς τητῶμενος Her. 24. πάσης
 χώρας Ἑλλάδος τητῶμενοι ib. 31. φί-
 λων τητῶμένη Hel. 281. χορῶν τη-
 τῶμένη El. 310. ἀρίστων νυμφίων τη-
 τῶμεναι Hec. 324.
 Τίειν. τὸν θεὸν μείζον τίσσα τῆς ἐμῆς
 ἔχθρας πολὺ Her. 1013. πατρὸς ἔτι-
 σας φόνον El. 1188. τιμωρία ἔτισεν
 ὧν ἦρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. ἃ σε
 δεῖ τίσαι παισὶ Her. 216. τῶνδε τι-
 σάντων δίκην Sup. 733. cf. Med. 767.
 et 802. et Rh. 812. et 894. τὸν Ἑλέ-
 νης τίσαντας ὀλεθρον Iph. A. 1382.
 ἐπεὶ δὲ πατρὸς αἵμ' ἐτίσάμην Iph. T.
 78. τίσαι δάμαρτα Tr. 1034. τί δρωῶν
 ἂν φονέα τίσαίμην πατρός; El. 599.
 ὡς—τὴν δὲ τίσωμαι δίκην Med. 1316.
 τισώμεθ' αὐτὸν Bac. 848. Μενέλεω
 τίσομαι Or. 1171. τισόμεσθα σύγ-
 γονον Hel. 1640.
 Τιθέναι. τῆνομά με θανεῖν ἐρᾶν τίθη-
 σιν Hec. 358. κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος
 τίθησι Ph. 1401. πόδι γεραῖον ἵχνος
 τίθημι ib. 1710. τίς τὸν γέροντα
 τύμβον ὀρφανὸν σέθεν τίθησιν; Med.
 1210. πρὸς τῶν ἐχόντων τὸν νόμον
 τίθης Al. 58. ὥς νιν φαρμάκοις κε-
 κρυμμένοις τίθημι ἅπαιδα An. 33. τὴν
 Σκύρον ἑδαμῇ τίθης ib. 209. ἱερὴν
 τίθησί με Iph. T. 34. ἀκύμονα πόντε
 τίθησι νῶτα ib. 1445. σώζει αὐτὸν,
 ὅσπερ εὐτυχῇ θεῶν τίθησιν Rh. 584.
 ἄβατον ὅς πέδον τόδε τίθησι Bac. 11.
 ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημί νιν Hel.
 1027. ἐνδύμιόν μοι τόδε τίθησι Ion.
 1347. νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων
 φρένας Gl. fr. II. 2. τὸν εὐτυχᾶντ'
 αἰεὶ μείζω τίθησι Phi. fr. XII. 2.
 λεπτὸν ἵχνος ἀρβύλης τιθεῖτε (qu. a
 τιθέω) Or. 141. εἰς τὸ φέρτερον τίθει
 τὸ μέλλον Hel. 352. τὰ πράγματα

ὀρθῶς ἦν τιθῇ Bel. fr. XXIV. 5.
 πέρας εἶδεν τιθεῖς ἀλγέων Al. 893.
 ἐν αἰσχροῖσιν τιθεῖς ib. 1040. σπευδῇ
 τιθέντα δεῦρο πόδα An. 547. φίλημα
 παρὰ γένυν τιθέντα σὸν Sup. 1153.
 ὦκον πόδα τιθεῖς Iph. T. 32. cf. Rh.
 280. ἄνω κάτω τιθεῖς Bac. 602. θνα-
 τοῖς ταλανίας τιθεῖς ἐρετροῖς Her. F.
 402. συλλαβὰς τιθεῖς Plis. fr. I. 2.
 πλεστον ἐντιμον τιθεῖς Plis. fr. I. 2.
 φίλης τιθέντες τὰς πολεμωτάτας Hec.
 848. ἀγῶνα πάνδημον τιθέντας Ἀ-
 θληταῖσιν Al. 1030. ἀπρώτῳ πέδῳ
 πλευρὰς τιθέντες Her. F. 53. τιθεῖσα
 λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηγῶν Or. 959.
 σίδαρον ἐπὶ κράτα τιθεῖσα κέρμιον ib.
 964. δεῦρ' εἰς τὸ λευρὸν πέδον ἵχνος
 τιθεῖσ' ἐμὸν Ph. 843. μεγάλη παθεῖα
 —τοῖς Δαναΐδαῖς τιθεῖσα Iph. A.
 1335. μάχας ἀνδρῶν τιθεῖσα καὶ φό-
 νης ib. 1419. cf. Ion. 1225. ὑψηλῶν
 ἐπὶ νῶν τέθεικε σκύλα πλεῖστα βαρ-
 βάρων El. 7. ὥς σε πολυπονωπάτην
 βροτῶν δαίμων ἔθηκεν Hec. 723. γυμ-
 νόν μ' ἔθηκαν διπτύχῃ σολίσματος
 ib. 1156. νύμφας ἔθηκεν ὀρφανὰς
 ζυναόρων Or. 1136. οἷπερ κᾶμ' ἔθη-
 καν ἄθλιον ib. 1166. ἔτι περ κρανηγὴν
 ἔθηκαν ib. 1510. θανάτῳ ἔθηκαν ib.
 1641. τάσδε θεοῖς ἀσπίδας ἔθηκε Ph.
 579. καλλινίκας Κεκροπίδας ἔθηκε
 ἐγὼ ib. 862. πολλὰς με μακαρίαν
 Ἑλληνίδων ἔθηκαν Med. 510. ἡμῖν
 πολλὴν ἔθηκε σωτηρίαν ib. 915. μ'
 ἐκ ἁπαίδ' ἔθηκεν Al. 624. cf. An. 613.
 Rh. 909. πάσαις ἔθηκεν εὐκλέεσσαν
 βίον γυναῖκα Al. 626. ὅς σε πολλά-
 κες δορὶ ναύτην ἔθηκαν κακὸν An. 458.
 τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξία Iph. T. 1280.
 πατρός δόμον δις τοσούτ' ἔθηκαν εὐκλε-
 έεσσαν Rh. 160. μέγαν σε Ὀθηκῶν
 ἀνακτα ἔθηκαν ib. 407. τεκεῖν μ' ἔθηκε
 τόνδε δύστηνον γόνον ib. 918. τὴν
 ἐναντίαν δαίμων ἔθηκε Her. 935.
 κάμνειν με τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον ib.
 990. ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχους
 Hel. 99. τὰδ' εἰς κρίσιν σοι τῶνδ'
 ἔθηκεν Ἥρα κακῶν; ib. 685. μακαρίον
 γ' ἔθηκε με Ion. 562. γέλων ἔθηκε
 συνδείπνους πολλὸν ib. 1172. θνητοῖς
 τὰς νόμους εὖ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς ib.
 1313. Θήβαις ἔθηκεν ὅμμι' ἐλεύθερον.
 βλέπειν Her. F. 221. οἱ εἰσὶν ἔθη-
 καν ib. 590. τὸν ἄκνον θῆκεν βίονον

βροτοῖς ib. 699. ὀρφανὴν με φίλε πατρός καὶ τόνδ' ἔθηκας El. 915. δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν θεὸς ἀνδρώποιν Alcmen. fr. VI. ἀκραντά μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς Alex. fr. XXII. 1. εἴ τι' εὐφυᾷ φῶν' ἔθηκε χεῖρονα Antiop. fr. XXXVI. 2. νόμον ἔθηκ' ἄν' Ἑλλάδα Ar. fr. II. 8. αἱ τύχαι με σοφὴν ἔθηκαν Cresph. fr. X. 3. τὰ μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπειν' ἔθηκε Fr. inc. XXX. 4. φονίης ἀνδρῶν ἀμίλλας ἔδετ' (i. e. ἔδετε) ἀσεφάνης An. 1021. λαῖνές πύργους πέριξ ὀρδοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν Tr. 6. γάμον Νηρηίδος ἔθεσαν Iph. A. 1078. θές ἴχνος πέδῳ Or. 1440. σαυτῷ νόμον τόνδε ταῖς ἄλλαισι θές γυναιξὶ Tr. 1031. θές εἰς χορὸν ἴχνος El. 859. ἵνα με πτερεῶσαν ὄρνιν—θεῖη Hip. 734. πῶς σ' ἔτις ἂν θεῖη τυφλόν; Cy. 670. οἶος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως θεῖην Her. 744. ὥς γνωτὸν θεῖη τὸν κράτιστον Ἑλλάδος Hel. 41. τὸ κακὸν εἰδὲς χρῆσθ' ἂν θεῖη Phoen. fr. VII. 2. ὅταν τάκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν An. 738. μὴ' ὑπέρσθαι τῶν ἐμῶν τὰς σθῆς λόγους θῆς Sup. 515. ἐπειδὴν ἔχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν θῶμεν Rh. 470. μὴ' μοι κόπον θῆς ib. 827. χάριν ἀνακτι θῶμεν Bac. 720. Τιβερύδιος θῆς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν Her. 164. vid. not. ὥς πρὸ ναῦ λαμπρὰ θῆ πυλώματα Ion. 79. μὴ' πλέσιν θῆς Ar. fr. XXII. 1. ἐτλησαν δεῦρο ξένον πόδα θεῖναι Sup. 172. χέρσῳ ταφὰς θεῖναι Hel. 1070. χρόνιον ἴχνος θείς Or. 234. γλευρὰ θείς ἐπὶ χθονὸς Cy. 541. γυμνὸν σῶμα θείς πορπαμάτων Her. F. 959. λόγους θείντας El. 798. κράτα θείσ' εἰσω πέπλυν Or. 280. χρυσὴν θείσα σέφανον ἀμφὶ βοσρύχοις Med. 1160. ἐγὼ σε θήσω τῷδ' ἐλεύθερον φόβῳ Hec. 869. πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς ib. 875. cf. Or. 1664. Hip. 521. et El. 648. πικρὸν Ἀδράσῳ νόσον Ἀργείοισι τε θήσει Ph. 957. εὐκλεᾶ με θήσει ib. 1731. τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρὰς θήσω Med. 375. θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων ib. 383. πικρὰς ἐγὼ σφιν καὶ λυγρὰς θήσω γάμοις ib. 399. παίδων γονὰς σπεῖραι σε θήσω ib. 718. εὖ τῶνδ' ἐγὼ θήσω περί ib. 926. Τυδέως ἔπαινον ἐν βραχεὶ θήσω μέγαν

Sup. 901. πᾶ θήσεις μνήμη πῶδε; ib. 937. φόβον αὐτοῖς θήσει ib. 1208. ὦδας ὑσέροισι θήσετε ib. 1224. τὰμ' ἐγὼ θήσω καλῶς Iph. A. 401. θοῖνῃν πᾶ γυναιξὶ θήσομεν; ib. 722. θήσει κόρας πολυκλαύτης ib. 779. σχῆμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κᾶρα Rh. 209. ἀγῶνας, θς ἐμοὶ γάμοι θήσῃσιν Tr. 364. γυναιξὶ σωφρονεῖν πάσαισι θήσει ib. 1057. αἶσον οἰκῶν ἐμῶν με θήσει ib. 1321. θήσω φόνον θῆλυν Bac. 795. αἶμα θήσεις ib. 835. et Ion. 1260. εὐτυχῇ με θήσετε Hel. 1466. ἐσόδους Φοῖβε καθαρὰς θήσομεν Ion. 105. πτηνῶν ἀγέλας—φυγάδας θήσομεν ib. 109. ὁ χρῆ, εἰδὲς μὴ' θεῶν θήσει ποτέ Her. F. 311. τὰ Κασ. λέκτρ' ἐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλλ. πρόσθεν θήσῃν ποτέ λόγχης Hec. 131. ἐμποδῶν θήσῃν δόρυ Sup. 1192. μακάριον με τις θεῶν ἐμελλε θήσῃν Iph. A. 1406. τὰ ἐπτάπυργα κλείθρα γὰς καλλίνικα θήσων Ph. 1066. βαρβάρων τρόπαια μυρίων χερὶ θήσων Hel. 1397. εὐναίας καρφηρὰς θήσων τέκνοις Ion. 172. 2) med. πολὺν ἐπὶ κράτα τίθεται χέρα Hec. 654. τὰ λῶσα καὶ κάλλιπα πολεμύτατα τίθεσθαι Med. 573. ὄρον—αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν τίθεται Al. 597. τί κατ' ἀλλήλων φόνους τίθεσθαι; Sup. 951. κλῆρον τίθεσθαι Iph. A. 1198. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀρετῆς; Ion. 863. μὴ' νεῖκος κοῦράνοις τίθαι Dic. fr. V. 1. τάφῳ μνήμην τίθεσθαι Ph. 1579. χάριν τίθεσθαι Iph. T. 602. cf. El. 61. σοφὰς τίθεσθαι τὰς λόγους Dan. fr. XII. 2. τετράποδος βάσιν θηρὸς—τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα Hec. 1059. δοῖναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος ib. 1073. ἀφίδα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος πάντων Tr. 288. ἄγω τὸν ὑμᾶς, κἀμὲ—γέλων τιθέμενον Bac. 1079. δῖαιμον ὄνυχᾳ τιθέμενα σπαραγμοῖς Hec. 657. χέρα κρᾶτ' ἀποκείριμον τιθεμένα El. 148. καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες Or. 511. σφάγιον ἔθετο μάτερα ib. 840. cf. Hec. 111. ὄνομα Πολυν. πατὴρ ἔθετό σοι Ph. 640. cf. Iph. T. 499. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ σέφῳ Ph. 865. cf. Ion. 1191. οἱ τὰς νόμους ἔθεντο Cy. 338. cf. Iph. T. 1458. et Sis. fr. I. 6. ἔριν ἔθετο Πριαμίδαισιν Ἑλλά-

δος Hel. 255. Δελφοὶ σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τῷ θεῷ Ion. 54. γὰν φίλαν Ἰνάχην θεῖτ' (i. e. θεῖτο) ὀνήσας Sup. 372. μηδέν' ἂν χρεὺς ἔκατι προσάτην θείμην χθονὸς Iph. A. 373. δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἂν Antioip. fr. XXVIII. 2. ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι; Or. 469. μὴ θῆται παρ' ἑδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς Iph. T. 732. ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι Hec. 755. εἴπερ τῷδ' ἐβελήθης χάριν θέσθαι ib. 1212. cf. Ion. 1104. Θυέση πόλεμον—θέσθαι Or. 14. ψῆφον ἐπὶ φόνῳ θέσθαι ib. 754. ματροκτόνον αἷμα χειρὶ θέσθαι ib. 831. φίλον θέσθαι πάντ' Ἐρχθιδῶν λεῶν Sup. 387. ἐν ψῆφῳ λόγῳ θέσθαι Rh. 310. βορὰν δυσσεβῇ θέσθαι γνάθος Cy. 288. πρὶν τὸδ' εὖ θέσθαι Her. F. 605. cf. v. 938. ταῦτ' ἐν αἰσχυρῷ θέμενος Hec. 806. ὕβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνωνος γόνον Or. 1038. θέμενος εὖ τὰκεῖ Iph. A. 672. cf. Iph. T. 1003. et Bac. 49. τέχνην θέμενος Iph. T. 712. ὄνομα νησιωτικὸν Σαλαμίνα θέμενον Hel. 149. ἀμφὶ βύκτροις ἔρεισμα θέμενος Her. F. 109. χρωτὰ χρωτὶ πέλας θεμένα Sup. 1021. λυγρὰν Αἰγίσθεος λῶβαν θεμένα El. 165. θεὸς τε καὶ γῆν—θέμεναι μάρτυρας Sup. 261. καλὸν πάρεργον αὐτὸ θέσομαι πόνον Or. 609. γόους πρὸς αὐτὴν θεσόμεσθαι ib. 1121. σιγὴν τῶνδε θέσομαι περί Med. 66. ἐκ ἀκριβῶς αὐτὰ θέσομαι λίαν ib. 532. ἐγὼ τὰμὰ θέσομαι καλῶς Hip. 709. cf. An. 378. ἐκφορὰν τῷδε θέσομαι νεκρῷ Al. 424. ὀνύχων δαΐ ἀμύγματα θέσομαι An. 828. λύκειον ἀμφὶ νῶτα θέσομαι δορὰν Rh. 208. Ἰῶνα αὐτὸν ὄνομα κεκλήσθαι θέσεται Ion. 75. 3) pass. ψυχὴν ἄδλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ Fr. inc. XVI. 7. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐλπίδι τεθειμένος Epist. III. δάκρυα φανερὰ πᾶσι τεθειμένα Ph. 1560. ἔτος ἦν τεθῆ νόμος Sup. 541. γέμω κακῶν δὴ, κέκετ' ἔσθ', ὅπη τεθῆ Her. F. 1245. ἴσαι ψῆφοι τεθεῖσαι El. 1266. τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθεῖσεται ib. 1268.

Τιθήνη Hec. 281.

Τιθνηνός. πόνων τιθνηνὸς ἀποδιδῶσά σοι τροφὰς Iph. A. 1230.

Τίκτειν. τίκτω παῖδας παιδὶ Ph. 55.

κέρδος—τὴν χάριν τίκτει διπλὴν Rh. 163. ὃς νέος τίκτει θεὸς Bac. 467. πολλὰ τίκτει Μοῖρα Her. 898. τίκτει λαθῶν Dan. 18. οἱ πόνοι τίκτεσι τὴν εὐδοξίαν Ar. fr. VII. 3. τίκτει (sc. ἡ γῆ) θνατὸς, τίκτει δὲ βορὰν φῦλά τε θηρῶν Chry. fr. VII. 4. 5. τίκτει πόλεμον Dic. fr. VI. 3. ὕβριν τίκτει πλῆθος Hip. fr. X. cf. ejusd. fr. XI. 2. μακρὸς αἰὼν μυρίας τίκτει πόνας Ceno. fr. IV. 3. μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι Tem. fr. VIII. 3. ῥώμη ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην ejusd. fr. XI. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσος Fr. inc. XXIX. 1. οἱ πόνοι τίκτεσι τὴν εὐανδρίαν eorund. LI. 7. λύπαι ἀνθρώποισι τίκτεσιν νόσος eor. LXVI. ἄκλαντα τίκτειν τέκνα An. 1236. τίκτειν μέλη Sup. 180. sq. δεινὸν τὸ τίκτειν Iph. A. 917. τίκτων αὐτὸς ἑαυτὸν Pi. fr. III. 2. ἡ γῆ τίκτεσσα ποίαν Cy. 332. πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθакὼν αἰὶ Her. 994. ἐγὼ τέκον Πάριν Hec. 387. ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδ. εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων Or. 249. ἔτεκες ἀνόνητα Hip. 1145. cf. Thes. fr. III. 2. ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν, Πάριν τεκῆσα Tr. 919. sq. Κύπρις ἔτεκε πολλὸν μὲν αἷμα, κ. τ. λ. Hel. 367. μεταλλαγαὶ συντυχίας ἔτεκον αὐοῖδὰς Her. F. 767. ὃ, τι ἐνὶ αὐτὸς τέκει κάλλιπον Iph. T. 20. ἵνα παῖδας τέκω δάσος An. 198. cf. v. 201. νεανίαν τεκὼν ἄριστον Sup. 1092. hinc τεκὼν, pater, Her. F. 975. et passim: ita etiam τεκόντες, parentes, ut Or. 891. Hip. 1081. Al. 961. Sup. 361. Alcmaeon. fr. VII. 1. Alop. fr. I. Fr. inc. CXXXIII. 1. et fr. inc. B. 51. et 52. et τεκῆσα, mater Hec. 414. et 426. Ph. 53. et 54. etc. ἡ τεκῆσα γὰρ Alex. fr. XII. 4. σφαγεῖον Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμὸν Tr. 742. τάφῳ πρόσπολον ἔτεκόμαν; ib. 265. ὅτε σε τέκετο ματρώθεν Ζεὺς Hel. 216. τέκνα τρίγωνα τεκόμενος Her. F. 1023. cf. v. 1183. ὃ τεκομένα με μᾶτερ Or. 196. ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρὶ Dan. 15. τὸ τεχθὲν ib. 44. etc.

Τιμᾶν. ὅστις τιμᾶ μητέρα Or. 1606. τί τὴν τυραννίδα τιμᾶς ὑπέρφευ; Ph. 553. Ἀρτεμιν τιμᾶ Hip. 16. cf. v.

55. ὅς Φρύγες νόμος τιμῶσιν Tr. 1211. χάριτας, αἷς τιμῶσί σε And. fr. VII. 7. τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί σε ejusd. fr. XXIII. 1. οἱ τιμῶσ' ἀχρεῖες ἡδονὰς Aut. fr. III. 15. τὴν εὐγένειαν—τιμῶσι πολλοὶ Inus fr. XIII. 2. τὰς περισσὰς—τιμῶμεν Phi. fr. I. 6. τίμα Κύπριν Al. 793. τίμα δεσπότην σέθεν Tr. 694. θεοὶ ὅταν τιμῶσιν, εἰδὲν δὲ φίλων Her. F. 1338. τιμᾶν τὸν ἐσθλὸν Hec. 327. τὸν ὁμῶθεν τιμᾶν Or. 486. ἰσότητα τιμᾶν Ph. 539. φίλος τιμᾶν Med. 660. χοῖρες ἄγγος τιμᾶν Iph. T. 960. ἐπεὶ σε πολλῶ μᾶλλον, ἢ—ἄξιον τιμᾶν ὅπλα Tr. 1225. τιμᾶν θεός Bac. 1009. Her. 903. et Antiop. fr. IV. 2. τὰ πρῶτα λέκτρα νυμφικὰς ὁμιλίας τιμᾶν Hel. 1417. τὴν εὐσέβειαν τιμᾶν Ion. 1046. τὰς ἐσίας μᾶλλον, ἢ τὰς ἀρπαγὰς, τιμᾶν δίκαιον Er. fr. IX. 2. τιμῶν μ' εἰδὲν ἦσσαν, ἢ Διοσκόρῳ Or. 465. πατρώαν τιμῶν χάριν ib. 827. πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνὸς Hip. 954. τιμῶν Βρόμιον Bac. 329. τιμῶν μαντεῖον ἔδραν Ion. 130. νεκρὸς δακρύοισι τιμῶν Her. F. 1361. Εἰρήνην τιμῶντες Or. 1683. τὰς ἀγνωμοσύναν τιμῶντας Bac. 884. τέχνην τιμῶσα Iph. T. 54. τὸν πάλαι ἐμὸν πόσιν τιμῶσα Hel. 64. τὰ τῶν θεῶν τιμῶσα ib. 1665. cf. El. 194. et Bel. fr. XXV. 10. Διόνυσον τιμῶσας χοροῖς Bac. 220. ἐτίμησ' ἄθλιον τύμβον πατρὸς El. 519. ἐκ ἔσθ', ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν Ph. 1664. τεφάνοισιν εἰδαμὴ τίησεται Er. fr. I. 54. τιμώμεθα Ael. fr. VI. 7. sed vid. not. τιμάσθω σέβας ἐμπόρων Al. 1002. τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρῶν ib. 622. cf. v. 1095. νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν, εἰδὲ τιμᾶσθαι θέλει Tr. 27. τὸν καταδόνον ὀρῶντες εἰ τιμώμενον Hec. 316. τῷ τιμωμένῳ Or. 911. τέρπεται τιμώμενος Bac. 321. ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Plis. fr. I. 6. cf. Bel. fr. XXIII. 3. τιμώμενοι χαίρουν ἀνδρώπων ὑπο Hip. 8. cf. Sup. 232. ἔτος ἐκ τῶνδ' ἐτιμάτ' ἂν θανῶν An. 1185. ὃ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον Tr. 735. vid. not.

Τιμάορος. θεῶν πατρώων καὶ τάφων τιμάορον γένος Dan. fr. VII. 4.

Τιμή. ἄξιος τιμῆς Hec. 309. cf. Al. 436. et Epist. IV. τὸ πρᾶγμ' ἐμοὶ τιμὴν φέρει Hip. 329. cf. Sup. 306. τιμῆς ἐμέμφθη Hip. 1402. στρατηλάταις δορὸς διπλάζεται τιμὴ Sup. 781. εἰδ' ἀμνημονῶν τιμῆς Rh. 648. εἰς ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι Bac. 192. τῷ θεῷ τιμὴν δίδω ib. 342. τιμὴ σ' ἐπαίρει Bel. fr. XXIII. 1. οἷας ἔλαχες τιμῆς Hip. fr. XVIII. 1. τοῖς τεκῆσιν ἄξιαν τιμὴν νέμειν Fr. inc. B. 51. 2) dor. τιμά. ἔρχεται τιμὰ γυναικίῳ γένει Med. 417. βασιλῆίδα τιμὰν Hip. 1281. ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων τιμὰ καὶ κλέος An. 774. μαντεῖον τιμὰν Iph. T. 1267. πολύθυντος τιμὰ Her. 778. Τιμὰν ἀντέτασθε Fr. inc. CXVII. 1. 3) plur. ὅσοι δημηγόρους ζηλῆτε τιμὰς Hec. 255. τοῖς θανῶσι τιμὰς διδόντα Ph. 1331. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι χρῶν Hip. 107. σοὶ τιμὰς μεγίστας δώσω ib. 1424. τιμὰς ἐνέρων ἀφοριζόμενος Al. 31. τιμαῖς τέρπεσθαι ib. 54. πλείστας τιμὰς ἔσχεν Sup. 874. τὰς ἐν τιμαῖς ἦσσαν ζηλῶ Iph. A. 19. ἐφ' οἷσι ξενокτόνους τιμὰς ἔχω Iph. T. 776. cf. v. 748. et 1461. τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξία ib. 1280. ἢ ἐν σοφοῖς τιμὰς ἔχουσα Rh. 891. Τροίας ἀρχαγὰς τιμὰς Tr. 196. ἐξ ἀπάνταν τιμὰς ἔχειν κοινὰς Bac. 208. τιμὰς πατρώας ἔχειν Her. 810. θεῶν ἀνέστησεν τιμὰς Her. F. 853. τιμὰς σωτήρας ἔχοντες El. 993. βία ἔλκετε τιμὰς Inus fr. IV. 1. etc.

Τίμημα Hip. 622.

Τιμητέος Or. 484.

Τίμιος. ὁ ἐν πολιταῖς τίμιος κεκλημένους Hec. 625. τίμιος γεραίρεται Sup. 553. δαίμονα, ἐν θεοῖς τίμιον Tr. 49. θυσίαισι—τίμιον ἀνάξει Her. F. 1333. τίμιος θεοῖς ἔσθ' And. fr. VII. 5. τίμιος πλετῶν ἀνὴρ ejusd. fr. XVI. 2. περιβλέπεσθαι τίμιον; Ph. 554. τιμώτερος φανῇ Cy. 530. et τιμωτέρα φ. Hip. 332. ψυχῆς εἰδὲν ἐστὶ τιμώτερον Al. 302. et Fr. inc. LXXIX. ἐκ ἔσιν ἀρετῆς κτῆμα τιμώτερον Fr. inc. IV. 1. πασῶν γυναικῶν τιμωτάτη Her. 598. κτῆμα τιμωτάτων Or. 702. αἶρα θεῶν ὄχημα τιμώτατον Fr. inc. B. 26. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμώτατα Ph. 442.

Τιμόπολις Sup. 375.

Τιμωρεῖν. Παλαμῆδες σε τιμωρεῖ φόνη Or. 433. cf. Ph. 942. τιμωρεῖν τέκνοισι Hec. 749. τιμωρεῖν φίλοις Or. 717. τιμωρεῖν πατρί ib. 922. et τιμωρῶν π. ib. 546. 562. et 774. it. Iph. T. 925. et El. 974. τιμωρεῖσθ' ἐν νιν Bac. 1079. σοί γε τιμωρέμενος Or. 1117. Ζεὺς ὁ τιμωρέμενος Sup. 511. τήνδε τιμωρέμενος Iph. T. 558. πατρί τιμωρέμενοι El. 1095. τὲς κακὰς τιμωρεμένη Hec. 756. cf. v. 1258. εἰ μὴ σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην Cy. 691. πατρὸς αἵμ' ἐτιμωρησάμην Cenei fr. III. 1. cf. Al. 736. τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι Hec. 882. τὸν ἐχθρὸν εἰ τι τιμωρήσομαι Or. 1102. τιμωρήσομαι Ἰππόλυτον Hip. 21. cf. v. 1422.

Τιμωρία. πατρὸς τιμωρία Or. 425. δίδως μοι πολέμιων τιμωρίαν ib. 1160. ἐξ ὧν εἰσὶ τις τιμωρία Sup. 546. κακίης ἐννίδος τιμωρία Iph. A. 397. ἥν' ἔχω τιμωρίαν Θηρὸς πανέργου Cy. 440. πατρώαν τιμωρίαν El. 978. τιμωρία ἔτισεν ὧν ἥρξεν κακῶν Phry. fr. V. 5. ματρὸς αἵματος τιμωρίαί Or. 400. ἐγγυὲς ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας And. fr. XXVI. 2.

Τιμωρὸς, ὁ. σύ μοι γενεῶ τιμωρὸς ἀνδρὸς Hec. 790. τιμωρὸς λιπέσθαι τῶν δεδραμένων δίκην Her. F. 168. 2) ἡ. χεῖρα τιμωρὸν Hec. 843. πατρὸς τιμωρὸν δίκην El. 676.

Τινάσσειν. τινάσσει κράτα Her. F. 867.

Τίνειν. τίνει ταύτην δίκην Or. 7. cf. v. 530. et 1090. An. 53. Iph. T. 339. et Her. F. 733. τίνει γ' ἂν τῇ τεθνηκυῖα τροφᾷ Or. 109. τίνων ἀμοιβὰς Her. F. 1169. τίνοντες ἀδικίας Ion. 447.

Τίνυμαι. αἵματος τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον Or. 323.

Τιρυνθίος. Τιρυνθίω Εὐρυσθεῖ Al. 484. cf. v. 494. τῷ Τιρυνθίῳ Ἡρακλεῖ Tel. fr. I. 4. Τιρυνθίοις Ἀργείοις Her. 164. ἡ Τιρυνθία Ἀλκμήνη Al. 841.

Τίσις Hel. 1019.

Τιτὰν Προμηθεὺς Ph. 1129. et Ion. 455. Τιτάνων γενεὰν Hec. 472. cf. Iph. T. 223.

Τιτανὶς κέρα Hel. 388.

Τιτρώσκειν. ἐπεὶ μ' ἔρωσ' ἔτρωσεν Hip.

392. τὰν Κενταύρων γένναν' ἔτρωσε τόξοις Her. F. 366. τρώσῃς φόνον Sup. 1204. τρώσασα ἡμᾶς Hip. 703. τρώσει νιν οἶνος Cy. 421. τίς ἐν τέτρωται; Rh. 847. ἡμεῖς τετρώμεθα ib. 849. τετρωμένους ἰδῶσα καιρίως σφαγὰς Ph. 1440. οἱ τετρωμένοι Rh. 836. τρωθεῖς Ph. 1406. et An. 617.

Τλάμων, dor. pro τλήμων. ὦ τλάμων πῆς Hec. 170. ἄλις—τέθνηχ' ὁ τλάμων Or. 1028. Οἰδίπῃς ὁ τλάμων Ph. 1051. ἐν τλάμονι θυμῷ Med. 865. τλάμων πόσις El. 1160. ἃ τλάμων Hec. 936. Δαρδανία τλάμων Or. 1391. τλάμον γύναι Med. 1274. ὦ τλάμον ὑμεναίων Hip. 554. πόλις τλάμων Sup. 1079. Λήδας ἃ τλάμων κέρα Iph. T. 210. τλάμονα Κασσάνδραν Tr. 248. etc.

Τλατὸς, dor. pro τλητός. δελείας τᾶς ἐ τλατᾶς Hec. 158.

Τλάω, vel τλήμι. τί τλᾶς; Ph. 1717. τλῆθι τὰ μὴ φίλα Hec. 1251. τλᾶθι Al. 895. τλῆθι τὲς σὲς προσβλέπειν ἐναντίως ἐχθρὸς Her. 943. μήποτε τάνδε δελοσύναν τλαίην Ph. 200. μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν; El. 278. μὴ τλῆς με προδῆναι Al. 276. μὴ τλῆς—φίλως κτανεῖν Cy. 287. με τλῆναι σὴν κασαιμάξαι δέρην Or. 1527. τλῆναι δεινὰ Iph. A. 98. cf. Or. 376. Ph. 1716. Iph. A. 942. Ion. 1497. etc. πόνως μυρίως τλῆναι μάτην Hel. 609. φοίνιον αἶμα τλὰς Her. F. 1184. ὁ πολλὰ τλὰς Ἡρακλῆς ib. 1250. τλᾶσ' ἔργον ἀνοσώτατον Med. 796. cf. v. 1328. ἔργον τλᾶσα γενναῖον Al. 627. ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία ib. 840. τίς ἔτλα κακῶν τόσων—ἄχεα φανερά; Ph. 1514. σύ γε τὸν σαντᾶς ἔτλας πόσιν ἀντί σᾶς ἀμείψαι ψυχᾶς ἐξ ἄδαο Al. 463. cf. v. 472. νόσον Ἑλλάς ἔτλα An. 1045. τίνα βίοτον ἐκ ἔτλας; Hel. 220. χρόνον ἔτλα τοπάλιν εἰσορᾶν Her. F. 777. πτωχὸς ὧν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Tel. fr. XI. 2. οἷον τέρμονα βίης—ἔτλης Ph. 1362. τέκνοις σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος ἔτλης Med. 1326. cf. v. 1340. εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν βία Hip. 885. cf. v. 1073. ἔτλην θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι Al. 1. ὃς ἐκ ἔτλη θανεῖν ib. 958. ἐλθεῖν ἔτλησαν δεῦρο Sup. 171. τόλμαν, ἣν ἔτλη πατήρ Iph. T. 862. μά-

χαρ Μινυῶν, ἧς ἔτλην Her. F. 50
 ἔτλην φόνον ib. 1279. ἅπαντ' ἐλάσσω
 κείνα τῶνδ' ἔτλην κακὰ ib. 1411. τίς
 τὰ δεινὰ τλήσεται; Iph. T. 617.
 Τλημόνως. μένειν χρὴ τλημόνως Sup.
 947. ὦν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀπο-
 σερεῖς Iph. A. 1165. τέθνηκε τλημό-
 νως Tr. 40.
 Τλήμων. ὡς τάφῳ τλήμων τύχω Hec.
 47. ὁ τλήμων πόλεμος Sup. 119.
 τλήμονας φυγὰς Hip. 1177. et El.
 233. et 505. et τλήμονες φυγαὶ Bac.
 1348. ὃ τλήμονες γυναικες Sup. 292.
 τλήμονας παίδων τύχας Her. F. 921.
 τὰμὰ ἐχὶ τλήμονα; Or. 1613. τλή-
 μονα ἔλεξας Iph. A. 1132. τλημο-
 νεζέραν ὁδὸν Med. 1068. et τλημο-
 νεζάτην ὁδ. ib. 1067. τλημονέσατον
 λόγον Hec. 562. τλημονεζάτην πα-
 σῶν γυναικῶν Her. 570. etc. Cf.
 Τλάμων.
 Τλησίμοχοι Fr. inc. XCIX.
 Τλητός. ἔ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν
 Med. 797. ἄλλος ἔ τλητὸν, εἰδὲ βῆττον
 Hip. 846. cf. v. 875. παίδων νόστος
 —ἔ τλητὸν ὄρᾶν Al. 890.
 Τμητός. τμητῶν ἱμάντων Hip. 1245.
 Τμῶλος, mons Lydiae. Bac. 55. 64. 154.
 et 462.
 Τοῖχος. ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον Hec.
 1174. εἰς τὸν εὐτυχῇ χωρῶντα τοῖχον
 Alcmen. fr. I. 2. ἀμφίβλητρα τοίχων
 ὑψηλὰ Iph. T. 96. εἰς ἀμφοτέρους
 τοίχους μελέων Tr. 118. τοίχους δεξιᾶς
 λαίης τε Hel. 1589. τοίχοισιν ἐπι
 Ion. 1158. τοίχων πτυχαῖς Fr. inc.
 CLVI. 2.
 Τοκάς. τοκάδος δέργμα λεαίνης Med.
 187. τοκάδα τὰν Διογόνοιο Βάκχης
 Hip. 559. ὅσαι τοκάδες ἦσαν Hec.
 1157. γενναίων ἐκ τοκάδων Cy. 42.
 Τοκεύς. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμω-
 μένοις Hec. 403. τοκέων πυριγενεῖ
 τέμνειν παλάμῃ χρῶα Or. 817. ἀκ-
 σίως τοῖς φιλότοις τοκεῦσιν ἡράμην
 δόρον Ph. 437. τοκέας φιλεῖν Sup. 507.
 δάιοι τοκέων χεῖρες Her. F. 915.
 Τόκος, 1) filius. Ἀμαζόνος τόκος Hip.
 10. Θησέως τόκῳ ib. 520. Ἀλκμήνας
 τόκῳ ib. 553. cf. Her. F. 929. Ἀγα-
 μέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος
 An. 885. cf. v. 1116. Θεῶ πατρός
 τόκος (ubi est filia) ib. 1255. Αἰ-
 γέως τόκος Sup. 647. τὸν Οἰκλέες

γενναῖον τόκον ib. 925. Λαέρτα τόκον
 Iph. A. 204. cf. Tr. 421. Ὀιδέως
 τόκος Iph. A. 263. ὁ Τυδέως τόκος
 Rh. 939. Ἐχίονος τόκον γηγενῇ Bac.
 1014. Μαιάδος τόκος Hel. 1686.
 εὐγενῆς τόκος Her. F. 50. τίς σε ἐν
 δεκάτῳ τόκον ὠνόμασε; Æg. fr. I.
 τόκος Οἰνέως Ænei fr. I. 3. ita agni
 vocantur μήλων τόκος Cy. 161. 2)
 partus. πρὸ μέλλοντος τόκος El. 626.
 ἄρσενος τόκῳ ib. 652. cf. Dan. 11.
 σεβρὰς ἐνεγκῆσ' ἐν τόκοις ἀλγυδῶνας
 Med. 1031. ἔ σε μήτηρ—ἐν τόκοισι
 σοῖσι θαρσυνεῖ Al. 319. τόκοις βα-
 ρύνεται Iph. T. 1228. γυναικες ἐν
 τόκοις ψυχόρραγεῖς ib. 1466. σιγῶσα
 τόκος πολυκλαύτης Ion. 869. δακρύ-
 σει γ' ἀζῶμ' ἐμῶν τόκων El. 658.
 νεογνῶν ἐκ τόκων πεπανμένη ib. 1108.
 ἢ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων ib. 1128. ἐζή-
 τησε τόκοισιν εὐμάρειαν Antiop. fr. I.
 2. τόκων τῶν σῶν χάριν Fr. inc.
 LVIII. 3.
 Τόλμα. σὺ τόλμαν τήνδ' ἔτλης ἀμή-
 χανον; Hec. 1123. τῆς γε τόλμης
 ἔ σπάνις γενήσεται Or. 940. τόλμης
 εἶμι πρὸς τὸ καρτερὸν Med. 394. δει-
 νὰν προσάγῃς τόλμαν ib. 859. τῆς
 σῆς τόλμης εἴσομαι γεγευμένος Hip.
 663. αἱ αἱ τόλμας ib. 814. τί
 τέρμα τόλμης—γενήσεται; ib. 937.
 ὃ τόλμης γενναῖα Al. 744. εἰ τόλμα
 προσγένοιτο An. 703. κατασένω δαῖτας
 τόλμας ib. 838. μόλις νιν τόλμῃ μὲν
 ἔ χειρόμεθα Iph. T. 330. ὦμωξα
 τόλμαν, ἣν ἔτλη πατήρ ib. 862. ὃ
 μελέα δεινὰς τόλμας ib. 868. ὑπερ-
 φέρεις τόλμῃ τόλμαν Her. 555. τλή-
 μων σὺ τόλμης Ion. 960. ὁ καιρὸς
 ἄπεισι τόλμας ib. 1062. ἢ τόλμα πᾶσ'
 ἐνεσιν ib. 1264. ἔχει τι δεινὸν ἢ τόλ-
 μα σε ib. 1416. πλείω μισθὸν μεί-
 ζονος τόλμης ἔχων Bel. fr. IX. 4.
 ἔχω τόλμης—διδάσκαλον Hip. fr. VI.
 1. τὰ μέγιστα πάντ' ἀπεργάζεται βρο-
 τοῖς τόλμ' ὥστε νικᾶν Ix. fr. III. 2.
 πεῖθειν τὰς πέλας τόλμῃ κακῇ Rha.
 fr. II. 6. ἔκκαυμα τόλμης Fr. inc.
 VI. 2. τόλμας ἔ καλὰς Hip. 414.
 ὅταν τις τόλμας ἀφαιρῇ Sup. 449.
 κατεῖπε τόλμας Κρεῖσσης Ion. 1216.
 Τολμᾶν. τολμᾶ, ἃ μὴ χρὴ Hec. 333.
 οἵτινες Θεῶν ἱερὰ τολμῶσιν φέρειν ib.
 804. σὺ εἰδὲ νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι

(sc. τὸν χρυσὸν) χερὸς τολμᾶς ib. 1223. ἢ τολμᾶς ὅσια Or. 825. οἱ με τολμῶσ' ἀδικεῖν Med. 165. τολμᾶ πανεργεῖν ib. 583. ἥτις ἐδὲ νῦν τολμᾶς μεθεῖναι—χόλον ib. 590. τολμᾶς ξενοδοχεῖν; Al. 555. ἡ παιδὶ πατρὸς—τολμᾶς ξυνεύδειν An. 172. δεινὰ γε τολμᾶς Iph. A. 133. et 303. τὰς πόνης οἱ γὰροὶ τολμῶσι Iph. T. 115. τόλμα τάδε Hec. 326. cf. Al. 989. τόλμα ἐρώσα Hip. 476. τόλμα προτείνειν χεῖρα Al. 1120. τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον Her. F. 307. ἀντίποινα ἐκτίνων τόλμα ib. 756. τόλμ' αἰεὶ Tel. fr. XXI. cf. Ar. fr. VII. 1. et Tem. fr. VIII. 1. τόλμα προσβλέπειν με Fr. inc. XXX. 2. εἰ μή τι καὶ τολμῶσι κινδύνε μετὰ εορῇ. LI. 6. τολμᾶν ἀνάγκη Hec. 751. τολμᾶν ἀδύνατα Hel. 817. τολμῶν, ὑπ' ἐχθρῶν οἷ' ἐτολμήθη πατὴρ El. 277. ἔτε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν Antiof. fr. XI. 4. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. cf. v. 733. τοῖσι τολμῶσιν λέγειν Sup. 854. ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ πράσσειν ἐτόλμας Hec. 1251. ἦπε τετόλμηκ' ἔργον αἰσχισον τόδε; Med. 695. ἐκ ἐτόλμησεν πόνων σὼν ἀντιλάζυσθαι; Or. 751. ἐκ ἐτόλμησας θανεῖν τῷ σὲ πρὸ παιδὸς Al. 647. conf. Sup. 910. ἐτόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας Al. 755. ἐτόλμησ' εὐθὺς ἢ πρὸς ἡδονὰς Μουσῶν τραπέσθαι Sup. 882. πρὸς θεὸν εἰς μάχην ἐλθεῖν ἐτόλμησε Bac. 636. ἴσως ἀλάστορας ἐκ ἐτόλμησε κτανεῖν Melan. fr. XXIV. τὰ δυνατὰ τόλμησον Ion. 976. ἦν τολμήσης σύ με χεῖρ' ὑπερτείνειν Iph. A. 915. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμήσαι ib. 1257. ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας Dan. 56. κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις Med. 816. μανθάνω, οἷα τολμήσω κακὰ ib. 1078. δρᾶν τι τολμήσῃσιν ἐχθρὸς Iph. A. 1389. etc.

Τόλμημα. εἶδες τὸ τόλμημα; Ph. 1670. σὲ χρεὼν ὅμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι Or. 1064. τολμήματα αἰσχισα Ph. 1225. εἶδον αὐτῶν κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ, τολμήματα Sup. 845. ἤκουσά τε θυγατέρων τολμήματα Bac. 1220. ὦ τολμήματα θεῶν Ion. 252. τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα Æol. fr. VIII.

τολμήμασιν—ἀλίσκεται πάντα Hip. fr. IV. 2.

Τολμηρός. ἀδικεμένοις τολμηρὸν εἶναι Sup. 305.

Τολμητέον Med. 1051. Iph. T. 111. et 121. et Ion. 1387.

Τολμητὸς Hel. 822.

Τολυπεύειν. Θρηξὶν πένθος τολυπεύσας Rh. 744. et 751.

Τομαῖος χαίτα Al. 101.

Τομή, vel dor. τομά. πικρὰς πελέκεως τομάς σᾶς El. 160. ἀνάμεινον φασγάνε τομάς Or. 1101. τομαῖς ἀφαιρεῖν—πασῶν μεγίστην—νόσων Inus fr. V. 6.

Τοξεύειν. ταῦτα νῆς ἐτόξευσεν μάτην Hec. 603. ἔρωε ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνδέε κόρης Tr. 255. τῷδε τοξεύσαι Ion. 1411. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας (sc. τὰ τέκνα) Her. F. 1064. τοξεύσασα Tr. 638. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1.

Τόξευμα. ἐντὸς λυγρῷ τοξεύματος Her. F. 991. τυφλοῖς ὀρῶντας ἐτάσας τοξεύμασιν ib. 199. τὰς δὲ πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι ib. 571. θερμὰ ἡλίς τοξεύματα Bel. fr. XVII. 8. τέκνα Ν. θανόντα Λοξίε τοξεύμασιν Cresph. fr. II. 2. πυκνοῖς Βακχίε τοξεύμασιν Cenei fr. VIII. 1.

Τοξήρης. μόλε τοξήρης Rh. 226. τοξήρει ψαλμῷ Her. F. 1063. χέρα τοξήρη Al. 36. τοξήρη σάγην Her. F. 188.

Τοξόδαμος Ἀρτεμῖς Hip. 1451.

Τόξον. τόξον ἐκτείνοντες ὡς καιρῷ πέρα Sup. 745. κυκλῆτο, ὥστε τόξον Bac. 1064. μισῷ εὐάγκαλον τόξον Phaeth. fr. XI. 1. παῖδα Θέτιδος τόξοις βαλὼν Hec. 388. Ἀρτέμιδος—τόξα εὐλογήσω ib. 465. τόξα κερσελὰ Or. 268. ἐκηβόλων τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ib. 274. cf. Ph. 1115. et Her. F. 473. τόξους νιν δαμάσασα Ph. 154. τόξοισιν ἐμαρνάμεσθα ib. 1148. χρυσεῶν τόξων οἰσὼν Med. 634. τόξων μεδέεσαν Ἀρτεμῖν Hip. 167. cf. Hel. 1331. τόξοις ἀφύκτοις Hip. 1422. τί τόξων ἔργον; Al. 40. τόξα ἐντείνων χερσὶν Sup. 886. τόξα χαρίτων Iph. A. 549. ἃ ἐπὶ τόξων εὐτοχία γάννται Iph. T. 1238. κερόδετα τόξα Rh. 33. ἥλικας τόξοισιν νυκὴ-

σαντα Tr. 1210. τόζων χερὶ ψάλλεσι
νευράς Bac. 782. πτηνῶν ἀγέλας
τόζοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομεν Ion.
108. cf. v. 158. 165. 173. et 524.
μεθῆκα τόξα ib. 256. τόξ' ἔχων Her.
F. 160. cf. v. 162. 195. 366. 392.
942. 970. 984. 1098. et 1135. τόξα
ἡλίς ib. 1090. τὰ τόξα λαβόντες
Cret. fr. I. 2. τόξ' ἔχουσα Meleag.
fr. VI. 5. τόξα πάλλων Fr. inc.
XXXIX. 5. et fr. inc. B. 47. 6.

Τοξοσύνα, dor. pro ὕνη. ἐπὶ τοξοσύνα
φονίῃ An. 1195.

Τοξότας, dor. pro ης Or. 1409. εἶργον
ἡμᾶς τοξόται Iph. T. 1377. ἀτράκ-
των τοξόται Rh. 312.

Τοξοφόρος. τοξοφόρῳ ἄμ' Ἀλκμήνης
γόνῳ Tr. 802. τοξοφόροι Φρυγῶν Rh.
32.

Τόπος. ἀνὰ τόπον Sup. 604. μήθ'
αἶμ' εἰσῆς εἰς ἐμὸν εἶσαι τόπον Her.
1041. ἐπεὶ γε τᾷδ' ἐφάπτομαι τόπῳ
Hel. 563. Διρκαίων ἐκ τόπων Ph.
1033. πέραν τόπων Ἀτλαντικῶν Hip.
1053. Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων
Al. 68. ἐσχάτοις Ἰδης τόποις Fr.
inc. CI.

Τόρευμα δεινὸν Her. F. 978.

Τορνεύειν. τὸν Αἰτνας μηλονόμον τόρ-
νευε Cy. 657.

Τόρνος. τροχὸς τόνῳ γραφόμενος Bac.
1065. κύκλος τόρνοισιν ἐκμετράμενος
Thes. fr. V. 3.

Τορῶς. ἐκ ἴσμεν τορῶς Rh. 77. ἀ-
κῆσας ἢ τορῶς ib. 656. πότερ' ἐμᾷ
δεσποίνα τάδε τορῶς ἐς ἕς γεγωνήσο-
μεν; Ion. 695.

Τόσως. δις τόσως El. 1092.

Τραγοκτόνος. αἷμα τραγοκτόνον Bac.
139.

Τράγος. σὺν τᾷδε τράγῳ χλαίνα Cy.
80.

Τρανῶς. ἑδὲν γε τρανῶς ἀπέδειξας Rh.
40. τρανῶς ὡς μάθης τύχας σέθεν
El. 758.

Τράπεζα. θεοῖς κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ'
ἔχων ἴσον Or. 9. τράπεζα πλήρης
Hip. 110. θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι
Al. 2. πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων
Rh. 337. πρὸς πλοσίαν τράπεζαν
ἴζεσθαι Hel. 303. κοινῆς τραπέζης δαῖτα
πρὸς κοινὴν πεσὼν Ion. 652. ὑπὲρ
τραπέζης ib. 1209. τί ποδεῖ τράπεζα;
Cress. fr. IX. 2. μετρία βιοτὰ σῶ-

φρονος τραπέζης Fr. inc. CLXIII. 1.
τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη
πέλει Fr. inc. B. 24. τραπέζαις ὅστις
ἐξογκοῖτ' ἄγαν Sup. 864.

Τραῦμα. τραῦμα φέρων Or. 1487.
φονίῃ τραύματος εἶσω Rh. 750. πλη-
γῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβὼν
ib. 796. ἐκ ἔσ' ἐν ὅψει τραῦμα, μὴ
δρώσης χερὸς Her. 684. ἐκ ἂν γέ-
νοιτο τραῦμα Bel. fr. XIV. 1. μαρ-
ναμένους ἐπὶ τραύμασιν αἵματος Ph.
1567. ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶ-
νας βαλεῖν ib. 1663. cf. An. 1156.
δεινῶν τραυμάτων ἀλγυδόνας An. 258.
πολλοὶ ἐπιπτον—ἐκ τραυμάτων ib.
1143. καραδοκῶν τὰπιόντα τραύ-
ματα Iph. T. 313. κάθαιμα τραύ-
ματα ib. 1374. ἀπένιψα τραύματα
Tr. 1152.

Τραυματίζειν. ἐτραυματίζον—γυναῖκες
ἄνδρας Bac. 762. ἐτραυματίσθη πο-
λεμῷ βραχίονι Tel. fr. II. 2.

Τράχηλος. πέλεκυν, ὃς εἰς τράχηλον
τὸν ἐμὸν εἶσι Tr. 362. cf. Tel. fr.
XVI. 2. εἰς τράχηλον ὑψόθεν πεσὼν
Tr. 750. τράχηλον σώματος χωρὶς
τεμῶν Bac. 241. λήψεται τὸν τράχη-
λον—τᾷ ξένων δαιτυμόνος Cy. 604.
τραχήλως θερίζων Sup. 716.

Τραχίς, nom. ὑβίς. Her. 194.

Τραχύς. τραχεῖαν ὁργὴν Med. 447.
τραχεῖα (sc. χώρα) Cresph. fr. XII.
2. συγγένεια τραχεῖα Fr. inc. B.
40. 2.

Τρέειν, εἶν. Φρυγῶν ἑδὲν' ἂν τρέσαιμ'
ἐγὼ Or. 1111. μηδὲν τρέσης τάσδε
ib. 1104. μὴ τρέσης τόδε Ph. 1084.
cf. Med. 307. Al. 329. Her. 249. 501.
558. 654. et 715. El. 220. et Fr. inc.
II. 1. ἑδ' ἂν τρέσας εἵποισι—Med.
1225. cf. Al. 509. Iph. A. 321. et Fr.
inc. XLII. 3.

Τρεῖς. διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι Or. 434.
λαιμὸς τρεῖς τριῶν μήλων τεμῶν Sup.
1200. τρεῖς μία τύχη—ἔχει Iph. T.
1065. εἰς εὔρος τριῶν πήχεων Cy.
389. παρθένοι τρεῖς Or. 22. τρεῖς
νυκτὶ προσφέρειε κόρας ib. 408. ἀρὰς
τρεῖς Hip. 888. et 1315. τρεῖς φαεν-
νὺς ἡλίῃ διεξόδως An. 1087. τρεῖς
πολιτῶν μερίδες Sup. 238. τριῶν μοι-
ρῶν ib. 244. μίαν τριῶν Ἑρινῶν Tr.
457. φῦλα τρία τριῶν τρατευμάτων
Sup. 653. etc.

Τρέμειν. φόβῳ τρέμω Ion. 1452. τρέμων An. 718. ὠλένας τρέμων ἄκρας Iph. T. 283. τρέμσα κῶλα Med. 1169. πόσιν τρέμσα An. 809. et 1058. φρίκη τρέμσαν Tr. 1026. ψόγον τρέμσα δημοτῶν El. 643.

Τρέπειν.—τρέπει χαρακτήρ χρησὸς εἰς εὐψυχίαν Dan. fr. II. 2. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τὰς ἐκγόνους οἱ θεοὶ τρέψουσιν Fr. inc. CXXXIII. ἕκ εἰς τὸ μωρὸν, ἔδ' ἐμ' εἰς Κύπριν τρέπων Dic. fr. I. 2. τί σὴν ἔτρεψας ἔμπαλιν παρηίδα Med. 1006. μόλις ἔτρεψεν εἰς φυγὴν πόδα Sup. 718. μὴ ἵταυθα τρέψης σὴν φρένα Iph. T. 1322. τρατὸν τρέψας πρὸς ἄλκην An. 1150. μὴ ἵπι φροντίδας τρέψω Iph. A. 646. δακρύοις εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος Hel. 997. μόλις—ἔτρεψάμεσθ' Ἀργεῖον εἰς φυγὴν δόρυ Her. 842. ποῖ τράπωμαι; Hec. 1099. cf. Or. 634. Med. 502. Rh. 871. et Bac. 1363. τράπωμαι δὴθ' ὁδὸς ἄλλας τινάς; Ph. 729. cf. El. 604. πρὸς χορὸς τραπώμεθα Her. F. 761. πρὸς ἡδονὰς Μεσῶν τραπέσθαι Sup. 883. ἕκ' ἐν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς ἄδ' ὅδε El. 662. ὅπῃ τραπόμενος Or. 721. ποῖ ποτε τρέψῃ; Med. 359. ποῖ τρέψομαι; Hip. 1066. Al. 946. cf. Cy. 308. et Her. 441. et 595. ἐπ' αἰσχύνῃν ὄμμα τέτραπται Hip. 246. ἐτρέφθην—πρὸς τὰς ἐκείνῳ πολέμους El. 1046. πρὸς φίλων τιν', ἢ πρὸς ἡλικα τραπεῖς Med. 246.

Τρέφειν. τρέφει με Ζεὺς Hec. 232. γένος ἔτε πόντος, ἔτε γῆ, τρέφει τοιόνδε ib. 1181. cf. Hip. 1278. et Tr. 764. σὺ πρόσωπα νεαρά—τρέφεις Tr. 837. τῷ θεῷ αὐτὸν (sc. τὸν πλόκαμον) τρέφω Bac. 494. πενία τρέφει μοχθῶντ' ἀμείνω τέκνα καὶ δρασῆρια Alex. fr. XV. 3. τρέφ' ἀζίως νιν Ph. 769. εἰ τρέφουσιν (i. e. τρέφοιμι) τὰ τῶν πέλας Fr. inc. CCXIV. ὃν ἐμοὶ δίδωσι τρέφειν Hec. 1134. χρὴ ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν γυναικὶα χρῆσθιν κἀγαθὴν, ἢ μὴ τρέφειν Iph. A. 749. sq. cf. Hel. 1294. κρείσσονα ἔτε δῶλον, ἔτ' ἐλεύθερον, τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλές Ar. fr. XV. 2. ἔρωτας μυρίους τρέφειν Bel. fr. XV. 6. τρέφων τὸν παῖδα Hec. 1212. ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων Tr. 228. σὺ τρέ-

φοντα τῷτον τρέφεις Cenei fr. X. τὸ κακὸν ἄδεις τρέφων εὖ χρηστὸν ἂν θείῃ ποτὲ Phœn. fr. VII. 2. ὧ πόνοι τρέφοντες βροτὰς Hip. 367. δυστυχῇ σ' ἔτρεφον Sup. 918. ἂν πρωτόγονον θάλος—ἔτρεφεν Iph. T. 213. ἔνθα—τρέφεν Ἑλλάδι φῶς El. 449. cf. Iph. A. 1502. οἱ μ' ἔθρεψαθ' ἠδέως Hec. 424. μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα Or. 462. σοφὴν σ' ἔθρεψεν Ἑλλὰς Iph. T. 1180. καλὸν σκύμνον ἔθρεψας Rh. 381. παῖδας θρέψαιμ' ἀζίως δόμων ἐμῶν Med. 562. μή ποτε ὠφελὲς Οἰδίποδα θρέψαι Ph. 811. ὁ θρέψας πατὴρ Hip. 628. τὰς θρέψαντας γονεῖς Antiop. fr. IV. 2. πατρίς, ἢ θρέψασά με Ph. 287. cf. v. 629. ἀνδρὶ ἕκ' ἐσι τῷ θρέψαντος ἡδίων πέδον Phœn. fr. III. 3. γῆς, ἢ σ' ἔθρεψατο Med. 1332. σκύλακες, ἃς ἔθρεψατο Bac. 338. ὑμᾶς πολεμίοις ἔθρεψάμην ὕβρισμα Her. F. 458. δι' ἐλπίδος τρέφω Phry. fr. III. πῶ τρέφουσ' ἂν ὤματων νέα γυνή; Al. 1052. ἐθῆλοι τρέφοντο βόες Iph. A. 579. εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα τεδράμμεθα Ph. 501. σᾶιν χερσὶν τεδράμμεθα Her. 578. μὰ τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεδραμμένον Νηρέα Iph. A. 948. τεδραμμένοις καλῶς Her. F. 300. εὖ τεδραμμένη El. 65. ὧ φάντασι ταῖς ἐμαῖς τεδραμμέναι Hip. 1240. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεδραμμέναι Rh. 176. conf. Fr. inc. B. 15. 2. ἐτρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὑπο Hec. 351. θρεφθῆναι καλῶς ib. 600. ἀργεῖναις ἐτράφης Ἰδαίαις παρὰ μόσχους Iph. A. 574. τραφῆναι μὴ κακῶς Sup. 911. τραφῆναι νιν φασὶν ἐν μηρῷ Διὸς Bac. 295. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτῃ τραφεῖς Iph. A. 926. τὸν ἀμφὶ βροτὶ τραφέντα ib. 1292. ἄλλων τραφεῖς ἀφ' αἱμάτων Ion. 693. ἐν ἱερῷ μάντεσιν τ' ἐσθλοῖς τραφεῖς ib. 1190. παλαῖστραις τραφεῖς El. 528. ὧ τραφεῖσα ματρὸς ἐν χερσὶν ἐμῆς Or. 1340. μόσχον εἰ σύριγγι τραφεῖσαν Iph. A. 1085. γενναίῳ ἄπο τραφεῖσα πατέρων Ion. 263. etc.

Τρέχειν. ὑπὸ μητέρων πλευρὰς τρέχουσι Cy. 207. τρέχων ὁ μῦθος Ion. 529. ἐν κύκλῳ βωμόν θεᾶς ἔθρεξε Iph. A. 1569. ὃς ἔδραμε ρόδια μέλεια Πρ. ἄγων Hel. 1126. εἰς πυρὰν δράμωμεν Tr. 1282. τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν

- δράμη καλῶς El. 954. δεινὸς ἀγῶνας δραμεῖν Iph. A. 1456. δραμεῖν φόνος πέρι El. 1264. ἄρματι πρῶτα δραμεῖν κ. τ. λ. Epig. III. 4. ἔκπλεθρον δραμῶν ἀγῶνα El. 883. δραμόντες Or. 1492. παράλιον αἰγιαλὸν—δραμόντες Iph. T. 427. παράκτιοι δραμεῖσθε ib. 1424. ἀγῶνα θανάσιμον δραμέμενον Or. 876. εἰς εναγμὸς καὶ γόνος δραμεμένη ib. 957.
- Τρηχὺς, Ion. pro τραχὺς. κἄν τι τρηχὺ νέμωσι Θεοὶ Tel. fr. XXI.
- Τρίαῖνα, 1) *nom. loci*. Ph. 195. 2) *tridens*. πληγαὶ τριαίνης Ποντίη Ion. 282. Γοργόνος τρίαῖναν Er. fr. I. 52.
- Τριανῶν. θάκας μοχλοῖς τριαίνε Bac. 348.
- Τριβαλλοὶ, *nom. gentis*. Epist. V.
- Τρίβειν. ἃ νησιώτην τρίβω βίον Her. 86. ἔδεισα, μὴ—Θρήκης πεδία τρίβοιεν Hec. 1142.
- Τρίβος. ἀμαξήρη τρίβον Or. 1251. cf. v. 1258. et 1268. it. Ph. 93. et El. 103.
- Τρίβων, 1) *peritus, exercitatus*. τρίβων τὰ τοιάδε Med. 686. τρίβων εἰ τὰ κομφὰ Rh. 625. τρίβων λόγων Bac. 716. τᾷ Βακχίᾳ τέττε τρίβων εἰμι Cy. 518. vid. etiam El. 1127. 2) *pallium detritum, cento*. τρίβωνες ἐκλείποντες οἰχόνται κρόκας Aut. fr. III. 12. vid. *not.*
- Τρίγλυφος. Δωρικὰς τριγλύφους Or. 1372. εἴσω τριγλύφων Iph. T. 113. ὡς πασσαλεύση κῤᾶτα τριγλύφοις Bac. 1212.
- Τρίγονος. Ἀγραυλὸς κόραι τρίγονοι Ion. 496. τέκνα τρίγονα Her. F. 1023.
- Τριετηρίδες Bac. 133.
- Τριζύγος. τριζύγοις Θεαῖσι Hel. 362.
- Τρικάρηνος. θῆρα τρικάρηνον Her. F. 611.
- Τρικόρυθος Αἴας Or. 1480.
- Τρίκορυς. τρικόρυθες Κορύβαντες Bac. 123.
- Τρίκρανος κύων Her. F. 1277.
- Τρικυμία. σὺν κλύδωνι καὶ τρικυμῖα Hip. 1213. Αἰγαῖον πόρον τρικυμῖαις βρέμοντα Tr. 83.
- Τρίδος. παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας Θεᾷ Sup. 1211.
- Τριπάρθενον ζεύγος Er. fr. XV.
- Τρίπηχυς. κλωφῇ τριπῆχει Cy. 234.
- Τρίπες. ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος Or. 163. cf. v. 329. τρίποδα καθίζων Φοῖβος ib. 954. cf. El. 980. τρίπες χαλκόπες Sup. 1196. cf. v. 1201. τρίποδος ἐκ χρυσῷ Iph. T. 976. cf. v. 1253. θάσσει τρίποδα ζάθειον Ion. 91. cf. v. 366. 415. 463. 512. 1320. et 1322.
- Τρίπτυχος. λαιμὸς τριπτύχους Or. 1513. τριπτύχων νεκρῶν Ph. 1629. τριπτύχοις τυραννίσι Her. F. 474.
- Τρίπωλον ἄρμα An. 276.
- Τρίς Med. 250. ἐς τρίς Hip. 46.
- Τρισμύριοι. τρισμυρίας ἀλώπεκας Fr. inc. B. 14. 7.
- Τρισσός. τρισσοῖς φίλοις Or. 1190. et 1244. πτώματα νεκρῶν τρισσῶν Ph. 1491. τρισσῶν βιότων Bel. fr. XVI. 3. τρισσὰς μακάρων παῖδας Hec. 645. Εὐμενίσι τρισσαῖς Or. 1650. τρισσαὶ ψυχαὶ Ph. 1547. τρισσῶν ἀμαξῶν Cy. 384. τρισσαὶ συμφορᾶς ὁδοὶ Her. 237. τρισσὸν ζεύγος τρισσῶν Θεῶν Tr. 924. cf. Hel. 714. τρισσὰ αἰμακτὰ σύγγονα Ph. 1507.
- Τρισώματος. τὸν τρισώματον κύνα Her. F. 24. τὸν τρισώματον βοτῆρα ib. 423. τρισωμάτες Τυφῶνας ib. 1271. τρισώματον ἀλκᾶν Ion. 204.
- Τριταῖος. τριταῖαν ἔσ' ἄσιτος ἡμέραν Hip. 275. τριταῖαν καρύσσεσιν θυσίαν El. 171. τριταῖον φέγγος Hec. 32.
- Τριτάλας. τριτάλαιναι κόραι Hip. 739.
- Τρίτατος, *vocab. poët. i. q. τρίτος*. τριτάταν ἀμέραν Hip. 135.
- Τριτοβάμων. ἃ τριτοβάμονος χερὶ δευομένα βάκτρος Tr. 275.
- Τρίτος. τρίτον ἀγῶνα Al. 506. τρίτη ἐγὼ δὴτηνος Hip. 341. ἐς τρίτην μηνὸς Al. 322. ἡμέραν τρίτην Fr. inc. CXCI. 2. ἐκ τρίτης Or. 1178. τρίτον φάος Al. 1149. τρίτον θῦμα Her. F. 995. αἰδὺς κελεύω, καὶ τρίτον γε Hel. 1433. δεύτερα καὶ τρίτα (sc. ἄρματι δραμεῖν) Epig. III. 5.
- Τρίτων, *nom. propr. dei marini*. Cy. 262.
- Τριτωνιάς λίμνη Ion. 872.
- Τρίχωμα. ξανθὰ τριχώματα Iph. T. 73.
- Τροία, *notissima urbs*, in Hec. Or. Andr. Iph. A. et T. Rh. Tr. Cy. Hel. et El. frequentissime occurrit.

Τροίαθεν, *adverb.* ex Troja. Or. 357.

Τροϊζήνιος. γῆς Τροϊζηνίας Med. 683. et Hip. 12. et 1159. et γῆν Τροϊζηνίαν Hip. 29. ἐν πόλει Τροϊζηνίᾳ ib. 1424. Τροϊζήνιαι γυναῖκες ib. 373. παῖδες Τροϊζήνιαι ib. 710. ὃ πέδον Τροϊζήνιον ib. 1095.

Τροίηθεν, *adverb.* ex Troja. Iph. A. 1626. Cf. Τροίαθεν.

Τρομερός. γῆρα τρομερὰν ἔλκω ποδὸς βάσιν Ph. 310. τρομερὰν φρίκαν, τρομερὰν φρέν' ἔχω ib. 1290. sq. Πανὸς τρομερᾷ μάσιγι φοβῇ Rh. 36. τρομερὰ σκηνὰς ἔλιπον Tr. 176. τρομερὰ μέλεα ib. 1328. τρομερὰ σώματα Bac. 600. γῆρα τρομερὰ γυῖα Her. F. 231. cf. v. 113.

Τρόμος. ἐξαιεῖσθαι τρόμον Bac. 607. τρόμος παῦσαι Her. F. 627.

Τρόπαιον, vel τροπαῖον. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας τρόπαιον Ph. 1257. cf. v. 1482. τροπαῖον αὐτῇ τήσσομαι An. 764. τῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν Or. 712. cf. An. 695. Sup. 647. et Hel. 1396. τρόπαια πῶς ἀνάστησεις δορός; Ph. 575. μυρίων μῆτερ τροπαίων Tr. 1222. τρόπαι' ἰδρύεται Her. 786. τρόπαια δέιγμα' ἀθλίων προσφθεγμάτων El. 1174.

Τροπαῖος. ὃ Ζεὺ τροπαῖε Her. 867. cf. v. 937. et El. 671. Ἔκτορος ὄμμασι τροπαῖοι El. 469. τροπαῖα (sc. θύματα) ἐχθρῶν Her. 403.

Τροπή. ἐν τροπῇ δορός Rh. 82. cf. v. 116. οἶος ἂν τροπῇ Εὐρυσθέως Δείην Her. 743.

Τρόπις Hel. 418.

Τρόπος. ποίω τρόπῳ; Hec. 1264. ἄλλος ὕδεν τευχέων τρόπος Ph. 134. Δατέρως τρόπος Med. 304. et 808. ἐκασίῳ τρόπῳ ib. 751. ἐ φαύλῳ τρόπῳ Rh. 599. ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῶ τροπῷ Hel. 1563. Αἰγίδος τρόπον Ion. 1423. τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ ἀντιτείνειν Her. F. 282. τίς ὁ τρόπος ξενώσεως τῆσδε ib. 965. τάνδρεις τρόπος El. 949. τρόπος χρησὸς Pi. fr. VII. 1. ἀναμετρήμενος τὸ τῷ πατρὸς γενναῖον ὠφέλει τρόπῳ Tem. fr. XIII. 5. τῆς τύχης ἔχ' εἰς τρόπος Fr. inc. LXXIII. 2. βιοῖ εἰδεις ὃν προαιρεῖται τρόπον Fr. inc. B. 5. σκαῖος καὶ βάσκανος τὸν τρόπον Epist. V. χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις Hec.

867. ἐχ' Μενέλω τρόποισι χρώμεθα Or. 767. ὅστις τρόποισι συντακῇ ib. 803. ἐπίσασαι τὰς ἐμὰς τρόπους Al. 62. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπους χρῆ τέκνα An. 230. πεποικιλταί τρόπους Sup. 187. τοῖς ἐμοῖσιν ἐχ' πρόσφορον τρόποις ib. 338. τὰς τρόπους δέλως παρασχεῖν ib. 876. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσθ Iph. A. 342. cf. v. 343. et 346. ἀνδρὸς ἐ κακῷ τρόποι τοιοῖδε ib. 502. διάτροποι τρόποις ib. 559. τὰς τρόπους ἀπλῆς ἔχειν ib. 927. τί ὦδε πηδᾶς ἄλλοτ' εἰς ἄλλας τρόπους; Tr. 67. φίλον διδῶσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων ib. 695. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1205. μαινομένων οἶδε τρόποι Bac. 398. μητρὸς εἰκασθεῖς τρόποις ib. 1251. μιμῶ τρόπους πατρὸς δικαίᾳ Hel. 946. cf. v. 949. τρόπων τεκμήριον Ion. 237. τρόποι τοιῶτοι El. 1117. δεῖ ἐ ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐξελέγχεσθαι τρόπους Alex. fr. XXIII. τῶν τρόπων περὶώμενοι Inus fr. VII. 7. ἐλευθέρουσιν ἐκπεπαίδευμαι τρόποις ejusd. fr. XIV. 5. ἄλλος ἄλλους μᾶλλον ἡδέται τρόποις Ōnei fr. IV. παρδένων τρόπους ἔχειν Peliad. fr. VI. 3. χωρὶς ἀγρίων ναίειμι τρόπων Fr. inc. CLXV. 8. vid. etiam Fr. inc. B. 14. 9. et 11.

Τροφεῖον. τροφεῖα δεσπόταις ἀποδῆς Ion. 852. γάλακτι ἐκ ἐπέσχον—τροφεῖα ματρὸς ib. 1493. τροφεῖα παίδων El. 626.

Τροφεὺς Ph. 45. et El. 16.

Τροφή. δὲς τροφήν καρπῷ, τῇ τροφῇ τ' ἀπ' ἐρανῶ σαγόνας ὑδρηλὰς Sup. 205. ἀπεσερήθην μητρὸς τροφῆς Ion. 1377. εἴπερ ἂν τροφῇ δόμοις παρῇν Inus fr. VII. 3. 2) dor. τροφά. χάριν ἔχω τροφᾶς Iph. T. 847. 3) plur. τροφαῖσιν ἠξόμην Hec. 20. ἀρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί; ib. 599. τῖνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυῖα τροφᾶς Or. 109. τῆς ὑποστάσης τροφᾶς ib. 555. τροφαί ματρὸς Sup. 1136. τροφαί αἱ παιδευόμεναι Iph. A. 561. πόνων τιθνηνδὲς ἀποδιδῶσά σαι τροφὰς ib. 1230. αἱ ἐμαὶ τροφαί (sc. φρεσὶ μοι) Tr. 1187. ἀμφὶ βωμίεας τροφὰς ἡλᾶτο Ion. 52. τροφαί κήδειοι κενῶν τέκνων ib. 487. τροφὰς ἔχει βίῃ ib. 1013. Τρόφιμος. ὁ παῖς ἀμφὶ ναῆς σέθεν τρό-

φιμος Ion. 684. γὰ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων Tr. 1302. τρόφιμα μέλαθρα Ion. 235.

Τροφός, 1) ὁ. λείπει με—τροφὸν τέκνων οἰκερὸν Her. F. 45. ἔλθ' ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμῷ πατρὸς El. 409. 2) ἡ. ἀπάντων γὰ τροφός Ph. 693. ἦδε τροφός γεραῖα Hip. 171. cf. v. 267. et 1305. πόλιν ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169. ἀγκάλαις τροφῇ Iph. T. 835. ὦ νῦξ—χρυσέων ἄστρον τροφῇ El. 54. εἰ πεδοσιβίης τροφός St. fr. III. 3. vid. not. ἦδε μοι τροφός Fr. inc. CLXXXV. 1. ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆβαι Bac. 105. Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν τροφὰς Cy. 4.

Τροφώνιος. σηκοῖς ἐντρέφει Τροφώνιος Ion. 300. cf. v. 393. et 405.

Τροχάζειν. τετραόροις ἵπποις τροχάζων Hel. 730.

Τρόχαλος. τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη Iph. A. 146.

Τροχηλατεῖν. τὸ ματρὸς αἵμα νιν τροχηλατεῖ μανίαισιν Or. 36. δειναὶ κῆρες—τροχηλατήσας ἔμμαν' πλανώμενον El. 1253.

Τροχηλάτης Ph. 39.

Τροχήλατος. τροχηλάτῃς μανίας Iph. T. 82. σφαγὰς Ἑκτορος τροχηλάτῃς An. 399. βάρος φέρων τροχηλάτοιο κῶλε Her. F. 123.

Τρόχος. τὸν ἀμφὶ Λίμνας τρόχον Hip. 1133. ἐκ τρόχων πεπανμένοι Med. 46. cf. Alop. fr. IV. 2.

Τροχός. κυρτὸς τροχός Bac. 1064. τροχῷ τέρμονι δίσκει Hel. 1488. τροχοὶ ἐπήδων Ph. 1201. σύριγγες ἄνω τροχῶν ἐπεπήδων Hip. 1235.

Τρύπανον Cy. 460.

Τρυφᾶν. ἄρ' εἰ τρυφῶμεν; Sup. 214. τρυφᾷ ὁ δαίμων ib. 552. τρυφᾶν μ' ἀναγκάσει Bac. 967. ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Iph. A. 1303. ἐν ἀγκάλαις μητρὸς τρυφῆσαι Ion. 1376.

Τρυφερός. τρυφερὸν πλόκαμον Bac. 150.

Τρυφή, et dor. τρυφά. τρυφῇ ἄλλων ἐδεσῶν μηχανὰς θηρεύομεν Fr. inc. XIV. 4. σολὶδα κροκοέσσαν ἀνείσα τρυφᾶς Ph. 1498. τρυφὰς ἔχουσα Τρωϊκὰς Or. 1113. ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς Tr. 997. τρυφὰς γε τοιάσδε Bac. 968. ἐν τρυφαῖς πεπωκότα Cy. 584. αἱ ἄγαν τρυφαὶ Alex. fr. XV. 2.

Τρύφημα Iph. A. 1050.

Τρύχειν. ἀμπλακίαις—τρίχη (2 sing. praes. pass.) Hip. 147. μὴ τρύχεσαντὴν Hel. 1302. κατ' οἶδμ' ἄλιον τρυχόμενος ib. 528.

Τρυχηρός. τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἰμένην χρύα πέπλων λακίσματα Tr. 496.

Τρύχος. τρύχει πέπλων ἐξομόρξασθαι δάκρυα El. 501. plur. τρύχη ib. 185.

Τρωάς. εἰς γυναῖκα Τρωάδα An. 868. conf. Tr. 477. Τρωάδα πόλιν An. 971. et Iph. T. 442. Τρωάδος ἀπὸ πέτρας Tr. 523. Τρωάδος ἐκ γᾶς Hel. 534. cf. v. 588. et 1236. et El. 3. et Τρωάδος χθονὸς El. 1001. plur. Τρωάδες, Trojanæ mulieres, in Hec. et Tr. passim legitur, et El. 998.

Τρῶες, Trojanī, in dramatibus, ad res Trojanas pertinentibus, passim, et Fr. inc. C. 1.

Τρωϊάς. τῶν πολυμύχθων τινὰ Τρωϊάδων Hec. 97.

Τρωϊκός. ἐπ' εὐτυχεῖντι Τρωϊκῷ στρατῷ Rh. 649. ἀνάκτων Τρωϊκῶν ib. 738. πύργων Τρωϊκῶν ἀπο Tr. 720. ἀπὸ Τρωϊκῶν πόνων Cy. 107. cf. v. 346. et 599. Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. et 17. conf. Tr. 4. et El. 1279. Τρωϊκῆς ἀλώσεως Hec. 1135. λείας Τρωϊκῆς An. 15. τρυφὰς Τρωϊκὰς Or. 1113. Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων Rh. 595. τὸ Τρωϊκὸν πῆδημα An. 1140. τὸ Τρωϊκὸν κλέος Hel. 851. et 1619. Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων Or. 246. στρατοπέδοισι Τρωϊκοῖς Rh. 526.

Τρῶμα, i. q. τραῦμα Sup. 848.

Τρῶός. ταῖς Σιμοεντίσι Τρῶῃσιν Tr. 1117. εἰ τὰ Τρῶ' ἦν εὐτυχῇ El. 1077.

Τρωτός. σιδήρῳ τρωτὸν δέμας Hel. 816.

Τυγχάνειν. ὅτῳ κατ' ἡμάρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν Hec. 628. τυγχάνω ἐν μέσοις Θρηῆκης ὄροις ἀπὼν ib. 963. et ita hoc verbum sæpiissime cum adjecto alius verbi participio construitur, ut e. c. Ph. 107. Med. 608. Hip. 281. An. 144. Iph. A. 1139. Iph. T. 630. Rh. 653. Ar. fr. XVIII. 1. et ita imperf. ἐτύγχανον—βαίνων Or. 864. cf. Ph. 1353. Al. 10. Bac. 1130. et Dan. 64. ἀξί' ἡμῖν τυγχάνει σεναγμάτων Or. 1326. εἴ τι δε-

σπόταισι τυγχάνει Al. 136. ἀρίστῃ
 τῷδε τυγχάνω ξένος ib. 562. τυγχάνει
 ἐν ἐμπύροις An. 1114. οἱ ἐσθλοὶ
 τυγχάνουσιν ἀξίων Ion. 1621. cf. Her.
 F. 265. πρὶν ἂν κατ' ὅσων τυγχάνῃ
 μέλας σκότος Fr. inc. XL. 3. cf. Fr.
 inc. B. 48. 3. πνευμάτων ἐ τυγχά-
 νων Iph. T. 15. βιαιὼν τυγχάνουσιν
 ἀλμάτων Hec. 1262. πρὸς τὸ τυγχά-
 νον Hel. 1306. τὰ τυγχάνοντα, cas-
 sus fortuiti, Ion. 1511. et Melan. fr.
 XVI. 1. δισσὰς φωνὰς —, τὴν μὲν
 δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἐτύγχανεν Hip.
 929. ἐτύχομεν δίκας ib. 672. ὡς
 ἔτυχε Λήδ' ὄρνιθ' ἵπταμένῳ Iph. A.
 796. οἷων ἔτυχον, ὧν τε τεύξομαι Tr.
 499. ἀμφ' ὕδωρ ἔτυχον Hel. 180.
 λωτρῶν τύχε ib. 1312. δεσποτῶν ὤ-
 μων φρένας τύχοιμ' ἂν Hec. 360.
 τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδῃ Al. 946.
 εἰ τύχοιμι σὼν γάμων Iph. A. 1406.
 νικηφόρος δῶρε τύχοιτε ib. 1558. ὡς
 τύχοι νόσῃ στρατὸς ib. 1603. cf. Iph.
 T. 1003. ἔτ' οἴκτῃ τύχοι Tr. 731.
 Ἀχαιῶν πρηνεμεσέρων τύχοις ib. 734.
 εἰ τῆς τύχης εὐδαίμονος τύχοιτε Hel.
 706. ὡς τάφῃ τύχῳ Hec. 47. ὡς
 τοσόνδε δὴ τύχῳ χθονὸς πατρώας Ph.
 1458. συμφορᾷς τύχῃ Iph. A. 1373.
 πολλῆς αἰδέας καὶ τύχης τις ἂν τύχῃ
 Her. 461. ὡς τύχῳ μαντευμάτων
 Hel. 145. ἣν τύχῳ σωτηρίας ib. 1307.
 πρὶν αἰσχυρῶν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν
 Hec. 374. κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν ib.
 1280. ὥσθ', ἃ βέλομαι, τυχεῖν Ph.
 999. συγγνώμης τυχεῖν Hip. 1326.
 παίδων γνησίων τυχεῖν ib. 1455.
 ὠραίων τυχεῖν Sup. 175. βασιλικῶν
 λέκτρων τυχεῖν Tr. 259. θεῶν ἀμει-
 νόνων τυχεῖν Her. 352. εὐκλείας τυ-
 χεῖν Her. F. 1335. παρὰ τοῖς ἔπειτα
 ἀνδρώποι λόγος τυχεῖν Epist. IV. τί-
 νος πότμος τυχῶν; Hec. 773. κοινῆς
 τραπέζης πολλάκις τυχῶν ἐμοὶ ib.
 793. τυχῶν, ὅσων δεῖ ib. 795. ἄλλῃ
 τυχῶν σωτήρος Al. 669. νόσῃ μή-
 ποτ' ἐς πάτραν τυχῶν Iph. T. 535.
 cf. Hec. 541. ἥβης τυχῶν Tr. 1168.
 λευσίμῃ δίκῃς τυχῶν Bac. 356. ἀν-
 δρὸς ἀνοσίεως τυχῶν ib. 613. ἐυβελίας
 τυχόντα τῆς ἀμείνονος Her. 111. δο-
 ρὸς ποῖος τυχῶν; Her. F. 540. ἐρη-
 μίας τυχῶν El. 510. τίνας θεῶν βρο-
 τῶν τε πρηνεμενῆς τυχῶν; Dan. 9.

γῇ τυχεῖσα καιρῷ θεόθεν Hec. 593.
 χείματος ἀγρίῃς τυχεῖσα An. 750. τί-
 νος φόβῃ τυχεῖσα; ib. 1057. συμ-
 φορᾷς κακῶν τυχεῖσαν, οἷας μὴ ποτ'
 ὠφελὲς τυχεῖν Iph. A. 1337. μακα-
 ριωτάτας τυχεῖσ' ἡδονᾷς Ion. 1461.
 πρόφασις ἢ τυχεῖσα Fr. inc. XXVII.
 2. τεύζεται τῷδε Hec. 42. cf. Med.
 351. τεύζεται θυμημένων An. 743.
 ταῦτα τεύξομαι σέθεν Iph. A. 995.
 εἰ πλεσίῳ τις τεύζεται κτερισμάτων
 Tr. 1249. etc.

Τυδεὺς, dux Græcorum adversus The-
 bas, et pater Diomedis, qui Trojanæ
 expeditioni interfuit, in Ph. Sup. ac
 Rh. aliquoties occurrit, it. Meleag.
 fr. XVIII. 2. et Cœnei fr. I. 3.

Τύκισμα. κανόνων τυκίσματα Φοίβῃ
 Tr. 814.

Τύκος. Κυκλώπων βάθρα—τύκοις ἡρ-
 μοσμένα Her. F. 945.

Τυμβεύειν. ἔχ' ὧδε ναύτας ὀλομένους
 τυμβεύομεν Hel. 1261.

Τύμβευμα. Θηρσὶν φίλον τύμβευμα Ion.
 933. vid. not.

Τύμβος. ὑπὲρ τύμβῃ φανείς Hec. 37.
 τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα ib. 41. τύμ-
 βῃ κυρῆσαι ib. 50. cf. El. 288. ὑπὲρ
 ἄκρας τύμβῃ κορυφᾷς Hec. 94. τὸν
 Ἀχιλλεῖον τύμβον ib. 128. με πρὸς
 τύμβον πόρευσεν πατὴρ Or. 794.
 πρὸ τύμβῃ (i. e. ante mortem) σ'
 ὀρώσα ib. 1018. τὸν γέροντα τύμβον
 (de sene homine) Med. 1209. cf.
 Her. 168. τύμβον κατόφει ξεσὸν Al.
 839. τύμβῃ τάφρον ἐς κοίλῃν ib. 900.
 τύμβον ἱερὸν Sup. 981. ἐπεὶ μοι
 τύμβος ἐ χωσθήσεται Iph. A. 1443.
 cf. Iph. T. 702. τύμβῳ τέτακται προσ-
 πολεῖν Ἀχιλλέως Tr. 264. ὄρυγμα
 δεινὸν τύμβῃ Hel. 554. τύμβος ἡτι-
 μασμένος El. 323. πολλῶν μετὰ τύμ-
 βον κοινὸν ἔλαχον Er. fr. 1. 38. τύμ-
 βῳ ἑδεῖς πιτὸς ἀνδρώπων φίλος Fr.
 inc. LXXXIV. τύμβῃς ἀνασπῶν
 Med. 1381. etc.

Τύμπανον. αἶρεσθε τὰ πυχώρια—τύμ-
 πανα Bac. 59. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμ-
 πάνων ib. 156. τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ
 Cy. 65. τυμπάνων ἀράγματα ib. 204.
 τύμπανα λάβετε βυρσοτενῇ Hel. 1363.
 κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ
 Her. F. 889. τυμπάνων ἰάκχοις Pal.
 fr. V. 4.

Τυνδάρειος. τὸν Τυνδάρειον ἔρπον Iph. A. 391. οἱ Τυνδάρειοι κόροι Hel. 136. τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Or. 374. et Iph. T. 5. ἡ Τυνδάρειος παῖς Or. 1512. cf. Iph. A. 1532. ὁ Τυνδάρειον ἔρπος Tr. 761. Τυνδάρειον ὄνομα Hel. 501.

Τυνδάρεως, pater Castoris et Pollucis, Helenæ et Clytæmnestræ, in Or. Iph. A. Hel. et El. frequentissime occurrit.

Τυνδαρίδαι, filii Tyndarei, Castor et Pollux. Or. 1689. Hel. 1513. et El. 1295.

Τυνδαρίς, filia Tyndarei, interdum παῖς vel κόρη additur: 1) Helena. Hec. 269. Or. 1154. et 1424. An. 899. Iph. A. 61. 1335. et 1418. Tr. 34. Hel. 479. 620. 1195. et 1562. 2) Clytæmnestra. Hec. 1278. Or. 824. Iph. T. 806. et 1319. El. 13. 60. 481. et 806.

Τύπος. ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος Tr. 1196. ὄφεος ἀλλάξει τύπον Bac. 1329. νέων βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον Her. 858. σιδηρονώτοις ἀσπίδος τύποις Ph. 1137. τύποι σφενδόνης χρυσηλάτης Hip. 862. χρυσοκollήτοις τύποις Rh. 305. χρυσέων ξοάνων τύποι Tr. 1074. γραπτὰς ἐν αἰετοῖσι προσβλέπων τύπας Hyp. fr. XI. 2.

Τύπτειν. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με Ion. 766. τυπτόμενος Cy. 641. εἰς καὶρον τυπεῖς An. 1121. πλευνὰ φασγάνῳ τυπεῖς ib. 1151.

Τύπωμα μορφῆς Ph. 165.

Τυραννεῖν Ph. 563. et 564. νέα τυραννεῖ Med. 967. τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν; Hip. 1013. τυραννεῖν τῶν κακίωνων Fr. inc. XXXIX. 6. et Fr. inc. B. 47. 7. πρὶν τυραννησάι χθονὸς Her. F. 29. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλῆ καὶ τυραννεῖσθαι καλὸν Æg. fr. VI.

Τυραννεύειν. τυραννεύων χθονὸς Hel. 792. γαίης τυραννεύουσιν δικαίως El. 877.

Τυραννικός. δόμος τυραννικός Med. 740. ἐκ τυραννικῶν δόμων Hec. 55. cf. Or. 1356. Ph. 205. et Hel. 1186. εἰς θρόνους τυραννικούς Ion. 1572. τυραννικαὶ τέγαι An. 883. λῆμα τυραννικὸν Med. 348. τυραννικὸν τι πόλλ' ἐφίεσθαι λέγειν Dic. fr. III.

πρὸς δώμασιν τυραννικοῖς Peliad. fr. 1.

Τυραννὶς Or. 1156. ἔχει τυραννίδ' αὐτὸς Ph. 486. cf. v. 509. εἰ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα ib. 526. τυραννίδος πέρι κάλλισον ἀδικεῖν ib. 527. τί τὴν τυραννίδα—τιμᾶς ὑπέρφεν ib. 552. κίνδυνος ἀπὼν κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χάριν Hip. 1020. δῶμα ναεῖν ὄλβιον τυραννίδι Al. 287. ἡβησας ἐν τυραννίδι ib. 657. δεδοικὼς τῆς τυραννίδος πέρι Sup. 446. σῆς τυραννίδος χάριν Iph. T. 681. τάξαι μισθόν, πλὴν ἐμῆς τυραννίδος Rh. 165. εἰ σῆς ἐρῶμεν πολυόχε τυραννίδος ib. 166. μικρὰς ἐκ τυραννίδος ib. 406. πολλῆς ἀρχῷ τυραννίδος ib. 484. Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὄρας τυραννίδ' ἔξειν Tr. 928. εἰ τυραννίδι ib. 934. τῆς ἰσοθέης τυραννίδος ib. 1169. Κάδμος τυραννίδα Πενθεῖ δίδωσι Bac. 43. εἰ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω Her. 424. τυραννίδος τῆς μάτην αἰναμένης κ. τ. λ. Ion. 621. τῆς πάλοι κυρῷ φίλα τυραννίδος ib. 710. Ἀσιήτιδος τυραννίδος ὄλβος Her. F. 644. ἀξίως τυραννίδος Æol. fr. XX. 2. τυραννὶς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται Ar. fr. IX. 1. οἱ τυραννίδι χαίρουσιν Aug. fr. VII. 1. ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἶχομεν τυραννίδα Dan. fr. VIII. 4. ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος Dic. fr. XIV. 7. μεγάλην τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνὴν Fr. inc. IX. 1. ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Fr. fal. cit. II. 1. ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφν Fr. inc. XLV. τυραννὶ, βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. 2) plur. δίπτυχοι τυραννίδες An. 473. ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίσιν πατὴρ ἐπύργε Her. F. 474. ἅτε τυραννίδες χωρὶς πόνας γένοιντ' ἂν Ix. fr. III. 2.

Τύραννος Or. 1168. Ἔρωτα, τὸν τύραννον ἀνδρῶν Hip. 538. cf. And. fr. VII. 1. τύραννον Βισόνων κατακτανὼν Al. 1025. Σθενέλης τυράννῳ παιδὶ ib. 1153. σεμνῷ τυράννῳ Καδμείων Sup. 384. τίς γῆς τύραννος; ib. 399. cf. v. 404. et Dan. 4. et 61. εἰδὲν τυράννην δυσμενέστερον πόλει Sup. 429. τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρου Tr. 743. Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ Her. F. 388. δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν Antig. fr. III. τύ-

ραννος λαμπρὸς Plis. fr. I. 5. λέχη τὰμὰ, — τυράννων πρόσθεν ἡξιωμένα Hec. 366. ἅπερ ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων Or. 1456. τυράννοις ἐκποδὼν μεδίσατο Ph. 40. δεινὰ τυράννων λήματα Med. 119. εἰς τυράννης ἀνδρας ἐξαμαρτάνειν ib. 308. et ἀνδρῶν τυράννων κῆδος λαβεῖν ib. 700. φῦναι τυράννης παῖδας ib. 597. cf. An. 201. et 666. ἔτε σὺ τυράννων ἔσχεσθαι δόμων ἔδραν An. 303. cf. Hel. 523. οἱ περὶ τυράννης καὶ πόλεις ὑπηρεταί Tr. 426. μακαρίων ὀφόμενοι τυράννων φάσματα El. 710. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνσιῶσι Fr. inc. XLIV. 2) τύραννος, ἡ Hec. 809. Πειθῶ, τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην ib. 816. γήμας τύραννον Med. 877. τῇ τυράννῳ νύμφῃ ib. 957. cf. v. 1066. 1125. et 1356. αἶες—τῆς τυράννης πάθεα μέλεα θρεομένας Hip. 363. Πριάμης τύραννον ἐσίαν ἀφικόμην An. 3. τύραννος Φρυγῶν ib. 203. ἔστι τις ἐν δόμοις τύχη τύραννος Hel. 485. ἐμὰ τύραννος Ion. 678. ἵνα δίκη τύραννος ἡ γένεσθαι βροτεῖς Sis. fr. I. 6. 3) neutr. τύραννον δῶμα Hip. 843. ἡμεῖς τύραννοι, κείς τύρανν' ἐγνημάμην Tr. 474. Τύρευμα. ἐκφέρετε νῦν τυρέυματα Cy. 161. εἰ σπάνια τυρέυματα ib. 189. τευχῶν ἐξελὼν τυρέυματα El. 496. Τύριος. Κάδμος Τύριος Ph. 642. τῆς Τυρίας Εὐρώπας Cret. fr. II. 1. Τύριον οἶδμα Ph. 210. Τυρὸς ὁπίας Cy. 136. τὸν γε τυρὸν ἡσδιον ib. 232. τυροῖσι ζῶσι ib. 122. πλήρωμα τυρῶν ib. 208. τεύχη τυρῶν συμμιγῇ ib. 225. Τυρσηνικός. Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἡχή Ph. 1386. cf. Rh. 988. et Her. 830. γένος Τυρσηνικὸν ληστῶν Cy. 11. Τυρσηνὶς Σκύλλα Med. 1342. Τυρσηνὸν πέδον Med. 1359. Τύθειν. τυφέτω Cy. 655. τυφέσω Κύνκωψ ib. 651. τύφεται Ἴλιον Tr. 146. τυφομένα (dor. pro ἐνή, sc. χθών) Hec. 478. δόμων ἐρείπια τυφομένα Bac. 8. Τυφλόπτης. πόδα τυφλόπην Ph. 1543. Τυφλός. ὅψιν νῦν ὄντα τυφλόν, τυφλῶ σείχοντα—ποδὶ Hec. 1050. cf. Ph. 841. 1095. 1534. et 1610. Cy. 492. 669. 670. et 702. et Fr. inc. LXXXI. 2. ὁλβος αὐτοῖς τυφλὸς συνηρεφεῖ

τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας Phaëth. fr. V. 3. 4. τυφλὴν χέρα Ph. 1693. τυφλὴν ὄψιν Cy. 693. τυφλὸν φέγγος Hec. 1067. ὄμμα τυφλόν ib. 1117. καὶ τῶτο (sc. βάκτρον) τυφλόν Ion. 744. τυφλοῖς ὀρώντας ἐτάσας τοξέουμασιν Her. F. 199.

Τυφλῆν. Οὐτίς με τυφλοῖ βλέφαρον Cy. 669. λαβοίμην τῷ τυφλῆντος ὄμματι δαλῆ ib. 468. ὄψιν τυφλώσας Ph. 771. τυφλῆμαι φέγγος ὀμμάτων Hec. 1035.

Τυφῶς Ph. 1161. τρισωμάτους τυφῶνας Her. F. 1272.

Τύχη. ὦ τῆς ἀώρης ἀθλίης τύχης Hec. 425. πρὶν αἰσχροῦ περιπεσεῖν τύχην τινὶ ib. 498. εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις ib. 786. ὅπῃ τράπωμαι τῆς τύχης, ἀμχανῶ Or. 634. ἀναγκαιῶς ἔχει δόλοισιν εἶναι τῆς τύχης ib. 715. εἴαν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ Ph. 765. παρελθὼν τὴν πεπωμένην τύχην Al. 698. τὸ τῆς τύχης ἀφανές, οἱ προβήσεται ib. 788. τύχη φρονεῖν An. 323. πιέζειν τὴν τύχην λίαν Sup. 249. ἐξεπλήσσει τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν Iph. A. 351. μὴ ἐκβάντας τύχης Iph. T. 907. τρεῖς μία τύχη τῶς φιλτάτης ἔχει ib. 1065. ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῇ λάβῃ τύχην Tr. 471. cf. Her. 714. εἰς μίαν ἀποβλέπων τύχην Hel. 274. ἐσώθην ἀνελπίως τύχῃ ib. 419. ἔστι τις ἐν δόμοις τύχη τυράννος ib. 485. εἰ—τῆς τύχης εὐδαίμονος τύχοιτε ib. 705. μῖα πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ Her. F. 1393. τύχη γυναικῶν εἰς γάμους El. 1100. ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος Fr. inc. CXLII. 2) dor. τύχα. τίνα τύχαν εἶπω; Or. 154. τύχαν βαρύποτον Hip. 826. θανάσιμος τύχα ib. 840. ἐμοὶ ἀβίωτος βίσις τύχα—εἴη τυχεῖν ib. 868. τύχα δυσπάλαιστος Al. 892. τύχα μοι ξυνάπτει ποδὸς Sup. 1013. σὲ τύχας μάκαρος σεβόμεθα Iph. T. 646. δαίμονος τύχα βαρεῖα Rh. 728. οἰκτρὰ τύχα Tr. 584. τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν; Hel. 351. 3) plur. ἐκ ὀνειδίζω τύχας Or. 4. δεινὰ τύχαι Med. 198. et Ion. 1502. ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας An. 983. κοινὰς τὰς τύχας ἡγέμενος Sup. 226. ἡκομεν εἰς ἀναγκαιῶς τύχας Iph. A. 511. ἐπὶ εὐμήκεις ἦκον τύχας ib. 595. τὰς προσαυλείας τύχας Rh. 273. πλέσσα

τύχαισιν Tr. 104. ἐπὶ πατρὸς ἐμῆ μακαριωτάταις τύχαις ib. 327. τοῖς τρόποις αἱ τύχαι πηδῶσι ib. 1205. ὡς ἐφήμεροι τύχαι Her. 866. ἀνελπίζοις τύχαις Hel. 1157. ἑδεῖς θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος Her. F. 1314. καὶ τὰς σθένοντας καθαιρῶσιν τύχαι ib. 1396. τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς El. 301. τὰς δαιμόνων τύχας (fortunas

a diis immissas) Æol. fr. XVII. 1. ὡς σοὶ τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων And. fr. XV. 1. βρότειαί πημάτων ὅσαι τύχαι Antiop. fr. XXI. 1. ἐξυπηρετεῖν τύχαις οἷοί τε Aut. fr. III. 7. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Fr. inc. LXVIII. 1. etc.

Τῶδὶ, *adverb. ita, hoc modo.* Her. F. 665.

Υ.

Υάδες, *nom. sideris.* Ion. 1156. et El. 468.

Υακίνθιναν ἄνθεα Iph. A. 1298.

Υακίνθος. κώμοις Υακίνθης Hel. 1485.

Υβρίζειν. ἔτοί μ' ὑβρίζεσθ', ὦν πόλις τανῦν κλύει Or. 436. ὅδε εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει Ph. 623. τί τόνδ' ὑβρίζεις πατέρα; ib. 1638. ἄγαν μ' ὑβρίζεις Al. 682. κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῶ καλῶς, ὑβρίζεσι Sup. 464. ὑβριν ὑβρίζεις ἐπὶ θανῶσι τοῖς ἐμοῖς Her. F. 708. Hæc dictio, ὑβριν ὑβρίζειν, legitur quoque Sup. 512. Iph. A. 961. Hel. 791. et ὑβρεις ὑβρίζειν Bac. 247. et Her. F. 741. et in *pass.* ὑβριν ὑβρισεῖς Bac. 1296.: ὑβριζε (im-perat.) Med. 603. et Her. F. 261. ὡς ὑβρίζῃ Sup. 235. εἰς πατρώαν ἄλοχον ὑβρίζειν Hip. 1073. εἰς ἐλευθέρους ὑβρίζειν An. 435. τὸν γέροντα ἑδεῖς ὑβρίζειν ἥθελε Bac. 1310. ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα ὑβρίζειν El. 46. cf. v. 257. νεκρὸς ὑβρίζειν ib. 902. ὑβρίζων ἀνταπώλετο Sup. 743. cf. Her. F. 313. χαίρεις ὑβρίζεσθ' εἰς ἐμὲ Hec. 1257. λήζον ὑβρίζεσσα Hip. 474. ὑβριζε (imperf.) Sup. 743. ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρῳ ὑβρίζεις δόμοις Tr. 1020. cf. El. 947. ὅς εἰς ἐμ' ὑβρισε An. 995. ἥ πε νοσῶντας—ὑβρισεν δόμος Iph. T. 930. τίνος σ' ἔνεχ' ὑβρισ' Αἰγισθος τάδε; El. 266. τὰς συμφορὰς τῶν κακῶς πεπραγόντων ἐ πάποθ' ὑβρισα And. fr. XXI. 2. τόδ' ὑβρισμ' εἰς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. ὑβρίζομαι πρὸς ἀνδρὸς Med. 255. μεμηχανημένως ὑβριζόμεσθα Ion. 810. ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζεται El. 331. πρὸς ὕμων ὑβριζόμεν Bac. 1345. ὡς ὑβρί-

σμεθα Cy. 661. ἐ σημεῖ' ἔχων ὑβρισμένα Ph. 1119. τὰς ὑβρισθέντας γάμους Ἑλένης Iph. T. 13. ἐκ οἷσθ' ὑβρισθεῖσάν με; Tr. 69. τὸ σὸν ἄγαλμα—ὑβρισθὲν Sup. 633.

Υβρις Med. 1366. Hip. 474. et Rh. 917. ἐφ' ὕβρει λέγεις τάδε; Or. 1581. cf. Ph. 1586. ὕβρις ἔς ἀπώλεσεν Sup. 495. ἀθάνατον Ἦρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν Bac. 9. αἷεις ἐχ' ὅσταν ὕβριν ib. 374. φονίς ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχεσς ib. 555. ἀκέσας σὴν ὕβριν Her. 281. πικρῶν γάμων ὕβριν Ion. 507. ὡς ὕβριν δεῖξωμεν Αἰγίσθῳ θεοῖς El. 58. ὕβριν τίκτει πλῆθος Hip. fr. X. cf. ejusd. fr. XI. 2. ἵνα δίκη—τὴν ὕβριν δέλῃν ἔχη Sis. fr. I. 7. ἔσχε ὕβρεις ἀνδρὸς Her. 924. ὕβριν et ὕβρεις ὑβρίζειν vid. ὑβρίζειν.

Υβρισμα. ὑβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον Or. 1038. ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς ὑβρισμα θνητῶν ib. 1642. ὑβρισμα Βακχῶν Bac. 778. τόδ' ὑβρισμ' εἰς ἡμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι Her. 18. τετρασκελὲς ὑβρισμα Her. F. 181. ὕμᾶς πολεμίους ἐδρεψάμην ὑβρισμα ib. 459. τάλαιν' ἐγὼ συγγόνος ὑβρισμάτων Ph. 1732. τῶνδ' ἅποιν' ὑβρισμάτων μέτεσι Διόνυσός σε Bac. 516.

Υβρισης An. 978. μισεῖ ὑβρισην λαὸν Sup. 728. ὑβρισαὶ ib. 575. ἀμφὶ νάρθηκας ὑβρισὰς Bac. 113. ταῦροι ὑβρισαὶ ib. 742.

Υγίεια. δόξαν τόδ' ὕγιείας ἔχει Or. 235. τῇ ὕγειᾳ πολεμεῖν Hip. 263.

Υγιής. τὰς πρὶν φρένας ἐκ εἵχες ὕγιεις Bac. 946. ὕγιες εὐνασῆριον Or. 589. μηδὲν ὕγιες λέγειν Ph. 209. cf. An.

449. et 953. Bac. 262. Cy. 258. Hel. 752. Melan. fr. XXVI. 5. Phry. fr. XII. 1. et Rha. fr. II. 5.

Υγραίνειν. ὅς—ὕγραίνει γῆρας Hel. 3. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν ib. 679. cf. Ion. 242. πηγαῖσιν ἐκ ὑγραίνουσιν πόδας Er. fr. XIII. 2.

Υγροβόλος. ὑγροβόλος σαγόνας νοτίες Chry. fr. VII. 3.

Υγρός. ἂν' ὑγρὸν ἂν πατήναι αἰθέρα Ion. 796. ὁ ὑγρός ὄμβρος Sis. fr. I. 36. ὄροις ὑγροῖσιν Ion. 295. ὑγρὰν χέρα Phoen. 1448. ὑγρὰν κόριν ib. 1658. ὑγρὰν ποντίαν ξυμπληγάδα An. 795. ὑγρὰ σαγὼν Sup. 81. κρᾶσιν ὑγρὰν Phaëth. fr. VII. 2. ὑγρὰ μήτηρ St. fr. III. 3. ὑγραῖς ῥάνισι Ion. 105. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Fr. inc. I. 2. βότρυος ὑγρὸν πόμα Bac. 279. ὑγρὸν δάκρυ Ion. 1369. δι' ὑγρῶν κυμάτων Iph. A. 948. cf. Pol. fr. I. 6. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς Hel. 1225.

Υγρότης. ὑγρότης' ἐναντίαν Ph. 1262.

Υδρα. γραφῇ ὕδρας Ph. 1143. Λερναῖον Ὑδραν ἐναίρει—ὁ Διὸς παῖς Ion. 191. cf. Her. F. 152. 421. 579. 1188. et 1275. ὕδρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι Her. 950.

Υδραίνειν. γῆν, ἂν ὑδραίνει Κρᾶθις Tr. 226. ὃ τάσδε χοῆς μέλλω—ὕδραίνειν Iph. T. 162. ὕδραινον αὐτὸν, ὡς θανέμενον ib. 54. πατέρα, λαστρὰ πανύσαθ' ὕδρανάμενον χοροῖ El. 157.

Υδρεύειν. Πειρήνας ὑδρευσομένα (dor. pro ἐν) Tr. 205.

Υδρηλός. κρωσσὲς ὑδρηλὸς Cy. 89. σαγόνας ὑδρηλὰς Sup. 206.

Υδρηρός. σέργειν ὑδρηροῖς ποτοῖς Bel. fr. XVII. 6.

Υδρηχός. πώματος ὑδρηχός Fr. inc. XIV. 2.

Υδροειδής Rh. 353.

Υδρόεις. τὸν ὑδρόεντα Εὐρώταν Hel. 355.

Υδρόχυτος. κρήναισι παρ' ὑδροχύτοις Cy. 66.

Υδωρ. Δίρκης ὕδωρ Ph. 133. et 371. cf. v. 648. Καταλίας ὕδωρ ib. 230. Αἰέρνης ὕδωρ ib. 616. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ Med. 69. cf. Tr. 207. Ὠκεανῆς ὕδωρ εἰς πέτρα Hip. 121. Ἡριδανῆς ὕδωρ ib. 737. Ἰσμηνῆς ὕδωρ Sup. 383. et Bac. 5. Καλλίχορον

δεῖς ὕδωρ λιπεῖσαι Sup. 619. cf. Her. F. 786. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ Iph. A. 1294. cf. Hel. 1352. ὕδωρ κύκνειον Iph. T. 1103. ἐκφυγὼν λίμνης ὕδωρ (sc. Acherontem) Tr. 442. φάραγγες ὕδατι χειμάρρῳ ῥέεσαι ib. 449. ὁρσώδης ὕδατος νοτίς Bac. 704. δινώεν ὕδωρ ποταμῶν Cy. 46. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ ἔτυχον Hel. 179. νατερὸν ὕδωρ βάλλων Ion. 149. ἐκ κρωσσῶν ὕδωρ ἔπεμπε ib. 1173. Νεῖλε λιπὼν κάλλιπον ὕδωρ Ar. fr. II. 2. πλέσιον ὕδωρ Dan. fr. X. 3. ὕδατι χλωρῷ περικλυζόμενον Ἀκροκόρυνθον Fr. inc. XCIV. 1. τὸν καλλίστων ὑδάτων πατέρα, Ἀπιδανὸν Hec. 452. cf. Bac. 574. Ποσειδωνεῖοις Ἀνυμωνεῖοις ὕδασι Ph. 196. καθαρῶν ὑδάτων πόμα Hip. 209. ὕδασι ποταμίους χροὰ ἐλάσαστο Al. 157. πόλιν, ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν Iph. A. 169. πηγαῖσιν ὑδάτων Iph. T. 1192. ἀσάκτων μάτηρ ὑδάτων ib. 1242. ἄγκος ὕδασι διάβροχον Bac. 1049. ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων Hel. 1320.

Υιεύς. τὰς Κρατίνης νιεῖς Epist. II. ὅτι σώσαιμι αὐτῷ τὰς νιέας Epist. III.

Υιός. Μυγδόνος υἱὸν Rh. 539. ἦν ἑμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος Tr. 987. Φλεγύης υἱὲ Ix. fr. IV. σὺν—τοῖς Διὸς υἱοῖς Or. 1689.

Υλαγμα. κυνῶν ὑλάγματα Iph. T. 293.

Υλάεις. ἂν' ὑλάεντα νάπη Hel. 1319.

Υλακτεῖν. ἄμυσ' ὑλακτῶν Al. 763. et Fr. inc. CXLVII. 2.

Υλη. χλωρὰν ἂν' ὕλην Hip. 17. Θηρῶν καθ' ὕλην Κύπριν Bac. 687. ὕλης ἐν βαθυζύλῳ φόβῃ ib. 1136. ἐν ὕλῃ δυσευρέτω ib. 1219. 2) dor. ὕλα. Ἰδαίαν ὕλαν Hec. 631. εἰμὶ πρὸς ὕλαν Hip. 215. καθ' ὕλαν ὀρέων An. 850. Πηλιάδα καθ' ὕλαν Iph. A. 1048. σκιαροκόμης ἐν ἔργεσιν ὕλας Bac. 874.

Υλλος, filius Herculis. Her. 45. et saepius.

Υλοκόμον νάπος An. 283.

Υλοργοῖ Her. F. 241.

Υλοφορβοῖ Iph. T. 261.

Υμέναιος, a) deus nuptiarum. Tr. 311. 314. 322. et 335. et Her. 917. b) cantus nuptialis. Iph. A. 1036. c) nuptiae ipsae. Iph. A. 430. 437. et

624. Tr. 774. Hel. 728. et 1451. et Ion. 1475. 2) plur. ὑμέναιοι, cantus nuptiales et nuptiæ ipsæ. ἰδιοῖσιν ὑμεναίοισι, κῆχ' ὥφροσιν Or. 557. καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ib. 1210. Ἀρμονίας εἰς ὑμεναίους ἡλυθον ἐρανίδαι Ph. 829. φονίοις ὑμεναίοις Hip. 552. ὦ τλαῖμον ὑμεναίων ib. 554. συρίζων ποιμνήτας ὑμεναίους Al. 580. σὺν ὑμεναίοις ib. 919. et ξὺν ὑμεναίοισιν Iph. A. 693. ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος Al. 925. εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων Sup. 1026. παιδὸς δαΐσομεν ὑμεναίους Iph. A. 123. Πηλέως ὑμεναίους ib. 1079. Ἀργεΐαι νιν ὑμνεῖσιν ὑμεναίοισιν Iph. T. 367. εἰς ποῖον ἡλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα; Bac. 1272. ἦν πάντες ὑμεναίοισι—συνηλάλαξαν Her. F. 10.

Υμὴν, ἱ. q. Ὑμέναιος, deus nuptiarum. Tr. 314. et 331.

Ὑμνεῖν. μῶσαν, τὰν ἐν μολπαῖς αἶδας ὑμνεῖ Iph. T. 185. Ἀργεΐαι νιν ὑμνεῖσιν ὑμεναίοισιν ib. 367. ὑμνεῖ πολυχорδοτάτα χήρῳ—ἀηδονὲς Rh. 548. παιᾶνα—ὑμνεῖσ' ἀμφὶ πύλας Her. F. 688. ἐμὲ ὑμνῶν Epist. III. λήξουσιν—τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι (pro ὑμνεῖσαι) ἀπιεσύναν Med. 423. Ὁρφέως κίλλιον ὑμνεῖσαι μέλος ib. 543. τὸν γὰρ ἐνέρων τ' ἐς ὄφραν μολόντα—ὑμνεῖσαι θέλω Her. F. 355. Ἄρτεμιν βροτοὶ ὑμνήσσοι Iph. T. 1457. θρήνοις σ' ὑμνήσομεν Rh. 976. Μῶσα, ἥτις ὑμνήσει κακὰ Tr. 385. Διόνυσον ὑμνήσω Bac. 72. πέλεκυν ἔχ ὑμνήσομαι Tr. 361. ἔκ ἂν ὑμνήδημεν ἂν Μέσσαις ib. 1244. πάλαι ὑμνηθὲν Ph. 441. ἔνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται πόλις Ion. 1590.

Ὑμνοποιός, ὁ, Sup. 180. ἦ, Rh. 651.

Ὑμνος. ἐπεὶ ἀντάχθησαν ὕμνον ἀρετῶν γέννηα Med. 427. ὕμνον Ἀσιήταν Iph. T. 179. ὕμνος ἐπὶ θαλάις—εὐροντο Med. 192. Ἄρτεμιν τιμῶν θεὸν ὕμνοισιν Hip. 56. τὴν κόρην Δήμητρος—ὕμνοισι κηλήσαντα Al. 360. ἐν ἁλύροις ὕμνοις ib. 449. τεκτόνοιν ὕμνοισιν ἐργάταιν An. 477. vid. not. τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν Iph. T. 454. καινῶν ὕμνων ᾠδὰν Tr. 512. ὕμνοισι χορὸν Hel. 1361. ἰαχὰς ὕμνων Ion. 499. vid. not. ὕμνος εὐαχῆτης ib. 884. αἰδεῖθ' ὕμνοις ἀμέτερα λέχεια

ib. 1091. τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει Her. F. 695.

Ὑμνωδεῖν. Φοῖβος ὕμνωδεῖ βροτοῖς Ion. 6.

Ὑμνωδία. τίν' ἔχρησας εἰς ὕμνωδιαν Ion. 682. μακαρίαὶς ὕμνωδίαῖς Hel. 1450.

Ὑμνωδός. ὕμνωδὸς κόρας Her. F. 394.

Ὑπάγειν. ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὐφρων ἐπὶ κῶμον Cy. 505. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; Hel. 832. ὕπαγ' ὦ, ὕπαγε Cy. 52. ὦ σ' ὑπήγαγον An. 429. εὖ μ' ὑπηγάγε ib. 907. παλῖρ-ρως τάνδ' ὑπάγεται δίκαια El. 1155.

Ὑπαγκαλίζειν. φίλον ἀνδρ' ὑπαγκαλίζων Cy. 496.

Ὑπαγκαλίσμα Tr. 752. et Hel. 247.

Ὑπαι, poet. pro ὑπό. σῶν τέκνων ὕπαι El. 1187.

Ὑπαΐθριος. ρανίδ' ὑπαιθρίας δρόσος An. 226.

Ὑπακσεῖν. ὑπάκesson Al. 401.

Ὑπαλλαγή. γάμος ἐλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγὰς Hel. 301.

Ὑπαντᾶν. ὑπαντᾶ τοῖς ἐμοῖς βελεύμασιν Sup. 398.

Ὑπάργυρος. ἐν ἀντροῖς τῇσδ' ὑπαργύρε χθονὸς Rh. 970. ὑπάργυρος πέτρα Cy. 293.

Ὑπαρνος An. 558.

Ὑπαρχειν. ὑπάρχει τόδ' ἐν τῇ σῇ χθονὶ εἰπεῖν Her. 182. τὸ εὖ τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει Her. F. 695. πρῶτα ταῦθ' ὑπάρχει Fr. inc. CLI. 4. παίδευμα Ἐρως σοφίας, ἀρετῆς πλεῖστον ὑπάρχει eorund. CLXV. 2. ἔκθ' ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή; Rh. 633. εἰς εὐπραξίαν ὑπάρχειν Her. 352. πλείστη ἀρετὴ τῷθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ Æol. fr. XX. 3. θησανυρὸς ἂν σοι παῖς ὑπῆρχ' ἐμὸς μέγας Hec. 1229. μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν An. 273. τίνων ἀμοιβὰς, ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς Her. F. 1169. χρή τῷ εὐδαίμονι πρῶτον ὑπάρξαι πόλιν εὐδόκιμον Epig. IV.

Ὑπαρχος. φράσων ὑπάρχοις τοῖς ἐμοῖς Hel. 1448.

Ὑπασπίδιος. πῶ—τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἱαύει; Rh. 740.

Ὑπασπίζειν. τῶνδ' ὑπασπίζων πατρὶ Her. 217.

Ὑπασπιστής. ἔρημος παῖς ὑπασπιστῆ σέθεν Ph. 1219. ὑπασπιστῶν τις βασιλέων Rh. 2.

Ἵπατος. ὕπατος Ζεὺς Rh. 456. ὁποῖον εὐχεται τὸν ὕπατον θεῶν; ib. 703.

Ἵπαφρος. ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων Rh. 711.

Ἵπέγγυος. τὸ ὑπέγγυον δίκαια καὶ θεοῖς Hec. 1029.

Ἵπείδειν. φιλοτιμότερόν τινα εἰδέναι δόξας ὑπείδον Epist. V. ὑπείδω τῷδ', ὃ καὶ μ' εἰσέρχεται Ion. 1023. νικῶντα ἵπποις ὡς ὑπείδετο στρατὸν Sup. 694.

Ἵπείκειν. ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται Phaed. fr. vers. 5. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ — ὑπείκοι Or. 698. γῆρα μηδὲν ὑπείκων Iph. A. 139. ἔπτησ' ὑπείκων μάλλον, ἢ θέλοι Bel. fr. XXVI. ἔτις τὸ νῦν ὑπείκον ἥρασεν πέτροις Iph. T. 327.

Ἵπείναι. ὑπὼν κᾶλλος Phaeth. fr. IV. 3. ὑπᾶσιν ἄσσοις ἥδεται νεανίαις Sup. 443. ὑπόντος τῷδε El. 1036.

Ἵπειπῖν. πᾶσιν ὑπείπον τέσδε τὰς αὐτὰς λόγους Sup. 1170. εἰδενὸς ἀκοὴν ὑπειπὼν Her. F. 962.

Ἵπεκδύναι. πόνους Τρωϊκὰς ὑπεξέδυν Cy. 346.

Ἵπεκλαμβάνειν. εἴσω δόμων νιν ὑπεκλαβῶσα Her. F. 997.

Ἵπεκπέμπειν. ὑπεκπέμπω λάθρα (sc. τὸν παῖδα) ἄλλως ἐς οἶκους An. 47. ὅς μ' ὑπεξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. cf. v. 14.

Ἵπεκτιθέναι. ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθε An. 69. conf. v. 310.

Ἵπεκτρέχειν. ἦν τὰ τῷδ' ὑπεκδράμη Ph. 581. ἦν ἐγὼ μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω An. 338. ἦν ὑπεκδράμης μόρον ib. 415. δεῖ μ' — ὑπεκδραμεῖν τὴν σὴν σόμαργον γλωσσοαλγίαν Med. 524. ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν Fr. inc. XVI. 6. ὡς δὴ θεὰς ὑπεκδραμέμενοι Ph. 880.

Ἵπεκφεύγειν. πολλὰς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων λόγους Sup. 565. ἄταν εἶχ ὑπεκφεύζεται Med. 989.

Ἵπεξάγειν. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα; Hec. 812.

Ἵπεξαιρεῖν. ὀλβον δωμάτων ὑπεξελὼν Hip. 633.

Ἵπεξακρίζειν. ἀγελαῖα βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας μόσχων ὑπεξήκριζον Bac. 677.

Ἵπεξαντλεῖν. κακῶν ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ Ion. 927.

Ἵπεξέρχεσθαι. ὑπέξηλθ' Ἀντιγόνη στρατῷ δίχα Ph. 1474.

Ἵπέρ, 1) cum genit. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Hec. 30. ὑπὲρ ἄκρας τύμβος κορυφᾶς ib. 94. ὑπὲρ Ἑλλήνων ib. 141. ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος ib. 310. et Or. 573. ὑπὲρ οἴκου παντὸς Or. 672. τῶν θανόντων ὑπὲρ ib. 967. ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδος ib. 1134. τῶν δεδραμένων ὑπὲρ ib. 1318. ὑπὲρ ἀκαρπίτων πεδίων Σικελίας Ph. 218. ὑπὲρ ἄκρων Βακχείων ib. 235. cf. v. 675. ὑπὲρ πάτρας ib. 920. cf. v. 1009. it. Tr. 387. γὰς ὑπὲρ πατρῶας Ph. 1063. βασιλικῶν δόμων ὑπὲρ ib. 1336. ὑπὲρ παθῶν Hip. 159. ὑπὲρ γῆς Al. 46. Sup. 31. et Er. fr. I. 15. ὑπὲρ κεφαλᾶς An. 293. σὴς ἀμαρτίας ὑπὲρ ib. 317. ὑπὲρ τέκνου ib. 411. δύσφρονος ἑριδὸς ὑπὲρ ib. 491. ξένης ὑπὲρ ib. 671. τῶν τεθνηκότων ὑπὲρ ib. 1271.

ὑπὲρ χθονὸς Sup. 28. ἀλγείων ὑπὲρ ib. 1125. δεσποτῶν θνήσκειν ὑπὲρ Iph. A. 312. ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς ib. 470. ὑπὲρ Ἑλλάδος θανεῖν ib. 1389. ὑπὲρ πυρᾶς Iph. T. 26. οἰκείων ὑπὲρ θαλάμων ib. 1140. ὑπὲρ Καταλίας ῥεέθρων ib. 1257. ὑπὲρ κεφαλῆς Rh. 886. et Bel. fr. I. 2. ἐχθίσων ὑπὲρ Tr. 370. ὑπὲρ τεκέων ib. 829. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων Bac. 868. ὑπὲρ κορυφᾶς τῶν ἐχθρῶν ib. 877. et 897. ὑπὲρ φίλων Her. 332. θεῶν ὑπὲρ ib. 619. νεφέλης ὑπὲρ Hel. 756. ὑπὲρ τραπέζης Ion. 1209. τῶν τέκνων ὑπὲρ Her. F. 293. δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων El. 1233. φρονέσιν εἰδενὸς, ἥτε χρημάτων, ὑπὲρ Ar. fr. XXV. 3. cf. Pal. fr. III. 4. ποντίας ὑπὲρ πλακὸς Pal. fr. II. 4. ὑπὲρ παντὸς Ἑλλήνων στρατῷ Phi. fr. IX. 1. 2) cum accus. ὑπὲρ κᾶρα Or. 497. κερῶτα πασῶν ὑπὲρ τέρεμνα ib. 1371. ὑπὲρ τέρεμνα ἀγχιόνας Ph. 335. ὑπὲρ Νείλεος ῥοᾶς, ὑπὲρ τε Φᾶσιν An. 651. sq. ὑπὲρ Ἀσωπὸν, Ἰσμηνὸς ὕδωρ Sup. 383. ὑπὲρ σόλον Iph. T. 1135. ὑπὲρ θυμέλας Ion. 46. ὑπὲρ τὴν ἄζιαν Her. F. 146.

Ἵπεράγειν Med. 627.

Ἵπερακρίζειν. πέτραν, ἢ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει Sup. 988.

Ἵπεραλγεῖν. μὴ τι πάθῃ, ὡς ὑπεραλγῶ Med. 118. cf. Hip. 260. μὴδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπη Her. 620. ψυχῇ μιᾷ τῇσδ' ὑπεραλγεῖν Al. 886.

ὑπέραντλος. χαλεπᾷ ὑπέραντλος ἔσα συμφορᾷ Hip. 767.

ὑπεράνωρ. σύ τοι μεγαλανορίαν ὑπεράνωρα κοιμίζεις Ph. 192.

ὑπερβαίνειν. ἔχ ὑπερβαίνεσι τείχη θεοί; Bac. 653. ἔπω δῶμ' ὑπερβαίνει τόδε Ion. 514. μὴ νῦν ὑπέρβαινε (sc. modum in lugendo) Al. 1080. ὑπερβαίνοντα γείσσα τειχέων Ph. 1187. δόμους ὑπερβαίνουσα Med. 382. τὰ πεπρωμέν' ἔδ' ὑπερβαίην ποτ' ἂν Ion. 1388. ὑπερβῶ κρηναία νάπη Bel. fr. I. 1. γυάλων ὑπερβήναι Ion. 220. τάφρος ὑπερβᾶς Rh. 111. δόμον ὑπερβᾶσα Sup. 1049.

ὑπερβάλλειν. ὑπερβάλλει τάδε Bac. 784. θριγκῆ τῷδ' ὑπερβάλλω ποδὶ Ion. 1321. καὶν ὑπερβάλλη κακοῖς Ph. fr. III. 2. ὑπερβάλλων στρατὸν τείχη τ' Ἀχαιῶν Rh. 989. τὰς εὐγενείας πλέον ὑπερβάλλων Her. F. 697. ὑπερβαλλέσας εὐδαιμονίας Ion. 472. τὸ ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Fr. inc. CLXIII. 2. τὰ ὑπερβάλλοντ' ἑδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς Med. 127. εὗ νιν ἄμασιν ὑπέρβαλε σέλινα Hel. 1383. τὰδ' ὑπερέβαλε Her. F. 1019. δέδοικα, μή σε γλώσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς Hip. 924. ἦν ὑπερβάλῃ πολὺς ταραχθεὶς πόνοτος Tr. 686. δέδοικα, μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Cresph. fr. IV. 5. γῆς ὑπερβαλὼν ὄρος Or. 443. conf. v. 1644. τάσδ' ὑπερβαλὼν τύχας Al. 798. βία θυμῷ τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας ib. 832. ὑπερβαλὼν λόχος Τρώων Rh. 844. ἐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλλοιτό τις Aug. fr. IV. 2. μάχῃ ἂν ἔχ ὑπερβαλοίμεθα Πελασγὸν Ἀργος Or. 690. τὴν ὑπερβεβλημένην γυναικα Al. 151.

ὑπερβολή. χρημάτων ὑπερβολῇ πόσιν πρίασθαι Med. 232. εἰ—ὁ ὕπερος τῷ πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν πανῆργος ἔσαι Hip. 939. πῶς—κτῆσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός; Aut. fr. III. 6. ἐσθλῆς γυναικὸς ἑδὲν εἰς ὑπερβολὴν πέφυκ' ἄμεινον Melan. fr. VII. 2. ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων An. 286. ἄγνοια θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς Sup. 480. χερῶν ὑπερβολαῖς ἀλίσκεται πάντα Hip. fr. IV. 2.

ὑπεργάζεσθαι. ἐπεὶ νῶν πόλλ' ὑπείρ-

γασαι φίλα Med. 871. ὥς ὑπείργασμαι εὖ ψυχὴν ἔρωτι Hip. 504.

ὑπερδιδόναι. πρὸ πάντων μίαν ὑπερδῶναι θανεῖν Er. fr. I. 23. ἡ μία μόνη πόλεως—ὑπερδοθήσεται ib. 40.

ὑπερέχειν. ὁ σωφροσύνη πάντας ὑπερέχων Hip. 1365. ὅμμ' ὑπερσχὸν ἵπτος Ph. 1393.

ὑπερθεῖν. τύχῃ ὑπερθεῖ An. 194. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Ar. fr. XXIV. 1.

ὑπερθε, vel ὑπερθεν. μόχθων ἐκ ἄλλος ὑπερθεν Med. 652. ὃς ὑπερθε μόχθων ἐγένετο Bac. 902. ὑπερθε ἄρκτος εἰρέφωσ' ἐραῖα Ion. 1153. ἐκ τῆς ὑπερθε περιφορᾶς Sis. fr. I. 31.

ὑπερθνήσκειν. μητρὸς λεχέων ὃς ὑπερθνήσκεις An. 499. ἔχ ὑπερθνήσκων σέθεν Al. 685. θέλωσ' ὑπερθανεῖν ib. 153. ὑπερθανεῖν χθονὸς Ph. 1005. ὁ γῆς ὑπερθανῶν ib. 1097. et 1323.

ὑπερθρώσκειν. καπνὸν πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκονθ' ὀρώ Hec. 823.

ὑπερκάμνειν. ἄνους σὺ πόλεως τῇσδ' ὑπερκάμνεις Bac. 961. ὑπερκάμνειν τέκνων Iph. A. 918.

ὑπερκότως Her. F. 1087.

ὑπερμαχεῖν. πόλεως ὑπερμαχεῖς Ph. 1258.

ὑπερμέτρως. μὴδ' ὑπερμέτρως ἄλγει Inus fr. XXI. 1.

ὑπερορρώδεῖν. ὑπερορρώδεῖσ' (i. e. ἔσα) ἐμῆ Sup. 344.

ὑπερπαθεῖν. ὑπερπαθήσασα Ph. 1465.

ὑπερτατος. ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος Cy. 114. τῶν ἀπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον Aug. fr. III. 2. ὑπερτάτης Φρυγῶν Tr. 476. Ἀσιατίδων τὴν ὑπερτάτην ib. 1219.

ὑπερτείνειν. κνεφάλλῃς ἔχ ὑπερτείνεις πόδα Sci. fr. I. 2. γοργῶφ' ὑπερτείνουσα σε κάρα κύκλον El. 1257. ἦν τολήσεως σύ με χεῖρ' ὑπερτεῖναι Iph. A. 916. ὑπερτείνας πύλας El. 1022. ἀκτῆς ὑπερτείνουσα ποντίας πόδα Med. 1288.

ὑπερτελεῖς Ion. 1549.

ὑπερτέλλειν. κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον Or. 6. ματρὸς φαιρέων μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν ib. 839. πέτρα, γῆς ὑπερτέλλουσα ἄνω Hec. 1010. θερμῇ—φλόξ, ὑπερτέλλουσα γῆς Phaëth. fr. XIII. τὰς ὑπερ-

- τείλαντας ἐκ γαίας Σπαρτᾶς Ph. 1014.
- *Υπέρτερος. κακῶ ἐκέτ' ἦν ὑπέρτερος Med. 1219. ἴδοιμι ὑμᾶς—ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρως ib. 921. ἔτε πυρρός. ἔτ' ἄσρων ὑπέρτερον βέλος Hip. 531. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Hyp. fr. VI. εἰ τὰδικ' ἔσαι τῆς δίκης ὑπέρτερα El. 584.
- *Υπερτρέχειν. εἰ θεὰς ὑπερδράμοι κάλλει Tr. 930. πῶς τὰ κρείσσω ὑπερδράμω; Ion. 973. μίαν ὑπερδραμεῖν χέρα τοσούδε ναύτας Hel. 1540.
- *Υπερφέρειν. ὑπερφέρεις τόλμη τε τάλμαν, καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον Her. 554. κάλλει ὑπερφέρουσαν Hec. 268.
- *Υπέρφεν, *adverb.* valde, *supra modum.* τί τὴν τυραννίδα τιμᾶς ὑπέρφεν; Ph. 553. εἰ σὺ μὲν—φέρεις ὑπέρφεν τὰς τύχας Her. F. 1321.
- *Υπερφρονεῖν. ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ Bac. 1324. ἀνοία τὸν ξυνόνδ' ὑπερφρονεῖ Oed. fr. I. 2.
- *Υπέρφρων. ὑπερφρονα ὄλβον Bel. fr. VI. 2. οἱ ὑπερφρονες—ἐλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην Fr. inc. LXVIII. 5. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαῖης τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 389. et Fr. inc. B. 7. ubi τῶν φρονημάτων abest.
- *Υπερχαίρειν. δώροις ὑπερχαίρουσα Med. 1165.
- *Υτέρχεσθαι. ἔ τις οἶκτος σῆς μ' ὑτέρχεται φυγῆς Hip. 1089. ἡμέρος μ' ὑπῆλθε Med. 57. ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρότερον ὡς διαφθερῶν Hip. 992. δόλῳ μ' ὑπῆλθες An. 436. Φοίβη μ' ὑπῆλθε δυστόπας· αἰνίγματα Sup. 138. εὖ πως ὑπῆλθεν αὐτὰς πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. ὑπῆλθε δαίμων ib. 444. σιγῇ ὑπῆλθεν Ion. 1194. δοκῶ κενὴ ὑπῆλθέ με El. 748.
- *Υτέχειν. μασὸν ἐχ' ὑπέσχεον Ion. 1372. δίκην ὑπόσχεος αἵματος μητροκτόνος Εὐμενίστι τρισσαῖς Or. 1649. ὑφέξω τοῖς κακίοισιν δίκην Hec. 1253. cf. An. 358. Cy. 695. et El. 698. σὺ δ' ἐχ' ὑφέξεις ζημίαν; Ion. 1308. φόνον μητρὸς ὑφέξω El. 1318.
- *Υπήκοος Syl. fr. IV. 6. ἐκ Ἀργείων πόλει ὑπήκοον τήνδ' ἔχω Her. 288.
- *Υπήνεμος αὖρα Cy. 44.
- *Υπηρετεῖν. ὑπηρετεῖς πόλει τε κῆμοι Sup. 381. τυφλῷ τῷδ' ὑπηρετεῖ πατρὶ Ph. 1702. ὑπηρετεῖτω τόδε El. 649.
- τῇ δίκῃ ὑπηρετεῖν Hec. 844. ἔτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι πόλει πατρώα συμμάχοις ὃ ὑπηρετεῖν Rh. 153. εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν Bac. 223. ὑπηρετεῖν ψυχῇ Antiop. fr. IX. 2. καλῶς γ' ἂν ἔν μοι τῷδ' ὑπηρετεῖς λόγῳ Med. 588. ὑπηρετεῖν χαίρουσιν Ion. 639.
- *Υπηρετής Hip. 1397. Δαναϊδῶν ὑπηρετής Hec. 503. ἀμφοῖν ἂν εἴην τοῖνδ' ὑπηρετής Ion. 986. δίδω χεῖρ' ὑπηρετῇ φίλῳ Her. F. 1398. Πυλάδην εἴλετ' ἐν πόνοις ὑπηρετῇν El. 821. τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τύχης ὃ ὑπηρετῇν ib. 892. ὑπηρετῇν ὄντα Dan. 47. ἰσχύος ὑπηρετής Sis. fr. I. 2. οἱ περὶ τυράννης καὶ πόλεις ὑπηρεταί Tr. 426. ὑπηρεταί κακῶν Hel. 560.
- *Υπηρετής. δέλτον, κακίστων γραμμάτων ὑπηρετῇν Iph. A. 322.
- *Υπηχεῖν. ὥσθ' ὑπηχῆσαι χθόνα Sup. 710.
- *Υπίλλειν. ἔραν ὑπίλλουσ' (i. e. εσα) ὑπὸ λεοντόπην βάσιν Oed. fr. XVI. 1.
- *Υπισχνεῖσθαι. μὴ μοι τάτων μηδὲν ὑπισχνῶ Hip. fr. I. αὐτόχειρι σφαγῇ ὑπέσχετο λείψιν βίον Or. 946. ἔδρασεν εἰδέν, ὧν ὑπέσχετο Ph. 485. ἃς ἐμοὶ ποτε ἀρὰς ὑπέσχεο τρεῖς Hip. 888. ὑπέσχεθ' ὕστερον τῷ νῦν σ' ἔχοντι An. 970. vid. etiam Tr. 927. et 930. et Her. F. 473.
- *Υπνοδότεια Or. 175.
- *Υπνος. ὕπνος ἡδὺς Hec. 915. ὃ φίλον ὕπνον θέλητρον Or. 211. cf. v. 133. 159. 168. 186. 217. et 302. μὴθ' ὕπνῳ θελχθῆς Iph. A. 142. ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ—οἰκεῖν ἐν Ἀργεῖ Iph. T. 44. cf. v. 1265. λῆξαι ὕπνον Rh. 71. vid. etiam v. 555. 770. et 780. ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας Bac. 689. θαλερόν ὕπνον ib. 691. εἰς ὕπνον βαλεῖς Cy. 571. πικρότατον ὕπνον ὀψομαι ib. 585. ὕπνῳ παρεμμένος ib. 587. et Her. F. 1043. ἴν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος Ion. 315. ὅς νιν—εἰς ὕπνον καθῆκε Her. F. 1005. cf. v. 1011. 1013. 1034. 1043. et 1061. *Plur.* ὕπνοι occurrit Tr. 1188. ubi denotat somnos crebris vigiliis interruptos.
- *Υπνῶν. ὅταν ὑπνώσῃ Cy. 453.
- *Υπνώδης Her. F. 1050.
- *Υπνώσσειν Or. 173.
- *Υπὸ, 1) cum genit. ὑπὸ σκηνῆς Hec.

53. ὑπὸ ἀλγέων Or. 180. ὑπὸ συμφορᾶς ib. 181. et συμφ. ὑπο Fr. inc. B. 39. 1. ἀπορίας ὑπο Or. 232. ὑπ' οἴκῳ Ph. 964. ἡδονῆς ὑπο Med. 1142. ὑφ' ἥβης Hip. 118. κηρύκων ὑπο Al. 740. ἀληθείας ὑπο An. 321. Melan. fr. II. 1. et Pi. fr. V. 4. ὑπὸ ψευδῶν An. 322. ὑφ' οἶων ἐσφάλη βουλευμάτων Sup. 336. ὀργῆς ὑπο Iph. A. 335. τῇ νόμῳ ὑπο Iph. T. 586. τραβάμονος ὑπ' ἀπήνης Tr. 516. βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων Bac. 156. ὑπὸ τῶν σχημάτων Cy. 220. ὑπ' αἰετῇ Hel. 20. ὑπ' αἰόλας ἱαχᾶς Ion. 498. ὑπ' ἀργίας Her. F. 592. ἀνδρίας ὑπο El. 845. ὑπ' ἄτης Bel. fr. XVI. 10. ὑπ' αἰδῶς ib. 14. et Er. fr. II. 33. νερτέρας ὑπὸ χθονὸς Cresph. fr. IX. 1. ὑπ' ἐλπίδων Fr. inc. CVI. 1. etc. 2) cum dat. ὑπ' Ἰλῷ Hec. 1147. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὦν Or. 887. ὑπὸ δεῖράσι Παρνασῇ Ph. 214. ἡλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι Hip. 732. ὑφ' ἀλίῳ Al. 396. ὑπ' ἀγκάλαις An. 748. ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν Sup. 274. ὑφ' ἥπατι ib. 599. βαρβάρους ὑπο Iph. A. 1274. ὑπ' ἐλάταις Bac. 741. et 814. ὑπὸ ευφλοῖς πέτραις ib. 1135. ὑπὸ πτεροῖς Her. 10. ἐναύλοις ὑπὸ δεινδροκόμοις Hel. 1113. Παλλάδος ὑπ' ὄχθῃ Ion. 12. ὑπὸ σειραίοις ποσὶν Her. F. 446. etc. 3) cum accus. ὑπὸ γαῖαν Hec. 149. et Al. 899. ὑπὸ σκότον Or. 1488. ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδα Ph. 1185. ὑπὸ γῆς τάρταρα Hip. 1290. et γῆς ὑπὸ ζόφον ib. 1416. νερτέραν ὑπὸ χθόνα Al. 48. ὑπ' ἀγκάλας An. 723. μονόχαλα ὑπὸ σφυρᾷ Iph. A. 226. σεμνὸν ὑπ' αἰθέρα Iph. T. 1177. δάλειον ὑπὸ μέλαθρον Tr. 1311. πεδίον ὑπὸ τάσεις Bac. 748. ὑπὸ μητέρων πλευρᾶς Cy. 206. ὑπὸ μέλαθρα νύχια Hel. 177. ὑπὸ πέτρινα μύχια ib. 189. ὑπὸ μητρυιᾶν πεσεῖν Ion. 1270. ὑπὸ κίονος σκιᾶν Her. F. 973. βωμὸν ὑπο ib. 974. φόνιον ὑπὸ δέραν El. 485. ὑφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηρός Bel. fr. IV. ὑπὸ γῆν Meleag. fr. XVII. 1. ὑπὸ λεοντόπεν βάσιν Cœd. fr. XVI. 1. ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖραν Peliad. fr. VI. 4. etc.

ὑποβάλλειν. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρὰ Or. 223. ἀμφὶ μασὸν ὑποβάλω σποδὸν Sup. 1159. κορυφαῖς ὑποβαλὼν

ὤμον, ἢ βραχίονα Bac. 948. ἐχθροῖς ἔμαντὸν ὑποβαλὼν Her. F. 1384. μασφ' γυναικοῦς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Al. 642.

ὑποβλέπειν. ὑποβλεπώμεθ' ὥς ἐγνωσμένοι Her. F. 1287.

ὑπογράφειν. εἶπ', εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ (2 sing. præs. med.) τῷ μῶ βίῳ Her. F. 1118.

ὑποδέξιος. κυλίκων οἶνοπλανήτοις ὑποδέξιας ἀμίλλαις Rh. 364.

ὑποδέχεσθαι. βεληθέντα ἐκλύσασθαι τὰ νείκη προθυμότατα ὑπεδέξαμην Epist. V. εἰδ' ἀκλεῆς νιν δόξα πρὸς ἀνδρώπων ὑποδέσσεται Her. 624. ἰκέτας ὑποδεχθεῖς ib. 757.

ὑποδοχή. ἀρ' εἰσδέξομαι (sc. σὲ) ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχαῖς δύμων Iph. A. 1229.

ὑπόδρομος. ἵχνης ὑπόδρομον κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι Ph. 1400.

ὑπολαμβάνειν. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς, ἢ ἐκείνος ὑπέλαβεν Epist. I. cf. Epist. V. ὃν μὴ σὺ φράζεις, πῶς ὑπολάβοιμεν λόγον; Iph. A. 523. ῥῶν αἰδῶς ὑπολαβὼν φίλ' ἂν τύχοις Her. F. 301.

ὑπολείπειν. κᾶν ὑπολίπωσιν αἱ παρὰ σῇ δωρεαὶ Epist. IV. τίν' ὑπολείπομαι τύχην; Hel. 300. τῶν ἄλλων δωρεῶν—ἐκ ἑσθ', ὅ, τι ἐνθάδε ὑπολείμμεθα Epist. V. ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα Sup. 971.

ὑπομένειν. πῶς—τὸ σὸν ἐγχοῦς ἂν δύναιτο—ὑπομῆναι; Rh. 463.

ὑπόμνησις κακῶν Or. 1032.

ὑπονοεῖν. ὑπονοεῖς, ἂ μὴ σε χρὴ Iph. A. 1132.

ὑπόνοια. ὑπόνοιαν ἡμῖν, οἷα πείσεται πόλις Ph. 1140. τὰς ἐμβάλλοντας ἡμῖν πολλάκις τὰς ὑπονοίας Epist. V.

ὑποπέμπειν. γὰς ὑποπεμπομένην σκότον Hec. 208.

ὑποπίπτειν. δίκαι—ὑποπεσεῖς' ἔλαθεν Antiop. fr. II.

ὑπόπτερος. νεοσσὸν ὑπόπτερον An. 442. et ὑποπτέρως νεοσσὸς Her. F. 71. ὑπόπτερον λέοντα Dan. 15. ὑπόπτερος ὁ πλάστος Inus fr. XVI. 4. ὑπόπτερον δέμας Hel. 624. ἴτω ὑπόπτερον (sc. τὸ νεῖκος) Hel. 1252. ὑπόπτέροις νῶτοισιν Hec. 1264.

ὑποπτεύειν. ὑποπτεύω τι Iph. T. 1036. ὑποπτεύων τὸ μέλλον Rh. 49.

- ὑποπτήσσειν. ὑποπτήξας Or. 775. et Hel. 1219.
- ὑποπτος. ὑποπτος ὢν Τρωϊκῆς ἀλώσεως Hec. 1135. ὑποπτος ἔσα γινώσκει πόλει El. 644. τῇτ' εἰς ὑποπτον εἰπας Ph. 1216. cf. An. 1089. Rh. 79. et Her. F. 1120. τὰδ' ἦν ὑποπτα Iph. T. 1334. εἰς ὑποπτα μὴ μόλοις ἐμοὶ El. 345.
- ὑπόροφος. ὑπόροφον βοᾶν Or. 147.
- ὑποβάπτειν. τόνδ' ὑποβάπτεις λόγον Al. 540.
- ὑποσπᾶν. ἐδ' ὑπέσπασε φυγῇ πόδα Bac. 436. ποιμένης νεογνὸν θρέμ' ὑποσπάσας τόδε El. 495.
- ὑπόσπονδος. ὑπόσπονδον μολεῖν ἔπεισα παιδὶ παῖδα Ph. 81. cf. v. 280. et 453.
- ὑποσατὸς. Θεὸς, θνητοῖς ἐδαμῶς ὑποσατὸς Antig. fr. XVII. 2. ἄλγος ἐχ ὑποσατὸν Sup. 737.
- ὑποσέλλειν. ἐχ ὑποσέλλῃ (2 sing. praes. med.) λόγῳ Or. 606.
- ὑποσρέφειν. πάλιν ὑποσρέφει βίοντοιν εἰς ἀτῶν Her. F. 736. δεῦρ' ὑποσρέψας πάλιν Al. 1022. ὑποσρέψας λέλλῃσαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς Iph. A. 363.
- ὑπόσροφος. ὑπόσροφον νεανίδα Σπάρτη κομίζουσα Iph. A. 1204.
- ὑποσρωνύναι. ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποσρώσω τινὶ Hel. 59.
- ὑποστίνειν. ὑπὸ δ' ἔτεινε—λόγους τῷ —τοιῶντες λέγειν Or. 913.
- ὑποτιθέναι. ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα Or. 1186. ὑπέθηκας ὀρθῶς τὰς λόγους Iph. A. 507. ὀργῇ ὑπόθεες ἡσυχον πόδα Bac. 646. τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας γυναιξὶ ib. 674.
- ὑποτρέχειν. ὑποτρέχων σε θωπεία Or. 669. ὑποδραμῆσα Iph. A. 631. et 636.
- ὑπεργεῖν. πάνθ' ὑπεργεῖν σοὶ τε καὶ τέκνοις θέλω Med. 620. εἰ δὴ μ' Ἥρα θ' ὑπεργεῖν σοὶ τ' ἀναγκαίως ἔχει Her. F. 859. ποῖόν τι χρήζεις, ὥς ὑπεργήσω Ion. 333. δεῖ με Ἀδμήτῳ ὑπεργῆσαι χάριν Al. 845. τί δὴ ποθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπεργῆσαι με χρή; Sup. 1179. ἴν' ἀμφοῖν εἰς ὑπεργῆσιν (2 sing. aor. 1. conjunct. med.) διπλᾷ Her. F. 328.
- ὑποφεύγειν. κύνάς τάσδ' ὑποφεύγων El. 1343.
- ὑποχείριος. ὥσθ' ὑποχείριον (sc. τὴν πόλιν) λαβεῖν An. 737.
- ὑποχθόνιος. ἴθ' ὑποχθόνιοι An. 516.
- ὑποχος. ὑπόχος καλεμένους Epist. V.
- ὑποψία Hel. 1565.
- ὑπτιος Her. F. 979. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτιος ὥρῳ Inus fr. XVI. 5. γασέρ' ὑπτιαν Cy. 325.
- ὑπώπιον. προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπώπιοις Eu. fr. I. 2.
- ὑπόροφος. κλύεις ὑπόροφον βοᾶν; El. 1166. ὑπόροφα μέλαθρα Ph. 306. et Her. F. 107.
- ὑσταί, nom. urbis. Bac. 750.
- ὑστατος. τίν' ὑμῶν πρώτον, ἢ τίν' ὕστατον πρὸς ζέρνα θῶμαι; Her. F. 485. θς ἔλεξας ὑστάτης λόγους El. 1055. ὑσάτην ὅπα Hec. 555. ὑσάτην ὁδὸν Al. 613. ὑστατόν σ' εἰσορῶν Hip. 1097. ὑστατον πρόσφθεγμα Her. 573. ἐν ὑστάτοις κακοῖς Ion. 1115.
- ὑσερεῖν. ἦν ὑσερήσης Ph. 983. et 1288. παιδὸς ὑσερήσομαι Iph. A. 1203.
- ὑσερος. ὑσερῶ ποδὶ Ph. 150. Hip. 1243. et Her. F. 1040. ὑσερος βοηδρομεῖς Rh. 412. Διὸς Σωτήρος ὑμῖν ἐδέν' ἐσθ' ὅδ' ὑσερος Her. F. 522. νεωτέρων κακῶν ὑσερος ἀφίγμαι ib. 1174. ὧδὰς ὑσεροῖσι θέσετε Sup. 1224. cf. Tr. 1245. πρὸς ἀνδρῶν ὑσερων Tr. 13. ὑσερά βοηδρόμος πάριμι Ph. 1441. πρὸς τὴν τελευτήν ὑσεραν An. 393. γνώμασιν ὑσεραῖσιν Sup. 1083. ὑσερον adverb. Or. 1498. Med. 291. Rh. 333. 443. et 453. etc.
- ὑφαίνειν. ὑφῆνα τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς Iph. T. 817. cf. v. 814. et Ion. 1417.
- ὑφαιρεῖσθαι. γνώμην ὑφαιρῇ τὴν ἐμὴν Rh. 834. σιγῇ τῷθ' ὑφαιρέμεσθ' αὖν El. 271.
- ὑφαντός. ἐνὴν ὑφανταὶ γράμμασιν παιδὶ ὑφαί Ion. 1146.
- ὑφάπτειν. ὑφαπτε δώματα τάδε Or. 1618. ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς Cy. 644. ἔως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίτω πυρὶ Or. 620. cf. Med. 378. πόλις ὑφάπτεται πυρὶ Tr. 1274.
- ὑφασμα. πόσιν ἀπείρῳ περιβαλῆσ' ὑφάσματι Or. 25. δ'—ὑφασμ' ὑφῆν' ἐγὼ Ion. 1417. cf. v. 1424. κενόισι θάπτειν ἐν πέπλοις ὑφάσμασιν Hel.

1259. vid. not. λαβὼν ὑφάσμαθ' ἱερὰ
Ion. 1141. βαρβάρων ὑφάσματα ib.
1159. πολλὰ παρθένων ὑφάσματα
ib. 1418.

Υφή. πέπλων εὐπήκτοις ὑφαῖς Iph. T.
312. ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς ib. 814. cf.
v. 1465. ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν
τοιαῖδ' ὑφαί Ion. 1146.

Υφηγεῖσθαι. τῷδ' ὑφήγησαι El. 664.
Υφιέναι. σῶμ' ὑφέισ' (i. e. ὑφέισα)
ἀλγηδόσι Med. 24. εἰ γ' ὑφήσεις,
τῷδ' ἀπαλλάξῃ βίῃ Ion. 847. τὸν
ἐμὸν ὠδίνων πόνον μασοῖς ὑφέιτο Ph.
31. ἀντὶ σθ' κατθανεῖν ὑφειμένην Al.
527. ὄρνις ὑφειμένη Her. F. 72.

Υφιζάνειν. ὑφίζανον κύκλοις Ph. 1391.

Υφισάναι. τῷδε ξιφήρης ὑφεισθήκει λόχος
An. 1115. εἰδεις ὑπέση Ph. 1479. ἢ
τόδ' ὑπέση Al. 37. ἄσμενος θύσειν
ὑπέσης παῖδα Iph. A. 360. cf. v. 530.
τῇσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον ὑπέση Tr. 415.
μυρίον ὄχλον Φρυγῶν ὑπέσην Cy. 199.
ὑπέσητέ γ' αὐτεπαγγέλτοι θανεῖν Her.
F. 706. μόνη δύναται' ἂν τόνδ' ὑποση-
ναι πόνον Sup. 189. cf. v. 345. σὲ
ὑποσᾶς Rh. 375. ὑποσᾶς αὐτὸς ἡδι-
κηκέναι Phi. fr. XIII. 2. μεγάλων
ἄδλων δεινὸν ὑποσᾶς Tem. fr. XVIII.
2. τῆς ὑποσάσης τροφᾶς Or. 555. τὸν
αὐτὸν τῇδ' ὑποσήσω δόλον; El. 983.
τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον Rh. 157. κατθα-
νεῖν ὑφίσταμαι Ion. 1415. ταῖς συμ-
φοραῖς ὅστις ἐχ' ὑφίσταται, εἰδ' ἀνδρὸς

ἂν δύναιθ' ὑποσηῖναι βέλος Her. F.
1349. sq. ὑποσαθεῖς δορὶ Rh. 315.
Υψαύχην. εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα Bac.
1059.

Υψηλός. ἴν' εἰδῇ μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς κα-
κοῖς ὑψηλὸς εἶναι Hip. 730. ὁ ὀλβίος
νιν ὑψηλὸν αἶρει Sup. 555. conf. Her.
323. ἀνὴρ ὑψηλὸς Hel. 425. ὑψηλῶν
ἐπὶ ναῶν (in templis) El. 6. ὑψηλῆς
δρυὸς Cy. 382. ἀμφίβλητρα τοίχων
ὑψηλὰ Iph. T. 97. τὸν μὲν ἀφ' ὑψη-
λῶν βραχὺν ᾤκισεν Her. 613. χορή—
τάμφανῇ ὑψηλ' ἄγειν Fr. inc. XXXIX.
3. et fr. inc. B. 47. 4.

Υψηλόφρων θυμὸς Iph. A. 919.

Υψικόμος. ὑψικόμων πέραν ἐλατᾶν
Al. 588.

Υψιπετής. ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον Hec.
1101.

Υψίπυλος. κληῖθρα ὑψιπύλων δόμων
Her. F. 1030.

Υψίπυργος. ὑψιπύργς πατρίδος Tr.
376.

Υψόθεν. εἰς τράχηλον ὑψόθεν πεσὼν
Tr. 750. cf. Bac. 1109. μί' ἡμέρα
τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν—Inus fr.
XVI. 3.

Υψος. εἰδ' ἡὕγνειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος
μέγα; Ph. 407. κρεῖσσον ὕψος τῆς
προθυμίας ἔχων Bac. 1099. πρὸς
ὕψος ἡρμένον τινα Fr. inc. XXVI. 1.
Υψῶ. ὑψῶ θάσσω Bac. 1109. τὸν
ὑψῶ αἰθέρα Fr. inc. I. 1.

Φ.

Φαγέδαινα Phi. fr. IV.

Φαγεῖν τῶφ' ἡμέραν Cy. 335.

Φαέειν. Φαέθων κύκλος ἀελίοιο El.
465.

Φαέθων, *nom. propr.* filius Solis. Hip.
740.

Φαιινός. φαεινὸς αἰθῆρ Fr. inc. CLXII.
2. φαεινῶν ἀσέρων Cy. 352. φαεινὰς
ἑρᾶς πτύχας Ph. 84. ἐν φαειναῖς
ἡλίῃς περιπτυχαῖς Ion. 1516.

Φαιινός. φαεινὸν αἰθέρα Bac. 631.
φαεινοὶ ἡλίῃς λαμπτήρες Rh. 59. ἔω
φαεινὰν Phaëth. fr. I. 5. τρεῖς φα-
εινὰς ἡλίῃς διεξόδους An. 1087. ὀμμά-
των ἐν φαειναῖς αὐγαῖς Ion. 1071.

φαεινὰς ἄσρων ὁδὰς El. 727. φαεν-
νοῖς εἰλβων ὅπλοις An. 1147.

Φαεσίμβροτος. θεῶ φαεσίμβροτοι αὐγαὶ
Her. 750.

Φαεσφόρος. ἐν φαεσφόρῳ Κύνκλωπος
ὄψει Cy. 461. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαε-
σφόρῳ Hel. 635.

Φαῖδρα, uxor Thesei. Hip. 27. etc.

Φαιδρός. ὄμμα φαιδρὸν Med. 1043.

Φαιδρύνειν. ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαῖδρυν-
γαν Hel. 683.

Φαιδρωτός. ὄμμα φαιδρωπὸν Or. 892.

Φαίνειν. ἃ νῦν ἐσορᾶν φαίνει Her. F.
811. θησανρὸν, ὃν φαίνει θεὸς El.
565. φαίνεσι (apparent, in conspec-

tum prodeunt) τινὲς δαίμονες ib. 1234. εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον ib. 1075. κακὰς ἔφαινον τῷ σκοπῶντι προσβολὰς ib. 829. Σπαρτῶν ἵνα γένος ἔφανε Her. F. 794. φανεῖ κακῶν ἔκλυσιν Iph. T. 899. ἅπαντα τολμῶσι δεινὰ φαίνεται Ph. 277. πῶς προνόπιος φαίνῃ (2 sing. præs. med. conspiciendum te das) πρὸς οἴκοις τοῖς ἑμοῖς; Bac. 645. θεὸς φαίνῃ μέγας ib. 1030. τὰ χρητὰ μὴ σοι λυπρὰ φαίνέσθω Med. 601. αἰεὶ εὐτυχεῖς φαίνουσθ' ἐμοὶ El. 889. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ And. fr. VII. 2. δεῖ με—εἶναι μὲν, ὅσπερ εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μὴ Tel. fr. VIII. 2. θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι μέγιστος Iph. A. 973. cf. Bac. 182. ἄλλος τις Αἴας—δευτερος παιδὸς πέφηνε σῆς Tr. 615. παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα Ion. 978. cf. v. 1188. κακὴ φανῆμαι—γυνὴ Hec. 348. εἰ σοι φανεῖται θαῦμα ib. 680. πῶς ὀπλίταις τευχέων ἄτερ φανῇ (2 sing. fut. 1. med.); Her. 694. λιμὴν πέφανται τῶν ἑμῶν βουλευμάτων Med. 769. ἐδ' ἐπ' ἐλπίδι φάνθη Her. F. 804. ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὅπλοις Hec. 112. φάνηθι Rh. 370. πρὸς ἡλικας φάνηθι σὰς Ph. 1736. φάνηθι ταυρὸς, κ. τ. λ. Bac. 1015. σκιά φανηθί μοι Her. F. 494. μὴ μοι ποτὲ σὺν κακῷ φανείης Hip. 528. μὴ σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀσπ' φανῇ Pl. fr. I. 5. ὑπὲρ τύμβος φανεῖς Hec. 37. μόλις φανεῖς—ματρὸς ὠλέναις Ph. 317. εἰς γυναῖκα γοργὸς ὀπλίτης φανεῖς An. 459. ὃ ναυτίλοισι χεῖματος λιμὴν φανεῖς ib. 892. εὐγενὴς ἐχθροῖς φανεῖς Tr. 1035. ὃ χρόνῳ φανεῖς El. 578. ὃ παράλογόν μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία Or. 391. συμφορά—φανείσα Al. 897. φανήσομαι δέλης ποδῶν παροῖδεν Hec. 47. κακὸς φανήσομαι Ph. 1012. πατρὸς—ἔργα δρῶν φανήσεται An. 343. λαμπρὸς φανήσεται σοι κ. τ. λ. Her. 281. ἥ γάρ τις ἀροτὴρ φανήσεται νῶν El. 105. etc.

Φάκελος. μέγαν φάκελον ξύλων Cy. 241.

Φαλακρός. πρόσωπον φαλακρὸν Cy. 226.

Φάλαρα, τὰ Sup. 586.

Φάμα, dor. pro φήμη. οἷαν αἶω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς Hec. 177. δυκέλα-

δος φάμα Med. 420. τὰν εὐδοξον φάμαν Hip. 774. φάμαν ἤκεσα Tr. 216. δυσφήμους φάμας Hec. 195. τρέφουσι φᾶμαι Med. 416.

Φάναι, αἰ. μυστηρίων τῶν ἀπορρήτων φάνας ἔδειξεν Rh. 943. et Φαναί. εἰς φανὰς γε Βακχίῃ Ion. 550.

Φαναῖος Ζεὺς Rh. 355.

Φανερός. ὃ γὰρ φανερός ὄμμασιν γ' ἑμοῖς Bac. 501. πέπυσμαι, φανερόν Ἑλλήνων τινὰ εἰς γῆν ἀφίχθαι Hel. 1189. φανερόν χαρακτήρ' ἀρετῆς Her. F. 658. φανεράν ἄταν Hip. 1289. δίκαια φανερός Bac. 990. et 1010. εἰς φανεράν ὄψιν El. 1236. φανερόν κακὸν Ph. 1558. φανερόν πένθος Rh. 743. εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερά, καὶ τὰ μὴ καλὰ Or. 492. ἄχαια φανερά Ph. 1515. et El. 1191. δάκρυα φανερά πᾶσι Ph. 1560. τὰ ἔτερα μέγала φανερά Bac. 1004. cf. v. 1196. ξύμβολα φανερά Hel. 298. φανερά κακὰ Ion. 945. φανερά θύματα νεγρέρων ib. 1234. cf. v. 1231. τὸν φανερώτατον ἀσέρ' Ἀθήνας Hip. 1123.

Φαντάζεσθαι. μὴ τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται Ph. 93. ἐν χεροῖν σέθεν—φαντάζομαι Ion. 1444. μηδὲ φαντάζεσθ' ὁμῶν παροῖθε An. 877.

Φάντασμα. φάντασμα δειμαίνουσ' ἑμὸν Hec. 54. φάντασ' Ἀχιλλῆος ib. 95. cf. v. 390.

Φάος. ἐκέτι μοι βίος ἀγαστὸς ἐν φάει Hec. 169. ἡμεῖς ἐν φάει δελευόμεν ib. 415. ἐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει ib. 707. cf. v. 1214. Ph. 1349. ὃ μέγιστον Ἑλλήσιν φάος Hec. 841. φάος ὁρῶ Or. 386. cf. Her. 969. εἰ λεύσσει φάος Ph. 1091. cf. v. 1542. Rh. 967. ἑμὸς ἐν φάει βίος Ph. 1287. πῶς ἔλιπον φάος; ib. 1548. φάος σωτήριον Med. 482. ὃ φάος διωγενὲς ib. 1258. φάος λοίσθιον βλέπων Hip. 57. ἐχθρὸν εισορῶ φάος ib. 355. μηκέτ' εισορᾶν φάος Al. 18. φάος ἡμέρας ib. 243. ἐκ ἔτι τὸς θανόντας ἐς φάος μολεῖν ib. 1079. τὸ τῆς δίκης σώζων φάος Sup. 564. λαμπτήρος φάος ἀμπετάσας Iph. A. 34. τὸ λαμπρὸν εἰλίσσας ἐν εὐφρόνῃ φάος ib. 1571. τόνδε δόμοις ἐξεδρέψω φάος Iph. T. 849. ἔως ἂν νύξ ἀμείψηται φάος Rh. 615. βλέπων φάος ib. 971. κατὰ φάος, per diem, Bac. 425. ὃ φάος μέγιστον

ἡμῖν εὖτε βακχεύματος ib. 608. λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος Ion. 1149. εἰ μὴ γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν Her. F. 517. ἐς φάος μολῶν ib. 524. ὦ φάος μολῶν πατρὶ ib. 531. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος ib. 642. τὸ φάος ἐκλιπεῖν ib. 1073. cf. Ion. 1186. παίδων νεογνῶν ἰδεῖν φάος Dan. fr. X. 7. ἡμέρας ἀγνὸν φάος Hip. fr. XIV. 1. etc.

Φάραγξ. θάσσειν φάραγγα Iph. T. 277. ἐν πύλαισι σαθεὶς φάραγγος Cy. 664. φάραγγες ὕδατι χεიმάρρῳ ρέεσθαι Tr. 448. ἐν φάραγξί σήπεται νέκυσ Phaëth. fr. IX. 2.

Φαρέτρα. φαρέτρα Λοξίῳ Rh. 979. φαρέτραν εὐτρεπῇ σκευάζεται Her. F. 969.

Φαρμακεύειν. εἰ σὴν παῖδα φαρμακεύομεν An. 355.

Φάρμακον. τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις; Or. 1190. πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας Ph. 900. φάρμακον πόνων Bac. 283. τὸ θανεῖν κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται Her. 596. φάρμακον δραστήριον Ion. 1185. λόγος ἐσθλὸς φάρμακον φόβῳ Fr. inc. LIX. 2. λύπη φάρμακον εὐρυδ. LXXV. 1. ἀλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ eor. CXVIII. 1. φαρμάκοισιν (sc. φῶτα κτενεῖς); Hec. 878. cf. Med. 385. ὁ ἄδικος λόγος φαρμάκων δεῖται σοφῶν Ph. 475. πάρκες ἀπ' ὀστέων—ἀδήλοισ φαρμάκοις ἀπέρρεον Med. 1201. φαρμάκοις κεκρυμμένοις An. 32. τυγῆμαι ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς ib. 157. cf. v. 204. εἰδὲς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κακῆς ib. 271. ἔτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἂν Bac. 326. φαρμάκων θανασίμων Ion. 616. χρεῖας ἀνάνδρως φάρμακα Bel. fr. VIII. 2. ἐπιτακτὰ φάρμακα ejusd. fr. XVIII. 2. θνήσκετε φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς Cress. fr. IV. 2. τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ὀρθώσας Pal. fr. II. 1. etc.

Φάρος, *nom. propr. insulae*. Hel. 5.

Φᾶρος, *vel φάρος, velum, pallium*. λινοκόροκον φᾶρος Hec. 1081. λεπτόμοτον φάρος An. 832. χρυσεότολφ φάρος Her. F. 414. χρυσεοπηγήτων φαρρέων Or. 838. φάρεα πορφύρεα ib. 1436. et Hip. 126. ἅπεπλος φαρρέων λευκῶν Ph. 328. λεπτὰ φάρεα Hip.

133. et λεπτὰ φάρη Sup. 286. πολυποῖκιλα φάρεα Iph. T. 1150. εὐτ' εἰς κόλπῳ κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον Ion. 889. πολύπηνα φάρεα El. 191. Ἰδαῖα φάρη ib. 317. πῶς ἂν νῦν ἔχῃ ταῦτ' ἂν φάρη; ib. 543. ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ib. 1221. φάρεά γ' ἀμφιβάλλομεν ib. 1231.

Φαρσάλιος. πόλεως Φαρσαλίας An. 16. γῆς Φαρσαλίας ib. 22.

Φάρσαλος γῆ Iph. A. 812.

Φάρυγξ. ὁ φάρυγξ εὐτρεπῆς ἔσω Cy. 214. εὐρείας φάρυγγος ἀνασῶμεν τὸ χεῖλος ib. 355. φάρυγγος αἰθέρ' ἐξείεις βάρυν ib. 409. ἐξ ἀναιδῆς φάρυγγος ib. 588.

Φάσγανον. ἀμφίχρυσον φάσγανον Hec. 543. σπάθῃ φασγάνῳ μελανδέτε Eu. fr. II. 2. εἰς βάρβαρα φάσγανα ἐμπέσῃ Hel. 870. ἴτω φάσγανα Syl. fr. II. 1. etc.

Φᾶσις, *nom. propr. fluvii*. An. 652.

Φάσκειν. μόνος γε φάσκε διαφυγεῖν μόρον Hel. 1083. ὁ μὴ φάσκων Her. 903. τί φάσκων; Her. F. 1382. ἡ τεκεῖν φάσκεσα Al. 640. ἔφασκε Sis. fr. I. 27. etc.

Φάσμα. φάσμα μελανόπτερον Hec. 704. ὀρῶ ἄελπτον φάσμα Or. 877. cf. Iph. A. 1586. et Ion. 1395. φάσμα νευτέρων Al. 1130. εὐσημον φάσμα ναυβάταις Iph. A. 252. οἷον φάσμ' ὑπὲρ δόμων ὀρῶ; Her. F. 817. τί ποτ' αἰρομ' ἔννυχος—φάσμασιν; Hec. 70. ἐκ φασμάτων τάδε νοσεῖς ποίων ὕπο; Or. 407. νῦξ καὶ φέρουσα φάσματα Iph. T. 42. νύχια φάσματα ib. 1261. πέμπε φάσματ' εὐμενῇ Hel. 575. μακαρίων φασμάτων Ion. 1354. ὀψόμενοι τυράννων φάσματα El. 711.

Φατίζειν. τῷ τῆς θεᾶς τὴν παῖδ' ἄλοχον φατίσας Iph. A. 135. κόρη—ἐμὴ φατισθεῖσα ib. 936.

Φάτις. γνῶς τῷ θεῷ τὴν φάτιν Ph. 23. ὄθεν μοι πρῶτα φάτις ἦλθε—Hip. 130. πομπίμα φάτις δωματίων ib. 579. εἰδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν, ὥς ἦτοι, φάτις; An. 79. πικρὰν Φοῖβη φάτιν Sup. 834. cf. Hel. 668. et Ion. 1325. φάτις ἔτυμος Iph. A. 795. μαψίδιον ἔχει φάτιν Hel. 259. φάτιν τιν' οἰκοθεν κλύουσα ib. 1207. ἔτω φάτις αὐδᾷ Ion. 225. φάτιν αἶον ib. 508. εὐκλεᾶ ἔχων φάτιν Ar. fr. XI. 2.

Φάτνη. πλεσίαν φάτνην Eu. fr. VI. 1. τράπεζ', ἀπόντων τῶν λόγων, φάτνη πέλει Fr. inc. B. 24. ὦ φάτνησι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι Hip. 1240. φάτνας αἵμασιν πεφυρμέναι Al. 499. ἱππικαῖς πέλας φάτναισιν Bac. 510. cf. v. 618. et Hel. 1197. φονίασι φάτναις Her. F. 382. τέσδ' ὅχως φάτναις ἄγοντες πρόσθετε El. 1136. ἐπάκτιοι φάτναι St. fr. III. 2.

Φαῦλος. φαῦλος ψόγος Ph. 94. ὦδε φαῦλος ὢν An. 325. cf. v. 379. φαῦλον ἀδλήσας πόνον Sup. 317. εἰ φαῦλον τρόπῳ Rh. 599. φαῦλον χρητὸν λαβεῖν φίλον Ion. 834. ἂν φαῦλος ἦ τᾶλλα Antig. fr. VI. 2. ἦκιστα φαῦλος Syl. fr. III. 1. καὶ σοφοῖς καὶ τοῖσι φαύλοις ἔνδικα Ph. 499. οἱ ἐν σοφοῖς φαῦλοι Hip. 989. φαύλοις—πεισθεῖς λόγοις An. 871. φαύλως μάχεσθαι βεκόλως ἡγάμεθα Iph. T. 305. μηδεὶς με φαύλην νομιζέτω Med. 807. ἐννοῆμαι φαῦλος ἔσα Hip. 435. δόκησις φαύλη Antig. fr. X. 2. φαύλη διαίτη Antiop. fr. XXVII. 4. ὀργῇ φαύλη Ar. fr. VI. τῆς ἀληθείας ὁδὸς φαύλη τίς ἐστὶ Bel. fr. XII. 3. φαύλως χθονὸς Cresph. fr. XIV. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν Iph. T. 390. νυκτὸς ἔτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατὸν Rh. 285. ἔτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν El. 760. σὺ φαῦλ' ἡγῇ τάδε Iph. A. 734. τὰ μάντεων ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐστὶ Hel. 751. μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς Epist. I. φαυλοτέρας φρενὸς An. 483. τὸ πλῆθος ὅτι φαυλοτέρον ἐνόμισε Bac. 431.

Φαυλότης. οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες ἀδλιώτεροι τῆς φαυλότητος Pol. fr. III. 2. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστι τις ejusd. fr. V. 2.

Φαύλως. ἔτι φαύλως ἦλθε χθόνα Ph. 112. φαύλως φέρε Iph. A. 850. cf. v. 897. φαύλως εὐδομεν Rh. 769. εἴχ' ὦδε φαύλως αὐτ' ἐγὼ μετέρχομαι Ion. 1546. ἔτοι ῥάδιον τὰ τοιαῦτα φαύλως παραινεῖν Her. F. 89.

Φέγγος. τριταῖον ἦδη φέγγος αἰωρόμενός Hec. 32. εἰσορᾶν φέγγος ἡλίας ib. 248. cf. Or. 1025. Hip. 1023. An. 113. Bac. 210. Hel. 538. Ion. 853. ἀφίημι ὀμμάτων ἐλευθερον φέγγος τόδε Hec. 368. τυφλεῖν φέγγος ὀμμάτων

ib. 1035. τοφλὸν φέγγος ib. 1068. λιπεῖν φέγγος Or. 952. χρυσεόκυκλον φέγγος Ph. 181. φέγγος λαμπρὸν Hip. 179. φέγγος ἀελίος ib. 850. Iph. A. 1282. et El. 729. φίλον τὸ φέγγος τῷτο τῷ θεῷ Al. 725. conf. Dan. fr. X. 1. τί φέγγος—ἐδιφρεύετό γ' ἄλιος; Sup. 990. Διὸς φέγγος Iph. A. 1506. τὸ τᾶσδε ἀμέρας—φέγγος ὁλοθὺν εἶδε γαῖαν Tr. 850. εἴτ' ἐκλείοιπε φέγγος Hel. 327. ὦ φέγγος El. 866. ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φδιμένως Epig. I. 4.

Φεῖδεσθαι. τί δὴ γε φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς; Her. F. 1146. φεῖδς μηδὲν Hec. 1044. Med. 401. et Her. F. 1400. φεῖδς ὀλιγάκις λέγειν κακὰ Or. 393. cf. v. sq. μὴ φείδσθε Hec. 387. et Tr. 1285. φειδόμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν, φειδόμεθα Inus fr. XI. 1. φείδεσθαι τέκνων Iph. A. 403. εἰδ' ἐφείσαμην Al. 289. τί κεύθων—Εὐρυσθέως ἐφείσατο; Her. 880. φεῖσαι τέκνων Med. 1057.

Φειδῶ, subst. φειδοῖ πονηρᾷ μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν Antiop. fr. XL. 3. φειδῶ βίη Hip. fr. X.

Φεραῖος. Φεραίων ἄνθρωποι Al. 483. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενῆς παρῆσθα ib. 609. πολλοὶ σοὶ ξένοι Φεραίων ib. 1048. ὦ Φεραία χθὼν ib. 235. cf. v. 479.

Φέρβειν. φέρβειν βοτὰ Hip. 75. μ' ἐφερβε σὸς δόμος Or. 867. βωμοὶ μ' ἐφερβον Ion. 323. φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν Med. 827.

Φέρειν. εἰ γῇ κακῇ—εὖ σάχυν φέρει Hec. 593. Ἐκάβῃ φέρω τόδ' ἄλγος Hec. 663. φέρω σιγῇ κακά; ib. 738. αἰσχύνῃ φέρει ib. 1241. ἀτρεμαίαν—φέρω βοᾶν Or. 148. χάριν φέρεις ib. 239. ἴσον φέρει νύξ Ph. 733. μεγάλα φέρω κακὰ ib. 1347. ἀγνῶς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. τῶς κρείσσης λόγους πικρῶς φέρει τῶν ἐλασσόνων ὑπο An. 189. τὰς σὸς μύθους ῥαδίως φέρω ib. 745. αἰδῶ φέρει Sup. 911. μέγα φέρωσ' εἰς ἀρετὰν Iph. A. 562. ἐνθα δόξα φέρει κλέος ib. 566. τόδ' ἐμὸν εἰ φαύλως φέρω ib. 897. cf. v. 850. εἴχ' ἀπλῶς ἔτω φέρω ib. 899. μόχθος εἰδὲς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει Iph. T. 122. φέρω σοὶ κεδνὸς λόγους Rh. 272. cf. Tr. 53. Ion. 1110. et El. 228. 237. et 292. ὄνομα δυσκλῆες

φέρω Hel. 66. ἔδεν ἡ σκῆψις φέρει ib. 1070. φέρεις ὑπέρφει τὰς τύχας Her. F. 1321. τὸ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει El. 1062. ὅστις—εὐλόγως φέρει τὸν δαίμονα Antig. fr. XV. 1. φέρετε—μὴ δέμας Hec. 62. ἐναισίμως φέρε Al. 1080. φέρειν ὅπλα Hec. 14. θεῶν ἱερὰ φέρειν ib. 804. φέρειν σ' ἀνάγκη τὰς παρεσώσας τύχας Or. 1024. δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν Ph. 385. τὰς τῶν κρατάντων ἀμαθίας φέρειν χρεῶν ib. 396. ὀργὰς φέρειν Med. 870. κέφως φέρειν συμφοράς ib. 1018. cf. v. 449. τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν Hip. 398. θυραῖον κῆδος ἐς τάφον φέρειν Al. 831. ἢ σε φέρειν δεῖ πᾶσιν "Ελλῆσιν κακὰ Iph. A. 308. ναῦταις ἦν μέτριος ἢ χειμῶν φέρειν Tr. 683. ἐμπύρην μισθὸς φέρειν Bac. 257. ὡς ῥᾶτα τὰναγκαῖα τῷ βίῃ φέρειν Hel. 261. τῆς τύχης ἴσον φέρειν Ion. 818. βάζειν εἰς ὧτα φέρειν Dan. 55. εὖ φέρειν χρηὴν συμφοράς τὸν εὐγενῆ Alcmen. fr. X. φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως Ceno. fr. III. 2. θεῶν θνητὸς κόσμον ἢ πρέπει φέρειν Fr. inc. XXIX. 2. πρὸς ἔχ ἅπαντας εὐκλείαν φέρων Or. 30. λόγως δυστυχεῖς φέρων ib. 852. τραῦμα φέρων ib. 1487. σπονδὰς σῶ κασιγνήτῳ φέρων Ph. 97. et 145. φέρων πημονὰν Ἐριννύων ib. 261. ξυμφορὰν φέρων ib. 1079. ἀλαδὸν ὄμμα φέρων ib. 1528. μὴ βία φέρων ζυγὸν Med. 242. ὑφ' ἥβης σπλάγχχνον ἔντονον φέρων Hip. 118. Μενέλεω χάριν φέρων Iph. T. 14. cf. Med. 508. et Ion. 1183. ὥπερ ἦεις μορσίμης φέρων σφαγὰς Rh. 636. σοὶ φέρων σωτηρίαν Tr. 748. σύννοιαν ὄμμασιν φέρων Her. 382. χάρμα σοὶ φέρων μέγα ib. 637. δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φέρων Hel. 1558. σῶ παιδὶ σύμμαχον φέρων δόρυ Her. F. 1165. εἰς γῆν φέροντες γῆν Hyr. fr. IV. 5. τὸ σὸν οἶκτον φέρουσα τυγχάνω An. 144. κοινὰ φέρουσα φάσματα Iph. T. 42. ἔλισσε—ποδῶν φέρουσα φιλτάταν βάσιν Tr. 334. φέρουσα δόξαν πολλὴν καὶ ζῆλον παρὰ πᾶσι Epist. III. τῷτόν ποτ' ἔτεκον κᾶφερον (i. e. καὶ ἔφ.) ζώτης ὑπο Hec. 762. ἔφερες ἄχαια πατριδί φόνια Ph. 1037. ἔφερε κακὸν αἰλις (i. e. sat moderate) Al. 910.

διδυμον ἂν ἦβαν ἔφερον Her. F. 657. b) aor. 1. ἦνεγκα. μῦθοι τὰδ' ἐς ἀνθρώπου ἦνεγκαν παρὰ καιρὸν Iph. A. 800. πόνως μυρίας ὑπὲρ φίλων ἦνεγκε Her. 333. ἀγγελίαν μοι ἐνέγκατε ib. 751. ἐσκόπων, ὅπως κάλλις' ἐνέγκαμι' αὐτὸν (sc. τὸν ἔρωτα) Hip. 393. c) aor. 2. ἦνεγκον ἐνεγχε' ὀπλίτην κόσμον ὡς τάχιστα μοι Her. 699. πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθῃ κακῶν Iph. T. 710. φήμας μοι ἐσθλὰς ἐνεγκῶν Hel. 1298. πόνως ἐνεγκῶσ' ἐν ὠδίσι Sup. 920. d) fut. 1. οἴσω. ῥᾶον νόσον μετὰ θ' ἡσυχίας—οἴσεις Hip. 206. οἴσω πένθος ἐκ ἐτήσιον τὸδε Al. 337. ἀπλᾶς λύπας ἐξόν, ἐκ οἴσω διπλᾶς Iph. T. 688. φίλτατον ἄχθος οἴσει Rh. 379. βαῖον πένθος τῆς θαλασσίας θεῶ οἴσω ib. 975. ῥαδίως αὐτὸν οἴσω Bac. 640. αἰτίαν εἰς αὐτὸν οἴσει El. 1267. λῆτρ' ὥχετ' οἴσας ἐξ ἄλδς Hec. 780. 2) med. ταύταν φέρομαι βιοτὰν An. 787. φέρῃ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος ἀγῶνος El. 888. δόξαν φέρονται τῷ νομίσματος χάριν Fr. fal. cit. V. 4. ὅταν τις ἐσθλὸς—μηδὲν φέρηται τῶν κακίωνων πλέον Hec. 308. ἄξιον μισθὸν φέρεσθαι Rh. 162. λόγως ματαιίς, ὥσπερ ἠνέγκω, λαβῶν Sup. 583. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται Or. 440. μάχης, ἂν Ἀρης τάχ' οἴσεται Ph. 260. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἴσῃ ib. 1540. ἔτοι ῥαδίως—καλλίνικον οἴσεται Med. 45. εἰ ζαπλὲτος οἴσεται φερνὰς δόμοις An. 1283. 3) pass. πᾶ φέρομαι; Hec. 1075. φέρομαι Βάκχα νεκῶν Ph. 1496. μῦθοις ἄλλως φερόμεσθαι Hip. 197. πρὸς τὴν τελευτήν—φέρῃ An. 393. εἰς τὸ λαιδορεῖν φέρῃ ib. 730. οἱ φέρονται πλάνητες Iph. T. 416. τί φέρῃ θορύβῳ; Rh. 15. ποῖ ποτ' ἀπῆνης νῶτοισι φέρῃ; Tr. 571. ἀγόμεθα, φερόμεθα ib. 1310. εἰς συμφορὰν ἀντὶ τὰγαθῶ φέροι (att. pro φέρῃ, ferris) Hel. 318. ἐπίσχευς ὀργὰς, αἷσιν ἐκ ὀρθῶς φέρῃ ib. 1658. ποῖ φέρῃ θυμέμενος; Her. F. 1246. δεῖ σε—πλέον φέρεσθαι Or. 660. Ἀργεῖ' ὀνειδῇ—ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμι Tr. 419. cf. v. 454. ὑπὸ γλυκυτάταν φερομένῳ χαρὰν Or. 159. φερόμενος ἦεις Bac. 966. φερόμενοι

βακχῶν ὑπο Bac. 758. πέτραν φερόμεναν δίναισι Or. 982. etc.

Φέρης, pater Admeti. Al. 11. etc.

Φερητιάδας, dor. pro ης, nepos Pheretis, i. e. Eumelus. Iph. A. 217.

Φερνή. σῆ μ' ἀλόχῳ—πέμπεν φερνήν Iph. A. 47. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων Phaëth. fr. XV. 2. φερνὰς ἔχων δάμαρτος Or. 1662. γάμων φερνὰς διδὲς Αἴμορι Ph. 1581. λάζυσθε φερνὰς πάσδε εἰς χέρας Med. 956. προσθεῖς φερνὰς Hip. 629. εἰ ζαπλῆθες οἴσεται φερνὰς δόμοις An. 1283. ἃς φέρω φερνὰς κόρη Iph. A. 611. μὲ ταῖς σαῖς φερναῖς ἔλαβεν ib. 869. φερνὰς πολέμευ—λαβὼν γέρας Ion. 298.

Φερσέφασσα, i. e. Proserpina. Hel. 174. Φέρτερος. εἰς τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον Hel. 352.

Φερτός. δαλείας τὰς εἰς φερτὰς Hec. 159.

Φεύ, exclamatio, dolorem aut indignationem exprimens. Hec. 55. et passim.

Φεύγειν. πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδῶν φίλος Med. 561. εἰς τὰς ἀφώνας μάρτυρας φεύγεις; Hip. 1076. φεύγομεν πάτραν Her. 187. φεύγει λόγον ib. 912. τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοι Her. F. 305. τὸ φάος ἐκλιπεῖν εἰς φεύγω ib. 1074. φεύγω γέρεσιν βροτῶν Cret. fr. II. 17. φεύγ' ἀνδρῶν μίασμ' ἐμὸν Her. F. 1233. φεύγειν πόλιν Or. 441. τῶν κακῶν μητέρων φεύγειν τρόπως χρῆ τέκνα An. 230. φεύγειν τὰ δεινὰ Sup. 339. φεύγειν πόλεμον Tr. 400. τὸν Ἑλλήνων ὄρον φεύγειν Her. 191. γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας Or. 469. μίσμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν Hip. 35. αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονὸς Sup. 148. cf. Cenei fr. I. 2. τῶν Ἑρινύων χόλον φεύγων Iph. T. 1440. ὑπ' αἰετῆ δίωγμα φεύγων Hel. 21. ὁ φεύγων, in judicio accusatus, reus, El. 1269. οἱ Κύπριν φεύγοντες ἄγαν Hip. fr. V. 1. φεύγουσα λέκτρα Tr. 981. μαιφόνον ἐκ ἔτ' ἂν φύγοι μύσος An. 335. πῶς φύγω φόγον; Hec. 1249. cf. v. 384. ἦν γε μὴ φύγῃς περοῖς Or. 1593. αἰτίαν φυγεῖν Hip. 961. μόρσιμα εἴ τι φυγεῖν θέμις

Her. 615. τῇδ' ἐπ' αἰτία φυγῶν Hip. 1067. νέρδεν ἄσμενος φυγῶν Her. F. 621. εἰδὲ φευξίῳ φίλῃς Her. F. 628. vid. not. πέφυγας τὸν ἐμὸν ἰκέσιον Δία Hec. 345. ἀψυχία πέφυγεν ἄδην Al. 960. εἰς ἅπαντα πέφυγεν ἐλπίς τῶνδ' ἐμοὶ σωτηρίας Her. 453. εἰ φευξόμεσθα Or. 1594. πατρὸς εἰ φεύξουσ' Ἑρινύες; Ph. 627. φευξέσθαι (pro φεύξουσθαι: vid. not.) πάντες Bac. 797. εἰδ' αὖ τὸ δεινὸν προσπόλῃς φευξέμεθα Hel. 507. τίνα φυγὴν φευξέμεθα; ib. 1047. μητροκτόνος νῦν φεύζομαι El. 975. etc.

Φευκτέον. δεῦρο τοῖς κακοῖσι φευκτέον Her. 260. τί φευκτέον; Hel. 866.

Φηλεῖν, vel εἶν. γλώσσαις πονηρῶν προσατῶν φηλέμενοι Sup. 243.

Φηλήτης. φηλητῶν ἀναξ Rh. 217.

Φήμη. ἐξ εὐαγγέλις φήμης ἀπελθεῖν Ph. 1224. ταχεῖα διήξε φήμη Iph. A. 426. μάλα τερπνὸν κἀνέλπιτον φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι Iph. T. 1496. φήμη τις φύλαξιν ἐμπέπτωκεν Rh. 656. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἰδρυμένη Hel. 826. δεῖξον φήμην ἔτυμον El. 818. 2) termin. dor. φήμα. φήμαν πέμπων βασιλείᾳ Hip. 158. τίς φοβεῖ σε φήμα; ib. 574. Vocabulum plane doricum, φάμα, vid. supra suo loco. 3) plur. μάντεων φήμας ἐλέγξας Hip. 1056. ἀξιοπενθεῖς φῆμαι ib. 1466. τοιαῖ νιν προσερεῖσι φῆμαι Al. 1008. cf. Tr. 410. φήμας ἄλλως κακὰς ἤκουσεν Hel. 620. φήμας μοι ἐσθλὰς ἐνεγκὼν ib. 1297. τὰς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας θνατοῖς Ion. 180. ἐν πολιαῖσι φήμαις El. 701. ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων Alex. fr. XXIII. 2.

Φημί, aio, affirmo, Ph. 606. et Al. 375. τὰ Κασ. λέκτρ' ἐκ ἐφάτην τῆς Ἀχ. πρόσθεν δήσειν ποτὲ λόγχης Hec. 130. τί φῶ σε; Ph. 318. cf. Hip. 1384. Iph. A. 442. et Her. F. 514. etc.

Φημίξιν. ἦν ἐφήμισεν πατήρ μοι Iph. A. 1356.

Φθάνειν. μόλις φθάνει θρόνοισιν ἐμπεσῶσα Med. 1169. φθάνει γόνασι προσπεσὼν πατρὸς Her. F. 986. φθάνει νιν εἰς δόμον ὑπεκλαβῶσα ib. 996. εἰ φθάνου' ἔτ' ἂν θνήσκοντες Or. 934. cf. v. 939. φυτεύων παῖδας

ἄκ ἐτ' ἂν φθάνοις Al. 665.—κατάρ-
γματα ἄκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῇ ποιη-
μένη; Iph. T. 245. ἐκέτ' ἂν φθάνοις
ἂν αὖραν ἰσίοις καταδοκῶν Tr. 456.
φθάνοις ἂν ἄκ ἐν τοῖσδε συγκρῦπτων
δέμας Her. 721. ἂν φθάσωμεν Ph.
982. cf. v. 1286. ἔφθμεν ἄπω—εἰσ-
πεσόντες τραπεζὴν Ph. 1477. ἔφθες με
μικρὸν Iph. T. 669. ἐπείπερ ἔφθες
νεωτέρως Her. 121. πρὶν ζύμναχος
τις—ἐλθὼν ἐς οἴκους φθῇ Or. 1220.
μὴ φθῇ με προσβὰς δῶμα An. 991.
Φθέγγεσθαι. πῶς φθέγγῃ ἀμέγαρτα
κακῶν; Hec. 192. κάλλιπα Μεσῶν
φθέγγεται πλεστών ἀνὴρ Fr. inc.
CLXXIII. φθέγγῃ Rh. 11. οἷον
εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος φθεγγόμενον!
Hip. 880. ἄρα, ἃς Οἰδίπτεες ἐφθέγγ-
ξατ' εἰς ἡμᾶς Ph. 478. εἰ γὰρ τέσδ'
ἂν ἐφθέγγω λόγους Med. 1307. εἰδὲν
εἰδείς ἐφθέγγατο An. 1129. πρὶν τις
—ἐφθέγγατο δεινὸν τε καὶ φρικτῶδες ib.
1148. ἐφθέγγατο βοήν τινα Iph. T.
1385. εἰ τι Λοξίας ἄναξ θέσπισμα
παίδων εἰς γονὰς ἐφθέγγατο Ion. 729.
βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγγατο ib.
1189. φθέγγαι Hip. 300. φθέγγασθε
ταυτὰ Iph. T. 1073. περὶ τῷ γὰρ
ἄλλω μᾶλλον ἂν φθέγγαυτο τις; Or.
1336.
Φθέγμα. μήτ' ἐξ ἐκείνου φθέγμα δέξασ-
θαι Hip. 648. εἶδε φθέγμα γηρύ-
σοισδέ μοι ib. 1074. εἰ πᾶσα χθὼν φθέ-
γματος πληρωμένη ib. 1215. φθέγμ'
ἔχοντες An. 925. φθέγμα ἀνθρώπου
λαβεῖν Iph. T. 52. φθέγματος ἡσθό-
μην τῷ σὲ συνήδη γῆρυν Rh. 608.
φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τότε Ion.
561. φθέγμα ὅσιον εἶχομεν Her. F.
927. πτερωτῶν φθέγματα Hel. 753.
ὄρδια ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθου φθέ-
γματα ib. 1592.
Φθεῖρειν. φθεῖρει σε θεῶν τις Hec. 58.
cf. Ph. 382. εἰ τάνδον οἰκερήμαθ' οἱ
λελειμμένοι φθεῖρουν Or. 927. λαῶν
φθεῖρει γέναν Hel. 1345. φθεῖρουν
ἦδη χρῆσθ' ὁμιλίαι κακαὶ Fr. inc.
CLXXXIX. φθεῖροντες ἄσπες Sup.
234. φθεῖρε Her. 285. φθεῖρεσθε
τῇσδε, discedite ab hac, An. 716. πό-
σον χρόνον—ἄλιον ἐφθεῖρε πλάνον;
Hel. 780. εἰ μὴ φθερεῖ (2 sing. fut.
1. med. att. pro φθερῇ, nisi discedes)

τῇσδ' ὥς τάχισ' ἀπὸ τέγης An. 709.
ἐχ' ἓνα νομίζων φθείρεται πόλεως νό-
μον El. 234. ἐν τροφαῖσιν ὀμμάτων
ἐφθαρμένος Her. F. 932. ναυτίλας
ἐφθαρμένους Iph. T. 276. Φρυγῶν
ἐφθαρμένων Tr. 1164. ποντίες ἐφ-
θαρμένους Cy. 299. παρθένης φθα-
ρεῖσα Melan. fr. XXIII. 2.
Φθία, provincia Græciæ, An. 16. et
passim in hoc dramate, it. Iph. A.
103. 713. et 954.
Φθίας. Φθιάδος αἴας Hec. 451. cf.
An. 862. et 926. et Tr. 241. Φθιάδα
κοπίδα El. 836. Φθίας, scil. γυνή
An. 119. Φθιάδων ἵππων Rh. 237.
Φθίμενος. κείσθαι φθίμενον Al. 902.
ὥς φθιμένῳ τάδε σοι πέμπω Iph. T.
171. φθίμενος ἀλαίνεις ἄδαπτος Tr.
1083. παρὰ Περσεφόνη πάντα φθι-
μένων τινὰ Hec. 139. vid. etiam Med.
1414. Al. 869. 991. et 998. An. 1022.
Sup. 44. 52. 59. et 1114. Iph. T. 161.
Her. F. 442. et Epig. I. 4. fæm.
φθιμένη Al. 81. et 278. et dor. φθι-
μένα ib. 93.
Φθινὰς μηνῶν ἀμέρα Her. 779.
Φθίνειν. οἱ φθίνει τύχα Κύπριδος Hip.
371. φθίνει καὶ μαραίνεται νόσῳ Al.
201. θεῶν σκότιοι φθίνουσι παῖδες ἐν
θανάτῳ ib. 992. ξηραὶ Ἀμμωνίδες
ἔδραι φθίνουσι El. 735. ὄλβος μέτα
φθίνουσι Dan. fr. I. 9. et ζῆν τε καὶ
φθίνειν ποιεῖ ib. 5. τοῖς μὲν αὖξεταί
βίος, τῶν δὲ φθίνει Inus fr. XVII. 5.
νέων φθινόντων Al. 56. ἔφθιτο πά-
ρος ib. 416.
Φθιτός. ἐμοὶ εἰ θέμις φθιτὸς ὄρᾳν Hip.
1437. ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100.
τὰ φθιτῶν τοῖς ὄρῳσι κόσμος Sup. 78.
φθιτῶν αὐδᾶν Her. F. 1026.
Φθιώτας, dor. pro ης. Iph. A. 237. et
Tr. 575. τίς με Φθιωτᾶν ἄξει; Tr.
187.
Φθιώτης γῆ An. 665. Φθιώτιδες γυναι-
κες ib. 1048. πρὸς ἀκτὰς Φθιώτιδας
Tr. 1125.
Φθογγή. μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ Hip.
418. φθογγῆς κλύεσσα σῆς Iph. A.
1534. πάσας φθογγὰς ἰεῖσα Hec.
338. φθογγὰς μόσχων Iph. T. 293.
θέμις εἰς φθογγὰς τὰς ὑμετέρας ἡμῖν
πελάζειν; El. 1292.
Φθόγγος Hec. 836. et Hip. 1205.

ἔκον φθόγγος γ' ἔτ' ὀρνίθων, ἔτε θαλάσσης Iph. A. 9. εἴ τις φθόγγον εἰσακέσεται θνητῶν παρ' ἄδη Her. F. 490. λωτὸς φθόγγον κελάδει κάλλιπον El. 716.

Φθονεῖν. τῷ χρόνῳ ἢ φθονῶ Hec. 238. conf. Bac. 818. τὸ σὸν ἢ φθονῶ καλῶς ἔχειν Med. 312. τέτοισιν ἢ φθονῶ Hip. 20. φθονεῖς, εἰ πατήρ ἐξευρέ με; Ion. 1302. ἢ φθονῶ πέπλων Her. F. 333. φθονῶσιν, αὐτοὶ χεῖρονες πεφυκότες Bel. fr. X. I. μὴ φθονεῖ φράσαι Med. 63. cf. Fr. inc. LVIII. 5. ἢ φθονεῖν χρῆ Sup. 1218. et Rh. 193. cf. Fr. inc. XVII. 3. φθονεῖν φασι μητρὺς τέκνοις Ion. 1025. λέκτρων φθονῶσα Ζηνὶ Her. F. 1309. πολλοῖς παρέστην κἀφθόνησα δὴ βροτῶν Dic. fr. XIII. 1. μὴ μοι φθονήσητε Tel. fr. XI. 1. φθονεῖσθαι ἐδέλομαι ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Phoen. fr. II. 1. παίδων ἔδεισε μὴ φθονηθεῖν φόνῳ El. 30.

Φθόνος. ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας Hec. 288. et Fr. inc. B. 53. 1. φθόνος νιν εἶλε θεόθεν Or. 972. φθόνον πρὸς ἀσῶν ἀλφάνεσι δυσμενῇ Med. 297. φθόνῳ—παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ Al. 307. φθόνος μὴ γένοιτό τις θεῶν ib. 1138. cf. Sup. 348. et Iph. A. 1097. ἄθεός γ', ἄνομος, ἀχαρὶς ὁ φθόνος An. 492. ξὺν φθόνῳ σφάλλειν δίκαν ib. 781. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος Sup. 241. φθόνῳ θυγατρὸς Iph. T. 1268. εἰργοῖς σομάτων φθόνον Rh. 343. cf. v. 456. Φθόνος (quasi a patre) ἐκπεφυκέναι Tr. 763. τὸν σοφὸν ἢ φθόνῳ χαίρω θηρεύσας Bac. 1003. μὴ μέ τις φθόνῳ βάλῃ El. 902. φυλάσσεσθαι φθόνον Antiop. fr. XX. 2. εἰς τὰπίσημα ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ Bel. fr. X. 2. πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένους ejusd. fr. XXIX. 2. τὸν δυσώνυμον φθόνον Inus fr. V. 2. φθόνον ἢ σέβῳ Phoen. fr. II. 1. φθόνος τῷ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον Fr. inc. XVII. 3.

Φθορά. φθοραὶ βίης Plis. fr. VI. 2.

Φιάλη. ἀργυρηλάτης χρυσέας τε φιάλας Ion. 1182.

Φιλαίματος. γῆς φιλαίματοι ῥοαί Ph. 178. φιλαίματες ἀλκὰς Rh. 932.

Φιλάμμων, nom. propr. viri. Φιλάμμορος παῖ Rh. 916.

Φιλανδρία. μὴ τὴν τεκῆσαν τῇ φιλανδρίᾳ ζῆτει παρελθεῖν An. 228.

Φιλανδρῆς. Βακχίς φιλανδρῆος Fr. inc. CLXIX. 1.

Φιλανθρωπία. εἰδείς, ὅστις ἐκ ἡγάσθη σὲ τῆς φιλανθρωπίας Epist. III. cf. Epist. IV.

Φιλάρματος. Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἀναξ Her. F. 467.

Φίλαυλος δελφὶς El. 435.

Φιλεῖν, 1) amare. πᾶς τις αὐτὸν τῷ πέλας μᾶλλον φιλεῖ Med. 86. νόμιζε, εἰ σὺ τὴν σαντῇ φιλεῖς ψυχὴν, φιλεῖν ἅπαντας Al. 706. sq. στρατὸς—λέσχας πονηρὸς καὶ κακοσώμενος φιλεῖ Iph. A. 1001. ἢ φιλῶ τᾶρρην ὅραν Iph. T. 1198. σφαλερὰ ἢ φιλῶ στρατηγῶν κράτη Rh. 132. φιλῶ λέγειν τᾶληδὲς αἰεὶ ib. 394. μισεῖς τε Λίαν, καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν νύχην Tr. 68. ἐκ ἔσ' ἐραστῆς, ὅστις ἐκ αἰεὶ φιλεῖ ib. 1051. φιλεῖ ὀλβοδοτεραν εἰρήναν Bac. 419. φιλεῖ τις ἡμᾶς Cy. 511. πυγμᾶς ὁ κῶμος λοιδόρον τ' ἔριν φιλεῖ ib. 532. ἡλίδιος, ὅστις μὴ πῶν κῶμον φιλεῖ ib. 535. ἢ φιλῶ φρενῶν ἀμύσσης καὶ μεμνηνότας ξένους Ion. 526. ἢ φιλῶ ψόφους κλύειν ib. 630. φιλεῖς ἔτω φάος; Her. F. 90. φιλῶ τὰς ἐλπίδας ib. 91. φιλεῖν δάμαρτα Or. 668. κλαύσση, φιλῶν τὸν οἶνον, ἢ φιλεῖντά σε Cy. 551. φιλῶν μάλις' ἐμαυτὸν ἐκ αἰσχύνομαι Cresph. fr. VI. 2. τὸ φιλεῖν τὸν θανόντ' ἄγει δάκρυ Al. 1084. ἔσω φιληθεῖς, ὥς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλῇ Hec. 1000. 2) solere. πᾶς' ἀπῆννη—φιλεῖ χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κεφίσματα Ph. 854. νέα φροντίς ἐκ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. cf. Hip. 161. An. 478. Sup. 916. Iph. A. 380. Her. 177. Ion. 604. El. 522. Antig. fr. IV. 1. et XI. 2. Ar. fr. XVI. 2. Bel. fr. X. 2. Dan. fr. XII. 1. Dic. fr. VI. 2. et VII. 5. Phaëth. fr. IV. 1. Tem. fr. VI. 1. Fr. inc. XXVIII. 3. et CCXVIII. et Fr. inc. B. 37. 2.

Φίλημα. φίλημ' ἐδέξω An. 631. φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σὸν Sup. 1153. πικρὸν φίλημα δῶσα Iph. A. 679. ὄμμα δὸς φίλημά τε ib. 1238. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς Ion. 519. πολλὰ φίληματ' ἐξέπλησε Or. 463. πατρὶ τῷ σῷ διὰ φίλημάτων ἰὼν An.

417. ὃν φιλήμασιν ἔδωκεν Tr. 1176.
 λυγραί φιλημάτων τέρψεις Her. F.
 1376. φιλημάτων ὄχλω ψυχὴν ἐμὴν
 κτήσαιο Dan. fr. XI. 2.
 Φιλία ἢ σὴ πρευνεμένης Or. 138.
 σὴν φιλίαν σεβόμεσθα Al. 280. ἔλπε
 φιλίαν ib. 934. σᾶς χωρὶς φιλίας Cy.
 81. φιλίαν ὁμόφυλον Her. F. 1200.
 χρῆν μετρίας εἰς ἀλλήλας φιλίας θνη-
 τες ἀνακίρνασθαι Hip. 254.
 Φίλιος. ἐπλάσθης φίλις πρὸς αὐτὴν
 Rh. 347. φιλίας ἀλόχευ Al. 879. et
 920. ὃ φιλία κεφαλὰ Rh. 902. χέρα
 φίλιον Hel. 634. φίλαιο προσβολαὶ
 προσώπων Sup. 1137. γένος φίλιον
 Med. 1262. φίλις σώματος ib. 1399.
 cf. An. 1182. τὸ σὸν λιπῆσα φίλιον
 An. 604. φίλιον πρόσφθεγμα Tr.
 777. ἀμέρας φίλιον βροτοῖς φέγγος
 ib. 849. μέλος ἐμοὶ κλύειν φίλιον
 Her. F. 751. ζεύγος φίλιον ib. 1403.
 φιλία μοι τεμοὶ Sup. 375. βρέφη φί-
 λια Tr. 557.
 Φίλιππος, *appell.* qui equis delectatur.
 φίλιππον λαὸν Hec. 9. ἐν φιλίπποις
 Θραξὶ ib. 428. τῆς φιλίππου Ἀμαζό-
 νος Hip. 582.
 Φιλόγαμος. φιλόγαμοι μνηστῆρες Iph.
 A. 392.
 Φιλόδαφος. δέσποτα φιλόδαφνε Lic.
 fr. IV.
 Φιλοδέσποτος. τὸ νόε φιλοδέσποτον
 Ion. 709. c.
 Φιλόζωος. ὃ φιλόζωοι βροτοὶ Fr. inc.
 LXXXI. 6.
 Φιλοκίτρινος Iph. T. 345.
 Φιλοκισσοφόρος Cy. 616.
 Φιλόξενος. ἄγαν φιλόξενος Al. 812.
 ἀνδρὸς φιλόξενος ib. 833. cf. v. 861.
 φιλόξενοι Cy. 125.
 Φιλοπάτωρ Or. 1605. et Iph. A. 638.
 Φιλόπλητος ἄμιλλα Iph. T. 412.
 Φιλοπράγμων Epist. IV.
 Φιλόπτολις Rh. 158.
 Φίλος. πρὸς φίλον τάφον Or. 97. τοῖς
 φίλοις ὀρθὸς φίλος πέφυκας Iph. T.
 610. cf. Antiop. fr. XI. 1. φίλον θη-
 σαυρὸν El. 565. ἐκ ἂν προδοίην καί-
 περ ἄψυχον φίλον Prot. fr. VII.
 τύμβω εἰδὲς πιστὸς ἀνδρώπων φίλος
 Fr. inc. LXXXIV. φίλων πρὸς ἀν-
 δρῶν Hec. 42. μήτε τὸς φίλους φίλους
 ἡγεῖσθε ib. 328. φίλους τιθέντες τέ-
 γε πολεμωτάτες ib. 848. κοινὰ τὰ

τῶν φίλων Or. 733. φίλοι προσφέ-
 ρεσθε πρὸς φίλον Cy. 175. οἱ μισι-
 κῆς φίλοι Pal. fr. III. 3. φίλων πει-
 ραν λαβεῖν Fr. inc. CXIII. 1. ὑπὲρ
 μητρὸς φίλης Hec. 30. φίλην ὠλένην
 Med. 902. λόγων κληδὸν ἥνεγκας
 φίλην Hel. 1266. τυραννὶ, βαρβάρων
 ἀνδρῶν φίλη Fr. inc. B. 34. φίλας
 (dor. pro ης) καρδίας Hec. 1027.
 πυρὸς φίλα φλόξ An. 848. βοτρώων
 φίλαιοι πηγαῖς Cy. 494. φίλας ἡδο-
 νὰς ἀσπασμάτων ἔχω El. 596. τύμβω
 φίλον πρόσφαγμα Hec. 41. ὃ φίλον
 γένειον ib. 286. ὃ φίλον ὕπνευ θέλ-
 γητρον Or. 211. φίλον τῷ νοσῶντι
 δέμνιον ib. 229. πᾶν ἐν φίλον τὸδε
 ib. 1192. δέχομαι φίλον γε δῶρον
 ἐκ φίλης χειρὸς Al. 377. φίλον δέλεαρ
 Tr. 695. ὅ, τι καλὸν, φίλον αἰεί Bac.
 879. et 899. θηρσὶν φίλον τύμβευμα
 Ion. 933. φίλον ἄχθος Her. F. 637.
 ὃ φίλον μοι Πηγάσας πετρὸν Bel. fr.
 III. φίλον ξύλον Syl. fr. VII. 1. ὡς
 φίλ' ἂν λέγοις Hec. 506. cf. v. 517.
 λέχη φίλα ib. 933. τλήθι τὰ μὴ φίλα
 ib. 1251. ἡμᾶς χρή σε νεθετεῖν φίλα
 Or. 299. φίλα κηδεύματα ib. 793.
 ἔτ' ἐν φίλοισι σὴν παρυσίαν λέγω Al.
 633. φίλα θροεῖς Rh. 454. ἄφιλα
 τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος πάντων Tr.
 287. ἔτοι φίλα τὰ μοι φίλα ib. 466.
 τὰμὰ εὐρίσκω φίλα Ion. 523. τὰ σὰ
 φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς ib. 613. τὰμὰ
 σπεύδεις φίλα Her. F. 1409. etc. 2)
 Cōmp. φίλτερος. ἔτιν' ἄλλον φίλτε-
 ρον θάψω νεκρὸν τῷδε Al. 434. τὸ
 ἀπὸν φίλτερον ἡγή Hip. 185. ὅ, τι
 τῷ ζῆν φίλτερον ἄλλο ib. 191. τί γὰρ
 πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός; Æg.
 fr. IV. 3) Superl. φίλτατος. ὃ φίλ-
 τατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φίλτατη δὲ σὺ
 Ἑκάβη Hec. 953. cf. v. 990. etc.
 ἀδελφῷ φίλτάτῳ (in dual.) Ph. 1446.
 φίλτάτων θαλάμων Hip. 540. διὰ
 φόνος οἱ φίλτατοι χωρεῖσι An. 175. ἄκ-
 σον τῶδε φίλτατες λόγους Her. 643.
 τοῖς φίλτατοῖς πολέμιον πεφυκέναι
 Dan. fr. IV. 4. ὃ φίλτατη χεῖρ, φίλ-
 τατον δέ μοι σόμα Med. 1071. φίλ-
 τάτης ὀμιλίας Hip. 838. μελάθρων
 φίλτάτην ἐσέην Al. 23. τῆς σῆς φίλ-
 τάτης γενειάδος An. 575. φίλτάτην
 πόλιν πασῶν Her. 315. ὃ φίλτάτη
 πρόσοψις Hel. 642. δέρα φίλτάτα

Ph. 169. ποδῶν φίλτάταν βάσιν Tr. 334. ὧ φίλταται γυναῖκες Or. 136. φίλτατον ἄχθος Rh. 379. τῶν ἐν εὐνῇ φιλάτων ἀσπασμάτων Hec. 829. cf. Bac. 956. νοσεῖ τὰ φίλτατα Med. 16. ὧ τέκνα φίλτατα ib. 1397. τὰ χυδαῖα τοῖσι φιλάτοις ὠνέμεθα Iph. A. 1170. cf. Tr. 371. τὰ φίλταθ' εὐρών Ion. 521. cf. v. 571. et Her. F. 514. etc.

Φιλοσέφανος. φιλοσεφάνης κώμης Cresph. fr. IV. 8.

Φιλότεκνος. πᾶσιν ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος Ph. 972. ἔστιν μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατὴρ Fr. inc. LVII. 1. φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος Ph. 359. conf. Her. F. 636.

Φιλότης. σ' ἀμείψασθαι θέλω φιλότηι χειρῶν Or. 1048. φιλότητί γ' ἔσμεν (sc. ἀδελφοὶ) Iph. T. 498.

Φιλοτιμία. τί τῆς κακίης δαιμόνων ἐφίεσαι, φιλοτιμίας; Ph. 535. φιλοτιμία ἐνέχεται Iph. A. 527.

Φιλότιμος Ph. 570. φιλότιμον ἦθος Sup. 907. τὸ φιλότιμον γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ Iph. A. 22. cf. v. 342. et 385. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακὸν ib. 520. φιλοτιμότερόν τινα—ὑπεῖδον Epist. V.

Φιλόφροσύνη. φιλοφροσύναις τημελεῖν τινα Epist. IV. cf. Epist. V.

Φιλόφρων. φιλόφρον ἀλλήλων γένος Iph. T. 1061.

Φιλόχορος. μετὰ φιλοχόρῳ κιθάρας Iph. A. 1037.

Φιλοχρηματία. φιλοχρηματία θελχθέντα Epist. V.

Φιλοχρήματος Epist. V.

Φιλόψογος πόλις El. 904. φιλόψογον χρῆμα θηλειῶν ἔφν Ph. 206.

Φιλοψυχεῖν Iph. A. 1385. φιλοψυχῶντες Her. 519. μὴ φιλοψυχῶσα ib. 534. φιλοψυχῆσομεν; Hec. 315.

Φιλόψυχος. φιλόψυχος γυνή Hec. 348. φιλόψυχον κακὸν Ph. 600.

Φίλτρον An. 206. σοὶ ἐδὲν ἔχω φίλτρον ib. 541. τὸ τίκτειν φέρει φίλτρον μέγα Iph. A. 917. τί φίλτρον ἀγγέλλοντε σοί; Iph. T. 1182. φίλτρον ἐ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. φίλτρον τι τῶν ἔχων Her. F. 1407. δεινὸν τι τέκνων φίλτρον ἔθνηκεν θεὸς ἀνθρώποις Alcmen. fr. VI. cf. Protes. fr. X.

φίλτρον μέγιστον Dan. fr. XI. 4. ἐκ τῆ σκότης—φίλτρων ὁμῶς τε, τοῖς βροτοῖς πολλὴ χάρις Hec. 832. φίλτρ' ἐπωδῶν Ph. 1266. φίλτρα θελκτήρια ἔρωτος Hip. 509. τὰ θεῶν φίλτρα φρεῖδα Troia Tr. 859. φίλτρα αἱματηρὰ δωμάτων Hel. 1110. τῶν σῶν φίλτρων τέρομαι El. 1309. φίλτροις ἀφύκτοις κατασχεθεῖς Dan. 27. πλείω πορίζει φίλτρα Fr. fal. cit. III. 2.

Φίλως. ἐ φίλως μοι λέγεις Or. 100. φίλως, καλῶς δ' ἐ, τήνδ' ἰωμένη νόσον Hip. 597.

Φινεῖδες ἄκται Iph. T. 423.

Φλαῦρος. εἴτ' ἐπὶ φλαῦροις, εἴτ' ἐπὶ χρυσοῖς μοχθεῖσι Med. 1103. φλαῦραν ἐ σπάνις γυναικ' ἔχειν Iph. A. 1163. γλῶσσα φλαῦρα Fr. inc. XVII. 3. ἔτ' ἐν τι δράσω φλαῦρον, ἔτε πείσομαι An. 732.

Φλεγέθειν. ἐφοῖς ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἀελίς Ph. 172.

Φλέγειν. αἷμα δάϊον φλέγει τᾶδε πόλει Ph. 248. νέφος ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει ib. 258. φλέγω λαμπάσι τόδ' ἱερὸν Tr. 309.

Φλέγρα, *nom. urbis*. Ion. 988.

Φλεγραῖος. Φλεγραῖον εἰς πεδίον Her. F. 1193.

Φλεγύας, pater Ixionis. Ix. fr. IV.

Φλέψ κοίλη Ion. 1011. vid. not.

Φληναφήματα, τὰ Epist. V.

Φλόγεος. πυρὸς φλογέας αὐγὰς Hec. 1103. φλογέας δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας Tr. 1257.

Φλογερός. φλογεράν αἰθέρα El. 991. φλογερόν σέλας Hel. 1137.

Φλογμός. τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει φλογμῷ Hec. 474. cf. Sup. 831. αἰδομι φλογμῷ Sup. 1019. τείχεα φλογμός—ἐπέσυτο Hel. 1177.

Φλόινος. φλόινας ἡνίας πλέκει Aut. fr. II.

Φλόξ. ὥς τῶδ' ἀδελφῷ μιᾷ φλογί—κρυφθῆτον χθονὶ Hec. 896. θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα Ph. 3. φλόξ ἐρανία (i. e. fulmen) Med. 144. τέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα Al. 4. φλόξ οἶνς ib. 761. πῶς μοι πυρὸς φίλα φλόξ; An. 848. ἐμπύρων εἶδες φλόγα; Sup. 155. et ἐμπύρῳ φλογὸς Hel. 752. τίς ἀνασχῆται φλόγα; Iph. A. 732. ἐν Ἡφαίστῳ φλογί ib. 1602. κρύψαντες πέπλοισιν ἡλίου πρόσθεν φλογὸς Iph.

T. 1207. cf. Ion. 1134. ἀπόρρητον φλόγα θύσσα Iph. T. 1331. ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα Rh. 120. πικράν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα Tr. 344. πελάνων φλόγα ib. 1063. ἀργῶσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν ib. 1261. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα ib. 1318. ὄρω—δὶς πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα Bac. 8. cf. v. 599. πυρσῶδη φλόγα πύκας ib. 146. πλησίον πυρὸς φλογὶ Cy. 386. πυρὸς δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαΐσθεις Her. 914. ἐν μακρᾷ φλογὶ φαισφόρῳ Hel. 635. κέλευθον δὸς καθαροῦ φλογὶ ib. 875. ἐφέσιον φλόγα ib. 878. Διὸς φλόξ ib. 1178. ἵππες ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα ἥλιος Ion. 1148. φοινίαν φλόγα ib. 1263. πυρὸς ποία φλογί; ib. 1294. φλογὶ θεοπύρῳ El. 732. θεῶ φλόγα Acol. fr. XXIII. 4. πολεμία φλόξ Er. fr. I. 28. χρυσέα φλογὶ Phaeth. fr. I. 3. θερμὴ ἀνακτος φλόξ ejusd. fr. XIII.

Φοβεῖν. τίς φοβεῖ σε φήμα; Hip. 573. μεγαληγορίαὶς ἐμάς φρένας εἰ φοβήσῃς Her. 358. εἰ φοβῇ, μή σ' Ἄργος—ἀποκτεῖναι θέλῃ; Or. 768. φοβῇ τὸν ἄδην; ib. 1522. κτύπον φοβέμεθα; Ph. 276. διπλὴν φοβέμαι μέμψιν Al. 1060. Πανὸς τρομερᾷ μάστιγι φοβῇ Rh. 37. εἰ φοβέμαι Her. 766. πᾶς τις φοβεῖται ὥς λιπεῖν τόδ' ἥλιος Fr. inc. LXXXI. 11. φοβέμενον ψόγον Iph. T. 686. καθανεῖν φοβέμενος Ion. 628. προσῆλθεν ἐλπίς, ἣν φοβεμένη πάλα—Or. 857. τὴν θεὸν φοβεμένη Iph. T. 37. φοβεμένη τὸν πατέρα Melan. fr. XXIII. 3. ἔπω πάρος ὧδ' ἐφοβήθη—τρατὸς Rh. 47. τὸν Ἀχιλλέως μηδὲν φοβηθῆς παῖδα An. 995. cf. Rh. 661. πάντ' ἂν φοβηθῆς ἴσθι Rh. 80. cf. Hip. 519. ubi pro masc. est faem. π. ἂν φοβηθεῖς ἴσθι.

Φοβερός. εἰς ἀγῶνα φοβερὸν πιτνεῖ Or. 1538. φοβερός εἰσιδεῖν Ph. 128. φοβεροὶ μῦθοι El. 743. φοβερὰν ὕψιν Hec. 77. φοβερὸν—ὄμμα πωλικὸν Iph. A. 620. τάχ' ἂν εἴη φοβερὸν Rh. 561. φοβερὸν θήραμα Bac. 866.

Φόβη. πτόρῳ ἀποσχιζέσσα μυρσινῶν φόβην Al. 170. πῶλες σιδήρῳ τέμνεται αὐχένων φόβην ib. 431. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην Bac. 683. ὕλης ἐν βαθεύλῳ φόβῃ ib. 1136. πρέπει

ὥστε θηρὸς ἀγραύλας φόβῃ ib. 1186. μυρσίνας ἱερὰν φόβαν (dor. pro ἦν) Ion. 120. θάμνων ἑλλοχίζομεν φόβαις Bac. 721.

Φόβος. ἐγὼ σε θήσω τῷδ' ἐλεύθερον φόβῃ Hec. 869. cf. Rh. 664. Her. 867. φόβον παρέσχεν Hec. 1113. αἶ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ Or. 38. τὸν φόβον λύσσασα ib. 104. διὰ φόβῃ ἐρχομαι ib. 755. θανάτῃ ἀμφὶ φόβῳ ib. 823. φόβος ἔχει με ib. 1255. παρακαλεῖς εἰς φόβον ib. 1583. φόβῃ πλέα Med. 263. et 903. et φόβῃ πλέως Her. 474. et φόβῃ πολλᾷ πλέων El. 25. φόβος νεανικὸς Hip. 1204. φόβος μ' ἀναπτεροῖ Sup. 89. φόβον πέμψας ἔσω Iph. T. 1308. ἀγγέλλων φόβον Rh. 52. μετέστημεν φόβῃ ib. 295. πολλοῖσι σὺν κώδῳσιν ἐκτύπει φόβον ib. 308. ἐννυχος ἐξώρμα φόβος ib. 788. διὰ τέρνων φόβος αἰσσεῖ Τρωάσιν Tr. 157. φοροῖμιον ἀξίον φόβῃ ib. 895. ὅπως μὴ συνοικίῃν φόβῳ Her. 996. φόβος εἰς τὸ δέϊμα περιβαλὼν μ' ἄγει Hel. 319. φόβῃ μεθεῖσα ib. 562. τῷ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ; Ion. 1300. φόβῳ τρέμω ib. 1452. ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα ib. 1498. ἄρ' εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἤκομεν φόβῃ; Her. F. 816. καταυλήσω φόβῳ ib. 871. ταρβῶντες φόβῳ ib. 971. ὥς ἀσθενῇ λάβοι φόβον El. 39. φόβῃ γ' ἐξώθεν εἶ ib. 901. τοιόσδε περιέστησεν ἀνδράποικος φόβῃ σοίχας Sis. fr. I. 37. φόβον παρελθὼν Fr. inc. XXI. 3. φάρμακον φόβῃ eorund. LIX. 2. etc. 2) plur. φόβοις ἀλαίνων Or. 531. εὐδαιμονῶντας εἰς φόβους κτᾶσθαι φίλους Sup. 225. φόβος πονηρὸς καὶ κενὸς δεδοικέναι ib. 548. φόβων πίσις ἂνδε πρῶτα ib. 627. ὅθεν περ ἔγνω τὰς φόβους εἶναι βροτοῖς Sis. fr. I. 29.

Φοιβᾶς Hec. 827.

Φοίβειος. ὁ Φοίβειος ἀλάτας Ion. 1089. Ἰλῖς Φοίβειος ἐπὶ πύργῳ Hel. 1527. Φοίβειαισι λατρείαις Ph. 233.

Φοίβη, filia Tyndari et Leda. Iph. A. 50.

Φοιβήϊος. Φοιβήϊος γὰρ Ion. 461. Φοιβήϊον δάπεδον Iph. A. 756.

Φοῖβος, i. q. Apollo. Or. 28. et passim. Φοινίκα, dor. pro ἰκη, i. e. Africa s. terra Carthaginiensium. Tr. 221.

Φοινικογενής. Φοινικογενῆς παῖ—Εὐ-
ρώπας Cret. fr. II. 1.

Φοινικολόφος δράκων Ph. 827.

Φοινικοσκελής. φοινικοσκελεῖς χηλὰς
παρεῖσα Ion. 1207.

Φοινικοφαής. φοινικοφαῖ πόδα Ion. 163.

Φοῖνιξ, 1) *nom. propr. viri*. Phry. fr.
II. 3. 2) palma. Hec. 458. φοίνικα
ἀβροκόμαν Iph. T. 1099. cf. Ion. 920.
3) color ruber. τὸν ὑπὸ βλεφάροις
φοίνικα Ph. 1495. et *adject.* ruber.
φοίνικι κανόνι Her. F. 945. φοίνικας
πέπλος Hel. 181. πυρὸς φοίνικι πνοῇ
Tr. 815.

Φοίνιος. "Αρην φοίνιον Ph. 1013. et
"Αρει φοινίῳ Iph. A. 775. σχῆμα
φοινίς μάχης Ph. 259. et σῆμα φ.
μάχ. ib. 1387. χέρα φοίνιον Med.
864. et 1253. φοινίαν ἐριννὺν ib.
1259. φοινίαν φλόγα Ion. 1263.
φοινίας ῥοὰς Fr. inc. CLXXXIII.
πέσσημα φοινίς δορὸς Hec. 699. αἶ-
ματος φοινίς ῥοὰς Sup. 690. cf. Her.
F. 1184. φοίνια λέχεια El. 1192.

Φοίνισσα. Φοίνισσαν χθόνα Ph. 6.
Φοίνισσας ἀπὸ νάσας ib. 212. Φοίνισ-
σα χώρα ib. 253. Φοίνισσα γῆ ib.
287. Φοίνισσαν βοὰν ib. 308. Φοί-
νισσα κώπη Hel. 1288. et Φ. κώπα ib.
1467.

Φοίνισσιν. σφάγια φοίνισσιν Or.
1285. φοίνισσεν παρηΐδ' ἐμὰν αἰ-
σχύνῃ νεοθαλεῖ Iph. A. 187. φοινισ-
σομένην αἵματι παρθένον Hec. 152.

Φοιταλὸς. λύσας μανιάδος φοιταλὸς
Or. 327. ματρὸς ἐρείας φοιταλὸς
Hip. 144.

Φοιτᾶν. φοιτᾶ καὶ διὰ λίμνας κ. τ. λ.
Hip. 148. καί μοι—σὺν θεοῖσιν φοιτᾶ
ib. 170. φοιτᾶ ἀν' αἰθέρα ib. 447.
φοιτῶσ' ἤδη Ion. 154. λαμπροὶ ἐν ἤβῃ
—φοιτῶσι Aut. fr. III. 11. χρόνος—
ἀενάῳ ρεύματι πλήρη φοιτᾶ Pi. fr. III.
2. ἐπὶ τεσσάρων φοιτῶσιν ἔππων ἀρ-
γυρῶν Sci. fr. V. 3. ἑρανὸς ὑπὲρ ἡμᾶς
καινῶς φοιτῶν Cad. fr. I. 1. vid. not.
τὸς ὑπὲρ κᾶρα φοιτῶντας ὄρνις Hip.
1059. ἐν ὀνείρασι φοιτῶσα Al. 356.
ἐδ' ἡδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλος
Her. F. 846.

Φοιτάς. φοιτάσι πετεοῖς Ph. 1031.
παίγματα σύνοχα φοιτάσιν εἰς ὄρος
Bac. 163.

Φολόη, *nom. loci*. Her. F. 182.

Φονεύειν An. 413. et Her. F. 320. εἴ-
περ φονεῖται τὸ μὲν ὄνομα σὺ πόσει Iph.
A. 947. συμμάχους τὰς σὺς φονεῖεις
Rh. 840. τί με φονεῖεις; El. 1152.
φονεύετε Or. 1302. ἄνδρας φονεῖιν
Or. 566. Ἑλένην φονεῖιν ib. 1130.
cf. Or. 1579. βρέφος φονεῖιν An.
300. φονεῖιν βαρβάρους Hel. 1610.
ἰκέτιν ἔθ' ἐμῆς φονεῖιν Ion. 1256.
φασγάνῳ φονεύων τὴν ταλαιπώρη δέ-
ρην Iph. A. 875. φονεύσας δαίμων
Bac. 992. et 1012. μὴ τέκνα φονεύ-
σῃς Med. 855. φονεῖται μητέρα Or.
1665. et Ion. 1515. Σφίγγος αἰοῖδ' ὃ
σῶμα φονεύσας Ph. 1512. vid. etiam
Iph. T. 680. et Her. F. 838. et 1275.
λέγ', ὥς φονεύσεις Ἑρμιόνην Or. 1193.
cf. v. 1612. it. Ph. 1676. Med. 998.
Iph. A. 939. et El. 967. σὴν δάμαρτα
καὶ τέκνα—φονεύσων Her. F. 602.
φονεύομαι Iph. A. 1317.

Φόνευμα Ion. 1496.

Φονεύς. τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι
Hec. 882. μητρὸς φονεὺς Or. 74. cf.
v. 392. An. 1035. Iph. T. 957. 1007.
et 1033. Ἑλένης φονεὺς Or. 1142.
φονέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1593. cf.
Ion. 527. Sed φονεὺς πατρὸς alio
sensu (nempe is, qui meum patrem
interfecit, non interfectorem patris sui,
ut in duobus praeced. locis) dicitur El.
599. 769. 849. et 869. φονεὺς θυγα-
τρὸς Iph. A. 364. φονεύσιν Ἑκτορος
νυμφεῖν An. 404. etc. φονέα χεῖρα
Iph. T. 586. et ita etiam *fæm. gen.*
usurpatur Hel. 287.

Φονή. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις Hel. 153.
ἔδειξε μασὸν ἐν φοναῖς El. 1207.

Φόνιος. ἀγὼν φόνιος Or. 334. φόνιος
δράκων ib. 1406. et Ph. 661. κᾶτα
φόνιον Ph. 668. φόνιος ἐκ θεῶν ib.
1038. πότμῳ φονίῳ Hip. 562. φόν-
ιον αἶδαν Al. 225. χρῶτα φόνιον
Sup. 77. φόνιον γίγαντα Bac. 543.
φονίς ἀνδρὸς ib. 555. ὄνυχα φόνιον
Hel. 1095. φόνιον ἐξείκει κάλων Her.
F. 837. βρόμον ἐπὶ φόνιον ib. 1212.
φονίους ὑμεναίους Hip. 552. κυσὶ φο-
νίαν δαῖτα Hec. 1077. cf. Ion. 505.
φονία ψῆφος Or. 973. λοιβὰν φονίαν
Ph. 1568. φονία Δίκη Med. 1390. et
φόνιον δίκην An. 1003. ἐπὶ τοῖσιν αὖ
φονίῳ πατρὸς ib. 1195. φονία βοᾶ
Tr. 555. φονία αἰχμὰ ib. 819. τὰν

φόνιον ἔχετε φλόγα ib. 1317. ὁρῶ γυναῖκας εἰκὼ φόνιον Hel. 72. μάτηρ φόνιος El. 211. φόνιον ὑπὸ δέραν ib. 485. φόνιον οἰμωγὴν κλύω ib. 752. πράξιν φονίαν ib. 1297. ποῖοι χρησμοὶ φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι; ib. 1304. φόνια ψυχὰι Ph. 1305. φονίης ἀνδρῶν ἀμίλλας An. 1020. κοίτας φονίας Rh. 548. φονίαισι πλαγαῖς Hel. 379. φονίαισι φάτναις Her. F. 382. μητρὸς φόνιοι κατάραι El. 1324. ἐπὶ φόνιον αἷμα Or. 1256. cf. Ph. 940. ξίφος φόνιον Ph. 598. ματέρος ἄγαλμα φόνιον Sup. 371. δόδυνη φονίης τραύματος εἴσω Rh. 749. φόνιον αἰώρημα Hel. 359. τὸ φόνιον γῆρας Her. F. 649. ἐν δορὶ φονίῳ El. 476. φόνια λετρά Hec. 1281. φονίων παθέων Or. 1455. ἄχρα φόνια Ph. 1038. φόνια πειρατήρια Iph. T. 967. δάπεδα φόνια Tr. 540. μεσεῖα φόνια Hel. 175. τόξοις φονίοις Her. F. 366. ἔργα φόνια El. 1178. νείκη ἀνδρῶν φόνια Bel. fr. XII. 1.

Φόνος. φόνος θαλαγμοὶ Hec. 241. εἰς τῇδε παῖδα ψῆφον ὤρισαν φόνος ib. 259. κἀγὼ μετέσχον φόνος Or. 32. φόνῳ φόνον λύσει ib. 509. φόνῳ φόνος ἑξαμείβων ib. 814. δυσκλεῆς φόνος ib. 1133. ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον; ib. 1579. cf. v. 1587. εἰς ὅμμαθ' αὐτὲς δεινὸν ἐμβάλλει φόνον Ph. 61. αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνος ib. 725. φόνῳ φόνος Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε ib. 1502. βέβηκε φόνον Ἑλλάς ἀέξει Hip. 537. διὰ φόνος οἱ φίλτατοι χωρῆσι An. 175. φόνον βίαιον ib. 1243. φόνος φόνον ἐξεκάλεσε Sup. 614. sq. τείναι φόνον ib. 672. vid. not. ὃν φόνος κηλίσιν αἵματι χρανῶ Iph. A. 971. Ἑλλήν φόνος Iph. T. 72. φόνος ἐπὶ φόνῳ ib. 197. ἐκ χιτώνων πῦρ πνέσσει καὶ φόνον ib. 288. ἐγγυὲς ἔσηκα φόνος ib. 720. οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι ib. 1171. ὥς φόνῳ φόνον μισαρὸν ἐκνίσω ib. 1223. cf. v. 1230. et 1338. ἔρημα ἄλση—φόνῳ καταρρέϊ Tr. 16. Φόνος ἐκφυκεναὶ ib. 764. Θῆσω φόνον γε θῆλυν Bac. 795. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων ἔριον φόνον Her. 822. ἐκ ταυρεῖς φόνος Hel. 1607. φόνῳ ναῦς ἐρρέϊτο ib. 1618. κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπορίζεσθαι φόνον Ion. 1114. ὥς φόνῳ

σβέσῃ φόνον Her. F. 40. τεναζών φροίμιον φόνος ib. 753. αὐθέντη φόνῳ ib. 839. φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν ib. 1085. φόνον φονεύσι πατρός ἀλλάξων ἐμῆ El. 89. αἷμα μηλείς φόνος ib. 92. φόνον δικάζων φόνος ib. 1094. μῶν φόνον τιν' εἰργάσω; Fr. inc. CCI. etc. 2) plur. πλείετοι φόνοι An. 451. οἱ ἀρείφατοι φόνοι Sup. 604. φόνος τιθεῖσα Iph. A. 1419. δάιοι φόνοι Her. F. 914.

Φορά. ἐν ψήφῳ φορᾷ Sup. 484.

Φοράδην. φοράδην—δῶμα πελάζει An. 1167. τὸν νεόδμητον ἐν χεροῖν φοράδην πέμπει Rh. 888.

Φορβά, dor. pro ἡ. ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβᾶν And. fr. I.

Φόρβας, nom. propr. viri. Sup. 680.

Φορβάς, ἡ. ματέρι φορβάδι Bac. 167.

Φορεῖν. τόνδε (sc. θύρσον) Διόνυσος φορῶ Bac. 496. ὥς ὑπόπτερον δέμας φοροῖς Hel. 625. γλυκύτατα φασὶ τὰ κρέα τὰς ξένους φορεῖν Cy. 126. πορφύραν καὶ σκῆπτρόν φορεῖν Epist. V. τὸν χρύσειον κλοῖον φορῶντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα Cy. 183. φύσιν θείαν φορῶν Sis. fr. I. 19. ἐφόρην τὰ χρήματα Cy. 231. πηγὰς ποταμὶς φορεμένη El. 309. κατ' αἰθέρ' αἰεὶ πτεροῖσι φορεῖσθω Her. F. 654. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορέμενος Hec. 29. τὰς ἄνω τε καὶ κάτω φορεμένας—ρόας Sup. 689.

Φορημα βαρὺ Gl. fr. I.

Φορητός. Κύπρις ὁ φορητός Hip. 443.

Φόρμιγξ. φόρμιγγι τείχεα Θήβας—ἀνέστα Ph. 830. ἡ φόρμιγξ ἡ Φοῖβε σύμμολπος Ion. 164.

Φόρτος. κοινὸν φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς Sup. 20. καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν Iph. T. 1306. ἐν γῇ ὁ φόρτος Phi. fr. VIII. 2.

Φόως, poet. pro φῶς. ἔρρει φόως σκῆπτρων Iph. T. 187.

Φραδῆ. Παλλάδος φραδαῖσι Ph. 671.

Φράζειν. φράζε μοι σαφέτερον Med. 693. et Peliad. fr. II. cf. Ion. 786. φράζῃ μοι χρυσώματα Ion. 1430. φράσον πολίτας καὶ πόλει σωτηρίαν Ph. 905. cf. v. 916. σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας Med. 691. πάντα μητρὶ τὰπ' ἐμῆ φράσον El. 666. ὅθεν περ εἴσῃ πάντα τὰληθῆ φράσαι Hel. 332. ἀρετὴν ἐχέσης μείζον, ἢ λόγῳ φράσαι

Cresph. fr. XV. ἐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Thes. fr. V. 10. ἀλλ' ὅμως φράσω Hec. 219. ἅπαντα ταῦτα συντεμῶν ἐγὼ φράσω ib. 1180. ἐκ ἐξ ἐτέρων μύθων ἔχομεν φράσασθαι Med. 655. ἡ δ' ὡς ἐφράσθη, cum sensisset, Hec. 546. etc.

Φράττειν. πέφρακται λαὸς ἄρμασιν πέριξ Ph. 740. τεύχεσιν πεφραγμένον στρατὸν ib. 1477. cf. Or. 759. πεφραγμένοι Or. 1413. πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένους Iph. A. 826. cf. v. 1387.

Φρενήρης. φρενήρη γ' ὄντα σε Her. 151. γυνὴ φρενήρης El. 1053.

Φρενῶν. ὃ φιλῶ φρενῶν ἀμέσας καὶ μεμνηνότες ξένους Ion. 526. ὃ μὴ φρενώσεις με Bac. 791.

Φρήν. ἔποτ' ἐμὰ φρήν ᾧδ' ἀλίαςος φρίσσει Hec. 85. μηδὲ—τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῇ ποιῶ φρενὶ ib. 300. τρομερὰν φρέν' ἔχω Ph. 1291. μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἐπηλυδέτην ib. 1310. βαρεῖα φρήν Med. 38. φύσιν φρενὸς αὐθάδους ib. 104. ἐκ ἔστιν ἄλλη φρήν μαιφονωτέρα ib. 266. ἡ φρήν ἀνώμοτος Hip. 612. τῆς βροτείας ποὶ προβήσεται φρενός; ib. 936. ἡβῶσαν φρένα ib. 969. ἀκέτι καθαρὰν φρέν' ἔχω ib. 1121. φρένα δικαίαν ib. 1298. ἀναγνον φρένα ib. 1448. φρενὸς σῆς εὐσεβὲς τε κἀγαθῆς ib. 1454. δέχεσθαι τὰς ξένους εὐπροσηγόρῳ φρενὶ Al. 778. ὑπῆλθεν αὐτὰς πυκνῇ φρενὶ Iph. A. 67. σῆς ἀναισχύντος φρενὸς ib. 327. ἐμὲ ταρασσών φρένα Ion. 1538. γοερᾶς φρενὸς ἄλγος El. 126. b. ἡ φρήν τῶν ἐχὶ δάλων ἔσ' ἐλευθερωτέρα Phry. fr. X. 1. ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φρένα Fr. inc. B. 28. 7. etc. 2) plur. δεσποτῶν ὤμων φρένας τύχοιμ' ἂν Hec. 359. τῶν πρὶν ἀπολειφθεῖς φρενῶν Or. 216. τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ib. 297. ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας ib. 607. ἐξέστη φρενῶν ib. 1021. cf. Bac. 359. et 848. τὰς φρένας ἄρσενας κεκτημένη Or. 1204. ὃ τὰς φρένας (sc. ἀγνὸς εἶ) ib. 1604. φρενῶν εὐβελία Ph. 753. φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν ib. 1730. cf. Alex. fr. V. 1. καθαρὰν ἀνοίξαντι κληΐδα φρενῶν Med. 661. πλάνον φρενῶν Hip. 283. καταλῦσαι φρενῶν ib. 365. ὥστε τῆμπαλιν πε-

σεῖν φρενῶν ib. 390. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν ib. 462. λῆγε κακῶν φρενῶν ib. 473. φρένας ἐπίσσυτος ib. 574. ἔξεδροι φρενῶν ib. 935. ἦν περ μὴ φρενῶν ἀμαρτάνῃ Al. 328. τῇ σκυθρωπῇ καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν ib. 800. φίλτρον ὃ μικρὸν φρενῶν Tr. 52. ὃ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας ib. 417. ἐξεμαργώδης φρένας ib. 992. μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἡ φρενῶν ib. 1158. φρενῶν ἔδιγες ib. 1216. παρακόποι φρενῶν Bac. 33. δι' ἄκρων φρενῶν ib. 203. μεθέστηκας φρενῶν ib. 942. cf. v. 1269. ἐμὰς φρένας ὃ φοβήσεις Her. 358. σῶν φρενῶν ἐκ ἔνδον ὦν ib. 709. τὰς φρένας ἔχειν κακὰς Hel. 738. λύπη σὰς διέφθαρσαι φρένας ib. 1208. ὡς θάσσον ἔλθωσ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν Ion. 1180. δικαίας φρένας Her. F. 212. δύστηνος φρενῶν ib. 482. ἐν—φρενῶν ταραγμάτι πέπτωκα δεινῷ ib. 1091. αἱ σάρκες, αἱ κεναὶ φρενῶν El. 387. εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι Antiop. fr. XIX. 2. φρένας ἡπίεις ἔχειν Er. fr. II. 6. ᾧ γυναικεῖαι φρένες Inus fr. IX. 1. τὸ γῆρας τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε Pelei fr. V. 1. τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας Phaëth. fr. V. 4. ὃ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἂν ω Fr. inc. B. 49. etc.

Φρίκη. φρίκη τρέμεσαν Tr. 1026. ἀκύματος πορθύμους ἐν φρίκῃ γελᾷ Fr. inc. CCVIII. 2) dor. φρίκα. τρομερὰν φρίκαν Ph. 1290. ψυχὰν ἐκπληχθεῖσα φρίκα Tr. 183. φρίκα μητρὸς Ion. 898.

Φρικώδης. βρόμον, φρικώδη κλύειν Hip. 1202. πᾶσα χθὼν—φρικώδες ἀντεφδέγγετο ib. 1216. conf. An. 1149.

Φρίσσειν. ἔποτ' ἐμὰ φρήν ᾧδ' ἀλίαςος φρίσσει Hec. 86. εἰδὲ σκότον φρίσσει Hip. 417. τὸ—πῆμα φρίσσω πάλα ib. 855. Ζηνὸς κεραυνὸν ὃ φρίσσω Cy. 319. λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα Ph. 1112. λέοντος δέρος—χαίτη πεφρικὸς ib. 1128. φρίζας κάρπιμος σάχυς Sup. 31.

Φροϊμάζεσθαι. τί φροϊμάζῃ νεοχμόν; Iph. T. 1162.

Φροῖμιον (pro προῖμιον). τὸ φροῖμιον κακὸν τότε Hip. 568. φροῖμιον ἄξιον φόβου Tr. 895. τὸ φροῖμιον τῶν λόγων ἐκ εὐτυχῆς Ion. 753. σενάζων

φροίμιον φόνε Her. F. 753. φροίμιά μοι κακὰ Hec. 182. cf. Tr. 707. τὸ σὸν μοι ὦδ' ἐν φροίμοις ἔχει Hec. 1195. ἐκ εὐπροσώποις φροίμοις ἀρχὴ λόγε Ph. 1346. cf. Her. F. 538.

Φρονεῖν. ὁψέ γε φρονεῖς εὖ Or. 99. cf. v. 238. it. Ph. 360. Hip. 313. 378. et 921. Al. 304. An. 330. Sup. 303. Iph. A. 401. 874. et 893. Tr. 400. Bac. 196. 480. et 849. Her. 371. Hel. 581. et 1646. Ion. 518. 520. et 557. Her. F. 272. et 1121. El. 568. 569. et 1203. Æol. fr. XVIII. 4. Phaëth. fr. III. 2. Pi. fr. VI. 3. et St. fr. VI. 2. in quibus locis omnibus εὖ φρονεῖν significat *bene sapere, sanæ mentis esse*; sed *bene velle*, seu *benevolum esse alicui*, denotat Med. 823. Al. 208. An. 146. et 689. Iph. A. 1190. Iph. T. 353. et Rh. 653. φρονεῖς ὀρθά; Med. 1129. ἐγὼ νῦν φρονῶ, τότ' εἰ φρονῶν ib. 1329. ὅσοι φρονῶσιν εἰς ἡμᾶς μέγα Hip. 6. cf. An. 1009. Iph. T. 503. Her. F. 475. El. 1120. et And. fr. XV. 2. φρονῶσι δῆμῳ μεῖζον An. 701. πλάγια φρονεῖς Iph. A. 332. γενναῖα φρονεῖς ib. 1424. ἐκ ὀρθῶς φρονεῖ Iph. T. 1476. ἀσφαλῶς φρονεῖς Rh. 147. φρονῶν ἐδὲν φρονεῖς Bac. 332. φρονῶσι κάκιον Ἑλλήνων ib. 483. cf. Med. 892. Hip. 951. Her. 414. et Her. F. 1426. φρονεῖς ὅσια El. 1203. φρονῶ, ἂ πάσχω Antiop. fr. XXIV. 1. μισῶ, οἵτινες φρονῶσι μὲν, φρονῶσι δ' ἐδένος, ἥτε χρημάτων, ὑπὲρ Ar. fr. XXV. 2. 3. ἐδὲν φρονεῖ δίκαιον Ix. fr. II. 2. cf. Phry. fr. VI. 3. τί περισσὰ φρονεῖς; Fr. inc. XCVII. 3. θνητὰ δὲ φρονεῖς; eorund. CXXXIX. cf. Al. 802. et Bac. 394. μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε Or. 252. σοφόν τι καὶ κακοῖς, ἂ δεῖ, φρονεῖν Hec. 228. ἤκωσα, μεῖζον αὐτὸν, ἢ Θήβας, φρονεῖν Ph. 710. ἐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν Med. 464. φρονεῖν διδάσκειν Hip. 920. τύχῃ φρονεῖν An. 323. φρονεῖν ἄμεινον Διὸς Sup. 504. μὴ λίαν φρονεῖν Iph. A. 924. βέλτιον φρονεῖν ib. 1011. ἐξω ἐλαύνων τῷ φρονεῖν Bac. 851. ὁ χρυσὸς—φρονεῖν βροτὰς ἐξάγεται Her. F. 775. ὅστις ἀντάρκη φρονεῖν πέποιθε Æol. fr. IV. 3. φρονεῖν θνητὸν ὄντ' εἰ χρὴ μέγα Alc-

mæon. fr. IX. 2. τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν Bel. fr. XXIII. 1. τὸ λώϊστον φρονεῖν Hip. fr. VIII. 1. ἐδὲν ὑγιᾶς φρονεῖν Melan. fr. XXVI. 5. et Phry. fr. XII. 1. μὴ πλεόν παιδὸς φρονεῖν Peliad. fr. VI. 2. δεινὸν, ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκεῖ φρονεῖν Fr. inc. XXXI. τὸν εὐτυχῆντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν eorund. CCIV. φρονεῖν ἔλασσον—δεῖ σε eor. CCXVII. 1. φρονῶν κακῶς Or. 905. cf. Med. 250. et 1014. μέγα φρονῶν Ph. 41. et Hip. 445. et μ. φρονῶσα Or. 806. ἐκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν Ph. 1135. φρονῶντα γήσσια Hip. 309. φρονῶν καλῶς ib. 1318. et Her. 56. τῷ θεῷ πλεῖον φρονῶν Her. 259. εἰ σμικρὸν φρονῶν εἰς τὰς Ἀθήνας ib. 387. μεῖζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ ib. 933. σιγᾶν φρονῶντα Æol. fr. IV. 1. δάλα φρονῶντος μᾶλλον, ἢ φρονεῖν χρεῶν Alex. fr. VI. 2. δαίμων φρονῶν ἀεὶ Sis. fr. I. 18. ἐλκτὰ—φρονῶντες An. 450. γνώμη φρονῶντες Antiop. fr. IX. 2. φρονῶσα πλεῖον, ἢ γυναῖκα χρῆν Hip. 641. cf. Her. 979. ἢ φρονῶσα τὰδिका Hip. 930. ἥσσαν φρονῶσα Μενέλεω An. 313. εἰ φρονῶσ' (i. e. ἴσα), ἂ χρὴ φρονεῖν Bac. 1121. τὸ φρονῶν ἐν ἐστὶ Sis. fr. I. 23. φρονήσασαι, οἳ ἐδράσατε Bac. 1258.

Φρόνημα. φρονήματος τῷ πρὶν τερέντες Hec. 622. ὀζυθύμῳ μὴ κρατῶν φρονήματος Or. 1198. ἀμιλλαν ἐκ ἔχειν φρονήματος An. 213. ὅτε ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπέρισας ib. 611. φρόνημα ἐδὲν τι μεῖζον εἶχεν, ἢ πένης ἀνὴρ Sup. 862. φρόνημα ἐν τοῖσιν ἔργοις, εἰς τοῖς λόγοις ἴσον ib. 907. ἀμαθεῖ φρονήματι Her. 460. τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος ib. 909. μήποτ' ἐμοὶ φρόνημα ψυχὰ τ' ἀκόρετος εἴη ib. 926. εἶδον—λιμὸν ἐν ἀνδρὶ πλεσσία φρονήματι El. 371. φρόνημα σὸν μετεσάδη πρὸς αὔραν ib. 1201. φρονήματος χάλα Fr. inc. XXX. 2. θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νεθετεῖν Hip. 396. ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων An. 164. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαῆς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων Her. 388.

Φρόνησις. ἡ φρόνησις τῷ θεῷ μεῖζον σθένειν ζητεῖ Sup. 216. ὅσῃν ἔχει φρόνησιν Tem. fr. XIII. 2.

Φρόνιμος. τὸ φρόνιμον, εὐγένεια Alex. fr. XII. 9.

Φροντίζειν. οἱ τὰς φίλας βλέπτοντες ἢ φροντίζετε Hec. 256. ταῦτα φροντίζομεν Her. 680. φρόντιζε Hec. 861. Med. 1311. et Hip. 1263. σαντῆς πέρι φρόντιζε Hip. 709. σὺ μὴ φρόντιζ' ἔτι Ion. 257. δοκεῖς τὸν ἄδην σὼν τι φροντίζειν γόων Dic. fr. XIV. 1. φροντίζειν αἰε τι—τῶν εἰωθότων Epist. V. σμικρὰ φροντίζων ὄχλος Or. 799. τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις; Al. 776. θνητῶν, ἐφρόντισ', ἥ διέφθαρται βίος Hip. 376. τῆσδ' ἐκ ἐφρόντισα Tr. 1046. μῶν ἢ δοκεῖ σοι φροντίσαι τιν' ἀγγέλων; An. 82. ἔπερ δεῖ μάλιστα φροντίσαι Her. 243. Πενθέως ἢ φροντίσας Bac. 637. ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν Cy. 162. τὰ ἐν νεκροῖσι φροντίσει πατὴρ σέθεν Tr. 1234. τὰ ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιόμεθα Iph. T. 343.

Φροντίς. νέα φροντίς ἐκ ἀλγεῖν φιλεῖ Med. 48. ζυμπεῖναι φροντίδ', ἥ φευξέμεθα ib. 341. cf. v. 346. γλυκεῖα φροντίς ib. 1036. cf. Ael. fr. XV. ἢ γὰρ αὐτῆς φροντίδ', ὡς τέκνων, ἔχω Med. 1301. τίνα φροντίδ' ἔχεις; Iph. T. 137. μηδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπη Her. 620. φροντίς τις ἦλθ' οἰκεῖος ib. 634. τῷ δ' ἐχὶ τέττε φροντίς Rha. fr. II. 3. πολλάκι μοι πραπίδων διήλθε φροντίς Fr. inc. CLXXXVII. φροντίδων βολέματα Hec. 626. αἱ δευτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι Hip. 436. et Cress. fr. IX. 1. μὴ πὶ φροντίδας τρέπε Iph. A. 646. εἰς φροντίδας ἀπῆλθες Ion. 583. ἐπὶ φροντίδων βίον ζῶσιν Scy. fr. II. 4. εἰς φροντίδας νῆν συμφοράς τ' ἐβαλλόμεν Thes. fr. IV. 2. πολλὰς φροντίδας ἔδωκε σοι ὁ θεός Epist. IV.

Φροντισέον Iph. T. 468.

Φροῦδος. φρεῖδος πρέσβυς, φρεῖδοι παῖδες Hec. 162. εἰς τῆτό φρεῖδος εἰμι πᾶς ἐγὼ Med. 722. φρεῖδος ἐς αἶδαν θάνατος προφέρων σώματα τέκνων ib. 1110. φρεῖδος ἐξ οἴκων νέκυς Al. 94. cf. v. 823. φρεῖδος—Μενέλεως δόμων ἄπο An. 73. cf. Iph. T. 1294. Rh. 662. Cy. 130. et Ion. 804. φρεῖδος Πρίαμος καὶ τέκνα Tr. 41. ἀνεθεῖς φρεῖδος ἦδη Epist. IV. ἔμοι λόγοι

πρὸς αἰθέρα φρεῖδοι Hec. 335. βεβαῖσι φρεῖδοι—νεανῖαι Iph. T. 1289. cf. Rh. 814. φρεῖδα γὰρ Or. 1373. ὄρκων φρεῖδη πίσις Med. 492. Μενέλεω κόρη φρεῖδη (abiit) An. 1051. φρεῖδη μὲν αὐδῇ, φρεῖδα δ' ἄρδρα με κάτω ib. 1079. φρεῖδος γέννα Iph. T. 155. φρεῖδαί σοι θυσίαι Tr. 1071. φρεῖδαί γ' ἐκείναι λελυμέναι—σκιρτῶσι Bac. 445. φρεῖδαί ἐλπίδες Ion. 866. τὸ σῶμα φρεῖδον Or. 390. cf. Her. 703. ἄλλω ἄλλο φρεῖδον Tr. 1323. τὰ Ἀγαμέμνονος φρεῖδα; Or. 719. φρεῖδα τὰδ' ἦδη Med. 139. cf. An. 1220. et Her. F. 480. τὰ θεῶν φίλτρα φρεῖδα Τροίᾳ Tr. 859. τὰ πόλλ' ἀσπύσματα—φρεῖδά μοι ib. 1188. φρεῖδα τὰμὰ Hel. 1210. τὰ ἐν δόμοις δαπάναισι φρεῖδα Her. F. 592. κακοῖσιν ἅπαντα φρεῖδα Tem. fr. I. 3.

Φρουρά. ἐς φρεῖραν δόμων Or. 1252. φρεῖραν ἐτάξαν' ἐν περιστύλοις δόμοις An. 1100. τετράμοιραν νυκτὸς φρεῖραν Rh. 5. φρεῖρα παρ' Ἀκτὴν τεταμένη Hel. 1689. φρεῖραις κέκαται El. 616.

Φρουρεῖν. τί τῇδε φρεῖρεῖς; Al. 36. ἱκεσίους σὺν κλάδοις φρεῖρεσσι μ' ἐν κύκλῳ Sup. 103. φυλακαῖσι φρεῖρῳ σῶμ' Ὀδυσσεὺς τότε Cy. 686. σῶμα εὐφημον φρεῖρεῖτ' ἀγαθὸν Ion. 98. φρεῖρει μοι, μὴ σ' αἰθαλώσῃ πολὺκαπνον τέγος πέπλευς El. 1139. προταινὶ τάξων φρεῖρει ἐγερτὶ Rh. 524. τῆσδε πῶς δυναίμεθ' ἐκπλεῦσαι χθονὸς, φρεῖρεῖν Hel. 748. φρεῖρων τὸδ' ἡμαρ Al. 27. θῆλυ φρεῖρεντες γένος Fr. inc. LV. 1. cf. Fr. inc. B. 15. 2. ἐφρεῖρει, μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Sup. 900. ὃς ἄπλατον—ἔλικ' ἐφρεῖρει Her. F. 399. φρεῖρήσω El. 695. φρεῖρεμένος (partic. med.) βέλεμνα παιδὸς An. 1136. πλεόν φρεῖρήσομαι ψήφοισιν Ion. 603. παρθέναυ φρεῖρενται καλῶς Iph. A. 738. ἐν δόμοις τοῖς ἐμοῖς φρεῖρέμενος (sc. χρυσός) Hec. 995. χρόνον τὸν πρόσθ' ἐφρεῖρεῖτ' ἐν δόμοις Sup. 1041. ἐδ' ἐφρεῖρεῖτο στρατὸς φυλακαῖσι Rh. 764. σὺνδεθ', οἷσι τὰμ' ἐφρεῖρήθη φίλα Ion. 1390.

Φρούρημα. ἀμφὶ κρητίδας δόμων θυοδόκων φρεῖρημ' ἔχουσαι Ion. 511. λόγχα; δεσπότης φρεῖρήματα El. 798.

Φρούριον. φρεῖρίους φυλασσόμεσθα παν-

ταχῆ Or. 758. φρέρια λαβόντας Epist. V.
 Φρουρός. κείνῳ φρερῷ παραζεύξασα—
 δισσῷ δράκοντε Ion. 22. κτανῶν φρε-
 ρῆς Rh. 506.
 Φρυγία, provincia Asiae, terra Trojano-
 rum Rh. 357.
 Φρύγιος. Ἐκτωρ ὁ Φρύγιος Or. 1480.
 ὁ Φρύγιος Γανυμήδης Iph. A. 1053.
 Φρύγιε γενέτα πάτερ Tr. 1288. Φρυ-
 γίοισι νόμοις Or. 1426. Φρυγίων αὐ-
 λῶν Iph. A. 576. et Bac. 127. γῆν
 ἔκκε Φρυγίαν Iph. A. 1627. πληγαῖς
 Φρυγαῖς Tr. 151. ἐν Φρυγαίεσι βοαῖς
 Bac. 159. Φρύγιον ἄστυ Or. 1382.
 Σκαμάνδριον ἄμφι Φρύγιον οἶδμα Hel.
 374. σκύλων Φρυγίων Or. 1434. cf.
 El. 1001. Φρυγίων λεχέων Rh. 911.
 Φρύγια σκυλεύματα Tr. 18. et 1208.
 et El. 314. Φρύγια μέλα Tr. 545.
 Φρύγια πέπλων ἀγάλματα ib. 1220.
 Φρυγίων ἐξ ὁρέων Bac. 86. cf. v. 140.
 δείματα Φρύγια El. 457.
 Φρυκτωρία Rh. 55. et 128.
 Φρύξ. Φρύγα ἀργυρώνητον Al. 678.
 Ἀντήνορος τῷ Φρυγός Fr. inc. X. 2.
 ἢ πανταχῇ Φρύξ εἰμι eor. LXXXII.
 1. Plur. Φρύγες, i. e. Trojani. Hec.
 4. 350. et passim. αἰετὶ κακοὶ Φρύγες
 Or. 1447. cf. v. 1351.
 Φυά. φυὰν Γοργόνος ἴσχειν El. 461.
 Φυγάς. ἤλασέν μ' ἀπ' οἰκῶν φυγάδα
 Or. 763. ἐλθόντε φυγάδε—εἰς ἐμὰς
 πύλας Sup. 142. ἀνὰ τέγας φυγάδες
 ἔβησαν Hec. 1172. τί φυγάσιν τὸ
 δυσχερές; Ph. 393. αἱ ἐλπίδες βό-
 σκεσι φυγάδας ib. 399. πτηνῶν ἀγέ-
 λας τόξοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομεν
 Ion. 109.
 Φυγή. φυγῇ ζημιῶντας Or. 898. αἰ-
 σχρὰ φυγῇ θυγατρὶ Ph. 1685. ἐνίαν-
 σίαν ἐκδημον αἰνέσας φυγὴν Hip. 37.
 σοφὴν ἔλεξας τήν γ' ἐκέσσιον φυγὴν
 Sup. 151. φυγῇ λεπταίας ἐξεπίμπλα-
 μεν νάπας Iph. T. 324. αἶρεσθαι
 φυγὴν Rh. 54. cf. v. 126. εἰς φυγὴν
 ὀρμώμενοι ib. 143. εἰδ' ὑπέσπασε φυγῇ
 πόδα Bac. 437. ἀπενώτιζον φυγῇ γυ-
 ναῖκες ἄνδρας ib. 762. σῆς δελείας
 φυγὴν Cy. 441. τῇ φυγῇ πρόχειρος
 ἦν Her. F. 161. 2) dor. φυγά. ποῦ
 με φυγᾷ πτώσσοι μυχῶν; Hec. 1064.
 ἰθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν Ph. 1704.
 δυστυχεστάτας φυγᾶς ib. 1714. τίνα

φυγὰν πτερόεσσαν; Ion. 1238. φυγᾷ,
 φυγῇ,—ἀπόπρο δωμάτων διώκετε Her.
 F. 1081. παλαιᾷ φυγῇ El. 587. 3)
 plur. φυγαῖσιν ὥσιν (sc. τὸν φονέα)
 Or. 514. τλήμονες φυγαῖ Bac. 1348.
 et El. 233. et 505. λέκτρων ἱκετεύο-
 μεν φυγὰς Hel. 805. φυγὰς ἐμαυτῷ
 προστιθεῖς πάτρας ἐμῆς Thes. fr. IV.
 3.
 Φύειν, vel φύναι. ὃς τὴν πολύβοτρυν
 ἄμπελον φύει βροτοῖς Bac. 650. ἔτοι
 πέφυκα μάντις Hec. 743. εἰς ἀριθμὸν
 τῶν κακῶν πέφυκαμεν ib. 1186. ἢ γὰρ
 αἰχμητῆς πέφυκεν Or. 752. εἰς πόλλ'
 ἀθλία πέφυκ' ἐγὼ Ph. 622. οἷα πέ-
 φυκα δυστυχέσι δεσπότηαι Hip. 287.
 τὰ κρυπτὰ πέφυκε (manifestata sunt)
 ib. 594. ἀπ' εὐγενῆς τινος ῥίζης πέ-
 φυκας Iph. T. 610. ἢ γὰρ ὧντὸς πάντ'
 ἐπίσασθαι βροτῶν πέφυκεν Rh. 107.
 ἐγὼ πέφυκα εὐσεβεῖν Hel. 1004. καὶ
 ἀμείνωνος πατὴρ Ζηνὸς πεφύκη Dic.
 fr. X. 4. το δῆλον ὡς κακὸν πεφυκέναι
 Hec. 332. πατὴρ ἐσθλῷ κἀγαθῷ πε-
 φυκέναι Her. 299. γυνὴ γυναικὶ σύμ-
 μαχος πέφυκ' ὡς Alop. fr. II. Διὸς
 πεφυκὼς Τάνταλος Or. 5. ἥσσαν πε-
 φυκὼς Κύπριδος An. 632. τὸν ὁμόθεν
 πεφυκότα τέργων Iph. A. 501. κακὸς
 πεφυκὼς Phry. fr. V. 9. πεφυκὼς
 ἐσθλὸς St. fr. I. 2. αἰετὶ φύσει τὸ πε-
 φυκὸς Bac. 894. τέκνα—ἄλλως ἐν
 πόλει πεφυκότα Er. fr. I. 32. πόσιν
 ἔφυσσε ματρὶ Ph. 876. οἷαν ἐχιδναν
 τήνδ' ἔφυσας Ion. 1262. μή—τέκν'
 ἐν μυχῇ χθονὸς φύσωσιν Sup. 546.
 θῆλυν σπορὰν φύσαι Dan. 13. φύσαι
 τέκνα Fr. fal. cit. III. 2. ὁ φύσας,
 i. e. pater, Med. 1126. Al. 291. Cy.
 688. Hel. 86. (ubi patēr additur) et
 91. Her. F. 1367. et Æg. fr. X. 3.
 οἱ φύσαντες, parentes, Ph. 34. ἢ φύ-
 σασί σε Ion. 1561. τίς ἔγω δυστυχῆς
 ἔφην γυνή; Hec. 785. ἀπλῆς ὁ μῦθος
 τῆς ἀληθείας ἔφην Ph. 472. τὸ ἴσον,
 νόμιμον ἀνθρώποις ἔφην ib. 541. γυνή
 —ἐπὶ δακρύοις ἔφην Med. 928. ἡ τυ-
 ραννὴς ἀδικίας μήτηρ ἔφην Fr. inc.
 XLV. μή κακὸν φύναι (i. e. esse) λέ-
 γειν Med. 522. φύναι (i. e. gignere)
 τυράννης παῖδας ib. 597. κράτιζον
 εἶναι φημι, μὴ φύναι, βροτῷ Bel. fr.
 XVI. 2. cf. Fr. inc. LXXX. et
 CXLVIII. 1. ἐξ ἐσθλῶν φύς Her.

326. τὸν φύντα θρηγεῖν Cresph. fr. I. 2. πατὴρ ἐκείνῳ φύντας, ὃ πεφύκαμεν Her. 510. τὰ ἐκ γαίας φύντα Chry. fr. VII. 9. τὰ φύντα κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεῶν Er. fr. VII. 1. etc.

Φυλακή. τίς ἐκηνύχθη πρώτην φυλακὴν; Rh. 538. πέμπτην φυλακὴν ib. 543. et 562. ἡ φυλακή ῥαδία Epist. I. 2) dor. φυλακά. τίνος ἂ φυλακά; Rh. 527. ἔγρεσθε πρὸς φυλακὰν ib. 533. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχευσα Tr. 194. ἔξω φυλακᾶς Bac. 867. 3) plur. ξεῖνε πατρώϊς φυλακαῖσιν Hec. 82. φυλακὰς ἔχων An. 962. ἐπεὶ φυλακὰς ἀνῆκα Sup. 1042. ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων Iph. A. 15. φυλακὰς προλιπὼν Rh. 18. cf. v. 37. ὃδ' ἐφρρεῖτο στρατὸς φυλακαῖσι νυκτέροισιν ib. 765. cf. Cy. 686. φυλακαὶ ἡμῶν κρέσσονες κατ' ἐξόδους Her. F. 83.

Φυλακτέος. ἃ σοι φυλακτέα An. 63. et adverbial. φυλακτέον Iph. T. 620. et Fr. fal. cit. II. 2.

Φύλαξ. πικροτάτης χρυσῆ φύλαξ Hec. 772. τέκνων ἐμῶν φύλαξ ib. 1083. ὠμόφρων φύλαξ Ph. 662. ἀγαλμάτων φύλαξ Hip. 1399. νεῶν (navium) φύλαξ Iph. T. 270. φύλακα στρατῶ Rh. 813. ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν Tr. 1195. τίς μοι φύλαξ ἦν; Bac. 612. ἐπ' αὐτὸ τῶτ' ἀποσέλλη φύλαξ ib. 957. οἰάκων φύλαξ Hel. 1594. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antiop. fr. VIII. 4. φύλακας ἐπῆλθον Ph. 706. φύλακας Ἀργεῖς δορὸς ib. 1101. φύλακες δμῶες An. 813. ἱεροὶ φύλακες Iph. T. 1027. φύλακες στρατιᾶς Rh. 15. cf. v. 88. 570. 628. 657. 698. et 723. φύλακας σώματος Ion. 22. 2) φύλαξ, ἡ. ὃ σμικρὰ φύλαξ An. 86. Ἐκάβης γεραιᾶς φύλακες Tr. 462.

Φύλαξις. ἔχει μοι δισσὰς φυλάξεις Hel. 513.

Φυλάσσειν, vel ττειν. αἱ δεσπότην φυλάσσετε Ion. 511. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων ἦδη φυλάσσεις ib. 736. δέμας φυλάσσει Dan. 59. κλήρας μοι φύλασσε χερσὶ Ph. 845. πρὸς τὰδ' εὖ φυλάσσετε—δωμάτων πύλας An. 951. ἄση φυλάσσετε Sup. 952. σφραγίδα φύλασσε Iph. A. 155. σιγὴν φυλάσ-

σετε ib. 542. τί μ' ἐχρὴν πόσιν φυλάττειν; An. 940. τί σε τὰμὰ δεῖ φυλάσσειν; Iph. A. 329. κληῖδας φυλάσσειν Tr. 493. φυλάσσων ὁσέων ἀναίρεσιν Or. 404. φυλάσσων, μή τι σε λάθῃ—παραμειψάμενη Iph. A. 145. κόσμον φυλάττωσα Sup. 245. ἔν μοι φύλαξον Iph. A. 538. φυλάξας νύκτα Or. 57. ἦλθι φλογὸς καλῶς φυλάξας Ion. 1135. εἰρκταῖσι σώμασόν φυλάζομεν Bac. 497. τάξιν φυλάζων εἶμι Rh. 664. φυλάσσε, μή τις ἐν εἰβῷ βροτῶν Iph. T. 67. φυλάσσοισθ' ἄγριον ἦθος Med. 102. ἅπαν κάκιον τῷ φυλάσσεσθαι καλῶς Ph. 738. φυλάσσεσθαι φθόγον Antiop. fr. XX. 2. φυλασσομένα (i. e. ἐν) σόματος ἀνακέλαδον Or. 184. φυλάσσει (i. e. ἐφυλάσσετο) ἐμβολὰς An. 1131. ὃ σε φυλάξασθαι χρεῶν Iph. A. 989. ταῦτ' ἐν πρὶν παθεῖν, φυλάζομαι Med. 289. ὧν φυλάζομαι ψόγον Phry. fr. XII. 2. φρερίοις φυλασσόμεθα πανταχῶ Or. 758. τὴν ἐμφύχων βρῶσιν ἐδεσῶν πεφύλαγμαi Cret. fr. II. 20.

Φυλεὺς, nom. propr. viri. Iph. A. 285.

Φυλλάς. φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα An. 1101. δεσμὸν ἄδεσμον τόνδ' ἔχευσα φυλλάδος Sup. 32. cf. v. 259. ὧ σκιερὰ φυλλάς Bel. fr. I. 1.

Φύλλον. τὴν θανῶσαν ἐκ χερῶν φύλλοις ἔβαλλον Hec. 574. τί τοῖσδ' ἀνέτεμμαι κἀρα πλεκτοῖσι φύλλοις; Hip. 807. ἐν δρυὸς φύλλοις Bac. 684. σῖγα εὐλειμος νάπη φύλλ' εἶχε ib. 1083. φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ ἔτησεν εὐνὴν Cy. 385. φύλλοις τέφεσθαι Aut. fr. III. 24.

Φυλλόσρωτος. λείπε χαμεύνας φυλλοσρώτης Rh. 9.

Φύλον. ὁρῶ φύλα τρία τριῶν στρατεμάτων Sup. 653. βάρβαρα φύλα Iph. T. 887. δεινὰ φύλα πόντος Æol. fr. IX. 3. φύλα θρωῶν Chry. fr. VII. 5. Φύλαι. vid. φύειν.

Φύρειν. φύρουν αὐτ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω Hec. 958. κόνει φύρουν δύστηνον κἀρα ib. 496. ὃς ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένῃ καὶ θηριώδεις θεῶν διεσαθμήσατο Sup. 201. ὄμμα δακρύοις πεφυρμένοι Or. 1411. μητρὸς νεοφόνους ἐν αἵμασι πεφυρμένοι El. 1173. cf. Al. 499.

Φυσᾶν. τί δεινὰ φυσᾶς; Iph. A. 381.
κόχλως φυσῶν Iph. T. 303.

Φύσημα. φύσημ' ἀνείς δύσπλητον Ph.
1447. ποντίῳ φύσηματι Hip. 1211.
μέλανος αἵματος φύσηματα Iph. A.
1114. φύσηματα κρυσαλλόπηκτα Rh.
440. γνοφώδη αἰθέρος φύσηματα Tr.
79.

Φύσις. ἐκ ἔσιν ἔτω τερρόδες ἀνθρώπων
φύσεις Hec. 296. cf. Or. 3. Ion. 1004.
et Antig. fr. II. 2. ἀδὲ συμφορᾶς
ὑπο φύσιν διέφθειρε Hec. 598. εἰς τὸ
κέρδος παρὰ φύσιν δελευτέον Ph. 398.
συγεράν φύσιν φρενὸς αὐθάδης Med.
103. τῆς Τυρσ. ἔχουσιν ἀγριωτέραν
φύσιν ib. 1343. ἔν τῇ φύσει τὸ σω-
φρονεῖν εἰληχόν Hip. 79. cf. Bac. 315.
ἐ κατὰ γνώμης φύσιν Hip. 377. χρω-
τὸς εὐειδῇ φύσιν Al. 172. τὰ θνητὰ
πράγματ' οἶδας, ἣν ἔχει φύσιν; ib. 783.
σκληρὰ τῇ φύσει διδᾶς Sup. 884. τῷ
γενναίῳ φύσιν (i. e. κατὰ φ.) Iph. A.
448. ἔλευτέραν φύσιν παρέχων ib.
930. τῇ φύσει λείπεται Tr. 667.
ἀνάγκη φύσεως ib. 886. μορφήν ἐμὴν
μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν Bac. 54.
αἰεὶ φύσει τὸ πεφυκὸς ib. 894. δρακαί-
νης φύσιν ἔχουσιν ἀγρίαν ib. 1355.
ἡ φύσις βέβαιος, ἐ τὰ χρήματα El.
941. τέκνα ὅμοια τῇ φύσει τῇ τῷ πα-
τρὸς Alcmaeon. fr. VIII. 3. ὀνόματι
μεμπτόν τὸ νόσον, ἡ φύσις δ' ἴση An-
tig. fr. IX. ἡ φύσις οἴχεται Antiop.
fr. XXIX. 5. et Fr. inc. XXXV. 5.
γενναίαν φύσιν Antiop. fr. XXXV.
1. τὴν φύσιν κρύψας Pelei fr. III. 2.
μέγισον ἄρ' ἦν ἡ φύσις Phoen. fr. VII. 1.
εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν ejusd. fr. IX.
5. φύσιν θείαν φορῶν Sis. fr. I. 19.
ταύρς μέμικται καὶ βροτῷ διπλῇ φύσει
Thes. fr. VII. 2. ἡ φύσις ἐκάστῳ τῷ
γένεος ἐστὶν πατρὶς Fr. inc. LX. ἀθα-
νάτῃ καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγῆρω
eorund. CLIII. 5. εἴρων τῇ φύσει
Fr. inc. B. 14. 6. etc. 2) plur. τὰς
γυναικεῖας φύσεις An. 957. διάφοροι
φύσεις βροτῶν Iph. A. 558. cf. El.
368. et Melan. fr. VII. 3.

Φυσσᾶν, poët. pro φυσᾶν. μέγα φυσσῶν
Iph. A. 125.

Φυτάλμιος. λέκτροις ἐπλάσθη Στυν-
μόνος φυταλμῖος Rh. 920.

Φυτεύειν. ἔτος φυτεύει Πέλοπα Or. 11.
cf. v. 551. et 584. it. Med. 878. et

1091. Hip. 460. Al. 295. 665. et
1140. An. 49. Sup. 986. et 1092.
Iph. A. 29. et 1177. Rh. 354. Bac.
541. Ion. 1102. Dic. fr. IX. 2. Eu. fr.
V. 2. et Fr. inc. CXLIX. 2. 3. in
quibus omnibus locis φυτεύειν *liberos*
procreare significat; et Med. 834.
Musæ dicuntur ξανθὰν Ἀρμονίαν φυ-
τεῦσαι, ubi vid. Schol. ἄλλο τι φυ-
τεῦων Rh. 884.

Φυτόν. ἀθλιώτατον φυτόν Med. 231.
λαμπρὸς φανήσεται σοὶ—καὶ φυτοῖς
Her. 282. κύκλος αὐτὸς καρπίμοις
τε γῆς φυτοῖς, θνητῶν τε γενεᾷ Ius
fr. XVII. 3.

Φυτεργός. μᾶ—Νηρέα, φυτεργὸν Θέ-
τιδος Iph. A. 949. τὸν φυτεργὸν
Πρίαμον Tr. 481.

Φωκεύς, Phocensis, Or. 1446. Iph. T.
917. et Tr. 10. Plur. Φωκεῖς Or. 724.
769. 1094. et 1209. Iph. T. 677. El.
18. et 1287.

Φωκίς. Φωκίδος σχιζῆς ὁδῷ Ph. 38.

Φωκίδος ἀπὸ χθονὸς Iph. A. 261.

Φῶκος, frater Pelei. An. 688.

Φωνεῖν. ὅπως πνοᾷ λεπτῷ δόνακος φώ-
νει μοι Or. 146. εὐφημα φώνει Iph.
T. 687. et Her. F. 1185. περισσὰ
φωνῶν Sup. 459. φωνῆντα, literæ
vocales, Pal. fr. II. 2.

Φωνή. σέθεν φωνῆς ἀκέσας Hec. 1115.
φωνὴν ἐκ ἀφῆκεν Ph. 1449. φωνὴ
Διὸς Hip. 1201. σκιᾷ ἀντίτοιχος ὡς
φωνὴν ἔχεις An. 746. cf. Melan. fr.
XVIII. ἐξ αἰθέρος φωνή τις—ἀνε-
βόησεν Bac. 1076. φωνὴν ἥσει χθών
Her. F. 1295. τὸ μὴ τὰ πράγματ'
ἀνθρώποις ἔχειν φωνὴν Hip. fr. IX.
2. 2) dor. φωνά. Ἀσιὰδι φωνᾷ Or.
1397. ἔκλυον φωνὰν—Κολχίδος Med.
131. συρίγγων εὐφρόγγω φωνᾷ Tr.
127. 3) plur. δισσὰς φωνὰς Hip.
928.

Φωνήεις. σάρκα φωνήεσσαν Tr. 440.

Φωρᾶν. κακὸς ἐφωράθη φίλοις Or.
738.

Φῶς, masc. vir, homo. φῶτα βάρβαρον
κτενεῖς; Hec. 877. νέες προθανῆσα
φωτὸς Al. 474. θεοσεβῆ φῶτα ib.
608. κακὸν εὐεργετῆσαι φῶτα ib. 863.
πονηρῷ φωτὸς ἡδονὰι κακαὶ Iph. A.
387. μὴ κλωπὸς αἶνε φωτὸς αἰμύλον
δόρυ Rh. 709. μυσαρῷ δολίῳ τε φωτὶ
δελευεῖν Tr. 282. ἐ φῶτα βρότειον

Bac. 542. εἰς ὄμματ' εὖνε φωτὸς εἰσ-
 βλέψαι γλυκὺ Ion. 732. ἀρίστει φωτὸς
 δάμαρ Her. F. 150. φωτὶ μακαρίῳ αἰ
 μεταβολαὶ λυπηρὸν ib. 1291. φίλῃ
 φωτὸς El. 561. δέλω φωτὶ Alcmaeon.
 fr. V. 1. φωτὸς κακέργῃ σχήματ' ἐκ-
 μιμέμενον Antiop. fr. XXX. 2. εἰ—
 φωτ' ἔθηκε χεῖρονα ejusd. fr. XXXVI.
 2. φωτὶ ἐκέτη πρέπων Fr. inc. CCXX.
 λεύσσω φῶτε περιπολὲνδ' ἡμῶν τρα-
 τὸν Rh. 773. φῶτε συμμάρφας δύω
 Cy. 396. δὺ οἰκτρῷ φῶτε Hel. 1100.
 τρόποι κακοβέλων φωτῶν Bac. 399.
 περισσῶν παρὰ φωτῶν ib. 429. μίξο-
 θήρας φῶτας Ion. 1161. φῶτας κα-
 κέργῃς ἐξαλύζωμεν El. 219.
 Φῶς, neutr. lux. ὦ φῶς Hec. 435.
 ἐκέτ' εἴ βλέπεσσα φῶς ib. 668. ἦκει
 φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς; Or. 243.
 ὅτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν
 γάμοις Ph. 346. αἰδέροισι εἰς ἄβατον
 φῶς ib. 816. πρὶν εἰς φῶς σὸν κατα-
 εῖναι βίον Al. 363. χαίρεις ὀρῶν

φῶς; ib. 694. λευκαίνει τόδε φῶς
 ἤδη λάμπῃς ἥως Iph. A. 157. φῶς
 μακάριον ib. 439. ἡδὺ τὸ φῶς βλέ-
 πειν ib. 1218. conf. v. 1250. τῆς ἀλη-
 θείας τὸ φῶς Iph. T. 1026. φῶς ἐν
 ἡλίῃ (i. e. unus dies) Rh. 447. φῶς
 σεμνὸν πυρὸς Bac. 1081. φῶς ἐμπο-
 λήμασι πρέπει Cy. 137. ἐκκαίνει τὸ
 φῶς (i. e. oculum) Κύκλωπος ib. 629.
 διδύμων προσώπων καλλιβλέφαρον φῶς
 Ion. 189. ὦ φῶς μητρὶ, κρεῖσσον ἡλίῃ
 ib. 1439. τὸν τρισώματον κύνα εἰς
 φῶς ἀνάξων Her. F. 25. Θήβαις ἰε-
 ρὸν φῶς ib. 797. τὸ μὲν—ἐν φῶ
 Meleag. fr. V. πέμψον φῶς ψυχᾶς
 Fr. inc. CLV. 9. ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς
 κατασχύνων γένος Fr. inc. B. 2. 1.
 etc.

Φωσφόρος. φωσφόρῳ θεᾷ Iph. T. 21.
 ὦ φωσφόρ' Ἐκάτη Hel. 575. cf. Fr.
 inc. CXXVI. ἡ φωσφόρος Ἔως Ion.
 1157. φωσφόρος κόρας Cy. 608.

X.

Χάζεσθαι. δις θανεῖν ἢ χάζομαι Or.
 1116.

Χαίρειν. χαίρουν ἄλλοι Hec. 427.
 χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἐμέ; ib. 1257. cf.
 v. 1258. λόγοισι χαίρει Ph. 363.
 ἐδενὶ χαίρεις Hip. 184. τὰς εὐσεβεῖς
 θεοὶ θνήσκοντας ἢ χαίρουν ib. 1340.
 χαίρεις ὀρῶν φῶς; πατέρα δ' ἢ χαίρειν
 δοκεῖς; Al. 694. ἔτ' αὐγὰς χαίρω
 προσορῶν ib. 871. μῶρος, ὅστις—ἄλ-
 λος' ἄλλοσε βέβαια χαίρει Tr. 1205.
 χαίρει θαλάσσις Bac. 418. τὸν σοφὸν
 ἢ φθόνῳ χαίρω θηρεύουσα ib. 1003. ἐπὶ
 τοῖς ἐμοῖς χαίρεις κακῶς πράσσει δέ-
 σπότης; ib. 1032. cf. v. 1038. βορᾷ
 χαίρουν ἀνθρωποκτόνῳ Cy. 127. ἔ-
 δέν τι χαίρω σοῖς λόγοις Hel. 1213.
 cf. El. 1106. τίς ἐχὶ χαίρει νηπίους
 ἀθύρμασιν; Aug. fr. V. οἱ τυραν-
 νίδι χαίρουν ejusd. fr. VII. 2. σκυ-
 λα βροτοφθόρα χαίρεις ὀρῶσα ejusd.
 fr. IX. 2. ἐσθλῶν χαίρει πτώμασιν
 νεανῶν Tem. fr. VI. 2. χαῖρε, vox
 salutantium, salve et vale, Hec. 426.
 Or. 476. 477. et passim. χαῖρε τοῖς

ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις Tr. 354. τὰ
 δ' ἄλλα χαῖρε, κύλικος ἐρπύσης κύκλῳ
 Cress. fr. VIII. χαίρετω πόλις Ph.
 926. χαίρετω βδελύματα τὰ πρόσθεν
 Med. 1044. cf. v. 1048. χαίρετω μὲν
 αἰλῖς ἡδε, χαίρετω δὲ θυμάτων κ. τ. λ.
 Cy. 362. sq. χαίρόντων (att. pro χαι-
 ρέτωσαν) πόνοι Her. F. 575. χαίρειν
 τοῖς κακοῖς Hec. 1236. τὴν σὴν Κύ-
 πριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω Hip.
 113. cf. v. 1059. it. Cy. 318. El. 400.
 Dic. fr. I. 7. et Fr. inc. XLII. 2.
 δεῖ σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι Iph. A.
 31. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκω-
 μένοις ib. 921. λαίφεισι χαίρειν ib.
 1326. μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς Bac.
 1255. μεγάλοισι χαίρειν Ion. 647.
 χαίρων ἰδι Ph. 928. τὰ κοινὰ χαι-
 ρων μόνος Ion. 358. ὀρῶν ἔχαρες
 Fr. inc. CII. ἡδοναῖς δίσκῳ κεχαρη-
 μένον Iph. A. 200. ξενικῶν κρεῶν
 κεχαρμένος βορᾷ Cy. 367. κεχαρμέ-
 νοι αἰοδαῖς Tr. 529. ἐνδοθεν κεχαρμέ-
 νη Or. 1122. cf. El. 1077. θυμάσι
 βροτησίους χαρεῖσα Iph. A. 1525. etc.

Χαίτη. λέοντος δέρος χαίτη πεφρικός Ph. 1128. σείσσει χαίτην Med. 1191. ξανθῆς χαίτης βοσρύχως El. 515. cf. v. 520. et 527. 2) dor. χαίτα, παρὰ χαίταν ξανθάν Hip. 220. cf. Iph. T. 173. Tr. 227. et Cy. 75. χαίτα τομαῖος Al. 101. πολὺν ἔχοντες χαίταν ib. 473. ἀμφὶ χαίταν δρόσον αἵματηρὰν ἐλιχθεῖσα Iph. T. 443. χαίτας ἀβροπλεστοιο ἐς ἔριν ὀρνυμένα ib. 1148. χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων Ion. 887. 3) plur. βοσρύχων—χαίταις πλόκαμον Ph. 315. ἐπιβαλλομένην χαίταισιν—πλόκον ἀνθέων Med. 841. πολὺς ἐπὶ χαίτας προπετῆς ὦν Al. 912.

Χαλᾶ, dor. pro χηλή. λύκῃ αἵμονι χαλᾶ σφαζομένην Hec. 91. τεθρίππων ὠκίσαν χαλὰν ἐπιβᾶσα Ion. 1242. χαλαῖσιν ὠμοσίτοις Ph. 1032. λέαινα, χαλαῖς Πειρηναῖον θορῶσα πῶλον El. 474.

Χάλαζα. Ζεὺς χάλαζαν ἄσπετον πέμψει Tr. 78.

Χαλᾶν. ναῦς—ἔση, ἢ χαλᾶ πόδα Or. 706. μὴ εὐφρόνη χαλᾶ τὸ δυσμενὲς γυναικὸς Tr. 660. ζῶναί σοι χαλῶσι Bac. 933. Κύπρις εἰδὲ νεθετμένη χαλᾶ Dic. fr. VI. 1. χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμωμένοις Hec. 403. χάλα τὸν ἄσκον Cy. 160. μήτ' ἐντυχῆσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Inus fr. XIX. 1. φρονήματος χάλα Fr. inc. XXX. 3. χαλᾶτε κληῖδας Med. 1314. χαλᾶτε κληῖθρα Hip. 808. Iph. T. 1304. et Hel. 1196. χαλᾶν κελεύω δεσμὰ An. 578. cf. Her. F. 1056. εἴκειν ὁδὸς χαλῶντα τοῖς κακίοσιν Ion. 637. φίλος τὸς μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις Er. fr. II. 18. σπαργῶντάς μοι τὸς ματῆς χάλασον Cy. 55.

Χαλεπός. χαλεπῶν μόχθων El. 1352. χαλεποὶ πόλεμοι ἀδελφῶν Fr. inc. XCII. χαλεπᾶ συμφορᾶ Hip. 767. χαλεπὸν βῆρος ib. 259. χαλεπὸν τόδ' εἶπας Cy. 566. χαλεπὰ βροτοῖς ὁμογενῇ μιάσματα Med. 1268.

Χαλεπῶς. χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσι Med. 121. μὴ χαλεπῶς μεταβάλλε δέμας Hip. 203. χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἦκοις Bac. 1378.

Χαλινός. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις Al. 495. πῶλον, χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Fr. inc. CLXVII. 4. δι-

πλοῖν χαλινοῖν Cy. 460. πέλας χαλινῶν Hip. 1196. πάλιν ἐξορμάσει τὰς χαλινὰς Iph. A. 151. χαλινοῖς λινοδέτοις Iph. T. 1043. γυναικὶ δέναι χαλινὰς Cress. fr. XI. 2.

Καλινωτήριον. χαλινωτήρια νεῶν Hec. 539.

Χάλκασπις Ἄρης Iph. A. 764. χαλκασπιδῶν λόχος Her. F. 795.

Χαλκεγχῆς. τῶν χαλκεγχεῶν Τρώων Tr. 143.

Χαλκεμβολίης. ναῶν χαλκεμβολάδων Iph. A. 1320.

Χαλκεομίτωρ Tr. 271.

Χαλκέοπλος. μυριάδας χαλκεύπων Δαναῶν Hel. 699.

Χάλκεος, ἔς. χάλκεον λέβητα Cy. 391. Γοργῶ χαλκῇ Rh. 307. χαλκοῖς σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις Ph. 1368. cf. Sup. 1150. Iph. A. 1260. et Tr. 572. ὁ χάλκεοισι νώτοις θρανὸν ἐκτρίβων Ion. 1.

Χαλκήλατος. χαλκήλατον ἡθρὸν Eu. fr. I. 1. ἀσπίδας χαλκηλάτης Bac. 798. λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον Cy. 398. χαλκήλαθ' ὅπλα Hel. 1279.

Χαλκίοικος. εἰδὲποτ' ἔτι—χαλκίοικον ὀλβιεῖς Hel. 231. χαλκίοικον ὡς Ἀθάναν μόλοιμι ib. 251.

Χαλκίς, urbs Eubææ. Iph. A. 168. 598. et 1493.

Χαλκόδετος. χαλκόδετα ἔμβολα Ph. 115.

Χαλκόκροτον φάσγανον Ph. 1570.

Χαλκόνωτος ἀσπίς Tr. 1136. ἰτέα ib. 1193.

Χαλκοπληθὺς στρατὸς Sup. 1219.

Χαλκόπης τρίπης Sup. 1196.

Χαλκόπυλος. πόλιν χαλκόπυλον θεᾶς Tr. 1113.

Χαλκός. χαλκῷ κοσμήσας Ph. 804. ἀντιθέοντας χαλκὸν Hip. 621. κρόταλα χαλκῷ Cy. 204. χαλκῷ αὐδὰν χθονίαν Hel. 1362.

Χαλκότευκτος. χαλκότευκτα κληῖθρα Iph. T. 99.

Χαλκοτευχῆς Καπανεὺς Sup. 999.

Χαλκωδοντίδαι, nom. gentis. Ion. 59.

Χαλυβδικόν. ἄτερ χαλυβδικῷ Her. 162.

Χάλυβες, nom. gentis. Al. 983. et Cret. fr. II. 7.

Χαράζει, adverb. Bac. 633.

Χαμαί, *adverb.* Med. 1170.

Χαμαιπετής. ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ μα-
τρός Or. 1491. ὑπόθεν χαμαιπετής
πίπτει πρὸς ἑδρας Bac. 1109. σιβάδα
πρὸς χαμαιπετῇ Tr. 507. φύλλον
ἐλατίνων χαμαιπετῇ ἔσησεν εὐνὴν Cy.
385.

Χαμεύνη Sci. fr. I. 1. λείπε χαμεύνας
φυλλοσπρώγης Rh. 9. cf. v. 852.

Χάος Cad. fr. vers. 2.

Χαρά. ματρὶ ἐκ ἑσιν χαρὰ Hec. 427.
ὑπνε γλυκυντάταν χαρὰν Or. 159. cf.
v. 186. ὥστε σ' ἐκπλήσσει χαρᾶς Ph.
174. χαρᾷ μελέων Al. 581. κέρτο-
μός με θεῖ τις ἐμπλήσσει χαρά; ib.
1128. γόος ἄμα χαρᾷ Iph. T. 832.
ἐπὶ πόνῳ καὶ χαρᾷ Tr. 542. ἐκ εἰς
ἀπίστος δεσπότας βαλεῖς χαρὰν Ion.
751. πόθεν ἐλάβομεν χαράν; ib.
1449. χαρᾷ θερμανόμεσθα καρδίαν
El. 401. ἴτω ξύνανλρε βοᾷ χαρᾷ ib.
879. πολλάκις τὸ λυπῶν ὕπερον χα-
ρὰν ἄγει Antig. fr. XIV. 2.

Χαρακτήρ. δεινὸς χαρακτήρ, κῆπίση-
μος Hec. 379. ἀνδρῶν—ἐδείς χαρα-
κτήρ ἐμπέφυκε σώματι Med. 519. φα-
νερὸν χαρακτήρ' ἀρετῆς Her. F. 658.
ἀργύρε σκοπῶν λαμπρὸν χαρακτήρα
El. 559. ποῖον χαρακτήρ' εἰσιδὼν ib.
572. χαρακτήρ χρησὸς Dan. fr. II.
2.

Χαράσσειν. κείνῳ τόδε μὴ χαράσσει
Med. 156. νῶτον χαραχθεῖς Rh.
73.

Χαρίεις. χαρίεσαν ὥραν Cresph. fr.
IV. 6.

Χαρίζεσθαι. δειλίᾳ γλώσση χαρίζη
Or. 1514. ὀργῇ ὅστις εὐθέως χαρί-
ζεται Ael. fr. III. 1. τὰς χάριτας
ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I. 1.
τί χρη δρᾶσαντας ἡμᾶς σὴ χαρίζεσθαι
φρένι; Hip. 1262. χρύσεια χάρισαι
προσθήματ' ἀγλαίας El. 192. μέτριον
τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν Epist.
I. εἰ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρῳ Her.
F. 890.

Χάρις. ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν
λέγητε τι Hec. 257. cf. Fr. inc. CLII.
2. χάριν ἀπαιτῶ τὴν τότε Hec. 276.
διὰ μακρῆς ἡ χάρις ib. 320. τῶν—
ἀσπασμάτων χάριν τίν' ἔξει; ib. 830.
ἐκ τῶ σκότους—τοῖς βροτοῖς πολλὴ χά-
ρις ib. 832. εἴπερ τῷδ' ἐβελήθης χά-
ριν θέσθαι ib. 1211. cf. Bac. 720. et

El. 61. χάριν μοι δὸς Or. 104. χά-
ριν φέρεις ib. 239. πατρῶαν τιμῶν
χάριν ib. 827. cf. Her. 242. χάριν
ἀχάριζον εἰς θεὸς διδῶσα Ph. 1745.
βίς χάριν μεθεῖσα Med. 227. cf. Hip.
1408. βέβακεν ὄρκων χάρις Med.
439. σοὶ χάριν φέρουσα ib. 508. cf.
Ion. 1183. μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν
Med. 538. συνάψαι ἐκ δυοῖν μίαν χά-
ριν Hip. 515. ἡμῖν τήνδ' ἀπόμνησαι
χάριν Al. 300. σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν
ib. 547. ἄπλητος χάρις γόνων Sup.
79. σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νε-
κρὸς ib. 385. πῶ νυχευμάτων χάρις;
ib. 1135. χάριν ἀγήρω γ' ἔχομεν ib.
1177. εἴη μοι μετρία χάρις Iph. A.
555. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν
ἀπώλετο Iph. T. 566. χάριν ἔχω
ζῶας, χάριν ἔχω τροφᾶς ib. 846. sq.
κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν
Rh. 476. ἡ χάρις εἰς μακρῶν λόγων
δεῖται Tr. 87. χάριν μονῆς ἔχων ib.
1129. ὁμοφάγων χάριν Bac. 139.
ναὶ τὰν βοτρυνώδη Διονύσῃ χάριν οἶνας
ib. 535. ἀκρατος ἡ χάρις Cy. 573.
διατελεῖν χάριν Her. 435. ἔτοι σοὶ
γ' ἀπόλλυται χάρις ib. 439. Ζεὺς
μοι χάριν ἐνδίκως ἔχει ib. 767. λί-
γεια λωτῆς χάρις ib. 893. χάριν προ-
δόντες τήνδε ib. 1036. ἐμὰ δάκρυα—
πλέον ἔχει χάριτος, ἢ λύπας Hel. 661.
χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω ib. 1250.
τῷ θανόντι χάριτα συνεκπονῶν ib.
1394. ὥς ἂν τὴν χάριν πλήρη λάβω
ib. 1427. χάριν πράσσω ἀδελφῷ
Ion. 36. cf. v. 896. χάριν εἰς προλα-
βῶν ib. 914. χάριτι προσδεῖναι χάριν
Her. F. 327. εὐνομία χάριν διδῶς ib.
779. χάριν γηράσκεσαν ἐχθαίρω φί-
λων ib. 1223. εἴη μοι χάριν; And.
fr. V. τὸς πρὸς χάριν—πονηρὸς Er.
fr. II. 19. ἡλθε—τῆς εὐσεβείας χά-
ρις ἐσθλῇ Hip. fr. XVIII. 6. ὀκνῶ
μόχθων τῶν πρὶν ἐκχεῖαι χάριν Phi.
fr. II. 1. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπό-
λωλε Fr. inc. LXXXVI. 3. etc. b)
plur. χάριτας ἔχων πατρός Or. 244.
χάριτας πατρῶας ἐκτίνων ib. 453.
ἀμαθεῖς χάριτας εἰς σ' ἀνήφατο Ph.
572. χάριτες χαροποιοὶ ib. 795. τῆς
εὐκλείας χάρισιν ἐνδεν ὁρμάσω Sup.
1015. τόξ' ἐντείνεται χαρίτων Iph.
A. 549. φίλας χάριτας ἔδωκα ib.
1222. ἐς ἀμίλλας χαρίτων Iph. T.

1147. πρόσωπα νεαρά χάρισι—τρέ-
φεις Tr. 836. παρθένων χάριτας ib.
1108. ὅσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔ-
χων Bac. 236. ἐκεῖ χάριτες ib. 413.
χάριτας πονηρὰς καὶ δίκας ὠνεμένη Hel.
908. τῷ πρόσθεν ἀνδρὸς χάρισιν ἐκ-
πεπληγμένην ib. 1413. ἀφαιρεθήσῃ
χάριτας And. fr. VII. 7. τὰς χάρι-
τας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Er. fr. I.
1. ἀσκήσι χάριτας κερτόμευς Melan.
fr. XX. 2. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτῇ χά-
ρισι δεξιῶς Epist. IV. 2) ἡ Χάρις,
nom. propr. Venus. Hel. 1012. et
plur. Χάριτες, Gratiae, Hip. 1147.
Cy. 577. et 579. Hel. 1357. et Her.
F. 673. 3) adverb. χάριν pro ἔνεκα,
causa, gratia, passim occurrit.
Χαριτήριον. πολλὰ καὶ μεγάλα χαρι-
τήρια Epist. III.
Χάρμα. διπλὴν χάρμα Sup. 333. χάρ-
μα μέγα Her. 637. πρὸς τὰς τύχας
τὸ χάρμα τὸς γόους τ' ἔχε Hel. 328.
χαρμάτων τητώμεθα Or. 1084. χάρ-
ματ' Ἑριννύος Ph. 1508. ἐκ ἐπὶ χάρ-
μασιν λέγω ib. 1549. χάρματα θνητῶν
Sup. 282.
Χαρμονή. ἐκ χαρμονῆς πάλιν μεταστῆς
Ion. 583. 2) dor. χαρμονά. πῶς
τέρψιν παλαιᾶς λάβω χαρμονᾶς; Ph.
321. χαρμονάν Hel. 660. 3) plur.
παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονᾶς Ion. 1379.
χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι Her. F. 384.
χαρμοναὶ δακρύων ἔδωσαν ἐκβολὰς ib.
742.
Χαροποιός. ἀπὸ χαροποιῶν θυσιῶν
Hec. 917. χάριτες χαροποιοὶ Ph.
795.
Χαρτός. χαρτὰ πάσχω Ph. 621.
Χάρυβδις Sup. 500. et Tr. 436.
Χάρων, portitor inferorum. Al. 255. et
362. et Her. F. 432.
Χάσμα. τέτριππον ἄρμα περιβαλῶσα
χάσματι Sup. 501. χάσμα εὐρωπὸν
πέτρας Iph. T. 626. χάσμα χθονὸς Ion.
281. et El. 1271. et χθόνιον χάσμα
Pi. fr. I. 2. δεινῷ χάσματι θηρὸς
Her. F. 363. Τυράρης εἰς ἄβυσσα
χάσματα Ph. 1599.
Χατίζειν. εἰ σὺ χατίζων Her. 466.
Χαυνῶν. αἶ μοι λέγεσθαι τέσδ' ἔχαυ-
νωσαν λόγους An. 932.
Χεῖλος. εὐρείας φάρυγγος ἀνατόμος τὸ
χεῖλος Cy. 356. καθαρὸν τὸ χεῖλος
με ib. 559. χεῖλεσιν διδὼς ὀδόντας

Bac. 621. εἰς αὐτὸ χεῖλη—καθῆκαν
Ion. 1199.
Χεῖμα. χείματος ἀγρίῳ τυχῶσα An.
749. ὧ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν
φανείς ib. 892. χείματος προβλήματα
Sup. 207. ἐν πνοαῖσι χείματος Cresph.
fr. XIII. 4. cf. Er. fr. I. 16.
Χειμάζεσθαι. ἄλλῃ ἐν τύχῃ χειμάζο-
μαι Hip. 315. δόμων σὼν ὄλβος ὡς
χειμάζεται Ion. 966. πόλις χείμα-
σθεῖσα Sup. 269.
Χειμαῖρος. φάραγγες ὕδατι χειμαῖρῳ
ρέεσαι Tr. 449. διὰ χειμαῖρῳ νάπης
—ἐπήδων Bac. 1091.
Χειμέριος ὄμβρος Hel. 1497.
Χειμών. χειμῶν μέτριος φέρειν Tr.
683. χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μέ-
νος Her. 429. χειμῶν ἄλλοσ' ἄλλον
ᾤρισεν Hel. 127. χειμῶνι ἀσκεῖν σῶ-
μα Bel. fr. XVII. 7. χειμῶνα αὖξει
Dan. fr. I. 4. θέρους τε χειμῶνός τε
μῆνας τέσσαρας Fr. inc. CXLIII. 1.
Χεῖν. ὅταν βορέας χιόνα χεῖν Cy. 328.
δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων ib. 404.
cf. Tr. 38. χοῆς χεόμενος Or. 472.
κρήνη ἀμβροσίαν χέονται Hip. 748.
πλόκαμος—γένυν παρ' αὐτὴν κεχυμέ-
νος Bac. 456. κεχυμένος ἐπαντέλλει
Her. F. 1052. ὅταν αἷμα χυθῇ κατὰ
γᾶν Or. 1398. et αἷμα χυθὲν El. 486.
et 514.
Χεῖρ. πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι
τιμωρὸν Hec. 842. χεῖρα ἱκεσίαν ib.
851. cf. Sup. 108. ἀπολέμῳ χειρὶ
λείψεις βίον Hec. 1034. ἔχουσαι κερ-
κίδ' Ἠδωνῆς χερὸς ib. 1153. βεβλή-
σεται τὶς θεῶν βροτησίᾳ χειρὶ; Or.
271. λευσίμῳ χειρὶ ib. 861. χεῖρ'
ἔχουσιν ἐν φόνῳ ib. 1297. ὀπλίζω χέρα
σύμμαχον Rh. 23. πολυφόνος χερὸς
ib. 466. Ἐκτορεία χεῖρ ib. 762. πώ-
λοισι χόρτον ἀφθόνῳ μετρῶ χειρὶ ib.
772. κωπῆρης χεῖρ Tr. 161. βιαίῳ
χειρὶ Her. 103. et β. χερὶ ib. 107.
βαρβάρου χερὸς τάδε ib. 132. μιᾶς
χερὸς ἀσθενῆς μάχῃ ib. 275. ὅπως
ἂν τὸν Μυκ. στρατὸν πολλῇ δέχωμαι
χειρὶ ib. 338. cf. vers. 1035. οἵτινες
—εἰς χεῖρα γῇ συνῆσαν ib. 430.
θεοῖσι δάλαν χέρ' ἔχειν Ion. 132. ἐδὲ
ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα ib.
1316. ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις El.
610. οἰκεία χεῖρ ib. 629. σὺν Ἀθάνα
καὶ χεῖρα κίνει Fr. inc. CCXV. etc.

2) plur. χεῖρες et χέρες. εἰς χέρας μητρός πεσεῖν Hec. 50. εἰς χερῶν ἀμιλλαν ib. 226. εἰς χεῖρας λεύσσεις ἐμάς; Ph. 599. ἀγνάς χεῖρας αἵματος φέρεις; Hip. 316. cf. vs. sq. καὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεδραμμέναι Rh. 176. σ' εἰ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποσελῶ Hel. 1296. ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον Ion. 631. σοφὸν ἐν βάλεινμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ Antiop. fr. XII. 3. etc.

Χεῖριος. ἦδε χεῖριά An. 412. γυναῖκα χεῖριαν λαβὼν ib. 629. cf. Cy. 176. χεῖριά γ' ἄλῃσα Ion. 1257.

Χειροδράκοντες El. 1345.

Χειρῶσθαι. μόλις νιν—χειράμεθα Iph. T. 330. μ' ὥστε μόσχον χειράμενοι ἔσφαζον ib. 359. Ἀταλάντην κάπρον χειρμένην Αἰτωλὸν Ph. 1116. δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι Tr. 861. ὅσες κακὰς ἐφεῦρον—τῷδ' ὄπλῳ χειρώσομαι Her. F. 570. ᾧμωξα πρὸς τέκνων χειρμένης (ubi est partic. pass. non med.) El. 1168.

Χεῖρων, nom. propr. praeceptor Achilles. Iph. A. 209. 705. 709. 927. et 1066.

Χείρων, *adject. comp. sine posit. deterior.* εἰς τε τὸν ὄλβιον, τὸν τε χείρονα Bac. 422. μὴ χείρων πατρός Her. 329. εἴ τιν' εὐφυνᾷ—φῶτ' ἔθηκε χείρονα Antiop. fr. XXXVI. 2. χείρονες πεφυκότες Bel. fr. X. 1. χείρονα νόσον An. 219. ἔδεν ἐν χείρον, ἢ γῆρας βαρὺ Fr. inc. LXXVIII. 4. τὰ χείρονα πλείω βροτοῖσιν ἐστὶ τῶν ἀμεινόνων Sup. 196. 2) *Superl.* χείριτος. τὰ χείρις' ἐν δόμοις εὐρήκαμεν Hel. 1528.

Χειρῶναξ. οἱ τῶνδε χειρῶνακτες ἄνδρωποι λόγων Phi. fr. VI. 3.

Χελιδών. χελιδόνων μεσεῖα Alcmen. fr. II. 2.

Χέλυσ. καθ' ἐπτάτονον ὀρείαν χέλυν Al. 449. cf. Her. F. 683. ἀπορῶν χέλυν El. 837. vid. not.

Χερμάς. χερμάδας κραταβόλος ἔρριπτον Bac. 1094.

Χέρνης. ἐν χέρνησι δόμοις ναίω El. 207.

Χερνίπτεσθαι. χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίφομαι Iph. T. 622.

Χέρνιψ. ἐχ' ὀρῶ πηγαῖον χέρνιψ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις Al. 100. εἰς χέρνιψ'

ὡς βάψειν (sc. τὸν δαλὸν) Her. F. 929. εὖ γ' ἂν θίγοις ἂν χερνίβων; Or. 1602. ἐπὶ χέρνιβας μολῶν Ph. 666. χερνίβων ἐπὶ ἔρη πέλας Iph. A. 675. cf. v. 955. 1111. 1479. 1513. 1518. et 1569. it. Iph. T. 58. 244. 335. 643. 861. et 1190. et El. 792.

Χερρόνησιος. τὴν ἀρίστην Χερρόνησίαν πλάκα Hec. 8. ἐν γῇ Χερρόνησίᾳ ib. 33.

Χερσαῖος. ὅς σε—ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαῖς κακὸν An. 458.

Χερσεύειν. τὸν παῖδα χερσεύει μόρος Pol. fr. I. 3.

Χερσόθεν Her. 430. et Hel. 1285.

Χέρσος, 1) terra continens. φοιτᾷ καὶ διὰ λίμνας, χέρσον τε Hip. 149. κατὰ χέρσον Iph. T. 884. Ἀχαιῶν μηδέν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν Rh. 67. χέρσῳ ταφὰς θεῖναι Hel. 1069. cf. v. 1072. ποντίων καθαρμάτων, χέρσος τ' ἀμοιβὰς Her. F. 226. χέρσος παράλτος Ion. 1584. 2) desertus. πυρὰ χέρσος ἀγλαῖσμάτων El. 325.

Χεύειν. δάκρυσι χεῖω El. 181.

Χεῦμα. ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων Hel. 1320. καλὸν πόντος χεῦμ' ἰδεῖν εὐήμεμον Dan. fr. X. 2. Ἰσμηνᾶ ἐπὶ χεῦμασι βαίνων Ph. 800. Εὐρύπης διὰ χευμάτων Iph. A. 166. βοτρυῶν ἐπὶ χεῦμασι Her. F. 892. ποταμίους παρὰ χεῦμασι El. 152.

Χηλή. πῶλοι νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν Ph. 42. τετραβάμοσι χηλαῖσι ib. 815. χηλαῖς ποδῶν Bac. 619. φοινικοσκελεῖς χηλὰς παρῆισα Ion. 1208.

Χήνιος. χηνεῖα δαῖς Cress. fr. IX. 4.

Χηρεύειν. χηρεύεις μόνος; Al. 1092. διὰ μακρῶ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον χηρεύομεν Cy. 439.

Χῆρος. συγκατὰ ὄψεις χήρων μελάθρων Al. 865. hinc *subst.* χήρα, vidua. χήραν πολλῶν An. 348. χῆραι ἔθνησκον Tr. 380.

Χηρῆν. ἄλις Πριάμης γαί' ἐχέρωσ' Ἐλλάδα Cy. 303.

Χθόνιος. χθόνιον θεὸν Ph. 1331. χθόνιον παρ' ἄδαν Al. 237. cf. An. 545. χθόνιος Ἑρμῆς Al. 746. Ἐχίων χθόνιος Bac. 541. ὃν κατὰ γᾶς ἐνέρων χθόνιον—ἐδόκεν ναίειν Ion. 1442. ὦ χθόνιοι θεοὶ Hec. 79. ἡχῶ χθόνιος Hip. 1201. χθόνιαν λίμναν Al. 905.

χθονίαν θεᾶς μῆνιν Iph. T. 1272. τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν Hel. 351. χαλκῆ αὐδὰν χθονίαν ib. 1362. χθονίας Γοργῆς Ion. 1054. χθονίας ἄλσος Her. F. 615. vid. not. μαντεῖον χθόνιον Iph. T. 1249. χθόνιον γένος Bac. 538. ἐς χθόνιον χάσμα Pi. fr. I. 1. χθονίων τ' ἀερίων τε δάμναται παιδεύματα Æol. fr. IX. 4. χθονίων "Αἰδη μετέχεις ἀρχῆς Fr. inc. CLV. 8.

Χθών. Τρωϊκῆς χθονὸς Hec. 6. et 17. Θρηϊκίας χθονὸς ib. 36. etc. κέφα σοι χθών ἐπάνω πέσειε Al. 465. cf. Hel. 859. τί γὰρ πατρώας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός; Æg. fr. IV. νερεϊέρας ὑπὸ χθώνος Cresph. fr. IX. 1. ἅπανα χθών ἀνδρὶ γενναίῳ πατρὶς Fr. inc. XXXVII. 2. etc.

Χίλιοι. νεῶν χιλίων ἀρχῶν Iph. A. 355. cf. Iph. T. 10. et El. 2.

Χιλιόναυς, χιλιόναυν στρατὸν Or. 352. ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος Ἄρης An. 106. χιλιόναυν ἔχων στρατιὰν Rh. 262. ἐλάταις χιλιόναυσιν Iph. A. 174.

Χιλιοναῦτας, dor. pro ης. σὺν κῶπᾳ χιλιοναῦτᾳ Iph. T. 141.

Χιονίδης, nom. propr. amicus Euripidis. Epist. II.

Χιονοθρέμμων. χιονοθρέμμονας Ἰδαίαν Νυμφᾶν σκοπίας Hel. 1339.

Χιονότροφος. Ἀρτεμίδος χιονότροφον ὄμμα Ph. 809.

Χιονόχρως Hel. 218.

Χιονώδης. τὴν χιονώδη Θρηϊκὴν Hec. 81.

Χῖος, nom. insulae. Epist. II.

Χιτών. ἐκ χιτῶνων πῦρ πνέσσα καὶ φόνον Iph. T. 288.

Χιών. ἀμφὶ Θρηϊκὴν, χιόνι τὴν κατὰ ῥυτον An. 214. πῶλῶν χιόνος ἐξαυγετέρων Rh. 304. νάπη, χιόνι κατὰ ῥύττα ποταμείᾳ Tr. 1067. λευκῆς χιόνος βολαὶ Bac. 661. ὅταν βορέας χιόνα χέῃ Cy. 328. χιόνος σθέν μοι μέλει ib. 330. λευκῆς τακείσης χιόνος Hel. 3. conf. Ar. fr. II. 4.

Χλαῖνα. σὺν τᾷδε τράγῃ χλαῖνα μελέα Cy. 80. ὅταν ὑπ' ἀνδρός χλαῖναν εὐγενῆς πέσης Peliad. fr. VI. 4.

Χλανιδιον. χλανιδίων ἔσω κρυφθεῖς Or. 42. τὸν κατήρη χλανιδίοις Sup. 110.

Χλιδᾶν. πλέτῳ χλιδῶσα Fr. inc. CXXXIX.

Χλιδανός. χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας—βόσρυχον Cy. 498.

Χλιδῆ. ἔδνων σὺν πολυχρόσῳ χλιδῇ An. 2. cf. v. 147. et Thes. fr. VIII. 1. μυρίων πέπλων χλιδὴν Rh. 960. αἱ παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ—ἥλθον πρὸς Ἴδην Tr. 975. ἣν εἶχε χλιδὴν τέκνῳ προσάψασα Ion. 26. 2) dor. χλιδά. παρθένιον χλιδὰν Ph. 232. λειτροφόρῳ χλιδᾶς ib. 350. Τιμῶς χρυσορός χλιδᾶ Bac. 154. 3) plur. χλιδᾶς πόντος ἤρπασε Hel. 431. ἐν πολυχρῶσσι χλιδαῖς Dan. 2.

Χλιδήμα. βαρβάρῳ χλιδήματι Iph. A. 74.

Χλόα. βαθειᾶν ἀνὰ χλόαν Hip. 1138. σεφανῶδει χλόα Iph. A. 1058. ἔλκα ἀνὰ χλόαν Hel. 180. κισσῷ σεφθεῖσα χλόα ib. 1376.

Χλοερός. χλοεραῖς λείμακος ἡδοναῖς Bac. 864. δῆμα χλοερὸν Sup. 599. ῥέεθρα χλοερά Ph. 664. χλοερά ῥόδεα πέταλα Hel. 249. σάδια χλοερά Ion. 497.

Χλοεροτρόφον πεδίον Ph. 833.

Χλόη. γλαυκὴν χλόην αὐτῇ λιπᾶσαι Sup. 258. εἰς λειμώνων χλόην καθεῖμεν αὐτὰς Iph. A. 422. ἀμπέλες βοτρυνῶδει χλόῃ Bac. 12. νεμομέναις χλόην μύσχοις ib. 734. λαχνῶδες τσδας ἀνθηρᾶς χλόης Cy. 539. ὅς ἔποτ' ἐκλείπει χλόην Ion. 1435. σελήνας πυρίμης χλόης Er. fr. XVI. 2.

Χλοηρός. βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι Bac. 107.

Χλοηφόρος. γαίης Δίρκας χλοηφόρος Ph. 650. χλοηφόροις ἐρνεσι ib. 656.

Χλωροκόμος. χλωροκόμῳ σεφᾶνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν Iph. A. 759.

Χλωρός. τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν Εὐρώταν Hel. 355. χλωρὰν ἀν' ὕλην Hip. 17. χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις Bac. 38. οἶνε χλωραὶ σαγόνες Cy. 67. αἵματι χλωρῷ Hec. 129. ὕδατι χλωρῷ Fr. inc. XCIV. 1. χλωρὸν δάκρυ Med. 906. et χλωροῖς δακρύοις ib. 922. et χλ. δάκρυσι Hel. 1205. ἀνθεσι χλωροῖς Iph. A. 1297. χλωρὰ σῦκα Fr. inc. CXLVII. 1.

Χνόη. μὴ θραύσαντες ἀντύγων χνόας Rh. 118.

Χοή. σοὶ χοῖν πέλανόν τε φέρω Fr. inc. CLV. 1. ἔρρει χόας θανόντι

πατρί Hec. 529. cf. v. 535. it. Or. 96. 113. 117. 124. 472. 1187. et 1322. Ph. 940. Iph. T. 61. et 160. Her. 1040. et El. 324.

Χοῆρες ἄγγος Iph. T. 960.

Χοιράς. παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον मुखόν Σηπιάδος An. 1266. Δήλιοι χοιράδες Tr. 89.

Χολή. δοχαὶ χολῆς πέλας El. 828. μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς; Scy. fr. I. 3.

Χόλος. μέγαν χόλον σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν Hec. 1118. εἰδὲ παύσεται χόλος Med. 94. κινεῖ χόλον ib. 99. cf. v. 172. 245. 590. 898. 1150. et 1266. πόσει πάρες χόλον Iph. A. 1609. τῶν Ἑριννύων χόλον φεύγων Iph. T. 1439. γυνὴ τὸν Ἦρας οἶός ἐς αὐτῷ χόλος Her. F. 840.

Χολῆσθαι. Ἦρας ὅδ' ἀγών τις χολήμενης Her. F. 1189. εἴ τι λέξεις, ὦν χολώσεται τρατὸς Tr. 730. χολωθεῖς Al. 5. et ὀργῇ χολωθεῖς Dan. 40.

Χοραγός. χοραγέ τῶν καλλιχόρων δελφίνων Hel. 1470.

Χορδή. ὑπ' ἀντυγι χορδᾶν Hip. 1135.

Χορεία. ἐκ ἐν χορείαις—σοὶ προχωρεῖ δαιμόνων κατάσασις Ph. 1271.

Χορεύειν. χορεύει Σελάνα Ion. 1080. χόρευε Tr. 332. et Bac. 511. χορευέτω Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ Her. F. 1303. ποῖ δεῖ χορεύειν; Bac. 184. cf. v. 205. et 207. χορεύων Hyp. fr. I. 3. ἐχόρευσεν ἀμφὶ σάν κιθάραν νεβρός Al. 586. γάμος ἐχόρευσαν Iph. A. 1057. Μέσας, αἶ μ' ἐχόρευσαν Her. F. 686. χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος Cy. 156. χορεύσας Bac. 21. ἐν Ἦρας δαπέδοις χορεύσει Rh. 376. γὰ πᾶσα χορεύσει Bac. 114. cf. v. 195. et 323. τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω Her. F. 871. ἦξει χορεύσων Bac. 567. κατὰ πόντον—χορευόμεναι Ion. 1084. τὸν μανίαισι Λύσσης χορευέειν ἐναύλοισι Her. F. 879.

Χόρευμα. Βακχεῖον χόρευμα Ph. 658. κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ Her. F. 889. χωρήσεται Μέσαισι χόρευμα φίλον El. 875. εἰς χορεύματα συνῆψαν Τριετηρίδων Bac. 132. ὑπὸ χορευμάτων Ion. 1474.

Χορευτέον Bac. 324.

Χορηγία. χορηγίαις τῶν ἐπιτηδεῶν ἀφθόνοις Epist. IV.

Χορός. ἀθανάτας θεῶ χορὸς Ph. 243.

λαβῆσα πενήτην Νηρηίδων χορὸν An. 1268. cf. Iph. T. 274. et 428. et

Tr. 2. χορὸν, τὸν ἄδας σέβει Sup.

75. ἀναγε χορὸν Tr. 326. ὁ χορὸς

ὅσιος ib. 328. ἐμοὶ χορὸς ἡδὺς Her.

892. χορὸς καλλίμορφος τέκνων Her.

F. 925. τὸν Ἀἶδα χορὸν ἰαχίσσω;

ib. 1027. θεῶς εἰς χορὸν ἔχρος El.

859. ἐπάειδε καλλίνικον ῥῶδαν ἐμῷ

χορῷ ib. 865. χορὸς ἐπ' ἐσθλαῖς συμ-

φοραῖσιν ἰσάται Al. 1158. cf. Iph. A.

676. χοροῖς στήνῃ Iph. T. 1143.

τὰν Διὸς κόραν ἐμελπόμαν χοροῖσι Tr.

554. χορῶν εὐφημοὶ κέλαδοι ib. 1071.

Βάκχαις συμμετασχίσσω χορῶν Bac.

63. cf. v. 148. 220. 378. et 1141.

Διάσας γυναικείων χορῶν ib. 679. ἐν

παννυχίοις χοροῖς ib. 860. θεῶ χο-

ρὸς κρυφαῖς ib. 1107. εἰ τὰδε χοροὶ

Cy. 63. χορῶν μολπαὶ Her. 780.

κυκλίων χορῶν ἕξω παρθενίων Hel.

1329. ξυνηλθῆσα χοροῖς ib. 1484.

ἵνα χορὸς εἰβῃσι ποδοῖν Ion. 495.

πρὸς χορὸς τραπούμεθα Her. F. 761.

cf. v. 763. εἶσα χορὸς El. 178. χορῶν

τητωμένη ib. 310. πέμπωσαι χορὸς

ib. 434. ἄσρων αἰθέριοι χοροὶ ib.

467. χοροὶ Ἀτρεῖδᾶν ἐγέραιρον οἴκας

ib. 711. κόσμος ἐν χοροῖς ib. 951.

Χόρτος. θηρῶν ὀρείων χόρτον, ἔχ ἔπ-

πων, λέγεις Al. 498. πῶλοισι χόρτον

ἀφθόνῳ μετρῷ χειρὶ Rh. 771. ὁ χόρ-

τος εὐφρων Cy. 505. χόρτων εὐδέ-

δρων Iph. T. 134.

Χραίνειν. εἰ δικαίως τῆς θεῶ τὴν πρόσ-

πολον χραίνεις Iph. T. 799. ὄμμα

χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς Hip.

1438. ὀλιγάκις ἄσυν κἀγορᾶς χραίνων

κύκλον Or. 917. ὁ θεὸς ἀνομία χραι-

νων Her. F. 757. χρᾶναι λέχη Hip.

1266. cf. Hec. 366. σίδηρος, δὲ φόνος

κηλῖσιν αἵματι χρανῷ Iph. A. 971.

χρανθεῖσα λέκτροις ἀνδρὸς Dan. 57.

Χρᾶν, oraculum edere, vaticinari. σοὶ

δ' ἐκ ἔχρησεν εἰδὲν, ὦν ἔχεις, κακῶν;

Hec. 1268. ἔχρησ' Ἀδράσῳ Λοξίας

χρησμόν τινα Ph. 412. πεδία τὸ θέσ-

φατον πυροφόρα δόμων ἔχρησε ib. 647.

cf. Med. 678. Ion. 682. et El. 973.

ἐκ ἔχρησέ σοι σοφὰ El. 1246. χρήσας

Iph. T. 78. μητέρος χρήσας φόνον

El. 1267. ὅστις ἐμπύρῳ χραται τέ-

χνη Ph. 961. ψευδῇ ὑπ' οἴκτε τοῖσι

χρωμένους (oracula consulentibus) λέγων ib. 964. ὑμῖν ἐκ ἔχων τί χρήσομαι Her. 440. τίς δὲν ἐχρήσθη; Ion. 792. 2) χρῆσθαι, uti, v. infra suo loco.

Χρεία. τίς χρεία σ' ἐμῆ; Hec. 976. εἰ ἐμῆ χρείαν ἔχεις Med. 1319. cf. An. 368. Sup. 115. et Ar. fr. XVIII.

1. χρεία τίς σε Θεσσαλῶν πόλιν πέμπει; Al. 482. εἰδ' ἀνδρὸς ἔλθοις τῷδε γ' εἰς χρείαν ποτὲ ib. 722. κοινὸν φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς Sup. 20. ἡ χρεία πόλεις πολλὰ διώλονται ib. 191. χρεία τείρει με Hel. 427. χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφικυμένη El. 57. διδάσκει (sc. ἡ πενία) ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακὸν ib. 376. εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν ib. 404. χρείας ἀνάνδρως φάρμακα Bel. fr. VIII. 2. χρεία διδάσκει—σοφὸν Tel. fr. XIX. 2. νικᾷ χρεία με Fr. inc. CLIX. 1.

Χρεῖος. νῦν εἰ χρεῖος φίλων Her. F. 1337. ἐλεύθερος, χρεῖος ὢν, ἐδὲν σθένει And. fr. XVI. 3.

Χρειώ. πάντων χρειωῖ Her. F. 51.

Χρέμπτεσθαι Cy. 622.

Χρέος. σὸν ἐκ ἔλασπον, ἢ κείνης, χρέος Hec. 892. ἐφ' ὃ, τι χρέος ἐμόλετε Or. 151. τί μοι τόδε χρέος ἀπύεις; ib. 1253. cf. Iph. T. 883. et Her. 96. τὸ συνδρῶν σ' ἀναγκάσει χρέος An. 337. μηδέν' ἂν χρέος ἔκατι προσάτην θείμην χροῦδος Iph. A. 373. τί καὶ νὸν ἦλθε δώμασι χρέος; Her. F. 530. cf. Fr. inc. CXCv.

Χρεῶν. 1) necesse est, oportet. Hec. 236. et passim. 2) fatum. Hip. 1256. Iph. T. 1486. Bac. 515. Hel. 1652. Her. F. 21. Melan. fr. VIII. 2. et XII. 3. et Tem. fr. XV. 3.

Χρή. πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποκτονεῖν Hec. 260. ὁ χρῆ, ἐδεῖς μὴ θεῶν θήσει ποτὲ Her. F. 311. τὸ χρῆν νιν ἐξέσωζεν ib. 828. ἐρεῖ τις ἢ χρῆν. ἀλλὰ τί χρῆν, εἶπατε Tel. fr. XII. etc.

Χρῆζειν. 1) velle, cupere. διπλᾷ με χρήσεις δάκρυα κερδαίνει Hec. 518. τίς χρήζει λέγειν; Or. 883. ἴδ', ὅποι χρήζεις Tel. fr. III. 1. ὅσα χρήζοντος σέθεν Sup. 123. εἰς ὃ χρήζων Fr. inc. XCI. θανεῖν χρήζεσθαι Hec. 347. εἰ τὸ χρῆζον ἐπίθετο Iph. A. 1017. χρῆσαι (imperat. med.) πολὺ πηνα

φάρμακα δύναι El. 191. etc. 2) χρῆζειν, oraculum edere, Hel. 523. vid. not.

Χρῆμα. τί χρῆμα μαζεύεσθαι; Hec. 754. cf. v. 977. ἄπορον χρῆμα Or. 70. φιλόσογον χρῆμα θηλειῶν ἔφην Ph. 206. cf. An. 181. ἀνεμῆνον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος An. 728. σοφὸν χρῆμα ib. 958. cf. Bac. 1150. σμικρὸν τὸ χρῆμα τῷ βίῃ Sup. 953. σκαῖον τι χρῆμα πλεῖτος Alcmen. fr. VIII. ἐχθρὸν χρῆμα Dan. fr. VI. 4. etc. 2) plur. χρημάτων δῶλος Hec. 865. εἰ ἐσπᾶνιζες χρημάτων ib. 1228. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμώτατα Ph. 442. χρημάτων εἰσὶν πόροι Sup. 777. χρημάτων ζευχθεῖς ὕπο ib. 877. χρημάτων πένητες El. 37. σκοπῶ τὰ χρήματ', ὥς ἔχει μέγα σθένος ib. 427. τοῖσι χρήμασι σθένων ib. 939. ἡ φύσις βέλαιος, ἢ τὰ χρήματα ib. 941. ἐδὲν ἠγγένεα πρὸς τὰ χρήματα Alcmen. fr. VII. 1. χρήμασιν εὐτυχῶ And. fr. XVII. 1. φύλακα χρημάτων εὐδαίμονα Antiop. fr. VIII. 4. κρείσσων ἔτι χρημάτων πέφυκ' ἀνὴρ Dan. fr. III. 1. χρημάτων νικωμένῳ Dic. fr. XII. 1. ὁρῶσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Peliad. fr. VII. πολλῶν τὰ χρήματ' αἰτ' ἀνθρώποις κακῶν Plis. fr. II. etc.

Χρῆσθαι. ἐκῶν τόδ' αἰσχρὸν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ὄλωλε, μὴ χρώμεσθ' ἔτι; Hec. 312. ἐχὼ Μελέω τρόποισι χρώμεθα Or. 767. εἰς πάντα σοι τὰ πιεῖα χρώμεθα Med. 821. εἴπερ γε θεῶν νόμοισι χρώμεθα Hip. 98. χρόνον ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα Rh. 856. cf. Her. 349. χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. cf. Fr. inc. CLXXXVI. 2. it. Med. 538. μὴ τῷ παλαιῷ χρήσθω λόγῳ Bel. fr. XXV. 3. χρῆσθε τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασι Er. fr. I. 55. ὅταν τις εἶδῃ τὰγαθόν, χρῆται δὲ μὴ Chry. fr. II. 2. χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις Hec. 867. τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς Or. 704. πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις ib. 868. τιμαῖσιν δαιμόνων χρῆσθαι χρεῶν Hip. 107. ἐπίταμαι—φίλοις χρῆσθαι ib. 997. ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ Al. 804. ἐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει Iph. A. 316. χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις ib.

503. χρῆσθαι εὐτυχεῖ ῥύμη Θεῷ Rh.
 64. τοῖσιν οἰκείοις φίλοις χρῆσθαι μ' ἀνάγκη Cy. 647. δυοῖν κακοῖν ἐν ὄντα χρῆσθαι Hel. 738. πρῶως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρέσῃ δυνάμει Epist. IV. ἐμοῖς χρώμενος βελεύμασιν Hip. 1263. προξένῳ σοι χρώ-
 νος Tel. fr. XXIV. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτῇ χάρισι δεξιῶς Epist. IV. ἀ-
 πλοῖα χρώμενοι Iph. A. 88. χρω-
 μένων τῇ πόλει Ion. 602. τί δ' αἰ-
 σχρὸν, ἣν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ
 Æol. fr. I. et Fr. inc. XV. cf. Hip.
 999. ποῖω χρωμένη τεκμηρίῳ; Ion.
 349. ἐχρήσω ἐδὲν ἐν δόμοις ἔχων Tr.
 1172. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς Iph.
 T. 1034. ἔτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς
 χρησαίμεθ' ἂν Med. 616. ἣν χρή-
 σονται τύχη (si male rem sint ges-
 turi) Her. 714. γαλανεῖα χρησάμε-
 νοι Iph. A. 546. ὅτῳ μάλιστα χρήσε-
 ται ξυνευνέτη Med. 240. ἐκέτι πα-
 ρηδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν Iph.
 A. 1147. χρήσῃ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς
 λόγοις ib. 1429. ταῖς σαῖς ἀνοίαις
 χρήσομαι σοφίσμασιν Iph. T. 1031.
 ἐδὲν βιαίῳ τῇδε χρήσομαι χειρὶ Her.
 107. τῷ λόγῳ χρήσομαι Ion. 444.
 πονηρῷ χρήσεται κριτῇ El. 374. χρη-
 σόμεθα τῷ κρείττονι Fr. inc. LXXXII.
 2. ἐ πόνων κεχρήμεθα Med. 334. τῷ
 κέχρησαι; Iph. A. 382. οἷς ἅπασιν
 —τοῖς αὐτοῖς κέχρημαι Epist. V. κέ-
 χρησ' (i. e. κέχρησο) ὅπλοις Antiop.
 fr. XXVI. ἥκεις τί τῇσδε γῆς κεχρη-
 μένος; Sup. 457. ἀπορία κεχρημένος
 Iph. A. 89. συμφορᾷ κεχρημένος
 Med. 347. βορᾷς κεχρημένος Cy.
 88. cf. v. 98. γυναιξὶν προσωφελή-
 σων κεχρημέναις Sup. 327. πώματος
 κεχρημέναι Ion. 1199.

Χρήσιμος. χρήσιμοι πόλει Or. 908.
 φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν Ph. 1730.
 πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον Sup.
 887. ἡ δυσγένεια ὥς ἔχει τι χρήσι-
 μον Iph. A. 446. ἐδὲν γ' ἄχρηστον,
 ἐδὲ χρήσιμον παρὸν ib. 521. ἔστιν
 ὅπερ χρήσιμον, γνώμην ἔχειν ib. 925.
 κειμήλια νέοισι χρήσιμα Er. fr. II. 4.
 χρήσιμωτερος Cy. 531. ἄλλη πρὸς
 ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Tem. fr. XII.
 σῶφρονος ἀπιστίας ἐκ ἔστιν ἐδὲν χρησι-
 μώτερον βροτοῖς Hel. 1634. vid. etiam.

Æol. fr. VI. 1. λέγει ἡδε χρησιμώ-
 τερα πρὸς—ξυμπορᾶν Hip. 482. χρη-
 σιμωτάτῃ Θεῶν Ph. 789.

Χρήσις. φίλων χρήσις ἢ πρὸς αἵματος
 Fr. inc. B. 37. 1.

Χρησμός. ἔχρησ' Ἀδράφῃ Λοξίας χρησ-
 μὸν τινα Ph. 412. τελεσφόρον διδῶσα
 χρησμὸν ib. 645. νῦν χρησμός Λοξίας
 περαίνεται ib. 1697. cf. Cy. 692. et
 Ion. 785. θέμις ἂν, ἡμᾶς χρησμὸν
 εἰδέναι Θεῷ; Med. 676. conf. Iph. T.
 105. χρησμός ὡς λέγει Διὸς Bac.
 1331. χρησμὸς μὴ κρανθέντος Her.
 606. χρησμῷ παλαιῷ Λοξίᾳ ib. 1028.
 ἐ χρησμὸν ἠρόμην Θεῷ ib. 1038.
 χρησμός ἐπέσχον Ph. 873. χρησμοῖς
 ἀδίκους διελυμάνθην Hip. 1350. χρησ-
 μῶν αἰοῖδ' Her. 404. et χρησμῶν
 ᾧδ' ib. 489. χρησμῶν ἀκέσας ib.
 474. εὐτέκνης χρησμός Ion. 424. cf.
 v. 1569. Λοξίᾳ ἔμπεδοι χρησμοὶ El.
 400. ποῖοι χρησμοὶ φονίαν ἔδοσαν
 μητρὶ γενέσθαι; ib. 1303. χρησμοῖσι
 σαφέσιν Melan. fr. XXVII. 2.

Χρηστήριον, 1) locus, ubi oracula edun-
 tur. Φοίβῃ παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστή-
 ριον Med. 667: cf. Bac. 1334. Ion.
 419. et 512. et El. 1272. πάρος
 χρηστήριον An. 1113. ἀπὸ ζαθέων
 χρηστήριων Iph. T. 1260. cf. Ion. 33.
 243. 299. 409. 727. 974. et 1611. et
 El. 87. 2) oraculum ipsum. τὰ τῷ
 Θεῷ μαθὼν χρηστήρια Ion. 532.

Χρηστήριος. τρίποδα χρηστήριον λιπῶσα
 Ion. 1320. χρηστήριον τῆνομα Hel.
 828.

Χρητός. ὁ ἐσθλὸς — χρητός ἔσ' αἰὲ
 Hec. 598. χρητός ὢν ἐλάνθανεν Tr.
 397. τὸν νῦν διδάσκαλον ἔχουσα χρητὸν
 ib. 648. λόγῳ χρητῷ Her. 555. χρητὸς
 ἀνὴρ ib. 999. χρητῷ πατρὶ Hel. 924.
 cf. v. 948. τί δ' ἐκ ἂν εἴη χρητὸς ὄλ-
 βιος γεγώς; Ar. fr. XXI. χαρακτηρ
 χρητὸς Dan. fr. II. 2. ἐκ ἂν γένοιτο
 χρητὸς ἐκ κακῷ πατρὸς Dic. fr. XI. 2.
 τρόπος χρητὸς Pi. fr. VII. 1. χρητῶν
 ἀφορμὰς λόγων Hec. 1239. cf. El.
 358. ὅταν χρητὸς λάβῃσι, χρητὰ
 βελεύεσθ' αἰὲ Or. 771. cf. v. 907.
 χρητοῖσι δέλοισι Med. 54. et Bac.
 1027. πῶ τὰδ' ἐν χρητοῖς πρέπει;
 Her. 511. χρητῶν πενήτων Er. fr.
 II. 27. δεσπότης χρητὸς λαβεῖν Me-

leag. fr. VIII. 1. παῖδες χρηστοί
ejusd. fr. XIII. 3. χρηστοῖς ὁμιλῶντα
Fr. inc. LXII. 2. γῇ χρηστῇ Hec.
594. γυναῖκα χρηστὴν Iph. A. 750.
φρένας χρηστὰς Antiop. fr. XIX. 2.
μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχε
Or. 451. χρηστὸν βέλευμα Sup. 439.
ὥς δὴ τι δράσων χρηστὸν Hel. 1044.
τὸ κακὸν εἰδὲς—χρηστὸν ἂν θείῃ ποτὲ
Phœn. fr. VII. 2. εἴτε χρήσ' ἔδρασε,
χρήσ' ἔδει λέγειν Hec. 1189. τὰ
χρηστὰ ἔκασ' ἔχει φίλος ib. 1227. τὰ
χρηστὰ πράγματα ib. 1238. τὰ χρηστὰ
μή σοι λυπρὰ φαίνεσθω Med. 601.
τὰ χρήσ' ἐπιστάμεσθαι καὶ γιγνώσκομεν,
ἐκ ἐκπονεῖμεν δὲ Hip. 380. χρηστὰ
λέκτρα ib. 636. et Iph. A. 382. πλείω
τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς
Sup. 199. χρήσ' ἐπικρύπτειν φίλοις
ib. 296. χρηστὰ εὐκολάζομεν ib. 575.
πολλὰ χρήσ' ἐμὲ κλύειν Hel. 1463.
τὰ τῷ θεῷ χρηστὰ Ion. 1374. χρηστὰ
τέκνα El. 370. φθείρουν ἢ θῆλη χρήσθ'
ὁμιλῶν κακαὶ Fr. inc. CLXXXIX.

Χρηστότης. χρηστότητ' ἡσκηκότα Sup.
872.

Χρίειν. ἰμέρω χρίσασα (sc. τόξα) Med.
635. τοιοῦσδε χρίσω φαρμάκοις δωρή-
ματα ib. 789.

Χρίμπτειν. αὐτῷ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς
Ion. 156. γένασι δεσπότης χρίμπτων
An. 530. ἕτις ἄσων τοῖσδε χρίμπτε-
ται δόμοις Ph. 99. ἐχθρῶν τις ἡμῖν
χρίμπτεται στρατεύματι Rh. 644. πόδα
χριμπτόμενος ἐναλίφ κώπῃ Hel. 533.
νεκροθήκης εὐχριμπτόμενος Cret. fr.
II. 19. τείχεσι χριμπτόμενα (dor.
προ ἐνή) Ph. 816. ἐχριμπτόμην Κύ-
κλωπι Cy. 405.

Χρισός. χρισὸν φάρμακον Hip. 516.

Χροῖα, vel χροῖα. χροῖα ἀδήλω Or.
1318. χροῖαν ἀλλάξασα Med. 1168.
λευκὴν χροῖαν ἔχεις Bac. 457. σφα-
λων εὐ μία χροῖα Cy. 515.

Χροῖζειν. Ἡβας ἐρατὸν χροῖζει λέχος
Her. 915.

Χρονίζειν. ζῆλός μοι σέθεν, ὥς χρο-
νίζεις Cresph. fr. IV. 3. ἄγαν χρο-
νίζειν Iph. T. 1219. χρονίζων δω-
μάτων ἐξώπιος Med. 624. χρονίζοντος
πατρὸς Her. F. 930. ἐχρόνισ' (i. e.
ισα) ἐν αὐτῷ ib. 619.

Χρόνιος Or. 738. χρόνιον εἰσιδὼν φί-
λον ib. 475. χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις

ib. 485. χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα Ph.
370. χρόνιον ἀπόντα Iph. A. 1099.
cf. Rh. 559. χρόνιος εἰμ' ἀπ' ἀνθρώ-
πων βορᾶς Cy. 248. ὦ χρόνιος ἐλ-
θὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας Hel. 572.
cf. v. 650. it. Ion. 403. et El. 1157.
χρόνιοι ἦκασιν Iph. T. 258. χρόνιος
ἐσ' ἐκ δωματίων An. 84. cf. Sup. 91.
χρόνιος εἰ κατὰ σέγας Hel. 1041.
εὐτεκνίας χρόνιος κύρσαι Ion. 470. ὦ
χρόνιος ἡμέρα El. 585. χρονίαν σ'
ἐσιδὼν ib. 1308. δῖκα χρόνιος An-
tiop. fr. II. 1. χρόνιον ἵχνος θείς
Or. 234. ὦ χρόνιον ἰσὼν παρθένευμα
τῶν ἐμῶν Ion. 1425. χρόνια λέκτρα
τὰμ' ἔχων Ph. 14. χρόνια προσφθέ-
γματα Iph. A. 1625. χρόνια νύκτρα
Hel. 1400. χρόνια σπείρας λέχη
Ion. 64. χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα ib.
304. χρόνια τὰ τῶν θεῶν ib. 1615.
χρόνια, adverbial. χρόνια πεσὼν εὐ-
νάζεται Or. 152. χρόνια ἤλθες Hel.
1248.

Χρόνος. τῷ χρόνῳ εὐφρονῶ Hec. 238.
cf. Bac. 818. δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον
ἄλαισι πλαγχθεῖς Or. 55. cf. Her. F.
702. ἄγαμος—βίσιον εἰς τὸν αἰὲν
ἔλκω χρόνον Or. 207. τῷ χρόνῳ κερ-
δανεῖς ib. 787. τίς σε παναμέριος
ὅδε χρόνος μένει; Hip. 369. εἰδὲ μη-
νυτὴν χρόνον δέξῃ κατ' ἡμῶν; ib.
1051. χρόνος μαλάζει σε Al. 382.
Διὸς γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον ib.
716. δεκασπῶρ χρόνῳ Tr. 20. δα-
ρὸν χρόνῳ πόδα Bac. 887. cf. Alex. fr.
I. χρόνῳ (i. e. sero tandem) τὰμ'
ἐπεσκέψω κακὰ Her. 869. εἰλέ σ' ἢ
Δίκη χρόνῳ; ib. 941. χρόνῳ δόντες
ταῦτα Ion. 575. τῆνομ' ἀνὰ χρόνον
πεπλασμένον ib. 830. σὺν χρόνῳ πε-
πωμένῳ ib. 1582. θαλερὸς ἡβης
χρόνος El. 20. ὦ χρόνῳ φανεῖς ib.
578. ἐξ ἐμῶ γ' ἔχῃ χρόνῳ ib. 579.
κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεῶν Alex.
fr. XIX. 1. παῖδα χρόνῳ Antiop. fr.
III. 1. ὁ εἰδενὸς ἐκφύς χρόνος Bel.
fr. VI. 5. ἀκάμας χρόνος Pi. fr. III.
1. χρόνῳ καλὸν ποικιλίμα Sis. fr. I.
34. τῇ νόσῳ διδᾶς χρόνον Fr. inc.
LXVII. 1. etc.

Χροῦς. μή τις ἄφηται χροῦς τὰμ' Hec.
548. ὥς διειμοῖράσω χροῖα ib. 718. cf.
v. 782. ἵνα διασπᾶσμαι καὶ καθαί-
μάξω χροῖα ib. 1126. τοκέων τέμνειν

παλάμα χροά Or. 819. μή με — ε
μεθ' ὧσ' ἀναίμακτον χροά Ph. 271.
ἄνπερ κόσμον ἀμφιῶν χροῖ Med. 787.
αἷμα ἐκ ἐνὸν χροῖ ib. 1175. cf. Cy.
407. ἀτρέμας χροὸς ἐλκώδης ἄπτε-
σθε Hip. 1359. ὕδασι ποταμίους λευ-
κὸν χροά ἐλέσατο Al. 157. πολλὰ
δάκρυά μοι κατέβα χροὸς An. 111.
ρίπτε—ἀπὸ χροὸς—ιερὰς σολμὰς Tr.
257. ἀγνή χροά ib. 453. περὶ τρυ-
χηρὸν χροά ib. 496. ἃ ἐν γάμοις
ἐχρῆν σε προσδέσθαι χροῖ,—πέπλων
ἀγάλματ' ἐξάπτω χροὸς ib. 1218—
1220. νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς Bac. 24.
παρῆδι ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροὸς
Hel. 1095. τί πέπλος μέλανας ἐξήψω
χροὸς ib. 1202. λητροῖς χροά ἔδωκα
ib. 1399. μὴ ἄγαν σὸν δάκρυσιν ἐκτί-
ξης χροά ib. 1435. λητρά πανύσταθ'
ὕδρανάμενον χροῖ El. 157. δυσείματος
χροά ib. 1107. τεμὼν χροά Fr. inc.
LXVII. 2.

Χρυσανταυγῆς. πέταλα χρυσανταυγῆ
Ion. 890.

Χρύσαοσις Παλλὰς Ph. 1381.

Χρυσεοβόρρυχος. χρυσεοβόρρυχον ὦ
Διὸς ἔρνος Ph. 198.

Χρυσεόκυκλον φέγγος Ph. 181.

Χρυσεόμαλλος ποίμνα El. 725.

Χρυσεόνωτος ἀσπίς Antig. fr. XVIII.
1.

Χρυσεοπήνητος. χρυσεοπήνητων φα-
ρέων Or. 838.

Χρῦσεος, ἤς. τόνδε χρυσὲν σέφανον
ἔχω Ph. 863. cf. Med. 1160. χρυσὲς
πλόκος Med. 1186. χρῦσεον δράκοντ'
ἔχων Iph. A. 257. τρίποδος ἐκ χρυσῆ
Iph. T. 976. cf. v. 1253. τὸν χρῦσεον
κλοιὸν Cy. 182. ὃ σοι χρυσὲν ἀπώ-
λεσε Alcmaeon. fr. XVII. 1. χρυσὲν
ἐνεγκῶν ὄρμον ib. 2. vid. not. χρυσὲν
αιετὸν Meleag. fr. VI. 1. χρυσῶν
ἀναδέσμων Med. 978. χρυσέοις θρό-
νοις Hel. 246. Ὀλύμπῃ χρυσῶν
θαλάμων Ion. 459. πρὸς χρυσέας
θάκας ib. 909. χρυσοῖσι δεσμοῖς ib.
1007. χρυσέας κρητῆρας ib. 1165.
ἐπὶ χρυσέοις ὄρμοις El. 176. χρυσῶν
ἀκμόνων ib. 443. Ἀρτέμιδος χρυσῶν
ἄμπυκα Hec. 464. χρυσῆς ἔρις ἀρνὸς
Or. 810. cf. Iph. T. 196. et 813. et
El. 705. et 719. σᾶς ἀπὸ χρυσῆς
γοιᾶς ἐβλασεν Med. 1255. χρυσῆς
κόμης ἀνάδημα Hip. 82. κόσμον

χρυσῆς ἡλιδῆς An. 147. χρυσῇ
πλάσιγῃ Rh. 303. χρυσῶν κατ' αὐ-
λὰν Her. 916. χρυσῆς Γοργόνος
Er. fr. I. 51. χρυσῆ φλογὶ Phaeth.
fr. I. 3. ἀλύσει χρυσῆσι Or. 982.
χρυσῆσι εἰκόσιν Iph. A. 239. χρυ-
σῆσι εἰν οἶνοχοαῖς Tr. 820. χρυσῆ-
σιν περόναις Bac. 97. αὐγαῖσιν ἐν
ταῖς χρυσῆσι Hel. 182. χρυσῆσι
ἄρπαις Ion. 192. χρυσῆσι προχόοι-
σιν ib. 434. χρυσῆς φιάλας ib. 1182.
χρυσῆσι πόρπαισιν El. 317. χρῦσαι
πτέρυγες Fr. inc. CLIV. 1. πλήκτρῳ
χρυσῷ Her. F. 351. χρυσῆσι σὺν
ὄπλοις Hec. 112. cf. Ph. 171. et Iph.
A. 1071. χρυσῶν ἐνόπτρων Hec.
925. cf. Tr. 1107. χρυσῶν τόξων
Med. 634. χρυσέοισιν ἐν κρατῆρων
γυάλοις Iph. A. 1051. χρυσῶν ξοά-
νων τύποι Tr. 1074. χρῦσα πτερὰ
Bac. 372. χρυσῶν ἐκ τευχῶν Ion.
146. χρυσῶν ἐκπωμάτων ib. 1175.
χρυσῶν πετάλων ἀπο Her. F. 396.
χρυσῶν ἄσρων τροφῇ El. 54. χρῦσα
προσδήματ' ἀγλαΐας ib. 192.

Χρυσεοσάνδαλος. τὸ χρυσεοσάνδαλον
ἔχων Or. 1468. et sine τὸ Iph. A.
1042.

Χρυσεοσέφανος. τὰν χρυσεοσέφανον κό-
ραν Ion. 1085.

Χρυσεότολος. πέπλων χρυσεότολον φά-
ρος Her. F. 414.

Χρυσεότευκτος σέφανος Med. 984.

Χρυσεότυπος. ἐπὶ χρυσεοτύπῳ κράνει
El. 470.

Χρυσεοφάλαρος ἵππος Tr. 520.

Χρῦση, urbs terræ Trojanæ. An. 169.

Χρυσήλατος. πλόκον χρυσήλατον Med.
786. ὄφεισιν ἐν χρυσηλάτοις Ion. 25.
τύποι σφενδόνης χρυσηλάτης Hip. 862.
χρυσηλάτοις πόρπαισιν Ph. 62. θυ-
μέλαι χρυσήλατοι El. 713. σέφος
χρυσήλατον Med. 949. εἰς καυὴν
χρυσήλατον Iph. A. 1565. ἐκ χρυ-
σηλάτων τευχῶν An. 166.

Χρυσήρης. χρυσήρει πόλῳ Ion. 1154.
ναῶν χρυσήρεις θριγκῆς Iph. T. 129.
εἰς χρυσήρεις οἴκας Ion. 157.

Χρυσίον Cy. 160.

Χρυσόβωλος. γῆς χρυσόβωλον εἰς λέ-
πας Πάγγαιον Rh. 921.

Χρυσοδαίδαλτος. χρυσοδαίδαλτος σο-
μίοισι πώλες Iph. A. 219.

Χρυσόδετος. ἴδε χρυσόδετον σώματος

ἀλκὴν Rh. 382. χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσμιον Ph. 812.

Χρυσόθεμις, filia Agamemnonis Or. 23.

Χρυσοκάρανος δόρκα Her. F. 375.

Χρυσόκερως. χρυσοκέρωτ' ἔλαφον Hel. 388. cf. Tem. fr. XVIII. 1.

Χρυσοκόλλητος. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβώς δίφροις Ph. 2. χρυσοκολλήτοις τύποις Rh. 305.

Χρυσόκολλος. κώπην χρυσοκόλλον Pal. fr. IV.

Χρυσοκόμας Ἀπόλλων Sup. 975. cf. Iph. T. 1236. et Tr. 253. Ἔρωι χρυσοκόμας Iph. A. 548.

Χρυσόλογχος. πόλις τῆς χρυσολόγχε Παλλάδος Ion. 9.

Χρυσόμαλλος. λόχευμα τὸ χρυσόμαλλον ἄρνός Or. 999.

Χρυσοπήληξ. χρυσοπήληκα σάχυν Σπαρτῶν Ph. 946.

Χρυσορόος. Τρώες χρυσορόοι Bac. 154.

Χρυσός. πολὺν σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει Hec. 10. cf. v. 25. 27. 713. etc. χρυσὸς κρείσσων μυρίων λόγων βροτοῖς Med. 965. cf. v. 968. ἀρηρότως σύνδεσμα χρυσὸς (i. e. χρυσῆς σέφανος) εἶχε ib. 1193. χρυσῆ βάρος Hip. 621. χρυσῶ λαμπρὸς Iph. A. 74. et Tr. 992. ἀγνισον χρυσῶ μέλαθρον Iph. T. 1216. sed v. not. πόλιν χρυσῶ ρέεσαν Tr. 995. μυρίον δὲ χρυσῆ σαθρόν Bac. 810. χρυσῶ χαίταν μαρμαίρων Ion. 887. ἄπυρος χρυσὸς Dan. 30. χρυσὸς ἐστίν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτος Fr. inc. B. 36. etc.

Χρυσότευκτος. ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις Ph. 228.

Χρυσοτευχὴς Rh. 340.

Χρυσῆς, contr. pro χρύσεος. vid. χρύσεος.

Χρυσοφαῖς Hip. 1276. ὁ χρυσοφαῖς ἄλιος Hec. 636.

Χρυσοφεγγής. ὃ χρυσοφεγγὲς ἦλπε Phaëth. fr. X. 1.

Χρυσοφόρος. ἐκ χρυσοφόρου δειρῆς Hec. 153.

Χρυσοφύλαξ Ion. 54.

Χρύσωμα. χρύσωμ' Ἀθήνας Ion. 1030. χρυσώματα ib. 1430.

Χρυσώπης, epitheton Bacchi. μόλε, χρυσώπα Bac. 553.

Χρυσωπός. ἀελίς χρυσωπὸν ἔδραν El. 740. χρυσωπὸν ἦν νῶτισμα Θηρὸς Fr. inc. B. 46. 1.

Χρώζειν. γόνατα χρώζειν Ph. 1619. μάτην κεχρώσμεθα κακῇ πρὸς ἀνδρὸς Med. 497.

Χρῶμα. χρῶμα ἐκ ἡλλαξάτην Ph. 1252. σκέψαι—, εἰ χρῶμα ταὐτὸ κερίμης ἔσαι τριχὸς El. 521.

Χρῶς. ἐλκῶσαι γέροντα χρῶτα Hec. 406. ἡ λέρτ' ἔδωκε χρωτὶ Or. 42. cf. v. 303. τί γὰρ σὸν ὕμα χρῶς τε συντέτηχ' ὅδε; Med. 689. ὦ μαλθακὸς χρῶς ib. 1075. cf. v. 1403. εἰδὲ—κακὸν μεδίει χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν Al. 172. σολμὸν χρωτὸς An. 148. χρωτὶ (sc. προσοίσω) δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας ib. 258. χρῶτα φόνιον Sup. 77. χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα ib. 1021. ἵτ' ἀπ' ἐμῆς χρωτὸς παραγμοῖς Tr. 453. ὃ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα ib. 753. σεῖλαί νυν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνης πέπλος Bac. 819. cf. v. 828. et Hel. 428. χρῶτα κελαίναί El. 1345. ψυχὸς λεπτῷ χρωτὶ πολεμώτατον Fr. inc. XCV.

Χῶμι. ἐπὶ πίδαρι χύμενον Her. 77. Reliqua, quæ hinc formantur, v. in χεῖν.

Χωλός. χωλοὶ γ' ἀρτίως γεγενήμεθα Cy. 633.

Χῶμα. πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλεῖς τάφῃ Hec. 221. ἐπ' ἄρκυ χῶματος ib. 524. et Or. 116. μηδὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων χῶμα νομιζέσθω τύμβος σᾶς ἀλόχῃ Al. 999. τάφων χῶματα γαίης Sup. 54.

Χωνύναι. τύμβον χῶσον Iph. T. 702. ὅπως χῶσω τάφῳ Or. 1585. ἐπεὶ μοι τύμβος ἢ χῶσθήσεται Iph. A. 1443.

Χώρα. Φοινίσσα χώρα Ph. 253. ἔξειδ' ἐκ χώρας ib. 639. ἐπὶ χώρας ἀπορρίψας τ' ἄπο Med. 826. ἔσχατον χῶρας Πελοπίας προνώπιον Hip. 374. τὰν κλεινὰν—Θησέως εὐδαίμονα χῶραν Tr. 209. cf. v. 219. τὰν Πηνειῶν σεμνὰν χῶραν ib. 214. τὰν Αἰτναίαν—χῶραν ib. 221. εὐπίπον χῶραν Bac. 574. πάσης χῶρας Ἑλλάδος τητῶμενοι Her. 31. ἄβατον χῶραν—ἐξημερώσας Her. F. 851. βασιλεὺς χῶρας τῆς πολυδόξης Ar. fr. XXXIII. 1. νησαιῶν χωρᾶν Tr. 188.

Χωρεῖν, 1) ire, procedere. χωρεῖ ἐκ

δόμων Hec. 1053. χωρεῖ πρὸς δόμους τυραννικὰς Ph. 205. εἰς διαλλαγὰς χωρεῖ ib. 447. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωρεῖσι παγαῖ Med. 411. διὰ φόβου οἱ φίλτατοι χωρεῖσι An. 176. χωρεῖ πρύμναν ib. 1121. χωρεῖ πρὸς (ad-versus) αὐτὰς ib. 1141. πολέμοι χωρεῖσ' ἐφ' ἡμᾶς Rh. 672. χωρεῖ πετρίνων ἕξω μελάθρων Cy. 489. εἰς ταὐτὸ κᾶμοι δόξα χωρεῖ γέροντι Hel. 765. χωρεῖ ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίης φύντ' εἰς γαῖαν Chry. fr. VII. 8. χώρει Ph. 697. 993. et 997. Med. 623. et 820. An. 91. et 759. Iph. A. 111. Iph. T. 1448. Rh. 665. Bac. 509. et Her. 59. χώρει μελάθρων ἐντὸς Iph. A. 678. Κεκροπίαν χθόνα χώρει Ion. 1572. χώρει πένητας εἰς δόμους El. 1139. χωρεῖτε Hec. 981. Or. 1258. Rh. 986. Tr. 1246. et Cy. 84. ἡσύχῳ ποδὶ χωρεῖτε Or. 137. χωρεῖτε νῦν ἕκαστος, οἱ προστάσσομεν ib. 1678. χωρεῖτ' ἐφεξῆς Hel. 1406. χωρεῖτ' ἐς οἴκους El. 358. χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων Or. 919. εἰ τέρμῶν χρεῶν χωρεῖν Iph. A. 1018. χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντὸς Tr. 793. ἐς δαῖτα χωρεῖν Ion. 1168. χωρεῖν χρεῶν δόμων τῶνδ' ἐντὸς El. 393. κατὰ σόμα χωρεῖντα λευκὸν ἀφρὸν Med. 1174. χωρῶν ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειῷ Ion. 174. εἰς τὸν εὐτυχῇ χωρεῖντα τοῖ-χον Alcmen. fr. I. 2. δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἂν Ἑλλάνων στρατὸν Hec. 119. κρηνοὶ ἐχώρην ib. 568. κύκλος ἐχώρει λαὸς An. 1090. ἐχώρει ῥόδιον ἐν πόλει κακὸν ib. 1097. σφαγεῖς ἐχώρην βεπτόροι ποδῶν πάρος ib. 1135. λόγοι ἐχώρην Iph. T. 1358. ναῦς ἐχώρει ib. 1392. εἰς ὅπλ' ἐχώρην Bac. 758. πάλιν ἐχώρην, ὅθεν ἐκίνησαν πόδα ib. 764. εἰς ναῦν ἐχώρην Hel. 1564. ἐχώρησαν πάλιν Her. 835. εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησε

Dan. 30. ἐκποδῶν χωρήσομαι Ἐκάβῃ Hec. 52. ἔχ ὅσον τάχος χωρήσεται τις Πυθικὴν πρὸς ἑστίαν; An. 1068. χωρήσομαι ἑπτὰ πρὸς Κάδμω πύλας Sup. 588. τὸ ἀμέτερον χωρήσεται Μέσαισι χόρευμα φίλον El. 875. 2) capere, excipere. γαῖαν, ἣ χωρήσεται τὰς μὴ δικαίους καὶ κακὰς πεφυκότας Hip. 941.

Χωρίζειν. χωρίζουσιν ἀλλήλων λόχους Ph. 108. τῶν τότε ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον Hec. 769. πῶ θήσεις μνήμα τῷδε χωρίσας; Sup. 937. χωρίσας ποτὸν τῷ κ. τ. λ. Ion. 1035. ἐπεὶ ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα Melan. fr. XXII. 3. χωρισθεῖς σέθεν Iph. T. 596. τέτε χωρισθεῖσα ib. 1002.

Χωρίον. ἐν πρέποντι χωρίῳ Sis. fr. I. 39.

Χωρίς. ἴν' ἄδης χωρὶς ῥέκται θεῶν Hec. 2. χωρὶς τῆτο ib. 860. ὁπάωνάς μοι χωρὶς κέλευσον τῶνδ' ἀποσῆναι δόμων ib. 980. εἰ μὴ ἔαμείψει χωρὶς ὁμμάτων ἐμῶν Or. 272. μηδὲ θανόν ποτε σὲ χωρὶς εἶην Al. 369. χωρὶς τό τ' εἶναι, καὶ τὸ μὴ, νομίζεται ib. 531. τράχηλον σώματος χωρὶς τεμῶν Bac. 241. κεῖται χωρὶς σῶμα ib. 1135. cf. v. 1208. σᾶς χωρὶς φιλίας Cy. 81. ἐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ Æol. fr. VI. 3. χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Dic. fr. VIII. 4. ἔκ εἰς ἐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεῶ Fr. inc. CIV. χωρὶς ἀγρίων ναίοιμι τρόπων eorund. CLXV. 8. etc.

Χῶρος. ἔρημον χῶρον Hip. 1198. et Rh. 214. χῶρός τις ἐστὶν Ἀτθίδος κ. τ. λ. Iph. T. 1450. δείξω ἐγὼ σοι χῶρον Rh. 519. Μακραὶ χῶρός ἐς' ἐκεῖ κεκλησμένος Ion. 283. τίς εἰς χῶρον; El. 1198.

Χωστός. ἐν χωστοῖς τάφοις κεῖνται Rh. 414.

Ψ.

Ψάλιον. ἄρματι καὶ ψαλίους τετραβά-μοσι Ph. 799. ἀρμόσατε ψαλίους τῆς ἵππου Rh. 27. ψαλίους ἐδάμασε πῶ-λος Διομήδεος Her. F. 381.

Ψάλλειν. τόξων χερὶ ψάλλεσι νευρὰς Bac. 783.

Ψαλμός. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας Her. F. 1064. cf. Ion. 173. τὰς προπότης

παναμερέυσει θιάσους ἐρώτων ψαλμοῖσι Rh. 363.

Ψαμάθῃ, filia Nerei, Protei uxor, Hel. 7.

Ψάμαθος. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ Hec. 700. ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος Iph. A. 165. cf. Iph. T. 215. παρὰ λευκοθαῖ ψάμαθον Iph. A. 1055. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοισι Hip. 234. ὃ ψάμαθοι πολίητιδος ἀκτᾶς ib. 1126.

Ψαύειν. ἔδὲ ψαύομεν Hec. 729. ἐπεὶ Ναυπλίας ψαύω χθονὸς Or. 369. ἢ ψαύει γάμον Hip. 14. ψαύω (sc. τὴν δεξιάν σου) Hel. 845. μὴ ψαῦ, ὦν σε μὴ ψαύειν χρῶν El. 223. εἰ ψαύοιμεν, ὦν μὴ μοι θέμις Iph. A. 834. δυσχερὲς ψαύειν νοσῆντος ἀνδρὸς Or. 790. ἔδὲ ψαύειν καλὸν θεῶν πονηρὰν χεῖρα Ion. 1315. ἰκέσιον ψαύειν χερὸς Her. F. 968. ὥστε μὴ ψαύειν σέθεν El. 1256. παρητίδος ψαύων Bac. 1116. ἢ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψανσέ μῃ Hec 242. ψαῦσον An. 590. γερωιᾶς φιλάτης ψαῦσον χερὶ Ph. 1688. ἔμπας ἢ τις ἂν ψαύσειέ μῃ Cy. 533. ἔπω λιμένων ψαύσειε πατρίας γᾶς Hel. 529. σὺ κλείθρων τῶνδε μὴ ψαύσης χεροῖν Or. 1567. ματρὸς ὡς ψαύσω σέθεν Ph. 1687. μὴ ψαύση τις Ἀργεῖων ἐμῷ Iph. A. 1559. πρὶν ψαῦσαι δορὸς Ph. 82. δός μοι—χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων Med. 1403. cf. v. 1412. et Sup. 943. ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος Cy. 170. ψαύσας Ion. 522. cf. Iph. A. 684. χερὶ ἢ ψαύσεις ποτὲ Med. 1320. πρόσσω τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν; An. 248. κλαίων ψαύσει (sc. ὑμῶν) ib. 760.

Ψαφαρόχρως. ψαφαρόχρην κᾶρα ἔχων Rh. 716.

Ψέγειν. ἐμὴν ἀψυχίαν ψέγεις Al. 700. ὅστις—ψέγει An. 420. τὸν θεόν, τὸν νῦν ψέγεις Bac. 711. ψέγω Ion. 489. σὺ τέρμον ψέγεις ib. 1022. ὅστις πάσας—ψέγει λόγῳ γυναικας Pro. fr. III. 1. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασιν κεῖσθαι δυστυχεῖς Pol. fr. III. 2. γῆρας ψέγοντες, καὶ μακρὸν χρόνον βίῃ Al. 673.

Ψεδνός. χέρα ψεδνὸν Iph. T. 1270. vid. not.

Ψεκάς. ἀντὶ δίας ψεκάδος Hel. 2.

Ψεύδειν. πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι κἄλλογοι βροτῶς Pro. fr. VI. ἢ τι μὴ ψεύσῃ γε

κήρυκος λόγος Her. 385. ψεύσει σ' ὀδῶ τῇσδ' ἐλπίς Hec. 1032. 2) med. ψεύδεσθαι. ὡς—ψεύδομαι Ἀρτέμιδι θύσειν Iph. A. 530. ἄμφω ἢ ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως ib. 846. εἰ ψεύδομαι Cy. 260. ψεύδεσθε ib. 272. ὡς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμὸς An. 1111. ἢ ψευδοίμεθ' ἂν Sup. 929. εἰ μὴ τι σὸς με δεσπότης ἐψεύσατο Al. 811. ἡμᾶς ὁ Φοῖβος ἐψεύσατο Iph. T. 711. cf. Tr. 1181. γάμους ἐψεύσατο Bac. 31. et 245. ὁ θεὸς ἔκ ἐψεύσαθ', ὅδε δ' ἐψεύσατο Ion. 825. ἔτε τὸν δειλαιοὺν γέροντα—ἐψεύσω ἐλπίδος Epist. III. ψεύσεται An. 346. ἢ σ' ἐπάρας ψεύσομαι Rh. 189. ἔποτ' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μαντεύμασιν Hel. 1642. Ψευδηγορεῖν Thy. fr. III. 1.

Ψευδής. ψευδῆς ἔφυς Or. 1608. ἢ ψευδῆς ἐτ' εἷς ib. 1609. μῦθος ἢ ψευδῆς Med. 354. ψευδῇ γάμον Iph. A. 105. ψευδεῖ καλύνσας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Sis. fr. I. 26. ψευδέσι μύθοις πεισθεῖς ἀλόχῃς Hip. 1288. ψευδεῖς ὄνειροι Iph. T. 569. αἰοιδῶν εἶπερ ἢ ψευδεῖς λόγοι Her. F. 1315. δόξαν ψευδῇ Hec. 490. ψευδῆς γενομένη Iph. A. 852. Δαυδάλε ψευδῇ δόσιν Her. F. 471. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε Hip. 1311. ἀγγελίας ψευδεῖς Iph. T. 461. ψευδῇ ὑπ' οἴκῳ τοῖσι χρωμένοις λέγων Ph. 964. ἀκῆση πολλὰ, καὶ ψευδῇ κακὰ Al. 708. ὅς πολλὰ ψευδῇ λέγει Iph. A. 957. cf. v. 1006. it. Cy. 270. Pal. fr. II. 9. et Fr. inc. XVIII. 1. et XX. 1. ἢ ψευδῇ θροεῖς Iph. A. 1345.

Ψευδόμαντις Or. 1667.

Ψευδονύμφευτος. τὰς Ἀλεξάνδρῃ γάμους ψευδονυμφεύτης Hel. 889.

Ψεύδορκος Med. 1392.

Ψεῦδος Fr. inc. B. 18. ὑπὸ ψευδῶν An. 322. ψευδῶν ἀνακτες ib. 448. πόλλ' ἂν γένοιτο καὶ διὰ ψευδῶν ἔπη Hel. 316. τὰ μάντεων—ψευδῶν πλέα ib. 751. ψεύδεσιν Ἀρης φίλος Bel. fr. XII. 3.

Ψευδῶς. ἥρξω τῷ λόγῳ ψευδῶς Sup. 403. ἴσθι μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν Iph. A. 1005. ψευδῶς ἔλεγον αἶδε Iph. T. 1309.

Ψήκτρα. ψήκτραισιν ἔππων ἐκτενίζομεν τρίχας Hip. 1174.

Ψήφη Fr. inc. B. 42.

Ψηφίζειν. νόμοισι—ἐψηφισμένους θανέιν Her. 142.

Ψῆφος. Ἀργείων δόξαι ψήφῳ Hec. 197. ψῆφον τὴν κραθεῖσαν ib. 219. εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνος ib. 259. διοίσει ψῆφον Or. 49. cf. v. 1652. δυσμενὲς φονία ψήφος ib. 973. ψήφῳ θανάτῳ κατακυρωθεῖς ib. 1013. cf. An. 497. et 519. πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἥδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκρανται An. 1273. εἰς ψῆφον πόλεως Sup. 481. ἐν ψήφῳ φορᾷ ib. 484. ὅσια ψήφος Iph. T. 945. στρατὸς πλῆθος ἐδ' ἂν ἐν ψήφῳ λόγῳ θέσθαι δυναίμην Rh. 309. σοὶ πνεῦμα μεθεῖναι ψήφος ἐκράνθη Tr. 780. ψήφῳ δοκῆσαν Her. 187. εἰς ταῦτόν οἶσω ψῆφον Hel. 1012. εἰς ψήφῳ μιᾷ Ion. 1223. Πυθίῳ ψήφῳ κρατηθεῖσα ib. 1251. εὐσεβεσάτη ψήφος βεβαία τε El. 1263. ἴσας μοι ψήφους διηρίδμυσε Iph. T. 966. cf. v. 1470. et 1472. it. El. 1266. et 1269. πλέον φρενήσομαι ψήφοισιν Ion. 604. εἰ θεοὶ ἐξόντ' ἐπὶ ψήφοισιν El. 1259. ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι ib. 1317. etc.

Ψήχων. ψήχων δέρην μέτωπά τε Hel. 1583.

Ψόγος. ψόγον φυγεῖν Hec. 384. cf. v. 1249. ἐπίσημον ἔτεκεν εἰς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων Or. 249. μή μοι ἔλθοι φαῦλος ψόγος Ph. 94. φοβόμενον ψόγον Iph. T. 686. καὶ προσῆ—ψόγος γυναιξίν Tr. 643. ψόγος ἐς Ἑλλάδας μέγας Bac. 778. εἰ λήψομαι πολλὸν ψόγον Hel. 852. ψόγος σὼ πατρί ib. 993. παύσω ψόγῳ σε τῷ πρὶν ib. 1308. ψόγον τρέμεσα δημοτῶν El. 643. ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται ib. 1039. τὸν τῶν λεγόντων ῥᾶον ἂν φέροι ψόγον Bel. fr. IX. 5. ἄνευ ψόγου Inus fr. XV. 1. αἱ σφαλεῖσαι ταῖσιν ἐκ ἐσφαλμέναις—κεκοίνωνται ψόγον Melan. fr. XXVI. 3. ὦν φυλάζομαι ψόγον Phry. fr. XII. 2.

Ψοφεῖν. ψοφεῖ ἀρβύλη δόμων ἔσω Bac. 638. μή ψοφεῖτε Or. 137. ὅταν πύλαι ψοφῶσι Her. F. 78.

Ψόφος. κενὸς ψόφος εἰς αἵματι δὲ ὥτων Rh. 565. λωτῷ ψόφῳ Bac. 686. Ἀσιάδος ψόφον κιδάρας Cy. 442. ἐν πόλει ψόφος πλέα Ion. 601. γλώσσης ψόφον Her. F. 229. οὐ φιλῶ ψόφους κλύειν Ion. 630.

Ψυκτήριος. ψυκτήρια δένδρεα Phaëth. fr. XII. 1.

Ψύττα, vox pastorum, qua greges suos alloquuntur. Cy. 49.

Ψυχαγωγός Al. 1131.

Ψυχή. ἐπεὶ—Ἐκτορος ἀπώλετο ψυχή Hec. 22. τῇ ψυχὴν ἀρίστη ib. 580. τίν' εἶχες ψυχὴν; Or. 525. ἦν ψυχὴν ἐμὴν σώσης ib. 643. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον περὶ δώσων ib. 845. cf. Ph. 1340. πᾶσιν οἰκτρὸν ἢ φίλη ψυχή Or. 1034. ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν ib. 1163. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφίσσω ib. 1171. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατῳκισσα ib. 1517. ψυχὴν δώσω τῇσδ' ὑπερθανεῖν χθονὸς Ph. 1005. ἐμοὶ ἄελπτον πρᾶγμα—ψυχὴν διέφθαρκε Med. 226. πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν ib. 247. κερφισθήσομαι ψυχὴν ib. 474. τῶν ἐμῶν παιδῶν φονεὺς ψυχῆς ἂν ἀλλαξάμεθα ib. 968. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς Hip. 255. ψυχὴν ὀλεῖς; ib. 440. ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα ib. 726. παρθένον ψυχὴν ἔχων ib. 1006. ψυχῆς ἐδὲν ἐστὶ τιμιώτερον Al. 302. et Fr. inc. LXXIX. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, εἰ δυοῖν, ὀφείλομεν Al. 715. πᾶσιν ἀνθρώποις ἄρ' ἦν ψυχή τέκνα An. 420. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος Rh. 183. ὅς ψυχὴν ἀφῆκεν Tr. 1135. ψυχὴν σέθεν ἔκτεινε ib. 1214. ψυχή ἐσώθη Her. 15. εἴπερ τῷτό σε ψυχὴν ἐπαίρει ib. 174. παρὰ μικρὸν ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι ib. 297. εὐόχῳ βορᾷ ψυχὴν ἐπλήρην Ion. 1170. σύλλογον ψυχῆς λάβε Her. F. 626. τί φιλοδοῖμι ψυχῆς ἐμῆς; ib. 1146. εἰ θέλωσ' ὑπηρετεῖν ψυχῇ Antiop. fr. IX. 3. ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιο Dan. fr. XI. 3. ἔρωε ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κάγαθῆς Dic. fr. I. 4. ψυχὴν ἄδλα τιθεμένην ἐμὴν ὁρῶ Fr. inc. XVI. 7. etc. 2) dor. ψυχά. θείαν Ἑλένη ψυχὰν Hec. 87. οἶαν αἰὼ φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς ib. 177. ὁμογενᾶ ψυχὰν Ph. 1299. εὐναία δέδεταί ψυχά Hip. 160. ἔθιγες ψυχᾶς Al. 107. σὰν ψυχὰν ἀπέβαλον Ion. 1499. ψυχὰν τακομένα El. 208. ἡδομένα ψυχᾶ Hyp. fr. V. 4. πέμψον φῶς ψυχᾶς Fr. inc. CLV. 9. etc. 3) plur. μήτε—ψυχᾶς ἀπεμπολᾶτε Ph. 1234. φύνναι ψυχὰς ib. 1305. ἀρσένων μέζονες ψυχὰς Sup. 1103. etc.

Ψυχοπομπὸς Χάρων Al. 362.

Ψυχορράγειν. ψυχορράγει Al. 141.

ψυχορράγῃσα ib. 20. τέκνα ψυχορ-
ραγῆντα Her. F. 324.

Ψυχορράγῃς. γυναῖκες ἐν τόκοις ψυ-
χορράγεις Iph. T. 1466.

Ψύχος Fr. inc. XCV.

Ψυχρός. ψυχρὰν λοιβὰν Ph. 1568.

ψυχρὰν τέρψιν Al. 354. ψυχρὰ ἐλπὶς
Iph. A. 1014. ψυχρὰν ἄησιν Rh.
417.

Ω.

ᾠγύγιος. ᾠγύγια εἰς πυλώματα Ph.
1120.

ᾠδή. ᾠδὴ ἔνδοθεν Cy. 485. 2) dor.
ᾠδά. ἄεισον—ᾠδὰν ἐπιτήδειον Tr.
514. ἱακχον ᾠδὰν μέλπω Cy. 69.
καλλίνικον ᾠδὰν El. 865. 3) plur.
ἄμυστοτάταισι σὺν ᾠδαῖς Ph. 814.
λύπας πολυχόρδοις ᾠδαῖς παύειν Med.
197. ᾠδὰς ὑτέροισι θήσετε Sup. 1224.
ἀντιψάλμεις ᾠδὰς Iph. T. 178. πρὸς
ᾠδὰς εἶρπε Cy. 422. τὰς καλλιψόγ-
γας ᾠδὰς Ion. 169.

ᾠδίν. ᾠδίνος ἄγαλμα δίας Hec. 461.
δευτέραν ᾠδῖνα τήνδε λαμβάνει Iph.
A. 1235. Λατῆς ᾠδῖνα φίλαν Iph.
T. 1102. λαθραῖον ᾠδῖνα Ion. 45.
κρύφιον ᾠδῖνα ib. 1487. ἄπτερον κα-
ταξένων ᾠδῖνα τέκνων Her. F. 1040.
τὸν ἐμὸν ᾠδίνων πόνον Ph. 30. αἱ δι'
ᾠδίνων γοναὶ ib. 358. ᾠδίνων τε καὶ
ἄφροσύνας Hip. 164. πόνης ἐνεγκῆσ'
ἐν ᾠδίσι Sup. 920. ἐν ᾠδίνων λοχίαις
ἀνάγκαισι Bac. 89. cf. Ion. 452. κε-
ραυνῷ οἴστρος ᾠδῖνας πνέων Her. F.
862. ἔνθα μητέρ' ᾠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν
Εἰλείθυια Tel. fr. I. 6.

ᾠδίνειν. ὑπὲρ δισσῶν ᾠδίνειν Hip.
258. ἢ πρὶν ᾠδίνεσ' ἐμὲ Iph. A.
1234. πάλαι ᾠδίνεσα Her. 644.

ᾠδοὶ χρησμῶν Her. 489.

ᾠή, heus! Ph. 276. Iph. T. 1304. Cy.
51. Hel. 442. et 1196. Ion. 907. et
Her. F. 1106.

ᾠθεῖν. διὰ μέσας αὐχένος ᾠθεῖ σίδηρον
Ph. 1467. σπονδῶν ἀπο ᾠθεῖ με Bac.
46. δαλὸς ᾠθεῖ καπνὸν Cy. 589.
ᾠθεῖ νῆν Her. F. 969. ᾠθεῖ βιαίως
Tr. 356. μηδ' ᾠθεῖ βία Hel. 452.
γενναῖότατα ᾠθεῖτε Cy. 652. ᾠθεῖν
πύλας Or. 1562. ᾠθεῖν πρὸς τὸν
ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ Cy. 632. ἄνεμος
νεῶς ᾠθεῖ πάλιν πρυμνήσια Iph. T.

1395. δειμαίνω νιν, μὴ θηκτὸν ὥση
φάσγανον δι' ἥπατος Med. 40. cf. v.
379. et Hel. 989. ὁ λόγος εἰς μέλ-
λοντ' ἂν ὥση χρόνον Iph. A. 865.
τάχ' ἐξ ἀναιδῆς φάρνγος ὠδήσῃ κρέα
Cy. 588. τεκῆσης εἰς σφαγὰς ὦσαι
Ξίφος Or. 291. πετρῶν ὦσαι κάτω
Cy. 447. δαλῷ κώπην Κύκλωπος ἔσω
βλεφάρων ὥσας ib. 483. ὥσει σὴν
παῖδ' ἐκ δόμων An. 344. φάσγανον—
ὥσει σφάγια τῷ τεθνηκότι Hel. 1580.
εἰ τῶσδ' ὠσαίαιτο (poët. pro ὥσαιντο)
Iph. T. 326. πρὸς βίαν ὠθεμένη
Hec. 406. cf. Med. 335. et Hel. 459.

ᾠκεανὸς ταυρόκρανος Or. 1377. ᾠκε-
ανῷ ὕδωρ Hip. 121. vid. schol.

ᾠκυδρόμος. ᾠκυδρόμοις ἀέλλαις Bac.
871.

ᾠκυθόαι Νύμφαι Sup. 993.

ᾠκυπλάνος. ταῖς ᾠκυπλάνοις πτερύ-
γων ῥιπαῖς Pi. fr. III. 4.

ᾠκύπομπος. πόδα ναὸς ᾠκυπόμπῃ Iph.
T. 1137. ᾠκυπόμπες πλάτας ib.
1427.

ᾠκύπτες. τὸν ᾠκύπτην Μαριάδος γόνον
Hel. 247. ᾠκύπτες ἀνὴρ Aut. fr. III.
16. κυνῶν ᾠκυπόδων Hip. 1128.

ᾠκυρόας. τὸν ᾠκυρόαν Ἀξιὸν Bac.
569.

ᾠκύς. ᾠκὺς Ἀρης An. 106. ᾠκὺν
πόδα Iph. T. 32. ἐκ ἔσιν ἔτως ᾠκὺς,
ὥστε μ' ἐκφυγεῖν Bac. 452. ᾠκεῖα
πτέρυνξ Meleag. fr. XIII. 2. πρῶραι
ναῶν ᾠκεῖαι Tr. 122. τὸ ᾠκὺ καὶ τὸ
λαίψηρὸν φρενῶν Fr. inc. VIII. 1.
τεθρίππων ᾠκίζαν χαλὰν ἐπιβᾶσα
Ion. 1242. ᾠκυτάτῃ πτερῷ Hip.
1271.

ᾠκύτης. πελείας ᾠκύτην' ἔχ ἡσσονας
Bac. 1088.

ᾠλένη. ἔγχος—ἀπ' ᾠλένης βαλεῖν
Ph. 1384. ἄρα φίλην ὀρέξερ' ᾠλένην;

Med. 902. ἴσας μοι ψήφους διηρίδμησε
Παλλὰς ὠλένη Iph. T. 966. τί τόδε
μεταίρεις—θεῆς ἄγαλμ' ἐν ὠλένῃ;
ib. 1158. ἀνέφερεν ἡ μὲν ὠλένην
Bac. 1131. γρυῖαν ὠλένην λαβὼν
Ion. 1213. κράτα—ὠλέναιν δικῶν
βολαῖς Ph. 669. περὶ ὠλένας δέρα
φιλότατα βάλλοιμι ib. 169. θίγειν
ὠλέναις τέκνῃς ib. 307. cf. v. 313. et
318. σοῖς προστίθῃμι γόνασιν ὠλέ-
νας ἐμὰς An. 896. ὠλένας τρέμων
ἄκρας Iph. T. 283. ἀμφὶ ὠλένας
ἔλισσ' ἐμοῖς νώτοισι Tr. 757. σὰς ἐς
ὠλένας δῶναι ib. 1142. λαβῆσα ὠλέ-
ναις ἀριστερὰν χέρα Bac. 1123. cf. v.
1236. ἥ σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας
λαβεῖν Hel. 630. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς
ἑρανὸν ριπτῶντε ib. 1101. δεῖτε ὠ-
λένας Ion. 1403. τάδ' ὠλέναις οἶσω;
Her. F. 1381. ψυκτήρια δένδρεα φί-
λαισιν ὠλέναισι δέζεται Phaeth. fr.
XII. 2.

ᾠμόβρος Tr. 436.

ᾠμόβρωτος Λύσσα Her. F. 887.

ᾠμος. γυμνὸν ὦμον εἰσὶδὼν Ph. 1405.
λαβὼν ὦμον εἰς ἀριστερὸν ἀδελφὴν Iph.
T. 1381. κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον
Bac. 948. ἀπεσπάραξεν ὦμον ib.
1125. ὦμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλά-
σας δέρην Or. 1471. ξανθοῖς ἐπ'
ὦμων βοσρύνχοις γαυρόμενος ib. 1532.
ἐπ' ὦμοις ὄλην πόλιν φέρων Ph.
1138. cf. Bac. 944. πέλτη ἐπ'
ὦμων—ἐλαμπε Rh. 305. καθεῖσαν
εἰς ὦμος κόμας Bac. 694. ὅποσα
ἐπ' ὦμοις ἔδεσαν ib. 754. νεανίαις
ὦμοισι Hel. 1578. ἔσφαξ' ἐπ' ὦμων
μόσχον El. 813. ρίψας ἀπ' ὦμων
πορπάματα ib. 820. ἐπ' ὦμοις ἡ συνὸς
φέρων βάρος, κ. τ. λ. Fr. inc. CLXXII.
1.

ᾠμός. ἐκ ὠμός εἰς σὸν παῖδα δυστυ-
χῶντ' ἔση Hip. 1264. ὠμός ὢν ἄγαν
Al. 65. cf. Ion. 1327. δεσποτῶν ὠ-
μῶν φρένας Hec. 359. τὰ Ἀγαμέμ-
νονος κλύεις ὦμά καὶ πάντολμα Iph.
A. 913.

ᾠμόσιτος. ὠμόσιτοι σκύλακες Bac.
338. χαλαῖσιν ὠμοσίτοις Ph. 1032.

ᾠμότης. οἶκτῳ ἀφῆκεν ὠμότητα Ion.
47.

ᾠμοφάγος. ὠμοφάγων χάριν Bac. 139.

τὰς ὠμοφάγας δαῖτας Cret. fr. II. 13.

ᾠμόφρων. ὠμόφρων φύλαξ Ph. 662.

ὠμόφρων Ἄρης El. 1260. vid. etiam
Hel. 513. et El. 27.

ᾠνεῖσθαι. τὰχιστα τοῖσι φιλότατοις
ὠνέμεθα Iph. A. 1170. ὠνοῖντ' ἂν,
οἷς παρέσι, γηραιὸς θανεῖν Al. 60.
χάριτας πονηρὰς καδίκους ὠνέμενη Hel.
908. μισθὸς τὰς γάμους ὠνέμενη El.
1090. ὅστις ἀργύρῳ μ' ὠνήσεται Hec.
360.

ᾠνή. γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ Cy. 150.

ᾠνητός. δῆλος ὠνητός Hec. 365. ὠνη-
τοῖς γάμοις Hel. 892. εἰ δ' ᾔσαν
ἀνδρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι Fr. inc.
CXXXII. 1. ἐλπὶς ὠνητός Hel. 822.

ᾠρα, 1) tempus. ᾠρα τάφῳ μνήμην
τίθεσθαι Ph. 1578. κυκλὰς Καρνείῃς
μηνὸς ᾠρα Al. 451. τὴν τεταγμένην
ᾠραν Bac. 723. ᾠρα προνοεῖν Her.
289. τὴν ᾠραν γάμῳ ib. 579. σύν-
τειν', ᾠρα, ποδὸς ὀρμὰν El. 112.
et 127. ᾠρα σε θυμῷ κρεῖσσονα
γνώμην ἔχειν Tel. fr. XVII. νεά-
νιδος ᾠραις Ph. 793. εἰς τὰς ἄλ-
λας ᾠρας Iph. A. 122. ἥρος ᾠραις
Cy. 506. ταῖς τετραμόρφους ᾠραις
Fr. inc. CLXXVII. 2. 2) venu-
stas. σὰν χαρίεσσαν ᾠραν Cresph. fr.
IV. 6.

ᾠραῖος. ἐν ᾠραῖῳ ἴσμαι βίῳ Ph.
975. πατὴρ ᾠραῖος Al. 519. δμῶς
ἔστιν, ὅστις ἐκέξ' ᾠραῖος γαμῷ Ph. fr.
IV. 2. ᾠραῖων γάμων Hel. 12. ᾠ-
ραῖων τυχεῖν Sup. 175.

ᾠραίων, nom. sideris. Hec. 1102. Cy.
212. Hel. 1506. et Ion. 1153.

ᾠς, pro ἔτως Hip. 1054. et El. 155.

ᾠσὰν Hec. 330.

ᾠσαύτως Iph. T. 833.

ᾠσπερεὶ Or. 760.

ᾠφέλεια. τοῖς ἐμοῖσι γέγονεν ὠφέλεια
An. 540. ὠφέλειαν—ἀνδρὶ φέρειν με-
γίστην Alcmaeon. fr. VI. 1.

ᾠφελεῖν. πατρὸς τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία;
Or. 425. ὥς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ
ib. 564. σὺ παρὼν μ' ἐκ ὠφελεῖς ib.
1301. ἔν μ' ὠφελεῖ Ph. 367. cf. Iph.
T. 723. et Ion. 268. τὸ ἄρσεν αὐτὰς
ὠφελεῖ προσκείμενον Hip. 970. τὰν
νέρθεν ἐδὲν ὠφελεῖς Al. 878. conf. v.
1094. ἀνδρας ἐχθρὰς καὶ θανόντας
ὠφελεῖς Sup. 494. ἀδελφὰς ὠφελεῖς
θανῆσα σὲς Her. 557. cf. v. 1049.
τὸ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς Aug.
fr. I. ὁ ἡδὺς αἰὼν—ἐδὲν ὠφελεῖ Eg.

fr. X. 3. τί με πλεῖτος ὠφελεῖ νοσῶντά γε; Tel. fr. XXII. 1. αἰδῶς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτὸς Tem. fr. IV. τὸ τῷ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ ib. fr. XIII. 5. ἔμ' ὠφελοῖς ἂν πλέον An. 680. ἧ μάλις' ἂν ὠφελοῖ Rh. 626. τί ἂν ὠφελοῖμί σε; Hel. 156. ὠφελεῖν τῷτον θέλων Or. 534. cf. v. 667. it. Med. 812. ἐν τοῖς κακοῖς χρὴ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν Or. 665. cf. v. 680. et Her. 681. ὠφελεῖν δυνατὸς Iph. A. 348. δυστυχεῖντας ὠφελεῖν ib. 984. cf. v. 1008. ὠφελεῖν πόλιν Rh. 328. cf. Sup. 1112. εὖ-ηθεὶς δοκεῖν, ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτὸς Hel. 754. δίκαια, τὸς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα Her. F. 583. et Fr. inc. B. 52. ὠφελεῖν πάτραν Fr. inc. B. 32. 1. φίλων χρήσις—κακῷ ρέοντος ὠφελεῖν φιλεῖ eorund. 37. 2. ἄλις ὁ θεὸς

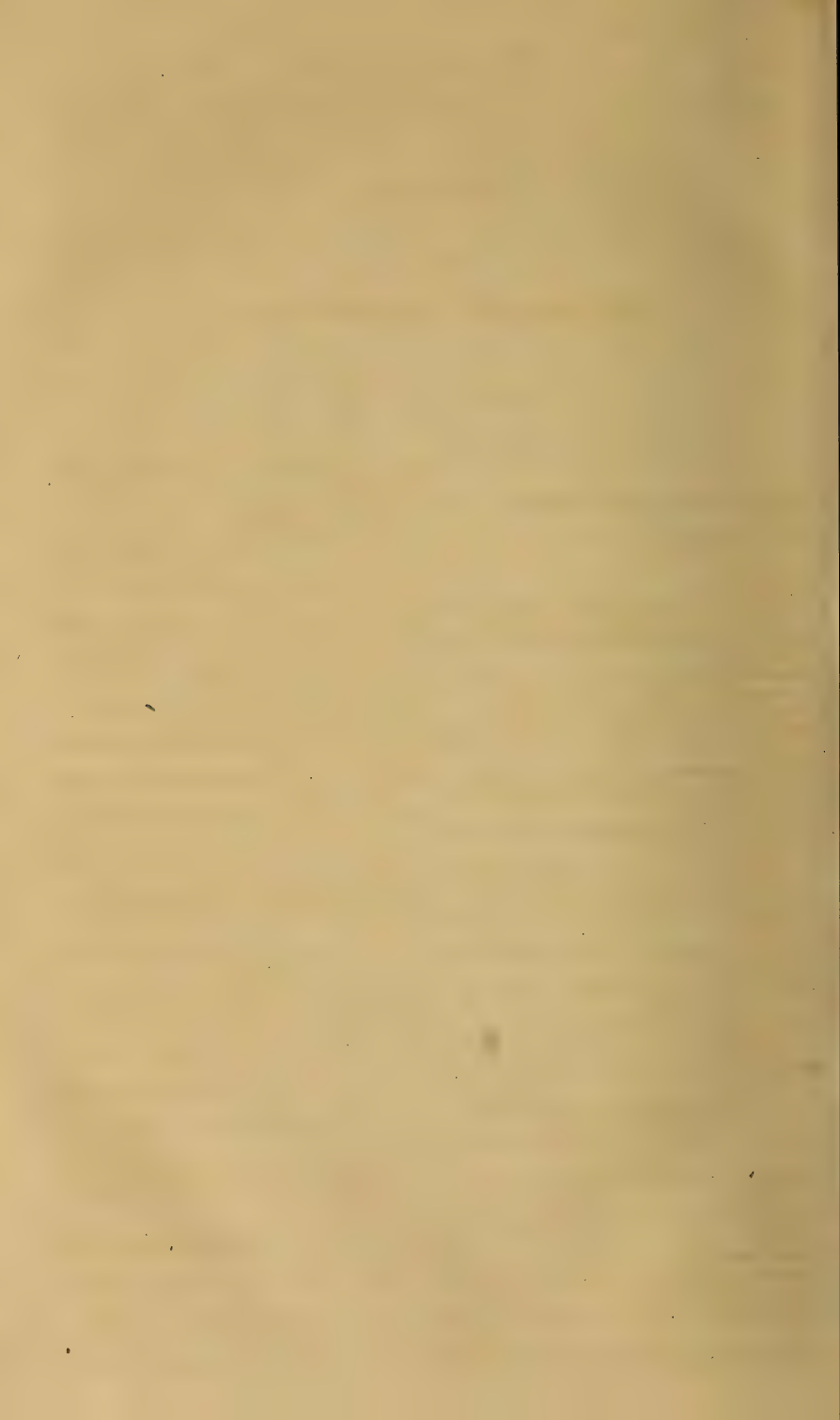
ὠφελῶν Her. F. 1339. ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελόντας ib. 1335. φίλοι πατρὸς καὶ ξένοι σ' ἐκ ὠφέλων; Ph. 405. τῷτο πλεῖστον ὠφέλησεν Ἑλλάδα An. 682. ὁ ὠφελήσας Her. F. 265. τί μ' ὠφελήσει; Sup. 1107. ὃς ὠφελήσει μεῖζον, ἢ δοκεῖν, χρόνῳ Her. 1029. εἰ μὴ 'πὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν Alcmaeon. fr. X. 2. ὠφελόμεθα Ion. 380.

ὠφέλημα Tr. 698.

ὠφέλιμος. τὸν ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος ὄνομα λέγω Ion. 138.

ὠφελον, utinam ego, Or. 877. Ion. 286. etc. ὠφελεις, utinam tu, Ph. 811. Her. 248. Hel. 395. etc. ὠφеле, utinam ille, a, ud, Hip. 1412. Dan. 55. etc. ὠφελον, utinam illi, Ph. 1228. et passim.

ὠχρὸς Bac. 438.

INDEX

IN

EURIPIDIS CONTEXTUM.

A.

Absentia minus molesta præsentibus. Ion. 585.
 Achilles a Paride et Deiphobo propter Polyxenam sibi desponsatam interfectus. Hec. Argum.
 Achillis umbra Græcis apparens, eos a navigatione in patriam deterret. Hec. Argum.
 Achillis umbra Polyxenam sibi mactari postulat. Ibid.
 Achilli Polyxenam ut immolet, Ulysses Hecubæ persuadere conatur. Hec. 225. etc.
 Actæon canibus dilaceratus. Bac. 1290.
 Adolescentes sæpe stultiores fœminis. Hip. 967.
 Adversa patienter sunt ferenda. Hec. 548.
 in Adversis amicus sincerus dulcissimum levamen. An. 985.
 in Adversis rebus potissimum sinceros amicos cognosci. Or. 455.
 in Adversis rebus sapienter se gerere, difficile est, sed tamen utile. Hec. 228.
 in Adversis nihil præcipitanter agendum. Her. F. 103.
 Adversitas, amicorum examen certissimum. Her. F. 59.
 Adulterium in muliere famosius crimen, quam in viro. El. 1039.
 Ægeus, Pandionis, Atheniensium regis, filius. Med. 665.
 Ægeus hospitium Medæ pollicetur. Med. 723.
 Ægeus oraculum Apollinis consulit super liberorum procreatione. Med. 669.
 Ægrotare facilius, quam ægrotum recte curare. Hip. 186.
 Ægrotantes plerumque morosi et intractabiles. Or. 232.
 Æqualitati in omnibus rebus studendum. Ph. 538.
 Ætas, Saturni filia. Her. 900.
 Ætheri comparatur vita humana. Dan. fr. I.
 Æther Jupiter. Fr. inc. I.
 Æthra, Athenarum regina, Pitthei filia. Sup. 3.
 Ætoli plerumque scutiferi. Ph. 141. Sinistro pede nudo pugnant. Meleag. fr. VI. 9.

Ævum posterioribus sentiis non corrigi. Sup. 1084.
 Afflictorum precibus læta fortuna ebrios nihil moveri. Sup. 123. etc.
 Agamemnon Polymestorem condemnat. Hec. Argum.
 Agyieus Apollo. Ph. 634.
 Alata verba. Or. 1176.
 Alcestis, Admeti uxor, pro marito se morti offert. Al. 37. Eadem ab Hercule ex inferis erepta, et Admeto reddita. Ibid. 1123.
 Alcibiadis laus. Epig. III.
 Ambitionis vitium quam noxium. Ph. 534.
 Amentia finis infelicitas. Bac. 386.
 Amicitia potius humanitate, quam armis, comparanda. Ph. 518.
 Amicitia novæ veteribus plerumque anteponuntur. Med. 76.
 Amicus fidus in adversis dulcissimum refrigerium. Or. 725.
 Amicus quando potissimum juvandus. Iph. A. 347.
 Amicus utrique fortunæ convenit. Ion. 730.
 Amicus sincerus multis cognatis præstantior. Or. 804.
 ad Amici boni vultum aspicere in rebus adversis dulce. Ion. 732.
 Amico certo nihil præstabilius. Or. 1155.
 Amicum probrum, etiam tardum, præstare malo et versuto. Ion. 834.
 Amicum verum condolare amicis tristantibus. Her. F. 1224.
 Amici absentes æque ac præsentes juvandi. An. 1052.
 Amici falsi a sinceris difficulter dijudicantur. Hip. 956.
 Amici in afflictionibus non deserendi. Or. 455.
 Amici insinceri tempore afflictionum cognoscuntur. Or. 455.
 Amici veri qui. Or. 450.
 Amici veri in rebus adversis probantur. Hec. 1226. Or. 800.
 Amicorum certorum non magnus numerus. Sup. 868.
 Amicorum conspectus quovis tempore gratus. Al. 356.
 Amicorum, cum Deusnaverit, non esse usum. Her. F. 1339.

INDEX IN

Amicorum infidelium natura. Or. 746.
 Amicorum iræ vehementissimæ. Med. 520.
 Amicorum omnia communia. Or. 733. An. 376.
 Amicorum sincerorum utilitas quanta. Or. 1156.
 Amicis bonis divitiæ aut potentia non pluris faciendæ. Her. F. 1425.
 Amicis ex amicis pestem nullam aut noxam provenire. Her. F. 1234.
 Amicis morientibus commori, gratissimum. Sup. 1006.
 cum Amicis mutuo dolendum. Iph. A. 408.
 Amicis verbis plus, quam vi et armis, effici. Ph. 519.
 inter Amicos gratia senescens odiosa. Her. F. 1223.
 Amicos impotentes et inopes constantiores esse in adversis, quam divites. Her. F. 57.
 Amor conjugalibus cur in multis tam vehemens. Hec. 831.
 Amor doloribus et voluptate plenus. Hip. 380.
 Amor ex aspectu. Ibid. 525.
 Amor multorum malorum causa. Med. 330.
 Amor castus. Dic. fr. I. 3. Œd. fr. XV. 3.
 Amoris laus. Aug. fr. III. 1. Fr. inc. CLXV.
 Amoris furor omnium affectuum vehementissimus. Med. 993.
 Amoris injusti detestatio. Ibid. 627.
 Amoris vis. Tr. 892.
 ex Amore benevolentiam conciliari. Hec. 831.
 Amphiaræus vates. Ph. 177.
 Andromache suum infelicem statum deplorat. An. 6.
 Andromachæ insidiæ ab Hermione structæ. Ibid. Argum.
 Animi magnitudo etiam in adversis retinenda. Ph. 1717.
 Animi proditor vultus et forma. Ion. 239.
 Animum virilem et generosam vim disciplina parari posse. Sup. 913.
 Animi defunctorum quales. Hel. 1020.
 Animos fastu elatos punit vindex Jupiter. Her. 389.
 Animos perturbatos haud facile sibi constare. Med. 121.
 Antigene Medicus Chius. Epist. II.
 Antigone, Œdipi filia. Ph. 58. Hæmoni nuptui data. Ibid. 1632. cum Œdipo, patre grandævo, ultroneum exilium capit. Ibid. 1703. et 1714.
 Antigone cum pædagogo suo colloquium de Argivorum exercitu. Ibid. 120.
 Apertus inimicus facilius vincendus, quam simulatus. Med. 319.
 Apollo a cælo pulsus. Al. 2.
 Apollo Oresti maternæ cædis auctor. Or. 285. eidem vaticinatur. Ibid. 1646.
 Ara deorum, servorum asylum. Sup. 268.
 ab Aris et sacris impii et profani arcendi. Ion. 1314.
 Archelaus rex mittit argentum Euripidi. Epist. I. Illius gratia quosdam ex carcere liberat. Epist. III. Euripidem humaniter excipit. Epist. V.
 Argivorum pugna cum Thebanis, et fuga. Ph. 1160.

Argo navis. An. 794. et 864. Med. 1. 2. etc.
 ad Arma priusquam veniatur, tentanda omnia. Ibid. 700.
 ex Aspectu solo hominem non posse agnoscere. Med. 516.
 Astus astu vacans haud convenit. Iph. A. 1139.
 Astu sæpe plus, quam vi, effici. Or. 711.
 Asylum commune omnibus. Her. 261.
 Atheniensium clades. Epig. II.
 Atheniensium soli laus. Er. fr. I. 5. et 14.
 Athleticæ vitæ descriptio. Aut. fr. III.
 Atreus Thyesti proprios filios mactatos in convivio proponit. Or. 15.
 Audacia juvenem decet. Ar. fr. VII. Fr. inc. LI.
 Audere juvat. Tel. fr. XXI. Tem. fr. VIII.
 Augur qualis sit. Iph. A. 956.
 Auri commendatio. And. fr. XVI. Fr. inc. B. I. et XXXVI.
 Aurum sana mente homines excutere. Her. F. 774.

B.

Bacchicis sacris non initiatos scire, nefas. Bac. 472.
 Beatus mortalium nemo. Iph. A. 161. Ante obitum nemo dicendus. Tr. 510. Quis dicendus. Hip. 981. et Iph. A. 17.
 Beatum esse neminem, qui vitam in metu exigit. Ion. 623.
 Beatum et divitem omnia recte scire. Her. 746.
 Beatis et felicibus pietatem esse colendam. Ion. 1045.
 Bellum fugiendum. Tr. 400.
 Bellum multarum rerum magister. An. 684.
 in Bello afflictis hostibus corpus servare illæsum, sapientia summa. Her. F. 201.
 Bellica laude qui florent, dementes. Hel. 1166.
 Bene meritis de republica esse honorandos. Hec. 306.
 Bibendo qui non hilarescit, nihil sapere. Cy. 167.
 Bona invitis diis acquisita non esse diuturna. Ion. 378.
 Bonis morientibus lugendum. Al. 81.
 Bonis semper dicendi occasio. Her. F. 236.
 Bonos ab ignavis opprimi Reip. malum. Gl. fr. II.
 Bonum scire, nec facere, malum ingens. Chry. fr. II.
 Bonus, qui male facere potest impune, nec facit. Fr. inc. B. XXVIII.
 Brutorum animalium etiam habenda ratio. Hip. 110.

C.

Calamitas nulla sola. Or. 977. et Tr. 591.
 Calamitates a Deo immisssæ æquo animo ferendæ. Ph. 385.
 Calamitates hominum variæ. Ion. 381. Patienter ferendæ. Med. 1018.

- Calamitates suas celare prudentis est. *Æd. fr.*
 XIII. *Scy. fr. III.*
 e Calamitatibus eripere solius Dei. *Or. 1545.*
 Capaneus, Jovis blasphemator, fulmine necatur. *Ph. 1188.*
 Capaneus Thebas, invitis Diis, se eversurum gloriatur. *Ibid. 185.*
 Cassandra, Hecubæ filia, Agamemnoni desponsata. *Hec. 826.*
 Castitatis præmium. *Hip. fr. XVIII.*
 Cedro mortuos ponebant. *Al. 365.*
 Cephalus ab Aurora raptus. *Hip. 455.*
 Cherrhonesi ins. situs. *Hec. Argum.*
 Chionides. *Epist. II.*
 Chrysothemis, Clytæmnestræ filia. *Or. 23.*
 Cisseus, pater Hecubæ. *Hec. 3.*
 Civibus decus egregium, cultu debito virum bonum prosequi. *Her. F. 1334.*
 Civis malus quis sit. *Fr. inc. XXXII.*
 Civitas seditiosa non recte sapit. *Her. F. 272.*
 Civitatem negligere, impium. *Her. 108.*
 Cælum commune cunctis mortalibus. *Hel. 912.*
 in Cætus prodire, virginibus indecorum. *Or. 108.*
 Cognati et Amici quatenus defendendi et juvandi. *Or. 683.*
 Comessionem, pugnas, convicia, et rixas parere. *Cy. 532.*
 Commiserationem viris sapientibus inesse. *El. 294.*
 Concordia conjugalis, res dulcissima. *Med. 14.*
 in Congressibus conciliandorum quid cogitandum. *Ph. 466.*
 Conjugalis fides non frangenda. *Hip. 407.*
 ex Conjugali complexu magnam benevolentiam oriri. *Hec. 831.*
 Conjugis bonæ est maritis placere. *Fr. inc. CLI. et CLII.*
 Conjugium plus aloës, quam mellis, habet. *Al. 238.*
 Conjugis alterius stupratoribus quæ mala eveniant. *El. 921.*
 Concubia parva et casta magnis præstantiora. *Ibid. 1099.*
 Consanguineorum inimicitia plerumque gravissima. *Ph. 377.*
 Conscientia sibi male conscia sævissimus carnis. *Or. 396.*
 Consiliatorum multitudo non semper utilis. *An. 482.*
 Consilium facilius damus, quam capimus. *Fr. inc. XXXIII.*
 Consilium rectum et mens, vates optima. *Hel. 763.*
 Consilio et prudentia senes fieri juvenes. *Ion. 1041.*
 Consilio plus, quam iracundia, effici. *Ph. 518.*
 Consolari tristes, amicorum officium. *Or. 300.*
 Consolatio contra mortem filii. *Dic. fr. XIV.*
 Consolatio contra mortem optimæ uxoris. *Al. 416.*
 Consortium malum mulieribus perniciosum. *An. 952.*
 in Conspectum eorum, quos quis læsit, prodire, non est fortis animi. *Med. 469.*
 Constantiæ vox. *Syl. fr. II. Tel. fr. XVI.*
 Contententes ad dignitates apud prudentes et sapientes eosdem habere suæ dignitatis æmulos. *Ion. 606.*
 Contentio causa multorum malorum. *Ph. 805.*
 Cor trepidans futurum præsagire. *Bac. 1287.*
 Corrivales omnes suspicaces. *An. 182.*
 Creon filium Menœceum fugam, ne pro patria immoletur, capessere jubet. *Ph. 972.*
 Creon Ædipum terra Thebana ejicit. *Ph. 1586.*
 Creontis et Eteoclis consultatio de debellandis Argivis Thebas obsidentibus. *Ibid. 731.*
 Creontis et Glaucae interitus miserabilis. *Med. 1220.*
 Creontis filia Jasoni desponsata. *Ibid. 18.*
 Creusa, Erecthei filia. *Ion. Argum. Ab Apolline gravida facta. Ibid.*
 Curiositas fœminas male decet. *Hip. 785.*

D.

- Danae nomen unde. *Dan. 20.*
 Danaus ex Ægypto in Græciam venit. *Ar. fr. II.*
 Dantes expectant rursus. *Fr. inc. CXXXIV. Peliad. fr. VII.*
 Delicta impia a diis impunita non manere. *Hec. 1029.*
 Deus justitiæ observans. *Ibid. 800.*
 Deus nullus malus. *Iph. T. 391.*
 Deus ubi faverit, amicorum non esse usum. *Her. F. 1338.*
 Deus quos vult perdere dementat prius. *Fr. inc. B. XXV.*
 Deus mortalia curat. *Fr. inc. B. XII. 4.*
 Deus majora gubernat, minora Fortunæ permittit. *Fr. inc. CXXIX.*
 Dei donum, liberos esse. *Ion. 509.*
 Deo contraria et pugnancia non dicenda, nec prædicanda. *Ibid. 703.*
 Deo servire gloriosus labor. *Ibid. 131.*
 Deo vivere et studiis, melior et tranquillior vita, quam servire mundo. *Ibid. 645.*
 Deos quomodo finxerint Athei factos. *Sis. fr. I.*
 Deum animis nostris esse inaccessibilem. *Tr. 885.*
 Deum nulla re indigere. *Her. F. 1345. Odisse orgia impie agitantes. Bac. 476.*
 Deum perficere multa insperato. *Hel. 1705.*
 Deum propter unius peccatum sæpe punire multos. *Tr. 760.*
 Deum sæpe differre auxilium. *Iph. T. 105. supra Deum esse velle, dementia. Tr. 964.*
 Dii bonorum amici. *Hel. 1694.*
 Deorum sophismata culpanda. *Iph. T. 380.*
 adversus Deos fortiores non certandum. *Ibid. 1479.*
 Deos homines malos punire. *Ion. 440.*
 Deos non affectare vetitos concubitus. *Her. F. 1341.*
 Deos peccare hominum more, pudet. *Ion. 341.*

Deos qui sibi benevolos habet, optimam domi
habere Μεντινὴν. Hel. 765.
a Diis illicita non quaerenda. Ion. 367.
Diis invitis nihil agendum. Ibid. 1248.
cum Diis nihil argute commentandum. Bac.
200.
Diana ab Hippolyto culta. Hip. 15.
Dianæ simulacrum apud Tauros Scythiæ cele-
brari solitum. Iph. T. Argum.
Dicere in utramque partem sapientibus para-
tum. Antiop. fr. XXVIII.
ante Diem extremum nemo beatus. Tr. 510.
in Diem commode vivere, beatum. Bac. 908.
Dignitates summosque gradus ambientes odio
habere ab inferioribus. Ion. 597.
in Dignitate constitutos suis æmulis esse inimi-
cissimos. Ion. 597.
Diomedes Thrax. Al. 486. Martis filius.
Ibid. 501.
in Divinis et humanis rebus multam confusio-
nem inesse. Iph. T. 572.
Divitem et pauperem saturatum, tantundem
ferre. El. 431.
ex Divite et fortunato pauperem et infelicem
fieri, quam miserum. Hec. 375.
Divites majoribus malis obnoxii, quam medio-
cres. Med. 127.
Divitiæ bonis amicis non pluris faciendæ. Her.
F. 1425.
Divitiæ res timida. Ph. 600.
Divitiæ plus virtute et nobilitate valent.
Alcmen. fr. VII.
Divitiæ res insolens. Alex. fr. XIV.
Divitiæ mentis expertes res mala. Alcmen. fr.
VIII.
Divitiarum et opum fragilitas et vanitas. Hec.
282. et Ph. 561.
Divitiarum laus. Bel. fr. XVI. 6.
Divitias injustas pœna manet. Inus fr. IV.
Dolendi quædam voluptas. Ceno. fr. V. Tr. 604.
Dolorem leniri, quando ejus causa indicetur.
Ion. 625. etc.
Domestica administrare, mulieres decet. El.
74.
Domi manere, virginum officium. Or. 108.
Dominorum res afflictæ, frugi servis calamitas.
Bac. 1027.
Duces magni plures sunt, quam poëtæ per-
fecti. Pal. fr. I.
Dux absque consilio bono militum perniciēs.
Ph. 728.
Dux cautus præstat temerario. Ibid. 602.
Dux fidens et audax, res lubrica. Sup. 508.
Dux qualis eligendus. Sup. 726.

E.

Educatio recta magnum momentum ad virtu-
tem. Iph. A. 561.
Educationem plurimum posse. Hec. 600.
Educationem probam pudorem afferre. Sup.
911.
Educationis bonæ effectus. Inus fr. XIV.
Electra Pyladi ab Oreste desponsata. Or. 1079.
etc.

Electræ ad mortem condemnatæ lamentatio
Ibid. 958.
Electræ consilium de interficienda Hermione.
Ibid. 1191. etc.
Eloquentiæ vis et utilitas. Hec. 814.
Ἐπακτὸν non habere eam loquendi potestatem,
quam αὐτόχθονες. Ion. 673.
Ἐπεὰ πτερύοντα. Or. 1176.
Equus Dureus. Tr. 14.
Equi Diomedis. Al. 486.
Eteoclis et Polynicis singulare certamen. Ph.
Argum. et Ph. 1376. etc.
Eulabia, victoriæ dea. Ph. 789.
Euripides Archelao gratias agit et consulit.
Epist. V.
Exemplum constantiæ in morte. Hec. 546.
etc. Pietatis in parentes. Hip. 1446. etc.
Exercitum numerosum pravis gaudere fabulis.
Iph. A. 1000.
Exhortatio morituri patris ad filium. Er. fr.
II. 1.
Exilium, quemadmodum et reliquæ calamitates,
nunquam venit solum. Med. 462.
Exilii molestiæ graves. Ph. 409. et Med.
449.
Exilio nihil gravius. Her. F. 303.
Experientiæ laus. Pelei. fr. V.
præter Expectationem hominum multa evenire.
An. 1285.
Exulem virum inopem esse. El. 236.

F.

Faciem invenustam non deformare hominem,
sed facta inhonesta. Or. 388.
Facinora atrocita et immania impunita non ma-
nere. Hec. 1029.
Familias evertit pravum consortium. An. 950.
per Familias vicissitudine quadam mala spirare.
El. 1147.
Fastuosi hominibus exosi. Hip. 94.
Fatalia mala superare velle, conatus irritus.
Her. F. 311.
Fatalia patienter ferenda. An. 1269.
præter Fatum aliquid pati, nunquam fas. Bac.
515.
Fatum cur sciri nequeat. Iph. T. 476.
Fatum omnia finire. Her. 899.
Fati necessitas inevitabilis. Hip. 1256. Al.
116. Her. 615. Ion. 1388.
Fata deorum ferre, indolis præstantis. Her. F.
1228.
Fata hominum genus versant. Iph. A. 1610.
Felicitas humana incerta. Or. 340.
Felicitas quæ sit hominum. Hec. 627.
ad Felicitatem nihil certum et absolutum. El.
367.
Felicitatem sana mente homines excutere. Her.
F. 774.
Ferenda esse fortiter, quæ mutari non possunt.
Ion. 1260.
Filiiæ matrum mores et ingenia plerumque re-
ferunt. An. 622.
Filius parentibus res carissima. Ion. 1409.
Filiis adoptivi donum amicorum. Ibid. 1535.

Filios patris, non matris, nomen in repub. gerere debere. El. 934.
 Forma res inutilis. Hel. 27.
 Forma non semper, sed virtus, maritis conciliat uxores. An. 206. et Fr. inc. CLI.
 Forma mediocris tutior. Fr. inc. CLXVIII.
 Formam mulierum omnia expugnare. Tr. 892.
 Fortitudo sine sapientia plerumque inutilis. Ph. 754.
 Fortuna mediocris præferenda opulentiae animi crucianti. Med. 598.
 Fortuna tarda, constantior. El. 403.
 Fortuna tollit altius, ut dejiciat profundius. Fr. inc. B. 13.
 Fortuna sapientibus opitulatur. Pi. fr. VI. 3.
 Fortuna, quo tardius accedit, eo constantior. El. 403.
 in Fortunæ arbitrio posita læta cum tristibus. Ion. 1502. etc.
 ad Fortunæ favorem vulgus etiam inclinare. Or. 893.
 Fortunæ ictus fortiter sustinendi. Her. F. 1349.
 Fortunæ inconstantia. Hec. 283. Ibid. 956. Tr. 102. et 630. etc. Fr. inc. LXVIII.
 Fortunæ prosperæ et adversæ habere amicos, lucrum inspiratum. El. 606.
 Fortunæ adversæ medicum invenisse, magna felicitas. Ibid. 69.
 Fortunæ cedendum. Tr. 687.
 Fortunæ cuncta subjecta. Her. F. 1314.
 Fortunam mulierum connubia regere. El. 1100.
 Fratres inter se altercari, res dira. Iph. A. 376.
 Fraudum mulieres solertissimæ excogitatrices. An. 85.
 Furia, dea furoris et rabiei. Her. F. 878.
 Futura hominibus ignota. Iph. T. 475.

G.

Gaudere perpetratis haud convenire. Bac. 1037.
 Genus absque pecunia contemni. Ph. 445.
 Germanitas amara est exsecranda. Iph. A. 508.
 Gloria non sine labore parta. And. fr. IX. Fr. inc. XXXIV. et LI.
 Glorioso mori, cum sit necesse, acerbum morienti, sed superstitionibus decus. Rh. 758.
 Græci Phrygibus in bello semper superiores. Or. 1484.
 inter Græcos dissensio de Polyxena Achilli offerenda. Hec. 119.
 Gratia senescens inter amicos odiosa. Her. F. 1223.
 Gratiam prolixiora verba respuere. Tr. 87.
 Gustum ad emendum provocare. Bac. 150.

H.

Hagyeus Apollo. Vid. Agyieus.
 Hecuba filiam mactatam sepehit. Hec. 609.

Hecuba pro filia mori se offert. Hec. 391.
 Hecubæ ad Agamemnonem supplicatio pro ulciscendo Polymestore. Ibid. 756.
 Hecubæ ancilla Polydori corpus in litore reperit. Ibid. 681.
 Hecubæ de ulciscendo Polymestore deliberatio. Ibid. 736.
 Hecubæ et Polymestoris contentio coram Agamemnone. Ibid. 1252.
 Hecubæ somnium de Polyxena mactanda, et Polydoro interfecto. Ibid. 66.
 Hecubæ nunciatur, Polyxenam Achilli immolandam. Ibid. 110.
 Hecubæ Ulysses supplex factus. Ibid. 299.
 Helena ab Apolline e manibus Orestis et Pyladis eam interficere conantibus subducta. Or. 1629.
 Helena multarum cladum causa. Tr. 775.
 Helena quibus prognata parentibus. Hel. 17.
 Helenæ forma. Or. 126. Excidii Trojani causa. Hec. 443.
 Helenæ raptus, deorum fucus. Hel. 31.
 de Helena interficienda Orestis et Pyladis consultatio. Or. 1105.
 Hercæi Jovis altare. Tr. 423.
 Herculis character. Lic. fr. I. Syl. fr. III.
 Hermione, Helenæ filia. Or. 1183. Neoptolemo desponsata. An. Argum. Oresti nuptui data ab Apolline. Or. Argum.
 Hippolyte, Thesei uxor. Hip. Argum.
 Hippolytus a patre Theseo in exilium injuste pulsus. Hip. 973. Disciplinæ Pithei traditus. Hip. Argum.
 Hippolytus Veneri exosus propter castitatem. Hip. Argum.
 Hippomedon rex. Ph. 127.
 Homo creaturarum omnium miserrimus. Or. 3.
 Homini nihil esse debet insperatum. Hyp. fr. VIII.
 de Hominibus non facile ex aspectu judicandum. Med. 219. etc.
 Honestè mori satius, quam turpiter vivere. Or. 1152.
 Honestè vivendum, aut moriendum. Ion. 858.
 Honor ubi accesserit, tum cruciat. Iph. A. 23.
 Hora mortis incerta. Al. 783.
 Hospes pauper divite alacrior. El. 395.
 Hostis dolo non occidendus. Rh. 10.
 Hosti cedere præstat, quam vitam amittere. Her. F. 284.
 in Hostem adversum qui dimicat, vix necessaria videre posse. Sup. 855.
 Hostium capita potentiore manu premere, magnum deorum munus. Bac. 985.
 Hostium suorum vindex Deus. An. 1007.
 Hostes coram aspicere viro bono convenire. Her. 391.
 inter Hostes omnia suspecta. Ph. 272.
 Humanæ vitæ fragilitas. Or. 974. etc.
 Humanum genus omnibus calamitatibus obnoxium. Or. I. etc.

I.

Ignavos sine laboribus facultates non acquirere. El. 80.

INDEX IN

- Illicita a diis non petenda. Ion. 370.
 Jocaste filios suos de imperio decertantes frustra reconciliare nititur. Ph. 455. etc. et 531. etc.
 Jocasta reginæ ad Jovem pro reconciliatione liberorum supplicatio. Ibid. 85.
 Iolaus, Iphicli filius. Her. Argum.
 Imperator qualis esse debeat. Iph. A. 373.
 Imperium multorum seditiones excitat. An. 470.
 Imperia violenta non diuturna. Or. 705.
 Impia facta non excusanda, neque extenuenda. Hec. 1187.
 Improbum, nec lætis congratulari, nec adversis condolere. Hel. 732.
 Improbis non cedendum. Ion. 636.
 Incerta omnia in hominum vita. Ion. 1513.
 Inconstantia rerum humanarum. Hec. 846.
 Incredulitas prudens utilis. Hel. 1634.
 Indolis præstantis, deorum fata et casus ferre. Her. F. 1227.
 Inebriatus qui domi manet, sapit. Cy. 536.
 Infantulis etiam quidam malorum sensus ingenuus. Iph. A. 1243.
 Infelices beatoribus, cum ipsi affligantur, haud bene velle. Iph. T. 352.
 Infelicium amici pauci. Ph. 406.
 Infelicitas inops consilii. Ion. 971.
 Infelicitatem magis ingenuitas propulsat, quam nobilitas. Her. 303.
 Infirmi plerumque intractabiles et morosi. Or. 232.
 Ingenia hominum diversa. Iph. A. 558.
 Ingratitudo vitium et diis et hominibus exosum. Med. 659.
 Inhonestas, honesta nunquam facienda. Ph. 821.
 Inimicitiam mulieris erga virum unum noctem resolvere. Tr. 660.
 Inimicitia fratrum et amicorum gravissima. Ph. 377.
 Inimicum ulcisci jucundum. Hec. 1258.
 Inimicorum dona suspecta. Med. 618.
 Inimicos duos in unis ædibus vivere non posse. Ion. 848.
 Inique facta a Deo non probari, neque juvari. Hel. 909.
 Injusta si justitiæ præpolleant, deos esse non amplius putandum. El. 583.
 Injuste non agendum. El. 1354.
 Invident peiores melioribus. Bel. fr. X.
 Invideri ob res bonas optabile. Phœn. fr. II.
 Invidia res pessima. An. 491. Inus fr. V. 6.
 Invidia fatalis. Œdip. fr. VII.
 Iphigenia, Agamemnonis filia et Clytæmnestræ. Or. 23.
 Ira non obtemperans rationi perniciosissima. Med. 1079.
 Ira vehemens, malum ingens. Ibid. 447.
 Ira præceps damnosus. Æol. fr. III.
 Iræ multa insunt indecora. Ar. fr. VI.
 Iras mortalium immortales esse nefas. Phi. fr. X.
 Iras moderate suscipere sapientis viri. Bac. 641.
 Ismene Œdipo nata. Ph. 57.
 Junonis permutatio. Hel. 592.
 Justitia, licet sera, est certa. Antiop. fr. II.
 Phry. fr. V. Fr. inc. II.
 Justitia, temporis filia. Antiop. fr. III.
 Justitiæ observans Deus. Hec. 800.
 Justitiæ si injusta præpolleant, deos esse non amplius putandum. El. 583.
 Justus, qui injuste facere potens, nolit. Fr. inc. B. 28.
 Juvenum sapientia temeraria non probanda. Hip. 118.
 Juventus semper vana, at si injustitiam sequitur, majus malum. An. 183.
 Juvenibus desipientibus ignoscendum. Hip. 117. Sup. 250.
 cum Juvenibus stare, mulieri turpe. El. 344.
- ## L.
- Labdacus. Ph. 8.
 Labor gloriosus Deo servire. Ion. 131.
 Labor, gloriæ pater. Lic. fr. II.
 Labor pius insigne decorum civitatibus. Sup. 373.
 Laborandum, ut vivatur. Ar. fr. XXX. Cress. fr. III. Tel. fr. XVIII.
 Laboranti Deus opitulatur. Fr. inc. CCXVIII.
 Labores ignavi. Iph. T. 115.
 Labores nimii valetudini noxii. Hip. 261.
 Laboribus plena hominum vita. Ibid. 188. etc.
 sine Laboribus ignavos facultates non conquerere. El. 80.
 Læda a Jove sub cygni specie compressa. Or. 1388.
 Lætari apud tristes, inhumanum. Al. 545.
 Laius causa exitii Thebarum urbis. Ph. 874.
 Laio Thebano oraculum datum. Ibid. 15.
 Lapretas. Epist. II.
 Laudare nimium res plena invidiæ. Her. 203.
 Plerumque ingratum præsentibus amicis. Or. 1162.
 Laudes immodicas virum bonum odisse. Iph. A. 980.
 Lectus ægrotantibus res grata. Or. 229.
 sine Legibus vitam humanam difficulter posse consistere. Hec. 800.
 Liberi, an bonum sint, necne, dubitatur. Œno. fr. II.
 Liberi, Dei donum. Ion. 472.
 Liberi degeneres aut frugi, unde. El. 369.
 Liberi divitiis et regiis thalamis præferendi. Ion. 485.
 Liberi pii maxima parentum felicitas. Or. 541.
 Liberi summa voluptas parentum in prosperis rebus, et propugnaculum adversis. Ion. 481.
 Liberorum curæ. Rh. 980.
 in Liberorum educatione multæ molestiæ perferendæ. Med. 1098.
 Liberorum munus præstantissimum. Ion. 472.
 Liberorum pulcherimum decus. Hel. 947.
 Libero extincto aspicere, malum cruciabile. Sup. 1120.
 Liberos tueri, plane decere. Iph. A. 1224.
 Liberos carentem miserum esse, etiam si potens et dives sit. Ion. 307.
 Libris carentes tranquillius vivunt reliquis. Med. 1091. etc.

pro Liberis suis laborare, omnibus commune. Iph. A. 918.
 Libertatem nimiam periculosa mala afferre. Tr. 392.
 Libido virorum minor quam mulierum. An. 219.
 Libidines exitium afferre terris et urbibus. Tr. 135.
 Lingua incontinens turpissimus morbus. Or. 10.
 Lingua loquax occasione parva magnum sæpe excitat incendium. An. 644.
 Lingua moderanda. Hip. 395.
 Lingua præclarum quiddam, si adsit illi fides. Iph. T. 1064.
 Linguae petulantis et effrænis poena. Med. 466.
 de Lite non pronunciandum, priusquam certus sermo perdiscatur. Her. 180.
 Literarum vis. Pal. fr. II.
 Loquendum præmeditate, non præcipitanter. Ph. 455.
 Lucra prava multis damno fuisse. Cy. 310.
 Lucris qui inhiat, urbi inutilis. Her. 3.
 Lucro omnes inhiant. Phil. fr. VII.
 Lux mortalibus aspectu jucundissima. Iph. A. 1250.
 Lype, dea doloris, laboris, ac tristitiæ. Or. 398. etc.
 Lyssa, dea furoris et rabiei. Her. F. 878.

M.

Magistratus officium. Hec. 844.
 Magnes lapis. Cæni. fr. V.
 Magna magnis periculis sunt obnoxia. Alcæon. fr. III.
 Majestatem et opinionem sapientiæ nihil rebus exilibus præstare. Tr. 411.
 Mala bene ferre, bonum. Cæno. fr. III.
 Male habentes difficiles plerumque, intractabiles et morosi. Or. 232. et 791.
 Malorum prosperitas de Deo dubitare facit. Bell. fr. XXV. Fr. inc. B. 21.
 Malum bono non misceri. Ion. 1017.
 Malum consilium consultori pessimum. Ibid. 1247. etc.
 Mala et curas animis mortalium deos dispensare. Sup. 615.
 Mala vicissitudine quadam per familias spirare. El. 1147.
 Malorum malæ voluptates. Iph. A. 387.
 Malos nunquam esse felices. Ion. 1621.
 ex Malis externis etiam sensum homines mordicare. El. 290.
 Manus unius dimicatio manca. Her. 275.
 Maritos ad uxores suas mulieres ventitare, nefas permittere. An. 943. etc.
 Maritus probus et pauper, divite, eodemque improbo, longe præstantior. An. 639.
 absque Maritorum consensu uxoribus nihil ardui tentandum. Sup. 40.
 Masculum genus ad domum semper pertinet. Dan. fr. VII.
 Matres liberorum amantes magis, quam patres. Ph. 359.

Matribus filiorum interitus magis amarus, quam patribus. Sup. 84.
 Matrimonia cum paribus contrahenda. El. 936.
 Antiop. fr. XVII.
 Meccenates patris loco habendi. Ion. 137.
 Medea a Creonte in exilium ire jussa. Med. 271.
 Medea ab Jasone repudiata. Ibid. 20. etc.
 Medea liberos interficit. Ibid. 1236. et 1280.
 Medæ cum Jasone expostulatio pro fide fracta. Ibid. 465. etc.
 Mediocris fortuna præstat tyrannorum opulentia. Hip. 1019. et 1111.
 Mediocritate tutius posse aliquem vivere, quam in splendida fortuna. Med. 120. etc.
 Meditatio præstat divitiis. Antiop. fr. XXXVIII.
 Menelaus Oresti, in discrimine vitæ existenti, operam denegat. Or. 710. etc.
 Menelai ædes incendere Orestes et Pylades statuunt. Ibid. 1152.
 Menelai cum Tyndaro concertatio in defendendo Orestis parricidio. Ibid. 492. etc.
 Menæceus pro patria seipsum immolat. Ph. Argum.
 Mens et rectum consilium vates optima. Hel. 763.
 Mensa taciturna præsepium. Fr. inc. B. 24.
 Mentis humanæ vis mira. Æol. fr. IX.
 Metus qui non laudandus. Tr. 1165.
 Milites ditescere ducibus damnosum. Ar. fr. XXII.
 Militum tyrannis. Hec. 617.
 Ministri virtus alacritas et celeritas. Dan. 47.
 Minotaurus. Thes. fr. VII.
 Miserias prævidisse est eas leviores facere. Ejus. fr. IV.
 Miserrimi quique vita, quam morte, plus delectantur. Iph. T. 691.
 Modestæ argumentum. Fr. inc. XXVII. et XXIX.
 Modestia donum Dei pulcherrimum. Med. 636. Laudatur. Hip. fr. III.
 Modicæ res bene partæ injustis divitiis præferendæ. Inus fr. XV. Phry. fr. XIV.
 Modus in rebus omnibus servandus. Hip. 261.
 Mœstitia hominibus perniciosa. Or. 398.
 sine Molestia nemo nascitur. Hec. 864.
 Monarchiæ laus. An. 474.
 Morborum levamen somnus. Or. 211.
 Morbos facilius ferri cum patientia. Hip. 205.
 Mori quando optimum. Hel. 303.
 Moribus mariti uxores se accommodent. Med. 233.
 Moriendum omnibus. Al. 419. et 785. Tem. fr. XV.
 Mors atrox malum. Iph. A. 1416.
 Mors jurgiorum finis. Antig. fr. XVI. Vid. Orcus.
 Mors mala est malum. Fr. inc. B. 22.
 Mors inexcusabilis, cum in deos quid delinquitur. Bac. 1000.
 Mors omnium malorum finis et remedium. Her. 595. Phi. fr. XIV.

- Mors omnibus abominabilis. Or. 1034.
Mors turpis, ingloria. Ibid. 782.
Mors vita ærumnosa optabilior. Tr. 632.
contra Mortem consolatio. Vide Consolatio.
Mortis horrorem fletu vincere velle, stultum.
Iph. T. 484.
Morti æquale, non nasci. Tr. 631.
Mortui a malis liberi. Ibid. 633.
Mortui blasphemii et mendaciis non proscin-
dendi. Ph. 1657. Honorifice sepeliendi.
Ibid. 1330. Lacrymis prosequendi. Sup.
21. Perpetuis lacrymis non revocari. Al.
990.
Mortuis convicia nulla obesse. Al. 726.
Mortuos non reverti in vitam. Hel. 1303.
Her. F. 297.
Mortalium res fortunæ subjectæ. Her. F. 1314.
El. 1100.
Muliebri genus causa omnium malorum. Med.
575.
Mulier, quæ, absente viro, domi se ornat, ut
compta prodeat, malarum in numero po-
nenda. El. 1072.
Mulieris bonæ officium. Fr. inc. CLII. Tr.
640. etc.
Mulieris erga virum inimicitiam una nocte re-
solvi. Ibid. 660.
Mulieri turpe cum juvenibus stare. El. 343.
Mulierem ad commovendos animos vim habere.
Iph. T. 1054.
contra Mulierem malam nullum remedium ex-
stare. An. 270.
Mulierem mulieri in labore præsto esse decet.
Hel. 336. Alop. fr. II.
Mulierem, non virum, domui præesse, turpe.
El. 932.
Mulierem per omnia viro acquiescere decere.
Ibid. 1052.
in Muliere adulterium famosius crimen, quam
in viro. Ibid. 1039.
Mulieres non superandæ viribus. Bac. 951.
Mulier omnium miserrima creatura. Med.
231.
Mulier omnium rerum pessima. Fr. inc. LIII.
Mulieres propter malitiam perpetuo odio dignæ.
Hip. 664.
Mulieres, si scribere possent, haberent etiam,
quod contra viros scriberent. Med. 425.
etc.
Mulieres sibi invicem comes et benevolæ. Iph.
T. 1061. Alop. fr. II.
Mulieres stultæ. El. 1035. Ad dolos com-
miniscendos solertes. Iph. T. 1032.
Mulieres domestica administrare decet. El.
74.
inter Mulieres etiam sapientes et ingeniosissi-
mas reperiri. Med. 1084.
Mulieres omnes, propter aliquot malas, male
audire. Ion. 398. etc. Propter quasdam
malas, non omnes protinus culpandæ et ex-
secrandæ. Hec. 1184.
Mulieres tanquam malum perniciosiss. dote a
parentibus elocari. Hip. 628. etc.
Mulieres viris, non liberis, favere. El. 265.
Mulieres custodiri difficiles. Dan. fr. XIII.
Fr. inc. B. XV.
Muliere mala nil pejus, bona nil melius. Me-
lan. fr. VII.
Mulieres universas vituperare malum et stul-
tum. Pro. fr. III.
Mulierum conditio erga maritos misera. Ion.
398.
Mulierum connubia fortunam regere. El. 1100.
Mulierum convivia ubi Venere mista fuerint,
nihil tum amplius sani esse in orgiis. Bac.
260.
Mulierum dotes pulcherrimæ. Her. 477.
Mulierum esse, manere domi. Tr. 642.
Mulierum est lacrymari, cum velint. Med.
928.
Mulierum forma expugnat omnia. Tr. 892.
Mulierum genus obtreactionis amans. Ph.
206. etc.
Mulierum ingenium non nisi iis esse notum,
qui illis conversantur. Hec. 1182.
Mulierum malarum consortio etiam honestas
corrumpi. An. 943.
Mulierum malitia improbis consiliis excitata.
Ion. 843.
Mulierum promptitudo in adornandis conviviis.
El. 422.
Mulierum vehemens affectio ad lugendum libe-
ros. Sup. 83. Ion. 902.
Mulieribus haud credendum. St. fr. VI.
Mulieribus non fidendum. Or. 1163. Cress.
fr. XI.
Multitudo atrox, quando habet improbos præ-
ses, contra, quando bonos. Or. 773.
Musica tristibus rebus adhibenda. Med. 190.
etc.
de Mysteriis apud rudem loquens, parum sapit.
Bac. 480.

N.

Nascentibus condolendum, Morientibus con-
gratulandum. Cresph. fr. I.
Natale solum dulce. Æg. fr. IV.
Natis eodem patre multa in corpore similia.
El. 522.
Natura res efficacissima in hominibus. Or.
126.
Natura stabilis, haud pecuniæ. El. 941.
Natura legibus postis non caret. Fr. inc.
CLXXI.
Natura paucis contenta. Fr. inc. XIV.
Nautarum vita exploditur. Phil. fr. VIII.
Necessitas gravissimum malum. Tr. 612.
Necessitati repugnantem stulte facere. Her.
F. 282.
Necessitati qui paret, sapit. Fr. inc. CXX.
Necessitate nihil fortius. Al. 965. Hel. 521.
Did. fr. I.
Negotium et otium mediocre, hominibus res
gratissima. Ion. 634.
Neoptolemus Andromacha, Hectoris uxore, po-
titus. An. Argum. Apollinem placaturus
Delphos proficiscitur. An. 52. Delphis oc-
cisus. An. 1073.
Neoptolemus Hermionem ducit. An. 29.
Nihil interit, sed mutatur tantum. Chry. fr.
VII. 11.

Niobæ quatuordecim liberi. Cresph. fr. II.
 Nobilitas in quibus laudanda. Hec. 379. etc.
 Unde potissimum judicanda. El. 385.
 Nobilitas sola in virtute posita. Dic. fr. X.
 Nothi nomine tantum sordent. Antig. fr. IX.
 And. fr. XXIV. Eu. fr. V. Ion. 854. etc.
 Novercas invidere liberis ex priorē uxore natis.
 Ion. 1025.
 Nox inimica rebus agendis. Ph. 734. Somni
 largitrix. Or. 174. etc.
 Noctem furibus servire. Iph. T. 1026.
 Noctu aliquid contra hostes tentare periculo-
 sum. Ph. 734.
 Novercarum in privignos malignitas. Phry.
 fr. XII.
 Numina invocare plausibile. Tr. 470.
 Nuncii officia. Sup. 459.
 Nuncii colendi et amandi. Ion. 180.
 Nuptiæ beatæ. Iph. A. 688.
 Nuptiæ impiæ contractæ multorum malorum
 causa. Med. 1291.
 Nuptiæ infelices, damnum maximum. Or.
 602.
 Nuptiæ cum paribus contrahendæ. Antiop.
 fr. XVII.
 Nuptiæ incertæ. Fr. inc. XLIX.
 Nuptiis iustis et honestis nihil gratius. Med.
 630.

O.

Oblivio malorum remedium. Or. 213.
 Otium et negotium mediocre, hominibus res
 gratissima. Vid. Negotium et Otium.
 Œdipus natus. Ph. 20. etc. Matrem ducit
 inscius. Ibid. 53. Miseriam suam deplo-
 rat. Ibid. 1054. et 1545. Sphingis ænigma
 solvit. Ibid. 50.
 Œdipo filii ex matre nati. Ph. 71. etc.
 Œneus, Tydei pater. Ibid. 422.
 Opes hodie nobilitant. Ibid. 442.
 Opes instabiles, et ad breve tempus manere.
 El. 940. Mutuo tantum a Deo datæ. Ph.
 558.
 Opes irritamenta malorum. Plis. fr. II.
 Opinione frui etiam suave. Tr. 678.
 Opulentia turpis et injusta repudianda. Hel.
 911.
 Opum instabilitas. Or. 340.
 Opum utilitas. Pol. fr. IV.
 Oraculum Laio datum. Ph. Argum.
 Oratio blanda non semper et omnibus grata.
 Hip. 486.
 Oratio brevis et perspicua plausibilior longa.
 Or. 640.
 Oratio silentio sæpe præstat. Or. 637.
 Orationem illustrium plus valere apud vulgus,
 quam obscurorum hominum. Hec. 294.
 Orcus cum Apolline expostulat. Al. 40.
 Orestes ab Apolline in maternam cædem ex-
 citatus. Or. 1167.
 Orestes Argis præficitur. Ibid. Argum.
 Orestes et Electra ab Argivis damnati. Ibid.
 858.
 Orestes furiis propter maternam cædem agitatus,
 et ad mortem damnatus. Or. Argum. Me-

nelao exponit, qua ratione insania ipsum
 corripuerit. Or. 395. etc.
 Orestes Neoptolemum Delphis occidit. An.
 1118.
 Orestis excusatio coram Tyndaro de cæde ma-
 terna. Or. 544. etc.
 Orphei tabulæ. Al. 967.
 Os refrenandum. Her. F. 1244.

P.

Parentum conviciatores seipsos ignominia af-
 ficiunt. Or. 559.
 Parentum mores vita exprimere, pulcherrimum
 liberorum decus. Hel. 947.
 Parentum virtutem etiam in liberis ut pluri-
 mum elucere. Hec. 379.
 Parentibus claris orti, multi degeneres. El.
 115.
 Parentibus interfectis, liberos superstites relin-
 quere, stultum. An. 520.
 Paridis iudicium. An. 273. Tr. 924.
 Parricidii pena, mala conscientia. Or. 396.
 Parthenopæus, Atalantæ filius. Ph. 152.
 Partus, maxima amoris vis. Iph. A. 917.
 Partus dolores. Fr. inc. CXLVIII. Med.
 250.
 Parva plerumque exosa magnis in hoc mundo.
 Ph. 542.
 Paterfamilias qualis, talis et familia. Al. 10.
 Patientiam viri ab uxoribus expugnari. An.
 270.
 Patri seni nihil dulcius filia. Sup. 1101.
 Patre eodem natis multa in corpore similia.
 El. 522.
 Patres, radices et auctores generis semper ha-
 beri. Or. 553.
 Patria ab omnibus juvanda. Ph. 1003.
 Patria est, ubicunque quis sustentatur. Phaëth.
 fr. II.
 Patriæ non parva gloria, fortiter occumbere.
 Tr. 401.
 Patriam si quisque pro virili juvaret, melius
 haberent omnia. Ph. 1022.
 Patria nihil carius. Ibid. 409.
 pro Patria mori et pati, gloriosum. Ibid. 1006.
 Pauperem et divitem saturatum tantundem ferre.
 El. 430.
 Pauperes et divites eodem jure teneri. Sup.
 408.
 Pauperes ingenium exercere nequeunt. Tem.
 fr. XIV.
 Pauperes et divites sibi invicem necessarii.
 Æol. fr. VI.
 Pauperum amici rarissimi. Med. 561.
 Paupertas omnibus exosa. Ibid.
 Paupertatis vitium. El. 404.
 Paupertatem per indigentiam virum mala docere.
 Ibid. 376.
 in Paupertate etiam animum bonum posse esse.
 Ibid. 372.
 Pax bello commodior mortalibus. Sup. 488.
 Pax Musis gratissima. Sup. 489.
 Pax opatur. Cresph. fr. IV. Laudatur. Her.
 F. 673. Sup. 489.

- Peccata atrocia atrocibus pœnis puniri. Hec. 1085.
 Peccata peccatis puniri. Hec. 1085.
 Pecuniæ vis. Vide infra.
 Pecuniæ omnia parent. Pal. fr. III. 2.
 Pelus Andromachen e manibus Menelai eripit. An. 715.
 Periclymenus Parthenopœum fudit. Ph. 1164.
 Perjuros et impios a Deo non exaudiri. Med. 1391.
 Persuasione vulgus facilius capitur, quam vi. Or. 699.
 Pertinacia duorum in imperio, maximum malum. Ph. 587.
 Phædra, Minois, regis Cretensis, filia. Hip. Argum. Amore erga Hippolytum inflammata. Ibid. 27. Eundem incestus accusat. Ibid. 385. Seipsam strangulat. Ibid. 802.
 Phædræ et nutricis colloquium de Hippolyto capiend. Ibid. 516.
 Pheres, Admeti pater. Al. 479.
 Phœbus, Oresti causa parricidii. Or. 416.
 Phœnissa insula. Ph. 212.
 Phthiæ littus. Hec. 451.
 Pietas est res facilis. Fr. inc. B. 33.
 Pii Deo curæ. Hip. 1339.
 Pios in adversitatibus etiam sibi semper similes manere. Hec. 595.
 Pleuritidis causa. Scy. fr. I. 3.
 Poëseos studium haud utile. Antiop. fr. XXXIII.
 Poëtæ perfecti pauci. Vid. Duces.
 Polybus, Corinthi rex, Œdipum educat. Ph. 28.
 Polydorus, Priami filius, ad Polymestorem Thracum tyrannum, cum magna pecunia missus, et ab eodem necatus. Hec. 7. etc.
 Polydorus, Priami filius, auri causa necatus. Hec. 25.
 Polygamia etiam apud Gentiles infamis. An. 177. Multorum malorum causa. Ibid. 465. etc.
 Polymestor, Thracum tyrannus, ab Hecuba excœcatur. Hec. 1050. Facinus excusat. Ibid. 1135.
 Polymestor exoculatus a mulieribus. Hec. Argum. Fœminas omnes diris devovet. Ibid. 1178.
 Polymestoris astutia in simulando dolore erga Hecubæ miseriam. Hec. 954.
 Polymestoris filii ab Hecuba necati. Hec. Argum. et 1118.
 Polynices,Adrasti gener. Ph. 77.
 Polynices insepultus ab avunculo abjectus. Ph. Argum.
 Polynicis cadaver insepultum abjici mandat Creon. Ibid. 1623.
 Polyxena, Hecubæ filia, Achilli oblata. Hec. 110.
 Polyxena matrem Hecubam contra immolationem futuram animat. Ibid. 402. etc.
 Polyxena moriens honestatis memor existit, tegens tegenda. Ibid. 568. etc.
 Polyxena quibus ceremoniis mactata. Ibid. 521. etc.
 Polyxenæ fortitudo in subeunda morte. Ibid. 342. etc.
- Populus, vitæ arbiter. Iph. A. 449.
 Populi inconstantia. Sup. 410. etc.
 Posterorum infelicitas unde. Her. F. 1261.
 Potentia bonis amicis non pluris facienda. Ibid. 1425.
 Præcipitantia ubique periculosa. Ph. 455.
 Præconum mos. Her. 293.
 Præsentia omnia boni consulenda. Or. 1025.
 Præstantes et claros viros non negligi a diis. Hel. 1694.
 Priamus a Neoptolemo cæsus ad altare Jovis Hercai. Hec. 23. Tr. 483. Quinquaginta liberorum pater. Tr. 135.
 Præsto omne, quod naviter agitur. Sup. 761.
 Probis probitas semper effulget. Hec. 597.
 Probrum, vitæ tædium apud bonos viros haberi. Her. 201.
 Probra tacere præstat. Tr. 384.
 Profani et impij a sacris et aris arcendi. Ion. 1314.
 Proles turpis et inhonesta patri probrum. Ph. 821. etc.
 Prolis amans mulierum genus. Ibid. 359.
 Prolis amor naturalis. Alcmen. fr. VI.
 Proserpina dea, umbrarum regina. Or. 965.
 Pulchritudinem fœminas beare. Hel. 311.
 Pylades, Orestis amicus. Or. Argum. Cum Oreste et Electra mori cupit. Ibid. 803.
 Morituri de interficiendo Menelao consilium ineunt. Ibid. 1071. etc.
- Q.
- Quot homines, tot sententiæ. Fr. inc. B. 14.
- R.
- Rationes rationibus superari. Iph. A. 1013.
 Regalis conditionis laus. Ar. fr. IX.
 Regem occidere, haud res levis. El. 760.
 Reges sapientum consortio sapientes fieri. Fr. inc. XLIV.
 Regibus amicum esse, magnum. Rh. 198.
 Religio Gentilium tribus capitibus comprehenditur. Antiop. fr. IV.
 Res hominum instabiles. Ion. 969. Fallaces et lubricæ. Her. F. 62.
 Res mortalium omnes incomprehensa via duci. Tr. 887.
 in Rebus mortalium nihil perpetuo beatum. Sup. 269.
 Republicam culpa vacare. Sup. 879.
 Respicere cum pudore satius, quam in errore perseverare. Hip. 245. etc.
 Rhesus, Strymonis fluvij filius. Rh. Argum.
 Robur sensu carens damnosum. Tem. fr. XI.
- S.
- Sacerdotum et pastorum vita qualis. Ion. 633. Cret. fr. II. 10.
 Sanctitatem simulantes plerumque omnium pessimi. Hip. 955.

- Sapere non nimium, aliquando dulce. Iph. A. 924.
- Sapientia a sapiente viro discenda. Rh. 206.
- Sapientiae et gloriae fama multis saepe nocuit. Med. 293.
- Sapientia robori praestat. Antiop. fr. V.
- Sapientiae laus. Antiop. fr. XII.
- Sapiunt homines recte, sed male agunt. Med. 1078.
- Satietas omnium. Antiop. fr. XXVII.
- Scelerati in amicorum numerum non adsciscendi. Hip. 614.
- Scurrae exploduntur. Melan. fr. XX.
- Seipsum quisque plus diligit, quam proximum. Med. 86.
- Semele, Cadmi filia, a Jove adamata. Hip. 453.
- Senecta ineluctabilis. Sup. 1108.
- Senecta non optanda. Ceno. fr. IV. Fr. inc. LXXVIII.
- Senes consilio valent. Bel. fr. XXII. Melan. fr. XVII.
- Senes aliorum manibus et baculis indigent, quibus firmiter incedant. Ph. 841.
- Senes non libenter mori. Al. 670.
- Senes animo compensare, quod deest viribus corporis. Ion. 742.
- Senes esse morosos. An. 727.
- Senex animosus praestat juveni ferocienti. An. 764.
- Sensum etiam ex malis externis homines mordicare. El. 290.
- Sepulturae sumtus impendere insanum. Pol. fr. VI.
- ex uno Sermone alium sermonem oriri. Tr. 701.
- Servitium res infima. Ion. 983. Miserrima. Hec. 332.
- Servum bonum nihilo deteriore esse libero homine. Phry. fr. X. Ion. 854. Melan. fr. VI.
- Servorum ingenium et natura. Or. 1115.
- Severitatem morum damnat Euripides. Fr. inc. CLXV. 8.
- Silentium pulcherrima mulierum dos. Her. 477.
- Silentii laus. Antiop. fr. X.
- Silentium sermone saepissime praestat, et e contra. Her. 638.
- Somnia falsa et nihili. Iph. A. 569.
- Somni largitrix nox. Or. 174. etc.
- Somnus morborum levamen. Ibid.
- Sophoclis Tragediae aliquot naufragio perditae. Epist. II.
- Sortem asperam aliquando vices mutare. Iph. T. 1120. Mutationes insignes parere. Ibid. 721.
- Sortem indignis modis eos agitare, qui bono patre sunt nati. Her. 234. Ultra sortem non sapiendum. Bac. 393.
- Speranda omnia. Hyp. fr. VIII.
- Sperandum vivis. Tr. 629. In malis. Her. F. 105.
- Spes alit exsules. Ph. 399. Praeter spem multa evenire. Med. 1416.
- Spurii saepe praestantiores legitimis. An. 638. Vid. Notli.
- Stultitia impietatis soror. Fr. inc. VII. et XII.
- Stultitia magis mulieribus, quam viris, innata. Hip. 966.
- Stultus stulta loquitur. Bac. 369.
- Stupratoribus alterius conjugis quae mala eveniant. El. 921.
- Subditi magistratum saepe sapientia antecunt. An. 699.
- Superbi Deo invis. Ph. 192.
- Sustinere vel superare ea, quae fieri nullo modo possunt, haud facile. Iph. A. 1370.
- T.
- Temeritas damnosa. Fr. inc. VIII.
- Tempus mitigat aëumnas. Al. 381. Phil. fr. III. Omnia revelat. Hip. 428.
- Tempori serviendum. Or. 700.
- Tenebras habere quid augustum. Bac. 486.
- Terra alia ad aliud utilis. Tem. fr. XII.
- Terra omnis sapienti viro patria. Fr. inc. XXXVII.
- Terra arida fecunditate saepe superat pinguem. An. 636.
- Thebani e dentium serpentis satu orti. Her. F. 794.
- Theseus, Æthrae et Neptuni filius. Hip. Argum.
- Thesei nomen describitur ab illiterato. Thes. fr. V.
- Thesei fuga in Trozenem ob homicidium. Hip. Argum.
- Thetis, dea marina; ejus templum. An. Argum.
- Tiresias vates a Creonte de belli eventu interrogatus. Ph. 856. Vaticinatur, Menœceum pro patria immolandum. Ibid. 920.
- Tiresiae de Thebanorum contra Argivos victoria vaticinium. Ibid. Argum.
- Tristitia morbos parit. Fr. inc. LXVI.
- Tristium vita misera. Al. 800.
- Trojani belli et excidii causa. Hec. 629. etc.
- Tu si quae decet rogaveris, quae te decent audies. Iph. A. 1134.
- Turba non nimis timenda. Ibid. 517.
- Turpia potius reticenda, quam commemoranda. Tr. 334.
- Tydeus. Ph. 136.
- Tydeus Melanippi cerebro pascitur. Meleag. fr. XVIII.
- Tyndarus procos Helenæ juramento astringit. Iph. A. 58.
- Tyndari expositio cum Menelao, quod defenderet Orestem matricidam. Or. 478.
- Tyrannidis infelicitas. Peliad. fr. V.
- Tyrannos bonos odisse, improbos amare. Ion. 627.
- V.
- Vanitas hominum. Sup. 734.
- Vates si dixerit inimica hominibus, invisus. Ph. 962.
- Vates gloriae avidi. Iph. A. 520.

- Venus domat omnia. Hip. 1. etc.
 Venus inmodica abominanda. Iph. A. 547.
 Venus mortalibus stulta. Tr. 989.
 Venus odio Hippolytum cur prosecuta. Hip. 11. etc. Potentissima regina. Hip. 1. etc.
 Veneris thalamus castus quibus contingit, felices. Iph. A. 543. etc.
 Veneris immensum imperium. CEd. fr. XVII.
 Venere nomen stultitiæ tribui. Tr. 990.
 Verecundia potissimum virgines et adolescentes decet. Hec. 975.
 Veritas in justa urbe res optima. Alcmen. fr. III.
 Veritas injungitur. Fr. inc. XVIII. et XIX.
 Veritatis oratio simplex. Ph. 472.
 Veritati diem servire. Iph. T. 1026.
 Vicissitudo omnium rerum grata. Or. 234.
 Vicissitudo rerum mortalium. Dan. fr. I.
 Victoria optanda, sin minus, mors honesta. Fr. inc. CX.
 Victoria res jucunda. Ph. 1206.
 Victoriam non militibus, sed exercitus duci, imputari. An. 697.
 Vinum res vehemens et insuperabilis. Cy. 674.
 Vino sublato, nihil suave hominibus. Bac. 772.
 Vir unus sexcentis mulieribus præstat. Iph. A. 1394.
 Viri boni munus, optimis semper uti. Ibid. 502.
 Viri pravi, pravæ voluptates. Ibid. 387.
 Viro etiam malo uxor morem gerat. An. 212.
 Viro olim beato mutationes acerbæ. Her. F. 1291.
 Viro per omnia acquiescere, mulierem decere. El. 1052.
 Viro probo mores non commutandi. Iph. A. 345.
 Virum bonum cultu debito prosequi, egregium civibus decus. Her. F. 1334.
 Virum non virgineo cultu, sed ingenio virili, esse debere. El. 948.
 Viris integris non irascendum. Bac. 672.
 Viris sapientibus commiserationem inesse. El. 294.
 Viro bonos ab uxoribus malis facile perverti. Or. 737.
 Virgines domi manere decet. Or. 108.
 Virtus sine Deo inutilis. Sup. 596.
 Virtus supremum homini bonum. Fr. inc. V.
 Virtutem non in ventris ingluvie esse sitam. Sup. 865.
 Virtutem parentum sæpe in liberis etiam elucere. Hec. 379. etc.
 Virtutem sectari, magna res. Iph. A. 568.
 Vis Deo invisæ. Hel. 909.
 Vita labor. Fr. inc. CXXII.
 Vitis lignum, scita res. Cy. 569.
 Vites curarum sedatrices. Bac. 772.
 Vita caduca et parva res. Sup. 953.
 Vita humana laboriosiss. Hip. 188.
 Vita nostra certamen. Sup. 559.
 Vita omnibus hominibus cara. Or. 1036.
 Vita sacerdotum et pastorum qualis. Vid. Sacerdotum, etc.
- Vitæ humanæ misera conditio. Hyp. fr. IV.
 Fr. inc. CLX.
 ante Vitæ finem nemo beatus reputandus. El. 954. etc.
 Vitæ humanæ jacturam mortalibus non reparari. Sup. 775.
 Vitam finire laqueo, fœdum. Hel. 305. 306.
 Vitam humanam sine legibus difficillime consistere. Hec. 800.
 Vitam privatam in mediocri fortuna præferendam esse summæ opulentiae. Ion. 621.
 Vitam cum prudentia transigere, sapientis. Iph. A. 925.
 Vitam tranquillam, cum prudentia conjunctam, inconcussam manere. Bac. 388.
 Vitam tyrannorum, quamvis splendidam, intus esse plenam curarum. Ion. 621.
 Vita functi liberi a malis omnibus. Tr. 633.
 Vita nihil carius et pretiosius. Al. 301. Fr. inc. LXXXI.
 e Vita læta ad miseras recidere, cruciabile ævum mortalibus. Iph. T. 1121.
 in Vita mortalium plura mala, quam bona, inesse. Sup. 196.
 Vituperium mulierum. Hec. 1178. etc.
 Vivere male satius, quam bene mori. Iph. A. 1252.
 Ulcisci inimicos jucundum. Bac. 875.
 Ulysses Polyxena mactationi præfectus. Hec. 218.
 Ulysses Trojam prodendi et explorandi gratia ingressus, et ab Helena agnitus, atque ab Hecuba servatus. Ibid. 239.
 Ulyssis consilium de Polyxena Achilli mactanda. Ibid. 220.
 Voluptates humanæ vitæ multæ. Hip. 383.
 Votis deos colentes felix transigere ævum. El. 196.
 Urbe clara nasci ad felicitatem alicujus pertinet. Epig. IV.
 Urbium et templorum vastatores suum quoque fatum manere. Tr. 95.
 Usus omnium rerum magister. An. 683.
 Vulgus ad Fortunæ favorem etiam plerumque inclinat. Or. 896. etc.
 Vulgus amicis verbis facilius persuadetur, quam vi et armis. Or. 697.
 Vulgi ingenium varium. Or. 695.
 Vulgi inconstantia. Or. 695. Ingenium. Ibid.
 Vultus et forma proditores animi. Ion. 239.
 Uxor impudica et mala, ingens malum. Or. 248.
 Uxor pia et bona ducenda, aut a nuptiis omnino abstinendum. Al. 627.
 Uxor pia et modesta rarissimum in terris donum. Ibid. 474.
 Uxorem improbam ob opes, aut clarum genus, ducere, insanientis. El. 1097.
 Uxorem probam ac bonam domi alere prudentis viri. Iph. A. 749.
 Uxores improbæ viris sæpe causa sunt factorum impiorum. Or. 605.

COLLATIO NUMERORUM PRÆCIPUARUM
EDITIONUM.

ALCESTIS.

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.		Beck.	Matt.	Monk.	Mus.
10	10	10	10		460	472	470	465
20	20	20	20		470	484	482	477
30	29	29	29		480	495	493	488
40	39	39	39		490	505	503	498
50	49	49	49		500	515	513	508
60	59	59	59		510	525	523	518
70	69	69	69		520	535	533	528
80	79	79	79		530	545	543	538
90	90	90	89		540	555	553	548
100	100	100	98		550	565	563	558
110	112	112	110		560	575	573	568
120	122	122	120		570	585	583	578
130	132	132	130		580	594	593	588
140	142	143	140		590	603	603	598
150	152	153	150		600	613	613	608
160	162	163	160		610	623	623	618
170	172	173	170		620	633	633	628
180	182	183	180		630	643	643	638
190	192	193	190		640	653	653	648
200	202	203	200		650	663	663	658
210	212	213	210		660	673	673	668
220	222	223	220		670	683	683	678
230	233	234	231		680	693	693	688
240	246	246	244		690	703	703	698
250	257	257	255		700	713	713	708
260	268	268	265		710	723	723	718
270	278	278	275		720	733	733	728
280	291	290	286		730	743	743	739
290	301	300	296		740	753	753	749
300	311	310	306		750	764	763	759
310	321	320	316		760	774	773	769
320	331	329	326		770	784	783	779
330	341	339	336		780	794	793	789
340	351	349	346		790	804	803	799
350	361	359	356		800	814	813	809
360	371	369	366		810	824	823	819
370	381	379	376		820	834	833	829
380	391	389	386		830	844	843	839
390	401	399	396		840	854	853	849
400	411	409	406		850	864	863	859
410	422	420	416		860	874	873	869
420	432	430	425		870	885	884	880
430	442	440	435		880	897	898	894
440	452	450	445		890	907	908	904
450	462	460	455		900	919	922	918

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.		Beck.	Matt.	Monk.	Mus.
910	928	932	928		1050	1057	1066	1068
920	936	940	938		1060	1067	1076	1078
930	945	950	948		1070	1077	1086	1088
940	953	958	958		1080	1087	1096	1098
950	963	968	968		1090	1097	1106	1108
960	973	978	978		1100	1107	1116	1118
970	983	988	988		1110	1117	1126	1129
980	992	998	998		1120	1127	1136	1139
990	999	1007	1008		1130	1137	1146	1149
1000	1008	1017	1018		1140	1147	1156	1159
1010	1017	1026	1028		1150	1157	1166	1169
1020	1027	1036	1038		1160	1167	1176	1179
1030	1037	1046	1048		1166	1173	1182	1185
1040	1047	1056	1058					

ANDROMACHE.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10		290	291	291		570	560	570
20	20	20		300	301	301		580	570	580
30	30	30		310	311	311		590	580	590
40	40	40		320	321	321		600	590	600
50	50	50		330	331	331		610	600	610
60	60	60		340	341	341		620	610	620
70	70	70		350	351	351		630	620	630
80	80	80		360	361	361		640	630	640
90	90	90		370	371	371		650	640	650
100	100	100		380	381	381		660	650	660
110	110	110		390	391	391		670	660	670
120	120	120		400	401	401		680	670	680
130	130	130		410	410	410		690	680	690
140	140	140		420	420	420		700	690	700
150	150	150		430	430	430		710	700	710
160	160	160		440	440	440		720	710	720
170	170	170		450	450	450		730	720	730
180	180	180		460	460	460		740	730	740
190	191	191		470	468	470		750	740	750
200	201	201		480	476	480		760	750	760
210	211	211		490	483	490		770	758	770
220	221	221		500	492	500		780	766	780
230	231	231		510	501	510		790	774	790
240	241	241		520	510	520		800	782	800
250	251	251		530	520	530		810	793	810
260	261	261		540	530	540		820	803	820
270	271	271		550	540	550		830	813	830
280	281	281		560	550	560		840	822	840

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
850	831	850		1000	981	1001		1150	1126	1152
860	841	860		1010	991	1011		1160	1136	1162
870	851	870		1020	1000	1021		1170	1146	1172
880	861	880		1030	1008	1031		1180	1156	1182
890	871	890		1040	1016	1041		1190	1166	1192
900	881	901		1050	1025	1051		1200	1176	1202
910	891	911		1060	1035	1061		1210	1185	1212
920	901	921		1070	1045	1071		1220	1194	1222
930	911	931		1080	1056	1082		1230	1205	1233
940	921	941		1090	1066	1092		1240	1215	1243
950	931	951		1100	1076	1102		1250	1225	1253
960	941	961		1110	1086	1112		1260	1235	1263
970	951	971		1120	1096	1122		1270	1245	1273
980	961	981		1130	1106	1132		1280	1255	1283
990	971	991		1140	1116	1142		1289	1264	1292

BACCHÆ.

Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	10		280	280	277	261	280
20	22	20	22	20		290	290	287	271	290
30	30	30	30	30		300	300	297	281	300
40	40	40	40	40		310	310	307	291	310
50	50	50	50	50		320	320	317	301	320
60	60	60	60	60		330	330	327	311	330
70	70	70	70	70		340	340	336	321	340
80	80	82	78	80		350	350	347	331	350
90	89	92	84	90		360	360	357	341	360
100	100	103	90	100		370	370	367	351	370
110	110	113	98	110		380	380	378	361	380
120	120	124	108	120		390	390	388	370	390
130	130	135	118	130		400	400	399	379	400
140	140	145	127	140		410	411	409	389	410
150	150	154	136	150		420	420	416	396	420
160	161	163	145	160		430	431	425	405	430
170	170	167	151	170		440	440	433	413	440
180	180	177	161	180		450	450	443	423	450
190	190	187	171	190		460	460	453	433	460
200	200	197	181	200		470	470	463	443	470
210	210	207	191	210		480	480	473	453	480
220	220	217	201	220		490	490	483	463	490
230	230	227	211	230		500	500	493	473	500
240	240	237	221	240		510	510	503	483	510
250	250	247	231	250		520	520	513	493	520
260	260	257	241	260		530	530	523	500	530
270	270	267	251	270		540	540	532	509	540

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Elm.	Her.	Matt.	Mus.
550	550	542	516	550		980	980	976	940	982
560	560	552	524	560		990	990	985	949	992
570	570	561	530	570		1000	1000	995	958	1002
580	580	572	539	580		1010	1010	1004	967	1012
590	590	582	548	590		1020	1020	1014	975	1022
600	600	593	557	600		1030	1030	1023	984	1032
610	610	603	566	610		1040	1040	1034	995	1042
620	620	613	576	620		1050	1050	1044	1005	1052
630	630	623	586	630		1060	1060	1054	1015	1062
640	640	633	596	640		1070	1070	1064	1025	1072
650	650	643	607	651		1080	1080	1074	1035	1082
660	660	653	617	661		1090	1090	1084	1045	1092
670	670	663	627	671		1100	1100	1094	1055	1102
680	680	673	637	681		1110	1110	1104	1065	1112
690	690	683	647	691		1120	1120	1114	1075	1122
700	700	693	657	701		1130	1130	1124	1085	1132
710	710	703	667	711		1140	1140	1134	1095	1142
720	720	713	677	721		1150	1150	1144	1105	1152
730	730	723	687	731		1160	1160	1153	1115	1162
740	740	733	697	741		1170	1170	1163	1124	1172
750	750	743	707	751		1180	1180	1173	1133	1182
760	760	753	717	761		1190	1191	1185	1145	1192
770	770	763	727	771		1200	1200	1194	1154	1202
780	780	773	737	781		1210	1210	1204	1164	1212
790	790	783	747	791		1220	1220	1214	1174	1222
800	800	793	757	801		1230	1230	1224	1184	1232
810	810	803	767	812		1240	1240	1234	1194	1242
820	820	813	777	822		1250	1250	1244	1204	1252
830	830	823	787	832		1260	1260	1254	1214	1262
840	840	833	797	842		1270	1270	1264	1224	1272
850	850	843	807	852		1280	1280	1274	1234	1282
860	860	853	817	862		1290	1290	1284	1244	1292
870	870	863	827	872		1300	1300	1294	1254	1302
880	880	874	838	882		1310	1310	1304	1264	1312
890	890	884	848	892		1320	1320	1314	1274	1322
900	900	895	859	902		1330	1330	1326	1285	1332
910	910	906	870	912		1340	1340	1336	1295	1342
920	920	916	880	922		1350	1350	1347	1305	1352
930	930	926	890	932		1360	1360	1357	1315	1362
940	940	936	900	942		1370	1370	1368	1325	1372
950	950	946	910	952		1380	1380	1377	1335	1382
960	960	956	920	962		1390	1390	1387	1345	1392
970	970	966	930	972						

CYCLOPS.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10		250	251	251		490	489	492
20	20	20		260	261	261		500	499	502
30	30	30		270	271	271		510	509	512
40	40	40		280	281	281		520	519	522
50	50	50		290	291	291		530	529	532
60	60	60		300	301	301		540	539	542
70	70	70		310	311	311		550	549	553
80	80	80		320	321	321		560	559	563
90	90	90		330	331	331		570	569	573
100	100	100		340	341	341		580	579	584
110	110	110		350	351	351		590	589	594
120	120	120		360	361	361		600	599	604
130	130	130		370	369	371		610	608	614
140	140	140		380	380	381		620	617	624
150	150	150		390	390	391		630	627	634
160	161	161		400	400	401		640	637	644
170	171	171		410	410	411		650	647	654
180	181	181		420	420	421		660	658	664
190	191	191		430	430	431		670	668	674
200	201	201		440	440	441		680	678	684
210	211	211		450	450	451		690	688	694
220	221	221		460	460	461		700	698	704
230	231	231		470	470	472		705	703	709
240	241	241		480	480	482				

ELECTRA.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10		160	160	160	160
20	20	20	20		170	170	170	170
30	30	30	30		180	180	180	180
40	40	40	40		190	189	190	189
50	50	50	50		200	199	200	199
60	60	60	60		210	208	210	208
70	70	70	70		220	218	220	218
80	80	80	80		230	228	230	228
90	90	90	90		240	238	240	238
100	100	100	100		250	248	250	248
110	110	110	110		260	258	260	258
120	120	120	120		270	268	271	268
130	130	130	130		280	278	281	278
140	140	140	140		290	288	292	288
150	150	150	150		300	298	302	298

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
310	308	312	308		800	804	805	795
320	318	322	318		810	814	815	805
330	328	332	328		820	824	825	815
340	338	342	338		830	834	835	825
350	348	352	348		840	844	845	835
360	358	362	358		850	854	855	845
370	368	373	368		860	864	865	855
380	378	383	378		870	874	875	865
390	388	393	388		880	884	885	875
400	398	403	398		890	894	895	885
410	408	413	408		900	904	905	895
420	418	423	418		910	914	915	905
430	428	433	428		920	924	925	915
440	438	443	438		930	934	935	925
450	448	453	448		940	944	945	935
460	458	463	458		950	954	955	945
470	468	473	468		960	964	965	955
480	477	483	477		970	974	976	965
490	486	493	485		980	984	986	975
500	496	503	495		990	994	997	985
510	506	513	505		1000	1004	1007	995
520	516	523	515		1010	1014	1017	1005
530	526	533	525		1020	1024	1027	1015
540	536	543	535		1030	1034	1037	1025
550	546	553	545		1040	1044	1047	1035
560	556	564	555		1050	1054	1057	1045
570	566	574	565		1060	1064	1067	1055
580	576	584	575		1070	1074	1077	1065
590	586	594	585		1080	1084	1087	1075
600	605	604	595		1090	1094	1097	1085
610	615	614	605		1100	1104	1107	1095
620	625	624	615		1110	1114	1117	1105
630	635	634	625		1120	1124	1127	1115
640	645	644	635		1130	1134	1137	1125
650	655	654	645		1140	1144	1147	1135
660	665	664	655		1150	1154	1157	1145
670	675	674	665		1160	1164	1169	1155
680	685	684	675		1170	1174	1179	1165
690	695	694	685		1180	1185	1189	1177
700	705	704	695		1190	1193	1199	1188
710	714	714	705		1200	1202	1209	1198
720	723	724	714		1210	1212	1219	1208
730	733	734	725		1220	1221	1229	1217
740	743	744	735		1230	1231	1239	1228
750	754	755	745		1240	1241	1249	1237
760	764	765	755		1250	1251	1259	1247
770	774	775	765		1260	1261	1269	1257
780	784	785	775		1270	1271	1279	1267
790	794	795	785		1280	1281	1289	1277

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
1290	1291	1299	1287		1330	1331	1339	1327
1300	1301	1309	1297		1340	1339	1347	1335
1310	1311	1319	1307		1350	1349	1357	1345
1320	1321	1329	1317		1359	1358	1366	1354

HECUBA.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10		390	387	390	394
20	20	20	20		400	397	400	404
30	30	30	30		410	407	410	414
40	40	40	40		420	417	420	424
50	50	50	50		430	427	430	434
60	60	60	60		440	437	440	444
70	69	70	70		450	447	450	454
80	76	80	79		460	456	460	464
90	87	90	90		470	465	470	474
100	95	100	100		480	475	480	484
110	105	110	110		490	485	490	494
120	115	120	120		500	495	500	504
130	125	130	130		510	505	510	514
140	135	140	139		520	515	520	524
150	145	150	150		530	525	530	534
160	156	160	161		540	535	540	544
170	166	170	171		550	545	550	554
180	176	180	181		560	555	560	564
190	186	190	192		570	565	570	574
200	196	200	202		580	575	580	584
210	207	210	214		590	585	590	594
220	217	220	224		600	595	600	604
230	227	230	234		610	605	610	614
240	237	240	244		620	615	620	624
250	245	250	252		630	625	630	634
260	257	260	264		640	634	640	643
270	267	270	274		650	641	650	652
280	277	280	284		660	649	660	660
290	287	290	294		670	659	670	670
300	297	300	304		680	669	680	680
310	307	310	314		690	680	690	691
320	317	320	324		700	688	700	699
330	327	330	334		710	697	710	708
340	337	340	344		720	704	720	715
350	347	350	354		730	713	730	724
360	357	360	364		740	723	740	734
370	367	370	374		750	733	750	744
380	377	380	384		760	743	760	754

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.
770	753	770	764		1040	1016	1040	1031
780	763	780	774		1050	1026	1050	1041
790	773	790	784		1060	1036	1060	1051
800	783	800	794		1070	1047	1070	1061
810	793	810	804		1080	1058	1080	1071
820	803	820	814		1090	1066	1090	1080
830	813	830	824		1100	1077	1100	1091
840	823	840	834		1110	1086	1110	1100
850	833	850	844		1120	1096	1120	1110
860	843	860	854		1130	1106	1130	1120
870	853	870	864		1140	1116	1140	1130
880	863	880	874		1150	1126	1150	1140
890	873	890	884		1160	1136	1160	1150
900	883	900	894		1170	1146	1170	1160
910	892	910	904		1180	1156	1180	1170
920	901	920	914		1190	1166	1190	1180
930	911	930	924		1200	1176	1200	1190
940	921	940	934		1210	1186	1210	1200
950	930	950	945		1220	1196	1220	1210
960	939	960	954		1230	1206	1230	1220
970	949	970	964		1240	1216	1240	1230
980	959	980	974		1250	1226	1250	1240
990	969	990	984		1260	1236	1260	1250
1000	979	1000	994		1270	1246	1270	1260
1010	989	1010	1004		1280	1256	1280	1270
1020	999	1020	1014		1290	1266	1290	1280
1030	1006	1030	1021		1295	1271	1295	1285

HELENA.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10		160	161	161		310	303	311
20	20	20		170	172	171		320	313	321
30	30	30		180	181	181		330	323	331
40	40	40		190	190	191		340	333	341
50	50	50		200	200	201		350	343	351
60	60	60		210	209	211		360	354	361
70	70	70		220	219	221		370	365	371
80	81	81		230	228	231		380	375	381
90	91	91		240	237	241		390	384	391
100	101	101		250	245	251		400	393	401
110	111	111		260	253	261		410	403	411
120	121	121		270	263	271		420	413	421
130	131	131		280	273	281		430	423	431
140	141	141		290	283	291		440	433	441
150	151	151		300	293	301		450	443	451

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
460	453	461		880	874	883		1300	1284	1304
470	463	471		890	884	893		1310	1294	1314
480	473	481		900	894	903		1320	1304	1324
490	483	491		910	904	913		1330	1314	1334
500	493	501		920	914	923		1340	1323	1344
510	503	511		930	924	933		1350	1334	1354
520	513	521		940	934	943		1360	1344	1364
530	523	531		950	944	953		1370	1354	1374
540	533	541		960	954	963		1380	1364	1384
550	543	551		970	964	973		1390	1374	1394
560	553	561		980	974	983		1400	1384	1404
570	564	572		990	984	993		1410	1394	1414
580	574	582		1000	994	1003		1420	1404	1424
590	584	592		1010	1004	1013		1430	1414	1434
600	594	602		1020	1014	1023		1440	1424	1444
610	604	612		1030	1024	1033		1450	1434	1454
620	614	622		1040	1034	1043		1460	1444	1464
630	624	632		1050	1044	1053		1470	1454	1474
640	634	642		1060	1054	1063		1480	1464	1484
650	645	652		1070	1064	1073		1490	1474	1494
660	654	662		1080	1074	1083		1500	1484	1504
670	664	672		1090	1084	1093		1510	1494	1514
680	674	682		1100	1094	1103		1520	1504	1524
690	684	692		1110	1104	1113		1530	1514	1534
700	694	702		1120	1113	1123		1540	1524	1544
710	703	712		1130	1120	1133		1550	1534	1554
720	714	723		1140	1129	1143		1560	1544	1564
730	724	733		1150	1136	1153		1570	1554	1574
740	734	743		1160	1146	1163		1580	1564	1584
750	744	753		1170	1155	1173		1590	1574	1594
760	754	763		1180	1164	1183		1600	1584	1604
770	764	773		1190	1174	1193		1610	1594	1614
780	774	783		1200	1184	1204		1620	1604	1624
790	784	793		1210	1194	1214		1630	1614	1634
800	794	803		1220	1204	1224		1640	1624	1644
810	804	813		1230	1214	1234		1650	1634	1654
820	814	823		1240	1224	1244		1660	1644	1664
830	824	833		1250	1234	1254		1670	1654	1674
840	834	843		1260	1244	1264		1680	1664	1684
850	844	853		1270	1254	1274		1690	1674	1694
860	854	863		1280	1264	1284		1700	1684	1704
870	864	873		1290	1274	1294		1708	1692	1712

COLLATIO NUMERORUM

HERACLIDÆ.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.		Beck.	Elm.	Matt.	Mus.
10	10	10	10		470	470	469	470
20	20	20	20		480	480	479	480
30	30	30	30		490	490	489	490
40	40	40	40		500	500	499	500
50	50	50	50		510	510	509	510
60	60	60	60		520	520	519	520
70	70	70	70		530	530	529	530
80	80	79	80		540	540	539	540
90	89	88	90		550	550	549	550
100	100	99	100		560	560	559	561
110	110	109	110		570	570	569	571
120	120	119	120		580	580	579	581
130	130	129	130		590	590	589	591
140	140	139	140		600	600	599	601
150	150	149	150		610	610	609	611
160	160	159	160		620	620	616	621
170	170	169	170		630	630	625	631
180	180	179	180		640	640	635	641
190	190	189	190		650	650	645	651
200	200	199	200		660	660	655	661
210	210	209	210		670	670	665	671
220	220	219	220		680	680	675	681
230	230	229	230		690	690	685	691
240	240	239	240		700	700	695	701
250	250	249	250		710	710	705	711
260	260	259	260		720	720	715	722
270	270	269	270		730	730	725	732
280	280	279	280		740	740	735	743
290	290	289	290		750	750	745	753
300	300	299	300		760	760	755	763
310	310	309	310		770	770	765	773
320	320	319	320		780	780	775	783
330	330	329	330		790	790	785	793
340	340	339	340		800	800	795	803
350	350	349	350		810	810	805	813
360	360	359	360		820	820	815	823
370	370	369	370		830	830	825	833
380	380	379	380		840	840	835	843
390	390	389	390		850	850	845	853
400	400	399	400		860	860	855	863
410	410	409	410		870	870	865	873
420	420	419	420		880	880	875	883
430	430	429	430		890	890	885	893
440	440	439	440		900	900	895	903
450	450	449	450		910	910	905	913
460	460	459	460		920	920	915	923

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.		Beck.	Elm.	Matt.	Mus.
930	930	925	933		1000	1000	995	1003
940	940	935	943		1010	1010	1005	1013
950	950	945	953		1020	1020	1015	1023
960	960	955	963		1030	1030	1025	1033
970	970	965	973		1040	1040	1035	1043
980	980	975	983		1050	1050	1045	1053
990	990	985	993		1055	1055	1050	1058

HERCULES FURENS.

Beck.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10		360	360	357	359
20	20	20	20		370	370	367	369
30	30	30	30		380	380	377	379
40	40	40	40		390	389	387	389
50	50	50	50		400	399	397	399
60	60	60	60		410	410	407	409
70	70	70	70		420	419	416	419
80	80	80	80		430	429	426	429
90	90	90	90		440	438	435	439
100	100	100	100		450	447	444	449
110	110	110	110		460	458	454	460
120	119	119	119		470	468	464	470
130	128	128	128		480	478	474	480
140	139	137	138		490	488	484	490
150	149	147	148		500	498	494	500
160	159	157	158		510	508	504	510
170	169	167	168		520	519	514	521
180	179	177	178		530	529	524	531
190	189	187	188		540	539	534	541
200	199	197	198		550	549	544	551
210	209	207	208		560	559	554	561
220	220	217	219		570	569	564	571
230	230	227	229		580	579	574	581
240	240	237	239		590	590	584	591
250	250	247	249		600	600	594	601
260	260	257	259		610	609	604	611
270	270	267	269		620	619	614	621
280	280	277	279		630	630	624	632
290	290	287	289		640	640	632	642
300	300	297	299		650	650	641	652
310	310	307	309		660	660	648	662
320	320	317	319		670	670	658	672
330	330	327	329		680	680	668	682
340	340	337	339		690	690	678	692
350	350	347	349		700	700	688	702

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Matt.	Mus.
710	710	698	712		1080	1071	1053	1082
720	720	708	722		1090	1081	1062	1093
730	730	718	732		1100	1091	1072	1103
740	738	725	742		1110	1101	1082	1113
750	746	733	752		1120	1111	1092	1123
760	756	742	762		1130	1121	1102	1133
770	766	751	772		1140	1131	1112	1143
780	776	760	782		1150	1141	1122	1153
790	786	770	792		1160	1151	1132	1163
800	795	779	801		1170	1161	1142	1173
810	806	790	812		1180	1171	1152	1183
820	816	800	822		1190	1184	1164	1193
830	826	810	832		1200	1192	1171	1203
840	836	820	842		1210	1201	1181	1213
850	846	830	852		1220	1211	1191	1223
860	856	840	862		1230	1221	1201	1233
870	866	850	872		1240	1231	1211	1243
880	875	859	882		1250	1241	1221	1253
890	887	872	892		1260	1251	1231	1263
900	896	881	902		1270	1261	1241	1273
910	904	889	912		1280	1271	1251	1283
920	915	899	922		1290	1281	1261	1293
930	925	910	932		1300	1291	1271	1303
940	935	920	942		1310	1301	1281	1313
950	945	930	952		1320	1311	1291	1323
960	955	940	962		1330	1321	1301	1333
970	965	950	972		1340	1331	1311	1343
980	975	960	982		1350	1342	1322	1353
990	985	970	992		1360	1352	1332	1363
1000	995	980	1002		1370	1362	1342	1373
1010	1004	989	1012		1380	1372	1352	1383
1020	1014	999	1022		1390	1382	1362	1393
1030	1024	1008	1032		1400	1393	1372	1404
1040	1034	1018	1042		1410	1403	1382	1414
1050	1042	1026	1052		1420	1413	1392	1424
1060	1052	1035	1062		1428	1421	1400	1432
1070	1062	1044	1072					

HIPPOLYTUS.

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.		Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
10	10	10	10	10		60	60	60	60	60
20	20	20	20	20		70	69	69	70	70
30	30	30	30	30		80	79	79	80	80
40	40	40	40	40		90	89	89	90	90
50	50	50	50	50		100	99	99	100	100

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.		Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
110	109	109	110	110		600	595	596	605	600
120	119	119	120	120		610	605	606	615	610
130	129	129	130	130		620	615	616	625	620
140	139	139	140	140		630	625	626	635	630
150	149	149	150	150		640	635	636	645	640
160	159	159	160	160		650	645	646	655	650
170	167	168	170	170		660	655	656	665	660
180	178	179	180	180		670	665	666	675	670
190	189	190	191	190		680	675	678	687	680
200	199	200	201	200		690	685	688	697	690
210	209	210	212	210		700	695	697	707	700
220	219	220	222	220		710	705	707	717	710
230	229	230	232	230		720	715	717	727	720
240	239	240	242	240		730	725	727	737	730
250	249	250	252	250		740	735	737	748	740
260	259	260	262	260		750	745	747	759	750
270	269	270	272	270		760	754	757	769	760
280	279	280	282	280		770	763	768	779	770
290	289	290	292	290		780	774	780	790	780
300	299	300	302	300		790	784	790	800	790
310	309	310	312	310		800	794	800	810	800
320	319	320	322	320		810	804	810	820	810
330	329	330	332	330		820	815	822	832	820
340	339	340	342	340		830	824	831	842	830
350	349	350	353	350		840	834	841	852	840
360	359	360	363	360		850	844	851	862	850
370	370	372	375	370		860	855	863	873	860
380	380	382	385	380		870	866	874	883	870
390	390	392	395	390		880	876	884	893	880
400	400	402	405	400		890	887	894	903	890
410	410	412	415	410		900	897	904	913	900
420	420	422	425	420		910	907	914	923	910
430	430	432	435	430		920	917	924	933	920
440	440	442	445	440		930	927	934	943	930
450	450	452	455	450		940	937	944	953	940
460	460	462	465	460		950	947	954	963	950
470	470	472	475	470		960	957	964	973	960
480	480	482	485	480		970	967	974	983	970
490	490	492	495	490		980	977	984	993	980
500	500	502	505	500		990	987	994	1003	990
510	510	512	515	510		1000	997	1004	1013	1000
520	520	522	525	520		1010	1007	1014	1023	1010
530	530	532	535	530		1020	1017	1024	1033	1020
540	540	542	545	540		1030	1027	1033	1043	1030
550	550	551	555	550		1040	1037	1043	1053	1040
560	560	560	565	560		1050	1047	1053	1063	1050
570	570	570	575	570		1060	1057	1063	1073	1060
580	578	579	585	580		1070	1067	1073	1083	1070
590	585	586	595	590		1080	1078	1083	1094	1080

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.		Beck.	Matt.	Monk.	Mus.	Valck.
1090	1088	1093	1104	1090		1290	1280	1285	1304	1290
1100	1098	1103	1114	1100		1300	1290	1295	1314	1300
1110	1106	1111	1124	1110		1310	1300	1305	1324	1310
1120	1114	1119	1134	1120		1320	1310	1316	1335	1320
1130	1122	1127	1144	1130		1330	1320	1326	1345	1330
1140	1130	1135	1154	1140		1340	1330	1336	1355	1340
1150	1140	1145	1164	1150		1350	1340	1346	1365	1350
1160	1150	1155	1174	1160		1360	1350	1357	1376	1360
1170	1160	1165	1184	1170		1370	1360	1367	1386	1370
1180	1170	1175	1194	1180		1380	1370	1377	1396	1380
1190	1180	1185	1204	1190		1390	1380	1388	1406	1390
1200	1190	1195	1214	1200		1400	1390	1398	1417	1400
1210	1200	1205	1224	1210		1410	1400	1408	1427	1410
1220	1210	1215	1234	1220		1420	1410	1418	1438	1420
1230	1220	1225	1244	1230		1430	1420	1428	1448	1430
1240	1230	1235	1254	1240		1440	1430	1438	1458	1440
1250	1240	1245	1264	1250		1450	1440	1448	1468	1450
1260	1250	1255	1274	1260		1460	1450	1458	1478	1460
1270	1260	1265	1284	1270		1466	1456	1464	1484	1466
1280	1270	1275	1294	1280						

ION.

Beck.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Matt.	Mus.
10	10	10	10		230	238	231	237
20	20	20	20		240	249	243	249
30	30	30	30		250	262	253	260
40	40	40	40		260	272	263	270
50	50	50	50		270	282	273	280
60	60	60	60		280	293	283	291
70	70	70	70		290	303	293	301
80	80	80	80		300	313	303	310
90	90	90	90		310	323	313	321
100	100	100	100		320	333	323	331
110	109	110	110		330	343	333	341
120	120	120	120		340	354	343	352
130	130	129	130		350	364	353	362
140	140	138	140		360	374	363	372
150	150	147	150		370	384	373	382
160	162	158	161		380	394	383	392
170	172	168	171		390	404	393	402
180	183	179	182		400	414	403	412
190	194	189	193		410	424	413	422
200	204	198	203		420	434	423	432
210	214	208	213		430	444	433	442
220	225	218	223		440	454	443	452

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Matt.	Mus.
450	464	453	462		940	956	940	958
460	474	463	472		950	966	950	968
470	484	473	482		960	976	960	978
480	494	483	492		970	987	970	989
490	504	493	502		980	997	980	999
500	514	503	512		990	1007	990	1009
510	524	512	522		1000	1017	1000	1019
520	534	522	532		1010	1027	1010	1029
530	544	532	542		1020	1037	1020	1039
540	554	542	552		1030	1047	1030	1049
550	564	552	562		1040	1057	1040	1059
560	574	562	572		1050	1067	1050	1069
570	584	572	582		1060	1076	1060	1079
580	594	582	592		1070	1085	1070	1089
590	604	592	602		1080	1095	1080	1099
600	614	602	612		1090	1105	1090	1109
610	624	612	622		1100	1115	1100	1119
620	634	622	632		1110	1125	1110	1129
630	644	632	642		1120	1135	1120	1139
640	654	642	652		1130	1145	1130	1149
650	664	652	662		1140	1155	1140	1159
660	674	662	672		1150	1165	1150	1169
670	684	672	682		1160	1175	1160	1179
680	694	682	692		1170	1185	1170	1189
690	703	691	702		1180	1195	1180	1199
700	713	701	712		1190	1205	1190	1209
710	723	710	723		1200	1215	1200	1219
720	732	720	732		1210	1225	1210	1229
730	742	730	742		1220	1235	1220	1239
740	752	740	752		1230	1245	1230	1249
750	763	750	763		1240	1254	1238	1259
760	773	760	773		1250	1264	1249	1269
770	784	771	783		1260	1274	1259	1279
780	794	780	793		1270	1284	1269	1289
790	802	789	803		1280	1294	1279	1299
800	814	799	813		1290	1304	1289	1309
810	824	809	823		1300	1314	1299	1319
820	834	819	833		1310	1324	1309	1329
830	844	829	848		1320	1335	1319	1340
840	854	839	858		1330	1345	1329	1350
850	864	849	868		1340	1355	1339	1360
860	874	859	878		1350	1365	1349	1370
870	884	869	888		1360	1375	1359	1380
880	894	879	898		1370	1385	1369	1390
890	904	892	908		1380	1395	1379	1400
900	914	899	918		1390	1405	1389	1410
910	924	909	928		1400	1415	1399	1420
920	936	920	938		1410	1425	1409	1430
930	946	930	948		1420	1435	1419	1440

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Her.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Matt.	Mus.
1430	1446	1429	1451		1540	1560	1540	1562
1440	1456	1439	1461		1550	1570	1550	1572
1450	1468	1449	1471		1560	1580	1560	1582
1460	1480	1461	1481		1570	1590	1570	1592
1470	1490	1472	1491		1580	1600	1580	1602
1480	1500	1481	1501		1590	1610	1590	1612
1490	1510	1491	1511		1600	1620	1600	1622
1500	1520	1501	1521		1610	1630	1610	1632
1510	1529	1510	1531		1620	1640	1620	1642
1520	1540	1520	1542		1622	1642	1622	1644
1530	1550	1530	1552					

IPHIGENIA IN AULIDE.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.		Beck.	Mark.	Matt.	Mus.
10	10	10	10		320	320	309	320
20	20	20	20		330	330	319	330
30	30	30	30		340	340	329	340
40	40	40	40		350	350	339	350
50	50	50	50		360	360	349	360
60	60	60	60		370	370	359	370
70	70	70	70		380	380	369	380
80	80	80	80		390	390	379	390
90	90	90	90		400	400	390	401
100	100	100	100		410	410	400	411
110	110	110	110		420	420	410	421
120	120	120	120		430	430	420	431
130	130	130	130		440	440	430	441
140	140	139	140		450	450	440	451
150	150	149	150		460	460	450	461
160	160	158	160		470	470	460	471
170	170	168	170		480	480	470	481
180	180	178	180		490	490	480	491
190	190	188	190		500	500	490	501
200	200	198	200		510	510	500	511
210	210	208	210		520	520	510	521
220	220	217	220		530	530	520	531
230	230	224	230		540	540	530	541
240	240	233	240		550	550	540	551
250	250	242	250		560	560	550	561
260	260	251	260		570	570	560	571
270	270	260	270		580	580	570	581
280	280	270	280		590	590	579	591
290	290	279	290		600	600	590	602
300	300	289	300		610	610	600	612
310	310	299	310		620	620	610	622

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.		Beck.	Mark.	Matt.	Mus.
630	630	620	632		1140	1140	1127	1149
640	640	630	642		1150	1150	1137	1159
650	650	640	653		1160	1160	1147	1169
660	660	650	663		1170	1170	1157	1179
670	670	660	674		1180	1180	1167	1189
680	680	670	684		1190	1190	1177	1200
690	690	680	694		1200	1200	1187	1210
700	700	690	704		1210	1210	1197	1220
710	710	700	714		1220	1220	1207	1230
720	720	710	725		1230	1230	1217	1240
730	730	720	735		1240	1240	1227	1250
740	740	730	745		1250	1250	1237	1260
750	750	740	755		1260	1260	1247	1270
760	760	750	765		1270	1270	1257	1280
770	770	760	775		1280	1280	1267	1290
780	780	770	785		1290	1290	1274	1300
790	790	778	795		1300	1300	1283	1310
800	800	789	805		1310	1310	1291	1320
810	810	799	815		1320	1320	1300	1330
820	820	809	825		1330	1330	1310	1340
830	830	819	835		1340	1340	1319	1350
840	840	829	845		1350	1350	1329	1360
850	850	839	855		1360	1360	1339	1370
860	860	849	865		1370	1370	1349	1380
870	870	859	875		1380	1380	1359	1390
880	880	869	885		1390	1390	1369	1400
890	890	879	895		1400	1400	1379	1410
900	900	889	905		1410	1410	1388	1419
910	910	899	915		1420	1420	1398	1429
920	920	909	925		1430	1430	1408	1439
930	930	919	935		1440	1440	1418	1449
940	940	929	945		1450	1450	1428	1459
950	950	939	955		1460	1460	1438	1469
960	960	949	965		1470	1470	1448	1479
970	970	959	975		1480	1480	1458	1489
980	980	969	986		1490	1490	1466	1499
990	990	979	996		1500	1500	1475	1509
1000	1000	989	1006		1510	1510	1485	1519
1010	1010	999	1016		1520	1520	1496	1529
1020	1020	1009	1026		1530	1530	1505	1539
1030	1030	1019	1036		1540	1540	1516	1549
1040	1040	1029	1046		1550	1550	1526	1559
1050	1050	1038	1056		1560	1560	1536	1569
1060	1060	1048	1066		1570	1570	1546	1579
1070	1070	1057	1076		1580	1580	1556	1589
1080	1080	1067	1086		1590	1590	1566	1599
1090	1090	1076	1096		1600	1600	1576	1609
1100	1100	1087	1106		1610	1610	1586	1619
1110	1110	1097	1116		1620	1620	1596	1629
1120	1120	1107	1126		1629	1629	1605	1638
1130	1130	1117	1137					

COLLATIO NUMERORUM

IPHIGENIA IN TAURIS.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10	10		470	470	456	472	455
20	20	20	20	20		480	480	466	483	465
30	30	30	30	30		490	490	476	493	475
40	40	39	40	40		500	500	486	503	485
50	50	50	50	50		510	510	496	513	495
60	60	60	60	60		520	520	506	523	505
70	70	70	70	70		530	530	516	533	515
80	80	80	80	80		540	540	526	543	525
90	90	90	90	90		550	550	536	553	535
100	100	100	100	100		560	560	546	564	545
110	110	110	110	110		570	570	556	574	555
120	120	120	120	120		580	580	566	584	565
130	130	130	130	129		590	590	576	594	575
140	140	139	140	138		600	600	586	604	585
150	150	148	150	147		610	610	596	614	595
160	160	156	160	155		620	620	606	624	605
170	170	165	170	164		630	630	616	635	615
180	180	173	180	172		640	640	627	646	626
190	190	181	190	179		650	650	634	656	633
200	200	190	200	187		660	660	643	666	642
210	210	201	210	199		670	670	653	676	652
220	220	211	220	209		680	680	663	686	662
230	230	221	231	220		690	690	673	696	672
240	240	230	241	229		700	700	683	706	682
250	250	240	251	239		710	710	693	716	692
260	260	250	261	249		720	720	703	726	702
270	270	260	271	259		730	730	713	736	712
280	280	270	281	269		740	740	723	746	722
290	290	280	291	279		750	750	733	757	732
300	300	290	301	289		760	760	743	767	742
310	310	300	311	299		770	770	753	777	752
320	320	310	321	309		780	780	763	787	762
330	330	320	331	319		790	790	773	797	772
340	340	330	341	329		800	800	783	807	782
350	350	340	351	339		810	810	793	817	792
360	360	350	361	349		820	820	803	827	802
370	370	360	371	359		830	830	812	837	811
380	380	370	381	369		840	840	819	847	818
390	390	380	391	379		850	850	830	857	829
400	400	389	401	387		860	860	838	867	837
410	410	398	411	396		870	870	846	877	846
420	420	406	421	405		880	880	854	887	855
430	430	416	431	415		890	890	860	897	861
440	440	426	441	425		900	900	869	907	870
450	450	436	451	435		910	910	879	917	880
460	460	446	461	445		920	920	889	927	890

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Mark.	Matt.	Mus.	Seid.
930	930	899	937	900		1220	1220	1187	1228	1188
940	940	909	947	910		1230	1230	1197	1238	1198
950	950	919	957	920		1240	1240	1206	1248	1207
960	960	929	967	930		1250	1250	1215	1259	1216
970	970	939	977	940		1260	1260	1226	1270	1227
980	980	949	987	950		1270	1270	1236	1281	1237
990	990	959	997	960		1280	1280	1245	1291	1246
1000	1000	969	1007	970		1290	1290	1255	1301	1256
1010	1010	979	1017	980		1300	1300	1265	1311	1266
1020	1020	989	1027	990		1310	1310	1275	1321	1276
1030	1030	999	1037	1000		1320	1320	1285	1331	1286
1040	1040	1009	1047	1010		1330	1330	1295	1341	1296
1050	1050	1019	1057	1020		1340	1340	1305	1351	1306
1060	1060	1029	1067	1030		1350	1350	1315	1361	1316
1070	1070	1039	1077	1040		1360	1360	1325	1371	1326
1080	1080	1049	1087	1050		1370	1370	1335	1381	1336
1090	1090	1059	1097	1060		1380	1380	1345	1391	1346
1100	1100	1069	1107	1070		1390	1390	1355	1401	1356
1110	1110	1079	1117	1080		1400	1400	1365	1411	1366
1120	1120	1089	1127	1090		1410	1410	1375	1421	1376
1130	1130	1099	1137	1100		1420	1420	1385	1431	1386
1140	1140	1108	1147	1109		1430	1430	1395	1441	1396
1150	1150	1117	1157	1119		1440	1440	1405	1451	1406
1160	1160	1127	1168	1128		1450	1450	1416	1462	1417
1170	1170	1137	1178	1138		1460	1460	1426	1472	1427
1180	1180	1147	1188	1148		1470	1470	1436	1482	1437
1190	1190	1157	1198	1158		1480	1480	1446	1492	1447
1200	1200	1167	1208	1168		1490	1490	1456	1502	1457
1210	1210	1178	1218	1178		1499	1499	1465	1511	1466

MEDEA.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10	10		140	138	141	141	140
20	20	20	20	20		150	149	152	152	151
30	30	30	30	30		160	157	162	162	161
40	40	40	40	40		170	167	172	172	171
50	49	50	50	49		180	177	182	182	181
60	59	60	60	59		190	187	194	194	193
70	69	70	70	69		200	197	204	204	203
80	79	80	80	79		210	206	214	214	213
90	89	90	90	89		220	215	223	224	222
100	99	100	100	99		230	225	233	234	232
110	109	110	110	109		240	235	243	244	242
120	119	121	121	120		250	245	253	254	252
130	129	131	131	130		260	255	263	264	262

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
270	265	273	274	272		760	743	755	765	758
280	275	283	284	282		770	753	765	775	768
290	285	293	295	292		780	763	775	785	777
300	295	304	305	302		790	772	785	795	786
310	304	314	314	311		800	782	795	805	796
320	314	324	324	321		810	792	805	815	806
330	324	334	334	331		820	802	815	825	816
340	334	344	344	341		830	810	824	835	826
350	344	354	354	351		840	816	831	845	836
360	354	364	364	361		850	823	839	855	846
370	364	374	374	371		860	831	849	865	856
380	374	384	384	381		870	840	859	875	866
390	384	394	395	391		880	850	869	885	876
400	394	404	405	401		890	860	879	895	886
410	404	414	415	411		900	870	889	905	896
420	411	421	425	420		910	880	899	915	906
430	419	429	435	429		920	890	909	925	916
440	428	438	445	440		930	900	919	935	926
450	438	447	455	451		940	910	929	945	936
460	448	457	465	461		950	920	939	955	946
470	457	467	475	470		960	930	949	965	956
480	467	477	485	480		970	940	959	975	966
490	477	487	495	490		980	950	969	985	976
500	487	497	505	500		990	960	979	995	986
510	497	507	515	510		1000	967	989	1005	996
520	507	517	525	520		1010	978	999	1017	1006
530	517	527	535	530		1020	988	1009	1027	1016
540	527	537	545	540		1030	998	1019	1037	1026
550	537	547	555	550		1040	1008	1029	1047	1036
560	547	557	565	560		1050	1018	1039	1057	1046
570	557	567	575	570		1060	1028	1049	1068	1056
580	567	577	585	580		1070	1038	1059	1078	1066
590	577	587	595	590		1080	1048	1069	1088	1076
600	587	597	605	600		1090	1058	1079	1098	1086
610	597	607	615	610		1100	1068	1089	1108	1096
620	607	617	625	620		1110	1079	1100	1119	1107
630	616	627	635	629		1120	1089	1110	1129	1117
640	624	637	645	638		1130	1099	1120	1139	1127
650	633	646	655	648		1140	1109	1130	1149	1137
660	643	655	665	658		1150	1119	1140	1159	1147
670	653	665	675	668		1160	1129	1150	1169	1157
680	663	675	685	678		1170	1139	1160	1179	1167
690	673	685	695	688		1180	1149	1170	1189	1177
700	683	695	705	698		1190	1159	1180	1199	1187
710	693	705	715	708		1200	1169	1190	1209	1197
720	703	715	725	718		1210	1179	1200	1219	1207
730	713	725	735	728		1220	1189	1210	1229	1217
740	723	735	745	738		1230	1199	1220	1239	1227
750	733	745	755	748		1239	1208	1229	1248	1236

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Elm.	Matt.	Mus.	Por.
1250	1217	1240	1259	1245		1340	1307	1330	1351	1337
1260	1227	1250	1270	1256		1350	1317	1340	1361	1347
1270	1237	1260	1281	1267		1360	1327	1350	1371	1357
1280	1246	1270	1291	1277		1370	1337	1360	1381	1367
1290	1257	1280	1301	1287		1380	1347	1370	1391	1377
1300	1267	1290	1311	1297		1390	1357	1380	1401	1387
1310	1277	1300	1321	1307		1400	1367	1390	1411	1397
1320	1287	1310	1331	1317		1410	1377	1400	1421	1407
1330	1297	1320	1341	1327		1419	1386	1409	1430	1416

ORESTES.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.
10	10	10	10		340	330	340	334
20	20	20	20		350	340	350	344
30	30	30	30		360	350	360	354
40	40	40	40		370	360	370	364
50	50	50	50		380	370	380	374
60	60	60	60		390	380	390	384
70	70	70	70		400	390	400	394
80	80	80	80		410	400	410	404
90	90	90	90		420	410	420	414
100	100	100	100		430	420	430	424
110	110	110	110		440	430	441	434
120	120	120	120		450	440	451	444
130	130	130	130		460	450	461	454
140	140	140	140		470	460	471	464
150	148	150	150		480	470	481	474
160	157	160	160		490	480	491	484
170	166	170	170		500	490	501	494
180	174	180	178		510	500	511	504
190	183	190	187		520	510	521	514
200	191	200	195		530	520	531	524
210	200	210	204		540	530	541	534
220	210	220	214		550	540	551	544
230	220	230	224		560	550	561	554
240	230	240	234		570	560	571	564
250	240	250	244		580	570	581	574
260	250	260	254		590	580	591	584
270	260	270	264		600	590	601	593
280	270	280	274		610	600	611	603
290	280	290	284		620	610	621	613
300	290	300	294		630	620	631	623
310	300	310	304		640	630	641	633
320	310	320	314		650	640	651	643
330	320	330	324		660	650	661	653

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.
670	660	671	663		1160	1153	1166	1158
680	670	681	673		1170	1163	1176	1168
690	680	691	683		1180	1173	1186	1178
700	690	701	692		1190	1183	1196	1188
710	700	711	702		1200	1193	1206	1198
720	710	722	712		1210	1203	1216	1208
730	720	732	722		1220	1213	1226	1218
740	730	742	732		1230	1223	1236	1228
750	740	752	742		1240	1233	1246	1238
760	750	762	752		1250	1242	1256	1247
770	760	772	762		1260	1252	1266	1257
780	770	782	772		1270	1259	1276	1264
790	780	792	782		1280	1269	1286	1274
800	790	802	792		1290	1276	1296	1282
810	800	812	802		1300	1285	1306	1292
820	810	822	812		1310	1295	1316	1303
830	819	831	821		1320	1305	1326	1313
840	830	842	832		1330	1315	1336	1323
850	840	852	842		1340	1325	1346	1333
860	850	862	852		1350	1335	1356	1343
870	860	872	862		1360	1346	1366	1354
880	870	882	872		1370	1356	1376	1364
890	880	892	882		1380	1365	1386	1374
900	890	902	892		1390	1373	1396	1385
910	900	912	902		1400	1385	1407	1397
920	910	922	912		1410	1395	1418	1408
930	920	932	922		1420	1404	1428	1417
940	930	942	931		1430	1412	1438	1428
950	940	952	941		1440	1420	1449	1438
960	950	962	951		1450	1430	1461	1449
970	960	972	961		1460	1443	1474	1463
980	970	982	971		1470	1454	1486	1474
990	980	992	982		1480	1466	1498	1486
1000	990	1004	993		1490	1478	1510	1498
1010	1002	1016	1007		1500	1492	1525	1513
1020	1013	1026	1018		1510	1503	1536	1524
1030	1023	1036	1028		1520	1513	1546	1534
1040	1033	1046	1038		1530	1523	1556	1544
1050	1043	1056	1048		1540	1534	1568	1555
1060	1053	1066	1058		1550	1545	1583	1566
1070	1063	1076	1068		1560	1555	1593	1576
1080	1073	1086	1078		1570	1565	1603	1586
1090	1083	1096	1088		1580	1575	1613	1596
1100	1093	1106	1098		1590	1585	1623	1606
1110	1103	1116	1108		1600	1595	1633	1616
1120	1113	1126	1118		1610	1605	1643	1626
1130	1123	1136	1128		1620	1615	1653	1636
1140	1133	1146	1138		1630	1625	1663	1646
1150	1143	1156	1148		1640	1635	1673	1656

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.
1650	1645	1683	1666		1680	1675	1713	1696
1660	1655	1693	1676		1690	1685	1723	1706
1670	1665	1703	1686		1693	1688	1726	1709

PHŒNISSÆ.

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.
10	10	10	10	10		400	397	411	408	400
20	20	20	20	20		410	407	421	418	410
30	30	30	30	30		420	417	431	428	420
40	40	40	40	40		430	427	441	438	430
50	50	50	50	50		440	437	451	447	440
59	59	59	58	59		450	447	461	457	450
70	70	70	68	70		460	457	471	467	460
80	80	80	78	80		470	467	481	477	470
90	90	90	88	90		480	477	491	487	480
100	100	100	98	100		490	487	501	497	490
110	109	110	108	110		500	497	511	507	500
120	119	120	118	120		510	507	521	517	510
130	128	130	128	130		520	517	531	527	520
140	138	140	138	140		530	527	541	537	530
150	148	150	148	150		540	537	551	547	540
160	157	161	159	160		550	547	561	557	550
170	166	171	169	170		560	557	571	567	560
180	175	181	179	180		570	567	581	576	570
190	183	191	188	190		580	577	591	586	580
200	192	203	199	200		590	587	601	596	590
210	202	213	209	210		600	597	611	606	600
220	211	222	218	220		610	607	621	616	610
230	222	233	229	230		620	617	631	626	620
240	232	244	239	240		630	627	641	636	630
250	243	254	250	250		640	637	651	646	640
260	253	264	260	260		650	647	671	656	650
270	263	274	270	270		660	656	681	666	660
280	273	284	280	280		670	666	691	676	670
290	283	294	290	290		680	675	701	686	680
300	293	304	300	300		690	684	711	695	690
310	302	314	310	310		700	693	721	705	700
320	315	327	324	320		710	703	731	715	710
330	326	339	336	330		720	713	741	725	720
340	338	351	348	340		730	723	751	735	730
350	348	361	358	350		740	733	761	745	740
360	357	371	368	360		750	743	771	755	750
370	367	381	378	370		760	753	781	765	760
380	377	391	388	380		770	763	791	775	770
390	387	401	398	390		780	773	801	785	780

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.		Beck.	Matt.	Mus.	Por.	Valck.
790	783	811	795	790		1280	1274	1308	1289	1280
800	793	821	805	800		1290	1284	1317	1298	1290
810	803	831	816	810		1300	1292	1328	1309	1300
820	813	841	827	820		1310	1300	1338	1319	1310
830	823	851	837	830		1320	1310	1349	1330	1320
840	833	861	847	840		1330	1320	1359	1340	1330
850	843	871	857	850		1340	1330	1369	1350	1340
860	853	881	867	860		1350	1340	1379	1360	1350
870	863	891	877	870		1360	1351	1389	1370	1360
880	873	901	887	880		1370	1361	1399	1380	1370
890	883	911	897	890		1381	1372	1410	1387	1381
900	893	921	907	900		1390	1381	1419	1396	1390
910	903	931	917	910		1400	1391	1429	1406	1400
920	913	941	927	920		1410	1401	1439	1416	1410
930	923	951	937	930		1420	1411	1449	1426	1420
940	933	961	947	940		1430	1421	1459	1436	1430
950	943	971	957	950		1440	1431	1469	1445	1440
960	953	981	967	960		1450	1441	1479	1455	1450
970	963	991	977	970		1460	1451	1489	1465	1460
980	973	1001	987	980		1470	1461	1499	1475	1470
990	983	1011	997	990		1480	1471	1509	1485	1480
1000	993	1021	1007	1000		1490	1481	1519	1495	1490
1010	1003	1031	1017	1010		1500	1493	1531	1507	1500
1020	1013	1041	1027	1020		1510	1506	1543	1520	1510
1030	1023	1051	1037	1030		1520	1519	1559	1535	1520
1040	1033	1061	1047	1040		1530	1534	1575	1550	1530
1050	1043	1072	1058	1050		1540	1546	1587	1562	1540
1060	1053	1082	1068	1060		1550	1556	1597	1572	1550
1070	1063	1093	1079	1070		1560	1567	1609	1583	1560
1080	1073	1103	1089	1080		1570	1577	1619	1593	1570
1090	1083	1118	1099	1090		1580	1586	1629	1602	1580
1100	1093	1128	1109	1100		1590	1596	1639	1612	1590
1110	1103	1138	1119	1110		1600	1606	1649	1622	1600
1120	1113	1148	1129	1120		1610	1616	1659	1632	1610
1130	1123	1158	1139	1130		1620	1626	1669	1642	1620
1140	1133	1168	1149	1140		1630	1636	1679	1650	1630
1150	1143	1178	1159	1150		1640	1646	1689	1660	1640
1160	1153	1188	1169	1160		1650	1656	1699	1670	1650
1170	1163	1198	1179	1170		1660	1666	1709	1680	1660
1180	1173	1208	1189	1180		1670	1676	1719	1690	1670
1190	1183	1218	1199	1190		1680	1686	1729	1700	1680
1200	1193	1228	1209	1200		1690	1696	1739	1710	1690
1210	1204	1238	1219	1210		1700	1706	1749	1720	1700
1220	1214	1248	1229	1220		1710	1718	1762	1732	1710
1230	1224	1258	1239	1230		1720	1728	1773	1742	1720
1240	1234	1268	1249	1240		1730	1741	1785	1754	1730
1250	1244	1278	1259	1250		1740	1752	1796	1765	1740
1260	1254	1288	1269	1260		1750	1762	1806	1775	1749
1270	1264	1298	1279	1270		1754	1766	1810	1779	1754

RHESUS.

Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.		Beck.	Matt.	Mus.
10	10	10		350	346	350		690	686	692
20	20	20		360	356	360		700	696	702
30	30	30		370	366	370		710	706	712
40	40	39		380	376	380		720	716	722
50	50	50		390	387	391		730	726	732
60	60	60		400	397	401		740	737	743
70	70	70		410	407	411		750	747	753
80	80	80		420	417	421		760	756	762
90	90	90		430	427	431		770	766	772
100	100	100		440	437	441		780	776	782
110	110	110		450	447	451		790	786	792
120	120	120		460	457	461		800	796	803
130	130	130		470	466	471		810	806	813
140	140	140		480	476	481		820	816	823
150	150	150		490	486	491		830	827	833
160	160	160		500	496	501		840	837	843
170	170	170		510	506	511		850	847	853
180	180	180		520	516	521		860	857	863
190	190	190		530	526	531		870	867	873
200	200	200		540	536	541		880	877	883
210	210	210		550	546	551		890	887	893
220	220	220		560	556	561		900	897	903
230	230	230		570	566	571		910	907	913
240	240	240		580	576	582		920	917	923
250	248	250		590	586	592		930	927	933
260	256	260		600	596	602		940	937	943
270	266	270		610	606	612		950	947	953
280	276	280		620	616	622		960	957	963
290	286	290		630	626	632		970	967	973
300	296	300		640	636	642		980	977	983
310	306	310		650	646	652		990	987	993
320	316	320		660	656	662		996	993	999
330	326	330		670	666	672				
340	336	340		680	676	682				

SUPPLICES.

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
10	10	10	10	10		60	65	65	57	61
20	20	20	20	20		70	80	80	68	71
30	30	30	30	30		80	91	91	79	81
40	40	40	40	40		90	101	101	89	91
50	51	51	47	51		100	112	111	99	102

COLLATIO NUMERORUM

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
110	122	121	109	112		600	618	610	600	602
120	132	131	119	122		610	630	620	610	612
130	142	141	129	132		620	640	630	620	622
140	152	151	139	142		630	651	640	631	632
150	162	161	149	152		640	662	650	642	642
160	172	171	159	162		650	672	660	652	652
170	182	181	169	172		660	682	670	662	662
180	192	191	179	182		670	692	680	672	672
190	202	201	189	192		680	702	690	682	682
200	212	211	199	202		690	712	700	692	692
210	222	221	209	212		700	722	710	702	702
220	232	231	219	222		710	732	720	712	712
230	242	241	229	232		720	742	730	722	722
240	252	251	239	242		730	752	740	732	732
250	262	261	249	252		740	762	750	742	742
260	272	271	259	262		750	772	760	752	752
270	282	281	269	272		760	782	770	762	762
280	292	290	278	282		770	793	780	772	772
290	302	300	288	292		780	803	790	782	782
300	312	310	298	302		790	811	800	792	792
310	322	320	308	312		800	821	810	802	802
320	332	330	318	322		810	833	820	812	812
330	342	340	328	332		820	845	830	822	822
340	352	350	338	342		830	855	840	832	832
350	362	360	348	352		840	864	850	841	842
360	372	370	358	362		850	874	860	851	852
370	383	380	368	372		860	884	870	861	862
380	395	390	379	382		870	894	880	871	872
390	406	400	390	392		880	904	890	881	882
400	416	410	400	402		890	914	900	891	892
410	426	420	410	412		900	924	910	901	902
420	436	430	420	422		910	934	920	911	912
430	446	440	430	432		920	944	930	921	922
440	456	450	440	442		930	954	940	931	932
450	466	460	450	452		940	964	950	941	942
460	476	470	460	462		950	974	960	951	952
470	486	480	470	472		960	984	970	961	962
480	496	490	480	482		970	994	980	971	972
490	506	500	490	492		980	1005	990	982	983
500	516	510	500	502		990	1015	1000	992	993
510	526	520	510	512		1000	1025	1010	1002	1003
520	536	530	520	522		1010	1036	1020	1013	1013
530	546	540	530	532		1020	1045	1030	1022	1023
540	556	550	540	542		1030	1057	1040	1034	1033
550	566	560	550	552		1040	1067	1050	1044	1043
560	576	570	560	562		1050	1077	1060	1054	1053
570	586	580	570	572		1060	1087	1070	1064	1063
580	596	590	580	582		1070	1097	1080	1074	1073
590	605	599	589	592		1080	1109	1090	1084	1083

PRÆCIPUARUM EDITIONUM.

Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.		Beck.	Her.	Mark.	Matt.	Mus.
1090	1119	1100	1094	1093		1170	1203	1181	1178	1177
1100	1129	1110	1104	1103		1180	1213	1191	1188	1187
1110	1139	1120	1114	1113		1190	1223	1201	1198	1197
1120	1150	1130	1125	1124		1200	1233	1211	1208	1207
1130	1161	1141	1136	1135		1210	1243	1221	1218	1217
1140	1173	1151	1148	1147		1220	1253	1231	1228	1227
1150	1183	1161	1158	1157		1230	1263	1241	1238	1237
1160	1193	1171	1168	1167		1233	1266	1244	1241	1240

TROADES.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
10	10	10	10		350	354	354	365
20	20	20	20		360	364	364	375
30	30	30	30		370	374	374	385
40	40	40	40		380	384	384	395
50	50	50	50		390	394	394	405
60	60	60	60		400	404	404	415
70	70	70	70		410	414	414	425
80	80	80	80		420	424	424	435
90	90	90	90		430	434	434	445
100	100	100	100		440	444	444	455
110	110	110	110		450	454	454	465
120	120	120	120		460	464	464	475
130	130	130	130		470	474	474	485
140	140	140	140		480	484	484	495
150	151	150	151		490	494	494	505
160	160	160	160		500	504	504	515
170	172	171	172		510	514	514	525
180	182	181	182		520	524	524	536
190	195	192	195		530	534	534	546
200	205	202	205		540	544	544	557
210	214	212	214		550	554	554	567
220	224	222	224		560	563	564	576
230	234	232	234		570	574	574	587
240	245	242	246		580	584	584	597
250	256	252	258		590	599	594	612
260	265	262	271		600	608	604	621
270	274	272	282		610	618	614	631
280	283	282	293		620	628	625	641
290	291	292	303		630	639	636	652
300	302	302	314		640	649	646	662
310	311	312	323		650	659	656	672
320	321	324	333		660	669	666	682
330	333	334	344		670	679	676	692
340	343	344	354		680	689	686	702

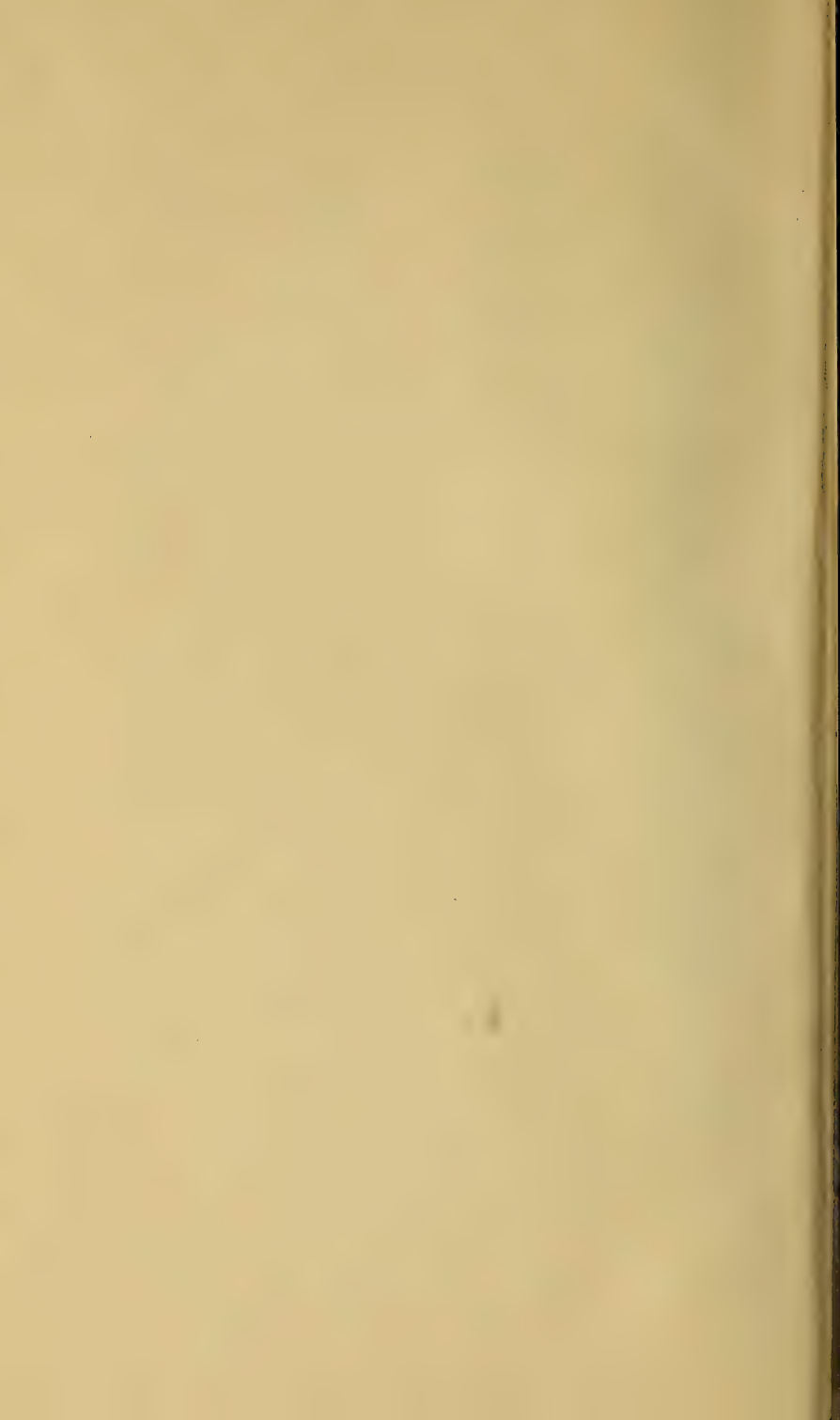

COLLATIO NUMERORUM, ETC.

Beck.	Matt.	Mus.	Seid.		Beck.	Matt.	Mus.	Seid.
690	699	696	712		1020	1015	1027	1030
700	709	706	722		1030	1025	1037	1040
710	719	716	732		1040	1035	1047	1050
720	729	726	742		1050	1045	1057	1060
730	739	736	752		1060	1055	1067	1070
740	749	746	762		1070	1064	1077	1079
750	759	756	772		1080	1074	1087	1089
760	769	766	782		1090	1082	1097	1097
770	779	776	792		1100	1092	1107	1107
780	789	786	802		1110	1101	1117	1116
790	799	796	812		1120	1112	1128	1127
800	807	806	821		1130	1122	1138	1137
810	814	816	829		1140	1132	1148	1147
820	821	826	836		1150	1142	1158	1157
830	830	836	845		1160	1152	1168	1167
840	838	846	853		1170	1162	1178	1177
850	847	856	862		1180	1172	1188	1187
860	855	866	870		1190	1182	1198	1197
870	865	876	880		1200	1192	1208	1207
880	875	886	890		1210	1202	1218	1217
890	885	896	900		1220	1212	1228	1228
900	895	906	910		1230	1223	1238	1238
910	905	916	920		1240	1232	1248	1247
920	915	926	930		1250	1242	1258	1257
930	925	936	940		1260	1254	1270	1269
940	935	946	950		1270	1264	1280	1279
950	945	957	960		1280	1274	1290	1289
960	955	967	970		1290	1284	1300	1299
970	965	977	980		1300	1293	1310	1308
980	975	987	990		1310	1304	1320	1319
990	985	997	1000		1320	1315	1330	1331
1000	995	1007	1010		1330	1323	1341	1339
1010	1005	1017	1020		1334	1326	1345	1343

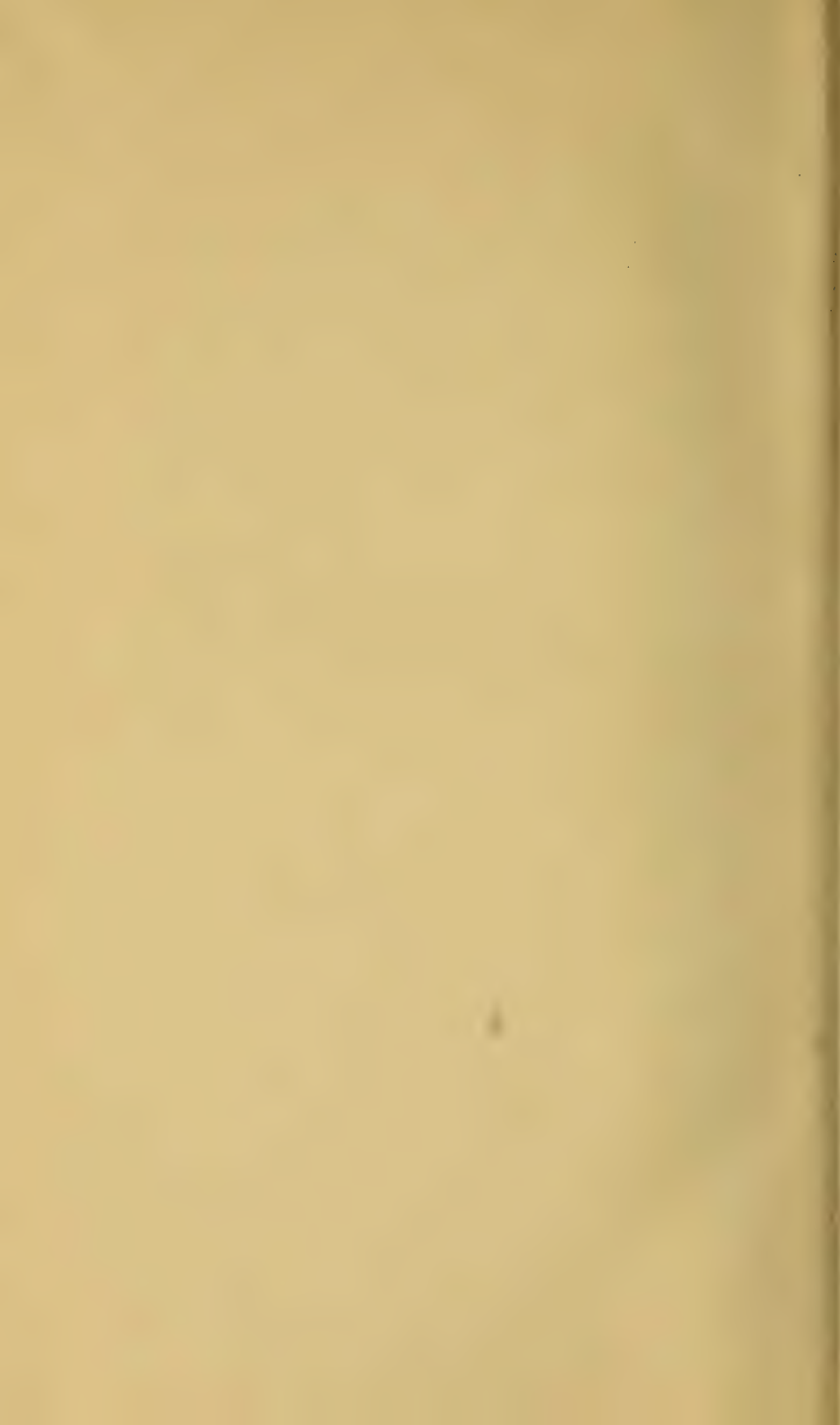
FINIS.

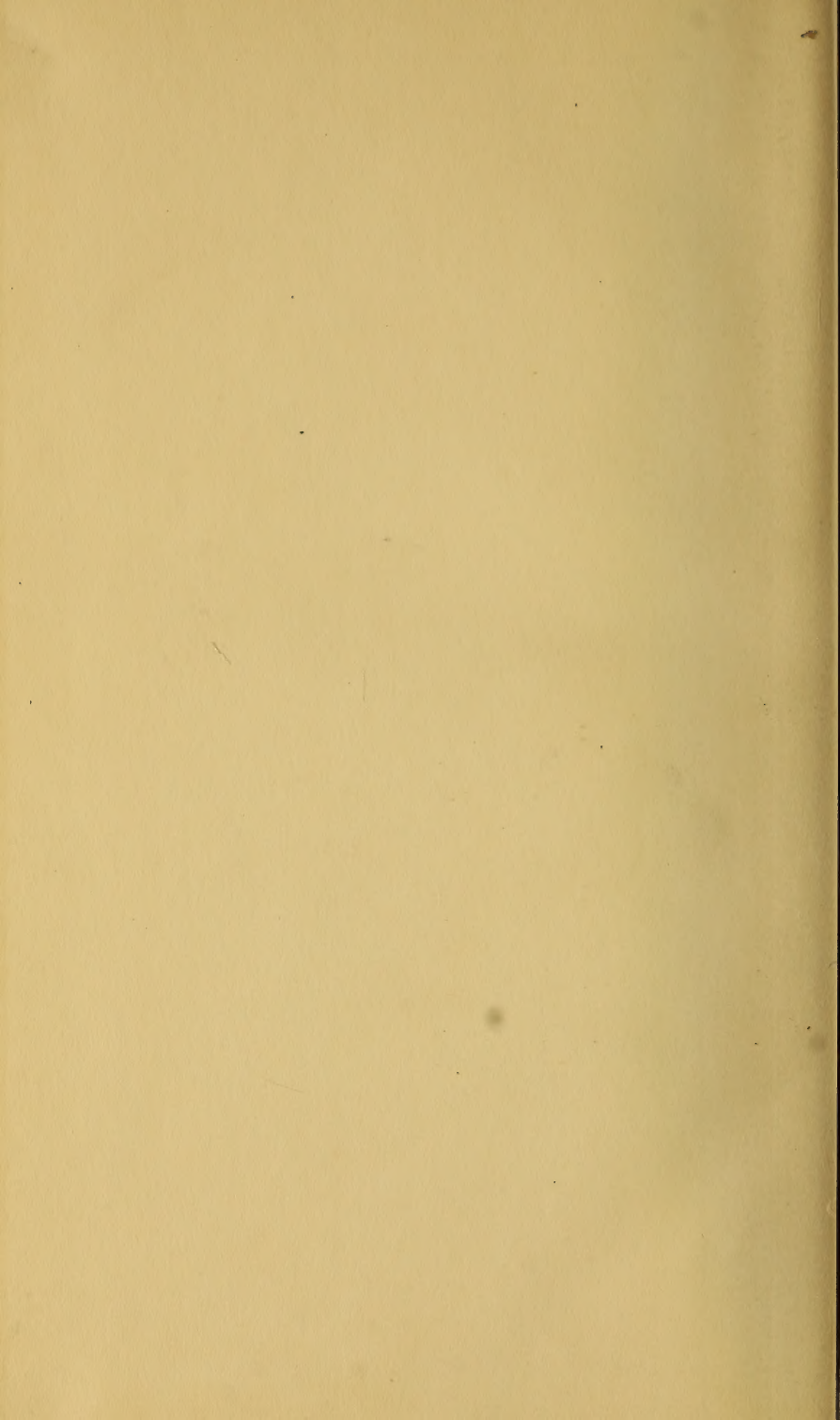

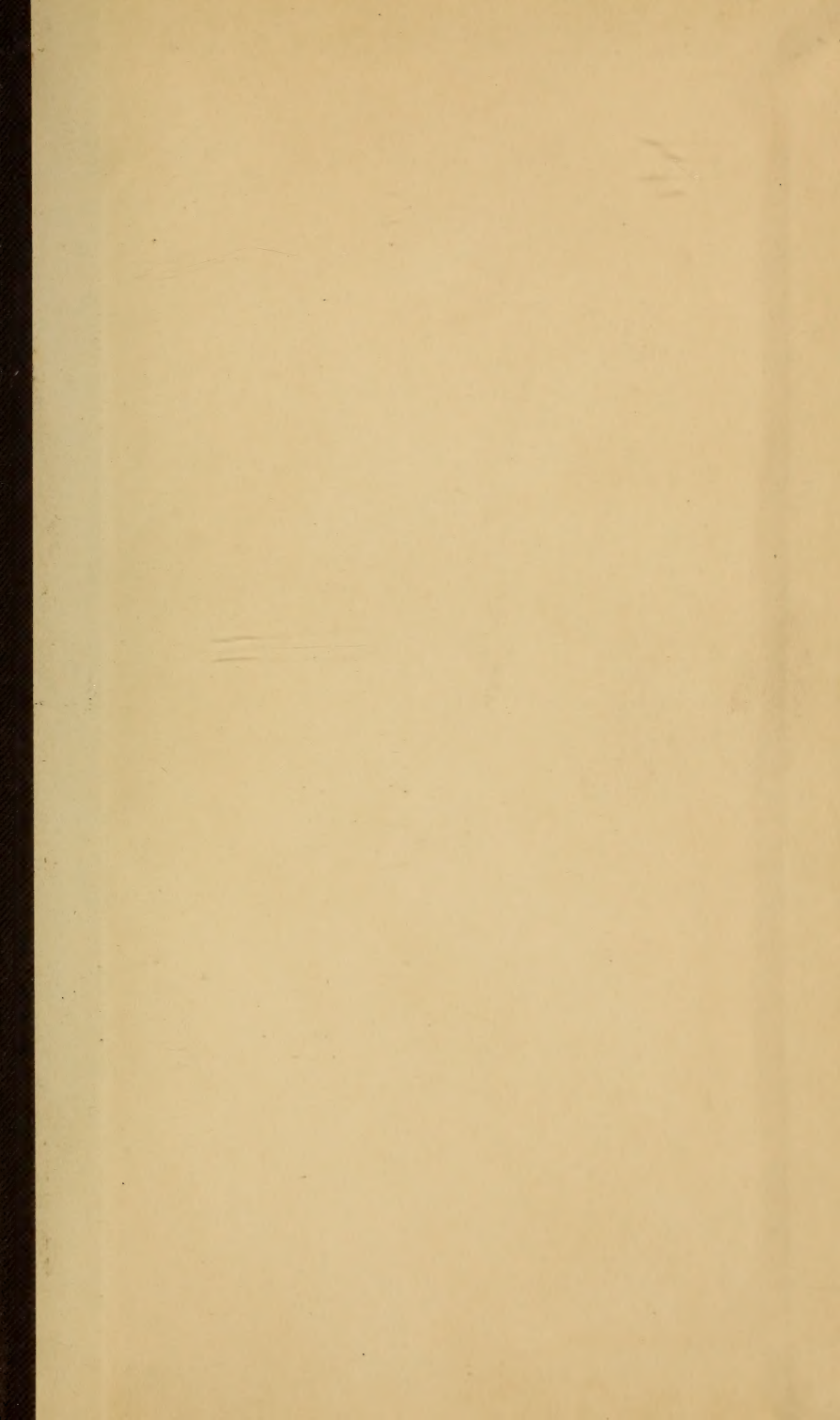

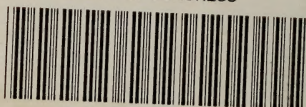

LIBRARY OF CONGRESS

0 003 048 453 8